

100 pili benig
H dieb
Routte 2

12-1-38

F. D.
363

~~Res. 1091 bis~~
R. 52568

20- ~~89~~ 57

REVERENDO ADMODVM
IN CHRISTO PATRI FRANCISCO
BORGIAE PRÆPOSITO GENERALI
Societatis Iesu,

Emanuel Sà S.

E*N tibi, Reuerende in Christo Pater, quod im-
peraſti vt facerem , feci , ſi non quàm velles
fortè perfectum, at quantum potui, alijs multis,
vt ſcis, occupationibus impeditus : ſpero tamen
opus hoc, cùm Deo gratum , cuius eſt præcipuè
cauſa elaboratum , tum noſtris quibus hoc compendio conſul-
tum voluiſti, & alijs etiam qui vti volent, vtile futurum. Va-
le Pater plurimum in Chriſto Reuerende, méque, vt ſoles, Deo
commenda.*

LECTORI.

D quid sit quod damus, & titulus indicat, & notationes operi præfixæ ostendunt, quanto verò tuo commodo, assidua diligensque lectio aperiet. Fecimus quod in nobis fuit, ut res tota & breuiter, & aperte traderetur. Est id quidem præstare difficile, sed non despero fore, ut Lector hîc multa eaque præclara, & summa cum breuitate, quæ nusquam fortè alibi tam facile, reperiat. Quod nobis quanto labore constiterit, nolo multis exaggerare: Illud tantum peto ab iis qui legent, ut pro me Deum orent, id mihi pro eo satis fuerit, si bene opere hoc de Lectoribus merui. Vale.

NOTATIONES AD SCHOLIORVM
INTELLIGENTIAM.

CONFLATVM opus magna ex parte ex sanctorum Doctorum sententijs, itẽmque ex Interlineari Glossa, & ea quae dicitur Ordinaria. addidimus & nos alia, ut inferius dicetur.

2. Ex Interlineari, ob eius maximam apud omnes auctoritatem, multa accepta, ea verò posita ferè semper in principio interpretationum. Multa quidem in illa ob breuitatem obscura, sed ipsi hic sape citantur auctores unde ea sumpta, qui rem eandem fusiùs explicant; nonnulla deprauata, aut alieno loco posita, sed id nos, quidquid est erroris, collatis variis exemplaribus, consultisque auctoribus, quoad eius fieri potuit, emendauimus. Multa in suum (ut putamus) certè in commodiorem, quàm quo antea fuerant, locum, reposuimus, quaedam etiam prorsus corrupta, nullumque efficientia sensum, ne Lectori negotium facesserent, prorsus omisimus; itẽmque illa quae indoctos possent in errorem inducere: multa denique vno aut altero verbo addito illustrauimus.

3. Ex Glossa ordinaria ea tantum exscripsimus, quae ad institutum oportuna videbantur, ea tamen diligentia, ut nihil scitu dignum ex ea Lector possit desiderare: vsi verò in ea citanda hoc signo Glo. nec voluimus illorum authorum nomina adscribere, qui in ea citantur, quòd deprehenderimus multis in locis erratum esse. Maluimus itaque Glossae nomen adponere, sicuti quod certum est, idq. cauentes, ne Lector erraret, dum putat esse Augustini, aut Hieronymi, aut aliùs Doctoris, quod eis falsò in Glossa tribuitur.

4. Sanctorum sententijs colligendis id egimus sedulo, ut nec prolixitate Lector grauaretur; nec aliquid desideraret, quamquam si id minus à nobis præstium est primis Matthaei capitibus, mirum nulli debet videri; fuit enim illud opere nostrae principium rudius, ut fit, & impolitius. Fuimus verò vsi ferè verbis quibus D. Thomas in cathena, quamquam sape auctoribus ipsis consultis nonnulla mutauimus, simul ut breuitati consuleretur, quae nobis maximè cordi fuit.

5. Cùm auctoris alicuius nomen solum adscribitur, intelligendum est illud dixisse in Commentarijs ad eum locum; nā cùm alibi dixit, id additione aliqua significatur, quod potest Lector facile aduertere, quamquam in hoc fidem D. Thomae, eorumq. qui nuper eius opera emendarunt, secuti sumus. Itaque si quando id

fallet, non ea nostra culpa est, quibus non tantum otij fuit, ut semper auctores ipsos consulere possemus. fecimus id quidem sæpè, correximusq; non pauca, multa certè commodius certiùsque posuimus.

6. In Euangelium Matthæi cum citatur Chrys. intellige auctorem operis imperfecti: cum verò Chrys. in hom. Chrysostomum ipsum in Commentariis in Matthæum. Fecimus id distinctionis necessariae causa, quòd ille author falsò citetur sub Chrysostomi nomine: fuisset quidem apertius, si adscripsissemus, auctor operis imperfecti, sed id nimis longum visum breuitati studentii. Satis verò semel hìc monuisse.

7. Ne quis fortè miretur in Interlineari, quæ sic notatur. Inter. aliquando auctoris alicuius nomen preponi, aliquando verò postponi: sciendum est, cum in principio ponitur post signum. Inter. esse partem ipsius Interlinearis, quæ sic interdum solet citare auctores: quando verò in fine adijcitur, illud nostrum est, qui plerisque in locis indicare voluimus, unde illa Interlinearis accepta sit. quia verò accidet ut post eiusmodi Adiectionem, citetur statim auctor alius, tum intelligendum, priorem auctorem esse unde, quemadmodum diximus, Interlinearis accepta est: posteriorem autem esse auctorem sententia quæ sequitur. Semper enim Doctorum sententiis eorum nomina præfigimus. Id verò quod diximus, vel hæc addita nota ¶ quam distinctionis gratia apponendam curauimus, Lectorem poterat facillè admonere. Aduertendum tamen aliquando, auctorem quem post Interlinearem citamus, eundem esse qui & sequentia dixerit, & ex quo præcedens interlinearis sumpta sit. quod ut Lectorem intelligeret, vñ sumus huiusmodi dictionibus, enim, autem, quia, & similibus; quia verò interlinearis Glossa solet in eundem locum diuersa notare, nos ea ita reposuimus, ut signo hoc ¶ inter se distinguerentur.

8. Commentaria in Marcum quæ Hieronymi nomine & circumferuntur, & citantur à D. Thoma in catena, in Glossa ordinaria sub Isidori nomine citata interdum reperimus; id quod Lectorem admonere volui, ne erraret: quamquam & ego sub Hier. nomine cito, secutus in hoc & in aliis quibusdam quod est vulgo receptum.

9. Quæ interdum citantur hoc modo. Græc. Græci auctoris sunt, quem Photius in catena Græca ἀδελφον, id est, incertum vocat, id quod ex illustrissimo & doctissimo Cardinali Sirleto intellexi.

10. Vñ sumus catena aurea D. Thomæ, non solum impressa, sed etiam manuscripta, codice scilicet vetustissimo ex Bibliotheca Marcelli Secundi Summi Pontificis, cuius nobis perliberaliter copiam fecit Reuerendissimus Dominus Heremius eius ex fratre nepos: quamquam quod supra indicaui, sæpè sim coactus ipsos auctores consulere, quòd mihi multa suspecta essent, nempe deprehendebam aut esse

depravata, aut eis auctoribus tribui, quorum non essent: itaque ne miretur Lector si videris hac nostra non per omnia cum D. Thoma citationibus consentire. qui volet periculum facere, auctores ipsos legat, deprehendéque quàm multa restituerimus.

11. Distinximus, quò tota res esset facilior, vniuersam interpretationem in sensum Litteralem & Mysticum, quamquam non ignoramus, quædam posita in Litterali qua ad Mysticum, nonnulla etiam in Mystico qua ad Litteralem potius quibusdam fortè pertinere videbuntur, noluimus in re hac nimia vti religione, contenti viam aperuisse quam doctiores possint facili negotio explanare.

12. Addidimus numeros ad singulos locos, quò essent interpretationes inuentu faciliores. quia verò necesse interdum fuit quædam suis etiam Scholiis illustrare, quæ fuerant inter dictandum omissa, ne iam adscriptos numeros perturbaremus, adhibuimus alphabeti litteras, & alia interdum signa, quod Lector facile animaduertet.

13. Vsi sumus editione Complutensi, quòd ea emendatissima haberetur, cerè maxima diligentia ad correctissima exemplaria emendata: nemo itaque miretur, si qua viderit aliter scripta quàm nunc soleant, frequentissimum id in antiquis codicibus.

14. Adiunximus tandem aliunde collecta quædam, in eos præsertim locos qui lucem maiorem requirere videbantur, eaque seorsim posuimus sub Additioni titulo: noluimus enim cæteris immiscere, quòd nò essent tantæ auctoritatis; quam quam multa meo quidem iudicio non sunt, quod ad veritatem attinet, inferiora: sed de hoc, ut de opere toto, iudicabunt doctiores, & nostra ignoscent exiguitati. In iis cum scribitur, Græ. in principio quidem sententia legendum, Græcè, in fine verò, Gracismus. Sic Heb. in principio, Hebraicè; in fine, Hebraismus.

VANGELIUM SECVNDVM MATTHÆVM.

CAPVT I.

IBER generationis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Isaac.

SENSVS LITERALIS, IN CAP. I.

GLO. Hebraei libris à principiis nomen imponunt. Chry. in hom. Librum generationis nominat, quia Deum hominem factum esse, totius est dispensationis summa, & radix bonorum omnium: hoc enim factum, cætera sequebantur. Auctor. Notandum hic obiter, mysterium Incarnationis & redemptionis dici à Græcis doctoribus Oeconomiam seu dispensationem: fuit enim illud singularissimum quoddam Dei prouidentiae opus, quo, velut domui paterfamilias, hominum generi consuluit. Glo. Singulariter dicit, vnus enim generationis Christi causa generationes cæteræ hic inducuntur. Int. Saluatoris, non perditoris. Remig. Nouerat scriptum liber generationis Adæ: opponit itaque librum in libro, Adæque nouum, per quem omnia restaurata; Adæ veteri, per quæ omnia corrupta. 4. Glo. & Sacerdotalis dignitas indicatur. Aug. lib. de qu. vet. & nou. Test. qu. 49. Et Reges & Sacerdotes reuerentur. 5. Chry. Et Abraham & Dauid meminit, quia ad vtrūque promissiones factæ de Christo exarant. Item, quia Christus, Rex, Propheta, & Sacerdos. Abraham enim, Propheta & Sacerdos. Dauid Rex & Propheta. Ostendit ergo promissiones in Christo impletas, & triplicem dignitatem in eo originari iure recognoscendam. a. Int. Cui promissum est, in semine tuo benedicentur omnes gentes: & Christus est semen illud. 6. Glo. ab eo congruè exorditur, cui Christus primum promissum est. committat autem generationem descendendo, quia humanitatem ostendit per quam ad homines descendit. Ab eo verò à baptismo in Deum ascendit, ostendens baptizatos ascendere ad hoc, ut sint filij Dei.

SENSVS MYSTICVS, IN CAP. I.

INT. Liber hic apotheca gratiæ, in qua omnis anima, quod necesse habeat, inueniat. 5. Glo. Abraham & Dauid duæ columnæ in lege, quasi in vestibulo; ante ostium, quod est Christus, quas amfuniculus duodecim cubitorum, id est, Fides Apostolorum. Auctor. Alludit ad illud quod 3. Reg. 7. dicitur de duabus columnis in templi porticu. 6. Int. Abraham fides, Isaac spes, Iacob charitas. August. consens. Euang. li. 2. cap. 4. Lucas quia Christum tanquam Sacerdotem in expiandis peccatis magis designat, non ab initio Euangelij eius generationes enarrat, sed à Baptismo, ubi testimonium illud datur, Ecce qui tollit peccata mundi. Item descendens Matthæus, nostrorum peccatorum à Christo receptionem significat; Lucas verò ascendens, eorum abolitionem.

ADDITIO AVCTORIS.

Euangelium, Latine, bonum seu iucundum nuncium. s. describitur hic Christi in mundum aduentus, & quæ pro hominum salute præterea gessit. 1. Non est titulus libri: a proœmium, explicans id primum dicendum sit. Liber verò, id est, scriptura, sic Ier. 32. libri, id est, scriptura. Quidam tamen titulum vocant, à quo more Scriptura sacra incipitur. Sic Isa. 1. 1. isio Esaia, &c. & Ier. 1. Verba Ieremia &c. Id est, generis, seu genealogia, scilicet, maiorū seriei, nempe catalogus eorum à quibus Christus secundum carnem genus duxit; vult enim ostendere Christum esse ex semine Dauid, scilicet Iudæis scribebat. At Lucæ Gentibus, ad Deum seriem ducit, indicans Christi gratiam ad omnes homines pertinere: non enim Iudæum tantum, sed & Gentium. 8. Id præcipue vult ostendere in initio. 6. Hinc incipit, quod abolerent Iudæi genealogias texere, quodque ei primum facta de Christo promissio.

⁷ Isaac autem genuit Iacob. Iacob autem genuit Iudam: & fratres eius. Iudas autem genuit¹¹ Phares, & Zaram¹² de Thamar. Phares autem genuit¹³ Esron. Esron autem genuit¹⁵ Aram. Aram autem genuit¹⁶ Aminadab. Aminadab autem genuit¹⁷ Naafon. Naafon autem genuit¹⁸ Salmon. Salmon autem genuit¹⁹ Booz de Raab. Booz autem genuit²⁰ Obeth ex²¹ Ruth. Obeth autem genuit²² Iesse. Iesse autem genuit²³

SENS. LITER. IN CAP. I.

9 Glo. Fratres Iudæ memorat, non autem Isaac & Iacob fratres, quia hi à populo Dei repulsi quasi alieni, illi verò in libro vitæ scripti, in quibus etiam Apostolorum numerus signatus est. 13. Hier. in genealogia Christi nulla sanctarum mulierum assumitur, sed quas scriptura reprehendit: nempe propter peccatores venerat, ut omnium peccata deleteret. Ambr. in Luc. cap. 3. simul ne puderet Ecclesiâ de peccatoribus congregari, cum Dominus de peccatoribus nasceretur. Postremò ne quis putaret originis maculam impedimento esse posse virtuti. 14. Glo. in Ægypto. 17. Int. iste fuit princeps tribus Iuda. Glo. sub Moysè per desertum, in quo genuit Salmon. 18. Glo. qui princeps in tribu Iuda, cum Iosue in terram promissionis intrauit, ubi genuit Booz. 21. Chry. Hanc accepit Salmon, cum esset nobilis, quod videret fidelem, Deoque dilectam, & quasi magnam aliquam constitutam. 22. Glo. Elimelech de tribu Booz cum vxore Noemi iuit ad Moabitas: eoque ibi mortuo & filiis, Ruth cum socro venit in Iudæam. 24. Glo. qui & Isai.

SENS. MYST. IN CAP. I.

7. Chry. Ut Isaac natus in vltima senectute læticia suis: ita Christus in nouissimo tempore gaudiū cunctis: ille de anu, iste per virginem;ambo contra spem naturæ. 8. Remig. Iacob supplantator, & de Christo dicitur, Supplantasti insurgentes in me. Glo. In prædictorum patrum semine Christus intrauit in Ægyptum; quod præfagiens inimicus, populum Dei premebat, & nō feminas, sed mares interimebat, ut eum exstingeret. 10. Int. Iudas confitens. Et Christus, Confiteor tibi Pater Domine cœli & terræ. 11. Int. Id est diuinitas. Glo. Illum significans qui segregabit oues ab hœdis. 12. Ambr. Per geminos gemina describitur vita, vna secundum legem, altera secundum fidem. Chry. Zaram populus Iudaicus, qui velut de tenebrosa vuluæ vmbra procedens, primus apparuit in luce fidei, coccus, Circumcisionis signum. Maceria lex ante faciem eius posita, quæ rupta per Christum. Primus ad fidem procedit Phares, id est, populus gentilis. Int. Zaram, oriens, Thamar, amaritudo. 13. Glo. Agnus in Pascha immolandus iussu assumi ex capris & ouibus, nepe erat Christus ex iustis & peccatoribus generandus. 14. Int. i. sagitta vel arcus. Glo. vel atrium. Christus enim penetrat corda auditorum, & latitudine charitatis etiam inimicos dilexit. 15. Int. i. electus vel excelsus. Glo. & de Christo dictum: Ecce puer meus quem elegi, & excelsus super omnes gentes Dominus. 16. Int. i. spontaneus, vel voluntarius. Glo. Et Christus, voluntariè sacrificabo tibi. 17. Int. i. augurium vel serpentinus. Glo. nouit Christus præterita, præsentia, & futura, & more serpentis omnes cauit insidias. 16. Int. i. sensibilis. Glo. omnia enim sentit Christus. 20. Int. i. fortis. Glo. Dominus in fortitudine veniet. 21. Int. i. latitudo. Glo. vel fames, aut impetus. Ecclesia enim quam de Gentibus princeps ex tribu Iuda Christus accepit, dilatata est per orbem terrarum doctrinæ impetu, esuritis; iustitiâ. Coccinus in fenestra, in ore confessio passionis Christi. Iericho præfens seculum muris vitiorum vallatum tubisque prædicationū circumvallatum septem dierum tempore donec in nouissima tuba muri omnes corruant, & nouissime destruaturs mors. 22. Int. i. festinans. Glo. vel videns. Ecclesia enim puro corde Deum videns festinat ad brauium supernæ visionis, citq; de Moab, id est, gentibus, & ex petra deserti, id est, idololatriæ, de qua suscitati filij Abraham, quæ oblita prioris gentis, venit ad fortem Christum, qui suscitavit semen fratris sui, id est, Moysi. neminem enim ad perfectum adduxit lex. 23. Int. i. seruiens vel seruitus, quia non venit Christus ministrari, sed ministrare. 24. Int. i. incendium vel incensum; & Christus est sacrificium vel incensum, qui pro nobis hostia factus est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

9. A quibus Iudæi omnes originem ducebant. 13. Huius meminit ob mysterium eius partu significatū, scilicet Iudæorum & gentium. 20. Putant quidam hunc fuisse Abesam Iudicem. 24. Potest Hebræice legi & Isai & Iesse punctis variatis.

²⁵ Dauid Regem. Dauid autem rex genuit ²⁶ Salomonem ex ea quæ fuit ²⁷ Vriæ. Salomon autem genuit ²⁸ Roboam. Roboam autem genuit ²⁹ Abiam. Abia autem genuit ³⁰ Afa. Afa autem genuit ³¹ Iosaphat. Iosaphat autem genuit ³² Ioram. Ioram autem genuit ³³ Oziam. Ozias autem genuit ³⁴ Ioatham. Ioatham autem genuit ³⁵ Achaz. Achaz autem genuit ³⁶ Ezechiam. Ezechias autem genuit ³⁷ Manassem. Manasses autem genuit ³⁸ Amon. Amon autem genuit ³⁹ Iosia. Iosias autem genuit ⁴⁰ Iechoniam, & fratres eius in ⁴¹ transmigras-

SENS. LITER. IN CAP. I.

26. Glo. non quia solus in hac genealogia rex, sed quia primus de Iuda. 28. Glo. silentio nominis quod turpe est, regit nomen autem viri ponitur, ut immanitas sceleris memoretur. 35. Glo. nō Osiā genuit, sed Ochoziam. Ochofias verō Ioaz. Ioaz autem Amaziam. Amazias verō Oziā, qui & Azarias. tres ergo reges de Christi generatione exclusit. vel quia propositum erat Evangelistæ tres testardecadas ponere, vel ut Ioram quod se miscuit generi Iezabel memoria tolleretur vsque ad tertiam generationem. Aug. de q. no. & vet. Test. q. 85. vel quia istorum continuata impietas sine interuallo. 43. Glo. Post Iosiam regnavit Ioachaz filius, eoque capto à rege Ægypti regnavit Ioachim frater eius, cui successit filius Ioachim, qui & Iechonias. Chry. Ioachim qui & Eliachim sublatus de numero regum, quia non à populo, sed à Pharaone regnum accepit. Aug. lib. de consens. Euang. 2. cap. 4. vnus bis numeratur Ioachim. s. à quo facta est quædam ad exterar gentes deflexio, quando in Babyloniā migratū est: vbi autem deflectitur angulus fit: & quod in angulo est bis numeratur. Chry. numeratur ante transmigrationem ut rex, post, ut priuatus. Hier. Iechonias priori loco positus. Ioachim per k, & m, secundo autem loco positus Ioachim per ch, & n. Amb. in Luc. cap. 3. Est & pater & filius significatus ab Evangelista, uterque enim Iechonias dictus est. 44. Glo. Fratres ponit quorum similis ut iniquitas ira & miseria. Remig. quos Euangelista simul ponit, similes fuerunt fama, ut Iudas & fratres, Phares & Zaram; aut infamia, ut Iechonias & fratres. 45. Glo. non in transmigratione genuit: non enim transmigravit, sed secundum prædestinationem Dei ad transmigrandum. Remig. ad hoc enim nati sunt, ut pro suis & aliorum peccatis captiui ducerentur.

SENS. MYST. IN CAP. I.

25. Int. Dauid manu fortis vel aspectu desiderabilis. Glo. Christus enim Dominus fortis & potens & speciosus forma præ filiis hominum. 29. Glo. Dauid in solario, Christus qui in sole posuit tabernaculum suum, Bersabee lex, Vrias Iudaicus populus, qui per legem de luce gloriatur, dumque legem implere nititur, quasi epistolam fert, vnde damnatur. huic Christus legem abstulit, noluit ille intrare domum, id est, in spiritualis legis intellectum, quia arca Domini in tabernaculis, id est, in figuris. Item Christus Goliam, i. diabolum superavit. Item Vrias, id est, lux mea, nempe diabolus qui dixit: similis ero altissimo, seque in Angelum lucis transformat, huic coniugatam Ecclesiam cum Christus de solario paternæ maiestatis adamasset, sibi matrimonio copulauit. Amb. in Luc. cap. 3. plerumque in illustribus viris graui peccata reperias, ut quasi homines tentationi succumbere potuissent cognoscas.

30. Glo. Christus Salomon. i. pacificus: ipse enim est pax nostra quæ fecit vtraque vnum, & ipse Roboam, id est, populi imperius: velociter enim populos conuertit ad fidem. 31. Int. i. populi latitudo. Glo. de hoc dictum, dabo Roboam tribum vnam, ut remaneat lucerna Dauid cunctis diebus, quod ad literam non potest accipi, sed Christus est lucerna æterna in cælesti Hierusalem. dicitur verò sedere super solium Dauid, quia Dauid regnum, figuravit Christi regnum æternum. 32. Int. Pater Dominus. Glo. & Christus tanquam Dominus omnia quæcumque voluit fecit. b. Int. i. attollens. Glo. abstulit enim Christus peccata mundi. 33. Glo. i. Iudicans vel iudicium Dei. Christus enim iudicat orbem terræ. 35. Int. i. excelsus. 36. Int. i. robustus Domini, & de Christo dicitur: Fortitudo mea Dominus. 37. Int. i. profectus. s. Christus, de quo Ecclesia quotidie in melius proficit. 38. Int. i. comprehendēs. f. Christus, quia nemo nouit Patrem, nisi Filius. 39. Glo. i. Fortis Dominus. 40. Int. i. obliuio. Glo. obliuiofus Christus enim non recordatur iniquitatum conuersi peccatoris. 41. Glo. i. fidelis vel nutritius, Christus enim fidelis est in omnibus viis suis; & conuocat filios ut gallina pullos. 42. Glo. i. salus Domini. 45. Aug. lib. 2. de consens. Euang. cap. 4. transmigratione in Babyloniā significat transitum Apostolorum ad gentes, in quo Christus factus lapis angularis, quod ostenditur per Iechoniā bis positū.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

29. f. vxor. 43. qui dictus etiam Ioachim, & Eliachim, & Sellum, eiusq. frater Ioachaz. 44. quorum duo etiam reges fuere. f. Ioachaz & Sedechias, qui & Matthhanias. 45. pro imminente transmigratione. Fuere autem tres transmigrationes: Prima sub Ioachim, qua abductus Ezechiel & Daniel. Secunda, sub filio Ioachim post tres menses, qua abductus Mardocheus. Tertia, sub Sedechia post undecim annos.

tionē Babylonis. Et post transmigrationem Babylonis, Iechonias⁴⁶ genuit Salathiel.⁴⁷ Salathiel autem genuit Zorobabel.⁴⁸ Zorobabel autem genuit Abiud.⁴⁹ Abiud autem genuit Eliachim.⁵⁰ Eliachim autem genuit Azor.⁵¹ Azor autem genuit Sadoch.⁵² Sadoch autem genuit Achim.⁵³ Achim autem genuit Eliud.⁵⁴ Eliud autem genuit Eleazar.⁵⁵ Eleazar autem genuit Mathan.⁵⁶ Mathan autem genuit Iacob.⁵⁷ Iacob autem genuit Ioseph⁵⁸ virum Mariæ, de qua natus est Iesus qui vocatur Christus.

SENS. LIT. IN CAP. I.

47. Glo. At in lib. Par. dicitur Zorobabel filius Phadaia, tradūt Hebræi trinomiū fuisse Salathiel, vel dic Salathiel & Phadaia fratres fuisse, & vtrumque filium suum vocasse Zorobabel, quanquā multa in lib. Par. dicuntur scriptorū vitio esse deprauata, ex quo secutę interminabiles genealogiæ, quas iubet Apostolus vitari. Amb. in Luc. cap. 3. quomodo ex semine Iechoniae Christus, cū dicat Ieremias neminem ex illius semine sessurū in throno David? Christus nō seculari honore regnavit, dicit enim, regnum meū non est de hoc mundo. Chrys. De Salathiel nihil legimus, putamus tamen sanctū fuisse.

48. Chrys. Sacerdotale & regale genus missū in Zorobabel, huius fuit illa sententia; Fortiorem esse omnibus veritatē. 49. Glo. ab Abiud vsq; ad Ioseph nulla inuenitur historia in Par. lib. Sed fuerūt annales apud Hebræos, de quibus multos Herodes comburi fecit, vt confunderetur ordo stirpis regiæ.

58. Glo. Mathan & Marhar de eadem vxore genuerunt, Mathan quidem Iacob, Marhar verō Heli. Iacob verō ex vxore Heli sine filiis defuncti, genuit Ioseph, natura quidē suū, sed secundū legē Heli filiū. Ducta est aut generatio ad Ioseph qui nō genuit Christū, quia nō solet Scriptura genealogiā per mulieres texere. Erat verō Ioseph ex Mariæ tribu, vnde & in Bethlehē vtrq; proficetur. Aug. de nupt. & conc. lib. 1. cap. 1. nihil deperit veritati, nam ex semine David erat & Maria. Idē cont. Faust. lib. 23. cap. 9. vtrumque Scriptura dicit, & Christum ex semine David, & eius matrem Mariam virginem.

59. Hier. solet Scriptura sponas vxores vocare, & sponso viros. Glo. Inuenitur autē in Maria etiā nuptiarum fructus. Aug. de nupt. & con. lib. 1. cap. 11. omne nuptiarum bonum hic impletum proles Christus, fides quia nullum adulterium, Sacramentum quia nullum diuortium. Idē de cons. Euang. lib. 2. cap. 1. Hoc exemplo magnificē insinuat fidelibus pari consensu seruata continentia coniugū permanere. 61. Int. non de quibus, quia sine virili coitu, de sola virgine natus. Aug. de Hæresib. cap. 11. Est hoc contra Valentinū, qui Christū dixit nihil assumpsisse de virgine, sed per eam vt fistulam transiisse. Idē contra Faust. lib. 26. cap. 7. honorauit Christum vtrumque sexum, assumendo formam viri, & nascendo de femina. 62. Aug. cont. Felicianum cap. 2. Idē Christus Dei & hominis filius: aliud tamen hominis, aliud Dei filius, aliud inquam, pro discretionē substantiæ, non aliud pro vnitatē personæ; sicut in vno homine, aliud animus, aliud corpus.

SENS. MYST. IN CAP. I.

46. Int. i. præparatio Domini, quod conuenit Christo qui dicit: vado parare vobis locum. Glo. prior Iechonias resurrectio Domini, alter verō, præparatio Domini, vtrūque cōgruit Christo, qui est resurrectio, & vita. 47. Glo. i. petitio mea Deus. Conuenit id Christo, qui dicit: Pater sancte serua eos quos dedi tibi mihi, &c. 48. Glo. i. magister Babylonis, conuenit id Christo, qui mundum ab errore ad veritatem reuocauit. 49. Glo. i. Pater meus. Ipse inuocabit me pater meus est ui. 50. Glo. i. Dominus resuscitans: & ego resuscitabo eum, &c. 51. Glo. id est, adiutus. Ecce enim Deus adiuvat me. 52. Glo. i. iustus, iustus Dominus, & iustitias dilexit. 53. Glo. id est, frater meus, narrabo nomen tuum fratribus meis. 54. Glo. id est, Deus meus; Deus meus vt quid dereliquisti me? 55. Glo. id est, Deus meus adiutor; Deus meus, sperabo in eum. 56. Glo. id est, donans vel donatus; dedit dona hominibus; & datus est à Patre. 57. Int. supplantator vel luctator. 58. Glo. i. apponens: Christus enim Iudæis gentes apposuit. Christus itaque horum patrum in se gerebat officium, dignūque est per eā lineam sanctitatis ascendere in ipsum, per quam descendere ad nos dignatus est. 60. Int. Maria stella maris. Beda in Lucā, lib. 1. cap. 3. & Domina Syriacē, quia & lucem salutis, & Dominū mundo edidit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

46. Hic prioris Iechonia filius, dictus etiam Iechim & Neri. c. scilicet in Babylone. 60. quia cum fratres non haberet, adeoq; possideret patris hereditatem, necessario nubere debuit viro eiusdem familia ob præceptum Num. cap. ultimo.

⁶³ Omneis itaque generationes ab Abraham vsque ad Dauid, generationes quatuordecim. Et à Dauid vsque ad transmigrationem Babylonis, generationes quatuordecim. Et à transmigratione Babylonis vsque ad Christum, generationes quatuordecim. Christi autem generatio sic erat. Cùm esset desponsata mater eius Maria Ioseph: ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ^{*} antequam conuenirent, inuenta est in vtero habens de Spiritu sancto.

SENS. LIT. IN CAP. I.

63. Glo. Prima series vsque ad Dauid inclusuè. Secunda à Salomone ad priorem Iechoniã. Tertia à secundo Iechonia ad Christum. Chry. Ab Abraham ad Dauid, sub Iudicibus Iudæi fuerunt; à Dauid ad transmigrationem, sub Regibus; hinc sub Pontificibus, vsque ad Christum Iudicem, Regem, & Põtificem. Cuius figura, primi, Iudicium quidem Iesus Naue; Regum, Dauid; Põtificum, Iesus filius Iosedech. e. Int. per quã dignatus est venire. 64. Glo. vt dictum est, & mox dicetur. Chry. non sic vt patrũ præcedentium. 65. Glo. Ideo desponsata, vt per Ioseph eius origo ostenderetur, vel vt is esset testis castitatis, & vt viri solatio sustentaretur, & diabolo partus occultaretur. Fiebat verò desponsatio per aliquot dies ante assiduã cohabitationem, & interim erat vxor sub custodia viri. Chry. Et desponsata, & domi habita, nam in ea quæ extra domum concepit, suspecta coniunctio. 67. Chry. in hom. nõ dicit antequam duceretur in domũ sponsi, iam enim intus erat, solèbant enim olim domi desponsatas habere. Glo. non quòd postea conuenerint, sic enim dicimus, antequã eũ pœniteret, mortuus est. Hier. cont. Helui Sic etiam dicimus, antequam in portu pranderem, nauigauit. Remig. antequam solènia nuptiarum celebrarent. Aug. de nup. & conc. lib. 1. cap. 12. non fuit concubitus, quia fieri non poterat in carne peccati sine concupiscentia, quæ accidit ex peccato, sine qua concipi voluit qui futurus erat solus sine peccato. Idem Serm. de Natiu. Fas non erat vt per corruptionem in corruptio nasceretur, nouoque ordine, aduentare debuit qui vetustum mortis imperium destructurus venerat. 68. Int. à Ioseph. Hier. qui penè licentia maritali omnia nouerat. Chry. quando gesta sunt quæ narrat Lucas de aduentu Angeli, absens erat Ioseph. Aug. de cons. Euang. lib. 2. cap. 5. si quis velit vnã narrationem ex dictis à Luca & Matthæo, potest sic ordinare, Christi generatio sic erat. Fuit in diebus Herodis, &c. mansit autem cum illa, &c. & reuerfa est in domum suam, & inueta est in vtero, &c. 69. Int. non aliunde quàm ex se gignendo: ecce illud nouum, mulier circumdabit virum. 70. Int. de potestate, non ex substantia, Aug. Serm. de temp. 19. non enim, vt quidam sceleratissimè opinantur, Spiritus sanctus pro semine fuit. Aug. Serm. de natiu. qui scripsit lapideas tabulas sine stylo ferreo, ipse grauidauit Mariam de Spiritu sancto. Idem in Enchir. cap. 38. et si verò vnã persona nominatur in opere, vniuersa tamen operari Trinitas intelligitur.

SENS. MYST. IN CAP. I.

63. Glo. Tres distinctiones, Trinitatis fidem significant, quam legis & Euangelij doctrina astruit: nam quatuor doctrina Euangelica, decem, legis institutio. Notantur verò tria tempora. Nam ante legem, Abraham naturale seruat mandatum; post legem, Iudæi præuaricantes captiuantur, post gratiã, de captiuitate omnes soluuntur. in singulis bis septem, quia gratia in homine geminatur. cor & carnẽ iungens, faciẽsque exultare in Deum. Item ter 14. veram religionem significat, via enim ad Christum per decem verba legis, & quatuor Euangelia. id quẽ in fide Trinitatis. Item Christus terra promissionis, ad quem per 42. mansiones venit. Fides autem quæ in Abraham reputatur ad iusticiam, initium est viæ. Item 42. tempus Ecclesiæ præsens significat, sex enim ad opera, septem ad requiem pertinet, septies autem sex quadraginta duo. Item quatuor temporum cursu vita labitur, decem sunt legis præcepta, duo verò testamenta, quibus nos regi oportet, vel duo præcepta charitatis, in quibus tota lex continetur. Aug. lib. 2. de consen. Euang. ca. 4. numerus 40. qui est in generationibus, Christo excepto, significat tempus hoc quo nos oportet à Christo regi; quatuor enim anni tempora & mundi partes, sunt autem 10. progrediente numero ab vno ad quatuor, quater verò decem quadraginta. Auctor, intellige fieri decem ex 1. 2. 3. & 4. simul iunctis. 65. Glo. ideo desponsata vt significaret Ecclesiam quæ est virgo & sponsa. 66. Chry. ideo fabro lignario desponsata, quia Christus salutẽ erat operaturus per lignum crucis. 70. Aug. Ench. cap. 38. insinuat hic natiuitatis modus gratiæ Dei, qua homo nullis præcedentibus meritis verbo Dei copulatus est in personæ vnitate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

d. Id est, persona generantes & genita. e. pro, natiuitas. * sic dicuntur iudices antequam causam cognoscere indicasse, quo non significatur postea causam cognouisse. 69. pro grauidam esse.

6
⁷¹ Ioseph autem ⁷² vir ⁷³ eius ⁷⁴ cum ⁷⁵ esset ⁷⁶ iustus, & ⁷⁷ nollet ⁷⁸ eam ⁷⁹ traducere; ⁸⁰ voluit ⁸¹ occultè ⁸² di-
 mittere ⁸³ eam. ⁸⁴ Hæc ⁸⁵ autem ⁸⁶ eo ⁸⁷ cogitante: ⁸⁸ Ecce ⁸⁹ Angelus ⁹⁰ Domini ⁹¹ apparuit ⁹² in ⁹³ somnis
 Ioseph, ⁹⁴ dicens: ⁹⁵ Ioseph ⁹⁶ fili ⁹⁷ David, ⁹⁸ Noli ⁹⁹ timere ¹⁰⁰ accipere ¹⁰¹ Mariã ¹⁰² coniugem ¹⁰³ tuam.
 Quod ¹⁰⁴ enim ¹⁰⁵ in ¹⁰⁶ ea ¹⁰⁷ natum ¹⁰⁸ est, ¹⁰⁹ de ¹¹⁰ Spiritu ¹¹¹ sancto ¹¹² est.

SENS. LIT. IN CAP. I.

71. Int. id est, sponsus. 72. Glo. Iustus est conscientia castitatis seruans innocentē, sciebat incul-
 pabilem, sed vnde, vel quid esset, ignorabat: elegit ergo effugiendi viam, vt nec innocentē proderet,
 nec rei incognitæ consentiendo, se reum faceret corā Deo. Aug. Ser. de nativ. Æliuabat secū dis-
 putans, si prodo, vitii crudelitatis incurro: si taceo, malo consentio; quia ergo tacere malum, adule-
 rium prodere peius, dimittam. Chry. in hom. iustum dicit, id est, omni virtute perfectū, est enim iusti-
 tia vniuersalis virtus. 73. Glo. i. in coniugiū ducere, ne videretur celare quod ignorabat, vel tradu-
 cere ad pœnā. Int. pro traducere, Gracē haberetur propalare. Aug. de ver. Dom. Ser. 14 noluit diuulgare
 quia solus sciebat, voluit prodesse peccati, non punire. Orig. hom. 1. ex variis locis: dimittere volebat
 quia magnum in ea Sacramentum cognoscebat, cui appropinquare se indignū existimabat. 74. Int.
 ne si palam esset, vt adultera puniretur. 75. Int. ne si retineret nesciens, eumē rei, quasi cōsciū esset
 peccati. Amb. in Luc. cap. 2. quam volebat dimittere fatebatur acceptā, nemō enim dimittit quā non
 accepit. 76. Int. vt occultē dimitteret. 77. Chry. in hom. notatur māsuetudo Ioseph qui nulli enar-
 rat suam suspicionem. 78. Remig. quia si dimitteret, multi suspicarentur Mariam adulterā, consi-
 lium Ioseph diuino mutatum est cōsilio. Chry. Apparuit Angelus Ioseph, ne homo iustus ignorās, fa-
 ceret rem iniustam, deinde ob honorē virginis, quā si dimissa fuisset, apud infideles turpi suspitione
 carere non poterat, nō venit autē ante conceptionē, ne culpā infidelitatis incurreret, vt Zacharias.
 Incredibilis enim virginem posse concipere quā animum. 79. Int. non delusor. Aug. Ser. de nat. Ga-
 briel. 80. Int. ne vltius premeret dubietas quē commendabat æquitas. 81. Chry. in hom. non
 manifestē, vt pastoribus, quia valdē fidelis erat, pastores autē rudes; virgini verō apertē, quia fuit de
 maximis instruenda. 82. Int. familiarem & notum ostendit, cuius nomen & genus dicit. 83. Glo.
 recognosce quod promissum est domui David, & vide impletum. 84. Chry. in hom. timebat ne offē-
 deret Deum, quasi adulteram habens, ostendit verō Angelus se cognitorem cordis eius, vt dicēdis fi-
 dem faceret, & se à Deo missum, cuius est solius scire cordis secreta. Ideo autē virgo nō dixit Ioseph
 nunciata sibi ab Angelo, quia non putabat sibi crediturum, præsertim iam in suspicionem adductū.

85. Chry. in hom. retinere Rabā: vel accipere nuptiarum celebrationē, & assidua cohabitatione.
 86. Glo. cōiux dicitur à prima fide desponsationis. Hier. contr. Helui. Solet Scriptura appellare sponso
 viros, & sponas vxores, vnde in Deut. Si quis dormierit cum virgine desponsata viro, morietur, quia
 humiliavit vxorem proximi sui. 87. Int. ne suspiceris quōd de alio sit. Quod enim, &c. Chry. in hom.
 non solum timorem auferit, sed lætitiā addit. 88. Glo. in ea nasci, est concipi; de ea nasci, in lucem
 produci. 89. Int. id est, conceptum. 90. Glo. Spiritus sanctus dicitur Charitas, & charitas sola eum
 fecit incarnari. Aug. de q. vet. & nou. Test. q. 52. dicitur & Sapientia ædificasse sibi domum, Christus
 scilicet Corpus suum, Factum Spiritus sancti, factum Filius est propter naturā & voluntatis vnitatem.
 Idem in Ench. cap. 38. non dicimus autem Christi Patrem Spiritum sanctum: fecit enim Christū ho-
 minem, non genuit, nec verō quicquid de alio nascitur Filius eius dicitur, nascitur enim capillus de
 homine, & homo ex aqua & Spiritu Sācto, filiiq; nō dicuntur, neq; capillus hominis, neq; homo aque.

SENS. MYST. IN CAP. I.

72. Amb. in Luc. lib. 2. Iustus opprobrio cōiugis deprehensio, se incruentum ab homicidio, & castū
 ab adulterio præstare debet. 77. Glo. doceam diu deliberare in incertis ne peccemus temeritate.
 81. Int. non manifesta visione, quia dubietate animi premebatur, velut somno infidelitatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

72. Perfectus seu eximius probitate vir, certē qui deprehendens sponam grauidam, nec cum ea exposu-
 larit, nec verō apud aliquem quesitus fuerit. 73. id lex permittebat, sed non precipiebat, Gracē magis dirigi-
 tur, q. d. exemplificare, seu exemplum facere, hic videtur significare propalare seu palam facere. 74. aut
 magis q. d. exemplificare, seu exemplum facere, hic videtur significare propalare seu palam facere. 74. aut
 Chry. & Aug. at secundum Basil. reueritus conceptum de Spiritu sancto, seq. reputans indignum tali vxore.
 77. Gracē, cum cogitasset. 81. Gracē, nat. vāq; per somnium: virgini facta apparitio vigilanti. & quia
 eius expectabatur liber consensus, & a maiorem rei certitudinem. 84. quasi ea re Deum offensus. 85.
 id est, retinere seu recipere animo iam dimissam, vel in vitā consuetudinem adiungere, iam enim in vxorē
 acceperat. 89. pro, conceptum. 90. Gracē & hic & supra ex Spiritu sancto, id est, opera Spiritus sancti,
 sic illud, vnus Deus Pater ex quo omnia.

⁹¹ Pariet autem filium, & ⁹² vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim ⁹³ saluum ⁹⁴ faciet ⁹⁵ populum ⁹⁶ suum à peccatis eorum. Hoc autem ⁹⁷ totum ⁹⁸ factum est, vt ⁹⁹ adimpleretur ¹⁰⁰ quod dictum ¹⁰¹ est à Domino per Prophetam, dicentem : Ecce ¹⁰² virgo ¹⁰³ in vtero ¹⁰⁴ habebit, & ¹⁰⁵ pariet ¹⁰⁶ filium : & ¹⁰⁷ vocabitur ¹⁰⁸ nomen eius Emanuel, quod est ¹⁰⁹ interpretatum nobiscum Deus. Exsurgens autem Ioseph à somno, fecit sicut ¹¹⁰ praecepit ei Angelus Domini : & ¹¹¹ accepit ¹¹² coniugem suam. Et non ¹¹³ cognoscebat eam donec ¹¹⁴ peperit ¹¹⁵ filium suum primo- ¹¹⁶ genitum : & ¹¹⁷ vocavit ¹¹⁸ nomen eius Iesum.

SENS. LIT. IN CAP. I.

91. Glo. ne videretur Ioseph non esse necessarius Virgini. q. d. necessarius eris procuratori. Chryf. in hom. etiam ex futuris Angelus dicta confirmat. Chryf. non dixit, pariet tibi filium, non enim de ipso conceperat. Chryf. in hom. significat parituram orbi terrarum. 92. Int. non impones quod ab aeterno impositum est. 93. Int. Salvatore. Hier. totius mundi. 94. Int. subdit causam nominis.

95. Int. quod solius est Dei. 96. Int. id est, quos praedestinavit. f. Hier. saluat non armis pugnando, sed peccata relaxando. 97. Int. quae ex eis sunt. 98. Int. hoc quod narrat testimonio prophetico certius facit. Glo. citatur verus Testamentum in Evangelio, vt confirmetur fides : facilius enim credimus cum videmus impleta praedicta. Aug. cont. Faust. lib. 12. quae Apostoli nunciabant demonstrantur à Prophetis praedicta, etsi enim attestabantur miracula, non defuissent qui ea magicæ potentiae tribuerent. g. Glo. hoc quod propinquo desponsata, quod inuenta in vtero habens, quod peperit virgo, quod Iesus vocatus, quod saluat. 99. Remig. factum dicit in praescientia Dei, vel quia quando hoc scripsit iam totum factum erat. 100. Glo. Prophetia non sapit necessitatem eorum quae praedicat, sed signum est praescientiae Dei. 101. Inter. Esaiam. 102. Glo. admiratur Prophetam, & quasi omnes de somno suscitavit. 103. Hier. חַלְמָא, Halma apud Hebraeos ambiguum est. dicitur enim & adolescentula & abscondita, nempe virgo quae nunquam virorum aspectibus patuerit. lingua etiam Punica, virgo Halma appellatur, nec vnquam memini me legisse Halma de nupta, sed de virgine in annis adolescentiae, & alioquin quale signum esset si puella non virgo pareret? 104. Int. quasi ex substantia suae carnis, non aliunde tanquam per coitum viri. Glo. Sequitur Isaia sensum, non verba, pro concipiet, ponens, in vtero habebit, & vocabunt, pro, vocabis vel vocabitur. 105. Leo in epist. ad Flavianum, ita salua virginitate editus, vt salua virginitate conceptus. Aug. Serm. de nat. quod in matre integrum inuenit, non violavit nascendo. 106. Int. alias, vocabunt. s. primo Angeli psallentes, inde Apostoli praedicantes vel alij credentes. Chryf. in hom. non aliud est, vocabunt nomen eius Emanuel, quam videbunt Deum cum hominibus. Hier. 70. & reliqui interpretes transulerunt, vocabis, pro quo hic est vocabunt. Hebraum autem verbum potest intelligi, vocabit, scilicet, virgo quae concipiet.

107. Glo. proprium id Christi, vt Iesus, quia cum his quos saluat, semper adiuvando perseverat.

108. Remig. interpretatur non Evangelista, sed translator. significatur autem Divinitas, quod ipso regnante capta sit Samaria. at cum coepit regnare Achaz, cuius primo anno haec prophetia facta, iam no- vem annorum erat Ezechias. Est autem sensus, iste puer qui nascetur ex virgine o domus David, nunc à te appelletur Emanuel, probabis enim à duobus regibus liberata, Deum te habere praesentem, postea autem vocabitur Iesus, quod sit vniuersum hominum genus saluaturus. ne ergo mireris si virgo Deum pariat qui tantam habeat potestatem, vt multo post tempore nasciturus, te nunc liberet inuocatus.

109. Int. i. in homine Deus. Remig. i. factus per omnia nobis similis absque peccato. Int. Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. 110. Glo. perfecta obedientia, fecit enim non solum quae praecepit, sed sicut praecepit. 114. Glo. non relinquitur mentendi locus, vbi officium Angelorum celebratur. h. Int. non malignus. 115. Int. propter praedictas causas. Glo. ad vitandam virginis infamiam, & celandum Saluatoris aduentum, & ad necessarium pueri obsequium. Chryf. non in domum accepit, nondum enim dimiserat, sed in animum de quo deposuerat. Remig. accepit celebratis nuptiis. Chryf. in hom. omnem malam suspicionem virgo effugit, vir enim zelotypiam passus eam suscepit, & post conceptionem seruauit. 116. Int. scilicet, ad opus coniugale. 117. Hier. cont. Helui donec in Scriptura saepe significat infinitum tempus, vt illud, donec contenesceatis ego sum, numquid post non erit Deus? item, vobiscum sum vsque ad consummationem saeculi, nunquid post abscedet? item, oportet regnare donec ponat inimicos, &c. numquid post regnare desisteret? nempe indicauit Euangelista non eam cognitam vsque ad partum, vt multo magis intelligeremus non fuisse cognitam post. An Ioseph templum Dei post tanta miracula ausus esset attingere? Hilar. Si faciem Moysi non poterant Iudaei in-

tueri, quanto minus agnosci poterat quæ Deum in vtero habebat? Glo. dicitur quòd Ioseph facie ad faciem Mariam videre non poterat vsque ad partum. 118. Int. substantiæ suæ. 119. Int. ante quæ nullus, post quem non alius. Glo. Primogenitum dicitur omne quod aperit vuluam, siue aliud sequatur, siue non. Propriè autem dicitur Christus vnigenitus Dei Patris vel Mariæ. Hier. Si primogenitus non est nisi quem sequuntur fratres, non deberentur sacerdotibus primogenita, donec alia essent procreata. 120. Int. Die octauo quo fiebat circumcisio, & nomen imponebatur. 121. Remig. notum hoc nomen Patribus & Prophetis: vnde illa, Defecit in salutari tuo anima mea; Defecit cor meum in salutari tuo, Exultabo in Deo Iesu meo.

SENSVS MYST. IN CAP. I.

110. Glo. qui à Deo monetur soluat moras, surgat à somno, faciat quæ iubetur. 111. Int. dubietatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

93. Sic vocati etiam alii. 1. Paralipom. 24. 2. Paralipom. 31. 1. Esd. 2. significat autem *וְיָוִי* saluatorem vel Saluatorem. vide Isa. 45. 103. Græcè *ἡ παρθέτος*, virgo illa scilicet insignis Heb. apud Isa. 7. cap. *נְבוֹלָה* quod absconditam virginem significat, & quidem 70. illic *ἡ παρθέτος* verterunt, & Punica lingua quæ est ab Hebræa deducta, virgo Alma dicitur. 106. q. d. & credetur Deus esse & homo, talisq; dicitur. Vide Isa. 8. 9. 62. Ier. 23. 169. *נָמַע* nobiscum *לָא* Deus. 110. Græcè experge æstus seu excitatus. 117. sic Gen. 8. dicitur non reuersus cornus donec siccarentur aqua. Et 2. Reg. 6. Michol non esse natus filius vsque in diem mortis suæ.

CAPVT II.

VM ergo natus esset Iesus in Bethlehem Iudææ, in diebus Herodis regis. ecce Magi ab Oriēte venerunt.

SENS. LIT. IN CAP. I.

1. Int. Ecce natiuitas. Glo. quatuor ponuntur à Prophetis roborata, natiuitas, nomen, locus, & tempus. a. Int. nomen. 2. Int. locus. Glo. Bethlehem prius dicta Ephrata. 3. Hier. puto scriptum ab Euangelista Iudæ, non Iudææ, ad differentiam alterius, quæ & ipsa in Iudæa est. Glo. nempe in tribu Zabulon. 4. Int. tempus. Glo. hoc ponit vt videatur illud implerum, non deficiet princeps de Iuda, &c. occupauerat enim regnum Herodes alienigena. Chrys. demonstratur impleri propheta Danielis. ex illo enim tempore ad regnum Herodis 70. hebdomadæ transierunt. Glo. implera est prophetia quæ dicit, cum venerit Sanctus sanctorum, cessabit vnctio vestra. Amb. super Lucam lib. 3. fertur ab Idumæis latronibus Antipatrum Ascalonitam captum, imbutum fuisse mysteriis Iudæorum, & ab Hircano Iudææ rege legatū missum ad Pompeium. Eius filius Herodes, sub Antonio, Senatus. consulto Iudææ regnum adeptus est. 5. Chrys. in hom. alius fuit qui Ioannem interfecit. 6. Chrys. confestim vt natus est. 7. Glo. i. philosophi Chaldæorum, & (vt dicitur) de genere Balaam, per quæ de Israel nasciturum regem audierunt. Fuerunt verò reges, qui, etsi tria obtulerunt, non idè tres tantum fuisse probantur. Remig. quidam Magos Chaldæos dicunt, alij Persas, alij venisse de vltimis finibus terræ; alij, quod est verisimilius, fuisse nepotes Balaam, in quibus fides gentium, vt primitiæ, Deo consecratur Aug. Serm. de Epiph. 2 pastores Israelitæ, magi gentiles, illi propè, isti longè, vtriq; tamen ad angularem lapidem cucurrerunt. 8. Remig. est enim illa regio Orientalis Iudæis. 9. Glo. non post annum [non enim inuenissent in præsepio] sed decimatertia die. Remig. nec mirandū tredecim diebus venisse. non enim longè distabant à terra promissionis si fuerunt successores Balaam. Aug. Serm. de Epiph. biennio antè visa est stella, sed nato Christo, intellexerunt reuelatione, cuius esset, & tunc profecti sunt. Chrys. in hom. multo antè apparuit, quia multum temporis consumpturi erant in itinere. Fulgent. hom. de Epiph. die natiuitatis apparuit.

SENS. MYST. IN CAP. II.

2. Glo. Bethlechem, id est, domus panis, quia ibi nasciturus erat panis viuus; in præsepio verò natus, vt irrationales faceret Angelorum socios. Ecclesia etiā domus est in qua panis viuus comeditur. 3. Remig. Omnes qui ad Dominū veniunt, ab ipso & per ipsū veniūt; ipse enim est oriens. Chrys. ex oriente dies nascitur, & fides lumen est animarum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

3. Interdum Iudæa pro Iuda sumitur. vt inf. quid regnaret in Iudæa &c. 7. vox Persica (etsi quidam Græcam putant) sapientem significans, seu philosophum. Erant verò hi Chaldaei, vt & Sylla Erythraa, quæ filia Berosi (Chaldaei) & successores Balaam. An fuerint etiam reges incertum, sed vulgò receptum. tres quidem fuisse testatur Leo primus. 9. die 13. à natiuitate Christi, vt habet Ecclesia traditio.

¹⁰ Hierosolymam, dicentes: ¹¹ ubi est qui natus est rex Iudæorum? ¹² vidimus enim ¹³ stellam eius in Oriente, & ¹⁴ venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex,

SENS. LIT. IN CAP. II.

10. Int. ubi erat caput regni. Remig. crediderunt non nisi in vrbe regia nasciturum. Glo. per stellam intellexerunt natum in Iudæa, ideo Hierosolymam veniunt. 12. Int. ne de Herode querere videantur. Glo. confusio Iudæorum qui à gentibus Christi natiuitatem discunt. Aug. Ser. de Epiph. vnde hoc sciuerunt? reuelatione aliqua. Leo Ser. de Epiph. præter stellam fulgentior claritatis radius eorum corda perdocuit. August. li. q. vet. & nou. Test. q. 63. sequebantur traditionem Balaam qui dixit Orietur stella ex Iacob. videntes ergo stellam extra ordinem mundi, hanc intellexerunt quam ille prædixerat regis Iudæorum indicem. 13. Int. signa non fidelibus sed infidelibus data sunt. Glo. Ingressi Iudæam elegeruntur indicio stellæ, vt cogantur ex lege inquirere. Chrys. ad confusionem Iudæorum, qui quem gentiles per alienas provincias requirebant, ipsi in finibus suis natum non susceperunt. 14. Glo. noua stella, nouum hominem indicabat. hæc mox peracto officio esse desit. Greg. hom. 10. Christum nondum loquentem muta stella prædicat, postea loquentem Apostoli nuntiarunt. Iudæis vt ratione vtentibus Angelus nuntiat, magos nondum ratione vtentes stella perducit. August. Ser. de Epiph. vtrisque tamen loquitur lingua cælorum, quia cessabat lingua Prophetarum. Greg. in homil. hinc Priscillianiste confirmant errorem suum de fato, putantes nati homines sub constitutionibus stellarum. sed absit à cordibus fidelium, vt esse quid fatum dicant. Chrys. si aliquis sit adulter vel homicida per stellam, magna est iniquitas Creatoris: & cur mali puniuntur, si non voluntate sed necessitate peccant? Ipsa Dei mandata ne peccemus, & hortamenta vt faciamus bonum, hanc insipientiam destruunt. quis enim iubet quod fieri non possit? Greg. Nyss. lib. 6. philof. cap. 1. destruunt ij contingentis naturam, tollunt liberum arbitrium, & omnia evertunt. August. lib. 5. ciuit. valent quidem sidera afflatus ad corporum differentias, Solis enim accessibus & decessibus variantur tempora, Lunæ incrementis & decrementis, augentur quedam & diminuantur. Voluntates autem animi positioni siderum non subduntur: quanta enim diuersitas in accidentibus & euentibus geminorum? sunt tamen qui non auctorum constitutionem fatum dicunt, sed omnium connexionem causarum. si quis ergo humana fato tribuit, Dei voluntatem vel potestatem fatum appellans, sententiam teneat, linguam corrigat, non enim solet ita accipi fatum. Idem. 2. cont. Faust. c. 5. si sub fato nullus est hominis genesis, quanto minus illius qui est omnium Dominus? Stella ergo illa non ad decretum dominabatur, sed ad testimonium famulabatur. nec erat ex illis quæ sunt initio creatæ, non ergo ideo Christus natus, quia stella exstitit, sed illa exstitit, quia Christus natus; est enim ad eum demonstrandum exorta. Itaque si dici oportet, non stellæ Christi, sed Christum stellæ fatum diceremus. ipse enim illi, non illa ipsi nascendi attulit causam. Chrys. in hom. nec est astronomiæ à stellis scire nascentes, sed ab hora natiuitatis futura prædicere. Hæc etiam non vna celestium fuit, nulla enim hac via procedit, scilicet, ab Oriente in Meridie, nec media die apparet, nec subinde oculatur, vt hæc quæ se occultauit cum intrarent Hierosolymam, rursumque se ostendit: denique nunc ibat nunc stabat vt columna nubis in deserto. 15. Int. scilicet, propriam, quia hanc creauit ad ostensionem sui. 16. Glo. dubium in Oriente ne orta, an visa. 17. Leo. Ser. de Epiph. Sufficere poterant illis credita & intellecta, sed diligentia illa querendi vsque ad videndum puerum perserens, nobis seruiebat, vt profuit quod Thomas vestigia vulnerum explorauit. 18. Int. quia Deum intelligunt stella famulante. August. Ser. de Epiph. talem natum didicerant in quo adorando se salutem consecuturos non dubitarent. Chrys. Dum considerant regem futuram, non timent præsentem, adhuc non viderant Christum, & iam parati erant mori pro eo. o beatos qui ante crudelissimum regem, antequam Christum cognoscerent, Christi facti sunt confessores.

SENS. MYST. IN CAP. II.

10. Int. Ciuitas Dei toto orbe refulget, in qua minùs docti erudiuntur Diuina lege. 11. Aug. Ser. de Epiph. annuntiant, & interrogant, credunt, & querunt, tamquam significantes eos qui ambulant per fidem, & desiderant per spem. 14. Glo. stella, Christus, quem sequi debemus. item stella, illuminatio fidei quæ ad Christum ducit. dum diuertunt ad Iudæos, eam amittunt, quia dum à malis cõsiliis queritur, vera illuminatio perditur. Leo Ser. de Epiph. ad credendum promissioni Abraham factæ de posteritate stellarum multitudini comparata, ortu noui sideris excitantur!

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

14. Præterea, certam quantam, & proximam stellam, quid hæc significet, maioris traditione acceperant. 15. indicem natiuitatis eius. 16. existentes, scilicet ipsa ad Orientem apparuerat. 17. præteriti temporis hæc viderat. 18. An vt Deum, ex verbi significatione non constat, nam & homines adorantur in Scriptura.

turbatus est: & omnis Hierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum, & scribas populi: sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. At illi dixerunt ei, in Bethlehem Iudæ. Sic enim scriptum est per Prophetam: Et tu Bethlehem terra Iudæ, nequaquam minima es in principibus Iudæ. Ex te enim exiet dux qui regat populum meum Israel. Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis

SENS. LIT. IN CAP. II.

19. Aug. Ser. de Epiph. Magi desiderant redemptorem , Herodes timet successorem. Glo. timet ob Romanorum iram, qui decreuerant ne quis eis inconsultis rex diceretur. 20. Glo. sæpe populus iis iniuste fauet, quos crudeles sustinet. 21. Glo. diligenter inquit, vt si inueniat, faciat quod volebat. sin autem, excusatus sit Romanis. 22. Int. id est Pontificis. 23. Int. id est, moralium latoris præcepto- rum. Remig. Erant hi legis doctores. 24. Int. palam quasi ex bono affectu. Glo.plorat, tristes ne eos an lætos faciat eorum rex. 25. Int. sic vocat eum, quia nouerat inungi reges Iudæorum. 26. Glo. parer, eos non ex ignorantia, sed cordis duritia credere noluisse. 27. Leo, Ser. de Epiph. qui formam serui susceperat, Bethlehem prælegit natiuitati, Hierosolymam passioni. 28. Glo. non verba, sed sen- sum quodammodo ponunt. Hier. reprehenduntur de ignorantia; Propheta enim dicit, tu Bethlehem Ephrata. Chry. prædictis prophetiam, causa fuerunt necis paruulorum. Si enim Herodes intel- lisset quod sequitur, scilicet, dies eius à diebus sæculi, non illos occidisset. Hier. Illud Iudæi tacuerūt, & alia mutauerunt, vel ob ignorantia, vel, vt Herodes melius intelligeret. 29. Int. Micheam. 30. Int. ad tribum Iudæ pertinebat. Hier. Est alia in Galgalis. 31. Hier. Propheta dicit, minima es in milli- bus Iuda, id est, & si paruus es vicus, inter millia ciuitatum Iuda. 32. Remi. id est, inter vites princi- patum habentes. Hier. inter ciuitates ex quibus principes prodierunt. Int. in Hebræo, in millibus: ar- gunntur verò scribæ obliuionis, quòd non ipsis verbis Propheta vsi sunt. 34. Chry. in hom. Quomo- do quidam id dictum putant de Zorobabel, qui in Babylonia natus est? 35. Chry. in hom. non dixit Filius Dei, ne scandalizarentur. 36. Chry. in hom. id est, credentes ex Iudæis; tacuit verò de gētibz, ne scandalizaret Iudæos; mirabilis verò Dei dispensatio, discunt enim Iudæi à Magis, eosque docent vt Magi geminato testimonio stellar, & Prophetae ardētius expeterent. 37. Chry. ne si Iudæi scirent, quos habebat suspectos, consilium proderent. Glo. Christumque occultarent. 38. Remig. cū esset callidus, timeretque ne non reuerterentur, diligenter inquit, vt possit occidere puerum.

SENS. MYST. IN CAP. II.

19. Chry. semper grandis potestas maiori timori subiecta est. rami excelsarum arborum leui etiã
aura flante moventur, humiles in tranquillitate consistunt. Aug. Ser. de Epiph. quid erit tribunal iu-
dicantis, quando superbum regem facit timere natiuitas infantis? Leo, Ser. de Epiph. superfluo Hero-
dis timore turbaris, non capit Christum regio tua, quem in Iudæa regnare non vis, vbique regnat, cru-
ciatur diabolus uocatione gentiũ, & quotidiana potestatis suæ destructione torquetur. Chry. timeret
successorem regni sui Herodes terrenum, diabolus cælestem. 20. Chry. de aduentu iusti non poterit
gaudere iniqui. 29. August. Ser. de Epiph. similes isti fabris arcæ Noë, qui aliis vbi euaserunt præ-
stituerunt, ipsi diluuii perierunt: Et lapidibus qui viam ostendunt, nec ambulant. 27. Glo. Bethlehem,
domus panis: Ephrata, speculum, vel frugifera; fidelium enim mentes pauca Angelorum māducant,
& gloriam Domini speculantur, coluntque agrum vitæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

20. pro maxima civium pars turbata verò eò rei novitatem, aut timore Romanorum, aut quod Herodi
faurent, itaque additur cum illo. 21. id est primarios sacerdotes, vel qui functi fuissent summo pontifica-
tu, ut apud Romanos consules dicebantur, qui consules fuissent. Sub Herode quidem venalis esse coperat
pontificatus, multique vicissim pontifices erant, fortè verò intelliguntur principes xxvii. familiarum, de quo pon-
tificatu i. Par. 24. 23. id est doctores qui consulti ex Scripturis respondebant. Lucas vocat iurisperitos. Heb.
דברים q. library à quibus sacris cultus & explicandis, à ספר id est libro, vel q. enarratores à פסוק
narrantæ Græcè γερμανιστῆς, quia scriba publici seu cancellarij, quorū est scripta publica asservere, prome-
re, lectitare. b. id est nasci deberet scilicet secundum Scripturas. 31. Mich. 5. parvula es in millibus Iuda.
Septuaginta minima es ut sis in millibus Iuda. Matthaeus censum reddidit sibi parvula illi quidem mul-
tis Iuda ciuitatibus comparata, vbi multa hominum milia, tamen non paruam habendam, qua tantum
est principis datura, & forte Mattheus Syriacā editionem aliquā qua ita haberet, est securus. 32. id
est praecipuis ciuitatibus. c. ποιμαίνω, pascere, seu pastoris more regere. 36. id est fideles quorum ille populus
figura. 37. ne Iudei putarent eum velle regnare insidiari.

tempus stellæ quæ apparuit eis. Et mittens eos in Bethlêhem dixit, Ite & interrogate diligenter de puero: & cum inueneritis renunciate mihi: vt & ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt. Et ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos vsque dum veniens staret supra vbi erat puer. videntes autem stellam, gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentibus adorauerunt eum: & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem: per aliam viam

SENS. LITER. IN CAP. II.

39. Int. quia locum didicerat, quando nasceretur explorat. 40. Int. cognito loco, & tempore, restat cognitio personæ. 41. Chry. in hom. non regem vocat, non enim ferebat principatus nomē. 42. Int. hoc subiungendo, ad renunciandum inuitat, vt alacrius redeant, & ne Iudæi, quia rex eorum futurus erat, occultent, Chry. deuotionem promittit, & gladium acuit. 43. Int. æstimantes vera quæ dixerat. 44. Chry. apparet stellam deduxisse, & propē Hierusalem fuisse absconditam. 45. Int. quasi diceret, hic est quem natum testabar. Aug. Ser. de Epiph. deinde discessit. Glo. domui vicina erat vt discerneret. 46. Int. inuento quod desiderauerant. Chry. intelligebant dignitatem regis. 47. Int. diuersi illud quod Lucas commemorat. 48. Leo. Ser. de Epiph. quantitate paruum, alienæ opis indigum, fandi impotentem, & in nullo ab humanæ infantie generalitate discretum. Chry. vix vnā habet tunicam ad tegumentum nuditatis. Glo. sæpe puer nominatur, vt agnoscat is de quo dictum est, puer natus est nobis. 49. Glo. Cur non Ioseph? ne aliqua malæ suspitionis occasio daretur gentibus. 50. Int. signū humilitatis, sine qua nullus verè adorat. 51. Chry. vident hominem, & agnoscent Deum. 52. Int. scilicet in carne verbum. 53. Int. fidem suam mysticis profitentur muneribus. Glo. reges Persarum cum muneribus solent adorare, magis tamen id diuina inspiratione factum est, ad significandum in Christo regiam potestatem, diuinam maiestatem, & humanā mortalitatem. 54. Int. aurum regi, thus Deo, myrrham mortali. Greg. in hom. Congruit enim regi aurū, thus in sacrificio ponebatur, myrrha cadauera coniungit. Glo. Confunditur in thure Arius, qui soli Patri vult sacrificari: in myrrha Manichæus, qui mortuum non credit: in auro vterque. Iste enim Christum negat de semine David, ille seruum dicit. Chry. hæc etsi illi non intelligebant tunc quid significarent, at Dei gratia quæ facere hortabatur, ipsa ordinauerat vniuersa. Rem non singuli singula, sed singuli tria obtulerunt. 55. Int. quia intus quærebant quid vellet diuina voluntas de reuersione ad Herodem, Dei meruerunt responsionē. Glo. non loquitur puer ad eos, ne diuinitas ante tempus reueletur. 56. Chry. in hom. non sunt scandalizati dicentes, quid necesse est occultè recedere? fides non quatit causas præcepti.

SENS. MYST. IN CAP. II.

42. Glo. Hypocritæ qui Deum fidē quærunt non merentur inuenire. 43. Remi. boni auditores faciunt bona quæ à prædicatoribus audiunt, sed eorum opera mala non imitantur. 46. Remi. magis gaudēt homines de rebas perditis quàm de semper possessis. 13. Glo. munera clausa, fides cordis aperta, confessio oris. 54. Greg. hom. 10. aurum offerimus, si sapientiæ lumine splendemus; thus, si orationis studio redolemus; myrrham, si carnis vitia mortificamus. Glo. offerenda primū fides Christo, deinde oratio, tertio operatio: tres Magi significāt gentilem populū de tribus filiis Noe procreatum ad fidem Christi venientem: Stella, sermo propheticus; Herodes, diabolus, à quo recedentes ad Ecclesiā, in qua Christus est, gentes perueniunt. munera, physica, ethica, logica, vel historia, tropologia, allegoria, vel Trinitatis fides. 56. Int. quia cognita veritate non licet retroire. 57. Int. i. diabolū. Chry. qui relicto diabolo venit ad Christum, quia gaudet in bonis quæ inuenit, & recordatur mala quæ euasit, difficilē redit ad diabolū. 58. Int. i. fidem, spem, charitatem. Glo. non est ad diabolū redeundum, sed per semitas virtutum ad patriam veniendum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

a. volebat occidere, priusquā Iudæi natum resciscerent. a. apparet non eos duxisse, sed visam tantū in Oriente. 47. id non negat fuisse præsepiū. 53. Orientalium mos, non sine muneribus regem adorare. 54. aurum elemosyna, thus oratio, myrrha ieiunium. 55. Χρηματισμός, id est, oraculo admonitio. Χρηματισμός quidem oraculum petentibus redditum. Apparet consuluisse Dominum quid facere deberent, dubios an ad Herodem redeundum esset.

reuerſi ſunt in regionem ſuam. Qui cū receſſiſſent, Ecce Angelus Domini apparuit in ſomnis Ioseph, dicens: Surge & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in Ægyptum: & eſto ibi uſque dum dicam tibi: futurum eſt enim ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. Qui conſurgens accepit puerum, & matrem eius nocte: & ſeceſſit in Ægyptum. Et erat ibi uſque ad obitum Herodis: ut adimpleretur quod dictum eſt à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocaui filium meum. Tunc Herodes videns quoniam illuſus eſſet à Magis,

SENS. LIT. IN CAP. II.

59. Chry. ſi quæſiſſent ut regem terrenā, apud illum manſiſſent, nūc verò reuerſi Deum prædicāt & multos erudiunt, ſunt verò poſtea, Thoma eò veniente, baptizati. 61. Rab. cū rumor de puero inciperet dilatari. Int. impleto purgationis tempore prius, & Chriſto oblato in Hieruſalem. Rab. quāuis enim timerent Herodem, non ſunt auſi transgredi legem Aug. lib. 2. de conſenſ. Euang. cap. 11. quieuiſſe videtur Herodes, aliis impeditus, ab inquiſitione pueri. itaque tutò templum aſcendere potuerunt. 63. Int. hic Ioseph non quaſi maritus, ſed ut nutritius & cuſtos adſciſcitur. 65. Chry prius puerum dicit, quāam matrem. propter puerum enim mater, non propter matrē puer. Dio. Arcopag. Ce. leſt. Hier. cap. 4. vide ut Ieſus ſubditur Dei Patris per Angelos diſpoſitionibus. 65. Int. glorioſa. Hilar. non coniugem vocat poſt partum, ut oſtendatur virginitas. Chry. vides ut Ioseph ad miniſterium Mariæ erat electus. 68. Int. ecce quòd fraudes non latent Deum. 69. Aug. ſerm. de innoc. putabat infelix ſe Chriſti aduētu ſolio detrudendum, ſed Chriſtus non venit alienam gloriam inuaſurus, ſed ſuam donaturus. 72. Hila. idoliſ plenam. Remig. prædixit hoc Eſaias, dicens: Ecce Dominus aſcēdet ſuper nubem leuem (glo. id eſt, carnem ſine peccato) & ingreditur Ægyptum, &c. 73. Glo. ſeptem annis in Ægypto lauit. 75. Remig. ſolet Matthæus confirmare quod dicit quia Iudæis ſcribit. 76. Hier. de opt. gen. interp. ita eſt Hebraicè apud Oſeam, at Septuaginta verterunt ad Chriſtū. Chry. in hom. Prophetiæ lex eſt, dicere de aliis, & in aliis compleri. ſicut illud dictum de Simeone & Leui, Diuidā eos in Iacob, &c. In nepotibus impletum eſt, poteſt & ſumptum eſſe teſtimoniū ex lib. Num. ubi dicitur: Deus ex Ægypto vocauit eum, gloria eius ſicut unicornis. 77. Int. conſubſtantialem, quia Verbu caro factum eſt, & habitauit in nobis. 78. Int. inde accumulatur ira iam turbato per natiuitatē. Glo. credidiſſe videtur magos fallaci ſtella deceptos, idēque ad ſe non reuerſos. quicuit ergo à pueri inquiſitione. vulgatis verò iis quæ in templo acta fuerāt, ſenſit ſe illuſum à Magis, deſeruitque in pueros, poſt annum & quatuor dies (ut videtur) à Chriſti natiuitate. Romā enim profeſtus eſt, vel idē ſe continuit tandiu ab inquiſitione pueri, ut eum deprehenderet, nec elabi poſſet.

SENS. MYST. IN CAP. II.

60. Int. i. paradifum, vel cæleſtem Hieruſalem. Greg. hom. 10. regio noſtra paradifus, à qua receſſimus, ſuperbiendo, inobediendo, viſibilia ſequendo: redeundum ergo ſtando, obediendo, viſibilia contemnendo. 62. Remig. qui à terrenis quieſcunt curis & negotiis, viſione angelica frui merētur. 66. Glo. mira Chriſti humilitas, fugit qui eſt aliorum refrigerium, inſtruit verò fugiēdo ſuos vnde illud. ſi vos perſecuti fuerint in vna ciuitate, fugite in aliam. 67. Chry. quare in Ægyptum? recordatus Dominus quanta mala fecerit ſuper Ægyptum, mittens filium, dat reconciliationis ſignum, ut decem plagæ vna medicina ſanentur, & populus antè perſecutor populi primogeniti, cuſtos fiat filij vnigeniti, nec ad mare rubrū demergatur, ſed ad aquas baptiſmi viuificetur. Aug. Ser. de Epiph. Moyses in Ægypto diem clauſerat, Chriſtus adueniens lucem reddidit. 70. Glo. predicatores Chriſtum cum matre. i. Chriſti fidem & Eccleſiæ rulerunt ad gētes, relicta Iudæorum infidelitate. 71. Glo. relicta Iudæis nox. Chry. omnis perſecutionis anguſtia nox eſt. Item in hom. ii. te incipiēte in re ſpirituali deſeruire, videas tribulati, ne turberis, ſed viriliter fer. hoc habens Chriſti exemplum. Glo. quando redit, non fit mentio noctis, in fine enim mundi illuminabuntur Iudæi ſuſcipientes Chriſtum tamquā ab Ægypto reuertētem. 74. Int. i. uſque in finē infidelitatis, qua Iudæa cōtra Eccleſiā ſquit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

76. id de populo quidem Iudaico dictum, ſed in figura Chriſti. & quia in Chriſtum v. re competit, idē dicitur impletum.

iratus est valdè, & mittens occidit omnes pueros qui erant in Bethlehem, & in omnibus finibus eius, à bimatu & infra: secundum tempus quod exquisierat à Magis. Tunc adimpletum est quod dictum est per Hieremiam Prophetam, dicentem: Vox in Rama audita est, ploratus & ululatus multus. Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt. Defuncto autem Herode, Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Ægypto, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius:

SENS. LIT. IN CAP. II.

79. Chry. inextinguibilis ira est, quam regni zelus accendit. 80. Int. Lingua vsus est pro gladio. Chry. vt fera vulnerata quidquid oculis occurrit, tanquā auctorem vulneris dilaniat. Glo. in his forma martyrij nascitur. Aug. ser. de Innoc. ô paruuli de vestra corona dubitet qui paruulis baptismum prodesse non putat. 81. Int. vt hic qui natus erat non effugeret. 32. Int. vt in tanta multitudine latere non posset. 83. Int. vt nec loco nec tempore celaretur. Aug. ser. de Epiph. intellexerat à Magis visam stellam ante ferme biennium. Idem ser. de Innoc. vel timuit ne puer speciem suā transformeret, atatisque tempus occultaret, vel fuerat impeditus aliis curis ab illa pueros interficiendi. 84. Int. scilicet ab ortu stellæ. 85. Chry. in hom. quia horrore impleuerat auditorē, mitigationem apponit prædicta esse hæc. 86. Hier. lib. 6. in Jerem. cap. 31. non ita est Hebraicè, nec apud 70. vt hic citatur. Auctor. vide Græca quæ nunc extant, & confer cum 70. eadem enim ferè sunt. Glo. & si ad imminentem captiuitatem propheta respicit, figura tamen est cordis infantium. 87. Int. in excelsò. Glo. locus est iuxta Gabaa, 12. milliario à Bethlehem. Hier. nō putemus loci nomen, sed in Rama. i. in excelsò. f. longè latèque dispersa. 88. Chry. id est, ætus paruulorum. 89. Chry. i. matrum lamentum. 90. Hier. quia sepulta est iuxta Bethlehem, matris istorum nomē accepit, vel intellige multos etiam de Benjamin fuisse caros. Aug. q. ver. & nou. Test. q. 62. quia filij Benjamin ad Rachel pertinentes fuerat olim extincti, atque in futurum etiam seculum erant, videns Rachel sororis filios æternæ vitæ futuros hæredes, ex alterius felicitate infausta sua luget. 91. Glo. hyperbole est, plorat verò non tam morte trāsatos, quàm supplicio peremptos. 93. Int. scilicet eo modo, vt in mundum reuocarentur. 94. Int. scilicet reuocandi. Hier. i. de hoc quod non essent. Hil non enim non erant qui in æternitatem efferebatur. 95. Int. de quo prædictum est, Euseb. 2. Eccles. hist. cap. 10. morbus hunc inuasit, qui (vt refert Iosephus) cuiusmodi erat vt à Vatribus diuina ultio diceretur, curauit verò interficiēdos nobiles Iudeorū, ubi spiritum exhalasset, vt ipsius obitum omnis Iudæa dederet inuita. necauerat autē filios Alexandrum & Aristobulum. Et paulo ante mortem, Antipatrum filiū iugulauit. Hier. huius filius, & Archelai frater fuit, qui Dominū in passione irrisit, quem Tiberius Cæsar Lugdunū relegauit. 97. Int. non filium tuum. 98. Int. non coniugem. 99. Glo. non determinat in quam partem, vt ad dubitantem iterum reuertatur, quia verò non distinxerat, Ioseph intellexit Iudæam, quæ dignior erat pars regni: putauit enim tali puero non nisi Hierosolymis habitandum. Angelus verò Gahlaam intellexit.

SENS. MYST. IN CAP. II.

80. Beda hom. de Innoc. omnes martyres parui, id est humiles, & innocentes, bimque. i. doctrina & oratione perfecti. qui verò infra, simplices. quod verò Christus euasit, significat perimi quidē posse, sed ab eis Christum non auferri. 82. Beda hom. de Innoc. ubique scuitura persecutio in Ecclesiā significatur. 87. Glo. vox Ecclesiæ de necē membrorum gentis vsque ad Deum ascendit. 90. Glo. Rachel ouis, seu videns Deum, Ecclesiam significat, quæ Deum contempletur, estque ouis pastoris humeris reportata, dolēque pro suis, nec vult consolari in præfenti, vel quia scit in æternū victuros, vel ob eos quos æstimat in æternum mortuos, vel quia omnem spem & consolationem in æternam vitam transmittit, vel plorat, quia dum parit, tristitiam habet. Hil. vel quia sui ab his perēpti quos filios retinere voluisset. Ecclesia etiam vt Rachel diu sterilis non fecunda. 95. Beda hom. de Innoc. Sopita Iudæarum perfidia, Helia & Enoch prædicantibus, Iudæa verbum Dei recipiet. Glo. cessante persecutione, Ecclesia ad cælestia inuitatur. 96. Int. quia nondum publicè reuelabatur cui Angelus hoc officium deferbat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

83. i. qui duorum annorum essent. Aut minores, tanta tamen ætate quantum erat tempus ab ortu stelle.
86. iuxta septuaginta. 87. i. excelsò. g. d. longè latèq. i. regio Bethlehemitica ubi Rachel sepulta.
94. i. quod perissent. g. ubi mansit, dicitur circiter annos quinque.

& vade in terram Israel. Defuncti sunt enim qui querebant animam pueri. Qui con-
 surgens accepit puerum, & matrem eius, & venit in terram Israel. Audiens autem
 quod Archelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illò ire: & admoni-
 tus in somnis secessit in partes Galilææ. Et veniens habitauit in ciuitate quæ vocatur
 Nazareth. vt adimpleretur quod dictum est per Prophetas, quoniam Nazareus
 vocabitur.

SENS. LIT. IN CAP. II.

100. Int. quia Scribæ & Pharisei mortem Christi meditabantur cum Herode. Remig. dicitur au-
 tem Herodes occidisse nobiliores Iudæorum, aut defuncti dixit, pro defunctus. 101. Int. vitam. Re-
 mig. destruuntur qui negarunt Christum sumpsisse animam. 162. Int. Herodes, Philippus, Archelaus,
 & Lysanias, fratres fuerunt. Auctor. de hoc vide Luc. 3. Iosephus lib. 17. cap. 1. habuit Herodes filios
 Antipatrum, Alexandrum, & Aristobulum, quos interfecit. Archelaum Iudææ & Idumææ tetrarcham,
 Herodem Antipam Tetrarcham Galilææ, Philippum Iturææ & Trachonitidis regionis. 103. Int. de
 qua putabat se admonitum. 104. Aug. lib. 2. de consens. Euang. cap. 10. ar. ibant per omnes annos in
 Hierusalem, verum, sed latenter, cum ingenti turba mox reuerfuri, vel tunc ascendebant cum non esset
 timendi causa. Chry. in hom. adde quod impetus omnis erat aduersus Bethlehem & fines eius. 105. Int.
 non mutat Angelus præceptum, sed manifestius corrigit errorem pietatis. 106. Int. quæ & ipsa terra
 est Israel, quia & ipsam populus Israel incolebat. 107. Int. quæ est in Galilæa. 108. Hiero. si fixum
 posuisset de scripturis testimonium, non diceret per Prophetas, sed per Prophetam. Ostendit ergo se
 non verba sumpsisse, sed sensum. vel illud intelligit Esaiæ, Exiet virga de radice Iesse. Et Nazareus de
 radice conserget. Chry. fortè legerat aliquos Prophetas ita dicentes. 109. Inter. id est, sanctus, quod
 conuenit Christo. Chry. vnde Christiani prius Nazareni vocabantur.

SENS. MYST. IN CAP. II.

100. Beda, hom. de Inno. Ecclesiæ persecutiones persecutorum morte vindicantur, pacèque reddita
 sancti ad sua loca reuertuntur. 1. Glo. illis abscondetur Christus. in quibus regnabit Antichristus.
 106. Rab. Galilæa transmigratio, Nazareth flos, quo enim ardètius Ecclesia ad cælestia transmigrat,
 eo magis virtutum flore abundat. 107. Glo. significatur Christus in sanctitate nutritus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

100. singulare pro plurali. Sic Moysi dictum, Exodi 2. b. Toparcha nomine, sed regia potestate.
 104. fortè cogitabat ad templum adire, gratias Deo acturus. m. pro atque ita impletum est. 108. vide
 Isa. 11. Zach. 6. Nazareus quidem per 7 significat separatum, seu sanctificatum, per 8 verò florem, seu flo-
 ridum, aut virgultum. 109. Marcus Latinos imitatus Nazareus scribit, Euangelista reliquit Nazareus.
 n. pro, erit. Hebr.

CAPVT III.

IN diebus autem illis venit Ioannes Baptista prædicans in deserto Iudææ,
 & dicens:

SENS. LIT. IN CAP. III.

1. INT. Cum adhuc Christus habitaret in Nazareth. Aug. lib. 2. de consens. Euang. cap. 6. decimo-
 quinto anno Tiberij, vt ait Lucas. Glo. Multa Matthæus omittit. 3. Remig. nisi prius bapti-
 zari homines consueverent, baptismum Christi abhorrent. 4. Glo. præparans viam Domino.
 Chry. in hom. testimonium perhibens Christo, ne si de se Christus perhiberet, Iudæi dicerent, tu de
 teipso testimonium perhibes. 5. Int. sic notans desertum penitentibus conuenire.

SENS. MYST. IN CAP. III.

2. CHRY. Præcedens aurora aduentum diei demonstrat. 5. Hier. prædicatur gloria Domini in
 deferta gentium multitudine. Glo. Iudæos desertos à Deo per penitentiam redire oportebat.

⁶ Pœnitentiam agite, ⁷ appropinquauit enim ⁸ regnum ⁹ calorum. ¹⁰ Hic est enim de quo ¹¹ dictum est per ¹² Esaïam ¹³ Prophetam ¹⁴ dicentem, ¹⁵ Vox ¹⁶ clamantis in deserto, ¹⁷ Parate ¹⁸ viam ¹⁹ Domini, ²⁰ rectas facite ²¹ semitas ²² eius. Ipse autem ²³ Ioannes ²⁴ habebat ²⁵ vestimentum ²⁶ de pilis ²⁷ camelorum, & zonam ²⁸ pelliceâ ²⁹ circa ³⁰ lumbos ³¹ suos: ³² esca ³³ autem ³⁴ eius ³⁵ erat ³⁶ locusta, & mel

SENS. IN CAP. III.

6. Int. puniat quisque mala prioris vitæ, quia appropinquabit salus quam perdidimus, & facultas redeundi vade cecidimus. Aug. lib. de pœnit. nouam vitam inchoare non potest quæ veteris non pœnitet. Glo. hoc præco nunciat, quod postea veritas. Est autem pœnitere antea facta deslere, & descendere non committere. Quem verè pœnitet, pœnit in se præteritos errores, erigitque animum ad caelestia: concipitur autem hæc virtus timore, & dicitur pœnitentia à puniendo, quod illicite commissum est. 7. Int. opere. Glo. pœnitentiam agere, est dignos pœnitentiæ fructus agere. 8. Int. hac promissione eriguntur animi. Chry. pœnitentia ad Christi susceptionem præparat Aug. de consens. Euang. hæc verba alij Euangelistæ omiserunt. 9. Glo. id est, Christus, vel Euangelium. Chry. benigni regis nuntius non minas intendit, sed indulgentiam promittit. Glo. regnum calorum primus Ioannes prædicauit. Chry. in hom. quod nunquam Iudæi adierant Remig. Regnum calorum Christus, Scriptura, Ecclesia, & supernum solum, quæ hic omnia possunt intelligi. 10. Int. q. d. sic prædicauit, sic enim Propheta de eo prædixit. Aug. de consens. Euang. dubium verba ne sint Ioannis, an Euangelistæ. 11. Int. præco verbi verbum præcedit. Glo. nullum verbum sine voce auditur. vox viam verbo declarat. 12. Rab. Fortitudo prædicationis indicatur, clamatur quidem longè positus & surdis, & per indignationem. Beda. clamaui quidem per alios Deus, sed iste solus vox, quia præsens verbum ostendit. 14. Int. id est, praua abiicit opera, recta facite, non pro terrenis seruientes. 15. Int. Fides est via qua verbum ad cor ascendit. Glo. Via Domini ad cor dirigitur, cum sermo eius diligenter auditur. Greg. hom. 20. parat viam Domino, qui rectam fidem & bona opera prædicat. 16. Int. id est, mores in melius mutare, & sic fient semitæ rectæ bene viuendo. 17. Int. strictas, sed mundas. 19. Chry. ipse testificabatur de Christo, & vita de ipso. 20. Int. non de lana, quia hoc austeritatis indicium est, illud luxuriæ mollietis. Chry. de virtute animæ habitus corporis loquebatur. 21. Rab. hac & Elias cinctus, mortificationis scilicet indicium est. 22. Int. vbi magis regnat luxuria. 23. Int. non studio parata sicut conuenit crematæ. 24. Int. minuta animalia. Rab. quæ coctæ in olco pauperem gustum præbent. 25. Int. de truncis, vel de herbis. Rab. dicuntur in deserto Iudææ esse arborum lata folia & rotunda, lactei coloris, & melliti saporis.

SENS. MYST. IN CAP. III.

13. Int. quia solatium redemptionis nunciat Iudææ iam desertæ. Glo. desertum est sanctorum vita à mundi illecebris segregata. 18. Remig. Ioannes, id est, Dei gratia Christum significat qui mundo gratiam attulit, eius vestimentum Ecclesia est gentium. 19. Glo. habitus & victus conuersationem indicant. asperis vti vestibus monemur, & cibo non arte parato. 21. Int. zona est corporalis continentia. Hil. Zonæ præcinctio efficax in omne bonum opus apparatus. 22. Int. lumbi, volupras peccati. 23. Hier. habitatori solitudinis non deliciæ quærendæ, sed necessitas. Rab. dulcis eius prædicatio turbis, sed citò finita; mel enim dulce, locustarum volatus citò deciduus. Hil. fugaces locustæ, eos olim voluntate vagi, nunc Sanctorum sumus alimonia & satiety Prophetarum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

6. Hæc summa prædicationis Euangelicæ. Gracè *μετανοείτε*, id est, respiciate, ad meliorem mentem redite, ubi ex usu Scripturæ multa præterea intelliguntur, ut dolor, sollicitudo, satisfactio, &c. vide, Corinth. 7. at quidem verbum Hebræum cui respondet *μετανοείτε* significat affici pœnitentia. 8. id est, propè est. alij legunt appropinquabit, scilicet, præteritum pro futuro, nam Grac. *εγγίζει*, appropinquauit. 9. Hic verò plura quam Prophetæ, qui primus annuntiavit regnum calorum, id est, quo regnat Deus in fidelibus per gratiam, & gloriam, ipsique reges sunt. 11. sequitur editionem Septuaginta. 12. id est, palam & libere aperte, prædicantis. 16. explicatio est proximè dicti, quasi dicat, auferite quæ aduenientem offendere possunt aut remoueri. Id postea etiam declarat, dicens: Facite fructus, &c. 20. s. contextum. 21. Elia similis. 24. animalia sunt quibus vesci licitum. vide Leui. 11. dicuntur quidem Egyptiis velle vesci. vide Pl. l. 6. c. 30. & li. 11. c. 29. & Hier. Ioan. cap. 4. 25. quidam putant rorem calensem ex arboribus collectum alij folia quadam agrestium arborum melliti saporis: probabilius esse mel apium agrestium.

²⁶ syluestre. Tunc exibat Hierosolyma, & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem: & baptizabantur ab eo in Iordane, ²⁷ confitentes peccata sua. Videns autem multos ²⁸ Phariseorum & Sadduceorum venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum ²⁹ quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? Facite ergo fructum ³⁰ dignum pœnitentiæ. Et ne velitis dicere intra vos, Patrem habemus Abraham: dico enim vobis, quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Ego quidem

SENS. LIT. IN CAP. III.

26. Int. propter nouitatem prædicationis, & asperitatem vestitus & cibi. Chry. plus resonabat eius conuersatio, quàm vox. 27. Chry. in hom. magnum in eo Eliam videbant, gratiaque Prophetarum reuerſa videbatur, nouum etiam prædicationis genus erat, non de præliis & victoriis, sed de regno celorum, & supplicio gehennæ. 28. Int. Baptismo præcurrente, non peccata dimittente. 30. Glo. Iam tunc dabatur exemplum baptizandis confitendi peccata, & promittendi meliora. Chry. confessio peccatorum testimonium est conscientie timentis Deum: perfectus enim timor soluit pudorem. Iubet verò Deus confiteri, vt verecundiam patiamur pro pœna. 31. Glo. hi sunt ex hæreticis Iudeorum, negant enim resurrectionem, dicentes animam mortalem, Prophetasque respuunt. 32. Int. non confitentes peccata sua. 33. Greg. lib. 3. p. 1. cap. 1. pro qualitate audientium formandus sermo doctorum. 34. Glo. i. venenati, venenatorum filij, viperam patrem occidit, Iudæi Prophetas item isti vt viperæ foris speciosi, venenosi intus. 35. Int. q. d. nemo quia non pœnitentis, sed sine pœnitentia non effugietis, vel nullus, nisi Filius Dei, quem vobis annuntio. 36. Int. demonstrabit, vel demonstrauit. 37. Int. vindicta. 38. Int. vt sic effugiatis. Chry. multa diligentia necessaria est post conuersionem & baptismum, vt vulnus peccatorum perfecte sanetur. 39. Int. carnis mortificationem. 40. Int. secundum quantitatem culpæ. quod fit ex discretionem quæ necessaria est pœnitenti. 41. Glo. pœnitentia timorem Dei, & metum pœnarum ante oculos ponit, gratia dolorem vulnerum sentit, & sanitatem quarit. 42. Glo. ad humilitatem prouocatio: in superbia enim nulla est pœnitentia. 43. Int. cogitando, vel reputando. 44. Int. in semine Abraham non confidatis, quasi ex hoc solo salus sit. Chry. magis erubescite quia patrem non imitami. 45. Int. quia non filij carnis hi sunt in semine, sed qui filij Dei. vnde subdit, potens est, &c. 46. Int. i. gentibus quorum corda erant insensibilia. Rab. & lapides coluerunt. Chry. non difficultate crediderunt, sed firmiter fidem retinent. Hier. in lapide duritia, in carne mollitudo, vnde, auferam cor lapideum, & dabo carneum. 48. Int. si autem vos Christi, ergo semen Abraham estis. 49. Chry. i. acutissima ira. Hier. prædicatione Euangelij. 51. Chry. quare non prædicatis? quia rationabiles sunt arbores quæ bonum facere possunt, aut non facere. 52. Chry. in hom. etiam si sit nepos Abraham. 53. Int. s. per securim. 54. Int. gehennæ. 55. Int. redit ad se, modum sui baptismi determinans. Glo. ne videatur sua autoritate minari, ostendit quantæ dignitatis sitis, cuius præsentia minatur, vel beneficiis persuadet.

SENS. MYST. IN CAP. III.

27. Glo. nisi quis à malis exeat, non abluitur. 28. Remig. figura catechismi. 29. Remig. ibi aperitur regnum celorum, vbi factus aditus ad terram promissionis. Glo. Iordanis. i. descensio de superbia, scilicet ad humilitatem confessionis, & emendationis. c. Hier. prima fidei rudimenta credere Dominum posse quidquid voluerit. 49. Greg. in hom. Christus ex manubrio & ferro. i. humanitate qua tenetur, diuinitate qua incidit. 50. Glo. arboris. id est humani generis, rami aridi, pagani; sine fructu, hypocritæ, venenosi hæretici; bonum fructum ferentes, Catholici.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

a. pro maxima pars. 30. vel in genere, vel aliqua grauiora. vide Act. 19. Lou. 16. Nu. 5. Eccle. 4. b. Pharisæi. q. d. separati, vel expostores, s. legi à פרו שפרו separo, expono, declaro. 31. sic dicti quia iusti צדיקים iustus. 34. q. d. pessimorum patrum possim filij venenati & callidi. 35. Admirantis verba. q. d. quid hoc noui est? quia hæc mutatio mira Dei benignitas qui talem mentem ded. rit. 37. id est, gehenna supplicio. vide in tr. cap. 23. 41. id est, qui pœnitentiam deest. 43. adeo s. securi esse, putantes id sufficere. 47. Apparet demonstrasse lapides. videtur autem aliud re ad Sara sterilitatem qua petra dicitur. Isa. 51. * posteritatem. 48. datiuus est. 53. Greg. exciditur & mittitur, sed præsens pro futuro.

SENS. LIT. IN CAP. III.

SENS. MYST. IN CAP. III.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

C

⁸³ Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Respondens autem Iesus, dixit ei, ⁸⁷
⁸⁸ Sine modò: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum.
⁸⁹ Baptizatus autem Iesus confestim ascendit de aqua. Et ecce aperti sunt ei cæli, &
⁹⁰ vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, &
⁹¹

SENS. LIT. IN CAP. III.

83. Int. qui ego. 84. Int. qui non eges. 85. Int. ab originali peccato mundari, quia tu es agnus Dei, qui tollis peccata mundi. 86. Int. cuius generatio non est vitiosa. 87. Hil. prohibetur ut Deus, docet ut homo fieri oportere. 88. Int. si impleri illud ad quod veni. Glo. à te baptizari, ut postea quod vis, spiritu baptizeris. Chry. indicatur postea Ioannem à Christo baptizatum. 89. Int. subdit quare veniat baptizari: quia vita mea morum est disciplina. Sic, id est, dum ego superior, & non indigens à te suscipio. Chry. sic implere omnem iustitiam, sicut iustitiam baptismi, faciendo scilicet prius, & postea prædicando. Glo. scilicet, per humilitatis exemplum reducere ad vitam.
 91. Int. me suscipiendo, te baptizando. 92. Int. scilicet, ad baptismum inuitare, quia baptismus est consummatio omnis iustitiæ. Hil. per eum solum impletur iustitia, per quem lex. 93. Int. omne præceptum iustificans. Hier. & naturæ, & legis. Glo. humilitas est omnis iustitia, cuius gradus primus & sufficiens, subdere se maiori, & non præferre æquali; secundus & abundans, subdere se æquali. nec præferre minori; tertius, in quo omnis iustitia, subesse minori. 95. Int. id est, consensit. Glo. veram humilitatem obedientia comitatur; docuit Spiritus quod prius nesciuit; itaque humiliter implevit quod prius timuit. 96. Int. sine mora. 98. Int. quæ est fundamentum ascensionis. 99. Hier. non refectione, sed spiritualibus oculis. Chry. unde dicitur aperti sunt ei. Chry. in hom. in principiis spiritualium rerum sensibiles apparent visiones, propter rudiores, ut si postea non fiant, ex semel factis fides habeatur. 101. Int. Iesus vidit, & Baptista, ut Ioannes ait. 103. Glo. verum corpus formatum ad horam in specie columbæ, expleto officio desit, ut reliquæ figuræ in quibus Deus apparuit. Int. Spiritus in columba, Filius in homine, Pater in voce, ita Trinitatis præsentia baptismum consecrauit. Aug. 2. de Trin. cap. 6. Similis hæc visio flammæ quæ in rubo apparuit, & quam populus in eremo sequebatur, & fulgoribus ac tonitruis factis dum lex daretur.

SENS. MYST. IN CAP. III.

97. Int. quia baptizati ad patriam per virtutes ascendere debent. Chry. dignè baptizati ad cælestem dignitatem subleuantur. 98. August. ser. de Epiph. Christum genuit mater, & catta est, lauit vnda & sancta est, Spiritus sanctus in vtero adsuit, in gurgite circumfuit. 99. Glo. nobis per acceptum baptismum, aditum cæli patere, qui per Adam clausus fuerat, monstratur. Flammam vibrantem quæ viâ prohibuit, aqua baptismi extinxit. Chry. nullam animam ante Christum arbitror ascendisse in cælum, baptizato Christo aperti cæli, victo autem tyranno per crucem, dicunt Angeli, tollite portas; non enim necessariæ erant cælo nunquam claudendo. baptizati cælestia vident spiritualibus fidei oculis.
 100. Chry. omnibus propter eam. 102. Remig. omnibus in baptismo dantur dona Spiritus sancti. 104. Chry. columba præ cæteris animalibus cultrix charitatis, quam solam non possunt immundi spiritus imitari, & nihil sic indicat Spiritum sanctum ut gratia charitatis, Glo. columba simplex & mansueta, Spiritus sancti natura simplex, Christus mitis. Item columba sine felle, non ore vel ungibus lædit, puro vescitur grano, alienos pullos ut suos fouet, gemitum pro cantu habet, super aquas sedet, ut accipitræ præuisa umbra declinet; docemur ergo iram vitare, studere innocentia, abstinentia, charitati, compunctioni, & esse solliciti. Remig. secus Scripturæ fluentes residentes incursum diaboli euadunt, sanas sententias eligunt, alios doctrina erudiunt, & exemplo, ut quæ columba in cauernis, nidificant in Christi plagis. Chry. Iost. in hom. in diluuium columba rannum tulit oliuæ, orbis tranquillitatem annuntians. Glo. in columba super Christum Spiritus apparuit; venit enim nos per mansuetudinem colligere; super discipulos verò in igne, quos ad consumendam rubiginem peccati veniebat accendere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

e. xxi. i. i. x. a. opus habeo. Indigebat, scilicet, ut peccator, à Christo mundari. 91. id est, me, vel, & me te. 92. scilicet, præeundo cæteris exemplo. 94. quod Deo gratum est, seu quidquid præcepit Pater. 99. Aperti non re, sed apparitione. 101. scilicet, Christus, vidit & Ioannes. Ioan. 1. 103. non vera fuit columba, sed species columba.

105 venientem super se. Et ecce vox de cælis dicens; Hic est Filius meus dilectus, in
112 quo mihi complacui.

SENS. LIT. IN CAP. III.

105. Aug. 2. de Trin. hæc operatio visibiliter expressa, missio Spiritus sancti dicta est: non est autem creatura hæc sic assumpta in unitate personæ, vt à Christo humanitas. nec possumus dicere spiritum sanctum Deum & columbam, vt Christum Deum & hominem. 106. Int. ad quæ illa vox fiebat. Hier. Sedit super caput Iesu, ne quis putaret vocem ad Ioannem factam. 107. Int. hæc vox, non vt ei indicet quod nesciat, sed quod auditoribus proficiat. 108. Aug. de fide ad Pet. cap. 2. solus Pater est qui dixit, solus Filius super quem vox insonuit, solus Spiritus sanctus qui in specie columbæ descendit. 109. Int. demonstratiue ad homines. 110. Int. consubstantialis. Hil. proprius & verus origine, non adoptione; natiuitate, non creatione. 111. Aug. in Ioan. tract. 14. vt vnicus. 112. Glo. i. beneplacitum meum cõstitui, vt per te, & in te, id est, tibi fide & charitate iuncti, alij placeant. Rem. i. istū solum teperi sine peccato: quod si legas complacuit, scilicet per eū genus humanum redimere. Int. in Adam displicuit, vnde, pœnitet me fecisse hominem. Aug. 2. de conf. Euang. 14. variant alij Euangelistæ, locutione, sed salua sententia.

SENS. MYST. IN CAP. III.

110. sic qui baptizatur, ostenditur filius Dei.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

110. ὁ υἱός, ille filius, scilicet vnicus, naturalis. &c. 111. ὁ ἀγαπητός, ille dilectus vnice, 112. εὐδόκησα, q. qui mihi singulariter gratus. vide Isa. 42.

CAPVT IIII.

Vñc Iesus ductus est in desertum à spiritu, vt tentaretur à diabolò. Et cū ieiunasset,

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

1. **G**Lo. post baptismum. 2. Int. locum certaminis. Glo. in deserto quod est inter Hierusalem & Iericho. Christus diabolum vicit, vbi figuraliter dixerat Adam incidisse in latrones. 3. Greg. in hom. f. sancto. Glo. sine quo in pugna citò caditur. Chry. non ducitur vt à maiori, nā & Andreas Simonem duxit ad Christum. 4. Aug. 4. Trin. cap. 13. vt mediator esset ad superādas tērationes etiam per exemplum. Chry. quia diabolus contra Christum ire non poterat, Christus cōtra diabolum processit. sciebat diabolum velle tentare, vt qui intellexisset Christum natum, Angelis, pastoribus, Magis & Ioanne referentibus. Greg. in hom. 16. tentatio suggestionē, delectationē & consensu agitur in Christo verò sola suggestio fuit, omnisque tentatio foris, non intus. Glo. non fuit indignū Christum tentari, qui venerat occidi. 5. Int. quod ieiunat, diuinæ est potentia. Chry. tamdiu non esurire, non erat hominis. Glo. ieiunat vt tentetur, & exemplum det. Aug. ser. de Quadrag. non quia Christus post baptismum ieiunauit, post baptismū nos continuò ieiunare necesse est, sed tūc ieiunādum, cū est acriore certamine cum tentatore configendum, vt castigatione impleatur militia, & humiliatione impetretur victoria.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

1. **G**Lo. Nulla mora est in tentatione. 2. Glo. post acceptā gratiam, contra diabolū præliandum, & mente seculæ defendendū, & vitæ æternæ gaudium quasi manna, esuriendū. Chry. in hom. ideo arma accepisti cū baptizatus es, vt prælieris, non vt vaces. tum maxime instat diabolus cū viderit solitarios, vnde Euam tentauit sine viro inueniens. Glo. ad Christum euntes grauiores tentationes patiuntur. 4. Chry. in hom. ideo tentari permitteris, vt discas te fortiorem factum. 2. ne extollaris. 3. vt diabolus experientia discat te ab eo discessisse. 4. vt fortior reddaris. 5. vt scias tibi creditum thesaurum, nec enim alioqui tētare diabolus. Hir. diabolus victoriā magis oprat de sãctis. Chry. in hom. post baptismū ieiunio inēdare oportet. Glo. nisi gula prius frēnetur, frustra cōtra alia laboratur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIII.

3. ἐπὶ τοῦ πνεύματος, illo. f. spiritu, de quo proximè dictum.

quadr⁶aginta diebus, & quadr⁷aginta noctibus, postea esuriit. Et accedens tentator⁸ dixit ei, Si Filius Dei es, dic¹¹ vt lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit, Scriptū¹⁴ est, Non in solo pane¹⁵ uiuit homo, sed in omni verbo¹⁶ quod procedit de ore Dei.¹⁷ Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum super¹⁸

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

6. Chry. vt quadragesimæ nostræ ieiunij mensuram poneret. 7. Int. hoc addit ne in nocte comedisse puteretur. Chrys. in ho. nō vtrā processit quāquam Moyses & Elias, ne incredibilis videretur carnis assumptio. 8. Chry. ne manifestē intelligeretur Deus. Glo. latet potestas, patet infirmitas. Hil. naturæ suæ hominem dereliquit. 9. Chry. qui videns quadraginta diebus ieiunantē, desperauerat, esurientem videns, cœpit sperare. 11. Int. hoc explorat quod timet, nec ideo se ab eius tentatione abstinere. Glo. Deum confiteri videtur, & homini illudere conatur. nouerat venisse Filium Dei per Prophetas, vel Angelum, vel Ioannem, sed humilia videns de diuinitate, ex superbia dubitauit. Chry. magis quia tādū non esuriit, intelligere debuit esse Deū, quā quia esuriit post, esse hominem. nō enim illis diebus vt Moyses & Elias esuriebat, & sustinebat. 12. Int. quia sciuit scriptum esse, dixit & facta sunt. 13. Int. tēratio de gula, à gula incēpit, quo ordine deiecit Adā. Glo. voluit eiusmodi mutatione virtutem cognoscere, & si purus homo esset. panis oblectamento illudere. Hier. si potest hoc facere, frustra tentas; si non potest, frustra filium Dei suspicaris. 14. Rab. in Deuter. Int. temperat responsum ne cognoscat eū esse Deū. Hier. propositum erat humilitate vincere, non potestate, & honorare hominē, cū ab eo diabolus vinceretur. 15. Glo. quasi dicat inferior pars hominis pane sustentatur, alia verbo Dei. qui ergo agis de inferiori parte, patet quod tentator sis. 16. Chry. non dixit vino, ne de se dictum videretur. 17. Int. verbū Dei de ore procedit, quia voluntas Dei reueratur per Scripturas. 18. Int. i. iis per quos loquitur Deus. Glo. ex vno verbo. i. ex sapientia Dei procedit quidquid loquuntur Sancti, qui sunt os eius. 19. Int. hæc tentatio historialiter vltima fuit. Glo. Lucas sequitur ordinem historiarū. Matthæus verò tentationis Adæ. Aug. de consen. Euang. 2. cap. 26. Incertum est quid prius factum sit. Chry. tunc. s. cū ex Christi responso nihil certum discere potuisset, essēne Deus an homo, dicebat verò apud se, si Filius Dei non est, tamen sanctus est, qui fame non vincitur, ideoq; cœpit tentare de vana gloria. 20. Int. ex permissione, non imbecillitate, vnde inimicus superbit. Glo. hæc omnia corporeis sensibus sunt cōpleta. quia enim verba ad inuicem cōferuntur, verisimile diabolum in humana specie apparuisse. Greg. in hom. non mirū hoc permisisse, qui se permisit crucifigi. 21. Int. sanctam ex vsu dicit Hierusalem vbi templum fuit, & cultus Dei. Rab. & sancta sanctorum.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

6. Glo. à quatuor partibus mūdi Christus suos cōgregat, & decem præceptis armat. Ieiunauit Christus ante mortem cibo indigens quadraginta diebus, docens abstinendum in hac vita à seculi desiderijs, totidem post resurrectionem comedit cibo non indigens, quia ipse est cibus noster omnibus diebus. Greg. in ho. quatuor elementis cōstat corpus, cuius voluntati decalogus contrainus, dignum ergo est vt quater decies carnem affligamus. In quadragesima dierum decimas offerimus, ieiunamus enim triginta sex diebus. 8. Hil. indicat esuriturum se humanā salutem post quadraginta dies, quibus post passionem hic fuit. 9. Glo. in abtinentia non deest tentatio. 10. Chry. non dicas cū tentaris perdidisti fructum ieiunij, si enim non profuit vt non teneris, proficiet vt ne vincaris. 13. Int. lapis significat duritiem diaboli. 14. Glo. docet doctrina magis quā miraculis pugnandū. Greg. in ho. cū à prauis aliquid patimur, ad doctrinā excitetur potius quā ad vindictam. Int. sententijs vitur instruens nos, vt vincamus non potentia, sed humilitate. 15. Int. id est Sacramentali specie, seu verbo vitæ. 17. Glo. omne verbum e charitas in qua complentur quæcūq; procedunt de ore Dei. Rab. qui non vescitur verbo Dei, iste non uiuit. 21. Remig. diabolus etiam in sanctis locis insidiatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIII.

9. gradiens. s. corporali specie. 10. s. iugūd. s. ille qui solet tentare, seu ad malum sollicitare, dicitur ei Satan, id est, aduersarius, & diabolus, id est, calumniator. vnde 1. Pet. 5. Apoc. 12. 11. au dierat vocem illā, hic est Filius meus, vid. but esurire, dubitans itaque an verus esset Filius, explorat, crediturus esse si faciat quod ei proponit: sin detrectet, per. esse. simul etiam volebat, si posset, ad peccatum inducere. 12. id est, iube, effice solo verbo. a. occultat se Filium Dei esse, non negat. 17. id est, re, Heb. 20. hæc secundu fuit tēratio, dicitur enim postea, iterum assumpsit, deinde additur, Tunc reliquit eum, &c. Et quidem apud Lucam in quibusdam codicibus, idem est ordo qui apud Matthæum.

22. pinnaculum templi, & dixit ei, Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim,
 26. Quia Angelis suis mandavit de te; & in manibus tollent te: ne forte offendas ad
 27. lapidem pedem tuum. Ait illi Iesus, rursum, Scriptum est, Non tentabis Dominum
 33. Deum tuum. Iterum assumpsit eum Diabolus in montem excelsum valdè, & ostendit
 36. ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si
 42. cadens adoraveris me. Tunc dicit ei Iesus, Vade retro me Satana: scriptum est enim

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

22. Int. i. summitatem. ¶ non locus Deo dicatus cohibet eum. Glo. in Palæstina plana tecta, & in-
 de doctores populo loquebatur, vbi ergo multos ceperat vana gloria, magisterij honore inflatos,
 Christum tēat. Remig. in templo tria tabulata, & in vnoquoque pinnaculū. Chry. ipse fortè nesciēte
 diabolo, sic agebat vt à nemine videretur. 32. Int. tentatio de vana gloria, sicut Adam, cui dixit, eri-
 tis sicut Dij. Hier. in omnibus tentationibus hoc agit, vt intelligat si Filius Dei sit. Glo. Christus verò
 ita respondet, vt ambiguum relinquat. 24. Chry. quomodo hinc cognoscat si ne Filius Dei. volare
 enim per aërem, non est proprium Dei, nec qui facit ob ostentationem, ex Deo est. Glo. id suggerebat
 vt aliquo signo exploraret quantū apud Deum posset. 25. Int. Scripturis vitur, non vt virtutes insti-
 tuat, sed vt errores ingerat, sicut & sui. Amb. in Lucam cap. 4. transfigurat se Satanas in Angelū lucis,
 & de Scripturis laqueū parat. Hier. hoc non de Christo, sed de viro sancto dictum; malè ergo diabolus
 Scripturam interpretatur. Chry. Filius Dei Angelos portat, & si ab eis portatur, non ne offendat, sed
 propter honorem vt Dominus. illud verò astutè tacuit, super aspidem & basiliscū ambulabis. 28. Int.
 mentis gressum. 29. Hier. falsas de Scripturis sagittas veris frangit Scripturarum clypeis. 30. Int. s. in
 Deut. 31. Aug. contra Faustum: quando homo habet quid faciat, non debet Deum tentare. Glo. vnde
 Christus, Si vos persecuti fueritis in vna ciuitate, fugite in aliam. quod & ipse facit fugiendo & latē-
 do, & nunc poterat aliter de templo descendere. 32. Hilar. se Deum protestatur, & Dominū. Chry.
 non dixit, me Dominum Deum tuum, sed id quod poterat dicere homo tentatus à diabolo, qui enim
 hominem Dei tentat, Deum tentat. 33. Int. Etsi victus, tamen non cessat. Chry. ruptis ventris & vane
 gloriæ terribus, retia ponit auaritiæ. 35. Chry. vnde spatiosior terra videri poterat. 36. Int. non quia
 diabolus, sed virtus diuina hoc possit. Glo. Moyfi ostendit Deus in moniēto totam terram promissio-
 nis virtute Deitatis; ita modò actum est. 37. Chry. nō ostendit regna, vel ciuitates, sed partes terræ, in
 quibus vnumquodque regnum positum erat. 38. Remig. f. aurum, argentum, & bona temporalia. Int.
 Tentatio de ambitione. Glo. non concupiscentiæ oculo intuebatur Christus vt nos, sed vt medici
 morbos sine læsione. 29. Hier. arrogans & superbus de iactantia loquitur. 40. Int. id est, regem te
 faciam. tentatio de auaritia. Remig. quanta iactantia diaboli regna terrena promittentis ei qui dat
 cælestia. 42. Int. quod esset cadere. Glo. laborauit diabolus à principio vt sibi vsurparet quod Dei est;
 itaque idola in quibus coleretur inuenit. 43. Int. s. vt superiorem. 44. Int. à potestate quam habebas
 retro. ¶ in ignem æternum. Chry. finem tentandi ponit diabolo, ne vltèrius progrediatur. Hiero. non
 ei dicit, vt Petro, vade retro me. i. me sequere. Chry. in aliis tentationibus nec turbatus est, nec diabo-
 lum increpauit, sed dum ille vsurpat honorem Dei, exasperatus est. 45. Int. quia saluti aduersarius.
 46. Int. scilicet in pentateucho.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

22. Glo. diabolus ad alta semper ducit, vt per iactantiam præcipitet. 24. Glo. vox eius quæ præci-
 pitare desiderat, ostēditur verò infirmus qui non potest nocere, nisi ei qui se ipse præcipitet. 27. Int. i.
 legem in lapideis tabulis scriptā, in qua omnes offendeabant. 30. Int. ideo à Deut. testimonia pro-
 fert, vt secundæ legi Sacramenta confirmaret. 31. Glo. cum deficit humana ratio, cōmendet se ho-
 mo Deo. non tentet. 34. Int. super montem superbiz omnis auarus erigitur. 35. Int. alta petit. 38. Int.
 quanta est ei gloria trahere ad vitia. 41. Chry. dat diabolus per iniquitatem acquisita. 42. Amb. am-
 bitio vt dominetur prius seruit. 44. Chry. Dei iniuriæ nec ad auditum sufferenda. 46. Glo. David
 Goliath tribus lapidibus de torrente prostrauit: Christus diabolum tribus testimoniis de lege.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIII.

22. Gra. ἀγχιον. q. d. alam. s. extremitatem tecti templi. Sunt autem in Palæstina plana tecta, & de am-
 bulationi apta. 26. Quid opuserat Dei Filio auxilio Angelorum? b. obiciens oculis per species à se firma-
 tas. 40. Apertè iam ad peccatum inducit: nec addit, Si Filius Dei es, pro certo habēs esse purum hominem.
 c. modis, prostratus pronus. 45. Vox Hebræa aduersarium significans.

⁴⁷ Dominum ^d Deum tuum adorabis, & ⁴⁸ illi soli ⁴⁹ seruias. ⁵⁰ Tunc reliquit eum ⁵¹ diabolus: & ⁵²
⁵³ ecce ⁵⁴ Angeli ⁵⁵ accesserunt, & ⁵⁶ ministrabant ei. ⁵⁷ Cum autem ⁵⁸ audisset Iesus quod Iohannes
⁵⁹ traditus ⁶⁰ esset, ⁶¹ secessit in Galilæam: & ⁶² relicta ciuitate Nazareth, ⁶³ venit, & ⁶⁴ habitauit in
⁶⁵ ciuitate Capharnaum ⁶⁶ maritima, in finibus Zabulon & ⁶⁷ Nephtalim. ⁶⁸ vt ⁶⁹ adimpleretur
⁷⁰ quod dictum ⁷¹ est per ⁷² Esaiam ⁷³ Prophetam, ⁷⁴ dicentem: ⁷⁵ Terra ⁷⁶ Zabulon, & ⁷⁷ terra ⁷⁸ Nephta-
⁷⁹ lim, ⁸⁰ via ⁸¹ maris ⁸² trans Iordanem ⁸³ Galilææ gentium: ⁸⁴ populus ⁸⁵ qui ambulabat in tenebris
⁸⁶ vidit ⁸⁷ lucem ⁸⁸ magnam: & ⁸⁹ sedentibus in regione & ⁹⁰ vmbra ⁹¹ mortis, ⁹² lux ⁹³ orta ⁹⁴ est eis:

SENS. LIT. IN CAP. IIIL.

47. Int. q. d. non ego te, sed tu me debes vt Deum adorare: d. Int. cui soli hoc debetur. 48. Int. o homo ex debito. 49. Int. etiam cum hominibus seruis. 50. Int. secundum Græcam interpretationem. Aug. 10. ciu. cap. 1. latrām nostrī vbicumque Scripturæ habent, seruitutem sunt interpretati. dulia est seruitus quæ debetur hominibus. latrā, quæ Deo. 51. Int. ad tēpus, vt Lucas ait, per Iudæos pugnaturus. Chry. recessit virtute Christi excussus. Glo. victus diabolus in gula, vana gloria, & auaritia, in quibus Adā vicerat. 52. Int. s. victus, non inueniens iam quid ageret. 53. Int. vt victoris deitas comprobetur. 54. Glo. Agonem procul aspiciēs etc. 55. Chry. non dixit descenderunt; semper enim in terris erant ad ministerium eius; recesserant verò iubente Domino ne forē videns diabolus eos, appropinquare non auderet. 56. Int. non adiuuabāt. Aug. 10. ciu. cap. 2. 1. per hęc magis innotescebat demonibus quantus esset. Greg. in hom. & homo est quem diabolus tentat, & Deus cui ab Angelis ministratur. 57. Glo. præmittit primum Christi aduentum in Galilæam, vbi post baptismū aquam in vinum mutauit, de quo Ioannes qui gesta scripsit primi anni prædicationis. 58. Chry. s. a Deo. nec enim potest quicquā aliquid in virū sanctum, nisi eum Deus traderit. 59. Int. a Iudæa post Pascha. Chry. vt passionem suā opportuno tempore reseruet, & nobis fugiendū periculū exemplum daret. Chr. in hom. 8. vt Iudaicā inuidiā mitigaret, & prophetiā impleret, & Apostolos qui in Galilæa erant. Chr. in hom. 8. vt Iudaicā inuidiā mitigaret, & prophetiā impleret, & Apostolos qui in Galilæa erant. 60. Chry. gentiū, data à Salomone regi Tyri. 61. Glo. vicus est in Galilæa iuxta montem Thabor. Int. flos altera gentiū, d. a Salomone regi Tyri. 62. Glo. in Galilæa gentiū est iuxta stagnū Genezareth. 63. Int. quæ est in Galilæa Iudæorū, sicut Nephtalim gentiū. Glo. hic prima captiuitas ab Assyriis. vbi ergo prima legis obliuio, ibi prima legis prædicatione in his tribubus fuere viculi de quibus Apostoli, vnde illud, principes Zabulon & principes Nephtalim. 68. Hier. mare appellat lacū Genezareth, qui Iordania ne influente efficitur, in cuius littore, Capharnaū, Tiberias, Bethsaida, & Corozaim sitæ, vbi Christus maxime prædicauit. Glo. est in tribu. Nephtalim viciña Tyris; altera enim in tribu Zabulon iuxta Tiberiadē; in vtraq; moratus Christus, sed in figurā vocandorū ex gentibus, ista hic memoratur. Hier. in hac dedit Salomō viginti ciuitates Hirā regi Tyri. g. Chr. in hom. tenebras vocat errorē, & impietatem. 72. Int. laudiuir Christi prædicationē & miracula. 73. Hier. ego sum lux mūdi. h. Chry. in hom. alibi dicitur lumen verū. 74. Int. vel habitātib. Glo. mors in inferno, vmbra mortis, peccata quæ nunquā sine morte; qui vult ergo mortē fugere, vitet vmbra. 76. Int. i. agnitio veritatis, vel prædicatio Christi. 77. Chr. in ho. nō n. ipsi quæretes inuenerūt, nec n. ambulabāt in tenebris, sed sedebāt.

SENS. MYST. IN CAP. IIIL.

[illegible]

ADDIT. AVCT. IN CAP. LIII.

50. *λατρίους, quo verbo vñ Scriptura & Ecclesia, significatur servitus Deo soli debita. 55. f. corporali specie. 58. Herodis, opera invidentiam Pharisaorum. e. i. praterita. 67. Gra. iuxta viam. Heb. via maris. i. loca maritima. 69. f. respectu Affriorum, de quibus illic Propheta, f. id est, agebat, vivebat. Heb. 7. i. caliginosissima.*

⁷⁸ Exinde cœpit Iesus prædicare, & dicere: ⁷⁹ Pœnitentiam agite, appropinquavit enim ⁸⁰ regnum calorum. Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, ⁸¹ vidit duos fratres, Si- ⁸² monem qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, erant ⁸³ enim piscatores. Et ait illis, ⁸⁴ Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. ⁸⁵ At illi continuo relictis retibus, secuti sunt eum. Et procedens inde, vidit ⁸⁶

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

^{78.} Glo. postquam baptizatus est ipse, & Ioannes traditus. Chry. ne si Ioanne prædicante prædica-
set, illum vilem reddidisset. Chry. in hom. ne multitudo scinderetur, vnde & Ioannes nullum fecit si-
gnum, vt per miracula omnes traherentur ad Christum. ^{79.} Int. consona prædicatio discipuli & ma-
gistri. Chry. confirmat Ioannis doctrinam, & eum testem verum fuisse demonstrat. Glo. ostenditur non
alius esse quàm qui in voce clamauerat: hæc autem prædicatio Christi in Capharnaum incepta, vel
post annum à baptismo, vel eodem calendis Maij. Int. Pœnitentia est correctio malæ mentis. Chryl.
Pœnitentiam prædicat qua omnes indigebant. ^{80.} Chryl. q. d. si mala non terrent, saltem bona dele-
ctant. ^{81.} Int. i. Christus qui dat, vel Ecclesia cui promissum est, & paratum. Chry. in hom. nihil ad-
huc de se manifestè prædicat, nondum enim de eo decentem habebant opinionem, nihil autem graue
dicit, sicut Ioannes, securim & arborem incisam, &c. sed in principio benigna proponit. ^{82.} Int. f. ante
hæc prædicta, & ideo non apponit tunc, vel deinde, vel forsitan post hæc prædicta. Glo. Cùm Ioannes
dicit Christum descendisse Capharnaum cum discipulis, fortè discipulos vocat non qui essent, sed qui
futuri essent. Chry. antequam Christus aliquid dicat vel faciat, vocat Apostolos, vt nihil eos lateat ver-
borum Christi nec operum. ^{83.} Int. quod idem dicitur stagnum Genezareth, mare Tiberiadis, lacus
salinarum. ^{84.} Remit. non tam corporaliter q. à spiritaliter ad corda eorum respiciens. ^{86.} Int. qui
vocatus est quando Andreas duxit eum ad Iesum. ^{87.} Glo. inditum hoc nomen, vel cùm est ab An-
drea ductus ad Christum, vel cùm dixit Tu es Christus Filius Dei viui. ^{92.} Aug. in Ioan. tract. 7. vo-
lens Christus superborum ceruices frangere, non quæsiuit per oratorem, piscatorem, sed de piscatore
lucratus est Imperatorem, magnus Cyprianus orator, sed prius Petrus piscator. ^{93.} Int. non tam pe-
dibus quàm imitatione & affectu. ^{94.} Aug. 2. de consen. Euang. cap. 17. hoc ait Lucas dictum Petro
solum, sed potuit prius Petro dici, & postea vtrique. ^{96.} Glo. et si postea resumunt, sed non cupidita-
te. ^{97.} Int. vbi magis pensatur affectus quàm sensus. Greg. in hom. multum reliquit qui sibi nihil reti-
nuit, & cùm re possessa concupiscentiis etiam renunciauit, tanta sequentes dimiserunt, quanta non se-
quentes concupiscere potuerunt. ^{98.} Int. pedum incessu, sed magis obedientia & affectu. ¶ amplius
ad propria non reuersi. Glo. sequuti. Io. 1. non inseparabiliter adhæserunt, sed ad propria sunt reuersi.
Greg. in hom. nulla miracula Christi viderant, nihil de æterno præmio audierant, & tamen ad vnum
præceptum, quod possidere videbantur, obliui sunt.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

^{78.} Int. euacuata voce ipsum verbum venit. Rab. complens quod prædicauerat vox. Glo. Baptismus
idoneos facit ad prædicandum. Chry. ille debet Christi iustitiam prædicare, qui ventri suo contradi-
cere potest, & seculi bona contemnit, vanamque gloriam non desiderat. Hier. tradito Ioanne Christus
incipit prædicare: desinente enim lege oritur Euangelium. I. Remi. duo fratres, duo populi; Simon, id
est, obediens Iudaicis populis; Andreas, id est virilis, seu decorus; Gentilis, quia cognito Deo viriliter
in fide permansit; Iudæus etiam Iacobus, id est diaboli per Dei cognitionem supplantator. gentilis
Ioannes, id est sola gratia saluatus. ^{85.} Int. quia vnitatem fraternæ dilectionis probauit, sine qua nul-
lus in ordine prædicatorum admittitur. ^{86.} Int. qui interpretatur obediens. ^{89.} Int. id est virilem.
Glo. Doctorem virilem esse oportet, prius autem ponitur obediens & fortis, quia sine obedientia non
intratur, sine fortitudine non perseueratur. & sunt hæc germanæ virtutes. ^{90.} Int. intentos lucris vitæ
præsentis. Glo. tales Christus solet cælestibus desideris ad se vocare, & per eos alios de profundo ini-
quitatis eripere. ^{91.} Int. mundum. Glo. piscaturus, per piscatoria vadit loca, nauis est Ecclesia, pisces
boni & mali homines. ^{92.} Int. electi ad spirituales piscationem secundum gratiæ electionem. Chry.
qui rete iactat, nescit quos pisces comprehensurus sit. sic prædicator. Remig. de his piscatoribus illud
per Hier. Mittam in vobis piscatores, &c. ^{94.} Int. Frustra laborat doctor, nisi Deus faciat vt proficiat.
^{95.} Glo. perfecta obedientia est, sua imperfecta relinquere. ^{96.} Chry. nemo potest terrena posside-
re, & perfectè ad cælestia peruenire. ^{97.} Greg. in hom. non perpendit Deus quantum offeras, sed ex
quanto regnum Dei tantum valet quantum habes.

alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem eius in naui cum Zebedæo patre eorum reficientes retia sua: & vocauit eos. Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. Et circuibat Iesus totam Galilæam: docens in synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes malè habentes, variis languoribus & tormentis comprehensos: & qui daemonia habebant, & lunaticos, & paralyticos.

SENS. LIT. IN CAP. IIIL

102. Int. i. reparantes ad lucrum. Chry. indicium magnæ paupertatis; noua enim vnde emerent non habebant. magna etiam pietas patrem habere in naui, non vt ab eo iuuentur, sed illum præsentia cōsolentur. Chry. in hom. magna virtus inopiam facili ferre, ex iustis laboribus viuere. 104. Glo. vocauit & alios, sed sufficit nominare istos. nihil his promittit vt prioribus, illorum enim obedientia iis viam præparauerat. audierant etiam ij multa de ipso tamquam familiares & consanguinei. 108. Glo. de moribus docet, prædicat de futuris. 110. Int. f. Iudæorum. 111. Int. non fabulas, sed quæ ad regnum æternum valent. Glo. ad Euangelium pertinet beatitudinis promissio, peccatorum remissio, adoptio, resurrectio, celestis hereditas, Angelorum societas. 112. Int. quo reges fiunt, quo datur regnum. Glo. iustitiæ labor nō suscipitur, nisi merces operis expectetur. 114. Int. corporum, vel morbum inueteratum. 115. Int. aliam, vt animarum. non enim pauciores morbi animam vexant, quam corpus. Chry. vel languor, aliqua animi passio, infirmitas, infidelitas, vel languor grauior morbus, infirmitas leuior. prius docet, postea sanat. illud enim magis necessarium. deinde quia verba per miracula commendantur, non contra. Glo. non magnum sanare postea morituros, sed sic erant erigendi ad regnum. Chry. in hom. in introductione legis consuevit Deus miracula facere, vt suam virtutem ostendat, & dictis fidem faciat. 116. Int. f. sic. 117. Int. i. fama quam Iudæi offuscant. 118. Glo. Syria, in qua Palæstina, omnis regio ab Euphrate ad mare magnum, & à Cappadocia vsque in Ægyptum. n. Chry. in homil. breuiter transcurrit signorum copiositatem. 119. Int. f. grauius.

120. i. grauioribus, & acutis. 122. Glo. quorum scilicet morbus in ascensione lunæ crescit, non faciente luna insaniam, sed diabolo qui lunæ tempora seruat, vt creaturam infamer in Creatoris blasphemiam. 123. Glo. Paralysis Græcè, Latine dissolutio. Fuerunt verò inter hos quidam, de quibus Marcus & Lucas plenius.

SENS. MYST. IN CAP. IIIL

99. Greg. in hom. duo præcepta claritatis, & minus quam inter duos charitas haberi non potest. 100. Chry. sic in veteri Testamento super Moysen & Aaron fratres posuit initium ædificationis. Glo. in his quatuor numerus Evangelistarum præfiguratur. Remig. designantur in Petro prudentia, in Andrea iustitia, in Iacobo fortitudo, in Ioanne temperantia. Glo. aduerte quod narrat Lucas de captura piscium, prius factum esse, nec tunc fuisse à Domino vocatos, vt sequerentur. 101. Glo. Zebedæus fugitiuus. f. diabolus, Iacobus supplantator, qui à Ioanne, id est, Dei gratia iuuatur. m. Rab. duæ naues, duæ Ecclesiæ ex circumcisione. f. & præputio. 102. Chry. primi fortè propter Petrum, qui Euangelium prædicauit, & non composuit, dicti, retia mittentes isti, propter Ioannem qui Euangelium composuit, componentes. Remig. retia mittunt concupiscentiæ in mundum iuuenes; reficiunt verò qui post peccata recuperant quæ perdidit. 103. Int. concupiscentiarum. 104. Int. ostendit personas non esse accipiendas. 105. Int. perfecta est conuersio, vbi cum cupiditate rerum carnalis quoque rumpitur dilectio. Chry. venienti ad Christum relinquenda tria. f. steria, id est, carnales actus, nauis. i. substantia mudi, & parentes. 106. Glo. impigritum oportet esse doctorem. Chry. congregato exercitu procedit rex ad pugnam, & medicus quærit ægrotantes. 107. Int. Ecclesiam. 109. Glo. vbi plures sunt prædicandum. 113. Int. benignus sit doctor, dare quæcumque beneficia potest. 117. Int. fama propter eos qui foris sunt, quærenda est, non tamen amanda. Glo. opera salutis sine fama non satis relucunt, nec fama sine opere proficit. 118. Glo. Syria, id est, elata, Galilæa, id est, volubilis. f. superbus mundus ad ima semper rotatur. 121. Glo. daemoniaci idololatæ. lunatici instabiles, paralytici remissi, & torpentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIIL

118. quæ ab Oriente Euphrate terminatur. 122. id est, comitali morbo laborantes, qui ferè laborant nati interlunio, vel à damone vexatos, secundum certa lunæ tempora.

¹²⁴ & curauit eos: & secutæ sunt turbæ multæ de Galilæa, & Decapoli, & de Hierosolymis, & de Iudæa, & de trans Iordanem. ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

¹²⁴ Chry. significatur omnes curati: Chry. in hom. à nullo verò eorum fidem requisit. nondum enim virtutem suam ostenderat, & venientes à longè non paruum fidem ostenderant. ¹²⁵ Glof. alij ob cælestia, alij ob curationem, alij fama & curiositate ducti, alij per inuidiam volentes in aliquo capere, & accusare. ¹²⁷ Int. quadam regio est decem tribuum. Remig. decem vrbium. Auctor. Erant quidem in ea decem ciuitates, vt nomen ipsum indicat, sed ipsa vna erat ex regionibus decem tribuum, quanquam fortè Interlin. vrbium dixit, non tribuum.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

¹²⁶ Int. qui transmigrant ad virtutes. ¹²⁷ Int. qui decem præcepta seruant. Remig. Decalogi transgressores. ¹²⁸ Int. quos visio pacis, & confessio illustrat. ¹²⁹ Int. qui baptismo transposito, terram promissionis intrant gressu fidei Christum sequentes.

CAPVT V.

VIDENS autem turbas, ascendit in montem; & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, & aperiens os suum, docebat eos, dicens. Beati pauperes

SENS. LIT. IN CAP. V.

1. Chry. Omnis artifex opportunitatem operis videns, gaudet, vt faber arborem bonam, sacerdos Ecclesiam plenam: ita Dominus videns turbas, excitatur ad docendum. 2. Int. multitudinem vitans, vt solis discipulis loqueretur. 3. Remig. discedere solebat à turba Dominus in nauim vel montem, vel in desertum. Hier. erat hic mons in Galilæa, vel Thabor, vel alius excelsus. 4. Int. dignitas magisterij notatur. Aug. 2. de consen. Euang. cap. 19. Lucas ait sermonem habitum in loco campestri stante Domino. Fuit ergo ille alius sermo: vel intelligendum, cum in aliqua parte montis elegisset duodecim, descendisse in campestrum locum, id est, in aliquam æqualitatem in montis latere: ibique sterisse donec turbæ congregarentur, postea sedisse. 5. Int. s. vocati. Aug. de serm. Dom. in monte, vt corpore viciniore essent audiendis præceptis, qui implendis animo appropinquabant. 6. Int. hæc circumlocutio longiorem promittit sermonem. Qui prius aperuit ora Prophetarum, thesaurum sapientiæ aperit vt bona diuidat suis. Remig. eum legitur Dominum aperuisse os, magna sunt quæ sequuntur. 7. non tantum verbo, sed intus in corde scribendo, vt Deus. August. de serm. Dom. Est in hoc sermone perfectus vitæ Christianæ modus, vnde ita concluditur, Omnis qui audit verba mea, &c. a. Glo. Beatus est qui nihil mali vult, & omnia habet quæ vult. 8. Int. id est, humiles, Deum timentes, vnde bene incipit, quia initium sapientiæ timor Domini. vt superbia est initium peccati, qua petitur regnum terræ, hic verò regnum cælorum. Glo. paupertas (cuius nutritrix humilitas) duas habet partes, rerum abdicationem, & spiritus contritionem.

SENS. MYST. IN CAP. V.

3. Chry. in hom. docet à tumultibus discedere. Chry. impletur prophetia Esaïæ, super montem ascende: tu docet verò in altitudine virtutum consistendum iustitiæ doctori, & auditori. vel ad discendum mysteria veritatis, in Ecclesiæ montem ascendendum, de quo, mons Dei mons pinguis. Hil. in Paternæ maiestatis celsitudine positis, cælestia vitæ præcepta constituit. August. in serm. Dom. ostendit maiora per Filium, quam per Prophetas à Deo præcepta dari. Glo. Nouum testamentum in monte scribit in cordibus filiorum, incipiens à beatitudine, qui in monte Sinai vetus in lapidibus edidit seruis, incipiens à terrore. 4. Int. sessio est incarnatio, in qua docet. Glo. vnde, & mundus eum non cognouit ante incarnationem. Hier. non poterant eum intelligere in sua maiestate fulgentem. 5. Int. per fidem interius. Glof. vt à monte suscipiant pacem populo. 6. Int. oris apertio, mysteriorum quæ in Prophetis est reformatio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

2. scilicet, craturus, & Apostolos electurus. 5. eligendi, vt ait Marcus, 6. scilicet, postquam descendisset in locum campestem, vt ait Lucas, significat autem phrasis hac Hebræa prolixè locuturum. vide Iob. 3. Danielis. 10. 8. Μαθηται ενδιδοι. qui summe gent.

• Sà, in Euangelia.

D

spiritu:

spiritu: quoniam ipsorum est regnum cælorum. Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

SENS. LIT. IN CAP. V.

9. Int. id est voluntate. Aug. de serm. Dom. vulgò etiam magnum spiritum superbi habere dicuntur, & rectè; nam spiritus ventus, illi verò inflati. Chrysost. in hom. quòd rerum necessitate aliqui humiles sunt, laus non est. Glo. Beatitude incipit ab humilitate. Hier. spiritu, id est, propter Spiritum sanctum voluntariè pauperes. Amb. 1. de offic. c. 16. inde incipit beatitudo iudicio diuino, ubi ærumna aestimatur humano. 10. Int. in spe, quæ beatos facit. 11. Int. pauperibus conuenienter in presenti promittuntur diuitiæ caelestis. Chry. reliqua vitia dimitunt ad inferos, maxime tamen superbia. Sic omnes virtutes inducunt in cælum, maxime tamen humilitas. 12. Int. sine asperitate mentis & sine liuore. Amb. in Lucam. 6. cum contentus fuero in ops, superest vt mores tēperem. Glo. non est mitis qui prius pauper non fuerit. Aug. de serm. Dom. mites sunt qui cedunt improbitatibus, & nō resistunt, sed vincunt in bono malo. Amb. in Luc. 6. non est minoris virtutis cohibere iracundiam, quàm non irasci. Glo. mitis est qui omnia æquanimiter sustinet, nec nocere cogitat. 13. Int. si uiuentium, quæ terra dicitur ob stabilitatem & soliditatem. Amb. in Luc. 6. à qua euelli non possunt. Chry. corpus nostrum nunc est terra mortuorum, in gloria erit terra viuorum. Idem in ho. quia Propheta dixerat, mansueti hæreditabunt terram, à consuetis verbis contextit sermonem. 14. Int. si pro suis peccatis, & aliorum, & desiderio cælorum. Amb. in Luc. 6. Cum sis pauper & mitis, memeto quia peccator es, & lugero peccata tua. Chry. Beati qui lugent peccata sua, sed beatiore qui aliena. Hier. sic fleuit Samuel Saulem, & Paulus eos qui post immunditiā poenitentiam non egerunt. 15. Int. Spiritu paracleto, & æterna lætitia. Chry. consolabuntur indulgentiam consecuti. 16. Int. esuries iustitiæ, spiritu fortitudinis fulcitur ne in via lassescant. Amb. Luc. 6 postquam delicta desuei, esurire incipio & sitire iustitiam: æger enim in graui morbo non esurit. Hier. non sufficit velle iustitiam, nisi esuriamus. Chry. esurit iustitia qui secundum Dei iustitiam desiderat conuersari; sicut, qui scientiam eius acquirere cupit. 18. Chry. in ho. vel vniuersalem, vel particularem auaritiæ cōtrariam. Glo. iustitia est sua cuique tribuere. s. sibi, proximis, & Deo: hæc plenè non implebitur donec Deus sit omnia in omnibus. Ideo hīc possumus esurire, non saturari. 19. Int. adepto quod desiderant. Chry. maiora præmia Dei quàm Sæctorum desideria. 20. i. qui aliis in quibuslibet assistunt, quibus hoc à Deo rependitur, vt liberentur à miseria. ¶ misericordia est dare, & dimittere. Glo. misericordia iustitiæ lumen; iustitia, misericordiæ virtus: misericordia sine iustitia, remissio & tepiditas; iustitia sine misericordia, seueritas & austeritas. Initium misereri sui, finis pro alio mori, vt Christus pro peccatoribus. Remig. misericors, qui alterius miseriam, vt suam reputat. Hier. misericordia hic nō solum in elemosynis intelligitur, sed in omni peccato fratris, si alter alterius onera portemus. 21. Int. Iudiciū sine misericordia fiet ei qui noluit misereri. Hil. in tantum Deus beneuolentiæ nostræ in omnes delectatur affectu, vt suam misericordiam solis sit misericordiis præstaturus. 22. Chry. in ho. videtur esse æqualis retributio, sed est multo maior: non enim est æqualis humana misericordia diuinæ. 23. Int. i. quos non arguit conscientia peccatorum; templum enim Dei sanctum est. Amb. Luc. 6. misericordiam amittit, qui non mundo corde miseretur. Aug. de serm. Dom. hoc est simplex cor quod mundum cor. 24. Int. hīc per spem, illuc per rem. Glo. tantum videmus quantum seculo morimur. Hier. mundus Deus à mundo corde conspicitur. Aug. 1. Tri. ca. 8. visio, merces fidei, per quam corda mundantur. Idem 12. sup. Gen. ad lit. cap. 27. nisi huic vitæ qui funditus moriamur, siue omnino exiens de corpore, siue ita alienatus à sensibus, vt nesciat sit ne in corpore an extra; in illam non subuehitur visio.

SENS. MYST. IN CAP. V.

14. Amb. in Luc. 6. bene tertia beatitudo est peccata desistentis, quia Trinitas peccata condonat. Chry. in ho. qui filios vel alios defunctos lugent, non tunc desiderant pecuniam, aut gloriam, nec passionem alia capiuntur, quod multo magis faciendum peccata lugentibus. 23. Glo. sexto loco munditia cordis, per quam sexta die homo conditus restituitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

9. id est, voluntate, non necessitate. 12. magna affinitas. Hebraicè inter pauperem, humilem, & mitem וְיָי פֶּאֶר וְיָי מִיטִי, humilis. b. וְיָי פֶּאֶר וְיָי מִיטִי, hæreditabunt. vide Psal. 36. c. hæc in Complut. codice sequitur statim post primam beatitudinem. 23. sciuet, ab omni vitio.

Beati pacifici: quoniam filij Dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur
propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. Beati estis cum maledi-
xerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum
vos, mentientes propter me: gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa
est in celis: sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos. Vos estis sal

SENS. LIT. IN CAP. V.

25. Aug. 19. ciu. cap. 12. Pax est tranquillitas ordinis, ordo autem parium dispariumque sua cuique
loca tribuens dispositio. volunt autem omnes pacem, etiam qui bella gerunt. Hier. pacifici qui primū
in corde suo, deinde inter dissidentes faciunt pacem. Aug. de serm. Dom. pacifici ij sunt qui motus ani-
mi rationi subiiciunt, & hanc Deo. & hæc est pax quæ datur hominibus in terra bonæ voluntatis. Ch.
pacifici ad alios sunt, non solum qui inimicos reconciliant, sed qui malorum immemores diligunt
pacem. Gl. pacifici similes Patri suo, qui est summa quies. pax bona volūtate nutritur, eā mundus da-
re non potest, sensū superat, sed fide capitur. 26. Hil. pacificorum beatitudo adoptionis est merces.
27. Int. non propter scelera. Chr. in hom. propter virtutem, defensionem aliorum, & pietatem. Chry.
qui propter causam Dei aliquid patitur, mercedem martyrij habet. 28. Chry. per illa quæ in cæteris
beatitudinibus addantur etiam intelligitur regnum celorum. 29. Int. ex odio in faciem cōumelias
dixerint. Glo. antiqua translatio, cum oderint vos homines, & dixerint omne malum, & expulerint:
sed idem est sensus. 30. Glo. ad præsentem loquitur, sed & aliis hæc conueniunt. vt verò Moyses posi-
ta præcepta per partes explicauit, ita Christus obscure dicta latius exponit, præsertim octauam beati-
tudinē. 31. Int. persequi, est vim inferre, vel insidiis appetere. 32. Int. cum absentium famā laxerint:
33. Int. i. omnia genera verborum malignantiū. 34. Int. qui mendaciter blasphematur, & propter
Deum, beatus est: sed si alterum deest, non est merces beatitudinis. 35. Int. quia pro iustitia gaudere
mente. 26. Int. corpore. 37. Int. hoc est quod supra regnum celorum. 38. Int. quia tanto merces
vberior, quanto gaudium & exultatione in tribulatione fides erit deuotior. 39. Int. superioribus parti-
bus mundi. 40. Glo. spiritualibus firmamētis, vbi habitat sempiterna iustitia. 40. Int. i. maledictis & per-
secutione, nec tamen à veritate defecerunt. Glo. exemplo temperat rigorem passionis. 41. Glo. fit per-
secutio odio, dictis, factis. 42. Int. quorum exempla vos inuitant, quorum prophetias in me cōpletas
videris: cur ergo non potestis quod illi sine exemplo? Remig. memento vos eius esse Apostolos, cui-
us illi Prophetæ. 43. Chry. in ho. monstrat, eos Prophetas iam factos. 44. Int. dat causam quare non
debent deficere. Glo. hoc specialiter ad Apostolos. Chry. in hom. quia excelsa præcepta dederat, eos
laudibus mitigat. 45. Int. secundum intellectū & sciētiā. Glo. cōdicentes alios doctrina, & vitæ exēplo.

SENS. MYST. IN CAP. V.

28. Aug. octaua ad caput redit, quia perfectum ostendit, & probat. Glo. significatur resurrectio post
sabbatum, & numerus Pentecostes, quo missus Spiritus sanctus. septies enim septem 49. & addito v-
no quasi octauo, fiunt quinquaginta. Amb in Luc. 6. Propositum est regnum celorum sanctis, & post
mortem, & post resurrectionem. Aug. de ser. Dom. diligenter attendendus numerus harū sententiarum,
qui congruit cum septiformi gratia Spiritus sancti, de qua Esaias, nisi quod ipse à summo incipit do-
cetur enim Filius Dei descendens, hic verò ab imo ascenditur, nempe ad Dei similitudinē. congruit
ergo timor humilibus, pietas mitibus, scientia lugentibus, fortitudo fidentibus, & esurientibus: consi-
lium misericordibus, intellectus mundis corde, sapientia pacificis. Glo. vt hæc beatitudines impleātur,
dona septem petuntur in orationis Dominicæ septem petitionibus. septem dona, & vnus spiritus; se-
ptem petitiones, & vna oratio, septem beatitudines, & vna charitas. 29. Glo. qui gloriā celi optat, non
timet opprobrium in terra. 32. Greg. in hom. 9. in Ezech. linguas detrahentium non debemus exci-
tare, ne pereant: sed excitatas aequanimiter tolerare, vt nobis meritum crescat, aliquando tamē detra-
ctores debemus compescere, ne innocentium, qui à nobis audire bona poterāt, corda corrūpant, dum
de nobis malè disseminant. 39. Aug. hanc mercedem sentiunt, qui spiritualibus gaudent. 45. Glo. sal
sterilem terrā reddit, vnde victores destructas vrbes sale seminabant, ne quid oriretur. Apostoli pec-
cati regno destructo, germen vitiorum compescabant. Sine sale non sapit cibus: nec vtilis sermo sine
doctrina Apostolica, sit sal ex aqua. s. Spiritus sancti, & igne. s. tribulationis. Remig. nullū sacrificium
sine sale. i. sapientia cælesti. Hil. Apostoli quasi salientes, corpora æternitati seruant. Remig. Sapientia
cælestis exsiccatur honores, sectorem auferit, & putredinem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

25. id est, pacis conciliatores eieνετοιοι. d. ut qui reuera tales sint. 27. id est, recte & iuste factum. 33. i.
quoduis. Hebr. 37. id est, primum.

transcant cælum & terra, iota vnum, aut vnus apex nō præteribit à lege: donec omnia
fiant. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines:
minimus vocabitur in regno cælorum. Qui autem fecerit & docuerit, hic magnus
vocabitur in regno cælorum. Dico autem vobis, quia nisi abundauerit iustitia vestra
plus quàm Scribarum & Phariseorum, non intrabitis in regnum cælorum. Audistis
quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego
autem dico vobis, quia omnis qui irascitur fratri suo,

SENS. LIT. IN CAP. V.

78. Int. i. donec elementa mutantur de hac mutabili forma in immutabilitatem. 79. Aug. de ser. do. Iota minima est literarum, apex verò eius particula in summo. significat ergo minima quæq; ad effectum perducenda. 80. Int. nō remanebit quin impleatur in capite vel in corpore. 81. Int. pro, quin. 82. Glo. Spiritualiter impleantur, vel imperfecta perficiantur, & significantia impletionem consummentur. 83. Int. quia omnia fient, ergo qui, &c. 84. Int. vel non agendo, vel non credendo. 85. Chr. f. quæ modo dicturus sum. 86. Chr. in hom. loquitur de præceptis suis humiliter. Int. minima sunt quæ inchoat homines. Aug. de ser. Do. præcepta legis minima, Christi magna. 87. Int. i. sicut soluit. 88. Int. i. despectissimus est in Ecclesia sanctorum. 89. Int. scilicet illis qui sunt in regno cælorum. Chr. in hom. intellige supplicium & gehennam. Regnū enim dicitur etiam tempus resurrectionis. 90. Int. f. sic. 91. Int. licet in præsentia abiectus. Aug. nō qui illa minima, sed qui ea quæ Christi fecerit & docuerit, magnus. 92. Int. quomodo ergo faciendū dico. Glo. magnam vim & profundam intelligentiam habet illud, Dico autem. 93. Int. quod sit spiritu consilij, & gratia misericordiae Dei. Glo. i. nisi impleueritis etiam præcepta quæ addo. 94. Chry. iustitiam dicit vniuersalem virtutem. confirmat autem hic verus testamentum comparando ad nouum. 95. Int. quæ est in præceptis vitæ inchoatiuis. Aug. 9. de ciu. qui dicunt, & non faciunt. q. d. nisi faciatis quod doceris, non intrabitis, &c. 96. Aug. con. Faust. hoc nomen nescio an quisquam in veteri Testamento inueniat: propriè enim pertinet ad reuelationem noui. 97. Glo. ostendit quæ sit iustitia Phariseorum. Chry. ostendit se esse qui locutus est in lege, ponens primam prohibitionem eorum quæ sunt contra proximū. 98. Aug. 1. de ciu. c. 20. non intelligitur de irrationabilibus; eorum enim vita & mors nostris vñibus subditur, sed de homine. f. non occides, nec alterum, nec te, contra quod tamen non faciūt qui potestate publica scelerosos puniunt, aut Deo iubente aliquem occidunt. Excusatur verò Samson se occidens, quia latenter Spiritus hoc iusserat. 99. Int. vt iudicio puniatur legis. 100. Int. plus impono, non irasci. Chry. in hom. nullus antiquorum ita locutus est, erat enim serui quæ sunt Domini annūciātes. 101. Glo. nesciebāt homicidiū esse, nisi peremptionē ostendit ergo motū animi ad nocendū in homicidium computari. 102. Int. non fratri irascitur, qui peccato irascitur. Glo. quidā addunt sine causa, quia naturale est irasci vnde: irascimini, & nolite peccare. iusta ira mater est disciplinæ, ira cum causa iudicium est, non ira. Aug. 10. de ciu. ca. 4. in disciplina Christiana non tā quæritur vtrum pius animus irascatur, sed vnde. Chry. qui cum causa irascitur, reus non erit. Si enim ira non fuerit, nec doctrina proficit, nec iudicia stāt, nec crimina compescūt. qui cū causa nō irascitur, peccat. Patiētia enim irrationabilis vitia seminat, negligētiā nutrit & ad malū etiā bonos inuitat. Hic, in veris codicibus non additur sine causa. Aug. lib. 1. Retr. c. 19. qui fratri, non peccato irascitur, sine causa irascitur. Idem 14. ciu. c. 9. Irasci vt proximus corrigatur, non reprehenditur.

SENS. MYST. IN CAP. V.

77. Int. quia nō omnia iā, sed sensum fiēt. 79. Rab. Iota Græcis decē, Decalogi verò apex & perfectio, Euāgeliū. Glo. ostēditur Sacramētis plena esse quæ minima putātur in lege. 89. Gre. in ho. cuius vita despicitur, restat vt prædicatio cōtēnatur. Hic. nō prodest docere doctrinā quā minima culpa destruit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

79. Iota minima Hebræarum literarum. g. i. summum literarum fastigium: vel quæ puncta dicuntur, & accentus. Quidam hac post Hieronymi temp. ra. inuenta dicunt: est autem hyperbole. non enim de literis sermo est, quæ possunt interire, sed de rebus. 85. f. legis, vel meis quæ addam. 86. i. etiam si ex minimis sit. 87. f. non esse seruanda. 88. i. indignus erit qui admittatur in calum, aut qui inter fideles numeretur. h. f. omnia. 91. f. quia fecit, & docuit. l. Gra. enim. 95. quæ ferè sita in exterioribus. Scribæ & Pharisei optimi habebantur. 99. f. secundum explicat: nem Scribarum iudicio autem. i. pœna, seu cōdemnationi. 101. Gra. additur eixē temerē, seu sine causa. 102. i. proximo. Hebr.

reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, racha: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliare fratri tuo: & tunc veniens offer munus tuum. Esto consentiens aduersario tuo.

SENS. LIT. IN CAP. V.

103. Int. i. dignus accusatione. 104. Aug. de serm. Dom. in primo est ira sola, in secundo ira, & vox iram significans, in tertio vituperatio. tria etiam in reatu, iudicium, concilium, & gehenna. in primo defensionis locus, in secundo sententiae prolatio, in tertio certa damnatio. 105. Int. qui de motu prorumpit in vocem indignationis. m. Aug. sub. sine causa. 106. Int. interiectio est indignationem exprimens. Chry. in hom. est verbum contemptus. Hier. significat vacuum, vt si diceremus hominē absque cerebro. Chry. indignum est hoc dicere homini habenti Spiritum sanctum. Auctor. vide additionem. 107. Int. i. confessui iudicium. Hil. concilio sanctorum. 108. Aug. sub. sine causa. Paulus quidem Galatas stultos vocauit. sed non sine causa. 109. Int. i. vsq; ad conuitia processerit. Chry. Racha, Iudæi non ex odio aut iras, sed ex motu vano dicebant. itaque differt à nomine fatui dicentis proposito, 110. Rab. i. inferni cruciatui. ductum nomen ex valle idōlis consecrata iuxta Hierusalem, & cadaueribus plena. Chry. in hom. non parum æstimes fratrem stultum vocare, auferens ei intellectum quo homines sumus. Chry. concilium & iudicium pœnæ in præfenti, Gehenna in futuro. 111. Int. quia non licet irasci, ergo multo minus odio habere. 112. Int. boni operis sacrificiū. 114. Int. scilicet, quem læsisti. Aug. de ser. Dom. nam si ille te læsit, habes aliquid contra ipsum, nec opus est pergās ad reconciliationem, sed tantum dimittas. Chry. si ille te læserit, & prius rogaueris, magnā habebis mercedem. 115. Int. coram Deo. Glo. donec placabilis offeras. non enim munus repellit, sed charitatē proximi quærit. Chry. non vult Deus sacrificium à discordantibus, vide autem vt Deus plus hominum utilitates respiciat quā suos honores. o. Aug. Absurdum est credere relicto munere querendum illū esse per mare, si trans mare sit. pergendum ergo est, non pedibus corporis, sed motibus animi ad reconciliationem. 116. Chry. qualis præcessit offensa, talis sequatur reconciliatio. s. vel cogitatione, vel verbis, vel opere. 117. Int. quantum in te est, emendando quod peccasti, quod facere nequit nisi spiritu humilitatis fundatus, & timens Deum. 118. Int. intentionem reuocans ad id quod cœperas. 119. Int. ex spiritu lenitatis. 120. Int. hæcenus de proximo, hic pacem iubet habere cum aduersario. 121. Hier. Græce beneuolus, seu benignus. 122. Aug. de serm. Dom. vel Deo qui superbis resistit, & voique est, vel eius præcepto, quod aduersatur peccare volentibus. Hieronymus & ad concordiam proximū hortatur. Chrysostomus. Festinandum ad amicitia inimicorum, quamdiu viuimus.

SENS. MYST. IN CAP. V.

113. Int. id est, ad Christum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

183. i. obnoxius, i. i. 106. vox Chaldaea. רַקָּה nam Hebr. רַקָּה enacuare, quasi vacuum cerebro, seu fatuus. 107. i. iudicium consensui, trahetur in ius. 110. pro gehennæ incendio. Hebr. dicta autem gehenna à Gehinnon seu Geben huius valle filiorum Hinnon. vide Ios. 15. & 19. & Jer. 7. & 17. In ea Iudæi idolo Moloch filios exstos offerebāt. dicta etiam Tophet à Tophi. i. tympano, quod pulsantes adolerēt infantes. Sumitur verò gehenna pro inferno. Nota vero loci huius totius, alioqui obscuri, & haud scio an à quoquam intellecti eorum qui commentaria scripserunt, facilem explicationem acceptam ab eo qui me docuit prima Hebraice linguae rudimenta. Sic ergo legendus locus. Qui dixerit fratri suo Racha, &c. sub. dictum antiquis, id enim ex persona illorum dicitur, non ex persona Christi. qui autem dixerit, fatue, sub. dico ego. itaque sensus est, vestra doctrina homicidam condemnat, ego irascentem etiam, vestra dicentem Racha, seu fatuum, ad concilium vocat, ego in infernum mitto. Similem loquendi modum lego inf. ca. 23. Vbi dicit Christus, Et quicumque iurauerit in altari, nihil est, vbi, sub. dicitis nos, nec enim Christus ex propria, sed ex illorum id persona dicit. Sic & Luc. 7. Magister die, Duo debitores, sub. dixit Christus, alioqui ex contextu videntur verba Simonis. n. similis phrasis Apoc. 2. o. si. s. opportunus est loci temporis, &c. 120. exemplo humano, & veluti parabola concordiam commendat. nonne vt prestat aduersario reconciliari, potius quam ab eo in ius vocari, ita fratri læso priusquam ad Dei iudicium voceris. 122. id est, qui in ius trahit, seu qui licem intendit aduersario.

citò dum es cum eo in via: ne fortè tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te ministro, & in carcerem mittaris. Amen dico tibi, non exies inde donec reddas nouissimum quadrantem. Audistis quia dictum est antiquis, Non mœchaberis. Ego autem dico vobis, quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, iam mœchatus est in corde suo. Quòd si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & proiice abs te: expedit enim tibi vt pereat vnum membrorū tuorum, quàm totum corpus tuum mittatur in gehennam. Et si dextera manus tua scandalizat te, abscinde eam, & proiice abs te: expedit enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum eat in gehennam. Dictum est autem, Quicumque dimiserit vxorem suam,

SENS. LIT. IN CAP. V.

123. Glo. ne differas in crastinum. Int. nemo enim nouit quando de hac vita exeat. 125. Glo. nō auferat poenitentia locum. 126. Glo. causa fit cur tradaris. Hil. mahans in eua ira, te arguit. 127. Aug. de fer. Dom. Iudex est Christus, ministri Angeli. 128. Int. in tenebras exteriores. 129. Int. suum quam. Aug. de fer. Do. semper soluet quadrantē quia poena aeterna. Chry. illic etiam de leuibus peccatis exiguntur supplicia. 130. Hier. i. minuta peccata soluas, quadrās enim duo habet minuta. Aug. de fer. Do. nihil impunitum relinquitur. 131. Int. s. à Moyse. Chry. in hom. procedit ad soluendum praeceptum. 132. Aug. 19. con. Faust. c. 23. putabant illi solam corporalem commisionem vocari mœchiam, illud enim; Non concupiscas vxorem proximi, non de concubitu, sed de ablatione putabant intelligendum. 123. Int. si anima titillata fuerit, propassio dicitur; quæ, etsi culpam habet, non tamen crimen. Hier. si consenserit, de propassione transiit ad passionem, & huic non voluntas deest peccati, sed occasio. Glo. visus ponitur pro omni motu qui est ad delectationem, etiā interior. Propassio est subitus animi motus sine deliberatione: passio autem affectio deliberati animi, si sit locus perficiendi. 134. Gl. i. hoc sine & animo, vt concupiscat, quod iam non est titillari, sed planè consentire. Int. concupiscentia est mater adulterij. Greg. 21. mor. ca. 2. non debet videri, quod non licet concupisci. 135. Chry. quod viris dicit, hoc etiam ad feminas loquitur. Glo. vt bona volūtas, cum deest facultas, remuneratur, ita deliberatio cum viriorū molimine damnatur. 136. Aug. de ferm. Dom. in oculo contemplatio, in manu actio rectè intelligitur. 137. Aug. de ferm. Dom. fortè hoc additum ad augendā vim dilectionis. dextrū enim oculum magis timemus amittere. q. d. quidquid ita diligis, vt pro dextero oculo habeas. non erat autē opus meminisse sinistri, quandoquidem nec dextro parcendum est. Hier. in dextro oculo & manu propinquorum affectus intelligitur. 138. Aug. de ferm. Dom. impedimento est ad beatitudinē. 139. Int. ne noceat errore, vel exemplo. 140. Int. ne aspicias quo malè pereas. Glo. eruitur oculus, cum frangitur malus vsus: proiicitur, cum nec intrare permittitur. 141. Chrysostom. id est, expendit sine vno respectu, aut vno opere bono saluari. 142. Int. i. ille quem habes, vt vnum membrum. 143. Int. id est, tu & ipse. 144. Glo. populus Israel relicto templo, immolabat idolo Baal filios suos, ad radicem montis Moria in valle irrigua, & plena deliciis, nomine Gehennon, id est, vallis Hennon, quo nomine futura supplicia designantur. 145. Int. id est, operatio prospera. 146. Glo. non membra corporis abscindenda, sed morum improbitas, & actionum. 147. Int. i. ille quem tu habes, vt membrum. 148. Int. i. tu cum illo. 149. Int. hīc abundantior iustitia, quia ibi licet dimittere, hīc non nisi causa fornicationis.

SENS. MYST. IN CAP. V.

124. Glo. Sermo Dei nobiscum est in via Christi, in via autem seculi aduersarius. 128. Chry. in angustias huius mundi plerumque peccantes mittuntur à Deo. 130. Aug. i. terrena peccata. terra enim elementorum quarta pars, & nouissima. Glo. prima ignis. i. charitas: secunda aēr. i. vita: tertia aqua, qua renascimur: vltima terra. i. carnalis vita. 133. Chry. in hom. Femina quæ se ornando oculos omnium ad se attraxerit, etiam si nulli plagam intulerit, poenam patietur extremam, venenum enim confecit, etiam si nullus bibat. 136. Aug. de ferm. Dom. oculus, consiliarius: dexter, in diuinis, sinister, in terrenis. 139. Glo. si contemplatio vertitur in tædium vel arrogantiam, dimitte eam; & transi ad actiuam, quia melius est per actiuam saluari, quàm per contemplatiuam perire. Chry. non solum pro nostris peccatis, sed etiam proximorum quos prohibere possumus, dabimus rationem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

p. id est, executori sententia. 130. Est quarta pars assis. dicitur etiam Teruncius à tribus uncis. Mar. 12. duo minuta. 137. id est, charissima quaque & necessaria.

¹⁵⁰ det ei libellum repudij. ¹⁵¹ Ego autem dico vobis, quia ¹⁵² omnis qui dimiserit uxorem suam, ¹⁵³ excepta causa fornicationis, facit eam mœcham: & qui dimissam duxerit, adulterat. ¹⁵⁴ Iterum audistis quia dictum est antiquis, ¹⁵⁵ Non periurabis: reddes autē Domino iuramenta tua. ¹⁵⁶ Ego autem dico vobis, non iurare omnino; neque per calum, quia ¹⁵⁷ thronus Dei est: neque per terram, quia ¹⁵⁸ scabellum est pedum eius; neque per Hierosolymam, quia ¹⁵⁹ ciuitas est magni regis; neque per caput tuum iuraueris, quia ¹⁶⁰ non potes vnum capillum album facere aut nigrum. ¹⁶¹ Sit autem sermo vester, est, est: non, non:

SENS. LIT. IN CAP. V.

¹⁵⁰. Int. promissio fuit, non præceptum. Chry. ideo iussit hoc, non quia bonum, sed quia remedium maioris malicie. s. interficerent. erant enim illi genere Israelitæ, sed moribus Ægyptij. Hier. ob hoc duriciam cordis, non enim concedebatur dissidium, sed homicidium auferebatur. Aug. 19. con. Faust. c. 26. nolebat uxorem dimitti, qui hanc interposuit moram scribendi libelli, vt. s. refractus animus desisteret, præsertim cum essent adeundi Scribæ, quorum erat concordiam suadere. ¹⁵¹. Int. non soluo, sed suppleo. Aug. de serm. Dom. non contra hoc facit, qui cum uxore spiritualiter viuit, non carnaliter: beatiora enim coniugia pari consensu continentiam seruantium. ¹⁵². Int. non concubinam.

¹⁵³. Aug. de serm. Dom. cæteras molestias iubet pro fide coniugali fortiter sustineri. Glo. in hoc rumpitur fides castitatis, & connubij. estque ipsa causa reatus sui, non ille eam facit mœcham. Qui autem dimittit, à fornicatione debet esse immunis, nec aliam ducere dum illa viuit. Aug. de serm. Dom. nihil autem iniquius quam uxorem dimittere cum qui & ipse conuincitur fornicari. Chry. Si aliorum onera portare debemus, quanto magis vxorum? ¹⁵⁴. Int. quia debet manere innupta, vel viro reconciliari. Chry. in hom. etiam postquam dimissa est, remanet dimittentis vxor. ¹⁵⁵. Int. item in hoc non soluo, sed suppleo legem. ¹⁵⁶. Glo. id est, si iurare contigerit, per Creatorem iurabis, non per creaturam. Hier. hoc tamquam paruulis concessum, vt iurarent per Deum, nō quod rectè facerent, sed quod melius esset Deo hoc quam dæmonibus exhibere. ¹⁵⁷. Int. longè facio à periurio, dum iurare prohibeo. Chry. nemo frequenter iurat, qui non aliquando periuret. ¹⁵⁸. Int. serm. fidelis pro iuramento debet haberi. Aug. cont. mend. vult Christus, vt quantum in nobis est, iuramentum non affectemus. itaque non contra hoc fecit Paulus sæpe iurans. Glo. Paulus necessitate iurauit, vt ei crederetur. Non penitus iurare prohibuit Christus, sed quod perfectius est, docuit; quod infirmitatis, indulgē; alterius infirmitas ad iuramentum cogit, dum veritati non credit. ¹⁵⁹. Hier. Iudæorum pessima consuetudo per elementa iurandi, adeoque creaturas venerandi honore Dei, cum eis esset præceptum non iurare nisi per Deum. Aug. de serm. Dom. non putabant se teneri iuramento, cum per ista iurassent. Glo. qui per creaturam iurat, illi debet iuramentum qui eam creauit, & regit. ¹⁶⁰. Int. & ita in eum per Deum iuras. Aug. de ser. Dom. non habet Deus collocata membra, sed dicitur sedere in cælo tamquam præsentior sit illic vis diuina: terram autem calcare, quod minimam speciem ordiner in extremis.

¹⁶¹. Int. quamuis iures per eam, non propter eam, sed quia cultura Dei deputata est. ¹⁶². Int. quāuis ad te nihil magis videatur pertinere. ¹⁶³. Int. q. d. quomodo nostrum est, qui potestatem facienti, vel commutandi non habemus? ¹⁶⁴. Int. quando necessitas iurare non cogit. ¹⁶⁵. Int. qui iurare prohibuit, loqui docet. ¹⁶⁶. Int. de re quæ est. ¹⁶⁷. Int. de re quæ non est.

SENS. MYST. IN CAP. V.

¹⁵⁹. Int. id est, per iustum. s. Int. id est, per peccatorem. Glo. qui per iusticiam in infimis ordinatur. ¹⁶⁶. Glo. ideo bis dicitur, vt quod ore dicis, operibus comprobes: & quod verbis negas, factis non confirmes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

¹⁵⁰. scilicet vt possit alteri nubere. ¹⁵⁴. etiam ob fornicationem dimissa vxor manet, nec potest alteri nubere. r. Leuit. 19. ¹⁵⁶. fortè est explicatio, seu adiectio Scribarum, quasi dicat, prestabis quod iurasti. ¹⁵⁸. s. quantum in vobis est. ¹⁶⁰. sumptum ex Isaia ultimo. significatur verò per hac Dei magnitudo, imperium, & in omnibus presentia. t. sumptum ex Psal. 47. ¹⁶³. q. d. quia caput tuum non est, sed omnia Dei, adeoque per illa iurare, est per Deum iurare. ¹⁶⁶. apparet Christum dixisse Amen, Amen: Gracè enim vni, id est, verè, seu certè. vnde 2. Cor. 1. ¹⁶⁷. vide Iacob. 5. 12. est autem sensus, de re quæ est, dicite est; de re quæ non est, dicite non est.

quod autem his abundantius est, à malo est. Audistis quia dictum est, Oculum pro oculo, & dentem pro dente. Ego autem dico vobis, non resistere malo: sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram: & ei qui vult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium. Et quicumque te angariaverit mille passus, vade cum illo & alia duo. Qui autem petit à te,

SENS. LIT. IN CAP. V.

169. Glo. non tuo, sed illius qui iurare cogit, eius enim infirmitas malum est. Chry. in hom. ab infirmitate horum quibus lex iurare permisit. 170. Int. nec hic legem soluo. 171. Int. scilicet, reddet. 172. Int. in lege retributio. Aug. 19. cont. Faust. 25. præceptum hoc ad reprimendas flammæ in se inuicem fauientium, quis enim facile contentus est tantum rependere vindictæ, quantum accepit iniuriæ: immoderatæ ergo ultioni lex modum figens, pœnam talionis instituit. 173. Int. gratia in Evangelio. Glo. iustitia legis, non plus reddere, quàm illatum est: iustitia Evangelij, non resistere malo. Int. agitur hoc spiritu mansuetudinis. Hier. in lege culpa emendatur, hic peccatorum auferuntur exordia. Aug. de serm. Dom. non excedere vindictæ modum, pacis inchoatio: perfecta autem pax, nolle vindictam. vult autem Dominus, non solum non rependere irrogatum, sed etiam non resistere, quominus aliud irrogetur. 174. Int. non peccato, sed temporalis, de quo subdit, si quis te percusserit. 177. Int. tuam. 178. Int. non offerendo, sed non resistendo. Aug. de menda. ad Consent. cap. 15. cum Christus alapa percussus est, ostendit præbitionem alterius maxillæ in corde faciendam. fuit enim paratus, non solum in alteram maxillam cædi, sed toto corpore crucifigi. Chry. qui repperat, non compescit, sed magis excitat, ut iterum percutiat. Aug. de serm. Dom. non prohibetur vindicta, quæ ad correctionem valet. pertinet enim ad misericordiam, nec impedit propositum plura perferendi: faciendū tamen hoc habenti rerum ordine potestatem. Punierunt Sancti quosdam morte, ut & viuētes timerent, & illi non grauius peccarent, quod posset accidere si viverent. Idem Epist. 50. multis profuit prius dolore, vel timore cogi, ut postea possent doceri, aut quod didicerāt facere. meliores quidem dirigit amor, sed plures sunt quos corrigit timor. Christus Paulum prius coëgit, & postea docuit. 179. Int. id est, totum corpus ad affligendum. 180. Aug. de ser. Dom. sicut supra intelligebantur omnia, quæ restitui non possunt, nisi vindicta: ita hic significantur quæ sine vindicta restitui possunt. id quod etiam ad præparationem cordis, & non ad ostensionem operis præcipitur. Et quod de tunica dicitur, intelligendum in aliis temporaliter nostris. 187. Int. s. altercationis. Aug. de ser. Dom. omnia ergo intelliguntur de quibus iudicio contendere potest. 182. Int. vestem interiorem. 183. Int. spiritu fortitudinis. Glo. infirmis licet sua reperere, sed nō contendere. Chry. indigna res est fidelē stare in iudicio, ante iudicem infidelem. adde, quod omne iudicium irritatio cordis est, & cogitationum malarum. Aug. de ser. Dom. si seruus rectius à te regitur quàm ab illo qui cupit auferre, nescio vtrum quisquam audeat dicere, eum ut vestimentum debere contemni. Greg. 31. Mor. c. 10. prohibendi quidam sunt ne rapientes non sua, seipsos perdant. 184. Int. exterius. 185. Int. non solum tua sine altercatione, sed teipsum præbe. Aug. de ser. Dom. tertium iniuriarum genus, quod etiam sine vindicta potest restitui. u. Chry. in hom. angariare est iniuste trahere, & sine ratione vexare. 186. Glo. iter sabbathi. 187. Int. nō tam pede, quàm animo. 188. Aug. de ser. Dom. s. millia, ut tria compleri voluerit, quo numero significatur perfectio: adde, quod veluti gradus sunt in dictis: in altera enim maxilla minus perferre paratus es, quàm perculisti. fuerat enim dextra percussa. In pallio, aut tantumdem est, aut non multo aut plius: hic autem duplum additur. 189. Int. hoc addit, quia parum est omnia tolerare, nisi des beneficium.

SENS. MYST. IN CAP. V.

175. Int. disputando. 176. Int. s. conscientiam, quæ secundum Deum est culpando. quod in nobis præcipuum est. 179. Hier. non sinistra, sed altera dextra mystico intellectu præbenda (iustus enim sinistram non habet) itaque oppugnantem vnum dogma, opponendum alterum. 184. Glo. pro tunica, id est, anima, pallium. i. corpus dimittendum. Item cum exigitur confessio vitiorum interiorum, ne erubescas etiam exteriora confiteri. 188. Glo. alia duo vadit, qui dum corpore in seruitutem redigitur, spiritu & anima i. ratione, & voluntate redigi paratus est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

168. ipsum s. iuramentum. 169. s. proprio, aut alieno. 182. Luca 6. dicitur, tollenti vestimentum, seu pallium, & tunicam dimittendam: itaque sensus est, tollenti vnam vestem, etiam alteram dimittendam. u. id est, compulerit, seu inuitum deduxerit. x. Gr. non est alia.

¹⁹⁰ da ei : & ¹⁹¹ volenti ¹⁹² mutuari à te , non auertaris. Audistis quia dictum est ; Diliges proximum tuum , & odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis , Diligite inimicos vestros , ¹⁹³ benefacite his qui oderunt vos : & orate pro persequentibus , & calumniantibus vos : ¹⁹⁴ vt sitis filij Patris vestri qui in calis est , qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super

SENS. LIT. IN CAP. V.

190. Int. rem, vel correptionem, quia iucundus homo qui miseretur, & commodat ; disponit sermones suos in iudicio , quia in æternum non commouebitur. Aug. de serm. Dom. da quæ honestè & iuste potes. non enim dixit omnia petenti da, sed omni petenti. Glo. si deest facultas, da affectum verbo, vel obsequio, da ita, vt nec tibi noceat, nec alij. Aug. epist. 48. vilius esuriēti panis tollitur, si de cibo securus iustitiam negligat. Idem de serm. Dom. aliquando melius aliquid dabis, cum iniuste petētem correxeris. 191. Glo. aliquando qui donat, non vult commodare. 192. Int. ne aliter voluntatem. hilarem enim datorem diligit Deus. Aug. cum ex præcepto Dei facis, non potest esse infructuosum. non ergo auertaris quasi Deus non sit redditurus, cum homo reddiderit. Chry. mutuum dandum, sed non sub vsuris. hoc enim est non sua dare, sed aliena tollere. 193. Int. beneficium, quod inchoantis iustitiæ est. Glo. qui legem implere venit, in fine ad charitatem plenam perducit, quæ est impletio legis.

194. Aug. 1. de doct. Ch. c. 30. nullus homo excipitur, vt patet ex parabola feminiui relictæ. 19. Glo. fortè intelligendum iuxta illud , oculum pro oculo ; vel subtrahendo officia humanitatis. 196. Int. maleuolum, quod est infirmis permittum, non præceptum. Aug. 19. cont. Faust. ca. 24. oderimus inimicum propter iniquitatem, diligamus verò in eo rationalem creaturam, quod bonum est. Ferebantur Iudæi, cum audirent, oderis inimicum tuum , odio in homines, cum deberent solum vitium odisse, & naturam diligere. 197. Int. quod perfectum est, non impossibile. Greg. 22. Mor. cap. 10. & 11. quem quis cecidisse lætatur, aut non vult esse meliorem, aut non eum amat : potest tamen accidere, vt non amissa charitate & inimici ruina lætificet, cum eo ruente, quosdam bene erigi credimus ; & gloria contristet, cum eo proficiente plerisque iniuste opprimi timemus. Congaudendum quidem iustitiæ iudicis, sed condolendum miseræ pereuntis. 198. Int. non solum non odio habeatis. ¶ hæc est latitudo consummatæ charitatis. ¶ diligendi inimici, non tamen vitia odio, natura dilectioni est habēda. Glo. at Ioannes tātum videtur monere, vt fratres diligamus ; sed fratres vocat etiam qui credituri sunt, pro quibus orandum, vt fraterno nobis fœdere socientur. 199. Glo. pugnant, aduersarij contra Ecclesiā, odio, verbis, cruciati : hæc verò contrā diligit, bene facit, & orat, vt omnes partes malitiæ. bonitate vincantur : benefacit etiam, qui dicit, cum eiusmodi nec cibum sumere. omnia enim eo spectāt vt fratres fiant. 200. Hier. hoc Christus fecit, dicens : Pater ignosce illis. Aug. de ser. Dom. imprecationes Prophetarum, sunt futurorum prædictiones. Quod autem Ioannes ait, non orandum pro peccante ad mortem, indicat esse aliqua peccata in fratribus, inimicorum persecutione grauiora. Stephanus enim pro persequentibus orauit, iisque, qui nondum Christo crediderant, illa verò petitio martyrum in Apocalypsi, vt vindicentur, non contra homines est, sed contra regnum peccati, vt euertatur, quod sit partim correctione hominum, partim damnatione perseverantium in peccato vel clamant, non voce, sed ratione, vt sanguis Abel. non enim tam impatientes sunt, vt virgeant fieri, quod sciunt præfinito tempore esse futurum. 201. Int. vt dignitatem suam heredes intelligant. Chr. in hom. quia magnum erat præceptum, præclara. um premium subdit. fieri similes Deo. 202. Int. in re quod iam est in spe. 203. Glo. non degeneres. 204. Glo. iam dicitur Pater, videre vt sis filij. Aug. de ser. Dom. Si quis præcepta Dei custodiat, filius Dei efficitur. 205. Int. qui similiter facit. 206. Int. id est, in sanctis electis. 207. Int. hoc exemplum pietatis est, quamuis & spiritualiter possit accipi. 208. Int. iustitiæ, vnde dicitur , Vobis orietur Sol iustitiæ , vel hunc visibilem. August. iniqui in libro sapientiæ plangunt, sol non ortus est nobis. Et scriptum est, Mandabo nubibus ne pluant. Glo. Item, super vnam ciuitatem pluit , & non super alteram. 209. Aug. quem ipse fecit , quanto ergo magis nos præstare debemus, quod eius munere accepimus? 210. Int. beneuolos. 211. Int. maleuolos. 212. Int. imbrem doctrinæ, vel pluuiam, vt terra fructificet.

SENS. MYST. IN CAP. V.

208. Hil. In baptisimi & Spiritus Sacramento tribuit solem & pluuiam. Aug. de Sermon. Dom. Sol iustitiæ, pluuiæ doctrinæ. bonis enim & malis apparuit, & euangelizatus est Christus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

192. id est, aduerseris, reijcias, vel ne ab eo auertaris. 195. sic Scriba legem interpretabantur, cum alioqui Exod. 21. contrarium dicitur. 202. imitatione, vel nos esse demonstratis.

²¹³ iustos & iniustos. ²¹⁴ Si enim diligitis eos qui vos diligunt, ²¹⁵ quam mercedem ²¹⁶ habebitis? ²¹⁷ nōne & publicani hoc faciunt? ²¹⁸ Et si salutaveritis fratres vestros tantum, ²¹⁹ quid amplius ²²⁰ facitis? ²²¹ nōne & ethnici hoc faciunt? ²²² Estote ergo vos perfecti, ²²³ sicut & Pater ²²⁴ vester ²²⁵ cælestis perfectus est.

SENS. LIT. IN CAP. V.

²¹³ Chry. Omnia bona Deus dat propter Sanctos, sed non separat peccatores, ne desperent, sicut à flagellis quæ propter peccatores, non separantur iusti, ne glorientur. Aug. 1. de civ. cap. 8. & temporalia bona & mala, vtriusque communia, vt nec bona cupidius appetatur quando habent etiam mali, nec mala turpiter euitentur, quibus & boni afficiuntur. ²¹⁴ Int. Amare amantem, naturæ est; inimicum, charitatis. ²¹⁵ Int. s. ex dilectione. q. d. in cælo nulla. ²¹⁶ Int. merces filiorum adoptio est. ²¹⁷ Int. qui publica vestigalia exigunt, vel publica negotia sæculi & lœra sectantur. Glo. exactores Romanorum, ita à Iudæis dicti, quod de republica curam gererent: quamquam dicuntur nomen traxisse à Publio Romano primo eorum institutore. ²¹⁸ Int. salutatio est quædam species orationis. ²¹⁹ Int. q. d. in hoc non plus facitis, quàm Gentes, ex humano effectu hoc faciēs. ²²⁰ Int. i. gentiles, & Græcæ, Latine gēs. ²²¹ Int. vt filij Patris esse mereamini. ²²² Int. secundum modum hominum, vt quæ-ratis prodesse inimicis. ²²³ Int. imitatione, non æqualitate. ²²⁴ Int. tota Trinitas hinc intelligitur per Patrem. ²²⁵ Int. secundum quod Deus per naturam Rem. Deus perfectus, vt Omnipotēs; homo autē, vt à Deo adiutus. Chry. Filij carnales similes patribus in corpore, spirituales autem Deo in sanctitate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

²¹⁴ sub. tantum. ²¹⁷ infames hi apud Iudeos. ²¹⁹ negotiorum eximium, aut supra ceteros.

CAPVT VI.

TENDITE ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, vt videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui

SENS. LIT. IN CAP. VI.

INT. q. d. in his omnibus finem iustitiæ ne ponatis in hominum laude. Glo. hætenus de misericordia, & Evangelij iustitia, nunc de cordis munditia. Chry. in ho. inuisibilis serpens est, quem observare iubemur, & latenter ingreditur. ² Int. id est, opera iustitiæ, quæ abundat plusquàm Scribarum & Phariseorum. ³ Int. s. appetendo laudem eorum. ⁴ Int. s. hoc fine. Chry. in hom. qui non facit vt videatur, non videtur coram hominibus fecisse. solum enim Deum in corde habet propter quem facit. Aug. de ser. Do. Paulus omnibus per omnia placebat, vt eos ad Deum converteret. Sunt qui faciunt opera, non vt videantur ipsi, sed opera, vt glorificetur Deus. Glo. non prohibet Christus videri, vt Deus laudetur; sed vt ipsi laudentur. ⁵ Int. hoc enim deputatur pro mercede, cuius amore fit. ⁶ Chry. quod enim propter Deum non fit, non Deo datur. ⁷ Int. cuius amore non fecistis. Glo. cuius gloriam filij querere debent.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

⁴ **C**HR Y. Concupiscentia vanæ gloriæ magis vexat seruos Dei, quàm seruos diaboli. Prosp. li. sent. Aug. sent. 3. 17. quas vires ea nocendi habeat, non sentit, nisi qui ei bellum indixerit. difficile quidem est gloria nō delectari cum offeritur. Greg. 8. mor. cap. 3. 8. infirmi quia perfectè cōtemnendo laudem, vanam gloriam non superant, necesse est vt bonum quod operantur abscondant. Chry. qui te laudat, si non propter Deum te agere putaret, vituperaret magis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

² id est, beneficentiam, seu eleemosynam. hanc enim Scriptura solet iustitia nomine appellare. Et quidem nunc exemplaria Græca eleemosynam habent. id est, elemosinam. & paulo post sequitur. Cum ergo facis eleemosynam. ⁴ s. captantes humanam gloriam.

in cælis est. Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, & in vicis, ut honorificentur ab hominibus: Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: ut sit eleemosyna tua in abscondito, & Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, & in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum,

SENS. LIT. IN CAP. VI.

8. Aug. de serm. Dom. generaliter dicta per partes explicat. Chry. ponit verò eleemosynam, orationem, & ieiunium, contra tria de quibus tentatus Christus, scilicet gulam, avaritiâ, & vanam gloriam. Ambrosius incipit ab eleemosyna, quia summa disciplina Christianæ in misericordia & pietate est. 9. Int. eleemosyna est pars iustitiæ. 10. Int. id est, nolui velle innotescere. 11. Glo. fortè hoc faciebatur, ut omnes irent quasi ad spectaculû. 12. Int. ad gloriâ tuam. Glo. ut ante alios lauderis. 13. Int. hypocrita est, qui simulat quod non est. Id. 10. Etym. cap. 8. ductû nomē ab his qui in spectaculis alterius personam agunt. 14. Int. eo sine. 15. Int. merces sua laus humana quam acceperunt. 16. Int. & non Dei. Aug. de serm. Dom. à Deo accipiunt fallaciæ supplicium. 17. Int. quia sunt aliqui qui favorem querunt cum aliqua mercede æterna. 18. non se misceat laudis appetitus, vel vitium aliquod. Glo. quod agit virtus, nesciat elatio. Chry. in hoc id est, si possibile est, tu ipse ignora. 19. Glo. i. delectatio laudis. 20. Int. dum præcepta Dei implere contendis. Glo. dextera, intentio implendi præcepta Dei. 21. Int. id est, in bona conscientia, ubi homo non videt. 22. Int. qui est discretor intentionum. 23. Glo. videre Dei, est approbare. 24. Aug. de serm. Dom. in multis Latinis exemplaribus habetur, reddet tibi palam, sed non in Græcis. Chry. manifestat Deus in hoc sæculo bonum opus, & in altero glorificat. Chry. in hoc, si vis habere inspectores, non solum Angelos habes, sed & Deum. 25. Chry. Eleemosyna præparatio est orationis, excitat enim fidem, & dat animæ confidentiam, itaque post eleemosynam de oratione nos instruit. Aug. de serm. Dom. non monet ut oremus, sed quo modo oremus; ut supra non eleemosynam faciendam, sed quo animo. Chry. Oratio est velut tributum de visceribus animæ Deo oblatum. 26. Chry. in hom. qui se fingunt orare ut homines circumspectant. 27. Chry. In conuentu fidelium orare laudabile est, iuxta illud: In Ecclesiis benedicite Deum, modò ne ut ab hominibus videamini. Qui solum Deum aspiciat, etsi oret in synagoga, in deserto videatur orare. 28. Int. ut melius videri possent. Glo. anguli platearum ubi quadriunum sit. 29. Int. non humiliatis. 30. Int. hoc sine, quia in hoc constituunt finem orationis. Aug. de serm. Dom. non, videri nefas, sed id agere ut videaris. 31. Chry. ubi quis seminat, ibi meret. 32. Int. laudem hominum quam petierunt. 33. Int. suam, non Dei. 34. Int. non extra querendo Deum. Chry. Testis orantem grauat, non adiuvat. Cypr. de Orat. Dom. ser. 6. conuenit. orare in absconditis locis, ut sciamus Deum. ubique præsentem. 35. Aug. de serm. Dom. i. Cor.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

13. Greg. 13. mor. cap. 11. aliud est infirmitate peccare, aliud callida simulatione, quod est hypocritarum. 21. Int. nihil extra querat, sed abscondatur; sic, quòd vita tua cum Christo sit abscondita. Glo. nullis misceatur tenebris. tenebræ enim extra, lux intus. 28. Glo. in angulo orat, qui in abscondito se orare simulat: est tamen in platea cum famam captat. 35. Glo. id est, cordis secretû. ostium autem est carnalis sensus, cui resistendum est. intrandum est autem, id est totus homo interior colligendus in se: vel ostium est amor & timor sæculi, quibus clausis, id est, ablati, orandum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

11. tuba sonitu pauperes ad locum eleemosynæ conuocabantur, quod Dominus non improbat, sed ab usum. 13. hypocrita dicitur qui fictam personam in fabula agit. Inde pro eo sumitur qui fingit & simulat sanctitatem. a. id est, conuenticulis. 15. laudem humanam quam venabantur. 18. hyperbole, quasi dicat, ita sit occulta, ut ne tu ipse quidem scias, si fieri potest. b. conscientiam, scilicet tuam. 28. Flexibus viarum, quasi dicat iuxta computa & truiua. c. id est, latarum viarum, ubi maior populi concursus. 29. sic ferè orabant Iudæi, ut apparet ex oratione Pharisei apud Lucam. 30. αὐτοὶ ἵνα θεωροῦνται, ut spectarentur velut in theatro.

& clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito: & Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. Orantes autē nolite multū loqui, sicut ethnici faciunt: putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. Nolite ergo assimilari eis: sit enim Pater vester quid opus sit vobis, antequā petatis eum. Sic ergo vos orabitis, Pater noster qui es in calis

SENS. LIT. IN CAP. VI.

36. Int. repulsis omnibus quæ improbè se ingerunt. Cypr. de orat. Dom. ser. 6. Non clamoribus oris orandus Deus, sed tacito corde. Cass. coll. 9. ca. 34. orandum in silentio, ut inimicos nostros lateat petitionis nostræ intentio. 37. Int. sic ora, ut filius. s. secundum quod renatus, & ad quod renatus. Glo. Patrem quē intus per fidem habes. Int. qui adoratur in spiritu, & veritate. 38. Int. i. cordis intimo. 40. Int. s. fructum orationis, & mercedem fidei. Chry. in hom. debitorem se tibi constituit. 41. Int. vult Deus ut ore, idē, ut desideranti det, & nē vilescat quod dederit. 42. Cass. colla. 9. ca. 35. Frequenter, sed breuiter orandum. Aug. epist. 121. cap. 10. non est multiloquium si diutius ore, & Christus prolixius orauit, ut nobis exemplum daret. Dicuntur in Ægypto monachi crebras habere orationes, sed breuissimas, ne per productiores moras hebetetur intentio; quæ tamen si perduræ, non est rumpenda. Multum loqui, est rem superfluis agere verbis, multum autem precari, est diuturna cordis excitatione pulsare. Nam plerumque hoc negotium plus gemitibus & fletu, quàm sermonibus agitur. 43. Glo. qui magis exercendæ linguæ operam dant, quàm menti mundandæ. 44. Glo. putant Deum persuasibilibus verbis mulceri, aut verborum ambagibus doceri. 45. verbis cor accenditur, & precibus serenatur. 46. Glo. cur ergo oramus? ut excitemur piæ deuotionis obsequium. Chry. in hom. non oras ut Deum doceas, sed ut flectas, ut familiaris efficiaris, ut humilieris, & peccatorum tuorum recorderis. Aug. ep. 121. nobis sunt necessaria verba quibus commoueamur, & inspiciamus quid petamus, nō quibus Deum docendum aut flectendum credamus. Idem de serm. Dom. Oratio cor purgat, & capacious efficit ad diuina munera. Deus semper paratus est dare, nos autem non semper accipere, cum inclinamur in alia, sed oratione conuertimur ad Deum. 47. Int. q. d. ergo docendi estis quid petatis. ¶ et si aliis verbis, tamen sic. Cypr. de orat. Dom. docuit orare, ut dum oratione quam Filius docuit, apud Patrem loquimur, facilius exaudiamur. agnoscit enim Pater Filij verba. Glo. non his solis verbis orandum, sed & aliis, sub eodem tamen sensu contentis. 48. Int. de malis remouendis, & bonis acquirendis. 49. Int. breuis benevolentia captatio præmittitur, Pater noster qui es in calis. Glo. breuibus verbis orationem composuit, ut cōsiliamus eū daturum, quod breuiter vult rogari. nulla oratio magis spiritalis, quàm ista. Aug. de ser. Dom. Patris nomine charitas excitatur (quid enim charius filiis quàm pater?) & simplex affectus, & quædā impetrandi præsumptio. quid enim non det filiis, qui dedit ut filij essent: Chr. in hom. significatur peccatorum remissio, adoptio hæreditas, fraternitas ad Christum, & spiritus largitio. 50. Aug. de serm. Dom. Fraternitatis admonemur, hoc non possunt dicere qui se fratres esse non agnoscunt. Glo. nemo dicat meus, quod solum Christo cōuenit. vnde, Vado ad Patrem meum. solum enim Filius per naturam. Chry. in hom. quid noceat inferior cognatio, quando secundum superiorem sumus copulati? Cypr. de orat. Dom. Pacis & vnitatis magister noluit priuatim precem fieri, ut quis pro se tantum precetur, sed pro omnibus, quia vnum sumus, & omnes ipse portauit. Chry. pro se orare necessitas cogit, pro altero autem charitas fraternitatis hortatur, quæ est apud Deum dulcior oratio. 51. Int. i. Sanctis. Chry. in hom. nō in cælis Deum cōcludit, sed à terra abducit oratē. Aug. de ser. Do. terra peccator dicitur, iustus cælum dici potest. Conuertimur verò ad Orientem, orantes, vnde cælum surgit, ut admoneatur animus se ad Deum conuertere. adde, quod qui non possunt aliquid incorporeum cogitare; tolerabilius est ut Deum potius in cælo esse credant, quàm in terra.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

48. Aug. de ser. Dom. congruit iste numerus petitionum, septenario beatitudinum: Timore Dei, Beati pauperes spiritu, & sanctificatur Dei nomen. Pietate, Beati mites, & regno Dei non resistitur. Scientia, Beati qui lugent, quod non facient eum fiet perfectæ voluntas Dei. Fortitudine, Beati qui esuriunt, pane verò quotidiano ad saturitatem plenam veniunt. Consilio, Beati misericordes, qui debita dimittunt. Intellectu, Beati mundo corde, quod duplex sit consentiendo tentationibus. Sapientia, Beati pacifici, & liberi sunt à malo filij Dei. 51. Chry. erubescat se subternere terrenis, qui Patrem habent in cælis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

40. quanta bonitas etiam mercedem reddere pro eo quod rogatur. 42. s. talia sunt fructus verborum profusi. ne vti. 47. id est, in hanc sententiam, et si alijs verbis vti contingat. d. Emphasis habet. distinguit enim à Iudeis & Ethnicis.

⁵² Sanctificetur nomen tuum. ⁵³ Adueniat regnum tuum. ⁵⁴ Fiat ⁵⁵ voluntas tua, ⁵⁶ sicut in cælo, ⁵⁷ & in terra. ⁵⁸ Panem nostrum ⁵⁹ supersubstantialem ⁶⁰ da nobis hodie. ⁶¹ Et dimitte ⁶² nobis ⁶³ debita.

SENS. LIT. IN CAP. V.

52. Int. i. tales fac in quibus sanctus appareas. Aug. dictum est, quis sit qui petitur, & ubi habitat: nunc quæ petenda. Sanctificetur i. sanctum habeatur ab hominibus. Chr. in hom. id est. glorificetur per nostram vitam. 53. Int. quo filij dicimur. 54. Int. s. in nobis, ut qui in baptismo sanctificati sumus, in eo quod cepimus perseveremus. Chr. de orat. Dom. opus est nobis qui quotidie delinquimus, continua sanctificatione. 55. Glo. post adoptionem filiorum, regnum petimus quod filii debetur. Aug. de serm. Dom. adueniat, ut manifestetur hominibus. Hier. ut diabolus in mundo regnare desistat, nec regnet peccatum in nostro mortali corpore. Cypr. ut Christo dominante regnemus qui ante sæculo seruiimus, vel ut Christi aduentus citò nobis repræsentetur. Aug. de bono pers. c. 2. qui iā sancti sunt, orant ut in sanctitate perseverent. perseverantibus enim adueniet regnum Dei. 56. Chry. in hom. virtus non est studij nostri solum, sed superioris gratiæ. petitur autē, ut ubiq; terrarū soluat error, & plantetur veritas, expellatur malitia, & reuertatur virtus. Aug. de bono pers. cap. 2. ex hoc ostēditur initium fidei esse Dei donū. 57. Glo. voluntas Dei est præceptorum eius custodia. 58. Aug. de serm. Dom. sicut in Angelis, ita in sanctis qui sunt de terra, quantum ad corpus attinet, vel sicut in iustis, ita in peccatoribus, vel sicut in spiritu, ita etiam in carne, ut. s. non resistat spiritui, vel sicut in Christo, ita in Ecclesia. Chry. hoc etiam est intelligendum in superioribus. s. sanctificetur nomen, & adueniat regnum, sicut in cælo & in terrā. Et nota quod non dicitur sanctifica, aut fac voluntatē, &c. nec sanctificemus, aut faciamus voluntatem, &c. sed impersonaliter, ut & Dei & hominis simul opus esse intelligatur.

59. Aug. tria prædicta hic inchoantur, & quantum proficimus, augentur in nobis, perfecte verò in futura vita possidebuntur. Nunc quæ petuntur reliqua sunt temporalia ad æterna consequenda necessaria. Glo. Panis, Christi corpus. 50. Glo. quia Christus noster est factus. Greg. 24. Mor. c. 7. Panis, Dei est ex munere, noster autem per acceptionem. Chry. qui de iustitia acquisitum māducat, suum panem manducat, qui autem cum peccato, alienum. Hier. Græcè ἐπιβρωτον, quod Septuaginta ἐπιβρωτον dicunt. ubi verbum Hebraicum præcipuum, vel egregium seu peculiarem significat: nempe petimus panem qui de cælo descendit, in Evangelio secundum Hebræos habetur, panem nostrū crastinum. i. futurum, da nobis hodie. Cypr. hunc panem quotidie dari petimus. s. Christum, ne qui Eucharistiam quotidie accipimus, grauiore aliquo delicto à pane cælesti prohibeamur, & à Christi corpore separemur. Hier. Domini corpus omnes superat creaturas, quidā tamen intelligunt peti præsentem cibum. Aug. Epist. 121. Sufficiamur petimus, nomine panis totū significat. Chry. non solum petimus panem, ut habeamus quid manducemus, quod est etiam peccatorum; sed ut de manu Dei accipiamus, quod est tantum Sanctorū, qui cum iustitia præparant, vel ut quem Sacerdoti offerimus panem, ab eo sanctificatus nobis porrigatur. c. Int. qui solus potes. Aug. Epist. 121. Sufficiamur vitæ non propter se appetitur, & cum habetur, ut teneatur, cum non habetur, ut habeatur orandum est. 62. Int. dum dicitur hodie, Cass. coll. 2. c. 20. ostendit quotidie esse sumendum, vel hodie potest intelligi. i. dum in hoc sæculo commemoramur. Chry. in hom. non vult nos conteri sollicitudine superuenientis diei. Cypr. qui in vno conuiuium tantū expendit, quantum potest multis diebus sufficere, non quotidianū cibum manducat, sed multorū dierum. 63. Int. ut liberi redeamus ad patriā. Glo. post cibum petit veniā peccatorum, ut qui à Deo pascitur, in Deo viuat. Chry. Instruitur se peccare quotidie, dū pro peccatis quotidie iubetur orare. Aug. c. 5. de bono pers. Confodiuntur hoc telo Pelagiani, qui dicunt, iustū in hac vita nullum habere peccatum. Chry. in hom. apparet contra Nouatianos post baptismum peccata dimitti.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

52. Int. donum est sapientia, virtus verò pax. 53. Int. donum est intellectus, virtus verò munditia cordis. Hier. grandis audaciæ, & puræ conscientie, postulare regnum Dei, iudicium non timere. Cypr. de orat. Dom. qui se Christo dedicat, non terrena, sed cælestia regna desiderat. 56. Int. donū cōsiliū, virtus misericordia. 59. Int. donum fortitudo, virtus esuris, & suis iustitiæ. Glo. Panis Dei verbum, vel ipse Deus, quo quotidie egemus, quique est super omnes substantias, vel spiritualia præcepta, quæ semper sunt exercenda. 63. Int. donum scientia, virtus luctus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

52. id est, sancte colatur, & prædicetur, & id verò, & sequentia verba optantis. 61. ἐπιβρωτον, significat etiam quotidianum & crastinū. & quidem Heb. 7ND, id est crastinum, secundum Hier. Græci enim, ἐπιβρωτον dicunt, subsequens ab ἐπι, accedo, quasi succedens. hic videtur significare ad substantiam nostram pertinentem, seu ad quotidianum essentia nostra vitam necessarium, ut ait Basil. quamquam Hier. putat idem esse quod ἐπιβρωτον. i. eximium, peculiarem præcipuum.

nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in
 tentationem, sed libera nos à malo. Amen. Si enim dimiseritis hominib. peccata eorū:
 dimittet & vobis Pater vester cælestis delicta vestra. Si autem nō dimiseritis homini-
 bus: nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. Cū autē ieiunatis, nolite fieri si-
 cut hypocritæ tristes. exterminant enim facies suas, vt appareant hominibus ieiun-
 nantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam. Tu autem cū ieiunas,

SENS. LIT. IN CAP. VI.

64. Int. conuersis. 65. Int. quibus tenemur peccata. 66. Int. eo pacto, aliter nullus totius orationis
 est fructus. Cyp. de orat. Dom. certa nos conditione constringit. Gregor. 10. Mor. quod à Deo petimus
 primum proximo faciamus. Chryl. qua spe orat qui inimicitiam seruat? 67. Int. veniam petentibus.
 Glo. pecuniam reperere conceditur, sed non peccatori veniam petenti negare. 68. Chry. humilitatis
 doctrina. Aug. de serm. Dom. quidam codices habent, Ne nos inferas, sed idem est. sine nos patiaris in-
 duci tuo auxilio deferendo. Cyp. nihil potest contra nos aduersarius nisi Deus permiserit. 69. Aug.
 de serm. Dom. non petimus vt non tenemur (nemo enim sine tentatione persequitur) sed ne inferamur
 in tentationem. Int. in tentationem inducitur, qui tentatione frangitur. Cyp. admonemur imbecillita-
 tis nostræ. Aug. de bono persequ. cap. 6. quid hic petunt sancti, nisi vt in sanctitate persequerentur vbi ad-
 monemur à quo perseverantiam accipiamus. 70. Glo. hæc petitio tantum continet, quantum omnes
 superiores. 71. omni visibili & invisibili. Chry. in ho. malum vocat diabolus propter excellentiam
 malitiæ. in quibusdam codicibus additur, Quoniam tuum est regnum, & virtus, & gloria. 72. Hier. i.
 fideliter, seu verè. Aug. epist. 121. desiderium orantis exprimitur. Rab. significat indubitater confere-
 da quæ ritè postulantur ab iis qui conditionem additam non negligunt. i. si dimiseritis. & c. Aug. epist.
 121. cū oramus rectè & congruenter, non aliud dicimus, quàm quod in ista oratione Dominica po-
 situm est, etiam si aliis verbis vtamur: qui autem id dicit quod ad hanc precē pertinere non possit, car-
 naliter orat, & illicitè. 73. Int. commendat conditionem. 74. Glo. in nostra potestate posuit qua
 conferentia iudicium Dei prouocemus erga nos, & sententiam temperemus, non aliud exigit Iudex,
 quàm vt qualem volumus cum erga nos, tales nos præstemus fratribus. Aug. de ser. Do. misericordes
 nos esse vult. Idem Ench. c. 73. non putet quis sibi dimitti à Deo, si non dimittat fratri roganti & pœ-
 nitenti. Chry. non dixit vt prius Deus dimittat, & postea nos: scit enim homines mēdaces, nec si prius
 acceperint remissionem, fratribus remissuros debita. 75. Int. qui in hoc quod peccant homines sunt.
 76. Int. ecce fiducia magna. 77. Chry. in hom. calorū & Patris meminit, vt prouocet auditorem:
 nihil enim sic Deo similem facit, vt ignoscere in te peccanti, nec deest ad cælum vocatum terrenum
 habere sensum. 78. Int. iudicium sine misericordia fiet eis qui non faciunt misericordiam. 79. Glo.
 & ieiunium ad munditiam cordis pertinet. Chry. infirma est oratio sine ieiunio: itaque de ieiunio lo-
 quitur post orationem. 80. Glo. non virtutem prohibet, sed fictam virtutis speciem. Chry. spinā va-
 næ gloriæ in bona terra nascentem iubet præcidere, ne suffocet ieiunij fructum. 81. Int. i. representato-
 res alterius personæ, qui non virtutibus student, sed fauore vulgi excitant. 82. Int. ipsa vultus tristi-
 tia ostentare ieiunium. 83. Int. pro, demolitur. Hier. exterminantur exules, quia extra terminos
 mittuntur. demolitur hypocrita faciem, vt tristitiam simulet Glo. exterminant, id est, extra terminos
 humanæ conditionis abducunt. 84. Int. vt dissimiles aliis videantur, & ipsa vilitate vltra homines
 prædicentur. ¶ Finem intentionis vt suprā reprehendit hic. 85. Int. laudem quam voluerunt, non
 adoptionem filiorum. 86. Int. sic vni dicit, quāsi omnibus.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

68. Int. donum pietas, virtus mansuetudo. 70. Int. donum timor, virtus paupertas. 83. Leo. serm. de
 ieiun. Non sunt casta ieiunia quæ veniunt de arte fallaciæ, non de ratione continentia. Chry. si ieiun-
 ans & tristem se faciens, hypocrita est, quanto iniquior qui cū non ieiunet, simulat? Aug. etiam in
 ipsis fordibus potest esse iactantia, eoque periculosior quod sub nomine seruitutis Dei decipit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

69. scilicet deferendo. q. d. Ne nos permittas tentatione superari, vel ne sinas in tentationem incidere.
 71. id est diabolo, vel malitia. 82. οὐδὲ γὰρ τοὶ τριττοὶ q. d. ne tristitiam vultu præferatis. 83. ἀφ' οὗτος
 demolitur, corrumpunt, scilicet affectu pallore, & fœneritate.

⁸⁷ vnge caput tuum, & ⁸⁸ faciem tuam laua: ne videaris hominibus ieiunans, sed ⁸⁹ Patri tuo qui est in absconso: & ⁹⁰ Pater tuus qui videt in absconso, reddet tibi. Noli-⁹¹ re thesauriza-⁹² re vobis thesauros in terra, vbi ⁹³ ærugo & ⁹⁴ tinea ⁹⁵ demolitur: & vbi ⁹⁶ fures ⁹⁷ effodiunt, & ⁹⁸ furantur. Theaurizate autem vobis thesauros in ⁹⁹ caelo: vbi nec ¹⁰⁰ ærugo nec ¹⁰¹ tinea de-¹⁰² molitur, & vbi ¹⁰³ fures non ¹⁰⁴ effodiunt, nec ¹⁰⁵ furantur. Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & ¹⁰⁶ cor tuum. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si igitur oculus tuus fuerit

SENS. LIT. IN CAP. VI.

87. Hier. id est, lætum te ostende. Palæstini in diebus festis solent capita vngere. 88. Int. homini-
bus ieiunat qui fauorem eorum capiat Glo. Deo ieiunat, qui pro eius amore se macerat, & quod sibi
subtrahit, alteri largitur. 89. Int. cælesti. Rem. Sufficit vt qui est inspector conscientiæ, sit remunerato-
tor. 90. Int. abscondito, vel absconso. 91. Int. i. in conscientia, vbi ipse est. 92. Int. pendet de hoc
quod dictum est, ne videaris hominibus ieiunans. Glo. ad munditiam cordis terrena erogari precepit.
Aug. de serm. Dom. non est cor mundum quod in terra volutatur, sordescit enim quod inferiori mi-
sceatur naturæ. Chry. in hom. Expulsa vanæ gloriæ agritudine, docet contemnendas diuitias, quas illa
maximè facit concupiscere. Chry. docet quæ pertinent ad illa tria. scilicet elemosynam, orationem, & ieiun-
nium, de quibus supra, vt primò de elemosyna. 93. Int. diuitias reponendo spem vobis collocare in
terrenis. 94. Int. id est, in transitoriis. 95. Glo. ærugo metalla consumit, tinea vestes; quod ab his intra-
ctum est, tollunt fures. 96. Chry. alia lra, vbi tinea & comestura. comedunt enim domini luxurio-
se viuentes. 97. Int. i. dissipat & consumit. 99. Int. non mihi, cui non prodest, sed vobis. 100. Int. in
spiritualibus, & æternis. Aug. omne enim corpus pro terra habendum est, & cum cælum debeat tran-
sire, non in eo collocandus thesaurus. 101. Int. quia futuræ diuitiæ sanctorum incorruptibiles sunt.
102. Int. id est, dissipat, & in nihilum redigit. 104. Int. vniuersaliter de pecunia, & omnibus volupta-
tibus huius sæculi. huiusmodi thesaurus est gula, libido, & similia. Hier. 105. Glo. persequitur mun-
diciam cordis, per exteriora docens officium interioris hominis, vt enim oculus membra dirigit, sic
intentio & lux fidei, omnes virtutes. Chry. in hom. quasi dicat, a corporalibus interiora disce. quod
enim oculus corpori, hoc intellectus animæ. 106. Int. id est, intentio, cuius merito opera lucis an te-
nebrarum sint, discernuntur. Aug. intentione munda & recta, facta munda sunt. nec quod quis faciat,
sed quo animo, considerandum est. Aug. cont. mend. cap. 7. quæ constat peccata esse, nulla velut bona
intentione facienda sunt.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

87. Int. Caput vngit qui spirituali lætitia interius pinguescit. Glo. reficienda mens lætitia, vt odor
dilectionis fragret in operibus misericordiæ. Facies etiam, id est, cor mundandum à sordibus. Chri-
stus factus nobis vnguētum, & in passione effusum. Ecclesiam suo odore impleuit, eius causa ieiunan-
dum est. Chry. facies animæ conscientia, quæ tum placet Deo si munda sit: hæc exterminant hypocri-
tæ. semper enim vulnerata est conscientia peccantis. Leo ser. de Leiu. nullum magis sectandū conti-
nentiæ genus, quàm vt simus ab iniusta voluntate sobrii, & ab inhonesta actione ieiuni. Chry. Caput
vngit qui Christum potat, cibatur, &c. Aug. caput, ratio qua debemus de ieiunio gaudere. 90. Int. per
fidem in corde. 94. Glo. qui ieiunat seruando quod non edit, vel gloriā querendo, in terra thesauri-
zat, qui propter Deū, in cælo thesaurum in terra cōdit, qui sensus in terrenis occupat, quos ærugo. i.
libido cōsumit. 95. Int. i. superbia. Rab. ærugo, superbia; tinea, inuidia; fures, hæretici, & dæmones.
96. Int. i. inuidia. 98. Int. i. hæretici, & dæmones, qui semper ad hoc sunt intenti, vt spiritualibus expo-
niant. Rab. 100. Chry. quæ stultitia, illuc relinquere vnde exiturus es, & non illuc permittere quod itur-
us es? Theauriza vbi patriam habes. Glo. ponenda est spes in cælo, gradiendum fide, & amplectenda
charitas. 103. Int. quia ibi aduersus electos Dei nulla diaboli fraus preualebit. 104. Chry. qui collo-
cat thesaurum in terra, non habet quid speret in cælo: & quid eò aspiciat vbi nihil repositum habet?

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

87. Metaphora est, pro dissimula ieiunium. Et quidem id apud Palæstinos, & quod etiam de facie dicitur,
lacrarum: vt contra tristitiam, vultu abstinere & lotionem. Vide Ruth 3.2. Re. 12. & 14. 104. videtur id
fuisse proverbium illo tempore. 105. totus locus metaphoricus, à corpore ad animam transferendus. q. d. lu-
cerna vice fungitur oculus. oculi autem nomine intelligendus animus, corporis vultu, opera.

simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus nequam fuerit, totum corpus tuum tenebrosus erit. Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt: ipsae tenebrae quanta erunt? Nemo potest duobus dominis servire; aut enim unum odio habebit, & alterum diligit: aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire & mammonae. Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animae vestrae quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca: & corpus plus quam vestimentum? Respicite volatilia caeli, quae non serunt; neque metunt, neque congregant in horrea: & Pater vester caelestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitans, potest adiciere ad staturam suam cubitum unum? Et

SENS. LIT. IN CAP. VI.

107. Int. i. vnus, & purus, de quo in Canticis, vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum. i. charitate. Chry. si de corporali oculo loqueretur, sanum aut infirmum dixisset, non simplicem, aut nequam. Hier. simplex oculus & purus, simplicitate inuictur & pura, lippientibus vnus multa esse videntur. 108. Int. i. congeries virtutum, vel actio tota. Aug. 109. Chry. i. sine peccato. 110. Int. intentio peruersa. 111. Glo. quia quod non est ex fide, peccatum est. intentio enim sequens opus informat. 112. Greg. 28. mor. cap. 13. i. si quod bene agere coepisti, mala intentione offuscas. 113. Int. i. mala quae sunt intentione peruersa. 114. Int. quasi dicenti, non possum thesaurizare, & Deo servire. 115. Int. vitiiis & virtutibus. i. in caelo & in terra thesaurizare. 116. Int. inter se dissidentibus. Chry. in hom. contraria iniungentibus. concordia enim multos vnus facit. 117. Int. id est, diabolus. 118. Int. i. Deum. Glo. quid quid facis, ex amore Dei, aut ex seruitute diaboli facis. 119. Int. i. diabolus. Aug. quem super se dominantem vitiosi sustinent. 120. Int. i. Deum postponit. Glo. Deum contemnat homines concupiscentia victi, & diaboli persuasione, nec diabolus diligunt, sed cupiditate implicati eum patiuntur. 121. Int. exprimit qui sunt duo domini. 122. Int. bonus dispensator, non est seruus. 123. i. diuitiis habere quidem licet eas, sed non seruire eis. Hier. mammona sermone Syriaco diuitiae nuncupantur. aliud autem est seruire diuitiis, aliud habere. 124. Int. ne curam eorum retribuat, tollenda. Chry. non sollicitudine spirituali, sed labore corporali acquirendus panis. 126. Int. quia hoc est diuitiis seruire. 127. Aug. i. animalia vita. 128. Hier. in quibusdam additur, nec quid bibaris. de spiritualibus cibis & vestimentis semper debemus esse solliciti, non de corporalibus. Aug. de haeret. c. 57. Eucharistia haeretici dicebant, non licere sustentandae vitae causa operari. Hier. qui maiora praestitit, utique minora praestabit. Chry. nisi voluisset conseruari, non creasset. 131. Int. i. vita. 132. Int. quae perpetuo non erunt. Hil. possunt intelligi nomine volucrum immundi spiritus. 133. Int. Dei providentia aluntur absque cura. 134. Int. multo magis vos qui filii eius. Chry. animalia enim propter hominem, hominem vero propter se fecit. Hier. si volatilia Deus alit, quanto magis homines, quibus aeternitas promittitur? 135. Int. multo magis vos, qui rationales estis, quibus promittitur aeternitas. 136. quia rationales, & in filios adoptati. 137. Int. id est, sua sollicitudine, & sagacitate. 138. Aug. curam ergo corporis relinquere ei qui ad hanc mensuram perduxit.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

108. Hil. si lumen cordis simplex, & lucidum manebit, splendorem corpori infundet in resurrectione, alioquin vitiiis mentis natura corporis subiacebit. 113. Rem. si rector errauerit, quanto magis populus. 132. Glo. Sancti ut aues caelum petunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

107. id est, purus. 109. id est, illuminatum. 110. πνεύματις, milus, vitiatum. f. id est, oculus qui pro lumine datus. s. mens vel intentio. 114. & id videtur fuisse illo tempore prouerbium. g. ἀδύναμις, adhaerere. 113. Chal. vox diuitiarum significans. 125. ἰσχυρὸς & timide. 127. id est, vita. 137. μετὰ τὴν, anxie & sollicitudine cogitans. h. ideo meminit cubiti, q. a statura mensura est. f. habet quisque cubitos suos 4. in longitudinem a capite ad pedes, totidemq. ex. ensi. chris.

de vestimentis quid solliciti estis. Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autē vobis, quoniā nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut vnum ex istis. Si enim fœnum agri, quod hodie est, & cras in clibanū mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modica fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicētes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quō operiemur? hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim Pater vester quia his omnibus indigeris. Quarite ergo primum regnum Dei, & iustitiam eius: Et hæc omnia adiicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crastinum. Crastinus enim dies sollicitus erit sibiip̄si, sufficit diei malitia sua.

SENS. LIT. IN CAP. VI.

139. supra de esca, h̄c de vestimento. 140. Int. hoc de indumento. ¶ non sunt hæc allegorica, sed vt de minoribus persuadeantur maiora. Aug. 141. Int. s. coloribus se ornando. Chry. viros confortat. 142. Int. vt indumenta sibi conficiant. Chry. confortat mulieres. 143. Int. tamen. 144. Int. qui præ aliis floruit. Hier. quæ purpura, quæ pictura potest floribus comparari? 145. Chry. in hom. toto tempore sui regni. 146. Hier. cras in scripturis, futurum tempus significat. 147. Glo. alia in ignem. 148. Int. id est ornat. 149. Int. s. procurabit in necessariis. 150. Int. s. vestiet qui ad imaginem Dei estis, & ad æterna vocati. 151. Glo. modica fides est, quæ nec de minimis est certa. 152. Int. non ait, nolite querere. 153. Int. i. talium cura nolite impediri quominus cælestibus insuderis. Glo. sollicitudo suffocat verbum, & facit similē gentili. Reimig. Repetit vt arctius cordi insigatur. est enim necessariū. 154. Rab. arguunt qui laurora requirunt, præ his cum quibus viuunt. 155. Glo. quibus de futuris cura non est. Chry. nec Dei providentiam credunt. o. Aug. 12. ciuit. cap. 18. Omnis infinitas ineffabili modo Deo finita est, quia eius scientiæ incōprehensibilis non est. 156. Int. qui bonis filiis viscera sua non claudit. ¶ dum Patrē audis, ne dubites de voluntate. 157. Int. & dat, nisi infidelitas vestra auertat. 158. Int. Summa hæc nostra sit intentio. Glo. regnū querere est iustitiā operib. implere, vt Deus glorificetur, & nos ei per omnia placeamus. 159. Int. præcipue omnia propter illud facite. Aug. cūm dicit primum, significat hoc posterius quærēdū, non tēpore, sed dignitate illud enim tamquam bonum notum, hoc verō vt necessarium. p. Chry. regnū Dei est retributio bonorum operū, iustitia & via pietatis. 160. Int. per iustitiam venit ad regnum, iustitia regni est quam supra docuit. Nisi abūdauerit iustitia, &c. 161. Int. vt per eū, non per vos, iusti sitis. 162. Int. vtenda in via, propter illud, nō propter se. 163. Int. quia intentionem æternorū hæc comitantur. Aug. consequenter, sine vllō impedimento, Chry. in ho. non dixit, dabuntur, sed apponētur, vt intelligas præsentia nihil esse ad magnitudinē futurorū. 164. Glo. heriā non querentib. aliquando tamen subtrahuntur ad probationē. Aug. nouit medicus quando apponat, & quando detrahat. 165. Int. quia omnia adiicientur. 166. Int. non labor & providentia damnatur, sed sollicitudo mentem suffocans. 167. Hier. i. in futurum. 168. Int. i. futurus. 169. Int. tunc enim de ipso, & non ante curabitis. Hier. afferet sollicitudinem suam secum. 170. Int. non eget alterius. 171. Int. dies malus non est, sed in eo fiunt mala. 172. Int. non peccatum, sed labor & angustia sæculi. Hier. Chry. in ho. nihil ita dolorem infert vt sollicitudo & cura. Aug. necessitatem vocat malitiam, quia pœnalis est nobis. pertinet enim ad mortalitatem quam peccando meruimus. Cūm videmus seruum Dei providere necessaria, non putemus agere contra Domini præceptum; nam & Dominus propter exemplum loculos habuit. & in Apostolorum actis legimus procurata necessaria in futurum ob imminentem famem; non prohibemur ergo procurare, sed ob ista militare.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

139. Hil. de specie corporum in resurrectione, non oportet nunc esse sollicitos eos qui intelligunt Dei potentiam. Aug. vlt. de ciu. Dei. cap. 15. Accipiet quisque mensuram, quam vel habuit iuuenis, vel fuerat habiturus, si ante deſunctus est. l. Hil. cælestium spirituum claritatis. m. Hil. fœnum, gentes iudicij igni destinatae. 170. Hil. Satis est vitæ nostræ malitia dierum. id est, vt meditatio, & labor versetur circa purganda vitæ nostræ peccata; nam æternæ claritatis profectus, Dei procurante bonitate, iam non sollicitis præparatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

l. i. flores. 141. sicut viri. 142. sicut femina. 145. quādiu regnauit. n. s. in agro. 151. dicitur vni parū fidenter, s. credētes. 159. i. ante omnia, maxime præcipue. 161. Dei, s. quia corā Deo iusti sumus. 163. s. quantū saluti expediet. 167. i. tempus futurum. 171. s. præſenti. 172. i. afflictio quam affert, vt nō debeas addere eam quæ pertinet ad diem sequentē. solet Scriptura a diuersa & molesta mala vocare vt & vulgo vocatur.

CAPVT VII.

NOLITE ¹iudicare, & non ²iudicabimini. In quo enim ³iudicio ⁴iudicaueritis; ⁵iudicabimini: & in qua ⁶mensura ⁷mensi fueritis, ⁸remerietur vobis.

⁹Quid autem ¹⁰vides ¹¹festucam in oculo ¹²fratris tui? & ¹³trabem in oculo tuo non ¹⁴vides? Aut ¹⁵quomodo ¹⁶dicis ¹⁷fratri tuo; sine ¹⁸eiiciam ¹⁹festucam de oculo tuo: & ecce ²⁰trabs est in oculo tuo? ²¹Hypocrita, ²²eiice ²³primùm ²⁴trabem de oculo tuo, & tunc videbis ²⁵eiicere ²⁶festucam de oculo ²⁷fratris tui. ²⁸Nolite ²⁹sanctum ³⁰dare canibus: neque ³¹mittatis ³²margaritas vestras ante ³³porcos: ne fortè ³⁴conculcent eas ³⁵pedibus suis:

SENS. LIT. IN CAP. VII.

1. **A**VG. Incertum enim quo animo procuret quis temporalia in futurum. 2. Glo. de dubiis. Aug. de consen. Euang. quæ dubium est quo animo fiant, in meliorem partem vult nos interpretari. 3. Int. s. a Deo. 4. Aug. de serm. Dom. temeritas qua punit alium, ipsa te punit, nocet semper iniquitas iniuriam facienti. 5. Int. bono vel malo. 6. Id est, ipsum iudicium est causa quare a Deo iudicemini. 7. Int. id est, pœnis iudicii tui mali punieris. Glo. in qua voluntate feceris, recipies. 8. Int. iuxta mensuram culpæ, erit mensura pœnæ, et si æternæ. Glo. iustè, quorum voluntas non habuit fidem peccandi, nec habebit finem torquendi. 9. Hier. loquitur de his qui cum decineantur crimine mortali, minora peccata fratribus non concedunt. 10. Int. i. leuius quid quod conturbat oculum mentis, sed non obæcar. 11. Int. i. grauius crimen. Glo. in eo quod temerè iudicas, in oculo trabem habes. 12. Int. interiore intentione mentis. 13. Int. i. consideras. 14. Chry. si ex charitate vt sanes, te prius ipse sanares. 15. Int. trabes, alia littera trabes. 16. Int. appetens videri quod non es. Aug. accusare vitia, officium bonorum, quod cum mali faciunt, alienas partes agunt. Chry. in hom. vbi vult ostendere Christus magnum aliquod peccatum, a contumelia incipit. 17. Int. redi ad cautelam tui, primùm te curans, deinde fratrem. Glo. non est idoneus aliis mederi qui nondum se sanauit. 18. Int. antea cæcus; quia caligine peccati pressus. 19. Int. mōet dispensatores Ecclesiæ, ne dent sanctum canibus. Chry. quasi dicat, mādauī diligere inimicos, & benefacere de corpōalibus vestris, nō de spiritualibus meis, passim. Aliquando benedictionē damus malis, non quia merentur, sed ne scādalizati dispereant. Aug. de ser. Do. non est putandus Dominus cōtra hoc fecisse cū loqueretur presentibus iis qui resistebāt, vel contemnebant: non enim his dabit, sed aliis qui capere poterant, & vtiliter audiebant. 20. Int. verbum prædicationis quod non debet corrumpi. Aug. Sanctum, quod nefas est corrumpere. Glo. eadem res dicitur sanctum, & margarita. s. Euangelium & Sacramenta. Aug. dicitur ex eo sanctum quod non debet corrumpi; margarita, quia non contemni. Chry. Sanctum vt baptisimus, & gratia corporis Christi, & c. margaritæ mysteria veritatis inclusa diuinis verbis in maris profundo, id est, Scripturæ altitudine. Glo. res abscondita auidius requiritur; diu quæsitæ, charius tenetur. 21. Aug. canes, impugnatores veritatis; porci, contemtores. Rab. canes, ad vomitum reuersi; porci, nondum conuersi. Chry. canes gentiles omnino immundi; porci, hæretici. 22. Int. non faciliè inuenies quod ei placeat, qui margaritas calcat. 23. Int. quia possunt respiscere ab immunditia. 24. Int. id est, vilipendant, porci scilicet.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

8. **G**LO. Vix quisquam inuenitur hoc vitio carens, vt suis fauens, aliena faciliè reprehēdat. 9. Chry. Peccatum laici festuca, sacerdotis trabs. Hil. Peccatum in Spiritum sanctum, tantum cætera excedit, vt trabs festucam. 13. Aug. cū necesse est alium reprehendere, si inuenerimus nos in eodem vitio, non obiurgemus, sed congemiscamus, & ad pariter conandum inuitemus. si habuimus aliquando illud vitium, tangat memoriā communis fragilitas, vt correctionem misericordia præcedat; si nunquam habuimus, cogitemus nos homines, & habere potuisse. raro verò & ex magna necessitate obiurgationes adhibendæ sunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

2. scilicet temerariè, malignè. 4. scilicet vel condemnationis, vel benignitatis. 7. fortè hac erant illo tempore proverbia sensus est, perinde nobiscum Deum acturum, vt nos cum proximis egerimus. 9. xæq@, ligni particulam. 17. Gracissimus, pro despicies vt eiicias. 20. oblatrantibus veritati & immundis. 22. i. pretiosam doctrinam. 23. i. immundos.

& canes conuersi dirumpant vos. Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulstate, & aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit: & qui quærit inuenit: & pulsanti aperietur. Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem: numquid lapidem porriget ei? Aut si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, noſtis bona dare filiis vestris: quanto magis Pater vester qui in cælis est, dabit bona petentibus se? Omnia ergo quæcumque vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex & Propheta.

SENS. LIT. IN CAP. VII.

25. Int. ad voluptates & vitia. Chry. in hom. fingunt mansuetudinē vt addiscant, & cum didicerint, detrahunt. 26. Int. canes impugnando veritatem. 27. Int. fidei vestra simplicitatem, non arcana Dei, quæ incorruptibilia sunt. 28. Int. ita mundatis oculis, ad Deum & proximum, petite fide vires. Hier. ostendit quid petere debeamus: super enim carnalia vetuerat postulari. Chry. petite precibus die ac nocte orantes, quærite studio & labore. donum enim Dei non datur negligentibus; pulstate oratione, ieiuniis, & elemosynis. Qui ostium pulsat, manu pulsat. vel petite pro malis, quærite petentes, pulstate erroribus conclusos. Remig. petimus orando, quærimus rectē viuendo, pulsamus perseverando. Aug. petitio pertinet ad impetrandam sanitatem, inquisitio ad inveniendam veritatem, possessio ipsa aperitur pulsanti. Idem lib. 1. retrac. c. 19. tria ista ad instantissimā petitionem referuntur. Chry. in hom. multa instantia peti iubet. 29. Int. spe. 30. Int. vitam. 31. Int. charitate, ad ostium quod est Christus, & invento instate. 32. Int. hoc enim diffidendum. Chr. omnis, siue iustus, siue peccator. Aug. in Ioan. trac. 4. exaudit Deus peccatores. Idem lib. sent. 87. quid infirmo sit vile magis novit medicus. itaque Deus aliquando misericorditer non audit. Idem ad Paulinum, Epist. 43. negat Dominus sæpe quod volumus, vt tribuat quod malleamus. Idem de ferm. Do. cum Deus tardius dat, cōmendat dona, non negat. diu desiderata dulciora, citò data vilescunt. petendo & quærendo appetitus crescit, vt capias. Glo. non negat se petentibus, qui sponte obtulit se non petentibus. & quærentes inveniunt eum, qui non quærentibus dedit vt inveniarent: & pulsantes aperiet, qui clamat, ecce stō ad ostiū, & pulso. 33. Int. piē & perseveranter. 34. Int. qui non accipit, constat eum non bene petere. 35. Int. piē & perseveranter. 36. Int. piē & perseveranter. 37. Int. ostendit per simile quid sit petendum. 38. Chry. si propter peccata nostra desperamus, propter paternam bonitatē speremus. 43. Int. s. amatores sæculi. 44. Chry. in hom. ad comparationē Dei omnes mali videntur, sicut ad comparationem solis omnia obscura. Hier. Cor hominis ad malum primum ab infantia. Aug. malos vocat sæculi dilectores. 45. Int. id est, vitia. Aug. aurum & argentum bona, non quod te faciunt bonum, sed vnde facias bonū. 46. Int. non vestra. 47. Int. cuius est omne quod est. 49. Int. æterna, quæ dantur filiis tantum. ¶ Spiritum sanctum bonum. Chry. Deus non dat omnia petentibus, sed bona tantum. Remig. Lucas dicit, dabit spiritum bonū. omnia enim bona per gratiam Spiritus sancti dantur. 50. Int. quia regnum celorum quærendum est, & iusticia eius, ergo, &c. Cyp. de orat. Dom. grande compendium præceptorū Christi. 51. Int. voluntas hīc tantum de bonis dicitur. Aug. in malis enim propriē dicitur cupiditas, non voluntas. 52. Int. dicente charitate. 53. Int. i. diliges proximum tuum sicut teipsum. Chry. & tunc poteret scire omnes quæ doceant, nec aliquem ignorantia excusari. 54. Int. quantum ad proximum diligendum. Aug. itaque non addit tota lex. Idem 8. Tri. cap. 7. ideo hīc tantum dilectio proximi cōmemoratur, quia qui proximū diligit, consequens est vt præcipue diligit Deū. 55. Int. In hoc vno impletur. Chr. vt innumerabiles rami in vna arboris radice, continentur. 56. Int. spiritualiter intellecta.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

39. Int. charitatē, vel Christum, qui est panis qui de cælo descendit. Glo. sine pane inops est mensa: ita siue charitate nihil sunt cætera. 40. Int. cordis duriciam. Chry. scandalum offensionis Rem. panis, doctrina spiritualis; lapis ignorantia. 41. Int. inuisibilibus fidem inter aquas scripturæ latitantem. Glo. fides de inuisibilibus locis capitur, & fluctibus huius mundi non frangitur. Rem. piscis, verbum de Christo, vel vnda baptismatis. serpēs diabolus, vel infidelitas. Rab. Lucas addit ovū, quod significat spem; & scorpionē, i. desperationem. 42. Int. infidelitatem: ¶ venerum perfidiam. 48. Int. in sanctis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

26. lacerent, lanient, & 28. per ista tria s. quærite, petite, pulstate, orationis instantia significatur. s. randum fideliter, diligenter, ardentem, & perseveranter. 34. s. si saluti expedit, & nihil sit quod impediat. 51. s. rationabili voluntate.

Intrate per angustam portam: quia lata porta & spacioſa via eſt quæ ducit ad perditionem, & multi ſunt qui intrant per eam. Quàm anguſta porta, & arcta via eſt quæ ducit ad vitam: & pauci ſunt qui inveniunt eam? Attendite à falſis prophetis qui veniunt ad vos in veſtimentis ovium, intrinſecus autem ſunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoſcetes eos. Numquid colligunt de ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona, fructus bonos facit: mala autem arbor, fructus malos facit. Non poteſt autem arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, exciderit, & in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoſcetes eos. Non omnis qui dicit mihi, Domine

SENS. LIT. IN CAP. VII.

57. Int. ſad vitam. Aug. incipit loqui de inueſtiganda ſapientia. Chry. pertinet hoc ad iuſtitiam iunij. 58. Int. eſi hæc dura, labores, ieiunia, tamen amantibus iugum ſuave eſt. Chry. porta anguſta; Chriſtus humilitatis ratione, porta perditionis, diabolus effrenata ſuperbia licentia dilatatus. via vi-
ta omnis iuſtitia, per quam qui non ambulat, non poteſt ad portam. i. Chriſtum pervenire. via perdi-
tionis iniquitas, ſpacioſa, quia intra regulam diſciplinæ non incluſa. 59. Int. i. charitatem quam pauci
inveniunt. Greg. in Eze. lata quidem charitas, ſed per anguſta ducit. ſatis anguſtum omnia præter-
mittere, vnumque ſolū diligere. 60. Int. ſ. ſæculi voluptas. 61. Int. vbi nulla corporis anguſtia. 62. Int.
ſerantium. 63. Int. non querunt eam, quia ſpontè ſe offert. Hier. 64. Chry. in hom. erigit Dominus
deſiderium. animoſior enim ſimiles cum videt principem labores admirantem. 65. Int. ſ. in egreſſu.
66. Int. ſ. in progreſſu. Chry. in hom. arcta via, ſed non ciuitas. 69. Hier. nec qui inuenit ſtatim in-
greditur. multi enim capti voluptatibus ſæculi de itinere reuertuntur. Glo. nemo intrat ſine labore, &
animo puritate. 70. Int. q. d. & quia pauci inveniunt, ergo diligenter cauete. 72. Int. qui in humilita-
te ambulant ex falſa religione. 73. Int. vt decipiant. 74. Chr. oues, Chriſtiani; veſtimentū, ſpes Chri-
ſtianitatis. Glo. hæretici quadam pietatis veſte reguntur. 75. Int. & ideò cauete ne vos dilaniet blan-
ditii & ſimulationibus. 76. Chry. Catholici doctores, eſi peccatores, non lupi rapaces: non enim
propoſitum habent perdere Chriſtianos. 77. Int. quomodo illi dignoſcantur? Aug. fructus quibus
cognoſcimus arborem malam, ſunt opera carnis, de quibus Apoſtolus ad Galatas. Chry. in hom. Hy-
pocriſia facile capiuntur, quia laborem non amant. Glo. non à veſte, ſed ab operibus manifeſtis, maxi-
mè verò per impatientiam in aduerſis. 78. Int. eſi ſuper eas pendeat vites, non tamen de eis, quia non
ſunt in vite. 79. Int. q. d. non. 80. Int. ſ. vt de ſpinis non colliguntur vuas. 81. Int. i. voluntas bona.
Aug. de hominibus loquitur. arbor eſt anima, fructus opera. Idem lib. i. contra Iulianum, ca. 3. opera
mala, ex mala voluntate: mala autem voluntas ſit, quia de nihilo facta eſt. 82. Int. i. voluntas mala.
Glo. non natura mala, ſed voluntas. 84. Int. ſ. dum bona eſt. Glo. non dicit, non poteſt arbor bona ma-
la fieri, aut mala bona. 85. Int. quia à radice fructus arboris pullulat. Glo. ſicut arbor in terra radica-
tur, ita voluntas in anima. 86. Int. ſ. dum mala eſt. 87. Int. ſed non impunè. 88. Int. i. anima. 89. Int. i.
de numero fidelium ſeparabitur. 90. Int. qui paratus eſt diabolo & angelis eius. 91. Int. quia mala
arbor non poteſt facere fructum bonum. 92. Int. conſitentur ſe noſſe Deum, factis autem negant.
Hier. vtrumque neceſſarium ſeruis Dei, vt opus ſermone, & ſermo operibus comprobetur. Chr. in ho.
maximè tangit Iudæos. 93. Aug. ille propriè dicit qui voluntatem, & mentem ſuam voce enunciat,
& ſic intellige illud Pauli, nemo poteſt dicere Dominum Ieſum niſi in Spiritu ſancto: hic autē Chri-
ſtus generaliter uſus eſt verbo dicendi.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

68. Chry. in ho. non multorum proſperitatibus attendendum, ſed paucorum laboribus. 71. Chr. quia
Deus non ſine iudicio vult ſernos habere, ideò mittit tentationē; quia verò non vult perire per igno-
rantiam, præmonet. 78. Chry. botrus, Chriſtus; grana, fideles: ficus, Eccleſia, vbi multi fideles dulci
charitate coniuncti, vt multa grana in vno ficu: ſpinæ & tribuli, hæretici pleni aculeis iniquitatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

71. falſa docentibus. 81. loquitur de fructiferis. 82. *oia oia*, putris, marcida. 89. *Grac.* Exciditur, &
mittitur, ſcilicet, excidi ſolet & comburi.

Domine, intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem Patris mei qui in
 celis est, ipse intrabit in regnum celorum. Multi dicent mihi in illa die, Domine,
 Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo demonia eiecimus,
 & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis, Quia nunquam
 noui vos: Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem. Omnis ergo qui audit
 verba mea hæc: & facit ea, assimilabitur viro sapienti qui ædificauit domum suam
 super petram, & descendit pluuia, & uenerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt
 in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat supra petram. Et omnis qui audit
 verba mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædificauit domum suam

SENS. LIT. IN CAP. VII.

94. Glo. iter regni Dei est obedientia, non nominis nuncupatio. Chry. qui non cōuersatur secundum
 verbum Christi, non intrabit in regnum celorum. 95. Aug. isti sunt fructus. 96. Chry. in ho. non
 dixit meam, propter imbecillitatem eorum: eadem tamen voluntas Filij & Patris. 98. Chry. in ho.
 monstrat se esse Iudicem. 99. Chry. quando opera singulorum loquentur, & ora tacebunt, nec alter
 pro altero interueniet. 100. Chry. significantur angustia. non enim semel sufficit dicere, Domine,
 timoris necessitate affecto. 101. Int. vt Balaam & Cayphas. 102. Int. q. d. organo nostro tu pro-
 phetaasti. 103. Int. vt in Actibus Apostolorum filij sacerdotis exorcista. 104. Chry. in nomine Chri-
 sti, sed in spiritu diaboli. Hier. virtutes facere interdum non est eius meriti qui operatur, sed inuoca-
 tio nominis Christi hoc agit ad aliorum utilitatem. 105. Int. ecce non magnum est virtutes opera-
 ri. Greg. 20. Mor. cap. 8. probatio sanctitatis non est signa facere, sed proximum vt se diligere, de Deo
 vera, de proximo meliora quàm de se sentire. Hil. de nostro est beata æternitas promerenda, præstan-
 dumque est aliquid de proprio. 106. Int. qui aliquando dicere dissimulaui. Hier. Chry. grandem enim
 iram, grandis dilatio præcedere debet, vt sit Dei iudicium iustus & dignior peccatorum interitus.

107. Int. id est, in nullo approbaui, sed reprobau. Glo. Non nouit lux tenebras, id est, non aspicit, si
 enim aspiceret, tenebræ non essent. 108. Hier. non dixit, operati estis, ne videretur tollere pœnitent-
 tiam; sed operamini, id est, habetis adhuc peccandi affectum. 109. Int. quia non hos nouit, igitur eos
 qui mandata eius custodiunt. 110. Int. i. intelligit. 111. Int. non sonum. 112. Aug. s. in monte ha-
 bita. ostenditur hic sermo omnibus præceptis perfectus quibus vita Christiana informatur. 113. Int.
 in futurum providenti. 121. Int. hæc omnia. 123. Int. aliàs suam.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

97. Int. qui modò sanctos per fidem inhabitat, perducit eos ad visionem pacis. 114. Chry. Christus
 ædificauit Ecclesiam supra fortitudinem fidei. diabolus impios super inconstantiam infidelitatis. car-
 nales homines dicuntur arena ob sterilitatem, & quia innumerabiles, nec sibi coherentes. pluuia, est
 doctrina; nubes bonæ Apostoli & Prophetæ; malæ, hæretici; venti boni, spiritus virtutum & Angeli;
 mali autem venti, spiritus immundi; flumina bona, Euangelistæ & Doctores; mala, Philosophi & secul-
 laris scienciæ professores. Ecclesiam Christi non corrumpit mēdax pluuia, nec diabolicus status mo-
 uet; domum diaboli euerit veræ doctrinæ pluuia, ventique, id est, spirituales gratiæ, aut Angeli &
 flumina, id est, Euangelistæ, & cæteri sapientes. Factæque ruina gentilitatis magna, solutis erroribus,
 & destructis idolis. Glo. ille ædificat in Christo, qui, quod audit ab illo, facit. 115. Int. aurum, argen-
 tum, vel lapides pretiosos. 116. Int. vnam celestem. 117. Int. Christum. d. Glo. tribus modis dia-
 bolus impugnat, carnis concupiscentia, exterioribus mundi oblectamentis, vel per se. 118. Int. aëreæ
 potestatis impugnatio. 119. Int. potentium persecutio. 120. Int. minæ, blanditiæ, vel maligni spi-
 ritus. 121. Int. ædificium virtutum. 124. Int. quia stat fundata, non sibi, sed Christo tribuitur.

126. Int. gentili, vel Iudæo, vel diabolo. 127. Int. qui non prouider.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

99. celebri. s. & expectata, nempe iudicij. 100. Hebræi geminatione exaggerant, vehementiam aut fre-
 quentiam, aut certitudinem significantes. 101. id est, tua virtute seu auctoritate. 102. i. explicauimus
 mysteria diuina, qui diu dissimulauerant. 106. id est, apertè dicam, Hebr. c. ne tum quidem cum cau-
 sam meam agere videremini, fortè loquitur de prædestinationis noticia. 107. id est, inter meos agnoui.

121. id est, impēgerunt.

¹²⁸super arenam: & descendit pluuiā, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam, & cecidit: & fuit ruina eius magna. Et factum est, cū con-
¹²⁹summasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrinā eius. Erat enim docens eos sicut potestatem habens, & non sicut Scribæ eorum & Pharisei.

SENS. LIT. IN CAP. VII.

133. Int. quia nihil imperfectionis habet hic sermo. 134. Rab. aut infidelēs non credentes, aut omnes venerantes excellentiam sapientiæ. Chry. admiratur intellectus victus. quod enim dignè laudare non possumus, admiramur, isti si in Christum crederent, non mirarētur. minora enim sunt omnia Dei potentia. 135. Chry. populus vulgaris, non principes. Aug. de consen. Euang. lib. 2. c. 19. Fortè intelligitur turba discipulorum, ex quibus duodecim elegerat. 136. Int. vt Dominus Moyfi addebat quæ minus erant, vel commutabat figuras in lucem. Chry. in ho. ostendebat se Dominum, apponens, Ego autem dico. 137. Int. qui tantum ea quæ in lege data sunt infirmis, docuerunt.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

128. Int. in spe æternorum, qui arenæ comparatur, propterea quia labiles, & à vento citò mutabiles. 129. Int. maligni spiritus. 130. Int. perit. Glo. omnis conscientia non fixa spe in Deum, in tentationibus non subsistit. 131. Int. Ite maledicti in ignem æternum. Rab. 132. quia æterna,

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

134. ἔξε πλῆθος αὐτοῦ stupuerunt, attoniti facti sunt. e. id est, solebat docere. 136. ἰσχυρίαν, auctoritatem seu faciendi ius.

CAPVT VIII.

VM autem descendisset Iesus de monte, secuta sunt eum turbæ multæ: & ecce leprosus veniens, adorabat eum dicens: Domine si vis, potes me mundare. Et extendens Iesus manum,

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

1. **G**Lo. quanto pōst, Capharnaum intrauerit, non apparet. 2. Int. aliæ à prædictis. Orig. hom. 5. in diuersos locos. Quidam propter charitatem, alij ob doctrinam, nonnulli ob curationem, & admirationem. 3. Hier. offertur occasio doctrinam per miracula confirmandi. 4. Aug. de consen. Euang. lib. 2. c. 19. hoc Lucas narrat, sed non eodem ordine. 5. Int. cum humilitate postulat. Chry. adorabat vt Deum, opus fidei oratio. 6. Orig. per quem omnia facta sunt. 7. Int. voluntati potestatem tribuit. Chry. Dominum eum fateretur, & potestatem omnium ei tribuit. Glo. non dubitat autem de Christi voluntate, sed an sibi expedit curatio illa.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

1. Orig. ho. 5. in diuer. loc. Inclinauit se Dominus ad infirmitatem turbarum, quæ in montem. i. mysteriorum altitudinem peccatis depressæ, ascendere non poterāt. Aimo. antequam humanitatem assumeret, notus tantum in Iudæa Deus, postea verò secuta est turba nationum. ascendunt doctores in montem, cū perfectiores docent, descendunt cū infirmiores. 2. Int. qui ad altiora ascendere non valuerunt. 4. Int. qui nec ipse cum lepra tam alta audire poterat, sed sanatur, vt possit implere. Chry. lepra enim peccatum. Glo. non exprimitur locus, non enim vnum populum, sed omnes sanauit. 6. Chry. Spirituali medico spirituale offert mercedem. s. fidelē orationem, quia nihil dignius Deo offerimus. 8. Int. qui misericordiæ tendit effectum. Beda in hom. extendit Deus manum, & contigit humanam naturam in Incarnatione, & eiectiones à castris populi Dei, templo reddidit, vt possint offerre corpora sua hostiam viuentem, illi, cui dicitur, Tu es sacerdos in æternum. Remig. extendit Dominus manum, quando auxilium diuinæ misericordiæ impendit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

1. id est, & sermonem habuisset, ante sermonem enim descendit, vt superius dictum est. a. s. aliū mirantem. 5. id est reuerentiam exhibebat se inclinans. 7. non dubitat, sed se eius voluntati submittit. 8. extensis in cruce manibus erat mundum sanaturus.

⁹ tetigit eum dicens, ¹⁰ Volo: Mundare. Et confestim ¹¹ mundata est ¹² lepra eius. Et ait illi ¹³ Ie-
¹⁴ sus, ¹⁵ Vide nemini dixeris, sed vade, ostende te sacerdoti, & offer munus quod ¹⁶ præce-
¹⁷ pit Moyses in testimonium illis. Cum autem introisset ¹⁸ Capharnaum, accessit ad eum ¹⁹
²⁰ Centurio, rogans eum, & dicens, Domine, puer meus ²¹ iacet in domo paralyticus, &
²² malè torquetur. Et ait illi Iesus, Ego veniam, & curabo eum. Et respondens Centu-
²³ rio, ait, Domine non sum.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

9. Int. contra legem quam superat gratia. Chry. non fecit contra intentionem legis. iubebat enim
 hæc non tangere lepram, ne tangens inquinaretur. Chry. in hom. nemo eum incusat, quia nondum te-
 nebantur invidia auditores. Dama. lib. 3. c. 15. per corpus, ut per organum, diuina actiones perficiebā-
 tur. Chry. in hom. non manus à lepra facta immunda, sed lepram sanauit. eum autem posset solo ver-
 bo curare, tetigit; ostendens se supra legem. 10. Chry. poterat tacite curare, sed nesciretur cuius vir-
 tute sanatus esset: loquitur ergo propter inspectantes. 11. Chry. in hom. confirmat opinionem ple-
 bis, & leprosi de eius potestate. 12. Hier. imperatiui modi est. 13. Int. dixit & facta sunt, nihilque
 est medium inter præceptum & opus. 14. Int. forma nostri est, ne nos iactemus de bonis operibus.
 Chry. in hom. docet non diligere ostentationem, & honorem. alibi verò iubet vulgari, ut detur gloria
 Deo, & nō simus ingrati. 15. Int. non erat necesse ut sermone iactaret, quod corpore præferebat. Hier.
 16. Glo. Marcus ait illum prædicasse vbique hoc, non quòd aliquid voluerit Dominus, & non po-
 tuerit: sed exemplum suis dedit, ut latere velint, sed ut profint aliis, prodantur inuiti. 17. Hier. mittit
 ad sacerdotes ob humilitatem, ut eis deferre videatur, deinde ut illi vel credentes saluentur, vel fiant
 inexcusabiles, denique ne legem infringere videatur. Chry. in ho. quandoque legem soluebat, præpa-
 rans sapientiæ futuræ viam, quandoque non Iudæorum imbecillitati condescendens. Orig. mittit ad
 sacerdotes, ut cognoscant non legis consuetudine, sed gratiæ operatione mundatum. 18. Orig. ut
 omnes qui viderent portari munus, miraculum crederent. 19. Chry. in hom. non dicit, quod ego iu-
 beo, sed Moyses. Beda in ho. approbavit sacrificium Moysis, quia nondum corpus suum obtulerat per-
 passionem. 20. Int. svt credant virtutem Dei magnam esse. Chry. in hom. non dixit in emendationem
 eorum. præiudit enim ex hoc nihil profecturos. 21. Int. hoc miraculum factum est sanato leproso
 continuo. 22. Int. fide & desiderio. Glo. Lucas enim dicit misisse seniores Iudæorum. Chry. in hom.
 credendum Centurionem, volentem ire ad Christum, prohibitum à Iudæis dicentibus, nos ibimus, &
 adducemus. videtur autem postquam misit amicos, & ipse venisse. 24. Int. Alienigena. Aug. de verbo
 Dom. serm. 6. iam enim Iudæa habebat militem Romanum imperij. Chry. iste primus fructus è gētibz.
 25. Int. per internuncios. 26. Int. nullus alius pro seruo. 27. Int. id est, seruus. 28. Int. non in vno
 tantum miserabilis, sed quòd est paralyticus, & quòd torquetur. hæc enim omnia cum dolore nomina-
 uit. Raba. ut angustias suas indicaret, & Dominum ad misericordiam commoueret. Chry. vide fidem;
 non enim dixit, veni & salua, sed infirmitatem tantum exponit. 31. Int. s. virtute. virtus enim Christi
 præfens fuit, quæ suscitauit eum. Glo. ad filium reguli noluit venire, ne diuitias honorare videretur. hic
 autem ne seruilem conditionem spernere videretur, iterum se dicit. poterat verbo curare (& curauit in
 itinere, ne præsentia necessaria videretur) sed ob humilitatem visitare dignatur.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

9. Int. in quo humilitas. Chry. in hom. tetigit, ostendens mundo nihil esse immundum. sic non pro-
 hibebat manibus illotis manducare. Non corporis; sed animæ lepra impedimentum est ad virtutem.
 11. Int. in hoc pietas. 12. Int. in hoc maiestatis potentia. 13. Orig. quia ille non distulit confes-
 sionem, non est dilata mundatio. 17. Int. disciplina nostri est, ut nos ostendamus sacerdoti nostro.
 22. Anno. Capharnaum. i. villa pinguedinis, seu ager consolationis, nempe Ecclesia ex gentibus col-
 lecta, spiritali pinguedine plena, inter pressuras sæculi de cælestibus consolatur. 25. Remig. primi-
 tiæ gentium pro salute totius gentilitatis Deo supplicauerunt. 28. Hilar. iacebant in sæculo gentes
 peccatorum morbis dissolutæ. 30. Int. repentina diaboli aggressionem.

ADDIT. AUCT. IN CAP. VIII.

9. supra legem se esse ostendit, quia leprosi contactum vetabat. 12. Imperatiuum passiuum, & dicitur
 dicitur ille, si vis pores, respondet se velle. & imperat. 20. s. mea potestatis, vel quòd non sum legis de-
 structor, vel ut ipsi testes sint, aut apud istos testatum sit te verè liberatum. 27. pro, famulus. Gracis.

³² dignus ut intres sub ³³ tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. ³⁴ nam & ego homo sum sub ³⁵ potestate constitutus, habens sub me ³⁶ milites: & dico huic, vade; & vadit: & alij, veni, & venit: & seruo meo, fac hoc, & facit. ³⁷ Audiens autem Iesus, miratus est: & sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in ³⁸ Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente & Occidente venient, & recumbent ³⁹ cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno celorum: filij autem regni eiciuntur in ⁴⁰ tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentium. Et dixit Iesus Centurioni, ⁴¹ Vade: & sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa hora.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

³². Int. ecce humilitas. Raba. ob conscientiam vite gentilis. et si enim fide prædictus, nondum tamen Sacramentis imbutus. Aug. de verbo Dom. serm. 6. dicendo se indignum, dignum præstitit, in cuius cor Christus intraret, nec tanta fide & humilitate diceret, nisi Christum corde gestaret. ³⁴. Int. magna fides quæ Dei dicere, credit esse facere. ³⁵. Int. ecce prudentia. Hier. vidit enim latentem diuinitatem. ³⁶. Int. f. habens alium dominum. ³⁷. Int. mira fides in gentili. ³⁸. Int. ita Angeli tibi seruiunt. ³⁹. Int. quia suam intelligit maiestatem. ⁴⁰. Int. non ut turbati animi, sed docentes nos, quos opus est moueri de huiusmodi, & mirari. Orig. attende quantum sit, aut quale quod Deus miratur. Aug. in Genes. cont. Manich. lib. 1. c. 3. ille fecerat in eo fidem qui admirabatur: miratur ergo, nobis mirandum esse significans. tales enim motus eius non perturbati animi signa sunt, sed docentis magisterium. ⁴¹. Aug. cont. Faust. lib. 12. c. 74. fidem laudat, non desertionem militiæ imperat. ⁴². Int. f. præsentis temporis. inuenit enim in antiquis. Hier. de præscribis loquitur, non de Patriarchis & Prophetis. Chry. bonum laudatur secundum quantitatem personæ: v. g. magnum est rusticum dicere aliquid sapienter, quod de philosopho non est mirum. ⁴³. Int. q. d. vnde prædico vobis quod multi ad exemplum istius, in quo fides gentium præfiguratur, &c. ⁴⁴. Aug. de verb. Dom. non dicit omnes. Orig. electi per singulas generationes, pauci, simul verò congregati, multi. ⁴⁵. Int. q. d. ex omni gente. Aug. de verb. Dom. istis duabus partibus totus orbis designatur. ⁴⁶. Int. f. ad fidem. ⁴⁷. Int. i. requiescent feliciter epulaturi. Ori. in regno ubi lux, exultatio, & longæuitas vite æternæ. g. Aug. 16. cont. Faust. cap. 42. quod fidem tenuerunt Dei iustorum. ⁴⁸. Int. f. Iudæi in quibus antea regnabat Dominus. Hier. Aug. de verb. Dom. qui legem acceperant & futurorum figuras celebrabant. Chry. in hom. quibus regnum erat preparatum. ⁴⁹. Int. f. a facie Domini. ⁵⁰. Hier. expulsi foras à Domino. ⁵¹. Hier. demonstratur vera corporum & eorumdem membrorum resurrectio. Aimo. per metaphoram penas describit intolerabilis caloris, & frigoris, secundum illud Iob: Transient ab aquis nivium ad calorem nivium. ⁵². Rab. significatur indignantis affectus quod serò pœniteat. ⁵³. Int. pro mensura fidei, quia credit omnia posse. ¶ Indicat per fidem meruisse. ⁵⁴. Int. cuique sicut credit ita fit. ⁵⁵. Int. probatur fides Domini, dum sanitas serui sequitur. Rab. potest meritum Domini etiam famulis suffragari. Chry. in hom. non solum curare, sed in momento temporis hoc facere, virtutem Christi ostendebat.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

³³. Orig. quando corpus Domini manducas, tunc Dominus sub tectum tuum ingreditur: tu ergo dic, Domine non sum dignus, &c. d. Aimo. subiecti Centurionis naturales virtutes, quibus plurimi gentilium pollebant. e. Aimo. cogitationibus malis dicendum, ut abeant; bonæ autem vocandæ, seruumq; corpus subiiciendum voluntati diuinæ. ⁴². Hier. Fides gentium in Centurione præponitur Israeli. ⁴⁵. Aimo. ab Oriente veniunt qui ab infantia Deo seruiunt, ab Occidente, qui in decrepita ætate conuertuntur. ⁵². Glo. strident dentes, qui de edacitate gaudebant, sicut oculi qui per concupiscentias vagabantur; per fletum significatur animæ tormentum per stridorem corporis. ⁵⁵. Aug. de verb. Dom. Ier. 6. Christus apud Iudæos corpore fuit, apud gentes virtute. Iudæa cognovit & crucifixit, Gentes audierunt, & crediderunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

b. pro, impera. Heb. c. pro, etenim. ⁴⁹. secundum scientiam experimentalem, vel composito vultu in modum mirantis f. s. ex quo capi prædicare, & facere miracula. ⁴¹. i. populo Israelitico Græc. ne in Israel quidem, vnde & id Iohann. ⁴⁸. quibus regnum peculiariter promissum, vel regno dest. mat. s. h. i. quæ extra regnum, vel quæ à luce. longè sunt.

Et cū venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacentem & febricitantem: & tetigit manum eius, & dimisit eam febris, & surrexit, & ministrabat ei. Vespere autem facto, obtulerunt ei multos demonia habentes: & eiciebat spiritibus verbo: & omnes malè habentes curauit: vt adimpleretur quod dictum est per Esaiam Prophetam dicentem, Ipse infirmitates nostras accepit, & agrotationes nostras portauit. Videns autem Iesus turbas multas circum se, iussit discipulos ire trans fretum. Et accedens vnus Scriba, ait illi, Magister, sequar te, quocumque ieris. Et dicit ei Iesus, Vulpes foveas habent,

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

56. Int. ostendit non sequi ordine praditum miraculum, quia ante sermonem montis fuit factum. Aug. de conf. Euang. lib. 2. c. 21. intelligitur recoluisse quod prius omiserat. 57. Rab. quæ erat in Bethsaida. Chry. in hom. intravit Christus cibum sumpturus. sequitur enim, Et surgens ministrabat eis, dicitur Christus ad discipulos honorans eos, & ex hoc faciebat audientes. 59. Chry. in ho. non semper solis verbis curat vt lateat. Glo. Lucas dicit quod rogauerunt pro ea. 61. Chry. in ho. perfecta sanitas. Hier. solent corpora post febrem lassescere. 62. Chry. in hom. erat iam aucta credentium multitudo, nec à Christo discedere pariebantur. Aug. de conf. Euang. indicatur eodem die factum. 63. Chry. in hom. quantam multitudinem miraculorum vno verbo complectitur? 65. Chry. in hom. ne incredibile illud videretur, cōfirmat ex Propheta. 66. Int. nō vt sibi haberet, sed vt à nobis auferret. Rab. ¶ Remig. vt nos fortes faceret. Hier. Passione corporis sui infirmitates nostras absorbit. 67. Chry. in ho. cū hoc de peccatis magis sit à Propheta dictum, Euangelista exponit de agrotationibus. plures enim sunt ex peccatis. Int. à nobis abstulit. 68. Int. sustinuit in Cruce. 69. Int. post sanationem istorum. 70. Aug. de conf. Euang. li. 2. c. 22. non post die eius diei quo socrus Petri sanata. eo enim die Marcus & Lucas dicunt abiisse diluculo in desertum. 71. Hil. plures erant discipuli præter Apostolos. 72. Chr. in ho. non solum curabat corpora, sed animas, ostendens nihil faciendum ad ostēationem, simul etiā mitigabat Iudaicam inuidiam. Rem. volebat quasi homo turbam importunam declinare. Chr. in hom. non turbis dixit, recedite, sed discipulos iubens abire, spē dedit turbæ eundi etiā illuc. 1. Aug. de conf. Euang. lib. 2. c. 23. hoc, vt ait Lucas, factum, cū essent in via venientes. sed fretum. 73. Int. literæ occidentis feruus. 74. Int. hoc desiderans, quod Simon Magus voluit emere, vt de miraculis lucraretur. Hier. 75. Hier. si dixisset, Domine, non fuisset repulsus, sed astimabat vnum magistrū de pluribus, & non erat spiritualis auditor, ideo Christus in eo non potest caput reclinare. 76. Chr. in hom. magnus timor dedignantis connumerari cum turba, & se ostendens super multos esse. Hil. interrogat an sit secutus, infidelitatis ergo affectū subdissentia interrogantis expressit. 77. Chr. in hom. respondens non ad verba sed mentem. 78. Int. q. d. dolositas later in te profunda. Aug. de ver. Dom. Hier. q. d. quid me propter diuitias & sæculi lucra se qui vis, cū nec hospitium habeam? Chr. in hom. arguit malum consilium, concedit tamen si velit pauperem sequi: sed discere eius malitiā qui correctus non dixit, paratus sum sequi.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

57. Chry. in hom. non dedignatur vilia tuguria piscatorum intrare, docens humilitatem. 58. Rab. per leprosum intelligitur genus humanum, per seruum Centurionis, Gentilis populus, per socrum Petri, Synagoga. Beda in hom. Synagoga quodam modo est mater Ecclesiæ Petro commissæ; febris autem inuidia æstus dum persequeretur Ecclesiā. Rem. per socrum Petri intelligitur lex quæ infirmabatur per carnem, id est, carnalem intelligentiā. Rab. anima carnis concupiscentis, vt febribus astuas, diuina misericordia tacta conualescit. 62. Glo. Occasus solis, mors Christi. Hier. quando granū tritici in terra moritur, multos fructus affert. 64. Int. per nam & odium. 72. Glo. amarus sæculi fluctus transeundos docet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

57. scilicet, quam ante a habitare solebat, aut quam eius cognati possidebant cum eo cum communem. 66. i. abstulit curando.

& volucres caeli nidos: Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet. Alius autem de discipulis eius ait illi, Domine permitte me primum ire, & sepelire patrem meum. Iesus autem ait illi, Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum discipuli eius: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus. ipse verò dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli eius, & suscitaverunt eum, dicentes, Domine, salva nos, perimus. Et dicit eis Iesus, Quid timidi estis modicæ fidei? Tunc surgens imperavit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Porro

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

79. Int. elatio nidum fecit cor tuum. Aug. de verb. Dom. dolosus, & elatus non me sequeris. Idem de q. Evang. q. 5. intelligitur hic miraculis motus ob instantiam sequi voluisse quam significant aues, & discipuli obsequium fluxisse, quæ fictio vulpis nomine significata est. m. Glo. ita se vocat humilitatis causa. 80. Int. in te locum mea humilitas. 81. Int. humilitatem mortis. 82. Int. quem ad discipulatum vocabat, dignus in quo divinitas quiescat. 83. Int. non de duodecim. 84. Int. non respuit esse discipulus, sed expleta pietate paterni funeris, vult liberior sequi. Glo. ille vocavit magistrum ut elatus, iste humiliter Dominum. 85. Aug. de ver. Dom. ferm. 7. quando Dominus parat homines Evangelio, nullam excusationem vult interponi carnalis huius temporalisque pietatis. 86. Int. illi carne mortuos condant, tu autem mortuos anima resuscita. Chry. in hom. non iubet contemni amorem ad parentes, sed docet nihil magis necessarium, quam cælestia negotia. adde quod post sepulcrum necesse erat testamenta scrutari, hæreditatis divisionem, & alia huiusmodi quæ poterant à veritate abducere. denique erant qui possent officium hoc facere. 87. Int. scilicet, culpa, vel non credentes. 88. Int. natura. 89. Int. carne. Chry. in hom. ostendit illum mortuum, non esse huius, erat enim (ut puto) ille infidelis. Hil. inter fidelem filium & patrem infidelem ius paterni nominis relinqui admonuit. Glo. Lucas addit, Tu autem vade, & annuntia regnum Dei. minora enim bona propter maiora dimittenda. 90. Orig. hom. 6. in diversa loca cum miranda fecisset in terra, similia facturus transiit ad mare, ut se terræ & maris Dominum ostenderet. 91. Int. infirmi, & pretores mundi. Orig. firmi & stabiles in fide. 92. Chry. in hom. athletas orbis terrarum, tentationibus & timoribus exercet. 93. Int. ut magna virtus liberatoris videatur. Orig. non ex se orta tempestas, sed Christi imperio, qui volebat magnum opus ostendere. 94. Int. tanto magis conturbat timor discipulos. 95. Int. aliàs mergeretur. 96. Int. hic homo ostenditur. 97. Int. ut Apostolos suscitare faceret. Chry. in hom. ut daret tempus formidini: si enim vigilasset, vel non timuissent, vel non rogassent, vel non crederent posse tale quid facere. Orig. dormiebat corpore, vigilabat Deitate. 98. Int. adeo territi, ut non molestè irruerent & suscitarent. Orig. sed turbulenter. 99. Int. semper vult rogari. 100. Int. quasi adhuc parvuli, & infirmi. 101. Orig. q. d. cognovisti potentiam in terra, cur non etiam in mari potentem creditis? Qui modicè credit arguitur; qui nihil, contemnitur. Chry. in hom. non decentem habebant de ipso opinionem. poterat enim etiam dormiens liberare. 102. Chry. in hom. ideo non fecit signum hoc presentibus turbis, ne ab eis damnarentur discipuli modicæ fidei. 103. Int. hic Deus ostenditur. Hier. sentiunt omnes creaturæ Creatorem, & quæ apud nos insensibilia, illi sunt sensibilia. 105. Int. magna potestas, quia de magna tempestate fit magna tranquillitas. Origen. decet magnum, magna facere. Chry. in hom. confestim soluta est tempestas, & nihilurbationis mansit, impletumque illud, dixit, & stetit spiritus procellæ.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

79. Greg. 19. Mor. c. 1. vulpes fraudulentæ in specubus absconduntur, & tortuosis anfractibus currunt, aues volatu se subleuant, significantur ergo fraudulenta & elata dæmonia in illius corde habitare, nec posse Christi humilitatem in superba mente quiescere. Rab. hæretici, ut vulpes versuti; volucres, i. maligni spiritus in Iudæorum cordibus nidos habebant. n. Greg. 1. Mor. mortui mortuos sepeliunt, cum peccatores peccatoribus fauent. 97. Glo. dormit Dominus. i. fides Domini, cum negligentius agimus, & ideo tempestas. si verò fides resurgit, imperat ventis & fluctibus. Hier. figura huius, cum Ionas dormiret, cæteris periclitantibus. 98. Chry. erat hæc turbatio typus futurarum tentationum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

93. pro, tempestas. 102. scilicet, parum fidentes me presente tutos esse.

homines mirati sunt, dicentes, Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei! Et cum venisset Iesus trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes daemonia, de monumentis exeuntes, saui nimis: ita ut nemo posset transire per viam illam. Et ecce clamauerunt dicentes, Quid nobis & tibi Iesu Fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? Erat autem non longè ab illis

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

106. Int. non discipuli, sed nautæ, & ceteri qui erant in naui. Orig. numquam enim sine honore nominantur discipuli, sed semper aut Apostoli, aut discipuli. Hier. si quis cōtendat significari discipulos, dicendum appellari homines, quia nondum nouerant potentiam Saluatoris. 107. Int. dormit ut homo, imperat ut Deus. Orig. non interrogant, sed asserunt talem esse, & tantum cui mare & venti obediunt. 109. Rab. Gerasa vrbis Arabia trans Iordanem, iuncta monti Galaad, quam tenuit tribus Manasse, non longè à stagno Tyberiadis, quò porci præcipitati. 110. Aug. 2. de conf. Euang. ca. 24. Marcus & Lucas vnum commemorant. scum qui clarior erat, & formosior, & pro cuius salute regio illa volebant imponere perniciosum dogma, animas. sc. morientium dæmones fieri. Vnde & dæmoniaci clamant (ut decipiant audientes) anima illius ego sum. 111. Chry. in ho. quia nemo asserre audebat utatis extorsio, quia timent eius præsentiam. Hier. ut si serui fugitiui post multū temporis dominum videntes, de verberibus deprecantur: putabant ij venisse Christum ad se iudicandos. 115. Int. q. d. nobiscum tibi nihil est commune, ne quis ergo dicat quod in principe dæmoniorum eicit dæmonia. Remi. nihil commune dæmonum malitiæ & gratiæ Christi, itaque rectè dicunt. 116. Aug. 2. de ciui. c. 21. tantum innotuit eis per sua virtutis effecta, quantum voluit; tantum voluit, quantum oportuit. Hier. suspicari magis Filium Dei quàm nosse intelligendi sunt. Aug. lib. de q. nou. & vet. test. q. 66. magis ex suspitione, quàm ex cognitione dixisse credendi sunt. si enim cognouissent, nunquā Dominum gloriæ crucifigi permisissent. Remig. cum eius virtute torquebantur, & miracula videbant, putabant filium Dei, cum viderent furiam, sitim, & similia pati, credebāt hominem purum; damnari verò merentur Iudæi & Arriani etiam dæmonum confessione. 117. Aug. 8. de ciui. c. 23. sante tempus iudicij, vel subitum illis fuit quod tardius futurum putabant. Chry. in ho. existimabant ob mala quæ fecerāt, non expectandū in eis tempus extremæ punitionis, quæ erit in die iudicij. 118. Chry. in ho. ab experientia clamant. flagellabantur enim inuisibiliter, intolerabilia patientes ex Christi præsentia. Hier. præsentia Saluatoris tormenta sunt dæmonum. Glo. torquentur dum de corporibus eiciuntur, in quorum tortura delectabantur. Aug. de conf. Euang. lib. 2. cap. 24. diuerso modo verba dæmonum referunt Euangelistæ, sed vel in vnam sententiam redigi, vel omnia dicta esse intelligi possunt.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

108. Orig. Omnes in Ecclesiæ nauicula cum Domino per vndosum mundum supernatamus, dormit autem, id est, nostram patientiam, & poenitentiam expectat, imperat ventis, id est, dæmonibus, qui concitant fluctus: id est, principes mundi ad persecutionem sanctorum: facit tranquillitatem, reddens Ecclesiæ pacem. Rab. mare, æstus sæculi: nauicula, arbor crucis, cuius auxilio venit ad cælestis patriæ litus, posito Christo in cruce, commotæ discipulorum mentes; dormire Christi, mori est. excitant discipuli, dum querunt resurrectionem: ipse resurgens increpat duritiam eorum, imperat ventis, id est, diaboli superbiæ prostermit; & mare, id est, Iudæorum uersaniam. o. Orig. soli homines Deo resunt, & ideo in iudicio damnabuntur. 109. Rab. Gerasa, id est, colonum eiciens, vel aduena propinquans, gentilitas. sc. quæ diabolum à se eicit, & propè facta est à Christo visitata per prædicatores. 110. Amb. in Luc. cap. 8. Gentes de duobus filiis Noë exierunt: nam familia Sem. in possessione Dei fuit. Rab. duo, id est, Iudæi & Gentes qui non in domo, id est, conscientia quiescebant, sed in monumentis, id est, operibus mortuis delectabantur, nec sinunt per viam fidei, quam impugnant, quæquam transire. 112. Rab. Sepulchra sunt perfidorum corpora. 113. Glo. Lucas dicit, ruptis vinculis agi in deserto; Gentes enim nullo legum vinculo poterant cohiberi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

106. scilicet qui simul nauigant. 109. Gerasa quæ & Gargasi, vrbis Arabia iuncta monti Galaad, à qua non longè Gedara ciuitas, & vnde à Gad tribus dicta, in cuius portu erat. Est & Gadara alia in tribu Iuda. 115. id est, quid tibi nobiscum rei est: quid nostra curas?

¹¹⁹grex porcorum multorum pascens. ^PDæmones autem rogabant eum dicentes, Si eiicis nos hinc, ¹²¹mitte nos in gregem porcorum. ¹²²Et ait illis, ¹²³Ite. ¹²⁴At illi exeuntes abierunt in porcos: & ecce magno impetu abiit totus grex per præceptum in mare: & mortui sunt in aquis. ¹²⁵Pastores autem fugerunt: & venientes in ciuitatem, ¹²⁷nunciauerunt hæc omnia: & de his qui dæmonia habuerant. ¹²⁸Et ecce tota ciuitas exiit obuiam Iesu, & viso eo, rogabant eum vt traheret à finibus eorum.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

¹²⁰. Greg. 2. Mor. c. 8. scit diabolus non se sufficere quodlibet agere ex semetipso. ¹²³. Remig non petunt mitti in homines, quia eum, cuius virtute torquebantur, humanam speciem gestare videbant, nec in pecora, quia munda animalia & in templo offerebantur. nullum autem animal porco immun-
dius. vnde porcus quasi spurcus, nec in aërem, ob cupiditatem nimiam nocendi hominibus. ¹²⁴. Int. permittit, vt sit occasio salutis hominum per interfectionem porcorum. Hier. Chry. in hom. non hoc fecit persuasus à dæmonibus, sed vt doceat magnitudinem nocementi dæmonum qui illis hominibus infidiabantur; deinde nec contra porcos audere, nisi ipse concesserit, postremo grauiores facturos in homines, quam in porcos, si Deus permitteret. voluit etiam discerent homines illius regionis suam virtutem. ¹²⁶. Chry. in ho. ideo porcos occiderunt, quia de hominum perditione lætatur, augebat etiam damni magnitudo facti famam. à multis enim diuulgabatur. s. à vexatis, à porcorum dominis, & à pastoribus. ¹²⁸. Chry. in ho. cum deceret adorare, & admirari virtutem. Quanta autem Christi mansuetudo, qui non restitit, sed recessit, dans eis doctores liberatos, & porcorum pastores. Hier. ex humilitate hoc faciunt, indignos se Christi præsentia iudicantes.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

¹¹⁹. Int. significat irracionales, & immundos homines. p. Inter. in monte superbiæ. ¹²¹. Int. de electis. ¹²². Int. in eos dominari, siue qui in immunditia permanserint. ¹²³. Hil. videntes dæmones non sibi relinqui locum in gentibus, vt patiatur se habitare in hæreticis deprecantur. Glo. nisi quis porci more vixerit, non in eum (nisi ad probandum) diaboli accipiunt potestatem. ¹²⁵. Hil. liberato populo gentium increduli agunt sacrilegos ritus in abditiis, cæca & profunda curiositate submersi. ¹²⁷. Glo. quidam principes impiorum, etsi fugiunt fidem Christi, potentiam tamen eius mirando prædicare non cessant. ¹²⁸. Glo. quidam consuetudine ligati mirantur quidem, & venerantur legem Christi, sed nolunt pati.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

¹²². Gra. permittit ire. q. id est, lacum. ¹²⁸. s. timentes rebus suis qui porcos amiserunt, vel se eius præsentia indignos iudicantes.

CAPVT IX.

I T ascendens Iesus in nauiculam, ¹transfretauit, & venit in ciuitatem suam. ²Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in

SENS. LIT. IN CAP. IX.

¹. Chry. in hom. poterat pede transire, sed non semper voluit mirabilia facere, ne incarnationis noceret rationi. ². Int. de terra Gerasenorum. ³. Aug. de conf. Euang. posuit Galilæa dici ciuitas Christi, quia in Galilæa erat Nazareth. ⁵. Chry. in hom. ciuitatem suam vocat Capharnaum, vbi continuè habitabat. Hier. ciuitatem eius intelligamus Nazareth. Aug. de conf. Euang. dicemus Matthæum prætermisisse gesta in Nazareth.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

³. **H**IL. Dei ciuitas, fidelium plebs; nauis, Ecclesia. ². Glo. Doctores sunt, qui offerunt Christo monendo, & intercedendo. ⁴. Int. animam illecebris carnis resolutam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

³. scilicet Capharnaum, vbi ex quo reliquit Nazareth, habitare solebat.

lecto. videns autem Iesus fidem illorum, dixit paralytico, Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se, Hic blasphematur. Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit, Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius, dicere, Dimittuntur tibi peccata tua, an dicere, Surge, & ambula? Vt autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et surrexit, & abiit in domum suam. Videntes autem turba, timuerunt, & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. Et cum transiret inde Iesus, vidit hominem sedentem in teloneo, Matthæum nomine. Et ait illi, Sequere me. Et surgens.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

6. Glo. quantum valeat apud Deum fides propria, apud quem sic valuit aliena, vt intrus & extra sanaret hominem? 7. Chry. credebat etiam infirmus, alioquin non se permisisset submitti per lectum. 8. Int. in hoc innuit se Deum. 9. Hier. mira humilitas despectum hominem, & quem sacerdotes non dignabantur attingere, filium vocat, filium vero dicit, quia dimittuntur ei peccata. 10. Hier. forte prius dimittit peccata, vt ablatis causis morbi sanitas restituatur. 11. Chry. in hom. Fecerunt isti amulatione clarere hoc factum. 12. Int. quia in Prophetis dicit Dominus, Ego sum qui deleo iniquitates.

¶ Cum sit homo, quod Dei est, arrogat sibi. Hier. 13. Int. Deum se esse, & occultorum cognitione, & operum virtute indicat. 14. Int. q. d. quia potestate cogitationes vestras video, & peccata possum dimittere. Hier. Chry. in hom. Si non esset æqualis Patri, dixisset, non vt vos putatis; me affirmo habere potestatem dimittendi peccata. 15. Hier. quamquam eiusdem virtutis est, corporis & animæ vitia dimittere, inter dicere tamen & facere, multa est distantia. 16. Int. quod solus Deus nouit. 17. Int. quod ipsi viderent. Chry. in hom. per manifestum, occultum demonstrat. 18. Int. non ad blasphemantes, sed ad discipulos, & sunt verba Matthæi, vel Christi. 19. Int. quia idē est Filius hominis, & Deus. Chry. in hom. se ostendit Patri æqualem. 20. Int. s. positus. 21. Int. vt maius miraculum sit. Glo. vt quod fuit testimonium infirmitatis, sit probatio sanitatis. 24. Int. iam quodammodo credentes.

25. Int. id est, hominem tam potenter operantem inter homines. 26. Int. de Galilæa. Chry. in hom. à loco vbi fecerat miraculum, ne Iudæorum zelum accenderet. 27. Int. non tam corporeo, quam miserantis intuitu. Aug. 2. de Conf. Euang. c. 26. videtur memorare prætermissa: sunt enim electi duodecim ante sermonem habitum in monte, vt ait Lucas. 28. Int. pertinaciter lucris inhiantem. 29. Glo. telos Gracæ vestigal. Chry. in hom. car non de aliis Apostolis dicitur, quomodo, & quando vocati, vt de Petro, Iacobo, Andrea, Ioanne & Matthæo: quia hoc: ut studia humilia & inconuenientia, nihil enim piscatione vilius, nec telonij officio deterius. 30. Hier. dicitur & Leui. 31. Int. amodò. 32. non lucra. 33. Chry. in ho. nec restitit, nec domū abire rogauit. Remig. officij sui rationes imperfectas reliquit.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

5. Int. in corpore vbi iacet anima. ¶ In voluptate sæculi. Hil. paralyticus, vniuersitas gentiū ab Angelis Deo oblata, filius dicitur, quia Dei opus. 6. Int. non vecordiam ægri. 10. Glo. quinque modis contingūt infirmitates: vel vt meritum augeatur, vt Iob: vel ne superbiant, vt Paulo: vel vt corrigantur peccata, vt huic paralytico: vel ad Dei gloriam, vt cæco nato: vel ad initium pœnæ, vt Herodi. 22. Int. ne Christiana fide curatus moreris in perfidia Iudæorum. 22. Rab surgere est animā à desideriis carnalibus abstrahere: lectū tollere, est carnē attollere ad voluntatē spiritus: domum ire, est ad paradysum redire, vel ad sui custodiam internam. Hil. nullus in domum æternam reditus, nisi dimissis peccatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

8. i. bono esto animo. 10. ad diuina, præteritum Atticum, penitur verò hic pro præsentī. 12. i. tribuit sibi quod Dei est solius. b. sub. efficaciter, propriā, auctoritate. 18. æqualis enim vtrumque potestatis. certe efficaciter vterum per alterum probatur. nam nullum miraculo non potest confirmari.

c. Grac. admirata sunt, & stupuerunt. 29. locus est in quo sedent publicani exigentes tributum, quod Gracæ tel. d. 30. quidam putant accepisse id nomen, post quā est ad Apostolatū vocatus, cum antea Leui diceretur.

secutus est eum. Et factum est, discumbente eo in domo: ecce multi publicani & peccatores venientes, discumbebant cum Iesu & discipulis eius. Et videntes Pharisei, dicebant discipulis eius, Quare cum publicanis & peccatoribus manducat magister vester? At Iesus audiens, ait, Non est opus valentibus medicus: sed malè habentibus. Entrantes autem discite quid est, Misericordiam volo, & non sacrificium. Non enim veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam. Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicentis, Quare nos & Pharisei ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant? Et ait illis Iesus: Numquid possunt filij sponsi lugere,

SENS. LIT. IN CAP. IX.

34. Glo. relictis omnibus, ut ait Lucas. Hier. maiestas diuinitatis quæ in facie refulgebat, poterat videntes ad se attrahere primo aspectu. Chry. in hom. vocatus est post multa miracula, & multâ Christi famam, quando cum aptiorem ad obedientiam Christus sciuit. 35. Int. f. Matthæi. Aug. 2. de Conf. Euang. cap. 27. ut dicunt Marcus & Lucas. 36. Int. qui publica vestigalia exigunt, & conducunt, & qui lucra sæculi per negotia sectantur. Chry. in hom. conuocauit eos qui erant eiusdem artis. Glo. iam post se multos trahit, Apostolus & Doctor futurus. Hier. Tertullianus ait hos fuisse ethnici, quasi verò Matthæus non fuerit Iudæus, aut Christus conuiuaretur cum ethnicis. 37. Hier. videntes Publicanum locum inuenisse penitentiam, non desperant salutem. 38. Int. ut ab eo spiritaliter pascerentur. Chry. in hom. conuiescens emendabat sæpe malè dispositos. 39. Int. dupliciter errabant, quia se iustos putabāt, cum sint superbi, & illos reos cum iam peniteant. Rab. 40. Chry. in ho. volebant separare à Doctore discipulorum corda. 41. Aug. de Conf. Euang. Lucas aliquando aliter. indicat enim Christo & discipulis obiectum, sed cum discipulis obicitur. Magistro obicitur, vna ergo est sententia. 42. Int. quos lex damnat. 43. Glo. Penitentes amplius in fide cōfortans, superbos ad humilitatem, & pietatem prouocans. 44. Int. q. d. vos declino, quia non egere vos putatis. 45. Int. qui gratiam non quarunt. 46. Rab. se medicum dicit. 47. Int. hos iuvo, quia penitendo dant locum gratiæ, sed si sanari vultis, cures, &c. 48. Int. s. à temeritate vituperationis. Rab. 49. Int. i. diligētius Scripturas inquire. 50. Int. testimonium de Propheta. Hier. ex Osea. Sugillat verò illos qui se iustos astimantes peccatorum consortia declinabant. 51. Int. s. sine misericordia, sine cōpassione delinquentium. 52. Int. q. d. misericordiam sequimini, sicut ego. 53. Int. id est, falsò se iustificantes. Hil. non erat necesse venire propter iustos. Chry. in hom. Ironice loquitur, nullus enim iustus erat: omnes enim peccauerunt, ut ait Paulus. 54. Int. s. peccata attendentes. Aug. de conf. Euang. Lucas addidit, in penitentiam, ad explanationem sententiæ. ne putentur peccatores diligi quia peccatores sunt. 55. Aug. de Conf. Euang. à pluribus quæsitum est hoc. nam Lucas & Marcus ab alijs quæsitum indicant. Chry. in hom. Pharisei hos secum acceperunt, ut Lucas indicat Hier. reprehendendi Ioannis discipuli, & ob ieiunij iactantiam, & quia se iungebant Phariseis à Ioanne condemnatis, & quia calumniantur à Ioanne prædicatum. 56. Int. superba interrogatio, & plena supercilio Phariseorum. Hier. 57. Chry. in hom. pro publicanis respondens, ut eorum turbatam animam mitiget, exprobrantes vehementius incusat, pro discipulis autem mansuetus. 58. Int. aufert ieiunium tristitiæ discipulis, propter præsentiam suam. 60. Int. f. Apostoli quos de Ecclesia genuit. 61. Int. f. Christi Chr. in hom. in memoriam reducit verba Ioannis, qui habet sponsam sponsum est. 62. Int. i. ieiunio assiggi, dum eos oportet de sponsi præsentia gratulari; spiritali enim ieiunio nondum sunt apti, donec à me assumpto Spiritu sancto sint confirmati.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

36. Rab. per Matthæum, & publicanorum vocationem, fides gentium exprimitur, per superbiam Phariseorum, inuidia Iudæorum de salute gentium.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

36. Non erant ij Gentiles, ut putauit Tertullianus. 37. publici, s. seu manifesti. 39. qui aderant, non conuina, sed spectatores. d. s. post conuiuium. 46. s. ut curentur. e. sic Septuaginta. Hebraicè enim, volui. s. i. pro. potius quàm sacrificium. sequitur. n. & scientiam Dei plusquàm holocaustum. 61. i. ad quos pertinet cum sponso versari, & nuptialibus gaudijs frui. 62. pro. ieiunare.

quandiu cum illis est sponsus? Venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. Nemo autem immittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus, tollit enim plenitudinem eius à vestimento: & peior scissura fit. Neque mittunt vinum nouum in vtres veteres, alioquin rumpuntur vtres, & vinum effunditur; & vtres pereunt. Sed vinum nouum in vtres novos mittunt, & ambo conseruantur. Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens; Domine, filia mea modò defuncta est: sed

SENS. LIT. IN CAP. IX.

63. Chry. in hom. q. d. gaudij tempore non sunt introducenda tristia; est quidem delectabile ieiunium perfectioribus, sed imbecillioribus triste. ostendit verò Christus non gulæ esse quod fiebat, sed dispensationis cuiusdam. 64. Int. s. tempore passionis. Hier. ¶ Glo. erunt enim tunc in mœrore & luctu, donec per Spiritum S. consolati ieiunium lætitiæ celebrabunt, non solum à cibis, sed à terrenis omnibus abstinentes. Hier. huius testimonij occasione Montanus etiam post Pentecosten facit quadragesimam. 65. Int. non solum à cibis. 66. Chry. in hom. q. d. nondum mei discipuli effecti sunt fortes. itaq; non sunt grauandi præceptis: qua in re docet mansuetè tractandos ad fidem venientes. Aug. de Conf. Euan. significat per sequentes similitudines, veterem sensum habentibus nō conuenire illud ieiunij genus quod pertinet ad gaudium mentis in spiritualia suspensæ, & ob hoc alienatæ à corporalibus cibis. 67. Int. i. partem. 68. Remig. Euangelicam doctrinam significat, cuius particula quædam ieiunium. 69. Remig. discipulos suos intelligit. 70. Int. q. d. si hoc solū eis importunè traditur, quibus præualer verus consuetudo, citò quod habent auferetur. Glo. q. d. perfectio vitæ nouæ diuiditur, & veteri fides aufertur. 71. Int. s. veteri. 72. Int. q. d. nouæ vitæ mysteria non sunt committenda mentibus nondum innouatis. Remig. 73. Int. q. d. id si fit, nec rudes mentes pati possunt. Remig. post resurrectionem vinū nouum receperunt discipuli, vnde quidam dixerunt, multo plenius isti. 74. Int. i. ipsa doctrina nihil prodest. 75. Int. i. ipsæ mentes pondere præceptorum suffocantur. 76. Int. noua mysteria mentibus innouatis committuntur. 77. Int. i. doctrina memoriæ traditur, & mens non est sine fructu. 78. Chry. in hom. adiungitur opus quo Pharisei obstruantur. Aug. de conf. Euan. alio ordine narratur hoc à Marco & Luca. f. Glo. Archisynagogus nomine Iairus. 79. Aug. de conf. Euang. alij duo Euangelistæ dicunt morti proximam. Matthæus ergo breuitatis causa nō verba patris retulit, sed voluntatem, qui desperauerat viuam posse reperiri: itaque volebat (quod Dominus fecit) vt mortuam suscitaret. non mentitur autem, qui aliis verbis dicit, quod alius voluit, cuius verba non dicit. debent enim verba voluntati seruire. Chry. in hom. dixit mortuam, vt auget calamitatem: sic enim solent rogantes, vt impetrent.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

64. Hier. cum propter peccata à nobis recesserit, tunc indicendum ieiunium, & luctus recipiendus. 69. Hier. vestimentum vetus, & vtres veteres, Scribæ & Pharisei, vestimentum, & vinum nouū, præcepta Euangelica, quæ illi non poterant sustinere maiorū traditionibus deprauati. 76. Rab. vino intus reficimur, veste foris regimur. vestis ergo bona opera quæ foris agimus; vinū autem, feruor, fidei, spei, & charitatis, quo intus reformamur. f. Glo. Iairus. i. illuminans, vel illuminatus, Moyses. f. qui videas dominū in carne venturū, rogat pro filia. i. Synagoga, quæ lege & Prophetis educata, erroribus languens, in peccatis moritur. in domo tamen. i. Dei cultu. At Hemorrhœissa. i. gentilitas in itinere sanatur, præripiens salutem Iudæis paratam. Erogauerat verò substantiam omnem in medicos. quanto enim magis gentilitas vires naturalis industria in philosophorū præceptis expendit, tãto minus potuit à Cordib. liberati. 12. annis laborauerat quæ nata filia Archisynagogi. ex quo enim synagoga cepit Deo seruire, cepit gentilitas idololatria pollui, accessit, credidit, locuta est: fide enim, verbo, & opere salus acquiritur. tetigit simbriā, non vestem: nō enim vidit in carne Dominū, sed fidem per Apostolos accepit. Ille princeps, lex quæ pro plebe à se instituta Dominū orat. Rab. Synagoga 12. anno. i. tēpore pubertatis, errorū languore conternata est. Fluxus sanguinis, idololatriæ pollutio, vel carnis & sanguinis delectatio, vestimentum, Christi Incarnationis mysterium; simbriæ, verba de Incarnatione.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

68. id est à mulieribus nondum appariti, ἀνύμφη. 70. sensus est, aufert id quod ad litum est à vestimento, plenitudinem eius. f. rumpens. 79. id dixit postquam intellexit defunctam. nam in principio, id quod Marcus & Luc. as. i. in extremis, vel sub. quantum credo, qui penè mortuam reliquerat.

veni, impone manum tuam super eam, & viuet. Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli eius. Et ecce mulier quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti eius. Dicebat enim intra se, Si tetigero tantum vestimentum eius: salua ero. At Iesus conuersus, & videns eam, dixit, Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines, & turbam tumultuantem: dicebat, recedite, non enim mortua est puella, sed dormit. Et deridebant eum. Et cum eiecta esset turba, intrauit, & tenuit manum eius, & dixit, Puella surge.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

83. Chry. in hom. assumptis, vt ait Marcus & Lucas, Petrum, Iacobum, & Ioannem, hos honorans, vt alij eis similes efficerentur. 85. Chry. habebatur immunda hæc passio apud legem, ideo non liberè accessit, sed occultè. g. Remig. habebat Dominus fimbriam iuxta legis præceptum. 95. Int. i. habere spem. Rab. robur, & perseverantiam fidei postulat: credebatur enim quæ salutem petebat. 96. Int. ideo filia, quia fides tua, &c. h. Chry. in hom. nondum de Christo perfectè sentiebat: non enim putasset eum latere, Dominus verò primò soluit ei timorem, secundo se non latuisse, deinde eius fidem commendat. 97. Iam iam in eo quod credidisti. Hier. 99. Chry. in hom. tardius ibat, & plura locutus est mulieri curatæ, vt moretur interim puella, & manifesta fieret resurrectionis demonstratio.

100. Glo. carmen lugubre canentes. Amb. in I. u. adhibebantur hi olim ad excitandos luctus.

102. Rab. q. d. vobis mortua est, Deo autem dormit. 103. Int. quia Deo viuunt omnia, Chry. ostendit sibi facile esse mortuos suscitare; sic de Lazaro dixit: simul docet non timendam mortem, ipso enim accedente somnus est. 104. Chry. in hom. ipsa derisio, tibia, & alia; mortem demonstrabant, vt negari postea non posset miraculum. 105. Int. non enim digni erant videre quod non credebant. Hier. indigni qui viderent mysterium resurgentis, suscitantem enim irriserant. 106. Glo. cum Petro, Iacobo, & Ioanne, & puellæ parentibus. Chry. quos introduxit, ne posset dici aliter curata.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

80. Int. incarnatus. 81. Int. misericordie, vel potentie. 82. Int. ad deuotionem patrum respiciens, Iudæis prius verbum vitæ per se, & per Apostolos prædicauit. Chry. in hom. mira Christi humilitas & mansuetudo, statim sequentis rogantem. Prælati etiam hæc sollicitudinē demonstrauit. 84. Int. i. Ecclesia gentium. 85. Int. carnalium delectationum. 86. Int. superabundans vitiis. 87. Int. f. fide.

88. Int. i. post ascensionem. ¶ quia eum sequitur. 89. Int. f. manu fidei. 90. Int. corde credebatur ad iustitiam. 91. Int. i. si suscepero fidem incarnationis eius. 92. Int. i. ab omni iniquitate mundabor. 93. Int. s. a iudicio ad misericordiam. 94. Int. quia quos præsciuit, & prædestinauit, hos & vocauit. 98. Int. ex hora. Dominici aduentus cœpit habere salutem. Rab. 99. Int. assumptis electis gentium, fides Christi prædicatur in populo Iudæorum. 101. Int. q. d. dimittere persuasiones, quia quidquid mentiamini de Christo, electio salua erit. 102. Int. non fornicata est post Deos alienos.

104. Int. quod faciunt Iudæi, assensum dare nolentes veritati. 105. Greg. 18. Mor. c. 28. citiendi de corde secularium curarum multitudo, vt anima mortua resurgat. Rab. puella in domo mortua, anima mortua in cogitatione, dicitur dormire, quia potest per penitentiam suscitari: tibicines adulatores: suscitatur in domo coram paucis, Lazarus coram multis, iuuenis extra portam; publica enim noxa publico eget remedio, leuis leuiori, & secreta potest deli penitentia. Glo. reprobatis irrisoribus intrauit Christus in electorum mentes. Hier. vsque hodie iacet mortua synagoga, & qui videntur magistri, tibicines sunt, carmen lugubre canentes, & turba Iudæorum non credentium est, sed tumultuantium. Hil. vt rarus electionis numerus intelligatur, turba expulsa est. 107. Hier. nisi prius mundatæ fuerint manus Iudæorum quæ sanguine plenæ sunt, synagoga mortua non surget.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

88. clām quod fœdus esset morbus, & pollueret etiam tangentes. 95. q. d. bene esto animo, ne time distulcuisse mihi quod fecisti. 97. supplicando, & merendo. 100. qui concentu luctum excitabant in amicis defuncti. l. id est, apprehendit.

Et surrexit puella. Et exiit fama hæc in vniuersam terram illam. Et transeunte inde Iesu, secuti sunt eum duo cæci clamantes & dicentes, Miserere nostri fili Dauid. Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Iesus, Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei, Vtique Domine. Tunc tetigit oculos eorum dicens, Secundum fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum, & comminatus est illis Iesus, dicens, Videte ne quis sciatur. Illi autem exeuntes, diffamauerunt eum in tota terra illa. Egressus autem illis, ecce obtulerunt ei hominem mutum, & dæmonium habentem: & eiecto dæmonio, locutus est mutus, & mirata sunt turbæ, dicentes, Numquam apparuit sic in Israel. Pharisei autem dicebant, In principe dæmoniorum

SENS. LIT. IN CAP. IX.

108. Chry. iussit (vt dicunt alij Euangelistæ) ei cibum dari, vt probaretur vera resurrectio.
 112. Aug. 2. de Conf. Euang. c. 29. de duobus cæcis, & muto, solus Matthæus narrat. nam cæci de quibus alij, non sunt isti, sed simile factum. m. Chry. ostenditur desiderium misericordiam postulanti, voluit autem Dominus sæpe sanare rogatus, vt ne putaretur captandi honoris causa miracula facere: vnde & hic non in itinere curat, sed in domum ducens. 113. Remig. virgo enim Maria de stirpe Dauid. 117. Int. non quasi nescius interrogat, sed vt fides orando impetret, quod ipse vult dare. Chry. item vt ostendat illos dignos curatione, ne quis dicat, si misericordia solum saluabat, omnes saluari oportebat; adde quod dixerant eum filium Dauid. docet ergo oportere de se maiora sentire.
 118. Int. fidem confessio promat. Remig. vt dum confitentur, digna fieret fides ampliori mercede.
 120. Int. i. sicut fides illuminat mentem, ita oculis restituat lucem. 121. Int. exemplum fugiendæ iactantiæ. Chry. at alteri dicit, annuncia gloriam Dei. Nempe docet prohibendos qui nos volunt laudare propter nos, non autem si propter Domini gloriam. Græg. 19. Mor. ca. 18. exemplum dat seruis vt virtutes suas occultari desiderant, tamen vt aliis prosint exemplo, prodantur inuiti. 123. Int. propter memoriam gratiæ, non possunt tacere. ¶ Nota aliquod iustum inter se esse contrarium. 125. Hier. in Scriptura quod dicitur Græcè *καφός* cophos, vel surdum, vel mutum significat. Chry. erat hæc passio non ex natura, sed ex dæmonis insidiis, itaque oportuit alij ducerent; colligabat eum lingua, animam dæmon, vnde Christus non ab eo fidem petiit, sed statim sanat. 130. Int. quis similis tui in fortibus Domine? non Patriarchæ. Chry. præponebant cæteris quia velociter curabat, & infinitas ægritudines, & insanabiles. 131. Int. quia virtutem negare non possunt, opera calumniantur. Remig. iuxta illud, in multitudine virtutis tuæ merentur tibi inimici tui. 132. Chry. quid dementius, dæmon enim dæmoni consensit; adde, quod Christus non solum dæmones eiiciebat, sed sanabat, suscitabat, peccata soluebat, regnum Dei prædicabat, &c. quæ dæmon facere non potest.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

108. Int. fide morte infidelitatis. Glo. ostenditur facilis correctio peccati nondum opere perpetrati.
 109. Int. quia in omnem terram exiit sonus eorum. 110. Int. transire volente de mundo ad Patrem. 111. Int. secundum humanitatem assumptam. 112. Int. f. aliqui ex Iudæis & gentibus, qui fuerant sine lumine veritatis. 113. Int. quem veram credimus assumpsisse carnem. 114. Int. i. cum carnos ascendisset. 115. Int. domus in qua cæcos illuminauit, sancta Ecclesia est. 116. Int. i. in vniuersam fidem conuenerunt. 119. Int. confessio oris tactum meretur pietatis. 121. Int. non tamen in itinere sanari sunt, sed postquam venit domum, id est, carnos ascendit. 124. Int. f. prædicatores Remi. 125. Int. scilicet, à confessione fidei. Glo. significatur populus gentilis, vel omne hominum genus. Hil. gentium plebs vndique malis circumfessa Remi. in laudem Creatoris os aperire nō poterat, muta idola colebat & diaboli imperiis subdita erat. 126. Int. f. idololatriæ deditum. 127. Int. id est, ablata idololatria. 128. Int. i. confessus est Christum. 129. Int. i. turba nationum confessio. 131. Glo. Iudæorum infidelitas significatur Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

113. Messiam significant, sic Matth 15. & 20. Mar. 10. Luc. 8. 110. scilicet, coniunctam cum fiducia obtinendi. 123. id est, diuulgant, seu eius famam sparserunt. n. pro, quis talia faciens.

¹³³ eiicit dæmones. Et circuibat Iesus omnes ciuitates, & castella, docens in synagogis
¹³⁴ eorum, & prædicans Euangelium regni, & curans omnem languorem, & omnem in-
¹³⁷ firmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis: quia erant vexari, & iacentes sicut
¹³⁸ oues non habentes pastorem. Tunc dicit discipulis suis, Messis quidem multa, opera-
¹³⁹ rij autem pauci. Rogate ergo Dominum messis vt mittat operarios in messem suam.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

¹³³ Int. vbique indifferenter prædicabat, non personas discernens, sed salutem credetium querens.
 Chry. post contumelias beneficia præstat Dominus. ¹³⁴ Int. i. prædicationem quæ ducit ad regnum
 cæleste. Remig. lex non dicitur Euangelium, quia non promittebat cælestia, sed terrena. ¹³⁵ Int. vt
 quibus non persuadebant verba, persuaderent miracula. Remig. ¹³⁶ Remig. quos sanabat corpore, sa-
 nabat & mente. ¹³⁷ Int. i. in populo. ¹⁴⁰ Int. compassus est. Glo. viam veritatis aperiendo, & mole-
 stias corporales auferendo. ¹⁴¹ Rem. i. attriti infirmitatibus & languoribus. ¹⁴³ Chr. Principes Iu-
 daeorum nocebant his potius more luporum, cum enim admirarentur turbæ isti dicebant, in principe
 dæmoniorum, &c. ¹⁴⁴ Int. i. turba populorum, suscipiendo verbo, & ferendo fructui apta. ¹⁴⁵ Int. i.
 prædicatores. ¹⁴⁶ Remig. paruus numerus Apostolorum ad comparationem tantarum segetum.
¹⁴⁷ Chry. ostendit magnum donum esse decenter prædicare, dum dicit hoc esse orandū. ¹⁴⁸ Chry.
 latenter se Domini ostendit: misit enim Apostolos metere quæ per Prophetas seminauerat. ¹⁴⁹ Chr.
 multiplicauit Christus duodecim, non numerum adiciens, sed virtutem. Remig. auctus numerus ope-
 ratorum designatis aliis ⁷². & quando descendit Spiritus sanctus. ¹⁵⁰ id est, prædicatores ad con-
 gregandam electorum Ecclesiam.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

¹³³ Hil. salute gentibus data, ciuitates omnes, & castella, Christi virtute illuminantur, & sanantur.
¹³⁸ Int. f. clementiæ intuitu. ¹³⁹ Int. i. genus humanum. ¹⁴¹ Int. f. per varios errores dæmonum.
 Rab. ¹⁴² Int. id est, vana securitate torpentes. & hoc ex vitio doctro-
 rum qui eos in viam veritatis non adduxerunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

¹⁴¹ scilicet malis. ¹⁴² *ἐπὶ πνεύματι, disiecti, sparsi.*

CAPVT X.

T conuocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum im-
 mundorum, vt eiicerent eos, & curarent omnem languorem,

SENS. LIT. IN CAP. X.

¹ Int. f. per gratiam. vnde dicitur non vos me elegistis, sed ego elegi vos. Remig. quod paulo antè
 hortatus est, implere videtur. Glo. relata à curatione socrus Petri hucusque, facta sunt ante sermo-
 nem in monte habitum, quod patet ex electione Matthæi: fuit enim electus in monte. hic ergo
 redit ad ordinem rei, post curatum centurionis seruum. ³ Remig. hoc est misereri turbis. Hier. non
 inuidet benignus Dominus seruis suis virtutes suas. Glo. datur potestas hæc ad authoritatem prædica-
 tionis. ⁴ Int. f. tam visibiliter in corpore, quàm inuisibiliter in anima vexantium. ⁵ Int. f. tam intrin-
 secus, quàm extrinsecus.

SENS. MYST. IN CAP. X.

² Remig. Duodenarius numerus perfectus, nascitur enim ex senario in quo perfectio: constat
 enim ex partibus aliquot. Rab. duodenarius ex ternario & quaternario, significat Prædicaturos
 Trinitatis fidem per quatuor mundi partes: significatus in ¹². filiis Iacob, ¹². principibus filiorum
 Israel, ¹². fontibus Helim, ¹². lapidibus Rationalis, ¹². panibus propositionis, ¹². exploratoribus, ¹². la-
 pidibus, vnde factum altare, ¹². lapidibus sublatis ex Iordane, ¹². bobus sustentibus mare æneum, ¹².
 stellis in corona sponsæ, de quibus in Apocalypsi, ¹². fundamentis ciuitatis, ¹². portis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

⁴ scilicet eiiciendorum.

& omnem infirmitatem. Duodecim autem Apostolorum nomina, sunt hæc: Primus, Simon qui dicitur Petrus, & Andreas frater eius, Iacobus Zebedæi, & Iohannes frater eius, Philippus & Bartholomæus, Thomas & Matthæus publicanus, & Iacobus Alphæi, & Lebbæus qui cognominatus est Thaddæus, Simon Cananæus, & Iudas Iscariôthis, qui & tradidit eum. Hos duodecim misit Iesus: præcipiens eis, &

SENS. LIT. IN CAP. X.

6. Hier. ponitur catalogus Apostolorum, vt excludantur pseudoapostoli. Glo. & vt eorum nomina in libro vitæ scripta significantur. 7. Int. aliàs discipulorum. 8. Hier. ordinem Apostolorum, & meritum distribuere, eius est qui corda rimatur. 9. Hier. Fuit enim alter Simon Cananæus ex Cana Galilææ.

10. Rab. Græcè & Latine Petrus, Syriacè Cephas. nomen à petra derivatum in vtraque lingua. Gloss. dictus ob primatû Apostolici ordinis Petrus, id est, firmus. 11. Hier. Euangelista paria Apostolorum confociat. Chry. Marcus post Ioannem Andream numerat, dignitatis ordinem secutus. 12. Chry. non parua hæc laus est. 13. Int. ad differentiam, quia sequitur Iacobus Alphæi. Hier. 14. Chry. non ordinat secundum dignitatem: mihi enim videtur Ioannes etiam fratre maior. 16. Int. Syrum nomen, Re.

18. Hier. ceteri Euangelistæ prius ponunt Matthæum quam Thomam, nec publicanum vocat, ipse verò contrà, vt superabunder gratia, vbi superabundauit delictum. 20. Rab. iste in Euangelis vocatur frater Domini, item quæ in epistola ad Galatas. Maria vxor Alphæi, soror matris Domini quam Ioannes vocat Mariâ Cleophae, quia fortè idem Alphæus & Cleophas, vel defuncto Alphæo, nupsit Cleophae. 21. Rem. hunc Lucas appellat Iudam Iacobi: scilicet fratrem, cuius epistola in Ecclesia legitur. Aug. 2. de Conf. Euang. ca. 50. quid prohibet duobus vel tribus nominibus vnum vocari? 22. Int. i. æmulator. Hier. ab alio Euangelista vocatur Zelotes: Kana enim zelus. 23. Hier. vel à vico in quo ortus est, vel ex tribu Issachar. 24. Aug. lib. 18. de ciu. cap. 49. c'egit hos Dominus nazos humiliter, inhonoratos, vt quidquid magnûm essent, & facerent, in eis ipse esset, & faceret. 25. Int. s. principaliter. Chry. tunc eos mittit, cum virtutem eius intellexerant per verba & opera.

SENS. MYST. IN CAP. X.

a. Remig. Simon obediens, obediuit enim verbis Andree, & Dei præceptis, vel, vt quidam aiunt, deponens merorem, & audiens tristitiâ: deposuit enim merorem surgente Domino, & audiuit, alius te cinget, &c. 11. Remig. i. virilis, relictis enim omnibus, secutus est Christum. b. Remig. Iacobus supplantator: supplantauit enim viria carnis, & hanc Herode trucidante contempsit. 14. Remig. Ioannes Dei gratia meruit enim præ omnibus à Domino diligi, vnde supra eius pectus recubuit. 15. Int. i. os lampadis, quia oris officio lumen quo intus illustratus est, mox inuento fratri propinquit. 16. Rem. id est, filius suspendentis aquas. i. Christi, qui corda prædicatorum ad cælestia subleuat, & suspendit, vt auditorum corda prædicatorum guttis inebrient & infundant. 17. Remig. i. abyssus, seu geminus, qui Græcè Didymus, quo diutius dubitauit, profundius mysterium diuinitatis agnouit. Glo. Geminus ob dubium cor in credendo. 18. Int. donatus, vel assumptus. s. a massa perditorum. Remig. Dei enim munere de publicano factus est Euangelista. 19. Int. iustus in principio accusator sui est. 20. Int. i. docti. Rem. seu iusti. contempsit enim carnis curam, carnem nunquam comedit, vinum & siceram non bibit, balneis, & laneis vestibus non est vsus, die noctuque orabat genibus flexis. 21. Rab. Thaddæus sine Lebbæus corculus. i. cordis cultor. d. Aug. lib. 18. de ciu. cap. 49. hoc malo bene vsus est Dominus in impletionem suæ passionis, & tolerandorum malorum præbuit exemplum Ecclesie. 23. Hier. Issachar. i. merces. nempe proditoris pretium. Remig. i. memoria Domini: secutus est enim Dominum, seu memoriale mortis, cogitauit enim tradere Dominum in mortem: seu suffocatio, se enim strangulauit. per Iudam Iacobi significantur perseverantes in fide, per illum verò, qui fidem relinquunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

9. id est, cognominatur. vide A7. 10.

20. scilicet filius. c. & apud Lucam vocatur Iudas Iacobi scilicet frater. Lebbæus autem interpretatur corculum secundum Hier.

dicens, in viam gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis: sed potius ite ad oues quæ perierunt domus Israel. Euntes autem prædicate, dicentes, Quia appropinquauit regnum cælorum. Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, demones elicite: gratis accepistis, gratis date. Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam: dignus est enim operarius

SENS. LIT. IN CAP. X.

26. Int. non prius ad extraneos, sed ad proprios. Hier. hoc ante resurrectionem, ne Iudæi dicerent se non recepisse Dominum, quod Apostolos ad gentes miserit, at post resurrectionem, docere omnes gentes. Chry. prius ad Iudæos mittit, ut in Iudæa exercerentur velut pulli ad volandum, priusquam ad agones orbis terrarum intraret. Hil. minor excusatio Israël quæ plus sedulitatis in admonitione sensit. 27. Chry. nec viam quæ ad gentes ducit pertingere concedit. 28. Int. ut ab eis repulsi ordine ad gentium vocationem transseatis. Hil. licet oues vocentur, in Christum tamen ut lupi & viperæ sæuiebant. 29. Rab. s. per fidem. Chry. in hom. non sensibilia iubentur dicere, ut Moyses & Prophetae, sed noua & inopinata. 30. Int. ut magnitudinem promissorum, probaret magnitudo signorum. Hieron. Greg. in hom. ut fidem verbis daret virtus ostensa, & noua faceret qui noua prædicabant. Chry. post plantatam fidem rara miracula fuerunt. 32. Int. sicut ego sine pretio do vobis talem potestatem, & vos gratis date, ne Euangelij gratia corrumpatur venalitate. Hier. dona spiritalia si media merces sit, viliora fiunt. Glo. damnat perfidiam Simoniacæ hæreseos. Greg. in hom. præsciebat aliquos donum spiritus ad vsum negotiationis inflexuros. 33. Greg. superbiam cõpunit, quasi dicat, nihil de vestro largimini. 34. Int. qui alios ad cõtempnendam diuitiarum horramini. Chry. radicem omnium malorum euellit. Remig. reuocat prædicatoris ad primi hominis dignitatē, qui quamdiu cælestes possedit thesauros, ista non concupiuit. Chry. in hom. non prius hoc dixit Dominus, quam eis prædictam daret potestatem, felix verò commutatio. 35. Hier. si hæc habuissent, viderentur causa lucri prædicare, non saluis hominū Chry. non vult discipulos esse suspectos, præterea liberat omni sollicitudine. 36. Chry. in hom. sola doctrina cara vult detineri. Int. propè necessaria amputat, ne curæ de craftino, qui docet omnia regi à Deo. Hier. 37. Int. non cellariū secum vehant, nec ipsa necessaria. Glo. duo genera necessariorum, quæ emuntur, s. pecunia; & quæ emuntur, per peram significata, vbi reponuntur. Hier. arguuntur philosophi cellarium secum vehentes. 38. Int. nihil præter indumentum quo contentus esse potes. Hier. in tunica vestimentum intelligamus, ne scilicet alio vestitu, aliud timore futurorū referuamus. Chry. in hom. nihil ita virtutem ostendit, ut nō superfluis vti. 39. Hier. & Plato præcipit non velandum caput, nec pedes, nec assuefacienda molliciei. Aug. 2. de Conf. Evan. cap. 30. Marcus dicit. calceatos sandaliis, vel soleis, quibus scilicet pes nec rectus desuper, nec nudus ad terram. nempe volebat Dominus non oculatundum Euangelium, nec terrenis commodis innitendum; dixit ergo Dominus omnia quæ narrat Euangelistæ, sed alia propriè, alia figuratè. 40. Int. auxilium baculi. Nec minima. Hier. qui Domini habet auxilium, cur quærat baculū? 41. Int. ecce quare præcipit nihil ferre, quia omnia dabuntur eis. Hier. seueritatem præcepti temperat. q. d. tantum accipite, quantum in victu & vestitu necessarium est. Chry. in hom. vult ali à discipulis, ut nec superbiant, quasi omnia dantes, & nihil accipientes; nec despiciantur ab illis.

SENS. MYST. IN CAP. X.

26. Hier. nō est eundem in errorem. 30. Remig. infirmi sunt, qui non habent vires bene viuendi; leprosi, immundi opere, vel delectatione carnalis; mortui, operā mortis agentēs; demoniaci, in diaboli potestatem redacti. 31. Int. i. hæreticos. 35. Hier. aurum pro sensu, argentum pro sermone, & pro voce legimus, quæ non ab aliis accipienda, sed data à Deo possidenda. Glo. aurum, sapientia secularis; argentum, facundia; pecunia zona, sapientia abscondita; pera, onus sæculi; calceamenta, mortuorum operum exempla. Hil. pera, id est, cura secularis substantiæ relinquenda; omnis enim thesaurus in terra perniciosus est; duæ tunicæ, post intelligentiam veram, falsa.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

26. i. ad gentes ducentem. e. Gra. ciuitatem. sing. pro plu. q. d. in nullam ciuitatem. Hebr. sic, es non comminuetis, pro ossa, seu nullum os. Io. 19. f. pro, perditas. sic Psal. 118. ouis qua perijt. i. perditu. g. Gra. parare. h. olim itinerantes, & milites pecuniam in zonis gestabant. 38. i. binas, seu mutaterias. 40. f. ultionis aut defensionis causa, nam ad innitendum conceditur. Mar. 6.

cibo suo. In quancumque autem ciuitatem, aut castellum intraueritis, interrogate quis in ea dignus sit, & ibi manete donec exeatis. Intrantes autem in domū, salutate eam dicentes, Pax huic domui: & si quidem fuerit domus illa digna, veniet pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, pax vestra ad vos reuertetur. Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros: exeuntes foras de domo vel ciuitate illa, excutite puluerem de pedibus vestris. Amen dico vobis, tolerabilius erit terrā Sodomorum & Gomorræorum in die iudicii, quā illi ciuitati. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo

SENS. LIT. IN CAP. X.

1. Chry. accipiant prædicatores sustentationem à populo, mercedem à Deo. Aug. de Conf. Euan. non præceptum est vt ab his sumant, quibus annunciant; Paulus enim victum labore manuum quærebat, sed potestatem dat, quam virgæ nomine significauit apud Marcum. 42. Int. quomodo accipiemus? 43. Hier. fama hospes eligendus est populi, ne prædicatoris dignitas suscipientis infamia deturpetur: nondum autem eis dat vt sciant quis sit dignus, sed iubet scrutari. Ambr. in Lucam. ideo domus eligenda præcipitur, vt mutandi hospitij causa nō suppetat: nō tamen hæc cautio rectori mādatur, ne dum hospes eligitur, hospitalitas minuatur. 44. Chry. in hom. quare ergo Christus ad publicanū diuertit? dignus fuerat factus ex conuersione. Hier. hospes magis se nouerit gratiam accipere quā dare. 45. Int. non est cursandum per domos. Glo. constantiā mādatur. Hier. ne alioquin suscipiens contristetur, & ipsi opinionem accipiant leuitatis. 46. Int. scilicet ad alia migraturi. Hier. 47. Int. pacem hospitio precamini, vt sopiatur omnis repugnantia cōtra veritatem. Chry. in hom. docet anteuertere alios salutando & honorando. 48. Hier. quod Græcè χαίρει chære, & Latine Aue, hoc Hebraicè scalem lach שלום, id est, pax tecum. q. d. Christus, quantum in vobis est, discordiæ bella sedate. 49. Int. id est, si fuerint ibi prædestinati ad vitam. Remig. 50. Int. id est, quam opratis. 51. Int. id est, prædicationis merces à Deo vobis recompensabitur. 52. Int. id est, obedierit. 53. Hil. existenti enim in loco, cum loco videtur esse communio. 54. Int. scilicet in signum terreni laboris inaniter expensi, vel vt ostendatis appetitum terrenorum non esse in affectibus vestris. 56. Int. quia cui plus commissum est, ab eo plus exigitur. Hier. ergo diuersitas est inter supplicia. 57. Int. quibus lex naturæ tantum, hi autem & legem litteræ spreuerunt, & dicta Prophetarum & Apostolorum. Remig. horum meminit, quia Deo magis odibilia peccata cōtra naturam. 58. Int. scilicet, qui elegi, qui docui. Chry. in hom. malorum consolatio mittentis virtus. 59. Chry. in hom. prædicit futura mala, primò, vt discant eius præscientiam. secundò, vt ne putentur ex infirmitate magistri contingere. tertio, vt ne inopinantes opprimantur, nec turbentur tempore crucis. Glo. simile illud apud Ioannem, Sicut misit me Pater, scilicet ad passionem, & ego mitto vos. 60. Int. ideo sitis mansueti & humiles, innocentes. 61. Greg. in hom. sensum innocentie seruate, morsum malicie nō habeatis. 62. Chry. in hom. In eo apparet magis eius virtus, quod oves in medio luporum existentes eos superant & conuertunt. 63. Int. scilicet Scribarum & Phariseorum. Hier. ¶ Hilar. vesano furore in vos sauiturorum. 64. Chry. in hom. oportet vt à vobis aliquid afferaris.

SENS. MYST. IN CAP. X.

55. Rab. pulvis, terrenæ cogitationis, leuitas, à qua etiam summi doctores immunes esse nequeunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

1. alibi dicit mercedem id est, debitum quoddam à similitudine operariorum, Paulus vocat stipendium, à similitudine militum quibus datur, non vt merces: quantum enim ad periculum quod subeunt? sed vt sustentatio debita. 43. ~~Exigentem~~ requirite. 44. id est, probata vita, vel dignus tali hospite, aut pace Evangelica. Luca 10. dicitur filius pacis. 48. Saluatio more Hebræorum, qui dicunt, Pax tibi, Scalem lach. שלום imprecantes omnia prospera & lata. m. pro, vestrum erit meritum. fecistis enim quod debuistis, vel nihil inde detrimenti accipietis. Græ. reuertatur. s. imperatuius pro futuro. Hebr. 54. In testimonium laboris vestri, & quod nihil ab illis accipere velitis, nec cum illis in aliquo communicare. 56. i. mitius punietur. n. id est, habitatoribus. 58. qui scio ita expedire, & possum subuenire. 59. id quidam referunt ad missionem post ascensionem. 62. non ad lupos.

SENS. LIT. IN CAP. X.

SENS. MYST. IN CAP. X.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

fugite

fugite in aliam. Amen dico vobis, non consummabitis ciuitates Israel, donec veniat Filius hominis. Non est discipulus super magistrum, nec seruus super dominum suum: sufficit discipulo vt sit sicut magister eius: & seruo sicut dominus eius. Si patremfamilias Belzebub vocauerunt: quanto magis domesticos eius? Ne ergo timueritis eos. Nil enim est opertum, quod non reueletur: & occultum, quod non sciatur. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, predicare super tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum qui potest animam & corpus perdere in

SENS. LIT. IN CAP. X.

92. Aug. contra Faustum: non vult Deus se tentet homo quando habet quid faciat, vt quod cauere oportet, euadat. Idem epist. 180. ad Hono. Fugiant qui à persecutoribus quaeruntur, & ab aliis qui non ita quaeruntur non deseratur Ecclesia, cum autem omnium commune est periculis, aut omnes ad loca munita transeant, aut hi quibus alij indigent, maneat. Remig. licentia fugiendi infirmis concessa. 93. Int. q. d. non mirum si à quibusdam fugitis, quia consummatio Israel nō fiet in fide, donec Christus à mortuis resurgat. Chry. in hom. non praeuenietis me circumuehentes. Palaestina, donec vos assumam. 94. Chry. in hom. consolatur à seipso. Hier. vt gloria loco ducant, si Domino vel passionibus adaequantur. 95. Chry. in hom. f. donec fuerit discipulus. 96. Chry. in hom. secundum honoris rationem, intellige verò secundum quae accidunt in pluribus. 97. Remig. se magistrum & dominum appellat. t. Chry. in hom. f. donec fuerit seruus. 98. Int. perfectio est discipuli non vlcisci iniurias, sicut ego feci. 99. Int. f. prius faciens, quam docens. 100. Int. qui potuit. 101. Remig. explicat quod dixit. 102. Int. cui famulantur caelestia & terrestria. 103. Hier. Idolum Acharen vocatur in libro Regum Belzebub, id est, idolum muscae, zebub enim musca. Glo. Ninus Rex Assyriorum, posuit patri Belo statua, quam suscipientes Chaldaei vocabant Bel, Palaestini Baal, Moabitarum Belphegor, Dei cultores Belzebub, id est, virum muscarum. Job spurcitiam sanguinis immolati. 104. Int. q. d. quid mirum de famulis? 105. Chry. in hom. multam familiaritatem ostendit: non enim dixit seruos. sic alibi, non dicam vos seruos. 106. Remig. f. persecuturos. 107. Hier. q. d. veniet dies iudicii, in quo & vestra virtus & illorum nequitia demonstrabitur. Hil. dies iudicii inania fuisse illorum facta reuelabit. Chry. in ho. q. d. vocant vos magos, & seductores, sed paulo post apparebunt saluatores orbis, & benefactores. 108. Int. f. corde. ¶ hoc ad bonos. 109. Int. hoc ad malos. 110. Int. f. actu. 111. Int. id est, in mysterio. Remig. q. d. cur timeatis persecutores, cum tanta sitis dignitatis, vt per vos mysteria legis & Prophetarum sint manifestanda. Chry. in hom. postquam à timore liberauit, opportunè loquitur de libera propalatione. Hil. non legimus Christum in tenebris docuisse, sed sermo eius carnalibus tenebrae sunt. Remig. in tenebris, id est, inter Iudaeos incredulos. Glo. id est, dum adhuc in timore estis. 112. Int. id est, predicare apertè. 113. Int. id est, Spiritu sancto. Hil. cum libertate fidei. Remig. i. fidelibus. Glo. i. cum fiducia veritatis. 114. Int. id est, priuatim. Remig. secreta. 115. Int. id est, palam seu publice. Rab. iuxta morem Palaestinae loquitur, vbi in tectis resident: quia non sunt cacuminata, sed aequalia. Chry. in hom. q. d. principium dedi, vos reliqua explete. Glo. quod docui in proprio Iudae loco, in toto mundo predicare. 7. Chry. in hom. omnibus reddit superiores, mortem etiam contemnendam docens. 116. Int. scilicet tantum. 117. Int. scilicet quin eam Deus reddat corpori. 118. Int. scilicet mittendo in aeterna supplicia.

SENS. MYST. IN CAP. X.

92. Hier. cum persequuntur in vno libro, aut testimonio, fugite ad alia volumina: veniet enim praedium Saluatoris. 115. Int. id est, calcate carnalia.

ADDIT. AUCT. IN CAP. X.

92. scilicet alibi predicaturi. r. id est, perambulabit, vel non facietis predicandi finem. i. Iudeorum, vel fidelium. q. d. etiam si expellamini à multis ciuitatibus, semper erit vbi predicetis, vsque in diem iudicii. 94. solet Christus sapè vti vulgè receptis sententiis, & ad suum propositum accommodare. 103. id est, Satanicum, vel cui satanas fauerit. vide cap. 12. num. 61. 111. id est, secreta, quod etiam vocat in aere. 113. id est, palam, quod etiam vocat super tecta. 115. sunt haec in Palaestina plana, non cacuminata.

gehennam. Nonne duo passeres asse veneunt? & vnus ex illis non cadet super terram
 sine Patre vestro? Vestri autem & capilli capitis omnes numerati sunt. Nolite ergo
 timere: multis passeribus meliores estis vos. Omnis ergo qui confitebitur me coram
 hominibus, cōfitebor & ego eū coram Patre meo qui in cælis est. Qui autē negauerit
 me coram hominibus, negabo & ego eum coram patre meo qui est in cælis. Nolite
 arbitrari quia venerim pacem mittere in terram: nō veni pacem mittere, sed gladium:
 veni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem
 suam, & nurum aduersus socrum suam, & inimici hominis, domestici eius.

SENS. LIT. IN CAP. X.

119. Hier. in valle quæ Gehenon dicta est, id est, vallis filiorum Enon, estque iuxta Hierusalem ad
 radices montis Moria, Iudæi Baal immolabant, filiosque dæmoni incendebant, hanc Deus commina-
 tus est olim se impleturum cadaueribus mortuorum; significantur ergo per eam supplicia perpetua
 peccatorum. 120. Int. q. d. nolite timere mortem corporis, qui mori non potestis sine nutu Dei, quod
 in minoribus liquet. 122. Glo. Lucas, nonne quinque passeres veneunt dipondio; dipondius enim ex
 duobus assibus. 123. Int. non moritur sine prouidentia Dei, quanto magis vos? Glo. quid ergo illud?
 numquid de bobus curā est Deo? aliud est cura, aliud est scientia. 124. Int. id est, sine nutu Dei.

125. q. d. vt taceam de corporis massa, etiam minimæ particule Dei prouidentia cōseruantur. Hier.
 immensa Dei prouidentia, & ineffabilis affectus. 126. Hil. in numerum aliquid colligi diligentia
 est, indicat autem nihil ex nobis periturum. Hier. non dicit omnes capillos saluandos, sed numeratos
 esse, indicatur ergo scientia numeri, non numeri cōseruatio. 127. Int. q. d. omne curam in eum
 proiците apud quem capillus non perit. 128. Int. quia rationales, quia æterni. 129. Int. ergo præ-
 dicare super tecta, quia omnis, &c. 130. Int. fidem corde, & ore. ¶ ne quis tempore persecutionis
 sufficere sibi putaret fidem cordis. ¶ ore confessio fit ad salutem. Chry. huius verbi observatio multos
 ad Apostolos adduxit. 131. Int. id est, perducam ad cōfessionem Patris, Venite benedicti Patris mei.
 Rab. cōfitebitur apud Patrem, habebit enim per Filium accessum ad Patrem. 132. Int. i. cōsortio
 Sanctorum. 133. Int. s. timore. Rab. confitetur quis fide per dilectionem operante mandata imple-
 do, negat non obediendo. 134. Int. s. vbi prodesse debet mei nominis confessio. 135. Int. i. nō per-
 ducam ad visionem Dei Patris, quæ perfruuntur Sancti. 136. q. d. sicut timor mortis non debet retra-
 here, sic nec carnalis affectus. 137. Int. q. d. non ad hoc inter homines veni, vt carnales affectus cō-
 firmem, sed spiritali gladio dissociem. Hier. missum est bonum bellum, vt rumperetur pax mala.

138. Int. s. verbi Dei. Chry. non dixit prælum, sed quod difficilius, gladium, a peritate verborum
 excitans. 139. Chry. illorum malitia hoc facit, sed dicit se facere Scripturæ more: sic illud, dedit
 oculos vt non videant. Glo. id est, priuatos carnis affectus extinguere. 141. Int. non possunt inter
 eos esse iura pacis, inter quos est bellum fidei. Rab. ¶ Hier hic locus prope eisdem verbis est apud
 Micheam. 142. Int. scilicet, qui non credunt.

SENS. MYST. IN CAP. X.

121. Hil. duo, anima & corpus, quæ peccato venduntur; & cū sint nata ad volandum in cælum,
 capiuntur, & præsentium voluptatum pretiis venduntur, sitque ex ipsis vnus in terram cadens.
 aa. Remig. caput, Christus; capilli, Apostoli, quorum nomina scripta sunt in cælis. 128. Hil. melio-
 res electi iudicibus qui cadunt in terram. 139. Int. Verbum Dei diuidit tria in duo. i. corpus, ani-
 mam, & voluntatem, contra patrem corporis, id est peccatum, & animæ matrem, id est infidelitatem.
 140. Glo. Pater, ante diabolus, mater synagoga, eademque socrus, filia, Ecclesia, eademque de gen-
 tibus nurus, sponsus, Christus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

* sps dia passerculi. 122. Asses decem faciunt denarium argenteum numum. Assis duplum dipondium
 dicitur Luca 12. quia verò hic Græcè est ἱσάριον, videtur significari numus minor asse. 126. ad. o. Deo
 curā, vt quæ sub numero commendantur. 129. pro omnis autem. vide Luca 12. bb. scilicet, mundanā,
 vel exteriorē. 138. id est, dissidium, discordiam.

Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus: & qui amat filium aut
 filiam super me, non est me dignus. Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me,
 non est me dignus. Qui inuenit animam suam, perdet illam: & qui perdiderit animam
 suam propter me, inueniet eam. Qui recipit vos, me recipit: & qui me recipit, recipit
 eum qui me misit. Qui recipit Prophetam in nomine Prophetæ, mercedem Prophe-
 tæ accipiet: & qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet. Et qui-
 cumque potum dederit vni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomi-
 ne discipuli: tamen dico vobis, non perdet mercedem suam.

SENS. LIT. IN CAP. X.

134. Int. & hic religioni pietas non est anteponenda, quod facit, qui quod Deo minus amandum
 est, plus amat quam Deum. Hier. amandi parentes, & filij post Deum; quod si vterque amor seruari
 non possit, odium in suos, pietas in Deum est. Chry. & in Deut. dicitur, qui dixerit patri & matri, nescio
 vos, &c. hi custodierunt eloquium tuum. 144. Int. s. qui præponit carnalem affectum spirituali. Rab.
 145. Chry. ad altiore sermonem ducit. dd. Int. s. vel carnem domando, vel proximo compati-
 do, & hoc intuitu æternorum. 146. Chry. in his erudit, vt sermonem de passione eius magis susci-
 piant. Greg. in hom. Crux à cruciatu, hanc baiulamus vel per abstinenciam, vel per compassionem pro-
 ximi. Glo. Peccata, proximorum, Sanctorum frxorium. ee. Greg. in hom. s. propter me patiendo.
 147. Int. q. d. nec aduersa timenda sunt, quia qui inuenire temporaliter viam vult, æternaliter per-
 det eam. 148. Rabi. præsentem vitam. 149. Int. i. paratus est eam hic perdere, omnia postponens
 amoris meo. 150. Int. s. in futuro. Chry. vtilitatem præceptorum quæ graua videbantur ostendit
 maximam. 151. Hier. præceptorum austeritatem temperat. Glo. ad susceptionem magistrorum dis-
 cipulos prouocat. 152. Int. s. qui in vobis sum. Chry. quid huius honori æqua' es? 153. Int. quia non
 aliud recipit in Apostolis, quam quod est in Christo. 154. Int. & in me est. 155. Int. i. pro eo quod
 nominatur Propheta. Hier. non personas suscipiendas esse, sed nomina docet, nec perire mercedem
 etiam si indignus suscipiatur. ff. Remig. quidam hic per Prophetam, & iustum Christum intelli-
 gunt, in cuius nomine recipientes Prophetam vel iustum, mercedem accipient. 156. Chry. s. qualem
 deest accipere Prophetam aut iustum, vel hos susipientem. Chry. in hom. cum eo iustitiæ præmia re-
 cipiet quem sustentando adiuuit. 157. Int. ne & pseudoprophetam timeant recipere. 158. Int. i. pro
 eo quod nominatur iustus. 159. Int. ne quis se ab hospitalitate per paupertatē excusaret, hoc leui
 præcepto diluit. Hier. 160. Remig. non Propheta aut iusto, sed alicui ex minimis. Hil. etiam si pec-
 catores sint quibus meo nomine hoc fit. Glo. minimi sunt qui nihil habent in hoc seculo. 161. Int.
 ne dicas deesse vnde calefieret. Hier. 162. Int. id est, pro eo quod nominatur discipulus. 163. Int. s.
 quam ex bono affectu meruit potius quam ex actu. Glo. respicit magis Deus ad pium affectum quam
 ad quantitatē rei datæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

cc. Indignus qui sit meus discipulus. vide Luc. 14. 145. id est, qui non a quo animo fert molesta.
 ee. scilicet, imitatione, vel propter me patiens. 147. qui indulget, perdit; qui mortificat, saluat, est au-
 tem inuenit præter temp. 150. id est, custodiet in vitam æternam. 155. scilicet, quia Propheta est.
 156. id est, participes erit mercedis Prophetæ. 158. s. quia iustus est. gg. non ex hoc poculum. 161. id est,
 maximum quoduis beneficium. hh. potest coniungi cum præcedentibus, vel sequentibus.

CAPVT XI.

ET factum est, cū consummasset Iesus præcipiens duodecim discipulis suis, transit inde, vt doceret & prædicaret in ciuitatibus eorum. Iohannes autem, cū audisset in vinculis opera Christi: mittens duos de discipulis suis, ait illi, Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Et respondens Iesus ait illis, Euntes renunciate Iohāni quæ audistis & vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur: & beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cœpit Iesus dicere ad turbas de Iohāne: Quid existis in desertū videre? arundinē vento agitatam? Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus gestiuntur, in

SENS. LIT. IN CAP. XI.

1. **I**N T. scilicet sermones. 2. Int. fecit, quod docuit prædicans Iudæis, non Samaritanis, non gentibus, vt secundum promissā prius offeratur Iudæis salutis occasio. Rab. Chry. in hom. subtraxit se, dāns eis locum, ipso enim præsentē nemo ad discipulos accederet. 3. Int. Iudæorum. 4. spositus. 5. Int. ne alium à se prædicatum putarent. Hil. ¶ Hier. discipulos mittit, vt per occasionem hanc interrogationis, videntes Christi signa, in eum crederēt. a. Chry. in hom. fortē hos nouerat posse facilius, quā ceteros persuaderi. 6. Int. s. per illos. 7. Int. hoc dicite. Greg. in hom. 6. non dubitat esse mundi redemptionem, sed quærit an sit ad inferni claustra descensurus. Hier. non dixit, qui venisti, sed qui venturus es. q. d. debeōne te etiam inferis nunciare, an alium? Hil. non suæ, sed discipulorum ignorantia consulit. 8. Int. non ad interrogata, sed ad scandalum nuntiorum. 9. Int. non respondit Iohāni, quia non dubitabat, sed illis. 10. Int. cessent verba, loquantur opera. Chr. in hom. à miraculis vult discant, testimoniū enim à rebus credibilis est. 12. Int. pauperes spiritu, vel opibus, intrus illuminantur, vt in prædicatione nulla distantia sit inter pauperes & diuites. Hier. 13. Int. in hoc, nuntios percutit, sicut post ostenditur. Chry. latenter eos redarguit. Hil. ostendit cui rei Iohannes cauisset: misit enim eos ne scandalizarentur. 14. Glo. i. de diuinitatis potentia non dubitauerit. Greg. in hom. infideles scandalizati, cū post tot miracula morientem Christum viderunt. 15. Chry. in hom. ne videretur homini adulari. 16. Int. quæ nesciebant mysterium interrogationis eius, ne suspiceretur Iohannem liuore motū, & vt sciant illum non sibi, sed discipulis quæsisse. Chry. in hom. ostendit se nosse eorum occulta, nec durē loquitur, quia ex ignorantia peccabant. 17. Chry. in h. m. docet per ea quæ ipsi egerant. non enim dimissis ciuitatibus in desertum venissent, nisi magnus fuisset Iohannes, & miraculis. 18. Int. qui omni vento agatur, vt leuitate mentis de me ambigat, quem prædicauit. Hier. ¶ Chry. in hom. dubitabant turbæ de leuitate Iohānis. Gre. in hom. carnalis animus fauore, & detractione tactus in partem quamlibet flectitur. 19. Int. q. d. non. 20. Int. an vana gloria ductus, lucra quærat, pro dapibus, vel vestibus, qui locustis viuūt, & pilis camelorum induitur? Hier. ¶ Chry. in hom. si vellet mollibus vestiri non eremum habitasset.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

4. **H**IL. lex, ne Christus posset intelligi, peccatis plebis, quia vinculis continebantur. 3. Int. lex ad gratiam Euang. mittit. a. Ambr. in Lucam c. 7. duo populi, Iudæorum. f. & gentium. c. Int. id est, per doctrinam Euangelij illuminantur. f. Hil. desertum, vbi non habitat Deus. arundo, inanitate vitæ speciosi, & fructu veritatis vacui, & ad omnium malorum spirituum status mobiles; mollis vestis, lasciuens corpus. Domus regum. i. dæmonum, qui mundo dominantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

1. i. fecisset præcipiendi finem Gracis. 3. f. Iudæoram. sic Psal. 98. ad inuentiones eorum, non Aaron, & Samuel, qui præcesserant, sed Iudæorum. b. i. ex ipso & ille venturus. f. à Prophetis prædictus. c. de quo Isa. 31. Grac. ἐν αὐτῷ ἔσονται. i. visum recipiunt. d. ἡ ἀγγελία. i. Euangelium audiunt, & recipiunt, seu docentur. q. d. pauperibus prædicatur Euangelium. vide Isa. 61. 14. f. humili conuersatione mea, seu abiectioe offensus, occultē notat discipulos Iohannis, simul ostendēs se illorum corda nosse. g. i. vestimentis splendidis, & preciosis.

domibus regum sunt. Sed quid existis videre? Prophetam? Etiam dico vobis, & plus
 quàm Prophetam. Hic est enim de quo scriptum est, Ecce ego mitto Angelum meum
 ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. Amen dico vobis, non surrexit
 inter natos mulierum maior Ioanne Baptista: qui autem minor est in regno celo-
 rum, maior est illo. A diebus autem Ioannis Baptiste vsque nunc, regnum celo-
 rum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Omnes enim Prophetæ & lex vsque ad
 Ioannem prophetauerunt: & si vultis recipere, ipse est Helias, qui venturus est. Qui
 habet aures audiendi, audiat. Cui autem similem æstimabo generationem istam? Si-
 milis est pueris sedentibus in foro: qui clamantes coequalibus dicunt, Cecinimus

SENS. LIT. IN CAP. XI.

21. Int. f. vbi aliquid venientur. 22. Int. ponit quod erat. 23. Int. qui me non tantum venturum præ-
 dixit, sed etiam digito demonstravit. Greg. ¶ Hier. ad privilegium prophetale, accessit baptismi præ-
 mium, ut suum Dominum baptizaret. 24. Int. f. in Malachia. 25. Int. verba Patris ad Filium. 26. Int.
 id est, nuncium. Hier. non Angelus natura, sed officio. 27. Int. id est, manifestationem tuam. Chry. in
 hom. prope te. 28. Int. id est, per uia, reddet tibi corda auditorum prædicando & baptizando. 29. Int.
 ut summam virtutum eius comprehendam. 30. Int. non virginis. Rab. mulieres enim proprie corrup-
 tæ vocantur, quamquam Maria aliquando vocatur mulier, id est, femina. 31. Int. etsi æqualis. Hier.
 non enim statim sequitur, si alij maiores non sunt, ut ipse sit maior. 32. Int. f. tempore. Glo. ego, quem
 multorum opinio minorem facit. 33. Int. id est, in cordibus Apostolorum. Aug. 2. cont. aduer. leg. &
 pro cap. 5. in gloria, vel Ecclesia, ut significet vel beatos, vel se, qui minor tempore Ioanne, sed tunc ita
 legendum, qui minor est, in regno celorum maior est illo. Hier. omnis beatus maior est hinc viuentis:
 aliud enim est possidere coronam victoriæ, aliud in acie dimicare. 34. Int. f. dignitate. 35. Int. alia com-
 mendatio Ioannis. 36. Int. quàm diu dicitur nunc, i. semper. 37. Hier. grandis violentia in terra geni-
 tos celum querere, & possidere per virtutem, quæ non tenuimus per naturam. 38. Int. quibus non
 erat promissum. 39. Hil. gloria Israël promissa, & oblata, fide gentium occupatur & rapitur. 40. Int. f.
 præcedentes. 41. Int. vbi Christi tempus ostenditur, quem Ioannes ostendit. Hier. 42. Int. vel prædi-
 cauerunt. l. Chry. aliam coniecturam ponit aduentus sui, dicit autem vultis, ostendens libertatem.
 43. Int. hoc esse mysticum, & indigere intelligentia ostendit, cum subdit, qui habet. Hier. Helias. i. in
 spiritu & virtute Helie veniens. 44. Int. f. cordis. Rem. 45. Int. i. quod dixi mysticè intelligat. 46. Hil.
 exprobat infidelitatem. Chry. ostendit nihil omisum ad eorum salutem pertinens. 47. Int. tot moni-
 ta salutis audientem, & non obediens. 48. Int. f. Iudaicam. 49. Int. f. huic toti negotio.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

21. Hier. rigida vita, & austeria prædicatio, aulas regum, & mollium hominum palatia vitare debet.
 Greg. in hom. si in studio preciosarum vestium culpa non esset, non laudasset Dominus Ioannem, de ve-
 nimenti asperitate. Aug. 3. de doctr. cap. 12. in talibus non usus rerum, sed libido vrentis in culpa est.
 30. Int. sicut David, & Hieremie. Hil. Prophetæ in simplicitate sensus, ut pueri prædicauerunt. 51. Int.
 i. Hierusalem, vbi lex & iura promittunt. Hil. i. in medio synagogæ. 52. Remig. erant omnes de vna stir-
 pe. 53. Hil. i. ad confessionem Dei prouocauimus. Hier. prouocauimus ad bona opera. Chr. remissam
 vitam ostendit, & non estis persuasi. Ioannes duram vitam sustinuit, & non attendistis. dicit verò nu-
 mero plurali, quia vtriusque vna intentio erat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

b. Gra. vñ. i. certè. 23. f. quia Christi præcursor, regni celorum prædicator, baptismi institutor, Angelus Dei.
 27. pro. ante te. Hebr. 31. f. Prophetæ, ut patet ex Luc. 35. f. quibus cæpi prædicare. 37. i. ut innuitur,
 seu occupatur. 38. i. qui ei vim affrunt, per sui mortificationem. 42. f. de Christo venturo, vel populum, pro
 ratione illorum temporum docuerunt viuendi rationem. l. i. si attentè aduertatis. m. pro. erat. 45. indicat
 aduenisse iam Messiam. n. pro. assimilabo. 47. i. genus hoc hominum. 50. f. qui ludendo solent representare
 nunc lata, nunc tristia. 51. foro rerum ventalium. 52. i. coartatus, sedalibus. 53. tibiys scilicet.

vobis, & non saltastis: lamentauimus, & non planxistis. Venit enim Ioannes neque manducans, neque bibens: & dicunt, Dæmonium habet. Venit Filius hominis manducans & bibens, & dicunt, Ecce homo vorax, & potator vini, publicanorum & peccatorum amicus. Et iustificata est sapientia à filiis suis. Tunc cœpit exprobrare ciuitatibus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes eius: quia non egissent pœnitentiam. Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethsaida, quia si in Tyro, & Sydone factæ essent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent. Verumtamen dico vobis, Tyro & Sydoni remissiùs erit in die iudicii quàm vobis. Et tu Capharnaû numquid vsque in cælum exaltaberis: vsque in infernum descendes: quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in te, fortè mansissent vsque in hanc diem. Verumtamen dico vobis, quia terræ Sodomorum remissiùs erit in

SENS. LIT. IN CAP. XI.

57. Int. exponit prædictam similitudinem. 58. Int. exemplo abstinentiæ suæ pœnitentiam vobis indicens, & noluit humiliari cum eo. Aug. 16. cont. Faust. cap. 31. non enim utebatur victu, quo Iudæi. 59. Int. q. d. quicquid me puteris, ego tamen Dei virtus, & Dei sapientia, iuste facere intelligor ab Apostolis. Hier. 60. Hier. i. Dei dispensatio, & doctrina, vel Christus. 61. Int. quibus Pater reuelauit, quæ prudentibus abscondit. Aug. de quæst. Euang. intellexerunt Apostoli regnum Dei non esse in esca & potu. Hier. quidam codices habent ab operibus suis. p. Hier. f. cum circuiret ciuitates & vicus, vt supra legimus. q. Aug. 2. de conf. Euan. cap. 32. & hoc Lucas commemorat, rei gestæ, vt videtur ordinem secutus, nisi malimus bis fuisse hæc à Christo dicta, vt nonnulla alia. 62. Int. quæ quoddam mysterium Dei tenuisti. Rab. Corozaim, id est, mysterium meum. 63. Int. quæ fructum gignere debuisti, ad quam spirituales venatores missi sunt. Rab. Bethsaida, id est, domus fructuû, vel venatorum. ciuitates sunt hæc Galilææ, in littore maris. 64. Int. id est, in ciuitatibus gentium, quas diabolus venator in angustia tentationum comprehendit. Rab. Tyrus, angustia; Sydon venatio. vrbes sunt hæc Phœnicis. Au. lib. de perseu. Tyrii & Sydonij Dei iudicio in massa perditionis relictæ, quibus, vt crederent, non est datum, & vnde crederent est negatum. 65. Int. scilicet pro memoria pungentis peccati.

66. Int. f. pro mortis consideratione. Greg. 35. Mor. cap. 2. vtrumque adhiberi solet ad pœnitentiam, vt in punctione cilicii cognoscamus quid fecimus, in cinere, quid facti sumus, mortui. f. pungeret peccato. 67. Int. sed nec factæ sunt in eis, nec pœnituerunt, & tamen, &c. 68. Int. sicut minor fuit culpa eius, quæ nuncios veritatis non habuit, quàm eius quæ refutauit, ita minor pœna. Hier. tantum enim naturalem legem calcauerunt. 69. Int. quæ, & simili culpæ subiaces. Remig. Metropolis hæc Galilææ.

70. Hier. alia lectio, & tu Capharnaû, quæ vsque ad cælum exaltata es. f. meo hospitio, & signis: vsque ad inferna descendes, quia. f. credere noluit. 71. Int. idèò maioribus suppliciis punieris, quia credere noluit visis virtutibus. Hier. 72. Int. id est, certè. Remig. indicatur liberum arbitrium.

73. Int. id est, non contigisset eis subuersio, vbi fuisset correctio. 74. Int. quia minor culpa. Remig. diuersa supplicia in inferno, vt diuersæ mansiones in cælo.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

54. Int. id est, non assurrexistis operando. 55. Int. id est, pœnitentiæ lachrymas necessarias vobis prædiximus, & non acquieuitis, nec adhuc acquiescitis. 56. Int. f. per compassionem. 57. Hil. Iudæis, & lex grauis visa est, poribus & cibis præscriptis, & dæmonium, id est, peccatum habere, nec in Euangelio vitæ libertas placuit. o. Int. id est, cibo & potu latitiam futuri regni præsignans, & noluitis cum illo gaudere, sed calumniati estis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

59. id est, laudata, approbata, suscepta, vel de seculi, vt quæ nihil omiserit ad salutem necessarium. 61. i. sui participibus, & amicis, nempe verè sapientibus. q. Execrantis vox. r. id est, miracula. 65. 66. sic olim fiebat pœnitentia. 67. pro, propterea. 70. videtur legisse n, nunc enim n. q. d. num putas tibi istam gloriam diu duraturam? erras.

die iudicij, quam tibi. In illo tempore respondens Iesus dixit, Confiteor tibi
 Pater Domine cœli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, &
 reuelasti ea paruulis. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mihi
 tradita sunt à Patre meo. Et nemo nouit Filium nisi Pater; neque Patrem quis nouit
 nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis, & onera-
 ti estis, & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia
 mitis sum, & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim
 meum suauis est, & onus meum leue.

SENS. LIT. IN CAP. XI.

75. Int. scum exprobraffet Iudæis. 76. Glo. f. tacitæ obiectioni, cur Christum, quem gentilitas re-
 cepit, Iudæi reiecerunt? Chry. 77. Int. id est, gratias ago, in te exulto. August. de verb. Dom. serm. 8.
 Laudo te, non accuso me: est enim confessio alia laudantis Deum, alia accusantis se. 78. Int. f. mi. Hic
 si creatura esset, Dominum suum non Patrem appellasset, aut cœli etiam, & terræ patrem dixisset.
 79. Int. non pater. 80. Int. id est, Sacramentum mei aduentus. Hier. 81. Int. f. Scribis & Phariseis,
 qui sibi sapere videntur. Hier. ¶ Aug. de verb. Dom. id est, à superbis: sequitur enim paruulis, id est,
 humilibus. Hil. sapientibus stultitiæ suæ præsumptione. 82. Int. & hoc per me. Chry. non vult discipu-
 los de se magna sapere: reuelatio enim erat, non illorum studium. 83. Int. id est, humilibus spiritu.
 Greg. 27. Mor. cap. 9. non dixit stultis, damnat enim tumorem, non acumen. Hil. paruulis malitia, non
 sensu. Chry. ob id lætatur, non quia sapientibus absconditum. 84. Hilar. facti æquitatem, paternæ vo-
 luntatis iudicio confirmat. Hier. blandientis affectu loquitur, vt inceptum in Apostolis beneficium
 compleatur. 85. Int. f. vt humilis redeat, qui superbiendo recessit. 86. Greg. 25. Mor. cap. 18. iniustum
 esse non potest, quod placuit iusto, ne temerè ergo disseciamus Dei consilia de aliorum vocatione,
 aliorum repulsione. 87. Int. Omnipotens est, & consubstantialis Patri. 88. Chry. hoc additum, ne
 quia gratias egerat, putaretur virtute priuatus. Hier. non cælū, & elementa dicit tradita, sed eos, qui
 per Filium accessum habent ad Patrem. Aug. contr. Maxim. lib. 3. cap. 12. non minor est potestate Pa-
 tre, qui omnia habet, quæ Pater: dedit autem Pater gignendo. u. Chry. latenter se ostendit consub-
 stantialem. Hil. eandem in mutua cognitione docet esse substantiam. 89. Chry. f. cognitione, qua ille.
 90. Int. non quod solus. Aug. 1. de Tri. c. 8. non separatur propter substantiæ inseparabilitatem Spiritus
 sanctus. 91. Int. hoc naturæ. 92. Int. hoc gratiæ. 93. Aug. 7. de Trin. cap. 3. reuelatur Pater per
 Filium, id est, verbum suum. Idem de qu. Euang. & Pater, & Filius per filium reuelatur, & id significa-
 tur hoc loco. 94. Int. q. d. & quia per me habetis accessum ad Patrem, venite, credendo & obediendo.
 95. Int. quasi victi. 96. f. peccatis, vel iugo legis. Hil. 97. Int. non tantum exonerabo. Rab. Chry. in
 omni quiete constituam. 98. Rab. i. Euangelium, quod Iudæis & gentes cōiungit. Glo. i. præcepta mea.
 99. Rab. i. in honore habete. 100. Int. f. in fide combinatoros. x. Glo. f. docente verbo & exemplo.
 101. Int. f. moribus, quia nullum lædo. 102. Int. quia nullum despicio. Aug. de verb. Dom. ser. 10.
 magnus esse vis à m. inimo incipe. vis ædificare: prius cogita de fundamento humilitatis. 103. Int. i.
 mente. ¶ non fide. 104. Int. f. hic spe. postea re. 105. Int. i. Euangelium. 106. Int. f. non de retractatibus,
 sed dilataro corde currentibus. Rab. Ad supra dicta via arcta, augusto quidem initio incipitur, sed in
 progressu, dilectione dilatur. Aug. de verb. Dom. gestata requie spirituali, leuia videntur, quæ aspe-
 ra sunt alioquin & graui; omnia tua & immania propè nulla efficit amor. 107. Int. i. disciplina.
 108. Glo. momentaneum tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

76. pro. subiungens. Heb. vide Matth. 17. 77. i. laudo, gratias ago. i. scilicet non reuelando. 81. quales,
 Scriba & Pharisei. vide 1. Cor. 1. 83. multis infantibus, stultis, f. mundo, seu simplicibus. 84. vai. i. certè.
 approbantis & confirmantis. 89. f. perfecit, seu comprehensit. 93. i. patefacere. 95. f. molestia aliqua.
 96. f. curis, peccatis, miserijs, legis veteris onere. 97. i. recreabo, requiescere faciam: nam cit. a. æuandvva.
 98. id est, legem Euangelicam, quæ ligat, ne quis à iustitia discedat. x. pro, quod, vel q. d. sum enim mitis,
 non asper. 106. Gra. ægeros commodum, placidum, blandum, facile, suauis.

CAPVT XII.

In illo tēpore abiit Iesus per sata sabbato: discipuli autem eius esuriētes cœperunt vellere spicas, & māducare. Pharisei autem videntes dixerūt ei, Ecce discipuli tui faciunt, quod non licet facere sabbatis. At ille dixit eis, Non legistis quid fecerit Dauid quando esuriit, & qui cum eo erant? quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus? Aut non legistis in lege, quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, & sine crimine sunt? Dico autem vobis, quia templo maior est hīc. Si autem sciretis quid est, Misericordiam volo, & non sacrificiū: numquam condemnassetis innocentēs: Dominus enim est Filius hominis etiam sabbati. Et cū in de transisset, venit in synagogam eorum. Et ecce homo erat

SENS. LIT. IN CAP. XII.

1. Glo. transit Mattheus ad facta post mortem Iohannis. Aug. 2. de conf. Euan. cap. 34. fortē Mattheus rei gesta ordinem tenuit; Marcus autem, & Lucas suar recordationis. 2. Int. iterum datur occasio contradicendi Iudæis. Chry. dat occasionem soluendi sabbatum. 4. Chry. itaque nō erant famēs separabat. 5. Int. austeræ vitæ est, non præparatos, sed simplices cibos querere, vel comedere. Hier. 7. Aug. 5. cont. Faust. cap. 6. non prohibet vellere spicas, vt futuros Manichæos conuinceret, qui herbam nō euellunt, ne homicidium perpetrent. 7. Int. nota, quōd Apostoli litteram sabbati destruunt. Hier. 8. Int. de vinea vel fruge vicini licebat edere, sed non falcem mittere, vel foras efferre. Aug. de ope. mon. præceptū lege Iudæis, vt in agris furem nullum tenerent, nisi qui aliquid vellet auferre, comedentem tantum, liberū impunitūq; abire sinerent; itaq; non eos arguunt furti Pharisei. 2. Glo. vult sabbatum non ad litteram, sed spiritualiter intelligamus. 9. Chry. Dauid in mediū adducit, quōd eius multa gloria apud Iudæos. Hier. q. d. si illum famēs excusauit, cur nō hos? Chry. si quis dicat fuisse Prophetam illum: at eius socij non erant. adde quōd nec Prophetis illud licebat. 10. Hier. melius arbitratus est Achimelech homines de famis periculo liberare, quā Deo sacrificiū offerre. hostia enim Deo grata, hominū salus. 11. Chry. plus erat sacram illam mensam tangere, quā sabbatum transgredi. 12. Glo. exempla duo attulit regis, & sacerdotū, rex, & sacerdos, & sabbati Dominus. Aug. 1. de q. Euan. q. 2. 13. Int. f. dum tauros cædunt, pueros circumcidunt, & dum vnam legem seruāt, sabbatum destruunt. Hier. 14. Int. pro, & tamen. 15. Int. ipse Iesus Dominus templi. 16. Int. id est, in hoc loco. 17. Chry. sermo cum vehementia. 18. Int. quā Abimelech fecit, dum esurientes pavit. 19. Int. i. Apostolos. 20. Int. id est, præest, & non subest veteri obseruantiz, & ideo non peccat, qui secundum eius ordinationem obseruat. 21. Remig. quem vos purum Dominū putatis, Deus est. 22. Int. satio sabbato, vt Lucas ait. Aug. 2. de conf. Euan. ca. 31. 23. Hil. præmissa enim in capō gesta sunt. 24. Hier. dicitur fuisse cæmentarius in Euangelio Matthei, quo vtuntur Nazaræi, & Ebionitæ.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

1. Hīc Sabbato in agrum profectio, est Domini in legis otio progressus in mundum 3. Glo. sata, auditores, quorum salutem doctores esuriunt, velluntque spicas, dum à terrenis retrahunt, comeduntq; id est, in corpus Ecclesiæ trahiunt sabbato, id est, spe salutis æternæ, vel sata Scripturæ, vnde testimonia assumuntur, & discutiuntur in sabbato, id est, quieta mente. 6. Int. peccatorum conuersio stultis sabbati defensoribus displicet, sed à sabbati Domino probatur. 18. Hil. opus salutis nostræ non in sacrificio legis, sed in misericordia est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

a. quodam scilicet. c. id est, templum, nempe atrium. 13. f. occupari sacrificiis, ob qua multa faciunt alioqui seruitia. 16. i. hoc loco. d. id est, misericordiam antepono sacrificio. Hebr.

manum habēs aridam, & interrogabant eum dicentes, Si licet Sabbatis curare? vt accuſarēt eum. Ipſe autem dixit illis, Quis erit ex vobis homo qui habeat ouē vnā, & ſi ceciderit hæc ſabbatis in foueā, nonne tenebit, & leuabit eam? Quāto magis melior eſt homo oue? Itaq; licet ſabbatis benefacere. Tunc ait homini, Extende manū tuā. Et extendit; & reſtituta eſt ſanitati ſicut altera. Exeuntes autem Pharifæi, conſilium faciebant aduerſus eum, quomodo perderent eum. Ieſus autem ſciens reſceſſit inde: & ſecuti ſunt eum multi, & curauit eos omnes: & præcepit eis ne manifeſtum eum facerent, vt adimpleretur quod dictum eſt per Eſaiam Prophetam, dicentem, Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus in quo bene complacuit animæ meæ. Ponam ſpiritu meum ſuper eum, & iudicium gentibus nunciabit. Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

26. Hil. arguendi occaſionem ex reſponſione quærentes. Hier. ſi non curet, crudelitatis aut imbecillitatis: ſi curet, tranſgreſſionis volunt accuſare. Aug. de conf. Euan. priùs illi interrogarunt, deinde Dominus, vt ait Lucas & Marcus. e. Rab. præcipuè in ſabbatis docebat Dominus, & operabatur ob frequentiam populi, quærens omniū ſalutem. 27. Hier. ſic ſoluit quæſtionem, vt eos auaritiæ condemnaret. Rab. illi ex cupiditate violabant ſabbatum, cū Chriſtus ex charitate ageret. 28. Int. ſ. nō animalis, ſed ſuæ auaritiæ conſulens. Hier. 29. Int. ſ. quia illa die licet ſibi vtile facere. 30. Int. ſ. alij. 33. Int. ſ. liuore permoti, non enim culpa fuit vel hominem manum extendere, vel Chriſtum ſanare. 34. Int. ſ. eorum inſidias. Hier. 35. Int. vt homo fugit odientes. Remig. quia nō erat locus, nec tempus parienti. Hier. ſ. ceſſit occaſionem impietatis auferens. Glo. nota exemplum. ſi vos perſequuti fuerint in vna ciuitate, &c. 36. Int. acceſſit vbi inuenit ſequentes. 37. Remig. quia ſequebantur dilectione, deſiderij effectum conſequuntur. 38. Hil. iactantiam declinat. Remig. ideo præcipit, ne perſequentes deteriores fierent. 39. Int. ſ. in perſona Patris de Filio. g. Remig. hoc teſtimonio multa confirman- tur. illud enim, ecce puer, ad illud refertur, hic eſt Filius meus; ponam ſpiritu meum, ad id quod deſcendit ſpiritus ſanctus ſuper baptizatum, iudicium gentibus, &c. ad illud, cū ſederit Filius hominis, &c. nō contendet, &c. ad illud, quod pauca reſpondit Pontifici, Pilato, & Herodi, arundinem, &c. ad id quod perſecutores declinauit, ne fierent deteriores, & in nomine, &c. ad id, euntes docete, &c. 40. Int. quia in forma ſerui. Remig. 41. Int. ſ. ad opus quod nullus alius poterat facere. ſ. redimere genus humanū. Rab. ¶ Remig. alia lectio, electus quem elegi. 42. Int. quia ipſe ſolus eſt agnus ſine macula. Rab.

43. Int. id eſt, voluntari meæ. Remig. ſignificatur Dei affectus. 44. Int. quod alibi, requieſcet ſuper eum ſpiritus Domini. 45. Int. non Dei verbum, ſed puerum. Hier. ¶ Remig. hoc factum cū eſt incarnatus, tunc enim accepit plenitudinem ſpiritus ſancti. 46. Int. ſ. futurum, & modò iuſta iudicia agit. 47. Int. ſ. per prædicatores noui teſtamenti. 48. Int. quia cū malediceretur, non maledicebat, ſed ſicut ouis ad occiſionem ductus eſt, & non aperuit os ſuum.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

25. Rab. manus hominis, quia ad pomum extenſa, arefacta eſt, manus etiam in ſynagoga arida, quia vbi maior ſcientia, ibi grauior tranſgreſſio. Hier. manus Iudæorum aridæ vſq; ad aduentum Domini. 31. Rab. debilitas animæ eleemoſynarum largitate curatur. erat languida dextera, quia ab eleemoſynis corpebat; ſiniſtra ſana, quia ſuæ ſaluti intendebat, ſed veniente Domino, quod congregauit cupiditas, tribuit charitas. 32. Int. id eſt, à lumine recedentes. 49. Int. myſticè, qui latam viam inſiſtunt, & non audiunt vocem Chriſti. Hier. ¶ Remig. platea Græcè, latitudo; Chriſtus autem ſuis dilectiſſimis, non delectabilia in hoc mundo promiſit, ſed aſpera.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

f. Alq. ſequi præſtat. 30. i. officere benefico. 38. i. reſiſtere interminatus eſt. g. citat partim ſecundum Hieronimum, partim ſecundum 70. editionem. aſſert verò id teſtimoniū ad demonſtrandū Chriſti manſuetudinem, de quo ſuprà. & euulgandum eſſe Euangelium in gentes, repellentib. id Iudeis, vt Marcus indicat. 40. i. ſeruus, ſeu miniſter, vel filius. 42. i. in quo placata anima mea, vel quem diligo vehementiſſimè. 43. pro mihi. 46. id eſt, quod iuſtum & æquum. 48. i. eſt, litigabit. h. ſcilicet contentioſè.

¹ vocem eius, arundinem quassatam non confringeret, & ⁵⁰ linum fumigans non ⁵¹ extingueret: donec ⁵² eiiciat ad victoriam iudicium: & in nomine eius ⁵³ Gentes ⁵⁴ sperabunt. Tunc obla- ⁵⁵ tus est ei ⁵⁶ dæmonium habens, cæcus & mutus, & curauit eum, ita vt loqueretur, & vi- ⁵⁷ deretur. Et stupebant omnes turbae, & dicebant, Nunquid hic est Christus filius David? ⁵⁸ Pharisei autem audientes dixerunt, Hic non eiicit dæmones nisi in Beelzebub prin- ⁵⁹ cipe dæmoniorum. Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis, Omne regnū di- ⁶⁰ uisum contra se, desolabitur: & omnis ciuitas, vel domus diuisa contra se, non stabit. ⁶¹ Et si sathanas sathanam eiicit, aduersus se diuisus est: quomodo ergo stabit regnum ⁶² eius? Et si ego in Beelzebub eiicio dæmones: filij vestri in quo eiiciunt? Ideo ipsi

SENS. LIT. IN CAP. XII.

50. Hier. qui peccatori non porrigit manum, nec portat onus fratris, quassatum calamus confrin-
git, qui scintillam fidei contemnit in paruulis, lignum extinguit fumigans. Aug. 20. de ciu. ca. 30. per-
secutores Christi, perdita integritate, quassato calamo, & amisso lumine, lino fumanti comparantur,
quibus pepercit, quia non venit iudicare. Hil. ostendit se posse eos facile frangere, vt arundinem con-
tritum, & eorum furorem extinguere. Rab. quassatae gentes, non sunt contritae, sed in salutem reserua-
tae, nec Iudaei à vento agitati, condemnati statim, sed supportati patienter. 51. Ra. Gentes quæ extin-
cto naturalis legis ardore fumi amarissimi, & oculis noxii, tenebroseque caliginis inuoluebatur erro-
ribus, à Christo sunt in maxima incendia suscitati. 52. Chry. omnibus completis, vltionem inducet,
cū. n. scilicet claram fecerit suam victoriam. Rab. donec iudiciū, quod in eo agebat, ad victoriam perueniat.
Glo. tandū prædicatio eius lucet mundo, donec ponat in terra iudiciū, & impleatur. Fiar volūtas tua
sicut in cælo & in terra. 53. Chry. non solum punit, sed & orbem terrarū ad se trahet. 54. Int. quia
non est aliud nomen sub cælo in quo oporteat saluari. 55. Aug. 20. de ciu. cap. 30. hoc iam videmus
impletum. 56. Remig. cū exisset ex synagoga, vel aliquanto post. m. Aug. 2. de cons. Euang. c. 37.
Lucas mutum dicit tantū, & non cæcum, sed de alio videtur loqui. 57. Beda tria miracula, cæcus
videt, mutus loquitur, à dæmone liberatur. 58. Int. mirantur minus eruditi, & ob misericordiam &
beneficium, filium David prædicant. 59. Int. qui sapientes videntur, vel negant, vel detractant, quasi
non sint opera Dei, sed immundi spiritus. 60. Int. in quo nescientes consentunt diuisionem dæmo-
num. 61. Remig. Idem Beel à patre Nini, & Baal, quia in excelsis colebatur. & Beelphegor à monte
phega. 62. Int. vt vel sic crederent in eum qui cordis occulta videbat. Hier. 63. Hier. vt concordia
paruae res crescunt, ita discordia maximæ dilabuntur. Glo. necessaria complexione arguit. q. d. si vir-
tute Dei eiicio dæmones, cur calumniimini; si dæmonis, regnū eius diuisum est. 65. Int. pro & ideò.
66. Int. cuius intra se bellum, pax est hominum, vt iam non habeat in mundo locum. Hier. 67. Int.
id est, non stabit, vt iā sit finis mundi. Hier. p. Chry. secunda solutio. 68. Int. exorcistæ Iudæorum,
qui ad Dei nominis inuocationē eiiciebāt dæmones. Hier. vel Apostoli, quod magis intelligere debe-
mus. Chry. non rebus ij, sed Christo aduersabātur. Itaq; ostendēs inuidiā Apostolos in mediū adducit.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

57. Beda. in conuersione expellitur dæmon, illuminatur anima, & Deum laudat. 64. Hil. excidium
Hierusalem denunciatur, quæ in Christum furore exarsit, & Apostolos fugauit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

1. s. tumultiuosa, aut iactabundam. 51. id est, ellychnium. q. d. fouebit infirmos. 52. pro, donec faciat,
vt iudicium vincat, vel atque ita fiet, vt veritas in orbe obtineat. 56. id est, illo tempore, factum enim po-
stet, vt patet ex Mar. & Luc. n. vox Græca etiam surdum significat: hic tamen videtur solum mutum si-
gnificare, nihil enim de auditu dicitur. 61. Non à Belo, vt quidam putant, sed à Beel, seu potius Baal, id est
Domino. sic enim Dij gentium vocabantur quasi Domini, inde Beelphegor, seu Baalphegor, Deus Moabit-
rum, & Baalberith. Iud. 9. Beelzebub, Deus Accaronitarum. 1. Reg. 4. q. Idolum musca, zebub enim musca,
aliquando Baal accipitur pro Deo Tyrionum, & Sydoniorum. 3. & 4. Reg. 6. s. animum quo dicerent, nem-
pe calumniandi. & populum auertendi. 66. id est, si princeps dæmonum, vt vos putatis, alios dæmones vi-
eiicit. 68. scilicet, exorcistæ, quales illi de quibus Act. 19.

iudices vestri erūt. Si autem ego in Spiritu Dei eiicio dæmones: igitur peruenit in vos regnum Dei. Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa eius diripere: nisi prius alligauerit fortem? & tunc domum illius diripiet. Qui nō est mecum, contra me est: & qui non congregat mecum, spargit. Ideo dico vobis, omne peccatum & blasphemia remittetur hominibus: spiritus autē blasphemia non remittetur. Et qui cumque dixerit verbum contra Filium hominis, remittetur ei: qui autē dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in futuro. Aut facite

SENS. LIT. IN CAP. XII.

69. Int. s. nō potestate, sed cōparatione, quia Deo tribuūt, quod illi Beelzebub Hier. vel quia Apostoli sedebunt in duodecim solis, iudicātes duodecim trib. Israhēl. Rab. cōscij erant Apostoli: nihil se malæ artis à Christo didicisse. 70. Glo. Lucas in digito. i. Spiritu sancto. 71. Int. q. d. incipit destrui potestas Diaboli, vt regnet Deus in vobis. Chry. q. d. vobis veniunt bona: itaque vestram impugnatis salutem. 72. Hier. vel se dicit, vel regnum, quod Iohannes, & ipse prædicauerunt: est & regnum Scripturæ, quod ablatum à Iudæis, traditur Gentibus. Hil. diminutio regni diaboli, augmentatio est regni Dei. Aug. i. de q. Euan. q. 3. regnum Dei dicit, quo impij à fidelibus secernūt. 73. Chry. tertia solutio, q. d. tantum abest, vt vtar diabolo adiutore, vt præliet cum eo, & eius principem ligem. 74. Int. s. nisi præualeret diuina potentia. 75. Int. i. mundum, qui in maligno est. Hier. 76. Int. i. diabolus, à quo nemo poterat se eruere. Hier. non debemus esse securi, quando victoris voce aduersarius noster fortis commotione electorum compescuerit, & potestatem ademerit. Aug. de q. Euan. 77. Int. i. homines deceptos. 78. Int. i. à seductione electorum compescuerit, & potestatem ademerit. Aug. de q. Euan. 79. Int. i. ereptos diabolo per diuersos gradus Ecclesiæ ordinat. 80. Int. s. diabolus. Chry. quarta solutio Glo. qui dissimil. a meis opera facit, mihi contrarius est. 81. Int. q. d. opera mea non possunt operibus Beelzebub comparari, quia ego congrego, ille dispergit. Chry. ostendit illos contra se esse, qui spargant quæ ipse congregat. 82. Int. s. diabolicum est congregata dispergere. 83. Chry. excusando responderat, nunc terret. Hil. seuerissima definitione condemnat illorum peruersitatē. 84. Int. s. facti. 85. Int. dicti. 86. Remissionem penitentiam agant: conuincitur autem hinc Nouatiani error. Auctor. negabant isti penitentiam remedium lapsis post baptismum. 87. Int. est spiritus blasphemia, contra veritatē, cum eam cognoueris, induratio. Aug. de verb. Dom. ser. 11. idem est illud Lucæ, qui blasphemauerit in Spiritum sanctum. 88. Aug. de verb. Dom. exponit, quod dixit. 89. Hier. scilicet, scandalizatus carne mea, & me hominem tantum arbitrans. 90. Hier. qui Dei opera calumniatur, inuidia stimulatus, & opera Spiritus sancti dicit esse Beelzebub. Hil. quid tā extra veniam est, quā Christō paterni Spiritus substantiam adimere? 91. Glo. exigentibus enim meritis suis non perueniet ad penitentiam. Aug. de verb. Dom. serm. 1. an paganis, Iudæis, & hæreticis, qui blasphemant Spiritum sanctum, nulla est spes veniæ? For- tē in tota Scriptura nulla quæstio difficilior est aliqua blasphemia cōtra Spiritum sanctum, quæ nullam remissionem meretur, videlicet impenitentia, quæ est contra Spiritum sanctum, in quo peccata dimittuntur, de nullo tamen desperandum est, quamdiu viuūt. Idem de serm. Dom. in monte lib. 1. peccati, quod Iohannes dicit ad mortem; id est, cum quis post agnitionem Dei fraternitatem oppugnat, aut inuidet gratiæ, tanta est labes, vt deprecandi humilitatem subire non possit, si in hac peruersitate mentis finiat vitam, de nullo enim desperandum est, dum viuūt, & hoc fortē est peccare in Spiritum sanctum, id est, post acceptam gratiam, per malitiam, & inuidiam fraternam impugnare charitatem. Chry. Ignorabant Christum quis esset, ac Spiritus sancti sufficiens experimentum acceperant, itaque inuitabilis eorum condemnatio. 92. Rab. conuincitur hæresis Origenis, dicentis, post multa sæcula omnes veniam cōsecuturos. Gr. in dial. lib. 4. c. 39. datur intelligi, quādam culpas in hoc sæculo, quā- dā verō paruas, s. in futuro relaxari. 93. Int. i. existimate, vel iudicate. Chry. vult eos corrigere. Hier. inuitabili syllogismo constringit: q. d. si diabolus malus est, bona facere non potest, si bona facio, non ex diabolo sum. Hil. arborem se ostendit fructibus vberriam. Aug. de verb. Dom. ser. 12. hoc præcep- tum est, s. vt simus arbores bonæ, illud verō, facite arborem malam, &c. monitio est, vt caueamus, nec putemus si mali simus, bona opera habere. prius enim est mutandus homo, vt opera mutantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

69. q. d. id quod agunt illi, non condemnabit, approbat enim in eis, in me calumniantes. 72. i. Messias promissus. 77. i. bellica instrumenta. Hebr. q. in ouile. s. 87. i. contra Spiritum sanctum, sic supra, potestas spirituum immundorum. r. i. aliquid. Heb. 93. q. d. aut me simul cum operibus laudate, aut condemnate: at cum opera non possitis merito condemnare, fateamini necesse est, me spiritu bono agi.

arborem bonam, & fructum eius bonum : aut facite arborem malam, & fructum eius malum ; si quidem ex fructu arbor agnoscitur. Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali? ex abundantia enim cordis os loquitur. Bonus homo de bono thesauro profert bona : & malus homo de malo thesauro profert mala. Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum quod loquuti fuerint homines : reddent rationem de eo in die iudicii. Ex verbis enim tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis. Tunc responderunt ei quidam de Scribis & Phariseis, dicentes, Magister, volumus à te signum videre. Qui respondens, ait illis, Generatio mala & adultera signum quærit : & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ Prophetæ. Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus : sic erit Filius hominis in corde terræ tribus diebus, & tribus

SENS. LIT. IN CAP. XII.

94. Glo. Arbor bona Christus; fructus, prædicatio, curatio, & redemptio. Mala, diabolus, & sui fructus, invidia, detractio, &c. 95. In. utrum autem bonus sit auctor an malus, ex fructu cognoscitur. 96. Int. id est, filij diaboli, eius veneno corrupti. Chry. quia pro Spiritu sancto loquitur, ita increpat. Glo. ostendit eos, ut malam arborem fructus blasphemiarum afferre. 97. Chry. separat à cognitione Abraham, de quo gloriabantur. Rab. detrudere bonis operibus diabolicum est. 98. Int. q. d. fructus vestri est blasphemia. 99. Int. id est, cum sitis arbor mala. 100. Int. non enim potest de ore vestro procedere nisi malitia, quæ abundat in cordis intentione. Chry. si dicta ab istis ita sunt mala, quantum putamus habebant in corde malitiæ, ubi solus Deus testis? 101. Int. quia tantum quis boni facit, quantum intendit. 102. Int. tantum quoque mali, quantum intendit. 103. Glo. ostendit ex quali thesauro proferant blasphemiam: vel significat, nec se posse mala, nec diabolum bona facere. 104. Chrysost. timorem incutit. 105. Int. id est, quod sine loquentis utilitate dicitur, & audientis, ut de frivolis, & fabulis, at scurrilia non sunt odiosa, sed criminosa. Greg. in hom. 6. scurrilia replicans, & cachinnis ora dissolvens, & aliquid proferens turpitudinis, criminosa verbi reus tenetur. 106. Hier. quanto magis vos de calumnia? 107. Int. si bona, & bona intentione. Remig. 108. Int. scilicet malis. Remig. 109. Int. si quærentes adhuc calumniam. x. Chry. verba adulatione, & ironia plena, & ideo vehementer eos arguit, cum tamen ad convicia mansuere respondeant, ostendens se vtraque passione superiorem, qui nec in conviciis irascatur, nec adulatione molliatur. 110. Int. de cælo, ut alius Evangelista ait. Hier. 111. Int. si malos fructus faciens. Chry. ingrati semper, & beneficiis deteriores facti. 112. Int. quæ dimisso viro, multis amatoribus se copulauerat. Hier. 113. Int. si potentia, qua indigna est. 114. Int. si de profundo, non de sublimi; passionis, non gloriæ. 115. Int. exponit signum Ionæ. 116. Int. s. ut Ninivem à subversione liberaret. 117. Int. si mundum redempturus. 118. Int. id est, in sepulcro. 119. Int. Synecdoche.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

116. Rab. Ionas, id est, columba, vel dolens, Christus, super quem Spiritus sanctus in specie columbæ descendit, & qui nostros dolores portavit piscis deuorans, mors quam passus est in mundo; eiecit in aridam, resurrectio in gloriam. ostendit verò Christus istos, nisi poeniteant, subvertendos, quod sint criminosi, ut Ninivitarum. 119. Glo. tres dies, tria tempora, ante legem, sub lege, & sub gratia: res noctes, tres mortui à Christo suscitari, ante legem latebat peccatum, & puella in domo iacebat, tamquam peccatum in conscientia, sub lege proditum peccatum, & filius viduæ ante portam, sub gratia peccatum grauius, & Lazarus fœtebat; cor terræ, habitantes in terra, in quibus iacet fides Christi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

s. scilicet particulari in morte, vel uniuersali in fine mundi. r. id est, iustus pronuntiaberis. u. s. cum admirari & flecti oportebat. Respondere autem pro alloqui. Heb. 109. alij à prioribus, ut patet ex Luc. 110. scilicet de calo, ut patet ex Luc. scilicet, probes te ista Dei virtute facere, & esse Messiam, &c. 113. s. ut petunt, vel toti genti Iudaorum. aa. pro sed. sic Gal. 2. nisi per fidem, pro. sed per fidem. 118. pro, intra terram. Hebr.

noctibus. Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam: quia pœnitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Et ecce plusquàm Ionas hic. Regina austri surget in iudicio cum generatione ista, & condemnabit eam: quia venit à finibus terræ audire sapientiam Salomonis: & ecce plusquàm Salomon hic. Cum autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærēs requiem, & non inuenit. Tunc dicit: Reuertar in domum meam vnde exiui. Et veniens inuenit eam vacantem, scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit, & assumit septem

SENS. LIT. IN CAP. XII.

120. Aug. de conf. Evang. quidā ignorantes Scripturæ locutionem noctem dixerunt tres horas, quibus obscuratus est sol, & tres insequentes, diem; sed vbi erit tertius dies: intellige ergo à parte totum. Idem 4. de Trinit. primus dies à parte extrema numeratur, tertius à prima. s. nocte. 121. Int. qui sunt Assyrii, gens incredula. 122. Int. s. in communi omnium resurrectione. Remig. etiam mali resurgent cum bonis, sed non ante diem iudicii, vt fabulantur Iudæi. 123. Int. quæ est populus Dei. 124. Int. s. non potestate, sed comparatione. Hier. 125. Int. s. non videntes signa. Hier. 126. Int. paucis diebus facta. Hier. triduo secundum Septuaginta. 127. Int. scilicet minoris me. 128. Int. quia tanto tempore signa facio. 129. Int. s. in medio vestrum. Hier. aduerbium est. 130. Int. q. d. non tantum gens Niniuitarum condemnabit eam, sed etiam regina. 131. Int. quæ Dei sapientiam sibi loquentem non modo non audit, sed & blasphematur. 132. Int. s. comparatione facti melioris. 133. Chry. non expectauit vt Salomon ad se veniret, sed venit, & mulier, & barbara, & tantum remota. 134. s. cum magna difficultate, & imperio relicto. 135. Int. s. quem fama nouerat. 136. Int. id est, inter vos. 137. Int. q. d. inter vos est maior Iona, vel Salomone, sed diabolus ad vos reuersus, dominatur. Chry. futuram in eis pœnam sub ænigmate indicat. 138. Glo. ego polluta mundo, sathanas mundata contaminat. 139. Int. s. in baptismo. 140. Int. s. hæretico, & malo Catholico. Hier. s. à Iudæis quando acceperunt legem, ad Iudæos enim, & non ad hæreticos, & quoslibet homines referenda parabola. 141. Hier. id est, gentium solitudines. Remig. corda gentium à Scripturis, & spiritualibus donis aliena. Rab. corda fidelium à mollitie cogitationum expurgata explorat. Greg. 23. mor. cap. 5. terrenorum mentes humore concupiscentiæ repleta, fluida sunt. 142. Remi. creditur enim gentilitas. 143. Hier. id est, Iudæos, quos dimiseram. 144. Int. quæ per incuriam vacat. Hier. templum Iudæorum Christum hospitem non habebat, nec Dei & Angelorum præsidia. 145. Int. s. per virtutem Sacramenti. 146. Int. s. à bonis per negligentiam. Rab. 147. Int. s. à vitiis per baptismum. Rab. 148. Int. s. simulatis virtutibus. Hier. superfluis obseruationibus legis, & traditionibus Phariseorum. 149. Int. id est, vniuersa vitia, quæ enim vel hæresis, vel cupiditas arripit, in imo omnium vitiiorum proferunt. Hier. septem dicuntur, vel propter violationem sabbati, vel ob criminalia peccata contraria septem donis Spiritus sancti.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

121. Glo. Niniue, Gentilitas. 130. Hier. in Niniue, & regina Saba, fides nationum præfertur Israeli. Rab. Niniuitæ, qui peccare desistunt; regina, qui peccare nesciunt; peccatum enim pœnitentia abolet, sapientia cauet. Remig. Ecclesia gentium regina, quia mores regis. Austri verò, qui ardore Spiritus sancti abundat. Salomon, Christus, qui est pax nostra. dd. Aug. hb. 1. de qu. Evang. q. 8. cupiditas carnis expulsa per pœnitentiam, auidius redit. 142. Glo. dormit diabolus sub vmbra. i. tenebrosa conscientia, in secreto calami. i. simulatoribus, foris nitidis, intus vacuis, & locis humentibus. s. lasciuia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

120. adiciuntur noctes. more Hebr. cum satis esset dicere, tribus diebus. 134. id est, hoc loco. bb. Ex Ethiopia erat, vbi imperabat, & in Egypto, dicitur & Saba regina. erat autem regio in Meroe insula intra Nilum, in qua præerant fœmine quæ Candaces dicebantur, vt Reges Egypti aliquando Pharaones, aliquando Ptolomæi. Ita quidam hunc locum edisserunt; sed nos aliter sentimus. s. Arabia fuisse reginam, vide Scholia nostra 3. Reg. 10. Iosephus quidem 8. Antig. cap. 6. eam reginam dicit Ethiopia & Egypti; sed ego magis Scriptura credo, quæ loco citato Arabia reginam dicit, Felix s. quæ est inter Persicum sinum, & Arabicum, ad Oceanum, eozq. ad Austrium dicitur respectu Iudææ. 131. id est, contra hoc hominum genus. cc. Greg. aquis carentia. 149. id est, multos. Hebr.

alios spiritus secum nequiores se: & intrantes habitant ibi: & sunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Sic & erit generationi huic pessima. Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater eius & fratres stabant foris, quærentes loqui ei. Dixit autem ei quidam, Ecce mater tua, & fratres tui foris stant quærentes te. At ipse respondens dicenti sibi ait. Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? Et extendens manum in discipulos suos, dixit, Ecce mater mea, & fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater, & soror & mater est.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

150. Int. quia faciunt eos, ad quos redeunt, deteriores quam prius essent, melius est viam veritatis non cognoscere, quam post agnitionem retroire. Chry. Grauior est poena posteriorum peccatorum, unde dictum paralytico, Noli peccare, ne deterius tibi contingat. Hier. multi nunc à pluribus damonibus possidentur, blasphemantes in synagogis Christum, quam in Ægypto ante legem. Chry. maiora passi, quia grauius occidere Christum, quam Prophetas. 151. Int. quò tendat parabola, exponit.

152. Int. scilicet Iudæx. 153. Int. dum occupatus est officio prædicandi. 154. August. 2. de conf. Euang. cap. 40. Lucas non tenuit rei gestæ ordinem, sed præoccupauit, & recordatum ante narravit.

155. Int. id est, consobrini more veteris scripturæ. Hier. contra Helu. fratres vocat Scriptura natura, vt Esau & Iacob; gente, vt omnes Iudæos; cognatione scilicet omnes ex eadem familia, affectu denique. erant autem hoc loco fratres filij materteræ Domini, quæ dicitur mater Iacobi minoris, Iosephi & Iudæ. 157. Hier. insidias tendit, virum spirituali operi carnem præferat. 158. Hier. nõ negat matrem, sed docet carni spiritum præferendū; se paternis affectibus, plus quam maternis debere demonstrans. 159. Int. pro vtroque sexu. 160. Greg. in ho. 3. frater & soror credendo; mater prædicando, si per eius vocem amor Domini in proximi mente generatur. Chry. vna nobilitas est, Dei facere voluntatem.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

159. Glo. mater, & frater, populus Iudæorum, qui intrus docente Christo, non potest intrare; id est, spiritualiter verba eius intelligere negligit, sed Christum ad carnalia docenda vult exire, sed non agnoscitur à Christo, quia eis non assentit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

155. id est, cognati.

CAP V T XIII.

Nillo die exiens Iesus de domo, sedebat secus mare, & congregatae sunt ad eum turbae multae, ita vt in nauiculam ascendens sederet: & omnis turba stabat in littore, & locutus est eis multa in parabolis, dicens, Ecce exiit

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

1. A V G. 2. de conf. Euang. cap. 41. aut consequenter, aut non multò post illud, quod proximè narratum est, vel dies pro tempore (more scripturæ) sumitur. 6. Chry. volebat omnes ante se habere, & nullum à tergo. 8. Int. non omnia, quædam enim apertè, vt per ea ad obscura prouocentur. Hier. 9. Int. id est, similitudinibus. Chry. vt manifestatiorem sermonē faciat, sub aspectum reponens, magisque memoriæ infigat. Hier. quia turbæ diuersarum sunt voluntatum, ideò in multis parabolis loquitur. 10. Int. s. de sinu Patris in mundum, vel de domo Iudæorum, parte assumpta ad gentes.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

2. R A B. relicta Iudæa, ad gentes significat se transiturum. 3. Int. s. Iudæorum. 4. Int. s. gentium. 5. Int. i. ad prædicationem eius per Apostolos factam. 6. Int. id est, Ecclesiam in medio non credentium, & contradicentium ædificandam. quam gratia sua illustrat, & in qua mansionem sibi consecrat. 7. Int. i. in soliditate fidei, nondum tamen per gratiam baptismi recepti. Rab.

qui seminat, seminare. Et dum seminat, quādam ceciderunt secus viam, & venerunt
volucres cœli, & comederunt ea. Alia autem ceciderunt in petrosa, vbi non habebant
terram multam: & continuò exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ. Sole
autem orto, astuauerunt; & quia non habebant radicem, aruerunt. Alia autem ceci-
derunt in spinas: & creuerunt spinæ, & suffocauerunt ea. Alia autem ceciderunt
terram bonam, & dabant fructum: aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud
trigesimum. Qui habet aures audiendi, audiat. Et accedentes discipuli dixerunt ei,
Quare in parabolis loqueris eis? Qui respondens ait illis: Quia vobis datum est nosse
mysteria regni cœlorum: illis autem non est datum. Qui enim habet, dabitur ei, &
abundabit: qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo. Ideo in parabolis
loquor eis: quia videntes non vident, & audientes non

SENS. LIT. IN CAP. X.

11. Chry. soler enim & ad alia exire, vt scindat terram, spinas euellat, &c. 12. Int. s. semina. 13. Int. hi sunt, qui nec prædicatione compunguntur, nec bene agere incipiunt. Rab. via est mens malis cogitationibus trita & arefacta. 14. Glo. id est demones, qui cœlestis naturæ, & per aëra volitant. 15. Int. id est rapuerunt. 16. Int. id est, in duritiam proteruæ mentis. Rab. ¶ Chry. in animabus quæ petra est, potest fieri terra pinguis, & quæ via, non conculcari, & spina destrui: omnibus Christus loquebatur, & si præuideret futura, vt posset dicere, quid me oportuit facere, & non feci? in quo docet discipulos ne desides sint, etiam si plures audientium pereant. 17. Int. id est, lenitatem animæ obedientis, & probatæ. Rab. 18. Int. quia dulcedine tantum auditi verbi, & promissionis ad horam delectantur, sed radicem non figunt. 19. Glo. s. desiderij salutaris. Rab. altitudo terræ probitas animæ disciplinis cœlestibus institutæ. 20. Int. i. feruore persecutionis. Rab. 21. Int. s. per impatientiam, quia verbum non firmiter hæserat menti. 22. Int. id est; virorem fidei perdiderunt. 23. Int. id est, in corda diuitiarum ambitione sollicita. 24. Int. s. multiplicatæ sunt diuitiæ. 25. Int. id est, occupauerunt mentem, vt fructus spiritualis in ea proficere non possit. 26. Int. id est, fidelem, & deuotam conscientiam. 27. Int. cum omnia æternitatis intentione nos facere docet. Remig. cum vitam æternam promittit: centenarius enim de læticia transit ad dexteram. Auctor. Intelligitur id in numeratione antiqua per digitos vtriusque manus, seu articulos. 28. Int. cum perfectione bonæ operationis docet. Remig. Glo. in numero senario mundi ornatus expletus est, ideoque bonam operationem significat. 92. Int. cum fidem sanctæ Trinitatis insinuat. Remig. 30. Int. quia hoc mysticū est. Glo. cum talis admonitio interponitur, mysticum insinuat esse quod dicitur. 31. Int. i. interiores sensus audiendi, obediendi, faciendique: Remig. 32. Hier. fortè cum ipso nauem ascenderant. 33. Int. i. per ænigmata. 34. Chry. pro aliis sunt solliciti. 35. Int. s. solis, & vestris sequacibus, qui ad me introeunt, non his qui foris sunt. 36. Int. i. abdita scripturarum. Remig. doctrinam Evangelicam. 37. Int. s. qui clausis sensibus non curant intrare. 38. Chry. ipsi sunt causa sibi malorum, vt patet ex sequentibus. 39. Int. q. d. vos verò verbo intendite, quia qui habet verbi amorem, dabitur ei sensus intelligendi. Remi. qui habet studium legendi, dabitur facultas intelligendi, & habenti charitatem, dabuntur ceteræ virtutes. 40. Int. s. intelligentia. 41. Int. scilicet amorem verbi æterni. Chry. qui non affert, quod ad se pertinet. 42. Int. s. vel naturali ingenio, vel studio literarum. 43. Chry. s. quia se indignum fecit. Hier. Iudæis non credentibus in Christum, etiam naturæ bonum tollitur, non enim possunt sapienter intelligere, qui sapientiæ non habent caput. Hil. perdiderunt Iudæi legem, non habentes fidem. 44. Int. nunc reddit causam Apostolis, quare turbæ loquuntur in parabolis. 45. Int. id est, videre se præsumentes ingenio suo. 46. Int. id est, priuantur spirituali intellectu. Glo. sic auarus nullas habet opes, quia ei inutiles sunt. Chry. voluntaria cæcitas, videntes enim non vident. 47. Int. s. foris.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

14. i. demones morantes in aëre caliginoso, qui natura subtili, veloci, & superba a. Gra. β&δ@. i. profunditatem. 21. i. excussa sunt, vel astu perierunt. 31. s. mentis, quæ non omnibus a Deo dantur. vide Deut. 29. b. id est, vt possit audire. 34. s. qui non credunt. c. s. quod debet. 41. s. quod debet. 46. scilicet ipsum. culpa & meritis.

audiant, neque intelligunt, & adimpleretur in eis prophetia Esaïæ dicentis, Auditum au-
 dictis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non videbitis. Incrassatum est enim
 cor populi huius, & auribus grauitè audierunt: & oculos suos clauferunt, ne quando
 videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant: & cœuerantur, & sanem eos.
 Vestri autem beati oculi quia vident, & aures vestræ quia audiunt. Amen quippe di-
 co vobis, quia multi Prophetæ & iusti cupierunt videre quæ videtis, & non viderunt:
 & audire quæ audistis, & non audierunt. Vos ergo audite parabolam seminantis. Om-
 nis qui audit verbum regni, & non intelligit, venit malus, & rapit quod seminatum
 est in corde eius: hic est qui secus viam seminatus est. Qui autem super petrosa semi-
 natus est: hic est, qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud; non habet
 autem in se radicem, sed est temporalis: facta autem tribulatione & persecutione pro-
 pter verbum, continuo scandalizatur. Qui autem seminatus est in spinis, hic est qui
 verbum Dei audit, & sollicitudo sæculi istius, & fallacia

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

48. Int. scilicet intus. Chry. visis & auditis aduersantur, ideoque aufertur eis videre, & audire, nihil enim eis proficiunt nisi ad iudicium. Itaque in parabolis eis loquitur, cum antea apertè loqueretur.
 49. Int. f. expositionem litteræ, & si exponatur eis. Hier. perstreptentibus fluctibus nō audiunt ad li-
 quidum, quæ dicat Dominus, qui ab eo diuiduntur. 50. Chry. inducit Prophetiam, ne videatur vt
 inimicus locutus. 51. Int. f. exteriori. 52. Int. f. oculo corporis. Chry. f. carnem. 53. Int. f. oculo men-
 tis. Chry. f. diuinitatem. 54. Int. f. abundantia malitiæ. Rab. 55. Int. f. Iudæorum. 56. Int. aliàs eius.
 57. Int. f. quia ingrati suscepunt verba Dei. Rab. 58. Int. id est, intuitum mentis per inuidiam auer-
 terunt. Hier. ostenditur culpa arbitrij. Aug. de q. Euang. cap. 14. alius Euangelista dicit, excæcauit ocu-
 los eorum, sed ipsi causa fuerunt, peccati quæ suis meruerunt, vt non intelligerent, sed excæcarentur,
 adeoque non crederent: potest etiam dici quibusdam Iudæorum expediuisse, primò non credere, vt
 non credentes, & crucifigentes, post resurrectionem miraculis exterriti, & criminis sui, reatu com-
 puncti, prostrati ad pœnitentiam, & humiliati conuerterentur: nempe tanta eorum superbia tali hu-
 miliatione erat decedenda. 60. Int. f. ad pœnitentiam. Glo. quia oculos & aures clauferunt, vt nunquam
 conuerterentur ad fidem. 61. Int. id est, reddam innocentes. Chry. sanaret, si conuerterentur. 62. Int. non scriba-
 rum. 63. Int. f. interiores. Hier. 64. Int. f. per fidem quod visuri sunt, quandoque per speciem. 65. Int.
 f. interiores. Hier. 66. Int. i. obediunt. d. Chry. si Prophetæ contrarij Deo fuissent, Christum non cu-
 piuissent. 67. Int. f. in præsentia. 68. Int. f. nisi à longè per aliàs species visionum, Christum non cu-
 tia cognoscentes, & quæ vultis interrogantes: Hier. 69. Int. quia vobis datum est nosse mysterium
 regni Dei. 70. Glo. exponit primam parabolam, vt idem attendant in cæteris. 71. Int. id est, per quod
 promittitur regnum. 72. Int. id est, ad actum non perducit, nulla fide, nulla saltem occasione vilita-
 tis accipit. 73. Int. id est, diabolus. 74. Int. f. vbi meatus cogitationum, verbum abolet, nec quicquam
 boni incipit. 75. Int. id est, in duriciam proteræ mentis. 76. Int. f. ad tempus.
 77. Int. quia & vilitatem probant, & desiderium gustant. 78. Int. cœpit, sed non perseuerant.
 79. Int. f. charitatis. 80. Int. f. in loco suo. 81. Int. f. de loco ad locum. 82. Int. f. fidei. 83. Int. distat
 enim inter hunc & eum, qui multis pœnis compellitur, Christum negare. 84. Int. id est tranquillita-
 tem mentis perdit. 85. Int. id est, spes acquirendi, timor perdendi. 86. Int. f. quia promittunt quod
 non dant, voluptatem & incunditatem. Hier. lubrica est diuitiarum possessio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

51. citatur secundum. 70. quod forte factum ab interprete Græco. 63. f. corporis & mentis. e. pro, cum
 quis audit. f. suscepto semine. g. id est, ad tempus tantum durat. 86. pro, fallaces diuitia. f. à via deui-
 centes, id enim significat à viam.

diuitiarum suffocat verbum, & sine fructu efficitur. Qui verò in terram bonam seminatus est: hic est qui audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centesimū, aliud autem sexagesimum, aliud verò tricesimum. Aliam parabolam proposuit illis, dicens: Simile factum est regnum celorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo: cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & supereminavit zizania in medio tritici, & abiit. Cum autem creuisset herba, & fructum fecisset: tunc apparuerunt & zizania. Accedentes autem serui patrisfamilias, dixerunt ei, Domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt ei, Vis igitur imus, & colligimus ea? Et ait. Nō: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis & triticum. Sinite vtraque crescere vsque ad messem: & in tempore messis dicam messoribus, Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum. Aliam parabolam proposuit eis,

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

87. Int. quia dum bonum desiderium ad cor trahere non sinit, quasi aditum vitalis status claudit. 88. Int. id est, fidelem & deuotam conscientiam. 89. Int. s. foris. 90. Int. id est, intrus ædificatur. 91. Int. s. boni operis perducit ad maturitatem. Hier. primum debemus audire, deinde intelligere, post, fructus reddere. 92. Aug. de q. Euan. centesimus martyrū, sexagesimus virginum, tricesimus coniugatorum. Hier. centesimus virginum, sexagesimus viduarum, & continentium, tricesimus coniugatorū Remig. tricesimus in bona cogitatione, sexagesimus in bona locutione, centesimus in fructu boni operis. 93. Hier. diuersis cibis reficit, vt quisque secundum naturam stomachi sui recipiat. 94. Int. s. sedens in nauī. 95. Int. id est, Ecclesia. Remig. id est, Christus. 96. Int. bonum non seminat nisi bonus, qui semen bonæ voluntatis ad bona opera studet perducere. 97. Int. id est, mundo. 98. Int. id est, inertia torpent. 100. Aug. de q. Euan. i. Præpositi Ecclesiæ negligentius agerent, vel Apostoli mortui essent. 101. Int. id est, diabolus. 102. Int. s. præcedente nomine Christi. Chry. error post veritatem existit. 103. Int. quæ non sunt de semine tritici, paleæ verò sunt hi, qui, etsi non vita, fide sunt de Ecclesia. Aug. de q. Euan. 104. Int. id est, hæreticos permiscuit electis. Aug. de q. Euan. 105. Int. id est, latuit, & occultissimus factus est. Aug. de q. Euan. 106. Int. id est, proficeret. 107. Int. id est, bonæ spei opera monstraret. 108. Int. id est, manifestauerunt se hæreticorum dogmata. Chry. tunc hæretici venenū effundunt, cum aliquis sermone eis participauerit. Aug. de q. Euan. cum homo ceperit esse spiritualis, tunc ei errores incipiunt apparere. l. Remig. s. mentis desiderio. 109. Int. id est, custodes messis. 111. Int. id est, vt excommunicemus eos. 112. Hier. datur locus penitentiae, non citò ampurandus frater, potest enim resipiscere. Glo. non exarsit in iram, nec mox vlcisci voluit. 113. Int. ecce discretio. 114. Int. sic nec tu reddas vicem malis, vt scandalizes bonos; sed patere. August. de q. Euan. boni dum sunt infirmi, opus habent malorum commixtione, vt per eos exerceantur, aut eorum comparatione inuitentur ad melius. 115. Aug. de q. Euan. multi primò zizania sunt, postea fiunt triticum, qui nisi patienter tolerentur, dum mali sunt, nō fiunt triticum. Hier. dum herba est, magna est similitudo inter triticum, & lolium; itaque difficile discernuntur. Aug. lib. i. contra Episc. Parme. cap. 7. cum quis dignus est anathemate, puniendus est; non ad eradicandum, sed ad corrigendum, si periculū schismatis non timetur; alioqui patienter ferendū, quod non possis corrigere. 116. Int. longanimitas, quæ vsque ad finem necessaria est. 117. Int. s. in Ecclesia. 118. Int. i. iudicium. Aug. de q. Euan. cum non restat tempus commutandæ vitæ. 119. Int. non vobis. 120. Int. i. separate à bonis. 121. Int. s. hic vagos. 122. Int. non vnum fascem, quia pro modo peruersitatis suæ vauisquisque punietur. Aug. de q. Euan. 123. Int. vt qui vnitatem amauerunt. 124. Int. id est, in cœlestes mansiones.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

h. pro. simile quid accidit in regno calcrum, ac s. h. c. vide Mar. vel similis est Christus. 99. q. d. natus opportunum tempus. 105. id est, latere studuit. 109. scilicet ministri iustitia.

dicens, Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo, quod minimum quidem est omnibus seminibus; cum autem creverit, maius est omnibus oleribus, & fit arbor, ita ut volucres cæli veniant, & habitent in ramis eius. Aliam parabolam locutus est eis: Simile est regnum cælorum fermento, quod accepit mulier abscondit in farinae satis tribus, donec fermentatum est totum. Hæc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas: & sine parabolis non loquebatur eis, ut impleretur quod dictum erat per Prophetam

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

125. Hier. i. prædicatio Euangelij, & notitia Scripturarum, quæ ducit ad vitam. 126. Int. quod quanto plus teritur, tanto plus redolet. Aug. de q. Euang. granum sinapis, fervor fidei. 127. Int. i. acceptum habens. 128. Hier. i. Christus secundum quosdam, qui seminat in animis credentium, vel ipse homo seminans in corde suo. 129. Int. Deus in iusto, vel iustus vir in corde suo granum prædicationis fovet. 130. Int. hæc prædicatio primò humillima est omnium disciplinarum propter scandalum crucis. Hier. & Chry. imbecilles discipuli, sed in eis magna virtus. 131. Glo. i. quantæ sit virtutis innotuerit. 132. Chry. i. dogmatibus. 133. Hier. Phariseorum dogmata crescent in herbas quæ citò areseunt. 134. Hier. i. credentium animæ. 135. Hier. i. variis dogmatis. Greg. 19. Mor. cap. i. in Apostolorum dictis respirant sanctæ animæ à terrenis subleuatæ. 136. Int. ut pro varietate morborum, varia sit medicina. 137. Int. i. vita iustorum. 138. Int. charitatis fervorem intellige, vel sanctam doctrinam. 139. Int. s. à gratia Dei. 140. i. mater Ecclesia, vel sapientia Dei. Hier. i. prædicatio Apostolica. Hil. fermentum Dominus; mulier synagoga, quæ eum per iudicium mortis abscondit. 141. Int. i. commendat hominibus de tribus Noë filiis, originem ducentibus, quos Ecclesia ad fidei unitatem colligit. Chry. q. d. cum fueritis subiecti impugnatoribus, tunc superabitis, suffoditur fermentum, sed non destruitur. 142. Hier. satum mensura est, modium, & dimidium continens. 143. Chry. tria pro multis posuit. Aug. de q. Euang. intelligit tria illa ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente, vel centesimum, sexagesimum, tricesimum. Hier. spiritus, anima & corpus, quæ redacta in unum, non discrepant inter se: vel rationale, irascibile, & concupiscibile: vel secundum quosdam credulitas Patris, Filij & Spiritus sancti: quæ nos ad unitatis diuinitatis notitiam perducit. Hil. in satis tribus, quia quod lex constituit, & Prophetæ nuntiarunt, euangeliorum profectibus expletur. 144. Raba. Charitas crescens totam mentem in sui perfectionem commutat, quod hîc inchoatur, in futuro perficitur. 145. Int. non quia nihil propriè, sed quia nihil vbi non sit aliquid parabolæ. Aug. de q. Euan. Chry. aliquando sine parabolis, sed tunc nihil. 146. Int. non ad discipulos, quibus volebat apertè loqui. 147. Remig. Parabola Latine similitudo. Chry. loquebatur idiotis & indigentibus per hæc induci. 148. Int. pro, &, sic impletum est.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

126. Greg. 19. Mor. cap. i. Christus in horto sepulturæ plantatus, arbor magna surrexit, granum per humilitatem & mortem, arbor per resurrectionem & potentiam excedit, qui sunt Iudæis, ut & grotis olera dati.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

130. scilicet, proportionem, si consideres quod ex eo nascitur, & quod ex alijs seminibus, vel q. d. paruum est valde inter omnia olerum semina. 133. s. in Palestina. q. d. regnum hoc quod in eo parvis incrementis, tandem summum exadet. 142. satum, modius, qui apud Hebræos videtur parvus fuisse, ut patet Ruth. 3. est autem tertia pars ephi. Ruth. 2. Gomer verò decima, ephi autem decima pars cori, seu chomer. Ezech. 45. aliquando tamen pro ephi vertitur modius, ut Lev. 19. Deut. 25. Iud. 7. & pro ephi ponitur sat, & pro Baltho, quæ est mensura liquidorum equalis ephi, quæ est aridum. Num. 5. 2. Par. 2. Hic per tria satum intellige ephi: sic enim solebant illo tempore seminare, ut Sara, Anna, Chalsen Syr. פרוה. Hebr. פרוה dicitur capere quantum. 144. oua gallinæ ea. 147. πωροδὴ c. Ilario seu comparatio vertit aliquando interpres similitudo, sumitur etiam pro parthenia, s. u. pro uerbo. 1. rou. 1. & pro allegoria. Luc. 14. pro anigmate, i. obscura allegoria. Ezech. 17. denique pro sententia graui & obscura. Heb. חבד m. s. tunc vel sermo.

Sà, in Euangelia.

L

dicentem

dicentem, ¹⁴⁹ Aperiam in parabolis os meum: ¹⁵⁰ eructabo abscondita à constitutione mundi. ¹⁵¹ Tunc dimissis turbis venit in domum Iesus: & ¹⁵² accesserunt ad eum discipuli eius, ¹⁵³ dicentes, ¹⁵⁴ Ediffere nobis parabolam ¹⁵⁵ zizaniorum ¹⁵⁶ agri. Qui respondens ait illis. ¹⁵⁷ Qui seminat bonum semen, est Filius hominis: ¹⁵⁸ Ager autem est mundus. ¹⁵⁹ Bonum verò semen hi sunt filij regni. ¹⁶⁰ Zizania autem, ¹⁶¹ filij sunt nequam. ¹⁶² Inimicus autem qui seminat ea, est diabolus. ¹⁶³ Messis verò, ¹⁶⁴ consummatio ¹⁶⁵ sæculi est. ¹⁶⁶ Messores autem, ¹⁶⁷ Angeli sunt. ¹⁶⁸ Sicut ergo colliguntur zizania, & ¹⁶⁹ igni comburuntur: sic erit in consummatione sæculi. ¹⁷⁰ Mittet Filius hominis ¹⁷¹ Angelos suos, & colligent ¹⁷² de regno ¹⁷³ eius omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem: & ¹⁷⁴ mittent eos in ¹⁷⁵ caminum ignis. ¹⁷⁶ Ibi erit ¹⁷⁷ fletus & stridor dentium. ¹⁷⁸ Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum. ¹⁷⁹ Qui habet aures audiendi, ¹⁸⁰ audiat. ¹⁸¹ Iterum simile est regnum ¹⁸² calorum thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo, ¹⁸³ abscondit, & ¹⁸⁴ præ gaudio illius vadit, & ¹⁸⁵ vendit vniuersa quæ habet, & ¹⁸⁶ emit agrum illum. ¹⁸⁷ Iterum simile est regnum calorum homini

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

149. Int. s. in Psalmo 77. ex persona Domini. Hier. ille Psalmus Asaph Prophetæ inscribitur. Itaque quidam codices habent per Elaiam Prophetam dicentem. vitio. s. scriptoris. pro Asaph, Elaiam ponentis. Continet autem Psalmus ille historiam Israëlitis, sed quæ sit parabolicè intelligenda. 150. Int. s. qui prius aperui ora Prophetarum. 151. Int. i. de profundo eiciam. 152. Chry. nullus enim cum interrogauit quid illa parabola significarent. 153. Int. s. familiares. 154. Hier. secretò interrogant, quæ populus nec merebatur audire, nec poterat. 155. Chry. liberè interrogant, quia audierant, vobis datum est nosse mysterium regni. 156. Chry. Parabolam fermenti & sinapis omittunt, vt manifestiores, hæc autem conueniebat cum parabola de semine. 157. Remig. ita se appellat, vel humilitatè docens, vel, quia futuri erant, qui eum negarent verum hominem. 158. Int. s. omnes iusti. 159. Aug. lib. 18. contra Faust. cap. 3. s. omnes impij & maligni. 160. Chry. s. cuius est semper veritatis inferere errorem.

161. Chry. alibi aliter messis accipitur, vt cum dicitur messis multa, operarij autem pauci. 162. Int. omnis immundicia in segete zizania dicitur. Aug. de q. Euang. 163. Int. s. bonos, quorum officio vindicta implebitur. Aug. de q. Euang. Chry. vide Dei amorem, per se seminat per alios punit. 164. Int. s. prius, quia in tribulatione præcedente separabuntur impij à pijs. Aug. de q. Euang. 165. Aug. 20. de ciu. cap. 9. id est, Ecclesia. 166. Hier. id est, hæreticos. 167. Int. non qui fecerunt. 168. Hier. s. schismaticos. 169. Int. nota duplicem pœnam. Remig. s. nimij caloris & frigoris. 170. Int. quorum vita hic æstimator infamia. 171. Remig. fulgent nunc in exemplum, tunc autem ad Dei laudem. 172. Int. s. sine defectu. 173. Rab. i. intellectum. 174. Int. quia mysticè omnia. Rab. 175. Int. i. conuersatio iustorum. 176. Int. thesaurus, celeste desiderij est. Greg. in hom. Hil. prædicatio est Evangelica. Hier. thesaurus verbum Dei in carne absconditum, vel Scriptura. 177. Int. ager est celestis studij disciplina. Greg. in hom. 178. Int. i. qui impetrat à gratia Dei. 179. Int. deprædator desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Greg. in hom. celeste itaque desiderium ab humanis laudibus abscondendum.

180. Int. incipit ire, cum incipit diligere. 181. Int. omnibus terrenis renunciat. Hil. celestes diuitiæ non sine damno sæculi possidentur. Aug. de q. Euang. cum quis ex parte attigerit Scripturam, contemptu temporalium comparat sibi otium, vt sic diues cognitione Dei. 183. Int. i. per contemptum terrenorum venit ad studium æternorum.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

152. Int. Mysticè à tumultuantibus secessit ad electorum corda, qui digni erant instrui.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

151. proferam. 158. i. ad celeste regnum preparati, seu idonei. 159. s. contra diaboli, vel malitia. 166. id est, eos, qui alijs cadendi occasionem dederunt vita mala, aut doctrina. o. pro. i. p. i. fornacem. 178. prateritum est. 179. prateritum est.

negotiatori, quarenti bonas margaritas. Inventa autem una pretiosa margarita, abiit,
 & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam. Iterum simile est regnum cælorum sægenæ
 missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti: quam cum impleta esset, edu-
 centes, & secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt.
 Sic erit in consummatione sæculi: exibunt Angeli, & separabunt malos de medio iu-
 storum, & mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus & stridor dentium. Intellexistis
 hæc omnia? Dicit ei, Etiam Domine. Ait illis, Ideo omnis Scriba doctus in regno cæ-
 lorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova & vetera. Et
 factum est, cum consummasset Iesus parabolas istas, transiit inde. Et veniens in pa-
 triam suam, docebat eos in synagoga eorum: ita ut mirarentur, & dicerent, Vnde huic
 sapientia hæc, & virtutes? Nōne hic est fabri filius? Nōne mater eius dicitur Maria, &

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

184. Int. s. qui, cum sit pauper, multis laboribus negociatur. 185. Int. i. bonos homines cum qui-
 bus vivat, vel bona præcepta, vel bonos intellectus. Aug. de q. Euang. Hier. legem & Prophetas.
 186. Chry. una est veritas. 187. Int. i. cælestis vitæ dulcedine, præ qua omnia vilescunt. Hier. i. scien-
 tia Salvatoris. Pro qua Paulus omnia contemnit, cuiusque comparatione omnis alia gemma vilior est.
 Chry. qui margaritam habet, scit se diuites, alij nesciunt: sic infideles Euangelij thesaurum nescien-
 tes, diuitias nostras ignorant. Aug. de q. Euang. id est, vno Christo sine peccato, vel dilectione proxi-
 mi, in qua omnia continentur, vel cognitione verbi, quod est in principio, & in quo omnia, quod luci-
 dum est & pulchrum veritate, & solidum æternitate. 188. Int. id est, renunciat omnibus suis, & sibi
 ipsi. Aug. de q. Euang. non habemus maius pretium quam nos ipsos: non tantum valet, sed plus dare
 non possumus. q. Int. aliàs comparavit. 189. terret timore pœnæ, quos præmij amore inuitavit.
 r. Hier. contexta est sægena Evangelicorum dogmatum ex veteri & nouo testamento. 190. Int. i. in
 mundum. 191. Int. ad veniam vocat omnis generis homines. 193. Int. id est, in fine sæculi. 194. Int.
 quia tunc verum iudicium discernendorum patebit. Hier. 195. Int. id est, in æterna tabernacula.
 196. Int. s. in infernum. 197. s. ad opus sibi iniunctum. 198. Ipr. aperte dicit de tormentis malo-
 rum, ne quis se excuset per ignorantiam. Greg. in hom. 199. Int. hæc ad Apostolos, qui sunt futuri magi-
 stri, quos non vult audire tantum ut populum. Hier. 200. Int. intelligentibus dignum testimo-
 nium reddit, dicens eos similes esse sibi. Chry. quia intellexerunt, laudat. 8. Hil. Discipulos vocat Scri-
 bas ob scientiam. Hier. Apostoli Scribæ dicuntur, quasi Notarij Salvatoris, verba illius, & præcepta in
 tabulis cordis signantes. 201. Int. Nouum testamentum præponit dignitate. Aug. 20. de ciu. cap. 16.
 202. Greg. i. viriusque Testamenti prædicamentis vitur. vetus est, pro culpa interire. nouum, con-
 uersum viuere. q. d. ille doctus prædicator in Ecclesia, qui & suauitate regni inuitat, & supplicio terret.
 203. Aug. 2. de conf. Euan. c. 42. videntur potius Marcus & Lucas secuti ordinem rei gestæ, dum aliud
 subiungunt, quod Matthæus supra recolens interposuit. 204. Int. s. ut ibi doceat apertius. 205. Int.
 i. Galilæam, vel specialiter Nazareth. 206. Int. i. conuentibus. 207. Int. mira stultitia, miran-
 tium vnde habeat sapientiam sapientia, & virtutes virtus. 208. Int. s. ad doctrinam. 209. Int. tanta.
 Græci sapientiam, Iudæi signa petunt. 210. Int. i. miracula. 211. Aug. Ser. de nativ. Est quidem eius,
 qui fabricatus est mundum, qui mentes rigidas explanat, cogitationes superbas excidit. Chry. insensati,
 quasi non existerint insignes viri ignobilibus orti, vel ob hoc maxime honorare debuerant, qui ta-
 lia ageret, talis (ut illi putabant) filius.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

194. scilicet piscatores. 201. q. d. quandoquidem intelligitis, scitote quod omnis. s. i. doctor. r. Græc.
 ad regnum cælorum, scilicet prædicandum. u. id est penario. 201. pro, abundanter & varia, qua satis-
 faciant cuiusque gustui: sic Cant. 7. poma noua & vetera. id est, abundanter, ad satisfaciendum cuiusque
 appetitui. 211. quidam fabrum ferrarium fuisse putant, alij lignarium. vox Græca significat, quod Itali
 dicunt Artegiano, Galli Mecanique.

fratres eius Iacobus & Ioseph, & Simon & Iudas: & sorores eius nonne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? Et scandalizabantur in eo. Iesus autem dixit eis, Non est Propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua. Et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum.

SENS. LIT. CAP. IN. XIII.

212. Int. i. cognati, more Scripturæ. Hier. cont. Heluid. s. filij mater teræ. 213. Int. hinc magna, hinc humilia. 214. Hier. error istotum, salus nostra, & hæreticorum condemnatio: in tantum enim cernēbant hominem, ut putarent filium fabri. 215. Chry. vide Christi mansuetudinem. 216. Int. vel ego, vel quilibet alius. 217. Hier. s. in populo Iudæorum. Int. quia mos est civibus civis invidere, & recordari fragilitatem infantie. Hier. 218. Hier. ne civis incredulos condemnaret. Chry. ne poenam eis auget. Fecit tamen pauca quædam, ne dicerent, si facta essent signa, credidissemus. Hier. pauca fecit, ne inexcusabiles essent, maiora quotidie in gentibus facit, nō tam in corporū, quam in animarum salute.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

214. id est, offendeabantur generi humilitate. x. q. d. contemptior usquam magisque inhonoratus, quam in patria sua.

CAP. V. T. XIV.

Nillo tempore audiuit Herodes tetrarcha famam Iesu: & ait pueris suis, Hic est Iohannes Baptista: ipse surrexit à mortuis, & ideo virtutes operantur in eo. Herodes enim tenuit Iohannem, & alligavit eum: & posuit

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

1. **A** Vc. 2. de cons. Evang. c. 3. non dixit illo die, vel hora. Narrant idem Marcus & Lucas, post missos Apostolos ad prædicandum, non tamen est necesse intelligere factum illo ordine. 2. Chry. in hom. negligentia, & superbia tyranni, qui non à principio didicerit virtutem Christi, sed post multum tempus. a. Remig. mortuo Herodi, quo regnante natus est Christus, successit filius Archelaus, diuisum deinde regnum ab Augusto in tetrarchias. 3. Chry. magnum quid virtus, nam & defunctum Herodes timet. Aug. 2. de cons. Evang. cap. 3. vel hoc dicit dubius adhuc, ut ait Lucas, vel confirmatus ex aliorum verbis. 4. Rab. potuisse resurgere Iohannem fateatur alienigena, Iudæi ex invidia de Christo negant. 5. Rab. omnium sententia est maiorem fore potentiam sæctorum, vbi resurrexerint. 6. Aug. 2. de cons. Evang. cap. 44. Lucas hoc alio ordine narravit præoccupans quod multo post factum est.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

6. **H** I Iohānes, lex quæ Christum prædicavit; Herodes, Iudæi; fratres, gentiles populi (ex eodem volupras ex infidelitate orta, quæ Iudæis se obtulit illicebat cursibus, venatesque sibi fecit, & infidelitatis instinctu, caput Iohannis, id est, legis gloriam auferri impetrat, conceduntque illi peccatis, tamquam Sacramento coacti, principumque adiacentium metu, & exemplo deprauati.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

1. scilicet circa tempus tertij Pasche, cum in Galilea Christus post missum Iohannem in carcerem plusquam annum prædicasset. a. Marcus regem vocat, quod esset eius potestas velus regia, & quidem tetrarchias antiqui regna vocabant. Fuit autem hic Herodes filius eius, qui infantes trucidavit, & frater Archelai. b. id est, famulis, quamquam vox Græca etiam filios significat. 3. primum dubitavit, ut ait Lucas, aut id per interrogationem legendum, aut per ironiam Iudæi quidem plerique credebant animarum transmigrationem. 5. id est, miracula, seu potestates miraculorum, * id est, efficaces sunt. q. d. per eum miracula fiunt.

in carcerem, propter Herodiadem vxorē Philippi fratris sui. Dicebat enim illi Iohannes, Non licet tibi habere eam. Et volens illum occidere, timuit populum: quia sicut Prophetam eum habebant. Die autem natalis Herodis saltauit filia Herodiadis in medio; & placuit Herodi: vnde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo. At illa pramonita à matre sua, Da mihi, inquit, hinc in disco caput Iohannis Baptistæ. Et contristatus est rex: propter iuramentum autem, & eos qui pariter recumbebant, iussit dari. Misitque, & decollauit Iohannem in carcere. Et allatum est caput eius in disco: & datum est puellæ, & illa attulit matri suæ. Et accedentes discipuli eius, tulerunt corpus eius, & sepelierunt illud: & venientes nuntiauerunt Iesu. Quod cum audisset Iesus, secessit inde in nauicula, in locum

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

7. Hier. hæc filia Arctæ regis Arabū, qui eam à genero ablatam ob inimicitiam, Herodi huic dedit, generi sui fratri. Auctor. vide additionem. 9. Int. fratre adhuc viuente, mortuo enim non prohibebat lex. 10. Int. facile à iustitia deuiat, qui non habet Deum in causis. Hier. vincebat vxoris amor. Glo. timor Dei corrigit, timor hominum differt, sed voluntatem non auferit. 11. Int. s. non tantum populus, sed & Herodes. 12. Hier. solos Herodem, & Pharaonem legimus obseruasse diem natalis sui, vt quorum erat par impietas, vna esset solemnitas. 13. Remig. impudica mulier impudicam filiam nutriuit, non pudorem docens, sed saltationem; nec minus reprehendendus Herodes, qui passus sit regiam aulam fieri à muliere theatrum. 14. Int. s. triclinio. 15. Hier. ad hoc forte iurauit, vt futura occisioni machinas prepararet. 16. Int. s. timente ne Herodes aliquando cum fratre suo conueniret. Hier. & nuptiæ soluerentur. 17. Int. simulator tristitiam præferebat in facie, cum fratre suo conueniret. Hier. contristatus dicitur, quia id discumbentes putabant. Glo. talis tristitia eius, qualis poenitentia Pharaonis. 18. Int. sub occasione pietatis impius fuit, dum iuramento scelus excusat. Hier. ¶ Id. in malis promissis rescindenda fides, impia promissio est quæ scelere adimpletur. Glo. promissio quæ in peiorem vertitur exitū, consilio salubriori mutanda. 19. Int. vt omnes fierent consortes sceleris. Hier. luxuriosoque conuiuio cruentæ epulæ deferrentur. 20. Int. s. in Paschalibus diebus. Rab. erat propè Pascha: ait enim Iohannes, cum factum est miraculum panum, fuisse proximum Pascha. 21. Int. s. vt habeat in potestate linguam, quæ illicitas nuptias arguit. Hier. 22. Rab. in castello Macheronte secundum Iosephum truncatus, sepultus autem (vt dicitur in Ecclesiastica historia) in Sebaste, quæ olim Samaria dicta est. Glo. Iuliani tempore cremauerūt pagani ossa Iohannis, & disperferunt, sed à monachis Hierosolymitanis collecta maxima pars, & Hierosolymā delata, missa deinde Athanasio, & Alexandriæ seruata vsq; ad Theophilum Episcopum. 24. Int. s. quod Iohannes passus est. 25. Aug. 2. de cons. Euang. cap. 55. post hoc facta sunt illa, quibus Herodes motus dixit, hic est Iohannes. Hier. non secedit timore mortis, sed parcens inimicis, ne homicidium homicidio iungerent. vel differens mortem in Pascha, vel dans exemplum vitandæ temeritatis, vtrū se morti offerentiū, vel vt credentium probaret fidem. Chry. in hom. non secessit antequam ei nunciaretur, vt demonstraret Incarnationis veritatem, alioqui sciebat antè per se quod factum erat. 26. Chry. in hom. vt nullus sequeretur.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

2. Int. i. gentilis populi. 10. Hier. Iudæi Christum Prophetarum caput perdidērunt. Rab. apud Iudeos & linguam & vocem perdidit Propheta. Glo. mors Iohannis finis legis, quæ finita, ad Christum iur, qui est finis legis. Greg. 3. Mor. cap. 4. premit Deus in infimis, muneraturus in summis, quid patientur reprobi, quando & cruciat Deus quos amat? 23. Hil. finitis legis temporibus, venit ad Euangelium. 25. Hil. Dominus, finita lege, Ecclesiam adiit, & sequitur turba de synagoga. s. ad Ecclesiam tendens: curat autem, id est, ab infidelitate emundat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

7. s. filiam Aristobuli filij Herodis maioris, secundum Iosephum, non Arctæ regis, vt habet mendosus codex Eusebij, ubi legendum, vxorem Herodis legitimam fuisse filiam Arctæ. 13. vt silet in choreis. c. id est, prius instructa. 22. s. in Sebaste, quæ olim Samaria dicta. d. s. Herodis de Iohanne opinione. vide Luc. 9.

desertum seorsum: & cum audissent turbæ, secutæ sunt eum pedestres de ciuitatibus. Et exiens vidit turbam multam, & misertus est eis, & curauit languidos eorum. Vespere autem facto accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes, Desertus est locus, & hora iam præterit: dimitte turbas, vt euntes in castella, emant sibi escas. Iesus autem dixit eis, Non habent necesse ire, date illis vos manducare. Responderunt ei: Non habemus hic nisi quinque panes & duos pisces. Qui ait eis, Afferte mihi illos huc. Et cum iussisset turbam discumbere super fœnum: acceptis quinque panibus & duobus piscibus, aspiciens in cælum, benedixit & fregit, & dedit discipulis panes: discipuli autem turbis. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt.

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

29. Int. vt mentis ardorem ostenderent. Hier. 30. Int. i. amauit. Gl. delectatur Dominus credentium deuotione. 31. Int. magna retributio laboris eorum. Chry. magna misericordia, quod omnes curat, & fidem non expectat. 32. Chry. in ho. fides turbarum ostenditur, quæ tam diu sanem patientes expectarunt. 33. Chry. in hom. expectat se rogari, vt miraculum faciat, non prior insiliens, sed vocatus. 34. Chry. in hom. non dicunt, ciba eos, erant enim adhuc imperfecti. idè verò Dominus in desertum exierat, vt fieret miraculum sine suspitione allati panis ex aliquo castello. 37. Chry. in hom. vnde sapientiam, non dixit, ego cibabo eos, non enim facile suscepissent. 38. Hier. prouocat vt illis se non habere testantibus miraculi magnitudo appareret. Aug. 2. de conf. Euang. c. 45. post ea, quæ dixerunt discipuli, intelligendum est dixisse Dominum Philippo quæ Iohannes narrat. Glo. quod Philippus respondit, Marcus ait discipulos respondisse, quia ex cæterorū ore Philippus respondit. 39. Chry. contemptibilia eis erant corpora, cum enim essent duodecim, quinque panes tantum habebant. 40. Chry. poterat ex nihilo creare cibū, sed obstruit Marcionis, & Manichæi os, qui creaturas alienant à Deo. 42. Int. vt nos sursum corda habere doceret. Hier. Oportebat credi eum esse à Patre, itaque ad ipsum omnia referebat. Notandum verò quod in minoribus cælum respicit, vt intelligatur etiam in minimis à Patre virtutem habere. 43. Int. integri non in tot diuiderentur. Hier. 45. Chry. vt honoraret eos, & ne increduli essent, aut obliuiscerentur. 46. Chry. augebantur panes, & pisces in manibus discipulorum. Hil. fragmenta fragmentis succedunt, crescentque materies in mensurarum loco, an in sumentium manibus, nescio. 47. Int. edent pauperes, & saturabuntur.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

27. Glo. i. in locum Ecclesiæ, quæ ante non habebat virum. 28. Int. cum prædicatio Christi fieret in gentibus, multitudo credidit in eum. e. Hier. i. relictis pristinis conuersationibus, & dogmatis. 32. Hier. s. quando occubuit sol iustitiæ. 35. Rab. fastidium Iudæorum contra gentes, quas volebant quærere cibum in conuenticulis Phariseorum, potius quam pasci in Scripturis. 36. Int. s. à suis Phariseis. 37. Int. s. vt aliundè quærant, cum ego sim panis. Hil. non egent cibo venalis doctrinæ, nec opus habet à Iudæis mercari. 38. Glo. indicat per eos pascēda ieiuna corda. 39. Hil. quinque panes, quinque leges libri duo pisces, Prophetarum & Iohannis prædicatio. Rab. pisces, prophetiæ & Psalmi, eorum enim Testamentū vetus continetur Lege, Prophetis, & Psalmis. Gl. quinque libri Moysi panes hordeacei iumentorum rudium cibus, intus tamen medulla suauissimi sensus. 40. i. legis intellectū ad me referte. g. Glo. discubuerunt quinquageni, & centeni; diuersi enim in Ecclesia discubitus quinquageni. i. qui à malis quiescunt actibus; centeni, qui etiam à prauis cogitationibus. 41. Int. s. studio sunt, prædicabat, sed Legis & Prophetarum scripta mysteris plena demonstrabat. 42. Chry. docet non prius tangendam mensam, quam Deo gratias agamus. 43. Hier. frangitur lex & Prophetæ, cum aperiunt mysteria. 44. Int. qui prius Apostolis dederat sensum vt intelligerent Scripturas, quæ per ministerium Apostolorum aliis exponuntur. 47. Int. id est, intellexerunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

f. s. de navi, vel aliquo loco, quod se receperat. 32. id est, in. l. i. bene precatus est, vel gratias egit.

Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos. Manducantium autem fuit numerus quinque millia virorum, exceptis mulieribus & paruulis. Et statim compulit Iesus discipulos ascendere in nauculam, & præcedere eum trans fretū, donec dimitteret turbas. Et dimissa turba, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto solus erat ibi, naucula autē in medio mari iactabatur fluctibus, erat enim contrarius ventus. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos Iesus ambulans super mare. Et videntes eum discipuli supra mare ambulantes, turbati sunt, dicentes, Quia phantasma est. Et præ timore clamauerunt. Statimque Iesus locutus est eis, dicens, Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. Respondens autem Petrus, dixit, Domine si tu es, iube me ad te venire super aquas. At ipse ait, Veni.

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

48. Chry. vt absentes disceret mit aculū. Hier. vt ex reliquiis appareret veros fuisse panes. 49. Chry. vt & Iudas suū cophinum portaret, fecit duodecim superabundare. 52. Hier. indicatur, recessisse inuitos, nolebant enim à Domino separari. 53. Glo. ad Bethsaidam (vt ait Marcus) ad quam etiam pertinebat desertus locus (vt ait Lucas.) 54. Chry. in hom. docet vitandam multitudinis gloriam. Glo. vt crucifixoribus ne urrit, vt. s. simus parati ad aduersa, cauti ad blanda. 55. Glo. pauti turbam vt Deus, ascendit orare vt homo. 56. Aug. 2. de conf. Euang. cap. 47. de monte in planiora descendit, cum turbam paut. 57. Int. s. non pro se, sed pro nobis Aug. 2. de con. Euang. cap. 47. Iohannes ait fugisse in montem, sed & tunc magna est causa orandi, cum est fugiendi. 59. Hier. id est, in monte. 60. Int. dum Iesus aberat. Chry. paulatim ducit eos ad maiora. non enim vt antē cum illis est periclitantibus. p. Aug. de verb. Dom. serm. 13. i. extrema noctis parte: habet enim quatuor vigilias: vigilia autē tres horas. Hier. vigilie militares in trina horarū spacia diuiduntur: tota itaq; nocte sunt periclitati. 64. Int. et si pondus carnis habens. 66. Chry. soluturus Dominus mala, difficilia, & terribilia inducit, volensque vt amplius lucentur iusti, augeat certamina. 67. Int. magni timoris indicium est cōfusus clamor, & incerta vox. Hier. 68. Int. quia propē est, omnibus timentibus eum. 69. Int. contra desperationem. 70. Int. non fantasma. Hier. ex voce nota poterant eum agnoscere. 71. Int. quia vbique ardentissima fidei est. Hier. 73. Int. quasi dicat in tua iussione fiant aquæ solidæ, & corpus leue contra naturam. Hier. ¶ Chry. quantus feruor fidei, non dixit, ora, sed iube. 74. Chry. quæsierat enim non propter ostentationem, sed propter amorem.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

m. Rab. quæ à rudibus capi nequeunt, ab Apostolis & eorum successoribus diligenter inquirenda. n. Rab. cophinis seruida opera aguntur, & Deus infirma mundi elegit. 50. Rab. quinque sunt corporis sensus, significantur autē hi qui rectē exterioribus vti nouerunt. 51. Hier. sexus fragilis, & aras minor numero indigni sunt. Glo. nempe infirmi fide, nondū pugna idonei. 55. Int. sic qui bene orat, mentem sursum à terrenis eleuat. 56. Aug. de verb. Dom. serm. 14. mons, cælum, in quod Christus solus ascendit. f. caput enim corpore, interpellat autem illic pro nobis Patrem. 57. Aug. de verb. Dom. non mergitur Ecclesia orante Christo. 59. Int. nocte tribulationis appropinquante dissimulat opem ferre. o. Hil. tempore passionis solus Christus, cæteris ab ipso trepidatione dilapsis, Hier. turba ad sublimia sequi non potest. 61. Int. significat labores Ecclesiæ in hoc seculo, dum tendit ad patriam. 62. Hil. periculum est vsque ad aduentum Christi. 63. Int. s. malorum spirituum flatus. 64. Aug. de verb. Dom. in fine sæculi veniet ad iudicium iniquitatis nocte transacta. Hil. veniens autē Christus inuenit Ecclesiam fessam, & Antichristi Spiritu, totiusq; sæculi moribus circumactam: & quia ex Antichristi consuetudine ad omnem tentationū nouitatem solliciti erunt, etiam ad Domini aduentum expauescent, falsas rerum imagines metuentes. Rab. cum humana fragilitas in pressuris suas vires considerat, tenebras cernit, sed ad supernum auxilium erecta, Luciferi ortum conspiciit. 65. Int. s. comprimens pressuras sæculi. 72. Int. s. in persona præsentis Ecclesiæ & laborantis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

n. id est, sportas. 58. scilicet post solis occasum. q. scilicet spectrum quale solet opera demonis apparere. r. pro, locutus. Heb.

Et descendens Petrus de naucula, ambulabat super aquam, vt veniret ad Iesum. Videns verò ventum validum, timuit: & cū cōpisset mergi, clamauit, dicens: Domine, saluum me fac. Et continuò Iesus extendens manum, apprehendit eum: & ait illi, Modicæ fidei, quare dubitasti? Et cū ascendissent in nauculam, cessauit ventus. Qui autem in naucula erant, venerunt & adorauerunt eum, dicentes, Verè Filius Dei es. Et cū transiret assent, venerunt in terram Genesar. Et cū cognouissent eum viri loci illius, miserunt in vniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes malè habentes, & rogabant eum, vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quicumque terigerunt, salui facti sunt.

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

76. Hier. quod maius est superans à minori turbatur. talis est natura nostra, sæpe in magnis rectè habens in minoribus deficit. demonstrat verò timor iste differentiā magistri, & discipuli. 77. Glo. relinquitur tērationi, vt augeatur fides; quod ambulauit super aquas, diuinæ potētiae; quod mergitur, humanæ infirmitatis, ne superbiat. 79. Chry. vt mater pullum solet ante tempus ex nido exeuntem, & casurum alis reducere in nidum. 80. Int. quia vel parum timuit. 81. Int. ardebat fides, sed humana infirmitas in profundum trahit, & in hoc ei ostenditur, quod nō Domino æqualis sit. Chry. ostendit periculum non ventum, sed modicam fidem fecisse. 83. Int. f. nauæ & vesoies. Rab. vel Apostoli. 86. Int. ita nominatam à vicinia lacus. Rab. est iuxta stagnum Genezareth. 86. Int. alij timore, alij quoque facie. Hier. 87. Int. magna fides, quod non contenti salute suorum, aliorum quærebant salutem. 88. Chry. in hom. hanc sapientiam docuit mulier illa Hæmorrhœissa.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

75. Int. id est, persecutionem vehementem. 76. Hil. Petrus tempore passionis conatus est mortem contemnere, sed timore mortis Christum negauit, clamor autem eius pœnitentiæ gemitus est. Rab. conuertit eum Dominus ad pœnitentiam, & indulgentiam tribuit, manum extendens. 78. Int. id est, impendens auxilium, quia non est volentis nec eurentis, sed Dei miserentis. 79. Int. sic nullus prædestinatus perit. 82. Rab. cū Dominus per gratiam adest, omnia bella quiescunt. Hil. æterna Ecclesiæ pax, & tranquillitas indicatur, post Christi aduentum. 84. Hil. veniet enim manifestus, eritque tunc confessio publica vniuersorum. 85. Hier. Ecclesia ex persecutione liberata ad portum tranquillissimum perducitur. Rab. Genesar interpretatur hortus principis, tunc enim plena erit tranquillitas, cū paradisi hereditas restituatur. r. Hil. finis legis temporibus, & Iudæorum quinque millibus condita, salutem consecuturi. 88. Hier. fimbria assumptio corporis, per quam venimus ad verbum. 89. Chry. quanto ergo magis sanabimur, qui corpus Christi comedimus?

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

81. i. vacillasti. s. f. Messias.

CAPVT XV.

Vñ accesserunt ad Iesum ab Hierosolymis Scribæ & Pharisei, dicentes: Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum? Non enim

SENS. LIT. IN CAP. XV.

1. A V G. 2. de cons. Euang. cap. 48. seruatur ordo consequentium rerum. 2. Chry. hom. erant per mira stultitia, Filius enim Dei traditionibus hominum non est subiectus. Hier. 4. Remig. quæ fuerint, aperit Marcus. 5. Chry. multa noua induxerant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

2. id est, qui ab Hierosolymis venerant.

lauant manus suas cū panem manducant. Ipse autem respondens, ait illis, ⁷Quare & ⁸vos transgredimini mandata Dei propter traditionē vestrā? Nam Deus ⁹dixit, ¹⁰Honora patrem & matrē; & qui ¹¹maledixerit patri vel matri, morte moriatur. Vos autē dicitis: ¹²Quicūque dixerit patri vel matri, ¹³Munus quodcūque est ex me, tibi proderit: & non ¹⁴honorificabit patrem suum aut matrem suam: & irritum fecistis mandatum Dei propter ¹⁵traditionem vestram. Hypocritæ, bene prophetauit de vobis ¹⁶Isaias, dicens, ¹⁷Populus hic labiis me honorat, ¹⁸cor autem eorum longē est à me. Sine causa autem colunt ¹⁹me docentes doctrinās & mandata hominum. Et conuocatis ad se turbis, dixit eis, ²⁰Audite, & intelligite. Non quod intrat in os ²¹coinquinat hominem: sed quod procedit ²²ex ore, hoc coinquinat hominem. Tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei:

SENS. LIT. IN CAP. XV.

6. Beda. carnaliter illud accipiebant, lauamini, mundi estote. Chry. Discipuli iam superflua despiciebant, qui etiam necessarium cibum contemnebant. Remig. Superflua erat illa traditio seniorum. 7. Chry. docet qui magna peccant, non debere pro aliorum paruis peccatis esse sollicitos: nec verò probat factum discipulorum, ne det occasionem calumniæ, nec vituperat, ne approbet traditiones illas. 8. Hier. f. Qui reprehenditis discipulos in eos seniorum iussa paruipendentes, vt Dei præcepta custodiant. 9. Int. f. imbecillitati consulens. Hier. 10. Int. f. idando necessaria. Hier. honor in Scriptura eleemosynas, & munera significat: honora, inquit, viduas, &c. 11. Int. i. debitis obsequiis parentes indignos iudicauerit. 12. Int. f. æterna. 13. Chry. demonstrans eos dignos morte. 14. Hier. f. impietatem sub pietatis nomine inducentes. b. Glo. i. dicere, poterit. 15. Int. f. Deo deuorum. 16. Hier. q. d. non. Itaque non audebant Deo consecrata tangere, ne sacrilegium incurrerēt. Glo. q. d. tibi proderit, si Deo dederō. 17. Int. sub. ita. c. Int. f. de sustentandis parentibus. 18. Aug. 2. contra aduer. legis, & Prophetarum c. 1. Lex Dei est, quam hæreticus blasphematur. Auctor. loquitur de hæreticis, qui in vetus testamentum inuehebantur. vt Manichæi. 19. Int. f. quæ vestræ seruit auaritiæ. Aug. 1. contra aduer. legis & Prophetarum, c. 1. has traditiones Paulus vocat prophanas fabulas. 20. Int. id est, simulatores. Remig. qui sub honore Dei terrena lūca cumulatis. 21. Int. f. quia bene conuenit vestris moribus. 22. Rab. f. prauidens simulationes Iudæorum. 23. Int. in persona Domini. Rab. 24. cū dicerent, Magister, scimus, quia verax es. 25. Remig. visis enim signis, non crediderunt, nec suscipere vulerant. 26. Int. ideo. 27. Int. f. non habituri mercedem cum veris cultoribus. Rab. 28. Int. f. contemptis diuinis. Rab. 29. Chry. illis non emendatis, ad turbas conuertitur. 30. Int. quæ in Dei mandatis stitabant. 31. Chry. id est, attendite. 32. Int. Aug. nō timeo immunditiam obsonij, sed cupiditatis. Hier. communicare, verbum Scripturæ proprium. vocant Iudæi communes cibos, quibus omnes alij homines vtuntur, vt suillam carnem, lepores, &c. immundum ergo commune dicunt. Aug. 16. cont. Faust. cap. 31. non est hoc testamento veteri contrarium, fuerunt enim illæ figuræ temporis congruentes, nec sunt animalia immunda natura, sed significatione. Omnis enim creatura Dei bona est, vt si hoc nomen stultum, natura quidem dicamus mundum, sed significatione immundum, sic porcus & alia in lege prohibita. Hier. quare idolorum non vescimur? idolorum inuocatio facit ea immunda apud eos, qui cum conscientia idoli manducant, vt ait Apostolus. Vide verò vt vno sermone Dominus omnem Iudæorum superstitionem eliserit, qui in cibis sumendis & abominandis religionem sitam arbitrabantur. 33. Int. scilicet, verba malitiam cordis exprimentia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

a. pro, cibum. Hebr. 6. Iudæi etiam inter manducandum sape lauabant. 9. Gr. præcepit. 14. f. sacerdotes, qui serē erant Scribæ & Pharisei. b. sententia est recitata ex Rabinorū doctrina, ideo obscura, deest enim aliquid, verbi gratia rectē facit, aut quid simile. 15. f. Deo oblatum. 16. f. apud Deum. 17. pro, ac ita sit vt non honorificet. c. pro, itaque. d. i. infirmatis, seu robore priuatis. vide Mar. 26. id est, frustra. f. de cibis loquitur, qui licitē edi possunt, & quidem non cibis ipse et. am prohibitus coinquinat, sed inobedientia. 32. Gr. communicat. Iudæi commune vocant, quod Latini prophanum, aut impurum. 33. Non tamen omne, neque verò id solum.

Scis quia Pharisei, audito verbo hoc, scandalizati sunt? At ille respondens ait, Omnis plantatio quam non plantauit Pater meus celestis, eradicabitur. Sinite illos, cacei sunt, & duces caecorum. Caecus autem si caeco ducatum praestet, ambo in foueam cadent. Respondens autem Petrus dixit ei: Edificare nobis parabolam istam. At ille dixit: Adhuc & vos sine intellectu estis? Non intelligitis quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur? Quae autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquinant hominem: & de corde enim exeunt cogitationes malae, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiae. Haec sunt quae coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinat hominem. Et egressus inde Iesus, secessit in partes Tyri & Sidonis. Et ecce mulier Chananæ a finibus illis egressa

SENS. LIT. IN CAP. XV.

4. Int. quorum religio est in cibis. 35. Chry. in hom. qui faciunt conuicia, non contradixerunt. Hier. scandalum, offendiculum significat, vel ruinam, & impactionem pedis, unde scandalizare est discito vel facto occasionem ruinae dare. 36. Int. si doctores cum sequaribus suis qui non habent fundamentum Christum, constringentes in terrenis. & carnis cupiditas cui conuiunt. Remig. f. l. doctrina & superstitiosa observatio. 37. Int. de terra viuentium. Hier. non eradicabitur quod plantauit Paulus, arbitrij est nemo potest, nisi hac consentiente eradicare. Ego te plantauit vineam veram, quomodo verrectionem deura, &c. 39. Int. id est, traditionibus tenebrosis, luce mandatorum Dei priuati. Rab. 40. Int. quia non solum sibi non prosperant, sed etiam alios in malum trahunt. Rab. 41. Int. ad praedicta. 42. Int. quasi mystica sit in hoc intelligentia. 43. Remig. putauit Dominum parabolice locutum. 44. Int. increpatum Remig. omnes reprehendit, quia ex persona ceterorum Petrus fuerat locutus. 45. Int. qd putatis mysticum, quod est proprie dictum. Chry. in hom. ait crepat, quia fuerant scandalizati. 46. Aug. de vera relig. ex alimentis, quae apta sunt, alimur ut in membrorum fabricam, non apta vero per congruos meatus abiciuntur. 47. Int. ut verba turpia & nocua. A. g. 15 de Trinitate. 48. os hic non corporis, sed cordis intelligit. 48. Int. de cordis immunditia. 49. Int. inquinatum in corde secundum Christum. 51. Hier. non a diabolo ergo immittuntur, sed ex propria voluntate ex corporis habitu & gestibus aestimat. Chry. hoc primo ponit, quia Iudeorum vitium qui ei insidiebantur. 53. Int. finis latentia. 54. Remig. i. imputum reddunt. 55. Int. qd exteriora autem Chanaanorum metropolis, Sidon autem terminus ad Aquilonem. Remig. Tyrius enim gentium ne abieris: primo, non erat obnoxius praecepto: secundo, Chry. in hom. ait dixerat, in viam occultaui, ut ait Marcus. Remig. i. ut per Gentilis fidei Phariseorum nequitiam condemnaret. 58. Aug. de conf. Euang. venit hic prius in domum, ubi erat Iesus (ut indicat Marcus) post secuta est egressum.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

56. Chry. in hom. Ereptis Iudaeis ab obseruatione escaurum, gentibus ianua aperitur. sic Petrus Christus ad gentes. 59. Int. i. Ecclesia de gentibus. Remig. 60. Int. i. pristina conuersatione. Remig.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

g. praedestinatione. f. 38. qd ne curetis illorum scandalum. 43. id est sermonem illum obscurum. h. Graec. mundum & l. non dicitur, sed omne. f. cibi genus. vide Mar. ubi ait. sic purgari escas. f. remanent puro alimento in corpore. m. id est, conuicia in Deum, aut homines, vel sermones impij derogantes Dei honori. n. i. loca vicina, vel ad eam regionem pertinentia. 59. f. i. Chanaan descendens.

clamauit, dicens ei, Misere mei Domine Fili David: filia mea male à dæmonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicens: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus Israel. At illa venit, adorauit eum dicens, Domine adiua me. Qui respondens, ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit, Etiam Domine, nam & catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Iesus ait illi, O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. Et cum transisset inde Iesus, venit secus mare Galilææ; & ascendens in montem, sedebat ibi. Et accesserunt ad eum turba multe, habentes secum muros, cacos, claudos, debiles,

SENS. LIT. IN CAP. XV.

63. Int. vt probaret patientiam & longanimitatem. Hier. ne videretur contrarius illi sententiæ, In viam gentium ne abieris, & calumniaribus occasio daret. 64. Int. mysterij ignari, vel misericordia moti, vel importunitate eius carere cupientes. Hieron. 65. Int. s. quam tenes non exaudiendo. 66. Int. s. corporali missio. Remig. 67. Chy. s. vbi vidit Apostolos nihil posse. q. Int. quæ à longè clamabat, consecuta est eum. 68. Int. s. vt Deum. 69. Int. suprà, Fili David. 70. Glo. verbum salutis, quod prius debetur Iudæis. 71. Rab. Gentiles vocantur ob idololatriam, canes, qui esui sanguinis dediti & cadaueribus, vertuntur in rabiem. Hier. de Iudæis tamen illud dictum, Circūdederunt me canes multi. 72. Int. id est, verum est. 73. Int. q. d. non mereor panem, vel sedere ad mensam, sed contenta sum reliquis. Hieron. 77. Chy. idē tardauerat Dominus, vt tanta mulieris virtus appareret. 78. Chy. similis hæc vox illi, fiat firmamentum. 79. Chy. impetravit oratione quod non Apostoli: vult Dominus pro nostris noxis à nobis magis rogari quàm ab aliis. t. Hier. ita dictum ob adiacentē Galilæam, dicitur & Tyberiadem ob Tyberiadem ciuitatem. 81. Int. vt auditores erigat ad superna. Rab. 3. Int. s. mente deuota. 90. Hier. Græc. κωλύουσιν, id est, debilem manum vnā habentes.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

61. Int. scilicet, per fidem, vnde nouit clamare Filium David. Glo. Christi Incarnationem consitens. o. Remig. tatur exemplum catechizandi paruulos, vbi fides pro eis promittitur. Non enim hæc dicit misere filiæ, sed mei; & adiua me. 92. Glo. rogat Ecclesia pro anima, vel homo pro scedata cōscientia. Aug. 1. de q. Euang. cap. 18 Ecclesia sibi est & mater, & filij, simul omnes mater, singuli filij. r. Rem. filij intelliguntur Patriarchæ & Prophetæ illius temporis. 72. Glo. mira Ecclesiæ fides, patientia & humilitas. 74. Rem. mensa, Scripturæ; micæ, minima præcepta, vel interna mysteria, humiles; crustæ, præcepta carnalia, quæ Iudæi obseruant. 75. Int. s. quas Iudæi vilipēdebant. 76. Int. scilicet Iudæorum, quibus Scriptura primo loco appositā est. 77. Rab. magna fides gentium, quæ in auditu auris obediunt, nec lege, nec Prophetis instructæ. 79. Aug. 1. de q. Euang. cap. 8. quod puerum Centurionis & hæc, non venies ad eos, sanari, significat gentes, ad quas nō venit, saluas fore per verbū eius. 80. Rab. cum plenitudo gentium intrauerit, tunc Israel saluus fiet. 82. Int. quia requies non nisi in cœlestibus est querenda. Rab. u. Rab. s. in cælorum arce. 83. Int. s. mente deuota. 84. Int. s. repandentem in celo. 85. Int. s. fidelium. 86. Int. s. quos secum ducunt doctrina & exemplo. 87. Int. s. confessione Christi. 88. Int. scilicet, à lumine fidei. 89. Int. per denia prauū operis, non rectē euntes. 90. Int. scilicet sarcina peccatorum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

p. sic Messiam vocabant. 64. scilicet, corporaliter. 71. κωλύουσιν, catellis, id est, gentilibus, sit enim à Iudæis vocabantur ob idololatriam, & peccatorum sordes. 72. vñ certē. 73. κῆς id est enim, confirmat quod Christus dixerat, q. data est sanā, catelli enim solum micæ comedunt. Indicat verò se mica contentam, Christo enim velut micam esse quod illa petit. Magna enim prudentia Dei sapientiam velut proprijs ipsius verbis illaqueans. s. id est, petis. 90. κωλύουσιν mancos, seu manu altera truncatos. Ioan. 1. dicuntur aridi.

& alios multos: & proiecerunt eos ante pedes eius: & curauit eos: ita ut turbæ mirarentur videntes multos loquentes, debiles sanos, claudos ambulantes, cæcos videntes, & magnificabant Deum Israel. Iesus autem conuocatis discipulis suis, dixit, Misereor turbæ, quia triduo iam perseuerant mecum, & non habent quid manducant: & dimittere eos ieiunos nolo: ne deficiant in via. Et dicunt ei discipuli: Vnde ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam tantam? Et ait illis Iesus: Quot panes habetis? At illi dixerunt, septem, & paucos pisciculos. Et præcepit turbæ ut discumberent super terram. Et accipiens septem panes, & pisces, gratias agens, fregit, & dedit discipulis, & discipuli dederunt populo, & comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem

SENS. LIT. IN CAP. XV.

93. Chry. in hom. scilicet statim, non quia meliores Chananaei, sed ut Iudæorum ora obstrueret. 94. Chry. in hom. s. ob multitudinem & facilitatē curationis. 99. Int. scilicet Deum non recentem. 100. Hier. vel ut exemplum det maioribus cum minoribus consilia communicandi, vel ut intelligat discipuli signi magnitudinem. 101. Int. comparitur ut homo, pascit ut Deus. Rem. 103. Int. s. pro curatione suorum. 104. Chry. in hom. quos secum attulerant cibos iam cōsumperant, ideo Christus hoc fecit die tertio, constitutis. s. illis in necessitate. 105. Int. prius aufert debilitatem, post cibos offert sanis. 107. Chry. in ho. apparet de longē venisse. 108. Int. rudis in fide, qui non recordantur quinque panibus, quinque millia hominū satiata fuisse. 110. Chry. in hom. facit hoc in solitudine, ut ne quis suspiceretur allatis aliunde panibus fuisse istos satiatis. 111. Int. non ignarus, sed docēdo respondens. 112. Chry. in hom. reducit in mentem prius facta. 113. Chry. in hom. non illis multa mensura. 115. Int. s. super ipsius montis soliditatem, nullo fœno interposito. 122. Chry. Quare pauciora nunc colligunt? vel quia sportæ maiores cophinis, vel ut ex diuersitate, vtriusque miraculi recordetur.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

91. Int. quia mediatori per humilem aduentum curandos subiciunt, sancti prædicatores. 92. Int. quasi confitendo humanitatem Christi. 94. Int. quia fideles inestimabili gaudio exultant, quando hæc vident. Rab. 95. Int. id est, Christum confitentes. 96. Int. s. per bona opera. 97. Int. s. credendo. 98. Int. dicunt, quis Deus magnus sicut Deus noster? 102. Int. in fide Trinitatis, lucidi, pro suis suorumque peccatis instantes supplicant. Remig. se opere, sermone, & cogitatione ad Dominum conante legem, secundum sub lege, quartum erit in futurum, ad quod tendens reficitur in via. 104. Int. s. ad patriam tendit. 110. Int. Ipsi Apostoli desertum, quia adhuc infœcundi. x. Glo. panes, prædicamentum. Glo. in quo gratia Spiritus sancti reuelatur, & datur. non sunt hordeacei, quia non in figuris alitibus erepti, illic super fœnum, celsitudo enim Christi carnali spe & desiderio tegebatur propter carnales hinc remota omni cupiditate carnali soliditas spei permanentis conuiuias continet. illic quinque millia, id est, quinque sensibus sub dei, hic quatuor virtutibus præditi, prudentia, temperantia, fortitudo, iustitia. vtraque resectio in monte. vtraque enim Scriptura celsa & Christum prædicat. 114. Int. scilicet, Sanctos illius temporis, quo ea condita est, vel quorum fidem, vitam, & passionem continet. 116. Int. primum complens in se præcepta quæ dabat, & Sanctorum vitā in se præfigurans. z. Glo. septriformi spiritu pascit, adiuncta Apostolica autoritate, quasi piscium sapore reficientium exemplo celsæ distribui cibaria vitæ. 117. Int. id est, Sacramenta aperuit. 118. Int. quia ministerio Apostolorum voluit Ecclēsiæ distribui cibaria vitæ. 119. Int. s. audiendo, & exempla intendo. 120. Int. s. memoria reconcedendo, & operando. 121. Int. ut est, si vis perfectus esse, vende omnia, &c. 122. Int. intelligitur spiritalium summa perfectio. Glo. perfectorum corda septriformi gratia illustrata Apostoli implent.

¹²² sportas plenas. Erant autem qui manducauerunt, ¹²³ quatuor millia hominum, extra ¹²⁴ paruulos & mulieres. Et dimissa turba, ¹²⁵ ascendit in nauculam, & venit in fines ¹²⁶ Magedon.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

¹²⁵ Chry. ne turba eum sequatur. ¹²⁶ Aug. 2. de conf. Euan. cap. 51. dicitur a Marco Dalmanutha, nempe duobus nominibus appellata, quamquam quidam codices etiam in Marco, habent Magedam.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

a. 2. Glo. Sancti vt sportæ, qui vt iuncus in aqua non arescunt: habent enim cor in fonte vitæ, retinentque in corde palmam æternæ retributionis. ¹²³ Int. f. noui Testamenti populus, non quinque sensibus obnoxius, sed quatuor animi virtutibus exornatus. Hier. hic numerus semper in laudibus ponitur, in quo & Euangelia consecrata, & quadrangulus lapis non fluctuat. ¹²⁴ Int. exceptis leuibus, & infirmis, qui in virum perfectum non creuerunt. ¹²⁶ Rab. interpretatur poma, vel nuncia, & significat hortum vbi crescunt poma virtutum, & nuntiatur nomen Domini: docentur autem prædicatores, ministrato verbo intra cordis cubiculum, refici virtutum pomis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

a. a. id est, quantum tot sportæ capere possent: neque enim necesse est fuisse in deserto tunc sportas, quamquam potuit etiam id accidere, vt illa turba sportas haberet. ¹²⁶ Marcus dicit Dalmanutha. s. venit in fines vtriusque loci, vel forte alterum regionis nomen est, alterum vici.

CAPVT XVI.

T accesserunt ad eum Pharisei & Sadducei tentantes, & rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis. At ille respondens, ait illis, Facto vespere, dicitis, serenum erit, rubicundum est enim cælum: & mane, hodie tempestas: rutilat enim triste cælum. Faciem ergo cæli diiudicare nostis: signa autem temporum non potestis? Generatio mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei: nisi

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

1. N. T. Legis fiducia insolentes, dedignantur opera virtutum. 2. Remig. mira cæcitas, quasi verò non fecisset signa: quod autem signum pererent, Iohannes indicat, nempe manna de cælo. Glo. petunt vel ignem de cælo, vel tonitrua, &c. quasi verò & illa non possent calumniari. 3. Remig. videns nec sic credituros. 4. Hier. hoc Græcè non habetur in plerisque codicibus. 7. Int. f. ex istis signis. 8. Glo. f. prædicta à Prophetis de me. 9. Int. nota eadem superius dicta. Aug. 2. de conf. Euang. ca. 51. sæpe Dominus eadem dixit: quod ergo existente contrario solui non poterit, bis dictum intelligatur. 10. Int. id est, incredula. c. Int. id est, pro spirituali carnalem intellectum habens. 11. Int. f. de cælo. Rab. Apostolis datum signum de cælo cum ascendit, & spiritum sanctum misit.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

4. N. T. Ita in morte mea debetis resurrectionem peccatorum per meum sanguinem intelligere. Aug. 1. de q. Euang. cap. 20. indicatur primus & secundus aduentus, sanguine enim Christi primo aduentu indulgentia peccatorum datur, & secundo igne præcedente venturus est. 5. Int. id est, futurum iudicium præuidere per præcedentes tribulationes sanctorum. 6. Glo. patiuntur Apostoli: quòd si eis non parco, nec parcam aliis in futuro.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

a. id est, potentia eius periculum facere volentes. 2. non vt crederent, sed vt calumniari possent, se non faceret. 6. id est, rubicundum est, idem enim verbum quod supra vixit. b. id est, turbulentum, vel tristitiam afferens hominibus. c. id est, dispositionem. 8. f. qua Prophecia dixerunt futura in aduentu Messia, vel miracula. d. scilicet aduentus Messia.

signum Iona¹² Prophetæ. Et relictis illis abiit. Et cum venissent discipuli eius trans fretum, obliti sunt panes accipere. Qui dixit illis, Intuemini, & cauete à fermento¹³ Pharisaorum & Sadducaorum. At illi cogitabant inter se, dicentes, Quia panes non accepimus. Sciens autem Iesus, dixit, Quid cogitatis inter vos modicum fidei, quia panes non habetis? Nondum intelligitis, neque recordamini quinque panum, & quinque millium hominum, & quot cophinos sumpstistis? neque septem panum, & quatuor millium hominum: & quot sportas sumpstistis? Quare non intelligitis quia non de pane dixi vobis, Cauete à fermento Pharisaorum & Sadducaorum? Tunc intellexerunt quia non dixerit cauendum à fermento panum, sed à doctrina Pharisaorum & Sadducaorum. Venit autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi, & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? At illi dixerunt, Alij Iohannem Baptistam, alij autem Heliam, alij verò Hieremiam, aut

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

12. Int. f. de inferiori. 13. Int. ut infidelibus non dimissis. Rab. non dimissi dicuntur, sed relictis ut infideles. 16. Remig. ne ad punctum quidem ab eo recedere volebant. 17. Remig. nec necessaria erant. Glo. veri panis dulcedine capti. 18. Int. id est, à vanis traditionibus. Hier. modicum fermentum totam massam corrumpit, ita doctrina hæretica. 19. Int. non vult ut de panibus eorum accipiamus. 20. Int. f. cogitationes eorum. m. Chry. hæc increpacio opportuna, cum dixerunt, unde nobis panes? &c. sed noluit tunc reprehendere, quia aderant turbæ: item ne se videretur ingerere ad miracula, nunc merito reprehenduntur, qui duplex miraculum vidissent. 21. Glo. q. vobis defuturi sint. 22. Int. q. d. nec mysterium intelligitis, nec virtutem in memoria habetis. 23. Int. f. expensorum. 24. Int. f. expensorum. 25. per occasionem docet quid significarint panes, & hi quos pauperat. si enim fermentum traditiones peruersas significat, & hæretica dogmata, panes illi significabant veram integramque doctrinam. 26. Int. f. corporali. 27. Chry. in hom. quamuis Christo non interpretat, eorum enim mentem exegerat. 28. Int. quam in honorem Tyberij Cæsaris, Philippus frater Herodis extruxit. Glo. hic Iordanis oritur ad radicem Libani, ex Ior & Dan duobus fontibus. Chry. in ho. longè educit è Iudæis, ut liberè dicant quod sentiant, est autem alia Cæsareæ Stratonis. 29. Int. ut veræ confessionis mercedem reddat, non quasi nesciat. Rab. ¶ Orig. interrogat ut ex responsione discamus diuersas fuisse Iudæorum opiniones de Christo, & ut etiam nos scrutemur opiniones hominum de nobis, &c. Rab. querit quid alij sentiant, ut expositis errantium sententiis probentur discipuli non opinione vulgi veritatem, sed reuelatione didicisse. 30. Hier. qui de Filio hominis loquuntur, homines sunt; nam qui diuinitatem intelligunt, dij appellantur. Chry. non Scribarum & Pharisaorum, sed plebis mentem inuestigauerat enim hæc à malitia libera. 31. Int. non dicit me, ne insolenter loqui videatur. Hier. 32. Hier. ubi in veteri testamento legimus hominis, Hebraicè est filius Adam. 33. Orig. f. Herodis æstimationem secuti. 34. Hier. sic turbæ errare potuerunt in Helia & Hieremia, ut Herodes errauit in Iohanne.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

14. Int. f. Iudæis. 15. Int. f. ad gentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

f. pro, diligenter cauete. 18. supra in bonam partem acceptum, cap. 13. hic in malam, ut 1. Cor. 5. Gal. 5. g. diabolus. Sermo potest verti disceptabat, scilicet alij in alios culpam reijcientes. Vide Marc. 8. h. unguentum. id. & hic, & in Marco, cum dicentes. l. pro, intra. 25. πῶς οὐ quomodo non. 28. sita est, ad fontem Iordanis, prius Panoas dicta, postea à Philippo tetrarcha in honorem Cæsaris Augusti, Cæsareia vocata, tandem Cæsarea Philippi dicta ad differentiam eius, quam Herodes pater in Iudæa adificauerat in honorem Cæsaris, in loco qui turris Stratonis prius dicebatur. Hæc autem Philippi postea ab Agrippa rege ornata in honorem Neronis, dicta Neroniana. 31. sic se vocare solet modestia causa, & humilitatis, habet autem articulum, quocertus quidam significatur.

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

50. Int'id est, Christum in quem credis. Chry. ¶ Hier'id est, ædificatio Ecclesiæ (super te, Aug. 1. lib. retract. ca. 21. aliquando exposui in Petro ædificatam Ecclesiā, scpe verò super petram, id est, Christum, quarum sententiarum, quæ sit probabilior lector eligat. 51. Hier. a. virtus & peccata, vel hæreticorum doctrina. Rab. tormenta, & blandimenta persecutorum. 52. Int'id est, non separabunt eam à Petri Ecclesia ab omni seductione, & hæretica circumventionē manet immaculata, super omnes Episcopos & Primates Ecclesiarum, solāque regnat iniquissabiliter omnium hæreticorum ora obturans. 53. Rab. præ cæteris donatus est clauibus, qui regem cælorum maiori deuotione confessus est, ut constaret neminem sine ea confessione & fide, regnum cælorum posse intrare. 54. Int. id est, presentis iudicii potestatem. Rab. discretionem, & potentiam. 55. Int'id est, Ecclesia.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

43. Int. id est, filius columbae. Syriacè. Glo. quia Dominum pia simplicitate sequebatur, vel quia plenus gratia. Filius dicitur Spiritus sancti, qui ostensus est in columba. Hier. ex confessione sortitur vocabulum, quod revelationem ex Spiritu sancto habeat: quod si, ut quidam volunt, Bar. Iohanna, id est, filius Iohannis legendum sit, significatur Domini gratia, & donum spirituale.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

38. δ' ἔτι δὲ ἰλλ: *Christus, habent & tria verba sequentia articulum. q. d. ille verus Messias singulariter Filius Dei vult, vivens, &c.* 43. Bar. Filius Chal. Iona verò abbreviatio est more Hebraei, pro, Iohanna. vide Io. ult. significant Iona columbam, Iohanna Dei gratiam, solent vocari, vice cognominum, quibus carent addere patris nomen. 44. id est, homines, vide Gal. 1. 49. iam sic vocabatur secundum August. 50. de qua proxime dixerat, Tu es Petrus. Gracè enim idem π. & τ. & π. & τ. & quidem Cephas, seu enim militum in portis ciuitatum. vide Genes. 22. n. ultimo Iohannis data. 54. id est, penum & supertualin scilicet, ad regnum caeleste pertinentia.

Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cœlis. Tunc præcepit discipulis suis, ut nemini dicerent, quia ipse esset Iesus Christus. Exinde cœpit Iesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Hierosolymam, & multa pati à senioribus & scribis, & principibus sacerdotum: & occidi, & tertia die resurgere. Et assumens eum Petrus, cœpit increpare illum dicens: Absit à te Domine, non erit tibi hoc. Qui conuersus, dixit Petro, Vade post me Sathana, scandalum es mihi: quia non sapias ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum. Tunc Iesus dixit discipulis suis: Si quis vult post me venire,

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

56. Int. id est, quemcumque; indignum remissione iudicaueris dum uiuit, apud Deum indignus iudicabitur. Orig. vide quantam potestatem habet petra super quam ædificatur Ecclesia. 57. Int. i. quemcumque soluendum iudicaueris dum uiuit, remissionem peccatorum cōsequetur à Deo. Rab. hæc potestas ligandi & soluendi, etiam cæteris quidem Apostolis data, estq; etiam nunc in Episcopis, & presbyteris, sed ideo Petro specialiter, ut omnes intelligant ab unitate fidei, vel societate eius se segregantes, nec à peccatis absolui posse, nec in cælū ingredi. Glo. soluunt ministri Ecclesiæ à peccato, nec audiendo (ut ait Aug. 11.) qui negant Ecclesiam posse omnia peccata dimittere. Concil. Constant. 5. Non solum hoc de uiuis intelligendum est. Sancta enim Romana Ecclesia, quosdam Episcopos etiam post mortem anathematizauit. 58. Hier. aliud est prædicare Christum, quod suprà ausi sunt facere, aliud Iesum Christum, quod hic prohibentur. Christus cōmune dignitatis est nomen, Iesus uero, proprium Saluatoris. Orig. suprà, eum, ut magnum virū & mirabilem prædicabant, non autem ut Christum, vel si hoc etiam, leuiter tamen, inutile, uero erat prædicare Christum tacendo eius crucem, quod conueniebat fieri post resurrectionem. 59. Hier. quasi dicat, tunc me prædicare cum passus fuero, non enim prodesset eius Maiestatem prædicare, quem essent visuri postea crucifixū. Glo. prodesset uero ubi resurrectio diuinitatis potentiam ostendisset. Orig. nō ait dicere, aut docere, sed ostendere, ostendebat enim Christus quæ loquebatur, quamquam tunc cœpit ostendere, quod postea capacioribus plenius demonstraui. 60. Int. non aliis, sed prouectioribus. 62. Int. separatim, ne coram aliis magistrum arguat. Hier. 63. Orig. indigna hæc arbitrans Filio Dei, quasi uero is possit facere dignū aliquid increpatione. 64. Int. scilicet, amanti affectu. Hier. 65. Int. oprando. Hier. Græcè est, proprius sis tibi Domine. 66. Int. id est, non potest esse ut Filius Dei occidatur. Hier. 67. Int. scilicet, à laude ad vituperium. 68. Hier. ignorantiam exprobrans. 69. Int. id est, sequere sententiam meam. Hil. id est, exemplo passionis meæ sequere me. 70. Int. id est, aduersarie meæ voluntati. Hier. Sathanas enim aduersarius, seu contrarius interpretatur. Orig. per ignorantiam Deo contrarium sentiebat. Hil. in diabolū, per quem opinio illa suggereretur, conuersus hoc adiecit, nec enim Petrum ita appellasset, post illa beatitudinis & potestatis præconia. Hier. illa beatitudo & potestas in futuro promissa, nō ex se locutum, qui ita turbatur in his, quæ non sunt reuelata. 71. Int. q. d. offendis me uolendo præire. Orig. scandalum est Christo omnis qui peccat. 72. Hier. q. d. voluntatis meæ & Patris est pro salute hominum mori. 73. Int. quasi dicat, ego uerè pariar, & si quis uult me imitari, renunciet uoluptatibus suis. Chry. in hom. quasi dicat, nec saluari poteris, nisi uitæ abrenuncies. 74. Chry. in hom. qui libertatem auditorem relinquit, magis attrahit: qui vim infert, sæpè impedit.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

61. Orig. ut liberatis hoc donaret, ut baptizentur Spiritu, anima, & corpore, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

o. Qui scilicet Iudæorum rempublicam sua auctoritate gubernabant. 62. scilicet, ad se, ut solent qui familiariter loquuntur. 64. scilicet amanti more. 65. id est, ut propitius tibi sis, vel sit Deus, sic enim solent Hebræi aliquid deprecari, propitius sit mihi Dominus, uide Genes. 18. & 44. 2. Reg. 23. 3. Reg. 21. 69. Græc. Auita post tergum meum, seu post me, pro, recede hinc. Hebr. 70. id est, aduersarie. Hilarius putat Diabolo id dictum, non Petro. 71. id est, impedimentum. 72. quasi dicat, Dei decretum non capis. p. id est, humana, quale fugere aduersus.

abneget⁷⁵ semetipsum, & tollat⁷⁶ crucem suam, & sequatur⁷⁷ me. Qui enim voluerit ani-
mam suam saluam⁷⁹ facere, perdet⁸⁰ eam: qui autem perdiderit animam suam propter
me, inueniet⁸¹ eam. Quid enim prodest homini, si mundum⁸² vniuersum lucretur, ani-
mæ verò suæ detrimentum⁸⁴ patiatur? Aut quam dabit homo⁸⁵ commutationem pro
anima sua? Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis:
& tunc reddet⁸⁶ vnicuique secundum opera eius. Amen dico vobis, sunt quidam de
hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem
in regno suo.

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

75. Greg. in hom. nisi quis à se deficiat, ad eum, qui super ipsum est, non appropinquat: tunc autem nos abnegamus, cum vitamur, quod per veritatem fuimus. 76. Chry. se oportet abnegare vsque ad mortem crucis, & non solum vsque ad contumelias. Greg. in ho. tollitur crux afflictione corporis, vel compassione proximi. Hier. tollit crucem, qui mundo crucifigitur. 77. Int. f. faciendo hoc ex charitate. Chry. non sufficit passio malorum, nam & latrones multa patiuntur: patienda sunt mala propter Christum, eiusque virtutes adiicienda. Hier. Dominum sequitur is, cui mundus crucifixus est.

78. Chry. mitigat ponens præmia. 79. Int. f. hic. 80. Int. f. in futuro. q. dicatur agricolæ, si frumentum seruas, perdis, si feminas, renouas. Orig. vel sensus est, qui vult veram salutem, perdet animam se abnegans. 81. Int. non propter vanam gloriam, vel aliud quodlibet. 82. Int. cum deest persecutio custodiatur cor. Greg. in hom. persecutionis tempore ponenda est anima, pacis tempore frangenda desideria, distinxit itaque Dominus tempora in præceptis. 83. Orig. lucratur mundum quantum ad voluptates, qui se non abnegat. Chry. toto orbe non potest animam emere. 84. Int. Quid retribuā Domino pro omnibus, &c. 85. Int. nihil dabit pro anima, quia Filius hominis secundum opera dabit. 86. Glo. f. nihil terrenum poterit dare pro anima perditā. 87. Hier. tristibus læta succedunt. Glo. ne videatur durum pati, non enim sunt condignæ passionēs, &c. 88. Int. qui prius venit humiliter. Orig. non decebat in gloria constitutum peccata nostra portare. 89. Chry. ostenditur eadem gloria Patris & Filij, atque ad eam vna substantia. q. Chry. f. supplicia & coronas. 90. Int. i. omni conditioni, omni sexui. Hier. 91. stella enim differt à stella in claritate. Hier. non persona, sed opera considerantur. 92. Int. quod quia incertum est, Amen, &c. Hier. præsentem timorem præsentis compensat præmio. r. Chry. non dicit qui, ne alij velut despecti grauius ferrent. 93. Int. à Sanctis mors quasi libando gustatur, vitam verò possident in futuro. Rab. 94. Chry. Reuelata illis gloria ut poterant capere, ne in Domini morte dolerent. 95. Int. id est, in ea claritate in qua erit peracto iudicio, quod completum est in transfiguratione, de qua statim agit Euangelista. Remig. ¶ Greg. in hom. Regnum Dei præfens Ecclesia, quam aliqui ex discipulis constructam, & contra mundi gloriam erectam conspecturi erant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

75. f. vale dicendo propriis affectibus. 76. f. ferendo patienter & libenter aduersa. 86. f. perditā redimenda. 93. Metaphora ab epotatibus venenum. 96. i. in gloria regni sui apparentem loquitur verò de transfiguratione, fortè autem de resurrectione etiam, & Euangelij propagatione.

CAPVT XVII.

HT post dies sex assumpsit Iesus Petrum & Iacobum & Iohannem fratrem eius, & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Helias cum eo loquentes. Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum, Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum, Moyse vnum, & Heliae vnum. Adhuc eo loquente, ecce nubes

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

1. **H**ier. Lucas octo dicit, numerat enim primum & extremum. Chry. in hom. non statim à promissione duxit, vt interim qui assumendi erant, vehemētius cuperent, adeoque sollicitos, erant enim Apostoli ab amulatione & vana gloria mundi. 3. Int. s. gloriam maiestatis ostēdurus. 4. Int. vt discant gloriam mundi, sed in regno supernae beatitudinis esse quātalīs apparuit, qualis futurus est tempore iudicij. 7. Hier. non substantia futuræ resurrectionis ostendit Hier. 8. Int. non habet clarus quid, cui comparer. Chry. 10. Int. vt ostendant eum esse quem lex & stum esse vnum ex Prophetis. Item vt vitæ & mortis Dominus ostēdatur, duxit enim mortuum, & vique vt discipuli imitarentur Moysi mansuetudinem, & Heliae zelum. 11. Int. Legulator. 12. Int. exiit enim Helias de cælo, Moyses ab inferis resurrexit. 13. Int. s. de passione eius, & resurrectione. 14. Int. oblitus regnum non in terra, sed in cælis esse promissum, nec mortali carne circūdatos posse intrare. Orig. quia audiuit à Christo eundem Hierosolyma, pro eo timens, volebat vt hic maneret. 15. Remig. adeo est delectatus, vt temporalia obliuiscerentur. 16. Remig. deuotio subditi, & obediētia. 17. In his non responder Dominus, ostendens non improbum esse, sed inordinatum, quod gnum electorum constitui in terra, seque & locos sine gustu mortis esse felices. Rab. cælesti conuersationi non erant necessaria tabernacula. 19. Orig. illic semper volebat esse. 20. Glo. vt discat in resurrectione non regimine domorum, sed Spiritus sancti gratia protegendos.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

1. **R**ab. Post sex ætates futura resurrectio. Orig. sex diebus factus mundus, quem qui transcendit, rapopuli electio. Rab. multi sunt vocati, pauci verò electi. fruuntur verò æterna visione qui fidem in Iohannes, id est, omnia gratiæ diuinæ adscribens. 4. Remi. qui contemplari vult, non in voluptatibus continuis insistant. 5. Remig. Sancti separati sunt à malis, & separabuntur in futuro. a. Orig. appareret Deus unicuique vt capax est. 9. Int. id est, Sancti, quicumque baptizati estis, Christum induistis. Orig. id est, sermones Evangelici, quibus indutus est Christus. 10. Glo. oraculi legis, & prophetiæ electis in futuro patebunt. 11. Hil. cum his Israël. quibus testibus prædicatus est, iudicabit. Orig. significantur regnaturi cum Christo. s. mortui, & qui viui inueniuntur. 15. Glo. si ita afficitur videntibus diuinitatem. 18. Hier. errat, vnum enim est tabernaculum Evangelij, in quo lex & Prophetæ recapitulanda.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

4. s. Thabor, qui distat à Nazareth duobus leucis ad Orientem: altitudine, secundum Iosephum, triginta stadiorum, planitie verò supra verticem viginti. b. Gra. q̄s lux. 11. Hic assumpto corpore aliquo, Helias verò in proprio. c. pro, locutus. Hebr.

lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit: ipsum audite. Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. Et accessit Iesus, & tetigit eos: dixitque eis, Surgite, & nolite timere. Leuantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Iesum. Et descendentibus illis de monte, præcepit eis Iesus, dicens, Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat. Et interrogauerunt eum discipuli, dicentes: Quid ergo scribæ dicunt, quòd Heliam oporteat primum venire? At ille respondens ait eis, Helias quidem venturus est primum, & restituet omnia. Dico autem vobis, quia Helias iam venit, & non cognouerunt eum, sed fecerunt in eo quæcumque voverunt. Sic & Filius hominis passurus est ab

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

21. Chry. in hom. non tenebrosa, vt in Sina, non enim terrere volebat, sed docere. Glo. in baptismo Spiritus sanctus in columba, hic in nube lucida, vtrobique sanctæ Trinitatis mysteriū ostenditur: videmus enim quod credimus. 22. Chry. s. Patris. Hier. quia imprudenter interrogauerat, responsum Domini non meretur. respondet verò Pater pro Filio, iuxta illud. Qui me misit, testimoniū perhibet de me. 23. Hier. illi autem serui. 24. Chry. ne timeas ergo Petre, diligit enim eum Pater. 25. Int. qui prius dixit, pœnitet me fecisse hominem. Chry. id est, in quo requiesco, quæ accepto, quare si crucifigi vult, non contrā dicas, vna enim Filij & Patris voluntas. 26. Remig. q. d. recedant vmbra, lumen Euangelij se. iuimini. ostēditur verò ille esse, de quo Moyses, Prophetam suscitat vobis Deus, &c. habuit Dominus testes; è calo vocem Patris; è Paradiso Heliam; ex inferis Moysen; ex hominibus Apostolos, vt in nomine Iesu omne genu, &c. d. Glo. altiore sensu vnam vtriusque Deitatis intellexerunt. 27. Int. homo fragilis maiorem gloriam non sustinet, sed cadit. Hier. 28. Int. non solum de Patris, sed & Filij maiestate Hier. terrentur, quia se errasse cognouerant, vel quia operti nube, vel quia Patris vocem audierant. Chry. quare non simile. accidit audita voce in baptismo? solitudo, altitudo, silentium multum, transfiguratio, lumen, & nubes causa erant stuporis. 29. Int. quia per se surgere non poterat. Hier. 30. Int. vt metum fuget, & membra solidet. Hier. 31. Int. quos manu sanauit, sanat imperio. Hier. 32. Int. vbi cœpit filius designari, serui discesserunt. Hier. si mansissent, incertum videretur, cui vox testimonium daret. 33. Hier. non vult prædicari, ne incredibile esset, & post tantam gloriam sequens crux rudes scandalizaret Remig. ne si eius maiestatem populus intelligeret, passionem impediret. Hil. si entium imperat, vsque dum essent Spiritu sancto repleti. 34. Int. s. cum iam te in gloria viderimus. 35. Hier. traditio Pharisæorum est iuxta Malachiam, venturum Heliam ante Saluatoris aduentum. interrogant ergo: si iam venisti in gloria, quomodo præcursor non apparet? 36. Int. s. ante aduentum Domini. Chry. in hom. Scripturæ duos Christi: aduentus dant, scribæ autem plebem euerrentes tantum secundum commemorabant, vt non haberetur Christus, quem Helias non præuenisset. 37. Int. s. præcursor Iudicis, vnde constat hunc non esse secundum aduentum. 38. Glo. s. à Prophetâ prædicta. Aug. 1. de q. Euang. ca. 2. id est, perturbatos Antichristi persecutione. Chry. quare non tunc missus, quandoquidem conuersurus erat Iudæos: purabant illi Christum Heliam, non tamen illi credebant; cum autē venerit Helias post tantam expectationem, credetur ei. 39. Int. s. præcursor Redemptoris, vnde constat primū aduentum completum. Chry. Iohannē Heliam vocat. 40. Int. s. non corpore, sed virtute & spiritu. Hier. 41. Int. iamauerunt. 42. Int. s. spreuerunt, decollauerunt. Pharisæi enim consenserunt. Hier. ¶ Hil. aduentum prænuncians, passionem quoque Domini præcurrit.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

27. Hier. quanto quis ampliora quæsierit, tanto magis ad inferiora labitur, si ignorauerit mensuram suam. e. Remig. Sancti in faciem cadunt, impij retrorsum. 32. Hier. discedente legis & Prophetarum vmbra, vtrumque in Euangelio reperitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

f. pro. nam. sen. quia. Hebr. 34. sub. cum te Helias non præcesserit. 35. qui ex Malachia id colligebant. 38. scilicet conuertendo incredulos. g. pro. sed. Hebr.

⁴³ eis. Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioanne Baptista dixisset eis. Et cum venisset ⁴⁴ ad turbam: accessit ad eum homo genibus pronolatus ante eum, dicens, Domine miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur: nam saepe cadit in ignem, & crebro in aquam: & obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum. Respondens autem Iesus, ait, O generatio incredula & peruersa: quousque ero vobiscum? usque quod patiar vos? Afferte huc illum ad me. Et increpauit illum Iesus: & exiit ab eo dæmoniu, & curatus est puer ex illa hora. Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt, Quare nos non potuimus eiicere illum? Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic, transi hinc illuc: & transibit, & nihil impossibile erit vobis.

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

43. Int. scilicet Iudæis, Herode consentiente. Hier. 45. Orig. hanc passionem dæmon operatur, lunæ cursum obseruans, vt culpabilis Dei creatura existimetur. Glo. hunc Marcus surdum & mutum dicit. 46. Int. deprecans exponit omnia incommoda ægroti. 48. Hier. latenter accusat Apostolos, cum camen impossibilitas curandi interdum non ad imbecillitatem curantium, sed eorum, qui curandi sunt, fidem referatur. Chry. itaque Christus discipulos ab accusatione liberat. 49. Chry. nō in infirmum incogitasse. Orig. ad discipulos dicit hoc, qui non potuerant sanare ob modicam fidem. 50. Remig. à ueneris. Hier. non tadio victus id dicit, sed vt Medicus videns ægrotum contra sua præcepta agere, ait, usque quod artis perdam industriam? 51. Int. per ipsum Iudæos arguit. Hier. 52. Int. f. puerum, non dæmonem, vt ostenderet traditum esse immundo spiritui propter peccatum suum, vel parentū. Chry. Dæmon increpatur, non infirmus. 53. Int. quia ibi nullus morbus præualer, vbi omnipotentis interuenit manus. Rab. 54. Chry. in hom. dubitabant, perdidissent ne potestatem, quam acceperant. 55. Hil. crediderant quidem, sed non perfecte, absente enim Domino torpor quidam eorū fidem retardauerat. Chry. non aderant illæ columnæ. s. Petrus, Iacobus, & Iohannes. 56. Int. vnde alibi, quæcumque in nomine meo petieritis, credite, quia accipietis. Hier. 57. Int. quod minimum contra montem. Greg. 10. moral. Grani sinapis, nisi teratur, virtus non agnoscitur: sic sanctitas in persecutione apparer. Orig. Modicum quid & vile apparet fides hominibus, sed consecuta bonam animam, in arborem magnam crescit. 58. Hier. non est parua fides quæ montes transfert. 60. Rab. facit fides, vt omnia impetremus. Chry. vbi hoc fecerunt Apostoli? maiora fecerunt mortuos suscitantes, dicuntur & quidā Apostolis minores, montes transtulisse. quod potuerunt Apostoli, sed noluerunt, quia opus non fuit, nec scripta sunt. 61. Int. nulla incommoditas insanabilis.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

44. Orig. quasi de monte diuinitatis descendit ad turbam, vt his qui ob infirmitatem ascendere non poterant, proficiat. h. Orig. orat Angelus custos pro anima medicum. 45. Hier. lunaticus est qui per horas mutatur ad vitia, nunc in ignem concupiscentiæ, nunc in aquas voluptatum. Aug. 1. de q. Euang. cap. 22. ignis ad iram pertinet, aqua ad voluptates. Orig. de inconstantia peccatoris dicitur, stultus vt luna mutatur. 47. Int. in aquam voluptatis, quæ emollit. 57. Aug. 1. de q. Euang. cap. 29. admonentur per fidei humilitatem, elationem curare. 58. Int. id est, superbo diabolo. 59. Int. sub obfesso corpore, in altum maris, id est, in profundum inferni.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

43. scilicet impijs. 49. id est, natio, seu vt vulgè dicitur, gens. l. dñs qui in dissorta, quæ se dirigit non patitur, seu ad finem adduci. vnde Deut. 32. 50. significat se multis ferre illorum incredulitatem. 52. s. Dæmonem, vt patet ex Marco, fuit verò increpatio imperium quo exire coëgit. m. s. quibus olim potestatem dedit ei eiicendi dæmonia. n. s. dæmonem, cum potius dicendum illud, quia præcessit dæmonium, sed vt eorem feruentē, vehementem efficacem, ita quidam. vnde Mat. 21. forte. q. d. vel exiguum. o. pro, si dixeritis.

Hoc autem genus non eiicitur nisi per orationem & ieiunium. Conuersantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus. Filius hominis tradendus est in manus hominū, & occidendum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non soluit didrachma? Ait, Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens, Quid tibi videretur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum, vel censum: à filiis suis, an ab alienis? Et ille dixit, ab alienis. Dixit illi Iesus, Ergo liberi sunt filij. Vt autem nō scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore eius, inuenies staterem: illum sumens, da eis pro me & te.

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

62. Rab. docet modum grauiora quæque superandi. Chry. de vniuerso dæmonum genere loquitur. p. Chry. nihil potentius homine decenter orante. 63. Remig. ieiunium est non solum à cibis, sed à peccatis abstinere, & oratio etiam in bonis operibus cōsistit. de qua Apostolus, sine intermissione orate. Chry. Ieiunium & oratio duæ alæ ventis leuiiores. 64. Remig. sæpè prædicit passionem, vt quando accideret, leuius ferret, quasi præcognitam. Orig. suprà simile quid dixit, sed hic plura. 65. Orig. s. à patre, & à contrariis potestatibus. 66. Int. si illud contristat, hoc lætificat. Hier. 67. Hier. non ex infidelitate, sed dilectione magistri. 68. Int. id est, exactores tributi. Hier. post Augustum Cæsarem Iudæa facta est tributaria, subiacebat autem Nazareth, vbi nutritus Christus, vbi Capharnaum, ideo hic petitur tributum. 69. Hier. pro signorum magnitudine non audent à Christo petere. Chry. in hom. videbatur Petrus primus esse discipulorum. 70. Chry. mansuetè, nec incusantes, sed interrogantes. Hier. malitiosè interrogant, verum reddat tributum, an contradicat Cæsari. 71. Int. id est, verè non. 72. Hier. ne scandalizaretur discipuli ad postulacionem tributi videntes eum nosse se absente gesta. 73. Int. s. de terris. 74. Int. s. de capitibus. 75. Aug. 1. de q. Euan. cap. 23. id est, non vestigabiles. 76. Int. quanto magis Dominus regum? Aug. 1. de q. Euan. cap. 23. quanto magis filij regis sub quo sunt omnia regna? Hier. Dominus & secundum carnem, & secundum Spiritum filius regis David. s. & Dei Patris, itaque tributa non debebat. Chry. proprium se filium ostendit, & Petri reuelacionem confirmat. 77. Int. id est, ne simus eis causa offensionis. Orig. prohibet Dominus hominibus scandalum fieri, ne ampliùs peccent, siue vt saluentur. aliquando verò contemnit scandalum Phariseorum. est enim cum cōtemnendum est. Greg. in Ezech. hom. 7. quantum sine peccato possumus scandalum proximorum vitare debemus: si autem de veritate scādalum sumitur, vilius nasci permittitur, quam veritas relinquatur. 78. Hier. tantæ paupertatis Dominus, vt vnde tributa solueret, non haberet. Chry. vult ostendere se maris & piscium Dominum. 79. Int. præscientia. Hier. 80. Int. mira potentia, quæ hoc dicendo creauit staterem. Hier. ¶ Item, stater duo habet didrachma. 81. Orig. non Christus accipit, ne sit aliquando imago Cæsaris, apud imaginem inuisibilis Dei.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

S. Hil. ostenduntur ascensuri plures. Stephanus primus ascendit, in cuius ore duo denarij. Dei enim gloriam, & Christum in passione prædicabat. Hier. primus piscis Adam, qui per secundum Adam liberatur. Orig. de fluētibus auaritiæ rationabili hamo subleuatur auarus ab aliquo veritatem docente, & de eius ore verbum pecuniæ auferente. Glo. Christus piscis, qui se in hoc mari primus morti obtulit pro redemptione, os eius prædicatio est, hamus mors. 82. Hier. similitudo carnis ostenditur, dum eodem Dominus & seruus pretiō liberatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

62. s. pessimorum dæmonum vbi diu possederunt hominem. 63. s. addita fides. r. pro, nonne soles soluere? soluebatur autem Romanis à singulis viris didrachma pro tributo quotannis. ¶ * sic est etiam Græc. s. numero plurali à διαπραξω. 7. pro, certè. q. d. solet quidem soluere. 76. adeoq. ego cum tota familia, qui Filius sum Regis regum. 80. continet 2. didrachmas. seu drachmas quatuor, drachma autem denarius Romanus, pater & filius, idem. t. vel tunc solus erat Petrus cum Christo, vel pro eo soluit, non pro aliis, volens illum præ cæteris honorare.

CAPVT XVIII.

N illa hora acceſſerunt diſcipuli ad Ieſum, dicentes: Quis, putas, maior eſt in regno cælorum? & aduocans Ieſus paruulum, ſtatuit eum in medio eorum, & dixit, Amen dico vobis, niſi conuerſi fueritis, & efficiamini ſicut paruuli, non intrabitis in regnum cælorum. Quicumque ergo humiliauerit ſe ſicut puſillus iſte: hic eſt maior in regno cælorum. Et qui ſuſceperit vnum paruulum talem in nomine meo, me ſuſcipit: qui autem ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis qui in me credunt, expedit ei vt ſuſpendarur mola aſinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Vnde mundo à ſcandalis. Neceſſe eſt enim vt veniant ſcandala: verumtamen

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

1. **H**IER. Solutio tributo pro Petro & Domino ex æqualitate pretij arbitrati ſunt omnibus Petrum eſſe prælatum. Chry. in hom. aliquid humanum paſſi ſunt, cum vident in vnum ſolum collatum honorem. 2. Orig. ſciebant non eſſe æqualitatem ſanctorum in regno cæleſti. 3. Int. i. in collegio iuſtorum. Chry. in ho. nihil eorū quæ ſunt in terris quærent. Glo. Regnū Dei doctrina Euangelij. 4. Int. contra ambitionem gloriæ humilitatem proponit. 5. Chry. ſ. omnibus paſſionibus exutum. Hier. vt ſimilitudinem innocentie demonſtraret. 6. Int. ſ. à veſtra elatione. 7. Int. ſ. non ſenſibus, ſed malitia. Hier. 8. Int. ſ. innocentes & humiles per virtutes. Hil. i. credēs vt pueri, qui patrem ſequuntur, matrem amant, velle malum nesciunt, non inſoleſcunt, non oderunt, non mentiuntur, diſtis credūt. 9. Int. qui de ſe maiora non ſenſerit, innocens erit. 10. Int. quia aliter non intratur. 11. Int. ſ. talem per virtutem, qualis iſte per naturam. Hier. 12. Int. ſ. quem propono, tione gratiæ, vel æterna beatitudine. 14. Int. id eſt, humilem, meæ innocentie imitātorem. Hier. 15. Int. ne putent ſe honorari. Hier. 16. Chry. ſuſceptibilem ſermonem facit pœnam inducens. 17. Hier. generalis quidem ſententia, ſed etiam contra Apoſtolos dicta, poterant enim ſcandalizare alios, videntes ipſos de honore pugnare. 18. Int. magnus enim non poteſt moueri. Hier. qui ſcandalizatur paruulus eſt, nam maiores ſcandala non recipiunt. Aug. i. de q. Euang. cap. 24. id eſt, ex humilibus. 19. Glo. melius eſt breuem pœnam ſuſcipere, quàm æternam, non enim iudicabit Deus bis in idipſum. 20. Hier. Iudei maiora crimina ligato ſaxo, & demerſo reo puniebant. Chry. conſequens erat dicere, me non ſuſcipit, quod omni pœna amariuſ, ſed ea pœna non fuiſſent commoti. 22. Int. ergo vñ, &c. 23. Orig. i. hominibus qui ſunt de mūdo. 24. Int. ſ. quæ non cauēt. Gl. non indicatur quis ſecundum vtilitatem ex ſcandalo prouenientem, ſed ſecundum exitum, quem intendit. 25. Chry. in ho. non deſtruit libertatem arbitrij, ſed futurum omnino prædicat. q. d. omnino venient. 26. Int. ſ. vt qui probati ſunt meliores ſiant. Hil. humilitas paſſionis ſcandalū mundo, erat autem neceſſe compleri in Chriſto paſſionis humilitatem.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

20. **G**Reg. 6. Mot. cap. 6. mare, ſæculū; mola aſinaria, actio terrena, in laboris circuitū mittens quàm contemplationi ad multorum perniciem vacare. 21. Aug. i. de q. Euang. c. 24. congruit vt cupiditas temporalium, cui cæci alligantur, pondere ſuo deducat ad interitum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

a. i. tempore. 3. regnum Meſſie intelligunt, quod etſi cuiuſmodi futurum eſſet, nesciebant, futurum tamen calaſte & diuinum putabant. 5. creditur fuiſſe Martialis poſtea à Petro ad prædicandum in Germaniam miſſus. b. pro, inter eos. Hebr. 6. ſab ambitione iſta. 11. i. cor. ſeu animum. 12. q. d. vt iſte eſt nilem. 17. i. ruina ſpiritualis occaſio fuerit, num ſcandalum ſignificat ruina occaſionem. ſed in quod quis incingit, ſeu offendit in via. 19. pro, melius ei eſſet, ſeu minus damnoſum. 20. id erat ſupplicium apud Iudeos maiorum criminum. aſinaria autem dicitur, quod ab aſino circumagatur. c. Gra. pelagus. ſ. in medium vbi mare profundius eſt. 22. pro, malè erit hominibus, ſine quia ſcandala euadere non poterunt, ſine quia pro his pœnas dabunt. 23. ſ. præſuppoſita hominum prauitate, ſic i. Cor. 11. oportet hæreſes eſſe.

²⁷ vā homini illi per quem scandalum venit. ²⁸ Si autem manus tua vel ²⁹ pes tuus scandalizat ³⁰ te: abscinde ea, & ³¹ proice abs te: Bonū tibi est ad vitam ingredi debilem vel claudum, quā ³² duas manus, vel ³³ duos pedes habentem mitti in ignem æternū. Et si ³⁴ oculus tuus scandalizat te, erue eum, & ³⁵ proice abs te: bonum tibi est vnum oculum habentem in vitam intrare, quā ³⁶ duos oculos habentem, mitti in gehennam ignis. ³⁷ Videte ne ³⁸ contemnatis vnum ex his pusillis: dico enim vobis, quia ³⁹ Angeli eorum in cælis ⁴⁰ semper vident faciem Patris mei qui in cælis est. ⁴¹ Venit enim Filius hominis saluare ⁴² quod perierat. ⁴³ Quid vobis videtur? Si fuerint ⁴⁴ alicui centum oves, & ⁴⁵ errauerit vna ⁴⁶ ex eis: nonne relinquit nonaginta novem in montibus, & ⁴⁷ vadit ⁴⁸ querere eam quæ errauit? & ⁴⁹ si contigerit vt inueniat eam: amen dico vobis, quia

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

²⁷ Hier. percutitur Iudas, qui proditori animū pręparauerat. ²⁸ Chry. ex his discite non esse necessitatis absolutē scandala. ²⁹ Int. id est, quantumcumque vtilis adiutor. Chry. non de membris corporalibus loquitur, sed de amicis. Hier. omnis truncatur affectus, ne per occasionē pietatis scandalis pateas. ³⁰ Int. id est, discite, ne in tuos vsus. ³¹ Int. id est, lādīt te in causa animæ. Scandalizat, qui dicto vel facto minus recto occasionem dat ruinæ. Rab. ³² Int. id est, rumpe affectu. ³³ Int. id est, deuota eius societatem, quem castigare nequis. Hier. ³⁴ Hier. melius est solitariam vitam ducere, quā ob vitā huius necessariā æternam perdere. ³⁵ Int. id est, sine pernicioso adiutore, vel discursore. ³⁶ Int. id est, quā cum his. ³⁷ Int. id est, prouisor in consiliis. ³⁸ Int. id est, in errorem vult inducere. ³⁹ Hier. austeritatem si nēntiæ subiecto pręcepto temperat. quasi dicat quantum in vobis est nolite contemnere, sed post vestrā salutem etiam illorum quærite sanitatem; sin autem perseuerent in peccatis, melius est saluari solū, quā perire cum multis. Chry. in hom. supra docuit scandalizantium abscindere amicicias, hic exhibere sanctis honorem & curam. ⁴⁰ Orig. pusilli sunt nuper in Christo nati vel quasi nuper nati. Chry. perfecti æstimantur apud multos paruuli, id est, pauperes, & cōtempribiles. ⁴¹ Int. id est, deputati eis ad custodiā. Hier. magna dignitas animarum, quod habent vnaquāq; ab ortu natiuitatis in custodiam Angelum delegatum. Greg. in hom. ait Dionysius ex minoribus solū mitti ad ministerium. Hier. saluandorum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. ⁴² Greg. 2. Mor. ca. 3. non sic ā diuina visione foras exeunt, vt contemplationis gaudiis priuentur. ⁴³ Aug. vlt. de ciu. facies Dei eius manifestatio est. ⁴⁴ Int. quasi dicat non debetis curam hominum parui pendere, pro quibus ego veni. Chry. alia ratio priorī maior, cur non debeant contemni. ⁴⁵ Remig. si genus humanum. ⁴⁶ Int. ad clementiam prouocat, qui pręmisit, videte ne contemnatis. ⁴⁷ Int. aliud de eadem re subdit exemplum. ⁵⁰ Int. alias relinquit.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

²⁹ Orig. Ecclesiæ oculi sacerdotes; manus, diaconi, & ceteri ministri; pedes, populi, quibus non parendum si scandalum Ecclesiæ facti fuerint, vel actus animæ peccans, manus, incessus, pes; visus, oculus; quæ pręscindenda, si scandalum prębeant, sæpe enim in Scriptura opera pro membris ponuntur. ⁴⁸ Greg. in hom. centenarius perfectus numerus. Deus ergo centum oves habuit cum Angelorum & hominum substantiam creauit. ⁴⁹ Int. quia rationalis creaturæ numerus pereunte homine fuit diminutus. g. Hil. in vnius Adæ errore omne hominum genus aberrauit. h. Hier. quidam in nonaginta intelligunt iustos, in vna verō peccatores, iuxta illud, non veni vocare iustos, sed peccatores. Hil. 50. relicta cælestis gloriæ multitudo est. Beda, nonaginta novem superbi, quibus ad perfectionem vnitas deest. ⁵¹ Int. in deserto, id est, cælo ab homine derelicto. Alius Evangelista dicit in montibus, id est, excelsis. ⁵² Int. in terram. ⁵³ Int. id est, hominem, vt summa reintegratur. Rab.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

f. scilicet persecutione; laesione, malo exemplo aut doctrina. ³² id est, separa tales a tuo consortio. ³⁴ pro melius. Heb. ³⁹ id est, caute. ⁴¹ scilicet, custodes.

⁵⁴gaudet super eam, magis quam super nonaginta nouem ⁵⁵qua non errauerunt. Sic non
⁵⁶est voluntas ante Patrem vestrum, qui in caelis est, ⁵⁷ut pereat vnus de pusillis istis. Si
⁵⁹autem peccauerit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solum: si te
⁶⁰audierit, lucratus eris fratrem tuum: si autem non te audierit, adhibe tecum adhuc
⁶¹vnum vel duos, ut in ore duorum vel trium testimonium stet omne verbum. Quod si non
⁶²audierit eos, dic Ecclesiae: si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus &
⁶³publicanus. Amen dico vobis, quaecumque.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

⁵⁵Int. sicut non est voluntas pastoris, ut vna de ouibus pereat. ⁵⁶Int. docet parabolam ideo pro-
positam, ut pusilli non contemnantur. Hier. ⁵⁷Int. sed omni benevolentia etiam ab his quos offen-
dunt, corrigantur: si perit, non voluntate eius perit. ⁵⁸Chry. in hom. vult scandalizantes redargui-
Aug. de ver. Dom. serm. 16. admonet non negligere inuicem peccata. Glo. sic scandala vitanda; ut pec-
cantem tamen zelo iustitiae corripiamus. ⁵⁹Int. iniuria vel contumelia affecerit. ⁶⁰Hier. si enim
m. Chry. statimquam sanus ad agrotum. ⁶¹Aug. 1. de ciuit. c. 9. si quis non corripit, quia opportunius
tempus querit, aut quia metuit ne deteriores ex hoc fiant, vel aliis noceant, consilium charitatis est:
longe autem grauior est causa praepositorum Ecclesiae, ut peccantes corripiant. Chry. facilius sustinet
correctionem qui fecit iniuriam, ab eo qui passus est, cum videt suam salutem querere, & non vindi-
ctam, maxime si solus corripiat. Aug. de ver. Dom. serm. 16. si amore tui corporis, nihil facis: si amore
illius, opime facis. vnde sequitur, Si te audierit, &c. faciendum enim est ut illi lucreris. Glo. ita peccat,
qui videns fratrem peccare, tacet, sicut qui poenitenti non indulget. ⁶²Int. s. ne publice correptus, ve-
recundiam perdat, qua perdita in peccato permaneat. Hier. & Aug. de verb. Dom. serm. 16. corripe stu-
dens correctioni, parcens pudori, forte enim praerecundia incipit defendere peccatum, & quem vis
facere correctiorem, facis peiorem. Est quidem aliquando frater coram omnibus corripendus (ut ait
Paulus) at quando in te peccauit, id est, secreto, & te solo sciente, secreto corrigendus: nam si coram mul-
tis peccat, etiam in alios peccat. n. Rab. non passim dimittendum peccanti, sed audienti, id est, obedi-
ti, & poenitentiam agentis, ne vel difficilis sit venia, vel remissa indulgentia. ⁶³Int. & per alterius sa-
lutem salus tibi acquiritur. Hier. & Aug. de verb. Dom. serm. 16. perit qui in alium peccat. Chry. ostendit
dum damnum commune utrique ex discordia. ⁶⁴Int. s. studio corrigendi, vel conuincendi sub testi-
bus. Hier. & Chry. non sit haec correctio vindictae gratia, sed emendationis; itaque non statim iuber duos
accipere, sed quando ille corrigi non voluerit. ⁶⁵Chry. q. d. habes testimonium, quod totum fecisti
quod tuum erat. ⁶⁶Int. id est, adhuc incorrigibilis extiterit. ⁶⁷Int. s. ut obiurgatio plurimorum eum
corrigat. Hier. ut qui non potuit pudore saluari, saluetur opprobriis, multis dicendum est, ut detesta-
tioni eum habeant. Chry. Ecclesiae, id est, his qui Ecclesiae praesident. ⁶⁸Aug. de verb. Dom. serm. 16.
q. d. noli illum deputare in numero fratrum. Orig. non est intelligendum hoc de minimis, & non mor-
tiferis peccatis. ⁶⁹Int. id est, gentilis. ⁷⁰Hier. ostenditur maioris detestationis esse qui sub nomine
fidelis agit opera infidelium, quam qui aperte gentiles sunt. Int. id est, exactor publicorum vectiga-
lium. Hier. per fraudes, furta, & periuria. ⁷¹Hier. potestatem tribuit Apostolis, ut sciant qui a talibus
condemnari, humanam sententiam diuina corroborari.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

⁵⁴Int. quia maior gloria reformatis est, perdita restaurare, quam ea quae sunt immota retineri.
Bed. mirabiliter Angelos creauit, sed mirabilius hominem restaurauit. Greg. in hom. quantum gau-
dium est, si humiliter plangat iustus, cum gaudium sit si quod male gessit, damna iustus: Beda cum
inuenit peccatorem, magis super eum gaudet, id est, suos gaudere facit, quam super iustos falsos.
Glo. magis gaudet Dominus de nostra reparatione, quam de Angelorum immutabilitate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

⁵⁴scilicet, actuali gaudio. ⁶⁰id est, te laudando, ut patet ex seq. & Luc. 17. quamquam etiam reli-
qua peccata comprehendit charitas postulat, vel te praesente & vidente. l. id est, fidelis vel proximus.
o. pro, sermone. p. pro, firmetur. res tota, id est, ut duorum testimonio possit conuinci. ⁶⁰Iudaei ab Ethnico-
rum consorcio prorsus abstinabant.

⁷²alligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo; & quaecumque ⁷³solueritis super terram, erunt soluta & in cælo. Iterum dico vobis: quia si duo ex vobis ⁷⁴conferuerint super terram de omni re ⁷⁵quancumque petierint, fiet illis à Patre meo qui in cælis est. ⁷⁶Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Tunc accedens Petrus ad eum dixit, Domine quoties peccabit in me frater meus, & dimit- ⁷⁷tam ei? vsque septies? Dixit illi Iesus, Non dico tibi vsque septies, sed vsque septuagies ⁷⁸septies. Ideo assimilatum est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem pone- ⁷⁹re cum seruis suis. Et cum cœpisset rationem ponere, oblatus est ei vnus qui debebat ⁸⁰ei decem millia talenta. Cum autem non haberet vnde redderet, iussit ⁸¹

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

72. Int. f. vinculo anathematis. Hil. i. peccatis innexos reliqueritis. 73. Int. f. diuino iudicio. Chry. in hom. duplex pœna, proiectio ab Ecclesia, de qua suprâ, & futurû supplicium. 74. Hil. f. veniam dando. r. Chry. in ho. f. qui conuersatione Euangelicam ostenditis. s. Orig. vt in musicis, nisi fuerit concentus, non delectatur auditor, ita nec Deus, nisi sit in Ecclesia consensus. 76. Int. f. quæ sita pro salute corrigendorum. t. Chry. in hom. non impetrant aliqui, quia non petunt expedientia, vel quia sunt indigni, vel petunt misericordiam peccantibus, qui non pœnituerunt. 77. Int. i. sanctis. 78. Int. q. d. in omnibus quæ iudicando aguntur in terra ad salutem hominum, adsum cooperatores. ¶ monuit ad concordiam, nunc præmium pollicetur, quod est in medio eorum. 79. Chry. in hom. i. propter me. 80. Int. f. pœnitenti. 81. Chry. in hom. putauit se aliquid magnum dicere. 82. Aug. de verb. Dom. ser. 15. q. d. quoties peccaueris, ignosce. Hier. toties dimitte, quoties peccare potest. Chry. nō numero concludit remissionem, sed quod continuè & semper est, significat. 83. Chry. ne videretur graue quid iniunxisse, adiicit parabolam. Hier. familiare Syris ad omnem sermonem parabolam iungere, vt ab auditore teneatur. Præcipit verò Dominus sub hac comparatione Petro, vt dimittat conseruis peccantibus. Orig. vult nos esse faciles ad indulgendum his, qui nobis nocuerunt, maximè si satisfaciunt & deprecantur veniam. 84. Int. i. vita iustorum. Remig. i. Ecclesia. 85. Int. huic toti negotio.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

75. Hier. i. si spiritus, anima, & corpus consenserint. Orig. in quo duo testamenta consentiunt sibi, eius oratio de omni re acceptabilis Deo. 82. Aug. de verb. Dom. serm. 15. decem legis præcepta, vnde decem, peccatum, est enim transgressio denarii, septem totum, septem enim diebus voluit tempus, septies verò vndecim, septuagies septies, omnia ergo peccata dimitti voluit. 85. Int. typicè Christo, qui merita cuiusque examinat. Orig. regnum cælorum, id est, Filius Dei, factus est similis homini regi, vnies hominem sibi. Remig. potest hic intelligi Pater & Filius. 86. Orig. vitæ nostræ ratio ponenda, omnes enim oportet sibi ad tribunal Christi, facietque tunc Deus ineffabili virtute, vt omnia gesta ab omnibus, singulis quibusque citò in mentem veniant. 87. Orig. id est, dispensatoribus verbi Remig. id est, omnibus hominibus. 88. Int. id est, populus Iudaicus, qui decalogo cōstrictus, multarum transgressionum reus erat. Rab. 89. Aug. de verb. Dom. serm. 15. significantur omnia peccata, decem enim præcepta legis. 90. Int. id est, viribus suis hoc explere non posset. Remig. homo non potest à peccato suo conatu surgere. 91. Int. permisi iusto iudicio malignorum spirituum seruum fieri. Chry. non iussit ex crudelitate, sed amore, vt territus supplicaret.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

9. pro, praterea, seu rursus. 79. id est, propter me, seu causa rei ad me pertinentis. v. pro, adsum adiuturus. 82. pro septuagies & septies. f. 77. vicibus, vt ita dicam. vide Gen. 4. Gra. utrobique & ἑβδομηκοντάκις & ἑξήκοντα. q. d. septuagies septem. Ideo quidam intelligunt 490. vices. vtrumque sit, sensus est, vt si Latine dicat sexcenties, f. numero finito pro infinito. 83. pro, ideo simile quiddam accidit in Ecclesia, vt si, &c. 89. faciunt coronatorum sexies mille millia, talentum enim 600. coronati, decem ergo talenta, sex millia coronatorum, seu aureorum, decem millia verò, sex milliones, vt ita dicam.

eum dominus eius venumdari, & vxorem eius, & filios, & omnia quæ habebat, & red-
 di. Procidens autem seruus ille, adorabat eum, dicens: Domine, patientiam habe in me,
 & omnia reddam tibi. Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum: & debitum
 dimisit ei. Egressus autem seruus ille, inuenit vnum de conferuis suis, qui debebat ei
 centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens, Redde mihi quod debes. Et pro-
 cidens conferuus eius ad pedes eius, rogabat eum, dicens, patientiam habe in me, &
 omnia reddam tibi. Ille autem noluit, sed abiit, & misit eum in carcerem, donec red-
 deret debitum. Videntes autem conferui eius quæ fiebant, contristati sunt valde: &
 venerunt, & narrauerunt domino suo omnia quæ facta fuerant. Tunc vocauit illum
 dominus suus, & ait illi, Serue nequam, omne debitum illud dimisi tibi, quoniam
 rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conferui tui, sicut & ego tui misertus
 sum? Et iratus dominus eius, tradidit eum tortoribus,

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

93. Chry. non multo post, sed quasi in auribus habens adhuc beneficium. 102. Int: non sinebat eum
 reddere rationem. Aug. de verb. Dom. serm. 15. acriter insistebat, vt vindictam exigeret. 104. Orig.
 non adorabat, vt alter regem, sed rogabat.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

91. Aug. 1. de q. Euan. c. 25. pro cupiditate, & prauis operibus, tamquam vxore & filiis pœnas soluit.
 Remi. vxor stulti, stultitia, & cupiditas. Glo. non solum populum, sed etiam praelatos cum tota familia,
 vel substantia tradidit exteris nationib. 93. Int. cum sponte noster, coactus populus ille pœnitet. Re-
 mig. peccatoris humiliatio, & satisfactio demonstratur. 94. Int. i. parce peccatis. Remi. petit viuendi
 tempus, & spatium pœnitendi. 95. Int. i. credendo in te, qui es finis legis. 96. Remig. larga Dei cle-
 mentia; semper enim paratus est per baptismum aut pœnitentiã peccata dimittere. x. Glo. 1. pondere
 carnalium obseruationum absoluit & dimisit priores transgressionis. 97. Glo. non solum misericors
 Dominus soluit captiuitatem Iudaicã, sed etiam peccatorum omnium veniam ip aduentu Christi
 se daturum promisit Remig. i. a peccatis absoluit. Chry. quantus amor Dei, plus dat, quàm petitur: de-
 disse etiam non rogatus, nisi veller nõ solum suum esse donũ, sed & supplicationis illius voluit etiam
 prius ponere rationem, vt ille intelligeret quantis debitis liberaretur. 98. Int. i. in libertatẽ fidei, vel
 de captiuitate liberatus. 99. Glo. f. Gentilem populum quem fatigabat gratiam Christi non necessa-
 riam dicens, sed carnales obseruationes. 100. Int. i. recognoscebat ab eo salutem præstitam sibi.
 101. Aug. de verb. Dom. serm. 15. sumitur etiam hic numerus. a decem, qui est legis, significantur er-
 go peccata vt in superiori numero, omnis enim homo & debitor est Dei, & debitorem habet fratrem.
 Chry. tanta, imò maior est differentia peccatorum in Deum & in homines, quàm istorum debitorum.
 Remig. per illum debitorem intelliguntur qui grauiora committunt crimina, per istum qui minora.
 103. Int. i. obserua carnales obseruantias. 105. Int. i. quicquid lex præcipit, spiritualiter implebo.
 106. Int. i. spiritualia. 107. Int. i. a spiritualium intellectu recessit. 108. Int. i. arctam inbulationem.
 109. Int. hoc intendens vt legem carnaliter impleat, quod videbatur debere. 110. Int. i. Angeli, qui
 referunt Deo gesta hominum, vel prædicatores Euangelij, Remig. vel quicumque fideles, qui conuer-
 stantur cum quis non misereretur fratrib. 111. Int. i. propter afflictionem Christiani populi. 112. Re-
 mig. f. corde. 113. Int. pro salute credentium contra dolũ persecutorum Dominum implorant. Remi.
 narrare est dolores cordis in suo affectu demonstrare. 114. Remig. i. iussit migrare ex hoc sæculo.
 115. Int. i. omnes præuagationes. 116. Int. i. dignas misericordia gentes reputare, quoniam om-
 nes peccauerunt; & egent gratia Dei. 117. Int. i. iusta animaduersione. Remig. ira Domini dicitur
 per ad hoc parari, vt perditas animas suscipiant & torqueant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

102. scilicet, iniecit manu, oborto collo trahendũ, vt Græci indicunt.

quoadusque redderet vniuersum debitum ei. Sic & Pater meus cælestis faciet vobis,
si non remiseritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

119. Int. sin. perpetuum. Rem. nullum respōsum legitur dedisse, nam post hanc vitam omnis excusatio cessabit. Chry. ostenditur æternaliter puniendus. etsi autem sunt irrevocabilia Dei dona, tamen malitia tantum valuit, vt hanc legem soluere videatur. Rem. semper soluet, sed nunquam persoluet.
120. Int. i. repetet à vobis dimissa. Aug. de verb. Dom. serm. 15. si non dimiseris, replicabo tibi quicquid dimiseram. Glo. quod per penitentiam dimissum erat, non dimittenti exigitur. 121. Int. id est, non ficta pace. Hier. ¶ Aug. de verb. Dom. serm. 15. si per charitatem imponitis disciplinam, de corde penitus non recedat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

120. scilicet punitur grauissime ob ingratitudinem & inhumanitatem, ac si nihil prius remisset. Alioquinemo punitur ob culpas semel à Deo remissas.

CAPVT XIX.

ET factum est cum consummasset Iesus sermones istos, migravit à Galilæa, & venit in fines Iudææ trans Iordanem: & secutæ sunt eum turbæ multæ, & curauit eos ibi. Et accefferunt ad eum Pharisei tentantes eum, & dicentes, Si licet homini dimittere vxorem suam quacumque ex causa? Qui respondens, ait illis, Non legistis quia qui fecit hominem ab initio, masculum & feminam fecit eos? & dixit, Propter hoc dimittet homo patrem & matrem; & adhærebit vxori suæ:

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

1. REMIG. Tota prouincia Israelitarum Iudæa dicebatur, sed specialiter pars Meridionalis, in qua habitabat tribus Iuda, & Benjamin. 2. Int. scilicet de Galilæa. ¶ ex pietate, vt doceantur, & infirmi sanentur. Chry. quasi paruuli patrem peregrè proficiscentem. 3. Int. in Iudæa. 4. Int. si ex liuore, vt decipiant. Hier. vt quasi cornuto eum teneant syllogismo: si dixerit dimittendam, & aliā ducendam, pudicitia prædicator sibi videbitur dicere contraria; si negauerit, contra Moysis doctrinā facere. 5. Chry. in hom. intuere malitiam, ita enim interrogant, quasi Dominus de hac re nihil dixisset, opinantes nimirum eum oblitum eorum quæ dixerat. 6. Int. si earum causarum quæ scribebantur in libro repudij. 7. Int. non sua respondit, sed historiæ veteris, & mandatorum Dei recordatur. Hier. ¶ Chry. in hom. non dixit, non licet, ne turbarentur, sed per probationē hoc constituit. 8. Hier. dicendo masculum & feminam: non autem feminas, ostendit duarum vitæ coniugia. 9. Rab. facta scēmi fuisse hominis, hinc intelligimus ea diuinitus, tamquam Prophetam dixisse. 10. Chry. in hom. ex modo legislationis monstrauit oportere vnum vni coniungi, & numquam rescindi. d. Chry. in hom. ex modo locutionis indiuisibilitas ostenditur. 11. Int. non vxoribus. Hier.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

3. ORIG. sanantur trans Iordanem vbi dabatur baptismus, in hoc enim omnes à spiritualibus in Iudæa parabatur, admitteret. c. Rem. Christus quasi Patrem deseruit cum de cælis descendit: deseruit verò matrem, id est, synagogam ob infidelitatem, & adhæsit vxori, scilicet Ecclesiæ, suntque duo in vno corpore.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

5. pro, licet ne. 9. iungendum cum ab initio. vide Mar. 10. * homines, scilicet. b. scilicet per os Ada. d. scilicet amore, cohabitatione.

& erunt duo in carne vna. Itaque iam non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo Deus
 coniunxit, homo non separet. Dicunt illi, Quid ergo Moyses mandauit dari libellum
 repudij, & dimittere eam? Ait illis, Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri per-
 misit vobis dimittere vxores vestras: ab initio autem non fuit sic. Dico autem vobis
 quia quicumque dimiserit vxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, mœ-
 chatur: & qui dimissam duxerit, mœchatur. Dicunt ei discipuli eius, Si ita est causa
 hominis cum vxore, non expedit nubere. Qui dixit illis, Non omnes capiunt verbum
 istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunuchi, qui de matris vtero sic nati sunt: &
 sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi qui se ipsos

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

12. Int. non tres. 13. Int. in carnali copula. Hier. primum nuptiarum est ex duobus vnam carnem,
 scilicet proles fieri. 14. Chry. in hom. quod dixit, interpretatur, & legem inducit. 15. Int. quia vnum
 facit carnalis cōiunctio. Chry. in hom. vt carnem incidere scelus est, ita mulierem à viro di-
 uidere ini-
 quum. Aug. 13. de ciu. vnum dicuntur, vel propter coniunctionem, vel quia de viro latere femina crea-
 ta est. 16. Chry. in hom. ostendit non solum esse præter naturam vxorem dimittere, quia vna caro di-
 uiditur, sed etiam præter legem, Deus enim iussit non dimitti. 17. Int. scilicet, faciendo vnā carnem.
 Hier. 18. Int. sed Deus. Hier. 19. Aug. 19. cont. Faust. cap. 29. ecce Iudei ex libris Moysi conuincuntur
 non esse vxorem dimitendam. 20. Int. ecce aperiunt calumniam. Hier. 21. Int. q. d. quandoquidem
 Deus sic ordinauit, quare Moyses superordinauit? 22. Chry. in hom. si Dominus esset alienus à veteri
 Testamento, non cecidisset pro Moysse, nec sua monstrasset veteribus conuenire. 23. Int. non Deus.
 Glo. seruus permisit, ego Dominus præcipio. Hier. consilium fuit hominis, non Dei imperium. maluit
 Moyses indulgere discordiam, quam odia & homicidia perseuerare. 24. Int. non imperauit. Chr. quod
 præcipimus, semper volumus; quod permitimus, nolentes indulgemus. permisit ergo facere mala ne
 facerent peiora, sed à peccato abstulit culpam peccandi, vt quasi secundum legē agentibus peccatum,
 non videatur esse peccatum. 25. Int. id est, non sic habuit lex naturalis. ¶ doctrina Christi concordat
 legi naturali. 26. Chry. in hom. cum autoritate legem inducit. 27. Int. quæ vnam carnem diuidit in
 alteram, & separat. Hier. cum illa se fornicatione separauerit à marito, non debet teneri. Chry. vt est
 crudelis & iniquus, qui castam dimittit sic fatuus & iniquus, qui retinet meretricem. Patronus enim
 turpitudinis est, qui crimen celat vxoris. Rab. vna solum est carnalis causa. i. fornicatio; vna spiritualis,
 i. timor Dei. vt vxor dimittatur, nulla autem causa est, vt viuente ea, quæ relicta est, alia ducatur. Hier.
 sic priorem iubet dimittere, vt secundam, prima viuente, non habeat. 28. Int. i. mœcham facit.
 29. Int. vt nullo modo sit dimittenda, nisi pro fornicatione. 30. Int. i. bonum est continere. Chry.
 in hom. leuius est contra concupiscentiam præliari, & contra seipsum, quam contra mulierē malam.
 31. Glo. quasi consentit quod non expedit. 32. Glo. non dixit, non possunt. 33. Int. quia non valemus
 nisi ex gratia Dei. Glo. non omnes possunt implere præceptum continentiae, quia non omnibus da-
 tum est à Deo. Hier. his datum est à Deo, qui petierunt, qui voluerunt, qui vt acciperent, laboraue-
 runt. Chry. ideo non omnes possunt, quia non volunt. auxilium gratiæ volentibus non denegatur. di-
 cit enim Dominus, Petite, & inuenietis. 34. Chrys. in hom. ostendit esse possibile. 35. Int. id est, con-
 tinentes. 36. Int. sine instrumentis, vel frigida naturæ. 37. Int. quorum neuter præmium habet, quia
 necessitate abstinet, non voluntate. m. Hier. possunt etiam intelligi, qui persuasione hæretica simu-
 lant castitatem, vt mentiantur religionis veritatem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

13. pro, vna caro, id est, homo vnus, adeoq; separari non poterunt. e. id est, posthac. 17. Græc. coniuga-
 uit seu eodem iunxit inq; nō pōt, omnes coniuges ita voluit esse coniunctos, vt nunquam, dum viuunt,
 possint separari. f. pro. ob. 24. repudiare permissum, dare libellum, præceptum. vide Mar. 10. Dicunt ve-
 ro quidam & fuisse peccatum dimittere, & non licuisse matrimonium contrahere cum alio. Alij vtrum-
 que negant, & proculdubio, dispensabat enim Deus. g. scilicet ob fornicationem. 29. i. si ita habet nego-
 tium. h. id est, matrimonium contrahere, sic Græci. 32. id est, suscipiunt, amplectuntur, vel non sunt
 capaces. l. scilicet non expedire nubere.

castrauerunt propter regnum cœlorum. ³⁸ Qui potest capere, capiat. ³⁹ Tunc oblatis sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret, & oraret. ⁴⁰ Discipuli autem increpabant eos. Iesus ⁴¹ verò ait eis, ⁴² Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire: ⁴³ talium est enim ⁴⁴ regnum cœlorum. ⁴⁵ Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. ⁴⁶ Et ecce vnus accedens, ⁴⁷ ait illi, Magister bone, quid boni faciam, vt habeam vitam æternam? ⁴⁸ Qui dixit ei, ⁴⁹ Quid me interrogas, de bono? ⁵⁰ Vnus est bonus, Deus. ⁵¹ Si autem vis ad vitam ingredi, ⁵² serua mandata. ⁵³ Dixit illi, Quæ? Iesus autem dixit, ⁵⁴ Non homicidium

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

38. Int. s. qui voluntate se deuouerunt castitati. Chry. illa est gloriosa continentia quam complectitur voluntas sancti propositi. Hier. istis promittitur præmium, superioribus autem quibus necessitas est castimonia, & nō voluntas, nihil debetur. Chry. in hom. non membrorum dicit abscissionem, maledictioni enim obnoxius qui membrū abscindit, sed malarum cogitationum interemptionem: nec ira abscissio membri comprimit tentationes, vt cogitationum frenum. 39. Hier. hortantis vox est, & milites ad pudicitia præmiū concitantis. q. d. qui potest pugnare, pugnet, superet, ac tū superet. 40. Int. s. cum de castitate esset sermo. 41. Chry. s. castitate mundissimi, putabant enim offerentes, corpore mundos tantū à Domino laudatos. 42. Int. s. vt eis manu & voce benediceret, quasi laudaret castos necessitate, nō virtute continentia. Orig. erant experti impositione manuum eius, & oratione expelli mala. Remig. Solebant veteres paruulos offerre senioribus, vt eorum manu vel ore benedicerentur.

43. Int. infirmi fide. Hier. nondum habentes plenissimam fidem. 44. Int. s. timentes eum importunitate offerentium lassari. Hier. ¶ Chry. in ho. expellebant pueros causa dignitatis Christi. 45. Chry. in hom. docens tumorem mundanum calcare, accepit pueros, & in vlnis tenuit. 46. Int. non enim persouarum acceptor est Deus. 47. Chry. quis metatur appropinquare Christo, si repellitur ab alijs simplex infantia? Glo. q. d. si sancti futuri sunt, cur prohiberis? si mali, cur sententiā prefertis ante culpam? 48. Hier. non dixit istorum, sed talium, ostendens non ætatem regnare, sed mores. 50. Rab. audierat fortē solos paruulis similes dignos esse regno cœlesti. Hier. erat iste diues, & superbus, nec voto discentis, sed tentantis interrogat. Chry. in ho. ego eum auarum non recuso dicere, ad simulatorem nequaquam. nō enim est securum de incertis iudicare, præsertim cum Marcus dicat eum genu flexo rogasse, Christumq; insipientem, eum amasse: quod si tentans accessisset, indicasset hoc Euangelista; & Christus vel manifeste, vel occulte insinuasset. 52. Int. i. quid me vocas bonum magistrum, quasi aliquem hominem. Aug. 2. de conf. Euan. ca. 63. intelligitur vtrumque dixisse, & hoc. s. & quod alijs responderunt, quid me dicis bonum? Orig. sciebat propositum interrogantis non esse, vt faceret; ideo ita respondit. 53. Hier. Sancti comparatione Dei non sunt boni. Glo. non se magistrum bonum negat, sed magistrum absque Deo vllum bonum esse. Hier. bonitatis testimonium non renuit, sed magistri absq; Deo excludit errorem, docetq; cognoscere eum, qui verè est bonus. 54. Aug. de verb. Dom. serm. 57. non dixit vitam æternam, sed vitam, eam definiens vitam, quæ fuerit æterna. 55. Int. s. vitam, quæ ducit ad vitam Remig. demonstratur his verbis, quod lex suis impletoribus non solum temporalia dabit, sed etiam vitam æternam. 56. Int. s. tentando quasi non legerit, vel Dominus posset iubere contraria Deo. Hier. ¶ Chry. in hom. non dixit tentans, sed existimans alia esse præcepta præter legalia, quæ essent vitæ causa. 57. Remig. clementissimè legis præcepta exponens: commemorauit autem sola præcepta secundæ tabulæ, quia dilectio proximi gradus est ad dilectionem Dei. Orig. fortè ita præcepta sufficiunt, vt quis in vitæ principii ingrediatur. 58. Int. hæc est puerilis innocentia, & castitas.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

41. Orig. paruuli sunt adhuc carnales in Christo, & sancte opus habentes, qui non debent contemni, aut prohiberi venire ad Christum. Hil. infantes gentium formæ sunt, quibus per fidem & auditum salus redditur. 49. Int. vt humiles sua benedictione dignos significet. Remig. ¶ Chry. docentur parentes filios sacerdotibus offerre, in Christi enim nomine manus imponunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

38. s. continentia perpetua propositio. n. s. certius consequendum. 39. consulenti verba, non precipienti. potest verò quisque capere, quia potest petere, & qui petit, accipit. o. i. benè eis precaretur. 48. s. innocentium, & simplicium. p. sub. bonumq; dicit, vt est in Mar. & Luc. 53. solus Deus natura bonus, & bonitatis fons, ille Christum purum hominem putabat. q. nesciebat de quibus Christus præceptis loqueretur.

facies, Non adulterabis, Non facies furtum, Non falsum testimonium dices. Honora patrem tuum, & matrem tuam. Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dicit illi adolescens, Omnia hæc custodiui à iuuentute mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Iesus, Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me. Cùm audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. Iesus autem dixit discipulis suis, Amen dico vobis, quia diues difficilè intrabit in regnum cælorum. Et iterum dico vobis, facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitè intrare in regnum cælorum. Auditis autem his, discipuli mirabantur valdè, dicentes:

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

59. Int. non quod facit, sed quod factus, non vitium tuum, vel suum. 60. Glo. non tentans, nec meretricius, alioqui non eum intuitus Dominus dilexisset (vt ait Marcus.) 61. Chry. in hom. signum vehementis desiderij. 62. Int. quia ex voluntate est. Rab. duæ vitæ proponuntur, actiua, ad quam pertinet legis mandata; contemplatiua, ad quam pertinet, si vis perfectus esse, &c. actiua, ad legem pertinet; contemplatiua, ad Euangelium: sicut enim vetus Testamentum præcessit nouum, ita bona actio contemplationem. 63. Int. in dilectione Dei. 64. Genadius de Eccl. dog. cap. 71. bonum est facultates cum dispensatione pauperibus erogare, melius est pro intentione sequendi Dominum simul donare, & absolutum sollicitudine egere cum Christo. 65. Int. non partem. Remig. 66. Remig. illa habemus, quæ iuste possidemus. 67. Remig. non dixit proximis aut diuitibus. Orig. qui pauperibus tradidit bonâ suâ, ipsorum orationibus adiuuatur. 68. Int. sic dando. 69. Int. i. retributionem. Chry. in hom. in thesauro copia & permanetia retributionis ostenditur. Aug. cont. Faust. non tamen soli qui dimittunt omnia sua, pertinent ad regnum cælorum. 70. Int. ecce contemplatiua, quæ ad Euangelium pertinet. 71. Int. non sufficit relinquere mala, nisi sequatur Dominum. i. imitetur. Hier. facilius enim sacculus contemnitur, quàm voluntas. 72. Orig. scribitur in Euangelio secundum Hebræos, vbi illa Dominus dixisset, cœpisse diuitem scalpere caput. Hier. hæc est tristitia quæ ducit ad mortem. 73. Int. quæ reterat enim, &c. 74. Int. s. cum amore. 75. Int. quæ semen Dei suffocauerunt. Hier. Chry. in hom. adiectio diuitiarum maiorem accendit flammam. Aug. ad Paulinum, & Thersasiam, cùm superflua terrena diliguntur, arctius adepta, quàm concupita consurgunt. aliud est enim nolle incorporare quæ defunt, aliud iam incorporata diuellere. 76. Int. s. amator diuitiarum. Chry. in hom. non pecuniis detrahit, sed his qui deringuntur ab eis. Hil. habere diuitias criminis non est, sed modus in habendo retinendus est. Remig. exponens Dominus apud Marc. dixit, confidentes in diuitiis. i. omnem spem suam in diuitiis collocantes. 77. Int. non impossibile est, sed raram, quia difficulter contemnuntur diuitiæ. Hier. Hil. periculosa cura velle discedere, & graue onus innocentia subit, incrementis opû occupata, re enim sæculi, famularus Dei non sine sæculi vitiis assequitur. t. Glo qui esse diuites desiderât, intrabunt. 78. Chry. in hom. dixit esse difficile, ostendit esse impossibile. 79. Int. ingentibus membris enormem.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

79. Hier. quondam curui, & victorum gravitate distorti, deposita graui sarcina peccatorû, & totius corporis pianitate, intrare possunt per arctam viam, quæ ducit ad vitam, (sicut legimus apud Esaiam) cameli Madian & Ephra veniunt in Hierusalem. Chry. Gentium animæ vt tortuosi cameli, cognitio enim Dei erectio est animarum: acus autem Dei filius, parte subtili constans, id est diuinitate, & crassior, id est humanitate; totus verò rectus, per cuius passionis vulnus gentes ingressæ sunt in vitam. hæc acu confuta est immortalitatis tunica, hæc spiritui consoletur carnem, hæc Iudaicum populum, ac gentilem iunxit, hæc amicitiam hominum, & Angelorum copulauit: facilius ergo est gentiles, quàm Iudæos diuites intrare in regnum cælorum. Greg 35. Mor. camelus per foramen acus transiit, cùm Christus per angustias passionis intrauit: passio enim vt acus corpus dolore pupugit, & nisi ipse ita se humiliasset, non se nostra superbia inclinaret.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

r. futura pro imperatiuis, mere Hebræo. s. quantum Iudæi sufficere putabant. s. neminem laudando, communiq; charitatis officia exhibendo. 71. summatim. 72. id est, tristitia affectus: v. s. quod habet acus, aut quod facit.

⁸⁰ Quis ergo poterit saluus esse? ⁸¹ Aspiciens autem Iesus, dixit illis, ⁸² Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia ⁸³ possibilia sunt. Tunc respondens Petrus dixit ei, ⁸⁴ Ecce nos reliquimus omnia, & ⁸⁵ secuti sumus te: ⁸⁶ quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis, ⁸⁷ Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, ⁸⁸ sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes ⁸⁹ duodecim tribus Israël. Et ⁹⁰ omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, ⁹¹ centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Multi autem erunt primi, ⁹² nouissimi: & ⁹³ nouissimi, primi.

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

^{80.} Aug. de q. Buan. cum pauci sint diuites in comparatione pauperum, intelligendum est aduertisse discipulos omnes qui diuitias cupiunt, in diuitum numero haberi. ^{81.} Int. suo aspectu attentos facit. Chry. in hom. mansueti oculo timidam eorum mentem mitigauit. ^{82.} Int. s. vt per se à cupiditatibus suis conuerterentur. Chry. in hom. multa opus est gratia vt homo in diuitiis dirigatur. ^{83.} Remig. non intelligas possibile diuitem avarum, & superbum intrare in regnum cælorum, sed conuerti, & intrare. ^{84.} Int. i. voluntatem habendi. Orig. & si minima reliquerunt, sed ex tanta dilectione, vt si multa habuissent, omnia reliquissent. ^{85.} Int. i. etiam. ^{86.} Int. quod est perfectio. Hier. ^{87.} Int. s. præmij. ^{88.} Int. non qui reliquistis tantum, quod & Socrates fecit. Hier. & multi alij, sed qui secuti estis me, quod est propriè Apostolorum, & credentium. ^{89.} Int. s. quando mortui resurgent incorrupti. Hier. ^{90.} Aug. 20. de ciu. ca. 5. sic caro regenerabitur per incorruptionem, vt anima per fidem. Glo. duæ regenerationes, altera ex aqua & Spiritu sancto, altera in resurrectione. Ita duæ adoptiones, & duæ resurrectiones. Chry. ex quo gentes cœperunt credere, regenerati. s. per baptismum, sedit Christus in sede maiestatis, iuxta illud, Regnabit Deus super gentes, & c. ex tunc Apostoli sederunt super duodecim thronos, id est, in omnibus Christianis iudicantes Iudæos, per hoc quod recepta est fides à Gentibus. ^{90.} Glo. i. cum ferai forma, quæ iudicata est. ^{91.} Chry. in ho. honorem & gloriam ineffabilem significauit, quam tamen Iudas nō est cōsecutus, est enim lex posita per Ieremiam, si fecerit malum, pœnitebo & ego de bono & c. id est, si indignos se promissione faciant, nō faciam quod promisi: addo quod nō simpliciter hic promittit, sed his qui se secuti fuerint. ^{92.} Aug. 20. de ciu. ca. 5. duodenario numero vniuersa significatur iudicatum multitudo, ob duas partes numeri septenarij, quo plerumq; vniuersitas significatur. 3. & 4. quorū altera per alteram multiplicata, 12. faciunt, alloqui Paul. vbi sederet, qui de se dicit, nescitis quia Angelos iudicabimus? Idem lib. de pœnit. hoc numero intelligantur qui propter Evangelium omnia reliquerunt, & secuti sunt Dominū. ^{93.} Hier. i. condemnantes. ^{94.} Aug. 20. ciu. ca. 5. intelliguntur hoc numero omnes iudicandi. ^{95.} Int. quia vobis creditibus, credere noluerunt. Hier. ^{96.} Chry. in ho. non dixit orbem terræ, sed tribus Israël, quia eisdē erant educati legibus Apostoli & Iudæi. ^{96.} Int. non tantum vos. ^{97.} Int. i. omnes affectus charitatis supposuerit. Hier. congruit hoc illi sententia, Veni separare hominem, & c. z. Chry. in ho. non vult simpliciter nuptias diuelli, sed omnibus præferri fidei pietatem: nec haberi pro patribus aut coniugibus qui ad impietatem trahant. ^{89.} Hier. qui carnalia pro Christo dimiserit, spiritualia recipiet, quæ comparatione & merito, centenarij numero comparantur. Aug. 20. de ciu. ca. 7. centuplum pro vniuersitate ponitur aliquando. vnde Apostolus veluti hoc explicans, ait, Nihil habentes, & omnia possidentes. ^{99.} Orig. i. in hoc saculo multos inuenient fratres secundum fidem, & patres, & filios, & c. Glo. Mar. addit in tēpore hoc cum persecutionibus, in hac enim vita persecutionibus plena gaudij regni degustant. ^{100.} Int. multi, prius feruētes, postea torpent, multi subito inardescunt. Orig. per hōz exhoratur nuper accedentes ad fidem, vt festinent ad perfectū ascendere. ^{101.} Int. vt Iudas. Orig. vt Israël. ^{102.} Int. vt Iarro. Orig. vt gentes: multi etiam natura nouissimi, fiunt per vitam Angelis quibusdā superiores.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

^{80.} sub. cum tam multi cupidi diuitiarum, itemq; multi peccata faciunt. ^{84.} sub. nec tamen vt requiris pauperibus dedimus. ^{80.} s. corporum. x. s. Index. ^{91.} alloquitur collegium Apostolorum, vnde Iudas cecidit, sed suffectus Matthias, dicuntur verò sessuri: cum gloria adsturi. ^{93.} Nō solum approbatione, id enim omnium inforum, sed etiam auctoritate, tanquam principes regi propinquissimi. ^{94.} i. vniuersos homines. aa. i. me. ^{98.} i. multo plus, vt explicat Lucas. Gr. singula centuplicata, seu centies tanto amplius, bb. Gr. hæreditabit.

CAPVT XX.

SIMILE est regnum calorun² homini patrifamiliās, qui exiit primo mane³ cōducere operarios in vineam suam. Conuentione autem facta cum operariis⁴ ex denario diurno, misit eos in vineā suam. Et egressus circa horam tertiam, vidit alios⁵ stantes in foro otiosos, & dixit illis, Ite & vos in vineam meam, & quod iustum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam & nonam horam: & fecit similiter. Circa vndecimam verò exiit, & inuenit alios stantes, & dicit illis, Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei, Quia nemo nos conduxit. Dixit illis, Ite & vos in vineam meam. Cū serò autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo, Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à nouissimis vsq; ad primos.

SENS. LIT. IN CAP. XX.

1. **I**N T. exponit per simile. 2. Int. i. præfens Ecclesia, vel vita iustorum. 3. Int. paterfamiliās conditor, qui possidet electos in mundo, vt dominus subditos in domo. Chry. Christo cælum & terra quasi vna est domus, familia autem cælestium, terrestrium, & infernorum creaturarum. Vineā, iustitia, vites virtutes omnes, quæ generaliter iustitia appellantur; homines, vineæ cultores; sumus enim mercenarij conducti: quare debemus primū aspiciere quæ ad Dei gloriam pertinent, deinde quæ ad vtilitatem nostram: prius enim aspiciit mercenarius opus, quàm cibum, totūq; diem infumit in opere, vnam autem horam circa cibum, quem etiam petere erubescit, si opus non fecerit. Greg. in ho. Paterfamiliās Deus, vinea Ecclesia, palmites Sancti: nullo verò tēpore destitit mittere operarios, Patres, Legis doctores, Prophetas, & ad extremum Apostolos: quamquam operarius etiam fuit quisquis cum recta fide bonæ actionis exiit. 4. Greg. in hom. mane, fuit ab Adam vsque ad Noë. Orig. totum hoc sæculū modicus dies est ad Dei vitam. Greg. vel mane pueritia, tertia adolescentia, sexta iuuentus, nona senectus, vndecima decrepita ætas. 5. Remig. laborat quisq; in Ecclesia pro spe futuræ remunerationis. 6. Remig. designatur per denarium obseruari decalogi præmium. 7. Int. prima hora ab Adam vsque ad Noë. 8. Int. à Noë vsque ad Abraham. Greg. 9. Int. quasi venales, si quis dignè emere vellet à bono tamen opere cessantes. Orig. forum est, quicquid extra vineam. i. Ecclesiam Christi est. 10. Greg. otiosus est, qui fructum diuini operis nō secutur. Chry. otiosus est, qui opus Dei nō operatur. 11. Chry. sub incerto pacto conducit. Fecit quidem Dominus certum pactū ad Adam, ne quando diceret se neglexisse iustitiā, quia nesciebat quæ præmia esset recepturus, cum istis autē non fecit pactum, quia paratus est retribuere quantum mercenarij recipere nō sperabant. Orig. poterant isti facere æquale opus vocatis manē. 12. Int. ab Abraham vsque ad Moysen. Greg. 13. Int. à Moysē vsque ad aduentum Domini. Greg. & Chry. ideo coniunxit sextam & nonam, quia in his vocati Iudæi. 14. Int. ab aduentu Domini vsque ad finem mundi. Greg. quo tempore vocati gentiles. 15. Int. id est, per seipsum apparuit, qui prius per patres innotuit. 16. Int. s. Gentilem populum à bono opere torpentem. 17. Int. id est, omni tempore pro salute laborare negligitis. Greg. & Glo. q. d. vel in vltimis respicite. 18. Int. id est, vias vitæ nemo nobis prædicaui. Greg. Chry. in hom. hoc nō dicit Dominus, sed operarij: ipse enim omnes quantum ad se pertinet, à prima ætate vocat. Exit enim primo mane, &c. 19. Chry. conductio, promissio vitæ æternæ, gentes verò nec Deum, nec Dei promissa sciebant. 20. Int. id est, cū finis mundi, vel cuiuslibet venisset. Chry. adhuc sæculo isto stante futurum est iudicium, & vnicuique reddenda merces. 21. Int. Pater. 22. Int. id est, filio cui omnia dedit in manus. Orig. alicui Angelorum, qui super mercedes retribuendas est positus. Rem. Christus ipse paterfamiliās, & procurator, sicut ipse ostium, & ostiarius. 23. Int. id est, statue ante tribunal tuum. 24. Int. s. vnicuique secundum opera sua, prout gessit. 25. Chry. nimia misericordia ordinem non aspiciit. Aug. de spiritu & littera ca. 24. velut priores reperiuntur hi, quia minus dilati sunt. Greg. plerūq; antè remuneratū, qui vltima ætate vocati sunt. prius enim de corpore, exeunt ad regnum, quàm qui in pueritia vocati. Glo. à nouissimis incept, dum prius latronem quàm Petrum in paradysum introduxit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

1. Gra. simile enim, redditur enim ratio precedentium; sensus est, simile quid accidit in Ecclesia militante, & triumphante. 4. Gra. mox ut diluxit. a. s. dando per opera vnius diei.

Cum venissent ergo qui circa vndecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autē & primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autē & ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabāt aduersus patrē familias, dices, Hi nouissimi vna hora fecerunt: & pares illos nobis fecisti qui portauimus pōdus diei & aestus? At ille respōdens vni eorū, dixit, Amice, non facio tibi iniuriā. nonne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est, & vade: volo autē & huic nouissimo dare sicut & tibi. Aut non licet mihi quod volo facere? An oculus tuus nequam est quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi, primi: & primi, nouissimi. Multi enim sunt vocati, pauci verō electi. Et ascendens Iesus Hierosolymam, assumpsit duodecim discipulos secundo: & ait illis, Ecce ascendimus Hierosolymā, & Filius hominis tradetur Principibus sacerdotum, & Scribis: & condemnabunt eum morte:

SENS. LIT. IN CAP. XX.

26. Int. f. gentiles, vel qui decrepiti sunt vocati. 27. Int. i. eādem aternitatem cum his qui ab initio mundi vocati sunt. Greg. æqualem vitæ aternæ retributionem. 28. Int. i. Iudæi. 29. Int. f. digniorem locum in regno, qui prius in tabernaculo. 30. Int. i. conformitatem claritati corporis Christi.

31. Greg. quia Patres antiqui vsque ad aduentum Domini non sunt ducti ad regnū, hoc ipsum murmurasse est. Chry. in hom. non oportet in parabolis totum quod dicitur inuestigare, sed intentionem. non ergo significantur aliqui inuidi, sed hos esse tanto potius honore, vt aliis potuerit inuidia generari. Hier. Iudæi gentilibus inuident, & in Euangelij torquentur gratia. Glo. non omnes murmurabāt, sed quidam mali. f. qui bonum, quod inceperant, ad finē non perduxerunt, itaque pramio priuati, murmurant. 32. Int. i. qui diu sub onere legis sudauimus, & longiora carnis tentamenta sustinimus.

33. Int. carnis. 34. Int. quia par erat omnibus murmurandi ratio. f. primæ horæ operatio. Remig. possunt intelligi per vñ omnes, qui ex Iudæis crediderunt, quos amicos propter fidē nominat. 35. Int. f. reddo quod debeo. 36. Int. non enim promisi tibi nisi conformitatem meam. Hier. denarius figuram regis habet, recepisti similitudinem meam, quid quæris amplius? 37. Int. q. d. reddo tibi secundum opus tuum, in te itaque iustus sum. 38. Remig. f. in gloriam. 39. Int. q. d. gratia est & misericordia vt coæqualis & concoloralis tibi fiat populus gentilis. 40. Remig. f. secundum meritum. 41. Aug. de sancta Virginitate c. 26. omnibus datur vita aeterna, sed in ea multæ mansiones sunt, honoratur enim alius alio clariùs. 42. Int. q. d. nonne est potestas Iudicis, vel iustitiam facere, vel misericordiam cui vult impendere? 43. Int. i. intentio, qua ad primatum niteris. Remig. Iudæi de salute gentium dolebant. 44. Int. i. inuidia plenus, cui mea non placet benignitas. 45. Int. f. sicut ostensum est. 46. Int. f. gentiles, vel qui minoris videntur meriti. Chry. nō significat nouissimos digniores esse primis, sed coguari, & nullam esse temporis causā d.fferentiā, Chry. in ho. insinuat eos, qui à malitia reducti multos superarunt. Remig. Iudæi de capite versi in caudam, & nos de cauda in caput. 47. Int. i. Iudæi, qui consentunt se nosse Deum, facti autem negant. Glo. nec omnes primi, nec omnes nouissimi ad numerum electorum pertinent. 48. Int. f. ad fidem. Gre. 49. Int. f. ad regnum. Greg. plerique enim Dominum vocibus sequuntur, moribus fugiunt. 50. Int. secundum situm loci. 51. Orig. in quibus adhuc Iudas erat, fortē dignus audire cum aliis seorsum quæ Christus esset passurus. 52. Chry. semper pretiosior thesaurus in melioribus vasis includitur, si autem alij audissent passionem futuram, fortē turbarentur ob infirmitatem fidei. 53. Chry. in hom. f. manifestē. 54. Chry. q. d. ecce, iam tertio prædico vobis passionem meam, vt altius infideat mentibus vestris sæpius reperitum. Hier. crebrō de passione sua eis dixerat, sed qua poterat de memoria labi ducturus Apostolos Hierosolymā, ad rēntationem eos parat. Chry. lenior est tribulatio, cum expectata aduenit. 55. Chry. in hom. q. d. voluntariē vado ad mortem. Orig. sæpe oportet se offerre persecutionibus & periculis. 56. Int. f. à Iuda.

ADDIT. AUCT. IN CAP. XX.

33. Gra. & aestum. f. difficultatem. q. d. per totum diem cum maximo labore. 44. id est, inuidus, parcus. q. d. illine inuides meam liberalitatem & benignitatem. 48. Sensus est, etsi multi vocantur, tamen cum quibusdam agitur benignus. 52. id est, sensim. 53. scilicet, iam tertio eis mortem suam prædicans.

& tradent eum gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum, & tertia die resurget. Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei, Quid vis? Ait illi, Dic ut sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & vnus ad sinistram in regno tuo. Respondens autem Iesus dixit, Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Dicunt ei, Possumus. Ait illis, Calicem quidem meum biberis: sedere autem ad dexteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis: sed quibus paratum

SENS. LIT. IN CAP. XX.

57. Int. f. Iudæi. 58. f. Pilato, & ministris Romanorum. 59. Int. Aue Rex Iudæorum. 60. Rab. ideo voluit Dominus grauiam pati, ut ostenderet qui per delectationem cecidimus, cum qua amaritudine redire debeamus. Aug. 1. 8. c. 49. Passione ostendit quid sustinere pro veritate resurrectione, quid sperare in eternitate debeamus. 61. Int. ut tam cito resurrectio euacuet scandalum crucis. 62. Chry. in hom. hoc dicit, ut cum tristitia viderent, resurrectionem expectarent. Aug. 4. de ciu. vna mors Christi duabus mortibus nostris. f. animæ & corporis saluti fuit. Vna resurrectio duas nobis resurrectiones præstitit. 63. Hier. putauit post resurrectionem Christum regnaturum, & auiditate femine præsentia rat, Christum secuta, nisi quis dicat illo tempore iam mortuum Zebedæum. contulit autem se diabolus ad consueta arma, volens, ut Adam per mulierem spoliaret, ita istos per matrem superare. 64. Chry. de ignorantia, sed ut illa palam proferat, & ipsa sit occasio docendi. Chry. ut illa exponente appareret irrationabilem esse petitionem. 66. Aug. 2. de cons. Euang. c. 64. quia filiorum voluntatem asserbat, dixit Marcus, hæc a filiis esse dicta. Chry. in ho. videbant se honoratos præ aliis, primatumque cathedræ appetebant, timebant vero Petrum sibi præferri, non habebant autem intelligentiam regni superioris. 67. Glo. bonum desiderium, sed inconsiderata petio. 68. Orig. muliebri simplicitate vel imperitia, talia petenda existimauit. Chry. non terrena, sed celestia filiis optabat. 69. Int. matre petente, filiis responderet, quorum voluntate illa petierat. Hier. non mirum est si ista arguatur imperitiæ, cum de Petro dicatur, nesciens quid diceret. Chry. patitur sæpe Dominus discipulos aliquid non recte dicere, aut agere, ut occasionem inueniat exponendi regulam pietatis. Chry. in hom. ostendit eos nihil spirituale petere, vel non fuisse auros tantum petere, si scirent quæ petebant. Hil. nesciunt quid petant, quia nihil de Apostolorum gloria ambigendum erat, iam enim dixerat iudicaturus. Rab. nesciebant quid peterent, quia sedem, quam nondum merebantur inquirunt. 70. Int. q. d. quid ante humilitatem passionis vult exaltari? Chry. sciebat ipsos posse imitari passionem, sed interrogat ut omnes intelligant, neminem posse cum eo regnare qui non eius passionem fuerit imitatus. 71. Hier. Calix in Scriptura bus, & sudoribus; non est enim hoc præmiorum tempus. 72. Chry. in hom. ex modo interrogationis experti timuissent. Chry. Chry. in ho. ex desiderio promittunt. 74. Hier. Iohanni martyrij animus non defuit, missus enim est in dolium feruentis olei, & relegatus in Pathmon insulam. 75. Hier. re non personæ, sed vitæ paratum est. Non dixit autem, neque, non sedebitis, ne duos confunderet, neque sedebitis, ne ceteros irritaret. Chry. in ho. q. d. si alius maiorem virtutem afferat, non vobis primatum dabo. Aug. 1. de Trin. c. 12. secundum formam serui loquitur. 76. Int. s. nondum humiliatis. Remi. i. superbis, sed humilibus corde. 77. Chry. in hom. his. f. qui ab operibus possunt fieri clariores.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

59. id. & flagella inuentum gentilium, crucem Iudæi petierunt. b. i. inclinans s. se, & reuerentiam exhibens. 64. alibi filij dicuntur petisse. s. per matrem petierunt. c. id in terra futurum putabant. 69. nesciebant quale esset regnum, aut quomodo assequendum. 71. i. poculum. Accipitur in Scriptura interdum pro prosperitate, hic pro aduersitate. Metaphora à potione que bibitur. 74. i. pro me patiemini, seu idem quod ego passurus sum. idem significat baptismo baptizari. 75. s. ut putatis, aut ut vultis.

est à Patre meo. Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. Iesus autem vocavit eos ad se, & ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: & qui maiores sunt, potestatem exercent inter eos. Non ita erit inter vos; sed quicumque voluerit inter vos maior fieri, sit vester minister: & qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus: sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis. Et egredientibus illis ab Iericho, secuta est eum turba multa. Et ecce duo cæci sedentes secus viam, audierunt quia Iesus

SENS. LIT. IN CAP. XX.

78. Aug. 1. de Trin. cap. 12. quod paratum est à Patre, & à Filio paratum est, sunt enim vnum. 79. Glo. ut illi carnaliter peterant, ita isti carnaliter contristati sunt. 80. Int. non de matre, quam illi miserant ad grandia petenda, ignorantes mensuram suam. Hier. ¶ Chry. in hom. ex increpatione intellexerunt petitionem esse discipulorum. Chry. velle esse super omnes vituperabile est. 81. Hier. humilis magister & mitis, nec duos arguit cupiditatis, nec reliquos indignationis. Chry. in hom. turbatos consolatur de propinquo eis loquens: duo enim propius stabant, seorsum, Domino loquentes. 82. Chry. Principes Ecclesiæ fiunt, ut serviant minoribus, & ministrent eis accepta à Christo, suisque neglectis, illorum utilitates procurent, & mori non recusent pro illorum salute: primum Ecclesiæ cōcupiscere nec iustum est, nec vile, nullus sapiens vltro se tali periculo subiicit, ut det rationem pro omni Ecclesiæ.

83. Int. cum è contrà ad summam virtutē veniatur non impetando, sed ministrando. 84. Int. f. non primum ambiendo, sed humiliter deuitando. 85. Int. quod charitas, non conditio exigit. 86. Int. exemplū ponit, ut si verbis non credunt, erubescant ad opera. Hier. 87. Int. scilicet, non tantum prædicando, vel miraculis admonendo, sed animam quam pro nobis accepit, impendendo. 88. Orig. scilicet, in mortem. Chry. in hom. quantumcumque humiliatus fueris, non poteris tantum descendere quantum Dominus tuus. 89. Int. non omnibus, sed prædestinatis. 92. Chry. neminem labor itineris impediit, amor enim spiritalis farigationem non sentit. 93. Aug. 2. de cons. Eūang. c. 5. Marcus vñ cæcū dicit, qui scilicet, ex duobus istis erat famosissimus in illa ciuitate. & ut eius nota calamitas erat, ita fuit clara miraculi fama. quod verò Lucas narrat, in alio cæco factum intelligendum est, nepe cum appropinquaret Christus Iericho: hoc enim quod Matthæus narrat, fecit cum inde egrederetur.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

90. Int. Post resurrectionem gentes credunt in eum. Glo. redeunte Christo de præsentis vitæ defectu ad cælos, cepit vterque populus diu perfidia cæcus, spem salutis & illuminationis habere visum. 91. Int. id est, luna, & significat defectum nostræ mortalitatis. Rab. ¶ Orig. Iericho mundum significat, in quem Christus descendit. 93. Int. vterque populus sine Christo cæcus. Orig. duo cæci, Iuda & Israel, sedentes secus viam legis & Prophetarum, & secundum carnem tantum intelligentes. Hier. quidam intelligunt Phariseos, & Sadduceos, vel significantur quidam de vtroque populo credentes dispensationem temporalem, secundum quam Christus via est, & desiderantes illuminari, id est, aliquid de verbi æternitate intelligere, quod impetrare cupiunt transeunte Iesu, id est, per fidem, quæ creditur natus, & passus. Chry. quidam duos cæcos dicunt gentes ex Cham & Iaphet, qui iuxta viam, id est, veritatem, quam inuenire non poterant, conuersabantur. 94. Int. iam voto Christum cognoscere cupientes, aduentus eius præconia audierunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

d. scilicet, inter eos. Gra. μεγαλοι. Magnates cognomen regum, præsertim Persarum. e. scilicet, imperiosè cum fastu pro libito. Graec. potestatem exercent contra eos. id est, illorum malo seu incommodo, sic supra dominantur contra eos. potestatem autem, id est, ius seu auctoritatem, eorum autem, & eos, pro earum & eas. sic Psalm. 9. Inducuntur gentes: constitue legislatorem super eos. f. μεγα, magnus. 84. q. d. optet quidam in quo ceteris seruendum, &c. 87. id est, utilitati omnium seruire. 88. id est, ponere vitam. dicitur autem dare, quia patri obtulit eam, ut pretium in redemptionem humani generis ab eius ira, adeoque diaboli potestate. g. λογο, pretium. 89. scilicet efficaciter, vel multis positum pro omnibus, more Scriptura. sic Rom. 5. Peccatores constituti sunt multi, id est, omnes.

transiret: & clamauerunt, dicentes, Domine miserere nostri Fili David. Turba autem increpabat eos, vt tacerent. At illi magis clamabant, dicentes: Domine miserere nostri Fili David. Et stetit Iesus, & vocauit eos, & ait: Quid vultis vt faciam vobis? Dicunt illi: Domine vt aperiuntur oculi nostri. Misertus autem eorum Iesus, terigit oculos eorum: & confestim viderunt, & secuti sunt eum.

SENS. LIT. IN CAP. XX.

95. Int. magno desiderio illuminari postulauerunt, confessi Dauid filium. 96. Int. quem Deū credimus, Filium hominis factum. 98. Chry. videbant sordidas vestes, & non considerabant conscientie claritatem. Hil. acerbè audiunt quod negabant, Dominum. scilicet esse Filium Dauid. Orig. qui crediderant nolebant appellarent Filium Dauid, sed Filium Dei, Chry. in hom. permittebat eos Christus vetari, vt plus eorum desiderium appareret. 99. Hil. Fides quando vetatur, magis accenditur, & ideo in periculis secura est, & in securitate periclitatur. 100. Int. orando, pulsando, insistebant, donec strepitū turbæ vincerent. 102. Hier. ideo stetit, quia cæci quod pergerent ignorabant, nempe vt venire ad se possent. 103. Hier. ne turba prohiberent. Aug. 1. de q. Euan. cap. 28. pulsanti aperitur. 104. Int. non ignorat, sed audire vult confessionem, qui nouerat intentionē. Hier. interrogat, vt ex responsione debilitas appareat, & virtus ex remedio cognoscatur. Chry. Interrogat, vt dum cæci Dei Filium cōfiterentur, confundantur videntes, qui eū tantum hominem putant. 105. Int. oculos tangit, qui radiis suæ lucis conscientia illustrat. Chry. terigit vt homo, sanauit vt Deus. 107. Hier. non tā pedibus, quam virtutibus.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

97. Int. scilicet, carnalia desideria, vel persecutiones obstabant. Hier. ¶ Aug. de verb. Dom. Serm. 10. bonos volentes facere præcepta Dei, mali & tepidi prohibent. 102. Int. transeunte Iesu cæci admoniti sunt, vt illuminentur, & à stāte illuminati sunt. Aug. 1. de q. Euang. cap. 28. Fides enim incarnationis temporalis ad æterna intelligenda nos preparat, temporalia transeunt, æterna stant. Orig. vt quasi de fonte stante misericordia defluat ad eos. Glo. transiens audit, stans illuminat, per humanitatem enim misertus, per diuinitatem lumen reddidit. 106. Int. scilicet, fide. 107. Int. scilicet, imitatione.

CAPVT XXI.

ET cū appropinquasset Hierosolymis, & venisset Bethphage ad montem Oliueti, tunc Iesus misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellum quod

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

2. Glo. prætermittit Matthæus facta ante ingressum in urbem. 3. Remig. Bethphage viculus sacerdotum, in latere montis Oliueti, vno miliario distans ab Hierosaleme, in quem se recipiebant sacerdotes expleto ministerio. 7. Glo. quidam dicunt fuisse Petrum & Philipum.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

1. Int. Salute data credentibus, ingredi cupit pacis urbem, & visionis Dei. Hier. 2. Glo. appropinquatur. Orig. domus maxillarum. maxilla enim pars erat propria sacerdotum in lege. 4. Int. Mons Oliueti significat Ecclesiam, vel celsitudinem Dominicæ dilectionis. a. Glo. oleum ministrat lucem, solatur in laboribus, & doloribus, & excellit cæteris liquoribus. 5. Int. scilicet, quando misericordia recordatus est. 6. Int. quia lucernam, quam accendit, non vult sub medio poni. 7. Int. id est, duos prædicatorum ordines, alterum in gentes, alterum in Circumcisionem. Rem. siue quia duo sunt præcepta charitatis, & duo testamenta, & litera & spiritus. Hier. duplex scientia, theorica, & practica. 8. Int. q. d. penetrare barbara & indocta mūdi latera, quasi contra positi castelli mœnia. Hier. mundus contra Apostolos erat, nec lumen doctrinæ volebat accipere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

3. id est, domus maxillarum. Beth. domus. Pag. Chal. maxilla, vel domus oris vallis. Pe. os; Ge. vallis. erat autem villa sacerdotum in monte Oliueti, vnde in Hierusalem victima deducebantur, a. ita. ar. id est, oliviarum. quibus, scilicet, confectus erat. 8. id est, vicum, oppidum, scilicet Bethphage.

contra vos est: & statim inuenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: soluite, & adducite mihi: & si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem factum est, vt adimpleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem, Dicite filiæ Sion, Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum filium subiugalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. Et adduxerunt asinam & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua: & cum desuper sedere fecerunt. Plurima autem

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

13. Int. somnium rerum cui seruire debet omnis creatura. Chry. ipse solus Dominus omnium hominum. 14. Chry. in ho. non paruum hoc est, quis enim suavit non velle contradicere? ostendit vero se posse Iudæos prohibere, sed nolle. 15. Int. f. veri Domini seruitio mancipandos. 16. Int. f. Zachariam. 17. Int. f. prædicatores. 18. Rab. filia Sion dicitur Hierusalem sita in monte Sion. 19. Int. q. d. Spiritu videre, nō oculis. Chry. multi ante tempora dicebant, ecce quia iam erat antequam nasceretur. g. Chry. cum ergo videritis nolite dicere, Non habemus regem nisi Cæsarem. 20. Chry. si intellexeris, vt saluet te, alioqui contra te. 21. Int. f. vt ametur, non vt per potentiam timeatur. Chry. 22. Int. ecce mansuetudo. Aug. de cons. Euang. Matthæus asinam dicit commemoratam à Propheta, secus tamen habent 70. qui eodem spiritu interpretati sunt, quo erant, quæ interpretabatur dicta. Itaque nonnulla variantur, a voluntate tamen Dei nō recedendo, in quo ostenditur nō esse mendacium, cum aliquid diuerso modo narratur, si ab eius voluntate, cui est consentiendum, non receditur: tacent etiam cæteri Evangelistæ de asina, quod non magis debet permouere lectorem, quam si Matthæus de pullo tacuisset: vbi enim vtrumq; potest intelligi factum, nulla repugnantia est, præsertim cum vnus vnus, alius vtrumque commemoret. 24. Int. Christi virtus, qui cor illius Domini ad dandum animal parauit. 25. Int. ministerium Apostolorum. 27. Int. non ad litteram super vtrumque sedie, sed in præcordiis vtriusque populi. Hier. ¶ Remig. Fieri potuit vt super vtrumque sederit. Chry. in hom. non propter mysterium solum super asinam sedit, sed demonstrans non esse necesse equis ferri, sed sufficere asino vii, interroga verò Iudæos quis alius Rex super asinam intrauerit Hierosolymam.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

9. Int. id est, Iudæos legis iugo domitos, sed tamen peccatis irretitos. Hier. asina synagoga, pullus gentium populus, cuius Iudæa, secundum Deum, mater est. Rab. vnde Matthæus, qui Iudæis scripsit, asinæ meminit, vt Iudæi salutem sperent, si poeniteant. Chry. homines ante Christi aduentum, vt asini immundi, irrationabiles, stulti, ignobiles, & erroribus onerati, ligata verò asina, id est, diaboli erroribus impedita, & nisi Deus soluat peccatis, ligatum vsque ad mortem in eorum vinculis permanebit. Hil. asina & pullus duplex gentium vocatio. f. Samaritanorum, & reliquarum gentium: per Philippum Samaria credidit, per Petrum Cornelius gentium primitiæ. 10. Int. f. peccatis. ¶ quæcumque solueritis, solutæ erunt. Chry. per doctrinam & miracula soluite. d. Chry. id est ad gloriam meam conuertite. 11. Int. i. obedientiam eorum denegare voluerit. 12. Int. q. d. non desistatis prædicando. Remig. 22. Int. non in curru, vel equo superbiæ, vel belli, sed in asina pacis, quia in humilibus & quiētis requiescit. Chry. 23. Int. quia exemplo Iudæorum gentilis populus credidit. 26. Int. id est, fidem & mores. Hier. Vestis Apostolica, doctrina virtutum, vel discretio Scripturarum, vel dogmatum Ecclesiæ eorum varietates, quibus nisi anima ornata sit, sessorem habere Dominum non meretur. Remig. Apostoli gloriam, quam acceperunt à Christo, gentibus dederunt. 27. Remig. Ecclesiæ præfides, animas, quas in sæculo regunt, ad cælestem patriam introducunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

• b. i. d. regione vestri, seu in conspectu vestro. vide Luc. 19. 9. volebat, præter morem equitare, vt aliquod regni sui exhiberet specimen, coniunctum tamen humilitati, & paupertati: illud enim inuentum vile & alienum. e. id est, permittet, seu concedet vobis. f. sensum refert, non verba. 18. id est, ciuibz Hierosolymitanis, sic filia Tyri, filia Babylonis. Psal. 44. 139. Sion autem arx erat regia, & regni David sedes: * super vtrumque videtur vicissim sedisse. h. f. ignorantes super vtro eorum vellent sedere, vel eos positum, pro alterum, per synecdochen. 30. i. pallia, seu summas vestes.

28 turba strauerunt vestimenta sua in via. Alij autem cadebant ramos de arboribus, & 31
 sternebant in via: turbæ autem quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, 32
 dicentes: Osanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini, osanna in al- 34
 tissimis. Et cum intrasset Hierosolimam, commota est vniuersa ciuitas, dicens, Quis 35
 est hic? Populi autem dicebant, Hic est Iesus Propheta, à Nazareth Galilææ. Et intrauit 36
 Iesus in templum Dei, & eiciebat omnes 40

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

28. Int. s. Iudæorum. Hier. qui egressi de Iericho, secuti fuerant Christum. 29. Int. s. vt illæ so pede
 pullus incederet. Hier. 31. Hier. s. fructiferis, quibus mons Oliueti confitus est. 33. Int. id est, O Do-
 mine salua Hier. pro eo quod in 70. habetur Psalmo 117. *וְהוֹדוּ לַיהוָה כִּי הוֹשִׁיעָנוּ*, O Domine saluum fac, He-
 braicè legimus, *וְהוֹדוּ לַיהוָה כִּי הוֹשִׁיעָנוּ* Anna Iehoua osanna, quod Symmachus vertit: Obsecro do-
 mine, saluum fac obsecro. 34. Int. & tu à peccato immunis, qui prius in forma serui, tandem appar-
 aliàs altissimis. Hier. ostenditur aduentus Christi totius mundi salus esse: terrena iungens cælestibus.
 Orig. laudant humanam Christi dispensationem dicentes, Osanna filio David, & restitutionem autem
 in sapientia, dicentes, Osanna in excelsis. Hil. redemptionis in eo exprimitur potestatem, filium autem Da-
 uid nuncupant, vt in quo agnosceret æterni regis hæreditatem. Glo. in excelsis, quia etiam Angelorum
 salus, quorum numerum implet. 37. Int. s. cum tanta turba. Rab. fuit introitus hic quinto die ante
 Pascha, vt constat ex Iohanne, & quidem decima die mensis primi iubebantur agnum immolandum
 in domum introducere. o. Glo. vt tempore passionis posset inueniri, in quo ostendit se non inuitum
 pati. 38. Int. s. mirans frequentiam, nesciens veritatem. Hier. ¶ Chry. videbant re mirabilem, lauda-
 batur homo quasi Deus, puto verò quod nec laudantes sciebant quid laudarent, sed spiritus in eos in-
 gressus, veritatis verba fundebat. 39. Int. à minoribus incipit confessio. 40. Int. sicut & Moyses cum
 Prophetam dixit Hier. 41. Chry. proprium boni filij ad domum currere patris, eique honorem red-
 dere. fecit etiam vt bonus medicus, primum inteadens ad originem morbi: si enim sacerdotium inte-
 grū sit, tota Ecclesia floresci corruptum, marcida est. Glo. exemplum dat, vt quocūque imus, primum
 orationis domum, si sit, adeamus. 42. Int. s. ardore spiritus concitatus. Hier. ¶ Aug. 2. de conf. Euāg.
 cap. 6. eiecerat & aliàs (vt Iohannes ait) sed hæc vltima eiectio, de qua alij Evangelistæ. Chry. in hom.
 maior Iudæorum accusatio, quod cum hoc aliàs factum fuisset, in sua tamen dementia persistebant.
 Hier. mihi inter omnia Domini signa, hoc videtur mirabilius, quod homo tantopere contemptibilis
 illo tempore, Scribis & Phariseis contra sæuientibus, vno flagello tantam potuerit eiicere multitudi-
 nem: igneum enim quiddam & sydereum radiabat ex oculis, & diuinitatis maiestas lucebat in facie.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

29. Int. Iudæi legis mandata sternunt. Remig. credentes Iudæi gloriam, quam habebant ex lege con-
 temnebant, vel vestimenta sunt corpora pro Christo tradita ad martyrium, vel per abtinentiam do-
 mita. 30. Int. id est, fidem & mores. 31. Remig. rami, exempla. Glo. rami, verba, & sententiæ de libris
 patrum excerptæ. 32. Int. primitiui Patres, & eorum sequaces, cum magno affectu fatebantur, quia
 salus adscribenda est homini à verbo Dei assumpto. l. Hier. vterque populus, qui ante Euangelium,
 & qui post credidit, Christum consona voce laudauit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

33. Peculiaris apud Hebræos acclamatio, vt apud Græcos *Io Paan*, apud Romanos *Io triumphæ*: vtunturq;
 sæpe in festo tabernaculorum, ubi & syondes gestant, & palmarum ramos, id quod spiritu sancto impellens,
 ad Christi in vibem aduentum fecerunt: vtuntur & sæpe se ad laudem Dei inuicem excitantes. Lucas affe-
 ctum tantæ acclamationis expressit: fortè ea verò etiam præterea dixerūt, quæ Lucas scribit. Heb. *וְהוֹדוּ לַיהוָה*
 i. salua, seu saluifica obsecro: dicitur etiam *וְהוֹדוּ לַיהוָה*, vnde Hosanna, cum à dagesfaro. m. pro filium David. Heb.
 s. precantur Messia omnem à Deo felicitatem, vt solent, qui dicunt, Viuat Rex. 34. i. benedicatur à Deo, pro-
 speret Deus eius regnum. n. *וְהוֹדוּ לַיהוָה*, ille qui venturus. s. erat vel expectabatur. 35. i. à Domino mis-
 sel. 36. sub. qui es, aut habitas. sic Psal. 148. Laudate eum in excelsis. s. habitatem, vel qui in excelsis estis.
 vel q. d. salua salute celesti & æterna. p. s. cui sic acclamant, quemq; pro Messia suscipiunt. 42. anticipa-
 tio est. factum enim id sequenti die, vt ait Marcus.

⁴³vendentes & ementes in templo: & ⁴⁴mensas nummulariorum, & ⁴⁵cathedras vendentium columbas euerit, & ⁴⁷dicis eis, Scriptum est, Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et ⁴⁸acceſſerunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum & Scribæ mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes, Osanna filio David: indignati sunt, & dixerunt ei, Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis, Vtique: numquam le-
gistis, Quia ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis, abiit foras extra ciuitatem in Bethaniam: ibique mansit. Manè autem reuertens in ciuitatem, esuriit. Et videns fici arborem vnam secus viam, venit ad eam: & nihil inuenit in ea nisi folia tantum, & ait illi, Numquam ex te fructus nascatur in-

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

43. Hier. conflante in templum innumera multitudine, plurimæ hostiæ offerebantur, maximè festis diebus, quæ ne deessent de longè venientibus, sacerdotes animalia ad sacrificia vendebant: cumque aliqui vade emerent, non habent, constituunt nummularios, qui mutuum sub cautione pecuniam darent. 44. Orig. in quo orationibus tantum vacandum. 47. Orig. scilicet, in Esaia. 48. Int. vnde Augustinus, nemo in oratorio aliquid agat, nisi ad quod factum est, vnde & nomen habet. 49. Hier. latro est, qui lucra de religione sectatur. 50. Int. calumniatoribus virtutis potentiâ ostendit. 51. Int. testes vocis puerorum. 53. Int. non ausi manum mittere, opera calumniabantur, & testimonium populi. Hier. Chry. ut columna modicum inclinata, accepto pondere facilius cadit, sic cor peruersum visis operibus iustis magis ad inuidiam concitatur. 54. Int. q. d. ad scribis tibi, hæc esse scripta de te? 55. Int. scilicet, perfidis contemptoribus. s. Hier. moderata responsio, nec dixit, benefaciunt, nec errant, sed testimonio Scripturæ puerorum dicta firmat. t. Chry. in hom. hæc non parua consolatio Apostolis prædicaturis, cum essent idiotæ, daturus quippe erat illis sermonem, qui pueris dederat. 56. Int. perfectio laudis est fieri ab indoctis, in quibus sola veritas operatur, non ingenium hominis. 57. Int. incredulis, & contradicentibus. Chry. malum melius locū dando vinces, quàm respondendo. 58. Hier. tantæ Dominus paupertatis, & ita nulli adulatus, ut in vrbe maxima nullum hospitem inuenerit. 61. Int. more studiosi operatoris qui manè surgit. Rab. 62. Int. pro veritate carnis. Hier. 67. Hier. passurus Dominus, discipulorum animas voluit signi anticipatione firmare. 68. Hil. Dominicæ bonitatis argumentum, exemplum enim procuratæ per se salutis, in hominum corporibus exercuit, at formam leuieritatis in contumaces, in arbore indicauit. Chry. in hom. maledicit, ut dicant Apostoli potuisse eum siccare crucifigentes, si vellet.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

45. Chry. in templo Dei non debent esse nisi spirituales nummi Dei imaginē habentes. 46. Int. id est, gratiam sancti Spiritus, ut ordines, &c. Orig. qui tradunt Ecclesias quibus non oportet: columbas, id est Spiritus sancti gratiam vendunt. 51. Orig. in Ecclesia Dei non sunt omnes videntes, nec recte ambulantes. 52. Remig. non possunt homines sanari nisi in Ecclesia, qui data est potestas ligandi, & soluendi. t. Glo. Infantes sunt simplices, lactentes, qui miraculorum suauitate delectantur; panis enim, doctrina perfecta. 59. Int. id est, in domum obedientiæ, vocationem gentium præfigurans. Orig. requiescit Christus in obediēte verbo suo, malosque & peccatores relinquit. 60. Int. s. vsque ad consummationem sæculi. 62. Int. salutem credentium. 63. Int. s. synagogam. Hier. 64. Int. non in via spiritus, sed litteræ. Hier. 65. Int. s. immobilem, sine pedibus Euangelij. 66. Int. i. eloquia legis & Prophetarum. Chry. traditiones Pharisæicas, lactationemque legis absque fructibus veritatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

45. qui pecunias commutabant. 49. alludit ad Ier. 7. s. scilicet, audio. 56. Id secundum Septuaginta nam Heb. aliquanto aliter. 60. id est, pernoctauit. 62. ut qui precedenti die toto ieiunarat, sobrius de more canauerat, & totam noctem orauerat, ut ait Lucas, vel dispensatione factum propter mysterium significandum. 64. Gra. in via.

sempiternum. Et arefacta est continuò ficulnea. Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes, Quomodo continuò aruit? Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non hæsitaueritis, nõ solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis, Tollere, & iacta te in mare: fiet. Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. Et cum venisset in templum, accesserunt ad eum doctorem Principes sacerdotum & seniores populi, dicentes, In qua potestate hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? Respondens Iesus dixit eis, Interrogabo vos & ego vnum sermonem: quem si dixeritis mihi, & ego vobis dicam in qua potestate hæc facio. Baptismus Iohannis unde erat: è cælo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se dicentes, Si dixerimus è cælo, dicet nobis, Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus ex hominibus, timemus turbam:

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

70. Chry. in hom. facit miraculū in humidissima planta, vt maius appareret: ne quæras autem causam cur sit siccata, cum tempus ficuum non esset, sed miraculum inspicere, & mirare factorem. Glo. plebem quam docebat factio terruit, ne fortè habens folia, id est, verba iustitiæ, sine fructu operum mereatur excidi: non facit verò Creator iniuriam possidenti, si ad arbitriū suum creatura vititur. v. Aug. 2. de conf. Euang. cap. 6. scilicet, alio die. 71. Int. s. quando maledicta est. 72. Chry. in ho. apparet propter eos factum fuisse, vt serigerentur ad cõsidendum. 73. s. quæ nõ frangatur aduersis. Glo. per dilectionem operantem. 74. Int. s. vos accepturos quod petitis. 75. Int. id ad litteram, quando ratio exegit, iam in multis factum est, vel monti, id est, superbo diabolo. Hier. quærunt gentiles, vbi Apostoli hoc fecerint. Respondemus multa esse facta, quæ scripta non sunt. 78. Int. s. quæ ad salutem pertinent. 79. Int. s. non hæsitantes. 80. Rab. non exaudimur, quia vel contra salutem nostram petimus, vel eorum, pro quibus petimus, peruersitas obstat, vel differtur in futurum, vt desideria crescant. 81. Int. vt si diceret se Christum velut arrogantem, & superbum, & sacrilegum inuaderent. Chry. videntes Christum cum magna gloria introeuntem, inuidia torquebantur. 82. Int. quasi non Dei, sed Belzebub, vt supra. Hier. 83. Int. Filium Dei negant, quem non suis, sed alienis viribus operari putant. Hier. aperta responsione calumnia refutare, sed prudenter interrogauit, vt suo ipsi vel silentio, vel scientia condemnarentur. 85. Int. sub. dicite mihi. 86. Aug. super Iohannem, tract. 5. Baptismus Iohannis dicitur, solus enim tale donum accepit, vt baptismus ipsius diceretur: præparabat autem viam Domino, non interius mundabat. 87. Int. id est, ex statuto Dei. 88. Int. id est, an fictione hominum. 89. Hier. quid in sua malitia pertractarent, ostenditur. 90. Int. qui dixit, Ecce Agnus Dei qui tollit peccata mundi, qui mihi testimonium perhibuit, & in qua potestate hæc facio, demonstrauit. 91. Int. timent lapidationem, sed magis veritatis confessionem.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

u. Orig. etiam discipuli faciunt arefcere ficum, cum ostendunt aliquem vacuum esse Christo, vt Petrus Simonem. 74. Orig. mons, Sathanas; mare, abyssus. Chry. mare, mundus, vbi aquæ salæ, id est, populi iniqui. Aug. 1. de q. Euang. cap. 29. mons, superbia, quam à se seruis Dei debet repellere, vel Dominus à Iudeis in gentes, tamquam in mare translatus. 76. Int. scilicet, de prædestinatis. 77. scilicet, in turbulentos infideles.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

u. scilicet sequenti die, vt ait Marcus. 73. scilicet, fiducia conuinctam. 75. s. Oliueti. 76. Gra. tollere & in mare, id est, in abyssum. 79. scilicet, fide & fiducia nihil vacillante, vide Iacobum. 81. s. auctoritate. 82. scilicet, ingressus tanta pompa, eiciens templo, docens, &c. aa. pro vnam rem. Hebr. 87. id est, è diuina ne an humana auctoritate profectus. 89. dicitur, &c. cogitabant, & inter se conseruebant, deliberantes. 90. scilicet, de me testificant. 91. ne scilicet lapidet nos vt blasphemos.

omnes enim habebant Iohannein sicut Prophetam. Et respondentes Iesu, dixerunt, Nescimus. Ait illis & ipse, Nec ego dico vobis in qua potestate hæc facio. Quid autem vobis videtur? Homo quidam habebat duos filios: & accedens ad primum, dixit, Fili, vade hodie operare in vineam meam. Ille autem respondens ait, Nolo. Postea autem poenitentia motus, abiit. Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait, Eo domine, & non iuit. Quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicunt ei, Primus. Dicit illis Iesus, Amen dico vobis, quia publicani & meretrices præcedunt vos in regno Dei. Venit enim ad vos Iohannes in via iustitiæ, & non credidistis ei: publicani autem & meretrices crediderunt ei: vos autem videntes nec poenitentiam habuistis postea ut crederetis ei. Aliam parabolam audite. Homo erat paterfamilias, qui plantavit

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

92. Int. cuius baptisma susceperant. Hier. 93. Hier. mentiti sunt. 94. Int. non ego dico vobis, quia non vultis fateri quod vtiq; scitis. Hier. ostendit illos scire, sed respondere nolle, & se nosse, sed non dicere, quia quod sciunt, tacet. Rab. ob duas causas occultanda veritas, cum, sc. quæres aut minus capax est, aut indignus, cui debeat aperiri. c. c. Hier. infert parabolam, qua & illos impietatis arguat, & ad gentes regnum Dei transferendū doceat. Chry. reos ipsos iudices facit. Magna fiducia iustitiæ, ubi aduersario causa committitur. vtiq; autem parabola, ut non intelligant quomodo cōtra se sententiam dicant. 95. Int. f. Deus, qui paternè diligit omnes quos creauit. Chry. & vult magis diligi ut Pater, quàm timeri ut Dominus. 96. Int. i. populos. 97. Int. f. gentilem, qui à Noë. ¶ quia prius fuit gentilis, quàm Iudæus. 98. Int. non in auribus, sed dans intellectum in sensibus. Chry. 99. Int. id est, in tempore huius sæculi Chry. ¶ Glo. ex quo homo conditus est, legem habuit, quod tibi non vis fieri, alij ne feceris. 100. Int. f. quod tibi fieri nō vis, alij ne feceris. Hier. ¶ Chry. operari in vinea est iustitiā facere. 101. Int. f. superbè cum bonum reliquit, & malum elegit. 102. Int. hīc liberum arbitrium. Chry. gentes à principio noluerunt facere Dei iustitiā. 103. Int. in aduentu Christi. Hier. 104. Int. sermonis contumaciam labore corripit. Hier. 105. Int. f. Iudæum qui ab Abraham. 106. Int. f. Moysi. Hier. 107. Int. omnia quæcumque dixeris, faciemus. Hier. 108. Int. quia filium extra vineam interfecit. 109. Int. ut suo iudicio damnetur. Hier. 110. Chry. f. populus gētiū Hier. in veris exemplaribus non habet ut nouissimus, sed primus. quod si legas nouissimus, intellige Iudæos nolle dicere quod sentiunt. 111. Int. ut Matthæus. Chry. nomine publicanorum intellige omnes viros peccatores; meretriciū verò nomine, omnes peccatrices. abundat enim præcipue in viris auaritia, assidue enim versantur in actibus rerum diuersarū. in mulieribus autem fornicatio, quæ maximè ex otio nascitur. Hier. quidam putant non gentiliū, & Iudæorum esse parabolam, sed simpliciter peccatorum & iustorum. Chry. videbatur dicturus gētes præcedent vos in regno Dei, sed possumus id ita intelligere. q. d. in rārum gentes magis placēt Deo, quàm vos, ut etiam publicani, &c. Ostēdit autem meliores esse populares, qui aliquando conuertuntur, quàm sacerdotes, qui numquam. 112. Int. ut Maria Magdalena. 113. Int. id est, in celo, vel Ecclesiæ. Rab. in Euangelio. citius enim gentes, quàm Iudæi credere voluerunt. 114. Int. quare? Venit enim, &c. 115. Int. f. Christo, vel præceptis Dei. Rab. Christum, qui consummatio legis est, digito monstrauit. Chry. conuersari. eius peccatorum corda concutiebat. 116. Int. f. viam iustitiæ, quam prædicauit. 117. Int. saltem post completam eius prophetiam. 118. Int. ubi mortem suam eis impropertauit. 119. Int. aliās locutus est. 120. Int. scilicet, Dominus Sabaorth. Chry. homo dicitur similitudine, non veritate: natura Dominus est, beneuolentia Pater.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

bb. Gra. habent. 97. primus est apud Deum, peccator cum poenitet; postremus, qui iustitia decidit. 107. Gra. Eo pro præmio sum, seu eccum me. Heb. 112. Ha, & publicani præcipue apud Iudæos infames. dd. id est, potiores partes habent. 115. scilicet incedens. q. d. vir integerrima vita, & perfecta doctrina. 116. scilicet illorum poenitentium.

vineam, & ¹²¹sepem circumdedit ei: & ¹²²fodit in ea torcular: & ¹²³ædificauit turrim: & ¹²⁴locavit eam agricolis: & peregrè ¹²⁵profectus est. Cùm autē ¹²⁶tempus fructuū ¹²⁷appropinquasset: misit ¹²⁸seruos suos ad ¹²⁹agricolas, vt acciperent ¹³⁰fructus eius. Et agricolæ ¹³¹apprehensis ¹³²seruis eius, alium ¹³³cæciderunt, alium ¹³⁴occiderunt, alium verò ¹³⁵lapidauerūt. Iterum ¹³⁶misit alios ¹³⁷seruos plures prioribus, & fecerunt illis ¹³⁸similiter. Nouissimè ¹³⁹autem misit ad eos ¹⁴⁰filium suum, dicens, Verebuntur ¹⁴¹forte ¹⁴²filium meum. Agricolaæ autem ¹⁴³videntes ¹⁴⁴filium, dixerunt intra se, Hic est ¹⁴⁵hæres, venite ¹⁴⁶occidamus eum: & habebimus ¹⁴⁷hæreditatē eius. Et apprehensum eum, ¹⁴⁸eiecerunt extra vineam, & occiderunt.

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

121. Hier. de qua ¹²¹Esaïas, Vineam Domini Sabaoth, domus Israël est. 122. Int. i. communionem, scilicet, mutuum vrbis, vel Angelorum custodiam, vel bellicosorum virorum, vt ¹²²Dauid & Machabæorum. Chry. custodiam patrum iustorum. Orig. custodiam Dei. 123. Int. imposuit ei tormenta legalia, per quæ ¹²³cogeretur ad bene viuendum. Hier. altare, aut torcularia, quorum titulo prænorantur ¹²³Psalms. 8. 80. 83. i. martyres. Hil. Prophetas, in quos ¹²³vberitas Spiritus sancti seruētis influerent. Chry. Verbum Dei quod cruciat hominem contradicente carne. 124. Int. i. templum. Hier. de quo ¹²⁴per Michæam: Et tu turris nebulosa. Hil. eminentiam legis, quæ & in ¹²⁴cælū prouheret, & ex qua ¹²⁴speculari Christi aduētus posset. 125. Int. qui ¹²⁵suprà operarij in vinea. Chry. scilicet Sacerdotes & ¹²⁵Leuitæ populi regimē suscepērunt. 126. Int. nō ¹²⁶mutando locum, sed operandi relinquens liberū arbitrium. Hier. ¶ Chry. in hom. Longanimitate vtens, & non semper peccatis eorum pœnas inducens. Orig. non vt olim ¹²⁶apparens in nube, & columna ignis. 127. Rab. tempus dixit, non ¹²⁷prouectum. nullus enim fructus populi contumacis. 128. Int. s. Moysen & Aarō ¹²⁸legiferos. Chry. in hom. Prophetas. 129. Int. qui se malè ¹²⁹colebant. 130. Int. vt ¹³⁰inquirent fructum legis. 131. Int. s. legis ¹³¹custodibus. 132. Int. vt ¹³²Ieremiam. Hier. 133. Int. vt ¹³³Esaïam. Hier. 134. Int. vt ¹³⁴Zachariam, quem occiderunt inter templum & altare. Hier. 135. Chry. per singulos ¹³⁵gradus malitiæ, Dei misericordia addebatur, & per singulos ¹³⁵gradus misericordiæ Dei, Iudæorum malitia crescebat. 136. Int. s. ¹³⁶Prophetarum choros. Hier. 137. Int. adhuc ¹³⁷locum dat penitentiæ. Chry. in hom. quare non statim ¹³⁷misit: vt ex his, quæ fecerant, ad alios se accusarent, & verecundarentur propter ¹³⁷filium aduententem. 138. Int. ambigere dicitur ¹³⁸Deus, vt libera voluntas homini referretur. Hier. ¶ Chry. in hom. ostendit quid ¹³⁸facere deberent. Orig. impletū hoc in Iudæis, qui crediderunt. Glo. q. d. faciam quod ¹³⁸meum est, ipsi videant quod suum est. 139. Chry. conuincuntur ex hoc loco qui dicunt ¹³⁹Christum solum post incarnationem Filium Dei, vt ¹³⁹ceteri sancti dicuntur. Filiū enim vocat, cū mittere cogitabat: deinde cur non & ¹³⁹Prophetas filios vocauit: aut non ¹³⁹Christum seruum? 140. Hier. constat hinc ¹⁴⁰Principes Iudæorum non per ignorantiam, sed per inuidiam Dei filium crucifixisse. intellexerūt enim eum esse ad ¹⁴⁰quem Pater, Postula à me, &c. 141. Chry. postquam ¹⁴¹eiecit ex templo, præcipuè hoc cogitarunt, ne s. ¹⁴¹populus Christum secutus, sacrificia dimitteret, & ita ¹⁴¹lucrum perderet. 142. Chry. cogitatio ¹⁴²sacerdotum carnaliū, non quomodo viuat ¹⁴²populus, sed quid in ¹⁴²Ecclesia offerat. Rab. suam, quæ ex ¹⁴²lege est, iustitiam volebant præferre, extincta fide in Christum. Hier. hæreditas ¹⁴²Christi, Ecclesia, quam sua morte acquisiuit. 143. Int. quia ¹⁴³extra portam passus est, vel prius à ¹⁴³cordibus incredulorum repulsus, deinde crucifixus. Orig. quantum ad se ¹⁴³alienum iudicauerunt à vinea. Glo. à suis ¹⁴³finibus excluderant, & gentibus miserunt.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

121. Orig. vinea, doctrina; fructus, vita irreprehensibilis; sepes, litteræ; torcular, profunditas eloquiorum; turris, verbum de Deo & Christo; coloni, populus ante nos. Rab. vinea cuique ¹²¹colenda commissa est, cū est baptizatus: seruus mittitur, cū ¹²¹lex, Psalmus, aut prophetia legitur: eiecit, cū ¹²¹contemnitur, vel blasphematur: hæredem occidit, qui ¹²¹Filium Dei conculcat, & Spiritui gratiæ contumeliam facit: vinea alij datur, cū ¹²¹gratiam à superbo spretam humilis accipit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

122. scilicet, custodiam Angelorum, vel rectorum. 123. i. lacum, quo solet excipi expressum vinum. significat verò ¹²³legem puram ab impuro discernentem. 124. i. tabernaculum, templum, & speculareres. 138. significat quod illos ¹³⁸facere æquum erat. ee. pro, inter se.

Cum ergo venerit dominus vineæ quid faciet agricolis illis? Aiunt illi, Malos male
 perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.
 Dicit illis Iesus, Nunquam legistis in Scripturis, Lapidem quem reprobauerunt ædifi-
 cantes, hic est in caput anguli: A Domino factum est illud: & est mirabile in oculis
 nostris? Ideo dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei: & dabitur genti facienti
 fructus eius: & qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem verò ce-
 ciderit, conteret eum. Et cum audissent Principes sacerdotum & Pharisæi parabolas
 eius, cognouerunt quòd de ipsis diceret: & quærentes eum tenere, timuerunt turbas:
 quoniam sicut Prophetam eum habebant.

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

144. Int. id est, iudicaverit. 145. Int. non ignorans quærit, sed ut sua responsione eos condemnet.
 Hier. ff. Aug. 2. de cons. Euang. c. 70. Marcus ait Dominum ipsum respondisse, sed potest intelligi il-
 lorum fuisse responsionem, quòd tamen cum dixerunt, quia verum erat, de ipsis respondit qui veritas
 est. Chry. in hom. utrumque factum est, responderunt & ipsi, & dominus postea iteravit. Aug. de cons.
 Euang. Lucas ait, respondisse absit, sed intellige quosdam ex plebe respondisse quod ait Matth. quos-
 dam verò quod Lucas, intelligentes nimirum contra se parabolam dictam. Chry. ore dixerunt absit, in
 corde verò quod Matth. narrat. Chry. in ho. antequam intelligerent parabolam, contra se sententiam
 protulerunt, postea verò dixerunt, absit. 146. Chry. veritas ipsis violentiam fecit. Orig. Prophetant isti
 ut Caiphas contra se. 147. Int. i. Ecclesiam de aliis nationibus eliger. Orig. tollenda erant illis elo-
 quia Dei, & danda gentibus, vel alij agricolæ sunt, qui ex Iudaico populo crediderunt. 148. Int. si ver-
 bi vel facti pro competentia temporis. hh. Glo. f. Christi fidem & iustitiam contemnentes. 149. Int.
 scilicet, suas traditiones. Hier. quos supra operarios & agricolas, nunc edificatores vocat. Gl. qui de sub-
 dita plebe, quasi Deo domum struere videbantur. 150. Int. f. duos populos, in se vno condens. Hil.
 151. Int. q. d. non humanis viribus, sed Dei potentia. 152. Int. concludo ex vestra concessione, &
 prophetica autoritate. 153. Int. f. Iudæis. 154. Int. i. sacra Scriptura. 155. Int. f. gentilibus.
 156. Int. f. opera. 157. Hier. qui peccator est, & tamen credit, confringitur, sed non omnino conteri-
 tur, referatur enim per patientiam ad salutem: at conteritur qui Christum penitus negat. Chry. de eo
 quod confringitur, aliquid manet, quod autem comminuitur, quasi in puluerem vertitur. Chry. in ho.
 duas eorum perditiones ostendit, vnam quòd offenderunt, & scandalizati sunt, aliam à captivitate su-
 peruentura. Aug. 1. de q. Euang. cap. 30. cadunt super eum, qui modò contemnunt, vel iniuriis afficiunt,
 cadet verò cum veniet in iudicium perditurus, ut sint impij tamquam pulvis quam proicit ventus.
 158. Int. f. illas parabolas. 159. Chry. bonus comprehensus in peccato gemit, quia peccavit, malus ve-
 rò magis contra corripientem irascitur. 162. Orig. non tamen magnitudinem eius intelligebant, se-
 cundum quod erat Dei Filius.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

160. Orig. omnes non rectè sapientes de diuinitate, tenere volunt Iesum, & perdere. Chry. omnis
 malus quantum ad voluntatem suam, manus mittit in Deum, & occidit eum. 161. Rab. quotidie in
 Ecclesia, qui solo nomine frater est, veritatem quam non diligit propter bonos vel erubescit impugna-
 re, vel timer.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

gg. respondet ad illud de quo Lucas 19. Absit, &c. 150. dicitur à Petro & Paulo summus angularis la-
 pis, quia in summo, id est, extremo anguli ponitur: sic à summis cælis, id est, extremis. ll. scilicet, fidelium.
 mm. scilicet, regni Dei. nn. scilicet, volens perdere, & conculcare superbè. oo. scilicet, post ascensionem
 in calum, descendens & puniens. 160. id est, manus iniicere.

CAPVT XXII.

FT respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: & nolebant venire. Iterum misit alios seruos dicens, Dicite inuitatis, Ecce prandium meum parauit: tauri mei & alticia occisa sunt: & omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negociationem suam: reliqui verò tenuerunt seruos

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

1. **I**N. Obiās eorum prauæ cogitationi de morte sua. Chry. in hom. ostendit cui genti sit vinea danda. 2. Aug. 2. de cons. Euang. c. 71. parabolam hanc solus Mattheus narrat. nam quod Lucas, simile quidem est, sed aliud. Greg. in hom. hic per nuptias præsens Ecclesia, illic per cœnam æternum conuiuium designatur, à quo nemo semel ingressus exiit. si quis verò contendat idem esse, dicere potest ipsum prandium cœnam vocari, quòd apud antiquos hora nona prandium fieret. 3. Int. hic de persecutione Apostolorum arguit. 4. Int. id est, congregatio iustorum, seu præsens Ecclesia. 5. Int. f. Deo regnantem, filio regis, secundum verò ea, quæ sunt in regno, inuitatis ad nuptias. 6. Int. id est, per incarnationis mysterium Ecclesiam filio copulauit. Greg. in ho. quando in vtero virginis, qui thalamus fuit, filium naturæ humanæ coniunxit. Chry. cum erit resurrectio sanctorum, suscipiet hominem vitam, qui est Christus, mortalitatem nostram immortalitate sua absorbens: nunc enim quasi artham futurum coniugij Spiritum sanctum accipimus. Orig. nuptias intellige coniunctionem Christi ad animam, partum autem, bona opera. 7. Int. prius Prophetas prænuuncios incarnationis. Hier. seruum Moysen, per quem legem inuitatis dedit. quòd si legas seruos, vt pleraque habent exemplaria, Prophetas intellige. 8. Int. Iudæos, quibus in Patriarchis hoc promiserat. Chry. inuitati sunt homines à tempore Abraham: cui Christi incarnatio promissa. 9. Int. i. credere. 10. Int. Apostolos qui afferunt: factum, vnde hic dicitur, prandium paratum est, id est, mysterium incarnationis impletum. Hier. si suprà legas seruum, intellige hic Prophetas, alioqui Apostolos. Orig. intellige aliam congregationem Prophetarum. Hil. Serui primò missi Apostoli, secundò autem viri Apostolici illorum successores. 11. Int. i. doctrinam iustitiz, & mensam Scripturarum ex omnibus Prophetis ordinari. vel q. d. Introitus regni apertus est ipse fide meæ incarnationis, qui ante fuerat clausus. Hier. per prandium, tauris & alticia, intellige opes regias, vel dogmatum magnitudinem. 12. Greg. in hom. id est, Patres veteris testamenti, qui ex permissione legis inimicos suos virtutis corporeæ coena seriebant. q. d. Patrum mortes aspiciate, & remedia vitæ vestræ cogitate. 13. Greg. in hom. ita dicuntur saginata, ab alendo, quasi alticia, vel alita. si alia Prophetæ, tauri autem qui Prophetæ fuerunt & sacerdotes. vt enim tauri gregis duces, ita Sacerdotes Principes populi. Hil. tauri, martyres, qui tamquam hostiæ immolati, alticia, homines spirituales, tamquam cælesti pane saginati. Greg. in priori inuitatione non hæc memorantur, sed in secunda. Deus enim cum audire nolimus, adiungit exempla, vt res non impossibiles, sed faciles appareat. Orig. quia prandium est Dei eloquium, quæ fortia sunt, tauri, quæ suauiora, saginata vocantur. 14. Chry. id est, omnia requisita ad salutem, adimplera sunt in Scripturis, vel parata dicit, quæ pertinent ad mysterium redemptionis. 15. Int. scilicet, fide cæteris concordado. Chry. fide & moribus. 16. Int. scilicet, salutis suæ præconium. 17. Hil. ambitione sæculi, vt villa homines detinentur. Chry. villam colit, qui labore lucrum sectatur: cum sine labore, negotiatio dicitur. Glo in villam ire, est terreno labori immoderatè incumbere, negotiari verò, terrenis lucris inhære. 18. Int. alij non solum contemnunt, sed & persequuntur. 19. Int. de morte discipulorum dicit, qui suprà in alia parabola de morte sua dixit. Chry. f. f.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

1. pro, exorsus sermonem, Hebr. 3. Hic incipit c. 22. in codice Complutensi. 6. id est, conuiuium nuptiale, scilicet, doct. nre Euangelicæ, Sacramentorum, gratiarum, &c. scilicet, ministros noui Testamenti. 10. scilicet, post ascensionem. 13. id est animalia alimento impinguata. a. Gra. immolata, seu mactata: olim enim nuptialia conuiuia sacris epulis agebantur.

eius: & contumeliis affectos, occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succedit. Tunc ait seruis suis, Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscumque inueneritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intrauit autem rex, ut videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali: & ait illi, Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit Rex ministris, Ligatis manibus & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

20. Hier. cum inuitabat, & clementer agebat, homo dicebatur, nunc ad ultionem veniens, rex dicitur. 21. Int. s. vocem sanguinis. 22. Int. tamen cum tranquillitate iudicans. Chry. Ira fuit Deus dicitur quando vltiscitur. 23. Int. s. Romanis sub Tito & Vespasiano. Hier. ¶ Chry. dicitur Romanus exercitus Dei, quia Domini est terra, & quia nisi excitatus à Domino, non venisset. Orig. exercitus sunt Angelorum agmina, per quos in homines iudicium exercetur. 24. Int. i. Iudæos interemit. 25. Int. s. Hierusalem. Orig. non solum anima, sed caro quoque in qua habitauerat, cruciabitur in inferno. 26. Int. adhuc alios inuitat, quia sermo Dei etiam alicubi laborat, alibi requiescit. 27. Orig. s. Apostolis, aut Angelis præpositis ad vocationem gentium. 28. Remig. i. Sacramentum humanæ dispensationis completum est. 29. Int. s. Iudæi. Remig. 30. Int. s. per legem & Prophetas. 31. Int. viæ sunt errores gentium. Remig. ¶ Chry. viæ sunt professiones huius mundi, & philosophiæ, & militiæ, & huiusmodi; iubet ergo cuiusque conditionis homines inuitari ad fidem. Hil. viæ, tempus seculi, iubet ergo ire ad exitus, quia omnibus retroacta donantur. Greg. in hom. viæ, actiones; exitus, defectus; plerumque enim facile conuertuntur, quibus prosperè non succedit. 32. Int. i. cuiuscumque conditionis. 33. Int. s. ad fidem. 34. Int. s. de Iudæa. Orig. vel de interioribus Angeli. 35. Int. i. sectas gentium. 36. Int. sicut Ecclesia inter cælum & infernum est, indifferetè malos & bonos colligit. 37. Hier. i. procliuiores ad vitia. 38. Hier. i. virtutibus deditis. 39. Int. s. crediderunt quotquot præordinati erant ad vitam. 40. Int. ad iudicium veniens illuminabit conscientias. Orig. ingreditur Rex antequam apponatur prandium, ut habentes nuptialia vestimenta retineat, ceteros condemnet. Chry. ubi vult per iudicium aspicere, ibi dicitur præfens, dies autem aspectionis est dies iudicii. c. Glo. ut videri faciat iudicandorum merita. 41. Int. i. in fide requiescentes. Chry. super mensam scripturarum recumbentes. 42. Int. i. omnes, qui in malo sunt vnum. 43. Int. i. fidem habentem, non opera charitatis, per quam Dominus ad sociandam sibi Ecclesiæ nuptias venit. Greg. ¶ Aug. 2. cont. Faust. ca. 19. i. suam, non Domini gloriam querentem. Hil. vestis nuptialis, gratia Spiritus sancti, & candor habitus celestis, qui bona interrogatione confessionis susceptus, usque in cælestem cærum immaculatus est reservandus. Hier. opera quæ complentur ex lege & Evangelio, novi hominis efficiunt vestimentum. Glo. non omnes qui iunt in Ecclesia, digni sunt regno. 44. Hier. amicam vocat, quia est inuitatus ad nuptias. 45. Int. impudentiæ arguit. Hier. 46. Int. s. per fidem, non per operationem. 47. Int. s. hominis, s. d. veteris. Hier. 48. Int. quia non locus negandi ibi est. Hier. ¶ Orig. quia nulla excusatio. 49. Int. ligantur poena, qui ligati fuerunt culpa. Greg. ¶ Aug. 11. de Trinit. prauarum voluntatum implicatio, vinculum est. 50. Glo. ibi singula membra poenis subiiciuntur, quæ hic singulis virtutis seruiuntur. 51. Int. s. inferni. 52. Int. quia hic interiores habent tenebras. Greg. interiores tenebræ, caritas cordis; exteriores æterna damnationis nox. Chry. quem Christus videt in Ecclesia sine veste nuptiali tradit magist. is seductionis, qui eum mittunt in errores gentium, vel Iudæorum, vel hæreticorum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

21. s. quæ acta essent. b. s. se fecerunt indignos. 31. vbi s. via concurrunt, vel vbi terminantur s. ad fines terra. Psal. 18. 39. i. gentiles & Iudæos, qui sibi omni videbantur, vel qui tales in Ecclesia tandem futuri. 40. s. in fine seculi. 42. significatur ne vnum quidem posse latere. 44. significatur non odio condemnari, sed zelo iustitia. 45. reprehenduntur st. 47. i. charitatem, seu puram vitam. d. s. Angelis. vide Dan. 7. Matt. 13. 49. significatur violenta decenteris, ut ait effugere nunquam possit. 52. id est, obscurissimas, & longe positas à vera luce.

⁵³ fletus & stridor dentium. ⁵⁴ Multi autem sunt ⁵⁵ vocari, pauci verò ⁵⁶ electi. ⁵⁷ Tunc abeunt
⁵⁸ Pharisei, consilium ⁵⁹ inierunt ut ⁶⁰ caperent eum in sermone. Et mittunt ei ⁶¹ discipulos
⁶² suos cum Herodianis, dicentes, ⁶³ Magister, scimus quia verax ⁶⁴ es, & viam Dei in veritate
⁶⁵ doces, & non est tibi cura de aliquo. Non enim ⁶⁶ respicis personam hominum. Dic ergo
⁶⁷ nobis, quid tibi videtur, licetne ⁶⁸ census dari ⁶⁹ Cæsari, an non? Cognita autem Iesus ne-
⁷⁰ quitia eorum, ait: ⁷¹ Quid me tentatis hypocritæ? ⁷² Ostendite mihi numisma ⁷³ census. At illi
⁷⁴ obtulerunt ei denarium. Et ait illis Iesus, ⁷⁵ Cuius est imago hæc & superscriptio? ⁷⁶ Dicunt
⁷⁷ ei, Cæsaris. Tunc ait illis, Reddite ergo ⁷⁸ quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ ⁷⁹ sunt Dei, Deo.
⁸⁰ Et audientes, mirati sunt: & relicto eo, abierunt. In illo die

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

⁵³ Int. fuculorum in vanis vaporum. Greg. ⁵⁴ Int. qui de edacitate gaudi sunt. Greg. ¶ Hier. per
hæc, membrorum corporalium magna tormenta ostenduntur. ⁵⁵ Glo. q. d. etsi de vno dixi, de mul-
tis est intelligendum. ⁵⁶ Int. s. ad nuptias fide. ⁵⁷ Int. s. ad regnum. Hil. de iudicio meritorum,
probitatis electio est. ⁵⁸ Int. s. ut aliquid quasi eo ignorante extorquerent ab eo, in quo argui pos-
set. Chry. Iudæorū malignitas ex vna parte confusa, alium sibi aditum iuuenit. ⁵⁹ Int. s. quasi minus
notos, à quibus minus caueret, & reprehensū minus erubesceret. ⁶⁰ Int. eo tempore Herodes erat
Hierosolymis. Hier. Augustus Herodem, Antipatris filium, alienigenam, & profelytum, regem Iudæis
constituerat, qui tributis præfesset, & Romano pareret imperio. Herodiani ergo dicuntur Herodis mi-
lites, vel quos Pharisei illudentes quod Romanis tributa soluerent, Herodianos vocabant. Phariseo-
rum enim erat sententia non esse soluenda. Chry. in hom. volebant aliquid diceret cōtra Herodianos:
⁶¹ Int. quasi laudatus mysterium sui cordis simpliciter eis aperiat, eosque velit habere discipulos.
Chry. ⁶² Int. s. non timens prælatā personam. Hier. illuc prouocat, ut Deum magis timeat, quam
Cæsarem, & dicat non debere solui tributa. ⁶³ Chry. in ho. Herodem & Cæsarem occultè insinuat.
⁶⁴ Int. i. indiscrète dicis veritatem maioribus, & minoribus. ⁶⁵ Int. id est, dolositate. ⁶⁶ Int.
non secundum verba eorum blandè, sed secundum conscientiam eorum asperè. Chry. ita loquitur, ut
considerantes eum corda cognoscere, desisterent: blandiebantur illi, ut perderent: Christus confunde-
bat, ut saluaret. vtilior est homini Deus iratus, quam homo propitius. ⁶⁸ Hier. sapienter egit, ut suis
ipsum sermonibus confutentur. ⁶⁹ Int. id est, denarium, qui pro censu soluitur, & habet imaginem Cæ-
sar. Hier. ⁷⁰ Int. genus nummi, quod pro decem nummis computabatur. ⁷¹ Int. satis patet quod
non de ignorantia interrogat, sed ut ad verba eorum competenter respondeat. Hier. ⁷² Int. s. Tibe-
rij, priuigii Augusti, sub quo passus est Dominus. Hier. ¶ Hier. omnes Romani reges à primo Cajo
Cæsare Cæsares appelluntur. ⁷³ Int. s. tributum. Hier. ¶ Chry. intellige si in nullo pietati noceant,
alioqui diaboli tributum est. ⁷⁴ Int. s. decimas, victimas. Hier. ¶ Hil. oportet reddere Deo corpus,
debuerunt, mirantur quod non habent tentandi locum. Hier. ⁷⁶ Int. s. infidelitatem reportantes.
Hier. ⁷⁷ Int. scilicet, quo Pharisei abierunt.

SENS. MYST. IN CAP. XXII.

⁷³ Orig danda corpori necessaria, Deo verò offerenda, quæ ducunt ad virtutem, qui ergo dicunt
de corpore nihil curandum, sunt Pharisei prohibentes dari Cæsari tributum. Qui corporibus volunt
indulgeri, Herodiani sunt; Christus autem vult nec nimis seruii carni, nec eam nimis grauari, vel
reddenda Cæsari, id est, diabolo sua, id est, deponenda vniuersa malitia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

⁵⁷ Multi enim noluerunt venire, nec qui veniunt omnes saluantur. e. id est, illaquearent, nam d. d. o-
mn, nempe si diceret licere, fieret populi inimicus: si negare, Cæsaris. ⁶⁰ s. militibus, vel secta aliqua signifi-
catum, quod defecisset sceptrum de Iuda. f. id est, Deo gratam, qua ad Deum itur. g. id est, verè. ⁶⁴ id est,
dem sensu dicitur non respicere in faciem, & personam non accipere. ⁶⁹ id est, quod solet pro censu, seu tri-
buto solui. b. nempe ab illo acceptata.

access⁷⁸erunt ad eum Saduc⁷⁹zi, qui dicunt non esse resurrectionem: & interrogauerunt eum, dicentes: Magister, Moyses dixit: Si quis mortuus fuerit, non habens filium, vt ducat frater eius uxorem illius, & suscit⁸⁰et semen fratri suo. Erant autem apud nos septem fratres, & primus, uxore ducta, defunctus est: & non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo. Similiter secundus, & tertius, vsque ad septimum. Nouissime autem omnium, & mulier defuncta est. In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor⁸¹ omnes enim habuerunt eam. Respondens autem Iesus, ait illis, Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut Angeli Dei in celo. De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est à Deo dicente vobis, Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob: Non est Deus mortuorum, sed

SENS. LIT. CAP. IN. XXII.

78. Chry. in hom. oportebat eos confusus aliis, desistere, sed præsumptio inuerecundum quid est, & pertinax. 79. Int. qui interpretantur iusti. Chry. volebant, si non possent ratione superare, saltem per ipsam frequentiam subuertere sensum eius. Hier. duæ hæreses erant in Iudeis, Phariseorum, id est, diuisorum, s. à populo qui traditionum & obseruationum iustitiam præferebant, & Saducæorum, id est, iustorum, qui sibi vendicabant, quod non erant, & resurrectionem negabant. 80. Int. Pharisei crede-
bant & animæ & corporis resurrectionem, at Saducæi etiam animas interire cum corporibus. Hier. Orig. & Chry. introduxit hanc hæresim diabolus, vt omne faciendæ iustitiæ propositum frangeret. Aug. in Enchiridio, ca. 88. in quamcumq; substantiam materia hominum vertatur, anima reddetur in puncto temporis. 81. Hier. fabulam fingunt, potest tamen fieri vt aliquando apud eos cõtingerit. 83. Int. opinabantur, quod si resurgerent, ita tunc sicut nunc in hoc sæculo viuerent. 84. Int. quæ resurrectionem afferunt. Chry. calumniatoribus oportet primum Scripturam proferre, deinde rationem: interrogantibus autem per ignorantiam contra: hi enim sunt docendi, illi conuincendi. 85. Int. s. qua potest corpora suscitare. 86. Int. s. viri producent. Hier. nobere de viris, nubi de mulieribus dictum est. Chry. hic ducuntur vxores, vt nascendo suppleatur, quod moriendo minuitur: at illic mors non erit. 87. Int. s. feminae, producent. 88. Int. i. sine labe corruptionis visione Dei fruuntur, qui ibi erunt. Chry. in hom. putabant fore resurgentium eandem conditionem, & ideo negabant resurrectionem, causam ergo remouit, ostendens futuros alterius cõditionis. Chry. Omnes quidem virtutes res Angelica, præcipue tamen castitas. Aug. 2.2. de ciu. c. 17. melius mihi videntur sapere, qui vtrumque sexum resurrecturum non dubitant. Hier. nemo dicit de rebus, quæ non habent membra genitalia, non nubent, neque nubentur. 89. Rab. hæteus de conditionibus resurrectionis, nunc de ipsa resurrectione. 90. Int. s. in Moysen, quem recepistis. Chry. in ho. per Moysen quem interrogantes citauerant, eos confutat. Hier. poterat vti apertioribus testimoniis ex Prophetis, sed Saducæi tantum Moysis libros recipiebant. n. Aug. in Iohannem tract. 11. specialiter Deus dicitur istorum, quia in his omnes, modi generationis filiorum Dei notantur. s. bonorum ex bonis, & malorum ex malis. vt ex libera Isaac, ex ancilla Ismael. bonorum & malorum ex bonis, vt Iacob & Esau. bonorum ex bonis & malis, vt filij Iacob ex liberis & ancillis. 91. Hier. probato quod animæ permanerent post mortem, conuenienter introducit contrarium, vt viuorum & mortuorum dominetur, significantur enim illic mortui, qui victuri sunt, non qui ultra non resurgent.

SENS. MYST. IN CAP. XXII.

82. Aug. 1. de q. Euang. cap. 32. mystice significantur impij qui per omnes septem mundi ætates, fructum iustitiæ non potuerunt asserre.

ADDIT. AUCT. IN CAP. XXII.

79. negabant ij (vt ait Iosephus) anima immortalitatem, & Dei prouidentiam, recipiebantq; ex Scriptura solum Moysen. I. id est, propinquior, cognatus. 86. olim nubere etiam viri dicebantur, vt & Gra. sapient. scilicet, liberi eiusmodi necessitatibus & rebus.

viuentium. Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina eius. Pharisei autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, conuenerunt in vnum: & interrogauit eum vnus ex eis, legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Ait illi Iesus, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum, & primum mandatum. Secundum autem simile est huic, Diliges proximum tuum sicut te ipsum. In his duobus mandatis vniversa lex pendet, & Prophetæ. Congregatis autem Phariseis, interrogauit eos Iesus, dicens, Quid vobis videtur de Christo, cuius filius est? Dicunt ei, Dauid. Ait illis, Quomodo ergo Dauid in spiritu vocat eum

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

92. Hil. erant quorum Deus erat, nihil enim habere poterant, neque Deum, si non erant. Orig. impossibile est vt Deus dicatur esse eorum, qui non sunt, est enim qui est. 83. Int. simpliciter gradientes, miracula venerantes, sequuntur doctrinam. 94. Int. scilicet sapienti responsione. 95. Int. scilicet, non habentibus quid dicerent. Orig. mendacij vocem obmutescere facit claritas veritatis. 96. Hier. Maledictio & liuor nutrit impudentiam. Glo. conuenerunt, vt multitudine vincerent, quem nō poterant ratione. 97. Hier. Qui inter se contrarij sunt, ad tentandum Iesum consentiunt. 98. Int. scilicet, pro non scire desiderans. Aug. 2. de conf. Euan. cap. 73. Marcus ait dixisse Dominum, Non longè es à regno Dei, sed potest fieri vt tentans acceperit, Domini tamē responsione correctus sit. vel ita tentatio non fuit decipere, sed experiri ampliùs ignotū volentis. 100. Int. cuius nō vult esse discipulus. 101. Int. id est, egregiū. Orig. erat hæc quæstio inter Phariseos. Chry. de magno interrogat, qui nec minimum obseruabat. 102. Int. id est, diligere debes. Chry. Timere seruorum est, diligere filiorum. vult Deus non seruiliter timeri, sed diligi vt Pater. 103. Int. id est, intellectu, vt nullum in confessione diuinitatis relinquant erroris locum. 104. Int. id est, voluntate, vt nihil ei contrarium velis. 105. Int. id est, in memoria nihil reminiscens quo minus de eo sentias. Aug. 1. de doct. Christiana, ca. 22. ex toto corde, vt omnes cogitationes. ex tota anima, vt omnem vitam. ex tota mente, vt omnem intellectū in illum cōferas. Orig. ex corde, id est, secundum totam recordationem, operationem, & cogitationem. ex anima, vt paratus sis eam ponere pro pietate in Deum. in mente, vt nihil aliud proferas, nisi quæ Dei sunt. Glo. in primo integritas fidei, in secundo perfecta obedientia, in tertio perseverantia ostenditur. 106. Int. scilicet, dignitate. 107. Int. sordine. 108. Int. et si in executione sit primum. 109. Int. quia de dilectione. ¶ Non par. 110. Aug. 1. de doct. Christiana, c. 30. omnis homo proximus: intelligitur verò etiam hoc præcepto contineri angelos, à quibus misericordiz officia recipimus. Idem 8. de Trin. c. 6. amandi homines, aut quia iusti sunt, & se etiam quisq; sic amare debet. 111. Aug. 1. de doct. Chr. ca. 27. nemo se debet propter se diligere, sed propter Deum. Itaque qui rectè proximum diligit, hoc debet cum eo agere, vt toto corde diligit Deum: non est autem hic tui dilectio prætermissa: dicitur enim, vt diligas sicut te ipsum. Chry. diligitur Deus in homine, vt in imagine. 112. Int. ad hæc duo refertur totus Decalogus, & monita Prophetarum ibi habent finem. 113. Int. illud refertur. Aug. 1. de q. Euang. ¶ Rab. præcepta primæ tabulæ ad dilectionem Dei pertinent, secundæ verò ad dilectionem proximi. Aug. 8. de Trin. cap. 7. non immerito Scriptura plerumque pro vtroque vnum ponit, ex eadem enim charitate Deum, & proximum diligimus. 114. Int. qui ad tentandum venerant occasionem dederunt suæ confutationis. 115. Chry. in hom. vt ostendat se esse Deum, illi enim putabant hominem putum, alioqui non tentassent. 116. Int. secundum carnem. 117. Int. non reprehenduntur, quod Dauid filium dicunt, sed quia Filium Dei esse non credunt. 118. Int. si purus est homo? Chry. hoc etiam contra hæreticos posuit verbi diuinitatem negantes. 119. Int. q. d. non de corde suo, sed in spiritu sancto. Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

92. quod si viuunt anime, resument & corpora aliquando, vel significat illos velut dormientes aliquando à Deo excitandos, et si hominibus mortui sunt, nam Deū dormiunt. 94. Gra. os obturasset, seu oclusisset. 99. id est, expriri volens, an sibi bene responderet. 101. pro, maximum. 102. futurum, pro imperatio more Hebræo. 112. pro, Huc omnis Scriptura pertinet, seu hac Scriptura summa. 115. Mar. & Luc. aliquanto aliter, sed eodem sensu.

Domum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius eius est? Et nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit ququam ex illa die eum amplius interrogare.

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

120. Ier. qui non ante eum, secundum vos. 121. Hier. Psal. 109. 122. Glo. dicere, est filium sibi æqualem generare. 123. Int. s. Pater. 124. Int. s. Filio. 125. Remig. in honore & aqualitate paternæ dignitatis manet. 126. Int. nō ad horam. Remig. significatur perpetuū subiacendi. 127. Int. s. inobedientes subiciam tibi volentes, vel nolentes. Chry. in hom. hoc subdit, vt timeant. 128. Int. quod est secundum Deitatem. 129. Int. quod est secundum carnem. Hier. Iudæi ad diluendam interrogationē hanc, multa confingunt, & hæc aiunt dicta in persona vernaculi Abraham: sed interrogemus eos, quomodo Abraham sit ante Luciferum genitus, & cætera quæ sequuntur. 130. Int. s. verbis, sed aperte comprehensum tradunt Romanæ potestati. Orig. si discendi voluntate interrogassent, non fecisset vt amplius interrogare non auderent. Rab. venena inuidiæ superari possunt, sed difficilē conquiescunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

125. pro, à dextera mea, impletum id in ascensione. o. pro, subiciam tibi. p. scilicet, ex hostibus. q. vt solebant, seu illo modo.

CAPVT XXIII.

IN c Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos, dicens, Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisei. Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, seruare, & facite ea: secundum opera verò eorum nolite facere; dicunt enim, & non faciunt. Alligant autem onera grauiā & importabilia, & imponunt in humeros hominum: digito autem suo nolunt ea mouere. Omnia verò

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

1. Int. vt confusio illorum istis sit disciplina, confutatur malus, vt corrigatur bonus: quicquid facit malus propter bonos sit. 2. Int. i. doctrinam, quam docuit Moyses. a. Orig. s. legem Moysi interpretari se gloriantes. b. Orig. quia hos erat accusaturus, ne videretur eorum principatum cupere, vel ob inimicitiam facere, primum à se hanc suspicionem amouet. 3. Chry. in hom. ne quis se excuset, quod malus sit doctor, hanc tollit occasionem. 4. Int. s. ad cathedrā pertinentia. Orig. quæ corrigunt mores. 5. Int. s. in corde. 6. Int. s. in opere. Chry. in hom. non enim sua dicunt, sed quæ Dei sunt. 7. Int. q. d. doctrinam tene, non vitam. Chry. sic autem de terra elicitur, & terra felinquitur. 8. Int. quia non concordat vita cum doctrina. Chry. in hom. incipit reprehendere. 9. Int. s. vnde cumque traditiones colligant, quæ conscientiam non leuant, sed grauāt, quas viribus suis implere non possunt. Chry. non est graue pondus imponendum ad penitentiam venientibus, ne aut reiiciant, aut dum sufferre non possunt, amplius scandalizentur: deinde si erramus parua imponētes, melius est propter misericordiam reddere rationem, quam propter crudelitatem. Nō sit dispensator tenax, vbi paterfamilias largus est: si Deus benignus, cur sacerdos austerus? circa te esto austerus, circa alios esto benignus: audiant te homines parua mandantē, & grauiā facientem. 10. Int. quasi ad hoc fortes sint. 11. Int. i. nec in minimis persciant, quæ sine gratia implenda docere præsumunt. 12. Chry. in hom. non dixit, non possunt. Hier. generaliter loquitur contra magistros, qui grandia iubent, & minora non faciunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

2. auctoritas significatur docendi & præcipiendi; sic Petri cathedra dicitur Rom. Ecclesia auctoritas. a. pro sedent. Heb. b. Hi sedē erant Sacerdotes & Leuitæ. Not. verò Christum sub hoc nomine Sacerdotes reprehendisse ob reuerentiam sacerdotij. 3. modō legi diuina non contraria. c. pro, præceperunt. Græcis & Hebræis, sic inf. dicunt, pro præcipiunt. d. pro, id est. 9. velut in fascis præcepta varia. e. id est, obseruatu difficilia. vide Act. 15.

opera quæ faciunt, vt videantur ab hominibus: dilatant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias. Amant autē primos recubitus in cœnis: & primas cathedras in synagogis: & salutationes in foro: & vocari ab hominibus Rabbi. Vos autē nolite vocari Rabbi: vnus est enim magister vester, omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim Pater vester, qui in cælis est. Nec vocemini magistri: quia magister vester vnus est Christus. Qui maior est vestrum,

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

13. Int. hoc per partes ostendit dicens, Dilatant, &c. 14. Int. seo sine ut venentur gloriam, & ideo non possunt credere Christo caelestia predicanti. 15. Chry. in hom. ostendit in vilibus gloriari. 16. Hier. illud ligabis ea in manu tua, &c. id est opere caritatis ligabis. Hier. in 2. ad Cor. 13.

16. Hier. illud, ligabis ea in manu tua, &c. id est, opere complexibis, dieque & nocte meditaberis. Pharisei male interpretantes, decalogum scribebant in membranis, & in fronte velut coronam gestabant. Vocabant autem phylacteria, id est, conseruatoria, quod. s. ad sui custodiam ea gestarent. 17. Hier. iusserat Dominus in quatuor angulis palliorum fieri hyacinthinas fimbrias, vt etiam vestibus ille populus discerneretur. superstitiosi ergo doctores captantes auram popularum, & lucra, faciebant grandes fimbrias, eisque acutissimas spinas ligabant, vt punctione subinde admonerentur seruitutis Dei.

18. Int.q.d. velut mercedem suæ religionis gulam sequuntur, & in publico gloriam quærunt. Chry.
non vituperat recumbentes primo loco, sed id amantes. sunt autē multi humiles in capite recumben-
tes, & conscientia se in ultimo esse existimantes: contrā verò multi superbi, qui cū in ultimo sedeāt,
quia laudabile est, cordis tamē elatione in capite recumbunt. C h a y in hom. i. maliū est dilige

21. Int. i. ne quod Deo debetur, vobis præsumatis, nec alios Rabu vocatis, officium negligunt.

11. *Interim quod deest, vobis praestitum, nec alios Rabin vocetis, ne diuinum hominibus honorem deferatis.* Chry. ¶ *In hominibus omissis, quod erat omnium malorum causa, id est, thronum appetere magistralem, in medium adducit.* 12. *Chry. Cui omnes homines naturaliter docet. Homines tantum exercent docendo, non intellectum praestant.* 13. *Int. ab vno facti vnius naturae. Hier. contra Helui. omnes homines fratres, ex vno enim Patre nati, Christiani etiam fratres vocantur.* 14. *Int. Cuius naturae et quo sunt omnia Christiani.*

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

18. **O** Rig. & in Ecclesia Christi primos quidam recubitus appetunt, ut fiant diacones; quidam primas cathedras, ut presbyteri; quidam volunt Rabbi vocari, id est, Episcopi. Sunt verò desiderandi primi recubitus in cœnis spiritualibus, & curandum ut sedere super duodecim sedes cum Apostolis; & salutari in cœlestibus congregationibus dignus fias bonis actibus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

16. quasi conservatoria. Erant hæc membra, quibus Pharisei legem, ut eius viderentur observatores, scribebant, fronteque & brachijs circumponebant. Non bene illud intelligentes. Deut. 6. Ligabis ea quasi signum. &c. f. id est, magnos faciunt. 17. de quibus Num. 15. Deut. 22. erant hyacinthina, & gestabantur ad distinctionem ab alijs gentibus, & ad legis memoriam. 20. id est, Magister mi. g. Græc. Ne vocemini, sed f. vsum interpres expressit. Nec enim in nostra potestate est. Ne vocemur, sed ne velimus vocari, prohibet autem honoris affectationem: nam aliqui & Paulus se doctorem vocat, h. s. propriè, & principaliter. 23. adeoq. non debetis velle ceteris præferri. l. Græc. Ne vocetis. 24. s. verè, & propriè a quo omnia habetis. m. ἡγεμόνες, institutores, gubernatores.

erit minister vester. Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui se humiliauerit, exaltabitur. Væ autem vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui clauditis regnum cælorum ante homines: vos enim non intratis, nec introeuntes finitis intrare. Væ vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui comeditis domos viduarum, orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis iudiciū. Væ vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui circuitis mare, & aridam, vt faciatis vnum profelytum: & cū fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quā vos. Væ vobis duces cæci, qui dicitis, Quicumque iurauerit per templum,

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

30. Glo. i. præueniat obsequendo, non superbe dominando, rectorem & matrem exhibeat pietas, & patrem disciplina, cauendumque ne aut districtio rigida, aut pietas sit remissa. 31. Int. i. incautē eleuauerit. 32. Int. s. a Domino, et si non coram hominibus. 33. Int. s. de benefactis. 34. Int. s. a Deo. 35. Orig. vt verē Filius Dei, qui legem dedit, secundum similitudinem benedictionum, quæ sunt in lege, beatitudines saluandorum posuit, & secundum similitudinem maledictionū in lege positum, ponit Væ. non maledicit autem pater filium, quod velit illum dignum maledictionibus fieri, sed vt ab eis diuertat. 36. Int. s. qui habetis noticiam legis, & Prophetarum. 37. Int. s. qui aduentum Christi doctrinæ simulatione absconditis, qui aperit regnum cælorum. 38. Glo. s. malo exemplo, vel mysteria Scripturarum tollendo. 39. Chry. Regnum cælorum Scripturæ, vel beatitudinis, ianua, intellectus, vel Christus; clauicularij. sacerdotes; clauis, verbum scientiæ; apertio, interpretatio. 40. Int. i. non creditis. 41. Int. i. credere volentes. 42. Orig. derogantes doctrinæ Christi, & subvertentes de eo prophetias, eiusque opera blasphemantes. sic etiam in Ecclesia faciunt, qui aliquem sine ratione excommunicant. 43. Int. s. qui vestra superstitione nihil intenditis, nisi vt prædam de subiecta plebe excommunicant. 44. Chry. sexus mulierem incautus est, & facile flectitur in malum, vel bonum. ideoque sanctitatis simulatores circa mulieres maximè negociantur, præcipuè autem viduas, quæ non habent virum consiliarium, & de facultatibus suis facilius dant. 45. Int. q. d. seruus domini voluntatem sciens, & non faciens, vapulabit plagis multis. 46. Chry. quia & iniqui estis, & auaritiā religionis colore depingitis, vt amercui iniquitas, dum pietas existimatur. Hil. debent enim pœnam proprii peccati, & alienæ ignorantie reatum. 47. Int. q. d. totum orbem. Chry. in hom. cū essent inefficaces ad aliorum salutem, multo labore indigebant ad vnius conuersionē. 48. Int. i. ad legem conuertatis vnū aduenam de gentibus. Hil. profelyti sunt ex gentibus in synagogam recepti. Chry. non hoc faciebant volentes saluare, sed ob auaritiā, vt plures essent oblationes, vel ob vanam gloriam. 49. Int. s. dum videns vitia vestra, reuertitur gentilis factus, & pro præuaricatione maiori pœna dignus. Hier. Aug. 18. cont. Faust. c. 29. hoc dicit, non quia circumcidebatur, sed quia istorum mores imitabatur. Chry. in hom. cuius opera quis facit, huius filius appellatur: sic dicitur filius perditionis, filius huius sæculi. 50. Hil. s. quia nec remissionem peccatorum consequitur, & societatem habet eorum qui Christum sunt persequuti. Chry. Malo enim exemplo magistrorum prouocatus peior eis fiebat. Orig. hinc apparet differentiam esse tormentorum: vt enim iusti secundum numerum iustitiarum suarum augetur in gloria, ita peccator secundum numerum peccatorum in gehenna. 51. Int. s. Scribæ & Pharisei. 52. Int. s. aliorum. 53. Int. id est, stulti. 55. Hier. sin iurgio, vel causæ ambiguo.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

47. Hil. maris & terræ peragratiōe significatur eos in toto orbe Euangelio obrectaturos, & legis iugo contra fidei iustificationes aliquos subdituros. o. Hil. significat raritas, non enim post Christi prædicationem, Iudæorum doctrinæ fides relicta est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

35. ex Luca apparet similia alias dixisse: octies verò dicit Væ, vt octies supra dixerat Beati. 37. In codice Complutensi prius legitur, qui comeditis domos, &c. quā id, sed nos vulgata lectionem secuti. 38. scilicet impediētes introitum. 41. id est, conantes ingredi. n. Gra. sub obtentu longa orationis, vt est apud Mar. 46. id est, maiorem condemnationem, s. quā ceteri. 48. id est, aduentu longa orationis, vt est apud Mar. 46. id est, maiorem condemnationem, s. quā ceteri. 48. id est, aduentu longa orationis, vt est apud Mar. 46. id est, maiorem condemnationem, s. quā ceteri. 49. id est, aeterna damnationi obnoxium. 50. communis loquendi modus tunc pro, plus.

nihil est: qui autem iuravit in auro templi, debitor est. Stulti & cæci: quid enim maius est, aurum, an templum quod sanctificat aurum? Et quicumque iuraverit in altari, nihil est: quicumque autem iuraverit in dono quod est super illud, debet. Stulti & cæci, quid enim maius est, donum, an altare quod sanctificat donum? Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus, quæ super illud sunt. Et quicumque iuraverit in templo, iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso: Et quicumque iurat in cælo, iurat in throno Dei, & in eo qui sedet super eum. Væ vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui decimatis mentham, & anethum, & cyminum: & reliquistis quæ graviora sunt legis, iudicium, & misericordiam, & fidem: hæc oportuit facere, & illa non omittere. Duces cæci, excolantes culicem, camelum autem glutientes. Væ vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ: qui mundatis quod de foris est calicis & paropsidis, intus autem pleni estis rapina, & immunditia. Pharisee

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

56. Int. reus periurij non tenetur. Hier. 57. Int. q. d. in pecunia, quæ sacerdotibus offertur, si conuincitur, statim in quo iuraverit, cogitur exolvere. Glo. dicebant esse sanctiora oblat., vt homines promp-
tiores facerent ad oblationem, quam ad preces. Chry. 58. Int. i. proterui. 59. Int. s. à vero lumine, qui
putatis maius sanctificatum, quam sanctificans. Hier. arguit stultitiæ & fraudulentia. 60. Glo. Tem-
plum & altare ad Dei gloriam pertinent, & hominum salutem, dona verò magis ad utilitatem sacer-
dotum. 61. Int. i. non est reus periurij. 62. Int. id est, in oblationibus, & victimis, & cæteris quæ offer-
runtur. Hier. 63. Int. s. sanctificatum. 64. Int. s. ex quo oblatorum sanctificatio deriuatur. 65. Int. q. d.
astringitur sacramento continentis, & contenti, & sanctificantis, & sanctificati. 66. Orig. hoc subdit
ad reprehensionem ludæorum, qui per cælum iurare solebant. 67. Glo. qui iurat per creaturam, &
per diuinitatem præsentem creaturæ iurat. 68. Int. hic arguit eos auaritiæ, quia nihil prætermittunt
de iis quæ ad commodum suum sunt. Hier. 69. Int. i. qui diligenter exigit decimas cunctarum re-
rum. Chry. id est, solutis decimas minimarum rerum. 70. Int. i. viliora onera. 71. Int. s. incorrecta.
72. Int. s. negligantur. 73. Int. id est, vt rectè iudicetur in discussione causarum. 74. Int. s. in pau-
peres & viduas. 75. Int. s. in Deum. 76. Int. s. maiora. 77. Int. principaliter vos, vel populum. 78. Int.
s. minora. id est, decimas terrenorum fructuum exigere, vel illos dare. 79. Orig. hoc addidit, ne con-
temneretur minimarum rerum decimatio. Remig. etiam minima legis præcepta vult impleri. 80. Re-
murum facera, vt lac. 81. Int. i. onera Hier. camelus, quæ dixit graviora, quæ negligentia deuorantur,
culex autem decimatio olerum, in quibus adhibetur diligentia. 83. Orig. q. d. committentes maxima
delicta, cauentes minimi. 84. Int. illud, quod. 85. Int. s. fallaciter. 86. Int. v. quadratum est.
87. Int. i. in conscientia. 88. Int. id est, auaritia. 89. Int. id est, sordibus vitiorum.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

60. Aug. 1. de q. Euan. c. 34. Templum & altare Christus. aurum & donum, laudes & sacrificia, in eo,
& per eum oblata. Orig. altare, condona, orare, ieiunare, &c. quæ sancta facit cor. 83. Greg. 1. Moral.
c. 14. Liqueverunt culicem, latronem dimitti petentes; camelum glutierunt, Christum extinguere co-
nantes. culex susurrando vulnerat, camelus sponte se ad suscipienda onera inclinat.

ADDIT. AUCT. IN CAP. XXIII.

56. id est, non tenetur. 57. id est, per aurum. p. scilicet, poena. q. id est, facit aurum sanctum haberi. s.
quod templo offertur. r. s. dicitis. 69. id est, decimas solutis. 72. id est, maioris momenti. 73. id est,
iusticiam. 75. scilicet, in Deum, vel fidelitatem fraudi contrariam. 81. q. d. in paruis diligentes, in ma-
ximis negligentes: metaph. à porcolantibus vinum s. in illud culex. 86. d. scus est seu patina, qua apponi-
tur cibus.

⁹⁰ cæce, munda prius quod intus est calicis & paropfidis, ut fiat & id quod deforis est,
⁹⁴ mundum. Væ vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, quia similes estis sepulcris deal-
⁹⁵ batis, quæ à foris parent hominibus speciosa, intus verò sunt plena ossibus mortuo-
⁹⁸ rum, & omni spurcitia: sic & vos à foris quidem paretis hominibus iusti, intus autem
¹⁰¹ pleni estis hypocriti & iniquitate. Væ vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui
¹⁰⁴ ædificatis sepulcra Prophetarum, & ornatis monumenta iustorum, & dicitis: Si
¹⁰⁸ fuissimus in diebus patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Pro-
¹¹⁰ phetarum. Itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filij estis eorum qui Prophetas
¹¹⁴ occiderunt. Et vos implete mensuram patrum vestrorum. Serpentes genimina vipe-
¹¹⁷ rarum, quomodo fugietis à iudicio gehennæ? Ideo dico vobis, Ecce ego mitto ad
¹²¹ vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas, & ex illis occidetis, & crucifigetur: & ex eis
¹²⁴ flagellabitur in synagogis vestris: & persequemini de ciuitate in ciuitatem, ut veniat
 super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram à sanguine

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

90. Int. s. qui intus non vides. 91. Int. i. cor. & conscientiam à fraude & malis desideriis. 92. Chry.
 non de sensibili calice loquitur, sed de intelligibili. Chry. in hom. corpus per hæc intelligit. 93. i. ut
 possis foris veraciter offendere sanctitatem per opera. 94. Int. alioqui non est mundum, si quod intus
 est, sordidum est. 95. Int. alia similitudine arguit. 96. Int. id quod supra similitudo calicis. Chry.
 iustorum corpora templa dicuntur (habitat enim in iustis Deus) peccatorum autem sepulcra, est enim
 mortua anima. 97. Int. sic peruersi magistri, qui alia docent, & alia faciunt. Hier. 98. Int. i. putredine,
 & fetore. 99. Int. omnes superiorem similitudines breuiter hic exponit. 100. Int. s. habitu vestis,
 phylacteriis, longa oratione. Greg. 2. 6. mor. cap. 28. non possunt excusatione habere de ignorantia, qui
 enim hominibus omnem modum sanctitatis ostendunt, sibi testimonio sunt, quod bene viuere non
 ignorant. 101. Int. s. amore vanæ laudis. 102. Int. s. odio veritatis. 103. Int. hypocritæ omnia fal-
 laciæ faciunt propter opinionem vulgi. 104. Chry. in hom. non accusat opus, sed intentionem; ad
 pompam enim faciebant. Chry. sed quid eis prodest laudari ubi non sunt, ubi sunt torqueri? Non gau-
 dent martyres ex illis pecuniis honorari, in quibus pauperes plorant. 105. Int. s. aliorum. 106. Int. si
 non verbis, at opere, ambitiosè ornando monumenta iustorum, quos à patribus non negant occisos
 esse. Hier. 107. Int. s. effundendo. 108. Chry. in ho. occultè insinuat malitiæ similitudinem. 109. Glo.
 s. dum Christum & Apostolos persequimini. 110. Chry. in hom. non dicit iniungens, sed prædicens
 futurum. Chry. prophetizat interfekturos & se, & Apostolos. Orig. implent mensuram non credendo in
 Christum. 111. Int. s. à Patribus ceptam. 112. Int. i. dolosi homicidæ. 113. Int. id est, de homicidis
 nati. Hier. ¶ Chry. filij viperarum vterum scindunt, ut egrediantur: sic Iudæi Patres condemnant, re-
 prehendes eorum facta. 114. Int. non enim ædificando sepulcra. Chry. sine causa enim iustos ho-
 norat, qui iustitiam spernit, nec possunt sancti amici esse iis, quibus Deus est inimicus. 115. Int. s. ut
 impleatis quod Patribus defuit, de me & meis. 116. Int. s. qui ventura dicant. 117. Int. qui Scriptu-
 ras exponunt. 118. Int. id est, moralium latores. Hil. Apostoli reuelatione futurorum Prophetæ; Chri-
 sti agnitione sapientes; legis intelligentia Scribæ. Hier. varia dona discipulorum Christi. Prophetæ,
 qui ventura prædicunt; Sapientes, qui norunt quando debent proferre sermonem; Scribæ in lege do-
 ctissimi. 119. Int. ut Paulum. 120. Int. ut Petrum. 121. Int. ut Apostolos in Actibus Apostolorum.
 122. Int. de Iudæa ad gentes. 123. Chry. timorem incutit, ne se putent impunè facere. t. Glo.
 omnem malorum generationem alloquitur, omnes enim vna ciuitas sunt, vnum corpus diaboli.

124. Int. id est, debita ultio pro effusione sanguinis iusti. Rab.

ADDIT. AUCT. IN CAP. XXIII.

107. i. cade. 110. quasi dicat, imitamihi mores. 113. i. progenies: quasi dicat, pessimorum filij pessimi.
 s. id est, supplicio. t. id est, istam generationem malam, ut inf. dicitur.

Abel iusti, vsque ad sanguinem Zachariæ filij Barachiae, quem occidistis inter templum & altare. Amen dico vobis, Venient hæc omnia super generationem istam. Hierusalem, Hierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt: Quoties volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta: Dico enim vobis, Non me videbitis amodò donec dicatis, Benedictus qui venit in nomine Domini.

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

125. Int. quasi dicat, cuiuslibet Laici. Hier. Iustus comprobatur Abel Genesis testimonio, vbi eius munera narrantur accepta Deo. 126. Int. Sacerdotis. Hier. hunc quidam dicunt ex duodecim Prophetis, & patris nomen consentit, alij patrem Iohannis, alij Zachariam occisum à Iohas rege Iudæ in acro templi. Fuit autem is filius Ioiadæ, & quidem in Evangelio, quo vtuntur Nazaræi, filium Ioiadæ scriptum est Remig. hos duos commemorauit Dominus, quia per eos Martyres omnes designantur, laici scilicet, & sacerdotalis ordinis. Chry. in hom. Abel meminit, ostendens ex inuidia illos Christum & discipulos esse occisuros, Zachariæ verò, quia sanctus in loco sancto interfectus est. Orig. est quædam traditio, cum Maria, genito Salvatore, sterisset in templo in loco virginum, prohiberentque qui nouerant genuisse, cum Zacharias affereret eam virginem, dignamque virginum loco, occisum esse inter templum & altare. 127. Int. id est, Benedicti Domini. Hier. Barachias, id est, benedicens Deum. 128. Int. ne miremini super his, quæ dico: nam dico, &c. 129. Int. scilicet scelera. 130. Glo. quæ à primo parricida, vsque ad vltimum perditionis filium computatur. Chry. vt quæ meruerunt singulæ generationes præcedentes, illis donata sunt, qui receperunt Christum; ita quæ pagem, cum verò punit, videtur præcedentium generationum peccata illi reddere: patitur enim quod omnes merebantur. Chry. in hom. qui multos peccantes vidit, & incorrectus mansit, eadem vel graviora faciens, maiori est poenæ obnoxius. 131. Int. homines, non saxa plangit affectu patris. Hier. 132. Chry. in hom. duplicatio, miserationis est, & valde diligentis. 133. Int. Dominum nunciantes Esaia; Ieremiam lapidarunt; Ezechielem per lapides tractum excerebrarunt, dixit autem occidis, & lapidas, id est, confueuisti occidere, & lapidare. 135. Int. super Prophetas missos à me hæc tenus. Chry. in hom. quasi dicat, nec me tuis factis à beneuolentia auertisti. Orig. Fuit præsens Christus in Moyse, & Prophetis, & Angelis ministrantibus salutem humanæ. 136. Int. s. in vnitatem fidei. 137. Int. Patriarcharum hæredes. Orig. Ciuium successores dicimus præcedentium filios. 138. Chry. in hom. magnitudinem amoris ostendit. Aug. 1. de q. Euang. cap. 36. magnus gallinæ affectus in filios, eorum infirmitate affecta, infirmatur & ipsa; alis protegens contra miluum pugnat: sic Dei sapientia carnis susceptione quodammodo infirmata, protegit nos, & resistit diabolo. 139. Orig. Qui congregatus non fuerit, iudicabitur, quasi noluerit congregari. 140. Int. s. in proximo. 141. Int. id est, Templum, vel ciuitas Romanis tollentibus gentem, & locum. v. Glo. id est, auxilio Dei nudata. 142. Int. q. d. nisi poenitentiam egeritis, & confessi fueritis me Filium omnipotentis Patris, meam faciem non videbitis. Hier. 143. Int. scilicet, post passionem. Chry. in hom. 144. Hier. habent Iudæi statutum tempus poenitentiae, confiteantur quod sequitur, & Christi ora conspiciunt. 145. Int. q. d. donec confiteamini Filium omnipotentis, quem benedictum, id est, à peccato immunem misit Pater ad glorificandum nomen suum. Chry. in hom. oculis significauit secundum aduentum, tunc enim eum adorabunt. Glo. confitebuntur tunc Filium quem crucifixerunt.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

141. Chry. vt corpus recedente anima frigescit, putrescit & soluitur ita nos recedente spiritu.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

127. qui & Ioiada. 130. id est, hoc hominum genus. 143. id est, post breue tempus quo sum è mundo discessurus. 145. id est, felix vel predicandus.

CAPVT XXIV.

ET egressus Iesus de templo ibat. Et accesserunt discipuli eius, ut ostenderent ei ²edificationes templi. Ipse autem respondens dixit illis, Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat⁶ur. Sedente autē eo super montem Oliueti, accesserunt ad eum discipuli secretō, dicentes, Dic nobis, quando hæc erunt? & quod signum aduentus tui, & consummationis sæculi? Et respondens Iesus, dixit eis, Videte ne quis vos seducat: multi enim venient in nomine meo, dicentes, Ego sum Christus: & multos

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

GLO. Quod comminatus est verbo, ostendit signo, dum egreditur ab illis. 2. Int. non ignotas, sed tamquam admirandas, quia videbatur quod numquā destrueretur tale opus, & frustra esset comminatio Christi. Orig. ostendunt, ut flectant ad misericordiam, ne faceret quod erat comminatus. 3. Int. q. d. videtis tam firmam edificationem. 4. Int. quod quadragesimo anno post passionem Domini factum est à Romanis. Rab. ¶ Remig. diuinitus procuratum est, ut reuelata gratia templum cum ceremoniis tolleretur, ne forte videns aliquis fidelis illa permanere, ad Iudaismum transiret. 5. Chry. in hom. sunt eius partes vsque ad fundamenta destructæ. 8. Glo. Marcus addit cōtra templum. 9. Int. Marcus ait, Petrus & Iacobus, Iohannes & Andreas. 10. Chry. erant enim de magnis interrogaturi. vehementer enim desiderabant gloriam eius videre, itaque cupiebant discere diem aduentus eius. 11. Hier. Tria interrogant, quo tempore destruēda ciuitas, quando venturus sit, & quantū Christi aduentum, & finem mundi, quando illa destrueretur. 13. Hil. primō, de ciuitatis occasu. Chry. de malis, quibus statim obuiandum erat. 14. Int. q. d. ne quis persuadeat, quasi hæc omnia mox sint futura. 15. Int. f. Antichristi, pro Christo, quorum primus Simon Magus, cui omnes in Samaria auscultabant, dicentes: hic virtus Dei magna est. Hier. Reliquit Simon hic scriptum inter cetera in suis libris, Ego sum sermo Dei, ego omnipotens, ego omnia Dei. Ego verō existimo omnes hæresiar-chas, Antichristos esse, & sub nomine Christi, Christo contraria docere. Orig. veritas Christus est, si-mulata veritas Antichristus. Omnes autem species boni, quas habet Christus in veritate ad edifica-tionem hominum, habet diabolus in specie ad seductionem. 16. Int. ante horum completionem. Glo. imminente Hierusalem excidio, multi fuerunt qui dicerent se Christos, & tempus libertatis pro-pē esse: multi etiam temporibus Apostolorum dicebant instare diem Domini. b. Orig. numquam le-gitur Christus dixisse, Ego sum Christus; sufficiebant enim ad id credendum eius doctrina & virtus. Auctori. legitur quidem Ioan. 4. 17. Orig. multi enim sunt qui intrant per largam portam, quæ du-cit ad perditionem.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

ORIG. Vnusquisq; causa est suæ desertionis, ut egrediatur ab eo Christus. 2. Orig. etiam mo-dō Sancti ante conspectum Christi intercedunt, ne deserat genus humanum propter peccata. 6. Hier. Recedente Domino de templo, omnia legis edifica, & compositio mandatorum ita destru-cta, ut nihil à Iudæis possit impleri. Orig. qui postquam peccauit, curam sui non habet, paulatim mi-nuitur, donec ad plenum recedat à Deo, & sic non relinquitur lapis super lapidem mandatorū Dei, qui non destruat⁸ur. 8. Int. i. fructus feram Ecclesiæ celsitudinem. Remig. in Ecclesia quiescens, impiorum superbiam condemnat. Orig. mons Oliueti, mysterium Ecclesiæ ē gentibus. 12. Orig. duplex aduen-tus verbi in animam; primus, quando prædicamus Christum natum & crucifixum: secundus, in viris perfectis, cui adiungitur consummatio sæculi in illis quibus mundus crucifixus est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

2. ad commiserationem flectere volentes, vel mirantes posse talem molem dirui. 10. seorsum. s. à turbis, vel aliis discipulis. 14. id est, caute. a. id est, nomen meum præ se ferentes. 18. Factum id ante vastatio-nem Hierusalem, ut refert Iosephus.

seducunt. ¹⁸ Auditori enim ¹⁹ estis ²⁰ praelia, & ²¹ opiniones ²² praeliorum: videte ne turbemini; oportet enim hac fieri, sed nondum est finis. ²³ Consurget enim gens in gentem, & regnum in regnum: & erunt ²⁴ pestilentia, & ²⁵ fames, & ²⁶ terramotus per loca. ²⁷ Hac autem omnia ²⁸ initia sunt ²⁹ dolorum. ³⁰ Tunc tradent ³¹ vos in ³² tribulationem, & ³³ occident vos: & ³⁴ eritis odio omnibus gentibus ³⁵ propter nomen meum. ³⁶ Et tunc ³⁷ scandalizabuntur multi, & ³⁸ inuicem tradent: & ³⁹ odio habebunt inuicem. Et multi

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

18. Orig. peius multo arbitror, non secundum verissimam regulam Scripturarum sentire, quam invenire aliquem secundum mores errantem. 19. Int. scilicet, ante excidium. August. ad Hefychium episc. 80. cum dicat signa, quae ad illa tria pertinent. scilicet excidium civitatis, adventum suum, & finem seculi, quid ad quid referendum sit, diligenter considerandum est. 20. Int. scilicet, hostium. Rab. nondum finis civitatis, expectationes & rumores. In Luca seditiones. ¶ scilicet. Orig. qui audit voces, quae sunt in praeliis, audit praelia: qui vero de praeliis longè gestis audit, opiniones audit, vel rumores praeliorum. 22. Int. scilicet quantum ad praelia. 23. Int. constat hac omnia contigisse tempore Iudaicae seditionis, ante ultimam provinciae eversionem. 24. Hier. i. nondum instat dies iudicii. Rab. nondum finis civitatis. Glo. ultima tribulatio multis tribulationibus praevenerit. 25. Int. auditori estis praelia, & opiniones, &c. consurget enim gens. 26. Int. haec sunt partes praeliorum. Chry. in hom. ostendit & se etiam praeliaturum contra Iudeos. Rab. cum dicitur consurget, &c. ostenditur perturbatio hominum; cum pestilentia, inaequalitas corporum; cum fames, sterilitas terrarum; cum terremotus, respectus irae desuper. Glo. cum tempestates secundum Lucam, inaequalitas aeris: omnia ergo consummanda turbantur, ut qui in omnibus deliquimus, in omnibus feriamur: unde pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos. e. Orig. non simul vult Deus perdere genus humanum, sed iudicās per partes, dat poenitentiae locum.

27. Orig. ut agrotant corpora ante mortem, ita necesse est ante mundi corruptionem, quasi languentem terram frequentius conquassari; aerem fieri pestilentem, excitari bella, &c. Si vero, ut quibusdam placet fames & pestilentia, ab angelis Sathanae sunt, haec etiam tunc ab illis fient. Glo. haec non consummatio, sed initia; quasi praeconia Antichristi, vel excidii verbis; pertinet enim haec partim ad eversionem Iudaeorum, partim ad diem iudicii, de utroque enim Apostoli interrogauerant. 28. Int. scilicet futurorum, Hier. melius transferret parturitionem, ut quasi conceptus quidam adventus Antichristi, non partus intelligatur. Chry. in hom. dolorum, id est, Iudaicorum malorum. Orig. dolorum generalium in universo mundo, & eorum qui sunt secuturi contra impios. 29. Rab. quo merito haec Iudeis eueniant, subdit. Chry. in hom. grauius eis praenunciat ut sollicitos faciat. Orig. traditi quidem & ante haec Christiani in tribulationes, sed tunc maxime, nempe relicti à multis cultu idolorum, dicebant. scilicet gentiles malorum causam esse Christianos. f. famis, pestilentiae, &c. itaque eos persequantur. 30. Int. scilicet ministri. 31. Int. scilicet exercendos. 32. Int. per Apostolos omnium credentium persona signatur. 33. Int. in fine mundi similes Apostolis tribulationibus sunt probandi. 34. Orig. omnibus, pro multis positum est ad exaggerationem; vel cum contigerint quae praedixit Christus, fient persecutiones generaliter ubique contra populum Dei. 35. Int. id est, propter assertionem veritatis. Chry. in hom. consolatur eos, quod propter se sint passuri. 36. Chry. in hom. posuit praelium duplex. scilicet à seductoribus & inimicis, nunc ponit tertium. scilicet, à falsis fratribus. 37. Int. scilicet, discedent à fide timore, vel portis, vel immanitate tormentorum. 38. Int. scilicet, gladio Domini ab inuicem separante eos, quod in principio praedicationis factum est, & maxime tempore Antichristi est futurum. 39. Int. scilicet, frater infidelis fratrem fidelem.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

26. Hier. pestilentia, eorum quorum sermo serpit ut cancer; fames, audiendi verbum Dei; terramotus, commotio terrarum, & à fide separatio; consurgit autem gens in gentem, cum haeretici contra se inuicem dimicantes, Ecclesiae victoriam faciunt. 30. Orig. qui visurus est aduentum gloriosum Dei in animam suam, necesse est secundum mensuram profectus, ut quasi magnus athleta patiatur.

ADDIT. AVET. IN CAP. XXIV.

c. Graec. autem. 22. id est, rumores. Graec. auditiones. d. scilicet, Hierusalem, & Iudaeorum.

⁴⁰pseudoprophetae ⁴¹surgent, & ⁴²seducent multos: & ⁴³quoniam abundabit iniquitas, ⁴⁴refrigeret ⁴⁵charitas multorum. ⁴⁶Qui autem ⁴⁷perseuerauerit usque in finē, ⁴⁸hic saluus erit. Et ⁴⁹predicabitur ⁵⁰hoc Euangelium regni in vniuerso orbe, in testimonium omnibus gen- ⁵¹tibus: & ⁵²tunc veniet consummatio. ⁵³Cum ergo ⁵⁴videritis ⁵⁵abominationem desolatio- ⁵⁶nis, quae dicta est à ⁵⁷Daniele Propheta, ⁵⁸stantem in loco sancto (qui legit intelligat) ⁵⁹nis, quae dicta est à ⁶⁰Daniele Propheta, ⁶¹stantem in loco sancto (qui legit intelligat) ⁶²nis,

SENS. LIT. IN CAP. XXIIII.

40. Glo. quorum primus Simon Magus, extremus Antichristus. 41. Int. svt miraculis seducant. Hoc tempore Iudaicae vastitatis; plenē autem tempore Antichristi. Remig. imminente captiuitate Hierusalem, multi se Christianos dicentes, multos seduxerūt, quos Paulus vocat falsos fratres, Iohannes verō Antichristos. 42. Int. vnde Apostolus, erunt homines amantes se. 43. Int. infidelitas. 44. quae an e tribulationem videbatur calere, vel calebat vt cum que in pace. 45. Remig. id est, vera dilectio erga Deum & proximum. 46. Hier. non dixit omnium, non enim Apostolorum & similium. 47. Int. fin fide & charitate quocumque tēpore incipiat. 48. Int. s. praesentis vitae. Remig. s. vitę suę. 49. Chry. in hom. promittit quōd non solum viuerent, sed vbiq̃ docerent. Remig. consolatur eos, quōd multo plures credituri erant de gentibus, quā de Iudeis perituri. 50. Int. s. edificatorum Ecclesię, ante finem mūdi, sicut ante destructionem Hierusalem. 51. Chry. in hom. predicatū est Euangelium vbiq̃ ante captam Hierusalem, vnde Paulus, fructificat, & crescit in omni creatura, quae sub celo est. Item: In omnem terrā exiuit sonus eorum. Hier. Signum Dominici aduētus praedicari Euangelium in toto orbe. Aug. ad Hesychium epist. 80. Non est Euangelium vbiq̃ predicatū per Apostolos, fuit enim in Africa innumeri, quibus nondum est predicatum. Illud autem in omne terram, &c. Præteriti temporis est locutio, significat quōd futurū est: si verō later quando implebitur orbis Euangelio, & finis sæculi later. Orig. multae sunt gentes quae nondum audierunt Euangelium, cum autem omnes gentes audierint, erit finis sæculi Hier. non puto remansisse gentem quae Christi nomē ignoret, ex vicinis enim gentibus opinionem fidei non potest ignorare. 52. Int. s. suę damnationis. Chry. in hom. in accusationem. 53. Int. s. non credentibus. Chry. in hom. credētes condemnabunt non credentes. 54. Int. s. post hæc omnia. 55. Int. non statim, sed non prius. 56. Chry. in hom. id est, finis Hierosolymorum. Remig. potest totus locus referri ad consummationē sæculi. tunc enim multi recedent à fide, videntes malorum multitudinē, & diuitias, & miracula Antichristi. 57. Chry. in hom. occulte insinuauerat Hierosolymę finem, nunc manifestē ostendit. f. Chry. in hom. ostendit videntibus quibusdā eorum hæc futura. Admiranda Christi virtus, & discipulorum fortitudo, qui in talibus temporibus predicabāt, quibus omnia Iudaica impugnabantur, ceperunt Romani infinita millia Iudæorum. At duodecim viros nudos & inermes nō superarunt. 58. Int. i. hominem peccati, qui aduersatur, & extollit supra omne quod dicitur Deus, qui destruet, & ad solitudinem rediget suscepturos se. Chry in hom. exercitū dicit, quod desolata est ciuitas. Hier. potest intelligi de imagine Cæsaris, quam Pilatus posuit in templo, aut de Adriani equestri statua, quae in sanctis sanctorū stetit vsque in presentem diem, abominationem enim secundum veterem Scripturam Idolum dicitur: addit autem desolationis, quōd in desolato templo positum sit. Hil. abōminatio dicitur, quia Antichristus honorē sibi Dei vendicabit; desolationis, verō, quia bellis & cædibus terrā desolaturus est. 59. Int. i. predicta. 60. Int. scilicet, in templo Dei, vel vbi non debet, secundum Marcum, quod idem significat. 61. Int. s. illam prophetiam, vel sequentia. 62. Hier. ad mysticam intelligentiam prouocat.

SENS. MYST. IN CAP. XXIIII.

60. Orig. Locus sanctus Scripturae; vbi Antichristus, falsa interpretatio, quod cum vides, fuge ad veritatis montes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIIII.

44. scilicet, peribit. 51. fortē intelligitur maxima orbis pars. vide Rom. 10. Col. 4. 52. vide supra cap. 10. num. 75. 56. id est, finis, scilicet, mundi, vel Hierusalem destructio. 58. id est, exercitum idololatrarum. selet enim Scriptura idola, & eorum cultum abominationem vocare. 59. scilicet Hierosolymitana. vide Luc. 21. 60. scilicet, Hierusalem. 61. scilicet, librum Danielis.

Sā, in Euangelia.

S

tunc

tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in tecto, non descēdat tollere aliquid de domo sua: & qui in agro, nō reuertatur tollere tunicā suam. Vx autē pręgnantibus & nutrientib. in illis diebus. Orate autē, vt nō fiat fuga vestra in hyeme, vel sabbatho. Erit enim tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio mundi vsque modō, neque fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

63. Remig. appropinquat Romano exercitu omnes Christiani (vt refert historia Ecclesiastica) diuinitus moniti recesserunt transito Iordane in ciuitatem Pella regis Agrippę, ibique aliquandiu manserunt. 65. Hil. Iudæam deferi monet, ne a mixtione plebis illius Antichristo creditur vis aut contagio afferatur. 66. Chry. in ho. ostēdit inuitabilia mala, & infinitam Iudeorū calamitatem. h. Chry. in hom. eligibilius enim nudo corpore saluari, quā intrare domum, vt tollas vestimentum, & occidi. 71. Chry. in hom. pręgnantes non possunt fugere facili, onere grauatę, nutriendes autē detinet compassio filiorum. Orig. non erit tunc tempus miserendi pręgnantium, nec lactantium, nec infantium. 74. Int. quia hæc tempora non sunt itineri conuenientia. Hier. in altero prohibet duritia frigidis ad solitudines pergere, & ibi latitare in altero transgressio legis. Orig. Arbitrabantur Iudæi nō oportere in sabbatho ambulare, nisi sabbathi iter. Auctor. s. vnum aut alterum miliare. vide Act. 2. Chry. in hom. contra Iudæos est sermo. Apostoli enim sabbathum non erant obseruaturi. 75. Int. hoc prophete temporibus Antichristi. Chry. in hom. vide dispensationem Spiritus sancti, nihil enim horum ciuitatem multo tempore, sed qui nihil horum viderunt, ipsi scribunt, vt vndique fulgeat pręnuntiationis virtus. 76. Int. cuius non concutitur fides, cū persecutor pietatis erit operator virtutum? 77. Aug. ad Hesychiū epist. 80. narrat Iosephus accidisse mala, quę vix credibilia videantur; quōd si tempore Antichristi maior erit tribulatio, aut talis, intelligendum est illi populo talem non futuram: si enim est Antichristum recepturus, non tribulationem patietur, sed faciet. t. Chry. in hom. Iudæis propter crucem apertę tanta mala euenerunt. 78. Chry. in hom. q. d. si amplius durasset prælum Romanorum, vniuersi Iudæi perissent. Aug. ad Hesychiū, per dies, mala significantur, quę dicuntur breuiari, vt Deo tolerantiam donante, minus sentirentur: quidam tamen putant dies breuiiores futuros cursu solis celeriori. Hier. abbreviabuntur non mensura, sed numero, ne temporum mora concutiat credentium fides. Glo. Durabunt enim mala tribus annis & dimidio tantum.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

63. Glo. s. cū hæreses & flagitia regnare cęperint. 64. Int. i. in confessione fidei. 65. Int. i. virtutum culmen altius ascendant. 66. Int. i. qui excedit carnē, animo non redeat ad aliquos actus pristinę conuersationis. Hil. qui in cordis perfectione constitit, non descendat in humiliora secularem huius mundi. Hil. positus in operatione pręcepti ad curas pristinas non reuertatur. Aug. ad Hesychiū epist. 80. in tribulationibus cauendum, ne aut ad carnalia descendas, aut ad posteriora respicias. 69. Int. i. rem secularem, quę se exiit vt nudus Christum sequatur. 70. Int. Vx ambitiosus. 71. Int. i. diuitias, quę s. adepti sunt fuentibus, quia sarcina grauat, fugere non poterunt. Hil. i. animabus peccatis repletis. 72. Int. i. qui initia fidei habent, & egent nutrimento magistroium. Hil. infirmis animabus, qui tamquam lacte educantur. Aug. de verb. Dom. serm. 20. Pręgnans est aliena concupiscens, nutrienda qui iam rapuit quod concupierat, istis vx erit in die iudicii. 73. Int. q. d. non tunc primō incipiat declinare ad malo, cū morte pręueniente, iudicium Dei non potestis effugere. 74. Aug. i. de q. Euang. cap. 37. i. tristitia, vel lachrima rerū temporalium. Hil. i. frigore peccatorū, aut orio bonorum operum. Glo. Lucas dicit, ne grauentur corda crapula & ebrietate, & curis huius vitę. s. curę quę tristes sunt, ad hyemem pertinent, crapula & ebrietas ad sabbathum. 76. Orig. quę maior tribulatio, quā videre fratres nostros seduci, & nos moueri, & conturbari?

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

1. vt tollat, sed vt fugiat. 69. Grs. pallia, seu summas vestes. 70. facili enim capiuntur. 72. Grac. lactantibus. 74. i. tempore ad fugam incommodo: intelligitur vero peccatorum frigus. m. quo non potest fieri iterum iter. q. d. in impedimento aliquo intelligitur spiritualiter bonorum operum curam. 75. i. tempore excidij Hierosolymitani. n. s. huic genti, vt patet ex Luca. 78. s. numero. q. d. si tribulatio illa diu duraret, nemo superesset. o. pro, illis homo. Hebr.

⁷⁹ electos breuiabuntur dies illi. Tunc si quis ⁸⁰ vobis dixerit, Ecce hic est Christus, aut ⁸¹ illic: nolite credere. Surgent enim pseudochristi, & pseudopropheta: & dabunt signa ⁸² magna & prodigia, ita vt in errorem inducantur (si fieri potest) etiā electi. Ecce præ- ⁸³ dixi vobis. Si ergo dixerint vobis, Ecce in deserto est; nolite exire: ecce in penetrali- ⁸⁴ bus; nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab Oriente, & paret vsque in Occidentem: ⁸⁵ ita erit & aduentus Filij hominis. Vbicumque fuerit corpus, illuc congregabuntur

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

79. Aug. ad Hefychium, cum euerfa est ciuitas, erant in illo populo Dei electi. 80. Int. f. ne desperent electi. 81. Int. f. in illa pressura. Chry in hom. dixit de ciuitate, nunc de suo aduentu: pratermisit verò quod futurum erat à capta ciuitate, vsque ad initia consummationis mundi. 82. Int. id est, vestris imitatoribus. 83. Int. f. apud Arianos. Aug. de q. Euang. c. 38. habet vnaquæque hæresis certas mundi partes; aut occultis conuenticulis curiositatem hominum decipit. 84. Int. f. apud Donatistas, vel huiusmodi. 85. Int. f. membra eius qui se efferebat super omnes, quod dicitur Deus, aut quod colitur. Chry. in hom. loquitur de Antichristo, & quibusdam eius ministris, quales fuerunt multi tempore Apostolorum sed ante secundum Christi aduentum multo erant amariore. Hier. multi tempore captiuitatis Iudaicæ se Christos dicebant, melius tamen intelligitur de mundi consummatione, potest & tertio intelligi de pugna hæreticorum contra Ecclesiam. Orig. generaliter vaus est Antichristus, species autem eius multæ. 86. Aug. lib. 8. 3. q. 79. q. admonet sceleratos miracula quædam facere, qualia Sancti facere non possunt, quod ideo non omnibus Sanctis tribuitur, ne putent infirmi in talibus esse maiora dona, quam in operibus iustitiæ: faciunt miracula boni Christiani per publicam iustitiam, Dei. f. iussu, mali verò per signa publicæ iustitiæ. Idem 3. de Trin. malis Angelis non seruit ad nutum visibilium materia, sed Deo, à quo eis potestas datur; spargunt verò rerum semina, & ita generandarum rerum præbent occasiones. Greg. 15. mor. ca. 30. cum Antichristus prodigia fecerit, post se homines trahet. 87. Orig. exaggeratio est, significatur enim valde perualorios esse sermones hæreticorum. Rab. significantur electi, id est, qui humano iudicio electi videntur. Greg. 33. mor. c. 36. electorum constantia non mouetur, nec fieri potest vt in errorem capiantur. 88. Int. f. vt præscij vigiletis. Greg. in hom. acula præuisa minus ferunt. 89. Int. f. quia præmoniti estis. 90. Glo. multi credent non venire in publicum, sed in deserto. 91. Glo. multi credent Christum dedisse secretiora aliqua præcepta fidei. 92. Int. contra hoc quod dixit, Ecce in penetralibus. Hier. ostendit secundum aduentum non in humilitate vt primus, sed in gloria demonstrandum. p. Aug. 1. de q. Euang. c. 38. dixit se venturum in nubibus, sed & fulgur maxime solet de nubibus emicare. 94. Int. f. cunctis videntibus, non in secreto. 95. Int. contra hoc quod dixit, ecce hic, ecce illic. Aug. 1. de q. Euang. cap. 38. nomine orientis & occidentis totum orbem designat, per quem futura erat Ecclesia. 96. Int. nec vno loco, nec occultus erit aduentus Christi, sed in toto orbe manifestabitur. Hier. Stultum est quære in paruo loco, vel in abscondito, qui totius mundi lumen est. 97. Int. id est, verus Christus, non fictitiu. Hier. possumus per corpus seu cadauer, passionem Christi intelligere. 98. Int. eo festinat intentio Sanctorum, qui in veri splendore solis suos possunt figere intuitus. Greg. 14. mor. Christus ad cælestem sedem vbi incarnatus præsidet, animas carne solutas subleuat.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

90. Int. id est, Christus moratur in dogmate gentilium philosophorum. Hier. ¶ Orig. quando hæretici secerata Scripturæ proferunt ad confirmationem mediæ, videntur dicere: Ecce in deserto verbum veritatis, sed nos non debemus exire à prima Ecclesiastica traditione, & regula fidei. 91. Int. f. à fide ad doctrinam eorum. 92. Int. f. hæreticorum, qui se iactant arcana Dei nosse. Hier. 94. Orig. f. veritatis fulgur ab initijs Christi vsque ad eius passionem; vel ab initio mundi vsque ad nouissimam Apostolorum Scripturam; vel oriens, lex, occidens autem, finis legis & Prophetæ Iohannes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

79. scilicet, qui tunc erunt, vel qui nascituri ex superstitibus. 81. id est, post vastatam Hierusalem. Quæ sequuntur ad Christi aduentum secundum pertinent. Alloquitur verò in Apostolis fideles omnes. 85. id est, alio se Christos esse iactantes. 96. scilicet, subito & inexpectatus, sed omnibus manifestus & gloriosus. 97. Gra. cadauer.

& aquil⁹⁹a. Statim autem post tribulationem dierum illorum Sol¹⁰⁰ obscurabitur, & Lu-
na non dabit lumen suum: & stell¹⁰¹æ cadent de cælo, & virtutes cælorum commoue-
buntur: & tunc parebit signum Filij hominis in cælo. & tunc plangent omnes tribus
terræ: & videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa &
maiestate. Et mittet Angelos suos cum tuba, & voce magna, &

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

99. Hier. Aquilæ & vultures etiam trans maria dicuntur sentire cadauera: quâto magis ergo mul-
titude credentiû, debet ad Christum festinare, cuius fulgur exit ab Oriente, &c. Hil. ita sanctos vocat,
ob volatum spiritualis corporis, quorum conuentum congregantibus Angelis futurum dicit in loco
passionis, vbi claritatis aduentus expectabitur. illic enim gloriam æternitatis nobis passione operatus
est. Orig. Non dixit vultures, aut cornos, sed aquilas, ostendens magnificos & regales omnes, qui in
passione Christi crediderunt. Hier. Aquilæ appellantur, quibus inuentus renouata est, vt aquilæ, pen-
næque sumant vt ad Christi veniant passionē. 100. Int. non tamē tota transacta. Aug. ad Hefychium.
Chry. in hom. Abbreviabitur tribulatio, ideo addit, statim, ipse enim confestim aderit. 101. Chry.
in hom. s. Antichristi, & pseudoprophetarum. 102. Orig. vt ex magnis ignibus succēdi incipientibus,
tenebræ ex fumo plurimo videantur extolli: sic in consummatione mundi ab igne obscurabuntur lumi-
naria luminē ad tempus, sicut factum est tempore passionis Christi, sed innouato mūdo maius lumen
recipient, eritque (quod Esaias dicit) lux Lunæ & Solis, &c. Hier. non diminuetur lumen, sed compara-
tione veræ lucis omnia apparebunt tenebrosa. 103. Int. id est, lumine carebunt. Rab. 104. Int. time-
bunt Angeli, quanto magis homines? Hier. Angelorum multitudines significantur. 105. Orig. parien-
tes stuporem conturbabuntur, remota: s. à primis functionibus suis. 106. Int. vel signum crucis, vt vi-
factæ sunt, sic apparete signo Filij hominis lumina deficiēt, quasi consumpra signi illius virtute. Chry.
in hom. ne discipuli verecundentur de cruce, aut doleāt, eam signum nominat cum quadam claritate.
107. Int. serō accusantur conscientia. Orig. ob ignorantiam suam & peccata. Chry. in hom. quia cru-
cifixi erunt quem adorari oportebat. 108. Hier. qui municipatum non habent in cælis. r. Orig. s. cor-
poralibus oculis speciem humanam. 109. Int. s. ad iudicandum. 110. Int. sic veniet quemamodum
eum vidistis euntem in cælum. Glo. id est, in sanctis. Orig. non super vnam nobem, sed super multas, &
fortē veniet super nubibus rationis. 111. Int. qui quasi humilis & infirmus iudicatus est. * Aug.
ad Hefychium epist. 80. s. magnam virtutem dabit sanctis, ne tanta persecutione vincantur. 12. Int. de
qua Apostolus loquitur. Remig. non corporea, sed Archangelica voce, ad quam omnes mortui resur-
gent, ad gaudium, ad representandum stuporem, ad dolorem relinquendum. 113. Int. tam aperta
& intensa voce, vt vbiq; a mortuis audiat.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

102. Aug. ad Hefychium epist. 80. Ecclesia non apparebit tunc impiis vltra modum scruientibus; ca-
dentque multi qui fulgere videbantur, & fortissimi turbabuntur. Orig. Diabolus, qui se Solem simu-
lat, arguetur; itaque Luna, id est Ecclesia malignantium, & claritatem suam amitter, & stellæ, id est,
qui mendaciis seducebant. vnde in proverbiis: Lumen impiorum extinguetur, tunc apparebit Dei
claritas in his qui portarunt imaginem cælestis. cælestes lætabuntur, terreni plangent. 111. Orig.
cum magna virtute venit quotidie ad credentes in nubibus propheticiis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

99. q. d. vt ad cadauer volant statim aquila, sic ad m^o electi. 100. Id dicitur iuxta illud 2. Pet. 3.
Mille dies ante Dominum sicut vnus. & 1. Ioan 2. Nouissima hora est. vide etiam 1. Pet. 4. Iac. 5. 101. s.
quibus affligendi Iudæi, vel ante diem iudicij Christiani. 102. solet sic Scriptura significare maximam
Dei iram & vltionem. vide Isa. 13. Eze. 32. Ier. 15. Amos 8. probabilius tamen, euentura ad litteram. vi-
de Psal. 74. Ioel. 3. Agg. 2. Heb. 12. 2. Pet. 3. 103. id est, retrahent lumen suum, ita vt videantur cecidisse.
104. id est, astra, quæ dicuntur in Scriptura virtutes, id est, exercitus, & militia cæli. vide Psal. 32. vel
Angeli, qui cælestes virtutes sunt. 106. id est, crucis imago in maxima claritate obscuratis astris.
107. Gra. xg. cornu, quod est, præ d. lore se ipsos cedentium, & lacerantium. q. s. infidelium. vide Zach.
12. Apoc. 1. tribus vtr^o pro nationibus. 110. s. ad temperantiam claritatem, & declarandam maiestatem.
* pro, magna. s. s. priusquam appareat. t. pro, id est. Idem enim vox, tuba, & iussus.

congregabunt electos eius à quatuor ventris: à summis cœlorum vsque ad terminos eorum. Ab arbore autem fisci discite parabolam: cum iam ramus eius tener fuerit, & folia nata, scitis quia propè est æstas: ita & vos cum videritis hæc omnia, scitote quia propè est in ianuis. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia ista fiant. Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt. De die autem illa & hora nemo sit, neque Angeli cœlorum, nisi

SENS. LIT. IN CAP. XXIIII.

114. Int. s. ad iudicium. Orig. congregabuntur omnes qui fuerunt à constitutione mundi, qui viderunt diem Christi, & exultauerunt in illum. Chry. congregatos ab Angelis nubes recipient. 115. Int. id est, mundi climatibus, Oriente, Occidente, Aquilone, Austro. Remig. ¶ Aug. ad Hesychium. i. de toto orbe terrarum. 116. Remig. id est, à medio orbis, medio enim orbis summum cœli præfider; per terminos autem, fines terræ significat, vbi cœli terræ insidere videntur. addidit autem hoc ne putarentur non esse congregandi à Mediterraneis etiam locis. Auctor. vide additionem. 117. Int. sub exemplo arboris docet de aduentu consummationis. Chry. in ho. vbi dicit quod est omnino euenturum, naturales necessitates in exemplum inducit. 118. Hier. s. cum cauliculi teneri, & gemma erumpit in florem, corrèxque folia parturit. 119. Int. i. intelligitis æstatis aduentum. Chry. in hom. prænunciat iustis post hyemem æstatem spiritualement, & tranquillitatem. 120. Int. s. quæ scripta sunt, quæ dixi suprâ. Aug. ad Hesychium: omnia dixit, in quibus est, quod videbitur Filius, &c. 121. Int. ne putetis iam esse consummationem mundi, sed præcursiones quasdam, quæ ostendunt quod propè sit in ianuis. Hier. 122. Int. q. d. credite quæ dixi. 123. Int. s. de morte ad immortalitatem, donec veniat dies Domini. 124. Int. vel omne genus hominum, vel gens Iudæorum quæ non deficiet donec veniat dies Domini. Hier. ¶ Chry. in hom. generatio fidelium quam nulla superabit tentatio. 125. Int. s. æthereum, non æthereum. Rab. 126. Int. id est, innouabuntur. Glo. permanebit enim substantia, vnde dicitur, terra in æternum stabit. Hier. q. d. facilius est immobilia destrui, quam sermonum meorum aliquid decidere. transibunt verò cœli & terra immutatione, non abolitione sui. 127. Int. sed sicut dicuntur, sine vlla imminutione implebuntur. Hil. cœlum enim & terra ex conditione suæ creationis, i. perfecta de nihilo, habent id in senectutis vt non sint: verba autem Christi ex æternitate deducta, id continent virtutis, vt maneant. Chry. in ho. pretiosiores ostendit Ecclesiam cœlo & terra. 128. Int. ne Apostoli quærerent certam horam aduentus Christi, qui intelligitur etiam in morte vniuscuiusque.

SENS. MYST. IN CAP. XXIIII.

116. Orig. id est, ab eis qui viuunt in initiis Scripturarum, vsque ad eos qui viuunt in consummatione earum: congregabuntur autem tuba & voce, vt audientes se parent ad viam perfectionis, quæ ducit ad Filium Dei. 117. Hil. Synagoga, ficus; ramus, Antichristus; qui cum virefcere coeperit, proximas dies iudicii sentietur. Remig. cum synagoga germinabit, fidem accipiens, prædicantibus Enoch & Ila, propè erit finis sæculi. Glo. Iudæi, ficus damnata; ramus, fides & charitas; folia, verba prædicationis: ablata verò perfidia Israël, propè erit dies iudicii. 126. Orig. transibunt ad futura etiam cœlestes homines, vt veniant ad meliora.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIIII.

v. etiam mali congregabuntur. vide suprâ cap. 13. 115. pro orbis partibus, quasi dicat, ab omnibus mundi partibus. 116. id est, extremis. s. Psal. 18. Deuter. 4. Est autem idem in Scriptura extremum cœli, & extremum terra, vt patet Deuteronom. 4. Fortè quod vbi terra, ibi videtur etiam cœlum terminari, aut quia cœlum pro orbe sumitur. Sensus ergo est ab vna terræ extremitate ad alteram. 118. Intelligit gemmam in surculis, vnde flores erumpunt. x. astatem intellige, v. distinguitur ab hyeme, & ver etiam comprehendit. z. s. perfecta redemptio, regnique Dei possessio. 124. scilicet Iudæorum, vel fidelium, generatio verò, pro natione, vel gente. 122. scilicet, in die n. iussu, s. dicitur 2. Pet. 3. Psalm. 101. nempe sui mutatione, vel q. d. prius cœli & terra peribunt, quàm verba mea reddantur inania. vide Luc. 16. & suprâ cap. 5.

¹²⁹ Pater solus. Sicut autem in diebus Noë: ita erit & aduentus Filij hominis: sicut enim
¹³⁰ erant in diebus ante diluuium comedentes, & bibentes, nubentes, & nuptui tradentes:
¹³¹ vsque ad eum diem, quo intrauit Noë in arcam: & non cognouerunt donec venit di-
¹³² luuium, & tulit omnes: ita erit & aduentus Filij hominis: tunc duo erunt in agro, v-
¹³³ nus assumetur, & vnus relinquetur: duæ molentes in mola, vna assumetur, & vna relin-
¹³⁴ quetur. Duo in lecto; vnus assumetur, & vnus relinquetur. Vigilate ergo.

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

¹²⁹. Int. in quo Filius & Spiritus sanctus intelligitur. Hier. in quibusdam Larinis codicibus additum
est, nec Filius, qui tamen non ignorat, omnia enim per ipsum facta sunt, & qui nouit Patrem, quomodo
ignorat diem iudicii? Dicitur autem ignorare, quia non expedit hominibus nosse Aug. de Trin. c. 12.
nescit, id est, nescientes facit, sic illud dictum est, nunc cognoui, quod times Deum, id est, feci ut cogn-
¹³⁰ ois. Hil. quomodo negant hanc cognitionem, qui omnia dedit Filio? Aug. de ver. Dom. in Patre &
q. dicitur Pater scire, quia facit Filium scire, Filius autem nescire, quia non facit homines scire. Basil.
quidam intelligunt filios adoptiuos, non ipsum vnigenitum. ¹³⁰. Int. sic repentinus incertus incre-
¹³¹ dulis superueniet, cum dixerint, pax, &c. Chry. in hom. apparet ex hoc non eum ignorare diem iudicii.
¹³¹. Int. i. gula dediti. ¹³². Int. ebrietas dediti. ¹³³. Rab. non damnantur coniugia, vel alimenta,
¹³⁴ sed immoderatus usus. ¹³⁴. Int. & his toti dediti, & iudicia Dei contemneres, perstitit ut vsque in
cum diem. Hier. apparet post bella, & pestilentias, &c. securam pacem breuem, quæ quæta omnia re-
¹³⁵ in hom. Pax erit in sensibilibus, vnde Apostolus non dixit, cum fuerit pax, sed cum dixerint pax, in sen-
¹³⁶ sibilitatem eorum ostendens. ¹³⁵. Int. id est, cognoscere noluerunt, quamuis Noë prædicente.
¹³⁶. Int. tanquam fur comprehender filios noctis. ¹³⁷. Int. si in illa consummatione. Glo. Lucas in
illa nocte, id est, tribulatione. ¹⁴⁰. Hil. in promtuarium reconditur. ¹⁴⁷. Int. ecce quod tendant quæ
¹⁴⁰ dixit, q. d. solliciti estote; hæc enim causa cur nescire vult nos diem aduentus sui. Hil. ut incerti quan-
do venturus sit, semper credamus esse venturum. Greg. in hom. Vigilat qui ad aspectum veri luminis
oculos apertos tenet; qui seruat operando quod credit; qui à se tenebras negligentia repellit. Aug. ad
Hesychium: omnibus hoc dicit Christianis. Imparatum inueniet dies ille, quæ imparatum inuenit sue
vitæ vltima dies.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

¹³⁰. Glo. Noë, Christus; arca, Ecclesia, quæ cum ædificatur, iniqui luxuriantur; cum intratur, inter-
¹³⁸ cuncti ingreditur autem Christus in die iudicii præsentia suæ visionis æternus habitator.
¹³⁸. Hil. fideles & infideles in sæculo. Int. prædicatores. Glo. qui in Ecclesiæ agro laborant, alij
enim sincerè Christum annunciant, alij verbum Dei adulterant. ¹³⁹. Int. in semine quidem pares,
¹⁴¹ sed non æquè merentes fructus. Hier. ¹⁴¹. Int. f. occupati secularibus. Glo. sequentes orbem rerum
mobiliam. Hil. mola, opus legis, ex Iudæis verò pars credidit; pars opera legis infructuosa molens in-
¹⁴² cassum relinquetur, non factura cælestis cibi panem. Hier. Synagoga & Ecclesia de iisdem scripturis
¹⁴² videntur farinam terere præceptorum Dei, & hæreses ex Scriptura videntur molere farinam doctri-
¹⁴³ narum suarum. ¹⁴². Int. f. qui habuerunt tanquam non habentes. ¹⁴³. Int. f. qui in incerto diui-
¹⁴⁴ tiarum sperauerunt. ¹⁴⁴. Int. f. continententes, non occupati Ecclesiasticis vel secularibus. Glo. qui otium
¹⁴⁵ eligunt, & quietem, quæ significantur nomine lecti. Remig. tres ordines significantur. f. prædicatorum,
¹⁴⁵ quibus commissus ager Ecclesiæ; coniugarum, qui velut diuersarum curarum molas voluunt; & con-
¹⁴⁶ tinentium, quorum requies per lectum significatur. Glo. non sunt plura hominum genera, quam hæc
¹⁴⁶ tria in Ecclesia, vnde Ezechiel tres viros liberatos vidit, Noë, id est, rectores; Daniel, id est, continen-
¹⁴⁶ tes Iob, id est, coniugatos. ¹⁴⁵. Glo. f. qui propter Deum continent. ¹⁴⁶. Glo. f. qui humana laude,
aut aliqua vitiosa intentione.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

¹³¹. id est, securi, nihil, minùs quàm diluuium expectantes, rebûsque terrenis prorsus intenti.
¹³³. id est, matrimonium contrahentes. ¹⁴¹. significatur etiam in vilissimo vita genere Christum suos
habere.

quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Illud autem scitote, quoniam si sciret paterfamiliās qua hora fur venturus esset: vigilaret vtrique, & non sineret perfodi domum suam. Ideo & vos estote parati: quia nescitis qua hora Filius hominis venturus est. Quis, putas, est fidelis servus, & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam, ut det illis cibum in tempore? Beatus ille servus quem, cum venerit Dominus eius, inuenerit sic facientem. Amen dico vobis: quoniam super omnia bona sua constituet eum. Si autem dixerit malus servus ille in corde suo: morā facit Dominus meus venire: & cœperit percutere conseruos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis: veniet dominus servi illius in die qua non sperat, & hora qua ignorat: & diuidet eum, partemq; eius ponet cum hypocritis: illic erit fletus & stridor dentium.

SENS. LIT. CAP. IN XXIV.

148. Hil. non dixit, nescimus. 149. Int. probat quod debent vigilare & sobrij esse. 152. Int. scilicet, in illa hora, quæ sibi esset suspecta. Græ. Vltimam horam Deus voluit esse incognitam, ut semper possit esse suspecta, ut semper præparemur qui non possumus prævidere. 154. Int. sine macula & ruga. 155. Loc. difficultatem ostendit, non impossibilitatem virtutis Remig. Chry. in hom. non ignorantis est hoc, ut nec illud, Ad im. vbi es. Hil. specialem Episcopis sollicitudinem mādāt. Glo. Rarus est qui sit vocatus à Deo, & nō se ingesserit, nec se magis pascat quā oues. 156. Glo. Rarus est Dominus propter Dominiū seruientis. 157. Int. s. bene erogando pecuniam domini sui. Ch. y. in hom. Fidelis nihil de rebus domini inaniter consumit. prudens nouit dispensare ut oportet. Orig. esse fidelem & prudentem ratiōniam est. multa quidem sapientia & fidelitate opus est ei, qui bene vult dispensare Ecclesiasticos redditus. 158. Int. s. Christus. Rab. 159. Int. id est Ecclesiam. Rab. 160. Int. discernens capacitatem singulorum. 161. Int. s. pro capacitate auditorum. 162. Int. s. sermonis Domini sui obedientem. 163. Int. i. Christus. 164. Int. id est, cibum ministrantem. Hil. id est, præcepto Domini sui obedientem. 165. Int. non vt soli, sed vt præ cæteris habeant æterna præmia, tum pro vita sua, tum pro gregis custodia. Rab. Remig. Bonos auditores faciet discumbere, vt Lucas dicit, Bonos prædicatores super omnia bona cōstituet, magna enim distantia vt meritum, ita & præmiorum. Orig. id est, corregnabit cum Christo cui omnia Pater tradidit. Hil. vltra Dei gloriam nihil est melius. 166. Int. at contra si dissimulauerit iudicium Dei in proximo venturum, securitatem sibi ipsi faciens. Orig. ex iis pater dominum constituere super familiam suam etiam malos. 167. Int. id est, iniuriis afficere. 168. Int. q. d. ipse autem sit deditus gulæ, vel ebrietati, vel facinoribus, & illecebris sæculi plenus sit. 169. Int. in quo omnes mihi præpositi intelliguntur. 170. Int. s. à consortio fidei. Hier. à consortio Sanctorum. Orig. redibit spirituale donum ad Deum, anima cum corpore ibit in gehennam. 171. Int. id est, sortem. 172. Int. licet non fuisset hypocrita. Hier. cum his qui in agro & mola idem facere videbantur. 173. Int. ob calorem. 174. Int. ob frigus. Glo. per similitudinem membrorum magnitudo tormentorum ostenditur.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

150. Int. id est, Spiritus. Orig. id est, sensus hominis. 151. Int. s. Deus in morte. Orig. s. diabolus. 153. Int. id est, corpus. Chry. in hom. confundit eos, qui non tantum student animæ quantum iij pecuniis, qui furem expectant: 167. Rab. id est, conscientias infirmorum verbo vel exemplo vitare.

ADDE. AVCT. IN CAP. XXIV.

155. pro, quisnam, is æg. 171. Solet Scriptura impios & iniquos hypocritas vocare: vide Scholia nostra in vniuersam Scripturam.

CAPVT XXV.

V N C simile erit regnum calorū decem virginibus: quæ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso, & sponsa. Quinque autem ex eis erant fatuæ, & quinque prudentes: sed quinque fatuæ acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum; prudentes verò acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. Moram autem faciente spōso, dormitauerunt omnes, & dormierunt. Media autem nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obuiam ei. Tunc surrexerunt omnes virginē illæ, & ornauerunt lampades suas. Fatuæ autem

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

1. **I** N T. aliud de eodem exemplum. Hil. de magno die Domini sermo est. 2. Int. hæc parabola tam ad subiectos, quam ad prælatos refertur. 3. Int. id est, Ecclesia permixta omnibus tam religiose quam superstitione continentibus. 4. Glo. Virgines sunt omnes qui se à luxu sæculi continent. Hier. non ad virginalia corpora, sed ad omne hominum genus comparatio pertinet. 5. Int. id est, opera quæ secundum continentiam sunt. Orig. id est, organa naturæ alia. Hier. sensus. Hil. lumen. Aug. de verb. Dom. Serm. 22. opera, iuxta illud, Luceant opera vestra. 6. Int. id est, cōcordauerunt voluntati sponsi, & matris Ecclesiæ. 7. Glo. omnes simul sunt sponsa, nuber verò cum mortalis immortalī coniungitur. 8. Int. quia veritati seruiunt pro laudibus hominū. Aug. de verb. Dom. ¶ Hier. terrenis facibus inhiantes. Chry. in hom. maiorem enim sustinentes laborem, propter minorem omnia perdidērunt, non subuenientes indigentibus; maiori enim labore vincitur carnis cupido, quam pecuniarum. 9. Int. quia veritati seruiūt pro æternis præmiis. Orig. vt se inuicem sequuntur virtutes, qui enim vnam habet, omnes habet: sic & sensus. itaque necesse est, aut omnes quinque prudentes esse, aut omnes fatuos. Aug. de verb. Dom. serm. 22. quinque paritæ est continentia à carnis illecebris. 10. Int. id est, accepta ostensione bonorum operum. 11. Int. id est, gloriam intra conscientiam, lætitiā mentis, quam habet qui intus Deo placet. Hil. oleum, fructus boni operis; vasa humana corpora. Hier. oleum, virtutum opera. Aug. de verb. Dom. oleum, lætitiā, iuxta illud, Vnxit te Deus oleo exultationis. oleum ergo non habet, qui non propterea gaudet, quia Deo intrinsecus placet. 12. Int. id est, nitorem gloriæ. Aug. de verb. Dom. lætitiā bonorum operum. Chry. in hom. oleum, charitas, & circa indigentes auxilium. 13. Int. id est, conscientia suis. Aug. de verb. Do. in corde & conscientia, iuxta illud, Probet se ipsum homo, &c. 14. Int. id est, ostensione bonorum operum. 15. Int. id est, iudicium differente extremum. Hier. ostendit non parum esse temporis inter priorem & secundum aduentum. 16. Int. ante mortem languoribus. Greg. in hom. 17. Int. selecti & reprobi. 18. Int. f. somno mortis. Hier. dormitauerunt, id est, mortui sunt, dicuntur verò dormisse, quia suscitandi sunt. 19. Hier. f. quando grauissimus sopor est. Aug. de verb. Dom. i. nullo sciente, vel sperante. Hier. traditio Iudæorum est Christum media nocte venturum, ad similitudinem aduentus in Ægyptum cum Pascha celebratū est, & exterminator venit, &c. vnde reor & traditionem Apostolicam permansisse, vt die vigiliarum Paschæ ante mediam securitate festum diem agunt. 20. Int. i. insperato. Orig. in altitudine remissionis. 21. Int. f. in voce Archangelī, & in tuba Dei. Hier. per Angelorū clamorem & tubas, Christi resonabit aduentus. 22. Int. i. occurrunt ei in aëre. 23. Int. f. a somno mortis. 24. Int. f. boni & mali. 25. Int. i. cōtinentes. 26. Int. i. numerauerunt secum opera sua pro quibus remunerationem expectant. Greg. ¶ Aug. de verb. Dom. serm. 22. aptauerunt lampades. i. rationes reddendas operum. Hil. Lampadarum assumptio reditus est animarum in corpore; lux, conscientia boni operis. 127. Int. f. sua fiducia deceptæ, intus vacuæ. Greg. ¶ Chry. in hom. fatuæ erant, quia hinc recesserunt misericordia carentes.

SENS. MYST. IN CAP. XXV.

1. **G** R E G. in hom. Quinque sunt corporis sensus, iiq; geminati, ex quo denarius efficitur, ex utroque etiam sexu, multitudo fidelium colligitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXV.

4. Virgines dicuntur ob fidei integritatem, de fidelibus enim solis sermo est. 11. f. vt possent infundere cum lampadibus decet. 16. f. primum. 18. f. tandem. 21. f. comitantium sponsum, vel præcedentium.

²⁸ sapientibus dixerūt: Date nobis de oleo vestro: quia lampades nostræ extinguuntur.
³¹ Responderūt prudentes, dicentes: Ne fortè non sufficiat nobis & vobis: ite potius ad
³³ vendentes, & emite vobis. Dum autè irent emere, venit sponsus, & quæ paratæ erant,
³⁴ intrauerūt cum eo ad nuptias: & clausa est ianua. Nouissimè verò veniunt & reliquæ
³⁷ virgines, dicentes, Domine, Domine aperi nobis. At ille respondens, ait: Amen dico
³⁹ vobis, nescio vos. Vigilate itaque quia nescitis diem neque horam. Sicut enim homo
⁴⁰ peregrè proficiscens, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona sua: & vni dedit quin-
⁴³ que talenta: alij autem duo: alij verò vnum: vnicuique secundum propriam virtutem;
⁴⁷ & profectus est statim. Abiit autem qui quinque talenta acceperat,
⁴⁹

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

28. Int. f. testimonium laudum, dicēdo de operibus nostris quod vidistis. Greg. cum se intus vacuas
 inuenerint, testimonium foris querunt. Aug. de verb. Dom. id semper inquit animus vnde gaudere
 solēt. 29. Int. i. opera nostra, quæ hominibus clara videbantur. 30. Aug. de verb. Dom. quorum facta
 aliena laude fulciuntur, eadem subtracta deficiunt. 31. Int. non auaritia, sed timore, quia in illo die
 testimonium cuiusque vix sufficiet sibi, ne dū sibi, & proximo. Hier. nō possunt in die iudicij aliorum
 virtutes, aliorum vitia subleuare. Aug. de verb. Dom. non iuuatur quis alieno testimonio apud Deum,
 cui secreta patent. 32. Int. ite. i. modo videamus quid vos adiument, qui vobis laudes vendere cōsue-
 uerant. Aug. de verb. Dom. 33. Glo. adulatorēs, qui pro aliqua mercede laudant. Aug. de verb. Dom.
 34. Int. q. d. venamini laudes vestro more. ¶ non dant consilium, sed ex obliquo comemorant cri-
 men earum. Aug. de verb. Dom. ¶ Hier. emitur oleum multo pretio, quod non solum in eleemosynis,
 sed in cunctis virtutibus intelligimus. Orig. vendētes, sunt doctores; emptio, acceptio est; pretiū, per-
 seuerantia, amor discendi, & diligentia. 35. Aug. de verb. Dom. i. dū se inclinarent in externa, & solita
 gaudia requirerent. Hier. excefferat emendi tēpus, nec adueniente die iudicij, locus erat pœnitentiæ.
 Orig. quidam, qui quando debuerunt vtilia discere, neglexerunt, in exitu vitæ, dū discere volunt, com-
 prehenduntur à morte. 36. Int. f. quibus conscientia dabat bonum testimonium. Aug. de verb. Dom.
 37. Int. vbi munda anima verbo Dei copulatur. Aug. de verb. Dom. Hil. nuptiæ, immortalitatis as-
 sumptio est. 38. Int. id est, aditus regni celestis, qui precibus nullis patebit post iudicium. Hier. post
 iudicium bonorum operum & iustitiæ occasio non relinquitur. 39. Int. dolore repulsionis compul-
 sæ appellationem ingeminat dominationis. Greg. in hom. ¶ Hier. quid prodest voce inuocare, quem
 operibus nō ges? Aug. de ver. Dom. non dicuntur emisse oleū, itaque intelliguntur nullo iam remanēte
 de alienis laudibus gaudio, in magnis afflictionibus redire ad implorationē Dei. 40. Int. q. d. ideo vos
 defero, quia per vitæ meritū non recognosco. Aug. de verb. Dom. Magna eius securitas post iudicium,
 cuius antè ineffabilis misericordia præregata est. Hier. nouit Dominus qui sunt eius, & qui ignorat,
 ignorabitur. Aug. de verb. Dom. non habet Dei sapientia vt intrent in gaudiū eius qui non corā Deo,
 sed vt placerent hominibus, conati sunt aliquid secundum eius præcepta operari. 41. Int. ecce quò
 parabola tendit. Hier. q. d. quia ignoratis diem iudicij, lumen bonorum operū præparate. Aug. de ver.
 Dom. qui paratus est in morte, paratus erit in die iudicij. 42. Glo. alia de eadē parabola. 43. Gr.
 Christus in carne assumpta, abiit in cælum. Orig. Peregrinatur Dominus per fidem ambulantes.
 44. Int. dedit dona hominibus naturalia, & gratuita. Hier. dedit Apostolis Euangeliorū doctrinam.
 45. Int. i. exteriorum scientiā quinque sensibus acquisitam. Greg. 46. Int. i. intellectū, & operatio-
 nem. Greg. 47. Int. i. intellectum. Greg. 48. Int. non pro largitate, vel parcitate; alij plus, alij minus,
 sed pro viribus accipientium. Hier. 49. Glo. non locū mutans, sed liberam potestatem operandi per-
 mittens. 50. Int. i. promouit. 51. Int. f. scientiam exteriorum, et si mystica non penetret. Greg.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXV.

b. sub. timemus, vel non faciemus. c. v'segri: deinde, seu posterius. 40. pro. non estis mihi grata.
 42. sub. sic accedit in regno Dei. 45. s. gratia: gratis datas ad aliorum utilitatem, talentum. Hebr.
 ככר. Est autem duplex talentum. Alterum sanctuarij scelerum 6000. Alterum congregationis scelerum
 3000. Siclus autem drachma 4. & quidem si aureum ducati 2400. si aureum 30000. id verò si
 argentum ducati 1200. si aureum 15000. d. terre, facultatem.

& operatus est in eis, & lucratus est alia quinque: similiter qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem vnum acceperat, abiens fodit in terram: & abscondit pecuniam domini sui. Post multum vero temporis venit dominus seruatorum illorum: & posuit rationem cum eis. Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. Ait illi dominus eius, Euge serue bone & fidelis: quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui. Accessit autem & qui duo talenta acceperat: & ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi: ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dominus eius, Euge serue bone & fidelis: quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui. Accedens autem & qui vnum talentum acceperat, ait: Domine, scio quia homo durus es: metis vbi non seminasti: & congregas vbi non sparsisti,

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

52. Int. scdm se à visibilibus voluptate custodit, ab istisq; etiam alios monendo compefcit. Greg.
 53. Hier. accepit terrenis sensibus, celestiu sibi notitiam duplicauit, ex creaturis intelligēs creatorem; ex corporalibus incorporea: ex breuib; sempiterna. Hil. populus ex lege credentium, meritum ipsius rectē impleat, Euangelicā fidei operatione duplicauit. 54. Int. intellectum & operationem.
 55. Int. spredicando, & mira operando, tales instruit, qui itidem florēt scientia & opere. Greg. dum vtrique sexui pradicatur, quasi accepta talenta geminatur. Hil. gentium populus, fide & confessione filij & patris iustificatus, Christum Deum & hominem ex spiritu & carne confessus est; & vt Iudai sacramentum in quinque talentis. i. in lege cognitum, fide Euangelij duplicarunt: ita isti incremento duorum talentorum, intellectum & operationem promeruerunt. 56. Int. intellectum. 57. Int. per se, sed non rediens per se. 58. Int. i. terrenis actibus se applicauit, nec lucrū spirituale quāsiuit. Gre. acceptum ingenium terrentis actibus implicauit. Orig. virtutem docēdi, animabus proficiēdi occultauit. Hil. Iudaeorum populus propter inuidiam saluandarum gentium, nouā pradicatōis gloriā sub obrectatione corporeā passionis occultauit. 59. Int. quod est ab ascensione Domini vique ad secundum aduentum. Hier. & Chry. in hom. non confestim rationem expetit, est enim longanimis.
 60. Int. scd iudicandum. 61. Glo. i. cepit singulorum actus discutere. 62. Int. s. praprans se ad rediendam rationē. Orig. accessus est, transitus de hoc mundo. 63. Glo. quotquot ab errore conuerfit, domino obtulit. 64. Rab. interiectio est lātantis. 65. Int. s. non tua quārens, sed quā Iesu Christi habemus, comparatione futurorum parua & pauca sunt. 66. Hier. quā in præsenti intrare iubet. Aug. i. de Trin. hoc erit plenum gaudiū nostrum fui deo Trinitate, ad cuius imaginem facti sumus. Hier. quid maius potest dari fidei seruo, quā esse cū Domino, & videre gaudium eius?
 68. Int. s. non tua quārens, sed quā Iesu Christi. Hier. virtū quē simili recipit gaudio, nō considerans lucri magnitudinem, sed studij voluntatē. Orig. fortē nihil minus habiturus est apud Deum, qui minorem habuit virtutē, sed totam, secundū quod oportuit, exercuit, hoc enim solum queritur, vt quicquid habuerit homo ex Deo, toto eo vtatur ad gloriā Dei. 69. Int. i. accipe quod oculus non vidit, nec auris audiuit. 70. Int. infelicissimum habens à sua consciētia testimonium. 71. Hier. ad pigritiā & negligentiam superbiæ crimen accessit, qui enim debuit simpliciter inertiā confiteri, calumniatur. 72. Int. aliās austerus. Glo. quia ardua est via quā ducit ad vitā. 73. Int. q. d. non pareis, sed praeidis falce iudicij tui eos quibus legem non commisti. Orig. merit Dominus vbi non seminauit, sibi enim computat esse collata quę in pauperes conferuntur. Hier. etiā gentiliū philosophorum bonam vitam Dominus recipit Glo. etiam inexcusabiles sunt qui legem vel Euangelium non audierunt, potuerunt enim per creaturam Deum cognoscere. 74. Int. scilicet, in regno tuo bonos etiam ex gentibus, & ex eorum comparatione qui naturalem legem seruant, damnas eos qui negligunt Scripturas.

ADPIT. AVCT. IN CAP. XXV.

64. id est, bone, recte. 66. scilicet, praefectus. 73. quasi dicas, sciebam te auarum.

& timens abij, & abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est. Respondens autem Dominus eius, dixit ei: Serue male & piger: sciebas quia mēto vbi non semino: & congrego vbi non sparsi: oportuit ergo te committere pecuniā meam nummulariis: & veniens ego recepissem vtique quod meum est cum vsura. Tollite itaque ab eo talentum: & date ei qui habet decem talenta: omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. Et inutilem seruum eicite in tenebras exteriores: illic erit fletus, & stridor dentium. Cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

75. Greg. f. melioris vitæ viam aggredi. Hil. populus Iudæorum metu veterum præceptorum se dicit abstinere ab Euāgelio. Glo. quidam cum se peccatores considerant, sanctitatis viā arripere timēt, & dum se vident infirmos, nolunt ad meliora progredi, ita dum moriuntur, vitam timent. 76. Int. f. per liberum arbitrium. 77. Glo. f. non prædicaui quod te donante intellexi. 78. Glo. in carnali vita subsistens, sicut habui, sic tenui, non augens vel minuens. 79. Int. id est, superbe, qui calumniā facis Domino. Hier. 80. Int. qui lucrum facere neglexisti. Hier. 81. Hier. quod pro excusatione dixit, in culpam vertitur. Orig. cætera concedit, non autem se durum esse, vt ille arbitrabatur, alioqui verè durus est ab utentibus Dei misericordia ad suam negligentiam. 82. Int. quia etiam ab his exigo, quibus non commissi ad erogandum. 83. Int. id est, diuinum sermonem. Hier. eloquia enim Domini argentum igne examinatum. 84. Int. nummularij sunt qui prædicationem auditam valent verbis & opere exercere. Hier. id est, ceteris doctoribus, quod fecerunt Apostoli per singulas provincias Episcopos & Presbyteros ordinantes, vel cunctis credentibus qui possunt pecuniam duplicare, vt quod dicūt, opere expleant. Greg. exigitur etiam ab auditoribus, vt ex auditis studeant intelligere nō audita. 85. Int. id est, merita discutiens. 86. Int. f. & te per gratiam bene dispensatam, & per te acquisitos. 87. Int. id est, intellectum. Greg. 88. Int. id est, qui exteriora bene administravit, sed intellectu adhuc vacuus fuit. Greg. ¶ Hier. maius debetur præmium ei, qui plus in Domini pecunia laborauit. 89. Int. f. studium habenti verbi erogandi dabitur gratia super gratiam. Greg. quisquis charitatē habet, alia etiam dona percipit. Chry. in hom. qui gratiam doctrinæ habet, si nō vult, gratiam perdit, si studium adhibet, amplius attrahit donum. Hier. qui valent ingenio, si sint negligentes, ad comparationem eius qui paulo tardior labore & industria compēsauit, quod minus habuit, perdūt bonum naturæ, & præmium sibi promissum vident transire ad alios. 90. Int. f. hoc studium vel charitatem. 91. Int. vel naturali ingenio, vel literali studio. 92. Int. quia nulla dulcedine internæ sapiētix gaudebit. Hier. ei, qui fidem habet, & bonam voluntatem, etiam si quid minus vt homo in opere habuerit, dabitur à bono Iudice, qui autem fidem nō habuerit, etiam virtutes quas videbatur naturaliter possidere, perder. Greg. Quisquis charitatem non habet, etiā quæ perceperit videbatur, amittit. Hil. habetis vsum Euangelij, etiam legis honor redditur, non habenti autem fidem Christi, etiam quod ex lege videbatur esse honoris, auferretur. Glo. qui habet amorem verbi, datur ei sensus intelligendi; alioqui deficit. Et nota quòd quicquid datur in rebus mundanis vel spiritualibus, pro talento imputatur, de quo est reddēda ratio. Greg. talenti nomine cuiuslibet reputabitur quod vel minimum acceperit. 93. Int. id est, infructuosum, qui sponte & negligentia sua corrui in interiores tenebras. 94. Orig. vbi nulla illuminatio, fortè nec corporalis. Greg. in exteriores cadent per pœnam, qui per culpam in interiores deciderunt. Chry. in hom. non solum punitur qui mala operatur, sed etiam qui bona non facit. Orig. vnde illud vñ mihi si non euangelizauero. 95. Int. non delectatio, vt in istis fuit. 96. Rab. post parabolas de fine mundi, exequitur modum futuri iudicij. 97. Int. scilicet, in secundo aduentu. 98. Int. qui est & filius Dei. August. in Iohannem Tract. 21. apparebit in forma humana in iudicio. 99. Int. scilicet in diuinitatē, qua iudicauit, qui prius venit in humilitate. Orig. cū gloria reuerteretur, vt corpus eius sit quale fuit in transfiguratione. Hier. tradendus cruci & illudendus, rectè promittit gloriam triumphantis, vt secutura scandala, pollicitationis præmio compensaretur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXV.

e. Græc. deponere. 84. scilicet, qui pecuniam cum lucro restitunt. 99. id est, gloria.

Angelicum eo tunc sedebit super sedem maiestatis suae: & congregabuntur ante eum omnes gentes: & separabit eos ab inuicem, sicut pastor segregat oves ab hœdis: & statuet oves quidem à dextris: hœdos autem à sinistris. Tunc dicit Rex his qui à dextris eius erunt: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. Esuriui enim, & dedistis mihi manducare. Sitiui, & dedistis mihi bibere. Hospes erâ, & collegistis me. Nudus, & operuistis me. Infirmus, & visitastis me. In carcere eram, & venistis ad me. Tunc respôdebunt ei iusti, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, & paupum: scientem, & dedimus tibi potum: quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te: aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te? Et respondens

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

100. Glo. qui testes sunt humanorum actuum, sub quorû custodia bene vel malè egerunt. Chry. in hom. ad erunt Angeli, testantes quantum administrauerunt ad salutem hominum. Aug. de pœnitentia. Angelos, id est, nuncios, rectè accipimus omnes qui cœlestem salutem hominibus nunciauerunt. Idem 20. de ciuit. ca. 24. in illo finali iudicio, simul homines & Angeli iudicabuntur. Fiet autem virtute diuina vt cuique opera sua vel bona, vel mala, cuncta in memoriam reuocentur, & mira celeritate in qua tunc apparebit omnis potentia eius. Orig. sedes dicuntur quidam perfectiores sanctorum, de quibus illud, Sederunt sedes in iudicio, vel quidam virtutes Angelicæ. 101. Int. id est, regnabit. 102. Int. s. Ecclesiam resurrectio demonstratur. Aug. 20. de ciuit. Fiet congregatio per ministerium Angelorû, quibus dicitur, Congregate illi sanctos eius. 104. Int. s. omnis temporis, omnis conditionis, omnis sexus, omnis ætatis. 105. Int. Qui posuit animam pro omnibus suis. 106. Int. id est, bonos. 107. Int. id est, malos. Orig. qui saluantur, oues dicuntur ob mansuetudinem, & qui ad occasionem parati fuerunt Christi imitatione, mali verò hœdi, qui aspera & dura saxa ascendunt, & per præcipitia incedunt. Chry. in hom. ouium vtilitas multa; hœdorum nulla. solet verò in Scripturis ouis nomine simplicitas & innocentia designari. Hier. hœdus lasciuum animal, & semper pro peccatis offertur in lege. 108. Int. confirmabit in beatitudine bonos. Chry. in hom. segregat eos etiam situ. 109. Int. in miseria æterna. Orig. Sancti qui dextera opera fecerunt, dexteram accipiunt, in qua requies & gloria: mali verò, sinistram, id est, tristitiam tormentorum. 110. Int. regum. 111. Int. id est, qui ad beatitudinem pertinent. 112. Int. inuitat ad regnum, non expellit ad pœnam. Orig. propinqui sunt, & vocantur vt propinquiores fiant. 113. Glo. id est, beneficio Patris mei promoti ad obtinendam gloriam. Rab. id est, quibus pro meritis debetur æterna benedictio. 104. Rab. ad eum refert potestatem regni, à quo ipse Rex est genitus. 115. Chry. in ho. s. sicut bona paterna, sicut vestra, vobis antiquius debita. 116. Hic. hæc iuxta præscientiam Dei accipienda sunt, apud quem futura iam facta sunt. 117. Rem. Sex opera misericordiæ commemorat, quæ quicumq; implere studuerit, regnum accipere merebitur. Greg. 26. mor. ca. 25. Qui operiuntur alij non iudicantur, & regnant, qui vitæ maculas lachrymis tergunt, & peccata eleemosynis cooperiunt: alij non iudicantur, & regnant, qui præcepta legis perfectionis virtute transcendunt. Glo. Electorû alij iudicabuntur, alij iudicabuntur, reprobos illi qui extra Ecclesiam sunt, non iudicabuntur. 118. Rab. non diffidentes de verbis Domini, sed stupentes de tanta sublimatione, vel quia paruum eis videbitur, quod fecerunt. Orig. humilitatis causa laude beneficiorum suorum se indignos proclamant.

SENS. MYST. IN CAP. XXV.

103. Orig. non erunt tunc gentes dispersæ in dogmatibus falsis, & multis de Christo, manifesta enim fiet diuinitas eius.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXV.

110. s. bona. s. id est, gloriosam, fortè pro sede erunt nubes. 103. s. Angelorum ministerio. g. Gra. pro à dextera. 114. pro à Patre. scilicet electione & gratia. 115. s. xxi. ego uoueo tibi, in hereditatem accipere. s. tamquam filij, & perperuo possidendi. 116. scilicet, prædestinatione. b. imò etiam ab æterno, quamquam à creatione mundi locus preparatus.

Rex, dicit illis, Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Tunc dicit & his qui à sinistris erunt: Discite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & Angelis eius: Esuriri enim, & non dedistis mihi manducare. Sitiui, & non dedistis mihi potum. Hospes erā, & non collegistis me: nudus, & nō operuistis me. Infirmus, & in carcere, & nō visitastis me. Tūc respondebunt ei & ipsi, dicentes, Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministravimus tibi? Tunc respondebit illis, dicens, Amen dico vobis, quamdiu non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. Et ibunt hi in supplicium æternum.

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

119. Int. innuit se non dixisse generaliter de omnibus pauperibus, sed de iis qui pauperes sunt spiritu. Hier. ad quos extendens manum dixerat, Fratres mei sunt, qui faciunt voluntatem Patris mei.
 120. Rab. ita vocat quia sunt humiles, pauperes, & abiecti; non intelligit verò per hos solum Monachos, sed vnumquemque fidelem, fratrem enim baptisma facit, & mysteriorum communicatio.
 121. Int. scapiti in membris.
 122. Int. à sinistris sunt, qui sinistra, id est, præsencia quamdiu vixerunt, a dēter amauerunt.
 123. Int. vt tollatur impius, ne videat gloriam Dei. Orig. vt qui modò videntur esse ante eum, postea nec videantur.
 124. Int. quia visi sunt esse cum eo, dū permixti sunt boni malis.
 125. Orig. non dicit Patris mei, benedictionis enim ministrator est Pater, maledictionis autem quisque sibi per peccata est author.
 126. Int. Iudicium fieri ei sine misericordia, qui non fecit misericordiam.
 127. Int. i. præordinatus à constitutione mundi, vt bonis regnum.
 128. Orig. qui saluantur Angelis sanctis, qui pereunt, diaboli angelis coæquantur. Aug. 21. de ciui. c. 10. hinc habetur, eodem igne cruciari homines & dæmones, miris, sed veris modis, etiam spiritui potest pœna corporalis ignis affligi. Adhærebūt dæmones, licet incorporei, corporalibus ignibus cruciandi, ex eis pœnam accipientes; nō eis vitam dantes. Orig. fortè ille ignis inuisibilis est.
 126. Glo. quid mereretur, qui aliena rapuit, si æternaliter damnatur qui de suo non dedit?
 130. Orig. patitur Saluator quæ corpus eius Ecclesia. Chry. in hom. sunt sufficientia ad pœnam. 1. facilitas petitionis, panis enim erat. 2. miseria petentis, erat enim pauper. 3. compassio naturæ, erat enim homo. 4. desiderium promissionis, regnum enim promissit. 5. dignitas accipientis, Deus enim per pauperes accipiebat. 6. superabundantia honoris, ab hominibus enim dignatus est accipere. 7. iustitia dationis, ex suis enim à nobis accipit, contra quæ omnia homines per auaritiam exaccantur.
 131. Orig. iustorum beneficia per singula numeravit, hic autem præscindens narrationem verumque adunavit, misericordiæ enim iudicis est, benefacta largiùs prædicare, malefacta autem abbreuiare.
 132. Greg. 26. mora. c. 24. isti sunt mali fideles, infideles enim non iudicantur, nam cum damnatione suæ infidelitatis accedunt. Glo. excusare se satagunt quasi Deum fallere possint, qui homines fallebant. Orig. considera quod iusti immorantur in vnoquoque verbo, iniusti autem cursim dicunt, proprium enim est iustorum, benefacta in facie relata, diligenter, & per singula refutare causa humilitatis; malorum verò, culpas suas excusationis causa, aut nullas esse ostendere, aut leues & paucas.
 133. Int. s. solatiū charitatis.
 134. Int. s. humilibus spiritu.
 135. Int. s. vt capiti vos exhibuisse gaudeatis.
 136. Orig. suprā prius meminit bonorum, proprium enim Dei prius recordari benefacta, quam malefacta, hic verò prius nominat pœnam, vt prius vitemus mala, postea appetamus bona.
 137. Glo. frustra ergo Origenes spondet liberationem post multos annos damnatis. Greg. 4. dial. c. 44. ar. inquit, minatus est, vt à peccatis compelleret, si falsa minatus est, & falsa promissit, ita isti dum Deum perhibent misericordem, fallacem prædicant. At, inquit, quomodo finitæ culpæ infinita pœna pertinet ad iustitiam: vt nunquam supplicio careant, quorū mens nunquam voluit carere peccato. Aug. 21. de ciui. nullius legis iustitia attendit, vt tanta sit mora pœnæ, quanta culpæ: certè eos qui morte mutantur, in sempiternum leges auferunt à societate viuentium: & quidem exilium, ignominia, seruitus, &c. quæ solent infligi, ideo æterna non sunt, quia nec homines qui his plectuntur: quid ergo illud.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXV.

l. i. p. d. r. i. quatenus, in quantum. 119. i. Apostolis, r. i. s. q. s. i. m. i. b. 120. s. paupertate, abiectio, &c. vel, q. d. etiam infimis inter eos. 123. pœna damni. 126. pœna sensus. 134. Gr. minimis. m. pro itaque

Iusti autem in vitam æternam.

SENS. LIT. IN CAP. XXV.

In qua mensura mensi fueritis, &c. non æqualitas temporis significatur, sed mali vicissitudo, vt qui mala fecit, mala patiatur. Factus est autem homo malo dignus æterno, qui in se peremit bonum, quod posset esse in æternum. Greg. 4. dial. c. 25. non pascitur Deus miseriorum cruciatus, sed quia iustus est, ab iniquorum vltione non sedatur; cremantur autem iniqui semper, vt iusti tanto se magis debitores Dei gratiæ agnoscant, quanto vident in æternum puniri, quæ eius auxilio vitarunt. Aug. 21. de ciu. c. 17. ita erit anima connexa corpori, vt nullo dolore separetur; non erit nulla, sed sempiterna mors, viuit enim anima Deum habendo. Dixit autem Origenes, Dæmones aliquando illinc eruendos, & sanctis Angelis sociandos ob quod & alia nonnulla, non immerito est ab Ecclesia reprobatus. Greg. 4. dial. c. 44. orant quidam sancti pro inimicis, sed tempore, quo possunt ad pœnitentiam vtilem conuerti, at tunc nullatenus poterunt ab iniquitate commutari. Aug. 21. de ciu. quidam ab illo supplicio liberationem, non omnibus, sed solum Christianis promittunt, alij solum Catholicis, sed his omnibus contradicit Apostolus, dicens, qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt. 138. Aug. 19. de ciu. ca. 11. hoc summum bonum nostrum, & finis ciuitatis Dei. Idem 1. de Trin. cap. 13. contemplatio promittitur nobis actionum omnium finis, & æterna perfectio gaudiorum: de qua Iohan. Videbimus eum sicuti est.

CAPVT XXVI.

ET factum est cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis: Scitis quia post biduum Pascha fiet, & Filius hominis tradetur vt crucifigatur. Tunc congregati sunt Principes sacerdotum, & seniores populi in atrium Principis sacerdotum, qui dicebatur Caiphās: Et concilium fecerunt vt Iesum

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

1. **H**IL. Passurum se admonet post sermonem de reditu in claritate, vt Sacramentum Crucis ad huc enim alia dicenda erāt. 3. Rab. Pascha, dies appellatur quo agnus occidebatur. s. 14. luna ad vesperam, 15. verò succedebat festiuitas azymorum, Euangelistæ tamen vnum pro alio ponere solent. Glo. vnde Mar. erat Pascha & azyma post biduum. & Luc. dies azymorum, qui dicitur Pascha. Hier. Pascha quod Hebraicè פסח, Pesac, non a passione, vt plerique arbitrantur, sed a transitu nominatur, quod exterminator videns sanguinem in foribus, pertransierit; vel Dominus desuper ambularet, auxilium præbens Israëlitis. Remig. vel quia transferunt Israëlitis a seruitute in libertatem, & Christus etiam transiit a mundo ad Patrem, & mundum a seruitute redemit. 4. Orig. c. quale nunquam factum est. 5. Int. prænouit & non declinauit, sed etiam, ceteris ire nolentibus, pergit intrepidus. Orig. præmunit eos, ne postea obstupescant. 6. Orig. impersonaliter posuit, tradidit enim Deus ex misericordia, Iudas ex auaritia; Sacerdotes ex inuidia; diabolus ex timore, ne per eius doctrinam amitteret genus humanum. 7. Int. qui debuerunt se parare ad Pascha, contra verum agnum se armant. Remig. tunc, id est, antequam Pascha celebraretur. 8. Chry. in hom. multi erant tunc Principes sacerdotum, cum lex vnum tantum esse velleret, eumque, dum viueret, sed postea annui facti sunt.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

3. **H**IER. Post duos dies luminis veteris & noui testamenti, verum Pascha celebratur; etsi terrena dimittentes ad cælestia festinemus, Pascha celebramus. Glo. immolato agno septem dies azymorum sequebantur: passo enim Christo, toto sæculi tempore viuendum est in azymis sinceritatis & veritatis.

ADDIT. AVET. IN CAP. XXVI.

1. s. feria tertia: est autem Hebrais. Factum est, pro, &c. 3. transitum significat. vide Exod. 12. Hebr. חמשה חל. חמשה, vnde Pascha sumitur aliquando pro agno Paschali, aliquando pro ipsa festiuitate, 5. vel 7. diebus, quibus durabat, vel prima die. s. 4. ad vesperam, qua 15. incipiebat, vt hic. Putant autem quidam Christum edisse Pascha feria quinta. At Iudeos feria sexta ad vesperam, vt solebant, cum in diem sextum incidebat, nempe transferebant in sabbatum, ne duo dies simul essent, quibus non liceret operari. 6. A Iuda, Pontificibus, & Pilato. 7. s. feria quarta. 8. forte intelliguntur Principes 24. familiarum sacerdotalium de quibus 1. Par. 24. a. Lac. vocat magistratus.

dolo tenerent, & occiderent. Dicebant autem, Non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Cum autem Iesus esset in Bethania in domo Simonis leprosi, accessit ad eum mulier habēs alabastrū vnguenti pretiosi: & effudit super caput ipsius recumbentis. Videntes autem discipuli, indignati sunt, dicentes, Vt quid perditio hæc?

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

9. Int. nam si palam timebant ne eis tolleretur. 10. Int. non timentes seditionem, sed ne auxilio populi de suis manibus tolleretur Leo in serm. de pass. non festinitati, sed facinori studebant, seditiones enim metuebant, non ut populus peccaret, sed ne Christus euaderet, diuino tamen consilio non nisi in Pascha furorē exercuerunt. oportebat enim manifesto impleri effectu, quæ diu figurato fuerant promissa mysterio. Chry. in hom. furorē feruentes mutarunt consilium, & Christum in festiuitate occiderunt. 11. Glo. redit ad diem qui erat ante sex dies Paschæ. Aug. 2. de conf. Euang. hoc de vnguento, recapitulando Matthæus & Marcus posuerunt, itaque non dixerunt, Post hæc cum esset Bethania.

12. Aug. 2. de conf. Euang. Lucas simile factum commemorat, sed aliud, credibileque est duos fuisse Simonēs. 14. Int. olm, sed postea à Christo mundati. Hier. mansit autem nomen pristinum, ut virtus curantis appareat. Chry. in hom. meminit lepræ, ut ostendat hinc fiduciam mulierem accessisse accedendi ad Christum, quod leprosum curasset. 15. Int. est genus marmoris in quo bene seruantur vnguenta sine detrimento. Rab. est autem candidum & variis coloribus intinctum. 16. Hier. alius Euangelista dixit nauidum pistillum, id est, vetum, & absque dolo. Glo. Marcus spicatum, id est de spicis & foliis confectum. 18. Glo. peccatrix super pedes, non peccatrix super caput. Orig. puto tres fuisse mulieres, vñā, de qua Matthæus & Marcus; alterā, de qua Lucas; tertiam, de qua Iohannes. Hier. alia est quæ super pedes effudit, scilicet meretrix, alia quæ super caput. Ambr. in Lucam, potest questio meriti & temporis diuinitate dissolui, ut adhuc illa peccatrix sit, iam ista perfectior. Chry. in ho. eadem est de qua Matthæus, Marcus, & Lucas; altera verò de qua Iohannes, Lazari soror. Greg. in ho. eadem est quam Lucas peccatricem, Iohannes Mariam vocat. Aug. 2. de conf. Euang. eadem mulier est, quæ ad pedes accessit, ut narrat Lucas, & Iohannes commemorat; & quæ caput vixit (ut ait Iohannes, Matthæus, & Marcus) vixit autem tunc non solum caput, sed etiam, quod Iohannes ait, pedes. Idem 3. de doct. Christiana, c. 12. in talibus non vsus rerū, sed libido ventis in culpa est, & quod in aliis personis plerumque flagitium est, in diuina vel prophetica, magnum signum est; odor enim bonus, fama bona est, &c. 19. Glo. Iohannes dicit hæc Iudam locutum: potuerunt verò alij consentire, vel idem dicere: non gratia cupiditatis (ut ille) sed ob curam pauperum. Chry. in hom. audierant dicentem, misericordiam volo, & non sacrificiū; cogitabant ergo si holocausta non accipit, multo minus olei vsum. Hier. synecdoche est; sic Paulus ad Hebræos de vno Esaia loquens, ait, Secti sunt. Aug. 2. de conf. Euang. potest intelligi alios discipulos idem sensisse, aut dixisse, sed alio animo. Iohannes verò solius Iudæ meminit, ut ea occasione eius furandi consuetudinem intimaret.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

12. Int. mundum redempturus, moratur in domo obedientiæ. Hier. 13. Glo. per domum hanc accipe populum credentem & curatum. Simon enim obediens. c. Orig. Oleum in Scriptura, aut opus misericordiæ significat, quo verbi lucerna nutrita clarescit; aut doctrinam, qua verbum fidei accensum nutritur; est autem oleum vulgare, opus bonum factum ex naturali iustitia non propter Deum, ut sit ab infidelibus; quod ipsum tamen Deus acceptat, sed non ad vitam æternam; si autem propter Deum fit, vnguentum est boni odoris; & quidem factum in vtilitatem hominum, ut faciunt poenitentes elemosynas pro remissione peccatorum, vñctio est pedum Domini: si autem ad Dei gloriam, ut dum studerit castitati, ieiuniis & orationibus, vñctio est capitis Domini, & vnguentum pretiosum, cuius odore tota Ecclesia repletur, & hoc est proprium opus perfectorum: vel doctrina necessaria vnguentum est pedum; agnitio verò fidei ad solum Deum pertinet, vnguentum capitis. Phil. mulier, gentium populus: caput Christi, Deus: vnguentum boni operis, fructus; pauperes, Iudæi fide indigentes.

17. Glo. significatur Ecclesiæ iudes, quæ dum Christi Deitatem prædicat, caput vngit; dum verò humanitatem, pedes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

9. s. occulte, & per insidias. 10. potest verti etiam, ne forte fiat, eruntque tunc verba ipsorum. 12. diebus sex ante Pascha id contigit, ut ait Iohannes: itaque hic, per recapitulationem dictum. 14. Apparet à Christo fuisse sanatum, sed nomen à morbo retinuisse. c. s. liquoris suavis, & salutiferi odoris, quales solent esse aque odorifera. 18. s. postquam super pedes effuderat. 19. pr. discipulus. s. Iudas, synecdoche, quamquam forte etiam alij indignati, alio tamen affectu quam Iudas.

potuit enim istud venundari multo, & dari pauperibus. Sciens autem Iesus, ait illis, Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me: nam semper pauperes habebitis vobiscum: me autem non semper habebitis. Mittens enim hæc vnguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis: vbi-
cumque prædicatum fuerit hoc Euangelium in toto mundo, dicetur & quod fecit hæc in memoriam eius. Tunc abiit vnus de duodecim, qui dicebatur Iudas Scarioth ad Principes sacerdotum: & ait illis, Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tra-
dam: At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde quærebat opportunitatem vt eum traderet. Prima autem die azymorum

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

20. Chry. in hom. videbat Dominus mulieris mentem, cuius multa religio, & ineffabile studium; itaque permisit effundi vnguentum condescendens sicut Pater eius, odorem victimæ & fumum patie-
batur. 21. Remig. apparet aliquid molesti locutus contra eam. Chry. in hom. vult Dominus bonum, etsi non diligenter factum, suscipi & foueri; loquitur verò hæc ad consolationem mulieris. 22. Int. f. deuotionis & pietatis. Remig. q. d. non perditio est, vt dicitis. 23. Hier. f. præsentia corporali, quomo-
do nunc vobiscum sum, in omni conuictu & familiaritate. 25. Remig. mos erat mortuorum corpora aromatibus condire; futurum autem erat, vt hæc mulier id Christo officium non posset exhibere cum vellet, ideo diuina prouidentia factum est, vt viuum vngeret. 26. Rem. i. moriturum me & sepeli-
endum ostendit. 27. Chry. in hom. rursus mulierem consolatur. 28. Int. id est, quocumque se dilataue-
rit Ecclesia. Rab. 29. Rab. Iudas contradicens, perfidiam infamiae adeptus est, ista verò pia deuotio-
nis gloriam. 30. Int. Nota notitiam futurorum in Christo. Hier. ¶ Chry. in hom. ecce quod dixit fa-
ctum est, & vbiq; videbis hanc mulierem famosam, quod multis regibus & ducibus nō contigit, fe-
cit hoc virtus prædicantis: quare autem solum promittit sempiternam memoriam? cum opus bonum
dixit, satis indicauit mercedem accepturam. 31. Int. i. Ecclesia. 32. Int. i. obsequium quod mihi piè
exhibuit. 33. Int. Mariæ. 34. Glo. quando congregati sunt Principes, congregati verò sunt quarta
feria, accessit Iudas vt venderet. Chry. in hom. tunc. f. quando audiuit de prædicando Euangelio, &c.

35. Rab. non coactus, nec inuitatus, sed spontè sceleratum iniit consilium. Int. damnum de effusione
vnguenti vult magistri pretio cōpensare. Hier. ¶ Orig. vt venderet pretio volentem redimere totum
mundum. g. Chry. in hom. q. d. vnus de primo choro sublimiter electorum. 36. Chry. in hom. erat
enim alius Iudas. Remig. Scarioth villa vnde ortus Iudas. 37. Hier. quasi vile mancipium tradens in
potestate eumentium pretium ponit. Leo serm. de pass. Inebriatus veneno dum sitit lucrum, Dominum
vendit; Amanti pecuniam vilis est omnis affectio. 38. Int. idem pretium quo Ioseph venditus est à
fratribus. Hier. Ioseph non 20. aureis, iuxta 70. interpretes, sed iuxta Hebraicā veritatem 10. argenteis
venditus est. Orig. tantam mercedem cōstituerunt quantos annos Christus cōuersatus fuerat in mun-
do. 39. Int. f. qua sine turbis eum tradere posset, quod Lucas aperte ait. Orig. 40. Int. ecce opportu-
nitas. 41. Int. f. Paschæ. Remig. ¶ Hier. 14. mensis primi, prima dies azymorum, Chry. in hom. quinta
feria ad vespeream, numerant autem Iudæi à vespere diem. Remi. eadem nocte qua agnus solebat im-
molari, tentus & ligatus à Iudæis Christi passionis suæ sacravit exordium.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

38. Aug. 1. de q. Euan. ca. 41. significantur iniqui, qui persequentes temporalia; quæ ad quinq; sensus
pertinent. Christum habere noluerunt: factum autem hoc sexta ætate mundi, sexies quinq; numerum
illum efficiunt. 39. Orig. qui volunt perdere Dei verbum tempore persecutionis, opportunitatem
hanc quærent, quando multitudo credentium non est circa verbum veritatis. Glo. qui pro murete
fallum testi. nomium dicunt, Iudam imitantur, Deum, qui veritas est, vendentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

22. i. egrégium pulcrum. Gra. ἁγλὸν d. pro habebitis. 25. q. d. velut sepeliendum vnxit. f. mora à Spi-
ritu sancto, c. f. id, ortè non cogitavit, aut intellexerit. 30. f. H. storia hac de iis qua feci, & passus sum pro
hominum salute. c. p. q. id quod. f. f. mulier. sic paulo post, eius. f. mulieris. 34. cum. f. Principes congrega-
ti: de quo suprè. 38. intellige fideles. quid si propham, singuli valebant drachmam: si sacri, 4. drachmas.
40. f. feria quinta: ad cuius vespeream edebatur agnus.

access^herunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis paremus tibi comedere Pascha? At Ies⁴³us dixit, Ite in ciuitatem ad quemdam: & dicite ei, Magister dicit, Tempus meum propè est: apud te facio Pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut consti-⁴⁵tuit illis Ies⁴⁶us: & parauerunt Pascha. Vespere autem facto, discumbebat cum duode-⁴⁷cim discipulis suis. Et edentibus illis, dixit, Amen dico vobis, quia vnus vestr⁴⁸um me traditurus est. Et contristati valdè, cœperunt singuli dicere, Numquid ego sum Do-⁴⁹mine? At ipse respondens, ait, Qui intingit mecum manum⁵⁰

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

42. Remig. puto inter hos fuisse Iudam proditorem. 43. Chry. in hom. non erat ei domus nec tur-
guriū, nec verò discipulis. 44. Aug. 2. de conf. Euang. quem Marcus & Lucas dicunt patrem fami-
liā, vel dominum domus, Matthæus, breuitati studens, tantum insinuat, alioqui nemo ita loqui-
tur. Ite ad quemdam. Itaque duobus hæc verba sunt interposita à Matthæo ex persona sua. Chry. in hom.
dixit ad quemdam, ostendens se ad ignotum mittere, & posse non pari si voluisset, qui huius mēi per-
suasit, vt discipulos susciperet, cum esset ignotus, & ea causa multorum odium incurreret. Auct⁵¹or. vide
additionem. Hier. solet Scriptura nomen personarum, locorumque omittere. 45. Chry. in hom. mul-
ticiplici passionis mentione præparat discipulos, simul & ostendit se voluntariè pati. 46. Chry. in hom.
ostendit se vsque ad vltimum diem non esse legi contrarium. Orig. factus est sub lege, vt eos qui sub
lege erant, ex lege educeret. 47. Chry. in hom. hoc addit, vt sufficienter præpareret, & ne existimaret
ipsum velle occultari. 48. Remig. s. quo agnus immolari solebat. 50. Remig. in quibus adhuc Iudas
numero, non merito Hier. omnia sic agit Iudas, vt tollatur suspicio proditoris. 51. Hier. dabat pœni-
tentia locum, vt intelligens sciri cogitationes suas, respisceret. Leo. ser. de Pass. notam sibi esse prodit-
oris conscientiam demonstrat, non asperè, & apertè confundens, sed leuiter & tacitè conueniens, vt
facilius corrigeret pœnitendo. 52. Glo. non designat specialiter, ne fiat impudentior. 54. Intr. s. quia
non erant sibi huius reatus conscij. 54. Orig. Quanta discipulorum bonitas, qui plus Christi verbis
credent, quàm suæ conscientia. Glo. timentes fragilitatem, quærunt de peccato cuius non habent
conscientiam. 55. Intr. qui latenter notatus non respiscit, manifestius arguitur, non tamen ex no-
mine. Hier. aliis à cibo reuocatis, quā impudentia tradidit, eā manum cum Magistro mittit, vt bonam
conscientiam mentiatur. Orig. proditorem demonstrat indicio Prophetæ dicentis, Qui manducat
meum panem, &c. 56. Chry. in hom. Facit Christus vt Iudas secum intingeret, magis cum confun-
dens, & in amorem attrahens.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

48. Intr. quando verus Sol ad occasum properabat. Rab. 49. Intr. quia eis æternam requiem præpa-
rabat, & per eos aliis Rab. 56. Orig. tales sunt qui fratribus insidantur, cum quibus ad eandem men-
sam corporis Christi simul fuerunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

h. s. à Christo vocati. 43. prius ipse iusserat parare, vt ait Lucas, quarunt ergo vbi. l. extra Ieru-
salem non licebat celebrare. vide Deut. 19. 44. i. ad certum quemdam. sic solent qui narrant, cum tamen
res propriis nominibus gesta sit. Hebræi in talibus solent dicere Almoni, & Peleni Hispani Fulau, & Zu-
tauo, cum scilicet certam personam velunt significare, non expresso nomine, vt fit à narrantibus. Sensus er-
go, non quidem dixisse Christum, Ite ad certum quemdam, sed misisse discipulos ad certum quem am. vide
1. Reg. 21. & 2. Reg. 15. m. apparuit huic fuisse vnum ex Christi discipulis, sic enim solebat ipsi Christum
appellare, vnde Martha. Magister adest. 45. s. discedendi è mundo, vel aliò abeundi. 48. s. inter duas
vesperas, quo tempore præeperat Deus agnum immolari. i. vt quidam interpretantur, inter declinat-
ionem Solis ad occasum, & ipsum occasum. At alij, quod magis probò, inter occasum, & noctem ipsam, scili-
cet, in crepusculo v. spertina. vide Sch. lia nostra in Exod. 12. 49. & id potest dici etiam de eo, qui stat
ad mensam, quo gestu probabile est solitè agnum edere, tenentes baculos, more accinctorum ad iter, licebat
& ante & post sedere, alia præter agnum edentes. n. Gra. int. mixt. d. in ead. vas. q. d. vnus ex iis, qui me-
cum eadem lance utitur, itaque apud Mar. quod dicitur, & pro præterito accipiendum est.

in paropside, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: ⁵⁹ vā autem homini illi per quem Filius hominis traderetur: bonum erat ei si natus non ⁶¹ fuisset homo ille. Respondens autem Iudas, qui tradidit eum, dixit, Numquid ego ⁶³ sum Rabbi? Ait illi, Tu dixisti. Cōnantibus autem eis, accepit Iesus panem, & bene- ⁶⁷ dixit, ac fregit: deditque discipulis suis, & ait,

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

57. Rab. Marcus in carino. est autem carinum vas fictile. 58. Ioh. f. homo pacis meæ, qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem. Remig. ¶ Chry. in hom. hoc dixit ne infirmitatis esse existimarent discipuli quod passurus erat. 59. Hier. pœna prædicitur, vt quem pudor nō vicerat, corrigant denunciata supplicia; quæcumque enim passus est. prius à Prophetis prædicta sunt. Chry. in hom. hoc dixit vt corrigeret proditorem. etsi verò scriptum est passurum Christum, non ideo excusatur Iudas. non enim eius traditio salutem operata est, sed sapientia Christi, aliorū nequitia vitabatur. 60. Orig. s. à diabolo, cuius Iudas minister. 61. Hier. multò melius non subsistere, quàm malè subsistere. 62. Int. s. ne tacendo videretur se prode alii interrogantibus. Orig. 63. Hier. blandientis fingit ass. s. Orig. vel dicit quasi subsannans, quòd magister vocaretur, cum non esset hoc vocabulo dignus. 64. Int. q. d. tu prodidisti, non ego. Remig. tu dicis, & verum dicis; siue, tu dixisti, & nō ego: datur verò adhuc pœnitentiæ locus, dū non apertius manifestatur. Rab. potuit fieri, vt nō omnes ad hæc quæ dicebantur, aduerterent. 65. Int. finito veteri Pascha, transit ad nouum. Hier. ad verum Paschæ Sacramentū transgreditur, vt se in veritate sui corporis & sanguinis repræsentet. Aug. ad Ianuariū epist. 118. Apparet non ieiunos discipulos communicasse, sed placuit Spiritui sancto, vt honorem tanti Sacramenti postea non nisi ieiunū Christi corpus acciperent, voluit Christus vt vehemētius mysterij huius altitudinem commendaret, vltimum hoc infigere cordibus, & memoriæ discipulorum; ordinem verò quo deinceps sumendum erat, non præcepit, sed reliquit Apostolis constituendū Glo. oportebat prius Pascha typicum consummari, & sic veteri Paschæ Sacramenta subtrahi. 66. Aug. in Iohannem tract. 26. commendauit Dominus corpus & sanguinem suum in rebus quæ ad vnum aliquid rediguntur ex multis; pacisque & vnitati nostræ mysterium in sua mensa consecrauit. Remig. ideo panem vt non esset difficultas in acquirendo, & homines de labore manuum suarum sacrificium Deo offerrent. Glo. Postquàm carnes agni comederat cum Apostolis, panem assumit. Amb. 4. de Sacramentis cap. 4. Anteriora sunt mysteria Christianorum quàm Iudeorum. obtulit enim Melchisedech panē & vinum; Christus autem Sacerdos secundum ordinē Melchisedech. Greg. in regist. Romana Ecclesia azymos offert, aliæ verò Ecclesiæ fermentatum. Ambr. 4. de Sacramentis. cap. 4. vbi accesserit consecratio, de pane fit caro Christi, tanta est vis in sermone Domini quo consecratio fit. Fit ergo ex pane corpus Christi, ex vino, sanguis. Aug. de verb. Dom. substantia panis & vini in corpus Christi & sanguinem consecrator. 68. Leo in Ser. de Pass. etiam traditori, vt ostenderetur is nulla iniuria exasperatus. Aug. in Iohannem tract. 26. accepit Petrus ad vitam, Iudas ad mortem. Chrysost. in homil. postea intrauit in eum sathanas, vt ait.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

60. Orig. Christum tradit, quicumque eius discipulos tradit. Remig. & Christum tradit, qui polluta conscientia ad eius mensam accedit. 66. Rem. fructum terræ obtulit, venerat enim vt maledictionem auferret, qua ob peccatum Adæ maledicta est terra. 67. Aug. lib. sent. prof. cum frangitur hostia, & sanguis in ora funditur, Christi corporis immolatio in cruce, & eius sanguinis effusio de latere designatur. Glo. fregit, vt ostenderet sua sponte passurum. Dionys. in Eccles. Hierar. cap. 3. ostenditur per hoc simplex Dei verbum per humanationem compositum, & visibile ad nos peruenisse, nosque spiritualium bonorum distributorum participes fuisse.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

o. s. ad mortem. 58. s. in Prophetis. p. i. melius ei fuisset. 61. sed in utero matris mortuus, vel si non fuisset conceptus. melius enim secundum Hieron. non subsistere, quàm malè subsistere. 62. s. simul cum aliis interrogantibus. 64. s. quod res est: id enim significare hanc phrasim apparet ex similibus Christi responsonibus: intelligendum verò id Christum adeo submisisse dixisse, vt alij non intellexerint. 65. post cœnam agni lauit pedes discipulorum, iterumque mensa accubens, instituit Sacramentum. Grac. est id iertur, edentibus, seu vescientibus. q. i. Deum laudant, vel consecrauit panem. vide 1. Cor. 10. 67. Sic olim vnus panis consecratus fidelibus fractus distribebatur. 68. non ore, vt nunc, sed manib. excipientibus.

⁶⁹ Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. Et accipiens calicem, ⁷⁰ gratias egit: & de-
dit illis, dicens, ⁷¹ Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui
pro multis effundetur in remissionem peccatorum. ⁷² Dico autem vobis, non bibam
amodò de hoc genimine vitis vsque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum
in regno Patris mei. Et hymno dicto, exierunt in montem Oliueti. ⁷³ Tunc dicit illis Je-
sus: Omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim,

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

Iohannes. granius enim peccauit tali mente accedens ad mysteria, & non inde factus melior; non prohibuit autem Christus, vt scias nihil dereliquisse eorum quæ ad correctionem conueniunt. Remi. Reliquit exemplum Ecclesiæ, neminem à societate sui, aut cõmunione corporis & sanguinis Christi segregandi, nisi pro publico crimine. Hil. sine Iuda factum hoc est, discesserat enim. 69. Int. q. d. intelligite. Aug. de verb. Dom. Inuitat seruos, vt præparet eis cibũ seipsum, quando māducatur Dominus, reficit, sed non deficit: manducatur in Sacramento, & integer manet. 70. Int. scilicet, quod sub specie panis videtur. 71. Rem. ostendit se de nostra salute gratulari. Chry. in hom. docet qualiter mysterium hoc oporteat nos perficere, vtque pati debeamus cum gratiarum actione. 72. Int. ipse æqualis Deo Patri, quid ergo subditus faciet? 73. Chry. in ho. ne turbarentur, primũ ipse bibit sanguinem suum. Hier. contra Heluid. Dominus conuiuium fuit, ipse comedens, & qui comeditur. 74. Int. f. dedicator. 75. Int. non veteris, quod sanguine hircorum dedicatum est. Chry. in hom. quod promittebat vetus Testamentum. nouum continet. sanguis ille vitulorum, hic Domini. 76. Int. quia impossibile est sanguine hircorum peccata auferri. 77. Rem. multos enim venerat redempturus de omnibus gentibus. Chry. in hom. ostendit suam passionem mysterium esse salutis humanæ. 81. Int. f. genimen. v. Aug. 1. de q. Euang. cap. 43. per hoc suis immortalitatem promittit. Hil. ex hoc apparet non habuisse Iudam cum eo. nõ enim erat bibiturus in regno. 82. Int. f. immortalis, & impassibilis. 83. Chry. in ho. id est, resurrectione, vnde illud, Simul comedimus & bibimus cum eo postquam resurrexit; cum autem dicit nouum, nouum modũ significat. nõ enim comedit & bibit tãquam cibo indigens, sed ad certitudinem resurrectionis. 84. Orig. Docebat discipulos hymnum dicere Patri pro benedictionis pane & calice. Glo. Cantabat Patri gratias agens. 86. Hier. Prædicit quid passuri sint, vt non desperent salutem, sed agentes pœnitentiam liberentur. 88. Int. f. Zacharia vbi dicitur, Percure pastorem, scilicet, ex persona Prophetæ ad Deum. Hier. ¶ Chry. in hom. ostendit se secundum Dei consilium passurum.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

78. Int. mortalitatem bibit Christus, & legis vetustatem, dum ei placuit. Rem. q. d. non delectabor ceremoniis huius populi, in quibus præcipuè agnus Paschalis. 80. Int. id est, humanitatis. Glo. bibit in resurrectione factus immortalis. vel vitis, Iudæi, qui ad corpus Christi accessuri erant, post ingressas gentes. 83. Hier. Regnum Patris, fides credentium; quam cum Iudæi receperint à Patre adducti ad Filium, tunc de vino eorum Dominus bibet. 84. Chry. in hom. audiant qui vbi manducarunt, gratias non agunt; & qui in sacris mysteriis vltimam orationem non audiunt, quæ huius hymni signum est. 85. Int. Spirituali cibo pastus conscendere debet ad montem virtutum, quibus vngatur, vel reficiatur. 87. Int. id est, in ista tribulatione. ¶ nocte congruit scandalum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

70. his verbis consecrauit, vt nunc sacerdotes. Itemq; sanguinem sequentibus. est autem sensus, id quod sub speciebus his continetur. est autem factiua oratio; id est, ea finita res completur. r. nom. ior, poculum. 71. Ex æterno, vnde dicta Eucharistia. q. Gratiarum actio. Cum gratiarum enim actione offerri, & summi debet. 75. ad distinctionem eius, quo firmatum est vetus. Exo. 24. sub. autem, confirmatiuum. s. id est, fœderis, pacti. nam Hebr. ברית, & quidem Gra. διαθήκη, dispositionem etiam significat. quamquam potest etiam hoc loco pro testamento accipi, scilicet, dispositione meritori. vide Gal. 3. Hebr. 8. 77. scilicet, efficaciter, nam sufficienter pro omnibus. potest & multis, pro omnibus accipi, more Scriptura. t. scilicet, in cruce. Gra. præsens est, sed pro futuro, vel quia: nunc effunditur, scilicet, dum offertur; obtulit enim Christus tunc secundum Cypr. & quotidie etiam secundum Ambr. effunditur; quia quotidie offertur. 79. vinum, vocat suum sanguinem, quia sub vini speciebus. sic Paulus Eucharistiam panem vocat ob species; vel loquitur de vino, in mensa posito, vnde calicem impluerat. 84. i. cum laudes dixissent Deo, seu gratias egissent. x. pro, illo tempore, seu illa nocte: non enim id factum postquam exierunt, sed antè, vt patet ex Iohan. & Luc. 2. scilicet, fide amissa, vel vacillante. aa. scilicet, propter ea, quæ in me vobis dicitur.

Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis. Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam. Respondens autem Petrus, ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. Ait illi Iesus, Amen dico tibi: quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis, Ait illi Petrus, Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt. Tunc venit Iesus cum illis in villam quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis, Sedete hic, donec vadam illuc, & orem. Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari & mœstus esse. Tunc ait illis, Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

89. Hier. s. vt ponat animam pro ouibus suis. 90. Chry. in hom. non relinquit in tristibus, sed læta prænuntiat. 91. Orig. s. Galilæam gentium. 92. Hil. efferebatur affectu Christi, & eius verba, suamque imbecillitatem non considerabat. Hier. ardebat affectu Christi, & eius verba, suamque imbecillitatem non considerabat. Hier. ardebat affectu erga Dominum. Rem. quod dixerat Dominus prævidendo, iste negat amando. permittit verò Christus eius casum, naturam humanam de fragilitate conuincens. 93. Petrus ex ardore promittit, Christus vt Deus, futura prædicit. 94. Int. Mar. dicit, Antequam gallus bis vocem dederit: cæteri, Antequam gallus caneret. August. de conf. Euang. ante primum galli cantum cœpit negare, quod attenderunt tres Euangelistæ, quamquam & ante primum galli cantum tantus erat eius timor, vt ter negare potuisset. 95. Int. q. d. timor erit causa ter me negandi.

96. Aug. de conf. Euang. Apparet ex Euangelistis & Petrum ter expressisse præsumptionem suam, & ter illi à Domino responsum. 97. Orig. hic etiam Petrus nescit quid dicat. 98. Int. intellexit enim quod timore mortis prædiceret eum negaturum. Rab. 99. Int. scilicet, ex amore & ardore eodẽ. Rab. Chry. in hom. non sufficit desiderium hominis sine auxilio diuino. 100. Rab. est radicem montis Oliueti trans torrentem Cedron, 102. Int. q. d. non inqueamini, sicut nec loco, ita nec mente. Chry. in hom. consueuerat sine discipulis orare, docens quarendam sollicitudinem ad orationem. 103. Int. cuius oratio omnium redemptio. Orig. conueniebat priusquam proderecur, orare. Damas. 3. lib. c. 24. orat, vt nos doceat à Patre petere; & nobis Patrem reconcilians, ipsumque vt principium honorans, & monstrans non se Deum contrarium. 104. Int. progressus parum. 105. Int. quibus secretiora manifestaret. Remig. 106. Hil. non de se orta est mœstitudo, sed de eis quos assumpserat. Hier. contristabatur non timore patiendi qui ad hoc venerat, sed propter infelicitissimum Iudam, & Apostolorum scandalum, & Iudeorum reprobationem, & questionem Hierusalem. Damas. 3. lib. ca. 23. Fugiuere omnia naturaliter non existere, quod fuit etiam in verbo homine factò, vnde habuit mortis timorem naturalem, & tristitiam. Hier. Contristatus est, vt veritatẽ probaret assumpti hominis. Aug. lib. 9. 3. q. 80. habuit Christus affectiones quæ non possunt esse nisi in anima, miratus est enim, iratus & contristatus. Damas. lib. 3. permittebat carni pati propria, sed nihil in Christo coactum, volens enim esuriit, timuit, & contristatus est. 108. Int. s. pro Iuda damnanda. 109. Ambr. in Lucam, non diuina substantia, sed anima.

110. Hier. non propter mortem, sed donec Apostolos sua liberet passione. 111. Int. scilicet pondus tribulationis. Orig. cæteros vt infirmiores sedere iussi, vos vt firmiores volo collaborare mecum in vigiliis & orationibus.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

94. Glo. ante Galli cantum id est, crescentibus tenebris negat, vicina autem luce culpam lachrymis lauat. 101. Hier. interpretatur vallis pinguis. Rem. Orans in monte, docet cælestia oratione querenda; in villa autem seruanda in oratione humilitatem, in valle pinguedinis, quia pinguedine charitatis mortem suscepit, vultque nos, non aridos esse, sed pingues charitate.

ADDIT. A. V. C. T. IN CAP. XXVI.

bb. bis scilicet, vt ait, Marcus: est autem secundus galli cantus præcipuus, scilicet, paucis ante lucem horis, nam primus post mediam noctem, vel q. d. antequam gallus compleat cantum suum. cc. presens est, ex. 24. 100. xpo. agrum, locum. 101. Est ad radices montis Oliueti, nec inde procul sepulcrum. Orig. Gra. vallis Heman, pingue i. s. eum. 106. id est, grauiter angitur, ostendit se vt hominem mortem horrere. 110. id est, vt parum absim à morte, vel simili tristitia morti, aut ei, qua in morte accidere solet. 111. pro, manete.

¹¹² hic, & ¹¹³ vigilate mecum. Et ¹¹⁴ progressus pusillum, ¹¹⁵ procidit in faciem suam orans, & dicens, Pater mi, si ¹¹⁶ possibile est, ¹¹⁷ transeat à ma calix iste: verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Et venit ad ¹¹⁸ discipulos suos, & inuenit eos dormientes, & dicit Petro. Sic non potuistis vna hora ¹¹⁹ vigilare mecum? Vigilate & orate, vt non intreris in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Iterum secūdò abiit, & orauit dicens, Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua. Et venit iterum, & inuenit eos dormientes, erant enim oculi eorum grauati. Et relictis illis, iterum abiit, & orauit ¹²⁰ tertio eundem sermonem dicens.

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

113. Int. s. à somno infidelitatis & torpore mentis, ne diabolus obrepat. 114. Orig. nolebat longè fieri ab eis, vt viderent orantem, & discerent humilia de se sapere, & orare sollicitè. 115. Int. vt humilitatem mentis habitu corporis ostendat. 116. Aug. 3. de cons. Euang. q. d. si vis (vt ait Lucas) si enim voluerit, fieri potest. 117. Orig. hoc orat secundum quod cepit pauere & tristari, suscipiens enim carnem humanam, eius proprietates impleuit, vt veram carnem habere comprobaretur: & nota quod Iohannes hoc non commemorauit, quia magis diuinam naturam exposuit. Hil. transeat. i. quomodo à me bibitur, ita ab his qui post me passuti sunt, bibatur sine dissidentia, sine metu mortis: dixit verò, Si possibile est, quia est difficile horum acerbitate corpora nō vinci humana. 118. Hier. s. populi Iudæorum, quos non excusat ignorantia, quando habent Prophetas qui de me vaticinantur. Orig. transeat vt Iudæi in passione mea non pereant. 119. Int. quasi in se reuersus hoc dicit. 120. Int. s. humano affectu, Hil. vellet suos non pati, ne fortè in passione dissident. Aug. in Enchir. ostendit priuatam quamdam hominis voluntatem, sed quia rectum esse hominem, & ad Deum dirigi, hoc subdit. 121. Int. docet humanæ voluntati voluntatem Dei præponi. Leo in serm. de Pass. hæc vox omnes fideles instruit, omnes confessores accendit, quis tentationes vinceret & aduersa, nisi Christus in omnibus, & pro omnibus Patri diceret, fiat voluntas tua? 122. Int. præ tristitia somnum vincere non possunt. Chry. in hom. nox erat, & oculi tristitia grauati. 123. Int. quia præ ceteris erat gloriatus, præ ceteris erat increpandus. Hil. 124. Chry. in hom. quia alij idem dixerant quod Petrus, omnium infirmitatem arguit. 125. Int. non ne tentemini, sed ne tentatione superemini. Hier. 126. Hil. non de se hoc dicit, ad eos enim sermo hic conuersus est. 127. Int. s. ad confitendum. 128. Int. s. ad tolerandum. ¶ quia nondum induci virtute ex alto. Remig. dicit spiritum suum promptum ad patiendum, sed carnem timere. 129. Int. s. similiter. Chry. in hom. ex affectu humanæ infirmitatis, quo mortem timebat, orationem repetit, certificans humanitatis veritatem, repetitio enim in Scriptura veritatis demonstratiuum est. ff. Hil. transire non potest, nisi bibat, quia pati nisi ex eius passione non possumus. 131. Int. Languescebant enim eorum oculi vicina negatione. Hier. 132. Orig. non tantum corporum, quantum animarum. 133. Orig. docens orandum donec impetremus.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

112. Orig. vnusquisque in gradu suæ vocationis consistat. 122. Orig. absente Domino vigilare nec vna hora potuerunt, vigilat verò, qui facit bona opera. 128. Hier. quantum de ardore mentis confidimus, tantum de fragilitate carnis timeamus. Orig. qui spiritualior est, sollicitior debet esse, ne magni ipsius bonum grauem habeat lapsum. 134. Rab. s. vt à peccatis præteritis veniam, præsentibus malis tutelam, futuris periculis cautelam oremus, & vt orationem omnem ad Patrem, Filium, & Spiritum sanctum dirigamus, vt quæ integer spiritus noster, & anima & corpus seruetur. Remig. ter orat maxime pro Petro, qui ter erat negaturus. Aug. 1. de q. Euan. ter. orauit, quia trina est tentatio cupiditatis, & trina timoris: nempe est cupiditas carnis, honoris, & voluptatis; timor mortis, ignominie, & doloris.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

114. s. vt possent discipuli spectare quid ageret. 117. i. libera me ab hoc acerbissimo mortis genere. 120. s. s. desiderio naturali. dd. ¶ venit, & inuenit, & vtrumque præsens est. sic & inf. ec. q. d. te ante Petre, qui tam multa polliceris! 125. i. ne succumbatis. 127. q. d. et si spiritu estis prompti, at carne infirma, vel tentat quidem fortis, at homo debilis. ff. Gra. vt non.

Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis, Dormite iam, & requiescite : ecce appropinquabit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus, ecce appropinquauit qui me tradet. Adhuc eo loquente, ecce Iudas, vnus de duodecim venit, & cum eo turba multa, cum gladiis & fustibus, missi à Principibus sacerdotum, & senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens, Quemcumque osculatus fuero, ipse est: tenete eum. Et confestim accedens ad Iesum, dixit, Aue Rabbi. Et osculatus est eum. Dixitque illi Iesus, Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Iesum : & tenuerunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percutiens seruum Principis sacerdotum, amputauit auriculam eius. Tunc ait illi Iesus,

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

135. Hil. metum demit. Chry. in hom. non ostendit se non indigere horum auxilio, & oportere se omnino pari. Hil. Calicem bibens Dominus infirmitatem nostram, & timorem, & mortis dolore absorbit. 136. Int. interposito aliquo silentio ait, Ecce, &c. Aug. 3. de cons. Euang. vnde apud Marcum positum est, sufficit, scilicet, quod iam requieuiatis. 137. Chry. in hom. ostendit diuinæ dispositionis esse, quod gerebatur. 139. Hier. i. vltro pergamus ad mortem. 140. Remig. numero, non merito. 141. Remig. immane facinus, ex Apostolo factum proditorem. hh. Orig. arbitrabantur Christum quibusdam maleficiis posse fugere, ideo multi venerunt. 142. Glo. congruit factum mutare menti eius, qui quamdiu in pace fuit, tranquille egerat. 143. Chry. in hom. sæpe enim detentus ab ipsis mentis transierat, ideo signum dedit. Glo. timebat ne transformatus de eorum manibus haberetur. 144. Int. impudens confidentia, magistrum vocare, & osculum iungere ei quem tradidit. 145. Orig. voluit, secundum quosdam, reuerentiam ad magistrum seruare, non audens manifestè irruere: secundum alios timebat, ne si manifestè ageret, Christus euaderet. Rab. suscipit Dominus osculum, ne proditorem fugere videatur. 146. Int. ironice, vt supra, Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem. Orig. 147. Aug. i. serm. de Pass. quasi dicat, oscularis, & insidiaris, amicum fingis cum proditor sis. 148. Remig. s. quando ipse permisit. 149. Int. s. Petrus, eodem ardore mentis quo cætera zelatus sicut Phinees. Aug. 22. cont. Faust. ca. 70. Moyses post percussum Egyptium, factus est princeps Synagogæ, Petrus post hoc peccatum, pastor Ecclesiæ, excessit vterque regulam, non detestabili immanitate, sed emendabili animositate. 150. Chry. in hom. audientes discipuli venire persecutores ad Christum capiendum, exeuntes à cœna gladios sumpserunt in auxilium. 151. Hier. s. Malchum.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

135. Orig. post vigilias & orationē, inuentoque tabernaculo Deo Iacob dandus oculis somnus. Hil. Primum obiurgat. 2. silet. 3. iubet quiescere. nam post resurrectionem primum diffidentes reprehendit. 2. grauatos oculis ad incuendam Euangelij libertatem misso Spiritu sancto visitauit. 3. claritatis suæ reditu quieti, & securitati restituet. 138. Orig. & hoc fit cum iustus in potestate peccatorum fuerit: habet enim in se Iesum. 142. Orig. & nunc multi spiritualibus gladiis, id est, diuersis dogmatibus militant contra Iesum. 151. Hier. Malchus. i. Rex quondam populus Iudæorum, qui seruus factus est impietatis, dexteraeque perdidit auriculam, vt litteræ veritatem audiat in sinistram. Orig. Iudæi sinistro auditu audiunt legem nunc: Petrus verò gentes significat, qui credentes in Christum causa fuerunt, vt præcideretur Iudæis auditio dextera. Rab. Non tollit Petrus intelligentiam, sed diuino iudicio negligentibus ablatum pandit, restituitur verò his, qui ex eodem populo crediderunt. Glo. auris amputata, & sanata, auditus est ablata veritate innouatus, quod est regnatorum cum Christo, vnde & Malchus, id est, Rex; seruus autem, verustas, sanitas, libertas.

ADDIT. AVST. IN CAP. XXVI.

gg. pro, vt Filius hominis tradetur. Hebr. 138. 1. flagitiosorum. Il. id est, lignis. 145. videtur pro more patria solitos discipulos alicunde ad Christum redeuntes, ipsum osculando salutare. 145. id est, quem amo, vel qui te amicum fingis. 147. oratio admirantis facinus.

Conuertere gladium tuum in locum suum: omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas quia non possum rogare Patrem meum: & exhibebit mihi modò plusquàm duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? In illa hora dixit Iesus turbis, Tamquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus comprehendere me. Quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. Hoc autem totum factum est vt adimplerentur Scripturæ Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes lesum, duxerunt ad Caiphā Principem sacerdotum: vbi Scribæ & seniores conuenerant. Petrus autem sequebatur eum à longè, vsque in atrium Principis

SENS. LIT. CAP. IN XXVI.

152. Int. q. d. cesset vindicta, exhibeatur patientia; vt patientiam nostros doceamus, non vindictam. Leo Serm. de Pass. contra Sacramentum redemptionis erat, qui mori venerat, capi nolle. 153. Chry. in hom. vt persuaderetur discipulo comminationem addit. Int. si omnes, ergo & Iudæi. 154. Int. id est, exercuerint vindictā, ipsa vindicta erit eis causa perditionis. Aug. 22. cont. Faust. si qui gladio vsus fuerit, non legitima potestate. 155. Hier. filio igneo, qui vertitur ante paradysum, & gladio spiritus. Hil. gladio oris Domini. Rem. malitiæ lux gladio. 156. Hier. vna legio apud veteres, sex millibus hominum complebatur, dicit ergo 72. millia Angelorum, in quor genes hominum lingua diuisa est. Orig. sunt Angelorum legiones contra dæmones militantium; loquitur autem Christus secundum Petri æstimationem volentis adiuuare; alioqui potius Angeli auxilio Christi opus habent. 157. Int. in quibus est illud, Tamquam ovis ductus est ad occisionem, &c. Hier. Frustrā cecinissent Prophetæ, nisi Christus eorum dicta passione confirmaret. 158. Orig. vt si præterita beneficia non recordantur, at præsentia recognoscant. 159. Orig. cuius officium nocere, & latitare. 160. Hier. stultum ita querere se vtrò tradentem. 161. Chry. in hom. non ausi sunt in templo tenere propter turbam, idè Dominus foras exiuit, vt capere possent. 162. Int. promptum animum ostendit ad patiendum, vt sua passione asserat Prophetarum dicta. Hier. & Chry. in hom. ostendit Euangelista cur capi voluerit. 163. Int. Tamquam ovis ad occisionem ductus est. Hier. Item, Foderunt manus meas, &c. Item, Ab iniquitatibus populi mei ductus est ad mortem. 164. Remig. Omnes Prophetæ prædixerunt Christi passionem. 165. Int. timorem mortis ostendentes. Remig. fugiunt immemores suæ promissionis. 166. Int. si qui Pontificatum illius anni pretio sibi acquisierat ab Herode Romanorum Principe: prius tamen ad Annam (vt Iohannes ait) Aug. 3. de cons. Euang. primò ad Annam ductus est. Hier. refert Ioseph Caiphā vnius anni Pontificatum pretio redemisse, cum tamen Deus præceperit Pontifices patribus succedere. 167. Rab. vt cum consilio omnia facerent. 168. Int. in hoc diuersus à cæteris. Chry. in hom. multus erat feruor Petri. 169. Int. hoc est, deuotionis. 170. Int. hoc timoris naturæ est: quod negat, obreptionis est, quod pœnitet, fidei est.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

156. Glo. non est timendum si contra Iesum nationes omnes insurgant, habet enim fortiores exercitus. 165. Rab. Petrus culpam lacrymis ablucens, labentium in matrimonio recuperationem ostendit: fugientes verò discipuli fugere docent minùs idoneos ad toleranda supplicia. Glo. his enim tutius est latere, quàm se discrimini committere. 166. Rab. Caiphās, id est, inuestigator, vel sagax. scilicet ad implendam nequitiam: vel vomens ore, fuit enim impudens ad mendacium, & homicidium. 169. Remig. erat Dominum ad passionem euntem imitaturus. Aug. 1. de q. Euang. significatur Ecclesiam secuturam Domini passiones, sed longè differenter, illa enim pro se patitur, ipse pro Ecclesia. 170. Chry. in hom. quia erat Dominum negaturus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

152. non prohibet defensionem, sed conflictum pro sui liberatione. 153. more suo vtitur sententia vulgò recepta. Sensus est, dignus est qui gladio pereat, quicumque gladio aduersus alterum vtitur, vel alludit ad legem, quæ iubet homicidam interfici. 156. λέγεσθαι, vox Latina, continet legio sex millia hominum, quamquam quidam plus etiam dicant. 157. sub dicentes. mm. i. talia oportere euenire.

sacerdotum. Et ingressus intro sedebat cum ministris, vt videret finem. Principes autem sacerdotum, & omne concilium, querebant falsum testimonium contra Iesum, vt eum morti traderent: & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissimè autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: Hic dixit, Possum destruere templum Dei, & post triduum reedificare illud. Et surgens Princeps sacerdotum, ait illi, Nihil respondens ad ea quæ isti aduersum te testificantur? Iesus autem tacebat. Et Princeps sacerdotum ait illi, Adiuro te per Deum viuum, vt dicas nobis si tu es Christus Filius Dei. Dicit illi Iesus, Tu dixisti: verumtamen, dico vobis: amodò videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cæli. Tunc Princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens, Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam. quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt, Reus est mortis.

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

171. Int. f. per discipulum notum Pontifici. 172. Int. expectans vel amore discipuli, vel humana curiositate. Hier. 173. Int. f. quid iudicaret Pontifex de Iesu. Hier. 174. Int. quia non erant (vt Marc. ait) conuenientia testimonia. Orig. maxima Iesu laus, sic omnia fecisse, vt nullâ verisimilitudinem inuenerint in eo reprehensionis multi mali, & astuti. 175. Hier. qui in verbis calumniantur, paucis mutatis, vt iustam faciant calumniam, quasi de Iudaico templo locutus sit. Chry. in hom. non attulerunt accusationem de solutione sabbathi, sæpe enim super hoc fuerant confutati. 176. Int. motu corporis indicat insaniam mentis. Hier. 177. Int. iratus quia non inueniebat calumniæ locum. Hier. 178. Chry. in hom. volebat ab eo inexcusabilem responsionem elicere, vt eum caperet. 179. Int. f. sciens vt Deus quicquid respondisset torquendum in calumniam. Hier. Chry. in ho. erat solum illic figura iudicij, reuera autem latronum incurfus. 180. Hier. Christi silentio magis furens. 181. Orig. adiurandi vsum in lege inuenimus, at secundum Euangelium non puto esse vtendum, nisi ad dæmonia ex potestate Christi. 182. Orig. nec negat, nec manifestè confiteatur, sed verbum illius qui Christi doctrina indignus erat, in eius redargutionem cõuertit. Glo. similis est ad Pilatum & Caypham responsio, vt à propria sententia condemnentur. 183. Int. q. d. quamuis vt hominem condemnatis, tamen dico, &c.

pp. Orig. cœpit impleri hoc à tempore dispensationis: viderunt enim discipuli resurgentem: vel quia secundum æternitatem, quæ est apud Deum, à principio mundi vsque ad finem est vnus dies, spatium breuissimum significatur. 184. Glo. f. in forma quam iudicatis. 185. Orig. Firmitas quædam regalibus significatur. 186. Int. f. ad iudicandum in nube, vel mirabiliter operantem in Sanctis. 188. Hier. furor qui de folio excussit, ad scindendas vestes prouocat; solent autè Iudæi id facere, cum audiunt aliquid contra Deum. Chry. in hom. fecit hoc vt accusationem redderet grauiorem. 190. Chry. in ho. dicit hoc quasi cõfesso peccato. 191. Chry. in ho. ipsi accusant, ipsi discutiunt, ipsi sententiâ proferunt. 192. Int. quia eum blasphemum putauerunt, ideo morti addixerunt. Orig. quantus error, principalem omnium vitam ream mortis pronunciare, & per tot resurgentium testimonia, non respicere fontem vitæ.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

179. Orig. docet cõtemnere calumniantium voces. 187. Orig. oues, Prophetæ, & Apostoli Christi, quibus mandat pluere. 188. Hier. per hoc ostendit Iudæos sacerdotalem gloriam perdidisse; & vacuam sedem habere Pontificis. Glo. vestis tamen Domini non potest scindi: manebit enim soliditas Ecclesiæ vsque in finem sæculi inditupta.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVI.

174. f. idoneum. n. v. 8. i. deinde, posterius. oo. Gra. per tres dies, seu triduo. 179. f. sciens quicquid dixisset in calumniam rapiendum, nec quicquam profuturum. 181. pro. ita est vt dixisti. vide Marc. & supra, num. 64. 83. pro. & sanè. pp. f. post hoc tempus. q. d. aliquando. 183. pro. consortem paternæ gloriæ, virtutis autem Dei, positum pro potentis Dei. Heb. 188. scilicet, fingens dolorem velut de blasphemia. qq. pro. quid praterea.

Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt. Alij autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit? Petrus verò sedebat foris in atrio: & accessit ad eum vna ancilla, dicens, Et tu cum Iesu Galilæo eras. At ille negavit coram omnibus, dicens, Nescio quid dicis. Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi, Et hic erat cum Iesu Nazareno. Et iterum negavit eum iuramento: quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant: & dixerunt Petro, Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua te manifestum facit. Tunc cœpit detestari, & iurare, quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Iesu quod dixerat, Priusquàm gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, fleuit amare.

SENS. LIT. IN CAP. XXVI.

193. Hier. vt completeretur illud, dedi maxillam meam alapis, & faciem meam non auerti à confusione sputorum. 195. Int. aliàs alapas. 196. Glo. id dicunt in contumeliam ei qui se Prophetam haberi voluit. Hier. stultum erat verberantibus respondere, cum palam percipientis insania videretur. Chry. in hom. vide vt diligenter Euangelista opprobria exponat, gloriam maximam existimans Dominum orbis pro nobis talia sustinere, in his ergo gloriemur. Aug. 3. de con. Euang. inter prædictas Domini contumelias trina Petri negatio facta est. 197. Int. nõ appropinquabat Iesu, ne ministris aliqua suspicio oriretur. Hier. 198. Glo. per feminam seductus Adam, per feminam princeps Ecclesiæ compulsus negat. 199. Int. quia manifestare se expauit, qui adhuc nolebat mori. Rab. ¶ Leo in Sermon. de Pass. hæsitare permissus est, vt in Ecclesiæ Principe remedium penitentiae conderetur, & nemo de sua virtute confideret. Chry. in hom. breui tempore ter negavit. 200. Aug. 3. de con. Euang. intelligitur postquàm exiit, cum semel negasset, gallum cātasse primum, quod Marcus dicit. 201. Int. scum quibus calefaciebat se Petrus. 202. Int. scab illis inquisitis quibus ancilla propalauerat. Aug. 3. de con. Euan. Non foris negavit, sed cum exiret, visoque eo, ancilla illa diceret, regresses ad focum negavit, vel non audiuit, quod dictum fuit, cum exiret, sed postquàm rediit dictum est ei, quod Lucas commemorat. 203. Hier. friuolum est quod quidam dicunt, negasse hominem, non Deum, sensumque esse, nescio hominem, quia scio Deum. 204. Int. Lucas ait, quasi facto intervallo vnius horæ. August. 3. de con. Euang. vv. Glo. Iohannes & Lucas vnum dicunt, quia vnus præcipue dicebat, quem ceteri sunt secuti; vel est hic plurale pro singulari. 205. Int. Hierosolymitam & Galilæi æque sunt Hebræi vnius linguæ, sed quæque provincia habet suum sonum. Hier. 206. Rab. primum dicit, Nescio; secundò, cum iuramento negat; tertio, cum detestatione, perseverare enim in peccato, dat incrementum scelerum; & qui minima spernit, cadit in maiora. 208. Int. respiciente se Domino. Hier. fieri non poterat vt in tenebris permaneret, quem lux respexerat. 209. Int. sc. vt haberet liberum locum flere. Hier. 210. Leo Sermon. de Pass. Felices lacrymæ, quæ ad diluendam culpam virtutem sacri habuere baptismatis, citò petra ad soliditatem rediit.

SENS. MYST. IN CAP. XXVI.

193. Int. significat eos, qui gratiæ eius præsentiam respuunt. Aug. 1. de q. Euang. 194. Int. colaphis cadunt qui honores suos præferunt. Aug. 1. de q. Euang. 195. Int. significat eos qui eum venisse negant; amquam præsentiam eius à se repellentes. Aug. 1. de q. Euang. 199. Rab. & Christum negat, qui se negat Christianum esse, cum sit. 206. Rem. pravorum colloquia cōgruunt Petrum negare; per hoc autem quod ante primum galli cantum negavit, designantur qui ante resurrectionem Christi non credebant eum esse Deum; per hoc verò, quod negavit post galli cantum, ij, qui in vtramque Domini naturam errant. Prima autem ancilla, cupiditas; secunda, carnalis delectatio; adstantes, demones. Orig. prima ancilla, synagoga; secunda, gentilitas, adstantes, ministri hæresium. Aug. 1. de q. Euan. ter negavit. nam errant hæretici aut de diuinitate, aut de humanitate, aut de vtroque. 207. Rab. i. doctos Ecclesiæ somnolentos increpans, Euigilate iusti, & nolite peccare.

ADDIT. AVET. IN CAP. XXVI.

193. quod apud Iudeos ignominiosissimum. 194. i. pugnis. 195. i. alapas, vel colapho intellige percussurum.

sum collum aut caput, palmis, faciem. 196. i. diuina. rr. id per ironiam, & cecruitum. ss. ἡ πύλη, in vestibulum. s. priorem atrij partem, intellige ergo ianuam, qua ex vestibulo in atrium ibatur. r. t. non statim, sed post id, quod narrat Luc. & Iohan. quosdam illum similiter interrogasse. 204. quasi post horam, ut ait Lucas. 206. ἡ γὰρ ἡμετέρα ἐστὶν ἡ δεικνύουσα, i. deuotum, exequari. xx. Grac. qui dixerat.

CAPVT XXVII.

MA¹NE autem facto, consilium inierunt omnes Principes sacerdotum, & seniores populi aduersus Iesum, ut eum morti traderent. Et vin²ctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præsidi. Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos Principibus sacerdotum, & senioribus, dicens: Peccaui, tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt, Quid ad nos? tu videris. Et proiectis argenteis in templo, recessit: & abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis, dixerunt, Non licet cos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum: propter hoc vocatus est

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

1. **I**de vide quàm solliciti in malo tota nocte vigilauerunt, ut facerent homicidium. Hier. & Aug. 3. Ide conf. Euang. perduxerat Matthæus narrationem vsque ad gesta manè, interposita ergo negatione Petri, eò redit. 2. Orig. putâtes se ita extincturos eius doctrinam, & fidem. 3. Int. quem vinxerât in horto, ut Iohannes ait R. b. 4. Int. mos erat, ut quem morti adiudicassent, ligatū iudici traderet. Hier. & Chry. in hom. studuerunt publicè occidere, ut gloriæ eius detraherent, quam tam multī admirabantur. 5. Orig. quod suum peccatum agnouit, ex seminatione virtutis fuit; quæ seminata est in omni anima rationali, quam quia non coluit, cecidit in peccatum. 6. Orig. s. Christus, vel Iudas sensit malum suum, & se damnatum. 7. Chry. in hom. non permittit diabolus videre malum, antequàm factum sit. 8. Int. quanto magis qui emerunt. 9. Leo Serm. de Pass. non Dei Filium, sed hominem credidit. 10. Int. emissæ se audiunt, & tamen extra reatum se credunt, & in vendente scelus constituunt. Glo. quasi dicat, quid ad nos pertinet pretium? fac tu inde quod vis. 11. Glo. ut eius pœnitentia instructuosa, ita hæc oblatio execrabilis. 12. Int. ut se ostenderet perosum cælo, & terra. Rab. & Orig. si locum pœnitentiæ requisisset, fortè inuenisset. 13. Chry. in hom. condemnati à propria conscientia, quia occisionem emerant. 14. Hier. verè culicem liquantes, & camelum glutientes, si hoc non licuit, cur sanguinem effundere? 15. Int. scilicet, gazophylacium. Hier. & Int. corbona interpretatur oblatio.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

12. **O**rig. diabolus ubi induxit in peccatum, inducit tristitiam, quæ absorbeat. 14. Int. oblatio impiorum abominabilis est Domino, quæ offertur ex scelere. f. Aug. Serm. de cœn. Dom. Christus viuos redimit, & mortuos suscipit; ager, est mundus; sigulus, Deus; peregrini, homines toto orbe exules, quibus Christi sanguine requies prouideretur; nempe qui renunciantes sæculo, nihil possident in mundo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

a. scilicet, cùm ad Pilatum ductus esset, vel duceretur. 6. i. à sacerdotibus morti addictus. b. syclos, scilicet, seu didrachmas, solent Iudæi syclos vocare argenteos. vide 1. Reg. 18. Iſa. 7. Ier. 32. syclos autem sanctuarij drachma 4. communis dua. 9. Grac. insonem, seu innocentem addeor, sanguinem verò pro hominem di Iun. Hebr. 10. i. Quid nostra refert? c. q. d. tua est cura, non nostra. 11. s. ante illorum pedes. d. i. atrio templi. 15. i. Gazophylacium; quod erat in atrio. Corbona vox Chald. nam Hebr. Corban. e. id est, quo fuit empta cades hominis.

ager ille Acheldemach, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Ieremiam Prophetam dicentem : Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiatum, quem appretiauerunt à filiis Israel : & dederunt eos in agrum figuli : sicut constituit mihi Dominus. Iesus autem stetit ante Præsidentem, & interrogauit eum Præsides dicens, Tu es Rex Iudæorum? Dicit illi Iesus, Tu dicis : & cum accusaretur à Principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus. Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad vllum verbum, ita ut miraretur Præsides vehementer. Per diem autem solemnem conuenierat Præsides populo dimittere vnum vinctum, quem voluissent : habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

16. Hier. hoc in Ieremia non inuenitur, sed in Zacharia, non verbis, sed sensu. Aug. 3. de conf. Euang. quidam codices non habent Ieremiam, sed plures habent, & antiquiores videturque deletum ab imperitis. posuit verò Matthæus Ieremiam, insinuans omnes Prophetas vno Spiritu locutos, & quæ dixerunt singula esse omnium, & omnia singulorum; deinde quia est apud Ieremiam aliquid de emptione agri argento, quod etiam huc pertinet, alioqui quod sequitur, quem appretiauerunt, &c. nec apud Zachariam, nec apud Ieremiam reperitur, unde magis ex persona Euangelistæ accipiendum est, qui reuelatione cognouerit ad hoc quod narrabat pertinere. Hier. de opt. gen. interp. Matthæo cura fuit non verba, & syllabas aucupari, sed sententias dogmatum ponere. Chry. in ho. Legi in quodam Hebraico volumine Ieremiæ apocryphum, in quo hoc ad verbum scriptum est, mihi tamen videtur sumptum ex Zacharia non verbis, sed sensu Apostolorum more. 17. Int. in Zacharia legitur, appenderunt. 19. Int. s. Christi. 20. Int. s. me. 21. pluris me facientes, quam vile mancipium. 22. Glo. s. a quibus minus oportuerat. 23. Aug. de conf. Euang. ad ordinem narrationis redit. 24. Orig. forte deridens, aut dubitans. 25. Chry. in ho. hoc interrogat, quod aduersarij : scientes enim Pilatum non curaturum legalia, ita accusarant. Glo. non querit de censu, dandus ne sit Cæsari, quod audierat respondisse reddenda Cæsaris Cæsari. 26. Int. s. responsum temperat, ut sermo eius calumniæ non pateat & tamen verum dicat. Orig. Pilati sententiam confirmat. Chry. in ho. confessus est se regem, sed caelestem. 27. Int. ut verum patientiæ det exemplum, sicut flagellatus ante, ita modo silet accusatus. Hier. Pilato, qui inuitus promebat sententiam, aliqua ex parte respondit; istos verò indignos suo sermone iudicauit. 28. Int. Eihuius est, qui condemnat Iesum, sed causam refert in populum Iudæorum. Hier. Chry. in hom. volebat eum liberare, si se excusando responderet. 29. Int. sine crimine diluens dimittebatur à Præsidente, & crucis utilitas differretur. Hier. Chry. in ho. quia peruerso iudicio agebantur, tacet; aliquando verò respondet breuiter ne petitor videatur. 30. Orig. s. constantiam, & inturbabilem grauitatem.

31. Int. non imperiali sanctione, sed ductus populi consuetudine, cui placere volebat. Orig. Fuit hæc consuetudo aliquando apud Iudæos, sic enim liberatus Ionathas petente populo. Chry. in hom. volebat Pilatus eum liberare per hanc consuetudinem. 32. Int. scilicet, propter seditionem, & homicidium. 33. Int. id est, vulgatum in malitia. Chry. in hom.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

26. Hil. interroganti Pontifici, dixit, Tu dixisti, futurum enim Christum ex lege semper dixerat. Pilato verò, tu dicis, per fidem enim presentis confessionis salus gentium est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

g. Chald. est חקל Chakal, ager. Dena נדנא, sanguis, Ager verò sanguinis, id est, emptus pecunia qua hominis mors empta fuit. 16. Ier. 32. aliquid simile est, plus in Zacharia secundum 70. cuius hic loci sensus potius quam verba. Hier. ait sumptum ex quodam apocrypho Ieremia, quod se legisse testatur. sic Paulus citat Apocryphum quoddam a Iamne & Manbre. 19. id est, estimati à filiis Israel. sic enim coniungendum, scilicet, tanti est ab eis estimatus, filius autem pro filio, scilicet, Iuda. h. pro, praecepit per me. 24. scilicet, post accusationes Iudæorum, de quibus Lucas. 1. o. Barabba Rex ille scilicet expectatus. 29. sciens nihil profuturum, & quia vel Pilati ipsius testimonio innocens erat. 30. scilicet, & mansuetudinem, & mortis contemptum. m. scilicet, ex propositis à Præsidente. 33. scilicet, sanguis.

³⁴ Barrabas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus, Quem vultis dimittam vobis, Bar-
 rabam, an Iesum, qui dicitur Christus? sciebat enim quod per inuidiam tradidissent
 eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi &
 iusto illi; multa enim passa sum hodie per visum propter eum. Principes autem sacer-
 dorum & seniores persuaferunt populis vt peterent Barrabam: Iesum verò perderent.
 Respondens autem Præses, ait illis, Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi di-
 xerunt, Barabam. Dicit Pilatus: Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? Di-
 cunt omnes, Crucifigatur. Ait illis Præses, Quid enim mali fecit? At illi magis clama-
 bant, dicentes, Crucifigatur. Videns autem Pilatus quia nihil proficeret,

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

35. Hier. Non dubitabat Iesum potius eligendum. Chry. in hom. q. d. si non vultis vt innocentem, saltem vt cōdemnatum festiuitati dimittere, & vide quod cum petito soleret esse plebis, nunc petente principe plebs ferocior redditur. 36. Int. scitantes ne omnes crederent in eum. Rem. sic enim est apud Iohannem: Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum. 37. Rab. Tribunal, sedes Iudicam; solium, Regum; cathedra, magistrorum. o. Aug. Ser. de Pass. terretur iudex in coniuge; & torquetur, antequam torqueat. Rab. intelligens diabolus se per Christum spolia amissurum, vult per mulierem liberare. 39. Hier. Gentilibus sæpè à Deo somnia reuelantur. Chry. in hom. non Pilatus somniū vider, sed vxor, quia magis digna, vel quia fortè ille non dixisset. 40. Ingressa est iniquitas à senibus & Iudicibus. Chry. in hom. inuidia excecata plebem corrumpunt. 41. Glo. filium diaboli elegerunt pro filio Dei, quæ petitiō etiam hodie hæret eis amissa gente, & libertate, qui datorem libertatis perdere voluerunt. 42. Orig. s. volens tantæ iniquitatis pudorem incutere. 43. Glo. multas quærebat occasiones eum cum populi beneuolentia liberandi. 44. Int. s. Rex vester est. r. Orig. multiplicarunt impietatem, petentes non solum homicidam ad vitam, sed & iustum ad mortem. Rab. cogitabāt de morte pessima, sed eis non intelligētibz, erat electa à Domino; erat enim crucem, superato diabolo, tamquam trophæum in fidelium frontibus positurus. 45. Int. vt vxor mandauerat, nihil tibi, & iusto illi. Hier. hoc verò dicendo absoluit Iesum. 46. Int. s. quanto plus audiebant quod Pilatus vellet eum liberare. 47. Hier. vt impleteretur illud, Circumdederunt me canes multi, & cat. & illud Ieremiæ, Dederunt super me vocem suam. 48. August. 3. de con. Evang. multum enim conatus est, vt eriperet Iesum furori eorum, sæpiusque hoc egit cum Iudæis, vt dimitteretur.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

34. Glo. Barrabas, Antichristus; Pilatus verò, diabolum significat, per quem Dominus vasa sua permittit probari. Hier. Christo Antichristum præfatur; significatur Rab. seditiosus Iudæis dimissus, scilicet diabolus, ideo pacem habere non possunt. 38. Int. in Pilato & vxore eius Christum iustum confitentibus gentilis populi testimonium est. Hier. 41. Orig. qui malè agit, ei solutus est Barrabas, & Christus vincit; contrā verò si bene agat. 57. Hier. isti nescientes, Sacramēta nobis tribuunt; Christus chlamyde opera gentium cruenta sustentat, corona maledictum soluit antiquum; calamo venenato occidit animalia. Hil. Christus cocco, id est, martyrum sanguine perfunditur; spinis. i. gēnium peccatis coronatur, inde enim Christo corona victoriæ contextitur; calamus. i. gēnium infirmitatem, & inanitatem firmat. Rem. Chlamys, Domini caro; corona, susceptio peccatorum nostrorum. Rab. percutiunt caput calamo, qui errorem de diuinitate Scripturæ confirmant; conspuunt faciem, qui præsentiam gratiæ respuunt; falsò adorant, qui malis eum actibus despiciunt. Aug. 2. de q. Evang. cap. 5. i. sua veste exutum alia induunt hæretici, qui verum corpus habuisse negant. Hier. cum flagellatur Dominus, & conspuitur, non habet propria vestimenta, sed quæ propter peccata nostra sumptierat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

n. q. de more petentibus vnum vincitum ob festi reuerentiam. 38. pro, cum iusto illo nihil tibi sit. id est, illum missum fac. p. pro hac nocte. 39. id est, in somnis quidam putant agente demone, ne Christus occideretur, alij Deo sic volente Christi innocentiam comprobare. q. id est, perdendum curarent.

sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens, In hoc ego sum à sanguine iusti huius: vos videritis. Et respondens vniuersus populus, dixit, Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc dimisit illis Barrabam: Iesum autem flagellatum tradidit eis vt crucifigeretur. Tunc milites Præsidis suscipientes Iesum in prætorio, congregauerunt ad eum vniuersam cohortem, & exuentes eum chlamydem coccineam circumdederunt ei: & plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius, & arundinem in dextera eius: & genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Aue Rex Iudæorum. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde: & induerunt eum vestimentis eius, & duxerunt eum vt crucifigerent. Exeuntes autem inuenerunt hominem Cyrenæum nomine Simonem: hunc angariauerunt vt tolleretur crucem eius. Et venerunt in locum qui dicitur

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

49. Int. i. rebellionis crimen ei contra Cæsarem impingeretur. Hier. 50. Int. quodammodo contestans, ego innocentem volui liberare. Remig. ita solebant antiqui se ostendere immunes ab aliquo crimine. 51. Int. non in hoc Deum fallit: particeps est, sed innocentior illis, qui dicunt, Crucifige, crucifige. Leo Serm. de Pass. non euasit reatum, qui in crimen transiit alienum. 52. Int. q. d. ego minister sum legum, vestra vox sanguinem fundit. Hier. 53. Int. i. culpa, & poena. Hier. persequeretur adhuc hæc imprecatio super Iudæos. Chry. in ho. vide insaniam, sibi ipsis, & filiis maledicunt: sed Deus sententiam eorum non firmavit, sed eos suscepit, qui poenitentiam egerunt. 54. Int. vnde per Esaiam, Si leuaueris manus ad me, non exaudiam: manus enim vestra sanguine plenæ sunt. 55. Int. Ideo flagellatus, vt nos à flagellis liberemur. Hier. Romanis legibus crucifigendus prius verberabatur. 56. Int. quia obiciebatur ei, quod vsurpasset imperium in populo Iudæorum, illusionibus hoc ostendunt. Hier. ¶ Glo. Ideo Pilatus flagellauit, & illudendum dedit, vt satiati Iudæi, eius mortem amplius non sitirent.

57. Int. i. propriis vestimentis. Hier. 58. Int. pro purpura, qua Reges utebantur. Hier. ¶ Aug. 3. de conf. Euang. est rubra quædam purpura cocco simillima, vnde Mar purpuram dixit: appareret vero Matthæum ista recapitulando commemorasse. sunt enim gesta, antequam traderetur à Pilato crucifigendus, vt Iohan. indicat. 59. Int. pro diademate. Hier. 60. Int. pro sceptro. Hier. 71. Int. adorant, vt Regem. Hier. 62. Aug. 3. de conf. Euang. s. cum duceretur ad crucifigendum, postquam Pilatus eum tradidit. 63. Chry. in serm. de Pass. extra ciuitatem voluit pati, ne putaretur pro illo populo tantum oblatus. 64. Hier. prius Christus portauerat, vt ait Iohannes. Ong. non statim, vt angariauerunt: sed prope locum in quo erant suspensuri, illi crucem imposuerunt.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

64. Conueniebat etiam nos crucem portare. Hier. Crucem suscipiunt nationes. Hil. indignus erat Iudæus Christi crucem ferre. Rem. Simon. i. obediens. erat verò iste advena ex Cyrene ciuitate Lybiæ, & significat gentes Dei testamentorum peregrinas. Glo. venit iste de villa, id est, gentilitate, quæ relictò Pago, id est, pagani ritibus, Christum imitatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

51. q. ego huius: iustum non interficio, sed vos. s. i. cades, vel vltio sanguinis. 53. i. nobis mors eius imputetur, a nobis & filius nostris panem exigantur. 55. *Quædam* vocis, voce Latina usus est. t. id per recapitulationem, factum enim ante condemnationem ad crucem. n. est i. *caras*, ar. & hac Latina vox. x. est circiter decima pars legionis. 57. s. vestibus omnibus. Nec omnia iussu ne Pilati jecerint, an Iudæorum suasis, incertum. 58. Chlamys vestis erat Regum & militum, ut & pa. u. adamentum. s. militare pallium. 59. hanc capiti infixerunt, vt etiam Tertull. testatur lib. de Coron. mil. 60. s. sceptro. 62. r. licta, vt apparet corona in capite. 7. i. coegerunt: dicitur esse vox Persica. 64. quod Christus non videntur posse ferre diutius, vt Iudæi mortem accelerarent.

⁶⁵ Golgotha, quod est Caluariæ locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt vestimenta eius, sortem mittentes, ut impleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem, Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes, seruabant eum. Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam. Hic est Iesus Rex Iudæorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones, vnus à dextris, & vnus à sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes, Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas, salua te metipsum: si Filius Dei es,

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

65. Int. ut ubi erat area damnatorum, ibi sint vexilla martyrum. Hier. Rab. Golgotha Syriacè, Latine Caluaria. 66. Int. f. decollatorium. Hier. non est autem ut quidam volunt, illic sepultus Adam, sed iuxta Hebron. 68. Aug. 3. de conf. Euang. Marcus ait myrrhatum, Matthæus autem fel posuit pro amameum fel. 69. Aug. 3. de conf. Euang. Marcus ait non accepisse. s. ut biberet. 70. Aug. lib. 8. q. 25. & formidabilius. Chry. serm. de Pass. ideo in excelsio ligno passus est, ut ætrem etiam mundaret, terram in valde vilibus, & nihil aliud habentibus. 71. Chry. in hom. magna Christi abiectio: diuisio enim vestimentorum fit in valde vilibus, & nihil aliud habentibus. 72. Int. stunicam inconsutilem. 73. Hier. f. milites. 74. Int. diligentia hæc nobis profecit, ut apertior virtus resurrectionis appareat. Hier. 75. Int. f. Pilatus, & ministri. Hier. forsitan illudentes hoc fecerunt. Remig. diuinitus hoc procuratum fuit, ut intelligeretur nec post mortem imperium amisisse. aa. Glo. pro qua eum Iudæi Pilato tradiderunt. 77. Hier. sicut pro vobis factus est maledictum, ita inter noxios crucifigitur. 79. Int. Sicut mobiles gressu corporis, ita & mente, & sermone. 80. Int. fatuus populus cõcordat voci falsorũ testium. Hier. Remig. Vah, interiectio est insultantis, siue iridentis. 81. Hil. quid ergo veniæ erit, cum post triduum resurrexerit? 82. Chry. serm. de Pass. ideo non descendit quia Filius est, venit enim ut crucifigeretur.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

67. Int. quia omnes conuersi sunt ei in amaritudinem vitis alienæ. Hier. 69. Int. Gustauit quidem mortem ad horam, sed tertia die resurrexit. Aug. 3. de conf. Euang. 70. Rab. Crucis latitudo, hilaritas operantis: manus enim operæ altitudo, expectatio retributionis est Dei iustitia: longitudo, tolerantia profundum, Sacramenti secretum. Glo. ex profundo confurgit, quod eminet: ex occulta enim Dei voluntate vocatur homo ad participationem gratiæ, alius sic, alius autem sic. 76. Orig. portabat sacerdotum Princeps in capite sanctificationem Domini scriptam: & Christus verus Princeps & Rex scriptum habet Rex Iudæorum. Rab. super crucem Regis maiestas fulgebat. 77. Leo ser. de Pass. in ipsa patibuli specie monstrata est omnium hominum in iudicio facienda discretio. Hil. significatur omne humanum genus ad Passionis Sacramentum vocari. Remig. qui à dextris, significat continentes intentione Deo placendi, alter verò continentes non tali intentione. 78. Int. non in via veritatis pedemponentes. Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

65. Heb. Gulgoleth, Caluaria. Chald. Golgotha. 66. illic enim malefici puniebantur, & eorum capitibus locus plenus. 68. i. amara myrrha, ut Mar. ait. 70. milites. s. 71. s. per ludibrium, & auaritiam. id est in quatuor partes, ut ait Iohan. nempe quatuor erant milites qui crucifixerant: dicuntur autem fuisse vestimenta tria. stunica inconsutilis, velut indusium: vestis talaris, & pallium: seu vestis suprema. 72. i. quatuor vestium partes quatuor, ut indicant alij Euang. quidam tamen putant solum super tunicam missam sortem. vide Iohan. 74. s. ne quis eriperet. aa. i. iudæi, quod etiam accusationem, & crimen significat. bb. id est, maledicebam, cecitabantur.

descende de cruce. Similiter & Principes sacerdotum illudentes cum Scribis & senioribus, dicebant, Alios saluos fecit: seipsum non potest saluum facere. Si Rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credemus ei. Confidit in Deo, liberet eum nunc si vult. Dixit enim quia Filius Dei sum. Idipsum autem & latrones qui crucifixi erant cum eo improperabant ei. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, vsque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: Heli, heli, lama sabachtani? hoc est, Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant,

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

83. Chrysostomus Sermone de Passione: Imitantur vocem Patris, diabolus enim dicebat, Si Filius Dei es mitte te deorsum. Leo Sermone de passione: Nunquid legistis, ô Iudæi, Dominus descendit de cruce, & non potius Dominus regnauit à liguo? Rab. si descenderet, virtutem patientiæ non demonstraret; qui de cruce surgere noluit, de sepulcro resurrexit. Hieronymus: Hoc suggererunt demones, vt enim Christus crucifixus est, senserunt virtutem crucis, & suas virtutes fractas esse intellexerunt; id ergo agunt, vt de cruce descendat. 84. Int. nolentes verum dicunt, & qui hoc potuit, posset vti que illud: sed minus nocebat vt faceret maius. Hier. sua istos condemnat sententia. Qui enim alios saluos fecit, se etiam, si veller, saluum posset facere. 85. Hier. fraudulenta promissio: plus enim est resurgere, sed non ideo creditur tant. 86. Chry. in hom. quasi verò Prophetæ & iusti non fuerint, quos Deus à periculis non eripuit. 87. Chry. in hom. volunt ostendere eum pati tamquam seductorem, & superbum. 88. Int. pluraliter, pro singulari Aug. 3. de cons. Euang. sic in epistola ad Hebræos. Clauserunt ora leonum, cum solus Daniel significetur. Hier. dici potest, prius vitrumque blasphemasse, sed postea visus signis, alterum esse cōuertum. dd. Glo. Crucifixus est hora quasi sexta. Marcus ait hora tertia, quia tunc Iudæi, vt crucifigeretur clamauerunt. 89. Int. s. ne sol pendente Dominum videret, vel ne impij sua fruerentur luce. ¶ compatiuntur elementa conditor suo. Chry. Serm. de Pass. non poterat creatura ferre iniuriam Creatoris: retraxit ergo Sol radios, ne videret impiorum facinora. Orig. non erat illo tempore cōiunctio Lunæ ad Solem, erat enim plenilunium Dionys. epi. 7. videbamus mirabiliter Soli incidentem Lunam: non enim erat tempus coniunctionis: vidimus etiā eclipsin ex Oriente inchoatam. Orig. narrat Phlegon in Chronicis suis mirabile hoc factum in principatu Tiberij. ee. Orig. s. Iudææ, vel Hierusalem, sic 3. Regum. Non est gens aut regnum scilicet, circa Iudæam, vbi te nō quæsierit Dominus meus. Chry. in hom. mirandum in omni terra tenebras factas, quod nunquam prius contigerat: & mirabilius hoc fieri eo crucifixo, quàm si fieret ambulante super terram: sufficiebat verò hoc eos conuertere, sed multa malitia, & desidia tenebantur. 90. Int. ne putetur consueti eclipsis, per tres horas tenebræ factæ sunt. Chry. in hom. Eclipsis in momento transire solet. 91. Chry. in hom. ostendit se viuere, & illud miraculum fecisse. 92. Int. susceptæ naturæ in primis parentibus corruptæ deplorat miseriam. Hier. vsus est principio Psalm. 21. Chry. in hom. vsque ad vltimam horam testimonium perhibet veteri Testamento. Hil. querela derelicti, morientis infirmitas est: nō mirens verborum humilitatem formam serui sciens. 93. Int. humana natura erat derelicta, non Dei Filius. Orig. Fortè videns peccata hominum, pro quibus patiebatur, hoc dixit. Rab. quorum suscepit culpam, deplorat miseriam. 94. Hier. s. Romani milites non intelligentes Hebræicum sermonem, vel Iudæi, qui suo more Christum imbecillitatis infamant, qui Eliam implorer.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

88. Hil. scandalū crucis vniuersis fidelibus futurū significatur. Hier. latrones duo, Iudæi, & gentes, primò Christū blasphemantes, sed gentes per signa cōuersæ, Iudæos increpant blasphemantes. 89. Orig. extendente Moysē manus in cælū, factæ sunt tenebræ super Ægyptios, tenentes seruos Dei in seruitute: sic nunc super Iudæos illic tres dies, hic tres horæ: priuati enim lumine Patris, Christi, & Spiritus S. 90. Orig. iterum enim lumen refulsit, nempe vbi plenitudo gentium intrauerit, Israël saluus fiet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

cc. pro. amat. Heb. s. eum. 88. pro. latro Synecdoche. ee. etiam extra Iudæam, vt ait Dionys. Areopag. epistola ad Apolloniam. ff. ad significandum dolorem. 92. non queritur, nec causam. querit, sed est expressio quadam doloris maximi, & cruciatus gg. Chald. sabatham. nam Hebr. סבתא.

⁹⁵ Heliam vocat iste. Et continuo currens vnus ex eis, acceptā spongiā impleuit aceto: ⁹⁶ & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Cateri verò dicebant, ^h Sine videamus an veniat Helias liberans eum. Iesus autem iterum clamans voce magna, ⁹⁷ * emisit spiritum. ⁹⁸ Et ecce velum templi scissum est in duas partes, ⁹⁹ à summo vsque deorsum: & terra mota est, & petrae scissae sunt: & monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum qui dormierant, surrexerunt, & exeuntes de monumentis, post resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant custodientes Iesum, visō terramotu, & his quae fiebant, timuerunt valde, dicentes: Verē Filius Dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multae

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

95. Int. ex eo quod dixit Heli. Hier. 96. Glo. hoc factum (vt ait Iohannes) vt illud impleretur: In fide mea potuerunt me aceto. 97. Int. Quid dixerit Lucas aperit, scilicet, Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Aug. 3. de conf. Euang. * Chry. in ho. se Deum verum ostendit, homines enim cum moriuntur, vix tenuem vocem emitte possunt. 98. Int. non alius ex oris. Hier. diuinā hoc potestatis erat, vnde ipse, Nemo potest tollere animam meam à me, &c. 99. Hier. id est, animam: huius enim substantia spiritus est. Ang. Sermon de Pass. pro seruis mori charitatis immensae. Prima ergo passionis Christi causā, quia sciri voluit quānam amaret hominem Deus. Secunda, vt sententiā mortis aboleret: nec mirandū pro nobis posuisse animam, quam suscepit à nobis, qui tanta pro nobis fecit, & talia largitus est. Idem contra Felic. cap. 18. Mortuus est, non secundum poenam iniustitiae, quam nō habuit, sed secundum legem naturae, quam pro hominū redemptione suscepit. Damasc. 3. lib. cap. 27. permanfit inseparabilis diuinitas ab anima & corpore. 100. Aug. 3. de conf. Euang. scilicet, cum emisit spiritum. 103. Hier. crucifixum Dominum suum, caelum, terra, & omnia demonstrant. 106. Hier. non tamen antequam Dominus resurgeret, vt esset primogenitus ex mortuis. Rem. Resurrexerunt, vt essent testes Dominicæ resurrectionis; credendum verò est ascendisse in caelum, cum Domino ascendente, nec iterum fuisse mortuos, vt quidam volunt. 107. Int. quo ordine hoc, & quando considerandum est. 108. Int. scilicet, ad testimonium Dominicæ resurrectionis. 109. Hier. quae sancta appellabatur, ob templum, & sancta Sanctorum, & distinctionem urbium, in quibus idola colebantur. 110. Int. i. idoneis non omnibus, quia non generalis resurrectio. Hier. 111. Int. scilicet milites. 112. Aug. 3. de conf. Euang. inter quae & illud, quod Lucas ait Centurionem fuisse miratum. pp. Chry. in hom. magna mulierum fortitudo, quae, cum discipuli fugissent, adfuerunt.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

96. Hil. vinum quod in Adam coacuit, immortalitatis est honor, aut virtus: potauit ergo, ad se in communionem immortalitatis ea, quae in nobis erant viciata transfundens. Remig. Accurum, Iudaei à patribus degenerantes: spongia, fraudulenta corda: arundo, scriptura sacra, quae hoc facto implebatur. 110. Orig. concisum est velum exterius tabernaculi, non quod velat sancta sanctorum: vt ab initio mundi vsque ad finem occultata mysteria publicentur: cum autem venerit quod perfectum est, tunc auferetur etiam secundum velum. 102. Int. i. ab initio mundi, quando homo conditus est, vsque ad consummationem saeculi. 104. Hil. omnia fortia penetrat Dei verbum. Glo. petrae, corda gentilium, vel terrenorum, qui Christi passione commutantur. 105. Int. in typum futuræ resurrectionis. Hil. erant mortis claustra reserata. 113. Rab. in Centurione, fides Ecclesiae designatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

95. Apparet dixisse id milites Romanos, non intelligentes Syriacam linguam. hh. i. omitte, q. d. ne des. 96. s. vt celerius moreretur: dicitur enim vinum, & accurum, ex vulnere mortem accelerare. 97. xgēas, cum clamasset. 98. s. post horam nonam, tempore vespertini sacrificij. ll. Christo scilicet mortuo. mm. s. quod erat ante propitiacrium. 100. velut templo pra indignatione vestem scindente, nn. pro, fidelium. 106. non tamen ante Christum: quidam putant ad vitam immortalem surrexisse, alij negant. 107. pro nam exeuntes. oo. monumenta enim extra ciuitatem. 113. vel diuinitatem agnoui, vel sanctitatis excellentiam significat, vt Luc. indicat.

à longè, quæ secutæ erant Iesum à Galilæa ministrantes ei : inter quas erat Maria
 Magdalene, & Maria Iacobi, & Ioseph mater : & mater filiorum Zebedæi. Cum au-
 tem serò factum esset, venit quidam homo diues ab Arimathia, nomine Ioseph, qui
 & ipse erat discipulus Iesu. Hic accessit ad Pilatum : & petiit corpus Iesu. Tunc Pila-
 rus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda :
 & posuit illud in monumento suo nouo : quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum
 magnum ad ostium monumenti, & abiit. Erant autem ibi Maria Magdalene, & alte-
 ra Maria sedentes contra sepulcrum. Altera autem die, quæ est post Parasceuen,
 conuenerunt Principes sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, dicentes : Domine re-
 cordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuens, Post tres dies resurgam. Iube er-
 go custodiri sepulcrum vsque in diem tertium ; ne fortè veniant discipuli eius, &

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

114. Aug. 3. de cons. Euang. Aliæ à longè erant, aliæ iuxta crucem, vt Ioannes ait, vel, à longè erant
 comparatione turbæ circumstantis ; prope verò, quia in conspectu prope aderant, vel cum prius iuxta
 fuissent, recedentes, à longè stabant. 115. Hier. apud Iudæos mos erat, vt mulieres de substantia sua
 victum & vestitum præceptoribus ministrarent, quod, ne gentibus scandalum faceret, Paulus abiicit.
 116. Int. s. de qua Dominus eiecerat septem dæmonia. 117. Int. soror matris Domini. Hier. quæ &
 vxor Alphæi, quam & Iohānes Mariam Cleophe vocat. 118. Int. s. minoris. 119. Int. quæ regnū suis
 postulaerat filius. Orig. hanc Marcus vocat Salome. 120. Hier. hoc refertur, vt ostendat cur à Pilato
 corpus potuerit impetrare : in alio autem Euangelio appellatur consiliarius, & de ipso quidam putāt
 illud scriptum, Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum. 121. Int. ipsa est Ramata Helcanæ, &
 Samuelis ciuitas. Remig. estque sita in regione Chananitica iuxta Diospolim. 122. Glos. occultus
 prius, vitans inimicitias Iudæorum, sed de illis non curans nunc. 123. Chry. in hom. in periculum
 mortis se tradidit, inimicitias ad omnes assumens. 127. Hier. ne surrexisse alius fingeretur. 128. ne
 si ex multis lapidibus esset, suffossis fundamētis, ablatus furto diceretur. 129. Int. vt non posset ape-
 riri sepulcrum sine auxilio multorum. Hier. ¶ Aug. Serm. de Sabbato sancto, si paruū esset, poterant
 dicere se dormientibus sublatum. 130. Remig. cæteris abeuntibus, solæ mulieres perseuerant. Hier.
 expectabant quod promiserat Iesus, ideo meruerunt primæ videre resurrectionem. 131. Int. i. præ-
 parationem Paschæ. Rab. Sexta sabbati præparabāt necessaria sabbato. 132. Hier. etiam post mor-
 tem Christi nequitia virus exerceat. 133. Int. non sufficit scelus mortis, nisi post mortem famam
 eius lacerent. Hier. ¶ Int. quod erant Domino imponunt. Hier. ignorantes, verum dicunt, seductor
 enim erat Christus à falsitate in veritatem à vitiis ad virtutes, à morte ad vitam ducens. 135. Remi.
 dixerat enim, Sicut fuit Ionas tribus diebus, &c.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

125. Remi. Sindon, Christi corpus significat, ex terra. i. virgine sumptum, & per passionis laborem
 ad immortalitatis candorem perductum. Raba. primitiæ mos Ecclesiæ sacrificium altaris, non nisi in
 lino terreno celebrandi, quod à beato Siluestro legitur statutum. Hieron. Corpus Domini linteamine
 puro obuoluendum est, quod spiritualiter facit, qui pura mente suscipit. 126. Int. in simplici sepul-
 tura Domini, condemnatur ambitio diuitum, qui nec mortui diuitiis caret. Hier. ¶ Aug. Serm. de
 Sabbato sancto, ideo in aliena sepultura, quia pro aliorum moriebatur salute. 127. Hier. nouum se-
 pulcrum Mariæ vterus. 128. Hil. per Apostolorum doctrinam, gentiliū durities Christum rece-
 pit, nullo ante ingressu timoris Dei peruium. 131. Rab. Sexta die factus homo. Septima Deus requie-
 uit. Sexta Christus moritur, Sabbato quiescit in sepulcro. 135. Aug. in Serm. de Pass. vt in eius pas-
 sione Trinitatis totius assensus monstraretur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

119. quæ dicta Salome. Mar. 15. 120. & nobilis, vt ait Mar. 99. & alia, vt scribit Luc.
 133. & alia, vt scribit Luc.

¹³⁶ furentur eum, & dicant plebi, Surrexit à mortuis: & erit nouissimus error, ¹³⁷peior prior.
re. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam. Ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes,
¹³⁹munierunt sepulcrum, ¹⁴⁰signantes lapidem cum custodibus.

SENS. LIT. IN CAP. XXVII.

137. Int. ignoranter verū dicunt, quia peior est concēptus pœnitentiæ, quàm error ignorantiæ. Rab.
139. Int. quanto diligentiùs seruatur, tanto magis virtus resurrectionis ostenditur. Hil. quanta stulti-
tia, & infidelitas, signare sepulcrum eius, quem viderant mortuū de sepulcro suscitasse. Chry. in hom.
nolētes demonstrant veritatē resurrectionis: quia enim custoditum est sepulcrū, nulla fraus facta est.

SENS. MYST. IN CAP. XXVII.

136. Raban. ab Iaram discipuli à Iudæis Scripturam, in Ecclesiæ vsum conulerunt, Christumque
illis in infidelitate corpenibus auferentes, genibus credendum tradiderunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVII.

rr. κρηνοδαι. Latina vox. milites custodes custodia dicebantur, quod ciuitatem custodirent.
ss. ἀσφαλίζετε, munite. tt. σφραγίζετε, sigillantes, ne quid scilicet fraudis fieret.

CAPVT XXVIII.

VESPERE autem sabbati, quæ luceſcit in prima sabbati, venit Maria Mag-
dalene, & altera Maria videre sepulcrum. Et ecce terramotus factus est
magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo: & accedens, reuoluit

SENS. LIT. IN CAP. XXVIII.

1. **A**Vg. 3. de con. Euang. à parte prima noctis noctem significauit, in cuius fine venerunt, dilucu-
lo enim venerunt (vt ait Mar.) Rab. Vespere venire cœperunt, parauerūt enim aromata, & c.
sed luceſcente mane peruenerunt. Hier. crebrò abibant, & redibant mulieres. 3. Int. f. quādo primū
licuit operari. Aug. 3. de con. Euang. Glo. Sabbato ad vesp̄am emerunt aromata, & quia nocte nō po-
terant, mane ad sepulcrum venerunt. 5. Hier. quæ foris aguntur ostendunt Filium Dei. Chry. in hom.
Factus est terramotus, vt euigilarent milites: probabile est enim quosdam obdormisse. 6. Int. f. præs-
bens obsequium Domino suo. Beda in hom. inter acta humanitatis Christo Angelorū ministeria non
defunt. 7. Int. nō vt egressuro ianuas aperiat, sed vt egressum eius pandat iam factum. Beda in hom.
qui enim clauso vtero potuit nasci, potuit clauso sepulcro resurgere. Seuerianus in Serm. Paschæ, ad-
uolatus lapis probauit mortem; reuolutus, resurrectionem; sepulcrum, mortem, non mortuum deuo-
rauit; recepit mortuum, viuum reddidit.

SENS. MYST. IN CAP. XXVIII.

a. **R**Emig. Indicatur noctis illius dignitas, alioqui enim vespera nō luceſcit in diem, sed obtene-
ruscā reddidit. Beda in hom. antea dies noctē præcedebat: cecidit enim homo à luce Paradisi in se-
culi tenebras, nunc dies sequitur; per fidē enim resurrectionis à peccato in lucē reducitur. Seuerian.
Serm. Paschæ, illuminatur per Christū sabbatum, non deletur, non enim venit soluere legem. 3. Se-
uerian. serō mulier currit ad veniam, quæ maturē cucurrit ad culpam. 4. Seuerian. Ecclesia ex duo-
bus populis i. gentilibus, & Iudæis veniēs, vna esse significatur, vno duarum seminarum nomine. Glo.
duæ plebes pari deuotione, Christi passionem, & resurrectionem sunt amplexæ. 5. Hil. cōcussio mor-
tis aculeo, & illuminatis tenebris, inferorum trepidatio commouetur. Beda in hom. terrena corda
per fidem passionis & resurrectionis ad pœnitentiam permouentur. Seuer. Serm. Paschæ: Si ita terra
tremuit resurgente Domino ad veniam, quid erit cū surget ad pœnam, dicente Propheta, Terra
tremuit cū resurgeret in iudicium Deus? 7. Remi. lapis, lex quæ in lapide scripta est; reuolutio,
Sacramentorum referatio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVIII.

1. id est in fine noctis, quæ luceſcit, &c. itaque significatur crepusculum matutinum. Nota Christum
post mediam noctem resurrexisse, & ante ortum solis, quanto verò ante, incertum. Quidam putant dilu-
culo, alij paulo post mediam noctem. 6. idē, species, forma.

lapidem, & sedebat super eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur, & vestimentum eius sicut nix: præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. Respondens autem Angelus, dixit mulieribus, Nolite timere vos: Scio enim quòd Iesum, qui crucifixus est, queritis. Non est hic. Surrexit enim, sicut dixit. Venite, & videte locum vbi positus erat Dominus, & citò euntes dicite discipulis eius, quia surrexit: & ecce præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis: ecce prædixi vobis. Et exierunt citò de monumento cum timore, & gaudio magno, currentes nunciare discipulis eius. Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Aue. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius: & adorauerunt eum.

SENS. LIT. IN CAP. XXVIII.

8. Seuer. vt fidei doctor, & resurrectionis magister. Aug. 3. de conf. Euang. Marcus ait, visum Angelum ab introeuntibus sedentem in dextris; sed fuerunt duo Angeli; vel vnus fuit: intrasse verò dicitur in monumenta mulieres, id est, in aliquem septum locum ante monumentum. 12. Seuer. in Serm. Paschæ. Surgente Domino terrenis redditur cæleste commercium; & mulieri, cui fuerat cum diabolo lethale consilium, fit cum Angelo virale colloquium. 13. Hier. q. d. illi timeant, in quibus permanet incredulitas. 14. Int. quia multi hoc nomine dicebantur, determinat qui crucifixus est. 15. Seuer. ita earum fidem passionis procella turbauerat, vt adhuc mortuum requirerent, cælique Dominum quærerent in sepulcro. 16. Int. s. per præsentiam carnis. Rab. c. Seuer. in eadē carne rediit Dominus, & nos redibimus. 17. Int. impossibile est enim nō fieri quæ dixit. 18. Int. q. d. etsi verbis nō creditis, venite, &c. Hier. 19. Seuer. locum ostēdit, ne alter, & non idem surrexisse crederetur. 20. Rab. Non solis vobis gaudium hoc teneatis. e. Aug. 3. de conf. Euang. id est, ab illo loco vbi erat horti spatium ante monumentum. 22. Hier. scilicet, de magnitudine miraculi. 23. Hier. scilicet, ex desiderio resurrectionis. 24. Int. quia sic intentæ g. Aug. 3. de conf. Euang. bis colloctionem Angelorum habuerunt, prius vnum videntes, de quo Matth. & Marc. postea duos, de quibus Lucas & Iohan. Item, Domini bis, semel cum Maria hortolanum putauit, & nunc cum occurrit in via. 27. Rab. pedes præbuit, vt veram se carnem habere demonstraret.

SENS. MYST. IN CAP. XXVIII.

8. Seuer. lapis, mortem significat omnes prementem, quam Christus sua virtute subiecit. Beda in hom. stans Angelus aduentum Christi prædixit, significans venire ad diabolum debellandum; sedens autem resurrectionem, significans sedem regni perpetui. 9. Int. ipso habitu terribilem futurum reprobis, & blandum significat iustis. Greg. hom. in fulgore enim terror, in candore blandimentum. Seuer. Fulgur de cælo, nix de terra est, significatur ergo claritas cælestis naturæ, & gratia communionis humanæ; figurat autem Angelus nostrum habitum & formam in resurrectione. Hier. in candido vestitu significatur gloria triumphantis. 10. Int. quia terribilis impiis. Seuer. quomodo Domini præsentiam sustinebit, qui Angeli non potuit? 11. Int. quia vitam vivere desperabant. Seuer. Ser. Paschæ. stare non potest, quem conscientia destituit, impellit rearus. 12. Int. quia blandus iustis. 20. Seuer. q. d. reuertere ad virum mulier iam sanata; & suade fidem, quæ ante perfidiam suasiit. 21. Hier. in volutabrum gētium, vbi antè error, & lubricum. Beda in hom. iam Dominus de morte ad vitam, de corruptione ad incorruptionem transierat, Galilæa enim transigratio. Glo. nos si à vitiis ad virtutes migremus, resurrectionis gloriam videbimus. 25. Rab. itei virtutem inchoantibus Christus adiuuando occurrit. 26. Int. vt malè dictum Euz in mulieribus solueretur. Hier. 27. Seuer. Pedes Christi tenet, qui fide adstringunt vestigia Saluatoris: tenuerunt autem ista pedes, vt sciret in Christi capite virum esse, se in pedibus; datūque sibi virum sequi, nō præire.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVIII.

12. id est, alloquens. Hebr. 21. Illic plurimi discipuli, & locus securior à Iudeorum persecutione. d. scilicet, quod res est. f. scilicet, postquam intus viderunt duos Angelos, de quibus Lucas. 25. scilicet, cum ad eos peruenisset Magdalena, e monumento reuersa, viso Iesu Christo. 26. χαίrete, id est, Aue, gaudete.

Tunc ait illis Iesus, ²⁸Nolite timere. ²⁹Ite, ³⁰nunciate ³¹fratribus meis, ³²ut eant in Galilæam, ³³ibi me videbunt. Quæ ³⁴cum abiissent, ecce quidam ³⁵de custodibus ³⁶venerunt in ciuitatem, & ³⁷nunciauerunt Principibus sacerdotum omnia quæ ³⁸facta fuerant: & ³⁹congregati cum senioribus, ⁴⁰consilio accepto, pecuniam ⁴¹copiosam dederunt militibus, ⁴²dicens: Dicite quia ⁴³discipuli eius nocte ⁴⁴venerunt, & ⁴⁵furati sunt cum vobis dormientibus. Et si hoc ⁴⁶auditum fuerit à ⁴⁷præsidente, nos ⁴⁸suadebimus ei, & ⁴⁹securos vos faciemus. At illi ⁵⁰accepta pecunia, ⁵¹fecerunt sicut erant ⁵²edocti. Et ⁵³diuulgatum est verbum istud apud ⁵⁴Iudæos, ⁵⁵vsque in hodiernum diem. ⁵⁶Vndecim autem ⁵⁷discipuli abierunt in Galilæam, ⁵⁸in montem ⁵⁹vbi constituerat illis Iesus. Et ⁶⁰videntes eum

SENS. LIT. IN CAP. XXVIII.

28. Seueri. Idem dicit quod Angelus, ut quas ille firmauerat, redderet firmiores. 29. Hier. in veteri & nouo Testamēto, cum augustior apparuerit visio, primum timor pellitur, ut mente placida possint quæ dicuntur audiri. 30. Glo. ut mulier mortifera serpentis verba narrauit, ita nunc viuificatoris. 31. Glo. ostendit se eandem humanitatem resumpsisse, & illos idem sperare debere. 32. Chry. in hom. Angeli apparitione, & terræ motu fuerant milites stupefacti. 33. Chry. in hom. veritas à contrariis diuulgata, magis refulget. 34. Int. scilicet, miracula, quæ viderant. 35. Int. astuta duplicitas modum querit, quomodo adstruat falsitatem. Rab. 36. Int. scilicet, de templo acceptam, sicut prius triginta argenteos. Hier. 37. Seueri. non contenti interfecisse magistrum, discipulos etiam perdere moliantur. 38. Seuer. non furto, sed fide, viuum, non mortuum sustulerunt. Chry. in hom. quomodo furarentur, qui nec apparere audebāt? & si viuū adhuc videntes fugerant, quomodo mortuo milites non timuissent? & quare nō prima potius nocte furati essent, quando nemo aderat? & si essent furati, an sudarium reliquissent? an in eo extendo morarentur? certe confirmant isti resurrectionem, confitentur enim corpus non esse in sepulcro: non esse autem sublatum ostendit custodia militum, & pavor discipulorum. Rem. Si custodes dormierunt, quomodo furtum videntur? 39. Int. f. furtim eum sublatum. 40. Int. sine quicquam à vobis exigat. 41. Int. absque periculo. 42. Chry. in hom. non mirum est superatos pecunia milites, quæ Iudam fecit Magistri proditorem. 43. Int. error empti mendacij perseverat, ne in Christum credant. Rab. sicut & sanguinis reatus, quem sibi & posteris imprecabantur. 44. Seue. non apud Christianos. 45. Beda in hom. iam enim vnus perierat. 46. Int. Credentes, se ante eum humiliauerunt. Aug. 3. de cons. Euang. non illo die, quo Dominus resurrexit, nec octo sequentibus, sed postea. est autem visus Dominus post resurrectionem decies. Primò, ad monumentum mulieribus. Secundò, iisdem in itinere. Tertiò, Petro. Quartò, euntibus in castellū. Quintò, pluribus, absente Thoma. Sextò, eo presente. Septimò, ad mare Tiberiadis. Octauò, in Galilæa, ut ait Mattheus. Nondò, recumbentibus, ut ait Marcus. Decimò, in nube, cum in cælum ascenderet. Hæc narrat Euangelistæ, sed non omnia scripta sunt. crebro enim cum illis conuersabatur per dies quadraginta.

SENS. MYST. IN CAP. XXVIII.

32. Aug. 3. de con. Euan. Galilæa transmigratio, vel reuelatio, gratia autem Christi de populo Israël transmigratura erat ad gentes, præparante Domino viam in cordibus, vnde dictum, præcedet vos in Galilæam. illa autem erit reuelatio tamquam vera Galilæa, cum eum videbimus sicuti est, ipsaq; beata transmigratio ex sæculo in illam æternitatem. 33. Int. f. non in Iudæa, sed in gentibus. Aug. 3. de cons. Euang. ibi membra mea inuenient, viuumque corpus in suscipientibus se agnoscent. 34. Int. Indocta simplicitas fateretur veritatem. Rab. 45. Hil. pecunia & cupiditate Christi gloria denegatur. 1. Rab. Corpus de terra susceptum, iam super terrena subleuauerat resurgendo; & qui resurrectionis celsitudinem cupiunt videre, ad superna oportet ut transeant; præcedit quidem Christus primitiæ dormientium, sequuntur hi qui sunt Christi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVIII.

b. Non secundo isto reditu è monumento, sed priori, de quo alij Euangelistæ. 36. scilicet, de Angelo, qui apparuerat sublato lapide, de quo is qua mulieribus dixerat. 42. pro. suadebimus, seu placabimus. 1. forte Thabor. 48. scilicet, cum alijs multis forte illis. 50. de quibus 1. Cor. 15.

adorauerunt: quidam autem dubitauerunt. Et accedens Iesus, locutus est eis, dicens,
 Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra. Euntes ergo, docete omnes gentes
 baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: docentes eos seruire omnia
 quæcumque mandavi vobis. Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad
 consummationem sæculi.

SENS. LIT. IN CAP. XXVIII.

49. Int. dubitatio horum nostram auget fidem. Hier. ¶ Remig. existimabant, (vt refert Lucas) se Spiritum videre. 50. Remig. vt omnem dubitatem auferret, & corroboraret in fide. 51. Int. vt qui ante regnabat in cælo, per fidem regnet in terris. Hier. ¶ Rab. de assumpta humanitate loquitur. Remig. sic Psalmista, Constituisti eum super opera manuum tuarum. 52. Int. id est, primum catechizate, quia sine fide impossibile est placere Deo. Glo. Primò docendus est auditor: deinde fidei Sacramentis imbuendus: tum ad seruanda mandata instruendus: non enim potest mundari, si non insistat bonis operibus. 53. Beda in hom. non ad solos Iudæos venit, nec (vt aiunt Donatistæ) in sola est Africa.

54. Int. Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum cælorum.

55. Int. in inuocatione nominis. Didymus 2. lib. de Spiritu sancto: si quis contrarius legis datori vnum de prædictis nominibus omittat, sine perfectione baptizabit: nec à peccatis liberare poterit. Colligitur autem hinc indiuisa Trinitatis substantia. 56. Int. quia fides sine operibus mortua est.

57. Int. quæ quidem non sunt pauca, vel leuia. 58. Chry. in hom. quasi dicat: ne dicatis difficile esse iniunctum negotium, Ego vobiscum sum, qui omnia facio leuia. 59. Chry. in hom. sicut vni corpori fidelibus loquitur: non enim ad finem sæculi Apostoli mansuri erant. 60. Int. s. diuinitate. Beda in ho.

61. Rab. nunquam defuturi sunt, qui diuina in habitatione sint digni. 62. Int. cum finitis laboribus mecum regnabit. Chry. in hom. vult futura inspiciant, & sine fine mansura. Beda in hom. finitum pro infinito ponitur, qui enim manet nunc protegendo, manebit etiam post remunerando. Hier. ostendit se nunquam à credentibus recessurum. Leo serm. de Pass. ipse deorsum confortat ad patientiam, qui sursum inuitat ad gloriam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXVIII.

49. scilicet, aliqui illum esse Christum, qui apparebat. 55. id est, auctoritate, virtute, vel inuocatione nominis. 59. scilicet, Spiritu, & in Eucharistia.

EVANGELIUM SECVN- DVM MARCVM.

CAPVT I.

INITIVM Euangelij Iesu Christi Filij Dei : sicut scriptum est in Esaia Propheta: Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te: Vox

SENS. LIT. IN CAP. I.

1. **H**IER. Euangelium, Latine bona annuntiatio, quod proprie ad regnum Dei, & remissionem pertinet peccatorum: quatuor autem Euangelia vnum sunt, & vnum quatuor. 2. Int. i. Saluatoris. Hier. 3. Int. i. vncti Hier. i. Regis, & Sacerdotis. dicitur autem Hebraice Maseiach, Græce υἱος. 4. Beda. Math. ait, Filij David: Dei enim & hominis Filius est. Hil. de Trin. Christus Dei Filius verus, & proprius. origine, non adoptione, veritate, non oratione. 5. Beda. & Iudæos ad suscipiendum Euangelium instituit: & gentiles ad suscipiendum auctoritatem legis & Prophetarum prouocat. b. Hier. de optimo gen. interpre. c. 3. non in Esaia scribitur, sed in Malachia. Chry. duorum Prophetarum prophetias in vnum congregauit: in Esaia enim est, Vox clamantis, in Malachia, Ecce ego mitto, &c. Aug. de q. vet. & noui Testam. vtriusque Prophetæ verba ad vnum sensum pertinentia, sub vnus Prophetæ persona iungit. Beda, est in Esaia sensus, etsi non verba. 6. Int. Vox Spiritus ad Patrem de Filio, vel Patris ad Filium de Iohanne. 7. Int. f. Iohannem qui Angelus, id est, nuncius, scilicet, nunciat de Christo. Post me venit qui ante me factus est. Beda. Iohannes, Angelus, non natura, sed officio: venientem enim Dominum in carne, mundo nunciauit. Sic Sacerdotes ob euangelizandi officium apud Malachiam Angeli nominantur. Theophil. Iohannes Angelus ob vitam Angelicam. 8. Theophil. id est, iuxta te: iuxta Reges ambulant qui propinquiiores sunt. 9. Theophil. f. per baptismum. 10. Int. id est, pœnitentiam. Hier. per hanc enim descendit ad nos Deus: & nos ad illum ascendimus.

11. Int. id est, Filium, vel ante præsentiam, aut Incarnationem. 12. Int. f. Iohannes, de quo clamat Dominus ad Iudæos. Inter natos mulierum non surrexit. Beda, vox, quia verbum Dei sonando præibat, prius vox sonat vt verbum possit audiri.

SENS. MYST. IN CAP. I.

4. **B**eda. Matthæus Filium hominis; Marcus, Filium Dei: à minoribus enim ad maiora paulatim assurgendum, & per humanitatis fidem & Sacramenta ad diuinitatis agnitionem ascendendum. apertè etiam descripturus humanam generationem, à Filio hominis cœpit: inchoaturus autem ab initio Euangelicæ prædicationis, Filium Dei nominauit; diuinæ enim potentie fuit Euangelium mundo prædicare.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

a. f. tale fuit, vel quasi dicat, sic Christi Euangelium cœpit, sicut, &c. quidam id titulum vocant, alij Proœmium, quo ostendit velle à Christi prædicatione incipere, vt & Matthæus à generatione. 1. id est, Euangelica prædicationis, seu felicitis nuncij per Christum mundo allati. b. coniunge id cum, vox clamantis, nam alia Malachia sunt. 6. f. pro, mittam. 7. πρὸ ἀφ' οὗ, vt certus quidam nuncius significetur. 8. pro, ante te. Hebr.

clamantis in deserto, Parate viam Domini: rectas facite semitas eius. Fuit in deserto Iohannes baptizans, & prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad eam omnis Iudææ regio: & Hierosolymitæ vniuersi, & baptizabantur ab illo, in Iordanis flumine: confitentes peccata sua. Et erat Iohannes vestitus pilis camelorum, & zona pellicea circa lumbos eius: & locustas, & mel siluestre edebat. Et prædicabat, dicens, Venit fortior me post me: cuius non sum dignus, procumbens, soluere corrigiam calceamentorum.

SENS. LIT. IN CAP. I.

13. Int. f. Christi ad surdos obrutantes aures voci. Hier. clamor ad surdos & longè positos, sicut cum indignatione fieri solet; Iudæi & longè positi, & aures obrutant, & indignationem, & iram, & tribulationem à Christo audire meruerunt. c. Hier. f. poenitentiam agite, & prædicare: 15. Int. quas incuruastis declinando ad dexteram vel ad sinistram. Beda, Rectas semitas facit qui mundas cogitationes in animo per prædicationem format. Hier. qui se diligit, & nō proximum, ad dexteram declinat: qui proximum, & non se, ad sinistram. 17. Int. Beda, ut ita baptismum quo peccata solvuntur, suo baptisinate quo peccata solui non possent, præcurreret. Hier. qui cōsumatur per sponsum, initiatur per paranympum. 18. Beda Baptismum qui peccata solueret, quia dare nō poterat prædicabat; remissio enim peccatorum in solo Christi baptismo tribuitur. Theophy. Baptismus Iohannis ad poenitentiam inducebat: suum ergo baptismum poenitentiae prædicabat, & sic inducebat homines in peccatorum remissionem per Christum accipiendam. Hier. per Iohannem sponsi amicum, inducitur sponsa ad Christum. 19. Int. sub. ideo. 20. Int. Iordane, vel Iordanis. 22. Int. q. d. meritò egrediebantur, & baptizabantur à Iohanne, quia Iohannes erat vestitus, & c. 23. Int. conueniens vestis prædicatori. 25. Beda. ut Elias. Mor.ificationis indicium est. 28. Int. f. misericordia, gratia. Hier. ¶ Beda. nondum manifestè Dei Filium prædicat, non enim auditores rudes adhuc capere poterant, sed paulatim introducerent. 31. Chry. in Matth. q. d. nec in ministri ordine deputari sufficiens sum.

SENS. MYST. IN CAP. I.

14. Int. f. Iudæa. Hier. deserti erant Iudæi, à Spiritu Dei, à Propheta, Rege, & Sacerdote. 15. Hier. via, poenitentia, semita, mandata moralia. Theoph. via, nouum Testamentum; semita, vetus. 16. Hier. Iohannes & Iesus querunt quod in deserto amissum est, vbi vicit, diabolus vincitur; vbi cecidit, homo exsurgit. 20. Hier. Iordanis, id est, descensio aliena. alienari enim à Deo per superbiam, per baptismum humiliati erigimur in altum. 21. Beda. exemplum sumitur confitendi peccata, & meliorem vitam promittendi eis qui baptismum desiderant. 24. Int. diuites gentium. Hier. ¶ Theoph. vestis, doloris indicium, oportet enim poenitentem dolere: zona autem Iudæorum mortificationem significat. 25. Int. pauperes. Hier. 26. Int. sapientes. Hier. ¶ Theoph. Locusta in altum salit, & cadit: ita Iudæi in altum intelligentiae salientes cadebant. Greg. 3. i. mor. cap. 19. Iudæi saltabant per vocem promittentis adimplerionem præceptorum, sed cadebant per actionem. Int. habitatores solitudinis non decet ciborum delicias querere, sed tantum necessitatem supplere. Hier. Iohannis vestis, cibus & potus prædicatorum austeram vitam significant. 27. Int. fideles. Hier. ¶ Theoph. Scripturæ mel ex apibus. i. Prophetis, quo vefcebantur Iudæi, sed siluestre, quia non bene intelligebant. Greg. 3. i. mor. cap. 19. mel siluestre est infirmitas gentilitatis dulcedo. Beda. vestis aspera, peccantium increpatio: zona, mortificatio; locustæ & mel, alacer volatus & dulcedo. dulcis enim illius prædicatio, turbis putantibus esse Christum, sed citò adempta est illa opinio. 30. Int. i. explicare. 31. Int. f. quam fecit sibi de nostra mortalitate. ¶ * mysterium incarnationis Dei. Hier. calceamentum, in extrema parte corporis est, & in fine est Saluator incarnatus: vnde illud, In Idumæam extendam calceamentum meum. Greg. in h. calceamentum ex morte animalium fit, Christus ergo quasi calceatus apparuit natura nostra assumpta.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

16. f. prope Iordanem, ut ait Lucas. 17. an certa aliqua forma, incertum, quidam putant baptizasse in nomine Christi venturi. d. vel quid baptizarentur ab illo in testimonium poenitentiae, vel quid ad poenitentiam, dum baptizaret, hortaretur, vel quid prædicaret Christi baptismum, per quem remittenda peccata. Baptismus quidem Iohannis peccata non remittebat, sed ad id per Christum faciendum disponebat. e. pro, ex omnibus Iudæa partibus. 25. ablatius est. f. praesens, pro futuro. g. ingros, idoneus, sufficiens.

cius. Ego baptizo vos in aqua: ille verò baptizabit vos Spiritu sancto. Et factum est in diebus illis, venit Iesus à Nazareth Galilææ, & baptizatus est à Iohanne in Iordane. Et statim ascendens de aqua, vidit cælos apertos: & Spiritum sanctum tamquam columbam descendantem, & manentem in ipso. Et vox facta est de cælo, Tu es filius meus dilectus, in te complacui. Et statim Spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & tentabatur à Sathana, & erantque cum bestiis, & Angeli ministrabant illi. Postquam autem traditus est Iohannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Euangelium regni Dei: & dicens, Quoniam impletum est tempus, & appropinquavit

SENS. LIT. IN CAP. I.

32. Int. f. quia homo purus. 33. Int. non spiritu. 34. Int. f. Deus. 35. Int. Beda. non solum in die baptismi, sed quotidie cum per gratiam Spiritus proficimus. 36. Int. qui ferebatur super aquas. Hier. Beda. solus Deus gratiam Spiritus sancti dat. 37. Int. scilicet, cum Iohannes baptizaret. 40. Chry. Baptizatus est, ut notus fieret omnibus, & ut iustitiam impleret, mandatum enim erat hominibus subire baptismum Prophetæ. Beda. Baptizatus est, ut Iohannis baptismum comprobaret, & ut aquam sanctificaret: & ut per columbam monstraret Spiritus sancti aduentum in baptismo. 42. Int. f. post baptismum omnibus, tamquam digito demonstraret. Beda. Sedit super caput Iesu, ne quis putaret vocem factam ad Iohannem. 46. Beda. hoc Christo speciale, ut implens eum Spiritus sanctus, nunquam recedat. Glo. manet in eo Spiritus ex quo conceptus est. 47. Beda. per quam non ille docetur, sed nos. 48. Int. non Iohannes. Aug. 2. de conf. Euang. Matthæus aliis verbis, sed eadem sententia. 49. Int. f. post Baptismum. 50. Int. f. Sanctus. Beda. ut Lucas indicat, plenus, inquit, Spiritu sancto regressus est à Iordane. 51. Chry. in Matth. ut doceret baptizatos tentationes patienter sustinere, suumque honorem cognoscere. non enim accedit diabolus, nisi ubi viderit aliquem maiori honore constitutum; dedit verò Christus diabolo occasionem etiam loco, tunc enim maxime se ingerit cum viderit solitarios. 52. Int. ut & nos mundi illecebras fugiamus. Beda. 55. ut nos post baptismum non solum ad bona agenda, sed etiam ad mala toleranda accingamur. 56. Int. f. ut homo. Beda. 57. Chry. Ostendit quale esset desertum sinuium hominibus, & bestiis plenum. 59. Int. f. ut Deo. Beda. 60. Beda. non statim traditus est Iohannes post tentationem in deserto. multa enim Christus ante docuit, & fecit quæ omissa ab aliis Evangelistis Iohannes narrat. 62. Chry. recessit ad doctrinas, & sanationes, priusquam pateretur se consuans. Theoph. docet persecutiones non exoptandas, sed si inciderint, sustinendas. 63. Int. i. quod ducit ad regnum. 64. Int. f. hoc quod sequitur. 65. Int. Beda. de quo ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum, &c. Theoph. quasi dicat, usque huc operabatur lex, a modo verò conversatio secundum Euangelium.

SENS. MYST. IN CAP. I.

38. Int. id est, flore. 39. Int. id est, tota. Hier. debemus de volubilitate mundi post sponsum currere, & per baptismum ad cælestia ascendere, suscepto Spiritu sancto. 43. Int. qui aperiuntur baptizatis, clausi Adæ interposito Cherubim, & flammeo gladio, qui exstinguitur in aqua baptismi. 45. Beda. significabatur nobis conferendam gratiam in baptismo: in columbæ verò specie, quia simplicia corda quatit: ostenditur verò mysterium Trinitatis in baptismo; Filius baptizatur, Spiritus in specie columbæ, Pater in voce. 53. Int. f. in prosperis. 54. f. in adversis. Beda, & in prosperis, & in adversis victor tentat. 40. verò sæculi tempus significant. quadripartitus enim mundus. 10 verò præcepta. 58. Chry. vincenti tentationem Angeli ministrant. Beda; bestiales hominum mores inpolluta mente tolerantes ministerium merentur Angelorum, ad æternam beatitudinem solutos corpore transferentium. 60. Int. i. lex. Beda. desinente lege, oritur Euangelium. Hier. Iohannes in carcere, lex in Iudæa. Iesus in Galilæa, salus in gentibus. 61. Int. i. Euangelium. 62. Int. id est, gentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

b. abundat, more Scriptura. 44. pro, diffindi, seu scindi, &c. & dicitur. l. prat. pro presenti.

regnum Dei. Pœnitementi, & credite Euangelio. Et præteriens secus mare Galileæ, vidit Simonem & Andream fratrem eius, mittentes retia in mare: erant enim piscatores. Et dixit eis Iesus, Venite post me: & faciam vos fieri piscatores hominum. Et protinus relictis retibus, secuti sunt eum. Et progressus inde pusillum, vidit Iacobum Zebedæi, & Iohannem fratrem eius: & ipsos componentes retia in naui: & statim vocavit illos. Et relicto patre suo Zebedæo in naui cum mercenariis, secuti sunt eum. Et ingrediuntur Capharnaum. Et statim sabbatis ingressus in synagogam, docebat eos. Et stupebant super doctrina eius. Erat enim docens eos quasi potestatem habens: & non sicut Scribæ. Et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo, & clamavit, dicens, Quid nobis & tibi Iesu Nazarene? venisti perdere nos? scio quod sis Sanctus Dei. Et comminatus est ei Iesus, dicens,

SENS. LIT. IN CAP. I.

66. Chry. i. quo Deus regnat in regione viventium. 67. Int. Beda, Renunciate operibus mortuis. Hier. amaritudinem radicis dulcedo pomi compescat; periculum maris spes lucri delectat; dolore medicinæ spes salutis mitigat; qui desiderat nucleum, frangit nucem. 68. Int. aliter non intelligeretis, non sunt opera ut sit fides, sed fides ut sequantur opera. Hier. 72. Int. s. mundanis intentos lucris. 73. Int. prius mittuntur piscatores ad prædicandum, ut fides credendum in virtute Dei putetur esse, non in eloquentia, vel doctrina hominum. Beda. 74. Theoph. hæc est secunda vocatio respectu eius quæ legitur in Iohanne. 75. Remi. Pisces cum capiuntur, moriuntur; homines capti prædicatione vivificantur. 76. Int. s. omnino, Beda. quod narrat Lucas, prius factum est, & ad capturam piscium remearunt, postea verò, quod narrat Marcus. 77. Int. s. post vocationem horum. 81. Int. obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. 82. Hier. Marcus nō historiarum ordinem sequitur, sed mysteriorum. 84. Theoph. quando Scribæ congregabantur. 85. Theoph. s. arguendo, non adulando, ut Pharisei. 86. Int. s. substantialem & propriam. Beda. ut Deus addebat in lege, & mutabat. 87. Int. s. cum doceret. 88. Chry. quia se immundis & pravis operibus immiser. 89. Int. s. commune. 91. Int. Præsentia Iesu tormēta sunt dæmonum. Beda. Dominum in terra cernentes dæmones, se continuo iudicandos credebāt. Chry. q. d. nobis non das locum in hominibus dum divina doces. Theoph. exire ab homine perditionem suam dicit. 92. Glo. non est voluntatis cōfessio, sed necessitatis extorsio. Chry. non firmam & certam habebat aduentus Dei notitiam. Aug. 9. de civ. cap. 21. tantū eis innotuit, quantum voluit, tantum voluit quantum oportuit. innotuit verò per quædam suæ virtutis effecta. 93. Chry. per articulum Græcum significatur vnus, non de pluribus.

SENS. MYST. IN CAP. I.

69. Int. i. mundum volubilem. 70. i. obedientem. 71. i. virilem. 74. Int. s. cum retibus Euangelij. m. Hier. relinquenda retia araneorum, quibus velut culicēs tenebantur. 78. Int. i. supplantatorem. 79. i. fugitivum. 80. Int. i. gratiam. Hier. hac piscatorum quadriga vehimur ad æthera. Sicut Helias: his quatuor angulis construitur prima Ecclesia. Quatuor virtutibus in imaginem Dei convertimur, obediētes prudentia, viriliter agentes iustitia, serpentem calcantes temperantia, & Dei gratiam merentes fortitudine. Theoph. prius vocatur Petrus. i. actio, deinde Iohannes. i. cōtēplatio. 83. Int. id est, villam consolationis. Hier. Homo in Spiritu immundo. i. genus humanum, in quo immundicia regnavit, requie & consolatione sanatur. Beda. per liberatum à dæmone, intelligimus animum ab immunda cogitatione purgatum, per feminam verò, à febribus curatam, carnem à concupiscentiæ feruore per continentiarum præcepta frenatam. 84. id est, requie.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

n. vel sarracenes, vel complicantes. p. pro, tamquam. 86. nam & præcipiebat Dominus, & mira efficacia docebat, & magna libertate, deniq; miraculis doctrinam confirmabat. vide 1. Cor. 2.2. Cor. 10. 88. pro, habens spiritum immundum. Hebr. 89. i. quid tibi nobiscum est rei? q. interpretatur, interpretans.

Obmutescē, & exi de homine. Et discerpens eum spiritus immundus, & exclamans
 voce magna exiit ab eo. Et mirati sunt omnes ita ut conquirerent inter se dicentes,
 Quidnam est hoc? quānam doctrina hæc noua? quia in potestate spiritibus immun-
 dis imperat: & obediunt ei. Et processit rumor eius statim in omnem regionem Ga-
 lilææ. Et protinus egredientes de synagoga, venerunt in domum Simonis & Andreæ
 cum iacobo & Iohanne. Recumbebat autem socrus Simonis febricitans: & statim
 dicunt ei de illa. Et accedens eleuauit eam, apprehensa manu eius: & continuo dimi-
 sit eam febris, & ministrabat eis. Vespere autem facto cum occidisset Sol, afferebant
 ad eum omnes malè habentes, & dæmonia habentes: & erat omnis ciuitas congre-
 gata ad ianuam, & curauit multos qui vexabantur variis languoribus: & dæmonia
 multa eiiciebat, & non sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum.

SENS. LIT. IN CAP. I.

94. Chry. nolebat veritas testimonia spirituum immundorum, doceretque non credendum dæmoni-
 bus, quantumcumque veritatem annuntient. 95. Chry. id permisit Christus, ut ostenderet dæmonem
 esse qui loquebatur. Theoph. & ut per miraculum crederent, idētes a quo esset malo liberatus, Beda.
 alias conuexans, est autem hoc quod Lucas dicit, cum proieciisset eum in medium. 96. Int. s. quia
 exiens ei non plus nocuisset. 97. Beda. ad hoc signa fiebant, ut predicationi certius crederent.
 98. Int. s. propria, alij enim in accepta. 99. Int. pro, etiā spiritibus. 100. Int. s. ut Deus. 101. Int.
 s. quia tanta faciebat. 102. Int. s. Iesus, & discipuli. 104. Theoph. s. ut ibi comederent. 106. Beda.
 Rogantes (ut ait Lucas.) 108. Int. non remanente molestia agnitudinis, ut solet, sanitas quæ datur,
 imperio Domini tota simul redit. Beda. Theoph. Considerantes turbæ non licere die Sabbathi curare,
 Solis occasum expectarunt. 113. Chry. i. omnes iuxta Scripturæ consuetudinē. Theoph. Sanauit eos,
 qui fidē habebant, infideles autem ob incredulitatem non sunt sanati. Glo. plures sanauit per Aposto-
 los post mortem suam, quā dum Iudæis prædicaret. 116. Aug. de q. no. & vet. Test. Sciebant esse
 Christum lege promissum, videbant enim in eo omnia signa dicta à Prophetis, sed diuinitatis myste-
 rium ignorabant. Beda. per signorum potentiam intellexit dæmon, vel potius suspicatus est esse Fi-
 lium Dei: per suasis verò Iudæis ut crucifigerent, quia non præuidebat se illius morte damnandum.

SENS. MYST. IN CAP. I.

94. Beda Lingua quæ prima virus sparsit, primò occluditur; deinde femina, quæ primò seducta, cu-
 ratur; tertio, vir mundatur, ut sit idem ordo restorationis, qui fuit perditionis. 95. Hier. Appropin-
 quante salutē, appropinquat tentatio. Pharaō dimissus persequitur Israël, diabolus contemptus surgit
 in scandala. 103. Int. Circumcisionem Petro commissam. 104. Int. Allegoricè synagoga, quodam-
 modo mater Ecclesiæ commissæ Petro. 105. Int. scilicet, inuidia æstibus laborans, & Ecclesiā perse-
 quens. 107. Int. i. in spirituale vsum erexit carnalia eius opera. t. Hier. febris, intemperantia; de
 qua per manum disciplinæ, desiderij eleuatione sanamur, & sanantis voluntati ministramus. Theoph.
 Si ratio retineat manum, ira effrenati, surgit, & rationi ministrat. 110. Int. Beda. morte. 111. Int.
 Beda. Christus, qui dicit, quādiu in mundo sum, lux sum mundi. 112. Int. i. penitentiam. Hier. Ia-
 nuā regni celorum penitentiam cum fide, quæ operatur salutem vitii variis quibus languescit ci-
 uitas mundi. 114. Int. id est, vitiiis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

95. *ταρβήσας. i. cum discerpisset. s. debilitasset, & huc illuc distraxisset. nam Luc. 4. dicitur nihil no-
 cuisse, r. sed nihil significante: prohibitus enim à Christo loqui. s. pro decumberebat. 110. s. quo tempo-
 re die Sabbathi operari fiebat. 113. pro, omnes, ut est apud Matt. quāquā omnes multi sunt. 114. i. mor-
 bis. 115. nolebat Christus se à demonibus predicari. non enim decebat, & quidem eo ipso quod dæmon ali-
 quid dicit, non est credendum, est enim mendax. * q. d. nolebat ut dicerent quod ipsum non essent.*

Et diluculo valde surgens, egressus abiit in desertum locum: ibique orabat. Et profectus est eum Simon, & qui cum illo erant. Et cum inuenissent eum, dixerunt ei: Quia omnes quarunt te. Et ait illis, Eamus in proximos vicos & ciuitates, vt ibi prædicem: ad hoc enim veni. Et erat prædicans in synagogis eorum, & in omni Galilæa: & demonia eiiciens. Et venit ad eum leprosus deprecans eum, & genu flexo dixit, Si vis, potes me mundare. Iesus autem misertus eius, extendit manum suam: & tangens eum, ait illi, Volo, Mundare. Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mundatus est. Et comminatus est ei: statimque eiecit illum: Et dicit ei, Vide nemini dixeris: sed vade ostende te Principi sacerdotum, & offer pro emundatione tua quæ præcepit Moyses in testimonium illis. Et egressus cæpit prædicare, & diffamare sermonem: ita vt non iam posset manifestè introire in ciuitatem, sed foris in desertis locis esset: & conueiebant ad eum vndique.

SENS. LIT. CAP. IN I.

119. Chry. non quia indigeret, sed nobis exemplum dans v. Chry. hoc etiam (vt Lucas ait) turbæ dixerunt. 121. Int. si iam factio sermonem. 122. Theoph. transit ad magis indigentes. Chry. volebar etiam reliquos participes facere suæ doctrinæ, tãquam nō multo tempore in mundo moraturus. 123. Chry. ostendit se sponte in mundum venisse. 124. Aug. 2. de con. Euang. in hac prædicatione intelligitur etiam seimo habitus in monte, quem Marcus omnino non commemorauit, sed quasdam sententias à Domino aliis locis dictas. 125. Theoph. prædicationem miraculis confirmabat. * Aug. 2. de conf. Euang. Ille est quem Matthæus ait mundatum, vbi Dominus descendit de monte post sermonem. x. Beda. humilitatis, & pudoris signum. 126. Int. ostendit vulnus, remediū postulat. Beda. ¶ Theoph. si vis, inquit, ipsum credens Deum. Beda. non de voluntate Domini dubitauit sed colluisionis suæ conscius non præsumpsit. 127. Int. in hoc humilitas. 128. Int. gratia superat legem, non timet contaminari qui alios liberat. Beda. ¶ Chry. ostendit se Dominum legis, alioquin non erat necessarium tangere. 129. Int. in hoc pietas. Beda. ita sanat, vt fuerat obsecratus. Glo. dicit volo, propter Photinum, imperat propter Arrium, tangit propter Manichæum. 130. Int. in hoc potestas. Beda. Imperatum est. 131. Int. illud, volo, mundare. 132. nihil medium inter præceptum & opus. 133. Chry. q. d. non indigeo tua prædicatione. 134. Chry. mittit ad probationem medelæ: & ne ille extra templum fieret, sed oraret cum populo. Item, vt legem adimplens, iudæorum os obtureret. Beda, vt intelligeret sacerdos illum Dei gratia supra legem esse curatum. 135. Theoph. confirmat legem. Beda. Iudaicū sacrificium approbat. nondum enim obtulerat in passionē holocaustū suum, non oportebat autem auferri significantia sacrificia priusquam significatū prædicatum esset Apostolorum prædicatione & fide credentium. 136. Int. secundum legem offerri. 137. Int. s. salutis. 138. prohibitus est dicere, at ille egressus, &c. Theoph. oportet beneficiatū gratias reddere, etiam si benefaciens non indigeat Greg. 9. mor. ca. 18. taceri Dominus iussit, & taceri non potuit, vt eius membra in magnis quæ faciunt, latere velint, sed vt aliis profint, prodantur inuiti. 139. Int. q. d. sed nec ad horam potuit abscondi. Greg. 9. mor.

SENS. MYST. IN CAP. I.

117. Int. s. à morte. 118. Int. scilicet, ad gentes. 119. Beda. sin suis, quorum corda orationis virtute excitabat. 122. Int. obediens. 123. Int. non decet otiosus esse prædicatorem. Theoph. non conuenit doctrinam concludere in vno loco, sed vbique radios eius extendere. 127. Int. id est, misericordie affectum. Beda. Incarnato Dei verbo, & humanam contingente naturam, ab erroris varietate liberata est. 128. nullum spernamus, etsi maculosum videamus. 133. Chry. docet ex nostris operibus honorem apud homines pro retributione non quærere. 137. Int. s. si Deo credat, si impietatis lepra discedat. 140. Int. s. multos carnalium mentes fugit, secretos à mundanis curis visitat. Hier. non manifestatur Iesus propriis voluntariis seruentibus, sed delectationibus mundi deferentibus. 141. Int. Allegoricè hi sunt quos nihil potest separare à charitate Christi. Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

157. surrexit quidem valde mane, sed die est egressus, vt ait Luc. vel dies dicitur etiam cum diluculi est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

130. Imperatium est passuum. 2. pro, ablegavit. a. a. apparet huic fuisse reservatum solemne mun-
dandi leprosum ritum. b. b. fiebat hac per sacrificia. Leu. 14. c. c. pro, rem. Hebr. d. d. quin scilicet plurimi se-
querentur, vel non poterat ob vim populi concurrentis.

CAPVT II.

E T iterum intravit Capharnaum post dies octo : & auditum est quod in do-
mo esset, & conuenerunt multi, ita vt non caperet neque ad ianuam, & lo-
quebatur eis verbum. Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui à quatuor por-
tabatur. Et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudauerunt tectum vbi erat:
& patefacientes submiserunt grabatum in quo paralyticus iacebat. Cum autem vidis-
set Iesus fidem illorum, ait paralytico, Fili, dimittuntur tibi peccata tua. Erant autem
illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis, Quid hic sic loquitur?
blasphemat. Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? Quo statim cognito, Ie-
sus spiritu suo quia sic cogitarent intra se, dicit illis, Quid ista cogitatis in

SENS. LIT. IN CAP. II.

1. I N 7. Beda. f. post desertum, sed quia nec carnales deserit, iterum intravit in Capharnaum. 2. Au-
gust. 2. de con. Euang. Matthæus indicat Christum miraculum sequens in ciuitate sua fecisse, quia
scilicet, factum est in Galilæa, in qua erat Nazareth. Chry. dicta est Capharnaum ciuitas Domini, quod
eò sapius iter, ibique multa miracula faceret. 4. Int. ideo. f. 5. Int. f. domus. 6. Int. Beda. tamen.
12. Int. f. domus. 16. Chry. contingit aliquem conualescere fide alterius. Beda. quantum valet pro-
pria fides apud Deum, vbi tantum valet aliena, vt totus homo interius & exterius sanaretur? Theoph.
etiam ipsius paralytici fidem vidit: non enim se sineret portari, nisi curationis fidem haberet. 17. Be-
da. mira humilitas, despectum & dissolutum, filium vocat; aut filium vocat quia dimittuntur ei peccata.
18. Beda. curaturus, prius dimittit peccata, vt ostenderet eum ob culpam pari: affliguntur verò homi-
nes corporis molestiis, aut ad augmentum meriti, vt Iob & martyres. aut ad humilitatis cōseruationem,
vt Paulus. aut ad correctionem peccati, vt soror Moysi, & hic paralyticus. aut ad Dei gloriam, vt cæcus
natus. aut ad initium damnationis, vt Herodes. 20. Int. ideo inuident, quia dixit, dimittuntur tibi pecca-
ta. 22. Int. despectiue. 23. Int. sciam aliter. 24. Int. pro, quis enim. 25. Beda. etiam per eos dimittit, qui-
bus dimitendi tribuit potestatem. 26. Int. quia perfidos saluare desiderat, occultorum cognitione,
& operum virtute, se Deum esse manifestat. 27. Beda. quasi dicat, qua potentia cogitationes vestras
intueor, possum peccata dimittere.

SENS. MYST. IN CAP. II.

2. **T**heoph. id est. domus consolationis. f. Ecclesiam. 3. Int. Beda. in Iudæa. 7. Int. Beda. scilicet,
per Apostolos. Beda. prædicante Domino in Iudæa gentiles ad audiendum intrare non value-
runt, ad quos foris positos, locutus est per prædicatores suos. 8. Int. scilicet, doctores. 9. Int. Beda. al-
legoricè animam mollicie carnis torpentem. 10. Int. quia quatuor libris Euangelij omnis doctrina
signatur. Beda. Quatuor virtutibus ad promerendam sospitem homo fiducia mentis erigitur, scilicet,
Prudentia, Fortitudo, Temperantia, & Iustitia. 11. Int. f. cogitationum. Beda. anima prisca con-
suetudine retardatur, & cogitationum turba. 13. Int. f. Scripturarum mysteria. Beda. ¶ Theoph. rectum,
intellectus; regula, terrena, quæ tollenda sunt. 14. Int. f. carnem. Beda. significatur in homine adhuc in
ista carne constituto, Christum debere cognosci. 15. Int. i. torpens. 17. Theoph. filius Dei sit aliquis
propter mandatorum operationem. 19. Int. sin incredulitate non surgentes ad fidem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

3. quò se clam receperat. 5. g. d. non caperent, pro locum non haberent. a. non alieno, vt Propheta, qui
diuino.

cordibus vestris? Quid est facilius dicere paralytico, Dimittuntur tibi peccata tua, an dicere: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula? Vt autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico, Tibi dico, surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. Et statim surrexit ille: & sublato grabato abiit inde coram omnibus: ita ut mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes, Quia numquam sic vidimus. Et egressus est rursus ad mare, omnisque turba veniebat ad eum, & docebat eos. Et cum prateriret, vidit Leui Alphaei sedentem ad telonium: & ait illi, Sequere me: Et surgens secutus est eum. Et factum est cum accumberet in domo illius, multi publicani & peccatores simul discumbabant cum Iesu & discipulis eius. Erant enim multi qui sequebantur eum. Et Scribae & Pharisei videntes quia manducaret cum publicanis & peccatoribus, dixerunt discipulis eius: Quare cum publicanis & peccatoribus manducat & bibit magister vester? Hoc audito Iesus, ait illis, Non necesse habent sani medico;

SENS. LIT. IN CAP. II.

28. Int. s. mihi. Theoph. certificar de curatione animae, per curationem corporis, quod facilius est, sed Pharisei credebant difficilior. 29. Int. Hier. q. d. eiusdem potentiae est animam sanare, & corpus. 30. Int. quod spirituale, quod solus Deus novit, qui facit. 31. Int. quod corporeis oculis videri potest. 32. Int. ut visibile miraculum prober inuisibile. Beda. sic carnale signum, ut proberur spirituale. 33. Chry. hoc dicit, ut ostendat humanae naturae diuinitatem unitam, nec per eam quidquam diminutam, aut impeditam, ne diuina operetur. 34. Glo. s. per diuinitatem. 36. Theoph. ad maiorem miraculi certitudinem, ne putaretur secundum phantasiam sanatus: simul ostendens non solum curasse, sed etiam fortitudinem dedisse. 38. Int. mira Domini virtus, sine mora salus in iussu est. Beda. 39. Beda. s. quod minus erat, sed apparebat, corporis. s. sanitatem. 40. Int. damnata blasphemia, ad laudem vertuntur. 41. Int. s. post curatum paralyticum. 42. Int. s. Capharnaum. 43. Int. ut maritimos colligat. Beda. ut etiam habitatoribus maris praedicer. Theoph. volebat solitarius esse, sed turba iterum concurrir. 44. Int. oculis misericordiae. 45. Chry. apud Matthaeum, Matthaeus dicitur. Sunt & alij in Scriptura binomij, ut Iero etiam Raguel vocabatur. Beda. Matthaeus etiam se Publicanum vocat (quod Mar. & Luc. ob Euangelistae honorem tacuerunt) ut ostendat neminem debere de salute diffidere. 46. Chry. s. Filium. 47. Int. ad curam vestigalium, telos enim Graeco, Latine vestigal. Beda. 48. Int. i. imitare. Beda. 49. Int. s. pauper pauperem. Beda. reliquit propria qui rapere solebat aliena: reliquit etiam imperfectas rationes vestigalium, & incompasitas. Dominus enim ita accenderat, ut mox vocantem sequeretur. 50. Int. Beda. s. fecit ei conuiuium, quod Lucas dicit. 51. Beda. i. publicorum vestigalium exactores, seu conductores, vel lucra saeculi sectantes: videntes ij publicanum ad meliora conuersum, non desperant salutem. 52. Beda. it Christus ad peccatorum conuiuium, ut occasionem habeat docendi. 53. Int. s. poenitentes. 55. Int. s. cum peccatoribus iustus. 56. Int. magister pro discipulis respondit. 57. Int. s. superbi. Beda. qui suam iustitiam volentes statuere, iustitiae Dei non sunt subiecti: suggillant autem Scribas & Phariseos, qui iustos se putantes, peccatorum consortia declinabant.

SENS. MYST. IN CAP. II.

29. Int. dixit, & facta sunt. 30. Beda. datur intelligi ob peccata plerosque morbos euenire. 35. Beda. s. carnalibus desidegiis. 36. Int. Beda. i. carnem per continentiam, spe caelestium a terrenis segregata. Theoph. non solum animas Deus a peccato conuertit, sed virtutem tribuit ad operandum bona. 37. Int. i. paradisum, quae prima domus hominis fuit. Beda. vel ad tui custodiam internam. 45. Int. id est, additus. Hier. appositus. 54. Beda. torquentur Iudaei de gentium salute.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

39. Gra. essent attoniti, & velut extra se. 47. mensam Publicanorum significat.

sed qui malè habent: non enim veni vocare iustos, sed peccatores. Et erant discipuli Iohannis & Pharisei ieiunantes: & veniunt, & dicunt illi, Quare discipuli Iohannis & Phariseorum ieiunant: tui autem discipuli non ieiunant? Et ait illis Iesus, Numquid possunt filij nuptiarum quamdiu sponsus cum illis est, ieiunare? Quanto tempore habet secum sponsum, non possunt ieiunare. Venient autem dies cum auferetur ab eis sponus: & tunc ieiunabunt in illis diebus. Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri: alioquin auferit supplementum nouum à veteri, & maior scissura fit. Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres, alioquin dirumpet vinum vtres, & vinum effundetur, & vtres peribunt: sed vinum nouum in vtres novos mitti debet. Et factum est iterum cum Dominus sabbathis ambularet per sata: & discipuli eius cœperunt progredi & euellere spicas: Pharisei autem dicebāt ei, Ecce quid faciunt discipuli tui sabbathis quod non licet?

SENS. LIT. IN CAP. II.

58. Int. s. humiles. Beda. qui Christi gratia se subiiciunt. 59. Int. sub. ideo vos declino. 60. Int. s. vos, qui tanquam iusti fugitis peccatores, qui vestram iustitiam statuentes, iustitiae Dei non estis subiecti. 61. Int. s. qui se peccatores agnoscunt, non per legem iustificari se videntes, Christi gratia colla submittunt, ideo ad peccatores declino. 62. Int. causam questionis sequentis praemittit. 63. Aug. de cons. Euang. s. coniuuæ qui aderant, quos hoc mouerat. Glo. fuit hoc à pluribus obiectum, à Phariseis, à discipulis Iohannis, à coniuuibus, vel quibusvis aliis. Chry. s. discipuli Iohannis & Phariseorum. 65. Int. i. debent. 66. Int. i. Apostoli. Glo. de spirituali connubio Christi & Ecclesiae creati Apostoli. 67. Int. s. Christi & Ecclesiae. Aug. 68. Int. s. Christus. Chry. desponsatio est datio anhel, id est, gratia Spiritus sancti. 69. Int. s. corporis praesentia. 70. Int. q. d. non. 71. Int. pro, quia quanto. 72. Int. cuius plus proficit praesentia, quam corporalis abstinentia. Chry. considerans sponsum filiorum infantiam, dignatur eos tunc non ieiunare. 73. Int. s. ascensionis, vel passionis. 74. Int. s. corporaliter. 75. Int. Beda. s. tam à cibis quam à mundi amore. Chry. Ieiunabunt sponsi aduentum affectantes, ut spiritus illi coniungant, per corporales angustias emundatos. 76. Int. Ideo non ieiunant, quia nemo, &c. Chry. q. d. praedicatores noui Testamenti veteribus legibus seruire possibile non est. 77. Int. s. seueriora praecepta nouae vitae. b. Beda. i. noui. 78. Int. s. Apostolis veteri consuetudini deditis. 79. Int. s. si assuit. 80. Int. q. d. repugnat noua vita veteri. 81. Int. quia si quid boni inerat, nimio quasi pondere pressum perit. 82. Int. s. spiritualia praecepta. Beda. 83. Int. s. Apostolos. Beda. erunt autem noui cum post ascensionem Domini innouabuntur, & nouo vino. i. Spiritus sancti seruire replebuntur. Theoph. Dis. ipulis ob infirmitatem non erat imponenda ieiunij grauitas. 84. Int. non possunt pati, quia carnales adhuc. 85. Int. s. doctrina spiritualis memoriae non commendatur. 86. Int. i. qui habent, perduntur. 87. Int. i. spiritualis doctrina. 88. Int. i. spirituales. 89. Beda. erant qui veniebant tam multi, ut manducandi spatium non haberent. Glo. nota contra Ebionitas, Apostolos litteram Sabbathi destruere. 90. Aug. de opere monach. c. 3. non calumniantur de furto: poterat enim per legem impunè aliquid ex

SENS. MYST. IN CAP. II.

74. Glo. cum Christus pro peccato recedit, ieiunium indicendum, & iustus multiplicandus. 76. Beda. non debet doctor anima in vetustate malitiae perduranti, nouorum mysteriorum secreta committere. 89. Beda. Discipuli, doctores: sata, instituti in fide, quos dum illi visitant, eorum salutem esurientes à terrenis eruant, & manibus, id est, exéplis à carnis concupiscentia, quasi à folliculis exuunt: manducant autem, id est, Ecclesiae membris incorporant: in Sabbatho verò, quia pro se futurae quietis hoc fit, vel sata, eloquia sacra. Sabbathum otium à turbulentis cogitationibus: vellunt, cum meditantur & discutiunt, donec medullam dilectionis inueniant. displicet hæc refectio stultis, sed Domino probatur. Th. oph. qui in passionibus habent requiem, alios possunt ad virtutem ducere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

67. pro, qui nuptiis interfunt. Hebr. 77. immissuram, id est, immisuram. 82. s. mustum, c. id dicitur propter alteram Phariseorum calumniam. 89. pro, progrediendo vellere.

Et ait illis, Numquid legistis quid fecerit Dauid quando necessitatem habuit, & esuriit ipse, & qui cum eo erant: quomodo introiuit in domum Dei sub Abiathar Principe sacerdotum, & panes propositionis manducauit, quos non licebat manducare nisi solis sacerdotibus: & dedit eis, & qui cum eo erant? Et dicebat eis, Sabbathum propter hominem factum est, & non homo propter Sabbathum. Itaque Dominus est Filius hominis etiam Sabbathi.

SENS. LIT. IN CAP. II.

agris non quidem auferri, sed comedi. 91. Int. veterem historiam obicit. 92. Int. s. in Nobc. 93. Int. s. fugiens Saulcm. 94. Beda. aderat iste cum patre Abimelech, successitque in summo sacerdotio, & quia excellentior patre, meruit sui memoriam fieri quasi summi sacerdotis, etiam viuente patre. 97. Int. s. Abimelech. Glo. illud fecutus, Misericordiam volo, & non sacrificium, melius iudicauit à fame liberare, quam sacrificium afferre. 98. Int. aliter probat idem. 99. Beda. Maior cura sanitati, & vitæ hominis adhibenda, quam custodia Sabbathi. Machabæi, ob necessitatem Sabbatho pugnarunt. 101. Beda. d. Si Dauid illud licuit, quanto magis Domino Sabbathi? Chry. Legislatori & Domino lex non dominatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

94. id est, tempore Abiathar, qui paulo post patri interfecto successit, vel Achimelech etiam Abiathar dicebatur, sicut ipse Abiathar dicebatur etiam Achimelech, ut patet 2. Reg. 8. & 1. Par. 19. 95. pro, propositi scilicet, ante Dominum. Heb. 96. vide Leu. 24. 100. id est, institutum. 101. q. d. dico id factum à me, ut cognoscetis me Dominum Sabbathi, qui possum illud, quando velim, abrogare.

CAPVT III.

ET introiuit iterum in synagogam: & erat ibi homo habens manum aridam. Et obseruabant eum si Sabbathis curaret, ut accusarent illum. Et ait homini habenti manum aridam, Surge in medium. Et dicit eis, Licet sabbathis benefacere, an male? animam saluam facere, an perdere? At illi tacebant. Et circumspiciens eos cum ira contristatus super cæcitate cordis eorum, dicit homini,

SENS. LIT. IN CAP. III.

3. **B**EDA. s. calumniari volentes, ut si curaret, transgressionis: si non curaret, crudelitatis, aut imbecillitatis arguerent. 4. Int. calumniam præuenit. Beda. 5. Int. ut ab omnibus videatur. Chry. Statuit in medium, ut tereretur aspectu, eoque viso, compaterentur, & malitiam deponerent. 6. Aug. 2. de cons. Euang. interrogantur illi prius Christum (ut Matthæus ait) licetne Sabbatho curare? postea Christus, ut refert Marc. & Luc. eos interrogauit. 8. Beda: existimabant illi à bonis operibus ferendum, cum lex à malis iuberet. 9. Beda. i. hominem curare, an non: vocat enim scriptura hominem animam: vel hoc ita dictum esse, quoniam miracula illa Christum ob animæ salutem faciebat. 10. Beda. Dei non saluare, Scriptura perdere vocat. 11. Int. non audentes respondere. Chry. Sciebant eum omnino curaturum. 12. Int. quasi incredulitati eorum irascens.

SENS. MYST. IN CAP. III.

1. **I**NT. Vbi maius donum scientiæ, ibi maius periculum culpæ. Beda. 2. Int. s. genus humanum. Beda: quod in fecunditate boni operis arefactum: cuiusque dextera primo homine vetitum pomum decerpente aruerat, sed Redemptoris gratia manus in cruce tendentis, restituta est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

7. pro, prodesse, an ledere. 9. id est, vitam. 10. *ἀντιπαρὶ*, occidere. a. id est, condelemens, seu condolens: οὐδὲν ὀνείδιον. s. viriis irascatur, hominibus condolebat. b. *παρὰ*, significat etiam duritiam. c. ait Hier. in Euangelio Hebræo legi: istum fuisse camentarium.

¹³ Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est manus illi. ¹⁵ Exeuntes autem Phari-
¹⁶ sai statim cum Herodianis, ¹⁷ consilium faciebant aduersus eum, ¹⁸ quomodo eum per-
²⁰ derent. Iesus autem cum discipulis suis secessit ad mare: & multa turba à Galilæa &
²⁵ Iudæa secuta est eum: & ab Hierosolymis, & ab Idumæa, & trans Iordanem: & qui
²⁹ circa Tyrum & Sidonem, multitudo magna, audiētes quæ faciebat, venerunt ad eum.
³³ Et dixit Iesus discipulis suis, vt in nauicula sibi deferuissent propter turbam, ne com-
³⁵ primerent eum, multos enim sanabat: ita vt irruerent in eum, vt illum tangerent,
³⁸ quorquot habebant plagas. Et spiritus immundi cum illum videbant, procidebant
⁴⁰ ei: & clamabant, dicentes, Tu es Filius Dei. Et vehementer comminabatur eis ne
⁴⁴ manifestarent illum. Et ascendens in montem, ⁴⁵ vocauit ad se quos voluit ipse, & ve-
⁴⁹ nerunt ad eum. Et fecit vt essent

SENS. LIT. IN CAP. III.

14. Int. filicō. 15. Int. Hier. Similis similem querit. 16. Int. quia soli non possunt. Theoph. Sur-
 rexerat quædam hæresis quæ Herodem Christū dicebat, quod defecissent Principes de Iudæa. isti ergo
 cum Phariseis Christum interficere conabantur. Beda. Herodis ministri ob inimicitiam eius aduersus
 Iohannem, etiam Christum, quem Iohannes prædicabat persequabantur. 17. Int. magna infamia, qui
 salute indigent, de nece Saluatoris consiliantur. 18. Beda. quasi non ipsi maiora in Sabbathis agerent,
 cibos portando, & cætera ad victum necessaria exequendo. 19. Int. quia ratione vincuntur, mortem
 machinantur. 20. Int. Medicus cedit infano populo. d. Int. sub. ideo. 21. Int. odientibus cedit, aman-
 tibus accedit. Beda. nondū venierat passionis hora. Theoph. Secedit, vt plurimis beneficiat. 22. Theo-
 ph. alienigenæ sequuntur, propinqui Iudæi persequuntur. 31. Int. quia audierant. 33. Int. sub. ideo.
 35. Theoph. gloriam suam occultat. 36. Int. ideo confluunt. 38. Theoph. id est, infirmitates.
 39. Beda. vt diuini timoris coacti dæmones, infirmi verò intentione obtinendæ salutis. 40. Int.
 scilicet, dæmones. 41. Beda. quod vel dæmones confitentur cum adhuc mortalis Christus. Arriani
 post resurrectionis immortalitatem negant. 43. Int. s. dæmonibus, & curatis. Beda. 44. Int. s. Deum
 esse, ne differretur passio. Beda. 45. Theoph. vbi (vt ait Lucas) orauit. 46. Int. nō meriti id, sed diuinæ
 gratiæ est. Beda. 47. Int. nō vos me elegistis, sed ego elegi vos. Beda. prohibuit dæmonibus se prædi-
 care, eligit qui prædicent. 48. Chry. multi enim sequebantur.

SENS. MYST. IN CAP. III.

13. Hier. auaris dicitur, vt manus extendant. Glo. debilitas animæ elemosinæ largitione cura-
 tur: frustra in oratione manus ad Deum expandit, qui eas ad rogantem viduam non extendit.
 16. Theoph. Herodiani. i. carnales: Herodes enim, id est, pelliceus. 21. Beda. Exemplum dat, si in
 vna ciuitate te persequuntur, in alteram fugiendi. 22. Beda. relicta Iudæa ob perfidiam, ad gentes
 diuersis erroribus iactatas tranſit. 23. Beda. prædicantibus Apostolis multæ nationes ad Christum
 veniunt. 24. Int. id est, rota. 25. Int. i. confessione. 26. Int. id est, visione pacis. 27. Int. id est, sangui-
 nea. 28. Int. id est, alienam descensionem. 29. Int. id est, angustia. 30. Int. id est, venationem piscis.
 34. Int. id est, Ecclesia de gentibus congregata. Beda. gaudet verò Dominus manere in his qui
 gloriam sæculi spernunt. Theoph. id est, corpore: corpus enim nostrum Christo, id est, rationi debet
 seruire. 35. Int. scilicet, discordes. Beda. Dominum tangit, qui per fidem & dilectionem corde susci-
 pit: comprimit, qui carnalibus cogitationibus aut factis pacem turbat. 37. Int. scilicet, fideles.
 45. Hier. Christus, mons, ex quo fluunt aquæ viæ, & vbi lac paruulis præparatur, & pinguedo spi-
 ritualis agnoscitur. Beda. mons, altitudo iustitiæ, in qua erant Apostoli instituendi, quamque erant
 hominibus prædicaturi. 49. Int. libero arbitrio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

16. i. Herodis militibus. 43. s. demonibus, vel à se curatis, vt ait Matth.

duodecim cum illo: & ut mitteret eos predicare. Et dedit eis potestatem curandi infirmitates; & eiciendi demonia. Et imposuit Simoni nomen Petrus: & Iacobum Zebedæi, & Iohannem fratrem Iacobi; & imposuit eis nomina Boanerges, quod est filij tonitru; & Andream, & Philippum, & Bartholomæum, & Matthæum, & Thomam, & Iacobum Alphæi, & Thadæum, & Simonem Cananæum, & Iudam Scarioth qui & tradidit illum. Et veniunt ad domum. Et conuenit iterum

SENS. LIT. IN CAP. III.

51. Beda, ut promissorum celestium magnitudini attestaretur magnitudo factorum. 52. Theoph. numerat propter falsos apostolos vitandos. Aug. de con. Euang. non tunc imposuit nomen Petro, sed longè antè, ut ait Iohannes. Mar. ergo id recapitulando commemorat. Beda. Voluit Dominus aliter eum prius vocari, ut ipsa commutatione nominis Sacramentum commendaretur. 53. Beda. idem Græcè, seu Latine Petrus, quod Syriacè Cephas. petra, Christus, Simoni Petre nomen dedit, ut lucis nomen Apostolis lux ipse. 54. Int. f. vocauit ad s. Beda. 58. Chry. magna enim, & clara diuinitatis edicta orbi debebant diffundere. 62. Glo. alij Euangelistæ Matthæum præponunt, & publicanum non dicunt: ipse se post Thomam ponit, & publicanum dicit. 64. Int. ad differentiam Iacobi Zebedæi. Glo. Maria Alphæi, matris Domini soror, quam Iohannes vocat Mariam Cleophe. Fortè enim idem Alphæus & Cleophas, vel mortuo Alphæo. Cleophas nupsit. 65. Beda. hunc Lucas vocat Iudam, Iacobi. f. fratrem, ut ipse in Epistola sua ait. 67. Int. ad differentiam Simonis Petri. Beda. est autem ita dictus à Cana vico Galilæe. 69. Beda. à vico in quo ortus est, vel ex tribu Issachar. 70. Int. Felix occupatio Saluatoris, felix studij turbæ confluentis.

SENS. MYST. IN CAP. III.

50. Ut ter quaterni fidem charitatis per quatuor orbis partes predicarent, unde ab Oriente portæ tres, ab Austro portæ tres, ab Aquilone portæ tres, ab Occasu portæ tres. Hier. Speciem Iacobi dilexit Dominus, ut essent super thronos duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Beda. in hoc Sacramento filij Israel iuxta tabernaculum castrametabantur, triuis videlicet per quadrum tribubus manentibus ex omni parte. 55. Int. id est, supplantatorem. Hier. qui supplantata habet carnis desideria. 56. Int. id est, fugitiui. 57. Hier. si qui gratia accepit, quod alij per laborem tenent. Glo. virginis gloria meruit supra pectus Domini recumbere. 59. Beda, id est, virilem, à Græco *uir*, quod est vir, quia viriliter Domino adhaesit. 60. Int. i. os lampadis, vel lampadarum. Hier. Solent verò in Scriptura Hebræa nomina ad mysterium significandum imponi. 61. Int. id est, filium suspendentis aquas. f. unde vberius inebriant corda terrenorum. 62. Int. id est, donatum. Hier. 63. Int. id est, abyssum, vel geminam. Græcè Didymus. 64. Int. id est, docti, ver. millesimi. Hier. 65. Int. id est, corculum, scilicet, cordis custodem. Hier. 66. Int. id est, ponentem tristitiam. Hier. 67. Hier. id est, Zelotem, quem, scilicet, zelus domus Dei comedit. 68. Int. huius casus confirmat alios in humilitate. Theoph. discimus hinc Deum non repellere aliquem propter futuram malitiam. Hier. Iudas, id est, confitens, vel gloriosus. 69. Int. id est, memoria mortis. Hier. h. Beda. Electos Apostolos domum reducit, admonens post acceptum Apostolatus gradum, ad conscientiam suam redeant. Hier. Domus primitiua, Ecclesia: turbæ impediens panem manducare, peccata & vitia. Qui enim manducat indigne, &c. Glo. qui aliorum curam susceperunt, debent solliciti conscientiam custodire.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

50. velut duodecim principes populi Christiani. No. quod figura duodecim Apostolorum 12. filij Iacob, 12. fontes Elim, 12. lapides rationalis, 12. exploratores, 12. panes, propositiones, 12. lapides Iordanis, 12. boues maris ene, &c. e. id est, i. illi familiarissimè adhererent, discerentq; perfectè mysteria regni caelestis. 51. postea id de quo Matth. 10. Marc. 6. Luc. 9. 52. aut tunc, aut illo tempore, de quo Ioan. 1. aut Matth. 16. 54. sub. vocauit, vel designauit. f. Chald. est sen Syriacum. dicendum verò Boanerges, sed commutata littera in Græc. Hebr. 122. filij, 122. tonitruum, vel strepitus, vel tumultus. 58. pro. ronantes, scilicet, diuina dogmata. Hebr. 63. Græcè, Didymus, id est, geminus, à *διδυμι*, geminare. 64. scilicet, filium. 65. qui & Lebbaeus, & Iudas, Iacobi, scilicet, frater. 67. à Cana Galilæe, secundum Hier. Is frater Iacobi Minoris, & Iuda Thadæi, dictus & Zelotes, id enim significat Cananæus. Nam, 123. zelus. 69. à vico, vel à tribu Issachar, dicitur & Iudas Simonis, scilicet, filius. Ioan. 8. presens est.

⁷¹ turba: ita ut non posset neque panem manducare. Et cum audissent sui, exierunt tene-
⁷⁵ re eum: dicebant enim, ⁷⁶ Quoniam in ⁷⁷ furorem versus est. Et ⁷⁸ Scribæ qui ab Hierosoly-
⁷⁹ mis descenderant, dicebant, ⁸⁰ Quoniam Belzeub habet: & quia in principe dæmo-
⁸³ niorum eiicit dæmonia. Et conuocatis eis, in parabolis dicebat illis: ⁸⁴ Quomodo potest
⁸⁵ sathanas sathanam eiicere? Et si regnum in se diuidatur, non potest regnum illud sta-
⁹¹ re. Et si domus super semetipsam dispartitur, non potest domus illa stare. Et si satha-
⁹⁷ nas confurrexerit in semetipsum, dispartitus est, & non poterit stare, sed finem habet.
⁹⁸ Nemo potest ⁹⁹ vasa fortis ingressus in domum eius diripere: nisi prius ¹⁰⁰ fortem alliget,
¹⁰⁴ & tunc domum eius diripiet. Amen dico vobis, quoniā omnia dimittentur filius ho-
¹⁰⁸ minum peccata, & blasphemix quibus blasphemauerint. Qui autem blasphemauerit
¹¹¹ in Spiritum sanctum, non habebit remissionem in æternum: sed reus erit æterni

SENS. LIT. IN CAP. III.

⁷¹. Int. scilicet, idiotæ minus eruditi. ⁷². Int. nec etiam. ⁷³. Int. s. discipuli. Theoph. s. propinqui.
⁷⁴. Theoph. quem faciunt alij magnum, sui despiciunt, quia non est Propheta sine honore, nisi in
⁷⁵ patria sua. ⁷⁶. Int. s. tamquam furiosum. ⁷⁷. Int. quia sapientix eius altitudinem capere nō poterant,
⁷⁸ alieno sensu locutum putabant. Beda. ⁷⁹. Int. in hoc errabant discipuli. Theoph. id est, dæmonium
⁸⁰ habet, & furit: idēque volebant tamquam dæmoniū incarcere. ⁸¹. Int. id est, sapiētes. ⁸². Int. hoc
⁸³ quod sequitur. ⁸⁴. Int. Hier. patitur ipse quod nos pati docuit, dicens: Beati eritis cum maledixe-
⁸⁵ rint vobis homines. ⁸⁶. Int. vir muscarum. Beda. Deus erat Achaz, ita vocatus ob lordez immela-
⁸⁷ cruoris. ⁸⁸. Beda. quod negare nequeunt, sinistra interpretatione peruertere laborant. ⁸⁹. Int. ut
⁹⁰ probet ratione, quia neque mente captus est, neque in Belzeub eiicit dæmones. ⁹¹. Int. s. ut non in-
⁹² telligant donec capiantur. ⁹³. Int. s. sicut dicitis, me in Belzeub eiicere dæmonia. ⁹⁴. Int. q. d. nullo
⁹⁵ modo. ⁹⁶. Int. s. hry. dæmonum regnum in hoc est, ut homines subditos teneant. ⁹⁷. Int. scilicet, ut
⁹⁸ dæmones pugnent contra se. ⁹⁹. Int. discordia maximæ res diabuntur. ¹⁰⁰. Int. auter probat idem.
¹⁰¹. Int. id est, contra. ¹⁰². Int. spugnandō. ¹⁰³. Int. scilicet, de cuius regno estis. ¹⁰⁴. Int. id est,
¹⁰⁵ contra. ¹⁰⁶. Int. Vos dicitis quia in Belzeub eiicio dæmonia, sed nemo potest, &c. ¹⁰⁷. Int. id est,
¹⁰⁸ homines à diabolo deceptos. Hier. dæmoniācos. ¹⁰⁹. Int. scilicet, diaboli. Beda. ¹¹⁰. Int. Bed. s.
¹¹¹ mundum in maligno positum, in quo vsque ad aduentum Saluatoris, quasi in pacato impetio sine con-
¹¹² tradictione quiescebat. ¹¹³. Int. s. diabolū. ¹¹⁴. Int. s. à seductione compeiscat. Beda. ¹¹⁵. Int.
¹¹⁶ Christus ereptos à diabolo Ecclesiæ adunauit, & per distinctas graduum dignitates ordinauit. Beda.
¹¹⁷. Int. q. d. dicitis me immundum spiritum habere, sed dico, &c. Beda. ostendit eorum grāde scelus.
¹¹⁸. Int. hæc contra Nouatianum, qui in martyrio lapsus veniam negat. Beda. ¹¹⁹. Int. scilicet, di-
¹²⁰gni penitentibus. Beda. ¹²¹. Int. scilicet, in quolibet. ¹²². Int. s. in Deum. ¹²³. Int. id est, qui intelli-
¹²⁴gens opera Dei, eum negare non possit, ex inuidia contradicit, & opera Spiritus sancti dicit esse Bel-
¹²⁵zeub. m. Aug. de ver. Dom. ipsa impœnitentia est blasphemia Spiritus sancti, quo peccata dimi-
¹²⁶untur, dono enim remissionis restitit, qui duritiā cordis impœnitentis habet. ¹²⁷. Int. s. quia penitere
¹²⁸ dignè non potest. Auctor intellige dum est obstinatus, vel non potest, id est, difficillimè potest, adeo-
¹²⁹que nō penitet. ¹³⁰. Beda contra Orig. qui asserit post iudiciū vniuersale cunctos peccatores veniam
¹³¹consecuturos. ¹³². Int. s. quia similis diabolo contra conscientiam suam maiestātē Dei oppugnat.

SENS. MYST. IN CAP. III.

⁷³. Glo. in propria venit, & sui eum non receperunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

⁷². pro. cibum. Heb. ⁷³. qui ex illius familia, aut cognatione. ⁷⁵. ne, scilicet, se turba committeret.
⁷⁷. pro. mente alienatus est. Græc. ἄσεν. ⁸⁴. id est, similitudinibus. l. Græc. ἐφ' ἑαυτὸν, contra seipsum.
⁹⁹. pro. bellica instrumenta. Heb. m. scilicet, tribuendo opus Spiritus sancti spiritui immundo.
¹¹². innumquam. quia. s. tales sūt obstinati, & in sensum reprobū dati. n. sub. & in eo eiicit dæmones.

delicti: ¹¹² Quoniam dicebant, Spiritum immundum habet. Et veniunt mater eius, & ¹¹⁶ fratres: & ¹¹⁷ foris stantes miserunt ad eum ¹¹⁸ vocantes eum, & ¹¹⁹ sedebat circa eum turba: & ¹²⁰ dicunt ei, Ecce mater tua, & fratres tui foris ¹²¹ quærunt te. Et respondens eis, ait, ¹²² Quæ est mater mea, & fratres mei? Et circumspiciens eos qui in circuitu eius sedebant, ait, ¹²³ Ecce mater mea, & fratres mei. Qui enim fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, & ¹²⁵ soror mea, & mater est.

SENS. LIT. IN CAP. III.

* 114. Int. quia ipse æternè delinquit qui numquam pœnit. Chry. pro hoc alius Euangelista, nec in hoc seculo, nec in futuro. Theoph. veniam non consequetur nisi pœniteant. Hier. Non merebitur pœnitentiam agere, vt recipiatur, qui Chæritum intelligens, principem dicit dæmoniorum. 115. Int. f. eo prædicante. Theoph. quia propinqui tenere volebant, vt in furiam versum, venit mater ex compassione. 116. Beda. non filij virginis, nec Ioseph ex alia vxore, sed cognati. 121. Chry. hoc dicit, non matrem & fratres reprobus, sed ostendens super omnem cognationem temporalem, oportere propriam animam præhonore. Beda. non refutat maternæ pietatis obsequium, sed paternis mysteriis ostendit debere se plus quam maternis affectibus, opulque spirituale cognationi carnis præferre, religiosiorem docens cordium copulam, quam corporum. 122. Int. f. vt attentos faciat. 123. Chry. ostendit propinquos fide præ consanguineis honorandos. 124. Prædicator quasi Dominum parit, quem cordi audientis infundit. Theoph. non negat matrem, sed ostendit eam non solum dignam honore, quia genuit, sed & propter omnem aliam virtutem. 125. Int. id addit, propter vtrumque sexum fidelium. Glo. Soror & frater credendo, mater prædicando.

SENS. MYST. IN CAP. III.

116. Int. f. populus Iudæorum. 117. Int. f. in littera. Beda. 118. Int. f. foras. Beda. Iudæi Christum ad decenda carnalia volunt exire, ipsi ad discenda spiritualia nolunt ingredi. 119. Beda. i. in spirituali intelligentia quiescebat. 120. Int. f. gentiliū. Beda. differente Iudæa, gentilitas fluxit ad Christum. 121. Int. nos, si quoque foris stemus, non cognoscemur.

CAP V T IV.

E T iterum cœpit docere ad mare: & congregata est ad eum turba multa: ita vt ⁴ nauium ascendens federet in mari: & omnis turba circa mare ⁸ super terram erat: & docebat eos in parabolis multa, & dicebat illis in doctrina sua, Audite:

SENS. LIT. IN CAP. IV.

1. Int. f. eodem die, vnde Matth. post superiorem sermonem continuò subiunxit, In illo die exiens de domo sedebat iuxta mare, &c. Beda. 5. Chry. f. vt omnes audiores ante faciem haberet. 7. Hier. Parabola est rerum naturæ discrepantium sub aliqua similitudine facta comparatio. Loquitur verò in parabolis, vt qui cœlestia capere non poterant, per similitudinem terrenam audita perciperent. Chry. erigit per parabolas audientium mentem. 8. Theoph. non Moyfis, aut Prophetarum.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

2. Int. i. gentes timidas & amaras. Hier. Locus indicat auditores amaros & instabiles. Beda. relicta Synagoga, ad gentes venit, per Apostolos colligendas. 3. Int. Beda. i. frequentiam populorum, ad fidem confluxum. 4. Beda. i. Ecclesiam in medio nationum ædificandam. 6. Int. f. fidelium.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

8. id est, iuxta suum docendi gentes.

Ecce exiit⁹ seminans ad seminandum:& dum¹⁰ seminat,¹¹ aliud cecidit¹² circa viam,& ve-
nerunt¹⁴ volucres cali,& comederunt illud. Aliud verò cecidit¹⁵ super petrosa,ubi non
habuit¹⁶ terram multam: & statim exortum¹⁷ est, quia non habebat altitudinem terræ:
& quando exortus¹⁹ est sol,exaestuauit,& eo quòd non habebat radicem, exaruit. Et
aliud cecidit²² in spinas: & ascenderunt²³ spinæ, & suffocauerunt illud, & fructum non
dedit. Et aliud cecidit²⁶ in terram bonam:& dabat²⁷ fructum ascendentem, & crescen-
tem,& afferebat²⁸ vnum tricesimum,& vnum sexagesimum,& vnum centesimum. Ec-
dicebat,³⁰ Qui habet aures audiendi,audiat. Et cum³¹ esset singularis, interrogauerunt
eum hi qui cum eo erant duodecim parabolam. Et dicebat eis, Vobis datum est nosse
mysterium regni Dei: illis autem qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt: vt videntes
videant,& non videant:& audientes audiant, & non intelligant: nequando conuer-
tantur,& dimittantur eis peccata. Et ait illis, Nescitis parabolam hanc? & quomodo
omnes parabolas cognoscetis? Qui seminat, verbum seminat.

SENS. LIT. IN CAP. IV.

9. Int.f. Christus de sinu Patris in mundum, vel de Iudæa ad gentes. vnde Abacuc, Egressus es in sa-
lurem populo tuo. Chry. exiit non loco, qui omnibus presens est, sed dispositione per carnis ami-
ctum. 10. Chry. Exit aliquando seminans, vt malas herbas euellat, aut aliud operetur iste autem ad
seminandum. 11. Int.f. verbum per se, vel per suos. 12. Theoph. non dicit proiecit, seminans enim
quantum est in se, in bonam terram proicit, sed illa, si mala sit, corrumpit verbum. 13. Theoph. Iusti-
des sunt circa viam, id est, extra Christum. Beda via, mens malarum cogitationum moru trita, vel circa
viam sunt negligentes, & desides. 14. Beda. Dæmones ita dicti, quòd spiritualis naturæ sint, vel quia
in aère habitent. 15. Beda. id est, darditiam protervæ mentis. 16. Int. Beda. id est, lenitatem animi obe-
dientis. 17. Int. Beda. quia audito verbo ad horam delectantur. 18. Int. id est, probitatem animi car-
lesti disciplina exercitati, & ad obediendum regulariter instructi. Beda. 19. Int. id est, feruor persecu-
tionis. Beda. 20. Int. f. firmi desiderij. Beda. salutaris desiderij. 21. Int. quia huiusmodi ad horam tan-
tùm audito sermone delectantur. 22. Int. f. corda diuitiarum cura sollicitata. Theoph. animas multa-
curantes; spinæ enim, curæ. 23. Int. id est, multiplicatæ sunt diuitiæ. 24. Int. f. vt non posset fructifi-
care verbum. 25. Int. & ideo. 26. Int. id est, fidelem mentem. Theoph. pauci saluantur, quarta enim
tantùm pars seminis inuenitur saluata. Chry. perit semen, animæ audiens vitio; possibile est enim pe-
tram fieri pinguem, & viam non conculcari, & destrui spinas, alioqui non ibi seminasset. 27. Int. f. si-
dem sanctæ Trinitatis in coniugatis. 28. Int. f. in viduis. 29. Int. f. in virginibus. 30. Int. significat
se alta dixisse. Hier. admonitio hæc in Evangelio, & Apocalypsi, indicat mysticum esse quod dicitur.
31. scilicet, cordis. Hieron. 32. Int. id est, intelligat. 33. Int. id est, secretus à turba. 34. Int. f. di-
scipuli. 35. Int. f. qui mecum, non his qui foris sunt. 36. Int. id est, secreta Scripturarum. 37. Int. id
est, noluit accedere. Beda. non sunt digni addiscere, propter eorum malitiam. 38. Int. non in navi me-
cu. 39. Int. non modò verba, sed & facta, quia non poterant capere spiritualia quæ in eis regebantur.
40. Int. f. exterioribus. Beda. quasi dicat, vt impleatur Prophetia quæ hæc dicit. 41. Int. f. exteriora.
42. Int. f. corde. 43. Int. f. exterioribus. 44. Int. f. corde. Chry. quod audiant & videant, est ex Dei gratia,
non intelligunt verò, quia gratiam nolunt accipere nec dictis acquiescere. Theoph. excæcat Deus ne-
gritudo peccent, nolentes facere quæ non intelligunt. Aug. de q. Euang. Peccatis suis meruerunt vt non
intelligerent. 45. Int. id est, vt non. 46. Int. q. d. ideo non conuertuntur, nec remittuntur eis pecca-
ta. 47. Int. excitat attentionem.

ADDIT. AVGT. IN CAP. IV.

18. id est, profunditatem. 21. id est, exustum est, seu astu perijt, ex arca. B. a. scilicet, semen.
33. id est, iohis, seu solitarius. ex arca. B. a. 36. id est, arcanum, seu secretum non communandum pro-
phanis. 37. id est, extraneis. b. pro. proponuntur, vel contingunt. 40. q. d. Dei iudicio fit, ob illorum
peccata. 47. id est, non intelligitis.

Hi autem sunt qui circa viam, vbi seminatur verbum: & cum audierint, confestim venit sathanas, & auferit verbum quod seminatum est in cordibus eorum. Et hi sunt similiter qui super petrosa seminantur: qui cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiunt illud: & non habent radicem in se, sed temporales sunt: deinde orta tribulatione, & persecutione propter verbum, confestim scandalizantur. Et alij sunt qui in spinis seminantur: hi sunt qui verbum audiunt, & arumina seculi, & deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiarum introeuntes suffocant verbum, & sine fructu efficiuntur. Et hi sunt qui super terram bonam seminati sunt: qui audiunt verbum & suscipiunt, & fructificant: vnum tricesimum, vnum sexagesimum, & vnum centesimum. Et dicebat illis, Numquid venit lucerna vt sub modio ponatur, aut sub lecto? nonne vt super candelabrum ponatur? Non enim est aliquid absconditum quod non manifestetur: nec factum est occultum quod non veniat in palam. Si quis habet aures audiendi audiat. Et dicebat illis, Videte quid audiatis. In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis: & adjicietur vobis. Qui enim habet, dabitur illi:

SENS. LIT. IN CAP. IV.

48. Int. i. in quibus. 49. Beda. quia nulla fide, nullo intellectu, nulla saltem utilitatis occasione percipiunt. 50. Int. Beda. hi utilitatem probant, desiderium gustant, sed aduersa impediunt quae formidant. 51. Int. id est, fidem firman. 52. Int. f. ad tempus credunt. 54. Int. f. interiori. 55. Int. f. de loco in locum. 56. i. diuitiis quae diuersis coris pungunt, quia permultis indigent, qui permulta possident. 57. Int. f. curarum. 59. Int. f. acquirendi. 60. Int. i. strangulant guttur mentis, nec bonum desiderium ad cor transire sinunt. 61. Beda. excipiuntur a dictis hominum differentiis; Gentiles, qui verba vitae nec audire merentur. 62. Int. i. fidelem conscientiam. 63. Beda. hi excipiunt, conseruant, & fructificant. 64. Int. f. fidem Trinitatis in electorum cordibus. Beda. ¶ Theoph. laici, & qui in coniugio sunt. 65. Int. f. perfectionem bonae operationis, quia sex diebus ornatu mundi expletus est. Theoph. continentes, & qui in cenobio sunt. 66. Int. Beda. f. perpetuam beatitudinem, quia centenarius a laeva transferitur in dexteram digitali computatione. Hier. 30. 60. 100. Lex, Prophetia, & Euangelium.

68. Int. quasi dicat, vobis datum est nosse mysterium regni, sed ceteris per vos idem mysterium reuelandum, & ideo carnali timore non abscondatis. Chry. q. d. non est dicta parabola, vt occulta maneat, sed vt dignis manifestetur. 69. Int. f. verbi Dei. Hier. ¶ Chry. Lucerna, est intellectualis natura, quae si negligat meditationes, quae lumen nutriunt, extinguitur. 70. Theoph. Modius, ciborum cura; lectus, quies: nemo autem qui eccis studet est lucerna omnibus lucens. 71. Int. i. carne. Hier. modius, aut lectus, auditus est inobedientium. 72. Int. i. corpus, vt si dominetur. Theoph. id est, altitudinem conuersationis. Beda. super candelabrum lucernam ponit, qui corpus suum ministerio verbi Dei subicit.

73. Int. alij, reuelentur. 74. Beda. quasi dicat, nolite erubescere Euangelium, sed inter tenebras persecutorum, lumen verbi Dei supra corporis vestri candelabrum fixa mente retinentes diem quo illuminabit Deus abscondita tenebrarum. 75. Int. i. intelligendi verbum Dei. Beda. 76. Int. i. memoriae mander, non se subtrahat, non audiat ad fabulas conuertat. Theoph. q. d. nihil eorum quae a me vobis dicuntur subterfugiat. 77. Int. quasi dicat, omnia quae precepsis solerter facite, quia in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. 78. Int. f. in presenti sensus intelligendi, & effectus operandi, & in futuro bona aeterna retributionis adiciuntur vobis. ¶ Hier. secundum mensuram fidei vnique diuiditur intelligentia mysteriorum. 79. Int. q. d. verbo quod auditis operam date, qui enim habet, &c. 80. Int. f. amore verbi. Hier. qui habet os verbi, habebit intelligentiam mysterij. Chry. qui habet affectum, & voluntatem audiendi, & petens, dabitur ei. 81. Int. f. sensus intelligendi, quod amat.

ADDITIONES IN CAP. IV.

c. sed etiam sollicitudines. 58. pro, diuitiis d. carnis. Hebr. d. sicut oculum maneat. Gra. Nec factum est occultum, sed vt in palam veniat. Loquitur autem secundum quod dicit de occultis in p. de ipse in Prophetis.

& qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo. Et dicebat, Sic est regnum Dei, & quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, & dormiat : & exurgat nocte & die : & semen germinet, & increfcat dum nescit illē. Vltro enim terra fructificat primum herbam, deinde spicam, dein plenum frumentum in spica. Et cum ex se produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis. Et dicebat, Cui assimilabimus regnum Dei, aut cui parabolā comparabimus illud ? Sicut granum sinapis : quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus quæ sunt in terra : & cum natum fuerit, ascendit in arborem : & fit maius omnibus oleribus : & facit ramos magnos ; ita ut possint sub umbra illius aues cæli habitare. Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum, prout poterant audire : sine parabola autem non loquebatur eis. Secuti autem discipulis suis diserebat omnia. Et ait illis, in illa die cum sero esset factum, transeamus contrā. Et dimittentes turbam, assumunt eum ita ut erat in nauibus : & aliæ naues erant cum

SENS. LIT. IN CAP. IV.

82. Int. s. amore. 83. Int. s. naturali ingenio, vel litterarum exercitio. 84. Beda. i. nulla veræ sapientię dulcedine gaudebit. Chry. id est, quod contingit habere, scriptę legis auferetur ab eo. Beda. negligentia amittitur sapientia ab ingeniosis, labore degustatur à tardis. 85. Int. i. Ecclesia. Hier. Ecclesia regitur à Deo, & regit homines. 86. Int. s. Filius hominis. 87. Int. i. verbum. 88. Int. i. corda. Chry. mundum. Hier. corda humana. 89. Int. i. moriatur. Hier. e. s. semen. Chry. i. Christus. s. nos ad fructificationem erigat. 90. Int. i. aduersis. Hier. 91. Int. i. prosperis. Hier. 92. Int. s. in opere. 93. Int. i. nescire facit. Hier. 94. Int. quia in arbitrio hominis est. Chry. 95. Int. s. timorem. Hier. 96. Int. s. penitentiam lacrymosam. Hier. 97. Int. s. charitatem. Hier. ¶ Chry. herba in lege naturæ, spica in lege Moysis, frumentum in Euangelio. Theoph. herba, in principio boni ; spica, cum resistimus tentationibus ; fructus, perfecta operatio. 98. Int. s. mortem, vel iudicium. Hier. 99. Int. s. finis sæculi. 100. Int. Beda. i. prædicationem Euangelij, quæ ducit ad regnum Dei, de qua dicitur, Auferetur à vobis regnum, &c. h. Beda. s. à Christo, seu ab homine. 101. Beda. i. in corde credentibus, vel in mundo. 102. Int. s. in timore. Hier. ¶ Glo. prædicare Deum hominem mortuum crucifixum, philosophorum sapientię comparatum minus videtur. 104. Int. s. charitate. Hier. 105. Int. omnis caro fornum. Hier. ¶ Glo. s. philosophicis disciplinis. 106. Int. s. prædicatores ex ipsa prædicatione nascentes, vel ramos misericordiæ, & compassionis. l. Theoph. Apostolorum enim quidam Romam, alij in Indiam, alij aliò diuisi sunt. 107. Int. i. protectione Dei, de qua, sub umbra illius quem desideraueram, sedi, &c. 108. Int. i. sancti. Theoph. contemplatiui, & sapientes. 109. Int. Lac porum dedit nobis, non escam. 110. Theoph. ut mouerentur ad accedendum, & interrogandum. Glo. nullus eius sermo inuenitur, in quo non sit aliquid parabolæ. m. Int. s. à turba. 111. Int. s. spiritualibus spiritualia dignis intelligere. 112. Int. s. aperte. 113. Theoph. s. de quibus interrogabant.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

114. Int. scilicet, appropinquante occasu veri Solis, Beda. q. Beda. scilicet, fide Dominicæ crucis imbui, non tamen tribulationibus pullati.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

89. pro, dormiat nocte, & exurgat die, vel, quasi dicat, & transgat securus, & aliud agens dies & noctes. f. pro, Dicebat præerea. Heb. g. id est, quia similitudine declarabimus. 112. Int. i. dissoluebat, exponebat. n. pro, illo tempore quo in Galilea prædicabat : non enim die quæ parabolæ dixit. o. eis ad nesci, id est, in ulteriorem partem. p. id est, susceperunt eum traiciendum, ut se composuerat in nauis super cervicali, scilicet, iacentem.

¹¹⁵ illo. Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in nauim: ita vt impleteretur
¹¹⁶ nauis. Et erat ipse in puppi super cervical dormiens, & excitant illum: & dicunt illi,
¹¹⁸ Magister, non ad te pertinet quia perimus? Et exurgens comminatus est vento, & di-
¹¹⁹ cit mafi, Tace, obmutescere. Et cessauit ventus: & facta est tranquillitas magna. Et ait il-
¹²⁰ lis, Quid timidi estis? necdum habetis fidem? Et timuerunt timore magno: & dicebant
¹²¹ ad alterutrum, Quis putas est iste quia ventus & mare obediunt ei.

SENS. LIT. IN CAP. IV.

¹¹⁶ Chry. ne discipuli superbirent, quod eos solos assumpserat, periclitari permittit, vt etiā discant
¹¹⁷ tentationes viriliter sustinere. ¹¹⁷ Int. aliās, nauis. ¹²⁰ Int. f. corporaliter, vt homo. Chry. vt futuri
¹²¹ miraculi maiorem eis sensum imprimat, dat tempus timori, dormiendo. si enim vigilasset, aut non ti-
¹²² muissent, aut eam facere tale aliquid non putassent. ¹²¹ Chry. quod surgens posset ventis imperare
¹²³ credebant; quod dormiens, nequaquam. ¹²³ Int. q. d. non est tibi curæ. ¹²⁷ Int. imperat vt Deus.
¹²⁸ Glo. Sentit omnis creatura imperium Creatoris. ¹²⁸ Int. ideo timidi erant. ¹³⁰ Theoph. si fidem
¹³¹ habuissent, credidissent etiam dormientem posse seruare. ¹³¹ Theoph. Videbatur eis Deus qui mare
¹³² iussu placaret, homo verò dormiret. ¹³² q. d. verè mirabilis.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

¹¹⁷ Int. i. Ecclesiā. Beda i. passionis arborem, per quam fideles ad littoris securitatem perueniunt.
¹¹⁸ Hier. i. Ecclesiæ initio. ¹¹⁹ Int. i. corpus, cui diuinitas sicut caput inclinatum recumbit. Hier.
¹²⁰ Beda i. nauis in tribus nobis inter æquoris huius fremitus, amoris flamma interdū refrigescit.
¹²¹ Int. i. Beda i. diutius resurrectione dilata perirent omnino. ¹²² Int. f. discipuli turbati pre-
¹²³ carum. ¹²⁴ Int. f. morte: per mortem enim destruxit eum qui habebat mortis im-
¹²⁵ perium. ¹²⁶ Int. f. diabolo. ¹²⁶ Int. f. persecutoribus. ¹²⁷ Int. Beda i. Iudæorum rabiem per resurre-
¹²⁸ ctionem repressit, quæ caput quatrens, clamauit: Si Filius Dei est, descendat nunc de cruce. ¹²⁸ Int.
¹²⁹ scilicet, pax in ecclesia post pressuras: vel theoria post actiuam. Hier. s. Beda. post resurrectionem
¹³⁰ exprobat eis incredulitatem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

¹¹⁵ scilicet, simul profecta. r. s. procella. ¹²⁴ pro, excitatus increpauit. ¹²⁷ die pœleis emetunor. s. Gra. quid sic
¹²⁸ timidi estis, id est, tunc opere. Dixit autem id priusquam sedaret tempestatem, vt patet ex Matth. ¹³⁰ sci-
¹³¹ licet, perfectam. t. uerentes. s. ne non satis dignè de Christo sensissent, eumq; essent venerati. v. pro, inter se.
¹³² Is ñeg, quisnam. x. vide Psal. 64. Isa. 51.

CAP V.

T venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum. Et exeunti ei de
^b nauis, statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo:

SENS. LIT. IN CAP. V.

¹ B E D A. Gerasa vrbs insignis Arabiæ trans Iordanem, iuxta montem Galaad, quam tenuit tribus
² Manasse, nō longè à stagno Tyberiadis. Chry. legendū Gergesenorū. Gergesa enim ciuitas anti-
³ qua iuxta eam quæ nunc Tyberias nuncupata. nam Gerasa vrbs est Arabiæ, nec mare, nec stagnum
⁴ proximū habens. ² Aug. de conf. Euang. Matth. duos dicit, sed eorū vnus quem Matth. & Lucas com-
⁵ memorant, clarior erat, quemq; regio illa maximè dolebat. Chry. non dicit Marcus fuisse vnū solum.

SENS. MYST. IN CAP. V.

² I N T. Beda f. gentēs quæ dæmoniacis illusa doctrinis, idola colunt. Hier. i. desperatissimus gen-
³ tium populus, nec lege Dei, nec humano timore alligatus. Glo. Gentes Dominus post resurre-
⁴ ctionem suam missis prædicatoribus, visitare dignatus est. Beda. Gerasa, seu Gergese (vt quidam le-
⁵ gunt) id est, colonum efficiens, seu aduena appropinquans: gentes enim hostem de corde repulerunt,
⁶ & cū longè essent, factæ sunt propè.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

a. pro, è quadam monumento. b. pro, habens spiritum immundum. Heb.

qui domicilium habebat in monumentis, & neque cathenis iam poterat eum quicquam ligare: quoniam saepe compedibus & cathenis vinctus, dirupisset cathenas, & compedes comminasset: & nemo poterat eum domare, & semper die ac nocte in monumentis & in montibus erat clamans, & concidens se lapidibus. Videns autem Iesum à longè, cucurrit, & adorauit eum: & clamans voce magna dixit, Quid mihi & tibi Iesu Fili Dei altissimi? adiuro te per Deum ne me torqueas. Dicebat enim illi, Exi spiritus immunde ab homine isto. Et interrogabat eum, Quod tibi nomen est? Et dicit ei, Legio mihi nomen est: quia multi sumus. Et deprecabantur eum multum, ne se expelleret extra regionem. Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens in agris. Et deprecabantur eum spiritus, dicentes.

SENS. LIT. IN CAP. V.

4. Chry. s. vt crederent homines decedentium animas in demones conuerti. 12. Int. quoniam arreptis caucibus seipso furibundi concidebant. 13. Beda. q. d. nihil commune nobis. hoc contra Iudeos, qui dicunt, eicit demones in Belzebub. Chry. q. d. cur me eicis ab hominibus cum sint mei? 14. Int. hoc contra Arium, qui negat Filium Dei: credunt demones Filium Dei, & contremiscunt. 15. Int. aliàs summi. 16. Cyrill. emissionem reputabat tormentum, vel etiam inuisibiliter torquebatur. Beda. Magnum tormentum homini à læsione hominis cessare, & tanto dimittitur grauius, quanto possidet durius. 17. Cyrill. Christi verba, demoni ignis & flamma. 18. Theoph. Interrogat, vt ceteri sciant multitudinem inhabitantium demonum. Beda. vt confessa publicè peste curantis, virtus gravior appareat. sed & nunc qui per exorcismos demones eiciunt, dicunt non aliter patientes posse curari, nisi, quantum possunt, quod à demonibus quolibet corporis aut animi sensu pertulerunt, exponant patienter. 20. Int. sed mitteret in gregem porcorum. 21. Chry. Luc. ait in abyssum, mitterentur quidem demones mitti in tenebras exteriores, sed permisit eos Christus in terra, ne absentia tentatoris homines à victoria corona priuaret. Glo. rogant, ne mittantur in abyssum, sciebant enim hoc futurum aliquando, per Christi aduentum Prophetarum dicta recolentes. 22. Aug. 2. de conf. Euang. Lucas ait in monte, sed tam magnus erat grex, vt pars esset in monte, pars circa montem.

SENS. MYST. IN CAP. V.

3. Int. quia gentes mortuis operibus, id est, peccatis delectantur. 4. Int. Beda. perfidorum corpora animarum peccatis mortuæ, sunt sepulcra. 5. Int. s. legibus diuinis, quia non erat dignus. Glo. compedes & cathenæ, duræ gentium leges quibus à peccatis cohibebantur. 7. Int. id est, prosperis. Beda. 8. Int. id est, aduersis. Beda. 9. Int. id est, in fœderate operum. Beda. 10. Int. id est, in fastibus superbiæ. Beda. 11. Int. scilicet, per verba durissima infidelitatis. 12. Beda. id est, idolis. 13. Beda. quia populus gentium diuersis idololatriæ cultibus erat mancipatus. Glo. Legio, scilicet, decem millia, quæ cadunt à dextera Patris, quæ est Christus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

4. quæ Iudæi extra ciuitatem in agris, desertisq; locis, vel à rupe excisa, vel in speluncis exstructæ. c. ad iurare in Scriptura aliquando facere iurare, vt Gen. 14. 10. 2. Aliquando iuramento execratorio maledictioni subijcere. Num. 5. 1. Regum 14. Aliquando religione obstringere, scilicet, metu religionis vinctus ad aliquid faciendum adigere. hic ergo, quasi dicat, per obedientiam Deo debitam te obstringo, vel peto à te vt mihi per Deum iures, quod me non torquēbis. Circa. i. q. 2. seu i. q. 2. 16. scilicet, pellendo hinc, vel mittendo in infernum. d. non dixerat vt statim exiret, alioquin iam exisset. c. pro, quis tu es? 19. λέγω. vox militis: hic verò non tot demones, sed significatur tantum multitudo: vsurpant demones nomen militare, vel quod hostes hominum, & Dei, vel per superbiam, quia illud bonis Angelis conuenit. 21. delectantur demones iis regionibus, quibus se putant plus hominibus posse nocere.

²³ Mitte nos in porcos, vt in eos introeamus. Et concessit eis statim Iesus. Et exeuntes
²⁴ spiritus immundi, introierunt in porcos: & magno impetu grex precipitatus est in
²⁵ mare, ad duo millia, & suffocati sunt in mari. Qui autem pascebant porcos, fugerunt,
²⁶ & nunciaverunt in ciuitatem, & in agros. Et egressi sunt videre quid esset facti: &
²⁷ venerunt ad Iesum, & vident illum qui à dæmonio vexabatur, sedentem, vestitum, &
²⁸ sanæ mentis: & timuerunt. Et narrauerunt illis qui viderant qualiter factum esset ei
²⁹ qui dæmonium habuerat, & de porcis. Et rogare cœperunt eum vt discederet de fini-
³⁰ bus eorum. Cùmque ascenderet nauim, cœpit illum deprecari qui à dæmonio vexa-
³¹ tus fuerat, vt esset cum illo, & non admisit eum, sed ait illi, Vade in domum tuam ad
³² tuos, & annuncia illis quanta tibi fecerit Dominus, & misertus sit tui. Et abiit, & cœ-
³³ pit prædicare in Decapoli quanta sibi fecisset Iesus: & omnes mirabantur. Et cùm
³⁴ ascendisset Iesus in nauim rursus trans fretum, conuenit turba multa ad eum: & erat
³⁵ circa mare. Et venit quidam de archisynagogis nomine

SENS. LIT. IN CAP. V.

23. Remi. in Math. non petunt in homines, quia humanâ in eo, cuius virtute torquebantur, speciem videbant; nec in pecora: offerebantur enim in templo, vt munda animalia; sed in porcos, quod est immundissimum animal; semper enim spurcitiis delectatur. petunt verò sibi concedi: non enim possunt nocere hominibus, nisi permissione diuina. 24. Int. s. vt porcorum perditio hominibus esset salutis occasio, pastores enim videtes, statim nunciauerunt ciuitati. Beda. ¶ Chry. permiscit, vt virtus & furor dæmonii, quem, si permitteretur, in homines exercerent, appareret. 25. Int. s. accepta potestate à Deo, aliter enim nec pecoribus nocerent. f. Glo. erubescat Manichæus, ex eadem substantia hominum & bestiarum animas dicens: ob vnus enim hominis salutem, duo millia porcorum suffocantur. 27. Titus. s. ne cum porcis perirent. 29. Titus. adduxit illos damni necessitas: sæpe enim Deus cùm in rebus homines damnet, confert beneficium animabus. 30. Glo. s. ad pedes Christi (vt ait Lucas.) 32. Int. s. confes. fragilitatis suæ, adhuc infirmi, pondus sapientiæ eius sustinere non poterant. Theoph. contristari de porcorum perditione Christi præsentiam reuunt. Beda. præsentia Domini se indicabant indignos. 33. Theoph. timebat ne iterum dæmones intrarent in eum, sed Dominus remittit eum in domum suam inuens se etiam absentem posse custodire, simul vt curatus aliis prodesset. 36. Chry. hoc aliis sanatis prohibuerat, huic verò etiam precipit. tota enim illa regio dæmonibus decenta, sine Deo manebat. 37. Theoph. vide humilitatem, non enim dicit, quanta tibi feci. 39. Aug. 2. de conf. Euan. quanto postquàm transierat, non apparet, est autem ante hoc factum conuiuium in domo Mathæi, vt ipse indicat.

SENS. MYST. IN CAP. V.

26. Beda. Liberato gentium populo à dæmonibus qui Christo credere noluerunt, sacrilegos agunt ritus. Theoph. intrant dæmones in homines voluptatibus deditos. Glo. non habet potestatem dæmon (nisi fortè ad probandum) nisi in eos qui porcorum more viuunt. 27. Hier. Stulto flagellato sapiens (nisi fortè ad probandum) nisi in eos qui porcorum more viuunt. 27. Hier. Stulto flagellato sapiens (nisi fortè ad probandum) nisi in eos qui porcorum more viuunt. 28. Glo. quidam etsi legem Christianam fugiunt, stupendo tamen & mirando, eius potentiam prædicant. 31. Glo. s. virtutum studio, quod vesana mente perdiderat. 34. dissolui, & esse cum Christo multo melius est. 35. Int. quia manere in carne propter alios necessariū est. Greg. 7. mor. prius sudandum in opere, quàm reficiaris per contemplationem. 38. Hier. A Romano regno tunc Iudæi conuertuntur, qui in littera tantum decalogi pendunt. 40. Int. s. Moyses legislator. Hier. cùm intrauerit plenitudo gentium, omnis Israel saluus fiet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

f. s. porcorum, vt patet ex Græco. b. seu pagos. 35. οὐκ ἀφῆκεν, non permiscit, seu passus est, sic inf.

41 Iayrus : & videns eum, 42 procidit ad pedes eius, & deprecabatur eum multum, dicens, 43 Quoniam 44 filia mea in extremis est, 45 Veni, 46 impone manum tuam super eam, 47 vt salua 48 sit, & viuat. 49 Et abiit cum illo, & sequebatur eū turba multa, & comprimebant eum. Et mulier quæ erat in profluuiio sanguinis annis duodecim, & fuerat multa perpeſſa à cōpluribus medicis, & erogauerat omnia sua: nec quicquā profecerat, sed magis dete- 51 rius habebat: cū audisset de Iesu, venit de turba retrō, & tetigit vestimētum eius: di- 52 cebat enim, 53 Quia si vel vestimentum eius tetigero, salua ero. Et confestim siccatus est 54 fons sanguinis eius : & sensit corpore quia sanata esset à plaga. Et statim Iesus in se- 55 metipso cognoscēs virtutē quæ exierat de illo: conuersus ad turbā, aiebat, 56 Quis tetigit 57 vestimenta mea? Et dicebāt ei discipuli sui, 58 Vides turbam comprimentem te, & dicis, 59 Quis me tetigit? Et circumspiciebat videre eam quæ hoc fecerat. Mulier verò timens, & tremens, sciens quod factum esset in se : venit & procidit ante eum, & dixit ei om- 60 nem veritatem. Ille autem dixit illi, 61 Filia, fides tua te saluam fecit : vade in pace, 62 & 63 64

SENS. LIT. IN CAP. V.

41. Chry. nomen ponit, propter Iudæos qui tunc erant. 45. Chry. Matth. refert dixisse mortuam: est enim ei annunciatum, filiam suam mortuā esse. Aug. 2. de cons. Euang. ita desperauerat, vt non crederet se viuam posse reperire. 46. Theoph. hic ex parte fidelis: procidit enim, sed nō quantum oportuit. precatur enim vt veniat, at oportebat dicere, Dic verbo, & sanabitur. 51. Int. Hæmorrhoiſſa.

54. Chry. non audebat in manifesto accedere, erat enim secundum legem immunda. 56. Chry. f. mulierem salutem recepisse. 57. Int. Beda. interrogat vt salus quā mulieri dederat, declarata, & agnita fidei virtute, multis proficiat. Chry. vt mulieris fidē prædicaret, & virtus miraculi appareret. Theoph. vt archisynagogum ad confidentiam prouocaret, & mulierem à timore solueret. 61. Beda. ideo Christus interrogauit, vt confessa veritatem, confirmaretur in fide, & aliis præberet exemplum. 62. Int. quia fidelis. 63. Int. Beda. non dicit, in eo enim quod credidit, iam salua facta est. 64. Theoph. id est, requiesce. Chry. mittit eam in finem bonorum. in pace enim Deus habitat, vt cognoscat se etiam à peccatis mundatam.

SENS. MYST. IN CAP. V.

41. Hier. id est, illuminans, seu illuminatus. f. populus Iudaicus deposita litteræ vmbra. 42. Int. Beda. humiliat se. 43. Int. i. Incarnationem. ¶ caput Christi Deus, pedes, Incarnatio. Hier. 44. Int. id est plebs Iudaica. Hier. Abraham, Moyses, & Samuel, rogant pro plebe mortua, sequiturque Iesus preces eorum. 45. Int. f. in desperatione. 46. Int. f. in carnem. 47. Int. f. misericordiæ. 48. Int. f. à vitiis. 49. Int. f. in virtutibus. 50. Beda. præbens Dominus Iudæis salutaria monita, noxia carnalium populorum consuetudine est grauatus. 51. Beda. f. Ecclesia de gentibus congregata, fluxus sanguinis, idololatriæ pollutio, & quæ carnis & sanguinis delectatione geruntur. Theoph. humanæ naturæ profluuium, peccatū, medici, sapientes huius mundi, & lex, & Prophetæ, simbria, caro Christi, quam tangit qui credit Filium Dei incarnatum. 1. Glo. puella duodenis, & hæc duodecim annis sanguine fluxit, adeoque cepit agrotare, cū illa nasceretur. eadem enim fere seculi ætate, & Synagoga in Patriarchis nascitur, & gentilitas idololatriæ fœdatur. 52. Int. f. naturale industriam. 53. Int. f. per fidem. 54. Beda. præsentem enim in carne Dominum non vidit. Glo. retrō, i. post resurrectionem. 55. Int. id est, radix immundæ cogitationis. 58. Int. id est, inordinatos. 59. Int. f. hæresibus, & prauis moribus. 60. Int. Beda. oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: iste pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

41. penult. prod. est enim u. 44. *ἡ ἀρχὴ τῶν σφιδῶν*. 55. id est, scaturigo. m. *ῥοις*, id est, flagello. n. *ἡ ἐκτελέσις*, seu efficacia, vel virtus pro effectu.

& esto sana à plaga tua. Adhuc eo loquente, veniunt nuncij ad archisynagogū, dicen-
tes, Quia filia tua modò mortua est: quid vltià vexas Magistrū? Iesus autē audito ver-
bo quod dicebatur: ait archisynagogo, Noli timere: tantum modò crede. Et non admisit
quemquam se sequi, nisi Petrum, & Iacobum, & Iohannem fratrem Iacobi. Et veniūt
in domum archisynagogi, & vidit cumultum, & fientes, & ciulantes multum. Et in-
gressus, ait illis, Quid turbamini, & ploratis? puella non est mortua, sed dormit. Et ir-
ridebant eum. Ipse verò eiectis omnibus, assumit patrem & matrem puellæ, & qui se-
cum erant: & ingrediuntur vbi puella erat iacens. Et tenens manum puellæ, ait illi,
Thalita cumi: quod est interpretatum, Puella, tibi dico, surge, & confestim surrexit
puella, & ambulabat: erat autem annorum duodecim: & obstupuerunt stupore ma-
gno. Et præcepit illis vehementer vt nemo id sciret: & iussit dare illi manducare.

SENS. LIT. IN CAP. V. *de puella dormiente*

68. Aug. 2. de cons. Euang. non diffidentem reprehendit, sed credentem confirmat. 71. Hier. q. d. vo-
bis mortua est, mihi dormit. Beda. mos apud Christianos obtinuit, vt mortui, quia resurrecturi sunt,
dormientes vocentur. 72. Int. s. in risoribus. Beda. indigni erant qui potentiam resuscitantis viderent.
Chry. eiecit ad vitandam ostensionem: voluit tamen aliquos adesse testes. 73. Int. s. qui miraculum
venerentur. 74. Chry. Manus Christi viuificatiua. 75. Hier. de optimo genere interpretandi addi-
dit Euangelista de suo, tibi dico, vt sensum vocantis, & imperantis exprimeret. 68. Chry. vt ostende-
ret verè suscitaram.

SENS. MYST. IN CAP. V. *de puella dormiente*

65. Int. Beda. s. perseverando in eadem fide. Qui enim perseverauerit, &c. 66. Beda. cum gentium
Ecclesia mundata est, Synagoga perfidiæ & inuidiæ zelo soluta est, in Christum credere nolēs, & quòd
Ecclesia crederet dolens. 67. Beda. id etiam dicunt qui statum synagoge restaurari posse non cre-
dunt. 69. Beda. s. si cæteris doctorum credere voluerit, Synagoga eis subiecta salua erit. p. Glo. bla-
sphemis, & irrisoribus non sunt reuelanda mysteria. 70. Beda. synagoga, quasi inter fientes mortua
iacet, quia lætitiā Dominicæ inhabitationis merito infidelitatis amisit. 72. Bed. eicienda secu-
larium curarum multitudo à corde, vt anima susciteretur. 74. Int. Bed. prius mundat manus Iudæorum
sanguine plenas, aliter puella non resurgeret. 76. Int. Beda. s. à vitiis. Greg. 4. mor. suscitatur puella in
domo, id est, qui latet in peccato. Iuuenis extra portam, id est, qui publicè peccat. Lazarus in sepulcro,
id est, qui peccati consuetudine grauatur. Beda. Leuiores peccata leuiori poenitentia curantur: nā puel-
la facili voce suscitatur. at suscitaturus Christus quadriduanum fremit; turbat se, lacrymatur. granius
enim peccatum indiget poenitentis seruire. Item, publica noxa publico eget remedio, vnde Lazarus
publicè suscitatus, at puella paucis arbitris. Glo. puella in domo, consensus in peccatum; iuuenis extra
portam, consensus in actum productus; Lazarus forens, consuetudo peccati; malè olens, & alios cor-
rumpens. 77. Int. Beda. s. in bonis operibus. 78. Beda. Resuscitata anima cælesti debet pane satiari.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

6. Gra. ab Archisynagogo, id est, domo Archisynagogi. q. s. in domum ingredientem, vt ait Lucas.
7. nempe Christo velut dormiebat. 75. legendum Thalita, id est, puella. Chald. est. Cumi autem, id est,
surge; Hebraum est.

CAPVT VI.

Egreſſus inde, abiit in patriam ſuam: & ſequebantur eum diſcipuli ſui. Et facto ſabbatho, cœpit in ſynagoga docere, & multi audientes admirabantur in doctrina eius dicētes, Vnde huic hæc omnia? & quæ eſt ſapientia quæ data eſt illi, & virtutes tales quæ per manus eius efficiuntur? Nōne hic eſt faber filius Mariæ, frater Iacobi, & Ioseph, & Iudæ, & Simonis? nōne & ſorores eius hîc nobiſcum ſunt? Et ſcandalizabantur in illo. Et dicebat illis Ieſus, Quia non eſt Propheta ſine honore, niſi in patria ſua, & in cognitione ſua, & in domo ſua: & non poterat ibi virtutem vllam facere: niſi paucos infirmos impoſitis manibus curauit: & mirabatur propter incredulitatem eorum, & circuibat caſtella in circuitu docens. Et vocauit duodecim: & cœpit eos mittere binos, & dabat illis poteſtatem ſpirituum immundorum. Et præcepit eis ne quid tollerent in via, niſi virgam tantum: non

SENS. LIT. IN CAP. VI.

1. **I**n f. Nazareth, vbi natus fuit. Theoph. non ignorabat ſe contemnendum, ſed voluit occaſionem tollere dicendi, Si veniſſes, credidiſſemus tibi. 3. Int. ſ. vt pluribus proficiat. 4. Int. id eſt, doctrina. Beda. 6. Int. Beda. id eſt, ſanitates, miracula. 7. Aug. de conſ. Euang. Matthæus, fabri filius, ſed eò credebant fabrum, quò & fabri filium. 8. Int. id eſt, cognatus. Beda. 9. Int. ſ. hæc de cauſa. Beda. Iudæorum ſcandalum, noſtra ſalus eſt, & Hæreticorum condemnatio. in tantum enim ſpernebant, vt fabrum, & fabri filium vocarent. 11. Int. Prophetam ſuſcitabit vobis Deus. Beda. 12. propemodum naturale eſt, ciues ciuibus inuidere: non enim conſiderant præſentia opera, ſed fragilem recordantur infantiam. 13. Theoph. non quia impotens eſſet, ſed parcebat eis, ne maiori reprehentione digni eſſent, factis etiam miraculis non credentes; adde, quòd in miraculis faciendis requiritur fides recipientium. 14. Beda, quòd mirandum Chriſtus intimare vult, mirari ſe oſtendit. 15. Theoph. vt diſcamus parua non contemnere, ſed vicis etiam abiectis prædicemus. 16. Theoph. melius eſt enim ſimul eſſe duos quàm vnum: ſi autem plures quàm duos miſiſſet, non ſufficerent ad multa caſtella. 17. Beda. Conſidere enim debet prædicator, non ſibi deſutura neceſſaria. Chry. volebat per habitum oſtenderent quantum à diuitiarum deſiderio diſtarent. Theoph. volebat prædicaturos paupertatem, nihil habere. Aug. 2. de conſ. Euang. cùm ſubiecit, vt eſt apud Matth. Dignus eſt enim mercenarius cibo ſuo, demonſtrauit, hoc eis deberi ab his quibus prædicarent: alioqui enim aliunde viuere poterant, vt Paulus, labore manuum ſuarum. 18. Int. id eſt, poteſtatem viuendi de Euangelio. Aug. 2. de conſ. Euang. Matth. & Luc. aiunt nec virgam, ſed alia ſignificatione. id eſt, nec minimas quidem res. hic autem poteſtas ſignificatur; vtrumque ergo Dominus dixit, ſic & calceamenta Matth. dicit non eſſe

SENS. MYST. IN CAP. VI.

2. **I**n t. malè Sabbathum celebrat, qui vacat à bonis operibus. 7. Hier. Filius eſt eius qui fabricatus eſt auroram & Solem, id eſt, Eccleſiam primam, & ſequentem, in qua ſumma figura mulier & puella ſanatur. 12. Beda. deſpicitur Chriſtus in populo Iudæorum. c. Beda. maiora quotidie facit in gentium populo. 16. Int. ſ. charitate concordēs. Greg. in hom. Duo ſunt præcepta charitatis, Dei, ſcilicet, amor, & proximi; & minus quàm inter duos charitas haberi non poteſt. Qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium ſuſcipere non debet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

a. ſcilicet, à Caphernaum. b. pro, per eum. Hebr. 7. τέκτων, artifex, ita vocant, vt ſolent fabri filij vocari. 13. ſcilicet, quia illi incapaces, vel non poterunt, pro, non conueniebat, ſic illud, Nen poſſunt filij ſponſi, vel, animus eius non ferebat. 18. id eſt, baculum ad ſuſtentationem.

peram, non panem, neque in zona ²¹æs, sed calceatos sandaliis : & ne induerentur duabus tunicis. Et dicebat eis, Quocumque introieritis in domum, illic manete, donec exeatis inde : & quicumque non receperint vos, neque audierint, exeuntes inde excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis. Et exeuntes prædicabant ut pœnitentiam agerent, & dæmonia multa eiiciebant, & ungebant oleo multos ægros, & sanabantur. Et audiuit rex Herodes (manifestum enim factum est nomen eius) & dicebat, Quia Iohannes Baptista resurrexit à mortuis, & propterea virtutes operantur in illo. Alij autem dicebant, Quia Helias est. Alij verò dicebāt, Quia Propheta est quasi vnus ex Prophetis. Quo audito, Herodes ait, Quem ego decollavi Iohānem, hic à mortuis resurrexit. Ipse enim Herodes misit ac tenuit Iohannem, & vinxit eum in carcerem propter Herodiam vxorem.

SENS. LIT. IN CAP. VI.

portanda, significans prohibitam curam. Marcus autem dicit calceatos sandaliis, mysticè aliquid significans. s. pedem nec tectum desuper, nec nudum ad terram, id est, non occultandum Euāgelium, nec terrenis commodis innitendum, nec induendas duas tunicas, id est, nō dupliciter, sed simpliciter esse ambulandum; nec putandum est non potuisse Christum in vno sermone quædam figuratè, alia propriè ponere. Chry. non portare calceamenta, nec baculum ostenditur, ut perfectissimum; portare verò, ut permixtum. 22. Int. s. ne alia induti, aliam in futurum referunt, non quòd vna tunica in locis glacialibus contenti esse debeamus. Beda. 23. Int. alienum est à prædicatore per domos cursitare, & hospitij iura mutare. Beda. ¶ Theoph. non vult eos de gula reprehendi. 24. Theoph. s. ostendentes longum propter eos vos iter suscepisse, sed nihil profuisse. Item, nihil ab eis accepisse, nec pulverem. Chry. in testimonium suscepti pro eis laboris in via. 25. Int. s. accepta potestatis, & auditis præceptis à Domino. 26. Int. quæ est prima via salutis. 27. Chry. hoc solus Marcus narrat. Beda. ab ipsis ergo Apostolis Ecclesiæ mos traditus energumēnos, vel alios ægros ungendi oleo, pontificali benedictione consecrato. 28. Int. s. sic. 29. Int. s. quia tot signa fiebant. 30. Chry. filius Herodis, sub quo Iesus ductus in Ægyptum, Tetrarcham vocat Matth. dominabatur enim quartæ parti regni patris sui, à Romanis diuisi in quatuor partes. 31. Hier. non est fas lucernam abscondi sub modio. 32. Int. s. Christi. 33. Int. Beda. bene sentit de Resurrectione, quòd. s. maioris potentia sunt sancti futuri post Resurrectionem. 34. Theoph. dicebat enim multis, Genimina viperarum. 35. Int. s. esset. Chry. mihi videntur hunc Prophetam dicere de quo Moyses, Prophetam suscitabit vobis Deus, &c. sed quia manifestè dicere timebant, Hic est Christus, Moylis voce utebantur. 36. Int. non Dominus Prophetarum. 37. Int. Beda. hæc pronuncianda, vel affirmatiuè, vel dubitatiuè. 38. Int. Hier. per ironiam. Aug. 2. de conf. Euang. intelligendum est Herodem post hæsitacionem, de qua Luc. confirmasse in animo quod ab alijs dicebatur, vel hæc hæsitans dicit.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

19. Int. i. onus sæculi. Beda. 20. Int. i. delicias. Beda. 21. Int. i. occultam sapientiam. Beda. Doctor enim nec secularibus curis deprimi, nec desiderijs carnalibus resolui, nec talentum verbi otio abscondere debet. 27. Chry. oleum, labores curat, luminisq; & hilaritatis causa est; significat verò Dei misericordiam infirmis medelam, & cordis illuminationem. Theoph. significat etiam gratiam Spiritus sancti, per quam à laboribus transmutamur, lumenq; & læticiam spiritualem suscipimus. 30. Int. i. pelliceus. Hier. corpus sepultum, littera tecta; caput in disco, spiritus qui honoratur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

d. genus est calceamenti, plantas solum pedum defendens, superne ansulis, seu funiculis alligatum; soleas quidam appellant. Acto. 12. vertit caligus. Quod verò Matth. 10. prohibetur, genus est calceamenti diuitibus conueniens. 22. s. mutatoris vicissim vtentes. e. quasi dicat, nihil ab eis velitis, nec eis in aliquo communicare. f. alij legunt dicebant, scilicet, quidam de turba.

Philippi fratris sui, qui duxerat eam. Dicebat enim Iohannes Herodi, Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Herodias autem insidiabatur illi: & volebat occidere eum, nec poterat. Herodes autem metuebat Iohannem, sciens eum virum iustum & sanctum: & custodiebat eum: & audito eo, multa faciebat, & libenter eum audiebat. Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui cœnam fecit principibus & tribunis, & primis Galilææ. Cumque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulque recumbentibus: rex ait puellæ, Pete à me quod vis, & dabo tibi: & iuravit illi, Quia quicquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei. Quæ cum exisset, dixit matri suæ, Quid petam? At illa dixit, Caput Iohannis Baptiste. Cumque introisset statim cum festinatione ad regem, petiuit dicens, Volo ut protinus des mihi in disco caput Iohannis Baptiste. Et contristatus est rex propter iusiurandum, & propter simul discumbentes noluit eam contristare: sed misso spiculatore præcepit afferri caput eius in disco. Et decollauit eum in carcere, & attulit caput eius in disco, & dedit illud puellæ: & puella dedit matri suæ. Quo audito, discipuli eius venerunt, & tulerunt corpus eius: & posuerunt illud in

SENS. LIT. IN CAP. VI.

39. Beda. Filius erat vterque Herodis, sub quo Christus fugit in Ægyptum: duxit verò Philippus Herodiadem filiam regis Arææ, qui ob similitates quasdam cum genero, filiam suam ab eo ablatamp Herodi, eius inimico, copulauit. Auctor. vide additionem in Matth. 14. 40. Int. Beda. f. Tetrarchæ Iudææ, & Trachonitis regionis. 41. Int. f. adhuc viuientis. 42. Beda. f. timens ne Herodes respiceret, & nuptiæ soluerentur. 44. Int. vel, enim. 45. Theoph. sed vincebatur à concupiscentiæ rabie. Remig. in Math. libido coëgit interficere Iohannem, factumque est peccatū minus, causa maioris. 46. Beda. Soli Herodes & Pharao leguntur diem natalem gaudiis festiuis celebrasse: vterque autem natalē sanguine foedauit. 47. Beda. fortē ideo, vt occasione occidendi inueniret. 48. Int. Beda. timebat ne aliquando Herodes respiceret, vel fratri amicus fieret. m. timebat enim ne respiceret Herodes. 50. Int. dignum salutatione sanguinis præmium. Beda. 51. Int. f. opinione, non re. Beda. putabant hoc discumbentes, dissimulatore enim tristitiam præferebat: solet Scriptura sic res narrare, vt ab omnibus credantur, sic Ioseph à Maria appellatur pater Iesu. 52. Int. Beda. vult omnes simul sceleris sui esse consortes, vt in luxurioso conuiuio cruentæ epulæ deferrentur. 53. Theoph. id est, carnifice.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

55. Greg. 3. mor. c. 4. premit Deus suos in infimis, quia videt quomodo remuneret in summis. quid illi passuri sunt, quos Deus reprobat, si hic sic cruciat quos amat: Theoph. Herodes, populus Iudæorum; Uxor, inanis gloria; Filia, falsus intellectus Scripturarum; Iohannes decapitatus, verbum Prophetium sine Christo. Hier. Caput legis Christus, de corpore, id est, Iudaico populo abscissus, datur puellæ, id est, Romanæ Ecclesiæ, quæ matri dat adulteræ, id est, Synagogæ creditur in sine. Glo. truncatur capite Iohannes, id est, fama qua credebatur Christus minuitur, Christus autem in cruce exaltatur. agnoscitur enim Dominus Prophetarū, qui propheta tantum credebatur. vnde & Iohannes natus cum dies minui incipiunt, Christus autem cum crescere. 56. Int. f. Christum. 57. Int. f. legis. 58. Int. i. Ecclesiā, de gentibus. 56. Int. id est, Synagogæ. 60. Int. id est, litteram.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

g. pro, obseruabat, verebatur. h. scilicet, Herodiadi, vel Dei ordinationi. 46. Gra. natalitiis suis.
i. Gra. χαλάραις, id est, præfectis millenorum. n. ἀφίση, id est, reicere, repellere. 53. Gra. σπικυλάτωρ,
Vox Lat.

monumento. Et conuenientes Apostoli ad Iesum, renunciauerunt ei omnia quæ egerant, & docuerant. Et ait illis, Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim qui veniebant & redibant multi: & nec spatium manducandi habebant. Et ascendentes in nauim, abierunt in desertum locum. Et viderunt eos abeuntes, & cognouerunt multi: & pedestres de omnibus ciuitatibus cucurrerunt illuc, & prauenerunt eos. Et exiens vidit turbam multam Iesus: & misertus est super eos: quia erant sicut oves non habentes pastorem, & cepit illos docere multa. Et cum iam hora multa fieret, accesserunt discipuli eius dicentes, Desertus est locus hic, & iam hora præteriiit, dimitte illos: vt euntes in proximas villas & vicos, emant sibi cibos quos manducant. Et respondens ait illis, Date illis manducare. Et dixerunt ei, Euntes eamus emamus ducentis denariis panes, & dabimus illis manducare. Et dicit eis, Quot panes habetis? Ite & videte. Et cum cognouissent, dicunt, Quinque, & duos pisces. Et præcepit illis vt accumbere facerent omnes, secundum contubernia super viride fœnum. Et discubuerunt in partes, per centenos & quinquagenos. Et acceptis quinque panibus, & duobus piscibus:

SENS. LIT. IN CAP. VI.

61. Glo. narrat Iosephus truncatum Iohannem in castello Macheronte: Ecclesiastica autem historia, sepultum in Sebaste, quæ olim Samaria dicebatur, postea verò sunt ossa delata Hierosolymam, atque inde Alexandriam, vbi sunt in templo Serapis expurgato, & in honorẽ sancti Iohannis consecrato reposita. 62. Int. s. riuus ad fontem. 63. Int. s. gratias agentes. 67. Int. ideo oportuit discipulos requiescere, erant enim, &c. ¶ Felix verò studium discipulorum. 70. Int. felix labor docentium. 72. Int. non soli discipuli, sed cum Domino, vt Matth. dicit. Beda. 73. Beda. tentat fidem turbarum, & an sequerentur, explorat. 76. Beda. non in aliam ripam venerant, sed in proxima eiusdem loca. 77. Beda. curauit quæ languidos eorum, vt ait Matth. Theoph. prius apponit cibum spirituailem, deinde corporalem. 78. Int. s. vespere, vnde Luc. dies autem coeperat declinare. Beda. 79. Theoph. s. turbam miserti. 80. Theoph. tentat eos. 81. Int. q. d. vestrum est officium. Beda. prouocat ad fractionem panis, vt illis se non habere testantibus, miraculum notius fieret. 82. Theoph. s. turbati Aug. de conf. Euang. dixit hoc Philippus, sed ex ore cæterorum, vel posuit Marcus plurale pro singulari. p. Aug. de conf. Euang. plurale pro singulari. Andreas enim dixit vt est apud Iohannem. 85. Theoph. Græcè per distributa conuiuia, id est, diuersis mensis,

SENS. MYST. IN CAP. VI.

64. Hier. seorsum ducit Dominus quos elegit. 65. Theoph. qui laborant in opere, & sermone, requiem merentur. 66. Int. hic brevis requies sanctis, longus labor. Hier. 68. Int. s. vt latro. Hier. 69. Int. s. vt Iudas. Hier. 74. Int. ignis non absconditur qui semper lucet. 75. Beda. Christum deserta gentium perentem multæ fidelium cateruæ relicta prisca conuersatione sequuntur. 78. Beda. sine seculi propinquante turbas Christus reficit, vel sole iustitiæ pro nobis occumbente, sumus fame liberati. 83. Int. s. libros Moyse. Beda. 84. Int. s. Prophetas, & Psalmos. Beda. ¶ Theoph. Epistolas, & Euangelium. 85. Int. s. diuersos ordines. Greg. 16. mor. ca. 26. Ecclesiarum distinctiones significantur, quæ vnam Catholicam faciunt. 86. Int. id est, continentem carnem. Beda. s. calcæis concupiscentiis. 87. Int. s. perfectam requiem. 88. Int. s. requiem. r. Beda. non noua creat cibaria: Christus enim non alia quàm quæ prædicta sunt prædicat, sed legis & Prophetarum mysteria aperit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

66. i. parumper. 78. i. multum dei præterissent. o. Gra. panes pro cibis. Hebr. 85. Gra. conuiuia, pro, per singula conuiuia, seu conuiuiorum ordines. Heb. 9. Gra. areola, areola seu herbaria. q. d. per distinctas areolas, seu viridaria. Hebr. 87. s. vt numerus posset facile constare.

intuens in cælum, benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis vt ponerent ante eos: & duos pisces diuisit omnibus. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim cophinos plenos: & de piscibus. Erant autem qui manducauerunt quinque millia virorum. Et statim coegit discipulos suos ascendere nauim, vt præcederent eum trans fretum, ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populum. Et cum dimisisset eos, abiit in montem orare. Et cum serò esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. Et videns eos laborantes in remigando (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat præterire eos. At illi vt viderunt eum ambulantem supra mare, putauerunt phantasma esse, & exclamauerunt. Omnes enim viderunt eum, & turbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis, Confidite, ego sum: nolite timere. Et ascendit ad illos in nauim: & cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebant: non enim intellexerunt de panibus, erat enim cor eorum obcæcatum. Et cum transierassent, venerunt in terram Genesareth: & applicuerunt. Cùmque egressi essent

SENS. LIT. IN CAP. VI.

89. Chry. ad Patrem retulit quod erat facturus. Theoph. docet à Deo petere escam, simul etiam ostendit se non esse Deo contrarium. 90. Theoph. vt dum tractant panem, miraculum videatur.

92. Theoph. quisq; Apostolorum suum, operatur autem Christus superabundanter tamquam Dominus. 94. Int. quia sicut Iohannes post hanc refectionem statim continuat, venturi erant vt caperent, & facerent eum regem. 95. Chry. difficile enim ab eo poterant separari. 96. Beda. Luc. indicat hic esse factū miraculum, sed intelligendum non ipsum ciuitatis locum, de quo Marcus, sed desertum dicere, ad Bethsaidam pertinentem. Glo. Bethsaidam ciuitas prope stagnū Genezareth. 97. Theoph. Requiem enim & silentiū oratio exigit. 98. Int. Beda. Pro se obsecrat, sed pro me impetrat. Chryst. Orat vt homo. 102. Chry. hora, scilicet, decima, vel post, habet enim vigilia tres horas. 104. Int. scilicet, ad horam, vt grator esset liberatio. Aug. 2. de cons. Euan. Volebat præterire, vt clamorem eliceret, cui subueniri oportebat. 105. Int. non enim putabant super aquas verum corpus incedere posse. Beda. hoc hæretici adhuc putant, scilicet, Christum phantasma fuisse, nec veram assumpsisse carnem. 107. Chry. Cognouerunt eum in voce, & timor solutus est. 109. Int. scilicet, magnitudine miraculorum, & non cognitione Deitatis, & hoc est, non enim, &c. Beda.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

89. Int. sursum dirigendam aciem mentis significat, ad lucem scientiæ quærendam. Beda. 90. Beda. insinuat per Apostolos pascenda ieiuna corda litteris, & exemplis. 91. Int. id est, aperirent. t. Beda. Sacratiora mysteria, quæ rudes capere nequeunt, nō negligenter omittenda, sed inquirenda perfectis.

93. Beda. s. qui exterioribus bene vti nouerunt, quinque enim sensus sunt exteriores. 99. Int. Sic Ecclesia in fluctibus sæculi tendens ad littus patriæ cælestis. 100. Int. pietatis affectu suos corroborat. Beda. & aliquando manifesto adiutorio liberat. v. Beda. Laborat Ecclesia inter vndas sæculi, ad cælestem patriam nitens peruenire. 101. Int. scilicet, status dæmonum. 102. Chry. Prima vigilia vsque ad diuinum. Secunda, vs. ne ad Moysen. Tertia, vsque ad aduentum Domini. In quarta venit Dominus. 103. Int. Comprimens omnia pericula mundi. 104. Beda. Sæpe Dominus suos in tribulatione deferere videtur. 106. Int. Id. Videbimus eum sicuti est. Hier. 108. Int. id est, Ecclesiam. x. Beda. In quem Dominus per gratiam ascendit, in eo vitiorum bella quiescunt.

ADDIT. AUCT. IN CAP. VI.

s. pro, bene precatus est, vel gratias egit. Heb. 2. Græ. λέγει ἐν ἁγίοις. i. valde supra modum. a. a. id est, prudentiores facti non fuerant ob miraculum panum, vel non meminerant miraculi.

& alia¹⁹ similia facitis multa. Et dicebat illis, Bene^{*} irritum fecistis præceptum Dei: ut traditionem vestram seruetis. Moyses enim dicit, Honora²⁰ patrem tuum, & matrem tuam: & qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis, Si dixerit homo²¹ patri aut matri, Corban²² (quod est donum)²³ quodcumque ex me, tibi profuerit: & ultra non dimittitis eum quicquam²⁴ facere patri suo aut matri: rescindentes verbum Dei per traditionem vestram quam tradidistis, & similia huiusmodi multa facitis. Et aduocans iterum turbas, dicebat illis: Audite me omnes, & intelligite. Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum coinquinare; sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ coinquinant hominem. Si quis habet aures audiendi, audiat. Et cum introisset in domum à turba, interrogabant eum discipuli eius parabolam. Et ait illis, Sic & vos imprudentes estis? Non intelligitis, quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum coinquinare, quia non intrat in cor eius: sed in ventrem vadit, & in secessum exit, purgans omnes escas? Dicebat autem, quoniam quæ de homine exeunt, illa coinquinant hominem. Abintus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, furta, auaritia, nequitia, dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, & stultitia. Omnia hæc abintus procedunt, & coinquinant hominem. Et inde egressus abiit in fines.

SENS. LIT. IN CAP. VII.

19. Int. f. superstitiosa, & inutilia. 20. Int. non tantum salutatione, & officio deferendo, sed munere, sicut illud est, Honora viduas. i. tribue necessaria. Beda. 21. Int. q. d. bene potest dicere. 22. Int. f. filius. 23. Int. id est, quod Deo voui. 25. Int. pro, & sic. 26. Int. scilicet, boni. 27. Int. qui debet sustentari necessariis huius vitæ. 28. Int. q. d. in hoc rescinditis. 29. Int. scilicet, de parentibus. 30. Int. f. vestra auaritia. 31. Int. non Deus. 32. Int. f. contra mandatum Dei. 33. Int. confutatis superbis, humiles aduocat, & docet. Theoph. vult instruere obseruationes escarum, secundum legem, non esse corporaliter intelligendas. 34. Int. id est, de corde hominis. 35. Int. alia communiant: commune enim dicunt Iudæi immundum. 36. Int. attentos facit. 37. Int. scilicet, relicta. 38. Int. f. exponere. 39. Int. alia communicare. 41. Int. in quo est sedes animæ. Beda. Animæ locus principalis iuxta Platonem in cerebro, iuxta Christum in corde est. Chry. Mens hic cor nominatur. Beda. hinc pater cogitationes ex propria nasci voluntate, quarum tamen diabolus inceptor, & adiutor esse potest, aut hoc esse non potest. 42. Int. id est, inuidia. Theoph. odium, & adulaio. 43. Theoph. id est, iniuria in Deum. g. Theoph. cum, scilicet, bonum quod operaris, non Deo, sed tuæ virtuti adscribis. 44. Theoph. id est, iniuria in proximum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

* bene, ill est, valde, vel iuxta est. 22. aliquid subaudiendum, forte is parentes honorat. 23. scilicet, Deo offertur. Corban Chald. est, quod sumitur Matth. 27. pro gazophylacio, in quod mittebantur pecunie Deo colate. 28. id est, irritum facientes, seu abregantes. 31. quasi dicat, me, potius quam Phariseos & Scribas. f. scilicet, relique præter concubitus naturalem. 42. inuidia. vide Eccl. 14. 31. Matth. 23. vel cupiditas rerum confectarum. 44. Gracia & gloria, id est, immodestia, petulantia, stultiloquium, vanitas. h. id est, confusio.

⁴⁵ Tyri & Sidonis: & ingressus domum, neminem voluit scire: & non potuit latere. Mu-
⁴⁸ lier enim statim vt audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum immundum intrauit, &
⁴⁹ procidit ad pedes eius. ⁵⁰ Erat enim mulier Gentilis, Syrophœnissa genere. Et rogabat
⁵¹ eum vt dæmonium eiiceret de filia eius. Qui dixit illi, Sine prius saturari filios: non
⁵² est enim bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa respondit, & dixit
⁵³ illi, Vtique Domine, nam & catelli comedunt sub mensa de micis puerorum. Et ait
⁵⁴ illi, Propter hunc sermonem vade, exiit dæmonium à filia tua. Et cum abiisset domum,
⁵⁵ inuenit puellam iacentem supra lectum, & dæmonium exiisse. Et iterum exiens de fi-
⁵⁶ nibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapoleos.

SENS. LIT. IN CAP. VII.

45. Chry. Tyrus & Sidon loca Chananæorum erant. Glo. per fidem gentilis femina voluit Iudæo-
 rum perfidiam arguere. 46. Chry. nondum enim tempus aduenerat gentes adducendi. Theoph. Clam
 ingreditur, ne Iudæi occasionem sumerent contra eum, tamquam ad immundas gentes transisset.

47. Aug. de q. vet. & nou. Test. hoc voluit, quod factum est à suis noluit prædicari: nondum enim
 tempus erat gentibus prædicandi: requiri autem se voluit, & ita factum est. Beda. Præcipit discipulis
 ne se quis esset aperirent. 51. Aug. 2. de conf. Euang. Ingressa in domum, non respondit Dominus,
 estque illa securus egredientem, vt ait Matth. 55. Chry. voluit Dominus discipulis ostendere etiam
 gentibus apertum esse salutis ostium. 56. Chry. id est, de Syria Phœnicis. 57. Int. hic fides qua credit
 filiam posse saluari. 58. Beda. q. d. Futurum est vt vos etiam salutem consequamini, sed oportet prius
 Iudæos cælesti pane refici. Chry. poterat quidem omnibus benefacere, sed nolebat Iudæos irritare.

1. Theoph. id est, Iudæorum, quibus panis, id est, beneficium promissum. Non exaudit autem statim
 Dominus, sed gratiam differt, vt mulieris fidem ostendat, nosque doceat non deficere cum oramus.
 59. Int. id est, gentibus. 60. Int. hic patientia, qua toties contempta (vt Matth. dicit) perseuerat.

61. Int. hic humilitas, qua se non canibus, sed catellis comparat. n. Int. non ad mensam. 62. Int. my-
 sticè loquitur mulier gentilis. Theoph. q. d. micæ postulo, id est, modicam beneficii partem. 63. Beda.
 scilicet, humilem, & fidelem. 64. Int. Hier. Prudens & humilis meretur quod poscit. 65. Int. scilicet,
 ab ea. 66. Theoph. noluit illic diutius morari, ne Iudæis calumniandi occasionem daret quasi legem
 transgrederetur gentibus se adiungens. 70. Int. aliàs contrā 71. Beda. Decapolis, regio decem vr-
 bium trans Iordanem, ad Orientem, contra Galilæam, non intrauit ergo Dominus fines Decapolis,
 sed ad locum qui fines trans mare posuere respiciebat.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

42. Beda. In exhibitione miraculorum humani fauoris gloriam suos vult declinare; nec tamen à
 pio opere cessare, quando vel fides bonorum meretur, vel infidelitas prauorum necessariò requirit.

48. Int. id est, Romana Ecclesia. Hier. filia verò, eius dæmoniaca barbarica, est Occidentalis natio,
 cuius fides fecit de cane ouem; micæ autem spiritualis intellectus, non panem infractum litteræ su-
 mme cupit. Glo. mensa, Scripturæ mica, interna mystetia; catelli, gētiles despecti. Theoph. mulier, ani-
 ma infirma filia, actus prauus. 50. Int. In auditu auris obediuit mihi. 51. Int. f. Occidentalis Ecclesia.

54. Int. id est, ad humanitatem. 62. Int. f. intellectus. 63. Beda. datur exemplum catechizandi, &
 baptizandi infantes; per fidem enim & confessionem parentum liberantur à diabolo paruuli. 67. Int.
 id est, angustia. Hier. significatur Iudæa, cui Dominus dicit, coangustatum est statum, &c. 68. Int. id
 est, venationis. Hier. Fera indomita nostra natio est. 69. Int. id est, fluctuosam volubilitatem. Hier.
 71. Int. id est, Decalogi. Hieron.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

46. Ne Iudæi dicere possent Messiam non esse qui ad gentes irret, aut legem violare, qui cum gentibus
 conuersaretur. 47. id est, fecit quod in se est vt lateret, sed factis non fuit. 55. Gra. ἑλλοις. id est, Græca, sic
 enim vocantur Gentiles, vt patet ex Actis & Paulo. 56. id est, ex Syrophœnicia. m. sub. dicis quod res est,
 nam catellis mica tantum dantur. 70. sub. transiens. 71. decem civitatum regio est partim cis, partim
 trans Iordanem.

Et adducunt ei ⁷² surdum & ⁷³ mutum: & deprecabantur eum ut imponat illi manum. ⁷⁵ Et apprehendens eum de turba ⁷⁶ seorsum, ⁷⁷ misit ⁷⁸ digitos suos in aurículas eius: & ⁷⁹ expuens, tetigit linguam eius: & suspiciens in cælum, ⁸⁰ ingemuit, & ait illi, Effeta, quod est, adaperire. Et statim ⁸¹ apertæ sunt aures eius: & ⁸² solum est ⁸³ vinculum linguæ eius, & loquebatur rectè. Et præcepit eis ne cui dicerent. Quanto autem magis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant, & eo ampliùs admirabantur, dicentes, bene omnia fecit: & ⁸⁴ surdos fecit audire: & ⁸⁵ mutos loqui.

SENS. LIT. IN CAP. VII.

76. Int. aliàs illum. 77. Chry. ne miraculum faceret manifestè, nos instruens vanam gloriam eiicere, & rumorem. 78. Chry. poterat solo verbo sanare, sed voluit ostendere diuina virtute ditatum corpus diuinitati vnitum. 79. Theoph. spiritum superfluitas est, sed in Christo omnia diuina fuerunt. 82. Int. quia homo. Beda. 83. Int. quia inde verba mutis, auditus surdis, medela cunctis infirmis. Beda. 84. Int. gemere nos docuit, vel pro nostris, vel pro nostrorum reatibus supplicantes. Beda. Chry. ingemuit, naturæ miserris humanæ. 85. Int. vno sermone curauit, quia Deus. Beda. 88. Int. quia non est in altis gloriandum, sed in cruce & humilitate. Hier. Chry. præcepit occultare miraculum, ne Iudæos accenderet ad homicidium ex inuidia. 89. Int. Humilitas præcedit gloriam. Hier. 90. Theoph. qui benefacet, non debet laudes petere; qui beneficia accipit, debet benefactores etiam nolentes prædicare. Aug. de conf. Euang. Voluit Dominus prohibendo docere, quanto feruentius eum prædicare debeant, quibus iubet ut prædicent, quando illi qui prohibebantur tacere, non poterant.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

72. Int. s. genus humanum. Hier. genus humanum in protoplasto cæcatur dum malè videt, surdus fit cum audit, obmutescit cum loquitur. 74. Int. s. Patriarchæ vel Prophetæ incarnationem Domini considerantes. Hier. 75. Int. scilicet, misericordiæ. 77. Int. s. de strepitu mundi. Hier. à turbulentis cogitationibus, actis inordinatis, sermonibusque incompofitis educitur, qui sanare meretur. 78. Int. Ibid. id est, verba spiritus. Hier. 79. Int. scilicet, sapientiam. Hier. Glo. Spiritum Domini sapor sapientiæ, quæ dicit, Ego ex ore altissimi prodij, terræ admixtum, id est, humanæ naturæ, cæcum illuminauit, caput inde descendit, Deus. 80. Int. scilicet, ut dicat, Credo in Deum Patrem, &c. Hier. 83. Int. Docens cor ad Dominum dirigi. Hier. 86. Int. scilicet, ad hymnos, & cantica, & psalmos. Hier. 87. Int. ut eructet verbum bonum. Hieron.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

74. Gra. *περιπαδων*, id est, sine loquentem, scilicet, balbum, seu impedita lingua. Itaque sequitur, & loquebatur rectè. 77. dicens fugere populum laudem. 84. scilicet, commiseratione de hominum malis. 85. Chald. *est dicit autem*, & auribus, & lingua, seu homini, quantum ad vtrumque membrum. v. Gra. *ταυτα*, scilicet.

CAPVT VIII.

IN diebus illis iterum cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent: conuocatis discipulis, ait illis, Misereor super turbam: quia

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

1. IN r. materiam miraculi præmittit. 2. Int. scilicet, suis. a. Beda. quod miseretur, affectus est humane fragilitatis, quod pascit, diuine virtutis opus.

ecce iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: & si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longè venerunt. Et responderunt ei discipuli sui, Vnde illos quis poterit hîc saturare panibus in solitudine? Et interrogavit eos, Quot panes habetis? Qui dixerunt, Septem. Et præcepit turbæ discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens, fregit, & dabat discipulis suis, ut apponerent: & apposuerunt turbæ. Et habebant pisciculos paucos: & ipsos benedixit, & iussit apponi. Et manducaverunt, & saturati sunt: & sustulerunt quod superauerat de fragmentis septem sportas. Erant autem qui manducaverant quasi quatuor millia: & dimisit eos. Et statim ascendens navim cum discipulis suis, venit in partes Dalmanucha. Et exierunt Pharisei, & cœperunt conquirere cum eo, quærentes ab illo signum de cælo, tentantes eum. Et ingemiscens spiritu, ait, Quid generatio ista signum quarit? Amen dico vobis, si dabitur generationi isti signum. Et dimittens eos, ascendit iterum navim: & abiit trans fretum.

SENS. LIT. IN CAP. V.

c. Beda. causam Matthæus docet, infirmorum scilicet curationem. 3. Int. pro, & ideo. 5. Theoph. nondum intelligentes, nec eius virtuti ob miracula priora credentes. 6. Remig. in Matth. interrogat, ut dum illi respondet, miraculum notius fieret. 8. Int. ostendit quantum gaudeat de salute nostra, & nos docet gratias agere de carnali & spirituali refectio. 17. Theo. s. ne propter miraculum ipsum turbæ caperent, & facerent regem. 18. Aug. 2. de cons. Euang. qui locus vocatur Mageda apud Matth. & plerique codices non habent secundum Marcum, nisi Magedan. 19. Theoph. s. ut solem vel lunam sistat, aërem immuet, &c. Credebant enim de cælo signum non posse facere. 20. Int. ut verus homo pro infidelitate eorum. 21. Int. incredula. 22. Int. Apostothesis. q. d. non dabitur, sicut illud est, si David mentiar. Aug. 2. de con. Euang. apud Marcum est, signum non dabitur ei. s. quale petebant, nempe de cælo, prætermisit autem Mar. illud de Iona, quod Matth. commemoravit. 23. Int. scilicet, ut infideles. Beda. Non erat dandum cæleste signum tentantibus, sed quærentibus Dominum datum est, cum cernentibus Apostolis ascendit Christus in cælum.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

b. Beda. triduo sustinent. i. in fide sanctissimæ Trinitatis: vel convertentes se opere, verbo, & cogitatione. d. Glo. deficient cōversī peccatores. si sine doctrinæ pabulo dimittantur. 4. Int. Iudæi de prope, lege & Prophetis edocti; Gentes de longè veniunt ad Christū, nullis doctoribus de eius fide premonita. Beda. qui etiam post flagitia ad penitentiam redeunt, de longè veniunt. 7. Int. Hier. s. septem dona Spiritus sancti. Theoph. Spirituales sermones: septenarius enim Spiritus sancti numerus. 9. Int. id est, Sacramenta aperuit. Beda. 10. Int. quia spirituales scientiam tradidit eis, & per eos aliis. Beda. 11. Int. s. libros novi Testamenti. Hier. 12. Int. s. attentè audiendo. 13. Int. Edent pauperes, & saturabuntur. f. Beda. altiora perfectionis præcepta quæ turba nequit attingere, ad illos pertinent qui populi conversationem transcendunt. 14. Int. s. mysticus intellectus. Hier. 15. Int. s. primas Ecclesiæ. Hier. 7. Ecclesiast. Glo. Spiritus sancti gratia septiformi repletus, sunt enim sporte de iūcis, & palmarum foliis; iuncus nascitur iuxta aquas, s. fontis vitæ; palma victorem coronat. 16. Int. ut in ipso numero se doceant pastos esse Evangelij præceptis. Hier. ¶ Theoph. s. quatuor virtutibus perfecti: itaque veluti fortiores plura comedentes, pauciora reliquerunt: in miraculo autem quinque panum suffecerunt. 12. cophini. erant enim quinque millia, id est, quinque sensibus servientes. 23. Theoph. ubi spes correctionis est, ibi morandum est; ubi malum incorrigibile est, inde recedendum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

c. i. me expectant, vel me sequendo perdurant. e. pro, quomodo. 8. hoc est, benedicere, de quo paulo pñst. g. i. disputare, altercari, quod miracula non essent à Deo, aut non sufficienter probarent eum esse quem s. haberi volebat. 20. pro, ingemiscens ex intimo cordis, vel intra se. 22. pro, non. Hebr.

Et obli²⁴ti sunt panem sumere: & nisi vnum panem²⁵ non habebant secum in naui. Et præcipiebat eis, dicens, Videte & cauete à fermento Phariseorum, & fermento Herodis.²⁷ Et cogitabant ad alterutrum, dicentes, Quia panes non habemus.²⁸ Quo cognito, ait illis Iesus, Quid cogitatis, quia panes non habetis? Nondum cognoscitis nec intelligitis?²⁹ Adhuc cæcatum³⁰ habetis cor vestrum: oculos habentes non videtis: & aures habentes non auditis? Nec recordamini quando quinque panes fregi in quinque millia: & quot cophinos fragmentorum plenos sustulistis? Dicunt ei, Duodecim. Quando & septem panes in quattuor millia: quot sportas fragmentorum tulistis? Et dicunt ei, Septem. Et dicebat eis, Quomodo nondum intelligitis?³² Et veniunt Bethsaida, & adducunt ei cæcum,³⁴ & rogabant eum vt illum tangeret. Et apprehensa manu cæci, eduxit eum extra vicum:³⁷ & exspuens in oculos eius,³⁸ impositis manibus suis, interrogauit eum si quid videret.³⁹ Et aspiciens ait, Video homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum posuit manus super oculos eius:⁴⁰ & cœpit videre: & restitutus est, ita vt clarè videret omnia. Et misit illum in domum suam, dicens, Vade in domum tuam, & si in vicum introieris.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

24. Int. f. discipuli. Beda. parum illis curæ erat carnis refectio. Theoph. dispensatiue factum est, vt reprehensi meliores fierent, & ad virtutis Christi notitiam peruenirent. 28. Int. q. d. hoc ideo dicit quia panes, &c. 29. Int. f. spirituale sensum. 30. Int. f. post tot miracula. 31. Int. f. interioris.

32. Int. f. post tot miracula. 35. Beda. sciebant tactu posse illuminare. 37. Theoph. non enim erat vera adducendum fides. 41. Chry. significat ob imperfectam eius & adducendum fidem oculos non esse omnino apertos. ¶ Theoph. secundum fidem datur medela. h. Beda. paulatim curat, vt magnitudinem humanæ cæcitatæ ostendat.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

25. Int. mysticè Christum panem vitæ, cuius qui reficiuntur amore, minus curant de terreno pane. 26. Int. f. legem Dei traditionibus hominum postponere, verbis predicare, factis impugnare; Dominum tentare, doctrinæ eius vel operibus non credere. Beda. 27. Int. quod est adulteriū, homicidium, temeritas iurandi, simulatio religionis. Beda. ¶ Theoph. Fermentum est doctrina damnosa, corruptiua, & malitia veteri plena. 33. Int. Hier. id est, donum vallis, scilicet, mundum, qui est vallis lacrymarum. Beda. 34. Int. f. qui non videt, quod fuit, quod est, & quod erit. 35. Int. f. vt lamentationem de cæcitate cordis agat, flens cum Hieremia subersionem ciuitatis Dei, id est, animæ suæ. ¶ cægitur, qui compungitur. 36. Int. vt ad bonum opus confortet. Beda. 37. Int. id est, ciuitatem malorum. f. Corripunt bonos mores colloquia praua. 38. Chry. expuit, & manus imponit, volens ostendere diuinum verbum operationi adiunctum mirabiliter perficere. Beda. sputum gratia Spiritus sancti. 39. Int. f. vt videant voluntatem Domini per statum Spiritus sancti. Hier. 40. Int. f. misericordiæ. 42. Int. f. maiestatem: à magnitudine enim creaturæ cognoscitur creator. 43. Int. f. mundo corde. m. Hier. id est, per visibilia inuisibilia intelligeret, clarumque animæ suæ statum. 44. Int. id est, cor. Hier. ¶ Theoph. domus vniuscuiusque nostrum cælum est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

27. Fortè Sadducei Herodiani dicebantur, quod eis faueret Herodes, aut ipsi Herodi. Fermentum autem doctrinam intelligit. 32. f. potentiam meam. 34. non à natiuitate, nouerat enim arbores.

37. f. Bethsaida. h. coniungendum cum homines, vt patet ex Græco.

⁴⁵ nemini dixeris. Et ingressus est Iesus & discipuli eius in castella Cafarea Philippi: &
⁴⁷ in via interrogabat discipulos suos, dicens eis, Quem me dicunt esse homines? Qui
⁴⁸ responderunt illi, dicentes, alij Iohannem Baptistam, alij Heliam, alij verò quasi vnum
⁵⁰ de Prophetis. Tunc dixit illis, Vos verò quem me esse dicitis? Respondens Petrus, ait
⁵² ei, Tu es Christus. Et comminatus est eis, ne cui dicerent de illo. Et cœpit docere eos
⁵⁵ quomodo oportet Filium hominis pati multa: & reprobari à Senioribus, & à summis
⁵⁶ Sacerdotibus & Scribis, & occidi, & post tres dies resurgere. Et palam verbum lo-
⁵⁸ quebatur. Et apprehendens eum Petrus, cœpit increpare eum. Qui conuersus, &
⁵⁹ videns discipulos suos, comminatus est Petro, dicens, Vade retro me Sathana: quia
⁶⁰ non sapis quæ Dei sunt, sed quæ hominum. Et conuocata turba cum discipulis suis,
⁶¹ dixit eis, Si quis vult me sequi, deneget semetipsum: & tollat crucem suam, & sequa-
⁶² tur me. Qui enim voluerit

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

- 45. Theoph. hoc præcipit, ne ab infidelibus in anima læderetur; & ne ipsi, non credentes, grauius peccarent. Beda. in Luc. Ex. m. pl. dat fauorem vulgi non requirendi. 46. Hier. frater hic Herodis erat, & in honorem Tyberij Cæsaris, Cafaream Philippi appellauit, quæ nunc Paneas dicitur. Glo. sic eius pater Herodes in honorem Augusti Cæsaris, Cafaream nuncupauit, quæ prius Turris Strathionis vocabatur. Est autem Cafarea Philippi ad radices Libani, vbi Iordanis oritur. 47. Int. nec in cundo docere cessat. 48. Beda. prius hominum sententiam interrogat, ne discipulorum confessio vulgi opinione firmata videretur. 49. Int. non Dominum Prophetarum opinantes. 50. Int. vos. s. qui Dij. Chry. ex interrogationis modo reducit eos in maiorem sensum, & æstimationem de ipso. 51. Beda. vnus pro omnibus, omnes enim idem sciebant. Chry. respondet vertex discipulorum, Apostolorum os. 52. Theoph. volebat interim suam gloriam occultare, ne multi scandalizarentur, & poenam mererentur maiorem. 53. Int. scum Filium Dei esse. 54. Int. præmunit ne passione deficiant. Theoph. postquam confessi sunt Deum verum, reuelat eis crucis mysterium. 55. Int. Nota quod eum quem tot pati oporteat, Filium hominis appellat, quia passo in carne Christo, diuinitas impassibilis mansit. 56. Int. Spe resurrectionis confortat. 57. Int. s. de morte, & resurrectione. 58. Int. s. seorsam. Beda. s. amantis affectu. Chry. non acceperat Petrus reuelationem de passione. Quod Christus Filius Dei viuus esset, reuelatione didicerat: mysterium verò Crucis & Resurrectionis nondum ei fuerat reuelatum. 59. Int. s. ad discipulos. 60. Int. non contra. Chry. id est, sequere me, & ne passionis consilio resistas. Glo. id est, sequere sententiam meam. 61. Int. id est, aduersarie siue contrarie, quia contraria loqueris voluntati meæ. Theoph. Sathana Christum pati volebat, ne genus humanum saluaretur. Petrus ergo sapiebat quæ sunt Sathanae. 62. Int. s. vt pro salute hominum moriar. 63. Theoph. id est, secundum affectionem carnalem. Glo. Errabat Petrus pietatis affectu. 64. Int. prius solis discipulis loquebatur altiora arcana. 65. Int. siue discipulus, siue alius. Chry. q. d. Tu me Petre increpas pati volentem: Ego autem dico tibi quod saluari non poteris, nisi moriaris. 66. Int. salter factus ex altero. Hieron. Chry. patienter sustinendo aduersa, seq; periculis exponendo, & ita se habendo ac si alius pateretur. 67. Int. id est, veretem hominem exuat, nouum induat. vnde Paulus, Viuo ego iam non ego, viuui verò in me Christus. Glo. nisi quis à se deficiat, ad Deum non appropinquat. 68. Chry. id est, abneget se vsq; ad mortem exprobrabilissimam. Beda. Tollitur crux, cum per abstinentiam corpus affligitur, aut anima per compassionem. 69. Chry. oportet pati propter Christum, & se ei conformare.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

- 45. Int. Hier. id est, cæcitatem tui cordis prædica, non virtutem. vnde Paulus, blasphemus fui, & persecutus sum Ecclesiam Dei.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

- 56. scilicet, ab initio passionis, eum est comprehensus. n. id est, apertè seu libere. o. Gra. xpi paxos, id est, increpauit. 62. id est, diuina. 63. id est, humana.

animam suam saluam facere, perdet eam: qui autem perdidit animam suam propter me, & Euangelium, saluam faciet eam. Quid enim proderit homini si lucretur mundum totum, & detrimentum animæ suæ faciat? Aut quid homo commutationis dabit pro anima sua? Qui enim me confessus fuerit, & verba mea in generatione ista adultera, & peccatrice: & Filius hominis confitebitur eum, cum venerit in gloriâ Patris sui cum Angelis sanctis.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

p. Remig. id est, vitam. 70. Int. ac si dicatur agricolæ, frumentum si seruas, perdis. 71. Int. si seminas, renouas. 72. Int. q. d. in aduersitate perdenda est anima, in pace autem cor muniendum omni custodia. 73. Int. f. tempore pacis. 74. Int. scilicet, corde, ore, opere. Theoph. non sufficit fides solû in mente consistens. 75. Chry. quæ Deum verum animæ sponsum dereliquit, & dæmonibus prostrata, semen impietatis suscepit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

q. scilicet, perditâ recuperanda. 74. alij legunt, confusus, & confundetur, id est, quem mei puduerit, & eius pudebit Filium hominis, id est, dedignabitur inter suos numerare, sic enim Græci postulant. 75. scilicet, quod à Deo defecerit ad idola aut creaturas.

CAP. V. T. IX.

ET dicebat illis: Amen dico vobis, quia sunt quidam de hæc stantibus, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute. Et post dies sex, assumpsit Iesus Petrum & Iacobum, & Iohannem: & duxit illos in montem excelsum solos, & transfiguratus est coram ipsis.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

1. Theoph. Quia dixerat de sua gloria, vult ostendere quod non inania promittebat. 2. Int. consolatoria promissio. 3. Theoph. scilicet, Petrus, Iacobus, & Iohannes. Chry. Non nominavit, ne reliqui aliquid humanum paterentur; prædicit verò, ut doctiores fiant. 4. Int. f. discipulis. 6. Int. f. corporalem. 7. Beda. pia prouisione factum est, ut contemplatione æterni gaudij delibata fortius aduersa tolerarent. 8. Int. aliâs venientis, vel viuentis. 9. Hier. post comminationem crucis, Resurrectionis gloria ostenditur, ne tuerentur opprobria crucis. 10. Chry. Lucas dicit octo, Numerat enim diem quo Christus locutus, & quo assumpsit; ideo verò post sex dies ut vehementius desiderâtes, sollicita mente attenderent quæ videbant. 11. Int. multi vocati, pauci verò electi. Theoph. Petrum, ut sediligentem; Iohannem, ut dilectum; Iacobum, ut vocalissimum Theologum. 12. Chry. f. convenientem locum ad gloriæ sublimitatem ostendendam. 13. Int. non substantiam veram carnis amisit. q. gloriam resurrectionis ostendit. Beda. q. Theoph. non est figura immutata; sed addita inenarrabilis claritas. Beda. talis apparebit post iudicium cunctis electis.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

10. Theoph. post hoc seculum, quod sex diebus constat, assumet Iesus suos in cælum. 11. Glo. qui fidem Trinitatis incorrupta mente seruauerint, æterna Dei visione mercbuntur lætari. 12. Glo. qui fructum resurrectionis expectant, mentem in excelsis habeant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

* 8. Græci. venisse.

Et vestimenta¹⁴ eius facta sunt splendētia & candida nimis, velut nix, qualia¹⁶ fullo non potest super terram candida facere. Et apparuit illis Helias cum Moyse, & erant loquentes cum Iesu. Et respondens Petrus, ait Iesu, Rabbi, bonum est nos hīc esse: & faciamus tria tabernacula: tibi vnum, & Moyfi vnum, & Heliae vnum. Non enim sciebar quid diceret: erant enim timore exterriti. Et facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube, dicens, Hic est Filius meus charissimus, audite illum. Et statim circumspicientes, neminem viderunt, nisi Iesum tantum secum. Et descendantibus illis de monte, praecepit ne cuiquam quod vidissent, narrarent: nisi cum Filius hominis à mortuis resurrexerit. Et verbum continuerunt apud se: conquirentes quid esset cum à mortuis resurrexerit. Et interrogabant eum, dicentes,

SENS. LIT. IN CAP. IX.

17. Chry. hos introducit, quia turbæ dicebant Christum Heliam; aut vnum Prophetarum. Item, de transgressione legis accusabant, quod si esset, ei istī non assisterent; dedit enim legem Moyses, Helias verò gloriæ Dei zelator fuit. Item, vt scirent eum vitæ & mortis potestatem habere. Viuebat enim Helias, Moyses mortuus erat. Item, vt ostenderet legis & Prophetarum doctrinam pædagogum ad Christum fuisse; denique coniunctionem noui & veteris Testamenti, quodque in Resurrectione cum Prophetis Apostoli coniungeretur. Glo. vt ostenderet se Lege & Prophetis promissum. 18. Int. stupefactus tanta claritate. 19. Int. quamuis stupefactus, intus tamen sibi affectum indicat Beda. ¶ Theoph. quia propē erat tēpus passionis, nolebat de monte descendere: quod si ascenderent Iudæi, satis praesidiū putat in Moyse, qui Aegyptios d-bellauit; & Helia, qui igne missō de cælo, quinquagenos interfecit. 20. Int. quasi stupefactus Beda. Oblicus est regnū, non in terra, sed in cælis esse promissum. 21. Beda, qui materiale quaesuit tabernaculū, nobis accepit umbraculum; vt disceret in resurrectione non regimine domorum, sed Spiritus sancti gloria sanctos protegendos. 22. Int. s. Patris pro Filio respondentis. Beda. 23. Chry. vt crederetur vox Dei, in nube enim consuevit apparere. 24. Int. q. d. Moyses & Helias serui, huic faciendum tabernaculum, huic seruendum, non illis. 25. Chry. vna Patris & Filij volūtas ostenditur. 26. Int. & Moyses de eo, ipsum audieris. Beda. 27. Int. vbi cœpit Filius designari, mox serui discesserunt, ne ad illos vox facta putaretur. Beda. 29. Int. scilicet, post transfigurationem. 30. Theoph. s. ne scandalizarentur qui Christum erant visuri crucifixum, tam gloriosa de ipso audientes. Glo. ne incredibile esset pro magnitudine. 31. Theoph. tum enim credibile videretur. 32. Int. s. nemini dicentes. 33. Chry. s. resurrectionis mysterium ignorabatur. 34. Int. s. hoc.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

14. Int. id est, sancti. Greg. 32. mor. adhærebunt enim ei in gloria fulgentes. Chry. Vestimenta alba, Euangelica & Apostolica scripta, omnium clarissima, quibus nullius expositorum similia facere potest. 16. Int. de quo, Amplius laua me ab iniquitate mea. Non potest autem in terra dare claritatē fidelibus suis, quā eis conseruat in cælis. Beda. ¶ Remig. in Matth. Fullo, sancti predicatores, & animarum purgatores. Orig. in Matth. Fullones, sapientes seculi. 17. Beda. significant hi gloriam omnīū Sanctorum, qui i. iudicij tempore, vel viui reperiētur, vel mortui. Theoph. Significatur nos visuros in gloria legem & Prophetas cum Christo loquentes. i. consonata esse eius gestis; reuelabit & tunc nobis Pater Filium, & obumbravit spiritus sanctus. 20. Beda. Imperitiae notatur, qui legi & Prophetis & Euangelio tria tabernacula facere cupit, cum hæc nullatenus valeant adinuicē separari. Glo. sed vnum habent tabernaculum. s. Ecclesiam Dei. 22. Beda. Sicut in Baptismo, ita in transfiguratione Trinitatis mysterium declaratur: quod enim in Baptismo confitemur in resurrectione videbimus; apparuit verò Spiritus sanctus illic in columbas, simpliciter enim corde credendū est; hic verò in lucida nube, apertè enim videbimus quod credidimus. 28. Beda. cum se manifestauerit electis, splendet Christus, caput cum corpore.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

a. Gr. splendētia, candida q. d. ex splendore candida. b. i. velut extra se, ad tantam rei induritiem.

Quid ergo dicunt Pharisei & Scribae, quia Heliam oportet venire primum? Qui respondens, ait illis, Helias cum venerit primo, restituet omnia: & quo modo scriptum est in Filium hominis, ut multa patiatur, & contemnatur. Sed dico vobis, quia & Helias venit, & fecerunt illi quaecumque voluerunt, sicut scriptum est de eo. Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas conquirentes cum illis. Et confestim omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expauerunt: & occurrentes, salutabant eum. Et interrogavit eos, Quid inter vos conquiritis? Et respondens vnus de turba, dixit: Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum: qui, vbicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat: & stridet dentibus, & arescit. Et dixi discipulis tuis ut eiicerent illum, & non potuerunt. Qui respondens eis dixit, O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? Quamdiu vos patiar? Afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cum vidisset eum:

SENS. EIT. IN CAP. IX.

35. Int. q. d. si iam apparuisti in gloria, quid ergo, &c. 36. Int. non aliter est secundus aduentus, nisi ille precedat. 37. Int. q. d. non est hic aduentus quem putatis, quem praecedo Helias. Helias enim cum venerit, &c. 38. Beda. quod Malachias dicit. 39. Int. sic & Helias. Beda. ¶ Theoph. Sensus est si primi aduentus Helias est praecursor. ut patet in iudai, cum sit pacificaturus Iudeos, & ad fidem adducturus, quomodo scriptum est Filium hominis debere pati? 40. Int. q. d. venturus est Helias ipse in corpore, sed etiam venit in spiritu & virtute. s. Iohannes Theoph. Erat Iohannes redargutor, & zelotes, & eremita, ut Helias. 41. Int. s. preuerunt, decollauerunt. 42. Int. s. de monte. 43. Int. i. disputantes. Theoph. absente Christo volebant eos ad se attrahere. 44. Int. indocti, non Scribae sapientes. 47. Theoph. quidam dicunt aspectum ex ar. infiguratione speciosiore factum, turbam ad salutacionem attraxisse. 48. Beda. videtur fuisse questio, quare cum essent discipuli Saluatoris, saluare daemoniacum non possent. 49. Int. deprecando per conuestionem exponit incommoda filij. Chryl. firmum istum in fide fuisse ostenditur post ex verbis Christi. I. Glo. culpam reiecit in discipulos, cum sepe curatio, non curantium, sed curandorum vitio impediatur. 53. Chry. in Iesum & Iudeos accusacionem intendit: probabile est enim multos scandalizatos non conuenienter de discipulis cogitasse. 54. Int. q. d. incredulitas vestra impedit salutem. 55. Chry. ostendit se mortem desiderare, & graue ei esse cum illis conuersari. 56. Beda. apparet non homini iratum, sed vitio. 57. Int. scilicet, puerum.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

35. Int. timor non est in charitate. Hier. 46. Int. quasi serui. Hier. timor servorum, super secrete stultorum. f. Glo. ut consilio parat salutem. Dic tu iniquitates tuas prius, ut iustificeris. 50. Int. Hier. allegotice peccatorum spuma, stultitia. 51. Iracundia scilicet. Hier. 52. Int. i. hec, ignavia. Hier. 53. Beda. Christus scilicet discipulis mysteria reuerat, deorsum turbis infidelitate exprobat & iustus enicit. 56. Beda. dum post peccatum ad Dominum conuertere volumus, magis a diabelo impugnamur, ut vel odium virtutis incuriat, vel expulsiouis vindicet iniuriam. Hier. diceret daemon ad Iesum appropinquantem per terrores, & damna.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

35. quando cum venerit, ut patet ex Matth. 39. scilicet, sic Elias accidet, vel sic euenerit Christo. 40. pro amno. e. ubi id scriptum, incertum nisi intelligas, venit sicut scriptum est, scilicet, venturum. 45. scilicet, vel ob iniquitatem & salutem aduentum, vel ob maiestatem in vultu reluctentem. f. scilicet, Scribae & discipulos. 48. id est, disputatis. g. vel, quancumque. id enim etiam significat Graeca vox. h. puerum id est, Iesum. 52. id est, sine sensu efficitur, vel conturbatur. m. scilicet, qui aderant. Graec. n. scilicet, puer Christum.

statim spiritus conturbavit illum: & elusus in terram, volutabatur spumans. Et interrogavit patrem eius, Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait, Ab infantia: & frequenter eum in ignem & in aquam misit, ut eum perderet: sed si quid potes adiuva nos, misertus nostri. Iesus autem ait illi, Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri cum lacrymis aiebat, Credo Domine, adiuva incredulitatem meam. Et cum vidisset Iesus concurrentem turbam: comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde & mute spiritus, ego precipio tibi, exi ab eo: & amplius ne introeas in eum. Et exclamans, & multum discerpens eum, exiit ab eo: & factus est sicut mortuus: ita ut multi dicerent quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius, eleuavit eum, & surrexit. Et cum introisset in domum, Discipuli eius secretò interrogabant eum, Quare nos non potuimus eicere eum? Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione & ieiunio. Et inde profecti pratergredebantur Galilæam: nec volebat quemquam scire. Docebat

SENS. LIT. IN CAP. IX.

58. Chry. hoc permittit, ut pater pueri hoc videns, ad fidem futuro miraculo traheretur. Theoph. permittit ut apparet de nemine impietas qui occidit, nisi Christus adiunxisset. 59. Int. non quali ignorans interrogavit, sed ut duritias infirmitatis ostensa, corationem gratiorem faciat. 60. Beda. Erubescant qui negant originale peccatum. Quid enim habuit iste ut à demonio vexaretur, si nullo peccati originalis vinculo tenebatur? 61. Int. Libertatem arbitrij indicat. Hier. 64. Int. scilicet in nomine Iesu postulantur. Hier. p. Hier. Fides cum lacrymis optata capit. 65. Chry. incipiens credere, orat ut reliquam apponatur, est enim fides introductoria, est & perfecta. Beda. alia sunt virtutis exordia, aliud profectus, aliud profectio: est virtus gradibus suorum meritorum. Hier. Infirma est credulitas nostra, nisi innixa subsistat adiutorio Dei. 66. Int. aliàs credulitatem. 67. Int. aliàs credentem. 68. Int. comminatio, potentia est. 69. Int. ceteris precipere est facere. 70. Chry. Promptus erat ad reintinuandum: audiendum eum ille in fide perfectus. 71. Beda. veram se carnis naturam habere tacitè declarat. 72. Chry. timebant ne forte gratia efficiendi spiritus amississent. 74. Theoph. f. Lanaticorum, vel simpliciter omnium. 75. Theoph. f. curandis, & curandi. 76. Int. f. se ibi esse. 77. Theoph. ne putaretur inuoluntariè pati. Beda. Mucet prosperis tristitia, ut cum repente venerint, non terreant.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

60. Hier. Gentilis populus à natiuitate coluit idola, & alij ignem, & alij aquam venerabantur. 61. Int. moraliter, iræ vel libidinis. 62. Int. f. cupiditatis. Beda. ignis ad iracundiam referendus, aqua ad voluptates. q. Beda. qui peccantem emendare desiderat, vitium increpando & excoitando debet exterminare, sed hominem amando fouere. 70. Int. f. mundo. Greg. 10. mor. Qui spiritualiter viuere nesciunt, carnalia bona non sequentem extinctum arbitrantur. Hier. Sanatis dicunt, mortui estis, & vita vestra abscondita est cum Christo. 72. Theoph. Si Iesus, id est, Sermo Evangelicus teneat manum, id est, actiuam virtutem, à demone liberabimur. t. Theoph. primò Deus nos iuuat, deinde requirit ut operemur, additur enim, & surrexit. 73. Beda. gratia tentamenta, orationibus & ieiuniis superanda sunt: est autem ieiunium generale, non solum ab esca, sed à vitis abstinere, & oratio non solum in verbis, sed in omni Dei obsequio, iuxta illud, Sine intermissione orate. Hier. Ieiunio passionis corporis, oratione mentis pestes sananda sunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

o. prolapsus. 66. q. d. eisi est imperfecta fides mea, data tamen quod peto. 68. id est cum imperio precepti. s. pio, eici. t. id est, te iacebant per. 76. f. se ire instituisse in Ierusalem, ne iter impediretur.

autem discipulos suos, & dicebat illis, Quoniam filius hominis tradetur in manus hominum: & occident eum: & occisus, tertia die resurget. At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum: & venerunt Capharnaum. Qui cum domi esset, interrogabat eos, Quid in via tractabatis? At illi tacebant. Si quidē in via inter se disputauerant, quis eorum maior esset. Et residens vocauit duodecim, & ait illis, Si quis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister. Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum: quem cum complexus esset, ait illis, Quisquis vnum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit. & quicumque me susceperit, nō me suscipit, sed eum qui misit me. Respondit illi Iohannes, dicens, Magister, vidimus quemdam in nomine tuo efficiētem dæmonia, qui non sequitur nos: & prohibuimus eum. Iesus autem ait, Nolite prohibere eum: nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo, & possit citō malē loqui de me. Qui enim non est aduersum vos, pro vobis est. Quisquis enim potum dederit vobis calicem aquæ frigidæ in nomine meo, quia Christi estis: amen dico vobis, non perdet mercedem suam. Et quisquis

SENS. LIT. IN CAP. IX.

78. Theoph. post tristitia lata adiungit, vt discamus angustias sequi lætitiā. 79. Beda. non tam ingenij tarditate, quā Saluatoris amore, putabātque figuracē loqui. 81. Int. scilicet, prae verecundia. 82. Int. id est, quia. 83. Beda. Viderant enim Petrum, Iacobū, & Iohannem seorsum ductos in montem. Item Petro regni calorū clauē promissas. 84. Chry. apperebant illi honorem à Domino: non ergo eorum desiderium impedit, sed humilitatē introducit. 85. Chry. volebat humiles essent & simplices, paruuli enim ab inuidia, vana gloria, & ambitione mundi. aa. Beda. significat humiles, suo dignos complexu, & dilectione. 86. Int. q. d. formam virtutis seruent propter me, rationis auxilio, quam paruuli ætatis beneficio. 87. Beda. Pauperes Christi docet recipiēdos ab his qui volunt esse maiores; vel suadet in malicia paruulos esse. 88. Int. scilicet, solum. 89. Int. scilicet, suscipit. ¶ Int. quia inter eum & me nihil distat. Beda. tantum se credi vult, quantus Pater Theoph. quantum valet humilitas, quæ Trinitatis inhabitationem meretur. 90. Beda. excludendū beneficio putabat, qui non rectē officio utebatur. 91. Theoph. quidam increduli per nomen Iesu signa faciebant; volebat enim Dominus etiam per indignos nomen suū ampliāre. Chry. prouocat Dominus ad finem etiam per indignos. 92. Beda. Docet neminē à bono arcendum quod habet; sed prouocandum ad id quod nondū habet. 93. Chry. hæretici, vt Simon, & Menander, & alij non miracula in Christi nomine faciebant, sed facere videbantur. 94. Chry. honorat enim operando virtutes nomen meum. ee. Aug. 4. de conf. Liang. si quantum aduersus non est, prohibebant enim discipuli id in quo aduersus non erat, sed cum ipsis erat, nomen s. Christi commendat. 95. Int. q. d. quisquis vnum ex huiusmodi, &c. sed ne paupertatis excusatione a pietate distat. quisquis enim, &c. Theoph. quasi dicat, non solum in nomine meo miracula operantem non prohibeo, sed quisquis, &c. 96. Int. Leuissimo præcepto excusationem diluit. Chry. ne quis pauperem alleget, ponit id quod non contingit egere. 97. Chry. non pretium dari, sed dignitas recipiētiū, & affectus dantiū facit opus dignum mercede. Aug. 4. de conf. Euang. non tamen securus debet esse, si Christo non incorporeretur. 98. Chry. quasi dicat, qui honorant vos propter me, mercedem habent: qui inhonorant, vltionem. Glo. Potest hoc etiam referri ad Apostolos, qui de primatu disputantes, poterant alios exemplo perdere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

78. scilicet, antequam illa contigerent quæ de didrachma scribuntur. Matth. 17. x. pro sit, vel fiat. 82. id est, pater. aa. Gra. posuit in vltis, vt solemus infantulos, quæ re offenditur quantum diligit innocentiam. bb. pro, propter me. Hebr. cc. pro, non tam me, quam. Græc. sic solemus dicere, quod pauperi da, non pauperi dari, sed Deo. dd. pro locutus est autem. Hebr. ff. f. discipuli. 97. f. lit, vel in futuro.

scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circum-
daretur mola a sinaria collo eius, & in mare mitteretur. Et si scandalizauerit te manus
tua, abscinde illam. Bonum est tibi debilem introire in vitam: quàm duas manus ha-
bentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem, vbi vermis eorum non morietur:
& ignis non exstinguitur. Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est
tibi claudum introire in vitam æternam, quàm duos pedes habentem, mitti in ge-
hennam ignis inextinguibilis: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extin-
guitur. Quòd si oculus tuus scandalizat te, eice eum: bonum est tibi luscum introire
in regnum Dei, quàm duos oculos habentem, mitti in gehennam ignis: vbi vermis
eorum non moritur, & ignis non exstinguitur. Omnis enim igne salietur: & omnis
victima sale salietur. Bonum est

SENS. LIT. IN CAP. IX.

gg. Greg. in Ezech. Aliquando in bono opere cauendum scandalum proximi, quantum scilicet, sine peccato possumus; aliquando verò contemnendum. vtilius enim nasci permittitur, quàm veritas relinquitur. 99. Int. magni nullo modo mouentur, pusilli occasiones quarunt. Beda. 100. Chry. ostendit grauius malum manere. 101. Glo. secundum morem prouinciæ loquitur: erat enim hæc maiorum criminum pœna. 102. Chry. Non de membris dicit, sed de propinquis amicis, nihil verò tam nocuum, vt perniciofa societas. Beda. Manus, amicus necessarius. 103. pro, quia bonum. 104. Int. i. sine cupido principatu. Hier. 105. Hier. duæ manus, principatus, humilitas & superbia: abscinde superbiam, & tenes humilem principatum. 106. Int. inferni pœnas enumerat, vt exterreat. 107. Int. i. putredo gehennæ. & dolor interius accusans eos. Beda. 108. Int. Hier. pœna exterius saeuens in consumpta. vnde Propheta, Ambulate in lumine ignis vestri, in flammis quas succendistis vobis. Aug. 21. de ciuit. Dei. cap. 9. Et si erit illud, dolor corporis & animæ: puro tamen vermem & ignem hoc loco ad corpus pertinere, possunt enim animalia etiam in ignibus viuere potentia Creatoris. 109. Int. i. amicus necessarius, cuius tibi quotidianis vñbus seruit discursus. Beda. 110. Glo. Scandalizat fratrem, qui dicto, vel facto occasionem ei ruinæ præbet. 111. Int. i. cum corrigere nequeas, amputa à societate tua. Aug. 4. de conf. Euang. Hoc ipso separas à societate, quòd mala suadenti non consentis: si tamen innotescat omnibus peruersitas, ab omni societate, & Sacramentorum participatione separandus est. 112. Int. pro, quia bonum. 113. Int. i. qui tibi prouidet. In oculo, nostri carnaliter amici, & spiritualiter aduersarij significantur. 114. Int. pro, quia bonum. 115. Int. id est, Gratia Spiritus sancti, vel tribulatione. Chrysostom. Simile est illud, Vniuersusque opus quale sit, ignis probabit. 116. Beda. Sal, vermis putredinem arceat; quòd verò igne salietur, id est, ignibus sale aspersis reconditur non solum vermes abiicit, sed & carnem consumit: condiendum ergo corpus continentia, & mens sapientia: sal enim, sapientia; ignis, Spiritus sancti gratia. Glo. Igne saliri ob Christi amorem, est proximos nobis & dilectos abnegare, de quo supra. 117. Int. scilicet, humanum genus. Hier. & Beda. Alcare, electorum coru hostiæ, bona opera: sal, sapientia. 118. Int. scilicet, purgatorio igne. Hier.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

101. Greg. in Pastor. Mora secularis vitæ circuitus, & labor; maris profundum, æterna damnatio: melius ergo erat, qui alios verbo vel exemplo destruit, cōstringi terrenis actibus, quàm in sacris officiis scandalizare. tolerabilior enim pœna si solus caderet.

ADDIT. AVET. IN CAP. IX.

100. pro, melius ei esset si, &c. 101. Gra. saxum molare. hh. i. impedimento fuerit. sine salutem consequaris. 104. i. manu altera carentem, seu mancum. Gra. xōdov. 117. i. conscientia remorsus, sumptum id ex ista vitimo. ll. vnoq. q. vnoq. id est, neculum. 115. quasi dicat, oportet electos per ignem transire, more victimarum, & sale condiri, scilicet, multa pati, & sal habere sapientia: victimam in lege cum sale offerebatur, & igni cremabantur vel significat damnatos in inferno velut victimas perpetuo igni cremandos, velut sale, in supplicio incorruptos, vel, quasi dicat, vt olim nulla hostia sine sale Deo accepta: ita nemo sine tribulatione ei gratus.

sal: quòd si sal infusum fuerit, in quo illud condietis? Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

119. Int. id est, sapientia. ¶ Int. Hier. Bonum est verbum Dei audire, sale sapientiæ cor cõditi, immò cum Apostolis sal esse, id est, aliis sapientiam ministrare. Theoph. conseruat sal carnes, sic sermo doctoris, non sinit in hominibus carnalibus inextinguibilem ignem generari. 120. Int. Hier. Sal infusum est, qui amat principatum, & qui increpare non audet, nec conditum, ne de Synagoga eiciatur, diligens gloriam hominis, magis quàm Dei. Theoph. id est, si virtutem desiccatiuam & conseruatiuam non habet. 121. Int. iustitiam. ¶ Int. Hier. Sal correctionis, amor proximi temperet, & dilectionem Sal iustitiæ condiat. 122. Int. i. dilectionem. ¶ Qui sapienter loquitur, magnopere metuat ne eius eloquio veritas rumpatur. Glo. habere sal sine pace, non virtutis est donum, sed damnationis argumentum, quo enim melius quisque sapit, eò deterius delinquit.

CAPVT X.

T inde exurgens venit in fines Iudææ ultra Iordanem: & conueniunt iterum turbæ ad eum: & sicut cõsueuerat, iterum docebat illos. Et accedentes Pharisei, interrogabant eum, Si licet viro vxorem dimittere? tentantes eum. At ille respondens dixit eis, Quid vobis præcepit Moyses? Qui dixerunt, Moyses permisit libellum repudij scribere, & dimittere. Quibus respondens Iesus, ait, Ad duritiam cordis vestri scripsit vobis præceptum istud. Ab initio autem creaturæ masculum & feminam fecit eos Deus. Propter hoc relinquet homo patrem suum & matrem: & adhærebit ad vxorem suam, & erunt

SENS. LIT. IN CAP. X.

1. BEDA. Hætenus narrauit gesta in Galilæa, deinceps gesta in Iudæa. 2. Beda. omnis prouincia Iudæorum generaliter dicta Iudæa, ad distinctionem aliarum gètiarum (specialiter tamen, Meridiana plaga ad distinctionem Galilææ, & aliarum in eadem prouincia regionum. Theoph. Iudæam sape ob Iudæorum æmulationem reliquerat; non ascendit verò adhuc Hierosolymam ob malitiam Iudæorum. 3. Theoph. vt per interrogationes eum confunderent, & ab eo turbam auerterent.

4. Glo. hoc interrogant, vt si neget, Moysi contrarius videatur, si concedat, sibi, qui pudicitiam prædicet. Temperant ergo Dominus responsum, Scripturam declarans, naturæque legem, & primam Dei sententiam, secundæ opponens, quæ non Dei voluntate, sed peccantium necessitate concessa est.

5. Chry. non statim respondit, non licet, ne tumultuarentur. 6. Aug. 2. de conf. Euan. aliter aliquanto Matth. narrat, sed potest intelligi prius factum quod ait Mat. filios interrogantes, Dominum rursum interrogasse: cumque respondentibus dixisset quæ Matth. refert de coniugij institutione, illos idipsum quod dixerant repetuisse, dicentes (vt ait Matth.) quid ergo mandauit Moyses, &c. tum Dominum ostendisse causam, scilicet, duritiam cordis, &c. 7. Aug. 19. cont. Faust. cap. 16. Nolebat dimitti vxorem, qui hanc interposuit moram, vt vir desisteret, præsertim cum solis Scribis (vt auunt) fas fuerit litteras Hebræas scribere. ad hos igitur quos oportebat esse prudentes legis interpretes, & iustos repudij diffusores, lex vitum mixtebat: quod si tantum esset odium vt extingui non posset, tunc scribendus libellus, quando non poterat à proposito reuocari. 8. Aug. 19. cont. Faust. c. 16. Magna doctrina quæ nec libelli interpositione flecti poterat. Glo. Maluit Moyses virum vxorem dimittere, quàm interficere, aut in odio perseverare. 9. Int. f. Moyses. q. d. hominis est consilium, non Dei imperium.

10. Int. non feminas. In hoc ostendit secunda. Ille vitanda coniugia. 11. Chry. inseparabilitas matrimonij demonstratur. 12. Int. non ad vxores. Beda.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

8. pro, ob duritiam.

¹³ duo in carne vna. Itaque iam non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. Et in domo iterum Discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. Et ait illis, Quicumque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulterium committit super eam. Et si uxor dimiserit virum suum, & alij nupserit, moechatur. Et offerebant illi paruulos vt tangeret illos: Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Iesus, indignè tulit, & ait illis: Sinite paruulos venire ad me, & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non receperit regnum Dei velut paruulus, non introibit in illud. Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. Et cum egressus esset in via, procurrens quidam genuflexo ante eum, rogabat eum, dicens: Magister bone, quid faciam vt vitam æternam percipiam? Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi vnus Deus. Præcepta nosti, Ne adulteres, Ne occidas,

SENS. LIT. IN CAP. X.

13. Int. non tres. 14. Int. s. faciendo vnam carnem viri & femine. Beda. 15. Aug. 19. cont. Faustum. ex libris Moysi conuincuntur, uxorem non esse dimittendam. Beda. Non homo, sed Deus separat, quando ex consensu propter seruitutem Dei uxores habentur, tamquam non habeantur. 16. Theoph. qui scandalizabantur, quasi non eis fuisset plenè satisfactum. 17. Int. s. de quo Pharisæi. a. Chry. Matth. ait dictum fuisse Pharisæis hoc, sed intelligendum vtriusque dictum. b. Beda. vna sola est dirimendi causa, carnalis quidem fornicatio; spiritualis autem, Dei timor: sicut multi religionis causa fecisse leguntur; numquam tamen licet vxore viuente alteram ducere. 18. Chry. s. super secunda, quam introducit. 19. Int. forsan quia paruulum statuerat in medium Discipulorum, & complexatus fuerat. Theoph. ostenditur multa turbarum fides. 20. Chry. prohibebant ob Christi dignitatem. Glo. putabant eum offerentium importunitate lassari. 21. Orig. & Christus cum in forma Dei esset, humilians se, factus est puer. 22. Theoph. id est, habentium studio innocentiam, & simplicitatem, quam habent pueri ex natura. Glo. non dixit illorum, sed talium: mores enim regnant, non ætas. malitia (inquit Paulus) paruuli estote. 23. Int. verè talium, quia Amen dico vobis. 24. Beda. id est, nisi sit innocens & purus. Glo. non perseverans in ira; videns pulchram mulierem, non concupiscens; non aliud habens in ore, aliud in corde. 25. Int. vt significet tales sua dilectione, & gratia, & benedictione esse dignos. Beda. 26. Chry. humano modo agebat, tamquam verus homo. 27. Beda. audierat à Domino; raptum paruulis similes, dignos regno cælorum. 28. Theoph. alij pro infirmitatibus ad Christum accedebant, hic pro vita æterna. 29. Chry. accesserat ille tamquam ad hominem, & vnum ex Iudaicis Doctoribus. 30. Int. s. comparatione Dei. 31. Int. qui solus bonus ex se, alij per ipsum boni. Beda. non excluditur Filius qui ait: Ego sum pastor bonus; nec spiritus sanctus, de quo, Dabit spiritum bonum petentibus: sed negat ergo Dominus se bonum esse, sed ait neminem bonum esse, sine Deo. Theoph. voluit eleuare mentem iuuenis, vt ipsum cognosceret tamquam Deum; docuit etiam agnoscendum Deum omnis boni autorem, cum aliquem laudas. 32. Beda. in his est innocentia puerilis, quæ nobis imitanda proponitur. Notandum verò, iusticiam legis suo tempore custoditam, consulisse etiam vitam æternam.

SENS. MYST. IN CAP. X.

24. Beda. Regnum Dei, id est, doctrina Euangelij cum metu & obedientia suscipienda est, & sine contradictione.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

14. orig. & ceteri, ad est, coniungunt. 18. pro, contra eam, seu in illius iniuriam. 20. scilicet, increpabant. c. id est, vitam & doctrinam Euangelicam. 24. id est, metum & paruuli simplicitatem, & innocentiam. 25. Gra. suscipiens in vlnas, & a. x. p. accipit. d. id est, ben. precatur. c. pro, accurrens, seu præcurrens. f. id est, pueritiam.

Ne furetis, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudem feceris: Honora patrem
 tuum & matrem. At ille respondens, ait illi, Magister, hæc omnia observavi à iuven-
 tute mea Iesus autem intuitus eum, dilexit eum, & dixit ei: Vnum tibi deest: vade,
 quaecunque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo: & veni, se-
 quere me. Qui contristatus in verbo, abiit mœrens: erat enim habens multas posses-
 siones. Et circumspiciens Iesus, ait discipulis suis, Quàm difficile qui pecunias ha-
 bent, in regnum Dei introibunt! Discipuli autem obstupebant in verbis eius. At Iesus
 rursus respondens, ait illis, Filioli, quàm difficile est confidentes in pecuniis in re-
 gnum Dei introire! Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm divitem
 intrare in regnum Dei. Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos: Et quis po-
 test saluus fieri? Et intuens illos Iesus, ait, Apud homines impossibile est, sed non apud
 Deum: omnia enim possibilia sunt apud Deum.

SENS. LIT. IN CAP. X.

33. Beda. non est mentitus, ut patet ex sequentibus, dilexit enim eum intuitus Christus. 34. Int. f.
 arcana cordis eius. Orig. Vidit eum ex bona conscientia confidentem. 35. Chry. Amore dignus erat
 quod legem observasset. Beda. Drigit Dominus eos qui mandata legis, quamvis minora, custodiunt.
 36. Int. scilicet, ad perfectionem. 37. Int. omnia omnino non partem, sicut Ananias. Beda. 38. Int.
 Beatus qui intelligit super egenum & pauperem. Chry. non histrionibus & luxuriosis. 39. Int. quem
 nec arugo, nec tinea demolitur. 40. Int. scilicet, quia hoc solum non sufficit. 41. Int. scilicet, imitan-
 do, & sicut ego ambulo, ambulando. 42. Chry. adiecit divitiarum maiorem flammam cupiditatis
 accendit. 44. Hier. quasi spinas nascentes, & tribulos, quæ sementem dominicam suffocaverunt.
 45. Chry. scilicet, ut inopiam non erubescant, & intelligant cur eos nihil habere concesserit.
 46. Theoph. scilicet, ut retineant & custodiant. Glo. qui multiplicandis divitiis incumbant, patet
 quod alterius vitæ gaudia querere contemnant. 47. Int. scilicet, quia non poterant intelligere. Chry.
 pro aliorum salute dolentes. h. Beda. non ait impossibile. Chry. dicens difficile, ostendit esse impossi-
 bile, idque ostendit exemplo. 48. Int. non dicit habentes, sed in eis confidentes. Beda. inter habere &
 amare multa distantia est; unde Salomon non ait, qui habet, sed qui amat divitias, fructum non capit
 ex eis. Glo. non est scriptum, Divitiæ si affluant, nolite suscipere, sed nolite cor apponere. 49. Int. ve-
 rè difficile, quia. 50. Theoph. aut animal dicit, vel funem quo naues magnæ vtuntur. 51. Int. f. divi-
 tias amantem. 53. Int. quod est pauperum. 54. Int. f. quod ante, quia idem repetendo, confirmavit.
 55. Int. cum penè omnes cupiant fieri divites. Beda. Intellexerunt, qui divitias amant, in divitum
 numero deputari. 56. Beda. qui potest cupidus & superbos convertere. Chry. ostendit multa esse gra-
 tia opus. 57. Theoph. sentia: peccatum enim non est ens.

SENS. LIT. IN CAP. X.

50. Int. id est, Christum. Beda. qui infirmitatis nostræ opera sustulit. 51. Int. i. angustias passionis:
 Beda. acus, punctiones significat, foramen ergo angustia: passionis; qua, scissa nostra quasi vestimenta
 naturæ refarcire quodammodo dignatus est. Facilius quidem Christum pati pro dilectoribus seculi,
 quàm illos ad Christum posse converteri.

SENS. MYST. IN CAP. X.

35. scilicet, tanquam salutem vehementer appetentem. 36. scilicet, ad perfectionem, vel ad salutem,
 quod, scilicet, ad hanc ei essent impedimento divitiæ, ob affectum ad eas nimium. g. multas, scilicet, loquitur
 anim de divitiis. 49. Hyperbole significans summam difficultatem. vide Proverb. 17. Eccles. 22. Ier. 13.
 l. agros, id est, supra modum. 54. h. obstupescant, id est; obstupescant. m. id est, inter se, seu ad se-
 se mutuo.

Et cœpit ei Petrus dicere, Ecce, nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. Respōdens Iesus ait, Amen dico vobis, nemo est qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros propter me, & propter Euangelium: qui non accipiat centies tantū, nunc, in tempore hoc: domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros cum persecutionibus: & in seculo futuro, vitam æternam. Multi autem erunt primi, nouissimi; & nouissimi, primi. Erant autem in via ascendentes Hierosolymam: & præcedebat illos Iesus, & stupebant: & sequentes timebant. Et assumens iterum duodecim, cœpit illis dicere quæ essent ei ventura. Quia ecce ascendimus Hierosolymam: & Filius hominis tradetur Principibus sacerdotum, & Scribis, & Senioribus: & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus, & illudent ei: & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum: & tertia die resurget. Et accedunt ad eum Iacobus & Iohannes filij Zebedæi, dicentes, Magister, volumus vt quodcumque petierimus, facias nobis. At ille dixit eis, Quid vultis vt faciam vobis? Et dixerunt, Da nobis vt vnus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeamus

SENS. LIT. IN CAP. X.

58. Int. quia audiuit diuites non posse intrare in regnum cælorum. 59. Beda q.d. fecimus quod iussisti. 60. Beda, scilicet, vniuersaliter. 61. Beda, non vult relinqui parentes, & non adiuvare, nec separari ab vxoribus, sed docet præferendū honorem Dei rebus secularibus. Chry. videtur occultè prænunciare futurum, vt multi patres filios: & vxores viros ad impietatem inducerent. 62. Chry. idem est quod Lucas ait, propter regnum Dei. 63. Glo. Spiritualia bona ad carnalia ita se habēt, vt ad paruum numerum ceterarius. 64. Hier. Petrus vnā domum relinquens, postea omnium discipulorum domos habebat. 65. Hier. multæ mulieres sollicitæ erant de Apostolorum cibo & vestimentis, & eis ministrabant. 66. Int. hoc enim persecutionibus plenum est tempus. Beda, qui propter regnum Dei temporalia bona spreuerūt, in hac vita persecutionibus plenissima, eiusdem regni gaudium fide certa degustant. 67. Beda, multi virtutū studia non qua intentione incipiunt, consummāt, sed quod spiritu cœperunt, carnis consummant. 68. Int. Iudas de Apostolo apostata. 69. Int. vt latro. Hier. qui Christum secuti sunt, fuerunt nouissimi in hoc seculo. 70. Int. quasi caput, vnus moriturus pro omnibus. Theoph. ostendit se non refugere mortem. 71. Int. ad mortem imperterritus. 72. Beda. Meminerant enim sermonis de Passione. 73. Beda, scilicet, ipse cum eo occiderentur, vel saltem ille cuius vita & magisterio gaudebāt. o. Theoph. scilicet, seorsum. 74. Int. quia videbat eos timere. Beda, prauidebat turbandos ex passione. Theoph. volebat eorū corda confirmare, vt postea leuius sostinerent, & in repentinis non formidarent; itēque ostendere se voluntariè pati. 75. Int. hæc. s. 76. Int. ad quem pertinet pati, quia non potest diuinitas pati, vel lædi. Chry. singula commemorat, ne, si quid præmitteret cernētes, postea turbarentur. 77. Chry. vt cōsiliati ob passionem, resurrectionem expectēt. 78. Chry. audierant de suo regno loquentem, quod non putabant post eius mortem futurum; accedunt verò seorsum, eum assumentes: erubescunt enim quod aliquid humanum passi erant. Glo. putabat eū more hominum regnaturum. Theoph. credebant eum Hierosolyma ascendere vt regnaret, & postea pateretur. 79. Int. astutē sine nomine petunt munus. 80. Int. interrogat, vt stultitiam confessos, corrigat. 81. Aug. 2. de con. Euang. per matrem (vt ait Matth.) Chry. petierunt ipsi simul cum matre.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

n. id est, doctrina Evangelica obseruantiam. 66. pro, etiam in mediis persecutionibus, vel id etiam beneficij accipient, vt pro Christo pariantur. vide Phil 2. 70. scilicet, ostendens promptitudinem, & alacritatem ad mortem subeuntiam, simul d. scilicet, metum adimens. 72. scilicet, quod sic se in vita periculum daret. 73. scilicet, commune periculum.

in gloria tua. Iesus autem ait eis, Nescitis quid petatis: potestis bibere calicem quem ego bibo: aut baptismo quo ego baptizor, baptizari? At illi dixerunt ei, Possumus. Iesus autem ait eis, Calicem quidem quem ego bibo, bibetis: & baptismo quo ego baptizor baptizabimini: sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis: sed quibus paratum est. Et audientes decem, indignati sunt de Iacobo & Iohanne. Iesus autem vocans eos, ait illis, Scitis quia hi qui videntur principali gentibus, dominantur eis: & principes eorum potestatem habent ipsorum? Non ita est autem in vobis: sed quicumque voluerit fieri maior, erit vester minister: & quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus. Nam & Filius hominis non venit ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. Et veniunt Hiericho: & proficiscente eo de Hiericho, & discipulis eius, & plurima multitudo, filius Timæi Bartimæus cæcus sedebat iuxta viam mendicans. Qui cum audisset quia Iesus Nazareus est, cœpit clamare, & dicere, Iesu fili David miserere mei.

SENS. LIT. IN CAP. X.

82. Int. q. d. regnare vultis, qui non meruistis: culmen honoris sine exercitio laboris? Theoph. q. d. non sum (ut creditis) temporaliter regnaturus. Chry. q. d. vos de honore loquimini, ego de agonibus: non est hoc tempus præmiorum, sed præliorum. 83. Int. i. passionem, vnde appropinquante passione sua, Pater, si vis, transfer calicem a me. Theoph. Passionem ut potum dulciter suscepit. 84. Int. i. tinctura passionis. Glo. idē id quod calix. Theoph. Christi crux nostra peccata emundavit. 85. Theoph. si non intelligentes quod dixerat, putabant enim loqui de calice sensibili, & baptismo quo Iudæi uti solebant ante cibum. 86. Chry. i. patiemini ut ego, sed non sufficit hoc, ad id quod vultis, sed illud is obtinebit, qui maiorem virtutem possederit. Beda. Iohanni martyrium animo non defuit, missus enim in dolium feruentis olei, & relegatus in Patmos insulam. 87. Chry. nullus a dextris nec a sinistris sedet, iunius enim creatura omni thronus ille respondit verò ita intentioni illorum condescendēs, qui primatum petebant, & aliis præesse. p. Beda. f. superbis. Glo. non est acceptio personarum apud Deum: sed dignus accipiet, quod non personæ, sed vitæ paratum est. 88. Chry. f. a Patre, & a me. 89. Int. i. petitionem eorum. 90. Chry. ostendens honorem usurpare, & desiderare primatum, gentiliū esse. Glo. Humilis, & pius, & mitis, nec duos cupiditatis, nec decem indignationis arguit. 91. Int. f. in cælo. 92. Int. in terra. 94. Int. quod debetis amplecti. 95. Int. nota eum qui ministrat, Filium hominis appellari. 96. Int. f. in carne. 97. Int. q. d. intantum ut etiam animam daret. 98. Theoph. quod maius est, quam ministrare. 99. Int. non pro omnibus, sed pro his, qui credere voluerint. Beda. 100. Beda. Duo erant (ut ait Matth.) sed iste præcipuus. Aug. 2. de cons. Euang. Lucas de alio cæco loquitur. 102. Chry. ita vocat, turbæ prætereuntis laudem audiens. 103. Int. f. peccatoris.

SENS. MYST. IN CAP. X.

100. Glo. deferentes Hiericho, pacis visioni appropinquant. Beda. Hiericho defectus nostræ mirabilis, quod appropinquans Dominus. i. veniens in carne ad passionem, illuminavit cæcum. i. multos ad finem adduxit. Hier. illuminantur Iudæi in fine. Beda. Appropinquans Hiericho, vnum illuminavit: proficiscentes, duos ante passionem enim Iudæis solum prædicavit, post passionem verò, per suos, & Iudæis & gentibus. 101. Beda. id est, gentium populus, nondum iter veritatis ingrediens. 102. Hier. per merita Patriarcharum Iudaicus populus illuminatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

q. μεγάλαι Magni, seu Magnates. sic 2. Reg. 7. iuxta nomen magnorum qui sunt in terra. 91. μέγας magnus. r. pro, sit. Hebr. sic inf.

Et comminabantur illi multi vt taceret. At ille multo magis clamabat, Fili David miserere mei. Et stans Iesus, præcepit illum vocari: & vocant eum, dicentes ei, Anima quior esto: surge, vocat te. Qui projecto vestimento suo exiliens, venit ad eum: Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei, Rabboni vt videam. Iesus autem ait illi, Vade, fides tua te saluum fecit: & confestim vidit, & sequebatur eum in via.

SENS. LIT. IN CAP. X.

105. Int. qui transiens audiuit. 106. Int. sper Apostolos. Orig. illum de quo Lucas, non iussit vocari, sed ad se adduci, quasi non valentem per se venire. 112. Beda. petit, vt excitet. Chry. ne putaret aliud dare velle, quàm ille cupiebat. Solebat quidem Christus voluntatem curandorum, manifestam facere; & tunc mederi; vt illos ostenderet gratiæ dono dignè potiri. 113. Int. id est, Magister.

SENS. MYST. IN CAP. X.

104. Int. dæmones compescunt clamorẽ pauperis, quem exaudiuit Dominus. Beda. Gentibus Christi participes fieri volentibus multi contradicebant. s. Beda. stare Dei, est immutabiliter cuncta disponere. 106. Beda. vocare gentes ad fidem per prædicatores. 107. Int. id est, perseuera in oratione. 108. Int. sper pœnitentiam. Hier. Primò audimus per Prophetas; deinde clamamus per fidem; postea vocamur per Apostolos; surgimus per pœnitentiam; exuimur per baptismum; interrogamur per voluntatem. 109. Int. sper baptismum. 110. Int. nudus veteri homine. Hier. ¶ Glo. abiectis mundi curis. 111. Hier. Segnitiam enim deponens Iudaicus populus, Patriarchas, Prophetas, & Apostolos, in altis considerans, ad superna se extendit. 114. Int. Vnam petij à Domino, hanc requiram, vt videam voluptatem Domini. 115. Int. id est, vide. 116. Beda. Christum sequitur qui imitatur. 117. Theoph. id est, in hac vita. Hier. Via est quæ dixit, Ego sum via, veritas, & vita.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

104. id est, increpabant. 107. id est, bono esto animo, seu, confide. 111. ἀνίστας, surgens. 2. pro, alloquens. Hebr. 113. id est, Magister mi, Syriacum est. Hebr. Rabbi. 114. ἀναλάβω, visum recipiam. sic infra. 115. non præcipit, sed permittit.

CAPVT XI.

ET cùm appropinquarent Hierosolyma, & Bethania ad montem Oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, & ait illis, Ite in castellum quod contra vos est: & statim introeuntes illuc inuenietis pullum ligatum: super quem nullus adhuc

SENS. LIT. IN CAP. XI.

3. Beda. Villula est in latere montis Oliueti. Glo. stadiis 12. ab Hierusalem distans. 5. August. 2. de cons. Euang. Mathæus etiam meminit asinæ.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

2. Int. id est, visioni pacis, in qua immobilis felicitas; quæ est mater omniũ nostrum. Hier. 3. Beda. Bethania domus obedientiæ; fecit enim ante passionem multos sibi obedientiæ domum. In mōte verò Oliueti; Ecclesiam enim vnctione spirituali, & luce refouet. 4. Int. charitate iunctos. ¶ propter dilectionem Dei & proximi. Hier. Charitas nō consistit cum vno; duo educunt Hebræos de Ægypto, duo portant botrum de terra sancta; duo præpositis iungenda semper. s. opus & scientia, duo veches arcam Domini portant; & inter duos Cherubim cognoscitur Dominus. Glo. duo ordines prædicatorum, vnus in gentes, alius in circumcisionem. 5. Int. i. Gentes. Beda. pullus lasciuus & liber. 6. Int. s. peccatis. Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

1. alij legunt, appropinquaret. 3. iam ex Bethania exierat. vide Matth. & sic etiam Lucam intellige.

hominum sedit, Soluite illum, & adducite. Et si quis vobis dixerit, Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet huc. Et abeuntes inueniunt pullum ligatum ante ianuam foris in biuio, & soluunt eum: & quidam de illis stantibus dicebant illis: Quid facitis soluentes pullum? Qui dixerunt eis sicut praeceperat illis Iesus: & dimiserunt eis. Et duxerunt pullum ad Iesum: & imponunt illi vestimenta sua, & sedit super eum. Multi autem vestimenta sua strauerunt in via: alij autem frondes caedebant de arboribus; & sternebant in via. Et qui praebant, & qui sequebantur clamabant dicentes, Osanna, benedictus qui venit in nomine Domini, benedictum quod venit regnum patris nostri Dauid, Osanna in excelsis. Et introiuit Hierosolymam in templum: & circumspexit omnibus, cum iam vespera esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim. Et alia die

SENS. LIT. IN CAP. XI.

10. Int. s. quia Domino necessarius est. 11. Int. s. pullum. 14. Chry. non ex necessitate, sed significationis causa. 16. Int. vt in offenso pede pullus transiret. 21. Hier. multitudo nondum corrupta cognouit quod congruum erat. 22. Int. id est, saluifica. Hier. 23. Theoph. Christus enim de semine Dauid. Chry. saepe Prophetae Christum Dauid vocant, quia ex eo originem duxit. Beda. aliquando fugit, ne facerent eum regem; nunc passurus, patitur se regem vocari, docens, se non temporalis, sed aeterni regem, eoque per contempnum mortis venire. 24. Chry. i. hymnus, & gloria sit Deo qui est in excelsis. Hier. saluifica in excelsis, vt iusti edificentur in ruinam Angelorum. 25. Beda. appropinquabat tempus passionis; voluit ergo ostendere se sponte pati. 27. Int. f. an quis eum hospitio susciperet; tantum enim paupertatis fuit, & ita nulli adulatus, vt in tanta viue nullum hospitium inueniret. Beda. 29. Int. vt qui in vrbe non inueniebat, in agro paruulo apud Lazarum & sorores eius haberet hospitium. Beda. non semel autem hoc fecit, sed per omnes quinque dies, vtque ad passionis tempus; per diem enim in templo docebat, nocte vero in monte Oliueti morabatur.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

7. Int. id est, rationabilium doctorum. s. corrigendo. Beda. 8. Int. f. fidei. Hier. id est, extra Ecclesiam. Ambr. super Lucam, Extra Christum. a. Beda. non enim certam viam tenebat, sed plures & dubios sectarum calles sequebatur erroneus Hier. in libertate arbitrij dubitans inter vitam & mortem. b. Ambr. in Lucam. alieni alligant vt possideant; Christus soluit vt teneat. Theoph. Soluunt per Baptismum & fidem. 9. Int. q. d. Quis potest dimittere peccata? Hier. Theoph. Prohibent daemones, sed Apostoli fortiores. Beda. Hi sunt magistri erroris. 12. Int. s. per baptismum. 13. Int. id est, primam stolam immortalitatis. Hier. ¶ Beda. vestimenta, doctrina virtutum; vel discretio Scripturarum; vel Ecclesiasticorum dogmatum varietas, quibus omnium corda ante nuda & frigida, vt Christus sedeat, operiuntur. 15. Int. Hi sunt qui corpora sua per abstinentiam domant, vt menti iter parent; vel bona exempla sequentibus praebant. Beda. Martyres etiam se carnis amictu exuentes, simplicioribus viam suo sanguine parant. 17. Int. id est, sententias. 18. Int. id est, de libris. Theoph. arbores, Sancti, de quibus ramos cecidit, qui eorum virtutem imitatur. Hier. Iusti vt palma angusti radicibus, lati floribus & fructibus. 19. Int. s. Prophetae, & Patriarchae. Hier. Glo. etiam priores salutem à Christo quaesierunt. 20. Int. s. Apostoli. Hier. 25. Int. mane venit ad ludaeos Christus. Hier. 26. Beda. Formam religionis praemonstrat, vt primum ad Ecclesiam diuertamus. 28. Int. in vespera mundi visitat nos. Hier. 29. Theoph. templum relinquit desertum. & in rapinam. Beda. non inueniens in contradicentibus veritati, vbi caput suum reclinat, secedit ad fideles; Bethania enim domus obedientiae.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

c. pro, quid vultis facere vbi soluentis? 11. accipere scilicet, et adducere. d. id est, missus à Domino. e. id est, felix, faustumque, s. f. pro, Rex. 24. sub, qui habitas. 27. scilicet, vis que fiebat in templo, vt postmodum rediret, vel num se quis inuitaret, nemoque fuit, post tantam licet gloriam, & miracula. 28. Int. id est, vespertinum tempus esset. g. id est, postmodum.

cum exiret à Bethania, esuriit. Cumque vidisset à longè ficum habentem folia; venit
 si quid fortè inueniret in ea. Et cum venisset ad eam, nihil inuenit præter folia: non
 enim erat tempus ficorum. Et respondens dixit ei, Iam non ampliùs in æternum ex
 te quisquam fructum manducet. Et audiebant Discipuli eius. Et veniunt iterum Hie-
 rosolymam. Et cum introissent in templum, cœpit eicere vendentes & ementes in
 templo: & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas euerit: & non
 sinebat vt quisquam transferret vas per templum: & docebar dicens eis, Nónne
 scriptum est, Quia domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus: vos
 autem fecistis eam speluncam latronum. Quo audito, Principes Sacerdotum & Scri-
 bæ, quærebant quomodo eum perderent: timebant enim, quoniam vniuersa turba ad-
 mirabatur super doctrina eius. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate.
 Et cum manè transirent, viderunt ficum aridam à radicibus. Et recordatus Petrus, dixit
 ei, Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit. Et respondens Iesus ait illis, Habete fidem
 Dei. Amen dico vobis; quia quicumque dixerit huic

SENS. LIT. IN CAP. XI.

30. Int. veritatem humanæ carnis ostendit. 34. Chry. hoc dicitur secundùm suspicionem Discipu-
 lorum, qui putabant eum illa causa venire. 36. Chry. maledicit propter Discipulos, vt confidant, po-
 terat enim Iudæos persequentes siccare si veller. ob hoc ergo venit ad ficum: quid enim impedisset
 domi priùs comedere: aut cur veller ex ficu fructum non habente? propriam ergo volebat virtutem
 demonstrare, ne frangerentur animis in Passione. 37. Beda. quod per figuram fecit, maledicendo fi-
 cum, ostendit apertius. 38. Int. quod soli orationi dedicatur. 39. Theoph. id est, campiorum.
 41. Int. summundum, vel mercandi gratia, vel non Deo dedicatum. 42. Int. in Eliaia. 43. Int.
 non taurorum, vel hircorum. Beda. 44. Int. non in Iudæa, vel Hierusalem tantum. Beda. 45. Int. in
 Hieremia. 46. Theoph. ad hoc enim in templo erant, vt vel non dantes corporaliter persequen-
 tur, vel dantes spiritualiter necarent. Aug. 2. de cons. Euang. Factum hoc Iohannes aliter narrat: est
 enim factum non semel à Domino. animaduertendum verò Marthæum, ordinem rei gestæ secutum,
 non Marcum. 48. Int. ad aliam beneuolam. Hier. 50. si ipse cum Apostolis. 51. Theo. quod ait Mar-
 thæus vidisse, intelligendum est (vt ait Mar.) in crastinum. Aug. 2. de con. Euan. non tunc aruit cum vi-
 derunt, sed cum maledicta est. 54. Chry. admirati sunt non habentes perfectam fidem, nec Christi vir-
 tutem manifestè cognoscentes.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

30. Int. salutem hominum, æstans ad incredulitatem Israelis. 31. Int. id est, synagogam, vesti-
 tam mandatis hominum, & superstitionibus scopatam, cui denegat fructum in ævum, vnde templum
 ingrediens, eicit vendentes & ementes, &c. 32. Int. id est, verba. 33. Int. homo factus. 34. Int. f.
 boni operis. 35. Int. reliquiæ in fine fructificabunt. 36. Beda. damnauit Iudæos, quia fructum boni
 operis non habebant. h. Glo. domus Domini, cor: eicctio, purificatio est. 40. Columba, Spiritus
 sancti charismat. quæ, qui vendunt, ante homines vel Deos, sacerdotio priuantur. Theoph. Colubam
 vendit, qui gratiam dæmoni propter peccatum tradit. 47. Int. quia in Iudæis, oritur Apostolis. Hier. 52. Int. id est, Synagogam.
 egrediens. Hier. 49. Int. cum occidit Iudæis, oritur Apostolis. Hier. 52. Int. id est, Synagogam.
 53. Int. scilicet Cain, & cæteris, à quibus sanguis iustus requiritur ab Abel vsque ad Zachariam. Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

35. Indicat factum id ad aliquid significandum. 51. id est, iuxta p. m. v. c. n. s. l. 44. i. etiam alienigenis.
 vide 1. Reg. 8. *. ade. q. manus iniicere non audebant, vel perdere volebant, timentes ne populum contra
 ipsos concitaret. l. i. maled. precatus es. m. pro. fiduciam Deo.

⁵⁵ monti tollere, & mittere in mare, & non hafitauerit in corde suo, fed crediderit quia
 quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. Propterea dico vobis, Omnia quaecumque orantes
 petitis, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite
 si quid habetis aduersus aliquem, vt & Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis pec-
 cata vestra. Quod si vos non dimiseritis, nec Pater vester qui in cœlis est, dimittet vo-
 bis peccata vestra. Et veniunt rursus Hierosolymam. Et cum ambularet in templo, ac-
 cedunt ad eum summi Sacerdotes, & Scribæ, & Seniores, & dicunt ei: In qua potestate
 hæc facis? & quis dedit tibi hanc potestatem, vt ista facias? Iesus autem respondens ait
 illis, Interrogabo vos & ego vnum verbum, & respondete mihi: & dicam vobis in qua
 potestate hæc faciam. Baptismus Iohannis de cœlo erat, an ex hominibus? Respondete
 mihi. At illi cogitabant secum, dicentes, Si dixerimus, de cœlo, dicer nobis: Quare er-
 go non credidistis ei? Si dixerimus, ex hominibus, timemus populum. Omnes enim ha-
 bebant Iohannem, quia verè Propheta esset. Et respondentes dicunt Iesu, Nescimus.
 Et respondens Iesus ait illis, Neque ego dico vobis in qua potestate hæc faciam.

SENS. LIT. IN CAP. XI.

55. Beda. quærunt Gentiles, quando hoc factum à fidelibus? Non omnia quæ facta, scripta sunt, quam-
 quam factum est & hoc Gregorij Neocæsariensis precibus, datisque locus cuidam Ecclesiæ.
 57. Theoph. qui se totum dedit Deo, cum lacrymis intercedens, & quasi Domini pedes in oratione
 tenere se cogitans, quæ iuste postulat, consequetur. 59. Int. f. vos qui tantæ perfectionis non estis.
 Beda. 60. Int. f. querimoniam. 61. Int. f. qui vos læsit. 62. Int. magna fiducia. 63. Int. non vnus,
 omnes enim fratres estis. 64. Int. i. iustis. 65. Int. tremenda sententia. 66. Int. f. à Bethania.
 67. Hier. vt tentent. 68. Int. quasi dicant, in Belzebub ciuis daemonia. Theoph. si diceret in mea,
 vt eum tenerent; si in aliena, vt populus ab eo discederet. 69. Int. apertè Filium Dei negant, quem
 putant non suis, sed alienis viribus, signa facere. Beda. 70. Beda. interrogat vt suo, vel silentio, vel
 sententia condemnentur. Theoph. interrogat de Iohanne quod de se testimoniū perhibuisset. 71. Int.
 f. cornuto coarctati syllogismo. 72. Beda. f. de me testimoniū perhibenti. 73. Int. f. quia non vultis
 fateri quod vos scitis. Hier. 74. Hier. occultanda veritas, cum aut quærrens minus capax est, aut
 indignus.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

55. Int. id est, Christo, qui est mons crescens de lapide abscisso sine manibus. Hier. ¶ Beda. Diabolus
 mons ob superbiam, qui à Doctoribus de cordibus electorum eiicitur, & se ad turbulentas infidelium
 mentes transfert. 56. Int. id est, gentes. Hier.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

n. qui sacrificia tractabant. o. qui scripturas interpretabantur. p. qui temporalia cum auctoritate ad-
 ministrabant. q. pro, rem vnā. Heb.

CAPVT XII.

ET cœpit illis in parabolis loqui, Vineam ¹pastinavit homo, & circumdedit ²sepem, & fodit ⁴lacum, & ædificauit ⁵turrim, & locauit eam agricolis: & peregrè ⁷profectus est. Et misit ⁸ad agricolas in tempore ⁹seruum, vt ab agricolis acciperet ¹⁰de fructu vineæ. Qui apprehensum eum cæciderunt, & dimiserunt ¹¹vacuum. Et iterum ¹²misit ad illos alium ¹³seruum: & illum in capite ¹⁴vulnerauerunt, & contumeliis affecerunt. Et rursus ¹⁵alium misit, & illum occiderunt: & plures ¹⁶alios, quosdam cædentes, alios verò ¹⁷occidentes. Adhuc ergo vnum habens ¹⁸filium charissimum, & illum misit ad eos nouissimum, dicens: Quia reuerbuntur ¹⁹filium meum. Coloni autem dixerunt ad inuicem, Hic est ²⁰hæres, Venite, occidamus eum: & nostra erit ²¹hæreditas. Et apprehendentes eum, occiderunt, & eiecerunt ²²extra vineam. Quid ergo faciet Dominus ²³vineæ? Veniet, & perdet ²⁴colonos: & dabit vineam aliis. Nec scripturam hanc legisitis, Lapidem quem reprobauerunt

SENS. LIT. IN CAP. XII.

IN T. scilicet, domum Israël plantauit. 2. Int. f. Deus Pater humano affectu. Hier. 3. Int. id est, custodiam Angelorum. Hier. ¶ Int. vel murum urbis. Beda. ¶ Theoph. Legem prohibentem alienigenis commiseri. 4. Int. i. legem. Hier. ¶ Beda. lacus, seu torcular, altare. 5. Int. id est, templum. Hier. 6. Int. id est, Sacerdotibus. Hier. ¶ Int. operariis conductis hora tertia, sexta, & nona. 7. Beda. Liberum operandi arbitrium derelinquens. 8. Int. non fructus, quia nullus erat. 9. Int. f. Prophetas. Beda. 10. Int. fructus vineæ obedientia. Beda. 11. Int. alij Prophetæ cæsi, alij vulnerati, alij occisi. Beda. 12. Beda. seruum primò missum, Moysem demiserunt vacuum; irritauerunt enim Moysem in castris. 13. Beda. Dauidem, & cæteros Psalmistas. 14. Beda. Psalmistarum carmina paruipendentes, & Dauid abicientes. Quæ nobis pars, inquiunt, cum Dauid? Glo. Dauid caput psalmodiæ, & fons. 15. Beda. f. Prophetarum chorum, & quem Prophetarum non sunt persecuti? significantur ergo tribus his seruorum gradibus, omnes sub Lege Doctores; vnde Dominus, necesse est impleri scripta in lege, & Prophetis, & Psalmis de me. 16. Int. f. Christum vnigenitum. Hier. 17. Int. per ironiam. Hieron. ¶ Theoph. non ignorabat quid futurum esset, sed hoc dicit ostendens quid eos decebat facere. 18. Beda. manifestissimè probatur Principes Iudæorum, Christum non per ignorantiam, sed per inuidiam crucifixisse; intellexerunt enim hunc esse, cui dictum est, Dabo tibi gentes hæreditatem tuam. a. Beda. Hæreditatem Christo occiso præripere moliebantur, dum crucifigentes eius fidem extinguere, & suam ex lege iustitiam gentibus inferere conabantur. 19. Int. id est, plebem, dicentes, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes. Hier. ¶ Theoph. extra ciuitatem. b. Theoph. f. Pater. 20. Aug. 2. de cons. Euang. Matthæus ait ab illis responsum, Malos malè perdet; possumus & hæc intelligere esse hanc eorum responsum, quòd si indicatur esse Domini responsum, ideo est, quia cum verum illi dixerunt, de illis hoc ipse respondit qui veritas est. 21. Theoph. f. tradens Romanis. 22. Theoph. scilicet, Apostoli. Hier. id est, ab Oriente & Occidente, & Aquilone, & Austro venientibus, & recumbentibus cum Abraham, Isaac, & Iacob. 23. Int. q. d. quo alio modo impletur hæc Scriptura? Beda. 24. Int. scilicet, Christum. Beda.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

BEDA. cuique fidelium quasi vinea excolenda locatur in Baptismo; sed missum seruum eiecit, eum auditum sermonem contemnit; hæredem occidit, qui Filium Dei conculcat; datur vinea alteri, id est, gratiâ humili, quam superbus spreuit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

* id est, suffossa terra excoluit. Gra. ὡς ὅτι ὁ ἀνὴρ plantauit. 2. pro, quidam. Hebr. 4. fossa est in quam excipitur vinum è torculari. 14. scilicet, lapidibus, vt est Gra. c. gemiturus est. 20. Verba sunt Christi (vt patet ex Luc.) dicta post illorum responsum, de quo Matth. quod de se illi dictum intelligentes, responderunt (vt est apud Lucam) Abis.

adificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris: Et quærebāt eum tenere: & timuerunt turbam: cognouerunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit. Et relicto eo abierunt. Et mittunt ad eum quosdam ex Phariseis & Herodianis, ut eum caperent in verbo. Qui venientes dicūt ei, Magister, scimus quia verax es, & non curas quemquam; nec enim vides in faciem hominum, sed in veritate viam Dei doces: licet dari tributum Cæsari, an nō dabimus? Qui sciens versutiam illorum, ait illis, Quid me tentatis? Afferte mihi denarium ut videam. At illi obtulerunt ei. Et ait illis, Cuius est imago hæc, & inscriptio? Dicunt ei, Cæsaris. Respondens autem Iesus, dixit illis, Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo. Et venerunt ad eum Saducei, qui dicunt resurrectionem non esse. Et interrogabant eum, dicentes, Magister, Moyses nobis scripsit, ut si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit: accipiat frater eius uxorem, & resuscitet semen fratri suo. Septem ergo fratres erant, & primus accepit uxorem: & mortuus est non relicto semine. Et secundus accepit eam, & mortuus est: & nec iste reliquit semen. Et tertius similiter.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

25. Int. s. Magistri, qui se, & alios Deo dignam domum ædificare debebant. Beda. 26. Int. s. duos condens in semetipso, ex utroque populo vnam ciuitatem, & vnum templum sibi ædificans. Beda. 27. Theoph. s. Ecclesiæ coniungentis Iudæos & Gentiles. Hier. finito veteri Testamento, inchoatum nouum. 28. Int. s. fidelium, infideles enim miraculis detrahunt. 29. Int. quasi mentitum contra se; in quo magis probant eum vera dixisse: ipse enim est hæres, ipsi mali coloni. 30. Int. ad modicum timore retardantur, quia nondum venerat hora eius. 31. Int. id est, propter. 32. Int. aliàs, direxit. 33. Beda. quod per se non possunt, per alios efficere tentant. 34. Int. id est, militibus Herodis, qui Hierosolymis erant illis diebus. 35. Int. mellitis sermonibus circumdant, sicut apes, mel portantes in ore, aculeum in dorso. Hier. ¶ Theoph. cum adulatione Christum decipere volunt. 36. Beda. volebant, diceret non soluendū, ut Herodiani haberent seditionis auctorem contra Romanos. Glo. Iudæa nuper erat facta stipendiaria sub Augusto Cæsare, vnde magna orta seditio, aliis dicentibus soluenda tributa, aliis negantibus, quod adeo inualuit, ut post resurrectionem Domini, patriam, & omnia perdere maluerint, quam esse tributarij. Theoph. si diceret censum dandum Cæsari, prouocarent cōtra eum plebem, quasi populum in seruitute nō redocentem. 37. Int. Sapientia sapienter agit, ut suis sermonibus capiantur. 38. Beda. pro decennario annis computabatur. 39. Beda. non quasi ignorans interrogat, sed ut ad eorum sermonem conuenienter respondeat. 40. Int. quod necessitatis. Hier. Reddite nummum coacti Cæsari; vos autem libenter Deo. 41. Int. id est, tributum, pecuniam. Glo. Fecit hoc Christus, pro se & Petro tributum soluens. 42. Int. quod voluntatis. 43. Int. id est, vos, & primitias, & decimas. Glo. Fecit hoc Christus patris voluntatem implens. 44. Int. quia insidiarum calliditate præuolare non poterant. 45. Int. id est, super sapientia eius. 46. Theoph. negabant hi Spiritum & Angelos, & resurrectionem. 47. Beda. fabulam fingunt, potest tamen fieri ut verè acciderit. 48. Int. s. ipse.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

30. Beda. quidam Ecclesiasticam fidem, & pacis vnitatem, propter cohabitantium multitudinem, aut erubescunt, aut timent impugnare. 41. Theoph. quasi Cæsar est inenitabilis corporis necessitas, cui danda cibaria, & vestitus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

¶ pro, & quæ. Hebr. c. pro. sed. Hebr. 34. militibus, scilicet, ut quidam interpretantur. s. pro, in personam. g. Gra. ἑαυτοῦ, vox Latina.

Et acceperunt eam similiter septem, & non reliquerunt semen. ^{*} Nouissima omnium defuncta est & mulier. In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit vxor? Septem enim habuerunt eam vxorem. Et respondens Iesus ait illis, Nonne ideo erratis, non scientes Scripturas, neque virtutem Dei? Cum enim a mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur: sed sunt sicut Angeli Dei in calis. De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moyſi super rubum: quomodo dixerit illi Deus, inquit, Ego sum Deus Isaac, & Deus Abraham, & Deus Iacob: non est Deus mortuorum, sed viuorum. Vos ergo multum erratis. Et accessit vnus de Scribis, qui audierat illos conquirentes, & videns quoniam bene illis responderit: interrogauit eum quod esset primum omnium mandatum. Iesus autem respondit ei, quia primum omnium mandatum est: Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus vnus est. Et, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primum mandatum. Secundum autem simile est illi, Diliges proximum tuum tamquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est. Et ait illi Scriba: Bene Magister, in veritate dixisti: quia vnus est Deus, & non est alius præter eum. Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudine: & diligere proximum tamquam seipsum, maius est omnibus

SENS. LIT. IN CAP. XII.

49. Int. i. quia non scitis. m. Theoph. s. per quas potest probari resurrectio. 50. Int. pro, & ideo nec. 51. Int. s. Christum. 52. Theoph. erūt enim immortales, nuptiæ autem sunt propter corruptionem, vt per successionem generis persistamus. 53. Int. nubere de viris, nubi de vxoribus scriptum est. 54. Int. nemo ibi moritur, nemo nascitur; nec infans, nec senex ibi. Hier. 55. Int. soluta questione, probat resurrectionem esse. n. Glo. multa erant apertiora testimonia de resurrectione; sed Sadducæi tantum quinque libros Moyſis recipiebant. 56. Hier. in quo est similitudo vestra, quos inflammat eloquium meum, sed spinas vestras non consumit. 57. Int. hic probat æternitatem animarum. o. Theoph. non dixit ego fui, sed sum, tamquam illi præsentem existat. p. Theoph. Abraham vtrumque importat. s. corpus & animam; viuuit autem corpus apud Deum. i. in Dei ordinatione. 58. Hier. ter Deum nominando, Trinitatem insinauit, Deum verò iterans, dicendo, Non est Deus mortuorum, vnā substantiam significat. 59. Beda. cum probauerit animas manere post mortem, consequenter introducit corporum resurrectionem, quæ cum animabus bona & mala egerunt. 60. Int. cum in diuersis libris diuersè ordinentur. 61. Hier. s. quod ante omnia debemus in corde quasi vnicum pietatis fundamentum locare. 62. Int. Dij gentium multi sunt. 63. Theoph. id est, vi naturali. 64. Theoph. id est, virtute animali. 65. Theoph. id est, vi rationali. 66. Int. id est, maximum. 67. Theoph. conuertuntur enim reciproce duo hæc mandata: qui enim diligit Deum, hominem debet diligere, & contrā.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

1. Hier. mulier sterilis, synagoga relicta à spiritu septiformi. Int. id est, mundana conuersatio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

* id est, prolem. 51. scilicet, quæ potest resuscitare mortuos. 52. verbum Græcum, tam de viris, quam de feminis dicitur. n. Moyſen isti citant, solumq. recipiebant. 56. pro, iuxta rubum. g. id est, dispu-
tantes. r. pro, itaque. s. scilicet, deposito iam tentandi animo.

holocaustomatibus & sacrificiis. Iesus autem videns quod sapienter respondisset, dixit illi, Non es longè à regno Dei. Et nemo iam audebat eum interrogare. Et respondens Iesus, dicebat docens in templo: Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse Dauid? Ipse enim Dauid dicit in Spiritu sancto, Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum. Ipse ergo Dauid dicit eum Dominum: & vnde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiuit. Et dicebat eis in doctrina sua, Cauete à Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & salutare in foro, & in primis cathedris sedere in synagogis: & primos discubitus in cœnis. Qui deuorant domos viduarum sub obtentu prolixæ orationis, hi accipient prolixius iudicium. Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret æs in gazophylacium: & multi diuites iactabant multa. Cum venisset autem vna vidua pauper,

SENS. LIT. IN CAP. XII.

68. Beda. apparet grauem inter Scribas & Phariseos quæstionē fuisse, aliis hostias & sacrificia, aliis fidei & dilectionis opera præferentibus, in qua iste sententia erat. 69. Int. quia noui Testamēti sententiæ, & Euangelicæ perfectioni consentit. Beda. ¶ Hier. Longior est ignorantia à regno Dei, quàm scientia. Aug. 2. de cons. Euang. Matthæus dicit hunc accessisse tentantē, sed fieri potest, vt Domini responsione correctus sit; vel tentatio uō mala fuit, tamquā decipere volentis, sed cautē volentis ampliùs experiri ignotum. 70. Hier. quia fuerant confutati. 71. Int. Hier. palàm loquitur, vt inexcusabiles sint. Theoph. opinionem falsam corrigit Iudæorum, Christum Dauid filium, sed non Dominū dicentium. 72. Int. non reprehenduntur, quia Christum Dauid filium dicunt, sed quia Filium Dei esse non credunt. Beda. 73. Int. s. hominem esse simplicem. Beda. 74. Int. non errore, non propria voluntate. 75. Theoph. non significatur infirmitas filij, sed vnitas naturæ, qua alter in altero operatur. nam & filius subiecit inimicos Patri, eam enim clarificat super terrā. 76. Int. sciatum, & non Deus? 77. Int. Hier. vt ignis eorum arida exempla incendit. 78. Int. voluntatem arguit, non gradum. 79. Int. s. cultioribus vestimentis ad publicum procedere. Beda. ¶ Theoph. hoc faciebant, vt præhonorarentur. 80. Beda. non verat primos sedere, vel discumbere, quibus officij ordine competit, sed hæc indebitē amantes docet cauendos, animum non gradum redarguēs, licet culpa non careat eosdem in foro litibus interesse, qui in cathedra Moyli synagogæ magistri cupiunt appellari. 81. Int. s. quā qui amant in angulis stantes orare. hi enim non solum laudes hominū, sed etiam pecuniam quærunt. Beda. cum porrecta manus pauperi preces iuuare soleat; quidam vt numinum pauperi tollant, in precibus pernoctant. Theoph. prolixius quā cæteri Iudæorum peccantium. 82. Int. id est, diuitiarum custodiam. Beda. Græcè *φυλάκτιον* seruare; gazæ, Persica lingua diuitiæ; erat autē arca in qua donaria populi conseruabantur ad vñs templi necessarios; porticus etiam in quibus seruabantur, ita appellabatur, vnde in Euangelio, hæc locus est in gazophylacio docens in templo. Theoph. ponebantur etiam in gazophylacio pro sacerdotibus, & pauperibus, & viduis, vt inde alerentur.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

83. Glo. offerentes iusto examine discernit, vt retribuat singulis secundum cor, & opera. 84. Beda. scilicet, Iudæi de iustitia legis elati. 85. Int. s. Ecclesia. Beda. pro ea enim Christus mortem pertulit, ideo vidua dicitur. 86. Int. scilicet, spiritu.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

69. s. qui viam scias, & approbes, sed necesse est per eam ambulare. t. pro, verba faciens. Hebr. v. pro, docens. Hebr. 77. s. ne vos corrumpant exemplo. 79. vestes sunt talaræ. q. d. vestibus splendidiorebus. x. i. publice. a. a. i. substantiam, facultates. b. b. i. pretextu. 81. *ἀποστόργει*, abundantiū. c. c. i. condemnationem. 82. i. Arcam quæ in atrio templi; in quam mittebat quisque pecuniam pro templi reparatione, & ministrorum pauperūque sustentatione. Vide 4. Reg. 12. Gazæ Persica lingua diuitiæ, *φύλαξις*, custodio. d. d. id est, pecuniam.

⁸⁷misit duo minuta, quod est quadrans. Et conuocans discipulos suos, ait illis: Amen dico vobis, quoniam hæc vidua pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylacium. Omnes enim ex eo quod abundabat illis, miserunt: hæc de penuria sua omnia quæ habuit misit, totum victum suum.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

88. Beda. quadrantem vocant calculatores quartam partem cuiuslibet rei, forte hic quarta pars fidei, id est, quinque oboli. 89. Beda. Deus non substantiam offerentium, sed conscientiam pensat, nec quantum, sed ex quanto proferatur, pendit.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

87. Int. id est, dilectionem Dei, & proximi. Beda. vel fidei & orationis munera. 88. Hier. quadrans prompta voluntas, quæ dicitur quadrans, quia cum tribus consistit: scilicet, cogitatu, verbo, & facto. 90. Beda. Iudæus ex abundanti mittit, qui de iustitia sua præsumit: Ecclesia autem omnem suum victum mittit, quia omne quod viuit, non sui meriti, sed diuini muneris esse intelligit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

88. id est, quartam partem assis. As autem decima pars denarii. Gra. τετράωντος, vox Latina corrupta. e e. τετραωντος, aduocans. 89. scilicet, proportionem, item, affectu maiori.

CAPVT XIII.

T cum egrederetur de templo, ait illi vnus ex discipulis suis, Magister, aspice quales lapides, & quales structuræ. Et respondens Iesus, ait illi, Vides has omnes magnas ædificationes? Non relinquetur lapis super lapidem qui non destruat²ur. Et cum sederet in monte oliuarum contra templum, interrogabant eum separatim Petrus & Iacobus, & Iohannes & Andreas: Dic nobis quando ista fient? & quod signum erit quando hæc omnia incipient consummari? Et respondens Iesus

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

1. Theoph. quia multa circa destructionem Hierusalem Dominus locutus fuerat, mirabantur discipuli tam magna & pulchra ædificia esse diruenda, idcircoque ei ostendunt templi decorem. 3. Theoph. e. si aliqua remanserint reliquiæ, tamen vsque ad consummationem vniuersalem nõ relinquetur lapis super lapidem. adde quod Adrianus ciuitatem & templum à fundamētis dicitur euerfisse. Beda. diuinitus procuratum est, vt diuulgato Euangelio, templum cum cæremoniis tolleretur, ne si illa permanerent quæ fuerant à Deo instituta, infirmi in fide ad iudaismum laberentur. 4. Int. f. de ruina templi, & exilio gentis disputans. Beda. 5. Int. ipse situs corporis, congruit verbis. 6. Int. quia prædixerat omnia esse destruenda, discipuli secreto tempus & signa destructionis quærunt. Beda. 7. Aug. ad Hesyrium, respondit ex illo tempore secutura, siue de excidio Hierusalem, vnde orta est interrogationis occasio, siue de aduentu suo, per Ecclesiam, in qua vsque ad finem venire non cessat, dum eius quotidie membra nascuntur, siue de fine in quo apparebit viuos iudicaturus, & mortuos.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

1. BEDA. Recedente Christo de templo, omnia legis ædificia, & compositio mandatorum ita destructa, vt nihil à Iudæis impleri possit, capitæque sublato, membra inter se compugnant. 4. Beda. querus manet in sanctis, superbiorum destruitur amentiam. mons enim oliueti, fructifera Ecclesiæ celsitudo. Glo. non gignit infructuosas arbores mons ille, sed oliueta, quibus lumen alitur, vmbra fugatur, requies lassos tribuitur, infirmitas soluitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

5. id est, è regione templi.

cœpit dicere illis: Videte ne quis vos seducat. Multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum: & multos seducunt, Cùm audieritis autem bella, & opinioniones bellorum, ne timueritis: oportet enim hæc fieri: sed nondum finis. Exurget enim gens contra gentem, & regnum super regnum: & erunt terræmotus per loca, & fames. Initium dolorum, hæc. Videte autem vosmetipsos. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis vapulabitis: & ante præfides & reges stabitis propter me in testimonium illis. Et in omnes gentes primum oportet prædicari Euangelium. Et cùm duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini: sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquimini: non enim vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus. Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & consurgent filij in parentes, & morte afficient eos, & eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. Cùm autem

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

8. Theoph. mentem eorum confirmat, ne seducantur. 9. Beda. imminente Hierosolymorum excidio, multi se Christos dicebant, tempusque libertatis appropinquare; multi etiam temporibus Apostolorum, Hæresiarchæ prodire, multi, in nomine Christi, Antichristi venerunt; quorum primus Simon Magus. 10. Int. hostium. Beda. 11. Int. i. seditiones ciuim. Beda. à tempore passionis Domini in populo Iudæorum, qui latronem seditiosum elegerunt, & Saluatorem abiecerunt, seditiones ciuim non cessauerunt. 12. Beda. admonentur, ne Hierusalem Iudæamque deserant. differtur enim desolatio in quadagesimum annum. 13. Theoph. i. Romani contra Iudæos tributa non reddentes. 14. Int. Lucas, terræmotus magni erunt per loca, & pestilentia, & fames. Beda. constat hæc ad litteram contigisse: possunt verò intelligi pestilentia eorum, quorum sermo serpit, vt cancer, & fames audiendi verbum Dei; & commotio vniuersæ terræ, & à fide separatio, in hæreticis magis intelligi, qui contra se inuicem dimicantes, Ecclesiæ victoriam faciunt. 15. Beda. hæc maxima causa excidij fuit, quod post occisum Saluatorem, eius fidei præcones impia crudelitate vexabant. 16. Theoph. vt Agrippam, Neronem, Herodem. 17. Int. constantes animos tam bona causa dabit. 18. Theoph. non modica consolatio propter Christum pati. 19. Theoph. vt scilicet sint inexcusabiles. 20. Int. quæd dicat, ne de perditione vestrae gentis tristemini, qui socios de omnibus gentibus eritis habituri. Beda. 21. Theoph. hoc subdit, ne crederent tribulationes impedituras prædicationem. 22. Aug. 2. de cons. Euang. Matth. addit, & tunc venit consummatio: sed Mar. dicens primum, significauit antequam veniat consummatio. Beda. Refertur in Ecclesiasticis historiis Apostolos omnes multo ante excidium ad prædicandum toto orbe fuisse dispersos, exceptis Iacobo Zebedæi, & Iacobo fratre Domini, qui in Iudæa pro verbo Domini prius sanguinem fuderant. Auctor. prius intellige, id est, ante excidium. 23. Int. scilicet præfides. 24. Int. q. d. voluntatem tantum offerre, ego loquar, qui sum in vobis; & gratia Spiritus sancti in respondendo aderit. Beda. 25. Int. i. ante præfides. 26. Int. i. à Spiritu sancto. 27. Int. de quo, quod continet omnia, scientiam habet vocis. 28. Int. hoc in persecutionibus frequenter visum est. Beda. 29. Int. non est eorum fides affectus, quorum diuersa est fides. Beda. 30. Int. tam bona constanter causa tuenda fuit. Theoph. causa sufficiens patienter ferendi, est pati propter Christum. 31. Int. finis, non pugna coronat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

11. id est, rumor ex. a. pro, contra. b. pro, cauete vobis, vel, quasi dicat, ad vos pertinent quæ dicturus sum. c. pro, in concilio. d. proprius.
14. Cre. mo. sic. ante. filium. seu. auxilij.

videritis abominationem desolationis stantem vbi non debet, qui legit intelligat.
 Tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in montes: & qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat vt tollat quid de domo sua: & qui in agro erit, non reuertatur retro tollere vestimentum suum. Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Orate verò vt in hyeme non fiant. Erunt enim dies illi tribulationis tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ quam condidit Deus, vsque nunc: neque fient. Et nisi breuiasset Dominus dies, non fuisset salua omnis caro: sed propter electos quos elegit, breuiavit dies. Et tunc si quis vobis dixerit, Ecce, hic est Christus, ecce illic, ne credideritis. Exurgent enim pseudochristi, & pseudopropheta: & dabunt signa & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. Vos ergo videte, ecce

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

32. Int. i. Antichristum, vel imaginem Adriani, vel Cæsaris. Beda. Abominatio secundum veterem scripturam idolum nuncupatur, ideo addit desolationis, quod in desolato templo positum sit. Aug. ad Hefych. epist. 80. Cum videritis (inquit Dominus apud Lucam) circūdāri ab exercitu Hierusalem, scitote quia appropinquavit desolatio eius; tunc ergo fuit abominatio desolationis cum expugnata Hierusalem. 33. Int. Matth. in loco sancto, quod idem est. nam abominatio in loco sancto stare nō debet. Aug. 2. de con. Enan. 34. Int. f. Prophetas, qui hoc prædixerunt. 35. Beda. Hæc iuxta litteram facta; appropinquante enim Romano bello, moniti oraculo, christiani longius discesserunt; manseruntque trans Iordanem in ciuitate Pella, sub tutela Agrippæ Regis, cuius mentio fit in Actis Apostolorum. 36. Beda. Grauatæ enim impediuntur, ne possint fugere. 37. Theoph. videtur mihi in his filiorum eius ostēdi, fame enim & pestilentia afflicti, manus filius iniecerunt. 38. Int. Matthæus ait, Orate autem vt nō fiat fuga vestra hyeme vel Sabbato. g. Glo. prohibet frigus fugere ad solitudinē, & in desertis latere. 39. Int. ideo orandum. 40. Int. hæc proprie ad Antichristum, quando crebriora & acerbiora tormenta inferentur fidelibus; & quod grauius est, signa quoque comitabantur. Beda. 41. Aug. ad Hefych. narrat Iosephus accidisse, quæ vix credibilia videantur. 42. Aug. ad Hefych. Si Antichristi tempore talis tribulatio, aut maior forsitan erit, intelligendum est de illo populo dictum, talem eis amplius non futuram; si enim populus ille præcipue Antichristum est recepturus, tribulationem potius facturus est, quam passurus. 43. Beda. hoc solū in tantis malis refugium, vt Deas, qui dat virtutem patienti, breuiet potentiam, persequendi. 44. Theoph. i. nisi citò bellum terminatum fuisset, nullus Iudeus euassisset; sed quia præciebat Deus multos eorum credituros, nō permisit ex toto destrui. Aug. ad Hefych. Dies breuiati. i. mala. donante enim Deo tolerantiam, minus sentiebantur, ac si breuia fierent.

45. Hier. ne malitia mutet intellectum eorum. 46. Beda. tribus enim annis & dimidio, quantum ex Daniele & Apocalypsi conici potest, Ecclesia per orbem impugnanda creditur. 47. Theoph. loquitur de aduentu Antichristi, illud verò tunc, non significat statim post supradicta, sed circa tempus Antichristi. Beda. quidam hoc referunt ad tempus captiuitatis Iudaicæ, sed melius de hæreticis accipiendum est, mentientibus se esse Christos, quorū primus Simon Magus, extremus Antichristus. 48. Aug. 20. de ciuit. Dei. c. 19. Soluetur tunc Sathanas, & per Antichristum mirabiliter, sed mendaciter operabitur; seducuntur autem qui seduci merebuntur. 49. Greg. super Ezech. hom. 9. exprimit hoc in electis trepidationem mentis, tentabuntur enim ad calendū per signa prædicatorum Antichristi.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

32. Beda. abominatio, hæreses, & flagitia quæ cū viderint regnare inter eos qui cœlestibus mysteriis videbantur consecrati, qui in Iudæa. i. veræ fidei confessione persistunt, virtutum culmen ascendunt. e. Hier. nō descendat ad ima, qui ascendit ad alta. Beda. qui spiritualiter viuunt, animo carnalia excutēs, non descendat ad pristinos conuersationis actus, nec reliqua desideria repetat: domus. n. vel mūdus hic, vel caro nostra. g. Hier. i. ne finiantur fructus nostri operis cum fine temporis: hyeme enim finitur fructus, Sabbato verò iēpus. Theoph. oportet nos à peccato fugere cū seruiore, & nō frigide & quiesce. Beda. non debet refrigerare fides nostra, & charitas, nec debemus torpere in opere Dei, vt otiosi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

32. vide Matth. f. Iudæa ea qua reliquit à tergo. 37. Gra. lactantibus. 40. pro, diebus illis. Hebr. Nota quod alij legunt tribulationes, at Cōplur. legit tribulationis. b. pro, nullus homo. Heb. 46. Præ. pro futuro.

prædixi vobis omnia. Sed in illis diebus post tribulationem illam Sol contenebrabitur, & Luna non dabit splendorem suum, & stellæ cæli erunt decedentes: & virtutes quæ in cælis sunt, movebuntur. Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus, cum virtute multa & gloria. Et tunc mitter Angelos suos, & congregabit electos suos à quatuor ventis, à summo terræ vsque ad summum cæli. A sicu autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis quia in proximo sit æstas. Sic & vos cum videritis hæc fieri, scitote quod in proximo sit in ostiti. Amē dico vobis, quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista fiant. Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. De die autem illo, vel hora nemo scit: neque Angeli in cælo, neque Filius, nisi Pater. Videte, vigilate, & orate, nescitis enim quādo tempus sit. Sicut homo qui peregrè profectus reliquit domum suam, & dedit seruis suis potestatem cuiusque operis:

SENS LIT. IN CAP. XIII.

50. Aug. ad plebem Hippon. Mala prædixit, ut cum ea sentiremus, bona post finem sæculi secutura certiores expectaremus. 51. Theoph. sob. abundantiam claritatis Christi. Beda. Sidera in die iudicii obscurari videbuntur, nō diminutione lucis, sed superueniente claritate Christi; vel ad tempus lumine priuabuntur, ut Sol tempore Passionis. 54. Theoph. stupebunt virtutes Angelicæ ad tanta magnalia. Hier. movebuntur ad iram vindictæ, quando mittentur à Christo. Glo. quid mirum homines tremere, si tremunt Angeli? 1. Aug. primo de Trinit. etiam mali. m. Aug. ad Hefych. veniet sicut abiit nube suscepit, venit etiam quotidie in membris suis tamquam in nubibus. 55. Hier. qui prius sicut pluuia descendit in vellus cum humilitate. 56. Theoph. mittit Christus Angelos, sicut Pater. 57. Int. s. ut triticum ventilatum de area totius terræ. 68. Beda. i. à quatuor mundi partibus. 59. Beda. i. ab extremis terræ finibus, ad vltimos terminos, ubi cælū insidere videtur: nullus enim remanebit electus, qui non Domino in aëra occurrat. 63. Aug. ad Hefych. non tunc erit finis, sed in proximo. 64. Int. vel omne genus hominum, vel specialiter Iudæorum. Beda. ¶ Theoph. s. Christianorum: consolatur verò Discipulos ne crederent defecturam fidem. 65. Beda. s. aëreum, quod cum terra transibit, non secundum essentiam, sed secundum eam quam nunc habet imaginem: quocumque verò peruenit aqua diluuij, perueniet (iuxta beati Petri sententiam) ignis iudicii. 66. Int. q. d. signa illius diei prænuincia dixi, de die autem illa, &c. Theoph. Voluit Discipulos impedire ab interrogatione illius diei & horæ. si enim dixisset, scio, sed nolo reuelare, eos contristasset. 67. Int. s. nobis. Glo. scit quidem, sed non nobis, ut semper simus solliciti; vnde, Videte, vigilate, &c. Theoph. si nunc ignorantes finem non curamus, quid faceremus si finem sciremus? 68. Int. Hier. i. corpus eius in terra positum, quod est Ecclesia. Hilar. 9. de Trin. non ignorat Filius, in quo sunt omnes thesauri sciētiæ, sed ignorare dicitur, quia in eo later. Glo. Filius & Spiritus sanctus nesciunt à se, sed Pater qui à se est. 69. Int. in quo & Filius. 70. Int. Hier. vigilia opus est mentis, ante mortem corporis. 71. Theoph. multi vigilant, sed in prauitate. 72. Int. i. iudicii. 73. Beda. Christus ad Patrem ascendens, Ecclesiam corporaliter reliquit. 74. Int. locus carnis propriè terra est. Beda. 75. Int. Hier. octo talenta, secundum Matthæum; decem mnas, secundum Lucam. Beda. id est, facultatem bene operandi.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

51. Int. s. ad gelida corda. Hier. 52. Hier. ob tempestatem dissentionum, non splendet serena. Hier. s. semen Abrahæ stellis assimilatum penè deerit. 60. Beda. ficus, Synagoga, quæ diu sterilis fructum reddet. cum enim intrauerit plenitudo gentium, omnis Israel saluus erit. 61. Int. id est, verba. Hier. 62. Hier. in die iudicii manifestabitur vnaquæque arbor, aridane an viridis. Theoph. post Antichristi angustias, Christi aduentus, æstas erit iustis ex hyeme, peccatoribus verò hyems ex æstate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

54. s. commovebuntur in impios Angeli. n. Gra. qui sunt in calo. 68. s. ut reuelet, sic dicimus, non habeo. s. ut dem. & Christus alibi ait, Nota feci omnia quæ audiui à Patre. s. indicanda, seu nota facienda. 73. sub. sic se habet regnum Dei, vcl. ita vigilate.

& ⁷⁶ianitori ⁷⁷præcepit vt ⁷⁸vigilet. ⁷⁹Vigilate ergo, nescitis enim quando Dominus domus ⁸⁰veniat, sero, an media nocte: an galli cantu, an mane: ne cum venerit repente, inueniat ⁸¹vos dormientes. Quod autem vobis dico, omnibus dico, ⁸²Vigilate.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

76. Int. qui. s. ducit in domum celi. Beda. ordini pastorum, omnes etiam vigilare præcipimur, ianuas cordium custodientes. 77. Hier. qui dormit; non corpora vera, sed fantasmeta intruetur, sic mundani. 78. Theoph. nō dicit, nescio. 79. Theoph. cum quis moritur in senectute. 80. Theoph. cum quis moritur in media iuuentute. 81. Theoph. cum puer incipit secundum rationem vivere; tunc gallus in eo vociferatur, excitans à somno sensualitatis. 82. Theoph. id est, puerili ætate. 83. Int. hoc sine concludit sermonem, vt commune omnium præceptum nouissimi per primos audiant. 84. Int. scilicet, generale bonum est, non singulare. 85. Aug. ad Hesych. Imparatum inueniet dies illa, quem imparatum inuenierit vitæ suæ vltimus dies.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

79. Notantur fines quatuor vigiliarum. 81. s. gallicinio.

CAPVT XIV.

RAT autem Pascha & Azyma post biduum: & quærebant summi Sacerdotes & Scribæ, quomodo eum dolo tenerent, & occiderent. Dicebant autem, Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. Et cum esset Bethania in domo Simonis Leprosi, & recumberet: venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi spicati pretiosi: & fracto alabastro,

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

1. **I**N T. id est, transitus, quod Hebraicè Phase. Beda. Videns enim exterminator sanguinem in foribus Israëlitarū, pertransibat. 2. Beda. Pascha dicitur dies quo agnus occidebatur ad vespem. s. decima quarta luna mensis primi; decima verò quinta succedebant festa azymorum, quæ septem diebus durabant; Euangelistæ tamen indifferenter azymorum diem pro Pascha, & e contra ponunt: nam & Pascha dies in azymis celebratur. a. Hier. qui templum, & vasa, & se ad esum agni purificare debuerant. b. Theoph. Christus tamen tempus constituerat passioni. 3. Int. non seditionem timebant, sed ne auxilio populi de manibus eorum tolleretur. Beda. c. Aug. 2. de cons. Euang. ante sex dies Paschæ (vt ait Iohannes.) 6. Int. nomen pristinum manet, vt virtus curantis appareat. Leprosus enim fuerat, sed à Domino curatus erat. 7. Aug. 2. de con. Euang. hæc bis vnxit Christum, semel, vt narrat Lucas, meminitque etiam Iohannes; deinde iterum quod hic dicitur: persudit verò non solum caput, vt ait Matth. & Marc. sed etiam pedes, vt ait Iohannes. 8. Beda. Alabastrum, genus marmoris candidi, variis coloribus, quod cauari solet ad vnguenta: seruat enim ea incorrupta. 9. Beda. Nardus, frutex aromaticus crassa radice, sed breui, nigra, & fragilis: edolet vt eupressus, aspero sapore, paruo densoque folio; cuius cacumina in aristas se spargunt. 10. Beda. erat enim non solum de radice, sed etiam de spicis, & foliis confectum. Theoph. Græce *πικνός*, id est, fidelis. s. sine dolo confecti.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

b. **H**ier. Vitant diem festum. non enim est festiuitas iis qui vitam & misericordiam perdiderunt. 4. Beda. in domo obedientiæ. Hier. Obediens Christus Patri vsque ad mortem. à nobis obedientiam petit. 5. Int. Simon enim obediens dicitur. Hier. Simon Leprosus, mundus infidelis prin. o, postea fidelis. d. Hier. humiliat se, vt eum tangeret fides peccatricis. 7. Int. Hier. s. Ecclesia, quæ dicit: Nardus mea dedit odorem suum. 8. Int. s. carnale desiderium. Hier. quod frangitur ad caput ex quo est omne corpus compaginatum. 11. Int. id est, carnali desiderio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

2. plurale est, pro dies azymorum, quibus vescantur azymis. 10. id est, ex spicanardi factum. reddidit interpres sensum: id enim significat fidelis Græce, nisi forte Græce spicati dixit, vt solet aliquando vti Latinis vocibus, & mutatum est in *πικνός*. e. coniungendum cum vnguenti.

effudit super caput eius. Erant autem quidam indignè ferentes intra semetipsos, & dicentes, Vt quid perditio ista vnguenti facta est? Poterat enim vnguentum istud vendumdari plusquam trecentis denariis, & dari pauperibus. Et fremebant in eam. Iesus autem dixit, Sinite eam, quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habebitis vobiscum: & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habebitis. Quod habuit hæc, fecit: præuenit vngere corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis: vbicumque prædicatum fuerit Euangelium istud in vniuerso mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memoriam eius. Et Iudas Scariothis vnus de duodecim abiit ad summos Sacerdotes, vt proderet eum illis. Qui audientes, gauisi sunt: & promiserunt ei pecuniam se daturos: & quærebat quomodo illum opportunè traderet. Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli, Quò vis camus, & paremus tibi vt manduces Pascha?

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

12. Theoph. videntur discipuli plures arguisse, quòd sæpe Christum audissent de eleemosyna docentem; Iudas verò non eadem intentione indignè tulit; sed propter amorem pecunie: itaque Iohannes ipsum solum commemorat. Glo. fortè alij discipuli hoc etiam dixerunt, vel senserunt. 14. Int. Beda. hoc de solo Iuda symecdochie. Theoph. molesti erant, exprobrantes ei & iniurias inferentes. 15. Beda. s. ita vt nunc in conuictu & familiaritate. 16. Hier. id est, quod potuit. 17. Int. s. antequàm veniret qui excluderet. 18. Beda. q. d. non perditio est, sed sepulture officium; nec mirum mihi dedisse bonum odorem fidei, cum ego pro ea furus sim sanguinem. Theoph. id est, in signum sepulture future. 19. Theoph. duo prophetat, & prædicandum Euangelium in vniuerso mundo; & opus mulieris laudandum. 20. Int. Rem. damnum effusi vnguenti vult compensare pretio Magistri. Beda. 21. Chry. Serm. de Pass. erat enim alter qui Iudas Iacobi & Zelotes vocabatur. 22. Chry. Serm. de Pass. auget detestabilitatè proditoris. Hier. erat vnus ex illis numero, non merito: corpore, non animo. 23. Int. non iniuriatus, non coactus; pretium quoque in voluntate ementium posuit, quasi vilis mancipij, Quid vultis mihi dare, &c. 25. Theoph. s. annunciatèr quando solus esset. timebant enim irruere quando docebat, propter turbam. 29. Beda. s. decima quarta primi mensis, qua fermento abiecto, agnus ad vesperam immolabatur; qua etiam Christus passionis sue sacrauit exordium, corporis & sanguinis sui mysteria celebranda tradens; & à Iudæis tentus, & ligatus. 31. Chry. Serm. de Pass. Iudas de traditione tractabat, Discipuli erant de Pasche preparatione solliciti. 32. Theoph. apparèt Christum hospitium non habuisse, nec Discipulos proprias domos, alioqui eò duxissent.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

f. Glo. facit hoc quotidie Ecclesia; vnde Deo autem gratias, qui semper triumphat, nos in Christo Iesu & odorem sue notitiæ manifestat per nos, &c. Laudat enim, & prædicat potentiam diuinitatis Christi, quæ illi vnus est cum Patre. 13. Hier. sub prætextu auaritiæ mysterium fidei loquitur Iudas: fides enim nostra trecentis emitur denariis, in decem sensibus, interioribus. s. & exterioribus, per corpus, animam, & spiritum triplicatis. 16. Int. Hier. non aliundè quæramus quod in nobis habemus. 18. Beda. imitantur Iudam, Deumque produnt, qui pro muneribus charitatis & veritatis Iura sperant. 30. Hier. Azyma quæ cum amaritudine, id est, lactucis agrestibus manducantur, redemptio nostra est; amaritudo verò Passio Domini. 32. Int. Hier. cum voluntate Dei dirigamus gressus nostros.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

g. id est, desinite calumniari. 16. pro, quod potuit, Gracis. 17. s. quod postea facere non poterit. g. d. quod breui s. p. idem est. 18. q. d. fecit quod sepulchris solet exhiberi. l. s. vbi cum tradidisset. 33. Interlinearis legitur cum, sed non legi etiam, vt manduces.

Et mittit duos³⁴ ex discipulis suis, & dicit eis, Ite in ciuitatem: & occurret vobis homo³⁵ lagenam aquæ baiulans, sequimini eum: & quocumque introierit, dicite domino do-
 mus, quia Magister dicit, Vbi est refectio mea, vbi Pascha cum discipulis meis man-
 ducem? Et ipse demonstrabit vobis cœnaculum grande stratum, & illic parate nobis.
 Et abierunt discipuli eius: & venerunt in ciuitatem, & inuenerunt sicut dixerat illis,
 & parauerunt Pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim³⁶. Et discumbentibus
 illis, & manducantibus, ait Iesus, Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me, qui
 manducat mecum. At illi cœperunt contristari, & dicere ei singulatim, Numquid
 ego? Qui ait illis, Vnus ex duodecim qui intingit mecum manum in catino: & Filius
 quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo. Væ autem

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

34. Theoph. s. Petrum & Iohannem. m. Beda. indicium præsentiæ diuinitatis; nouit enim quod
 alibi futurum esset. 37. Aug. 2. de con. Euang. Lucas amphoram dicit, s. alter vasis genus, alter modum
 significauit: vterque sententiæ veritatem custodiuit. Auctor. Græcè apud vtrumque eadem vox est, s.
 ἀμφωρον, vas fictile. 40. Chry. Ser. de Pass. non nostrum, (est enim Christus) sed Iudæorum, quod
 Christus mādauit, quia factus est sub lege, vt eos qui sub lege erāt, redimeret; & vt legi cessationem
 daret; ne quis verò diceret ideo euacuasse legē, quia eam vt arduam implere nō valeret, prius imple-
 uit, & sic eam fecit cessare. 42. Theoph. at lex præcipiebat stantes Pascha comedere, probabile est
 prius adimplesse Pascha legale, deinde discubuisse, cū cœpit proprium tradere Pascha. 43. Chryl.
 Serm. de Pass. non aperte publicat, ne fieret impudenter; nec tamē silentio præterit, ne cælari arbitra-
 tus, audacter ad prodicionem properet. Beda. dat pœnitentiæ locum, vt intelligens sciri cogitationes
 suas, respisceret. 44. Theoph. magis credunt illi qui omnium corda nouit, quam sibi. Glo. timentes
 fragilitatem suam, interrogant de peccato, cuius conscientiam non habent. 45. Beda. Iudas, cæteris
 contristatis, & manum retrahentibus, mittit manū in catinum; arguit ergo eum manifestius, quia per-
 seuerabat in malo. Glo. impletur illud, Qui edebat panem meum, magnificauit, &c. p Theoph. osten-
 ditur Christi mors voluntaria. 46. Hier. pœna prædicitur, vt quem pador non vicerat, corrigant de-
 nunciata supplicia.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

34. Int. charitas non est sola. 35. Int. i. Ecclesiam. Hier. fidei muro cinctam. 36. Int. i. primitiuus
 populus. Hier. & Beda. non ponitur huius nomen, nec domini domus, vt significetur omnibus verum
 Pascha celebrare volentibus. i. Christi Sacramentis imbui, eūque mentis hospitio suscipere, danda
 facultas. 37. Int. i. legē litteræ. Hier. & Beda. aqua, lauacrum gratiæ; lagena, fragilitas eorum per quos
 erat in mundo prædicanda. Theoph. lagenam portat aqua, qui baptizatus est. Glo. significatur huius
 Paschæ mysterium pro ablutione mundi celebrandum. n. Hier. s. Petro, cui Dominus domum suam
 credidit, vt sit vna fides sub vno pastore. Theoph. Dominus domus, intellectus, qui ostendit cœnacu-
 lum grande. i. altitudinem intelligentiarum, quod etsi altum est, sternitur tamen, & planum sit humi-
 litate, ibique paratur Christo Pascha à Petro & Iohanne. i. actione & contemplatione. 39. Hier. Ec-
 clesia magna est, strata varietate virrutum, & linguarum. Beda. cœnaculum, lex; quæ de angustiis litte-
 ræ egrediens, in alto mentis solario Christum recipit. 41. Int. i. fine mundi. Hier. circa vndecimam
 enim veniunt nouissimi, qui primi denarium accipiunt. Glo. ante crucem enim Abraham in inferno,
 post crucem verò latro in paradiso. Auctor. intellige inferni nomine patrum locum inferiorem: sic
 dicitur Christus descendisse ad inferos.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

37. s. vas fictile. 38. Lucas diuersorium. Græc. apud vtrumque eadem vox, s. ἀνὰ τὴν οἴκον. 39. Fuisse in
 superiori parte ad. am. apparet ex verbo ἐκείθεν. q. à terra exaltatum. Hic creditur latuisse disci-
 pulos post passionem. Erat in monte Sion. vide Act. 1. o. sic vocatur collegium Apostolicum, etiamsi ali-
 quis desit. & Luc. 2. vocatur vndecim etiam absente Thoma, vel hic duo illi missi iam fuerant reuersi.

homin⁴⁷i illi per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei si non esset natus homo⁴⁸ ille. Et manducantibus illis, accepit Iesus panem, & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est corpus meum. Et accepto calice, gratias agens, dedit eis, & bibe-⁴⁹runt ex illo omnes. Et ait illis: Hic est sanguis meus noui Testamenti, qui pro multis⁵⁰ effundetur. Amen dico vobis, quod iam non bibam de genimine vitis usque in diem⁵¹ illum, cum illud bibam nouum in regno Dei. Et hymno dicto, exierunt in montem⁵² Oliuarum. Et ait eis Iesus, Omnes

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

47. Beda. & hodie vā illi homini qui ad mensam Domini malignus accedit, tradit enim Filium ho-
minis in exemplum iudæ peccatoribus membris suis. 49. Int. latens materno utero. 50. Int. aliās
fuit. & melius est non esse, quā ad tormēta esse Hier. 51. Beda. Finitis Paschæ veteris solemnitis,
transit ad nouam, vñ pro carne agni & sanguine, sui corporis & sanguinis Sacramentum substitueret.
52. Beda. vt se illū monstraret esse, cui Dominus iurauit, Tu es sacerdos in æternū, &c. 53. Theoph.
id est, gratias agens. 55. Theoph. h. quod nunc do, nunc sumitis. 56. Theoph. panis in propriū Chri-
sti corpus transmutatur, vnde, Panis quem ego dabo, caro mea est, non apparet autem ob infirmitatem
nostrā: si enim cerneremus, sumere non sustineremus; condescendens ergo infirmitati nostræ, panis &
vini, in carnem & sanguinem suum conuerforum species conseruat. Chry. Serm. de Pass. & nunc etiam
Christus corpus facit suum & sanguinē, Sacerdos verba profert, sed Dei virtute, & verbo isto, Hoc est
corpus meum, proposita consecrantur, vox ista semel dicta est, sed per omnes mensas Ecclesiæ, usque
ad aduentum eius præstat Sacrificio firmitatem. 57. Int. Hier. Gratia, nō meritis saluati sumus à Deo.
58. Hier. felix ebrietas, sarietas salutaris. 59. Theoph. Quidam dicunt Iudam non participasse my-
steriis, sed antē exiuisse, alij aliud putant. Chry. Serm. de Pass. Christus proditori sanguinem offerebat,
vt haberet peccatorum remissionem, si voluisset. Hier. Bibi Iudas sed nō extinguit firem ignis æterni,
quia indignē sumit. Chry. Serm. de Pass. vt cibis occupatum ventrem malis humoribus amplius lædit,
ita iste cibus malignitate pollutum magis perdit, non natura sua, sed accipientis vitio. 60. Int. non
vereris, de quo, hic sanguis Testamenti est quod mādauit ad vos Deus Beda. 61. Int. Hier. pro multis
effunditur, sed non omnes emundat. 62. Theoph. q. d. non bibam de vino usque ad resurrectionem;
postea enim bibit cum discipulis & comedit, ostendens se eundē esse qui passus fuerat. 63. Theoph.
nō nouo modo: non enim post resurrectionem habebat corpus indigens cibo. 64. Theoph. ostendit se
libenter pro nobis mori. Beda. Potest intelligi hymnus ille quem secundū Iohannem Patri gratias
agens, decantabat; in quo & pro se, & pro suis, eleuatis sursum oculis precabatur. 65. Theoph. s. vt so-
litarium caperent sine tumultu: in ciuitate enim fortē fuisset populus conturbatus, haberētque ini-
mici ansam interficiendi tamquam populi concitatore. 67. Beda. prædicit quid passuri sint, vt cum
passi fuerint, non desperent salutem; sed penitentiam agentes liberentur.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

53. Beda. Benedixit, quia naturam quā assumpsit, gratia diuinæ virtutis impleuit. 54. Beda. vt osten-
deret sui corporis fractionem non absque sua voluntate futuram. 56. Hier. Corpus Christi, Ecclesia,
quæ accipitur in fide; benedicitur in numeros; frāgitur in passionibus; datur in exemplis; sumitur in do-
ctrinis. r. Beda. quia nos in Christo, & Christum in nobis manere oportet, vino in calice aqua misce-
tur: aqua enim populi. 62. Theoph. Vitis, Christus; genimen, intellectus oculus quem ipse gene-
rat, qui docet hominem scientiam; in futuro ergo seculo biberet cum suis, cum noua quādam & occulta
reuelabit. Beda. vitis seu vinea, synagoga. q. d. non vltā carnalibus carimonis delectabor, in quibus
Paschæis præcipuū locum tenuit; adent tempus cū gloria immortalitatis sublimatus, de salute populi
spirituali gratia regenerari, vobiscum gaudio perfundat. 64. Hil. docuit ante cibum, & post gratias
agere. 65. Beda. significatur per accptionem Sacramentorum, ad altiora esse ascendendum. 66. Hier.
in monte Oliueti, vnde ad cælos ascendit, tenetur Christus; inde enim ascendimus ad cælos, vnde vi-
gilamus, oramus, ligamur nec repugnemus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

48. Bonum erat q. d. melius ei fuisset. q. pro, vbi manducassent, signum. Heb. 53. i. cum benedixisset.
54. s. antequam discipulis daret. 57. pro, gratias egisset. Heb. 5. s. cum daret, vt pater ex Matth.
62. i. fructu. v. pro, regnans, à Patre accepto regno. 64. i. cum laudes Deo dixissent.

scandalizabimini in me in nocte ista, quid scriptum est, Percutiam pastorem, & disper-
gentur oves. Sed posteaquàm resurrexero, præcedam vos in Galilæam. Petrus autem
ait illi, Et si omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego. Et ait illi Iesus, Amen dico
tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquàm gallus vocem bis dederit, ter me es nega-
turus. At ille ampliùs loquebatur. Et si oportuerit me simul commori tibi, non tene-
gabo. Similiter autem & omnes dicebant. Et veniunt in prædium, cui nomen Gethse-
mani. Et ait discipulis suis, Sedere hic donec orem. Et assumit Petrum & Iacobum &
Iohannem secum: & cœpit pauere, & tædere. Et ait illis, Tristis est anima mea usque
ad mortem: sustinete hic, & vigilate. Et cùm processisset paululum procidit super ter-
ram, & orabat ut si fieri posset, transiret ab eo hora: & dixit, Abba Pater, omnia tibi
possibilia sunt, transfer calicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. Et
venit, & inuenit eos dormientes. Et ait Petro, Simon

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

68. Theoph. permittit eos cadere ne in seipsis considerent. 69. Beda. in Zacharia aliis verbis, & ex
persona Prophetæ ad Dominum. 70. Theoph. i. dimittam percuti. 71. Ier. s. Apostoli. Theoph.
& ardens affectus. 75. Int. Petrus ex ardore fidei promittebat, sed Christus, ut Deus futura prænoue-
rat. Beda. Hier. Sine pennis in altum volare nititur. 76. Aug. de conf. Euang. ante primum galli cætum
cœpta est trina negatio, quod attendunt reliqui Euangelistæ; quamquàm & ante primum galli can-
tum in animo Petri tota concepta est. Theoph. post primam negationem cantauit semel gallus; post
alias duas cantauit secundo. 77. Beda. monstratur hodie locus Gethsemani, in quo Christus orauit,
ad radices montis Oliueti. 79. Theoph. assumit inspectores gloriæ suæ in monte Thabor, ut qui glo-
riosa viderant, viderent & tristitia, verumque esse hominem agnoscerent. 80. Theoph. homines natu-
raliter inuiti tendunt ad mortem; assumpsit autem naturales hominis proprietates. 81. Beda. omnia
suscepit quæ corporis sunt. Theoph. quidam putant tristici ob peccata Israelitarum, qui se erant cruci-
fixi. 82. Beda. s. somno infidelitatis, & corpore mœtis. 83. Int. humilitatē mentis ostēdit habitu cor-
poris. Beda. 84. Aug. 3. de con. Euan. non dixit, si facere posset, sed si fieri posset, ac si diceret, si vellet:
fieri enim potest quod ille voluerit. 85. Aug. 3. de conf. Euang. fortē Dominus propter aliquod Sa-
cramentum vtriuque dixit volens ostendere se sui corporis, id est, Ecclesiæ personā suscepisse, cui fa-
ctus est angularis lapis. 86. Aug. de conf. Euang. ostendit non ex impossibilitate, sed ex voluntate Pa-
tris dictum, si fieri potest. 87. Hier. vsque in finem docet Patrum nostrorum voluntatem nostræ præ-
ponere. 88. Glo. non venerat facere voluntatem suam quam sumpsit ex virgine, sed quā habuit æter-
nus cum Patre. Beda. facit hoc cōtradictentes vnam tantum in Christo esse operationē, & voluntatem.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

68. Hier. omnes cadunt, sed nō omnes iacent: cadere carnale est, iacere diabolicum. x. Hier. Gallus
lucis nuncios, Spiritus sanctus, cuius voce in Prophetis & Apostolis excitamur de trina negatione ad
amarissimos fletus, qui malè de Deo cogitauimus, locuti sumus ad proximos, fecimus ad nos ipsos.
77. Beda. Gethsemani vallis pinguium, seu pinguedinum, insinuat: ergo in orationibus humilitas,
& internæ dilectionis pinguedo seruanda. Christus etiam valle humilitatis & pinguedine charitatis,
mortem pro nobis subiit. 78. Theoph. Solebat solus orare, docens solitudinem & silentium in ora-
tionibus querere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

2. Græc. *ἡσέλιον*, id est, agrum, locum, prædium, villam. 80. *ἐν δαυβελίον*, id est, in stupore pauere.
an. *ἀδύνατον*, grauior angustia, deficere præ morore. Apud Matth. vertit mœstus esse. bb. i. tempus, s.
Passionis, ne pateretur. 85. Syriaca *ὥρα*, quam statim Euangelista interpretatur. Heb. Ab dicitur, nec enim
verisimile Christum Græcæ vocē *ὥρα* sum. cc. dd. *ἵνα*, utrumque presentis temporis.

⁸⁹ dormis? non potuisti vna hora vigilare? Vigilate, & orate vt non intretis in tentationem. ⁹¹ Spiritus quidem promptus est, caro verò infirma. Et iterum abiens orauit eundem sermonem dicens. Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauati, & ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, & ait illis, Dormite iam & requiescite; ¹⁰⁰ sufficit. Venit hora: ecce filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce qui me tradet, ¹⁰¹ propè est. Et adhuc eo loquente, venit Iudas Scarioth, vnus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladiis & lignis missi à summis Sacerdotibus, & Scribis, & Senioribus. Dederat autem traditor eis signum dicens, ¹¹ Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite cautè. Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait, Aue Rabbi: & osculatus est eum. At illi manus intiecerunt in Iesum, & tenuerunt eum. ¹⁰⁵ Vnus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit seruum summi Sacerdotis: & amputauit illi auriculam. Et respondens Iesus ait illis, Tamquam ad latronein existis cum gladiis & lignis comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

89. Hier. sicut dormiunt mente, ita dormiunt corpore. 90. Hier. quasi dicat, quomodo ergo mortem spernes? 91. Hier. negandi me. Beda. non dicit, ne tentemini, id enim est homini impossibile; sed ne intretis, id est, ne vos tentatio superet. Hier. in tentationem intrat, qui orare negligit. 92. Theoph. scilicet, vester. 93. Theoph. sed me non negandum. 94. Theoph. vestra. 95. Beda. temerarios reprimis; qui putant quidquid crediderint se consequi posse; quatum ex mentis ardore confidimus, tantum ex fragilitate carnis timeamus. 96. Theoph. per secundam orationem, verum se hominem confirmat. 97. Int. Languescent oculi Apostolorum negatione vicina. 98. Theoph. somno. 99. Theoph. Ironice, vt patet ex eo quod dicit, sufficit. 100. Augult. 3. de cons. Euang. Intelligendum est post illud, Dormite, siluisse Dominum aliquantulum; postea dixisse, sufficit. s. quod requieuitis. 101. Theoph. non vt fugiant, sed vt inimicis obuiam eant. 102. Beda. postquam Apostolorum timorem sequente penitentia impetrauerat corrigendum, pergit ad persecutores. Glo. q. d. non inueniant nos timèdes, sed gaudium & confidentiam videant. 103. Theoph. hoc ponitur ad maiorem proditoris redargutionem. h h. Beda. habet adhuc aliquid de verecundia discipuli, cum non palam tradit, sed per signum osculi. Hier. Dat signum osculi cum veneno dolis; sic Caïm obtulit sacrificium subdolum, & reprobatum.

105. Beda. Scelerata confidentia: suscepit verò Dominus osculum, ne prodicionem fugere videatur; simul illud cõplens: Cum his qui oderunt pacem eram pacificus. 106. Hier. adest Ioseph vincus, venditus à fratribus. n n. Theoph. tacet nomen, ne videatur suum laudare magistrum, quasi pro Christo zelantem. 107. Beda. fecit hoc eodem mentis ardore, quo cetera Seiebat Phinees puniendo sacrilegos. mercedem accepisse. 108. Beda. quasi dicat, stultum est cum gladiis & fustibus querere vtrò se tradentem; & in nocte, quasi latitantem inuestigare, quotidie in templo docentem.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

89. Hier. trina dormitio discipulorum, tres mortuos significat à Domino suscitatos, scilicet, in domo, ad sepulcrum, de sepulcro; trina autem Domini vigilia; docet nos orando de præteritis, præsentibus, & futuris veritatem præcari. 104. Hier. Confidit de virtute seculi, qui desperat de auxilio Dei.

103. Theoph. Summi Sacerdotes Scripturas negligebant, quasi serui non audientes facti. 109. Int. Hier. prædicatio Petri auditum abscidit à Iudæis. Theoph. si habuissent isti aures audientes Scripturas, non dominum gloriæ crucifixissent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

c. e. id est, circumstantis. ff. Cir. contingitur cum dormientes. 99. Ironice. q. d. Non est dormiendi tempus. 100. scilicet, dimisso hactenus. 11. scilicet, circumspice, scilicet, ne euadat. m m. prius id factum quam quod Iohannes docet, Christum obuiam processisse.

docens: & non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ. Tunc Discipuli eius relin-
quentes eum, omnes fugerunt. Adolescens autem quidam, sequebatur eum amictus
sindone super nudo: & tenuerunt eum. Et ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis.
Et adduxerunt Iesum ad summum Sacerdotem, & conuenerunt omnes Sacerdotes &
Scribæ & Seniores. Petrus autem à longè secutus est eum, vsque intrò in atrium sum-
mi Sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. Summi verò Sa-
cerdotes, & omne concilium querebant aduersus Iesum testimonium, ut eum morti
traderent, nec inueniebant. Multi autem testimonium falsum dicebant aduersus eum,
& conuenientia testimonia non erant. Et quidam surgentes, falsum testimonium fe-
rebant aduersus eum dicentes: Quoniam nos audiimus eum dicentem, Ego dissol-
uam templum hoc manufactum, & post triduum aliud non manufactum ædificabo. Et
non erat conueniens testimonium illorum.

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

111. Theoph. non potuerunt eum capere, nisi cum uoluit. 111. Int. Hier. adimpletum est, Elongasti à me amicū, & proximum, & notos meos à me. 113. Beda. impletur illud, Omnes scandalizabimini. Gl. etsi turba permittente ad petitionem Domini fugerunt, promptiores tamen erant ad fugam, quàm ad patiendi fiduciam. 114. Theoph. uidetur fuisse de domo, in qua Pascha comederant: quidam tamen dicunt fuisse Iacobum, fratrem Domini, qui fuit post Episcopus Hierosolymitanus. Greg. 14. Mor. c. 26. uidetur fuisse Iohannes, poruit verò mox resumpto indumento, redire, seque turbis immiscere.

115. Beda. s. corpore. Int. nihil indumenti habebat, nisi solam sindonem. Beda. ¶ Auc. vel hinc apparet, non fuisse aliquem ex Apostolis. vide Additionem. 117. Beda. s. Caypham, qui erat (ut Iohannes ait) Pontifex anni illius: emerat verò Pontificatum à Principe Romano, ut testatur Iosephus. 118. Int. Hier. sit congregatio taurorum, in vaccis populorum. 119. Hier. timor retrahit, claritas trahit, Glo. quod timet, naturæ est: quod sequitur, deuotionis: quod negat, obreptionis: quod poenitet, fidei.

123. Theoph. Lege præcipiente, ut vnus esset summus Sacerdos, multi fiebant per Principem Romanorum. Annis singulis, summos ergo Sacerdotes dicit, qui summo Sacerdotio functi fuerat. 124. Int. merita est iniquitas sibi, ut Regina aduersus Ioseph, Sacerdotes aduersus Susannam: sed ignis sine materia defecit. Hier. 125. Int. quod variatur incertum est. Hier. 99. Hier. falsus testis est, qui in eo sensu dicta intelligit, quo non dicuntur. 126. Int. Dominus dixit, soluite nos, sed non ego, quia nemo debet sibi inferre mortem. 127. Int. hoc addunt, ut videatur propriè de templo Iudaico dixisse.

118. Int. Dominus dixit, Suscitabo, uiuum animal significans, & spirans templum. Hier.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

113. Beda. sicut Petrus culpam lacrymis ablens, recuperationem in martyrio labècium: ita Discipuli fugiendo, cautelam fugiendi docent minus idoneos ad toleranda supplicia. 116. Glo. significatur illi, qui ut securiores sint, omnia mundana abiciunt. 120. Beda. meritò à longè sequebatur qui erat proximè negaturus, quod nō faceret, si Christo adhæssisset. Glo. significatur Ecclesia secutura Christi Passionē, sed longè differenter: Ecclesia enim pro se patitur, ille pro Ecclesia. 121. Hier. atrium, secularis circuitus: ministri, demones, cum quibus qui manet, flet peccatū nō potest ignis carnis desiderium. 122. Beda. quoniam abundat iniquitas, redigebat charitas: hoc furore torpebat ad horam Petrus, prunisque ministrorum Cayphæ caritatem cupiebat, id est, temporale solatium per fiduciam societate querebat: significabat verò ignis ille ignem cupientis in maligna synodo contra Christum accensum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

00. sicut uobis permittitur, vel hæc sunt. 114. apparet hunc transuentium strepitum excitatum è lecto surrexerunt si idone. 115. s. corpore. 116. hinc apparet quanti periculi meritis illa nocte Christum sequi. pp. sicut se, purum ponderis labitura apud Pilatum ad Christum condemnandum.

Exurgens autem ¹²⁹ summus Sacerdos in medium, interrogauit Iesum dicens: Nō respondes quicquam ad ea quæ tibi obiciuntur ab his? Ille autem ¹³⁰ tacebat, & nihil respondit. Rursum summus Sacerdos ¹³¹ interrogabat eum: & dixit ei, Tu es Christus Filius Dei ¹³² benedicti? Iesus autē ¹³³ dixit illi, Ego sum, & videbitis ¹³⁴ Filium hominis sedētem à dextris ¹³⁵ virtutis Dei: & venientem cum nubibus cæli. Summus autem Sacerdos ¹³⁶ scindens vestimenta sua, ait, Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes ¹³⁷ condemnauerunt eum esse reum mortis. Et cœperunt ¹³⁸ quidā conspuere eum, & ¹³⁹ velare faciem eius: & colaphis eum cædere, & ¹⁴⁰ dicere ei, Prophetiza: & ministri alapis eum cædebant. Et cū esset Petrus in atrio deorsum venit vna ex ancillis ¹⁴¹ summi Sacerdotis: & cū vidisset Petrum calefacientem se: aspiciens illum, ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. ¹⁴²

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

129. Beda. f. furore superatus, vt sermonis occasione locum inueniendi, demonstrat verò insaniam mentis corporis motu. 130. Int. sicut ouis ad occisionem ducitur, & obmutuit, & siluit à nobis. ¶ Theoph. sciebat quod non attenderet verbis eius: vnde apud Lucam: Si dixero vobis, non crederis. Glo. præuidebat quidquid responderet in calumniam vertendum. 131. Theoph. f. vt occasionem aliquam captaret. Hier. expectabant de longē, quem propē non vident. 132. Theoph. multi erant Christi, id est, vncti vt Reges, & summi Sacerdotes, sed nullus Dei Filius dicebatur. 133. Theoph. i. semper collaudati. 134. Int. Hier. f. vt inexcusabiles sint. Theoph. sciebat non credituros, sed respondit ne dicerent postea. Si audissemus aliquid ab eo, credidissemus. 135. Int. Beda. Marcus. Ego sum Matthæus. Tu dixisti, quod idem est. Aug. 3. de con. Euan. rr. Hier. Sacerdos interrogauerat Filium Dei, ipse respondet. Filium hominis: idem enim Filius Dei, & Filius hominis. 136. Int. Hier. f. in vita regnantem sempiterna, & virtute diuina. 137. Theoph. non sine corpore venit, sed qualis apparuit crucifigentibus, talis in iudicio eis apparebit. ss. Hier. in corpore solo quod sumpsit à Virgine, ascendit, & cum multiformi Ecclesia, quæ corpus ipsius & plenitudo est, ad iudicium venit. 138. Leo. f. ad exaggerandam aultu sermonis inuidiam: nescitis verò quid hæc significet insania, Sacerdotali se honore priuauit, oblitus illius præcepti: de capite cidarim non deponere: & vestimenta sua non dirumpet. Glo. rabies quem de sede excusserat, ad scissionem vestium prouocat. Theoph. Solebant Iudei cū aliquid intolerabile & triste occurrebat, vestimenta scindere. 139. Int. pro, & idē. 140. Int. id passus, vt nos laueret. Hier. ¶ Int. faciem meam non auerti à conspuentibus in me. 141. Int. vt velamenta cordium auferret. Hier. 142. Int. vt caput nostrum, quod Adam est, sanaret. Hier. 143. Int. etiam opprobriis exhonatur. vv. Beda. quasi in contumeliam faciunt, quod se Prophetam haberi voluit. 144. Int. vt applaudamus ei manibus. Hier. ¶ Int. dedi maxillam meam alapis. Aug. 3. de con. Euang. hæc passus est Dominus vsque ad manē in domo Principis Sacerdotum, quō prius adductus est.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

138. Glo. Surgens de sede, & vestimenta scindens, significat Iudeos Sacerdotalem gloriam perdidisse, & sedem vacuum esse. Beda. in Passione Domini Pontifex vestimenta discindit. f. Ephod. cū Domini tunica, nec à militibus scindi potuerit, erat enim Sacerdotium Iudeorum pro Pontificiū sceleribus sciendum, soliditas autem Ecclesiæ non potest dirumpi. 140. Glo. opprobria Christi nostrum opprobrium obstruere: unt, vincula liberantur: corona diadema regni attulit, vulnera sanarunt, sepultura eius resurgimus, descensu ad inferos ascendimus ad cælos: hic inuenitur mel in ore leonis mortui. 141. Glo. gratiam cognitionis à se abscondunt, manet verò hoc velamen adhuc super cor eorum. 144. Glo. nunc etiam creditur blasphemis falsorum Christianorum. 145. Int. tribulatio. Hier. ¶ Beda. prima eum prodit ancilla, cū viri magis potuerint recognoscere, vt & iste sexus peccasse in necem Domini videretur, & per eius Passionem redimeretur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

129. f. p. ira. tt. pro, requirimus. Gre. Quid opus habemus.

At ille ¹⁴⁶negavit, dicens, Neque scio, neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium: & gallus cantavit. ¹⁴⁷Rursus autem cum vidisset illum ancilla, ¹⁴⁸cœpit dicere circumstantibus, quia hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus qui adstabant, dicebant Petro, Verè ex illis es: nam & Galilæus es. Ille autem cœpit anathematizare & iurare: ¹⁴⁹Quia nescio hominem istum quem dicitis. Et statim iterum gallus cantavit. ¹⁵⁰Et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Iesus, Prius quàm gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere. ¹⁵¹

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

¹⁴⁶. Hier. sine spiritu voci ancillæ cedit; cum spiritu nec regibus cedit. Glo. negat Christum qui se eius negat discipulū. Theoph. Permisit hoc Dominus, ne se extolleret, & vt peccantibus miseretur. ¹⁴⁷. Beda. De hoc galli cantu ceteri Evangelistæ tacent, non tamen negant. ¹⁴⁸. Int. aō quæ prius: nam Matthæus, vidit eum alia ancilla. ¹⁴⁹. Aug. 3. de cons. Euang. In secunda negatione à duobus cōpellatus est. ancilla, de qua Matth. & Marc. & ab aliquo, de quo Lucas, Negavit autem secundo ad focum stans, in atrio: redierat enim. Beda. Christum negat, qui se negat esse Christianū: negavit enim Christum Petrus, cum se negavit eius discipulum: dixerat namque Dominus, me negabis. ¹⁵¹. Hier. Galilæi Hebraicè loquebātur, sed habet vnaquæque regio suas proprietates, & vernaculum loquendi sonum. ¹⁵². Beda. negat inter infideles se nosse hominem, quem inter discipulos Deū fuerat confessus. ¹⁵³. Theoph. confundātur Nouauani, qui remissionem negant post baptismum peccantibus. sunt Sanctorum defectus scripi, vt eorum exemplo speremus per poenitentiam subleuari.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

¹⁴⁷. Int. f. prædicator qui dicit, Vigilate iusti, & nolite peccare. ¹⁴⁸. Int. f. consensus. Hier. ¹⁵⁰. Int. scilicet, actus. Hier. ¹⁵³. Glo. nocte negat; ad galli cantum poenituit; quod enim in tenebris obliuionis errauit, speratæ lucis rememoratione correxit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

x x. Gra. in vestibulum atrij, scilicet, intra domum erat, sed extra atrium. x x. id est, deuocione, det estari, vt aliàs vertitur. ¹⁵³. Gra. ἐπιβλήσας ἑαυτὸν, id est, prorupit in fletum, vel subito flevit.

CAPVT XV.

ET confestim manè concilium facientes summi Sacerdotes, cum Senioribus & Scribis, & vniuerso consilio, vincientes Iesum, duxerunt & tradiderunt Pilato. Et interrogauit eum Pilatus, Tu es Rex Iudæorum? At ille respondens

SENS. LIT. IN CAP. XV.

1. **I**N T. Vide quàm sint solliciti in malo, tota nocte vigilauerunt vt facerent homicidium. 2. Beda. Solebant Iudæi quem morri adiudicassent ligatum Iudici tradere: ligauerant autem eum in horro comprehensum, vt Iohannes ait. 3. Int. non, solum ad Pilatum, sed etiam ad Herodem quoque ductus est, vt illuderet ei vterque. 4. Theoph. Tradiderunt eum Romanis, & iis quoque ipsi traditi sunt: vt illud impleretur, Secundum opera manuum eorum tribue illis. 5. Beda. nec falso quidem inuenire potuerunt Iudæi quod obicerent Saluatori.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

2. **G**Lo. adest Samson victus à Dalila, id est, Synagoga.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

2. id est, cum vinxissent, intellige verò aut prima vincula ei fuisse soluta in domo Caypha, aut semper fuisse ligatum.

ait illi, Tu dicis. Et accusabant eum summi Sacerdotes in multis. Pilatus autem rursum interrogauit eum, dicēs, Non respondes quidquam? Vide in quantis te accusant. Iesus autem amplius nihil respondit ita vt miraretur Pilatus. Per diem autem festum solebat dimittere illis vnum ex vinctis quemcumque petiissent. Erat autem qui dicebatur Barrabas: qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerant homicidium. Et cum ascendisset turba, coepit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, & dixit, Vultis dimittam vobis Regem Iudaeorum? Scribat enim quod per inuidiam tradidissent eum summi Sacerdotes. Pontifices autem concitauerunt turbam vt magis Barrabam dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens, ait illis, Quid ergo vultis faciam Regi Iudaeorum? At illi iterum clamauerunt, dicentes, Crucifige eum. Pilatus verò dicebat illis, Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant, Crucifige eum. Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barrabam, & tradidit Iesum flagellis caesum, vt crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium praetorii: & conuocant totam cohortem: & induunt eum purpura: & imponunt ei plectentes spineam.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

6. Beda sic respondet vt eius sermo calumniae non pateret. Theoph. dubia responsio: potest enim intelligi, tu hoc dicis, ego nō dico: & nota quod Pilato, qui inuitus fert sententiā, ex parte responderet, Sacerdotes autem & Principes suo sermone indignos iudicauit. 7. Aug. 3. de conf. Euan. vt quod subuerteret gentem, prohiberet tributa dari Caesari, &c. vt ait Lucas. 8. Int. ne crimen diluens a Praefide dimitteretur, & crucis utilitas differretur. Beda. 9. Theoph. quod cum esset legis doctor, & eloquens, potensque accusationem eorum infringere, non responderet. 10. Beda. multas Pilatus liberandi Saluatoris occasiones dedit. 11. Aug. 3. de conf. Euang. alia Pilati Matthaeus verba refert, sed eadem est sententiā, nisi quod Marcus tacet de Barraba, dicens solum quod ad Christum pertinebat. 12. Beda. haeret adhuc Iudaeis sua petitio: quia enim pro Iesu latronem, pro Salvatore interfectorem elegerunt, merito salutem perdiderunt & vitam: seque ita latrocinis & seditionibus subdiderunt, vt patriam & regnū perdiderint, & libertatem corporis & animae numquam receperint. 14. Beda. aliam dat occasionem liberandi Christum. 15. Aug. 3. de con. Euang. hoc significauit Matthaeus dicendo Christum: dicebantur enim Christi Reges Iudaeorum. 16. quanta Iudaeorum prauitas. 17. Int. hoc dicendo, Iesum absoluit. Glo. hoc dicit secundum illam vxoris suggestionem, Nihil tibi & iusto illi. 18. Int. insaniae suae satisfaciētes, non interrogationi respondentes Praefidis. Beda. 19. Beda. impleur illud: Facta est mihi haereditas mea sicut leo in sylua, dederunt contra me vocem suam. d. Beda. iussit Pilatus flagellari: vt satiati Iudaei, mortem eius ultra scire desisterent. e. Theoph. militatis vana gloria semper inordinatis gaudens, & opprobriis sibi propria ostendit. 23. Theoph. id est, totum ordinem militiae. 24. Beda. quia Rex Iudaeorum fuerat appellatus, hoc illudentes faciunt: purpura enim Reges utebatur. Aug. 3. de con. Euang. Matthaeus dicit chlamydem coccineam: hanc enim pro regia purpura adhibuerunt illudentes, quamquam est rubra quaedam purpura cocco simillima.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

13. Int. s. vt hircum emissarium. 20. Int. hircum emissarium. Hier. qui cum peccato populi in desertum inferni absolutus dimittitur: alter enim pro peccatis absolutorum, vt agnus occiditur. 24. Int. scilicet, Gentili Ecclesia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

6. scilicet, quod res est. a. Pascha. s. b. f. turba. Gra. petere. s. vt vinctum vnum dimitteret. c. f. Pilatus. 15. Ironice.

coronam: & cœperunt salutare eum, Ave Rex Iudæorum. Et percutiebant caput eius arundine: & conspuebant eum, & ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuferunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum vt crucifigerent eum. Et angariauerunt prætereuntem quempiam Simonem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri & Ruffi, vt tolleretur crucem eius. Et perducunt illum in Golgotha locum, quod est interpretatum Caluarie locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accepit. Et crucifigentes eum, diuiserunt vestimenta eius, mittentes

SENS. LIT. IN CAP. XV.

25. Beda. pro. diademate. 26. Beda. quasi qui se Deū falsò dixisset. Hier. opprobria Christi, nostrum opprobrium abstulere, vulneribus eius sanati sumus. 27. Aug. 3. de conf. Euan. hoc factum est in fine cum adduceretur ad crucifigendū. g. Theoph. nominat ad maiorem fidem. vivebat. n. adhuc ille, qui poterat circa crucem facta enarrare. ¶ Beda. Cyrene Lybiæ ciuitas. h. Hier. alij per merita patrum commemorantur; hic per merita filiorum qui discipuli erant, vnde admonemur, adiuuari parētes per natorum merita. 31. Theoph. Primò Christus baiulauit crucem (vt ait Iohannes) postea iste. 32. Bed. Locus erat extra ciuitatem vbi truncabantur capita damnatorum. Hier. tradunt Iudæi in hoc montis loco immolari arietem pro Isaac. 33. Int. amara vitis, amarum vinum facit, & propinat Iesu, vnde: Dederunt in escā meam fel, & in siti mea potauerūt me aceto. Beda. ¶ Aug. 3. de conf. Euan. Matthæus dixit cum felle mixtum, fel ponēs pro amaritudine, & myrrhatum vinum amarissimū est; quamquam fieri possit vt myrrha & fel amarissimū redderent. Theoph. videntur attulisse quidam acētū, & fel, alij myrrhatum vinum. 34. Int. noluit bibere, secundum Matthæum. Aug. 3. de conf. Euan. non accepit. f. vt biberet, sed gustauit, vt Matth. ait. 35. Int. Maledictus omnis qui pēder in ligno: factus est maledictus, vt nostrum tolleretur maledictum. Hier. Primum lignum sciētiæ boni & mali, secundum boni cātū & vitæ: extensio manus ad illud mortem apprehendit, extensio ad hoc vitam inuenit, ligno hoc vehimur per mare vndosum ad terram viuētiū. 36. Int. in quatuor partes, secundum Iohannem. 37. Int. scilicet alia præter tunicam. 38. Int. aliās sua.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

25. Beda. corona spinea, nostrorum est susceptio peccatorum. Theoph. est arcta via. f. Beda. caput Christi percutiunt arandine, qui verum Deum negant, errorēque suum ex Scriptura confirmare conantur; conspuunt in faciem, qui gratiæ præsentiā verbis execrandis respuunt. 28. Beda. purpura, caro Christi quam passionibus obiecit. Glo. purpura, passionem & regnum significat. 29. Int. f. Iudæis. Hier. Cum enim intrauerit plenitudo gentium, tunc omnis Israel saluus erit. 30. Int. tamquam Cain fratrem Abel in agrum. Hier. Adest etiam hic Isaac cum lignis; Ioseph cū tunica sanguine lita, Moyses cum serpente suspensio in ligno: botrus in ligno portatus; Eliseus ad quarendā securim demersam, id est, genus humanum: Ionas forte in mare missus. g. Beda. significat iste genitiles, qui olim peregrini & hospites testamentorum obediendo hæreses Dei sunt: Simon obediens, Cyrene hæres interpretatur: venit autē de villa: villa, Græcè pagus, vnde paganos appellamus à Dei ciuitate alienos. relictis enim paganis ritibus gēiles Christi vestigia sunt amplexi. 32. Hier. hic decaluarur Christus. i. à carne sua carnali. f. Iudæa separatur. 35. Hier. species crucis forma quadrata mūdi, vertex Oriens, dextera Arctos, laeva Auster, sub planis Occidens, vnde Apostolus, vt sciamus quæ sit altitudo, latitudo, longitudo, & profundum: & aues volantes, & natātes homines forma crucis vtuntur. Beda. Crucis latitudo, hilaritas operantis: altitudo, expectatio retributionis: longitudo, tolerantia: profundum, secretum sacramentum. Glo. hic pullus Iudæ ligatur ad vitem: pallium tingitur in sanguinē vix. 36. Int. in quatuor ordines. Hier. f. coniugatos, viduatos, præpositos, & separatos. Auctor. Anachoretas videtur intelligere. Glo. Ecclesia Christi per quatuor orbis partes distributa. 37. Int. f. mandata. Hier. quibus tegitur corpus Christi, id est, Ecclesia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

1. Christi discipuli hi duo. 34. gustauit, vt ait Matth. sed non bibit. 35. Genus mortis ignominiosissimum, & acerbissimum. Græc. cum crucifixissent.

sortem super eis, quibus quid tolleretur. Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ eius inscriptus, Rex Iudæorum. Et cum eo crucifigunt duos latrones: unum à dextris, & alium à sinistris eius. Et impleta est Scriptura quæ dicit, Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes, Vah qui destruis templum, & in tribus diebus reedificas: saluum fac te metipsum descendens de cruce. Similiter & summi Sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum Scribis dicebant, Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. Christus Rex Israël descendat nunc de cruce, ut videamus & credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, conuiciabantur ei. Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamauit

SENS. LIT. IN CAP. XV.

39. Theoph. illudentes, quasi regis vestimenta diuiderent, erant enim vilia. Narrat quidē Iohannes cetera vestimenta diuisa à militibus in quatuor partes, iuxta eorum numerū, sed de tunica inconsutili missam sortem. 40. Aug. 3. de conf. Euang. hora quasi sexta. i. sexta inchoata (ut ait Iohānes) traditus est à Pilato crucifigendus; completa sexta, Christo quæ pendente tenebræ factæ sunt; ait verò Marcus, tertia crucifixum, recapitulans, volensq; ostendere magis Christū crucifixū à Iudæis qui clamauerant ut crucifigeretur, quā à militibus. Idem de q. vet. & non Testamēt. Marcus sententiā de crucifigione Christi tertia hora datā, vult intelligi. 41. Int. i. Hebraicē, Græcē, & Latinē. Hier. 42. Theoph. scripserunt causam ob quam est crucifixus, quasi vituperātes quod se Regem fecisset; & ne prætereuntes misererentur, sed impropere tamquam tyranno. Beda. nec occidendo potuerunt efficere, ut eum Regem non haberēt; qui eis secundum sua opera redditurus est. Glo. simul Rex. & Pōtifex, Patri carnis suæ hostiā offerēs, nec per crucē perdidit, sed confirmauit imperiū. 43. Theoph. ut homines prauam de eo opinionē conciperent, quod latro esset, & maleficus. 45. Hier. ille antecedit Petrum in paradisum, iste Iudam in infernū; confessio brevis vitam acquisiuit longam, blasphemia finita pœna plectitur æterna. Auctor videtur sentire. Hier. seu quicūque est iste Auctor, Iudam post Christi passionem se suspendisse. 46. Int. glatoribus. 47. Theoph. exprobrantes tamquam seductori. 48. Int. insul. tant nefarij ne faceret salutem quam inchoauerat. Hier. 49. Theoph. Suggerebat hoc diabolus, sciens salutem fieri per crucem, simulq; tentans, ut si à cruce descenderet, sciret non esse Filium Dei. 50. Theoph. hoc dicunt, quasi non verē miracula fecisset, sed secundū apperentiam. Beda. etiam nolentes confitentur quod alios saluos fecit, sua ergo sententia condēnantur: qui enim alios saluos fecit; seipsum saluare poterat. 51. Hier. maius præstitit dum resurrexit, & non crediderunt. 52. Int. fraudulenta promissio. 53. Int. plurale, pro singulari. Aug. 3. de conf. Euang. ¶ Theoph. vterque à principio conuiciabatur. 54. Int. Sol refugit quia non potest videre mortem Christi; & collaborat laboranti; vel ne impij blasphemantes, sua luce fruerentur. Theoph. decima quarta luna erat, cum naturalis eclipsis fieri non potest. Glo. adest Noë inebriatus, & nudatus cali & terræ pallio tectus tenebroso. 55. Beda. qua hora Adam mortem inuexit, Christus mortem moriendo destruxit.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

39. Hier. Sortiti sunt tunicam indiuisam, quæ est pax & vnitas. Glo. Sors, Dei gratia, solius enim Dei iudicio venit vel cadit fors. 41. Hier. intercriptum tribus linguis, ut omnis lingua cōmemoraret perfitam Iudæorum. o. Beda. significant hi sub fide & confessione Christi, martyrium, vel arctiorem disciplinam subeūtes, quorum alij hoc pro æterna gloria faciunt, alij humanæ laudis intuitu. Theoph. duo latrones, Iudaicus, & Gentilis populus, vterque iniquus, sed hic pœnitēs, ille vsque in finem blasphemus; in medio Dominus, tamquam lapis angularis vtrumque coniungens. 44. Int. Oves à dextris. ¶ hic assumitur. 45. Int. hædos à sinistris. ¶ hic relinquitur.

ADDIT. AUCT. IN CAP. XV.

m. sub. ut viderent. n. pro. cum. Heb. p. id est, qui te iactans posse destruere.

Iesus voce magna dicens, ⁵⁶ Heloy, ⁵⁸ Heloy, lamaſabacthani, quod eſt interpretatū, ⁵⁹ Deus meus, Deus meus vt quid dereliquiſti me? Et quidam de circumſtantibus audientes dicebant: Ecce, ⁶⁰ Heliam vocat. Currens autem vnus, & implens ſpongiam aceto, circumponensque calamo, ⁶¹ potum dabat. ⁶² ei, dicens, ⁶³ Sinite: videāmus ſi veniat ⁶⁴ Helias ad deponendum eum. Ieſus autem emiſſa voce magna, ⁶⁵ expirauit. Et velum templi ſeiſum eſt in duo, ⁶⁶ à ſummo vſque deorſum. Videns autem Centurio qui ex aduerſo ſtabat, quia ſic clamans expiraſſet, ait, ⁶⁷ Verè hic homo Filius Dei erat. Erant autem & mulieres de longè aſpicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome: ⁶⁸ quæ cū eſſet in Galilea, ſequebantur eum, & miniſtrabant ei: & aliæ multæ quæ ſimul cum eo aſcenderant Hieroſolymam. ⁶⁹ Et cū iam ſerò eſſet factum: quia erat Paraſceue, quod eſt ante ſabbatum, venit Ioseph ab Ari-mathia, nobilis decurio: qui & ipſe erat expectans regnum Dei, ⁷⁰

SENS. LIT. IN CAP. XV.

56. Int. Beda. vt homo loquitur, vt homo ſit, vt homo crucifigitur, vt homo turbatur. 57. Int. Hier. Principium eſt viceſimi primi Pſalmi: quod enim in medio ponitur, Reſpice in me, in Hebræo non habetur. 58. Theoph. pro me loquitur, nos enim homines ſumus derelicti, ipſe nunquam à Patre derelictus fuit; dixit etiam pro Iudæis ex quibus erat: quaſi dicat, vt quid Hebræicum populum dereliquiſti vt tuum filium crucifigerent? ergo me, id eſt, humanam naturam vel Iudaicum populum. 59. Beda. ſ. Romani milites Hebræici ſermonis proprietatem non intelligentes: vel Iudæi, vt eum imbecillitatis inſanent. 64. Int. qui de cælo. 65. Int. illa, ſcilicet, Pater in manus tuas commendo ſpiritum meum. 66. Int. nos cum nulla, vel cum minima, qui de terra ſumus. Hier. ille cum exaltata voce expirauit, qui de cælo deſcendit. Theoph. ſicut Dominus poteſtati uē expirat. 68. Theoph. Centurio dicitur centum militum princeps. 69. Int. Beda. hominem & Deum conſecratur; Theoph. conuertitur ordo dum Iudæi occidunt, gentiles conſecratur; diſcipuli fugiunt, mulieres expectant. 70. Int. ad differentiā Iacobi Zebedæi, qui inter primos Apoſtolos vocatus eſt, & electus à Domino. Beda. Iacobus verò minor, dicebatur Iacobus Alphæi, & frater Domini, cuius mater Maria Cleophe, ſoror Virginis. 71. Theoph. hæc mater filiorum Zebedæi. 72. Int. Beda. uos erat vt mulieres præceptoribus de ſua ſubſtantia miniſtrarent. Hier. Sicut non excluditur muliebris ſexu à ſalute, per Mariam virginē, ita non expellitur à myſterij crucis ſcientia, & reſurrectionis, per viduam, Mariā Magdalenā, & cæteras matres. 74. Beda. id eſt, præparatio, ſic Iudæi inter Græcos morantes vocabant ſextam Sabbati, præparabant enim eo die ad Sabbatum neceſſaria. 75. Int. quæ & Ramatha, ciuitas Helcanæ, & Samuelis. Beda. 76. Beda. per iuſtitiam tali miniſterio dignus; per nobilitatem potentiæ ſecularis, facultatem potens obtinere miniſtrandi. 77. Beda. de ordine curiæ, & curiæ officium adminiſtrans.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

61. Int. ſcilicet, dolo, malitia. Hier. ¶ Glo. erant ipſi acetum degenerantes à vino Prophetarum, & Patriarcharum, corq; habentes ſicut ſpongiā, cauernofis & tortuoſis latibulis fraudulentum. 62. Int. ſ. amaritudinem. 63. Int. ſ. dulcedini. 65. Int. cælum aperitur. Hier. ¶ Theoph. ſignificatur Spiritus ſancti gratia à templo ſcindenda. Item caro, velum eſt mentis noſtræ, virtus autem carnis cōtra ſpiritum ſeiſta eſt Chriſti paſſione ab Adam vſque ad vltimos homines. Glo. ſeiſſum eſt velum, vt Sacramenta legis quæ tegebantur apparerent, & ad gentes tranſirent. 73. Int. id eſt, in fine. 74. Beda. Sexta die factus homo, & reparationis humanæ arcanum per crucem impletum. 75. Hier. interpretatur deponens. Int. Allegoricè Iudaicus populus deponens deſperationem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

q. ab Eleba, cuius plurale Elohim. apud Matth. Eli, ab El. r. id eſt, arundini. s. Cū ei alij dixiſſent, Sine, vt eſt apud Matthæum, dixit ille, Sinite me facere. 68. Græc. κενόω, vox Latina. 70. τὸ μυστὲρ, minus videtur fuiſſe cognomen.

& audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. Pilatus autem mirabatur si iam obisset. Et accersito Centurione, interrogauit eum si iam mortuus esset. Et cum cognouisset à Centurione, donauit corpus Ioseph. Ioseph autem mercatus sindonem, & deponens eum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento quod erat excisum de petra: & aduoluit lapidem ad ostium monumenti: Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph aspiciant vbi poneretur.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

x. Beda. quod mediocris & ignotus faceret, & corpus impetrare non poterat. 79. Theoph. putabat enim diutius victurum, vt latrones viuebant. 80. Theoph. sciebat Domini corpus pretiosum pretiosè sepeliendum. 81. Beda. hinc mos Ecclesiæ, vt Sacrificiū altaris non nisi in lino terreo celebraretur, sicut à beato Syluestro legitimus statutum. 83. Beda. dicitur monumentum Domini fuisse domus rotunda, de rupe excisa; tantæ altitudinis; vt vix extenta manu posset homo culmen attingere; introitus ab Oriente, cui lapis magnus impositus, in eius parte Aquilonari sepulcrum Domini ex eadem petra factum, longitudine septem pedum, altitudine à pavimento trium palmorum, patens non desuper, sed à latere Meridiano, vt corpus inferretur, colore albo, & rubeo. 84. Int. aliàs in. 89. Beda. remanentibus ad sua noris Iesu, solæ mulieres quæ arctius amabant, aspiciant quomodo poneretur corpus; vt ei tempore congruo munus possent deuotionis offerre.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

78. Int. i. ad Christianos. Hier. Iudæicus populus in fide credens, nobilitatur fide, vt sit filius Abraham; deponit desperationem, expectat regnum Dei; intrat ad Christianos vt baptizetur; quod significat nomen Pilati, id est, malleatoris, qui domat ferreas gentes; vt regat in virga ferrea; & petit Sacrificium quod donatur penitentibus in fine viaticum; & corde mundo, & peccatis mortuo inuoluit munimine fidei; stabilitū operculo spei; per opera charitatis cōcludit, aspicientibus à longè electis, qui sunt stella maris; quando (si fieri potest) scandalizabuntur etiam electi. 80. Int. sc. cor mundum, & peccatis mortuum. Theoph. corpus purum, quo suscipiendus Christus; corpus enim animæ indumentū. 81. Glo. ex simplici Domini sepultura, ambitio diuitum condemnatur, qui nec in tumulis possunt carere diuitiis. 82. Int. in munimine fidei. 85. Int. quæ est Christus. Theoph. illa anima ex petra excisa, id est, Christo, quæ non obliuiscitur Deum. 86. Int. per opera charitatis. 87. Int. operculum spei. 88. Int. electi, qui sunt stella maris. 89. Int. à longè, quia scandalizabuntur, si fieri potest, etiam electi. Beda. animæ humiles quo ordine sit Christi passio completa perpendunt, vt imitentur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

v. Indicat non sine periculo fuisse ausum. x. scilicet, vt suo tempore vngerent.

CAPVT XVI.

Et cum transisset sabbathum, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata, vt venientes vngerent Iesum. Et valde manè

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

1. Int. post tristitia sabbatha, felix irradiat dies. Hier. 3. Glo. reuertentes à monumento, vt ait Lucas, parauerunt aromata, & vnguentum, dum licuit operari, id est, vsq; ad solis occasum; & quia explere non potuerunt transacto sabbatho, id est, occidente sole, vbi operari licebat, aromata emere festinauerunt, vt ait Marcus. 4. Theoph. secundum Iudæorum consuetudinem, vt odoriferū maneret corpus, & conseruaretur; aromata enim desiccant: non sapiebant enim dignitatem diuinitatis Christi. 5. Aug. 3. de conf. Euang. Lucas, valde dilucio. Iohannes, cum adhuc tenebræ essent.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

1. Int. id est, electi, qui sunt stellæ maris. 4. Greg. in hom. odore virtutum, & opinione bonorum operum querendus Christus. 5. Beda. Illuminata facie, discussisque vitiorum tenebris odorem bonorum operum Domino, & orationum suauitatem studeamus offerre.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

a. Ita vocabatur, & non Maria Salome.

⁶ una ⁷ sabbatorum, ⁸ veniunt ad monumentum, orto iam ⁹ Sole. Et dicebant ad inuicem, ¹⁰ Quis reuoluet nobis lapidem ¹¹ ab ostio ¹² monumenti? Et respicientes, ¹³ viderunt reuolutū ¹⁴ lapidem. Erat quippe ¹⁵ magnus valdè. Et introeuntes in monumentum ¹⁶ viderunt iuue- ¹⁷ nem ¹⁸ sedentem in dextris, ¹⁹ coopertum stola candida: & obstupuerunt. Qui dicit illis, ²⁰ Nolite expauescere: ²¹ Iesum ²² quæritis Nazarenum, ²³ crucifixum: ²⁴ surrexit, non est hic: ²⁵ ecce ²⁶ locus vbi posuerunt eum. Sed ite dicite ²⁷ Discipulis eius, & ²⁸ Petro, quia ²⁹ præcedet vos in ³⁰ Galilæam: ³¹ ibi eū videbitis, sicut ³² dixit vobis. At ille ³³ exeuntes, ³⁴ fugerunt de monumento. Inuaserat enim eas tremor, & pauor: & nemini quidquam dixerunt: timebant enim.

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

6. Int. i. prima à Sabbato, eadem prima Sabbati dicitur, quæ nunc Dominica appellatur. Theoph. i. prima dierum hebdomadæ, Sabbata namque dies hebdomadæ nuncupantur. 7. Int. i. requietionum, quæ in Sabbatis custodiebantur. Beda. 8. Aug. 3. de cons. Euang. f. cum cælum ab Orientis parte albesceret, needum enim videbatur Sol per terram. 12. Beda. f. per Angelū, vt narrat Matthæus. 15. Int. Beda. in domum scilicet rotundam, quæ erat excisa in petra. 17. Theoph. quem prius viderunt sedentem super lapidem (vt ait Math.) ipsum viderunt postea intus in monumento (vt ait Mar.) quidam tamen dicunt alias fuisse mulieres, quæ dicuntur à Matthæo, alias quæ à Marco. Aug. de con. Euan. duos Angelos viderunt, illum de quo Matthæus foris: & hunc de quo Marcus intus, vel vnus erat qui supra lapidem sedebat à dextris: intra aliqua septa maceræ, ante petram in qua excisa, locus erat sepulchræ. 18. Beda. scilicet meridiana partem sepulcri, erat enim sepulti caput ad Occasum. 19. Seuer. non ex mortali vellere, sed cœlesti lumine splendens. Greg. in hom. candor vestis splendorē nostræ solemnitatē & festiuitatis denunciat. 21. Int. Deus charitas est, timor non est in charitate. Greg. in hom. quasi dicant, quid timeris, quæ vestros conciuēs videtis? 22. Int. à loco. Greg. 23. Int. à causa. Greg. hæc duo dicit, vt intelligatur de quo Iesus loquitur. Theop. Non erubescit Crucem, in hac enim salus hominū. 23. Int. radix amara Crucis euannit, flos vitæ cum fructibus erupit, qui iacuit in morte, surrexit in gloria. Hier. 25. Greg. in hom. f. per præsentiam carnis. 26. Theoph. ideo lapidem reuoluerat, vt locum ostenderet. 27. Int. Mulieribus dicitur vt nuncient Apostolis, quia per mulierem mors nunciata est, per mulieres vita resurgens. Hier. 28. Hier. qui se indignum iudicauit Discipulatu, quod ter Dominum negasset magistrum: sed peccata præterita non nocent, quando non placent. Greg. in hom. si Angelus non nominasset, venire inter Discipulos non auderet: vocatur ergo ex nomine, ne desperet ex negatione. 29. Aug. 2. de cons. Euang. non exprimitur quando id futurum sit. 32. Int. non sicut vidistis. 33. Int. Angelorum & hominum. Theoph. f. ob visionem Angeli, & admirationem Resurrectionis. 34. Theoph. aut propter Iudæos, aut timore visionis detentæ. Aug. de cons. Euang. i. respondere Angelis non sunt ausi, aut nemini custodum, alioquin (vt Math. ait) Apostolis nunciarent.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

8. Int. f. post occasum corporis. 9. Int. i. Christo. 10. Int. f. legem mortis. 12. Beda. reuolutio significat refectionem Sacramentorum Christi, quæ velamine literæ tenebantur. Lex enim lapide scripta est. 17. Int. hic iuuenis formam Resurrectionis timentibus mortem ostendit. Seuer. nescit Resurrectionis senectutem. Ibi ætas nec admittit detrimenta, nec indiget incrementis. 18. Greg. in hom. sinistra præfens vita, dextra perpetua, quam Angelus nunciare venerat. 17. Int. i. vera lætitia. f. hoste depulso, regno adepto. Hier. 10. Int. Hier. f. stipenda sunt quæ præparauit Domino diligētibus se. 30. Greg. in ho. Galilæa, transmigrationis nam quippe Christus à Passione ad Resurrectionem, à morte ad vitam migrauerat: & nos eius gloriā videbimus, si à vitiis ad virtutes migremus. Qui in sepulcro nunciatur. i. mortificatione carnis agnoscitur, in mentis transmigratione videtur. 31. Aug. de cons. Euang. gratia Christi erat de populo Israel ad gentes transmigratione, præparante Domino viam. videbitis ergo cum. i. membra eius inuenietis. 34. Theoph. mulieribus audire, non loqui datum est: discere, non docere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

6. pro. prima. Hebr. 7. id est, dierum hebdomada. 8. f. peruenerunt, cum diluculo essent profecta. b. id est, locum vbi monumentum. c. pro. itaque. d. scilicet, occurrent um in via.

³⁵ Surgens autem Iesus mane prima Sabbati, apparuit ³⁶ Mariæ Magdalena: de qua ciecerat ³⁷ septem dæmonia. Illa vadens nunciauit his qui cum eo fuerant, ³⁸ lugentibus & flentibus: & illi audientes quia viueret, & visus esset ab ea, non crediderunt. ³⁹ Post hæc autem duobus ex his ambulanti-⁴⁰ bus ostensus est in alia effigie euntibus in villam: & illi euntes nunciauerunt ceteris: nec illis crediderunt. ⁴¹ Nouissimè autem recumbentibus illis vndecim apparuit: & exprobrauit incredulitatem eorum, & duriciam cordis, quia ⁴² his qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis, Euntes in mundum ⁴³ vniuersum prædicare Euangelium omni creaturæ. ⁴⁴ Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ⁴⁵ saluus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur. ⁴⁶

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

35. Beda, impletur illud, ad vesperam demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia. Greg. in ho. Samson media nocte de Gaza exiit, & portas tulit: Christus ante lucem resurgens, inferni claustra destruxit. 36. Theoph. cum apparuit, coniungendum est, non cum surgens. 37. Int. quomodo, & ubi hæc apparitio facta sit, Iohannes plenissimè dicit. Beda. e. Beda. mulier culpæ inducitur, quæ mortem primo gustauit, Resurrectionem primò videt, ne perpetui reatus apud viros opprobrium sustineret. 38. Greg. in hom. i. vniuersa vitia, quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur, septem publicani præcedent Synagogam in regnum Dei. Beda, ubi abundauit peccatum, superabundauit & gratia, ne quisquam dignè poenitens, de venia desperaret. 39. Hier. beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. 40. Greg. in ho. fuit hoc non tam illorum infirmitas, quàm nostra futura firmitas: dum enim illis dubitantibus, multis argumentis Resurrectionem legitimus demonstratam, solidamur. 41. Int. quomodo factum sit, Lucas exponit. 42. Aug. de cons. Euang. tenebantur enim (vt ait Lucas) eorum oculi, ne eum agnoscerent. Seuer. Christus Resurrectione nõ vultus substantiam perdidit, sed gloriam acquisiuit. 44. Aug. de con. Euang. Lucas castellum dicit, & hîc Græcè ager magis est, quàm villa: agri verò nomine etiam castella vocari solent. 45. Int. s. die Ascensionis. 47. Int. vt omnes testes sint, & omnibus narrent quod communiter viderunt & audierunt. Hier. 48. Greg. in ho. vt verba quæ discedens diceret, in corde audientium arctius impressa remanerent. 49. Aug. de con. Euang. s. antequàm viderent, cum tamen ipsis prædicantibus, gentes quæ non viderant, essent credituræ. 50. Int. Hier. nunc post acceptum Spiritum sanctum, tamquam vasa limosa, per ignem confirmata. 51. Greg. in hom. i. homini qui habet aliquid commune cum aliqua creatura: & propter quem in terra cuncta creata sunt: vel omni gentium nationi, erat enim prius dictum, in viam gètium ne abiëritis. Theoph. s. credenti, & non credenti. Aug. ad Hesych. non iussit Apostolos ipsos solos prædicationis munus implere, sicut non propter solos dictum est, sed propter vniuersam Ecclesiam: Ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi. 52. Int. Beda. s. fide, quæ per dilectionem operatur. Greg. in hom. si fidem operibus teneat. vera enim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, operibus non contradicit. 53. Theoph. non enim sufficit credere. 54. Beda. in Ecclesia per alios paruuli credunt, sicut ex aliis peccatum pertraxerunt.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

f. Seuer supra vt femina tacebat, nunc Ecclesiæ personam gestans, nunciat & loquitur. g. Seuer. gentibus & Iudæis Resurrectionis fides prædicanda monstratur. 42. Int. i. laborantibus. Hier. Fides hic laborat agens vitam actiuam, illic contemplatiua secunda visione regnat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

37. de quo Iohannes. 20. 43. ita vt non agnoscerent. 44. id est, castellum, seu pagum. 45. aliqui scilicet. Nam aliquos credidisse constat ex Luca. 46. Græcè postea, deinde, seu postea. Hanc quidam aiunt fuisse apparitionem primam factam Discipulis, de qua Lucas & Iohannes, alij ultimam. 47. sic vocabantur Apostoli, et si aliqui deessent, tunc quidem aberat Thomas. h. id est, postea dictum. s. Cum apparuit in Galilea plurimis, dixit autem, pro, præcepit. Hebr.

¹Signa autem eos qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo ^mdæmonia eiciunt, ⁵¹
⁵⁶Linguis loquentur nouis, Serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint, non eis
⁵⁷nocebit. Super agros manus imponent, & bene habebunt. Et Dominus quidem ⁵⁸
⁵⁹Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in calum, & sedit à dextris Dei. Illi au-
⁶⁰tem profecti prædicauerunt ubique: Domino cooperante, & sermonem confirman-
⁶¹te, sequentibus signis. ⁶²

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

m. Greg. in hom. Fuerunt hæc signa necessaria in Ecclesiæ exordio; ut enim fides cresceret, miraculis, tamquam aqua planta, fuit nutrienda; cum fixa radix est, à rigando cessamus; sunt etiam quotidie in Ecclesia spiritualiter. eiciunt enim Sacerdotes dæmones, manus credentibus imponentes per exorcismi gratiam; fideles sancta loquentes, linguis loquuntur nouis; qui malitiam de aliorum cordibus auferunt exhortationibus, serpentes tollunt; qui pestiferis suasionibus non consentiunt, à veneno non læduntur; qui bono exemplo aliorum vitam roborant, super agros manus imponent, ut bene habeant; sunt hæc miracula tanto maiora, quanto spiritualia, & non corpora, sed animas suscitantia. 55. Int. Beda. scilicet, bonis exhortationibus malitiam auferendo ab aliorum cordibus.

56. Theoph. s. intellectuales, vel etiam sensibiles, ut Paulo accidit. 57. Theoph. sæpe in historiis legimus multos venena bibira Christi munitis signaculo, lædere non potuisse. 58. Int. qui de cælo descendit. 59. Aug. de conf. Euang. s. supradicta, & quæ in Actis Apostolorum commemorantur.

* Glo. Psalmista dicit ad Orientem id factum, significans Hierusalem, quæ est in Orientis partibus collocata. 60. Int. scilicet, vnde venerat. Greg. in hom. non aëreum, ut Helias, qui subleuatus est, ut in secreta quadam terræ regione, magna carnis & spiritus quiete viueret vsque ad mundi finem, cum redibit, & mortis debitum soluet. Ascendit verò Helias in curru. alieno enim, ut homo purus, adiutorio indigebat. Christus autem sua virtute ferebatur. 61. Greg. in hom. sedere iudicantis est, stare pugnantis, vel adiuantis. Sic Stephano in certamine posito apparuit, ut adiutor. Aug. de Symbolo. Non intelligamus sessionem, quasi humanis membris positus sit ad dexteram sedentis Patris: sed sedere, id est, habitare intelligitur in dextera. id est, potestate quam accepit ut homo; ut veniat iudicaturus qui primò venerat iudicandus. Dicitur etiam beatitudo Patris dextera; nulla enim illic sinistra miseria.

62. Int. præceptum obedientia, obedientiam signa comitantur. Greg. in hom. 63. Beda. inceptit Marcus ab initio prædicationis Euangelicæ à Iohanne facto, & ad prædicationem Apostolorum peruenit. 64. Theoph. sermo per opera confirmatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

l. id est, miracula. m. s. cum opus erit. 61. significat ut quies beatitudinis, & potestas iudiciaria. n. id est, optimo loco post Patrem, quatenus homo. o. s. ubicumque se offerebat opportunitas.

*
PROOEMIUM B. LVCÆ IN
EVANGELIUM SVVM.

QVONIAM quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quæ in nobis completa sunt rerum, sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt; & ministri fuerunt sermonis: visum est & mihi assecuto omnia a principio diligenter ex ordine tibi scribere, optime Theophile, vt cognoscas eorum verborum, de quibus eruditus es, veritatem.

SENSVS LITERALIS.

1. INT. vt Basilides, & Apelles, & qui sub nomine Thomæ, vel Matthiæ, vel aliorum Apostolorum falsa scripserunt. Ambr. sicut in populo Iudæorum fuerunt pseudoprophetae, sic in nouo Testamento qui Euangelia scribere conati sunt, à bonis numulariis non probata, vt Basilides, &c. Beda. Multos dicit, non tam numero, quàm hæresum diuersitate. Chry. possunt intelligi, & qui bene, & qui secus Euangelia scripserunt; sed per sequentia ostendit, de quibus loquatur. addit enim, quæ in nobis completæ sunt rerum, & sicut tradiderunt, &c. a. Glo. cœperunt, nec perfecerunt. 2. Int. non nos, sed in nobis Deus fecit. c. Orig. id est, manifestissimè ostensæ. 3. Int. s. Euangelij. Orig. non secundum phantasiam, vt aiunt hæretici, sed re vera negotium Christus egit. 4. Chry. ad Apostolos totum refert: par verò erat, vt tradita propagarent, facerentque qui accipiebant quod fecerant qui tradiderant. d. Theoph. Lucas non fuit ex primis discipulis. Beda. alios etiam Euangelistas oportuit ab aliis, qui ipsi interfuerant, intelligere multa, vt Christi infantiam, pueritiam, &c. ¶ Int. non solum corporali, sed potius mentis intuitu. a. Chry. Concordat illud Iohannis, Et vidimus gloriam eius. e. Glo. Duplex in homine perfecto virtus, intentio, & actio: vtrumque in Apostolis, viderunt enim, & ministrarunt. 6. Int. Verbi, quod caro factum est. 7. Int. nō humana voluntate, sed Spiritu sancto intus instigante; cuius gratia geritur, vt id quod bonum est, nobis etiam bonum videatur. 8. Ambr. non negat Deo visum; à Deo enim præparatur voluntas hominum. 10. Ambr. assecuto omnia, non omnia scribere visum est, nec enim mundus caperet: consulto etiam præterit ab aliis scripta, vt propriis quibusdam Euangelia singula rebus eminent. Glo. ea scripsit, quæ ad fidem confirmandam idonea credidit. g. Glo. Studium fuit magis Lucæ res historicè describere, quàm præcepta exprimere. 11. Theoph. Erat Theophilus vir inclytus, & fortè princeps; optime enim, non nisi principibus, & præsidibus, dicebatur. Sic Paulus ad Præsidentem, Optime Feste. 11. Beda. id est, quo quidque ordine gestum, dictumve est. Chry. id est, vt certitudinem habeas, & securus sis.

SENSVS MYSTICVS.

12. B E D A. Theophilus, id est, amans Deum, vel amatus à Deo: qui ergo Deum amat, siue à Deo Bamari desiderat, ad se scriptum Euangelium putet; & vt commendatum pignus conferuet.

ADDIT. AVCT.

* Fuit patria Antiochenus, arte Medicus, Pauli Discipulus. b. id est, contexere. e. Grac. rerum certissima fidei, vel qua plenè credita, & cognita à nobis. πωληγοφογηδων. πληροφογία, plenam fidem facio. πληροφωρία, certa fides. 4. 5. ita completa, seu credita. e. cooperatores. 6. pro, rei. Hebr. vel Christi, qui verbum Dei. 9. quidam affectato verterunt, sed & in eum sensum potest accipi assecuto.

* coniungenda cum assecuto. g. d. res ab initio gestas omnes. f. ἡγεῖς, deinceps, q. d. ordine quo quaque aliam sequatur. 11. Graca vox, etiam potentissimum significat, apparet fuisse virum primarium.

b. pro, agnoscas, agnoscuntur vtrumque cognita. l. Grac. velut Catechismo doctus, seu voce eruditus.

13. ἀσφάλεια, certitudinem.

EVANGELIUM SE- CUNDVM LVCAM.

CAPVT I.

EVI¹T in diebus Herodis regis Iudææ, Sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia: & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elizabeth. Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querela, & non erat illis filius,

SENS. LIT. IN CAP. I.

1. **I**Nt. Iam alienigena regnabat. Chry. qui Iohannem occidit, Terrarcha fuit, hic autem Rex. Beda. prædictū fuerat, Non deficiet Princeps de Iuda, nec Dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est; ex quo enim exierunt ex Aegypto vsque ad Samuelem, Iudices suæ gentis habuerunt, inde Reges vsque ad transmigrationem; post reditum Pontifices gubernabant, vsque ad Hircanū, Regem simul & Pontificem, ab Herode interfectum, cui ab Augusto Cæsare Iudææ regnum datum, cuiusque vigesimo primo anno aduenit Christus. 2. Amb. nō solum a parentibus, sed etiam a maioribus Iohānis nobilitas propagatur, religionis successione venerabilis. Beda. in hom. Iohānes de sacerdotali profapia, vt eo potentiū mutationem sacerdotij prædicaret. Glo. per vitulū hoc Euangelium figuratū. inchoat enim a Sacerdotibus, & in vitulo, id est, Christo pro mundo immolato, consummatur. 3. Beda. Erant Sacerdotes tam de Filiis Eleazar, quā de filiis Ithamar, quorū vices secundū ministeria sua, vt ingrederentur domū Dei, viginti quatuor fortibus Dauid distinxit, in quib. familiæ Abia octaua cōtigit. 4. Theoph. non permittebatur de alia tribu vxorem accipere. b. Beda. in hom. Iustitiæ præcepta quæ populis daret, velut hæreditario iure a progenitoribus Iohannes acceperat. 7. Int. qui non fallitur, vt homines. Amb. perfecta laus ante Deum iustū esse. 8. Amb. Cū mandatis cælestibus obedi-mus, in mandatis Domini incedimus; cū congruē iudicamus, tenere Domini iustificationes videmur. 9. Int. non quod non peccauerint, sed quia per gratiam Dei abluti, peccare desierint. Amb. pro-uidere oportet bona etiam corā hominibus; nulla querela est, vbi & mētis bonitas concordat, & facti.

SENS. MYST. IN CAP. I.

3. **G**Lo. Abia, id est, pater dominus, & congruē in tempore officij patris Domini conceptus est qui patrem Dominum prædicaret.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

1. quasi dicat, regnante in Iudæa Herode, cuius primo anno regni legitimi natus Christus. vbi enim sustulit Sanhedrim. i. Regionum consiliarium collegium, Iudas, quibus antea inuitis regnabat, eum in Regem legitimum suscepit. Huius filij Herodes & Philippus, Tetrarchæ, & Aristobulus, cuius filius Herodes Agrippa, qui Iacobum interfecit, paterq; fuit Agrippa iunioris, qui cum Paulo locutus, uterque autem Agrippa rex Galilææ, Ituræ & Traconitidis. a. s. totius partis Palestine, a 12. tribubus inhabitata. 3. Dauid Sacerdotes in 24. familias diuiserat, vt dicitur 1. Par. 24. vt vicissim per vnā hebdomadam deservirent, eo ordine, qui tunc sorte cuique obtigit: obtigit verd familia Abia octauus locus. 6. i. teste Deo, qui omnia nouit. 8. i. ceremonijs. 9. id est, de quibus nemo queri merito posset. sic Phil. 2. vt sitis sine querela. Gra. ἀμωμον, inculpati, irreprehensibiles.

eo quoddam esset Elizabeth sterilis : & ambo processissent in diebus suis. Factum est autem cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum , secundum consuetudinem sacerdotij , sorte exiit ut incensum poneret ingressus in templum Domini : & omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit autem illi Angelus Domini stans à dextris altaris incensi. Et Zacharias turbatus est, videns : & timor irruit super eum. Ait autem ad illum Angelus, Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua : & vxor tua Elizabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eius

SENS. LIT. IN CAP. I.

10. Int. duae causae memorantur, ut maior appareat virtus. 11. Chry. non erat peccati effectus, sterilitas, nam & iustis accidebat; hæc verò sterilitatis causa, ut audientes Virginē patientem credat. Glo. Diuinitus procurat, ut de sterili Iohannes nasceretur, ut inopinato oru, & tempore miraculi, pararentur homines audienti Prophetæ. 12. Theoph. non solum secundum corpus, sed etiam secundum spiritum ascensiones in corde suo ponentes. 13. Glo. à sabbato hi ad sabbatum ministrabant tempore vicis suae. Amb. tunc vices erant, nunc est perpetuitas. d. Beda. non noua sorte electus est, cum incensum esset adolendum, sed prisca fors significatur, qua in vicem Abia succedebat. 14. Amb. videtur Summus designari Sacerdos. solus enim in intrabat in secundum sanctuarium semel in anno. Beda. Incensum in Sancta sanctorum deferrebat à Pontifice die expiationis, seu propitiationis, scilicet, decima die septimi mensis. 15. Int. notatur summus. Chry. Ingessus est ut oraret pro cunctis. 16. Amb. scilicet, repentē: solet verò dici in Scriptura apparere, quod non potest prauideri. Chry. Manifeste apparuit, & non in somniis, nimis enim arduum annunciabatur; itaque, manifestiore visione opus erat. Damasc. lib. 2. c. 13. non apparent Angeli ut sunt, sed transfigurati, ut possint homines aspicere. 18. Basil. Erat enim alterum holocaustorum. 19. Chry. non potest homo, quantumcumque iustus, absque timore Angelum cernere. Orig. Noua facies apparens, mentem turbat. 20. Athanas. in vita antonij. Si post timorem succedit gaudium, à Domino est visio. securitas enim animæ præsentis maiestatis indicium est: si verò incussa formido permanserit, hostis est qui videtur. 21. Int. facta pro populi redemptione, non pro solole, quam despectabat se posse habere. Aug. de q. Euang. vsque adeo desperabat, ut nec Angelo promittenti crederet. 22. Int. Beda. Ecce ordo salutis exprimitur, cum illius natiuitas prædicatur, qui Redemptori sit iter facturus, prædicando penitentiam, & fidem Christi. Chry. probat exauditam orationem, quod esset habiturus filium qui clamaret, Ecce qui tollit peccata mundi.

SENS. MYST. IN CAP. I.

e. Glo. ingressus Christus in caelum, ut interpellaret pro eorum peccatis, qui adhuc pro foribus expectant orantes, & diligunt aduentum eius. 17. Amb. Apparet Angelus in templo: veri enim Sacerdotis annunciabatur aduentus, & celeste Sacrificium parabatur, in quo Angeli ministrarent: non enim dubites assistere Angelum quando Christus immolatur; apparuit verò à dextris altaris, quia diuinæ misericordiae insigne deferrebat; Dominus enim à dextris est mihi ne commouear.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

e. id est, sacerdotalis functionis. d. inter sacerdotes eiusdem familiae fors mittebatur, ut sciret quo quisque illa hoc domada off. io functurus esset, scilicet, vel adolendi incensum, vel offerendi holocausta. Hinc apparet non, iusse summum Sacerdotem (quod multi putarunt) non enim sorte opus fuisset: itaque non id incensum, de quo Leu. 16. dicit, scilicet, expiationis, sed quod quotidie, mane ac vespere addebatur, de quo Exod. 30. e. scilicet, in sanctum, non in sancta Sanctorum. f. scilicet, in atrio populi. 16. & q. n. visus est, scilicet, corporali visione. 19. scilicet, ad Ang. lica maiestatis aspectum, & sorte sibi timuit, ut illi de quibus Iul. 6. & 13. 21. scilicet, pro populo, nam de prole desperauerat) vel pro Messia aduentu, itaque pro eo gratias agit in amico. g. pro, nam. Heb. 22. quasi dicat, & procuratoris Messia tu pater eris, illi dicitur parere mulier, ex quo concipit.

Iohannem: & erit gaudium tibi & exultatio, & multi in natiuitate eius gaudebunt: erit enim magnus coram Domino, & vinum & siceram non bibit: & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ: & multos filiorum Israël conuertet ad Dominum Deum ipsorum: & ipse præcedet ante illum in spiritu & virtute Eliæ: ut conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem perfectam. Et dixit Zacharias ad Angelum, Vnde hoc sciam? ego enim sum senex: & vxor mea processit in diebus suis. Et respondens Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel qui adsto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizare. Et ecce

SENS. LIT. IN CAP. I.

23. Beda. singularis meriti indicium imponi à Deo nomen, vel mutari. Chry. in Iohannem. quorum virtus ab infanzia resurgere debebat, à principio diuinitus nomen sumebant. Beda. Iohannes. i. in quo est gratia, vel Domini gratia. Glo. ne qua esset dubitatio. futuri nomen designatur. h. Glo. nō paruum Dei munus est, dare liberos propagatores generis, successionis hæredes. 24. Glo. Gaudet pater filio, & tali filio, gaudet alij quibus regni cælestis euangelizaturus erat ingressum: gaudent multi nato Iohanne quia salutē prædicat, nato verò Christo, quia dat. 25. Int. nō virtute corporis. sed animi magnitudine. 26. Theoph. multi magni dicuntur, sed corā hominibus. 27. Amb. delicias hominū, corporisq; lasciuia, magna animi virtute depreffuit. 28. Siceræ nomine Hebræi vocant omne quod potest inebriare. 29. Int. i. manens in vtero. Glo. f. quando intrare Virgine exultauit in vtero genitricis, & præcursoris officium, quoad potuit, impleuit. 30. Beda. Patet Christum Deum esse Israël, in eius enim fide Iohannes baptizabat. 31. Int. prius natus, prius prædicat, prius moritur. f. præcurrit præco Iudicem. 32. Int. f. sancto. 33. Int. f. signorum. Amb. numquam sine virtute spiritus, vel sine spiritu virtus. Orig. non dicit in anima Eliæ, sed in spiritu & virtute. 34. Amb. in Helia virtus conuertendi populos à perfidia; virtus abstinentiæ, & patientiæ, & spiritus prophetandi. In deserto Helias, & Iohannes, ille gratiam Achab non quæsiuit, hic spreuit Herodis; ille Iordanem diuisit, hic ad lauacrum salutare conuertit; hic prioris, ille sequentis Dominici præcursor aduentus. 35. Beda. quod de Helia per Malachiam dictum est. 36. Beda. scilicet, spirituales sanctorum antiquorum scientiam, populis prædicando infundens. Græcus. Iohannes & Apostoli, patribus suis, id est, iudæis, contra Euangelium sæuentibus, veritatem monstrabant, in propriam iustitiam & prudentiam eos attrahentes. 37. Beda. quæ est non de legis operibus, iustitiam præsumere; sed ex fide salutem quærere. 38. Int. præcedet.

39. Theoph. id est, præparatam ad suscipiendum Christum. 40. Chry. scilicet, respiciens propriam ætatem, & coniugis sterilitatem. 41. Int. id est, fortitudo Dei. Beda. q. d. cum promittat Angelus, dubitare non decet. 42. Int. al. adsto. Greg. in hom. Angeli quocumque veniant intra Deum currunt. q. Chry. scilicet, in hoc instanti. ¶ Int. Beda. dat signum quod rogatur, vt quia discretendo locutus est, iam tacendo credere discat. Chry. non hic parcitur intuitu sacerdotij, sed eò amplius plebitur, quod circa fidem cæteris præesse debebat. Glo. taciturnitas, & signum est fidei, quod quæsiuit, & infidelitatis pœna, quam meruit.

SENS. MYST. IN CAP. I.

27. Beda. Non decet vino inebriari, qui Spiritus sancti musto impleri desiderat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

23. significat Dei gratiam, vel Dominus misertus est, quod cohereret cum illo, exaudita est deprecatio. h. f. iste filius causa gaudij. l. pro, de. 28. sic dicitur quicquid inebriare potest, à verbo נכר quod est inebriari. m. f. velut Deo perpetuo consecratus, ut Nazaret, de quibus Num. 6. 29. pro, iam inde ab utero, vel in ipso etiam utero. n. pro. nam. Heb. o. f. Christum qui Deus. 33. Duo hæc sæpè coniungit Scriptura: sic, Spiritus sanctus superueniet, & virtus Altissimi. Accipietis virtutem superuenientis Spiritus. 34. id est, quibus Elias venit, & iterum venturus est. vide Eccl. 48. Mal. ultimo. 35. id est, ut antiqui Patres posteros agnoscant pro filiis germanis; dum Christo credunt, vel efficiat ea ut in posteris sit mens & fides qua fuit in Patribus. 38. id est, ut patet. 39. instructam, apparatus. f. ad Christi fidem & doctrinam recipendam. p. ex incredulitate id. 41. interpretatur fortitudo mea Deus. Reducit autem in mentem reuoluciones à se factus Danieli. 42. f. contemplan, & ad obsequium paratus.

eris tacens, & non poteris loqui vsque in diem quo hæc fiant: pro eo quòd non credidisti verbis meis, quæ implebuntur in tēpore suo. Et erat plebs expectans Zachariam, & mirabantur quòd tardasset ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos, & cognouerunt quòd visionem vidisset in templo. Et ipse erat inuēns illis, & permanfit mutus. Et factum est vt impleti sunt dies officij eius, abiit in domum suam. Post hos autem dies concepit Elizabeth vxor eius: & occultabat se mensibus quinque, dicens, Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines. In mense autem sexto, missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem

SENS. LIT. IN CAP. I.

44. Theoph. tamquam inobediens surditatem incurrit, tamquam contradictor taciturnitatem. nam verbum Græcum, etiam surdum potest significare. 45. Chry. q. d. cum ostendero quod dico, & noueris te iure punitum, tum de pœna eripiam. 46. Int. per hoc scilicet. 47. Theoph. taciturnitatis causam fortè interrogantibus. 48. Beda. Pontifices tempore vicis suæ, non solum ab vxoribus, sed à domorum suarum ingressu abstinabant. 49. Int. officij Zachariæ. Beda. gesta sunt hæc mense Septembri, æquinoctio, quo incipit nox maior esse die. 50. Beda. quia sacerdotalis successio ex stirpe Aarò quærebatur, dabant Sacerdotes operam liberis; nunc verò, quia non successio carnalis, sed perfectio spiritualis inquiritur, sacerdotibus, vt semper altari queant adstare, semper castitas obseruanda præcipitur. 51. Amb. est enim pudor in ea ætate, gestare fœtus indicia; sunt enim quædam tempora præscripta coniugio, quando dare operam liberis decorum est, dum. anni viginti. Erubescit onus parentis, quamdiu nescit mysterium religioni: iactauit enim se post, quia genuisset Prophetam. Glo. datur intelligi defuisse coniungi, neque enim erubesceret partum, si coitum non erubesceret. 52. Orig. i. donec fœtus exultans cum gaudio prophetaret. 53. Int. sistis. 54. Ambr. quamuis partus erubescit ætatem, gaudet se opprobrio caruisse. pudor enim est feminis nuptiarum præmia non habere, quibus hæc sola est causa nubendi. 55. Int. quod non est opprobrium Domini. 56. Int. vigesimo quinto Martij Dominus conceptus est, & passus. Beda. ¶ Glo. Sexto millenario missus est Christus. 57. Greg. in hom. s. Archangelus: summum enim Angelum decuit summum omnium nunciare. 59. Beda. in hom. Aptum humanæ restorationis principium. prima enim perditionis causa, serpens à diabolo missus ad mulierem. Glo. Mulier à diabolo seducta, mortem intulit, Mulier ab Angelo edocta, salutem edidit. Hier. in Ser. Assumpt. semper Angelus est cognata virginitas. Aug. de sancta virginitate. Oportebat caput nostrum de virgine nasci, quo significaret membra eius de virgine secundum spiritum nascitura.

SENS. MYST. IN CAP. I.

50. Beda. Zacharias sacerdotium Iudæorum, Elizabeth, lex quæ spirituales Deo filios gignere non valebat. neminem enim ad perfectionem adduxit lex. Iusti ambo, quia bona lex, & sacerdotium sanctum. processerant in diebus, adueniente enim Christo, incuruantur ad senium; ingrediente Zacharia templum, foris erat multitudo; mystica enim penetrare nequit: dum thymiana imponit, Iohannem nasciturum agnosce; reperit enim doctores Dei gratiam, cum diuinæ lectionis flamma ardēt. Amb. obmutuit, transiit enim ad nos Dei verbum; mutus est, qui non intelligit legem; inuit populus Iudæorum, suorum enim actuum non potest reddere rationem. Beda. Concepit Elizabeth. interiora enim legis Christi Sacramentis abundans; quinque menses, quinque Moysis libri, vel Christi dispensatio in quinque mundi ætatibus. 56. Beda. Christi incarnatio sexta ætate sæculi: est autem Christus æquinoctio vernali conceptus, natus solstitio brumali, nempe lucis incremento, illuminat enim omnem hominem venientem in hunc mundum. 57. Greg. in hom. Gabriel Dei fortitudo, per Dei fortitudinem nunciandus erat, qui virtutum Dominus & potens in prælio, ad debellandas potestates aëreas veniebat. 58. Int. quia Nazareus, id est, Sanctus sanctorum nunciabatur futurus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

43. etiam surdus factus secundum Amb. itaque inuēbant ei, & quidem τῶν, qui nec audit, nec loquitur, & Heb. Charas, obsurdescere & silere significat, quo verbo verisimile est usum Angelum. vide Psal. 27. ver. 1. y. Gr. ἀγγελος. i. ministerij sacri. 48. tempore ministerij prope templum habitabant in domunculis. i. destinatis. s. q. d. leta tamen dicebat, Deo gratias agens. t. pro, vt auferret, q. d. cura ei fuit auferre.

desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid: & nomen virginis Maria:
 Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in
 mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset
 ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum.
 Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum, hic erit ma-
 gnus, & Filius Altissimi vocabitur. Et dabit illi Dominus Deus sedem Dauid patris
 eius: & regnabit in

SENS LIT. IN CAP. I.

60. Ambr. ne temerata virginis aduretur infamia, maluit Dominus de suo ortu, quam de matris pudore dubitari: nec decuit sinistra virginibus opinione viuentibus velamen excusationis relinqui, quod infamata mater quoque Domini videretur: viderentur etiam Iudæi natum ex adulterio persequi. Adde quod diabolus desponsatam videns, partum non potuit habere suspectum. Orig. Si desponsata non esset, cogitasset diabolus conceptum esse diuinum. Ambr. Locupletior etiam testis pudoris maritus adhibetur, qui vindicasset opprobrium si non cognosceret Sacramentum. Glo. voluit nasci de desponsata, ut per Ioseph texeretur genealogia: & ne quasi adultera lapidaretur, & ut haberet solatiū viri. 61. Intr. Ioseph. saluator, quia saluauit Ægyptum a fame: sic iste Mariam ab infamia. 62. Intr. non solum ad Ioseph, sed ad Mariam hoc referendum est. Beda. in hom. oportebat enim de sua quemque tribu, aut familia vxorem accipere. 64. Amb. sola in penetralibus, quam nemo virorum videret, solus Angelus reperiret. 65. Hier. in serm. Assumpt. cæteris per partes præstatur. Mariæ simul se totam infudit gratiæ plenitudo. Glo. plena gratia, quia prima inter feminas virginis munus Deo obtulit, & gratiæ authorem mundo edidit. 66. Aug. serm. de Nati. tecum magis quam mecum. Hier. serm. Assumpt. præcessit nuncium suum Dominus. 67. Glo. quæ virgo & mater, materque Dei. 68. Intr. more humanæ fragilitatis, de Angelica visione, & de insolita salutatione. Amb. trepidare virgineum est, & ad omnes ingressus viri pauere, omnes viri affatus vereri. 69. Græcus. non visione: aslucta enim erat visionibus his. 70. Amb. benedictionis nouam formulam mirabatur. Græcus. nec obstat per incredulitatem, ut Zacharias: nec statim parer ex leuitate. ut Eva. 71. Orig. si similem legisset ad aliquem factum sermonem, utpote docta in lege, non fuisset salutatione quasi peregrina exterrita. 72. Beda. quasi familiaris notam vocat ex nomine. 73. Chry. humilibus Deus dat gratiam. Græcus. splendore pudicitæ gratum se habitaculum Deo præparat. 74. Græcus. celeritatem & præsentiam denotat. 75. Intr. hic verum hominem de substantia materna carnis Angelus asserit. 76. Græcus. scit non parer. 77. Beda. i. Saluatorem, seu salutarem. Cyril. Nomen nouum quod os Domini nominauit. 78. Glo. Magnus erat ante partum Virginis: sed potentiam, quam Filius Dei naturaliter habet, homo ex tempore erat accepturus. Amb. Iohannes magnus ut homo, hic ut Deus. Græcus. Carnis assumptio Deitatis celsitudini non derogat, sed humanitatis humilitatem sublimat. 79. Græcus. non dicitur fieri, vel generabitur, est enim ab æterno. 80. Basil. i. regnum, sed indissolubile. Glo. Israëliticam plebem. ee. Beda. in duabus naturis vna persona demonstratur. 81. Intr. in præsentī vita corda inhabitans, regnabit in futuro, de exilio ad gloriam vocans.

SENS. MYST. IN CAP. I.

65. Glo Maria, typus Ecclesiæ immaculatæ, & nuptæ, quæ non de spiritu concipit. 63. Intr. Beda. Maria maris stella, vel domina, quæ lucem fluctuantibus in sæculo genuit, & Dominum totius mūdi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

60. Viroq; traditam. v. corporali specie. x. χαῖρε, saluo, Ave, gaude fortè dixit. 7. שְׁלוֹם pax tibi. 65. μεγαλειότητα, valde gratiosa. s. apud Deum, seu valde Deo grata. χαῖρε, gratum facio, sic solemus dicere sermonem plenum gratia. 66. s. est faciens, & inhabitans: sic Angelus Gedeoni, & Booz, messoribus. 2. i. apud Deum benedictione extollens sic Iudith. 13. aa. q. d. tu sola inter mulieres expers maledictionis. 67. pro, inter mulieres. bb. vidisset. 68. incertum an solita fuerit Angelos videre. cc. pro, obtinisti. Heb. 76. alludit ad Isa. 7. ubi ipsa Virgo dicitur vocatura, nempe ipsa mater, non Ioseph. pater. 78. quippe Deus: itaque non additur ut in Iohanne coram Domino. 79. q. d. semper fuit. 80. iuxta illud Isa. 9. super solum Dauid. &c. dd. Dauid promissam semini, & in illius fide adumbratā: regnauit enim prius super Iudam, tum super alias tribus: & Christus prius super Iudæos, tum super gentes. ff. pro, id est.

domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis, Dixit autem Maria ad Angelum,
 Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit
 ei, Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoque &
 quod nascetur ex te sanctum vocabitur Filius Dei. Et ecce Elizabeth cognata tua, &
 ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis est sextus illi quæ vocatur sterilis:
 quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria, Ecce an-
 cilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab illa Angelus. Exur-
 gens autem Maria in diebus illis, abiit in

SENS. LIT. IN CAP. I.

82. Chry. f. his qui ex Iudæis crediderunt. Beda. scilicet Ecclesia. 83. Græc. Solius Dei est regnare
 in æternum. 84. Int. Beda. Esaias. Et pacis eius non erit finis. 85. Græc. etiam in quantum homo.
 86. Int. in sæcula sæculorum laudabunt te. 87. Int. Ambr. faciendum credit, quæ, quomodo fiet,
 quærit Amb. legerat, Ecce virgo concipiet, idè futurum credit: sed quomodo fieret, non legerat.
 Greg. Niss. Angelus partum annunciat, ipsa virginitati innititur, apparet autem hinc non causa copu-
 læ desponsatam fuisse, alioqui non fuisset admirata. 88. Int. f. vt concipiam, & pariam, quæ in virgini-
 tate manere disposui. 89. Int. ecce tangit, quod ipsa vouerat castitatem. 90. Chry. q. d. non quæras
 ordinem naturalem in his, quæ naturam superant, imò si virum experta fuisses, non habereris digna
 mysterio: decebat Dominum participare nobiscum natiuitatem, itaque ex vtero nascitur: & discrepa-
 re, idè ex Virgine. Greg. Niss. tabulas naturæ nostræ culpa confractas, denuò verus legislator dolat.
 91. Chry. f. Christus. 92. Int. f. contra omnia incentiua vitiorum. ¶ q. d. dabit tibi vmbra contra
 omnem tribulationem. Greg. 18. moral. cap. 12. significatur vtraque natura, vmbra enim à lumine &
 corpore fit: erat autem incorporeum lumen incorporandum: obumbrabit ergo, id est, incorporeum
 corpus accipiet. Beda. concupiscentiæ non erit æstus, vbi vmbra faciet Spiritus sanctus. 93. Basil.
 lib. de Spir. sanct. significatur naturæ communio, cum matre. 94. Int. quia non per virilem coitum.
 Greg. 18. moral. nos etiam sancti effimur, non tamen nascimur. 95. Theoph. declarauit Trinitatem
 Angelus, Spiritum sanctum commemorans, & Filium, & Patrem. 96. Chry. sermonem per sensibilia
 suadet, non memorauit autem Saræ, vel Rebeccæ exempla: quia antiquiora. Glo. non quasi incredu-
 lam exemplis hortatur ad fidem, sed credenti alia mysteria replicat. 97. Greg. Nazianzen. nutu su-
 perno contigit, vt Regium genus Sacerdotali iungeretur, vt Christus Rex & Sacerdos, ab vtrisque se-
 cundum carnem nasceretur: & quidem Aaron coniugem, ex tribu Iuda accepit Elizabeth. Glo. & Ioja-
 da Pontifex de tribu Regali vxorem habuit Iesabæth. h. h. Int. scilicet, Martius. 11. Int. scilicet, à
 Conceptione. 98. Aug. 26. cont. Faust. cap. 5. vt præterita non fuerint, fieri non potest: quomodo enim
 vera in eo quod vera falsa sint? 99. Int. ecce prompta obedientia. 100. Ambros. vide humilitatem:
 ancillam se dicit quæ mater eligitur: decebat humilitatem proferre, quæ humilem erat paritura.
 101. Int. quasi dicat, fiat sine virili semine conceptus in virgine. 102. Beda. scilicet, accepto vir-
 ginis consensu. Euseb. us. stupens in virgine virtutis plenitudinem. 103. Ambr. non dubitans, sed læ-
 ta pro voto, religiosa pro officio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

82. spirituali, scilicet, Ecclesia. 87. non dubitat, sed modum quarit, vouerat enim etiam ante despon-
 sationem virginitatem, secundum Aug. 1. 89. sic solet qui vouit, v. g. abstinere à vino, dicere, Non bibo
 vinum, & c. id est, caliculus illibetur. sic Act. 1. Superuenientis Spiritus sancti. 92. id est, conteget te. sic
 scapulis suis obumbrabit tibi, pro, te: significatur verò pro viri virtute & complexu, futurum Dei comple-
 xum, & virtutem. 93. id est, tua substantia. 94. non, vt alij, immundi nascuntur. 97. miscebantur in-
 terdum viribus per matrimonium. Erat autem Elizabeth patre Aaronica, matre ex David. m. m. nota erat
 vulgè sterilitas. 101. Consentientis id, simul & optantis.
 103. comitante, vt creditur Ioseph, præsertim cum propè esset Pascha, quo omnes ascendebant Hie-
 rusalem.

montana cum festinatione in ciuitatem Iuda : & intrauit in domum Zachariae,
 & salutauit Elizabeth. Et factum est vt audiuit salutationem Mariæ Elizabeth,
 exultauit infans in utero eius, & repleta est Spiritu sancto Elizabeth, & exclama-
 uit voce magna, & dixit, Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ven-
 tris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat mater Domini mei ad me? Ecce enim, vt fa-
 cta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio infans in utero meo,
 & beata quæ credidisti, quoniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Domino. Et
 ait Maria,

SENS. LIT. IN CAP. I.

104. Int. non retardat asperitas itineris. Theoph. Habitabat Zacharias in montanis. 105. Int. non
 gaudet diu in publico videri. Amb. præ gaudio festinat. Orig. festinabat Iesus Iohannem sanctificare.
 Amb. nescit tarda molimina Spiritus sancti gratia. 106. Int. vt grandæ prægnanti iuencula defer-
 uiret. Amb. venit iunior ad seniore, superior ad inferiorem, non à publico virginitatis pudor, non à
 studio asperitas montium, non ab officio prolixitas itineris retardat. 107. Int. quasi congratulans de
 dono, quod eam accepisse dicerat. Amb. Prior salutauit, decet enim virginem humilem esse, & deferre
 senioribus. 108. Amb. citò præsentia Dominicæ beneficia declarantur. 109. Amb. hæc vocem prior
 audiuit, Iohannes prior gratiam sensit, illa Mariæ, iste Domini sensit aduentum. 110. Int. quia sen-
 rat aduentum Domini. Græc. Propheta acutius parente videt, & audit, salutatque Prophetatum, &
 quia verbis nō potest, saltat: sitque tripudium natiuitate antiquius: inspicit non palpebris, sed Spiritu.
 ex tunc Dominus Iohannem in Prophetam constituit. Glo. inchoat præcursoris officium, apparet ve-
 rò quod Angelus dixerat, Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero. 111. Orig. s. propter Filium. Glo.
 Filius repletus, replet & matrem. 112. Amb. quæ se antè occultauerat, iactare cœpit, quia generaue-
 rat Prophetam. 113. Int. non tam clamorosa, quod deuota. 114. Int. quia magna dona Dei cognouit.
 115. Int. Prophetant matres Spiritu paruulorum. 116. Int. non solum inter mulieres benedicta, sed
 inter benedictas maiori benedictione insignis. Orig. nulla vñquam tantæ gratiæ particeps. Beda. ea-
 dem voce qua à Gabriele benedicitur: nempe Angelis, & hominibus veneranda. 117. Theoph. ratio
 est, solet enim in Scriptura, & accipi pro quia. 118. Int. non sicut alij homines benedicti: sed sicut
 Apost. ait, Qui super omnia Deus benedictus in sæcula, & per quem benedictio venit aliis. n. n. Be-
 da. de quo illud, De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. 119. Orig. ex sola enim Maria pro-
 cessit. Euseb. hoc contra Eutycheem: Fructus enim eiusdem naturæ cum planta. 120. Int. Amb. quasi di-
 cat, quantum bonum mihi accidit, quod mater Domini venit ad me; sed qua mea iustitia, quibus
 meis meritis? Orig. Conuenit cum filio; nam & Iohannes se indignum sentiebat aduentu Christi ad
 se. 121. Aug. ad Dardanum. Cognouit quid illa exultatio significaret, scilicet, venisse matrem infan-
 tis, cuius esset futurus præcursor. 122. Aug. ad Dard. non dixit in fide, fortè tamen acceleratus est
 Iohanni usus rationis & voluntatis. 123. Amb. Non dubitauit Maria, sed credidit. pp. Greg. in
 Ezech. non solum de præterito, & de præsentis, sed & de futuro prophetauit. qq. Glo. apparet verba
 Angeli ad Mariam dicta, per spiritum intellexisse:

SENS. MYST. IN CAP. I.

104. Amb. quo iam Deo plena, nisi ad superiora cum festinatione conscenderet? Beda. concepto
 mente Dei verbo, ascendendum ad virtutum cacumina amoris gressu: & ciuitas Iudæ, id est, confes-
 sionis & laudis penetranda: & in perfectione fidei, spei, & charitatis, quasi tribus mensibus commo-
 randam. 105. Amb. Discite virgines non demorari in plateis, non in publico miscere sermones.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

105. ob latitiam, & pudorem morandi diu in publico, & quia à Spiritu sancto agebatur. 110. in eleganti
 saluti, seu saltanti: videtur Christum agnouisse. vnde Ecclesia, Senferas Regem thalamo manentem.
 111. sci licet, accepit maiorem gratiam. 116. Eadem verba Spiritus sanctus per hanc profert, quæ paulo
 antè per Angelum, quasi dicat, felicissima tu, & felicissimus fructus, &c. 117. pro, quia. Heb. sic i. sal. 107.
 Et vana salus, pro, quia vana salus. 120. pro, quo meo merito. 00. simul conceptus factus, & animatus,
 & verbo unitus. 122. Græc. ἀγαννίζω, gesticulatione latantis. r. r. id est, Domini nomine, vel iunge cum,
 perficientur.

Magnificat anima mea Dominum: & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.
 Quia respexit humilitatem ancilla suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes
 generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen eius. Et mi-
 sericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. Fecit potentiam in brachio
 suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: & exaltauit hu-
 miles. Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes. Suscepit Israël puerum

SENS. LIT. IN CAP. I.

124. Int. audita responsione Elizabeth, qua beatam praedicauit, matrem Domini appellauit, fide
 fortem laudauit, non amplius tacere poterat dona quae perceperat, & quae virginali pudore acceptum
 oraculum tegebat silentio, iam congruo tempore patefecit. Ambr. congruè ante Iohannem Elizabeth
 prophetat, & Maria ante Dominum natum; ut à mulieribus sicut peccatum cepit, ita bona inchoat.
 Orig. Magnificatur Deus, quando eius imago grandis efficitur. Glo. Deo nihil potest adiungi,
 sed magnificatur in nobis, dum Christo per iustitiam conformamur. 125. Int. Ambr. Anima & spiritu
 Deo Patri deuota & Filio, vnum Deum ex quo omnia, & vnum Dominum per quem omnia, pio ve-
 neratur affectu. 126. Int. scilicet, Patrem. 127. Basil. primus fructus Spiritus, pax, & gaudium.

128. Basil. idem animam dicit & spiritum. 129. Int. f. Filio Saluatore. 130. Græcus. q. d. se prouit-
 dit, non ego expectaui, humilibus eram contenta. Aug. Serm. Assumpt. Respexit, id est, approbauit.
 Glo. totum gratiae attribuit. 131. Aug. Serm. Assumpt. Facta est Maria humilitas scala per quam
 Deus descendit ad terras. Orig. Humilitas virtus est quæ à philosophis modestia dicitur. 132. Græ-
 cus. hoc spiritu sancto tacta, praedicat. 133. Int. Iudeorum, & Gentium. ¶ aliàs: omnes gentes. Theoph.
 id est, credentium nationes. 134. Int. sub. &. 135. Theoph. scilicet, ut creatura ederem Creatorem.
 Beda. Respicit hoc ad initium carminis, Magnificat anima mea Dominum. Sola enim anima cui Deus
 magna facere dignatur, dignis eum præconiis magnificare potest. 136. Int. quia singularis potentia
 culmine omnia quæ fecit longè transcendit, & inuocatio huius nominis sanctitatis facit participes.

137. Beda. à specialibus donis, ad Dei generalia iudicia se conuertit. 138. Beda. quasi dicat, non mi-
 hi solum magna fecit, sed in omni gente, quæ timet Deum, acceptus est illi. 139. Græcus. Miseretur
 his, quos timor compescit; quique ad fidem, & poenitentiam conuertuntur; obstinati enim sibi clau-
 dunt ianuam pietatis. Theoph. timentes, & nunc & in futuro sæculo misericordiam consequuntur.

140. Int. & hoc per Filium. 141. Beda. id est, Filio, per quem fecit mundum. 142. Cyrill. f. dæmo-
 nes. Theoph. f. Iudæos. 143. Int. i. voluntate. 144. Int. pro, deponat. Græcus. De cordibus hominum dæ-
 mones expulit. 145. Glo. qui se exaltat, humiliabitur: qui se humiliat, exaltabitur. 146. Basil. super
 Psal. 5. Gentiles Christo adherentes. Glo. f. aeterna desiderantes. 147. Basil. f. Iudæos, Lege & Prophe-
 tis diuites. Glo. f. terrenis gaudentes. 148. Int. Beda. sicut Medicus ægrum. Glo. post generalem diuinæ
 pietatis, & iustitiæ commemorationem, ad Incarnationis dispensationem conuertitur. 149. Basil. f.
 spiritualem, Deum per fidem videntem, vel etiam carnalem: nam multi Iudæi crediderunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

124. pro, laudibus offert, magnum predicat, sic beatificare, beatum predicare. 125. i. interiora, non so-
 la lingua. 127. prateritum pro praesente, est verò id affectus, ut magnificare intellectus. 128. pro, ani-
 ma, repetitio, more Hebr. q. d. anima quanta est. s. s. id est, propter Deum, vel Dei beneficium. 129. id est,
 Saluatore, sic illud, Exaudi nos Deus salutaris noster. 130. i. Non est auersata tanta Maiestas. 131. πε-
 νιων, paruitatem, abiectiōem: nam virtus dicitur πενιωνος, Latine modestia, animi submissio.
 sic illud, Reformabit corpus humilitatis nostrae. i. vile, ignobile. t. t. scilicet, tempore, vel hac de causa.

133. f. filium, scilicet, qui nunquam defuturi. 135. μεγαλεια, magnalia, magnifica. 136. id est, purum,
 colendum, & quidem αἶν, quasi αἶν, ab αἰσέμεν, colo, veneror. & Hebr. וָרָר reuerendus, purus.

138. id est, in omnes omnium seculorum. 139. Religiosè colentibus, respondet potentia, & sanctitati
 timor & reuerentia. & ῥοβὸρ, robur. 141. scilicet, Filio, vel virtute. q. d. exerto brachio ostendit quan-
 tum posset. x. x. scilicet, perdens vires auferens, conatus frustrans: sunt autem praeuirta pro praesenti.

142. Græc. Ἀγνοία, cogitatione. sic Psal. 32. Dominus dissipat consilia gentium. a. Græc. αὐτῶν, ipso-
 rum. b. δυνάτες, primores. c. id est, abiectos in oculis suis. d. ἐξαρτίσθαι, emisit, scilicet, à se. 148. αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ,
 quod est proprie succurrentis, aut manum porrigentis. e. id est, seruum, se colentem scilicet.

suum memorari misericordiæ suæ. Sicut locutus est ad patres nostros Abraham, & semini eius in secula. Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus: & reuersa est in domum suam. Elizabeth autem impletum est tempus pariendi: & peperit filium. Et audierunt vicini, & cognati eius, quia magnificauit Dominus misericordiam suam cum illa, & congratulabantur ei. Et factum est die octauo venerunt circumcidere puerum, & vocabant eum nomine patris sui Zachariam. Et respondens mater eius, dixit, Nequaquam, sed vocabitur Iohannes. Et dixerunt ad illam, Quia nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri eius, quem vellet vocari eum. Et postulans pugillarem, scripsit, dicens, Iohannes est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertum est autem illico os eius, & lingua eius, & loquebatur benedicens Deum. Et factus est timor super omnes vicinos eorum: & super omnia

SENS. LIT. IN CAP. I.

150. Int. id est, vt memor esset. Basil. impleuit Abraham promissum. Glo. quod hominem redemit, non meritum hominis, sed diuinæ pietatis donum. 151. Beda. Non tam carne, quam fide. 152. Glo. & in finem seculi non deerunt credentes: & erit beatitudo perpetua. 153. Int. s. post partum eius. Amb. quantum putamus præsentia profuisse, quæ solo ingressu tantum profuit? Theoph. Recessit quando Elizabeth erat paritura; non enim cõueniebat præsentem esse virginem multitudini ad partum cõuenturæ. 155. Amb. habet sanctorum editio lætitiæ plurimorum. 156. Chry. præfixit Deus hunc terminum, vt in tenerrima ætate leuior esset dolor. 157. Chry. post circumcisionem imponebatur nomen, prius enim oportet sumere signaculum Domini, & postea nomen humanum. 158. Int. Amb. Beda. Spiritu prophetæ didicit, quod non didicerat à marito; non poterat ignorare prænunciū, quæ prophetauerat Christum. 159. Int. Amb. Beda. Sicut ab Angelo Zachariæ erat prænunciatum. 160. Int. Amb. Beda. aduerte hoc nomen non esse generis, sed varis. 161. Int. Amb. quia incredulitas affatum ei eripuit & auditum, nunc interrogatur. 163. Int. Amb. Beda. hoc nomen nos non imponimus, quia iam à Deo accepit, habet suum nomen, quod agnouimus, non quod elegimus. 164. Int. s. conuenientiam inter patrem & matrem. 165. Int. Amb. iam soluit fides linguā, quam incredulitas ligauerat. Greg. Naz. Editus Iohannes Zachariæ soluit silicium; absurdū enim, voce verbi progressa, patrem manere elinguem. 166. Theoph. Fiebant omnia dispēsaui, vt Christi testis fide dignus haberetur. Beda. Futurus Prophetæ præmissis commendatur auspiciis.

SENS. MYST. IN CAP. I.

• 154. Ambr. Verbum plenitudinis in sola iustorum generatione ponitur, plenitudinem enim habet iusti vitæ; dies impiorum inanes. 155. Amb. in ortu iusti futuræ vitæ insigne præmittitur; & exultatione vicinorū præfiguratur. 156. Glof. Circumcisio resurrectionis figura octauo die. s. post Sabbatum facta. 165. Beda. Loquitur Zacharias octauo die: per Domini enim resurrectionē legalis Sacerdotij arcana patuerunt. Glo. multi sacerdotes obdierunt fidei, & Christi dona prædicauerunt. 166. Glof. tempore resurrectionis Domini prædicata Christi gloria, salubris timor, & Iudæorum, & exterarum gentium corda concussit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

150. id est, vt se memorem declararet. 151. sub. exhibenda, s. misericordiæ, vel sicut locutus est. Solent in Scriptura casus variari, sic Psal. 102. Iustitia illius in filios filiorum, ijs qui seruant testamentum eius, semen autem Isaac, Iacob, David. 152. i. in perpetuum. f. usque ad partum, secundum quosdam, quod negant alij meritū ob pudorem virginis, & multitudinem eo tempore confluerant. g. s. magna usus misericordiæ, liberans opprobrii sterilitatis, & talem dans prolem. 155. συναγαγον, congaudebant, ita illud impletum. Multi in natiuitate eius gaudebunt. 157. i. vocari volebant, imponebant nomen, ut circumcisione, vt nunc in baptismo, quo tempore quis Dei populo adscribitur. 158. Edocta s. à Spiritu sancto, nec enim citauit mariti auctoritatem. 162. s. per nutus. h. id est, tabulam ceratam qua stilo scribitur. Græc. πινυδιον, tabellam. 163. q. d. id ei nomen omnino imponendum, quia sic Deus vult. 166. sci-jcet ex admiratione.

montana Iudææ diuulgabantur omnia verba hæc : & posuerunt omnes qui audierant in corde suo, dicentes, Quis putas puer iste erit ? Etenim manus Domini erat cum illo. Et Zacharias pater eius repletus est Spiritu sancto, & prophetauit dicens, Bene dictus Dominus Deus Israel : quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ. Et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui : Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt Prophetarum eius. Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : & memorari testamenti sui sancti. Iurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis. Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, seruiamus illi. In sanctitate & iustitia coram ipso.

SENS. LIT. IN CAP. I.

m. Excitati miraculo; & timore stupefacti. n. Int. tacite euentu rei expectantes. 167. Amb. Bonus Deus non solum ablata restituit, sed etiam insperata concedit; nouit mutare sententiam, si troueris emendare delictum. 168. Int. scilicet, vel sit. 169. Int. Beda. si longa infirmitate tabescerem, ¶ Int. quasi dicat, apparens in carne, quasi longius à se recedentes iustificare curauit. Beda. quod proximè faciendum cognouerat, propheterico more, quasi factum narrat. 170. Int. Sanguine filij redemit, sub peccato vendit. Beda. 171. Int. quam suam visitando fecit. Beda. 172. Int. i. firmam celsitudinem salutis. Beda. cornu excedit carnem, & regno Christi mundus, & carnis gaudia superatur; in cuius figuram David & Salomon cornu olei sunt Reges consecrati. Chry. Cornu vocat potestatem, gloriam, & famam. brutis enim, loco muniminis, & gloriæ cornua data. Orig. sic illud, Vineam factam est in cornu. i. in Christo. Glo. cornu nec caro, nec os; & in Christo nec tantum caro, nec tantum diuinitas. 173. Int. quia de Iudæis nascetur.

174. Int. s. de femore David natus. 175. Beda. tota enim vetus Scriptura prophetice de Christo processit, redduntque ei testimonium Adam, & ceteri Patres sanctis suis. 176. Beda. explicat proximè dictum. 177. Origen. scilicet, spiritualibus. 178. Glof. scilicet, hominum & demonum. 179. Theoph. Christi gratia etiam ad illos qui mortui erant extenditur. omnes enim per eum resurgunt; impleuit etiam Patrum spem & desiderium. Glof. misericordiam Patribus promissam in nobis impleuit. 180. Int. i. memorem se ostenderet, vel memores nos faceret. t. Theoph. de quo benedicens benedicam tibi, & multiplicabo te. 181. Int. sub. & ad faciendum. 182. Int. Beda. si in te benedicentur omnes cogitationes terræ. Basil. Verbum Dei, est loco iuramenti. 183. Beda. Abraham sanctus Ecclesiæ cætus promissus, David autem Christus ex eo nasciturus, ideo David in Cantico promissus. 184. Int. s. per carnem, vel per fidem. 185. Orig. quidam liberantur ab hostibus, sed non absque timore, Christus nos repente ab eis segregans adduxit ad fortis propria mansionem. 186. Int. intellectu. 187. Int. operatione. Chry. Sanctitas circa Deum, iustitia circa homines. 188. Int. non in conspectu hominum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

l. pro, res. Heb. m. pro, attende cogitarunt. o. verba Euangelista. Gra. & pro, quia, sensus est, potentiam enim suam Deus in eius ortu declarabat. 168. scilicet, sit, id est, laudatur. p. s. à Iudæis singulariter cultum. 169. scilicet, per filium, vel ipse filius, qui Dominus Deus; sensus est, visitando redemit populum. 172. Cornu, potentiam significat, & gloriam, quasi dicat, salutem robustam & inuictam. q. pro, salutare. 174. s. suscitans regnum spirituale collapsum. vide Psalm. 131. — eck. 29. ubi idem verbum Heb. quod illic versum, producam, hic pullulabit, significat facere germinare. r. loqui, pro, promittere. Heb. sic supra. Sicut locutus est ad Patres nostros. s. scilicet, Sancto spiritu afflatorum. 175. pro, qui à seculo fuerunt. 176. scilicet, crexit, vel locutus, scilicet, se liberaturum nos. 179. scilicet, etiam illi participes redemptionis. unde Zach. 9. vel sensus est, ut pro sua misericordia faciat quod patribus promiserat. 180. pro, memorem se declararet. t. s. promissionis, & pacti. 181. pro, iurifurandi: legitur enim Græcè à memorari, vel sub. ut præstet, seu faciat. 184. iungendum, cum seruiamus. 186. i. pietate in Deum. 187. scilicet, erga homines.

omnibus diebus nostris. Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: præbis enim ante faciem Domini parare vias eius. Ad dandam scientiam salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordiae Dei nostri in quibus visitauit nos, Oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris, & ymbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Puer autem crescebat, & confortabatur spiritu: & erat in desertis, vsque in diem ostensionis suæ ad Israel.

SENS. LIT. IN CAP. I.

189. Int. non ad horam. Beda. qui ante mortem ab eius seruitio discedit, vel coram hominibus tantum iustus esse contendit, nondum perfecte liberatus. 190. Amb. conuertitur ad Prophetam, ne cum publica numeraret, sua quasi ingratus tacuisse videretur; potuit verò vocem patris audire natus qui in vtero Mariæ salutationem audiuit, habebat intelligendi sensum, qui exultandi habebat affectum. Beda. propter eos qui aderant ita loquitur, prædicans quæ per Angelum didicerat. 191. Beda. Audiant Arriani Christum vocari Altissimum, sicut in Psalmo dicitur, Ipse fundauit eam Altissimus. ¶ Theoph. scilicet testimonium perhibendo. 194. Beda. ne temporalis salus intelligeretur. Theoph. Dei est dimittere peccata. 195. Int. non hominum meritis. 196. Int. i. per quæ viscera. 197. Int. scilicet assumpta carne. 198. Int. scilicet verbum Patris ortum veræ lucis aperiens. Beda. 199. Int. scilicet visitauit vt illuminaret. 200. Greg. 4. Mor. i. mentis obliuione, in qua Iudæi vel carnis morte: vera enim mors qua anima separatur à Deo, vel imitatione diaboli, qui in Apocalypsi mors dicitur. 201. Chry. non ambulabamus in tenebris, sed sedebamus. 202. Int. Beda. prius illuminantur corda, postea opera diriguntur. 203. Theoph. i. affectus. 204. Theoph. via pacis, est via iustitiæ. 206. Int. scilicet corpore. Orig. scilicet spiritu semper ad meliora tendens. 207. Theoph. simul cum corpore spirituale donum crescebat. Orig. natura humana infirma, itaque spiritu confortanda. 208. Beda. Prædicator poenitentiae futurus, vt liberius auditores à mundi illecebris sustollat. Orig. in desertis apertius cælum, familiarior Deus, illic vacabat orationibus, cum Angelis conuersabatur. Theoph. vt extra multorum malitiam nutriretur, & neminem vereretur arguere. 209. Theoph. scilicet donec Deo placeret ipsum demonstrare.

SENS. MYST. IN CAP. I.

192. Greg. 19. Mor. qui prædicando corda audientium mundat, venientis sapientiæ ad cor viam præparat. 205. Amb. multis prophetizat Zacharias, paucis Elizabeth. mulieris enim magis diuina discere, quàm docere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

192. pro. ad parendum, quod quid sit statim explicat. 193. non salutem. 194. id est, qua per remissionem obtinetur. 195. qua contingit, & non meritis. 196. pro. per qua. 198. nomen est, & accipitur pro Messia. vt Zach. 6. ¶ u. uingendum, cum visitauit. 199. pro. vt illuminet. 200. id est, tenebris morti similibus, vel qua mortis metum incutiunt. 201. scilicet, non valentes ambulare. 203. id est, affectus. 205. pro. pacificam, prosperam, nempe viam iustitiæ cuius opus pax. 207. id est, fiebat robustus. 208. ne hominum commercio labem contraheret, vt libere posset reprehendere, neminem reueritus, vt diu cum Deo colloqueretur, vt rigidam vitam ageret, maiorq; postea autoritate prædicaret. Denique ne suspectum esset de Christo testimonium, si cum illo fuisset conuersatus. 209. anno vitæ suæ 29. eo enim se cepit manifestare, & Christum prædicare.

CAPVT II.

EACTVM est autem in diebus illis exiit edictum à Casare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis. Hæc descriptio prima facta est à præside Syria Cyrino. Et ibant omnes vt profiterentur, singuli in suam ciuitatem. Ascendit autem & Ioseph à Galilæa de ciuitate Nazareth, in Iudæam, in ciuitatem Dauid quæ vocatur Bethlehem, eo quòd esset de domo & familia Dauid, vt profiteretur cum Maria desponsata sibi vxore prægnante. Factum est autem cum essent ibi, impleti sunt dies vt pareret. Et peperit filium suum primogenitum, &

SENS. LIT. IN CAP. II.

1. **I**ng. quibus crescebat Iohannes; vel quibus Maria in domum reuerfa est, post tres menses, quibus Icum Elizabeth mansit. 2. Græcus. s. quadragesimo secundo eius imperij anno. ¶ Beda. Pacatissimo tempore nasci voluit pacis amator; nullum maius pacis indicium, quàm totum orbem describi, cuius moderator Augustus, qui maxima duodecim annis circa Christi natiuitatem pace regnavit, bellis toto orbe sopitis. Glo. fiebat hoc vt agnosceret Rex numerum hominum: est autem hic primùm Iudæa facta stipendiaria Romanis. 4. Græc. s. ad tributa soluenda. 6. Beda. s. earum quæ totum orbem concluderunt, vel primùm cæpit quando iste in Syriam missus est. c. Glo. in qua Iudæa est media, & quasi vmbilicus totius terræ: ibi ergo primùm cæsus exigitur, & inde vsque ad fines terræ; soluebatur autè denarius Casari, id est, decem nummi. 7. Amb. Additur nomen, vt temporum series designetur. 8. Beda. Diuina dispensatio, vt Dominus alibi conceptus, alibi natus, Herodis furorem facilius euaderet. 10. Inter. vbi conceptus est Christus. Int. qui gerebat typum Christi. Greg. iudicatur completa esse promissio facta Dauid, de fructu ventris tui, &c. 13. Beda. Christus ob nostri liberationem seruitio subditur. 14. Greg. Nyffe. quod ex muliere nascitur, humilitatem redolet; quod verò ex virgine hominem transcendit, huius iucunda portatio, partus facilis, & cum gaudio, absq; corruptela natiuitas. 15. Int. Beda. non postquam alij sed antequàm nullus. Hier. contra Heluit. Si non est primogenitus, nisi quem sequitur alius, non deberentur Sacerdotibus primogenita, nisi alij etiam nascerentur.

SENS. MYST. IN CAP. II.

3. **R**eg. in hom. mundus describitur, quia ille apparebat in carne, qui electos scriberet in æternitate. Amb. ab initio synagogæ censu vetusto, nouus census Ecclesiæ probatur. Non Augusti, sed Domini est terra, & plenitudo eius. Beda. Christus, Aug. id est, augere desiderans, & sufficiens. a. Theophy. Colendus erat vnus Deus, vnde vnus Rex orbi imperasse describitur. 9. Beda. ciuitas, nostra patria beata, ad quam, crescentibus quotidie virtutibus, ire debemus. c. Orig. describitur Christus cum omnibus, vt omnes sanctificet. Beda. quotidie Ecclesia suo doctore comitata de Galilæa, id est, rora mundanæ conuersationis ascendit in ciuitatem Iudæ, id est, confessionis, & laudis, vt cæsum deuotionis persoluat. 22. Int. domus panis, quia ibi natus est qui suos reficit æterno pane. Greg. Furum erat vt in carne appareret, qui electorum mentes interna satietate reficeret. Beda. quotidie Christus in Nazareth concipitur, flore. s. verbi suscepto, & in Bethlehem nascitur his s. qui se domos æterni panis efficiunt. 13. Int. vbi profiterentur iustus, & virgo, nisi vbi Christus nascitur, id est, in pacato corde? prope est verbum in corde tuo, & in ore tuo. Amb. Professio mentium est, & census iustitiæ. 14. Int. non in domo parentum, sed in via nascitur, quia per humanitatem quasi in alieno nascebatur. Greg. in hom. Beda. In via nascitur, qui factus est via qua ad patriam adduceremur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

1. scilicet, anno imperij Augusti circiter 42. 3. Fiebat. descriptio, vt cognosceretur quàm latè pateret Romano imperium. Declarabat verò quisque quas haberet possessiones, & facultates, seq; dato nomine, agnoscebat subiectum Romano imperio, soluebatq; argenteum nummum. vide Act. 5. a. Hysc bole, vel sub Romano imperio subiectus. 6. scilicet, omnium, nulla enim ante istam g. neralis. Quidam tamen putant primam dici earum, quæ sub Cyrino facta: nam factas aliquot eo præside. b. id est, cum præsidem ageret. c. In qua Iudæa, cuius cum Rex Herodes. d. scilicet, se Romanis subiectus. 9. scilicet, vnde oriundi. 11. ibi enim natus. 12. etiam arx Sion dicta ciuitas Dauid, quod ab eo adificata, & in sedem regni electa. f. apparet etiam feminas solitas describi, aliqui cur grauida eo proficisceretur?

pannis eum inuoluit : & reclinavit eum in præsepio : quia non erat eis locus in d-
 uersorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes, & custodientes vigilias noctis
 super gregem suum. Et ecce Angelus Domini sterit iuxta illos : & claritas Dei circum-
 fulsit illos : & timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus, Nolite timere : ecce
 enim euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo : quia natus est
 vobis hodie Saluator, qui est Christus Dominus in ciuitate David. Et hoc vobis si-
 gnum : Inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio. Et subito facta
 est cum Angelo multitudo militiæ cœlestis laudantium Deum, & dicentium : Gloria
 in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.

SENS. LIT. IN CAP. II.

16. Hier. contra Heluit. nulla ibi obstetrix, nulla muliercularum sollicitudo intercessit, ipsa pannis
 inuoluit, ipsa mater & oblitrix. 19. Int. Beda. loco eger, vt nos plures in cœlis habeamus mansiones.
 22. Amb. diuina Curia fidem adstruit. Angelus Mariam, Ioseph, & pastores docet. 23. Int. vt non
 solum voce sermonis, sed etiam diuinæ lucis claritate ortus veri hominis adstruatur. Chry. Ioseph in
 somniis, pastoribus autem visibiliter, vt rudioribus : erant autem sinceri, antiquam Patriarcharum cō-
 uersationem colentes. Beda. in ho. Nusquam in veteri Testamento reperimus Angelos cum luce appa-
 ruisse. Seruabatur id tempore Christi. Max. serm. de Natiuit. si tibi panni vilescunt, Angelos collaudā-
 tes admirare : si credis vilia, crede mirifica. 24. Crebra sunt de Christi infantia testimonia, vt altius
 cordibus infigatur. 25. Int. Beda. fideiū populo de cunctis diuersitatibus gentium congregando, æter-
 num gaudium nunciatur. 26. Int. homo, & Deus. 27. in Bethlehem, vnde David natus. 28. Int. si-
 gnū salutis fidelibus, humilitas Saluatoris, quæ est opposita superbiæ, per quam mors in mundum
 intrauit. 29. Int. ne parua vnus Angeli videatur authoritas. Beda. 30. Int. quæ Christum ducem se-
 quitur. Beda. 31. Beda. suo nos instruunt exemplo. Chry. olim Angeli ad puniendū mittebantur, nunc
 canunt, gratias agentes. Greg. 28. Moral. ca. 4. gaudent suum numerum impleri. Orig. gaudent venisse
 Medicum, qui præster quod ipsi non poterant. 32. Cyril. pax per Christum facta, qui nos Deo recon-
 ciliauit : duosque populos in vnum hominē pacificauit, & cœlicos, & terrenos in vnum gregem cō-
 posuit. 33. Beda. non enim est pax impiis. Aug. 13. de Trin. c. 13. pertinet iustitia ad bonam voluntatē.

SENS. MYST. IN CAP. II.

16. Beda. vilibus inuoluitur, vt nos stolam primam recipiamus. Greg. ab ipsis primordiis humanam
 superbiam calcat, non tantum homo fit, sed homo pauper ex paupere matre. 17. Int. ponitur in præ-
 sepio, id est, corpus Christi super altare. 18. Int. Beda. vt sancta animalia carnis suæ frumento reficiat,
 qui panis est Angelorum. Cyr. Reperit hominem factum bestialē in anima, idē in præsepio, loco pa-
 buli, ponitur : vt vitam bestialem murantes, non fœno vescamur, sed cœlesti pance. 21. Int. Amb. grex,
 populum : nox, sæculum : pastores, Sacerdotes, vel etiam Angeli. Greg. in hom. illi præ cæteris sublimia
 videre merentur, qui fidelibus sollicitē præfunt. Beda. in hom. pastores, Doctores, & rectores fidelium :
 nox, pericula tentationum : bene pastores vigilant nato eo, qui est pastor bonus. 23. Glo. significatur
 præcessisse nox, & dies appropinquasse.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

g. id est, fascijs. 18. scilicet, inter bouem, & asinum, secundum Græc. Nys. & Naz. h. ignobilia mundi ele-
 git Deus. l. Gra. in agris agentes, seu stabulantes : scilicet, n. cte seruantur greges in septis. m. φυλάκας
 custodias scilicet, vicissim, vt sit, onere in plures partito. n. scil. cet, qua Christus natus. o. ἐν τῇ scilicet, su-
 pereminens. 23. & 24. gloria. p. id est, a Deo immissa. q. ad insolitum splendorem. r. id est, afferro vobis
 letum nuncium gauisij magni. 25. Israelitico, vel totius mundi. s. hominum causa. 28. quo possitis co-
 gnoscere. t. illo scilicet, noto, & communi. Erat in extrema parte Bethlehem ad Orientem, sub rupe exci-
 sum, propē ciuitatis murum. 29. scilicet, ne vnus parua videretur auctoritas, & ne paupertate Christi
 pastores offenderentur. 30. id est, exercitus : scilicet, annuntiabant Dominum Sabaoth, id est, exercituum.
 v. scilicet, sit, vel debetur. 32. scilicet, dato. 33. Græc. εὐδοξία, beneplacitum : scilicet, Dei, seu gratui-
 ta beneuolentia. q. d. pax ex Dei beneplacito inter Deum & homines, qui Deo placent.

Et factum est ^z ut discesserunt ab eis Angeli in cœlum, pastores loquebantur ad inimicem: Transeamus usque Bethlechem, & videamus hoc verbum quod factum est, quod fecit Dominus, & ostendit nobis. Et venerunt festinantes, & inuenerunt Mariam & Ioseph, & infantem positum in præsepio. Videntes autem cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierant, mirati sunt: & de iis quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos. Maria autem conseruabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores, glorificantes, & laudantes Deum in omnibus quæ audierant, & viderant, sicut dictum est ad illos. Et postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Iesus: quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur.

SENS. LIT. IN CAP. II.

34. Int. credentes verbis Angeli pastores, testimonium dant vero Agno. 35. Int. Amb. cum caro Domini videretur, verbum videretur, quod est Filius. 36. Int. Beda. quod in principio apud Patrem, factum est caro: & sic ostensum nobis, quod in Deitate nõ poterat videri. 37. Int. s. caro. 38. Int. Pater, Filius, & Spiritus sanctus fecit, & sic factum ostendit. 40. Int. ministros natiuitatis. 41. Int. hominem natum. 43. Int. recto ordine per cognitionem natiuitatis, venerunt ad cognitionem verbi. 44. Int. quod erat in principio. 45. Glo. de Incarnationis mysterio. 46. Glo. qui fingere nescirent, sed vera prædicarent. 48. Beda. in hom. pudica virgo non diuulgar, sed confert quæ facienda legerat, cum his, quæ facta cognoscit. Glo. expectat tempus congruum, quo Deus vulgari velit. Græc. confert audita ab Angelo, & à pastoribus. 49. Int. s. ab Angelis. Beda. 50. Int. s. in Bethlechem. Beda. 51. Beda. s. inuenerunt quod dictum erat, vel laudant sicut erant edocti ab Angelis. 52. Epiph. hæc. 30. Circumcisus est, ut ostenderet carnis veritatem: & circumcisionem à se institutum confirmaret, Iudæisque occasionem adimeret non recipiendi tamquam incircumcisum. Beda. in ho. ut obedientiam nobis exemplo commendaret. Athan. Exprimebat circumcisio generationis vetustæ spoliationem: nempe signum erat futuri per Christum baptismatis, quo veniente, cessauit figura. Cyr. octauo die celebrabatur, octauo enim & Christus resurrexit. Beda. in ho. idem remedium contra originale peccatum in circumcisione fuit tempore Legis, quod postea in Baptismo, nisi quoddam cœlum Antichristi non intrabant. Glo. non respuit qui in similitudinem carnis peccati venerat nec circumcisione, nec baptisma. 54. Cyril. Editus enim ad totius orbis salutem, quam sua circumcisione præfigurauit. 55. Int. nõ decuit tam gloriosum nomē primum ab hominib. appellari, sed ab excellentiori natura, ne homo videatur machinator huius nominis.

SENS. MYST. IN CAP. II.

z. Beda. in ho. Transeamus abiectionis concupiscentiis, toto mentis desiderio in Bethlechem supernam, id est, panis viui domum. 35. Int. non aspiciamus retrò, nec ad dexteram, vel sinistram: nisi in solum Christum. 39. Glo. non cum desidia querendus est Christus. 40. Beda in Lucam. Maria, Ecclesiæ pulchritudo: Ioseph, Doctorum cœtus: præsepe, Scriptura, vbi Christus inuenitur. 42. Int. id est, in carne. 46. Beda. in hom. non debent pastores calare, sed auditoribus ostendere quæ in Scripturis dixerunt. cc. Beda in Lucam. Magistri spirituales, nunc cæteris dormientibus, cœlestia contemplantur: nunc fidelem exempla querendo circumeunt: nunc ad officium suum docendo reuertuntur.

dd. Beda. Christus post septimam Sabbati resurrexit, & nos post sex huius sæculi ætates, & Septimam Sabbati animarum, quæ nunc in alia vita geritur, quasi octauo tempore resurgemus. Glo. tunc ab omni corruptione circumcisi erimus, & verum præputium auferetur, quia nec nubent, nec nubentur.

56. Beda. ut à Christo Christiani, ita à Salvatore Saluari, vocantur electi: idque non solum antequam in utero Ecclesiæ per fidem concipiantur, sed etiam ante tempora sæcularia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

x. id est, inter se. 36. pro, rem. Heb. aa. &, non est Græcè, nec in omnibus Latinis. bb. pro, red. Hebr. 48. scilicet, inter se.

Et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem Moysi, tulerunt illum in Hierusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini, Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur: & ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini: par turturum, aut duos pullos columbarum. Et ecce homo erat in Hierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste iustus & timoratus, expectans consolationem Israël, & Spiritus sanctus erat in eo, & responsum acceperat à Spiritu sancto: non visurum se mortem, nisi

SENS. LIT. IN CAP. II.

57. Int. Mariæ. Beda. erat virgo à legali iure immunis. nec enim suscepto semine peperit, sed ut Christus, ita & ipsa legi est sponte subiecta. 58. Titus. revera enim non indigebat. ee. Glo. portabatur ad templum parvuli de toto regno ludæorū, post trigessimū tertium à circumfusione diem: quod si de tribu essent Levi, in ministerium templi destinabantur; si de alia tribu, pretio dato à parentibus redimebantur. 59. Int. id est, offerrent, & consecrarent. Athanas. Propter nos sistitur, ut discamus Deo præsentare nos ipsos, sicut & circumciditur, ut spiritualiter circumcidatur. ff. Glo. scilicet, tam hominis, quam pecoris: quod si immundum esset animal, redimebatur. 60. Int. Beda. consueto natiuitatis more loquitur, non quod dominus ventris hospitem egrediens deuirginasset. Beda. significatur hoc loquendi modo, hominis & pecoris primogenitum. 61. Greg. Nyss. Vnde & Gabriel quasi hoc decretum ad ipsum solum pertineret, dicebat, Quod ex te nasceretur sanctum, &c. Ambr. Solus per omnia in natis de femina sanctus Iesus, qui contagia corruptelæ cælesti maiestate depulerit. 62. Cyrill. O profunditas sapientiæ Dei, hostias offert qui per singulas hostias honoratur cum patre; figuras Legis custodit Legis conditor. 63. Beda. Erat hæc pauperum hostia, eorum scilicet qui non poterant agnum offerre cum turture, aut columba. 64. Glo. s. vnum in holocaustum, alterum pro peccato. h. h. Amb. non enim suam, sed populi gratiam requirebat. 67. Beda. Difficiter iustitia sine timore custoditur, quo iustus Deum ardentius diligit, eo solertiùs offendere cauet. 68. Greg. Nyss. scilicet, translationem à legis umbra ad veritatem. 69. Greg. Nyssen. à quo iustificabatur. 70. Int. mente. 71. Int. id est, experturum. Beda. 72. Int. scilicet carnis.

SENS. MYST. IN CAP. II.

59. Beda. nemo, nisi circumciscus vitiis, Dominico dignus est conspectu; nemo nisi mortalitatis nebulis absolutus, superna gaudia perfectè subit. 63. Int. turtur, castitate; columba, simplicitatem significat, & casta, & simplex iustorum conversatio, gratum Deo offert sacrificium. Beda. in hom. si enim coniugem casu perdidit turtur, non aliam querit. Cyril. turtur loquacissima in auiibus; columba, mansuetum animal, talis Christus mansuetudinem colens, & ortum suum repleas melodis. occidebatur turtur & columba, in figuram passi Christi. Beda in Lucam. columba gregatim volans, actiue vitæ frequentia; turtur singularitate gaudens, contemplatiuæ; vtrique accepta Domino, nec Lucas dixit vtra illorum esset oblata, ne istorum alterum præferret, sed vtrumque viuendi ordinem sequendum doceret. Beda. in hom. vtrique aui ob consuetudinem geniendi Sanctorum luctus designat; sed turtur soliuagus secretas lacrymas, columba gregatim volans, publicos Ecclesiæ conuentus. 64. Athanasius. bina iubentur offerri, quia postulatur à nobis Deus & corporis & animæ castitatem, & mansuetudinem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

57. scilicet, caeremoniarum, quibus puerpera & foetus lustrabantur, ut possent in templum ingredi. 58. illa enim non egebat purgatione, vel quasi dicat, ut lex præcipiebat. 60. id est, primum nascens. Hebr. 61. id est, consecratum: redimebatur tamen pretio ne seruiret in templo: quasi dicat, Domino consecrabitur. 62. Non pro prole, sed pro matre. vide Leuit. 12. illud autem Ecclesia obtulerunt pro eo, intellige, id est, pro eius partu. Redimebatur autem primogenitus siclis quinque. Num. 18. g. g. ubi quædam dicitur suscepto semine: Hebr. est, semen fecerit, id est, prolem: scilicet, conceperit. 63. scilicet, alterum in holocaustum, in gratiarum actionem; alterum pro peccato, id est, partus immunditia, ob quam à sacris prohibebatur, quæque figurat peccati, vel pro peccatis, quod nemo sit sine peccato. h. h. scilicet, respectu hominum. 67. scilicet, respectu Dei. Grac. pius, religiosus non videtur fuisse Sacerdos, nec enim id Lucas tacuisset. 69. etiam per donum prophetia. 70. scilicet, interiori inspiratione.

⁷³ prius videret ⁷⁴ Christum Domini. Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent
⁷⁶ puerum Iesum parentes eius, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: &
⁷⁷ ipse accepit eum in vlnas suas, & benedixit Deum, & dixit, ⁷⁸ Nunc ⁷⁹ dimittis seruum
⁸⁰ tuum Domine, secundum verbum tuum in pace: Quia viderunt oculi mei salutare
⁸⁵ tuum, ⁸⁷ Quod parasti ante faciem omnium populorum: Lumen ad reuelationem gen-
⁹⁰ tium, & gloriam plebis tue Israel. Et erat Ioseph & mater eius mirantes super his
⁹³ quae dicebantur de illo. Et benedixit illis Simeon: & dixit ad Mariam matrem eius:

SENS. LIT. IN CAP. II.

73. Int. scilicet, oculis carnis. Ambr. sciebat quia beati oculi, qui viderent. Greg. 18. Moral. hinc di-
 scimus quanto desiderio Sancti viri incarnationis mysterium videre cupierunt. 74. Int. Messias He-
 braice, Christus Graece, Vinctus Latine. 75. Int. Beda. eadem gratia, qua venturum praenouerat, ve-
 nientem cognouit. 76. Orig. putabatur enim Ioseph pater. 77. Beda. magna humilitas Saluatoris,
 qui loco non capitur, grandaeque hominis vlnis gestatur. Orig. si ad tactum fimbriae sanata est mulier,
 quid putandum est de Simeone, qui accepit in vlnas? 78. Int. scilicet, viso redemptore. 79. Int. q.d.
 dimitte ad mortem carnis. Basil. omnes iusti super mundo, & eius flebili mora ingemiscunt. Heu mi-
 hi, dicit David, Quia incolatus meus prolongatus est. 80. Theoph. scilicet, mortis & vitae. 81. Int.
 quia responsum acceperat a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Do-
 mini. 82. Int. in sinu Abrahae requieturum. 83. Int. beati qui vident quod Simeon vidit. 84. Int. &
 carnis hominem, & cordis Deum. 85. Int. scilicet, Christum. 86. Int. q.d. quem postmodum omni-
 bus populis querendum dilectione, & conspiciendum fide prauidi, iam carnis & mentis oculis Sal-
 uatorem contemplet. 87. Cyril. scilicet ante mundi originem. Glo. in primo aduentu, ut credant
 & diligant: in secundo, ut iudicentur. m m. Theoph. id est, ut omnibus eius incarnatio pateret.

88. Int. ipse Saluator, ipse lux illuminans. Graecus. Infantis ineffabile iubar illustravit Simeonem,
 ut futura praecideret. 91. Athan. gentes in tenebris erant cognitione diuina priuatae: Israel licet te-
 nuiter Lege illuminabatur: ideo non dicit lumen Israel, sed gloriam, quia abiecto veteri velamine,
 erant de gloria in gloriam transformandi. Cyrell. Christus, singulariter gloria Israel, quia secundum
 carnem ex eis processit. Beda. bene reuelatio gentium Israelis gloriae praefertur. cum enim plenitudo
 gentium intrauerit, omnis Israel saluus fiet. 92. Int. qui ad conseruandam famam Mariae, pater est
 ab hominibus reputatus, & quia erat nutritus. Aug. 2. de con. Euang. pater dici potuit, sicut & vir Ma-
 riae, maior coniunctio illa quam si adoptasset. 93. Int. ab Angelis, a pastoribus, a Simeone. 94. Int.
 Deo, scilicet, & Mariae. Graecus. scilicet, adducentibus puerum.

SENS. MYST. IN CAP. II.

73. Beda. felix videt mortem carnis, qui Christum prius videre sategerit, conuersationem habendo
 in caelesti Hierusalem, & templi Dei limina frequentando, id est, Sanctorum, in quibus Deus ha-
 bitat, exempla sectando. 75. Orig. si vis tenere Iesum & amplexari, enitere ut ducem habeas spiritum,
 & venias ad templum Dei. 77. Beda. accepit senior infantem, ut significetur saeculum quasi senio iam
 defessum ad infantiam, & innocentiam Christianae conuersationis rediturum. Glo. Simeon & Anna
 prouecti, Iesum excipiunt & laudant: fidelis enim Synagoga post longam expectationem promissio-
 num fide non ficta praenuntiarum recepit. 82. Orig. in pace discedit de saeculo, qui intelligit quod
 Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, & nihil habet inimicum Deo, sed omnem pacem
 bonis in se operibus assumpsit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

75. id est, a Spiritu sancto actus. 11. id est, laudauit, gratias egit. 79. *Dondeis*, soluis velut vinculo. q.d.
 si nunc dimittas, in pace dimittis. 81. pro, ut promissisti. 82. id est, animo quieto, & voti compote. sic illud,
 In pace dormiam, & requiescam. 85. id est, Saluatorem. m m. pro, in conspectu, ut omnes scilicet illum
 afficiant. salutem ab eo expectantes. 89. id est, illuminationem. 91. id est, quod ex Iudaeis ortus, iis promif-
 sus, cum iis conuersatus, vide Isa. 49. n n. aucta admiratio, quae antea caeperat, ob alia. o o. f. felicia pre-
 catus, seu felices predicans. p p. ut ad quam magis puer pertinebat.

Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israël, & in signum
 cui contradicetur: & tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut reuelentur ex mul-
 tis cordibus cogitationes. Et erat Anna Prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser: hæc
 processerat in diebus multis, & vixerat cum viro suo annis septem à virginitate sua.
 Et hæc vidua erat vsque ad annos octoginta quatuor, quæ non discedebat de templo,
 ieiuniis, & obsecrationibus seruiens nocte ac die.

SENS. LIT. IN CAP. II.

96. Int. quia lapis offensionis. 97. Int. f. non credentium. Orig. Gregor. Nyss. ruinam dicit à salute
 spirituali, & etiam vrbis, & Iudæorum destructionem. Glof. ruinam illorum qui steterant, resurrectionem
 nem illorum qui ceciderant, vel ruinam vitiorum, resurrectionem virtutum; est & Christus in suis præ-
 dicantibus in ruinam, & resurrectionem. vnde Paulus, Christi bonus odor sumus Deo, in iis qui salui
 fiunt, & in iis qui pereunt. bono enim odore alij saluatur, alij pereunt. 98. Int. quia lumen, quia glo-
 ria. 99. Int. f. credentium. Orig. Greg. Nyss. Diuinum propositum, est salus singulorum, sed casus &
 subleuatio consistit in intentione credentium, & non credentium. Ambr. pro nostrorum qualitate fa-
 & eorum supplicia decernit & præmia. Chry. Resurrectio est conuersatio noua. 100. Greg. Nyss. gra-
 uiores pænæ Israël, quam cæterarum gentium, quod dudum prophetatum, & ex eis productum, non
 susceperunt. 101. Int. f. Evangelium, in quo dicitur, Veni hominem separare aduersus matrem, &c. Ba-
 sil. signum cui contradicetur, crux. Greg. Nyss. Christus signum tamquam supra naturam existens; & si-
 gnorum author. Orig. omnibus quæ de Christo narrantur, ab infidelibus contradicuntur. 102. Orig. f.
 dolor Dominicæ passionis; ex sua enim carne procreatum, non sine dolore potuit videre crucifigi.
 103. Greg. Nyss. designatur per hanc particulam euentus: & quidem alij Deum fatebantur in cruce,
 alij, nec à criminationibus desistebant. 104. Int. i. ut malæ cogitationes quæ prius occultabatur, pro-
 ferantur in publicum, & destruatur à Deo; quamdiu enim occultantur, non possunt sanari. Orig. si enim
 reuelauerimus peccata nostra, non solum Deo, sed ijs qui possunt mederi vulneribus nostris, debun-
 tur. Glof. incertum erat antè, qui Iudæorum Christum reciperent, qui non. 105. Ambr. Prophetaue-
 rant Simeon, & copulata coniugio, & virgo, debuit & vidua prophetare, ne qua professio deesset aut
 sexus. Glo. quia per virum & mulierem vita mundi perdita est, in testimonio vitæ per Christum re-
 deuntis, Anna coniungitur Simeoni. 106. Theoph. immortalur circa descriptionem, patrem, & tribum
 enarrans, quasi multos testes adducens, qui patrem, & tribum nossent. Greg. Nyss. ita describit, quia aliæ
 etiam eodem nomine vocabantur. 109. Int. i. prouecta ætatis erat. 111. Int. i. à tempore amissæ vir-
 gininitatis. 112. Amb. & stipendiis viduitatis, & moribus talis inducitur, ut digna fuisse credatur, quæ
 Redemptorem omnium nuntiaret. Orig. Bonum est primum virgininitatis gratiam possidere; & si eue-
 nerit ut amittas virum, viduam perseuerare. quod etiam eo viuente habendum est in animo, ut volun-
 tas coronetur. Iustè verò Anna spiritum prophetandi meruit accipere longa castitate & ieiuniis.
 114. Glof. id est; frequens erat in templo. 114. Int. aliàs orationes.

SENS. MYST. IN CAP. II.

102. Beda. vsque ad sæculi finem Ecclesiæ animam tribulationis gladius pertransire non cessat, dum
 multos videt Christo resistere, & reuelare. i. apparere zizania, vbi fuerat Dei verbū seminatū. 105. Int.
 Anna, quæ gratia Dei, figura est Ecclesiæ. Orig. Simeon formā legis gerebat; nam & nomē notat obe-
 dientiam; Anna, gratiæ, inter quos Christus medius, illum dimisit cum lege morientem, hanc fouet vi-
 uentem per gratiam. Beda. Anna, Ecclesia Christi morte quasi viduata; anni viduitatis, tempus quo Ec-
 clesia peregrinatur à Domino. Septem enim sæculi cursus 12. profectio doctrinæ Apostolicæ, septies
 autem 12. octoginta quatuor. 7. verò anni cum viro, id est, cū Christo in carne versante, perfectionem
 significat. 113. Glo. Sancta Ecclesia in prosperis & aduersis Deo seruans, à cælo non recedit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

97. scilicet, spiritualem per occasionem, dum non credent. 98. f. spiritualem dum credent. vide Isa. 8.
 Ioan. 9. 101. i. portentum, rem insolitam. vide Isa. 8. vel erit quasi vexillarius sublato vexillo. 99. f. ver-
 bis, & re. rr. i. penetrabit. q. d. medium cor scindet. sic Psal. 56. Ferrum pertransit animam eius. 102. sci-
 licet, contradictionis, vel doloris in passione. 103. coniungendum cum, positus in ruinam. ss. scilicet, sta-
 tis. tt. velut holocaustis. 114. velut incenso.

illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem¹³³ eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia & responsis eius.¹³⁴ Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum, Fili, quid fecisti nobis sic? ecce¹³⁵ pater tuus & ego dolentes quære¹³⁶bamus te. Et ait ad illos, Quid est quod me quære¹³⁷batis? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad eos.¹³⁸ Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis.¹³⁹ Et mater eius conseruabat omnia verba hæc in corde suo.¹⁴⁰ Et Iesus proficiebat sapientia & ætate, & gratia apud Deum, & homines.¹⁴¹

SENS. LIT. IN CAP. II.

133. Orig. Interrogabat, vt erudiret; ex vno quippe doctrinæ fonte manat interrogare, & respondere sapienter. 134. Inter, scilicet, super responsum prudentia. Beda. ad ostendendum se hominem, humiliter audiebat; ad probandum se Deum, sublimiter respondebat. Chrysost. in Iohan. Nul- lum miraculum fecit in pueritia, hoc vnum tantum prodit Lucas, per quod mirabilis videbatur. 135. Int. scilicet, hoc. 136. Int. scilicet, Maria, & Ioseph, vel quicumque alij hoc videntes. 137. Int. puratiue. 138. Orig. ne fortè reuersus esset ad cælum, descensurus iterum cum ei placuisset. d. Glo. non vituperat quod quærant vt filium; sed quis sit sibi verus pater insinuat, simul ostendens templum non minus ad se, quam ad Patrem pertinere. 140. Beda. de sua diuinitate. f. Int. verè descendit, qui humiliatur sub illis. 141. Orig. Subiiciebatur Iesus Ioseph, & ego subiiciar Episcopo, qui mihi constitutus est pater. Sæpe subiectus melior est, nõ ergo superior eleuetur superbia. Basil. cum essent ege- ni; Iesus obediens illis, labores sustinebat. Amb. non mirum est deferre Patri, qui subditur matri. 142. Int. quasi sub signaculo recondebat. Beda. Recondebat diligentius scrutanda, Greg. quædam in præsentem contemplabatur, alia spectabat in futurum clariùs reuelanda. 143. In natura humanitatis. Theoph. Proficiebat humanitas in Christo, & paulatim crescente corpore, manifestabat seipsum, & quotidie sapientior apparebat. Glo. Sapientiam paulatim demonstrabat, & gratiam quam habebat apud Deum, & homines; nempe proficiebat Deo ad laudem, hominibus ad salutem. 144. Græ. Pa- ternum opus peragens.

SENS. MYST. IN CAP. II.

138. Orig. oportet Iesum quærere non negligenter, sed cum labore, & dolore. 139. Græc. Deficit homo à perfectione per affectum cognatorum. 145. Theoph. priùs oportet placere Deo, postea ho- minibus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

133. respondebat etiam, vt patet ex sequentibus. 136. scilicet, nescientes facti huius rationem. c. sci- licet, seorsum, non coram doctoribus. 138. scilicet, ne fortè amitterent, aut ei quicquam mali accidisset. e. plenè, scilicet. 142. quæ postea docuit Apostolos. ¶ aliàs vertit statura. Matth. 6. Luca 19. Græc. ἡλικία. 144. id est, Deo probante. 145. Quid egit usque ad baptismum? Resp. vacabat contem- plationi; inuabat etiam secundum quosdam, parentum inopiam labore manuum, arte scilicet Ioseph fabrilis.

CAPVT III.

No autem quintodecimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudæam: Tetrarcha autē Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Iturææ, & Trachonitidis regionis: & Lysania Abilinæ tetrarcha, sub Principibus sacerdotum Anna & Caypha: factum est verbum Domini super Iohannem Zachariæ filium in deserto. Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in libro sermonum

SENS. LIT. IN CAP. III.

2. **G**rac. qui in monarchia successit Augusto, à quo Romani Principes Augusti dicti. 3. Beda. Hic duodecimo Tiberij anno in Iudæam missus, decem illic annos procuratorem tenuit. 4. Beda. ut Iudææ regnum minus validum fieret, per tetrarchias ab Augusto diuisum est. 5. Beda. hic & Philippus & Lysanias, filij Herodis, sub quo natus est Dominus, quorum frater Archelaus, qui decem annis regnavit, accusatus à Iudæis apud Augustum, exilio apud Viennam periit. Auctor. vide Additionem. 6. Int. terra. 7. Int. regio est. 9. Beda. Annas illo anno administravit Sacerdotium, Caiphas autem anno quo Christus crucifixus est, tribus aliis in medio pontificatu perfunctis; commemorat verò Lucas hos, quia ad Domini passionem pertinent. Nulli autem iam Pontificatus vitæ, vel generis merito, sed Romana potestate dabatur. 10. Int. f. istud, vade, & prædica baptismum. Chry. verbum, mandatum Dei dicit. 12. Theoph. in quo fuit usque ad ostensionem, ut nulla esset suspicio quòd affinitatis aut conuersationis gratia de Christo testificaretur. Greg. Nyss. Amorus à conuersatione humana, inuisibilem speculationi vacabat. 13. Int. idem præco prænunciat, quod post per se ipsam veritas.

14. Chry. in Ioan. Hortabatur enim ad poenitentiam Iudæos, ut veniam impetrarent credentes in Christum, ad cuius fidem ille baptismus præparabat. Greg. in hom. Baptismū qui peccata solueret, quia dare non poterat, prædicabat; itaq; sicut verbum incarnatū præcurrebat verbo prædicationis, ita poenitentiae baptismum baptismate suo. Amb. Iohannes, ut lex quæ peccatum denunciare potuit, sed nō donare. Greg. Nazianz. Baptizauit Iohannes, sed non omnino spiritualiter ut Christus. 15. Int. Ecce Iohannis prædicatio, firmatur Prophetæ testimonio.

SENS. MYST. IN CAP. III.

1. **R**eg. in hom. quia Iohannes illum prædicare veniebat, qui ex Iudæis quosdam, & ex gentibus multos redempturus erat per regem gentium, & principem Iudæorum prædicationis eius tempora designantur. 2. Orig. in Prophetis, qui solis Iudæis prædicant, solum Iudæorum regnum describitur; at in Euangelio toti orbi prædicando eius dominium, qui totius orbis Dominus videbatur, & quia etiam Iudæos oportebat credere, etiam Iudæorum regna describuntur. 4. Greg. in hom. quia Iudæa pro culpa perfidiæ dispergenda erat, in ea plurimi principabantur. 8. Greg. in hom. quia Iohannes illum prædicauit, qui rex est & sacerdos, etiam sacerdotum mentio fit. 12. Orig. Iordanis. i. descendens, illic decebat perambulare qui poenitentiae baptismum prædicabat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

2. Qui regnavit annis 22. eius autem duodecimo missus Pilatus in Iudæam, cuius anno 3. aut 4. cepit Iohannes prædicare. a. Græc. i. τῆς αὐτοῦ ἐποχῆς, præsidem agente. f. postquam Archelaus decimo anno regni sui missus est ab Augusto in exilium Viennam Gallia. Dati enim Iudææ præsides Coponius, Marcus, Annus Rufus, sub quo obiit Augustus, Valerius Gratus, & Pilatus, sub quo obiit Tiberius. 4. Erat Syria diuisa in quatuor partes, singularumq; præsides tetrarcha vocabantur, quod nomen retentum, etiam ubi plures esse ceperunt. Plinius enim in Cælesyria ait fuisse tetrarchias 17. erant autem instar regnorū. Tres verò istas, de quibus hic dicitur, Agrippa postea à Caio obtinuit, putarunt autem quidam, ut Euseb. in Chronicis, etiam Lysaniam fuisse Herodis filium: at alij negant, dicentes filium Ptolomai Minai apud Libanum tyranni, eique successisse, non autem in ulla Herodis regni parte. huic enim soli filij tres successerant, Augusto testamentum eius confirmante, nempe Archelaus, Herodes, & Philippus. 8. ante à Pilato largitionibus obtinuerant, ut Pontifices fierent vicissim, vel Cayphas coadiutor erat Anna, aut Anna Caypha. 10. i. iussio, vel inspiratio. b. pro, a. l. q. Dominus est Iohannem allocutus. c. Græc. ὅς, id est, circa regionem scilicet finitimam Iordanis. 12. qui effluit ab Antilibano ex Ior. & Dan fontibus, facitq; primum lacum Samachnit en, deinde Tiberiaden, abforbeturq; tandem lacu Asphaltite, seu mari mortuo: interpretatur fluuius Iudicij, Ieor enim fluuius, Dan Iudicium.

Esaïæ Propheta: Vox clamantis in deserto: parate viam Domini, rectas facite semitas eius: omnis vallis implebitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & erunt prava in directa, & aspera in vias planas: & videbit omnis caro salutare Dei. Dicebat ergo ad turbas quæ exibant vt baptizarentur ab ipso. Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira? Facite ergo fructus dignos pœnitentiæ: & ne cœperitis dicere, Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur: & in ignem

SENS. LIT. IN CAP. III.

16. Int. Iohannes est verbi vox. * Greg. f. relicta, & destituta Iudæa solatium redemptionis annunciantis. 17. Int. q. d. prauitates abiicite, idem, & bona opera accipite. 18. Int. f. vt non pro terrenis seruiatis. 19. Int. Omnis qui se humiliat, exaltabitur. 20. Orig. f. bonis operibus, & Spiritus sancti fructibus. 21. Int. Et qui se exaltat, humiliabitur. Chry. mōtes, superbi; colles, operibus steriles; collis enim nullos fructus producit. Orig. montes & colles aduersariæ potestates Christi aduentu prostrata. Greg. in hom. vallis, gentilitas; montes & colles, Iudæi. 22. Cyril. Aduentu Christi explanata sunt omnia, & reddita ad cundū facilia. Chry. significatur facilis via ad salutem. Greg. in ho. prava sunt directa, cum detorta per iniustitiam corda, ad iustitiæ regulā diriguntur; aspera verò plana, cum immites ad mansuetudinem redeunt. 23. Int. f. homo Iudæus, & gentilis, vir & mulier, iuuenis & senex. Greg. in hom. Christum in die Iudicij omnes & electi, & reprobi videbunt. 25. Int. f. Christum. 25. Cyril. f. Patris, qui Filium misit saluatorem. 26. Int. Beda. f. Phariseorū & Saduceorū; qui bonis inuidetis, & persequimini. Greg. ¶ Chry. imponit Scriptura nomina secundum passiones, procaces, canes vocans; luxui deditos, equos; dementes, asinos; rapaces, & petulantes, leones & pardos; dolosos, aspides. 29. Chry. ferunt viperam marem coeundo necare, perimi verò exescente sætu, prodit enim is scisso parentis utero. Sic Iudæi spirituales patres occidebant. 30. Int. Beda. q. d. quare non prius deponitis venenum, vt sic ad baptismum veniatis? Auctor videtur legisse, ostendet. 31. Int. q. d. nemo, cum non pœniteatis, sed ego demonstro, & hoc est, Facite ergo fructus dignos. 32. Int. i. vindicta. Greg. in hom. i. animaduersione ultionis extremæ. 33. Greg. in hom. fugere enim ab ira non valet, qui ad lamenta pœnitentiæ non recurrit. 34. Chry. non satis est peccata dimittere, sed opus est fructus ferre, Declina à malo, & fac bonum, euulsa sagitta, oportet vulneri medicamen apponere. Dicit autē non fructum, sed fructus copiam designans. 35. Int. f. pro æqualitate culpæ. Greg. in hom. q. d. tanto maiora sint bonorum operum lucra per pœnitentiam, quanto grauiora damna illata per culpam. 36. Greg. in hom. idē se nolebāt agnoscere peccatores, quia de Abraham stirpe descenderant. Chry. quid cōfert carnalis generositas, nisi cōsimilibus studiis fulciatur? 37. Int. Beda. i. de gentilibus, quorum corda insensibilia. Amb. Gētiles, vt lapides, quia lapidibus seruiebant, sic & infra homines arboribus comparantur: mutatur autem comparatio, vt profectus aliquis intelligatur. Lapidēs enim deformes ad vsum: nudi, ad ornatum, steriles, ad fructum: arbores verò decoræ ad vsum; venustæ ad aspectum; opimæ ad fructum. 38. Int. de quibus dictum, Si autem vos Christi, ergo Abraham semen estis, quia semini eius Christo per fidem uniti. 39. Int. i. seueritas iudiciaria ad funditus extirpandos infructuosos preparata est. Orig. Israelitici populi præcisio significatur. Cyril. decisi fuerunt rami, non radicibus planta extirpata, reliquiæ enim Israel saluæ sicut. 41. Int. vt gentiles, & hypocritæ, qui nullum, & hæretici, qui malum.

SENS. MYST. IN CAP. III.

27. Orig. Non venit ritē ad baptismum, qui mores pristinos, & consuetudinem non reliquit; qui vult baptizari egrediaur. 40. Greg. in hom. arbor, genus humanum; securis, Christus, qui ex manubrio, & ferro, id est, humanitate, & diuinitate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

20. pro, impleatur futurum pro imperativo, more Hebr. & sic in sequentibus, vt sit explicatio superiorum, scilicet, quomodo paranda via, &c. d. Græc. πικρία, obliqua, tortuosa. e. Græc. ὁδὸς, rectam scilicet viam. f. Græc. ὁδὸς, ἁπλῆ, ἁπλῆ, ἁπλῆ, scilicet via. 22. Græc. λεῖος, id est, levis. g. scilicet, etiam oculis carnis. 26. quibus permixti Pharisei & Saducei, vt patet Matth. 3. 28. alias vertit progenies. 31. prateritum est.

mittetur. Et interrogabant eum turbæ, dicentes, Quid ergo faciemus? Respondens autem, dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. Venerunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum, Magister quid faciemus? At ille dixit ad eos, Nihil amplius, quàm quod constitutum est vobis faciatis. Interrogabant autem eum & milites, dicentes, Quid faciemus & nos? Et ait illis, Neminem concutiat, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis vestris. Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Iohanne, ne forte ipse esset Christus: Respondit Iohannes, dicens omnibus: Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: ipse vos baptizabit in Spiritu

SENS. LIT. IN CAP. III.

42. Amb. faciat ergo fructum, qui potest, gratiæ; qui debet, pœnitentiæ. 43. Int. ex verbis Iohannis terrore percussus, consilium quarunt. Greg. in ho. 44. Int. s. ne excidamur, & ne in ignem mittamur. 45. Int. i. superfluas. Basil. hic docemur ex omni quod affluit debere nos erogare ei qui non habet. Greg. in ho. idcirco de diuidendis duabus tunicis datur præceptum, quia si vna diuiditur, nemo vestitur. 46. Greg. in ho. necessaria vsui nostro cum proximis diuidere ad fructum pœnitentiæ pertinet; quantum verò valent misericordiæ opera, quæ hic præ cæteris præciuntur? Amb. misericordiæ communis est vsus, idcirco commune præceptum, misericordia plenitudo virtutum est. 47. Beda. i. vestigialium exactores, seu conductores, vel qui huius seculi lucra per negotia sectantur. 48. Beda. s. per violentiam. 49. Int. i. timore, aut amore. 50. Beda. per fraudulentam malitiam. 51. Amb. idcirco constituta stipendia, ne dum sumptus quæritur, prædo grassetur. Aug. 22. cont. Fau. c. 74. Si bellum non liceret, responderet, arma abiicite, militiam deserite; milites salutis publicæ defensores sunt; nocendi cupiditas, vlciscendi crudelitas, implacabilis animus, libido dominandi, & similia in bellis iure culpantur. Chry. in Matth. publicanos & milites ad maiora tradaxisset, si idonei fuissent. 52. Int. i. an. Glo. erat Iudæis notum secundum Scripturas, Messiam tempus adesse, sed mira cæcitate, quæ in Iohanne sponte credebant, in Christo tantis signis & virtutibus approbato, Iohanne etiam testante, non credunt. 53. Beda. missis enim ad eum Sacerdotibus & Levitis, an esset Christus inquirebant (ut ait alius Evangelista) Amb. videbat Iohannes cordis occulta. 54. Int. q. d. tingo corpora aqua, & instituo vsum baptizandi, donec veniat qui abluat animas per Spiritum. 55. Int. q. d. Etsi ego magnus reputor, tamen ille fortior, quia Deus. Amb. non facit comparisonem, quia nulla comparatio inter Dei filium, & hominem: itaque addit, cuius non sum dignus, &c. 56. Aug. 2. de conf. Euang. Matthæus, calceamenta portare, eadem tamen sententia est, significatur enim Christi excellentia, & Iohannis humilitas. 58. Int. Beda. Spiritu qui sanctificat, & accendit amorem Dei; hic Spiritu, in futuro igni purgatorio permundabit. Ambrosius. aqua corpus abluat, Spiritu animæ delicta mundantur. Basil. Non est putandum integrum esse baptismum, in quo solius Spiritus sancti nomen inuocatur. oportet enim semper manere illibatam traditionem, & sicut credimus, ita baptizare, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. addere enim, vel minuire quidquam, excludit à vita perpetua.

SENS. MYST. IN CAP. III.

57. Int. i. ligaturam mysterij. Greg. Calceamenta enim ex mortuis animalibus fiunt. itaque Christus, qui nostram mortalitatem assumptit, quasi calceatus apparuit; vel, quasi dicat: Redemptoris vestigia deo dare non valeo, qui sponsi mihi nomen non vsurpo. Soluebat olim calceamentum sponfam sibi competentem repudianti, qui eam accipiebat propinquitatis iure.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

h. Gr. *ἡμετέρας*, impartiat, seu communicet, nempe det de duabus vnam. 47. s. qui Pop. Rom. vestigia conuocant, dicti à publico, id est, Pop. Rom. bonis, infame hominum genus, ob auaritiam, & rapinas, odiosumq; Iudæis, qui tributa iniqua censabant. l. Gr. *ἡγεμονίᾳ*, quod etiam verti poterat exigatis. 48. i. per terrorem potestatis pecuniam extorqueatis. id enim significat interdum & verbum id Latinum & Gracum *ἡγεμονία*. 49. s. deferendo apud Præsidentem prouinciales falso crimine imposito. m. videtur legisse *δοκῶν* & nunc legitur, *ἡγεμονίᾳ*, expectante, seu sperante. 55. s. virtute ad saluandū. n. Gr. *ἡγεμονίᾳ*, idoneus, sufficiens

sancto, & igni: cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit arcam suam: & congregabit triticum in horreum suum: paleas autem comburet igni inextinguibili. Multa quidem & alia exhortans, euangelizabat populo. Herodes autem tetrarcha cum corripere ab illo de Herodiade vxore fratris sui Philippi; & de omnibus malis quae fecit Herodes, adiecit & hoc super omnia, & inclusit Iohannem in carcerem. Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est caelum, & descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de caelo facta est, Tu es filius meus dilectus, in te

SENS. LIT. IN CAP. III.

59. Chry. significatur virtus gratiae, scilicet, feruor, & peccatorum consumptio. 60. Int. i. discretio iusti examinis. Graec. non solum munificus, sed etiam ultor; est autem ventilabrum iudicii promptitudo, in instanti enim separat damnandos a saluandis. 61. Int. quia omne iudicium dedit Pater Filie. 62. Int. f. a paleis. Beda. dum vel in praesenti ob manifesta peccata eiicitur quis ab Ecclesia, sacerdotali castigatione, vel post mortem, ob occulta, damnatur. 63. Int. i. praesentem Ecclesiam. 64. Cyrill. est enim Christus Ecclesiae Dominus. 65. Int. i. immobiles a spe aeternorum. Amb. Solida merita, fructusque virtutis. 66. Amb. i. infructuosam leuitatem. Cyril. inanes, & vento peccati volubiles. Basil. Conferunt hi bonis, ut paleae tritico, non tamen faciunt intuitu charitatis. Orig. tentatio ostendit sit ne quis palea, an triticum. Glo. paleae sacramentis imbuti, sed non solidi: zizania enim, id est, professione etiam ab electis separati, non ventilantur, quia iam iudicati sunt. 67. Int. Beda. quia haec extinguetur, nec extinguet cruciatos, sed aeternaliter puniet. dicitur autem sic ad differentiam illius, de quo dicitur, Igne nos examinasti. Greg. 15. Mor. cap. 14. corporalis est ille ignis, & semel creatus, inextinguibilis durat. 68. Euseb. duxerat hic filiam Aræ Regis Arabum, Philippi fratris sui vxorem sacrilego more; habebat enim prolem ex priori viro. Auctor. vide Additionem Matth. 14. 69. Beda. Factum hoc post aliqua gesta à Christo, sed est praecipuum à Luca ad exaggerandam Herodis maliciam, qui cum videret confluere multos ad Iohannem, & baptismum suscipere, non solum contemnit, sed in vincula coniicit, & occidit. 71. Int. f. a Iohanne, quod alij plenius dicunt. Ambr. non mundari volente, sed mundare aquas, ut baptismatis ius haberent. Greg. Nazianz. ut totum veterem hominem immergeret aqua. Chry. Baptisma Iudaicum sordes carnis amouebat, non conscientiae crimina, ut nostrum, Iohannis baptismum monebat à vitio in virtutem conuerti, nec remissionem exhibebat. 73. Chry. haec tenus reclusum, Beda. virtus baptismatis ostenditur, inde enim egredienti, caelestis ianuam aperitur. 74. Aug. 15. de Trin. cap. 26. habebat quidem Christus Spiritum sanctum, sed voluit prefigurare corpus suum, id est, Ecclesiam, in qua baptizati praecipue accipiunt Spiritum sanctum. 75. Int. quia in natura diuinitatis à mortalibus non poterat videri. Amb. 76. Chry. ut Christi mansuetudinem ad agnoscendum declararet, in Pentecoste autem, specie ignis, restat enim examinis & iudicii tempus. Cypria. de simpl. Prælat. Columba simplex, & lætum animal, non felle amarum, non morsibus saeuum, non vngulae laceratione violentum; vnius domus nosse consortium, conuersatione communi vitam degere, oris osculo concordiam pacis agnoscere; legem circa omnia vnanimitatis implere. 77. Ambr. Patrem quem videre non possumus, audiamus. 78. Int. non Iohannes. 79. Int. Consubstantialis. Athanas. lib. de Syn. Nic. additur articulus, ut significetur filius secundum naturam.

SENS. MYST. IN CAP. III.

72. Chry. Suscepto baptismo, opportuna est iugis oratio. Beda. Et si peccata baptismi laxata sunt, manet tamen carnis fragilitas; quasi enim transito mari rubro gratulamur submersos Aegyptios, sed occurrunt alij hostes in deserto mundanae conuersationis, qui sunt duce Christi gratia, nostro sudore vincendi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

59. sic dictus Spiritus sanctus ob efficaciam, & quia in igne appariturus. 60. id est, iustum iudicium. 62. s. tribulatione, hic, vel postea die Iudicii. Gra. ὁ καθαρισμὸς, purgabit, permundabit. 63. scilicet, Iudeos, vel totam Ecclesiam: o. i. regnum caelorum. 67. ut est Isaia ultimo. p. s. ex bona opera. q. scilicet, de Christo, & regno Dei. 69. pro, ut includeret. Heb.

complacuit mihi. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta: vt putabatur
 filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Leui, qui fuit Melchi, qui fuit
 Iannæ, qui fuit Ioseph, qui fuit Mathatæ, qui fuit Amos, qui fuit Naum, qui fuit Hefli,
 qui fuit Nagge, qui fuit Mahat, qui fuit Mathatæ, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui
 fuit Iuda, qui fuit Iohanna, qui fuit Refa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit
 Neri, qui fuit Melchi, qui fuit Abdi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadam, qui fuit Her, qui
 fuit Iesu, qui fuit Heliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathat, qui fuit

SENS. LIT. IN CAP. III.

80. Int. i. placitū meum constitui, s. per te facere quod mihi placet. ¶ in Adam displicuit. Greg. super
 Ezechielem, Pœnitent me, inquit, fecisse hominem, quasi enim sibi displicuit in peccatoribus, quos cre-
 auit, in solo autem Christo sibi placuit, quia nō inuenit culpam. Aug. 2. de cons. Euang. Matthæus, Hic
 est Filius meus, sed eadem est sententia. indicauit autem Matth. factam vocem propter eos qui ade-
 rant; Christo enim non erat necesse, qui sciebat se Filium Dei. r. Chry. vsq; ad illam ætatem, quæ pec-
 cata cuncta recipit, expectat, totam legem perficiens; ne quis dicat legem soluisse, quod non posset
 perficere. 81. Int. quia natura nō erat, sed putabatur, quia Maria cum genuit, quæ Ioseph erat despon-
 sata. Amb. Erant verò ex eadem tribu & patria, ideòq; Ioseph generatio explicatur, nempe viri, more
 Scripturæ. 83. Int. secundum legem Ioseph filius est Heli, sed secundum carnem, Iacob. Greg. Nazian.
 absurdum est, quod quidam dicunt, eisdem esse qui à Luca & Matthæo numerantur, à David vsq; ad
 Ioseph. initium enim est Nathan, & Salomon, itaque diuersæ generationes. Euseb. Emis. Ioseph. verè
 Iacob filius, vt ait Matth. putatiue verò, (vt ait Luc.) Heli, plurimi enim hoc putabant. Aug. 2. de q.
 Euang. aut vnus Euangelista Patres nominauit, alter verò auū maternū, vel aliquem de cognatis maio-
 ribus; aut vnus erat pater naturalis, alter per adoptionem; aut cum vnus sine liberis discessisset, alter
 filium à se genitū mortuo deputauit. Amb. Mathan Iacob filiū genuit, & vxore superstiti decessit, ex
 qua postea Melchi genuit Heli, qui sine liberis decedente Iacob fratre suo genuit ex eius vxore Io-
 seph. Beda. Iacob ex fratris Heli sine liberis decedentis vxore genuit Ioseph. Aug. de q. nou. & vet. Te-
 sta. q. 56. Filiū dicit Lucas per adoptionem. suscepit enim descriptionem originis adoptionis, per hanc
 enim efficitur filij Dei. v. Glo. non dicit genuit, sed qui fuit, designans se etiam adoptiuos filios in-
 terponere, & meritò, per adoptionem enim efficitur filij Dei credendo in Filium Dei.

SENS. MYST. IN CAP. III.

r. Græ. significatur spiritualis regeneratio, viros perfectos parere. Beda. significatur baptismi myste-
 rium, s. ob Trinitatis fidem, & operationem decalogi. Greg. Nazian. Baprizandus est tamen infantulus
 si necessitas urgeat, nam Christus baptismo non indigebat. Glo. reprimuntur temerarij, qui omnem
 ætatem ad docendum idoneam credunt. 82. Int. i. auctus. 83. Int. i. Deus meus, vel scandens. 84. Int.
 id est, donans. s. peccata. 85. Int. i. additus. 86. Int. i. Rex meus. 87. Int. i. dexter. 88. Int. i. auctus.
 89. Int. i. donum Dei. 90. Int. i. onerans. 91. Int. i. consolatio, vel consolator. 92. Int. i. adiua me.
 93. Int. i. merities, vel meridianum. 94. Int. i. desiderium. 95. Int. i. donum Dei. 96. Int. i. obediens.
 97. Int. i. augmentum. 98. Int. i. confitens. 99. Int. i. Dominus gratia eius, vel Dominus misericors.
 100. Int. i. misericors. 101. Int. i. Princeps, vel magister Babylonis. 102. Int. i. petitio mea Deus.
 103. Int. i. lucerna mea. 104. Int. i. regnum meum. 105. Int. i. robustus, vel violentus. 106. Int. i. di-
 uinans. 107. Int. i. Dei mensura. 108. Int. i. vigilans, vel vigilia, vel pelliceus. 109. Int. i. Deus meus
 adiutor. 111. Int. i. Dominus exaltans. 112. Int. vt suprà.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

80. pro, tu mihi places, seu gratus es. Heb. r. pro, incipiebat esse, ferè, &c. potest etiam intelligi cœpisse
 tunc predicare. sic trigesimo anno atatis cœperunt imperare Ioseph, & David, vterque Christi figura.

s. v. c. i. apud quosdam non legitur, putant quidem Chry. & alij complere trigesimo anno, ad baptismum
 venisse. Epiphani. ait mense Nouembris fuisse baptizatum, quod verò Ecclesia canit die Epiphania, Hodie
 Christus baptizari voluit, solum probat eo die celebrari ab Ecclesia Christi baptismum. 83. id est, patris
 Maria, qui dictus Ioachim, & Eliacim, & Eli: sensus est, Christus putabatur filius Ioseph, sed re vera erat
 Eli patris Maria, seu potius qui Ioseph erat gener Eli: vt enim ad Ioseph referatur, Graca postulant. 101. &
 iste, & Salathiel, alij sunt ab alijs qui apud Matthæum leguntur.

¹¹³Leui, qui fuit ¹¹⁴Simeon, qui fuit ¹¹⁵Iuda, qui fuit ¹¹⁶Ioseph, qui fuit ¹¹⁷Iona, qui fuit ¹¹⁸Helia-
¹¹⁹chim, qui fuit ¹²⁰Melcha, qui fuit ¹²¹Menna, qui fuit ¹²²Methata, qui fuit ¹²³Nathan, qui fuit ¹²⁴Da-
¹²⁵uid, qui fuit ¹²⁶Iesse, qui fuit ¹²⁷Obeth, qui fuit ¹²⁸Booz, qui fuit ¹²⁹Salmon, qui fuit ¹³⁰Naaſſon,
¹³¹qui fuit ¹³²Aminadab, qui fuit ¹³³Aram, qui fuit ¹³⁴Eſron, qui fuit ¹³⁵Phares, qui fuit ¹³⁶Iudæ, qui
¹³⁷fuit ¹³⁸Iacob, qui fuit ¹³⁹Iſaac, qui fuit ¹⁴⁰Abrahæ, qui fuit ¹⁴¹Thare, qui fuit ¹⁴²Nachor, qui fuit
¹⁴³Saruch, qui fuit ¹⁴⁴Ragau, qui fuit ¹⁴⁵Phaleg, qui fuit ¹⁴⁶Heber, qui fuit ¹⁴⁷Sale, qui fuit ¹⁴⁸Caynan,
¹⁴⁹qui fuit ¹⁵⁰Arphaxat, qui fuit ¹⁵¹Sem, qui fuit ¹⁵²Noë, qui fuit ¹⁵³Lamech, qui fuit ¹⁵⁴Mathuſalé,
¹⁵⁵qui fuit ¹⁵⁶Enoch, qui fuit ¹⁵⁷Iared, qui fuit ¹⁵⁸Malalehel, qui fuit ¹⁵⁹Cainan, qui fuit ¹⁶⁰Enos,
¹⁶¹qui fuit ¹⁶²Seth, qui fuit ¹⁶³Adam, qui fuit ¹⁶⁴Dei.

SENS. LIT. IN CAP. III.

¹³⁶. Chry. Matthæus qui Iudæis scribebat, non vltcrius scripsit, contentus ostendere processisse Christum ex Abraham & David. Lucas verò, qui omnibus loquebatur, vltcrius procedit. ¹⁴⁴. Beda. nomen huius, & generatio non inuenitur iuxta Hebraicam veritatem, in qua Arphaxat dicitur genuisse Sela, seu Sale. ſumpſit ergo Lucas ex LXX editione hanc generationem. ¹⁴⁷. Amb. non erat prætermittendus typus Christi fabricatoris Ecclesiæ. ¹⁵⁷. Amb. pulchrè à Dei Filio generatio incipiens, ad Dei Filium ducitur, præceditque creatus in figura, vt natus in veritate sequeretur. Aug. 2. de conf. Euang. Ex hoc apparet Lucam non dixisse Ioseph filium Heli, quæſi de illo genitum. nec enim Adam genitus ex Deo, sed factus.

SENS. MYST. IN CAP. III.

¹¹³. Int. i. additus. ¹¹⁴. Int. i. audiens tristitiam, vel signum. ¹¹⁵. Int. i. confitens. ¹¹⁶. Int. i. augmentum. ¹¹⁷. Int. i. columba, vel dolens. ¹¹⁸. Int. i. Dei resurrectio. ¹¹⁹. Int. i. Rex eius. ¹²⁰. Int. i. viscera mea. ¹²¹. Int. i. donum. ¹²². Int. i. est, dedit, vel dans. ¹²³. Int. i. manu fortis. ¹²⁴. Int. i. incensum. ¹²⁵. Int. i. seruitus. ¹²⁶. Int. i. fortis. ¹²⁷. Int. i. sensibilis, vel pacificus. ¹²⁸. Int. i. augurium, vel serpentinus. ¹²⁹. Int. i. populus voluntarius. ¹³⁰. Int. i. excelsus. ¹³¹. Int. i. sagitta. ¹³². Int. i. diuisio. ¹³³. Int. i. confitens. ¹³⁴. Int. i. supplantator. ¹³⁵. Int. i. risus, vel gaudium. ¹³⁶. Int. i. pater multarum gentium, vel videns populum. ¹³⁷. Int. i. exploratio, vel pastura, siue nequitia. ¹³⁸. Int. i. requieuit lux. ¹³⁹. Int. i. lorũ, vel corrigia, vel dependens. vel perfectio. ¹⁴⁰. Int. i. ærotans, vel pascens. ¹⁴¹. Int. i. diuidens, vel diuisus. ¹⁴². Int. i. transitus. ¹⁴³. Int. i. tollens. ¹⁴⁴. Int. i. lamentatio, vel possessio eorum. ¹⁴⁵. Int. i. sanans depopulationem. ¹⁴⁶. Int. i. nomen, vel nominatus. ¹⁴⁷. Int. i. requies. ¹⁴⁸. Int. i. humiliatus, vel percutiens, vel percussus, vel humilis. ¹⁴⁹. Int. i. mortis emissio, vel mortuus est, & interrogauit. ¹⁵⁰. Int. i. dedicatio. Beda. pulchrè septuagesimo gradu Enoch ponitur qui translatus est; significatur enim regeneratos in æternam requiem suscipiendos. septem enim requies, decem decalogi impletio. ¹⁵¹. Int. i. descendens, siue continens. ¹⁵². Int. i. laudatus Dei, vel laudans Deum. ¹⁵³. Int. i. lamentatio, vel possessio eorum. ¹⁵⁴. Int. i. homo, vel desperans, vel violentus. ¹⁵⁵. Int. i. positio, siue posuit. ¹⁵⁶. Int. i. homo, vel terrenus. ¹⁵⁷. Theoph. Finit in Deum vt credatur Christi generatio sine semine fuisse. fuit enim sine semine Adam factus. Aug. 2. de conf. Euang. Lucas Christum tamquam Sacerdotem peccata mundantem assignans, ascendit ad Deum, cui expiati reconciliamur; numerat verò septuaginta septem personas, quo numero significatur peccatorum remissio; vndecim enim peccatum, transgressio enim denarij. perfectionis; septem, numerus hominis, qui transgreditur. tria enim, pars incorporea, quatuor corpus, septies verò vndecim septuaginta septem; multiplicatio verò numeri, motum significat hominis, quo transgressio fit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

¹⁴⁴. Sumptum id ex Septuaginta, nam secundum Heb. Arphaxat genuit Sale.

CAPVT IIII.

IESVS autem plenus Spiritu sancto, regressus est à Iordane, & agebatur in Spiritu in deserto diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducauit in diebus illis: & cōsummatis illis, postea esuriit. Dixit autem illi diabolus, Si filius Dei es: dic lapidī huic vt panis fiat. Et respondit ad illum Iesus, Scriptum est, Quia non in pane solo viuet homo, sed in omni verbo Dei. Et duxit illum diabolus in montem excelsū: & ostendit illi omnia regna oibis terrarū in momento temporis. Et ait illi, Tibi dabo potestatem hanc vniuersam, & gloriam illorum

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

1. **O**RIO. Et Apostoli pleni Spiritu sancto, sed non æquales Saluatori; sic & vasa multa plena; sed inæqualia. 2. Græc. vt locum daret tentanti. Amb. vt diabolum prouocaret, vt ostenderet nobis diaboli ad meliora tendentibus inuidere. 3. Glo. in deserto, quod est inter Ierusalem & Hiericho, vbi figuraliter dixerat victum Adam à diabolo. 4. Basil. per quadraginta dies mansit intētatus, non enim audebat accedere demon ad ieiunantē, & non famelientem. Orig. Tentabatur quadraginta diebus, sed quibus tentationibus, nescimus. c. Glo. non erat indignum tentari, qui occidi venerat. 5. Basil. ostendens sobrietatem necessariam ei qui se ad pugnas tentationum accingit. Greg. Nazian. nihil manducauit, erat enim Deus, nos ieiunium possibiliter accommodamus. 6. Chry. non excessit numerum Moyſis & Helix, ne videretur non veram carnem sumpsisse. 7. Basil. Concessit naturæ pati quæ sua sunt, prouocans diabolum ad duellum, vbi enim fames, ibi imbecillitas. Glo. Esurit humilis Deus homo, ne inimico innorescat sublimis homo Deus. 8. Int. tentatio à gula, Amb. Inde cœpit, vnde vicit Adam; tria præcipuè tela diaboli, gulæ, iactantiæ, ambitionis. 9. Ambr. cognouerat Filium Dei esse venturum, sed venisse per hanc infirmitatem corporis nō putabat, profitetur se credere, & homini conatur illudere. 11. Int. quia sciuit scriptum, Ipse dixit, & facta sunt. 13. Int. f. in Deuteronomio, q. d. persuasio tua tentatio est, quia agis de cibo corporis, & non de cibo mētis. Glo. docet pugnare magis doctrina, quàm miraculis; humilitate, quàm potentia. f. Ambros. ostendit hominem esse tentatum, nō diuinitatem. 14. Cyril. Terrenis cibis alitur corpus, Dei verbo anima. Amb. non potest qui Dei verbum sequitur, panem desiderare terrēnum. 15. Glo. Lucas narrat ordine, vt gestum est, Matthæus autem non sequitur ordinem historiæ, sed tentationem Adæ. Aug. 2. de cons. Euan. incertum est quo ordine gestum est. 16. Greg. in hom. non mirum permisisse se à diabolo in montem duci, qui se pertulit ab eius membris crucifigi. 17. Int. tentatio de ambitione. Theoph. tentat de cupiditate, seu auaritia, ostendit verò, vt quidā dicunt, imaginationi; ego verò dico quòd sensibilibus apparere fecit. Tit. descripsit orbem verbo. 18. Orig. si quomodo in mundo regnaret per gulam, vel superbiam, &c. 16. Orig. scilicet, statim vt Christus aciem mentis ad cōtemplandum vertit, & peccata regnantia, & eos qui regnarentur vitiiis, cōspexit. 20. Int. non quia hac possit. 21. Int. i. Regem te faciam horum.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

3. **I**Nr. in quo Adam exulauerat, nec quomodo redire posset, habebat. dux ergo ad erroneum accessit. Glo. sic nos accepta in baptismo remissione contra insidias diaboli accingi, & seculum debemus deserere, vt quasi māna deserti, sola æterna esuriamus. 6. Amb. myticus humerus, tot enim diebus Aquæ abyssi effusa, & percepta lex totiq; annis in deserto panem Angelorū Patres consecuti sunt. Augu. 2. de con. Euang. numerus hic laboriosi huius temporis sacramētum, quo sub Christi disciplina dimicamus, tempora enim annorum quadripartitis vicibus currunt: quadraginta autē quater habet decem. Glo. decem sunt præcepta legis, quatuor partes mundi. 12. Int. duriciam significat diaboli. Orig. hæretici lapides comedunt pro pane. 19. Amb. in momento cuncta illa prætereunt, & sæpe honor seculi abiit, antequam venerit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIII.

a. Græc. dicitur se, non uenerit. b. pro, vi spiritus. c. apparet etiam illis diebus fuisse tentatum, idq; etiam sentit Orig. 6. intelligit dies naturales, quibus etiam noctes includuntur. d. pro, cibo. Hebr. e. pro, vivere solet. Heb. 12. pro, eo, quam Deus voluerit, seu iusserit aut dixerit. 19. Græc. σικαυ, puncto 21. f. gloriam quæ ex illorum administratione proficiscitur.

quia mihi tradita sunt; & cui volo do illa. Tu ergo procidens si adoraueris coram me, erunt tua omnia. Et respondens Iesus, dixit illi, Scriptum est, Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruiēs. Et duxit illum in Hierusalem, & statuit eum super pinnam templi: & dixit illi, Si Filius Dei es, mitte te hinc deorsum. Scriptum est enim quod Angelis suis mandabit de te, ut conferuent te: & quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Et respondens Iesus, ait illi, Dictum est, Non tentabis Dominum Deum tuum. Et consummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo usque ad tempus. Et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilæam: & fama exiit per vniuersam regionem de illo. Et ipse docebat in Synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus. Et venit Nazareth vbi erat nutritus: & intrauit

SENS. LIT. IN CAP. IV.

22. Amb. à Deo potestas est, à malo ambitio potestatis. Glo. omnis dignitas seculi diabolica subiacet potestati. 23. Titus In utroque mentitur, nec habet, nec conferre potest. 25. Int. s. In Deuteronomio. 26. Int. qui solus remanerat fructu amplissimo. 27. Beda. seruitus debita Deo, vocatur latria; at quæ etiam hominibus exhibetur, dulia. 28. Orig. sequebatur quasi athleta sponē. 29. Amb. sequitur iactantiæ telum. Glo. in omnibus tentationibus hoc agit, ut intelligat si ne filius Dei. 30. Amb. diabolica vox, quæ mentem hominis de gradu altiori meritorum præcipit ad cecidit. 31. Amb. diabolus de Scripturis sæpe fidei bus laqueum parat, sic & hæretici Scripturas citant. 32. Orig. nō de Christo, sed de Sanctis generaliter scriptum est: non enim ille indiget Angelorum auxilio, qui, si non adiuuaret, offenderent Angeli pedem: & tu ideo diabole cecidisti, quia credere in Dei filium noluisti: quare autem files quod sequitur, Super aspidē & basiliscū ambulabis, nisi quia tu basiliscus es, tu draco, tu leo? 33. Amb. non putans de se prophetizata, ad arbitrium diaboli esse facienda. 34. Int. O homo. Chry. diabolicum est se iniicere ad pericula, & tētare an eripiat Deus. Glo. pertinet ad sanam doctrinam quando habet homo quid faciat, non tentare Deum: quādo verò deficit humana providentia, se totum diuinæ committere potestati non est tentatio. 35. Int. s. Patrem & Filium, quia ego & Pater vnum sumus. 36. Amb. in tribus enim præmissis est omnis materia delictorum. s. carnis obediēte, spe gloriæ, auiditate potestatis. Glo. vicerat diabolus Adam, quem tentauit de gula, ut scilicet, ederet; & de vana gloria, exitus sicut Dij; & auaritia, scientes bonum & malum. 37. Amb. cedit diabolus virtuti, & formidat instare, ne triumphetur. 38. Int. s. passionis, quando non tantum dolis, sed aperte impugnavit. Sic etiam nos ille antiquus hostis aliquādo tentare intermittebat, ut quasi securos repente rediēs, facilius irumpat. Amb. postea nō tentaturus, sed aperte pugnaturus venit. Theoph. in crucis tempore de tristitia tentaturus erat. Maximus. Postea prouocauit ad illius insidias Phariseos & Scribas.

39. Int. cum iam traditus esset Iohan. iterum venit in Galilæam. De primo autem Lucas aduentu tacet. 40. Int. i. signis miraculorum. Beda. 41. Synagoga, Latine congregatio, quo nomine etiam significatur domus in quam conueniebatur à Iudeis. sic Ecclesias nos, & loca, & choros fidelium vocamus. utimur verò potius nomine Ecclesiæ, id est, conuocationis, quàm Synagogæ. congregantur enim etiam & pecora, conuocantur solum ratione videntia. 43. Int. vnde illis vile scēbat.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

24. Int. qui diabolum adorat, ante corrumpit. Tit. habet forensis gratia domesticum periculum, ut dominetur aliis, prius seruit. 30. Amb. nemini potest diabolus nocere, nisi ipse deorsum se miserit. 36. Int. Goliath prostratus tribus lapidibus de torrente, id est, testimoniis de lege. 43. Theoph. docemur prius benefacere propriis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

28. pro. iam autem duxerat, & statuerat. g. scilicet, fastigium quod planum erat. h. pro. dixerat. 38. rediturus, scilicet, ad tentandum, vel oppugnandum. vnde Iohan. 14. Venit princeps huius mundi. 40. s. apertius se exerente predicatione & miraculis. l. Gra. & egr. finitimam regionem. m. pro. ipse enim. n. id est, glorificabatur. Gra. δὲ αὐτὸν ἐδόξαζον.

secundum consuetudinem suam die sabbathi in synagoga: & surrexit ⁴⁴legere. ⁴⁵Et tra-
⁴⁷ditus est illi liber Esaia Prophetæ. Et ut reuoluit ⁴⁸librum, inuenit locum ubi scri-
⁴⁹ptum erat, Spiritus Domini super me, propter quod vinxit me euangelizare pauperi-
⁵⁰bus, misit me sanare contritos corde, prædicare captiuis remissionem, & cæcis visum,
⁵¹dimittere contractos in remissionem, prædicare annum Domini acceptum, & diem
⁵²retributionis. Et cum plicuisset ⁵³librum, reddidit ministro, & sedit. ⁵⁴Et omnium in sy-
⁵⁵nagoga oculi erant intendentes in eum. Coepit autem dicere ad illos: Quia hodie
⁵⁶impleta est hæc scriptura in auribus vestris. Et omnes testimonium illi dabant, &
⁵⁷mirabantur in verbis gratiæ quæ procedebant de ore ipsius: & dicebant, Nonne
⁵⁸hic est filius Ioseph? Et ait illis, Vtique dicetis mihi hanc similitudinem, Medice cu-
⁵⁹ra teipsum: quanta audiuius facta in Capharnaum,

SENS. LIT. IN CAP. IV.

44. Int. quando, scilicet, omnes confluebant ad legis monita quieto corde meditanda. Ad publicos
Christus conuentus accedit, ubi doctrina illius à multis audiat. 45. Amb. ne lectoris quidem asper-
natur officium. 46. Glo. ut quos signorum operatione non conuerterat, prophetica lectionis attesta-
tione corrigeret. 47. Int. sub illis qui Christi aduentum desiderantes, etiam ipsius aduentus manife-
sta indicia reliquerunt. 49. Athanas. f. hominem. 50. Int. ut, beati pauperes spiritu. Orig. pauperes gen-
tes, non possidentes legem, nec Deum, nec virtutes. p. Cyril. f. debiles, & resistere insulibus passionum
non valentes Basil. habentes contritum cor per peccatum, hoc enim cor humanum prostermitur. Beda.
Cor contritum & humiliatum Deus non spernit, qui sanat contritos corde. 51. Theoph. f. Iudæis &
Gentibus, vel mortuis, qui inferni dominio soluti sunt per Christi resurrectionem. 52. Int. tam Iu-
dæis quam Gentibus. 53. Int. misit. 54. Beda. Legis pondere importabili depresso. 55. Orig. Annus
Domini; tempus Ecclesiæ, quo peregrinatur à Domino. Beda. Ecce nunc tempus acceptabile. 56. Int.
f. prædicare. 57. Int. f. Iudicij. Beda. quando reddet unicuique secundum opus suum. 59. Cyril. stupen-
tium litteras nosse quas non didicerat. 60. Int. impleta est, quia sicut illa prædixerat, & magna facie-
bat, & maiora euangelizabat. Beda. 61. Beda. f. eum esse de quo Propheta cecinerat. 62. Int. pro, & ta-
men. 63. Int. f. Scribæ & Pharisei inuidentes. 64. Int. Beda. magna cæcitas eum, quem verbis & factis
Christum esse cognoscunt, ob solam generis notitiam contemnunt, quia apud se nutritum, & per ara-
tum tempora profecisse viderant. 65. Glo. verè filius fabri, id est, mundi fabricatoris. 66. Cyril. com-
mune prouerbum apud Hebræos, ad improprium excogitatum. 67. Int. quid prouerbum contineat
aperit. f. quanta audiuius, &c. 68. Int. q. d. non credimus quod incerta fama vulgauit, cum apud nos
nihil tale feceris, quibus conuenientiùs talia impendenda erant beneficia.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

48. Glo. i. mysterium incarnationis in Prophetis obscurum aperuit. 55. Int. Annus Domini quatuor
habet tempora. i. quatuor Euangelia, duodecim menses. i. duodecim Apostolos. 58. Beda. ad cælestia re-
uersurus his qui ab initio viderant, & ministri sermonis fuerant, euangelizandi officium tradidit, plica-
tum verò librum reddit, non enim omnia omnibus dicenda, sed pro capto audientium dispensandum
est verbum à doctore: reddito libro, residet, id est, se supernæ quietis solio restituit: prædicator etiam
furgat & legat, id est, operetur & prædicet, id est, præmia quietis expectet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

45. stans legit, ob auctoritatem Scripturæ, eiq; debitam reuerentiam. 46. Gra. *ὑποκρίσας*. i. cum expli-
cuisset. o. pro, nam. p. pro, frastro animo pradius. q. i. dimissionem, liberationem. r. Gra. *ἀνὰ δὲ τὸν*. q. d. re-
uidentiam. s. pro, per. q. d. dimittendo, vel absolucendo illos. 55. i. tempus quo Deus homin s in gratiam per
Christum recepit. sic Isa. 49. In tempore placito exaudini te. vide Psal. 68. 2. Cor. 6. dicitur q. dies retri-
butionis, seu visionis respectu hostium superatorum. vide etiam Isa. 35. t. expectabant, scilicet, aliquam no-
uam doctrinam. v. pro, vocis audientibus. Heu. q. d. ego sum de quo dicit. x. pro, plerique. 61. id est, illum
commendabant, laudabant q. bono testimonio. a. a. id est, gratiosus, seu plenis gratiis. b. b. Gra. *πνεύματος*. c. c.
c. c. Gra. *πνεύματος*, prouerbum.

⁶⁹ fac & hic in patria tua. Ait autem, Amen dico vobis, quia nemo ⁷⁰ Propheta acceptus est in patria ⁷¹ sua. In veritate dico vobis, multae viduae erant in dieb. Heliae in Israel, quando clausum est caelum annis tribus, & mensibus sex, cum facta esset ⁷² fames magna in omni terra; & ad nullam illarum ⁷³ missus est Helias, nisi in Sarepta Sidoniae, ad mulierem viduam. Et multi leprosi erant in Israel sub Helisao Propheta, & nemo eorum mundatus est, nisi Naaman ⁷⁴ Syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga ira, haec audientes. Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatem: & duxerunt illum vsque ad ⁷⁵ supercilium montis, super quem ciuitas illorum erat aedificata, vt praecipitarent eum. Ipse autem ⁷⁶ transiens per medium illorum, ibat. Et descendit in Capharnaum ciuitatem Galilae: ibique docebat illos Sabbathis, & stupebant in doctrina eius, quia in potestate erat sermo ⁷⁷ ipsius. Et in synagoga erat homo habens daem⁷⁸onium immundum,

SENS. LIT. IN CAP. IV.

69. Chry. abstinerat à miraculis, ne prouocaret ad maiorem inuidiam. 70. Int. q. d. ideo non oportet inter vos, quia vos increduli, non quia patriam oderim. Amb. aspernator est Deus inuidorum. 71. Cyril. familiaris, quia semper praesto est, debita reuerentia priuatur à notis. Glo. propemodum naturale est ciues ciuib⁸¹us inuidere, nec virtutem considerant, sed fragilem recordantur infantiam. Orig. omnium Prophetarum patria circumcisionis populus. 72. Amb. i. quibus Helias operatus est. 73. Basil. per famem illis ieiunium attulit, quo culpa cohiberetur, facti autem sunt iusto corui ministri cibi, qui aliorum pabula vsurpare consueuerunt. 74. Chry. fecit eum Deus per longum iter pergere, vt visa mundi peste, posceret à Domino pluuiam. 75. Amb. Non mirum perdidisse salutem, qui eiecerunt Saluatorem. Glo. ostendunt facto vera Christum dixisse. 76. Beda. Peiores isti diabolo, ille enim ait, Mitte te deorsum, isti mittere conatur. 77. Beda. s. illorum mente mutata subito, vel stupefacta. Ambr. quando vult, capitur; quando vult, elabatur. Beda. Nondum venerat hora Passionis, nec hoc mortis genus elegerat, nec hunc passioni locum. Glo. quod non teneretur, sed transiret, maiestatis est; dicitur autem ad tactum vestis Domini subterfugisse saxum, & instar ceræ æqualem locum dedisse Christo, in quo vsque hodie apparent rugae vestis Domini expressae. 80. Ambros. Immemor iniuriæ, memor clementiae, nunc docendo, nunc sanando, corda demulcet. Cyril. Sicut bonus medicus, vltima laborantes ægritudine, sanare tentat. 81. Chry. vacabant enim tunc. 82. Chry. Imperio sanabat, nec dicebat, more Prophetarum, Haec dicit Dominus, sed tamquam legis Dominus loquebatur. Beda. Sermo Doctoris est in potestate cum operatur quæ docet. 83. Cyril. dogmatibus plerumque admiscet ardua opera, vt quos ratio non disponit ad cognoscendum, signa moueant.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

69. Orig. erit cum dicit populus Israel, quæ ostendisti vniuerso orbi, ostende & nobis. 75. Ambr. vidua, typus Ecclesiae. Beda. Sydoma, venatio inutilis; Sarepta, incendium, vel angustia panis. s. gentilitas negotiis seculi seruens, & carnalium cupiditatum incendium, panisque spiritualis angustias patiens. Helias, Propheticus sermo, qui receptus, pascit corda credentium. Basil. viduata anima virtute & nouita diuina receptum verbum diuinum, nutrit virtutum panibus. Glo. filium pauperem vidua nutrebat. i. verbum secularis scientiae. 76. Beda. Naaman. i. decorus, septies lauatur, baptisma enim septiformi spiritu regenerat. 81. Amb. ibi noua creatura incipit, vbi vetus desiderat: ostendit se etiam Creatorem, prosequens opus quod coeperat. 84. Amb. s. populus Iudeorum, qui Spiritum sanctum amiserat. Theoph. & nunc multi daem⁸³onia habent, qui, scilicet, daem⁸⁴oniorum desideria implent, Dominus verò in Synagogam venit, cum fuerit hominis mens congregata.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

dd. scilicet, quod voluit. 82. id est, auctoritate, s. c. inf. ee. id est, qui immunditia delectatur.

& exclamauit voce magna, dicens: Sine, quid nobis & tibi Iesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te qui sis, Sanctus Dei. Et increpauit illum Iesus, dicens, obmutesce, & exi ab eo. Et cum proiecisset illum demonium in medium, exiit ab illo: nihilque illum nocuit. Et factus est pavor in omnibus, & colloquebatur ad inuicem, dicentes, Quod est hoc verbum, quia in potestate & virtute imperat immundis spiritibus, & exeunt? Et diuulgabatur fama de illo in omnem locum regionis. Surgens autem Iesus de Synagoga, introiit in domum Simonis Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogauerunt illum pro ea. Et stans super illam imperauit febre, & dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat illis. Cum autem sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens curabat eos. Exibant autem demonia à multis,

SENS. LIT. IN CAP. IV.

85. Cyril. non ferebant demones congressum Deitatis. 86. Chry. quæ communicatio Christi ad Belial? Beda. q. d. paululum à me vexando quiesce, cui nulla est societas cum nostra fraude. 87. Int. i. vehementer opinor. Glo. Extorta confessio non habet meritum, sed est veluti fugitiui serui, qui post multum tempus videns dominum, de verberibus deprecatur. 88. Athanas. cum articuli adiectione, est enim naturaliter sanctus: non dicebat autem hoc quasi veraciter nosset, sed se cognoscere fingeat. Cyril. putabant demones huiusmodi laude alliciendum, vt desisteret eis repugnare. Chry. voluit demon Apostolorum rapere dignitatem. 89. Athan. nefas est cum adsit nobis Scriptura, à diabolo instrui. 90. Glo. occluditur serpentina lingua, ne virus vltra spargat. 91. Beda. Permissione diuina, vt Saluatoris virtus appareret: hoc est autem quod Marcus ait, dispersens eum. 92. Int. s. nullum membrum amputauit. Beda. 93. Int. i. res digna verbo. 94. Beda. s. propria, Sancti enim in Dei verbo. 11. Chry. manebat Christus apud discipulos, honorans ipsos, & ob hoc animosiores reddens. Cyril. manet apud pauperem virum Christus. 95. Int. alij Euangelistæ non dicunt quod rogassent. 96. Chry. id ars medicinæ efficere non potest, post febris enim sedationem multo opus est tempore vt quis restituaatur pristinae sanitati. Glo. Sanitas quæ Domini datur imperio, tota simul redit. 98. Theoph. magnum turbæ desiderium quæ Solis occasu non impeditur. Orig. circa Solis occasum ducebant, quia verecundabantur, vel timebant Phariseos, vel quia de die intenti erant circa alia, vel quia putabant non licere sanari in Sabbatho. 99. Cyril. poterat verbo sanare, sed tangit, ostendens propriam carnem efficacem ad præstanda remedia: erat enim Dei caro: sic ignis vasi æneo imprimit conditatis effectum.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

85. Glo. omnis amaritudo, ira, & clamor immundi spiritus furor est. mm. Amb. post liberatum virum, substituitur feminae sanitas. vtrunque enim sexum Dominus curaturus aduenerat, sed prior sanari debuit, qui prior creatus est. Beda. Vir liberatus à demouio, anima est, ab immunda cogitatione purgata: femina verò à febribus, caro à concupiscentiæ seruio per continentia præcepta frenata. Gl. domus Petri, circumciso eius Apostolatu commissa: Socrus, Synagoga quodammodo mater Ecclesiæ Petro commissa: febris, inuidia æstus. 95. Hier. in Matth. modò rogatus, modò vltro curat ægrotos, annuit enim semper contra peccatorum passionem fidelium precibus, & quæ ipsi non intelligunt, in se vel intelligenda dat, vel non intellecta dimittit. 97. Glo. membra quæ seruierant immunditiæ, seruiunt iustitiæ. 98. Glo. Solis occasus, Christi passio, per quam plures sanantur, quàm dum viueret Christus. 99. Int. misericordiæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

ff. id est, amitte nos, vel sine torquere. 86. pro, quid tibi nobiscum est negotij? 88. q. d. an nos venisti mittere in infernum? nendum tempus est. vide Matth. 3. 87. adulatur vt desistat. 88. Gra. d. & d. ille Sanctus. s. de quo Propheta, præcipue Dan. 9. Nesciebat quidem cerò, sed suscipiebatur. h. h. s. stuporis. q. d. expauerunt stupentes. Gra. & d. quod alias vertit, stupor. & Marci 1. & d. & d. vertit, mirati sunt. 93. i. res, vel doctrina. vide Mar. 1; nn. flexo, s. corpore sic 2. Regum 1. Sta super me, & interfice. Gra. & d. adstans.

clamantia & dicentia, Quia tu es Filius Dei, & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. Facta autem die, egressus ibat in desertum locum: & turbæ requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait, Quia & aliis ciuitatibus oportet me euangelizare regnum Dei: quia ideo missus sum. Et erat prædicans in Synagoga Galilææ.

SENS. LIT. IN CAP. IV.

100. Beda. Iam cum fatigatum ieiunio videret, hominem verum esse intellexit: cum non præuideret tentando, an esset Dei Filius dubitauit. Per signorū verò potentiam intellexit, vel potius, suspicatus est esse Filium Dei. Persuasit autem Iudæis crucifigere, quia se morte illius non præuidit damnandum. hoc enim (vt ait Apostolus) si cognouisset, nunquam crucifixisset. 101. Chry. non oportebat eos surripere officij Apostolici gloriam, nec decebat Iesu mysteriū lingua fœda publicari. Theoph. volebat inuidiam accendere Iudæorū, ex hoc quod ab omnibus laudaretur. Glo. prohibet ne dum quis audit vera prædicantem, sequatur errantem. 103. Chry. maiora putantur miracula post absentiam operantis. 104. Chry. Pharisei scandalizabantur, populi sequebantur. 105. Græc. Apostolorum vestigia sequentes. 106. Græc. quasi tempore suæ præsentis non multum duraturo, gaudebat quidem detentus, sed volebat etiam alios suæ doctrinæ esse participes. 107. Græc. Marcus, ad hoc veni, ostendens diuinitatis celsitudinem, & voluntariam exinanitionem. Lucas, Ad hoc missus sum, incarnationem ostendens, & Patris beneplacitum missionem appellans.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

102. Beda. Solis occasus, mors Domini; dies rediens, resurrectio, cuius manifestata luce, à credentium turbis requiritur, & in gentium deserto inuentus, ne abeat retineretur; maxime cum id contingerit prima Sabbathi, qua resurrectio celebrata est. p. p. Chry. Exemplum dat vt perambulemus, & requiramus ouem perditam: vna enim anima recuperata, poterit alique mille delicta abolere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

o. o. pro, dicere se scire ipsum esse Christum.

CAPVT V.

ACTVM est autem, cum turbæ irruerent in eum, vt audirent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et vidit duas naues stantes

SENS. LIT. IN CAP. V.

1. CHRYS. Diligebant, mirabantur, tenere cupiebant. 2. Int. qui magna fecit in terra, transit ad mare, vt & ibi faciat, & Dominus maris terræque appareat. 3. Beda. idem dicitur mase Galilææ, à prouincia adiacente, & mare Tyberiadis, à proxima ciuitate. est autem haustu dulcis & ad potandum habilis: vocant autem Hebræi omnem congregationem aquarum, mare.

SENS. MYST. IN CAP. V.

1. INT. Conuentus turbarum, fidem designat populorum. 3. Int. i. legem. Glo. præsens seculum. 4. Beda. s. circumcissionem & præputium: vidit autem, quia nouit in vtroque populo qui sint eius; piscatores, doctores rectæ fidei, comprehendentes nos, & terræ viuientium aduehentes; retia modò laxantur in capturam, modò lora plicantur, non enim omne tempus doctrinæ habile, nunc exercenda est lingua doctori, nunc sui cura gerenda. Petri nauis, Ecclesia primitiua, vna dicitur, quia credentium erat cor vnum, & anima vna. Act. 2. de con. Euan. Inde Christus docet turbas, i. de autoritate Ecclesiæ gentes. Reducitur à terra pusillum, turbis enim nec terrena præcipienda, nec profunda sacramentorum committenda: vel primum proximis regionibus prædicandum erat, deinde in altum, i. ad remotiores gentes eundem. Amb. Fluctuat Petri nauis apud Matthæum, secundum Lucam, repletur piscibus, vt principia Ecclesiæ fluctuantis, & posteriora exuberantis agnoscas.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

a. Pro stare. b. Heb. Cinereth, vel Cineroth, Num. 34. Deut. 3. Jos. 11. & 12. Chald. Ginosar. itaque Genesar, vel Genesareth, corruptum est.

secus stagnum: piscatores autem descenderant, & lauabant retia. Ascendens autem in
 vnā nauim quæ erat Simonis, rogauit eum à terra reducere pusillum. Et sedens do-
 cebat de naucula turbas. Vt cessauit autem loqui, dixit ad Simonem, Duc in altum, &
 laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon, dixit illi, Præceptor, per totam
 noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fe-
 cissent, cõcluserunt piscium multitudinem copiosam, rumpebatur autem rete eorum.
 Et annuerunt sociis qui erant in alia naui, vt venirent, & adiuuarent eos. Et venerunt,
 & impleuerunt ambas nauculas; ita vt plenè mergerentur. Quod cum videret Simon
 Petrus, procidit ad genna Iesu, dicens, Exi à me Domine, quia homo peccator sum.
 Stupor enim circumdederat eum, & omnes qui cum illo erant in captura piscium
 quam cõperant. Similiter autem Iacobum & Iohannem filios Zebedæi, qui erant so-
 cij Simonis. Et ait ad Simonem Iesus, Noli timere:

SENS. LIT. IN CAP. V.

6. Int. s. à naui in littus. 7. Chry. secundum Matthæum respiciebant, adeò pauperes erant. 8. Chry.
 vt omnes facie ad faciem cernerent. 9. Theoph. vide Christi mansuetudinem. 10. Chry. existens in
 mari piscatur existentes in terra. Greg. Naz. vult extrahere piscem, i. hominem natam in mobilibus
 rebus, & amaris huius vitæ procellis. 12. Chry. sicut magos per fidus vocauit, sic piscatores per pesca-
 toriam artem. 13. Theoph. nō sine mercede Dominum nauculæ relinquit. primò enim dat multitu-
 dinem piscium, tum discipulum facit. 17. Aug. 4. de cons. Euang. ad hoc respexit Iohannes, cum dixit,
 ad mare Tyberiadis post resurrectionem non dirupta retia. 18. Theoph. ex stupore loqui non pote-
 rant. 21. Cyril. reducebar ad conscientiam patrata delicta. 22. Int. s. circumdederat stupor. 23. Aug. 2.
 de con. Euang. non nominat Andream, sed illic erat secundum Matthæum & Marcum.

SENS. MYST. IN CAP. V.

5. Int. s. legem. 10. Int. s. ab amore terrenorum. 12. Int. scilicet, ad Christum ascendentem in altum.
 Ambr. soli Petro dicitur, duc in altum. id est, in profundum disputationum. 13. Int. quia boni & gen-
 tiles parati erant accipere legem. Amb. Apostolica instrumenta retia sunt, non enim captos perimunt,
 sed referuant, & fluctuantes de infimis ad superna traducunt. Glo. retia dicta quasi retinentia. 15. Int.
 q. d. per veterem legem laborantes, nullum duximus ad vitam. Amb. non est humanæ facundie opus,
 sed supernæ vocationis munus. 16. pisces sunt, qui hanc vitam enauigant. Cyril. figura hoc futuri:
 Euangelicæ enim doctrinæ rete tendentes, greges gentium erant aggregaturi. Aug. 2. de q. Euang.
 tanta erat carnalium multitudo futura in Ecclesiā, vt per hæreses & schismata scinderentur. Beda.
 rumpitur rete, sed non labitur piscis, seruat enim Dominus suos inter scandala persequentium; quan-
 do verò rumpitur rete, vocantur alij, alijs enim retrò abeuntibus, alij vocantur. 18. Cyril multi se-
 quuntur Apostolorum labores. 19. Int. quia Ecclesiam & Synagogam conuertit. Amb. omnes in Iesu
 nomine genu flectunt, siue Iudæus, siue Græcus. 20. Beda. non submerguntur, sed periclitantur, in no-
 uissimis enim diebus erunt tempora periculosa, &c. e. Aug. 2. de q. Euang. Ecclesiā turbis carnalium
 impleta, & eorum moribus penè submersa, regnum spirituum, in quibus maximè Christi persona
 eminet, à se quodammodo repellit. 24. Beda. Confortat Dominus carnalium timorem, ne quis de
 sua culpæ conscientia tremens, vel aliorum innocentia stupens, sanctitatis iter formidet aggredi.
 Aug. 2. de q. Euang. Spirituales turbarum peccatis commoti, vt securius & tranquillius viuant, mu-
 nus Ecclesiasticum deserere non debent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

12. id est, profundiorē locum sub nauim. c. Gra. ἰν ὑψύτι. q. d. præfecte. d. pro, tuo iussu. Heb. 18. scili-
 cet, non valentes clamare, aut loqui præ admiratione.

ex hoc iam eris homines capiens. Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus, secuti sunt eum. Et factum est, cum esset in vna ciuitatum, & ecce vir plenus lepra videns Iesum, & procidens in faciem suam, rogauit eum dicens, Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens manum, tetigit eum dicens, Volo, Mundare. Et confestim lepra discessit ab illo, & ipse præcepit illi vt nemini diceret: Sed vade, & ostende te Sacerdoti, & offer pro emundatione tua sicut præcepit Moyses, in testimonium illis. Perambulabat autem magis sermo de illo: & conueniebant turbae multae vt audirét, & curarentur ab infirmitatibus suis. Ipse autem secedebat in desertum, & orabat. Et factum est in vna dierum; & ipse sedebat docens. Et erant Pharisei sedentes, & legis

SENS. LIT. IN CAP. V.

25. Int. nondum eligitur in Apostolatū, sed prædicatur quod aliquādo sit eligendus. Aug. 2. de con. Euang. Matthæus & Marcus hoc narrant ambobus fratribus dictum; sed potuit hoc prius Petro dici, postea ambobus; vel prius factum est quod Lucas commemorat, deinde quod Matthæus & Marcus, cum. f. non subductis nauibus ad terram, tamquā cura redeundi; sed ita sunt secuti, tamquam vocātem aut iubentem sequi: remeauerāt etiam ad propria Petrus & Andreas, cum fuissent secuti Christū iuxta Iordanem, vt ait Iohannes. 26. Amb. Quā bonus Deus qui hominibus viuificandis tribuit potestatem. 27. Int. quia adhuc habent voluntatem redeundi. 38. Cyril. talem obedientiā requirit à nobis Christus, vt eam non prætermittamus, etiam si aliquid necessarium valde urgeat. 29. Int. aliās venisset in vnam ciuitatem. 31. Amb. humilitatis & pudoris signum. 32. Int. Beda. Amb. voluntati potestatem tribuit, nec quasi incredulus dubitat, sed suæ colluionis conscius, non præsumit. 33. Cyrill. viderat ipse alios curari. 34. Int. Beda. non quod sine tactu sanare non posset, sed vt indicet se nō subiectum esse Legi. Amb. non timebat contagium, vt homines. 35. Int. in hoc humilitas. 36. Int. in hoc pietas. 37. Int. In hoc maiestatis potentia. Amb. dicit volo, propter Photinū, imperat propter Ariū, tangit propter Manichæum. 38. Int. quia dixit, & facta sunt. Theoph. Christi caro purgatiua, & vitā tribuens, vt pote verbi Dei caro. 39. Int. Amb. nihil medij inter præceptum & opus. 40. Amb. meliores putabat qui fide magis spontanea, quā speratis beneficiis credidissent. 41. Int. mittit ad sacerdotes, propter humilitatem; & vt videntes, credant ei; vel non credentes, inexcusabiles sint. Amb. vt intelliceret sacerdos gratia Dei supra Legem esse curatum. 42. Amb. ostendit se legem non soluere, sed adimplere. 43. Int. pro emundatione offerebant tortam panis, turtures duos, & sextarium olei. 44. Chryl. f. quod maior esset Christus Moysē, qui sororem lepra non potuit liberare, sed orauit Dominum. Cyril. ad reprehensionem eorum, & probationem quod legem reueor. 45. Int. f. de sanitate & doctrina. 46. Beda. vnus perfecta saluatio, multas ad Dominum cogit turbas. 47. Greg. 6. Mor. prædicatoribus inuens, ne contemplationis gaudia operationis nimietate contemnant, sed contemplantur forbeant, quod loquentes profundant. Greg. Nazian. ostendit licere parum quiescere, vt mente sincera cum Deo colloquimur. 49. Glo. in ciuitate sua, secundū Matth. Marcus dicit in Capharnaū, quam non natiuitate, sed miraculorum operatione suam fecerat virtutibus illustrando.

SENS. MYST. IN CAP. V.

30. Ambro. non exprimitur certus locus: non enim vnus populus, sed omnes sanati. f. Beda. leprosus, humanum genus, omnes enim peccauerunt, & egent gratia Dei, extensa manu, id est, verbo Dei humanam contingente naturam, mundati offerunt corpora hostiam viuam. Theoph. vbi qui mundatus est, dignus est offerre corpus & sanguinem Domini. 32. Titus. Diuino beneplacito totum committamus. 40. Amb. ne lepra transeat in medicum, vitanda iactantia est. 48. Glo. quādo orat, theoricam vitam; quando suat, actiuam informat: sanat vt Deus, orat vt homo. docet verò nec pro cura proximi amorem Dei, nec pro amore Dei, curam proximi dimittebam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

30. vel iuxta vnā. Leprosi non poterant in ciuitatibus habitare. Leu. 13. sed poterant transire. 37. passum est imperat. iussu. 44. scilicet, quod verè mundatus sis, & ego Legem seruo, & Legem maior sim, qui talia possum. g. f. Sacerdotibus.

doctores qui venerant ex omni castello Galilææ, & Iudææ, & Hierusalem, & virtus Domini erat ad sanandum eos. Et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus: & quærebant eum inferre, & ponere ante eum. Et non inueniētes quæ parte illum inferrent præ turba, ascenderunt supra lectum, & per regulas summiserunt eum cum lecto in medium ante ipsum. Quorum fidem ut vidit, dixit, Homo, remittuntur tibi peccata tua. Et cœperunt cogitare Scribæ & Pharisei, dicentes, Quis est hic qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? Ut cognovit autem Iesus cogitationes eorum, respondens, dixit ad illos, Quid cogitatis in cordibus vestris? Quid est facilius dicere, Dimittuntur tibi peccata tua, an dicere: Surge, & ambula? Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico, Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et cōfestim cōsurgens coram illis, tulit lectum in quo iacebat, & abiit in domum suam, magnificans Deum. Et stupor apprehendit omnes: & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes, Quia vidimus mirabilia hodie. Et post hæc exiit,

SENS. LIT. IN CAP. V.

51. Chry. & paralyticus credebatur, alioqui non se permisisset inferius submitti. Amb. aliorum merito ignoscit aliis Dominus. 52. Aug. de cons. Evan. eo ipso quod homo, non poterat dicere, non peccavi. 53. Beda. primò peccatorum vincula absoluit, ostendens ob culpas ægrotare. 54. Chry. metu multitudinis suam intentionem aperire non audebant. n. Beda. verum dicunt, nam & per eos dimittit Deus, quibus dimittendi tribuit potestatem. o. Glo. videbat magnus Sacerdos lepram in cordibus Iudæorum. p. Amb. ex oculorum cognitione Deum se esse demonstrat. 55. Amb. ab ipsis testimonium accipit, validius enim est ad fidem quod consentitur inuiti. 56. Cyril. Facilius quidem est corpus consolidare, sed apertius & illud quod non credebant demonstrans. Glo. non minoris potentia est signum hoc visibile. 57. Int. dicto facere. 58. Int. quod solus noui. qui dimitto. 59. Int. quod vos etiam videre potestis. 60. Int. quia idem est filius hominis, & Deus. 61. Theoph. dum sumus in terra peccata delere possumus, postea clauditur ianuæ. q. Cyril. Sortiti sumus & nos ab eo tam mirabilem gratiam, quorum, inquit, remisistis peccata, remittuntur eis. 62. Int. ut quod fuit testimonium infirmitatis, sit probatio sanitatis. Cyril. ne reputetur apparenter, & non verè factum. 64. Cyril. tuam correcturus familiam. 65. Int. Beda. magna virtus ubi sine mora salus imperium comitatur, unde merito qui aderant, relictis blasphemias, stupentes ad laudem conuertuntur tantæ maiestatis. 66. Chry. paulatim serpunt Iudæi, non tamen putant eum Deum esse. Amb. si credidissent, non timuissent, sed dilexissent, perfecta enim dilectio timorem excludit.

SENS. MYST. IN CAP. V.

1. Aug. de q. Euang. Paralyticus, anima dissoluta membris, i. operationibus, Christum quærit, i. voluntatem Dei, impeditur à turbis, i. cogitationum, per testam. i. opera Scripturarum aperta ad Christi notitiam peruenit, ad eius humilitatem fidei pietate descendens. Ponitur à bonis Ecclesiæ doctoribus cum lecto, i. in carne ista adhuc constitutus; iubetur tollere lectum, ut non in carnalibus gaudiis, tamquam in lecto requiescat anima, sed magis affectiones contineat, & tendat in domum suam, i. requiem secretorum cordis sui. Amb. Sanat Dominus totum, plenam resurrectionis spem ostendens: domum reperere, est ad paradysum redire, ea enim verè domus quæ hominem prima suscepit, non iure amissa, sed fraude: restituitur ergo per Christum, qui venerat nexum fraudis abolere, & ius reformare. 50. Int. i. diuinitatem cognitam. 63. Int. i. ne Christiana fide curatus, moreris in perfidia Iudæorum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

h. pro, se exercebat. 51. s. & portantium, & agroti. m. s. coniunctam fiducia sanitatis impetranda. 66. i. glorificabant, ἰδοὺ αὐτοῦ. v. Gra. μαγὰδ οὐκ, incredibilia. s. s. ad mare, ut patet ex Marco.

⁶⁷ & vidit publicanum nomine Leui, ⁶⁸ sedentem ad telonium, & ait illi, ⁶⁹ Sequere me. Et ⁷⁰ relictis omnibus, ⁷¹ surgens secutus est eum. Et fecit ei ⁷² conuiuium magnum ⁷³ Leui in ⁷⁴ domo sua: & erat ⁷⁵ turba multa ⁷⁶ publicanorum, & aliorum ⁷⁷ qui cum illis erant discumbentes. Et murmurabant ⁷⁸ Pharisei & Scribae eorum, dicentes ad discipulos eius, ⁷⁹ Quare ⁸⁰ cum publicanis & peccatoribus ⁸¹ manducatis & bibitis? Et respondens Iesus dixit ad ⁸² illos, Non egent ⁸³ qui sani sunt, medico: sed ⁸⁴ qui male habent. Non veni ⁸⁵ vocare iustos, ⁸⁶ sed peccatores ⁸⁷ ad poenitentiam. At illi dixerunt ad eum, ⁸⁸ Quare ⁸⁹ discipuli Iohannis ⁹⁰ ieiunant frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Phariseorum: tui autem ⁹¹ edunt & bibunt? ⁹² Quibus ipse ait, Numquid potestis ⁹³ filios sponsi, dum cum illis est ⁹⁴ sponsus, ⁹⁵ facere ieiunare? Venient autem dies, & cum ablatu fuerit ab illis

SENS. LIT. IN CAP. V.

67. Int. non tam corporeo, quam miserantis intuitu. 68. Beda. Lucas & Marcus propter nomen Evangelistarum nomen tacent vulgatum. Matthæus se etiam publicanum nominat, ne quis salutem desperet. Cyril. fuerat vir avarus, alieni amator: hoc enim publicanorum officium. 69. Int. pertinaciter lucris inhiantem. 71. Amb. non gressu corporis, sed mentis affectu. 72. Int. amodo non lucra. 73. Amb. propria dereliquit, qui rapiebat aliena. 73. Int. non leuitate ductus, sed virtute operum, & diuina potentia intus operante, sequitur tam corpore quam mente. Chry. nec in propriam domum ire voluit, ut suis intimaret. Basil. etiam pericula contemplit quæ sibi & suis accidere poterat, dum calculos telonij dimittit imperfectos. 74. Chry. vocatum Dominum honorauit, & hoc ei maiorem præstabat fiduciam. 75. Int. Beda. viderant publicanum à peccatis ad meliora conuersum, locum inuenisse poenitentiae, & ob id etiam ipsi non desperant salutem. Chry. iste glorians de præsentia Christi, conuocauit omnes. 76. Nec publicanos vitabat propter vilitatem sequentem, nisi enim tangeret saniem, non liberaret à morbo. 77. Chry. Christus non solum disputando, sanando, redarguendo, sed etiam comedendo errantes corripuit, instruens quodlibet opus & tempus posse vtilitatem afferre. Amb. cum peccatoribus manducando, etiam cum Gentibus non prohibet nos inire conuiuium. 78. Int. dupliciter errant qui & se iustos putant, cum sint superbi, & illos reos, cum iam poeniteant. 79. Int. s. de ieiunio gloriantes. 80. Amb. hanc primam vocem serpens emisit, patris ergo sui venena diffundunt. 81. Cyril. cum lex iubet immundo non communicare. Aug. 2. de conf. Euan. Matthæus & Marcus narrant obiectum discipulis de Christo: magis enim ei obiciebantur, quam discipulis qui eum sectando imitabantur. 82. Int. q. d. ideo vos declino, quia putatis vos non egere. 83. Int. s. qui gratiam non querunt. x. Glo. Christus miro medicandi genere vulneratus est propter iniquitates nostras. 84. Int. q. d. hos iuuo, qui poenitendo dant locum gratiæ. 85. Int. s. qui iustitiæ suæ confidunt. Chry. Ironice, sicut illud, Ecce Adam sicut vnus nostrum. Greg. Nyss. angelos. 86. Int. s. conuerti volentes. Greg. Nyss. homines. 87. Aug. 2. de conf. Euang. non diligit Christus peccatores, hoc ipso quod peccatores sunt, sed vult ab iniquitate conuerti. Amb. Si gratia est ex poenitentia, qui fastidit poenitentiam, abdicat gratiam. 88. Aug. 2. de conf. Euang. Matthæus accessisse discipulos Iohannis ad Christum, aderant enim & ipsi, & omnes certatim, ut quisque poterat, hoc obiecerunt. 89. Aug. 2. de conf. Euang. duplex ieiunium, vnum in tribulatione, aliud in gaudio: de vtroque respondet Christus, sed de illo prius. 90. Aug. 2. de conf. Euang. indicatur illos facturos ut lugentes filij sponsi ieiunarent, erant enim sponsum occisuri. 90. Chry. q. d. præsens tempus lætitiæ est, non sunt ergo admiscenda tristitia. Cyril. Saluatoris in hoc seculo apparitio quædam fuit festiuitas copulans illi naturam nostram quasi sponsam: filij ergo sponsi sunt, qui ab eo sunt vocati per Euangelicam disciplinam. Glo. Sponsus, Christus; Sponsa, Ecclesia, de hoc connubio Apostoli creati, unde Marcus filios nuptiarum appellat.

SENS. MYST. IN CAP. V.

68. Int. Leui additus, vel assumptus, quia diuina eum dilectio assumpsit, & in numero Apostolorum addidit. Beda. Matthæi electio, fides gentium, quæ prius mundanis inhiabant, Iudæorum autem inuidia de gentium salute torquetur. Amb. libenter Christus in eius recumbit affectu, qui se recipit.

ADDIT. ACVT. IN CAP. V.

t. negotiis, postea vero etiam rebus. v. id est, splendidum.

sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus. Dicebat autem & similitudinem ad illos,
 Quia nemo commissuram à nouo vestimento mittit in vestimentum vetus: alioquin
 & nouum rumpit, & veteri non conuenit commissura à nouo. Et nemo mittit vi-
 num nouum in vtres veteres: alioquin rumpit vinum nouum vtres, & vinum effun-
 detur, & vtres peribunt. sed vinum nouum in vtres nouos mittendum est, & vtrique
 conseruantur. Et nemo bibens vetus, statim vult nouū, dicit enim, Vetus melius est.

SENS. LIT. IN CAP. V.

91. Int. scilicet, ab amore mundi, & non solum à cibis. Aug. 2. de cons. Euang. q. d. tunc in mœrore
 & luctu erunt, donec eis per Spiritum sanctum gaudia consolatoria retribuatur. Glo. Post Passionem
 & Resurrectionem ieiunabunt desiderantes Iudicis aduentum. 92. Int. scilicet, ostendens quare non-
 dum conueniat Apostolis ieiunium. 93. Int. id est particulam. Amb. 94. Int. scilicet, ablaturum. Amb.
 95. Amb. q. d. non sunt actus noui & veteris hominis miscendi. 96. Int. scilicet, quia incipit displicere,
 etsi antè placuerit. Aug. de q. Euang. pannus nouus, particula doctrinæ, ad nouæ vitæ temperan-
 tiam pertinentis, & docentis generale ieiunium non à concupiscentia ciborum tantum, sed ab omni
 lætitia temporalium delectationum, cuius particulā quæ ad cibos pertinet, dicit non oportere homi-
 nibus, adhuc veteri consuetudini deditis, impartiri. 97. Int. scilicet, vitæ nouæ mysteria non sunt
 committenda mentibus nondum innouatis. 98. Aug. de q. Euang. veteribus vttribus comparatur Apo-
 stoli, qui nouo vino, quasi spiritualibus præceptis, facilius dirumpuntur, quàm cōtineant. Erunt autem
 noui vtres, cum post Ascensionem innouabuntur. Beda. veteres vtres, Scribæ & Pharisei; nouus pan-
 nus, & nouum vinum, præcepta Euangelij. Greg. Nyss. antiqui vtres, id est, ob incredulitatē inneterati,
 nouum testamentum non capiunt: imò scinduntur excellentia doctrinæ. 99. Int. q. d. nec rudes mē-
 tes hoc pati possent, & ipsa doctrina nihil prodest, & ipsæ mentes pondere peccatorum suffocantur,
 vel perimuntur. 100. Int. q. d. noua mysteria innouatis mentibus committantur. 101. Int. q. d. do-
 ctrina memoriz traditur, & mens non est sine fructu. 102. Int. vult tamen postea, si innouatur, quod
 etiam contigit Apostolis. 103. Beda. Iudæis vitæ veteris salua imbutis, nouæ gratiæ præcepta for-
 debant.

SENS. MYST. IN CAP. V.

91. Beda. Quamdiu sponsus nobiscum est, in lætitia sumus, nec ieiunare possumus, nec lugere: cum
 autem per peccata recedit, tunc indicendum ieiunium, & recipiendus luctus. Ambr. nemo tibi Chri-
 stum auferre potest, nisi te illi auferas. 98. Amb. Fragilitas humanæ conditionis aperitur, cum cor-
 pora nostra exuiis defunctorum animalium comparantur. Glo. hos vtres si pleni sunt, gratia seruat;
 si vacui, tinea & ærugo consumit. 100. Beda. vino intus reficimur, veste foris regimur; vestis ergo,
 bona opera quæ foris agimus; vinum, fœnor fidei, spei & charitatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

94. pro panno. cc. quasi dicat, assueti veteri legi, non facile eam postponunt noua; prius ergo assuefa-
 ciendi noua paulatim. melius autem, pro suauius, blandius, Græc. ἡπιότερον, sic Matth. 11. Iugum
 meum suauis. Græc. ἡπιόν.

CAPVT VI.

ACTVM est autem in Sabbatho secundo primo, cum transiret per fata, vel² lebant discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. Quidam autem Phariseorum dicebant illis, Quid facitis quod non licet in Sabbathis? Et respondens Iesus ad eos, dixit, Nec hoc legistis quod fecit Dauid, cum esuriisset ipse, & qui cum illo erant? quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis sumpsit, & manducauit, & dedit his qui cum ipso erant, quos non licet manducare, nisi tantum Sacerdotibus? Et dicebat illis, Quia Dominus est Filius hominis etiam Sabbathi. Factum est autem in alio Sabbatho, ut intraret in synagogam, & doceret. Et erat ibi homo, & manus eius dextera erat arida. Obseruabant autem Scribæ & Pharisei si in Sabbatho curaret: ut inuenirent unde accusarent eum. Ipse verò sciebat cogitationes eorum: & ait homini qui habebat manum aridam, Surge, & sta in medium. Et surgens, stetit. Ait autem ad illos Iesus, Interrogo vos, si licet Sabbathis

SENS. LIT. IN CAP. VI.

1. **T**heoph. Iudæi omnem festiuitatem Sabbathum nuncupabant; Sabbathum enim requies. cum ergo in Parasceue contingeat festiuitas, sequens Sabbathum vocabant Sabbathum secundum primum. b. Glo. non habentes spatium manducandi, ob importunitatem turbamur, esuriiebant. c. Beda. alij dicunt hæc fuisse obiecta Domino, sed potuerunt à diuersis obici & Domino, & discipulis. 3. Int. s. secundum præceptum legis. Cyrill. Et vos in Sabbatho nonne frangitis panem? quid ergo reprehenditis? 4. Chry. cum Christus pro seruis loquitur. i. discipulis, seruos inducit. f. Dauid & Sacerdotes; quando autem pro se, Patrem. 5. Int. i. præst, non subest veteri obseruantia. 7. Int. Beda. Sabbathis maxime iurat, & docet, non solum propter insinuandum spirituale Sabbathum, sed etiam propter celebriorem populi conuentum. 8. Cyril. præcedente doctrina, diuinam ostendebat virtutem. 9. Beda. ut arguerent vel transgressionis si faceret, vel si non faceret, crudelitatis, aut imbecillitatis. 10. Int. Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt. 11. Cyril. fortè ut excitaret ad pietatem crudelem Pharisæum, & mitigaret liuorem. 12. Beda. praueniens calumniâ sibi ab illis preparatam. Aug. 2. de conf. Euang. Mathæus ait Christum interrogatum ab illis, liceretne Sabbatho curare, prius enim illi interrogauerunt, postea Christum constituto in medio ægroti, eos interregauit.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

2. **E**piph. Dissolutum est vinculum Sabbathi, ubi magnum aduenit Sabbathum. s. Christus. b. Amb. Eger, mundus seges, humani generis, fecunditas; spica, fructus Ecclesiæ, quibus Apostoli partescunt, nostro se alentes profectu. c. Beda. mortificant veterem hominem à terrena intentione extrahendo, atque Ecclesiæ membris incorporant. 5. Amb. figurabatur sacerdotalem cibum ad vsum transire populorum, omnes enim debemus vitam sacerdotalem imitari, & Deo offerre sacerdotales hostias. g. Beda. humanum genus fecunditate boni operis arefactum, manu primi parentis ad pomum exarsa, quam sanauit extensa Christi manus in Cruce. Et bene in Synagoga arida erat, ubi enim maior scientia, grauior transgressio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

a. Hoc nomine significatur in Scriptura & dies septimus, & festa aliqua celebra (quia & in ijs quiescebat ad operibus, Sabbathum enim requies. vide Leuit. 23. quamquam die septima nec cibum licebat parare, licebat autem in alijs festis. vide Exod. 12. & in eadem tota hebdomada. Itaq; dicitur prima & secunda Sabbathi. vide Marci ultimo. 1. Cor. ult. 1. significatur festum succedens Sabbatho, vel Sabbathum festo, vel ultimo dies festi, quod per multos dies in iherosolymis cum primo honore celebrabatur. Fortè dies septimus azymorum qui adeo venerabilis erat ut di. s. i. ascha, excepto esu agni, vel Sabbathum concurrens cum alia solemnitate, aæoq; velari duplex Sabbathum. id est, atrium tabernaculi.

benefacere, an malè animam saluam facere, an perdere? Et circumspēctis omnibus, dixit homini, ¹⁵Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est manus eius. ¹⁷Ipsi autem repleti sunt insipientia, & colloquebantur ad inuicem, quidnam facerent de Iesu. Factum est autem in illis diebus exiit in montem orare: & erat pernoctans in oratione Dei. Et cum dies factus esset, vocauit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nominauit: Simonem, quem cognominauit Petrum, & Andream fratrem eius, Iacobum & Iohannem, Philippum & Bartholomæum, Matthæum & Thomam, Iacobum Alphai, & Simonem qui vocatur Zelotes, & Iudam Iacobi, & Iudam Scarioth, qui fuit proditor. Et descendens cum illis stetit in loco campestris; & turba discipulorum eius, & multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa & Hieru-

SENS. LIT. IN CAP. VI.

13. Int. expositio præcedentis. 14. Int. i. hominem curare. Aug. 2. de q. Euang. Animam dicit corpus curaturus, vel quia miracula faciebat propter fidem, ubi est salus animæ: vel animā, pro homine posuit. h. Int. i. a perditione saluam non facere. Glo. quos Deus nō saluat, perdere dicitur. Chry. q. d. Sabbathum ad opus pietatis introductum est, vt. s. famuli & iumenta quiescerēt. qui ergo pecorū miseretur, quomodo non hominis grauius ægroti? 15. Int. quasi iratus illis obmutescētibus. Titus, quasi collectis omnium oculis, & incitata eorum mente ad considerationē negotij. 17. Int. quia statim Dei imperium sequitur miraculum. 18. Titus quos oportebat in miraculo stupere. 19. Int. i. inuidia. Glo. magna insipientia de eius nece tractare, cuius beneficiis plurimum indigebant. 20. Int. i. quomodo eum perderet. Orig. vt narrat Matthæus, exeunt, & conciliantur, vt occidant eum. 21. Int. Forma præscribitur quam debeas æmulari. Amb. non orat quasi infirmus, vt impetret, quod implorare nō possit, sed ad præcepta virtutis suo nos informat exemplo. Cyril. docet nos orare semotos, nemine vidente. m. Amb. quid te oportet facere pro salute tua, quando pro te Christus in oratione pernoctat? quid te facere cōuenit cum vis aliquod officiū pietatis adoriri, quādo Christus missurus Apostolos, prius orauit? Chry. purior est anima tempore noctis, ipsæque tenebræ & silentium possunt ad compunctionem perducere. 23. Amb. non sapientes aliquos, non diuites, non nobiles, ne diuitiis aut potentia nobilitatisque autoritate traxisse aliquos ad suam gratiā videretur, sed piscatores & publicanos, vt veritatis ratio præualeret. 25. Cyril. nominatim enumerat Euāgelistæ, ne quisquam audeat alios Apostolorum catalogo inscribere. 26. Beda. Cum ab Andrea adducto dixit, Tu vocaberis Cephas. Glo. nominis cōmutatione petræ Sacramentum audientibus commendatum. o. Iat. s. vocauit. 27. Euseb. hunc dicit Iohannes fuisse de Bethesda ciuem Andree & Petri. 28. Euseb. & hic vir simplex & expertus scientiæ mundanæ. 29. Beda. Ceteri Euangelistæ Matthæum præponunt Thomæ, ipse humilitatis causa se postponit. 30. Aug. de cons. Euan. Matthæus Thadæum appellat, sed quid prohibet vnū duobus vel tribus nominibus vocari? 31. Amb. eligitur proditor, non per imprudentiā, sed per prouidentiam, voluit Dominus ab Apostolo tradi, vt tu a locio proditus, moderatè feras, tuū errasse iudiciū, periisse beneficiū.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

16. Int. s. ad pauperem, vt proximum iuues, viduæ præsidium feras, extende ad Deum pro peccatis tuis orando. Amb. & caue ne auaritia, vel sacrilegio cōtrahatur. Glo. infructuosa debilitas animæ elemosynarum largitate curatur, frustra ad Deum manus extēdit pro peccatis rogaturus, qui has ad pauperes pro posse non extendit. 1. Glo. sic Moyses legem spiritualiter intelligens, montis verticem, in quo Deus erat, ascendit Beda. mons, altitudo iustitiæ qua instituendi erant Apostoli, & eam prædicaturi, sic & lex in monte data. 24. Int. vt quadratum orbem fide Trinitatis insignirent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

13. i. vitam, vel hominem. Heb. 15. an saliquis vellet respondere. 19. Gra. i. uox, dementia. 22. id est, qua Deum precabatur. q. d. totam noctem Deum precabatur. n. i. missos, seu nuncios, qui ore nunciant, vt legati & oratores. p. pro, vocabatur, vel qui nunc vocatur.

salem, & maritima Tyri & Sidonis, qui venerant ut audirent eum, & sanarentur à languoribus suis. Et qui vexabantur à spiritibus immundis, curabantur. Et omnis turba quærebat eum tangere: quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes. Et ipse electis oculis in discipulos suos, dicebat, Beati pauperes: quia vestrum est regnum Dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc stetis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines, & cum separauerint vos, & exprobrauerint; & eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete in illa die, & exultate: ecce enim merces vestra multa est in cælo, secundum hoc enim faciebant Prophetis patres eorum. Verumtamen vobis diuitibus, quia habetis

SENS. LIT. IN CAP. VI.

q. Beda. à mari magno cognominatur, non à mari Galilææ. 32. Cyril. & Tyrus & Sidon idolis seruebant. Beda. tanta erat fama virtutis Christi, ut externæ etiam ciuitates concurrerent ad sanitatē, & doctrinam capefendam. 36. Aug. de cons. Euang. hunc sermonem exoritur est Lucas sicut Matthæus, & in vtriusque narratione multa similia, & conclusio prorsus eadem. Posset ergo facile credi idem esse, nisi Matthæus diceret in monte habitum sedente Domino. Lucas autem in loco campestri, eo stante: quamquam dici potest in aliqua excelsa montis parte, fuisse Dominum primum cum discipulis, cum ex eis duodecim elegit, deinde descendisse in aliquam montis partem, quæ multas turbas capere posset, ubique donec congregarentur steterit; postea verò sedisse, propiusque accedentibus discipulis ceterisque turbis, vnum, de quo Matthæus & Lucas, habuisse sermonem. 37. Int. f. spiritu hi à peccato abstinent, seculum calcant, illecebrosi non querunt. Amb. Matthæus octo beatitudines ponit, sed illæ in istis quatuor sunt. Est autem prima beatitudo paupertatis, & patens quædam virtutum: non enim potest quis meritum regni cælestis adipisci, qui à mundi cupiditate non emerferit. Cyril. pauper spiritu, apud Matthæum qui intellectum habet modestum, hic non addito spiritu appellat pauperes, diuitias contemnentes. 38. Euseb. fecerat eos paupertatis cultores, unde in persona eorum dicit, Quia vestrum, &c. Int. f. iustitiam. Cyril. i. qui castigatis corpus in fame & siti. Beda. amandus est quotidianus iustitiæ profectus, ad cuius perfectam saturitatē non in hoc, sed in futuro seculo potest perueniri. Satiabor cum malignentem Dominum, ridentem nequaquam. 41. Beda. promittitur mera & impemixta tristitiæ alacritas. 1. Amb. in prima temperantia, in 2. iustitia, in 3. prudentia, in hac fortitudo. habet temperantia cordis munditiam; iustitia; misericordiam; pacem; prudentia; mansuetudinem; fortitudo; connexæ sibi sunt & cōcatenatæ virtutes, sed quæ in sanctis fuerit vberior, & merito copiosior, præmiū habebit reuoluantius. 42. Int. f. corde. Beda. 43. Int. f. spellendo de synagoga. Beda. 44. Int. f. nomen crucifixi. Beda. 45. Int. quantum ad Iudæos & gentiles nomen Christianum sæpe à memoria abrasum, & eiectum est ab hominibus. Beda. 46. Int. nulla alia causa. Beda. 47. Int. cuius nomen vestrum facitis cognomen. Beda. 48. Int. multa patientibus in terris, multa merces erit in cælis Chry. Quantum erit quod Deus multum dicit: nempe intellectum quemlibet transcendit. Basil. multa erit absolute, ut ea quæ ad parua comparata multa dicantur. 49. Euseb. iungit ad pugnam quam erant toto orbe passuri. 50. Int. qui timore non deficiebant à veritate. 51. Int. nunc quidem possunt exprobrare & deicere, sed inde eis vix. Beda. in monte solum beatitudines proborum deferibit, in campo verò etiam vix reproborum, rudes enim necesse est terroribus ad bona compelli, perfecto satis est præmiis inuitari. 52. Chry. hæc dictio semper in Scripturis dicitur his qui non possunt euadere à futuro supplicio. Amb. in pecuniis multa sunt lenocinia delictorum; non est autem census, sed affectus in crimine.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

33. Amb. ubi descendit, inuenit infirmos, in excelsis enim infirmi esse non possunt, Beda. raro inuenies vel turbas Dominum ad altiora sequi, vel quempiam debilem in monte curari; sed extincta febre libidinum, accensaque scientiæ luce, pedetentim quemque ad virtutum culmen subire. 34. Beda. tangere, est in eum fideliter credere. 35. Amb. leuare oculos, est interius lumen aperire.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

36. Idem est sermo cum illo Matth. 5. similiter enim incipit & desinit. 34. ut sit excommunicando. 44. id est, probis affectum. 45. id est, aboleuerint memoriam, vel p'steris abominabilem reddiderint. 48. id est, copiosum præmium. 53. Gra. ἀνεγχε, id est, accipitis, scilicet, receptam habetis.

consolationem vestram. V⁵⁴ vobis qui saturati estis: quia esurietis. V⁵⁵ vobis qui ride-
tis nunc: quia lugebitis & flebitis. V⁵⁶ cū benedixerint vobis omnes homines: se-
cundum h⁵⁷ac enim faciebant pseudoproph⁵⁸etis patres eorum. Sed vobis dico qui au-
ditis, Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos. Benedicite maledi-
centibus vobis: & orate pro calumniantibus vos. Et qui te percutit in maxillam,
præbe illi & alteram. Et ab eo qui auferit tibi vestimentum, etiam tunicam noli pro-
hibere. Omni autem te petenti, tribue: & qui auferit quæ tua sunt, ne repetas. Et
prout vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis similiter. Et si diligitis eos
qui vos diligunt, quæ vobis est gratia?

SENS. LIT. IN CAP. VI.

54. Int. f. quam queritis. 55. Int. quia nullam veri boni famem patimini. 56. Basil. subiectio corporis per nihil aliud sic obtinetur, sicut per abstinenciam. Est hæc amotio passionum, & vitæ spiritualis initium: non est autem possibile cunctis eundem modum & mensuram præscribere; sit tamen communis intentio non expectare repletionem. 57. Basil. cū Dominus palam arguat ridentes, nunquam erit fidei tepus risus, præsertim cū tam multi in peccato moriantur pro quibus lugere oportet. 58. Beda. nutritrix peccati, adulatio, ei fomentum vt flammis oleum ministrans. Chry. perniciosum quid inanis gloria: si inde vis diuertere, dirige semper ad Deum aspectum, & esto cōtentus ea quæ est apud Deū gloria: & si à Deo gloriam cupis, vita laudem humanam, de nullo quidem magis consuevimus admirari, quàm de respuente gloriam. 59. Int. i. benedicebāt pseudoprophetis, qui ob caprandum vulgi fauorem, de corde suo prophetabant. 60. Int. hoc perfectum nō impossibile. Amb. ordinat charitatem. Glo. non sufficit non odisse, sed præcipitur diligere, quod vltra naturam humanā est. 61. Int. homines, non vitia. Basil. omnis qui qualitercumq; nocet alicui, dicitur inimicus. 62. Int. ministrando cibum mentis, vel etiam corporis. 63. Int. i. bona optate; hinc Apostolus. maledicimur, & benedicimus; blasphemamur, & obsecramus. Chry. qui percutiunt animas proprias, digni sunt fleibus, non maledictionibus: est tibi datum os, non vt mordeas, sed vt aliorum vulnera sanes: homo es, non aspis. Beda. inueniuntur tamen imprecationes in Prophetis contra inimicos, sed illi futurum cecinerunt, non optantis voto, sed spiritu præuidentis. 64. Chry. & medici cū calce feriuntur ab insanis, tunc maxime miserentur, & se ad eorum remedia accingunt. Beda. omnes fere contra hoc mandatū agimus. Glo. cū charitas patiens sit, debet sustinere; cū sit benigna, nō debet respondere maledictis; nec resistere rapienti, cū non querat quæ sua sunt; nec odisse inimicum, cū non æmuletur. 65. Cyril. vult Dominus nos esse rerum contemptores. 66. Int. f. exterius. 67. Int. f. interius vestimentum. 68. Int. quia parum est non nocere, addit de beneficiis. Aug. in Serm. Dom. non dicit omnia petenti; dandum enim quæ iuste & honeste posceris. aliquādo melius tribuis, cū iniusta petentem corrigis. 69. Int. f. rem, vel correctionem. Chry. hīc multum peccamus, non solum nō dantes, sed etiam increpantes. Cur inquires, ille non laborat, eur otiosus alitur, & c. Abraham quia cunctos recipiebat, recepit & Angelos. 70. Int. f. domum, fundum, & generaliter quancumque pecuniam. Aug. in Serm. Dom. non oportet autem sic seruum possidere, vt equum aut argentum: si enim honestius à te regitur, quàm ab illo qui cupit auferre, non debes contemnere. 71. f. cum lite & contentione. Glo. si de necessariis hoc imperatur, multo magis superflua contemnenda. 72. Chry. est nobis naturalis insita lex, per quam dignoscimus quid sit virtus & vitium. 73. Int. id est, ideo quia.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

54. Ambr. possumus intelligere Iudæorum populum, vel hæreticos, vel philosophos, qui vbertate verborum, & quodam ambizioso facundia patrimonio delectati, veræ fidei simplicitatem supergressi, thesauros inutiles condiderunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

s. scilicet, cū tempus flendi. r. f. animo. v. f. corpore. x. scilicet, mundani. a. a. id est præcessores eorum, scilicet, hominum. 63. id est, bene precamini. 66. Gra. i. p. n. pallium, seu, summam vestem. 72. f. voluntate rationabili. b. b. f. habenda, qui quam gratiam facitis.

nam & peccatores diligentes se diligunt. Et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt,
 quæ vobis est gratia? siquidem & peccatores hoc faciunt. Et si mutuū dederitis his
 à quibus speratis recipere, quæ gratia est vobis? nam & peccatores peccatoribus fœ-
 nerantur, vt recipiant æqualia. Verumtamen diligite inimicos vestros: benefacite, &
 mutuū date, nihil inde sperantes: & erit merces vestra multa, & eritis filij Altissi-
 mi: quia ipse benignus est super ingratos & malos. Estote ergo misericordes, sicut &
 Pater vester misericors est. Nolite iudicare, & non iudicabimini. nolite condemnare,
 & non condemnabimini. Dimitte, & dimittemini. Date, & dabitur vobis, mensuram
 bonam, & confertam, & coagitatam, & superfluentem dabunt in sinum vestrum.
 Eadem quippe mensura qua mensi fueritis, remetietur vobis. Dicebat autem & illis
 similitudinem: Numquid potest cæcus cæcum ducere: nōne ambo in foueā cadent?
 Non est discipulus super magistrum: perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister
 eius. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: trabem autem quæ in oculo tuo
 est, non consideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: Frater

SENS. LIT. IN CAP. VI.

74. Int. s. ethnici, & publicani. 75. Int. pro, ideo quia. 76. Int. ex hoc solo quod speratis recipere, nō
 pro Deo datis. 77. Int. i. commodant. Beda. mutuant. 78. Int. s. vitra sortem. Greg. Nyssen. Fornorum
 excogitationem si quis appeller furtum & homicidium, non peccabit. Basil. hic avaritiæ modus me-
 ritò dicitur *ῥῶμα*. i. partus. statim enim vt oritur, incipit procreare, cum animalia non nisi temporis
 progressu pariant. 79. Int. sin. calo. dd. Basil. quod das pauperi charitatis intuitu, donum est; quia
 non speras retributionem, mutuū verò ob munificentiam Domini qui retribuit, Deum tu pro paupe-
 ribus persolutores repudies? Chry. pauper recipit, Deus obligat se. 80. Int. Dedit eis potestatem fi-
 lios Dei fieri. 81. Int. & cohæredes Christi. 82. Beda. vel temporalia bona largiendo, vel cœlestia
 dona inspirando. 83. Cyril. magnū præconiū pietatis, facit enim Deo cōformes. 84. Int. non tantum
 in largitate beneficiorum sitis misericordes, sed etiam in iudicando. Chry. non faciliè reperies quem-
 quam expertem huius erroris. non sunt iudicanda incerta qui severe aliena discunt, nunquam pro-
 priorum reatum merebitur veniam. Glo. de apertis, quæ bono animo fieri non possunt, permittitur
 nobis iudicare. 85. Greg. Nyssi. iudicium vocat damnationem. 86. Int. s. à Deo. 87. Int. s. iniurias.
 88. Int. i. dimittetur peccatum vestrum. 89. Int. s. beneficia. 90. Int. s. vita æterna. 91. Int. i. vilem.
 92. Int. i. plenam. 93. Int. i. conquassatam. 94. Int. ferunt causa vt Deus det, quia occasio prome-
 rendi fuerunt. Aug. 2. de q. Euan. per illorum merita quibus vel calicem aquæ frigide in nomine disci-
 puli dederunt, mercedem cœlestem recipere merebuntur. * gg. Theoph. non dicit tanta, superfluentem
 enim mensuram recipiet. 95. Cyril. qui parce seminat, parce & metet; qui autem in benedictionibus,
 de benedictionibus & metet. Glo. Secundum opera singulorū reddet Deus. 96. Cyril. erant enim disci-
 puli futuri mundi doctores. 97. Int. i. stultus stultum docere. Beda. q. d. si te ira contra violentum,
 & contra petentem avaritia cæcauerit, numquid mente vitata vitium eius curare poteris? 98. Int. i.
 perditionem. 99. s. Apostolus homo fragilis. 100. Int. s. Christum Deum omnipotentem. Beda. si
 Christus cum posset vlisci iniurias, maluit patiendū persecutores reddere mitiores, itidem necesse
 est faciant discipuli, qui sunt puri homines. 101. Int. s. leuius crimen, vel quicquid turbat oculum
 mentis. 102. Int. s. grauius crimen. 103. Int. i. intentione. 104. Int. q. d. non potest minus, vt iram in
 fratre emendare, donec maius, vt odium, vel inuidiam, pepuleris de corde tuo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

c. c. simile. s. beneficium. 77. i. mutuū dant. 78. s. similis beneficij. c. c. i. beneficij. misericordia interdum
 pro beneficio sumitur, vt Gen. 20. 21. 24. i. accusare. seu condemnare. * videtur explicatio præceden-
 tium. 88. pro, dimittetur vobis. 91. i. iustam. 92. Græc. *πρωτόκλητον*, pressam. 93. i. bene concessum.
 ff. i. effusissimam. 94. pro, dabitur.

sine eiciam festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non vides? Hypocrita
 eici primùm trabem de oculo tuo: & tunc perspicies vt educas festucam de oculo
 fratris tui. Non est enim arbor bona quæ facit fructus malos: neque arbor mala fa-
 ciens fructum bonum. Vnaquæque enim arbor de fructu suo cognoscitur. Neque
 enim de spinis colligunt ficus, neque de rubo vindemiant vnam. Bonus homo de bo-
 no thesauro cordis sui, profert bonum: & malus homo de malo thesauro profert ma-
 lum. Ex abundantia enim cordis os loquitur. Quid autem vocatis me Domine, Do-
 mine: & non facitis quæ dico? Omnis qui venit ad me, & audit sermones meos, & fa-
 cit eos, ostendam vobis cui similis sit. Similis est homini ædificanti domum, qui fo-
 dit in altum, & posuit fundamentum supra petram: inundatione autem facta, illisum
 est flumen domui illi, & non potuit eam mouere: fundata enim erat supra petram.
 Qui autem audit, & non facit, similis est homini ædificanti domum suam supra ter-
 ram sine fundamento, in quam illisus est fluuius: & continuo cecidit, & facta est rui-
 na domus illius magna.

SENS. LIT. IN CAP. VI.

105. Int. non enim est doctor alij idoneus mederi, qui nondum se sanauerit. Glo. si similis es ei quem
 vis reprehendere, pariter ingemisce, & pariter conari mone: si non es similis, non ex odio, sed ex mi-
 sericordia argue, raro, nec sine magna necessitate sunt obiurgationes adhibenda, & non nisi respectu
 Dei, remotaque ab oculo trabe. 106. Int. i. voluntas. Beda. quasi dicat, si veram, & non fictam vis ha-
 bere iustitiam, quod verbis ostentas, facto compensa. 107. Int. i. opera. 108. Int. i. voluntas. 109. Int.
 i. opera. h. h. non à veste, sed ab operibus. 110. Amb. nemo de peccatis fructu acquirit animæ. Beda.
 spina & rubus, seculi cura, & punitiones vitiorum; ficus & vna, dulcedo nouæ conuersationis, & seruior
 dilectionis. Sustentat quidem palmitem sēpes, sic aliquando mali profunt bonis. Gloss. spina, & rubus,
 hæretici qui conscindunt & eruantur approximantes, à quibus non possis sanitatem vel virtutem in-
 uenire. 111. Int. q. d. sed bonus. 112. Int. s. intentione cogitationis. Beda. idem est thesaurus cordis,
 quod radix arboris. 113. Int. i. prouentum operis. 115. Int. quasi ex thesauro. 116. Beda. per oris
 locutionem insinuat quæ vel dicto, vel facto, vel cogitatu de corde proferimus. solum enim Scriptura
 verba pro rebus ponere. 117. Int. Deo, etsi non hominibus. 118. Beda. ne quis putaret verba solum,
 & non magis opera à Christiano requiri. 119. Cyril. soli supremæ naturæ cōuenit dominationis no-
 men & res. Athanas. non hoc verbum hominis, sed Dei. 120. Int. s. per fidem. 121. Int. s. cum deuo-
 tione. 122. Int. s. ipsi Christo mediatori. 123. Int. s. Ecclesiam, in qua perpetuo manet. 11. Beda. s.
 præceptis humilitatis terrena de cordibus fidelium eruit. 124. Int. non in terrenis. ¶ petra erat Chris-
 tus, cuius fidei & dilectioni sancta Ecclesia nihil præponit. Beda. Fundamentum domus, intētio bonæ
 conuersationis. Amb. fundamentum omnium virtutum obediētia cœlestium præceptorum. 125. Int.
 i. persecutione insurgente. Beda. immundorum spirituum, vel improborum hominum, vel ipsa mentis
 aut carnis inquietudine. Glo. hanc inundationem alibi portas inferi appellat. 126. Int. vniuersæ im-
 pulsiones. 127. Int. i. ædificationi virtutum. 128. Int. potest irruere, sed non diruere. ¶ Deus in me-
 dio eius non commouebitur. 129. Int. quod stat, non sibi, sed Deo tribuitur. 130. Int. s. Christum.
 131. Int. s. exterius. 132. Int. si fœda est conuersatio, nullam parit fides utilitatem. 134. Cyril. sine
 fundamento ædificat, qui super arenam dubietatis ædificat. m. m. Glo. omnes mali, vel ficti boni, in-
 gruente qualibet tentatione, peiores fiunt. 137. Int. s. in ignem æternum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

112. id est, ex ijs quæ in corde suo conseruata habet, velut thesaurum.

CAPVT VII.

CENTURIO autem imple¹sser omnia verba sua in aure plebis, intrauit Capharnaum. Centurionis autem cuiusdam seruus malè habens, erat moriturus: qui illi erat pretio² sus. Et cū audisset de Iesu, misit ad eum seniores Iudæorum, rogans eum vt veniret, & saluaret seruum eius. At illi cū venissent ad Iesum, rogabant eum sollicitè, dicentes ei, Quia dignus est vt hoc illi præstes. diligit enim gentem nostram: & synagogam ipse ædificauit nobis. Iesus autem ibat cum illis. Et cū iam non longè esset à domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens, Domine noli vexari; non enim sum dignus vt sub tectum meum intres: propter quod & meipsum non sum dignum arbitratus vt venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur puer meus. Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic, vade, & vadit: & alij, veni, & venit: & seruo meo, fac hoc, & facit. Quo audito, Iesus miratus est: & conuersus, sequentibus se turbis dixit, Amen dico

SENS. LIT. IN CAP. VII.

IN T. stans in loco campestri. 2. Int. ad quam descenderat de cacumine montis. 3. Aug. de conf. Euang. prius tamen leprosus mundatus est, de quo Matthæus. a. Euseb. erat iste militibus Romanis præfectus. 4. Amb. nisi fuisset sanatus à Christo. Int. nisi fide precantis Deum, & misericentis Christi pietate, fuisset vitæ redditus. 5. Aug. de conf. Euang. Matthæus dicit eum accessisse, nempe per alios. Chry. credibile est illum voluisse ire ad Christum, sed retractum à Iudæis, promittentibus se Christum ducturum. Glo. diuina prouidentia factum est, vt mitteretur, eisq; præsentibus sanaretur seruus, vt inexcusabiles sint, si credere noluerint. 6. Bed. i. locū quò conueniebant. 7. Euseb. non quia synagogam illi ædificauerat, sed volens generare credulitatem in cunctis mortalibus. Amb. poterat absens curare, sed formā humilitatis dare voluit. Ad reguli filiū noluit ire, ne videretur diuitis detulisse, venit ad Centurionis famulum, ne conditionem seruile despexisse videretur. 8. Int. militari timore deposito, reuerentiam sumit, ad fidem facilis, ad honorificentiam promptus. Amb. ¶ Amb. coniecit non hominis, sed Dei potestate, dari à Christo hominibus sanitatē. 9. Glo. propter vitæ gentilis conscientia, grauari se magis dignatione putauit, quàm iuuari, nec posse habere hospitem Christum, cuius nondum erat Sacramentis imbutus: sed quod infirmitas humana non præsumit, diuina gratia dare nouit. 10. Int. magna fides quæ Dei dicere credit esse facere. Chry. non dicit ora, sed iube. 11. Int. ita Angeli tibi seruiunt. 11. Int. s. quòd suam intelligit maiestatem. Beda. nobis mirandum esse significat, omnes enim tales motus de Christo dicuntur: non perturbati animi signa sunt, sed docentis magistri.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

AM B. Seruus hic mysticè populus nationum, qui mundanæ seruitutis vinculis tenebatur. Beda. Centurio, electus ex gentibus qui Dominum in carne non viderunt, sed ad Deum per fidē accedunt; Seniores Iudæorum, Summi Ecclesiæ viri, qui nos ad Dominum præcesserunt, & pro nostris peccatis intercedunt. Amb. non vult Centurio Iesum vexari, quem enim Iudæorū populus crucifixit, inuolaturū ab iniuria manere desiderat populus nationum. Beda. serui Centurioni obediētes, virtutes naturales, quarum copiam multi ad Dominum venientes, deferunt secum. Theoph. Centurio, intellectus seruus infirmus, irrationabilis animæ pars; Iudæi, mediatores confessionis, cogitationes & verba.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

c. Græc. ἤμετι τοῦ θανάτου, quod aliàs vertit, incipiebat mori, scilicet, agebat animam, morri proximus. d. id est, in pretio habitus, seu charus. e. s. per Iudæos, qui sic petierunt. ille enim solum repræsentauerat serui necessitatem, vt ait Matth. f. Græc. σπουδαίως, studiosè, sedulo. g. pro, & tamen dico.

vobis, nec in Israël tantam fidem inueni. Et reuersi qui missi fuerant, domum, inue-
nerunt seruum qui languerat, sanum. Et factum est, deinceps ibat Iesus in ciuitatem
quæ vocatur Naïm: & ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa. Cùm autem ap-
propinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris suæ: &
hæc vidua erat, & turba ciuitatis multa cum illa. Quam cùm vidisset Dominus, mi-
sericordia motus super eam, dixit illi, Noli flere. Et accessit, & tetigit loculum. Hi
autem qui portabant, steterunt: Et ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit qui erat
mortuus, & cepit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accepit autem omnes timor, &
magnificabant Deū, dicentes, Quia Propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus
visitauit plebem suam. Et exiit hic sermo in vniuersam Iudæam de eo, & in omnem
circa regionem, Et nuntiauerunt Iohanni discipuli eius de omnibus his. Et conuoca-
uit duos de discipulis suis Iohannes: & misit ad Iesum, dicens, Tu es qui

SENS. LIT. IN CAP. VII.

13. Int. s. præsentis temporis, inuenit enim in antiquis. Beda. 14. Int. etsi ille à Prophetis edoctus. Beda. hic autem nemine docente, sponte credidit. 15. Amb. potest meritum Domini etiam tamulis suffragari. Beda. dixerat Dominus (vt refert Mattheus) vade, & sciet credidisti, fiat tibi: sed Lucas solet quæ plenius alij Euangelistæ exposuerant, abbreviare, vel etiam præterire. 16. Beda. Galilææ ciuitas est secundo miliario à monte Thabor. Glo. est ad Meridiem. 17. Beda. factum hoc diuino nutu, vt multi essent tñt miraculi testes. 18. Greg. Nyss. diceret aliquis de puero Centurionis, quod moriturus non erat: vt igitur temerariam linguam compesceret, obuam sit defuncto. 19. Greg. Nyss. arum næ molem breuiter explicuit. 21. Int. misericordia mouetur, in quo imitandæ pietatis exemplum: postea suscitatur, in quo fides mirandæ potestatis adstruitur. Beda. 22. Int. s. mortuum, quem mox resurgere videbis. Beda. 23. Cytill. vt ostendat efficax esse suum corpus, ad humanam salutem: vt enim ferrum igni adiunctum, facit opus ignis; sic caro verbo vnita, viuificat. 25. Tir. indicium hoc veræ resurrectionis.

28. Beda. inuidia stimulanre. 29. Int. sub. hoc dicite.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

18. Beda. defunctus hic homo lethali funere criminum soporatus; & animæ mortem quasi per ciuitatis ostia propalans; vidua mater, Ecclesia. loculus, malè secunda cōscientia. qui sepeliendū portant, immunda desideria vel blandimēta sociorum, quæ Domino tangente stant, i. cōuertuntur. Theoph. vidua, anima virum amittens. i. diuinum sermonem; filius, intellectus; loculus, corpus. Glo. defunctus, Iudæicus populus, quem mater Ecclesia multis populorum turbis circumsepta, pio affectu ploreat, & ad vitam lacrymis reuocare laborat. quod interim in paucis, & tandem in plenitudine impetrat. 20. Int. vidua est Ecclesia quæ Sponsi morte redempta, ab ipso peregrinatur tempore sui incolatus. 22. Chry. monet præsentibus defunctis consolationem recipere resurrectionem sperantes. 23. Amb. posteaquam Christus lignum tetigit, proficere cepit ad vitam, nempe salus est per Crucis patibulum refusa.

24. Int. s. interna compunctione reuiuiscens. Glo. suscitauit Dominus filiam Archisynagogi in domo. i. cogitatione; istum in porta. i. verbo; Lazarum in monumento. i. opere. 26. Int. Sacerdotali iudicio sociatus communioni Ecclesiæ. 27. Int. quanto desperatior mors animæ ad vitam reuocatur, tanto plures eo exemplo corriguntur, & pietas Domini maior intelligitur. o. Amb. Iohannes lex Christi prænnuncia; discipuli missi, duo populi, ex Iudæis. s. & Gentibus. Glo. Lex peccatoribus perfidorum quasi carceribus luce euacuatis inclusa tenebatur.

ADDIT. AUCT. IN CAP. VII.

16. non longè à Capharnaum. h. Gra. additur inuol, sufficientes. i. multi. l. scilicet extra ciuitatem sepe-
liendus. 19. Gra. ποιοῦντος, vniuersus. 27. scilicet, ex stupore. m. Græc. ἰδοὺ ἑσθλός, glorificabant. n. id est,
timor, seu factum.

venturus es, an alium expectamus? Cum autem venissent ad eum viri, dixerunt, Iohannes Baptista misit nos ad te, dicens, Tu es qui venturus es, an alium expectamus? In ipsa autem hora multos curauit à languoribus suis, & plagis, & spiritibus malis: & cæcis multis donauit visum. Et respondens dixit illis, Euntes renunciate Iohanni quæ audistis, & vidistis: Quia cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt: pauperes euangelizantur: & beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me. Et cum discessissent nunciij Iohannis, cœpit de Iohanne dicere ad turbas, Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? Sed quid existis videre: hominem mollibus vestimentis indutum? Ecce, qui in veste pretiosa sunt, & deliciis, in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? Prophetam? utique dico vobis, & plus quam Prophetam: hic est de quo scriptum est, Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. Dico enim vobis, maior inter natos mulierum Propheta Iohanne Baptista nemo est. Qui autem

SENS. LIT. IN CAP. VII.

30. Cyr. q. d. tu-ne ille es qui prædictus à Prophetis venturus: nouerat quidẽ vt præcursor, sed voluit constare discipulis. Christus itaque sciens quo animo misisset, fecit tunc vberiora miracula. 31. Cyril. q. d. perfici à me vidistis, quæ per Prophetas audistis. 32. Amb. à Propheta dictum fuerat, Dominus erigat elisos, soluit compeditos, illuminat cæcos. Theoph. Esaias dicit, Tunc aperientur oculi cæcorum, &c. 33. Int. f. spiritu, vel opibus, vt in prædicatione nulla sit distantia inter pauperes & diuites. 34. Int. in hoc nuncios percutit. Cyril. ostendit non latere se quid in eorum cordibus versaretur. Scandalizabantur enim de ipso. Amb. Crux etiam electis scandalum posset asferre, sed nullum maius est diuinæ personæ testimonium. nihil enim magis ultra humana, quàm totum vnũ se obtulisse pro mundo. q. Græc. noluit eis præsentibus Iohannem laudare, ne blandientis verba putarentur. 35. Int. ne turbæ Iohannẽ liuore motum suspicarentur, & vt sciant eum quæsisse non sibi, sed discipulis. Cyril. cognoscebat aliquos dicturos, Si Iohannes ignorat, quomodo eum ostendit, dicens, Ecce Agnus Dei, &c. 36. Int. f. quæ nesciebant mysterium interrogationis eius. 37. Int. f. qui omni vento agitur, vt leuitate mentis de me ambigat, quem prædicauit? 38. Int. qui vana gloria ductus, lucra quærat pro dapibus, vel vestibus, qui locustis viuit, & pilis camelorum induitur. 39. Græc. significat in deliciis viuentes. Chry. mollis vestis dissoluit rigidam animam. Gl. nemo putet in luxu & studio vestium peccatum non esse, nã alioqui de asperitate vestium Iohannes non laudaretur. 41. Int. vbi aliquid venient. 42. Int. qui me venturum non tantum prædixit, sed etiam digito demonstrauit. Cyril. ¶ Isidor. Abbas. ab ipso enim matris utero prophetauit, & positus in tenebris, lumẽ quod iã venerat, agnouit. 43. Int. f. in Malachia. 44. Int. i. nuncium. 45. Int. i. manifestationem. Græc. propinquitat designatur. apparuit enim hominibus prope Christi aduentum. 46. Int. i. per uia reddet tibi corda auditorum, per penitentiam, prædicando & baptizãdo. Amb. viam parauit non solum nascendi ordine, & fidei nuncio, sed etiam præcursor quodam passionis. 47. Int. vt summam virtutem eius comprehendam. s. Glo. non præferetur in hoc Patriarchis, & cunctis hominibus, sed æquales cæteris Sanctis ostenditur. 48. Int. non virginis, nulla enim collatio cum Filio Dei.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

37. Glo. arundo, carnalis animus qui fauore vel detractione tactus in quamlibet partem inclinatur. 39. Amb. indumenta mollia, delicioſa usus & mores, quos qui sequitur, sub rectorib. mudi, & tenebrarum sunt. 40. Int. f. qui ponunt puluina sub cubito, qui vitam peccantium palpant, non pungunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

p. id est, cruciatibus. 40. Græc. ἐν δὲ στενάρῳ, stienarida, gloriosa. 41. Græc. βασιλεὺς, palatium regum. r. id est, versari solent.

minor est in regno Dei, maior est illo. Et omnis populus audiens, & publicani, iustificauerunt Deum, baptizati baptismo Iohannis. Pharisei autem & legisperiti consilium Dei spreuerunt in semetipsos, non baptizati ab eo. Ait autem Dominus, Cui ergo similes dicam homines generationis huius? & cui similes sunt? Similes sunt pueris sedentibus in foro, & loquentibus ad inuicem, & dicentibus, Cantauimus vobis tibiis, & non saltastis; lamentauimus, & non plorastis. Venit autem Iohannes Baptista neque manducans panem, neque bibens vinum: & dicitis, demonium habet. Venit Filius hominis manducans & bibens: & dicitis, Ecce homo deuorator, & bibens vinum, amicus publicanorum & peccatorum. Et iustificata est sapientia ab omnibus

SENS. LIT. IN CAP. VII.

49. Int. s. tempore. Glo. ego quem multorum opinio minorem facit. 50. Int. s. dignitate. Beda. duplex sensus, alter qui minor est in regno Dei, maior est illo, maior enim quilibet Angelus quouis iusto portante corpus quod aggrauat animam; alter, qui minor est, s. nascendi tempore, maior est illo in regno Dei. i. Ecclesia. est enim Christus Deus. Chry. nolebat ex laudibus Iohannis occasio præberetur præferendi ipsum Christo. Glo. Omnis Sanctus qui est iam cum Deo, maior est eo qui adhuc est in mundo.

t. Beda. verba sunt Euangelistæ, vel Christi, ut quibusdam placeat. 51. Amb. qui peccat, & confitetur peccatū, iustificat Deum, credens ei, & ab eo gratiam sperans. Euseb. iustificauerūt. i. apparuit eis iustus in omnibus quæ fecit. 52. Int. quo mundum per passionem Christi saluare decreuit. Beda. ¶ Amb. Dei consilium in Iohannis baptismo. 53. Int. i. contra se, quia qui gratiā Dei respuit, contra seipsum facit, vel ad seipsum missum Dei consilium stulti & ingrati respuerunt. Beda. 54. Int. s. tot monita salutis respuentes. 65. Int. s. Iudaicæ. 58. Chry. solebant ita ludere Iudæorum pueri, ridentes præsentis vite rerum mutationem repentinam; canebant. s. hinc quidam, inde alij mœrebant; & nec gaudentib. congaudebant mœrentes, nec se stentibus conformabant, gaudentes deinde se inuicem arguebant.

59. Greg. Nyss. canticum & lamentatio, excessus sunt gaudij, & mœroris. 61. Aug. 2. de q. Euang. Illud, lamentauimus, & non plorastis, ad Iohannem pertinet, cuius abstinentia à cibis & potu luctum pœnitentiæ significabat; illud autem, cantauimus, & non saltastis, ad Christum, qui vidēdo cum cæteris cibo & potu lætitiā regni significabat. 62. Int. exemplo abstinentiæ suæ pœnitentiā nobis indicens, & noluit humiliari cum illo. 63. Int. cibo & potu lætitiā sæculi præsignans, & noluit cum illo gaudere, sed calumniati estis. Titus. Noluī Christus ab huiusmodi cibis abstinere, ne occasionem daret hæreticis, qui dicunt creaturas malas, & vituperant carnes & vinum. 64. Cyril. vbi hoc possunt ostendere; vbi enim reprimit immoderantiā, & ad modestiam inducit. 65. Cyril. Sol irradians super immunda corpora, non inquinatur; nec Christus læditur conuersando cum prauis, quilibet tamē propriam fragilitatem considerans, vitet consortia talium. Corruptunt enim bonos mores colloquia praua. 66. Amb. s. per baptisma, dum non per contumaciam refutatur, sed per iustitiam Dei munus agnoscitur. Aug. 2. de q. Euang. ostendit filios sapientiæ intelligere, nec in abstinendo, nec in manducando esse iustitiam, sed in æquanimitate tolerandi inopiam. non enim vsus, sed concupiscentiā reprehendenda est, dummodo congruas in generibus alimentorum his cum quibus tibi viuendum est. Glo. i. iustē facere intellecta est. 67. Amb. i. Dei Filius.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

56. Int. i. monitoribus. Beda. habuerunt Iudæi doctores Prophetas, de quibus dicitur, Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem. Glo. i. doctoribus spiritu humilibus. 57. Glo. i. synagoga.

58. Int. s. ad illos quos mouent. 59. Amb. cantauerunt Prophetæ spiritualibus modulis salutis oracula, fleueruntque dura Iudæorum corda, idque in Hierusalem: ipsa est enim Dominicum forum in quo præceptorum caelestium iura conduntur. 60. Int. vt conuertamini in toto corde vestro, in ieiunio & ietu, &c. sed stultus populus me non cognouit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

51. i. iustum declarauerunt, seu confessi sunt, qui Iohannem miserit. 52. s. quod erat in bonum ipsorum. 53. i. contra semetipsos. s. in suam perniciem, vel intra se, seu, in animo suo. 62. q. d. Iohannes cecinit vobis lugubria, & non plorastis; Christus lata, & non saltastis, id est, latati non estis.

⁶⁸ filiis suis. ⁶⁹ Rogabat autem illum quidam de Phariseis ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisei, discubuit. Et ecce mulier quæ erat in ciuitate peccatrix, ut ⁷⁰ cognouit quod Iesus accubuit in domo Pharisei, attulit ⁷¹ alabastrum vnguenti: & ⁷² stans retrò secus pedes eius, lacrymis cœpit rigare pedes eius, & capillis capitis sui ⁷³ tergebat, & osculabatur pedes eius, & vnguento ungebat. ⁷⁴ Videns autem Phariseus qui vocauerat eum, ait intra se, dicens,

SENS. LIT. IN CAP. VII.

68. Int. id est, iustis, & post iniustitiam pœnitentibus. Chry. id est, à sapientibus consuevit Scriptura bonos filios appellare informantis eos virtutis. 69. Beda. factus ostendit Euangelista iustificatam sapientiam à iustis & pœnitentibus. 70. Greg. Nyss. ut impartiretur de propria iustitia. v. Græc. tres puto fuisse mulieres, scilicet, Mariam sororem Lazari, de qua Iohannes, quæ vnxit pedes Iesu in propria domo: alteram, quæ in Bethania in domo Simonis, effudit vnguentum super caput: tertiam, de qua hic Lucas. Chry. duæ sunt; vna de qua Iohannes: altera, de qua tres reliqui Euangelistæ. Amb. potest eadem esse, potest & non esse eadem. August. 2. de con. Euang. vna est quæ pedes vnxit (ut ait Lucas) & fecit postea quod narrat alij tres. 71. Int. sed iam pœnitens. 72. Int. præterdit præteripere gratiam hospitis. 73. Int. genus est marmoris, in quo incorrupta seruantur vnguenta. Beda. est autem candidum, variis coloribus intermixtum. 74. Greg. Nyss. indignitatem suam ostendens, stabat post tergum, deiectis luminibus, & effusa coma; pedes amplectens, lacrymisque perfundens, rebus ipsis tristem animum ostendebat, veniam implorans. Greg. in hom. quia turpitudinis suæ maculas aspexerat, lauanda ad misericordiæ fontem cucurrit; & quia se grauitur erubescere intus, nihil esse credidit, quod verecundaretur foris. quo dolore ardet, quæ flere etiam inter epulas non erubescit? 76. Int. oculos, quibus terrena concupierat, iam per pœnitentiam conterens, plorat. Greg. in hom. 77. Int. quos ad compositionem vultus exhibuerat. Greg. in hom. 78. Int. lacrymas. Greg. in hom. 79. Int. ore quo superba dixerat. Greg. in hom. 80. Int. quod sibi pro odore suæ carnis exhibuerat. Greg. in hom. quot ergo in se habuit oblectamenta, tot de se inuenit holocausta. Chry. hæc quidem agebantur exterius, sed quæ interiori reuoluebat, multo erant his feruentiora. 81. Int. de falsa iustitia superbus, nulla compassione naturæ morus, suæ fragilitatis oblitus.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

71. Int. in domo Pharisei peccatrix meretur veniam, quia cognitio peccati per legem, sic lex mittit ad gratiam. 81. Greg. in hom. Phariseus, Iudaicus populus de falsa iustitia præsumens; mulier peccatrix, gentilitas. Amb. Princeps huius seculi quidam leprosus est; domus eius, terra in quam Dominus descendit, ut sanaret mulierem. i. animam, seu Ecclesiam. Greg. vnguentum, bonus odor opinionis, ex rectis operibus, quo Dei Ecclesia aspergitur; retrò, secus pedes Christi stat, qui Christi vestigia sequitur, quem impugnabat. Lacrymis pedes Domini rigamus, si eius vltimis membris compassionis affectu inclinamur. Capillis pedes tergimus, quando ex charitate compatimur, & ex his quæ nobis superfluunt, miseremur. Osculamur, si studiosè diligimus, vel cùm Incarnationis mysterium ex toto corde diligimus; vngimus, cùm humilitatis Christi potentiam, sacri eloquij bona opinione prædicamus. Vident Iudæi, & inuident, suæque apud se malitia tabescunt, qui nec osculum Deo dederunt, id est, ex charitate amare noluerunt, sed seruierunt timore, nec aquam pedibus dederunt. i. ea quæ extra se erant, pro Domino non tribuerunt; cùm gentilitas pro Domino etiam sanguinem fuderit; nec vnixerunt oleo caput, quia nec diuinitatem digna laude prædicarunt. Gentilitas autem etiam incarnationis mysterium prædicat. Ambr. in domo Pharisei. i. Legis, & Prophetarum, non Phariseus, sed Ecclesia iustificatur. Duo debitorum, populi duo, sceleratori illi thesauri cælestis obnoxij, qui. s. debent ei, non materiale pecuniam, sed virtutes, quarum merita grauitatis pondere, iustitiæ specie, sono confessionis expenduntur: non mediocris autem est denarius, in quo Regis imago formatur. Glo. Phariseus Dominum ad conuiuium inuitat, quem enim venientem non credidit Iudaicus populus, venturum sperare non desit. Domus, Pharisei lex & Prophete, ubi se habitare gloriabatur: huc Dominus ingreditur, quia non venit soluere legem, sed adimplere. Et discumbit, factus est enim visibilis per formam serui. cognoscit mulier. i. gentilitas misisse Deum Filium suum, &c. Denarii quingenti, peccata gentium, quinque sensibus commissa: quinquaginta autem peccata Iudæorum. minus enim debet Iudæus, cui lex per seruum datur, quam Christianus, cui per Filium gratia vitæ committitur: neuter tamen potest suis viribus reddere quod debet.

⁸² Hic si esset Propheta, sciret utique quæ & qualis est mulier quæ tangit eum: quia peccatrix est. Et respondens Iesus, dixit ad illum, ⁸⁵ Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait, ⁸⁶ Magister dic. Duo debitores erant cuidam fœneratori: ^{a a} vnus debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent, donauit ^{b b} vtriusque. Quis ergo eum plus diligit? Respondens Simon dixit, ⁸⁷ Æstimo quia is cui plus donauit. At ille dixit ei, ⁸⁸ Rectè iudicasti. Et conuersus ad mulierem, dixit Simoni, ⁸⁹ Vides hanc mulierem? Intraui in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lacrymis rigauit pedes meos, & capillis suis terxit. ⁹⁰ Osculum mihi non dedisti: hæc autem ex quo intraui, non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meum non ^{c c} unxisti: hæc autem vnguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi, Remittuntur ei peccata multa, quoniam ^{d d} dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam, Remittuntur tibi peccata. Et cœperunt, qui simul accumbebant, dicere intra se, ⁹¹ Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem, ⁹² Fides tua te saluam fecit, vade in pace. ⁹³

SENS. LIT. IN CAP. VII.

82. Int. Medicum reprehendit, quia subuenit. Greg. in hom. 83; Int. q. d. vnguentum eius vitare deberet. 84. Int. agrum reprehendit de agritudine. Greg. in hom. oportet verò cum peccatores conspiciamus, nos prius desileamus, quia in similibus, aut lapsi sumus, aut labi possumus, destructionem debemus vitiis, compassionem naturæ: si feriendus est peccator, nutriendus est proximus: cum verò ipse per poenitentiam percutit quod fecit, iam peccator non est. 85. Int. conuincens superbum, & sub specie mulieris commendans Ecclesiæ meritum. Greg. in hom. aderat Medicus inter duos agros, sed vnus in febre sensum tenebat, alter sensum perdidit mentis. Titus. cogitationes eius dominus inspiciebat. 86. Tit. q. d. nec tu absque debito es. 88. Int. corporaliter quidem vides, sed mysterium non vides. 90. Chry. ut post imbrem vehementem, sit serenitas, ita post lacrymas effusas, tranquillitas; peritque caligo reatum. 91. Greg. tanto amplius peccati rubigo consumitur, quanto peccatoris cor magno charitatis igne concrematur. 92. Int. quia intelligunt hoc opus esse solius Dei. 93. Int. confortans sanata per pietatis sententiam. 94. Greg. quia quod petiit, posse se accipere non dubitauit. 95. Int. quasi dicat, ne à via veritatis in viam scandali ulterius labaris. Theoph. in pace, in iustitia quæ est pax hominum ad Deum, sicut peccatum est inimicitia inter Deum & hominem. q. d. operare omnia quæ ad pacem Dei te ducunt.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

87. Int. scilicet, per misericordiam. 89. Int. iam olim intrauit cum legem dedit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

v. Græ. mulier in ciuitate illa, quæ erat peccatrix, putant autem quidam id in Galilæa contigisse. 71. scilicet carnali peccato, quo propriè femina infamantur. 74. id est, eas ex labide alabastrite. 45. apparet trichinium more veterum in adito fuisse, ut stans pedes posset attingere. 2. id est, sic humectare, ut tergi opus esset. 78. puluerulentos. f. a. a. Græ. δεικνύς, creditori. b b. Græ. ἀγαπᾷ, diligit. c c. apparet illam statim, ingresso Domino, ad illius pedes accessisse. d d. quantum ad penam, vel etiam quantum ad culpam. charitas enim in iustificatione, est causa præcipua remissionis. * Nota, quod videbitur dicturus, & id eo dilexit multum, id enim videtur postulare consequentia propositi exempli. itaque putant quidam positum esse quendam, proindeque, sed sensus potius est, Cui multum dimittitur, multum diligit: quid si ei remissum deberet certè hæc me multum diligere, cum verò tantum ostenderit amorem, etiam ante remissa quod sciat peccata sua, facere non possum quin ei prorsus omnia remittam. Vide Scholia nostra in vniuersam Scripturam. 25. id est, bono cōsilio, seu tranquillo animo.

CAPVT VIII.

ET factum est deinceps, & ipse iter faciebat per ciuitates & castella, prædicans, & euangelizans regnū Dei: & duodecim cum illo, & mulieres aliquæ quæ erant curatæ à spiritibus malignis, & infirmitatibus: Maria quæ vocatur Magdalene, de qua septem dæmonia exierant, & Iohāna vxor Chusæ procuratoris Herodis, & Sulanna, & aliæ multæ quæ ministrabant ei de facultatibus suis. Cū autem turba plurima cōueniret, & de ciuitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: Exiit qui seminat, seminare semen suum: & dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est, & volucres cali comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram: & natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul exortæ spinæ suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

1. **G**REG. Naz. vadit de loco ad locum, non solum vt plures luceretur, sed etiam vt multa dediceret loca: dormit, & laborat, vt somnum & laborem sanctificet: plorat, vt det pretiū lacrymis, &c.
2. **I**sid. Abbas. Dei dicitur à regnante, cælorum verò, à subditis Angelis & sanctis, qui cæli dicuntur.
3. **B**eda. more aquilæ, pullos ad volandū prouocantis, discipulos ad sublimia erigit, &c. 4. **T**heoph. ne femineus sexus prohiberetur sequi Christum.
5. **B**eda. de cuius pœnitentia proximè dictum est.
6. **I**nt. i. vitia vniuersa, quibus plena fuerat: in figura Ecclesiæ de gētibz sordidæ. **G**reg. in hom. Septem dæmonia, vniuersa vitia. septenario enim numero vniuersitas figuratur, quia septē diebus temptatus omne comprehenditur.
8. **H**ier. cont. Vigilant. non ducebatur in culpā apud Iudæos, vt mulieres de substantia sua victum & vestitum præceptoribus darent; sed id quia gentibus scandalo esse poterat, Paulus abiicit: ostēdebat verò in eo Christus magistros victu & vestitu de discipulis debere esse cōtentos.
- b. **G**lo. quoties in Euangelio turba nominatur, vt diuersitas hominum, ita & voluntatum significatur. Christum quidam bono, alij malo animo sequebātur. sed omnibus beneficia præstabat, docendo, alendo, sanando.
9. **I**nt. f. parabolam. **T**heoph. implet illud: Aperiam in parabolis os meum; loquitur autem per similitudinē Dominus, vt attentiores faceret, & ne indigni mystica caperent.
10. **B**eda. de sinu Patris egrediēs, venit in mundum. **C**hry. per amictum carnis nobis appropinquauit, eramus exclusi à Deo, & eiectione exiuit ego, vt recōciliaret, & dignos factos aspectu regio, introduceret.
11. **I**nt. cuius est declarare voluntatem Patris.
12. **T**heoph. sæpe agricola ob aliam causam exit. **E**useb. exierunt Angeli, & ad homines descendunt, non vt sererent, sed in ministerium missi. **M**oyses etiam & Prophetæ non inseruerunt hominibus mysteria regni cælorum, sed ab errore retrahendo, quasi in novalia redigebant.
13. **T**itus, non mutatum, vt Paulus & Iohannes: profert enim doctrinam ex sua natura. vnde Iudæi, quomodo hic literas nouit quas non didicit?
- c. **T**heoph. non seminans proiecit: sed sermo diuersimodè cadit in audientes.
- d. **C**yril. inculcæ viæ sunt frequentatæ immundis spiritibus.
- e. **G**lo. à pessimis cogitationibus.
14. **I**nt. vt nec in memoria mens teneat quod opere exercere neglexit.
15. **I**nt. vbi non est altitudo terræ. i. studiū disciplinæ. **B**eda. i. durum & indomitū cor.
16. **I**nt. i. amorem, & perseuerantiā virtutis.
17. **I**nt. f. in corda sollicitudinibus agitata. **C**hry. non est possibile viam non esse viam, aut petram terram fieri, aut spinas non esse spinas: in rationalibus autem secus est, potest enim petra conuertri in terram pinguem, & via non conculcari, & spinæ dissipari.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

7. **I**nt. i. lilium, propter odoriferum celestis vitæ candorem. **B**eda. & propter aureum internæ dilectionis ardorem. interpretatur verò Maria amatum mare, propter pœnitentiam. **M**agdalena autem turris, vel turrita, à turre de qua factus est spes mea turris fortitudinis: Iohanna, Dominus gratia eius, vel Dominus misericors.
10. **G**lo. secundum alios Euangelistas hanc parabolam dicturus, de domo exiisse dicitur, situ corporis significans verbi progressum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

- a. à Magdalo (vt quidam putant) castillo Galilææ, quod ad eius virum aiunt pertinuisse. Nam Bethania ad illam ex paterna hereditate. **N**ij tamen vtrumque id negant, & quidem probabilius.
6. vel vitia, vel spiritus.

bonam : & ortum, fecit fructum centuplum. Hæc dicens clamabat, Qui habet aures
audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius quæ esset hæc parabola. Qui-
bus ipse dixit, Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabo-
lis, ut videntes non videant, & audientes non intelligant. Est autem hæc parabola: Se-
men, est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt : deinde venit diabo-
lus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. Nam qui supra petram,
qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum, & hi radices non habent : quia ad
tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit:
hi sunt qui audierunt, & à sollicitudinibus, & diuitiis, & voluptatibus vitæ, euntes,
suffocantur, & non referunt fructum. Quod autem in bonam terram : hi sunt, qui in
corde bono & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia.
Nemo autem lucernam accendens operit eam vase, aut subius lectum ponit : sed su-
pra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen. Non est enim occultum

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

18. Int. mite cor & docile. Cyril. mentem mundam. 19. Int. bonorum operum. 20. Beda. i. perfe-
ctum, denarius enim numerus perfectione significat, in decem enim præceptis custodia legis. & quia
centenarius fit multiplicatione denarii, magnâ perfectionem significat. 21. Int. i. intelligentiâ men-
tis. 22. Int. i. Spiritualiter hæc verba intelligat. Beda. quoties hæc admonitio in Evangelio ponitur,
aut Apocalypsi, mysticum esse quod dicitur, & intentiis querendum ostenditur. 23. Beda. cum esset
singularis. ut ait Marcus. 24. Orig. parabola est sermo quasi facti, possibilisque fieri; ænigma autem
quasi facti, sed non possibilis, sicut quod dicitur in libro Iudicum, ligna iussit, ut vgerent sibi regem,
&c. 25. Int. f. quia fideles estis; sed Phariseis incredulis sancta non sunt danda. Greg. Nazianz. vobis,
i. volentibus, & similiter dignis. 26. Int. f. intelligentiam Scripturarum, nec quoque alibi dicitur, aufere-
tur à vobis regnum Dei. 27. Int. f. qui foris sunt (ut Mar. ait) qui ne intueri, nec cognoscere curant
veritatem. 28. Theoph. videre se putant, sed non vident. 29. Theoph. f. ne gravius puniantur, si con-
temnant. 30. Greg. in hom. dignatus est exponere, ut sciamus in aliis quæ per se non exposuit, rerum
significationes querere. Glo. hæc prima parabola, quæ cum sua interpretatione posita est. 31. Beda.
Sed nulla fide, nullo intellectu. 32. Cyr. sed egressi Ecclesiam obliuiscuntur. 33. Greg. in hom. hæc
spinæ sunt, quia cogitationum suarum punctiōibus mentem lacerant, & cum ad peccatū pertrahunt,
quasi infesto vulnere cruciantur; adiungit verò sollicitudines & voluptates, quia per curam mentem
opprimunt, & per affluentiam resoluunt; suffocant autem semen importunis cogitationibus guttur
mentis stragulantes, nec bonum desiderium intrare sinentes. Glo. ab alio Evangelista fallaces diuitiæ
vocantur, quia mentis inopia non implent. 34. Greg. in hom. nulla enim sunt bo-
na quæ agimus, si non equanimiter etiam proximorum mala toleramus. 35. Beda. ostendit per eos
aliquando etiam cæteris idem mysterium reuelandum. Aug. de q. Euang. docet his verbis fiduciâ præ-
dicandi, ne quis timore carnalium in commodorum, lucem scientiæ abscondat: vas enim & lectus,
caro; lucerna, verbum, cuius manifestationi non est caro præponenda; sed subiiciendum corpus,
ut superior sit prædicatio veritatis. hoc enim est ponere lucernam super candelabrum. Maximus. Do-
minus lucerna, domus mundus, candelabrū Ecclesia, vas aut lectus, corporalis cultus legis. 36. Euseb.
q. d. quamvis multi videntes nō videant, &c. propter suam incredulitatem, totus tamen sermo patebit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

21. pro, cui à Deo donatum audita intelligere. vide Deut. 49. 26. i. obscura, quæ ad regnum Dei per-
tinent. f. pro, quid significaret. g. pro, at. Hebr. h. f. post diuitias, vel conuersantes in mundo, vel He-
brais est pro temporis progressu. l. Græc. bono, & bono, seu honesto & bono. i. optimo. Hebr. 34. i. per patien-
tiam seu patientem expectationem mercedis. 36. Quidam subaudiunt ex Matthæi 10. Ne timeatis eos.

quod non manifestetur: nec absconditum quod non cognoscatur, & in palam veniat.
 Videte ergo quid audiat. Qui enim habet, dabitur illi: & quicumque non habet,
 etiam quod putat se habere, auferetur ab illo. Venerunt autem ad illum mater &
 fratres eius: & non poterant adire eum propter turbam. Et nuntiatum est illi, Mater tua,
 & fratres tui stant foris, volentes te videre. Qui respondens dixit ad eos, Mater
 mea & fratres mei hi sunt, qui verbum Dei audiunt, & faciunt. Factum est autem in
 vna dierum, & ipse ascendit in nauiculam, & discipuli eius, & ait ad illos, Transfre-
 temus trans stagnum. Et ascenderunt. Et nauigantibus illis, obdormiuit: & descen-
 dit procella venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur. Accedentes au-
 tem suscitauerunt eum, dicentes, Praeceptor, perimus. At ille surgens increpauit ven-
 tum & tempestatem aquarum: & cessauit, & facta est

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

37. Int. q. d. studiosè audite. 38. Int. vt est in vestro pectore continuo ruminetis, & alieno eructare
 sufficiatis. Beda. 39. Beda, scilicet, amorem verbi. 40. Beda, scilicet, sensus intelligendi quod amat.
 41. Glo. Iudæi solam litteram sequentes, etiam quod videntur habere, perdunt. Beda. Sæpe desidiosus
 ingenium accipit, vt de negligentia iustius puniatur; quia quæ sine labore assequi potuit, scire conte-
 mnit: studiosus verò tarditate intelligentiæ premitur, vt eò maiora præmia inueniat, quò magis labo-
 rat. 42. Int. id est, cognati. Titus, putabant fratres dimissurum. opulum reueritum maternum nomen.
 43. Theoph. quidam putant istos inuidentes, & subla-^{es} hoc dixisse, tãquam eum ignobilem de-
 monstrantes. 47. Chry. quasi increpando, quale enim esset inchoata iam doctrina, & populo ab ore
 eius pendente, foras exire? 48. Amb. præscripturus ceteris mysteriis ampliùs debere, quàm maternis af-
 fectibus, religiosiorisq; esse copulas mentium quàm corporum. 49. Int. s. qui dicto vel facto, vel exem-
 plo in cordibus proximorum generant Deum Beda. 50. Int. voluntatem Patris mei, qui in cœlis est.
 Beda. 51. Cyril. vt & ipsi in se etiam Christi virtutem experiantur. 52. Cyril. dans locum timori: si
 enim vigilasset, non timuissent; vel nõ credidissent eum posse tale aliquid facere, si vigilante eo acci-
 disse tempestas. 53. Cyril. sit manifestior fieret diuinæ maiestatis potentia. 54. Aug. 2. de con. Euan.
 quod Marcus & Matthæus dicunt, eadẽ est sententia: nec interest ad rem, quid eorum quæ commemo-
 rant, Christus dixerit; quamquam fieri potuit vt pluribus excitantibus, omnia, aliud autem ab alio
 diceretur. 55. Cyril. non erat possibile perire, existente cum eis Omnipotente.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

43. Int. s. Gentium ad fidem Christi confluentium. 44. Int. s. Synagoga. 45. Int. scilicet, populus
 Iudæorum. 46. Int. scilicet, qui non habent spiritualem intelligentiam. Amb. non debet foris stare
 qui Christum querit, foris stans, nec ipsi agnoscuntur parentes: significatur etiam synagoga, ex qua
 Christus secundum carnem, cui erat ecclesia præferenda. Beda. docente intus Christo, non intrant
 Iudæi, qui spiritualiter dicta negant, sed Christum volunt ad carnalia docenda exire; intrat autem
 gentium turba. p. Beda. nauicula, arbor crucis, cuius beneficio adiuti, maris, id est, mundi fluctibus
 emersi, obtinemus litus patriæ celestis, ascendunt & discipuli: ait enim, Si quis vult venire post me,
 tollat crucem suam, &c. obdormit Christus tempore s. passionis. exorta tempestas, id est, persecutio
 demoniacis statibus excitata; excitant Dominum discipuli, cuius mortem viderant, Resurrectionem
 optantes: surgit celeriter resurrectione; ventum increpat, id est, superbiam diaboli: sedat tempestatem, id
 est, insulantium Iudæorum rabie: labefactat, incipit discipulos, exprobrant enim post resurrectionem
 infirmi fuerant, turbantur alienis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

m. i. apertum. n. docet ex, videtur habere. q. scilicet, in altum mare. nam Græc. ὑψηλόν, subducti
 sunt, scilicet, in altum. r. fluctibus, scilicet, s. Græc. ῥέγας, expectatus.

tranquillitas. ⁵⁶ Dixit autem illis; ⁵⁷ Vbi est fides vestra? ⁵⁸ Qui ⁵⁹ timentes, mirati sunt, ad in-
 vicem dicentes, ⁶⁰ Quis putas hic est, quia & ventis & mari imperat, & ⁶¹ obediunt ei? ⁶² Et
 nauigauerunt ad regionem Gerasenorum quæ est contra Galilæam. ⁶³ Et cum de nau-
 egressus esset ad terram, occurrit illi vir quidam qui habebat dæmonium iam tempo-
 ribus multis: & vestimento non induebatur, neque in domo manebat, sed in monu-
 menti. ⁶⁴ Is, vt vidit Iesum, procidit ante illum; & exclamans voce magna, dixit, ⁶⁵ Quid
 mihi & tibi est Iesu fili Dei Altissimi? obsecro te ne me torqueas. ⁶⁶ Præcipiebat enim
 spiritui immundo vt exiret ab homine: multis enim temporibus arripiebat illum, &
 vinciebatur catenis, & compedibus custoditus: & ruptis vinculis agebatur à dæmo-
 nio in desertum. ⁶⁷ Interrogauit autem illum Iesus, dicens, Quod est tibi nomen? At ille di-
 xit, ⁶⁸ Legio, quia intrauerunt dæmonia multa in eum. ⁶⁹ Et rogauerunt illum ne

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

56. Cyril. ostendit se esse eum cui dicitur, Tu dominus potestati maris, &c. Beda. qui vt homo dor-
 miebat, mare vt Deus coarctet. 57. Cyril. soluens tempestatem animorum ipsorum. 58. Aug. 2. de conf.
 Eua. Matthæus & Marcus aliis verbis, sed totū dici potuit. f. Quid timidi estis, vbi est fides vestra mo-
 dicæ fidei? 59. Amb. non ignorantes, nouerant enim Deum esse; sed mirantur tantæ potestatis abun-
 dantiam. Beda. mirantur non discipuli, sed nautæ, & alij qui in nauī erant. 60. Amb. i. qualis & quāto.
 64. Tit. veriora exemplaria, Gergesinorum, est autem Gergesa vrbs iuxta Tyberiacum stagnū. Beda.
 Gerasa, vrbs Arabiæ trans Iordanē, non longè à stagno Tyberiadis: eā tenuit tribus Manasse. 65. Aug.
 2. de conf. Eua. Matthæus duos dicit fuisse dæmoniacos, sed Marcus & Lucas clariorē & famosioris
 meminerunt. Chry. hic sæuior erat. 66. Chry. vt putarent homines mortuorum animas dæmones fieri.
 Cyril. permittit Deus quosdam subesse dæmonibus, vt ædificentur, plures perpendentes, quales sint
 dæmones erga nos, renuantque illis subiici. 67. Cyril. attende timorem audaciæ, & desperationi con-
 iunctum. t. Gl. tormentum diaboli est, ab hominum læsione cessare; & quo diutius possidet, difficilius
 dimittit. 69. Int. non vt ignarus inquirat, sed vt confessa peste, quam furens tolerabat, virtus curantis
 gratior emineat. Chry. & Beda. & Sacerdotes qui per exorcismos dæmones eiciunt, dicunt patientes
 non posse curari, nisi quæ à spiritibus pertulerint, confiteantur. 70. Int. f. sumus non vnus spiritus tan-
 tum. Greg. Nyss. Immanes legiones Angelicas, dicunt se legionem.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

61. Int. f. dæmonibus. 62. Int. i. mundanæ motioni. 63. Int. velint, nolint. 64. Beda. Gerasa, gentium
 natio, quas Christus post resurrectionem per prædicatores visitauit; vnde Gerasa, vel Gerges, vt qui-
 dam legunt, i. efficiens colonum, f. diabolus, vel aduena propinquans. Amb. dæmoniacus, populus gen-
 tilis, multo tempore. i. à diluuiō vsque ad Christi aduentū vexabatur, nudus, f. virtute. Aug. 2. de q. Eua.
 non habitabat in domo, i. in conscientia sua non requiescebat, sed in monumētis. i. mortuorum operibus,
 peccatis, f. delectabatur. Ferrei compedes, gentium leges duræ peccare prohibentes, sed quibus diru-
 ptis i. trāsgressis, agebatur in desertum. i. scelera, vulgarem consuetudinem excedentia legio, multitu-
 do dæmonum cui seruiebat: porci, inmundi & superbi homines dæmonibus subiecti: præcipitatio in
 stagnum, cæca & profunda submersio; fugientes pastores nunciant. i. impiorum primates quidam po-
 tentiam Christi, cuius legem fugiunt, stupendo & mirando prædicant. Geraseni Christum rogant vt
 discedat, nolunt enim multi vetustate delectari, Christi legem pari, quam dicunt se non posse implere.
 iubetur autem sanatus redire in domum, &c. Redeundum enim in conscientiam bonam post remissio-
 nē peccati, & seruientium Euangelio propter aliorum salutem. Amb. Geraseni Iudæi, qui volunt Chri-
 stum discedere, discessitque ad Ecclesiam. 68. Int. f. in loca spiritualium toleranda virtutum, sicut
 profusus à lege, disacerus à Prophetis, remotus à gratia. v. Glo. multa dæmonia, multi cultus idolola-
 triæ in gentium populo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

17. priusquam tempestatem sciret, ut patet ex Matthæo.

imperaret illis vt in abyſſum⁷¹ irent. Erat autem ibi grex porcorum multorum paſcen-
 tium in monte : & rogabant eum vt permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis.⁷²
 Exierunt ergo dæmonia ab homine , & introierunt in porcos : & impetu abiit grex
 per præceps in stagnum, & ſuffocatus eſt. Quod vt viderunt factum qui paſcebant, ſu-
 gerunt : & nunciauerunt in ciuitatem, & in villas. Exierunt autem videre quod factum
 eſt : & venerunt ad Ieſum , & inuenerunt hominem ſedentem à quo dæmonia exie-
 rant, veſtitum, ac ſana mente ad pedes eius, & timuerunt. Nunciauerunt autem illis &
 qui viderant, quomodo ſanus factus eſſet à legione , & rogauerunt illum omnis mul-
 tudo regionis Geraſenorum vt diſcederet ab ipsis : quia magno timore tenebantur.
 Ipſe autem aſcendens nauim, reuerſus eſt. Et rogauit illum vir à quo dæmonia exie-
 rant, vt cum eo eſſet. Dimiſit autem eum Ieſus, dicens, Redi in domum tuam, & narra
 quanta tibi fecit Deus. Et abiit per vniuerſam ciuitatem , prædicans quanta illi feciſſet
 Ieſus. Factum eſt autem cùm rediſſet Ieſus, excepit illum turba.⁸⁴

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

71. Int. i. gehennam. Chry. inſtant, ne citò pœnam ſuſtineant, putabant enim Chriſtum nō expecta-
 turum tempus ſupplicij, propter exceſſum eorum quæ faciebant. Theoph. volebant adhuc cum homi-
 nibus conuerſari. Max. vnicuique peccato Deus conſonam pœnam ſtatuit; gehennam, ob carnis in-
 cendium; ſtridorem dentium, ob riſum laſcium; ſiſtim, ob voracitatem & crapulam; vermẽ, ob mali-
 gnũ cor; caligiam, ob ignorantiam & fallaciam; abyſſum, ob ſuperbiam: itaque dæmonibus, vt ſu-
 perbis abyſſus delegatur. Glo. Sciebant ex Prophetarum dictis ſe per Chriſti aduentum aliquando in
 abyſſum mergendos. 72. Aug. 2. de conſ. Euang. pars gregis erat in monte, pars verò circa montem, vt
 Marcus ait. Erant enim duo millia porcorum. 74. Cyril. Immundi, immundum gregẽ petunt. Athan.
 in vita Antonij, Si in porcos poteſtatem non habent, multo minus in homines; Deus ergo ſolus timẽ-
 dus, conremuendi illi. 75. Cyril. dæmones prauĩ ſunt, & hoſtes ſubditis ſibi: itaque permisit Chriſtus,
 vt ex euentu appareret eorum crudelitas. 76. Titus. ſ. ne cum porcis perirent. 77. Tit. duxit eos dāni
 neceſſitas, dum Deus homines punit, in rebus confert beneficium animabus. 78. Titus. Oportebat eos
 ſupplicare ne recederet, ſed cuſtodiret regionem, ne infeſtarentur à dæmonibus. Glo. conſcij fragilita-
 tis præſentia Domini ſe indignos iudicant. 79. Theoph. Timebant ne aliquod damnum paterentur
 iterum, vt paſſi fuerant in ſubmerſione porcorum. 80. Chry. vide Chriſti humilitatem. Glo. non curat
 inuitos. 81. Theoph. Timens ne elongatus à Chriſto, inuaderetur à dæmonibus. 82. Int. vt iactantia
 cauſa videretur. & infidelibus ſit exemplum. 83. Theoph. Formam præbet humilitatis, vt bona refera-
 mus in Deum. Titus, iubet vulgari, quia regio illa Deum ignorabat, dæmonum cultibus irretita: &
 aduertere, quòd, cùm in Patrem refert miraculum, dicit, narraſcũ de ſe loquitur, prohibet dicere.
 84. Titus, nouerat Deum eſſe Ieſum.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

75. Amb. niſi quis porci more vixiſſet, non in eum diabolus accepiſſet poteſtatem, aut non vt perde-
 ret, ſed probaret. 76. Amb. nec philoſophiaꝝ profeſſores, nec Principes ſynagogaꝝ pereuntibus poterāt
 ferre medicinam. 80. Glo. Chriſtus qui reliſtis Iudeis, ad Gentes tranſiſerat, in patriam reuertitur, vbi
 enim plenitudo gentiũ intrauerit, omnis Iſrael ſaluus fiet. x. Amb. reliquerat Chriſtus ſynagogam, &
 quẽ ſui nō receperāt, recipimus alieni. Beda. in fine ſeculi redibit Chriſtus ad Iudeos, & ab eis per fidei
 confeſſionem excipietur. Glo. expectant eum, ſicut ait Propheta, Dies multos expectabis me, non for-
 nicaberis, & non eris cum viro; ſynagoga enim nunc nec Chriſto ſubdita, nec fornicatur cum idolis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

71. Græca vox ſignificans aquarum profunditatem, ſumitur verò in T. ſtamento nouo ſere pro inferno, vbi
 velut immerſi damnati. 82. id eſt, abſ ſe ablegauit.

Erant autem omnes expectantes eum. Et ecce venit vir cui nomē Iayrus, & ipse Princeps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum intraret in domum eius, quia vnica filia erat eifere annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et cōtingit, dum iret, à turbis comprimebatur. Et mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab yllo potuit curari: accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti eius: & confestim

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

85. Theoph. s. propter doctrinam & miracula. 86. Aug. 2. de cons. Euan. non continuo: prius enim factum est conuiuium publicanorum (vt ait Matth.) 87. Tit. ponitur nomen Iudæorum causa, qui noverunt quod accidit. 88. Titus. accedit Princeps, vt magis obtursetur Iudæorum oras; accedit verò necessitatis causa. In chamo & freno maxillas eorum constringe, quia nō approximant ad te. 89. Chry. ignorabat absentem posse liberare; si enim sciuiſſet, dixiſſet vt Centurio. Dic verbo, & curabitur filia mea. 90. Græc. domus fundamentum, successio generis. 92. Græc. in ipso ætatis flore. aa. Cyril. conculcabat Christus superbiam; non enim eum à longē sequebantur. 93. Amb. suscitaturus mortuū, ad faciendum fidem, Hæmorrhoiſſam antè curauit. Glo. sic Elizabeth sterilis paritura indicatur, vt conceptura virgo credatur. 94. Cyril. non licebat immundis tangere sanctos, vel eis appropinquare. Chry. reputabatur hæc passio legis ritu immunditia magna. 95. Theoph. vt qui oculum lucernæ lucenti adhibet, aut igni stipulam, statim operationem experitur; sic illa fidem afferens potenti curare, statim consequitur curationem. Chry. non sola vestimenta sanauerunt, nam & milites ea fortiti sunt, sed fidei intentio. Theoph. tetigerat prius Christum mente.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

87. Int. i. illuminans. Moyses enim dicitur Iayrus, qui diuinis præceptis populū instruxit. 88. Amb. Princeps Synagogæ, Lex, cuius contēplatione Dominus Synagogā non pēnitus dereliquit. Beda. Princeps Synagogæ, Moyses; vnde Iayrus. i. illuminans, vel illuminatus. Illuminatus enim à Spiritu sancto, illuminauit careros; cecidit verò ad pedes Iesu; nam cum tota patrum progenie ipse Christū sibi præferēdum cognouit; Caput Christi, Deus; pedes, incarnatio, qua terrā nostræ mortalitatis tetigit; rogauit vt intraret in domum suam, desiderabat enim eius aduentū; filia vnica, Synagoga, duodecimo anno tempore pubertatis appropinquante, moriebatur, cū scilicet spirituales fructus gignere debebat; & si Christus non succurreret, errorum languore consternata, corruisset, comprimitur in via: præbens enim Iudææ salutaria monita, carnalium populorum est consuetudine grauatus. Amb. accedit mulier in via. i. Ecclesia gentium, paratāque Iudæis fide præripuit sanitatē. Beda. sanguinis fluxus, idololatriæ prostitutio, & carnis & sanguinis oblectatione patrata crimina. Amb. hæc duodecim annis laborabat, vt illa duodecimo moriebatur, quamdiu. n. Synagoga vixit, Ecclesia laborauit. Beda. eadē pene ætate seculi nata Synagoga in Patriarchis, & Gentes idololatria fordatur. Amb. erogauerat omnem substantiam in medicos, amiserant enim gētes omnia dona naturæ. Beda. Medici, falsi Theologi, seu Philosophi, legumque seculariū doctores, multa de virtutibus & vitiis differētes, vel immundi spiritus se pro Deo colendos ingerentes, quibus audiēdis, quanto magis gentilitas naturalis industriæ vires expēdit, tanto minus à sordibus potuit curari. Amb. audiens ægrotare Iudæorum populū, sperare cœpit salutis remedium, cognoscens venisse tempus venturi de cælo medici, surgit vt occurrat, fide promptior, pudore cunctatior, infirmitatē agnoscens, non desperans veniam: peccatum erubescens vt deserat, fidē deserēs vt credat, deuotionem exhibens, vt roget sapientiam induens, vt sanitatem suam sentiat, retrō tangit, quia scriptum est, Post Dominum Deum tuum ambulabis. Beda. Si quis mihi ministrat, me sequatur: vel quia præsentem in carne Dominum non videns, per fidem secuta est. Greg. 3. Mor. premere turba vna tangit, preuiunt enim carnales, tangūt humiles. Beda. diuersæ hæreses inordinatē Christum affligunt, cor Ecclesiæ Catholicæ fideliter querit. Glo. quidam tangentes, non tangunt, sicut videntes non vident, audientes non audiunt. Amb. Exiit de Christo virtus; Dei enim munus est salus gentium: tangitur fimbria, non superiora vestimenta; totus enim non potest comprehendī: sed beatus qui vel extremam partem verbi tangit. Glo. fimbriam tangit, qui incarnationis mysteria perfectē amat, & credit, donec ad maiora capiēda perueniat. 91. Int. Synagoga Lege & Prophetis instructa.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

93. Amb. lib. de Salomone c. 5. putat fuisse Martham, sed aliter Euseb. l. 7. c. 14. bb. gestabant Iudæi omnes fimbrias in quatuor angulis vestis inferioribus, vt à careris gentibus discernentur. vide Nu. 15. Dent. 22. id ergo potius tetigit, quod esset velut insigne religionis Iudæicæ.

stetit fluxus sanguinis eius. Et ait Iesus, ⁹⁶ Quis est qui me tetigit? Negantibus autem omnibus, dixit Petrus, & qui cū illo erant, ⁹⁷ Præceptor turbæ te cōprimunt, & affligunt: & dicis, ⁹⁸ Quis me tetigit? Et dixit Iesus, ⁹⁹ Tetigit me aliquis. nam & ego noui virtutē de me exisse. Videns autem mulier quia non latuit, tremens venit, & procidit ante pedes eius, & ob quā causam tetigerit eum, indicauit corā omni populo: & quemadmodum confestim sanata sit. At ipse dixit ei, ¹⁰⁰ Filia, ¹⁰¹ fides tua te saluam fecit: ¹⁰² Vade in pace. ¹⁰³ Adhuc ¹⁰⁴ illo loquente, venit quidam ad Principem Synagogæ, ¹⁰⁵ dicens ei, quia mortua

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

96. Cyril. qui cuncta cognoscit, quasi nesciret, interrogat. Glo. non querit vt doceatur, sed vt fides mulieris appareat. 97. Int. q. d. multi sunt qui te tetigerunt. 98. Int. q. d. non quaro de tactu corporis, sed de tactu fidei. Græc. sic etiam dicebat, Qui habet aures audiendi, audiat, quamuis omnes habeant corporalem auditum. non verē tangit, qui infideliter tangit. 99. Cyril. propalat quod factum est, non ambicione gloriæ, qui sæpe præceperat taceri sua miracula, sed quia spectabar ad vtilitatem eorū qui vocabantur per fidem ad gratiam. c. c. Chry. vult mulierem prædicare quod factum est, vt suspicione miraculum careat. 100. Int. s. per fidem. 101. Chry. primò soluit femineū metum, ne remorsum conscientie pateretur, quasi furata gratiā; correxit etiam eam, quia latere putauerat: denique fidem eius expressit, vt & alij imitentur. nec minus fuit miraculum retentione sanguinis, dum ostēdit sibi cuncta patere. Cyril. Principi etiam synagogæ sic persuadebat credere liberatum iri filiam. 102. Int. in eo enim saluata es, quod credidisti. 103. Orig. i. esto sana. Euseb. in hist. lib. 7. ca. 14. Mulier hæc in Cæsarea Philippi, vnde fuit oriunda, statuit ad limina domus suæ super altam basim simulacrum æneū, mulieris flexis genibus, iunctisq; manibus, quasi precantis, aliudque instar viri amicti diploide, & manus versus mulierem extendentis, ante cuius pedes planta quædā oriri solita, cum ad veltis oras pertingeret, omnium passionum medicina dicebatur. 104. Chry. Expectabar Dominus puellæ mortem, vt appareret resurrectionis miraculū. itaq; tardius incedebat, & cum muliere diutius loquebatur. 105. Aug. de conf. Euang. Matthæus scribit Archisynagogum dixisse Christo filiam mortuam, considerans quod Christus fecit; itaque dixit rogatum Dominū, vt mortuam suscitaret, quia hoc fecit Christus: nempe attēdit nō patris de filia verba, sed voluntatē, vnde nec is, venientib; nunciis, & prohibentibus ne Christus veniret, consensit; nec eum Christus vt diffidentē reprehendit, sed credentē robustius confirmauit.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

105. Beda. filia Principis mortua nunciatur, id est, Synagoga, perfidia scilicet & inuidia: sanata mulier, id est, Ecclesia mundata; Principis seruus nunciatus, qui synagogæ statum videntes à Deo destitutum, restaurari posse non credunt; itaque non putant supplicandum pro suscitatione; pater puellæ, doctorum legis coetus, qui, si credere voluerit, etiam subiecta ei Synagoga, salua erit. Ambr. domum veniens, paucos resurrectionis arbitros asciuit: non enim à multis Iudæis continuò credita est resurrectio; nam quod viduæ filius publice suscitatur, pietas Domini fuit: quod mater vidua non pateretur moras, significabatur etiam citò Ecclesiam. credituram. dicit Christus non esse mortuam; vbi enim resurrectionis fides est, non est mortis species, sed quietis. Beda. Synagoga, quia Sponsi læticiam amisit, qua viuere posset, quasi inter plangentes mortua iacet, nec ipsum, cur plangatur intelligens. Amb. tenet Christus manum puellæ: Beatus cuius Sapientia manum tenet, in penetralia sua inducit, celestem panem manducare iubet. Venite, inquit Sapientia, quæ corporis & sanguinis Dei alimentis altaria repleuit; edite panes meos, & bibite vinum, &c. Glo. tenet manum, nisi enim manus Iudæorum, quæ sanguine plene prius fuerint mundata, Synagoga nō surgit. Beda. Surrexit puella, resipiscit enim homo Christo confortante. Significat verò Archisynagogi filia, mortuus cogitatione peccati; filius viduæ, qui opere malum complent; Lazarus, peccati consuetudine corruptos. quanto autem grauior mors, tanto acrior debet esse poenitentia; ista leui voce suscitata est iuuenis, pluribus prius dictis; Lazarus, stremitu & lacrymis, vocēque magna: publica etiam noxa, publico eget remedio; leuia peccata secreta poenitentia delentur: vnde hic pauci arbitri; in aliorum suscitatione, multi.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

d. d. putauerat posse Christum latere. c. c. Græc. à Principē, id est, à domo Principis. Sic apud Comicum, exiit à nobis, id est, domo nostra.

est filia tua, noli vexare illum. Iesus autem audito hoc verbo, respondit patri puellæ,
 Noli timere, crede tantum, & salua erit. Et cum venisset domum, non permisit intra-
 re secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobum, & Iohannem: & patrem & matrem
 puellæ. Flebant autem omnes, & plangebant illam. At ille dixit: Nolite flere, non est
 mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum, scientes quia mortua esset. Ipse autem
 tenens manum eius, clamauit, dicens, Puella surge. Et reuersus est spiritus eius, & sur-
 rexit continuo. Et iussit illi dare manducare. Et stupuerunt parentes eius, quibus
 præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

106. Athana. fidem exigit, non quia indigeat adminiculo aliorum, ipse enim fidei largitor est, sed ne videatur ex acceptione personarum sua dona conferre, credentibus fauer. 107. Theoph. nihil ad ostensionem facit: docet etiam, factorum miracula non decere esse in medio plurimorum, sed ab aliis separatim. 108. Theoph. Solos intromisit discipulorum vertices, & qui poterant miraculum occultare. nolebat enim reuelari, forte ob inuidiam Iudeorum. Chry. ceteros discipulos non assumpsit, prouocans ad appetitum maiorem; & quia nondum erant plenè dispositi. 109. Chry. assumpsit & parentes in testes, ne quis diceret fallax esse resurrectionis indicium. 110. Chry. exclusit etiam fientes, indignos ostendens eiusmodi visione. 111. Chry. erat enim viuificaturus, quasi à somno suscitans. 112. Int. qui non credit, deridet. Amb. & Chry. derisio ipsa fuit mortis indicium. 113. Chry. ut sic disponderet videntes ad resurrectionis fidem. 114. Chry. eadem anima quæ expirauerat, restituta est. 115. Int. ad testimonium vitæ, ut non phantasma, sed veritas crederetur. Chry. 116. Chry. non propinat ipse, sed aliis mandatis; sic & in Lazaro dixit, Soluite eum. 117. Græc. ostendens se bonorum largitorem, non gloriæ cupidum, totumque dare nihil recipientem.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

108. Int. Petrus, Iacobus & Iohannes, fides, spes, & charitas. 109. Int. pater, Episcopus. 110. Int. mater, Ecclesia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

ff. absentem animam vocans, simul vocis vim indicans.

CAPVT IX.

CONVOCATIS autem Iesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Et ait ad illos, nihil

SENS. LIT. IN CAP. IX.

1. **G**LO. s. ut noua facerent, qui noua prædicarent. Cyril. decebat institutos ministros sacrarum doctrinarum posse miracula facere per quæ crederentur Dei ministri. dat verò Christus virtutem ex promptuariis propriis. 2. Greg. Nazianz. multa iniungit, quorum summa est, tales eos debere esse, ut non minus propter modum viuendi eorum, quam propter verbum euangelica doctrina propagetur. Chry. Reddit eos insuspectos, & à quauis cura sequestrat, ut totum studium adhibeant verbo. Euseb. vult eos carere cupidine rerum & sollicitudinibus vitæ: nullus enim militans Deo, implicat se vitæ secularis negotiis. Amb. Euangelizanti verbum Dei non sunt subsidij secularis adminicula requirenda, magis enim superpetent, quo minus requirer. Aug. 2. de con. Euan. possidere hæc Dominus discipulos noluit, ut hæc eis debere monstraret, ab illis quibus Euangelium annunciarent, quam potestatem virgæ nomine significauit, cum diceret apud Marcum, ne quid tolleretur in via, nisi virgam. Theoph. iubentur non thesaurizare, quod pera significat multa congregans; nec esse iracundi, quod significat baculus; nec ficti, & duplici corde, quod significat tunica duplex. Glo. simplex vestimentum, quidquid est necessarium aliquid secundum qualitatem loci vel temporis; duplex, quod ultra necessitatem est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

2. id est, nihil ad iter tollatis.

tuleritis in viam; neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis. Et in quamcumque domum intraveritis, ibi manete, & inde ne exeatis. Et quicumque non receperint vos, exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedum vestrorum excutite, in testimonium supra illos. Egressi autem circuibant per castella euangelizantes, & curantes vbique. Audiuit autem Herodes tetrarcha omnia quæ fiebant ab eo: & hæsitabat eo quòd diceretur à quibusdam, quia Ioannes surrexit à mortuis: à quibusdam verò, quia Helias apparuit: ab aliis autem, quia Propheta vnus de antiquis surrexit. Et ait Herodes: Iohannem ego decollauī. Quis est autem iste de quo ego talia audio? Et quærebat videre eum. Et reuersi Apostoli, narrauerunt illi quæcumque fecerunt: & assumptis illis secessit seorsum in locum desertum,

SENS. LIT. IN CAP. IX.

3. Int. f. quamdiu in illa ciuitate prædicabitis. Cyril. iubet in vna domo manere, vt nec hospitē grauent dimitiendo, nec gulosis, & leuitaris suspicionem incurrant. Amb. alienum à prædicatore cursitare per domos, inuolabilis hospitij iura mutare. Glo. secundum Matthæum domus eligenda prius est, vt mutandi hospitij necessitas offeratur. 4. Beda. in testimonium laboris vestri quòd ingressi sitis ciuitatem, & prædicaueritis, vel quòd ab eis nihil accipitis, qui Euangelium spernunt. 5. Euseb. Euangelizant vt doctores, remedia præstant vt medici. Glo. prædicabant (vt est apud Marcum) vt penitentiam agerent, & dæmonia multa eiiciebant, & ungebant oleo ægros, & sanabant. 6. Int. dum hærent à Domino in Galilæa, Herodes decollauit Ioannem. 7. Theoph. Filius Herodis Regis, qui pueros interemit. 8. Chry. peccatores quemuis strepitum pertimescunt, nempe reddit peccatum timidos. Aug. 2. de con. Euang. post hæsitacionem intelligendū est confirmasse in animo suo, quæ ab aliis dicebantur, cum ait, vt refert Matthæus, hic est Ioannes, ipse surrexit à mortuis, vel ita sunt verba Matthæi pronuncianda, vt adhuc hæsitantem indicent. 9. Glo. Iohānem, cuius nullum signum viderant, resurrexisse dicebāt, quod de Christo summa malitia negabant, cuius multa miracula viderāt. 10. Chry. verbum est consolantis timorem animæ perturbat. 11. Int. vt fortè si ipse sit Ioannes, possit cognoscere. 12. Aug. 2. de conf. Euang. Matthæus & Marcus ex præcedentium occasione narrant Ioannis mortem: sed Lucas, qui iam eius meminerat, alia subiungit. d. Beda. itemque quid Ioannes eis in docendo occupatis, passus sit. 13. Int. non timore mortis, sed vt parceret inimicis, ne homicidium homicidio iungerent. Beda. simul etiam opportunum passioni tempus expectans. c. Theoph. ne quis diceret factò miraculo, de proxima ciuitate fuisse panes allatos.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

e. Amb. Gratia cælestis alimentum Christus impartitur, non otiosis, aut in seculari dignitate residentibus; sed se inter deserta quærentibus. Beda. perentem gentium deserta Christum fidelium turbæ sequuntur, relictis prisæ conuersationis mœnibus. largitur verò pabula ipse relictæ Iudææ (quæ prophetiæ caput non credendo abstulerat) in deserto Ecclesiæ, quæ virum non habebat, die autē declināte, turbam reficit. i. in fine sæculorum, vel cum Sol iustitiæ, pro nobis occubuit. Non erāt Apostoli nisi quinque panes Mosaicæ legis, & duo pisces vtriusque Testamenti, i. adbito mysteriorum, quasi in aquis latentes. Sequuntur quinque millia. i. qui exterioribus vii nouerunt, quinque enim exteriores sensus; diuersi discubitus, diuersi per orbem terrarum conuentus, qui vnicam Catholicā faciūt. Amb. nondum intellexerant Apostoli cibum non esse venalem, Christus nouerat suas epulas esse gratuitas; est autem panis quem Christus frangit, Dei verbum, quod cum diuiditur, augetur. Beda. Christus non noua creat cibaria, sed acceptis quæ habebāt discipuli, benedixit. venies enim in carnē, non alia quàm quæ prædicta fuerant, prædicat, prophetiæ dicta mysteriis grauida demonstrans; respicit in cælū, docens illic dirigendam mentem, ibi lucē scientiæ quærendam. distribuit discipulis: Legis enim & Prophetiæ Sacramenta, vt per mundum prædicarent, eis patefecit. implētur duodecim cophini, duodecim enim Apostoli & sequētes doctores, foris quidē despecti sūt, sed intus salutaris cibi reliquiis cumulati.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

Ambro

a. i. binas, seu mutatorias. b. i. contra. 8. i. perplexo erat animo. c. i. optabat.

qui est Bethsaidæ. Quod cum cognouissent turbæ, secutæ sunt illum: & excepit eos,
 & loquebatur illis de regno Dei, & eos qui cura indigebant, sanabat. Dies autem cœ-
 perat declinare. Et accedentes duodecim, dixerunt illi, Dimitte turbas, vt euntes in
 castella villasque quæ circa sunt, diuertant, & inueniant escas: quia hîc in loco deser-
 to sumus. Ait autem ad illos: Vos date illis manducare. At illi dixerunt, Non sunt no-
 bis plusquàm quinque panes, & duo pisces: nisi fortè nos eamus, & emamus in om-
 nem hanc turbam escas. Erant autem ferè viri quinque millia. Ait autem ad discipu-
 los suos, Facite illos discumbere per conuiuia quinquagenos. Et ita fecerunt. Et dis-
 cubuerunt omnes. Acceptis autem quinque panibus, & duobus piscibus, respexit in
 calum, & benedixit illis: & fregit, & distribuit discipulis suis, vt ponerent ante tur-
 bas. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et sublatum est quod superfuit illis
 fragmentorum cophini duodecim. Et factum est, cum solus esset orans, erant cum
 illo & discipuli.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

14. Int. spertinēs, & vicinus Bethsaidæ ciuitati Galilææ. 15. Beda. ciuitas Andreæ, Petri, & Philip-
 pi, prope stagnum Genezareth. 16. Cyrill. alij vt curarentur à dæmonibus, vel languoribus; alij eius
 doctrina oblectati. Glo. sequuntur non iumentis, aut vehiculis, sed proprio labore pedum, vt ardorem
 mentis ostendant. 17. Int. fatigatos. Beda. 18. Int. docet inscios. Beda. 19. Int. non de secularibus.
 Amb. 10. Int. sagros. Beda. 21. Theoph. hoc dicit volens eos inducere ad dicendum quot panes
 haberent, vt miraculum appareret. 22. Aug. 2. de conf. Euang. coniunxit Lucas in vnam sententiam
 responsum Philippi & Andreæ, quamquam aliqua verborum varietate, in quo docemur nihil quæ-
 rendum in verbis, nisi loquentiū voluntatem. f. Cyrill. exceptis mulieribus, & pueris, vt alius Evan-
 gelista refert. 23. Aug. 2. de conf. Evan. & centenos, vt ait Marcus. 24. Chry. vt crederetur à Patre ve-
 nisse. Cyril. docet in principio mensæ panē Deo offerre & dicere super ipsum benedictionē supernam.
 25. Chry. honorando eos, & ne obliuiscantur miraculi: non autem facit escas ex non entibus, vt
 obturer os Manichæi, asserentis alienam ab eo creaturam, seq. ostendat esse qui dixit. Germinet terra,
 &c. 1. Greg. Nyssen. Panis paratur, factus in manibus ministrantium. Amb. Inter diuidentium manus,
 quas non frigerant, particule multiplicatur. 26. Chry. fecit superabundare non panes, sed fragmen-
 ta, vt ostenderetur illorum panum esse reliquias. 27. Chry. scilicet, quot erant discipuli.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

Ambrosius. Soluitur illud populi Iudaici, manus eius in cophino seruierunt. colligebat is populus
 ante lutum in cophinis, sed iam per Christum cœlestis vitæ alimoniam operatur. 12. verò nume-
 rus omnium tribuum. Glo. Bethsaidæ, domus fructuum interpretatur; excipit Christus ad se venien-
 tes, & curat vt plena fides statim primum consequatur. sanati reficiuntur: post remissionem enim
 peccatorum, tribuitur alimonia cœlestis. pisces duo, Legis Reges & Sacerdotes, in quibus non erat
 plena refectio. quinque panibus alitur, quos necesse est legalibus adhuc præceptis institui, & legali ri-
 more cōprimi: nam qui quatuor millia sunt propter Euangelicam doctrinam, septem panibus. i. sepi-
 formi spiritus gratia reficiuntur; quinquageni, qui in penitentia peccatorum positi. nam quinquag-
 gesimus penitentiae Psalmus. centeni, qui æternæ vitæ desiderio suspirant: centenarius enim de laua-
 crant ad dexterā. quod superest tribus, discipuli tollunt: quod enim rudes non capiunt, perfecti inqui-
 runt. frangendo multiplicat panes Christus. i. legem exponēdo, saturatur populus. fames enim in per-
 petuū ab electis repellenda. ministrant Apostoli: erant enim diuisi corpus Dominicū & sanguinem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

g. Græc. ἐκδίδας, accubitus. h. f. imprecans diuinam gratiam, quā multiplicarentur, vel q. d. gratijs
 actis, multiplicauit illos. Helr.

& interrogavit illos, dicens, Quem me dicunt esse turbæ? At illi responderunt, & dixerunt, Iohannem Baptistam: alij autem Heliam, alij verò quia vnus Propheta de prioribus surrexit. Dixit autem illis, Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus, dixit: Christum Dei. At ille increpans illos, præcepit ne cui dicerent hoc, dicens, Quia oportet Filium hominis multa pati, & reprobari à senioribus, & Principibus sacerdotum & Scribis, & occidi; & tertia die resurgere. Dicebat autem ad omnes, Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet illam: nam qui perdiderit animam suam propter me, saluam faciet illam. Quid enim proficit homo si lucretur vniuersum mundum: se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat? Nam qui me erubuerit, & meos sermones: hunc Filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua, & Patris, & sanctorum Angelorum.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

28. Cyril. svt eos à plurium opinione auferret, & rectam eis fidem infereret. 29. Beda. hoc prius interrogat, ne discipulorum confessio vulgi videatur opinione formata. Gl. meritò vocatur turbæ qui diuersa de Christo sentiunt. m. Gl. fortè Iohannem, qui in vtero matris Christi præsentiam sensit; Heliam, quia raptus in cælum, & venturus creditur. Hieremiam, quia sanctificatus in vtero. 30. Cyr. qui censura mea vocati estis ad Apostolatam, testes miraculorum meorum. 31. Int. vnus, pro omnibus. 32. Int. non populi sententiam, sed suam promens. 33. Cyril. est Græcè cum articulo: multi enim fuerunt Christi vocati. Amb. in vno hoc nomine diuinitatis & incarnationis expressio est, & fides passionis. 34. Cyr. vnum confessus est Christum esse Filium hominis, & Filium Dei de Patris substantia procedentem. 35. Amb. iubet eos tacere, vt fallat principem mundi, declinet iactantiam, doceat humilitatē: simul ne imperfecti discipuli prædicationis tantæ mole opprimantur. Chry. voluit expectari tempus opportunum. Cyril. decebat prius crucem & resurrectionem impleri: vnde subdit. Oportet Filium hominis multa pati, &c. 36. Amb. fortè id addidit, quia sciebat discipulos passionis & resurrectionis mysterium difficile credituros. 37. Cyril. duces strenuos ad audaciam provocat, ostendens per certamina gradiendum eius gloriam obtinere cupienti. 38. Chry. nullum pius & benignus inuitum aut coactum vult habere gloriam, sed spontaneos, & gratias agentes pro famulatu: ideo persuadendo & benefaciendo attrahit. 39. Basil. s. conversationis imitatione. o. Beda. nisi quis à se deficiat, ad eum qui supra ipsum est, non appropinquat. Basil. abnegatio sui, est totalis recessus à propriis voluntatibus. Orig. Abnegat se, qui vitam mutat. 40. Int. non tantum sua, sed etiam seipsum, secundum quod fuerat homo vetus. 41. Basil. s. appetitu mortis pro Christo, mortificatione membrorum, vitæ præsentis contemptu, &c. Greg. in ho. tollitur crux, dum vel per abstinentiam affligitur corpus, vel per cōpassionē animus. Græc. rectè coniungit hæc duo, abneget se, & tollat crucē: paratus enim crucem ascendere, sumit in mentem mortis intentionem, nec amplius vitam præsentem æstimat. 42. Beda. propriam crucem baiulantem. 43. Int. i. qui tempore passionis vult præsentem vitam custodire. Orig. qui vult præsentem vitam in sensibilibus seruare. 44. Int. s. in futuro. 45. Int. s. vitam æternam. 46. Int. è contrario. 47. Int. vitam præsentem. Orig. qui negligit sensibilia pro veritate se morti exponēs. 48. Greg. in ho. persecutionis tempore ponenda est anima, quod proximè dictum est: pacis autem tempore frangenda terrena desideria, quod nunc docetur. 49. Greg. in ho. plerumque labentia cuncta despiciamus, sed humana verecundia præpedit, rectitudinem quam seruamus in mente, non valeamus voce exprimere. huic ergo vulneri medicamentū subiungit. Theoph. erubescit Christū qui dicit, Numquid credam crucifixo: sermones verò eius, qui Euangelij ruditer contemnit. 50. Int. i. abiiciet. Theoph. vt paterfamilias seruum prauum nominare erubescit. 51. Cyril. incutit timorem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

n. i. intercedens, seu interminatus. p. s. quacumque occasione oblata. 47. i. vitam. q. Gr. δόξα, gloria.

⁵² Dico autem vobis verè, sunt aliqui hîc adstantes, qui non gustabunt mortem donec
videant regnum Dei. Factum est autem post hæc verba serè dies octo, &
assumpsit Petrum, & Iacobum, & Iohannem, & ascendit in montem vt oraret.
Et facta est, dum oraret, species vultus eius,

SENS. LIT. IN CAP. IX.

52. Amb. Semper Dominus infirmitatem mentis humanæ præsentium remuneratione sustentat. arduum quippè est crucem tollere, animam periculis, morti corpus offerre, negare qui sis, cum velis esse quod non sis: raròq; quamvis excelsa virtus futuris commutat præsentia. ne quis ergo desperatione frangatur, aut tædio, continuo se videndum fidelibus pollicetur. 53. Int. scilicet, temporaliter. 54. Int. glorificationem corporis in transfigurationem. ¶ repræsentationem futuræ beatitudinis. Theoph. gloriam in qua erunt qui me confitentur. Glo. visa æterna gloria, etsi in transitu, & ad breue momentû, fortiores tamen contra aduersa facit. 55. Euseb. ne solis verbis credere viderentur, procedit ad opera. Glo. dat Apostolis signum de cælo, vt fides eorum augeatur, quod Scribis dare noluit vt indurarentur. 56. Damasc. Matthæus & Marcus sex dicunt, quia non numerant primum & vltimum, sei licet quo pollicetur est, & quo præstitit. 57. Int. vt tribus idoneis testibus totus mundus crederet. Damasc. quare nō vocauit omnes? solus Iudas indignus erat, sed si solus fuisset dimissus, ad maiorem fuisset malitiam prouocatus: itaque alios etiā dimisit, assumpsit verò tres, vt in duobus vel tribus stet omne verbum. Glo. Sciebat Christus hos cæteris perfectiores. 58. Int. qui clauēs regni cælorum accepit. Amb. ¶ Damasc. vult testimonium eius per Patris testimonium confirmari: assumpsit etiam quasi præsidem futurum totius Ecclesiæ. 59. Int. qui primus solum Sacerdotale conscendit. Ambr. ¶ Damasc. tamquam moriturum pro Christo ante omnes discipulos. 60. Int. cui mater committitur. Amb. ¶ Damasc. tamquam theologiæ purissimum organum, vt visa gloria Filij, quæ nō subiacet temporis, resonet illud, In principio erat verbum. Theoph. assumpsit hos tamquam rem hanc celare potètes. 61. Theoph. docet nos solitarios, & ascendentes orare, ad nihil terrenorum declinâtes. 62. Damasc. aliter orabat, quàm serui, qui per intellectus ascensum ad Deum orant. eius enim intellectus secundum hypostasim Deo vnitus; docet verò se Deo aduersarium non esse, & Genitorem veneratur, allicitque tyrannum explorantem an Deus esset.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

r. Amb. Soli non queunt gustare mortem, qui stare possunt cum Christo. 56. Amb. qui Christi verba audit, & credit, resurrectionis gloriam videbit, quæ octaua die facta est. Beda. post sex ætates seculi, & septimā quietem animarum, quæ interim in alia vita geritur, quasi octaua ætate refuigemus. Amb. Marth. & Marcus, post sex dies. i. mundi temporibus impletis. sex enim diebus creatus, resurrectio erit, & qui mundum hunc transcendit, futuræ resurrectionis fructus expectabit. Beda. montem ascendit oraturus, & se transfiguraturus. qui enim resurrectionis fructum expectat, mente in excelsis inhabitare, & continuis precibus debent incumbere. Amb. tres eliguntur. nemo enim resurrectionis gloriam videbit, nisi Trinitatis mysterium fidei sinceritate incorruptū seruauerit. Glo. Multi vocati, pauci electi: significantur etiam qui habent fidem, spem, & charitatem. vel per Petrum præpositi seu cōiugati; per Iacobum, pœnitentes, vel actuales; per Iohannem, virgines, vel theorici. Beda. vestitus Domini, sanctorum chorus, qui Domino in terris consistente despectus videbatur, sed cum apparuerit, similes ei erimus. Amb. vestimenta, sermones scripturarum, & quædam intellectus diuini indumenta, quæ in oculis mentis albescunt. Moyses verò & Helias, Lex & Prophetæ. Glo per Moysen infernales, per Heliam cælestes, per Apostolos terrestres ad iudicium venturi significantur. Vel per Moysen mortuum sancti defuncti vsque ad diem iudicii, in ipso iudicio resuscitandi, per Heliam viuētem, qui viuui inueniuntur. Videntur autem in maiestate, quia cum Christo regnabunt gloriosi. Excessum eius dicunt: laudabant enim tunc Domini misericordiam pro ipsis mortuis. Vident Moysen, & Heliam in maiestate: videbunt enim in gloria sancti melius quomodo Dominus Legem & Prophetas impleuerit. Tria tabernacula, verba, cogitationes & opera. errabat verò Petrus; lex enim Prophetæ, & Euangelij, non tria, sed vnum habeat tabernaculum. i. Ecclesiam Dei. Accepit autem nubis obumbraculum, in resurrectione enim non domorum tegmine, sed Spiritus sancti gloria sancti protegentur. Timuerunt verò: quanto enim quis ampliora quaesierit, tanto magis ad inferiora collabitur, si mensuram suam ignorauerit. Cernitur autem Iesus solus, ablata nube, & euanescentibus Moysè & Helia: Legis enim & Prophetarum vmbra discedente, Euangelij gratia & lumen reperitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

s. non enim integri.

altera: & vestitus eius albus & refulgens. Et ecce duo viri loquebantur cum illo. Erant autem Moyses & Helias, visi in maiestate: & dicebant excessum eius, quem completurus erat in Hierusalem. Petrus verò, & qui cum illo erant, grauati erant somno. Et vigilantes, viderunt maiestatem eius, & duos viros qui stabant cum illo. Et factum est cum discederent ab illo, ait Petrus ad Iesum, Præceptor, bonum est nos hîc esse: & faciamus tria tabernacula, vnum tibi, & vnum Moysi, & vnum Helias, nesciens quid diceret. Hac autē illo loquente, facta est nubes, & obumbravit eos: & timuerunt intrantibus illis in nubē. Et vox facta est de nube, dicens, Hic est Filius meus dilectus: ipsum audite. Et dum fieret vox, inuentus est Iesus solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus quidquam ex his quæ viderant. Factum est autem in sequenti die,

SENS. LIT. IN CAP. IX.

63. sicut Sol. Cyril. non mutata humana forma, sed quadam splendida gloria superueniente. Damasc. videns diabolus refulgentem, recordatus est Moysi, cuius glorificata facies; sed id extrinsecus adueniente gloria; Christus autem innato diuinæ gloriæ fulgore. Beda. qualis nūc apparuit Apostolis, post iudiciū cunctis apparebit electis. 64. Damasc. per diuinæ lucis participationem. 65. Damasc. vt noui & veteris Testamenti, itēque viuorum & mortuorum Dominus ostenderetur. 66. Damasc. tāquam famuli domino adstiteres. Chry. quia vulgus assererat esse Heliam, vel Hieremiā, voluit vt appareret differentia, itēque se non esse aduersarium Dei & Legis: denique vt horum virtutes discipuli imitarentur, mansuetudinem. s. Moysi, Helias zelum. 67. Damasc. oportebat viderent conseruorum gloriā, vt fortificarentur in laboribus. 68. Cyril. i. salutiferam passionem. 69. Theoph. infirmi erant. Chry. somnum vocat nimium stuporem: lucis enim excellentia grauabat oculorum debilitatem. v. Aug. 2. de conf. Euang. hoc Matthæus & Marcus tacuerunt. 71. Cyr. putabat fortē imminere tempus regni Dei. Chry. audierat oportere Christum mori, & considerauit tutum esse locum. 72. In. vnde Apostolus, cupio dissolui, & esse cum Christo. Damasc. non est tibi bonum Petre quod Christus ibi moretur, non enim obtineres clauēs regni, nec mors tyranni abolita esset, ne quæras ante tempus felicia, vt Adam deificationem. 73. Amb. suum ministerium pollicetur. Damasc. non te Dominus tabernaculorum, sed vniuersalis Ecclesiæ constructorem constituit. x. Gloss. quomodo noscunt quem non viderant? per lucem super eos venientem: sic in resurrectione vnusquisque alterum cognosceret. 74. Cyril. quomodo oportebat Christum volentem pro mundo pati, desistere? Titus, non oportebat tribus tria tabernacula facere: non enim connumerantur Domino famuli. Amb. quod ignorabat conditionis fuit: quod promittebat, deuotionis. Glo. errabat in hac mortali carne cupiens regnū. 75. Theop. vt se ostenderet non minorem Patre, in veteri enim Testamento in nube Dominus habitare dicebatur. Basil. erat nubes causata à luce. 76. In. s. maiori luce suffudit. 78. Amb. s. quem solum videris, non Helias, non Moyses. 79. Cyr. verē & naturaliter, ad cuius exemplar alij adoptiui. 80. Theoph. ne quis putaret de Moysē vel Helia dictum. Amb. recesserant illi vbi cœpit Dominus designari. 81. Orig. non vult Christum dici ante passionem quæ ad ipsius gloriā spectant. fuissent enim offensus, præcipue vulgus videns crucifigi, qui sic fuerat glorificatus. Damasc. præcepit id Christus sciens discipulos imperfectos, ne corda eorum qui non viderant, subuerterentur tristitia, & proditor incitaretur ad inuidiæ rabiem. Glo. iussit Dominus rateri, ne esset pro rei magnitudine incredibile.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

70. In. nemonisi vigilans videt gloriā Dei. Ambr. x. Theoph. vsque ad tempus aliquod lex & Prophetæ post Euangelium. 75. Beda. vt in Iordane, ita hîc Trinitatis mysterium declaratum. gloriā cum quam in baptismo confitemur, in resurrectione videbimus: illic Spiritus sanctus in columba, hîc in nube lucida. qui enim fidem simplici corde seruat, clarē postea quod credidit, videbit. Basil. ostenditur nobis operimento quies futuræ mansionis: nebula enim tranquillitatis signum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

68. Græc. ἄδοξον, exitum. i. mortem. 69. s. Christo orante, antequam viderent transfiguratum, & cum eo Moysen & Heliam. v. non tamen tamen discessissent, scilicet, discedere incipiebant. aa. scilicet, Moysē & Helia. b2 præfacta esset.

descendentib. illis de mōte, occurrit illis turba multa. Et ecce vir de turba exclamauit, dicēs, Magister, obsecro te respice in filiū meū, quia vnicus est mihi: & ecce spiritus apprehendit eū, & subito clamat, & elidit, & dissipat eū cum spuma, & vix discedit dilanians eū. & rogauī discipulos tuos vt eiicerēt illū, & nō potuerūt. Respondens autem Iesus, dixit, O generatio infidelis & peruersa, vsquequod ero apud vos, & patiar vos? Adduc huc filiū tuū. Et cū accederet, elisit illū dæmoniū, & dissipauit. Et increpauit Iesus spiritū immundū, & sanauit puerū: & reddidit illum patri eius. Stupebāt autem omnes in magnitudine Dei: omnibusq; mirantibus in omnibus quæ faciebat, dixit ad discipulos suos: Ponite vos in cordibus vestris sermones istos. Filius enim hominis futurum est vt tradatur in manus hominum. At illi ignorabant verbum istud: & erat velatum ante eos, vt non sentirent illud: & timebant eum interrogare de hoc verbo.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

82. Beda. loca rebus congruunt: in mōte orat, transformatur, & c. descendēs, turba: occurru excipitur. 83. Titus. sapiētē dictū, sufficit. n. hoc ad salutē. sic Propheta, Respice in me, & miserere mei. 84. Titus, explicat passionē, vt ad pietatē moueat. 85. Titus. q. d. nō leuiter ad te veni, cogor. n. nam discipuli nō potuerūt curare. Glo. latēter discipulos accusat impossibilitatis, cū hāc aliquando nō ad curatōrē, sed ad curandū referatur. 86. Titus. non ipsum increpat dæmoniāci patrē, sed genus incredulum. Vsq̃uequod accēda ad domū tuam? 87. Titus. poterat solo visu liberare, sed propalat passionē, subiiciēs infirmum præsentiū visioni; vt prodita prius passionē, remediū adhibeatur. 90. Titus. f. Dominū sentiens, voluit Dominus patrē ad fidem futuri miraculi induci, videntē dæmonium cōrūbari ob solam vocationem. 91. Cyrill. f. antea non patris erat, sed dæmonis occupantis. 92. Cyr. irradiabat quiddam præcipuū, & diuinum in qualibet Christi operatione, iuxta illud, & decorē impones super eū. 93. Cyr. ne postea turbaretur, cum pati videntes. Glo. ne subita veniens passio terreat, sed leuius feratur cogitata. 94. Cyr. distinguit ab aliis, non enim oportebat vulgares scire illum passurum. Glo. vos, quibus arcana mea manifestius aperui. 95. Titus. cunctis admirantibus signa ipse prænunciat passionē. non enim signa saluant, sed crux beneficia præstat. 96. Theoph. infirmitati eorum condescendens, intelligere non permisit dictum de cruce. Beda. ignorātia hāc non tam de tarditate est, quā de amore. f. carnalis adhuc, quem Deum verum crediderant, moriturum credere nequeunt, sed figuratiuē, vt solebat, loqui putabant. 97. Theoph. vide reuerentiam; timor enim magnæ est reuerentiæ.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

cc. Beda. Dominus perfectos sublimius extollēdo glorificat: & iis quæ à turbis audiiri nō valēt: ut descendēs ad terrenos & insipiētes, cōfortat, docet, & castigat. dd. Beda. dæmoniācū hūc Mattheus Lunaticū, Marcus surdū & mutū describit. significātur ergo hi qui vt luna mutantur, nec fidei sermonē audiūt, nec fidē cōfirētur; eliditur autē puer accedens ad Dominū: plerūque. n. grauius à dæmonib. pulsantur ad Dominū cōuersi, vt odiū virtutis incutiāt, vel suæ expulsiōis iniuriam vendicent. Increpat Dominus dæmoniū: vitium enim arguendo & odiendo depellere debet, qui peccantem emendare desiderat; hominē verō amando fouere donec emendatum Ecclesie precibus reddere possit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

cc. Græc. κατὰ δύναμιν, ubi descendissent. ee. i. lacerat. 87. i. distorta. ff. i. concerpsit. gg. Græc. μεγαλειότης, magnificentia, seu maiestate, quam. f. per Christum ostendebat. 94. pro, diligenter auscultate. Heb. hh, i. que iam dicam. ll. i. rationem, modum, mysterium. alioqui enim quæ dicebantur intelligebant. vide Matth. 17. mm. i. planē intelligerent. 97. f. ne reprehenderentur vt Petrus, aut ne audirent quæ nolent.

Intrauit autē cogitatio in eos, quos eorū maior esset. At Iesus videns cogitationes cordis illorum, apprehendit puerum, & statuit illū secus se: & ait illis, Quicumq; susceperit puerum istum in nomine meo, me recipit: & quicumque me receperit, recipit eum qui me misit. Nam qui minor est inter vos omnes, hic maior est. Respondens autem Iohannes, dixit, Præceptor, vidimus quemdam in nomine tuo eiicientem dæmonia, & prohibuimus eum: quia non sequitur nobiscum. Et ait ad illum Iesus, Nolite prohibere: qui enim non est aduersum nos, pro nobis est. Factum est autem dum compleretur dies assumptionis eius, & ipse faciem suam firmavit vt ireret in Hierusalem. Et misit nuncios ante conspectum suum: & euntes intraverunt in ciuitatem

SENS. LIT. IN CAP. IX.

98. Cyril. multis modis diabolus insidiatur, & cupidinis laqueos effugientibus, gloriæ suscitatur passionem. 99. Cyril. nō in omnes puta, sed ne quemquā nominaret, indeterminatē loquitur. 100. Theophil. videtur ortum hoc quod dæmoniā curare non valuerant, nempe altercantibus, & vno dicente, nō propter suam impotentiam, sed alterius, non potuisse curari, accensa contentio quis eorum, &c. Beda. quia viderant tres illos seorsum ductos in montem, & Petro clauēs regni cælorum promissas. Glo. vel quia in tributi solutione Petrum Domino parificatū viderant, cæteris præferendū arbitrabantur. Est autem quæstio ista, & ante tributum, & post tributum solum facta. 101. Int. intelligens causas errorum, vult desiderii gloriæ humilitatis cōtentione sanare. Cyril. amaritudinis radicem priusquā crescat radicis euellit; cum inchoatur passio, faciliē vincitur; aucta, difficilius. est autē solius Dei rimari corda & renes. 102. Cyril. depascitur inanis gloria vtplurimū eos qui præminent aliis; puer sincera est mente, immaculato corde, simplici cogitatione, nō ambit honores, &c. tales Dominus amplexatur & diligit. 103. Cyril. q. d. eadem est merces, siue minimus sit, siue præclarus, qui Christi nomine suscipitur. 104. Beda. se in puero suscipi docet. 105. Int. non solum secundum quod homo extra videor, sed etiam secundum Deitatem qua sum Patri æqualis. Beda. talem ac tantum se credi vult, qualis & quantus Pater. 106. Int. quia idem sum cum illo. 107. Cyr. nihil de se sublime putans. 108. Theoph. timebat Iohannes ne fortē malē fecisset prohibendo; qui enim prohibet, videtur aliquid maius sapere. 109. Amb. excludendum putat beneficio, qui non vtatur obsequio. Cyril. putabant solis sibi licere. 110. Amb. docetur, vt non erit infirmorum esse, firmorumque distantiam. remunerat Dominus fortiores, nō excludit infirmos. Ioseph & Nicodemus occulti discipuli propter metum, in tempore Christo officium nō negauerunt. Glo. docentur neminem à bono quod ex parte habent, esse arcendum, sed potius ad id quod non habet prouocandum. 111. Chry. at alibi, qui non est mecum, contra me est, &c. illic de diabolo, & iudæis sibi cōtrariis loquebatur. Theoph. Christi gratia etiam per indignos, & non discipulos operatur; sic per Sacerdotes nō sanctos, sanctificantur homines. Beda. in hæredicis & malis non Sacramenta in quibus nobiscum sunt, sed diuisio paci & veritati cōtraria deestanda est, & prohibenda. 112. Int. id est, imminente tempore quo pari debuerat. 113. Int. id est, passionis. Beda. tempus crucifixionis quasi Deus prauidebat. 114. Titus. f. non huc & illuc ibat, sed rectā versus Hierusalem. 115. Int. obfirmata, & imperterrita mente, locum quo pati decreuerat, petit. Beda. 116. Tir. oportebat verum agnū offerri, vbi figuralis immolabatur.

ADDIT. AVET. IN CAP. IX.

xx. Amb. vulpes, hæretici fallaces, insidiis intenti ac rapinis; vulpes etiam nunquam mansuescit, vnde Apostolus, hæreticum post vnam correptionem deuita, volucres verò, spirituales nequitia, quæ nidos struunt in pectoribus improborum; itaque dominante versutia, nulla est diuinitatis possessio: habitat enim mentem innoxiam.

ADDIT. AVGT. IN CAP. IX.

98. scilicet, occasione eorum qua dixerat de morte sua & resurrectione, sic postea eadem occasione de primatu cogitarunt, seu primo loco in Christi regno. n. n. vti etiam poterat disputatio. 100. pro, quis eorum maior futurus esset. 103. i. similem puero isti. vide Matth. & Marc. 9. Grac. magnus erit. 109. scilicet, te. 112. incipiebat impleri, post sex namque menses passus. 113. f. ex mundo per mortem. p. p. abundat, more Hebraico. 114. i. iter instituit imperterrita mente morti occursurus, constantiam etiam vultu præferens. q. q. x. q. u. l. u. castellum, vicum, oppidum.

Samaritanorum ut pararent illi. Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Hierusalem. Cum vidissent autem discipuli eius Iacobus & Iohannes, dixerunt, Domine, vis dicimus ut ignis descendat de caelo, & consumat illos? Et conuersus increpauit illos, dicens, Nescitis cuius spiritus estis. Filius hominis non venit animas perdere, sed saluare. Et abierunt in aliud castellum. Factum est autem ambulanti-
bus illis in via, dixit quidam ad illum, Sequar te quocumque ieris. Dixit illi Iesus, Vulpes foueas habent, & volucres caeli nidos: Filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet. Ait autem ad alterum, Sequere me: ille autem dixit, Domine, permitte mihi primum ire, & sepelire patrem meum. Dixitque ei Iesus, Sine ut

SENS. LIT. IN CAP. IX.

117. Int. hospitium. 118. Cyril. & comitantibus. 119. Int. Samaritani, quia conspiciunt eum ire Hierusalem, non receperunt; quia non cōiuntur Iudaei Samaritanis. Beda. ¶ Amb. recipi noluit ab his quos sciebat non simplici mente cōuersos. nam si voluisset, ex in deuotis deuotos fecisset, sed Deus, quos dignatur vocat, & quem vult religiosum facit. Cyr. sciebat quidem non recepturos, sed iussit praecedere suos, volens praemittere quasi quoddam praeludium passionis, Samaritanorum repulsum, docensque patientiam. adde quod erant futuri discipuli doctores mundi, quos non essent aliqui recepturi. docuit igitur plenos esse debere patientia, & mansuetudine, non hostiles & iracundos. 120. Theoph. q. d. non iuit in Samariam, quia Hierosolymam volebat ire. 121. Ambr. sciebat Phinees reputatum ad iustitiam quod sacrilegos interemerat, & ad preces Heliae ignem descendisse de caelo ad iniuriam vindictam. Tit. censent iustis esse Samaritanos perire Dominum non admittentes, quam quinquaginta Heliam excludere tentantes. Bed. Sancti quorundam peccata morte punierunt, ut aliis metus incuteretur; & ne in illis peccatum si viuerent, aueretur. 122. Tit. non habet ultionis studium perfecta virtus, nec vlla iracundia vbi plenitudo est charitatis, non excludenda infirmitas, sed iuuanda. 123. Beda. non amabant correptionem, sed odio desiderabant vindictam. 124. Beda. vos ergo qui eius spiritu signati estis, acta eius imitamini. Amb. non semper in peccatores vindicandum, non nunquam amplius prodest clementia, tibi ad patientiam, lapsa ad correptionem: denique Samaritani a quibus ignis arcebat, citius crediderunt.

125. Cyril. plenus ostenditur impudentia, non enim simpliciter Christum sequi petebat, sicut plures de populo, sed insilliebat ad Apostolicas dignitates. Athanas. Ausus est aequiparare se incōprehensibili Saluatoris potestati, qui loco non circumscribitur. dicit enim, sequar te quocumque ieris. 126. Int. q. d. in tuo humili pectore, non habet diuinitas vbi familiari mansionē quiescat, Cyril. decebat eum accipere crucem suam ad sequendum Christum, & abrenūciare praesentis vitae affectibus. Theoph. viderat Dominum multum populum adducentem: putauit ergo si Christum sequeretur, posse pecuniam congregare. Beda. q. d. quid me propter diuitias & lucra seculi cupis sequi, cum nec hospitium habeam? Glo. miraculis motus, ob inanem iactantiam sequi voluit, quam significant aues; & obsequium finxit, quae sanctio per vulpem significatur. Chry. vide Domini paupertatem. Cyril. q. d. astuta daemonum potestates in te habitant, qualiter Christum in te requiescet? quid luci commune & tenebris? a. Amb. respicitur iste Dominus enim non obsequiorum speciem, sed puritatem quarit affectus; & qui repudiavit fraudulentum, elegit innocentem. * Amb. Dominus quos miseratur, etiam imprudentes aduocat.

127. Beda. expleta paterni funeris pietate, liberior sequi desiderat. Cyril. erat pater senectute grauatus, putauit ergo honestum obseruare ei debitam pietatem, & decrepitum sustentare usque ad mortem. nec enim Dominus impedisset defunctum patrem sepelire volentem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

117. hospitium, scilicet. 120. Samaritani ascendentes festiuitatis causa Hierosolymam non recipiebant, indignè ferentes alibi adorari quam in templo suo, in monte Garizim. r r. forte hi duo missi ad parandum. s s. etiam d. dicamus, id est, iubeamus. t t. pro, esse vos oporteat, seu ad quem spiritum delecti sitis, scilicet mansuetudinis & tolerantia. potest & interrogat uenē legi, quasi dicat, an ignoratis debere vos esse mansueti spiritui? v v. non illa de qua proximè, sed alia. ut patet ex Matth. 8. * non iubet statim ire, sed sensus est, assume officium predicandi Dei regnum.

129 mortui sepeliant mortuos suos: tu autē vade, & annuncia regnū Dei. Et ait alter, Se-
 130 quar te Domine, sed permittē mihi primū renūciare his qui domi sunt. Ait ad illum
 131 Iesus, Nemo mittens manus suas ad aratrum, & aspiciens retrō, aptus est regno Dei.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

129. Int. i. non credentes. Amb. docet humana posth-benda diuinis, prius sunt obeunda quæ maxima. Apostoli ne occuparent studio dispensandi, ministros pauperibus ordinarunt, qui diuidit curam, differt profectum; non prohibet Dominus sepulturā paterni funeris, sed diuinæ religionis pietatem necessitudini patris vult anteferri; adde quod nō reuocatur ab officio patris filius, sed fidelis à perfido cōmunicacione secernitur. Chry. docet preferre spiritualia cunctis admodū necessariis, insitit diabolus volens aliquem aditum inuenire, & per modicam negligentiam plurimum obest. Cyril. docet pietatē qua Deo tenemur, præferendā amorī paternum. 130. Int. hoc confortibus relinquitur. Amb. 131. Int. i. qui de corpore sine fide exierūt. Amb. mors altera naturæ, altera culpæ, est & tertia qua peccato morimur, Deo viuimus. 132. Chry. ostendit hunc non esse mortuum ipsius, puto enim fuisse infidelem. 133. Int. hoc mandatur electis. Amb. Glo. maius est animas mortuorū prædicando suscitare, quàm corpus mortui terra abscondere. 134. August. 2. de conf. Euang. ne forte, vt fieri solet, quarant me. 135. Cyril. velle consulere proximos non consensuros, erat utrumque labētis, appositū manū aratro, qui habet affectum sequendi, tamen respicit retrō qui dilationē petit occasione redeundi domum, & cum propinquis conferendi Aug. de verb. Dom. q. d. vocat te Oriens, & tu attendis Occidentem? Beda. manum ad aratrum mittit, qui quasi compunctionis instrumento, ligno, & ferro Dominicæ passionis duritiam cordis atterit, & ad operum fructus aperit: sed non est cum vxore Loth ad ea quæ reliqueris respiciendum, etsi secutus Dominū; quia vel domi renūciare vult, arguitur quid illis qui sæpe nulla vtilitatis gratia eorum quos in mundo reliquerunt domos visitant. Græc. crebri intuitus eorum quæ deseruimus propter consuetudinem trahit, violentum enim quiddam vsus est ex quo habitus, ex habitu autem natura nascitur, quam amouere, vel alterare difficile, redit enim ad seipsum velociter.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

136. Glo. arans si retrō respiciat, aut inutilem, aut tortuosum faciet sulcum, aut boum vestigia vulnerabit: ita qui spirituali vomere vitia persulcat, si se ad impia & vana conuertat, corpus & animam vulnerabit, & itineris periculosum incurrit errorem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

134. i. vale dicere datis mandatis. vide Act. 8. vbi idem verbum Græcum. b. vita melioris institutum.
 136. scilicet, cogitatione, sollicitudine, &c.

CAPVT IX.

OST hęc autem designauit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam in

SENS. LIT. IN CAP. X.

1. **B**EDA. quia totidem mundi gentibus Euangelium prædicandum erat. sic primū duodecim propter 12. tribus Israël, vt autem in duodecim, forma Episcoporum, sic in his Presbyterorum: tamen in principio Ecclesiæ vtrique & Presbyteri, & Episcopi vocabantur, quorum altero sapientia maturitas, altero verò pastoralis industria significatur.

SENS. MYST. IN CAP. X.

1. **A**VG. de q. Euang. 24. hōis totus orbis lustratur, sic illustrandum orbem Euangelio Trinitatis in 72. discipulis intimatur, ter enim 24. 72. Cyril. huius figura fuit cum iubere Deo, elegit Moyses 70. & in Elim duodecim erant fontes aquarum. & 70. palmarum, nempe significabantur 12. Apostoli, & qui nunc à Christo 72. destinantur. 2. Greg. in hom. duo enim præcepta charitatis. Dei. amor, & proximi, & minus quàm inter duos charitas haberi non potest. insinuat verò qui charitatem non habet, susci. ere prædicationis officium non debere. Orig. binos famulati Dei verbo ant. quum est. Eduxit Israël per manus Moysi & Aaron, Iosue & Caleph concordant, frater à fratre adiutus, vt ciuitas vallata. Glo. bina animalia missa in arcam, immunda prius in carnali generatione, sed mundata Ecclesiæ sacramento, per spirituales gratias in discipulorum prædicatione.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

1. Græc. Septuaginta, & sic legit Hier. lib. de mansionibus. & Amb.

omnem ciuitatem & locum quod erat ipse venturus. Et dicebat illis, Messis quidem multa, operarij autem pauci: rogare ergo Dominum messis vt mittat operarios in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta: & neminem per viam salutaueritis. In quamcumque domum intraueritis, primum dicite, pax huic domui:

SENS. LIT. IN CAP. X.

4. Theophyl. ideo multos designauit. Chrysost. vocat Euangelium messem, quasi dicat, mitto vos ad paratam collectionem fructuum; eodem die & serere potestis, & metere, ite ergo alacriter, &c. 5. Gregorius in homil. plenus est mundus sacerdotibus, sed in messe Dei rarus operator; officium sacerdotale suscipimus, opus officij non explemus. Beda, messis multa, turba credentium; operarij pauci, Apostoli, & eorum imitatores. Gloss. licet messis Dei verbo lata sit, tamen culturae laborem requirit, & sollicitum operarij munus. a. Chrysostom. magnum donum, operarios mitti in messem, quando super hoc Dominus rogandus est. Greg. debent subditi pro pastoribus rogare, vt digna valeant operari, saepe pro sua nequitia praedicantium lingua restringitur; saepe autem ex subiectorum culpa id contingit.

6. Cyril. ipse Christus postmodum hoc egit, ipse ergo est Dominus messis. 7. Erat inter omnia pericula solatium, virtus mittentis. Ergo, inquit, mitto vos. 8. Idem Abbas, denotat simplicitatem, & innocentiam. 9. Int. lupi, Scribae & Pharisei. Beda. ¶ Amb. lupi, haeretici, qui more luporum Christi stabula intrare non audent, & ideo non sanantur, sicut curatus est ille in stabulo, qui incidit in latrones, sed circa caulas nocturno tempore fremunt; semper enim perfidis nox est, explorant somaum canum, pastoris absentiam, aut desidiam. praesentibus enim pastoribus oves Christi incurfare non possunt, ouium guttur innadunt, vt cito strangulent; fieri, rapaces, natura rigidiores: non enim à suo errore deflectunt; si prius hominem videt, vocem eripiunt, versura, scilicet, disputatione preuenientes, faciunt obmutescere: quod non accidit si prius deprehendunt impietatis eorum comenta. Greg. in Pastoralibus multi cum regiminis iura suscipiunt, ad lacerandos subditos inardescunt, terrore potestati exhibet; domini videri appetunt, discipuli vt agni inter lupos mittuntur, vt sensum seruantes innocentiae, morsum malitiae non habeant. praedicator mala inferre non debet, sed tolerare: & qui subditum foris quasi insequendo castigat, intus paterna pietate diligit. Chrys. manifestum indicium praclari triumphi circumdatos esse discipulos Christi ad hostibus vt agnos inter lupos, eosque couertere. Amb. Bonus pastor lupos gregi timere non nouit, efficitque vt lupi in agnos audere nihil possint. 10. Greg. in Ezech. Praedicator Deo fidere debet, & scire sibi non defuturos vitae sumptus, ne dum occupatur mens eius ad temporalia, minus aliis provideat aeterna. 11. Int. q. d. in via non saluetis, sed in domo. Cyril. distractionem studij prohibet. q. d. recta ad opus procedite, nec salutationibus impediamini. Amb. non Christo displicet benevolentiae officium, sed prosequenda deuotionis intentio plus placet, nec salutationis officium auferret, sed deuotionis obstaculum. Greg. Naz. vult eos esse sollicitos, nec verbis detineri. Glo. festinare iubet, & confabulationibus non detineri. quando diuina mandantur, paulisper sequestranda humana. 12. Int. offerre pacem, & ipse ingressus pacis benedictione celebretur. Amb. 13. Chrysost. bonorum omnium mater pax. 14. Tir. id est, domum habitantibus.

SENS. MYST. IN CAP. X.

3. Int. vbi verba praedicationis praecurrunt, venit Dominus ad mentis habitaculum. Grego. in hom. vnde praedicatoribus dicitur, Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. 10. Greg. in hom. pecunia in sacculo, sapientia occulta, cum scilicet quis proximo erogare negligit, pera, onera seculi; calceamenta, mortuorum operum exempla, quibus non se debet concionator munire: quasi autem in itinere saluat, cum non amore aeternae patriae, sed praemiorum ambitu salutem audientibus praedicat. Amb. nihil Dominus in nobis mortale vult; calceamentum iubetur Moyses soluere, iubentur verò in Aegypto calceati agnum comedere; cauendi enim morsus serpentis ab eo qui est in Aegypto, & qui minister est veritatis, venena non trepidat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

b. id est, crumnam. c. scilicet ad reponendos cibos. 11. id est, inter eundem non prohibet officia humanitatis, sed id quod possit remorari, aut praepedire. vide 4. Regum 4.

& si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos reuertetur. In eadem autem domo manere, edentes & bibentes quæ apud illos sunt, dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quâcumque ciuitatem intraueritis, & susceperint vos, māducate quæ apponuntur vobis: & curate infirmos qui in illa sunt, & dicite illis, Appropinquauit in vos regnum Dei. In quamcumque autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite, Etiam puluerem qui adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquauit regnum Dei. Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissiùs erit, quàm illi ciuitati. Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethsaïda: quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio, & cinere sedentes pœniterent. Verum tamen Tyro & Sidoni remissiùs erit in iudicio, quàm vobis. Et tu Capharnaüm vsque ad cælum exaltata, vsque ad infernum demergêris.

SENS. LIT. IN CAP. X.

15. Int. s. prædestinatus ad vitam, sequitur cæleste verbum quod audit. Greg. 16. Int. i. si audire noluerit. Gre. 17. Int. i. laboris vestri fructu non priuabimini. Greg. pro labore operis merces vobis recompensabitur. 18. Greg. qui peram & sacculū portare prohibuit, sumptus & alimenta ex prædicatione concedit. dignum est vt terrena ab eis stipendia cōsequamur, quibus patriæ cælestis præmia offerimus. Chry. maiora illi suscipiunt, quā dent. 19. Int. i. cibo suo. Greg. vni operi nostro duæ merces debentur, vna in via quæ in labore sustentet, alia in patria quæ remuneret. Prædicator non ideo debet prædicare, vt hîc mercedem accipiat, sed mercedem accipere, vt prædicare valeat. 20. Amb. sed amore hospitali seruate constantiam. 21. Theoph. quamuis modica & vilia sint, nihil ampliùs inquirentes. 22. Theoph. sic enim credent per miracula attracti. 23. Chry. non bona terrena prædicant, qualia in Moysæ & Prophetis; sed noua & mirabilia. Maxi. Regnum Dei potentia est in omnibus credentibus, actu verò in his qui dicere possunt, Vivo, non ego, sed in me Christus. 24. Beda ad cōtestationem laboris pro illis suscepti, vel nihil ab eis terrenum se quærere ostendat. 25. Theoph. aduentus Regis, quibusdam est ad pœnam, aliis ad honorem. 26. Euseb. non enim illic defuit, qui Angelos susceperet hospitio. Beda. Loth, iustus quidem, sed non talia docuit, aut fecit qualia Apostoli. Glos. cui multum donatum est, multū ab eo quæratur. 27. Beda. hæ ciuitates sunt Galilææ in littore lacus Genezaræ, qui ab Euangelistis mare Galilææ, vel Tyberiadis appellatur. 28. Beda. hæ postea euangelizantibus, Christi discipulis credidere, cum illæ, præsentē Domino, credere noluerint, itaque impletum est quod hîc dixit Dominus. 29. Beda. cilicium, quod de pilis fit caprarum, asperā peccati pungentis memoriam significat; cinis, mortis considerationem, per quam in puluerem redigimur; sessio humilitatem conscientia. n. Glo. quare sit prædicatum non credituris, & nō prædicatum credituris, nouit ille qui omnia nouit. 30. Chry. hoc & ad nos dicitur, nisi receperimus prædicatores. 31. Chry. habitabat in ea Dominus, multaquæ signa faciebat. 32. Chry. respondet punitio exaltationi. 33. Beda. quia te in cælum exaltasti per superbiam, vel quia meo hospitio & signis exaltata, credere noluisti.

SENS. MYST. IN CAP. X.

g. Orig. Ciuitates quæ non recipiunt sanam doctrinam, plateas habent, iuxta illud, Lata est via quæ ducit ad perditionem. h. Beda. pulvis terrenæ cogitationis leuitas, à qua & summi doctores immunes esse nequeunt, qui ergo spreuerit doctrinam, docentium labores & pericula ad suæ damnationis testimonium inflectunt. Orig. extergendo puluerem quodammodo dicunt, pulvis peccatorum vestrorum meritò veniet super vos.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

15. pro dignus pace. Heb. vide Matth. 10. d. i. bonam vestram prædicationem consequetur. 16. pro, suminus. e. Gra. ab illis, scilicet, offeruntur. 33. id est, Messias, Rex à Deo promissus. s. regnum pro Rege, vel gratia, quæ regnum cæleste acquiritur, & per quam Deus in suis regnat. l. q. d. vobis ipsis habete. m. id est, iam pridem.

Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. Reuersi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes, Domine, etiam daemonia subiiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis, Videbam sathanam sicut fulgur de cælo cadentem. Ecce, dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit. Verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem quia nomina vestra scripta sunt in cælis. In ipsa hora exultauit in Spiritu sancto, & dixit: Confiteor tibi Domine, Pater cæli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis.

SENS. LIT. IN CAP. X.

34. Beda. extenditur increpatio ad eos qui Euangelium despiciunt. 35. Cyril. inuitabilis imminet hæreticis pœna, qui Apostolorum verba spernunt. 36. Int. nolens credere in Filiū Dei. Beda. 37. Int. quia ego & pater vnū sumus. Beda. 38. Cyril. s. magis quod miraculorum essent auctores, quàm quod prædicationis ministri. 39. Int. quod in lege non fuit. 40. Greg. 24. Mor. s. elatione eorum cõptimens exemplo magistri elationis. 41. Int. s. tunc quando corruit, præfens eram. 42. Basil. ita dicitur, quia aduersatur bono; diabolus verò, quia cooperatur in malo, & accusare est autē natura eius incorporea, locus aëreus. 43. Int. s. ita præcipitem de supernis ad ima lapsum. ¶ vel sicut fulgur, quia deiectus adhuc transformatus est in Angelū lucis. Beda. ¶ Titus. natura fulgidus erat vt fulgur, sed factus est tenebrosus. Basil. non cecidisset si natura fuisset insusceptibilis mali. 44. Cyril. s. à superna potentia, in extremam fragilitatem; ante Christi enim aduentū ab omnib. colebatur, post à fidelib. conculebatur; vnde sequitur, Ecce dedi vobis, &c. 45. Int. qui dente aperit lædunt. Beda. 46. Int. qui cauda clam insidiantur. Beda. intelliguntur verò per serpentes qui inchoadis virtutibus, venena prauæ persuasionis obiciunt, per scorpiones, qui cõsummatas virtutes, ad finē vitare cõtendunt. Theoph. serpentes qui visibiles nocēt, vt fornicationis & homicidij dæmon, scorpiones qui inuisibiles, & in virtutib. spiritualib. Greg. Nyss. serpens, voluptas, cui caput. i. principium amputandū. Athanas. deludunt nunc per Christi virtutem pueri voluptatem, quæ quondam seducebat grandævos; & virgines perseverant, & quidam scorpionis. i. diaboli aculeum conculecantes, mortem non timuerunt, vt martyres pleriq; postpositis terrenis, conuersantur in cælis, principem aëris non timentes. 47. Chry. id subiungit ne putares dictum de bestis. 48. Beda. Paulus à vipera nihil mali patitur, nec Iohannes hausto veneno. 49. Titus. gaudebat quasi sublimes effecti, eorūque lætitia inanem gloriam sapiebat. 50. Beda. spiritus eicere, & alias virtutes facere, interdum non est meriti eius qui operatur. 51. Cyril. ad maius gaudium erigit. Beda. q. d. non de dæmonum humiliatione, sed de vestra sublimatione gaudere. 23. Int. quæ mundo vilescunt. 53. Basil. quod dicitur, deleantur de libro viuencium, intelligitur de his qui digni putabāt in libro Dei conscribi. Theoph. nomina Sanctorū scripta in libro vitæ, nempe Dei memoria & gratia. 54. Int. s. de salute humilium, quibus loquebatur. Theoph. exultat, quia Apostoli tantis bonis facti sunt digni. 55. Cyril. s. in effectibus Spir. S. quasi amator hominum gaudet de horum conuersione, videns plurimos per Apostolos conuertendos. 56. Beda. confessio aliquando gratiarum actionem significat. Tit. Confiteor. i. glorifico te, solus Filius, cum Deus sit perfectē similis Genitori, perfectē glorificat Patrem. 57. Int. s. meus consubstantialis. 58. Int. non Pater, sed Creator. 59. Epiph. Euangelium à Martione editum tacet hoc; itēque omittit, Pater habens solum; Gratiarum ago tibi Domine cæli, ne intelligatur Christi Pater Creator cæli & terræ. 60. Theoph. s. Phariseis & Scribis. 61. Theoph. s. his qui à Scribis fuerunt docti. 62. Int. s. qui se exaltare non norunt. Amb. ¶ Theoph. paruulos vocat suos discipulos. Beda. Apostolis aperta sacramenta quæ ignorarunt Scribæ & Pharisei, qui sibi sapientes videbantur & prudentes, opposuit autem sapientibus & prudentib. Christus nō insipientes, & hebetes, sed paruulos. i. humiles. non enim acumen damnat, sed tumorem. Chry. non latatur, & gratias agit quod mysteria illos lateant, sed quod hi nouerunt; agit verò gratias ostendens dilectionem in nos.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

34. s. credens, & obtemperans. o. pro, ope & auxilio tuo. Heb. 43. sub. extinctumq; eius fulcrem subitò. p. pote. i. intelligi significare potestatem à qua deiectus per Christum & Apostolos. q. d. videbā cum vos misi ad prædicandū, ruiturus vires Sathanae. q. Gra. ἰδού, do. 45. i. animalia venenata. r. i. potestatem. 49. s. vobis complacere, vt facitis, vel nolite præcipue gaudere. 53. s. in libro vitæ, vbi scripti electi. 55. id est, per Spiritum sanctum, scilicet, ad id monentem. Graec. exultauit Spiritu S. suo, nempe animo.

Etiam pater quoniam sic placuit ante te. Omnia mihi tradita sunt à Patre meo, & nemo scit quis sit filius, nisi Pater, & quis sit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. Et conuersus ad discipulos suos, dixit, Beati oculi qui vident quæ vos videtis. dico enim vobis, quod multi Prophetæ & Reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt. Et ecce quidam Legis peritus surrexit tentans illum, & dicens, Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? At ille dixit ad eum, In lege quid scriptum est? quomodo legis? Ille respondens, dixit, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut teipsum. Dixitque illi. Rectè respondisti, hoc fac, & viues.

SENS. LIT. IN. CAP. X.

63. Int. iniustum esse non potest quod iusto placuit. Chry. ostendit huius rei primam causam Dei voluntatē Greg. Exemplum humilitatis accipimus, ne temerè discutiamus de aliorum vocatione, aliorum repulsione; iniustum enim esse non potest quod placuit iusto. 64. Chry. id subiungit, ne putares Christum illud non posse facere quod præcessit. 65. Athan. hoc non intelligentes Arriani, aiunt fuisse tempus, cum non habuit dominium creaturæ; sed delirant. Omnia enim per ipsum facta sunt, & in ipso consistunt, nec hic significatur creaturæ dominium, sed dispensatio in carne. Factum est enim verbum caro, ut omnia restauraret; data ergo ei sunt omnia, non quia potestate caretet, sed ut restauraret. Beda. data ei non elementa, sed hi quibus Sacramenta reuelata, de quorum salute exultauit. 66. Amb. ostendit se in nullo à Patre superari. 67. Amb. i. comprehendit, quid Deus sit incomprehensibile est. 68. Athan. contradicunt Arriani, negantes videri à Filio Patrem. 68. Titus. si iuxta proportionem naturæ cuiusque. Orig. intelligitur hoc etiam ad tempus præteritum; nefariū enim est dogma illorum qui dicunt Patrem Iesum ignorū fuisse Patribus antiquis. Amb. reuelat & Pater quibus vult Filiū, vnde, Beatus es Simon Bariona, &c. 70. Cyril. Iudæos repellens surdos; nec videre volentes. 71. Int. si interiores, non exteriores Phar. satorum qui corpus meum viderunt. 72. Int. agnoscunt illa Sacramenta quæ reuelantur paruulis. 73. Int. quibus me & Patre reuelauit. 74. Int. ventura prædicando. 75. Int. se, & alios regendo. 76. Chry. nouerunt quidē venturum, & dispensaturum quæ dispensauit, sed non viderunt eum hominibus conuersantem, vnde Christus dicit, quæ vos videtis. Beda. illi à longè viderunt per speculum, & in enigmate, Apostoli verò in præsentia. 77. Int. verba Legis tenens vim Legis ignoras. Amb. 78. Beda. occasionem sumpsit, quia Christus dixit nomina discipulorum scripta in cælis. Cyril. volebat ut aliquid diceret contra Moysen. Glo. ostendit in sua tentatione quā illud verum sit, Abscondisti hæc à sapientibus, &c. 79. Cyril. Magistrum vocat, & doceri non vult. 80. Cyril. quia Dominus solebat de vita æterna loqui, vsus est iste hoc principio. 81. Int. Interrogat quod scriptum est, ut ex suis responsis iustificetur, vel damnetur. x. Basil. seminalis quedam ratio nobis insita est, quam si quis doctrina diligenter colat, & foueat, ad perfectionem perducetur; naturaliter enim bonū amamus & benefactores, quorum autem Deus nobis tradidit semen, eorū fructus requirit. 82. Greg. Nyssen. cordis nomine nutritiua, animæ sensitiva, mētis intellectiua potētia significatur. 83. Theoph. non remissè diligendus est Deus. 84. Basil. proprium nostræ naturæ, inuicem diligere, & communicare. 85. Greg. 29. Mor. quomodo alteri miserando pius est, qui adhuc iniuste viuēdo sit impius sibi. 86. Int. laudat responsonem, non laudat factum. Glo. iste non impleuerat quod scriptum erat. 87. Glo. per solam dilectionem venit ad vitam æternam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

t. Græci aduersionem confirmantis, quod alijs vertit utique. 7. d. Sand. id fecisti, quoniam, &c. v. non sapientem præcedentia sed alio tempore. x. pro, dilige. Heb. 83. i. quantum potes. No. iud. ex toto corde comprehendit reliqua, se adduntur ad maiorem explicationem. C. r. qualem animam includit i. mentem & affectum, toto autem dicitur i. in negro & perfectio, non diuisi, vnde 4 Reg. 10. 85. s. volendo bonum, nolendo malum, benefaciendo, non malefaciendo. 87. s. vita interna, de qua quæ sibi.

Ille autem volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum, ⁸⁸ Ecquis est meus proximus? ⁸⁹ Suscipiens autem Iesus, dixit: ⁹⁰ Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum: & plagis impositis, abierunt, ⁹¹ semiuivuo relicto. ⁹² Accidit autem ut Sacerdos quidam descenderet eadem via: & viso illo, ⁹³ præterivit. ⁹⁴ Similiter & ⁹⁵ Leuita, cum esset secus locum, & videret eum, ⁹⁶ pertransiit. ⁹⁷ Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, ⁹⁸ misericordia motus est. ⁹⁹ Et appropians alligavit vulnera eius, infundens

SENS. LIT. IN CAP. X.

88. Cyril. laudatus iste à Christo prorupit in superbiam, nullum sibi proximum putans esse, & in iustitia comparandum. 89. Glo. proximum non habebat, qui numquam forsitan misericordiam fecerat. Cyril. vacuus à dilectione proximi ostenditur, qui non æstimat aliquem sibi proximum esse & per consequens à dilectione diuina; qui enim non diligit fratrem quem videt, Deum, quem non videt, non potest diligere. 90. Theoph. docet omnes qui eadem natura communicant, proximos esse. 91. Aug. de q. Euang. Homo iste Adam, ab Hierusalem ciuitate pacis. i. à beatitudine lapsus, Hiericho. i. luna, nempe mortalitas nostra. Idem contra Pelag. Hierusalem paradysus ubi pax erat, & lætitia ante peccatū, Hiericho mundus in quo omnia orta occidunt, sicut luna. 92. Basil. Hierusalem in loco editiori est, Hiericho in conuallibus. 93. Amb. i. Angelos noctis & tenebrarum, in quos non incidisset, nisi eis mādātī celestis deuius, se fecisset obnoxium. Aug. contra Pelagium. i. diabolū, & angelos eius, qui per inobedientiam primi hominis, humanū genus spoliauerunt morum ornamentis, & vulnerauerunt dono possibilitatis liberi arbitrij perditō. Idem de q. Euan. Spoliauerunt immortalitate, reliquerūt semiuivuum; ex qua enim parte potest Deū cognoscere, viuit; ex qua verò peccatis premitur, mortuus est: imposuerunt autem plagas peccata suadendo. Idem contra Pelagium. In primo homine plaga, in nobis plagæ, cum per vnum peccatum quod contrahimus, superaddimus multa. 94. Amb. s. indumētis gratiæ. Basil. prius plagas imposuerant, præcedit enim vulnus. i. peccatum, nuditatem. i. gratiæ carentiam, 95. Bed. peccata, plagæ, quia his naturæ integritas violatur. 96. Beda. non ab insidiis cessando, sed insidiarū fraudes occultando. 97. Theoph. anima enim immortalis, corpus verò mortale; vel quia sperabat per Christum salutem consequi. 98. Aug. contra Pelag. vires ei propriæ ad surgendum non sufficiebant. 99. Chry. non profuit sacrificium. 100. nec lex potuit subuenire. Aug. cont. Pelag. in Sacerdote lex per quam sacerdotium & sacrificia instituta, in Leuita vaticiniū Prophetarū. 101. Theoph. Lex stetit vsque ad tempus præfixū, & non valens curare, abiit. nec ad hoc data est, ut curaret; idē dicitur, accidit quod solemus dicere in his quæ non præmeditatē fuit. 102. Aug. de verb. Dom. se Christus voluit intelligi, Samaritanus enim cultus interpretatur, & cum ei dictum esset, Samaritanus es, & dæmonium habes, non se negavit Samaritanum. Ambr. Christus Samaritanus descendens. quis enim descendit de calo, nisi qui ascendit Filius hominis, &c. 103. Theoph. s. ex proposito ut nos curaret. 104. Aug. con. Pelag. s. in similitudine carnis peccati. 105. Aug. cont. Pelag. quia nullum meritū inuenit, quo curari dignus esset. Glo. hoc de Sacerdote & Leuita non est dictum; quia Lex non habet misericordiam, sed iudicium & vindictam. 106. Aug. de verb. Dom. quid tam remotum quàm Deus ab hominibus? cum haberet Deus in se duo bona, iustitiam & immortalitatem, & nos duo mala, iniquitatem & mortalitatem, factus est mortalis, & ita propē nos, non id quod nos. i. peccator, suscipiendo quæ pœnam, & non culpā, culpam deleuit & pœnam. 107. Int. s. in baptismo. Aug. 2. de q. Euang. alligatio vulnerum, cohibitio peccatorum; oleum, consolatio spei propter indulgentiā datam ad reconciliationem pacis; vinum, exhortatio ad operandum. Amb. constringit vulnera austeriore præcepto; fouet, ut oleo remissione peccati; cōpungit, ut vino denunciatione iudicii. Gre. 20. Mor. in vino morsus distractionis, in oleo mollities pietatis, miscēda ergo lenitas est cū seueritate. Theoph. oleū, conuersatio secundum hominē, vinum autem ea quæ secundum Deum, quædam est operatus humanē, quædam diuinitus, nosq; humanitate & diuinitate saluauit. Chry. vinū sanguis passionis, oleū chrismatis vinctio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

88. i. ostendere se iustum, ut qui esset scilicet de Legis intelligentia. vide Luc. 16. aa. Gr. ἵκανός ἐστιν. q. d. succedens in vicem respondendi. sic Virgil. Excipit Ascanius. 92. Hierusalem enim editiori loco.

oleum & vinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam
 eius egit. Et altera die protulit duos denarios: & dedit stabulario, & ait, Curam illius
 habe, & quodcumque supererogaueris, ego cum rediero, reddam tibi. Quis horum
 trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit, Qui fe-
 cit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus, Vade, & tu fac similiter. Factum est autem
 dum irent, & ipse intrauit in quoddam castellum: & mulier quædam Martha nomi-
 ne, excepit illum in domum suam, & huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens
 secus pedes Domini, audiebat verbum illis.

SENS. LIT. IN CAP. X.

108. Int. f. Chrisma sancti Spiritus. 109. Int. f. calicem sue passionis. 110. Aug. de q. Euang. iumen-
 tum Christi carum imponi iumento, est in ipsam incarnationem credere. Amb. iumento imponit dum
 peccata nostra portat. Theoph. membra sua nos fecit, & participes corporis sui. 111. Chry. Ecclesiam
 quæ in itinere mundi lassatas, & sarcinis delictorum defessos suscipit, & deposito onere peccatorum,
 reficit. Beda. iumento impositum, induxit in stabulum; nemo enim nisi per baptismum Christi corpo-
 re aduatus, Ecclesiam intrat. 112. Int. f. spiritualem. 113. Amb. quia redeundum ei erat vnde descen-
 derat. 114. Amb. f. Dominica resurrectionis. 115. Ambr. duo testamenta, quæ in se imaginem tenent
 æterni Regis expressam. Glo. post resurrectionem Apostolis sensum aperuit, vt intelligeret Scripturas
 ad regendum populū. Aug. de q. Euang. i. duo præcepta charitatis, quam acceperunt Apostoli ad euan-
 gelizandum, vel promissionem vitæ præsentis, & futuræ. 116. Aug. de q. Euang. stabulatus fuit Apo-
 stolus, qui supererogauit consilium de virginibus dans, manibus operans, &c. multum etiam supere-
 rogauerunt qui Scripturam exposuerunt. 117. Ambr. f. die iudicii. 118. Amb. reddes Domine quod
 debes, beati quibus es debitor. 119. Cyril. inutilis est sacerdotis dignitas, & Legis sciëntia, nisi per ope-
 ra bona confirmetur. Chry. q. d. quem vides oppressum, adiua, quicumque is sit. Aug. 1. de doctrina
 Christiana, cap. 30. hinc intelligimus illum esse proximū, cui exhibendum est officium misericordiæ,
 si indigeat, à quo nemo excipitur, dicente Domino, Benefacite his qui vos oderunt. continentur ergo
 etiam Angeli hoc præcepto quo iubetur diligere proximū: impendunt enim nobis misericordiæ of-
 ficia, & Dominus se proximum nostrum dici voluit, opitulatus est enim semiuivo iacenti. Ambr. non
 cognatio facit proximum, sed misericordia quæ est maxime secundum naturam. 120. Beda. Dilectio
 Dei & proximi rebus ipsis designatur. 121. Orig. f. Bethaniam. 122. Aug. de verb. Dom. ne quis putet
 beatos solos, qui Christum in sua persona suscipere meruerunt. Dictum enim est ab ipso, quod vni ex
 minimis meis fecistis, mihi fecistis. 123. Aug. de verb. Dom. Martha pascere Domini, ista pasci ma-
 gis elegit, & quanto humilior ad pedes fidebat, tanto amplius capiebat: confluit gratiæ aqua ad humi-
 litatis conuallem. Chry. significatur Mariæ diligentia & solertia in auditione; & multa ad Dominum
 reuerentia, docet verò Dominus discipulos susceptos, debere suscipientes replere sacris doctrinis, eos
 verò qui suscipiunt, hilariter id facere & feruenter. Martha inquit satagebat, &c.

SENS. MYST. IN CAP. X.

122. Aug. de q. Euang. Excipit nunc Ecclesia Christi in cor suū, Maria eandem Ecclesiam signifi-
 cat, sed in futuro sæculo, vbi sola sapiëntia perfeuerat, & quò per ministerij merita peruenitur. Greg. 6.
 Moral. c. 28. Maria vita cōtemplatiua, Martha actiua. magna sunt actiue merita, sed cōtemplatiue po-
 tiora: actiue opera corpore trāsunt, contemplatiue gaudia melius ex fine cōualescunt. Glo. intrante
 Christo in domū, vita iniqua, si aliquando fuerat, fugit: remanent duæ vitæ innocentes, laboriosa, &
 otiosa, inter quas medius est fons vitæ: sedet Maria, id est, mentis quiete fruitur, pacatis vitiorum tu-
 multibus; Martha stat, defudat enim in certamine: illud verò, non est tibi curæ, &c. ex illorum persona
 dicitur, qui diuine contemplationis ignari, solū fraternæ dilectionis opus Deo placitum, omnesq;
 huic mancipandos putant: non auferunt Mariæ pars, sed magis perficitur; at actiue cum corpore defi-
 cit: in æterna enim patria non erunt necessaria pietatis opera, transiit labor multitudinis, remanet cha-
 ritas vnitatis, meritò igitur contemplationi omnia virtutum studia postponuntur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

108. f. ad leniendum. 109. f. ad corrodendum humorem, lauandumq; vulnus. 111. id est, diuersorium.
 114. 1. po. iudic. b b. i. hospiti. c c. i. proximi officio functus. d d. pro agendum. Heb. 121. i. pagum. f. Be-
 thaniam, quæ in latere montis Oliueti distans ab Hierusalem duobus milliaribus. e e. f. cum aliis feminis,
 vel 7. d. totam se etiam composuerat ad attentionem quieto etiam corpore.

¹²⁴ Martha autem satagebat circa frequens ministerium; quæ sterit, & ait, ¹²⁵ Domine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solā ministrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. ¹²⁶ Et respondens dixit illi Dominus, Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. ¹²⁷ Porro vnū est necessarium; Maria optimam partem elegit, quæ nō auferetur ab ea. ¹²⁸

SENS. LIT. IN CAP. X.

¹²⁴. Int. s. ministrans necessaria mortali carni qua indurus erat Dei Filius. ¹²⁵. Int. s. conquerens de sorore. ¹²⁶. Aug. de verb. Dom. erat enim intenta dulcedini verbi Domini. laborabat illa, vacabat ista, miræque suauitate tenebatur, quæ maior est mentis quam ventris, causamque suam iudici maluit committere ne si responderet, audiendi intentionem remitteret. ¹²⁷. Aug. de ver. Dom. repetitio nominis indicium dilectionis, aut repetit vt attentius audiat. ¹²⁸. Aug. de verb. Dom. vult qui ministrat, quod aliquando non potest, & queritur quādo deest, distenditur animus quia temporalia multa sunt, & diuersa sunt, non reprehendit autem Dominus Marthæ ministerium, & hospitalitatis curam, alioqui dimittenda esset, & vacandum verbo, & vni instandum scientiæ omisissis operibus misericordiæ; sed munera distinxit. Theoph. non prohibet Dominus hospitalitatem, sed plurimorum turbationem & tumultum. ¹²⁹. Int. s. Deo iugiter inharere. Aug. de verb. Dom. vnum sunt Pater, Filius & Spir. S. ad hoc vnum nos non perducit, nisi multi habeamus cor vnum. Basil. vniformis est vita Christiani, & ad vnum intendens. s. Dei gloriam. Glo. præponitur vnum multis, sed multa tamē necessaria sunt tendentibus ad vnum. ¹³⁰. Int. Mariæ factus est aduocatus qui iudex fuerat interpellatus. ¹³¹. Aug. de ver. Dom. non tu malam, sed illa meliorem. Amb. sapientiæ desiderium maius & perfectius opus: ne ergo ministerij cura cognitionem verbi celestis auertat, nec otiosos iudices quos videas sapientiæ studere. ¹³². Aug. de ver. Dom. auferetur a te labor, vt requies detur, dulcedo veritatis in hac vita augetur, in illa perficietur, nunquam auferetur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

ff. id est, anxie torquebatur, distrahebatur, seu distendebatur. g.g. Græc. multum. h h. aliqui enim non auelletur. 127. repetitio ad attentionem, vel ex benevolentia. 128. id est, tumultuarius. 129. id est, vno opus est. s. studio rerum diuinarum. 131. Græc. bonam illam, nempe optimam.

CAPVT XI.

ET factum est, cū esset in quodam loco orans, vt cessauit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum: Domine, doce nos orare, sicut docuit Iohannes discipulos suos. Et ait illis, Cū oratis, dicite, Pater,

SENS. LIT. IN CAP. XI.

2. **C**YRIL. vt comedit & bibit, quia homo, ita oratione vititur: docet verò nos attentè orationibus insistere. Glo. ideo sæpe Christus inducitur orans, vt discipulos ad orationis studium inducat. 3. Int. s. orare. 4. Titus. nouam conuersationem videntes, nouam orationis formam postulant. 5. Titus. s. vt ea petamus, tq; eo modo quo decet. c. Basil. Duo sunt orandi modi. Vnus laudis cum humilitate. Secundus, petitionis: ab illo autem pr. ori exordium sumendum est. Aug. de verb. Dom. ex malo seruo factus es bonus filius, non est arrogantia, sed fides, & deuotio prædicare quod acceperis. dic e.g. Pater, quasi filius, sed noli tibi aliquid specialiter vindicare; solius Christi specialis est Pater, quia genuit nobis autem communis, quia creauit; ideo secundum Mattheum dicitur Pater noster. Greg. Nyss. non oportet esse corruptæ vitæ qui Deum Patrem vocat.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

BEDA. Post historiam sororum quibus dux Ecclesiæ vitæ significantur, orat, & orare docet; statim enim quam docuit, vtriusque vitæ mysterium continet, & vtriusque vitæ perfectio non nostris viribus, sed precibus obtinenda est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

a. scilicet, ex Septuaginta. Apparet Christum bis docuisse orandi modum, semel in monte, & iterum isto interrogante.

sanctificetur nomen tuum, Adueniat regnum tuum, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem. Et ait ad illos, Quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi, Amice, commoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam

SENS. LIT. IN CAP. XI.

7. Greg. Nyss. omnium bonorū caput est, glorificare nomen Dei in vita nostra; glorificatur verò per vitam puram. Chry. ut qui videt pulchritudinē celi, Deum laudat, ita qui videt alicuius virtutē. Aug. de verb. Dom. Sanctificetur. i. ad nos eius sanctificatio perueniat. Titus. Sanctificetur. i. nota sit toti mūdo sanctitas tua, & te laudet, rectos autem decet collaudatio: iubet ergo orare pro emendatione totius mundi. Orig. Sanctificetur. i. tibi soli Dei nomen tribuatur, nō creaturis, ut ab erratibus solet. 8. Orig. ut euacuetur regnum mūdi & peccati. Greg. Nyss. petimus liberari à corruptione, vel, secundū quoddam, ut veniat super nos Spiritus sanctus, & purificet nos. Aug. de verb. Dom. Tunc venit regnū Dei, quādo sumus Dei gratiam consecuti: ait enim, Regnum Dei intra vos est. Cyril. qui hoc dicit, videntur optare Christi aduentum ad iudiciū, quo coronandi sunt qui bene vixerūt, vnde apud Matthæum additur, Fiat voluntas tua, sicut in celo, & in terra. Chry. quasi dicat, da nobis imitari cælestem conuersationem. Greg. Nyssen. in carne non carnaliter viuendū est, sed disponenda vita ad eam quæ speratur. Aug. in Enchi. cap. 115. apud Matthæum. Septē petitiones sunt in oratione Dominica. Apud Lucā verò quinque. 9. Aug. de verb. Dom. in Græco ἐπιούσιον epiouion. i. super substantialē, qui scilicet anime nostræ substantiam fulcit. Si quotidianus est panis, cur post annū sumes? accipe quotidie quod quotidie tibi promisit. sic viue, ut quotidie merearis accipere. qui vulnus habet, medicinā querit: medicina est cæleste & venerabile Sacramentum; si quotidie accipis, quotidie tibi est hodie. Cyril. Ex eo quod iubet panem petere. i. quotidianum alimentum, videtur velle eos colere paupertatem. petūt enim panem non qui habent, sed qui penuria opprimuntur. Basil. Exponenda est Deo necessitas naturæ, & petendus panis. Chry. Petenda sunt vitæ necessaria, non quæ delectant, sed quæ substantiā corporis sustentant. 10. Tit. s. ne impediamur à sacra cōmunionē propter humana peccata, additum est autem hoc, quia nullus sine peccato reperitur. 11. Titus. sit iustē à Deo dimissio, quando nos relaxamus his qui nobis nocuerunt. Cyril. vult, ut ita dicam, patientiæ nostræ imitatore fieri Deum, ut talis in nos sit, quales fuerimus in conseruos. gratiæ verò sunt agendæ debitoribus nostris, ut qui nobis fiant (si sapimus) causa indulgentiæ maximæ. 12. Aug. de verb. Dom. quam scilicet ferre non possumus. Titus. petimus non derelinqui à Deo: nam non tentari est impossibile. dicitur verò Deus aliquando facere quod permittit. 13. Chry. ostendens patienter orandum esse. 14. Int. pro, si quis.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

15. Theoph. Amicus est Deus, qui omnes amat, & saluos vult fieri. Amb. quis nobis amicior, quā qui pro nobis corpus suum tradidit? 16. Amb. Docemur etiā noctibus orare. Media nocte, inquit David, surgebam ad confitendū tibi. non timuit excitare dormientem, quē scit semper vigilantem. 17. Aug. de verb. Dom. tres panes, mysterij cælestis alimentum. venit amicus de via. i. vita huius sæculi, in qua omnes peregrinamur: vel de vita mala. venit, inquam, ut interroget quod tu forrē nescis, & cōpelleris querere, vbi obscurē scriptum est forrē in Paulo, aut Perro, &c. quos non potes interrogare, requiescunt enim cum Domino, nox media est huius sæculi valida ignorantia: adis ergo ad Dominum oratione pulsans. Aug. de q. Euang. Amicus ad quem venit, Deus; media nox, tribulationis tempus; tres panes, intelligentia Trinitatis; amicus veniens de via, appetitus seruiens consuetudini temporali, à qua reuocatur conuersus ad Dominum, quarensq; gaudium de doctrina spiritali. Aug. de verb. Dom. Cū peruenieris ad intelligentiam Trinitatis habes vnde viuas, vnde pascas, ne timeas; non enim panis ille finitur. Theoph. Media nox, finis vitæ, in quo multi ad Deum veniunt, vel profundum temptationum; tres panes, necessitas corporis, animæ, & spiritus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

7. pro, celebretur. Hebr. *Græc. ἐπιούσιον*. i. supersubstantialē, seu crastinum. Vide apud Matthæum. d. Græc. *quādam καὶ ἡμέραν*. i. quotidie. 14. Parabola hac sumpta à dissimili, ut illa de villico, & de iudice iniquo. Dedit iste importuno tempore rogatus, quanto magis Deus, cui nullum tempus importunum?

ante illum: & ille deintus respondens dicat, ¹⁸ Noli mihi molestus esse, iam ostium clau-
 sum est, & ²⁰ pueri mei mecum sunt in cubili: non possum surgere, & dare tibi. Et ²¹ si
 perseuerauerit ²² pulsans: dico vobis, etsi non dabit illi surgens, eo quod ²³ amicus eius sit,
 propter improbitatem ²⁴ tamen eius surget, & dabit illi quotquot ²⁵ habet necessarios.
 Et ego dico vobis, ²⁶ Petite, & dabitur vobis: ²⁷ quærite, & inuenietis: ²⁸ pulsate, & aperietur
 vobis. Omnis enim ²⁹ qui petit, accipit: & qui ³⁰ quærit, inuenit: & ³¹ pulsanti ³² aperietur.
 Quis ³³ autem ex vobis patrem petit panem, numquid ³⁴ lapidem dabit illi? Aut ³⁵ piscem:
 numquid ³⁶ pro pisce serpentem dabit illi? Aut si ³⁷ petierit ouum, numquid porriget illi
 scorpionem? Si ergo vos cum sitis mali, nōstis bona ³⁸ data dare filiis vestris,

SENS. LIT. IN CAP. XI.

21. Int. non pudore perterritus, sed necessitate coactus. 22. Aug. de q. Euang. quasi dicat, quāto ma-
 gis Deus; qui sine tadio largissimè donat quod petitur? 25. Cyril. hoc vim habet iuramenti. 26. Int.
 orando. 27. Int. fructū viuendo. Chry. petitio orationem ostendit; inquisitio studium, & diligentiam;
 sollicitè quæritus est Deus, ut aurum perditum quæri solet. 28. Int. perseuerando. Chry. si immora-
 beris, recipies. ob hoc clausum est ostium, ut pulses. Græc. pulsatur manu. i. bonis operibus. 26. Aug. de
 verb. Dom. non hortaretur nos tantopere ut peteremus, nisi dare vellet. 30. Orig. in nihil omiserit eo-
 rum quæ conferunt ad petitorum obtentum; alioquin, ut ait Iacobus, petitis, & non accipitis, eo quod
 malè petaris. Basil. non impetrat, sed magis Deū irritat, qui remisit, & vagante mente diuinū implo-
 rat auxilium; oportet coram Deo attentum, & tremebundū assilire; cum autem quis non ex negli-
 gentia, sed ex fragilitate vagatur, sequē, quārum potest, cohibet, Deus ignoscit. Perunt quidam, & non
 accipiunt, quia infideliter perunt, vel leuiter, vel non conferentia, vel non perseueratē, &c. Gloss. si pe-
 tenti datur, & quærenti, & pulsanti, &c. cui non datur, non bene petit: quæsiuit & pulsauit, propè est
 Dominus inuocantibus eum in veritate: & voluntatem timētiū se facit, d. Int. pro, si quis. 32. Cy-
 rill. si petierit. 36. Beda. Etia Apostoli supernæ bonitatis respectu mali. solus enim Deus per se bo-
 nus. Gloss. Apostoli nondum immunes à delictis, quæ quotidianis orationibus iubentur curari.
 37. Int. s. vestra datis.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

18. Aug. de ver. Do. Qui differt dare, vult ampliùs desideres dilatū, ne vilescat citò datum. Basil. dif-
 fert ut agnoscas Dei esse donum, & in timore custodias. Quod multo labore acquirimus, custodimus,
 ne, si perdidimus, laborem amittamus. Glo. Non aufert spē impetrandi, sed vehementiùs accēdit de-
 siderium orandi, ostensa difficultate consequendi. 19. Beda. Hoc est ostium quod sibi Paulus exposcit
 aperiri populi orationibus, ad loquendū mysterium Chrysti: & fortè illud est quod apertum vidit Io-
 hannes, cui dictum, Ascende huc, &c. Aug. de q. Euang. significatur tempus famis verbi, cum intelligē-
 tia clauditur. 20. Aug. de q. Euang. significatur iam esse in quiete cum Domino prædicatores verbi,
 & tamen orando efficitur, ut accipiat desiderans intellectum à Domino, etiam si homo desit, per quem
 sapientia prædicetur. Greg. Nyssen. cubile, saluatorum requies. 23. Int. s. per se inspirando, vel doctore
 mittendo. 24. Int. etsi non quantum ille voluerit. 31. Aug. de q. Euang. panis, charitas, sine qua cate-
 ra nihil sunt, ut sine pane mensa inops; lapis, cordis duritia; piscis, fides inuisibilium, quæ mudi flucti-
 bus circumacta non frangitur; & de inuisibilibus locis capitur: ouum spes, ouum enim nondum per-
 fectus fetus, sed speratur. Glo. Fides inuisibiliter in corde gignitur, ut piscis sub aquis nascitur, & in-
 uisibili gratia per baptismum consecratur; inuisibili auxilio Dei nutritur; & inuisibilium præmio-
 rum intuitu operatur. 33. Int. id est, infidelitatem quam serpens primo homini inspirauit. 34. Int. id
 est, spem. 35. Int. id est, desperationem. Aug. de q. Euang. Scorpionis aculeus venenatus retrò timen-
 dus est, contrarium spē retrò respicere; spes enim in illa quæ antè sunt se extendit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

22. Græc. ἀναιδέως, impudentiam, quasi dicat, inuerecundiam, & urgentem perseuerantiam. c. pro,
 aperiri solet. 35. Græc. δὲ πύματα, i. nationes.

quanto magis Pater vester cælestis de cælo dabit spiritum bonum petentibus se? Et erat efficiens dæmonium, & illud erat mutum. Et cū eiecisset dæmonium, loquutus est mutus: & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt, In Belzebug princeps dæmoniorum eiicit dæmonia. Et alij tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. Ipse autem vt vidit cogitationes eorum, dixit eis, Omne regnum in se diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet. Si autem & Sathanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Belzebug me eiicere dæmonia. Si autem ego in Belzebug eiicio dæmonia; filij vestri in quo eiiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei eiicio dæmonia, profectò peruēnit in vos regnum Dei. Cū fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet.

SENS. LIT. IN CAP. XI.

38. Beda. ex quo bona omnia. Athana. non sic diceretur, nisi esset de substantia Dei, qui solus bonus, quādoquidem & Dominus reuocatur dici bonus in eo quod homo factus est. c. Glo. miracula operatur, vt qui prædicanti non credunt, visis miraculis credant. 39. Int. i. mutum faciens. Theoph. Græ. *κωφός*, id est, qui nec audit, nec loquitur, & quidem qui à natiuitate non audiuit, necessariò non loquitur, iste sanè & mutus erat & surdus. Beda. iste apud Mattheum cæcus fuisse dicitur, itaque tria signa simul facta sunt in vno homine, cæcus videt, mutus loquitur, possessus à dæmone liberatur: sic quotidie in conuersione expulso dæmone illuminatur homo, & Deū laudat. 40. Beda. quæ minùs eruditæ videbantur. 41. Int. f. Scribæ & Pharisei, non simplex turba. Beda. 42. Beda. is Deus erat Achaton. Glo. Ninus Belo patri Itacum cōsecrauit, Chaldæi Bel vocabant, Palæstini Baal, Moabitæ Beelphegor, Iudæi Beelzebub. Bel enim vir, Zebub musca, quasi vir muscarum, seu muscas habens, ob sordes; scilicet cruoris, qui in eius templo immolabatur. 43. Cyril. Pari liuore stimulat. 44. Glo. vt ignem sicut Eliæ tempore; aut manna, vt sub Moyse; aut tonitrua & imbres, vt sub Samuele. nō exhibuit verò Christus; nam & illa etiam fuissent calumniati. proprium Iudæorū, quærere signa, vnde Paulus, Iudæi signa petunt. 45. Chry. metu multitudinis nō auebant diuulgare quod sentiebant. Beda. ad cogitata respondit, vt vel sic credant eius potentiam, qui corda nouit. 46. Ostendit regnum suum indiuisum, & perpetuum. Beda. vnum regnū Patris, Filij, & Spir. S. & vna maiestas. 47. Chry. secunda solutio. 48. Chry. non dicit, discipuli mei, sed filij vestri, volens eorum pernuocere furorem. Beda. significat exorcistas Iudæorum, qui ad inuocationem Dei eiiciebant dæmones. 49. Chry. i. condemnabunt non credentes, ex vobis enim orti mihi obediunt. Glo. Iudices non potestate, sed comparatione, dum expulsionem non diabolo, sed Deo assignant. 50. Aug. 2. de cons. Euang. Mattheus spiritum dicit. Aug. 2. de q. Euang. Spir. S. digitus Dei, ob partitionem donorum, quæ in eo cuique dantur; in nullis enim membris magis apparet partitio, quàm in digitis. Cyril. Spir. S. digitus; manus & brachium Filius; per eum enim Pater cuncta operatur, & Filius per Spir. S. sibi consubstantialem. Glo. hoc digito scripta lex in tabulis; hunc digitum Magi confessi sunt in Ægypto. Amb. ad formam vnitatis, non ad distinctionem potestatis referenda digiti nuncupatio. Athana. gratia humanitatis se dicit minorem Spiritu sancto, & in eius virtute dæmonia eiicere. 51. Chry. q. d. cur vestra bona fastiditis? 52. Amb. ostendit imperialem esse Spiritus sancti potestatem, in quo regnum est Dei, eosque in quibus habitat Spir. S. esse regalem domum. Glo. Regnum Dei, id est, iudiciaria potestas, qua bonos à malis fecerit in die iudicii; vel peruēnit regnum Dei, id est, patefactus est aditus regni cælestis. n. Glo. ostendit se non consentire cum diabolo, sed superare & eiicere à fidelibus. 53. Chry. fortis diabolus, non naturaliter, sed nostra pusillanimitate. 54. Beda. s. mundum. 55. Beda. vsque ad Christi aduentum in infidelium cordibus, diabolus sine contradictione quiescebat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

39. i. faciens hominem mutum. f. i. periculum eius potentia facere cupientes. g. pro contra. f. diuisa, domus autem pro familia. h. i. contra se, pro. secum ipse dissidet. i. pro. Beelzebub presidio. m. pro. cuius presidio, & ope. 50. i. virtute, vel Spiritu sancto, vt patet ex Matth. 12. 52. A Iohanne, & à me prædicatum. f. cum sic dæmones expelluntur nouo mirorū modo. 55. pro salua sunt. Hebr.

Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet in quibus confidebat: & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quarens requiem. Et non inueniens dicit, Reuertar in domum meam vnde exiui. Et cum venerit, inuenit eam scopis mundatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et sunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem cum hoc diceret, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi, Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ suxisti. At ille dixit, Quinimò beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. Turbis autem concurrentibus cœpit dicere, Generatio hæc, generatio nequam est:

SENS. LIT. IN CAP. XI.

56. Theoph. i. species peccatorum. Beda. i. astutias, & dolos. 57. Beda. s. homines ab eo deceptos. 58. Basil. exhibens fideles custodias Angelorum. Beda. quosdam dedit Apostolos, alios Euangelistas, &c. 59. Chry. quarta solutio. 60. Cyril. Sathanas tentat dispergere à Christo congregata. Chry. videtur Iudæos tangere, connumerans eos cum diabolo. nam & ipsi agebant contra eum, & dispersebant quos congregabat. Glo. Possunt hæc de omnibus hæreticis & schismaticis intelligi, qui omnes excluduntur à regno Dei. 61. Chry. ostendit vnde Iudæis contingat ad huiusmodi de Christo opiniones labi: itaque apud Matthæum additor, sic erit & generationi huic pessima. quamdiu erant Iudæi in Ægypto, viuentes ritu Ægyptiorum, habitabat in eis diabolus, qui est expulsus mactato agno in figura Christi, &c. Amb. A Iudæis per legem spiritus immundus exierat, sed quia in gentibus prius quidem aridis, sed post per baptismum humilcentibus, requiem non potuit inuenire, regressus est ad Iudæos. 62. Amb. s. forensi & perfunctoria specie compram. Gloss. superfluis obseruationibus & ceremoniis legis, quæ nihil valent post Christi aduentum. q. Glo. s. vt firmius possideat. 63. Amb. vt nobis multiplicatur septiformis Spiritus gratia; ita illis immundorum spirituum omnis cumulat in iniuria. vniuersitas enim hoc numero significatur. 64. Chry. Maior nunc penuria virtutis in Iudæis, & ærumna vehementior, & dæmonum potestas sauior. Glo. deteriores nunc Iudæi blasphemantes Christum, quam olim in Ægypto; maior enim infidelitas venientem non suscipere, quam venturum non credere. Cyr. Fiunt nouissima peiora, iuxta illud, Melius erat viam veritatis non agnoscere, quam post agnitam retroire. Beda. Accidit hoc malis à quibus exierat diabolus tempore baptismatis; exploratis enim fidelium cordibus quæ sunt inaquosa. i. à fluxis cogitationibus expurgata, redit ad vacantes, & bonis operibus non studentes, secumque affert vniuersa vitia. Chry. Grauior est pœna sequentium peccatorum. 68. Int. Magna fiducia inter blasphemos confiteri Dei Filium. Beda. 67. Beda. cuius lacte nutritus est, eius & semine conceptus; ex eodem enim fonte, secundum Physicos, vtrumque manat. 68. Chry. non est responsum repudiantis manum, sed ostendens quod nihil ei parus profuisset, nisi fidelis fuisset. Beda. Dei genitrix inde quidem beata, quia verbi incarnandi ministra temporalis; sed inde multo beator, quia eiusdem semper amandi cultos æterna. 69. Int. i. anteriori ore percipiunt. 70. Int. s. opere. Beda. Iudæos percutit, qui verbū Dei non audire, & custodire, sed negare & blasphemare quærebāt. 71. Int. quasi ad videnda miracula quæ ab eo audiebant fieri. 72. Int. s. Iudæorum. 73. s. adultera.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

66. Int. figura Ecclesiæ quæ in medio gentium confiteretur Creatorem.

ADDIT. Auct. IN CAP. XI.

58. s. committens oues Apostolis, & successoribus. 61. Sensus parabola est, cum demon ab homine pellitur, quiescere non potest, vt qui pulsus domo, non potest quiescere in locis desertis, sed redit, reperiensq; paratum ad se recipiendum, vt est parata domus purgata, & ornata; ingreditur idq; multis comitatus demonibus, vt tutius possideat; sic Iudæis accides. o. s. solitudines. p. presens tempus. 68. Gra. parva, verti potest certè. 70. Inducitur necessaria perseverantia. 71. Gra. in dpo. s. opus, id est, condensationibus se.

⁷⁴ signum quærit, & ⁷⁵ signum non dabitur ei nisi ⁷⁶ signum Iona Prophetæ. Nam sicut fuit Iona signum Niniuitis: ita erit & filius hominis generationi isti. ⁷⁷ Regina austri surget in iudicio cum viris generationis huius, & ⁷⁸ condemnabit illos; quia venit à finibus terræ audire Sapientiam Salomonis: & ecce plusquam Salomon ⁷⁹ hic. Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione hac, & ⁸⁰ condemnabunt illam: quia ⁸¹ pœnitentiam egerunt in prædicatione Iona, & ecce plusquam Iona ⁸² hic. Nemo lucernam accendit, & ⁸³ in abscondito ponit, neque sub modio: sed ⁸⁴ supra candelabrum, ut qui ingrediuntur ⁸⁵ lumen videant. Lucerna corporis tui, est ⁸⁶ oculus tuus. Si ⁸⁷ oculus tuus fuerit simplex, ⁸⁸ totum corpus tuum ⁸⁹ lucidum erit: si autem

SENS. LIT. IN CAP. XI.

74. Int. quasi illa quæ viderant signa non fuerint. Basil. Signum est res manifesta, oculi continens declarationem; sicut Iona signum, descensum Christi ad inferos, & ascensum à mortuis repræsentat. 75. Int. s. de cælo quo indigni sunt. Beda. sed de profundo inferni. s. passionis, nō glorificationis. Glo. Discipulis dedit signum diuinitatis, transfiguratus in monte, & subleuatus in cælum. 76. Amb. quod signum est Dominicæ passionis, & sceleris Iudæorum, qui exemplo Niniuitarum, non deberet desperare indulgentiam, si vellent agere pœnitentiam. 77. Int. Electa fuisse non dubitatur. Beda. s. Beda. Vna erit resurrectio omnium, bonorum scilicet & malorum; idque in ipso iudicio. 78. Beda. non potest iudicij, sed comparatione facti melioris. 79. Int. i. in hoc loco. Beda. in præsentiarū inter vos conuersatur. Chry. q. d. Festinauit mulier barbara per longum iter auditura scientiam animantium, vires herbarum: vos cum audiat ipsam Sapientiam de cælestibus instruentem, & verba signis comprobantem, alienamini, &c. 80. Int. quod Iudæi non fecerunt ad prædicationem Christi. Chry. Niniuitæ, barbari, qui numquam acceperant auditum diuinum, conuersi ad vocem serui, non cælorum regnum annunciantis, sed euersionem vrbis. 81. Iona paucis diebus prædicauit, & peregrinis, & signum non fecit; Christus diu, & ciuibus, & multa signa fecit. 82. Int. de seipso hoc dicit. Beda. Ostendens non esse occultandam fidelibus lucis suæ claritatē. Cyr. Dicebant Iudæi Christum facere miracula ob applausum audientium, hanc igitur calumniam reprobant. v. Glo. condēnātur Iudæi, qui signa exterius querendo, apertam lucis ianuam nolunt ingredi credendo. x. q. d. ego lucernam fidei in vestris sensibus accendo, & in Ecclesia pono; vos, quantum in vobis est, lucernas vestras accendite, id est, intentiones cordis mandate. 84. Int. i. torius tuæ operationis. 85. Int. i. mentis intentio. Theoph. Iudæi Christi miracula accusabant, cum deberent agnoscere. ad hoc enim lucernam à Deo. i. intellectum acceperant, ut intelligerent. Orig. oculus dicitur intellectus, qui corpus, id est, totam animam illustrat. 86. Int. id est, intentio. Greg. Naz. Ecclesiæ lucerna, & oculus, prælatus. 87. Int. s. pura, & recta. 88. Int. etsi coram hominibus aliquid imperfectionis habere videatis. 89. Greg. 28 Mor. cap. 28. Bona intentio opus illustrat, peruersa obscurat.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

77. Amb. Exprimit Ecclesiæ mysterium, quæ de orbis finibus congregatur, ut pacifici Salomonis verba cognoscat; regina planè cuius regnum est indiuisum, de diuersis & distantibus populis in vnum corpus allurgens. Greg. Nyss. ut illa regina Æthiopum, & longè distans: sic Ecclesia nigra in principio, & distans à Dei notitiis: sed Christo offert postea pietatis aromata, aurum diuinæ notitiæ, & gemmas. i. obedientiam præceptorum. 80. Amb. significatur Ecclesia quæ ex duobus constat, ut aut peccare nescias, quod pertinet ad Austri reginam, aut desinas quod ad Niniuitas: pœnitentia delictum abolet, sapientia cauet. 83. Int. i. fidem. Beda. Flamma diuinitatis suæ Dominus humanæ naturæ testam impleuit, quæ non est credentibus abscondenda, nec modio. i. legi mensura includenda, aut intra vnus incarnationis affigenda. Amb. Lucerna, fides: qua reperitur drachma quæ perierat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

r. s. quod à Deo missus esset. r. id est, vase.

90. ⁹⁰quum fuerit, etiam corpus tuum tenebrosus erit. Vide ergo ne lumen quod in te
 est, tenebrae sint. Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit, non habens aliquam par-
 tem tenebrarum, erit lucidum totum; & sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Et cum
 loqueretur, rogauit illū quidam Phariseus ut praderet apud se. Iesus autem ingressus,
 recubuit. Phariseus autem coepit intra se reputans dicere, quare non baptizatus esset
 ante prandium. Et ait Dominus ad illum, Nunc vos Pharisei quod deforis est calicis
 & catini mundatis: quod autem intus est vestrum, plenum est rapina, & iniquitate.
 Stulti, nonne qui fecit quod deforis est, etiam id quod deintus est fecit? Verumtamen
 quod superest, dare eleemosynam: & ecce omnia munda sunt vobis. Sed vae vobis
 Phariseis, qui decimatis mentam & rutam & omne olus, & praeteritis

SENS. LIT. IN CAP. XI.

90. Int. si peruersa intentio praecesserit, prauum opus sequetur, etsi iustum aliquando videatur.
 91. Int. ipsa intentio, quae animi lumen est, vitiorum tenebris fuscetur. 92. Int. si bonum bona
 intentione facis, non habens in tua conscientia aliquam partem male cogitationis. Beda. 93. Beda. i.
 omnia opera. 94. f. hic, & in futuro gratia lucis donaberis. Beda. Hae autem dicta specialiter contra
 hypocrisis Phariseorum sub dolo signa quaerentium. 95. Beda. non ait, cum haec loqueretur: non enim
 statim finitis illis, sed aliquot interpositis inuitatus est; nempe postquam nunciarum esset foris matrem
 & fratres esse; & respondisset, qui fecerit voluntatem, &c. 96. Cyril. ut more optimorum medicorum,
 grauib. infirmitatibus remedium afferrer. 97. i. lautus more Iudeorum. Aug. de verb. Dom. quoti-
 die Pharisei antequam pranderent, abluebant se aqua. 98. Cyril. ex his quae erant praemanibus con-
 texit documentum. Aug. de verb. Dom. Apud se Phariseus cogitauerat, sed audiuit qui interiora cerne-
 bat. bb. Glo. calix, vas vitreum, catinus fictile de terra. 99. Int. i. munditiam carnis exterioris obserua-
 tis. 100. Int. i. animae turpitudinem retineatis. Aug. de verb. Dom. quomodo non pepercit ei, a quo fue-
 rat inuitatus: magis obiurgando pepercit; ut correcto in iudicio parceret. 101. Glo. Latius explicatur
 quod supra dictum est de mundando cordis oculo. 102. Int. q. d. qui fecit utramque naturam, utram-
 que mundari vult. Beda. est autem hoc contra Manichaeos, qui animam tantum a Deo, carnem autem
 a diabolo putant creatam; & contra eos etiam qui peccata corporalia detestantur, spiritualia ut leuia
 contemnunt. dd. Beda. f. necessario victui & vestimento: nec enim ita praecipitur eleemosyna, ut te
 consumas inopia, sed ut corporis tui cura expleta, inopem, quantum vales, sustentens; vel quod super-
 est, i. quod tam multo scelere praecupatis remedium restat, est ut detis eleemosynam, &c. 103. Amb.
 mundat nos misericordia, mundat Dei sermo, iuxta illud, iam vos mundi estis propter sermonem quem
 locutus sum vobis. Cyr. facit eleemosyna omnia munda, & ieiunio est praestantior, non paruam ele-
 mosynae cataplasma, cum valeat omnib. appoi vulncribus. Beda. Eleemosyna est, quicquid vtili mi-
 seratione fit, ut parcendo, orando, corripiendo, &c. Aug. de ver. Dom. Facere eleemosynam, est facere
 misericordiam: quomodo autem es misericors alteri, si crudelis es tibi? Miserere, inquit, animae tuae
 placens Deo. 105. Int. non triticum solummodo & vinum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

aa. pro, ut quod sit lucidum totum, sicut lucerna te illuminabit. 94. Grac. ut cum lucerna fulgore illu-
 minat te: potest sensus esse, sic erit lucidum corpus tuum, ut est lucida domus accensa lucerna. 95. i. cum
 aliquando diceret, non enim id factum post dicta proxime, sed alio tempore. 97. i. lotus. bb. Parabolicus ser-
 mo, significans munditiam exterioriorem. cc. catinus, seu catinum, vas est escarium. dd. Grac. *καὶ τῶν*, quae
 suppetunt, seu adsunt. q. d. de iis quae habetis. ee. Quidam ironice dictum putant, at veteres praecceptum esse,
 seu concilium. 103. f. si eleemosyna recte fiat, & adsint reliqua ad salutem necessaria, ut poenitentia: sic enim
 intelligenda similes sententia quaecumque salutem promittunt: quidam tamen dicunt per eleemosynam in-
 telligi omnia opera bona. q. d. dare operam bonis operibus. 104. i. decimas datis, vel exigitis. Vtrumque enim
 significant verbum Latinum, & Gracum *δοῦναι*, & Heb. *נָתַן*, videtur autem hic pro dare accipi. nam
 ex gere potius sacerdotum, & Levitarum. vide Leu. 18. ff. pro, quoduis.

106 iudicium & charitatem Dei. Hæc autem oportuit facere, & illa non omittere. Væ vo-
 111 bis Pharifæis, qui diligitis primas cathedras in Synagogis, & salutationes in foro. Væ
 113 vobis Scribæ & Pharifæi hypocritæ, quia estis vt monumenta quæ non parent, & ho-
 116 mines ambulantes supra, nesciunt. Respondens autem quidam ex Legisperitis, ait il-
 117 li, Magister hæc dicens etiam contumeliam nobis facis. At ille ait, Et vobis Legisperi-
 118 tis væ: qui oneratis homines oneribus quæ portari non possunt, & ipsi vno digito ve-
 123 stro non tangitis sarcinas. Væ vobis qui ædificatis monumenta Prophetarum: patres
 124 autem vestri occiderunt illos. Profectò testificamini & consentitis operibus patrum
 125 vestrorum: quoniam quidem ipsi eos occiderunt, vos autem ædificatis eorum sepul-
 126 cra. Propterea & sapientia Dei dixit, Mittam ad illos prophetas &

SENS. LIT. IN CAP. XI.

106. Aug. de ver. Dom. quid est iudicium? displicere tibi. Quid est charitas? diligere Deum & proxi-
 mum. hanc elemosynam si prætermittis, nihil facis, quando tuum non facis. Theoph. Per iudicium
 dilectionem proximi innuit: quod enim aliquis iuste iudicat proximo, ex eius dilectione provenit.
 Glo. q. d. deberetis de vestra miseria iudicare, & Dei charitatem quam vobis donavit, diligere, vt piè
 viuatis, iustum Dei iudicium confitentes, quia miseri facti estis; & gratias referentes charitati qua li-
 berati estis. Breuiter autem perstrinxit multa eorum vitia: futuri enim iudicii metum non habebant,
 nec Dei charitatem, &c. 107. Int. f. iudicium, & charitatem. Ambr. perfectionem fidelis viri breuiter
 concludit, vt & fide, & operibus approbetur. 108. Int. vel oportet. 109. Int. f. primo loco. 110. Int.
 f. elemosynas fructuum. Chry. nondum erat tempus expressè abolendi legalia. 111. Int. arrogantiam
 redarguit qua primatus appetunt. 112. Arguit de hypocrisis. 113. Cyril. Iulianus Apostata ait vitanda
 esse sepulcra quæ Christus immunda esse ait; sed ignorauit vim verborum, non enim iubet Christus
 à monumentis discedere, sed eis comparat Phariseos. 114. Int. legendum patet, vel parent. 116. Cyr-
 ril Redargutio mansuetos infert in melius, superbis est intolerabilis. 117. Beda. quàm misera con-
 scientia, quæ, audito Dei verbo, sibi contumeliam fieri putat. 118. Int. f. sicut Pharifæis. Theoph. Pha-
 rifæi diuisi ab aliis quasi religiosi, Legisperiti Scribæ erant & doctores, Legis quæstiones soluentes.

119. Int. f. Legis. 120. Int. f. secundum quod intelligitis, & imponitis. 121. Theoph. quando doctor
 facit quæ docet, fascem alleuiat, se tradens ad exemplum; quando verò non facit, graues videntur fascès
 auditoribus, vt quæ neque à doctore possunt portari. 122. Int. id est, neque in minimis perficitis, quia
 gratiā meam nõ queritis, & iugum leue repellitis; sed lex sine gratia nequit impleri. Beda. mm. Greg.
 tales modò plures sunt, intolerabiles Legislatores, & debiles portatores. 123. Int. f. Legis. 124. Int. f.
 ambitiosè ornando. Beda. Simulabant se parum suorum horrere perfidiam, memorias Prophetarum
 ab illis occisorum magnificè ornando, sed ostendunt se paternæ nequitie consentire, dum sunt iniuri
 in Christum à Prophetis prænuntiatum. Glo. persequendo Christum & Apostolos, imitabantur scelera
 patrum, & sententiam damnationis quam in patres proferebant, in seiplos retorquebant. 125. Int. f.
 ambitiosè ornando. 126. Amb. f. Christus, vnde apud Matth. Ecce ego mitto ad vos Prophetas & sa-
 pientes. 127. Int. ab æterno disposuit. 128. Int. Matthæus, Ecce ego mitto ad vos. 129. Int. qui prius
 Prophetas, post Apostolos misit. Beda. Cessent ergo hæretici Christo ex virgine principium dare; &
 alium Legis & Prophetarum, alium noui Testamenti Deum prædicare. Intelliguntur quidem ali-
 quando in Scriptura Prophetæ non solùm qui Christum prædixerunt, sed etiam qui futura cæli gau-
 dia; sed hos non crediderim Apostolis in catalogo ordine præferendos.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

106. i. iustitiam. f. ad proximum. g. g. i. in Deum. 107. f. iudicium & charitatem. 110. f. decimationes,
 eas quidem quæ ex Lege necessariò, aliàs ex abundantia. h. h. id est, optatis, ambitis. * Quid f. contineant in-
 tus: vel loquitur de monumentis quæ sub terra latent. 11. f. & rigide legem interpretantes, & addentes
 grauiora præcepta, exactamq; obseruantiam requirentes. n. n. f. per opera quibus estis similes patribus: Itaque
 perinde agitis vt si in gloriam patrum, & non Prophetarum edificaretis.

Apostolos, & ex illis occident & persequentur: vt inquiratur sanguis omnium Prophetarum, qui effusus est à constitutione mundi à generatione ista, à sanguine Abel, vsque ad sanguinem Zachariæ, qui periit inter altare & adem. Ita dico vobis, requiratur ab hac generatione. Vt vobis Legisperitis, quia tulistis clauem scientiæ, ipsi non introistis; & eos qui introibant, prohibuistis. Cum autem hæc ad illos diceret, cœperunt Pharisei & Legisperiti grauius insistere, & os eius opprimere de multis insidiantes ei: & quarentes aliquid capere de ore eius, vt accusarent eum.

SENS. LIT. IN CAP. XI.

130. Intr. vt Iacobum. 131. Intr. vt nec recepti ab eis, iuste ad gentes migrant. 132. Intr. s. malorum. Glo. omnes mali vna generatio sunt, vna ciuitas, vnum corpus diaboli: sicut omnes boni vna generatio. Cyril. exprimit non solum adstantes, & audientes, sed quemlibet homicidam. 133. Theoph. hunc quidam dicunt esse filium Ioiadæ Sacerdotis. Beda. significantur vtriusque gradus martyres. s. laici, & altaris officio mancipati. Abel enim pastor ouium, Zacharias sacerdos. Greg. Nyss. quidam dicunt Zachariam patrem Iohannis, spiritu prophetiæ Mariæ virginitatem intelligentem, non eam separasse à loco templi virginibus deputato, eaque causa fuisse occisum, præsertim cum diceret Regem mundi nasciturum. metuebant enim subiectionem. Græc. quidam dicunt, cum à cæde infantium Elizabeth eripuisset Iohannem in eremum abiens, Herodis satellites ob id indignatos, Zachariam in templo ministrantem occidisse. 134. Basil. Conuenit hæc vox detrudendis paulo post in graue supplicium.

135. Intr. i. abstulistis. Cyril. 136. Cyril. i. Legem quæ erat figura iustitiæ Christi, est etiam fides clauis scientiæ: per eam enim fit veritatis cognitio iuxta illud, nisi credideritis, non intelligetis. isti ergo nec legem ad Christum ducentem, vt oportebat, interpretabantur; nec homines in Christum credere permittebant. Aug. 2. de q. Euan. Clauis scientiæ humilitas, quam nec ipsi intelligere, nec ab aliis intelligi volebant. Idem 2. de cons. Euang. Norandum verò Matth. narrasse hæc dicta postquam Dominus venisset in Hierusalem. Lucas verò dum eò iter haberet: videntur ergo similes esse sermones, quorum ille alterum, iste alterum narrauit. 137. Cyril. i. instare, vel seuire. 138. Theoph. cum pluribus interrogantibus diuersa, vnus non possit semel respondere de omnibus, videtur insipientibus quòd dubitet. 139. Theoph. quod dixit opprimere, nunc capere; interrogabant autem nunc de Lege, vt arguerent quasi blasphemum; nunc de Cæsare, vt accusarent tanquam hostem Cæsareæ maiestatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

126. s. Ego, vide Matth. 127. s. per prophetas, vel decreuit. o. o. aliquot. s. p. i. ultio de sanguine effuso. Nota quòd Deus solet punire eos in quibus completur iniquitas. vide apud Matth. Et vos implete mensuram patrum vestrorum. 132. coniungendum cum exquiratur. 133. de quo 2. Par. 24. q. q. s. holocaustorum quod erat in atrio. r. r. Græc. aduerb. vehementer affirmantis. 135. à tollo. q. d. recepistis in vos, seu vobis vendicastis. s. s. auocando à fide in me. 137. id est, urgere variis questionibus. 138. id est, obruere quarendo multa. s. id agebant, vt videretur indoctus.

CAPVT XII.

Vltis autem turbis concurrentibus, ita vt se inuicem cōcularent, cœpit dicere ad discipulos suos, Attendite à fermento Phariseorū, quod est hypocrisis.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

1. INTR. id est, simulatione. Cyril. cauillatores erant. Greg. Nazianz. Fermentum significat vetustam & acridam malitiam. 2. Theoph. hypocrisis fermentum dicitur, quia intentiones hominum corrumpit & mores.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

a. Græc. innumera turba multitudine. b. παρωμαζέσθω, i. simul aggregatis. c. i. caute. Græc. additur vobis, ἀκούετε, πεινάτε. 1. ne s. insiciamini, aut decipiamini. 2. quæ more fermenti vitiat omnia opera.

Nihil enim opertum est, quod non reueletur: neque absconditum, quod non sciatur. Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aure locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis, Ne terreamini ab his qui occidunt corpus, & post hoc non habent ampliùs quod faciant. Ostendam autem vobis quem timeatis: timeate eum qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. Ita dico vobis, hunc timeate. Nónne quinque passeress vaneunt dipendio: & vnus ex illis non est in obliuione coram Deo? Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos. Dico autem vobis, Omnis quicumque confessus fuerit

SENS. LIT. IN CAP. XII.

3. Int. q. d. nequitia discooperietur; & vestra intentio soli Deo modò cognita, ab omnibus sciatur. Orig. aut loquitur de tempore, cum iudicabit Deus occulta hominum, aut significat nō posse occultari bonum alicuius calumniis. Chry. q. d. etsi vocent vos seductores, omnia tempus dereget, vestramque virtutem declarabit: & aliorū calumniam arguet. ¶ Int. s. mysterio. Beda. quod Apostoli inter tenebras pressuratum, & carcerū vmbas loquuti, vel passi sunt: nunc per orbem in Ecclesia prædicatur. 5. Int. i. apertè. 6. Int. i. priuatim. 7. Int. i. publicè. Beda. loquitur iuxta morem Palæstinæ, vbi solent in tectis residere, sunt enim plana in tectis. ergo. i. palā. Theoph. vel intelligitur de Pharisæis. q. d. O Pharisæi, quod in opacis cordibus vestris intentare conamini, in me luce notum fiet: & quicquid mutis suffuris vestris auribus infillastis, mihi notum erit, ac si esset in tectis prædicatum. 8. Int. s. qui nihil terrenum cupitis. Cyrill. conuenit hic sermo his qui Deum ex tota mente diligunt, qui dicere possunt, Quis separabit nos à charitate Christi? 9. Int. s. propter multitudinem, vel ferocitatem eorum. Amb. docet mortem non esse terribilem, quam sit locupletiori fœnore immortalitas redemptionis. Glo. Notandum, duo esse persecutorum genera. scilicet persequentium, de quibus nunc: & fraudulenter bladiuentium, de quibus suprà. 10. Int. q. d. non possunt efficere, quin animam Deus reddat corpori, & ipsum corpus resuscitet. Beda. 11. Int. i. ei seruiste in timore. 12. Theoph. non dicit qui mittit, sed qui potest mittere, non enim quicumque moritur peccatores mittuntur in gehennā, pro sunt quidē oblationes & eleemosynæ quæ sūt pro defunctis, etiā iis qui in grauibz peccatis mortui sunt. Auctor. intellige mortuos in peccatis. i. cum remissa à Deo culpa, nondū pro pœna satisfecerunt. 13. Int. q. d. nolite timere mortem corporis, qui mori non potestis sine nutu Dei. 14. Beda. i. duobus assibus. 16. Int. sed sunt omnia sub prouidētia Dei: quanto magis vos ad imaginem Dei facti? Orig. diuina prouidentia vsque ad minima procedit. 17. Int. q. d. etiam minimæ vestrum particulæ Dei prouidētia conseruantur. 18. Cyril. significatur diligentia curæ adhibet. Amb. quæ volumus seruare, numeramus. 19. Int. id est, maioris pretij, quia rationales, quia æterni. 20. Beda. ostendit vbi sit facienda reuelatio operū, & verborum, de qua suprà, nempe in conspectu æterni Iudicis. 21. Int. ore fit confessio ad salutem. Chrys. non est Deus contentus intrinseca fide, sed exteriorem confessionem postulat. Glof. non sufficit tempore persecutionis fides cordis, est autem confitendum fide, quæ per dilectionem operatur.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

7. **T**HEOPH. Lux est Euangelium; tecta verò, altæ Apostolorum animæ: præco Spiritus sanctus. 8. Orig. quinque passeress, spirituales sensus, Deum intuentes: vocem diuinam audientes, gustantes panem vitæ, olfacientes odorem vnguentorum Christi, palantes viuum verbum: dipendio vaneunt. i. vilipēduntur ab his qui ea quæ sunt spiritus, stultitiā iudicant, sed nō sunt in obliuione coram Deo. Theoph. quorum sensus raduntur verbo vitæ, horum Deus semper est memor: duo assēs, nouum & vetus testamentum. h. Cyril. Caput, hominis intellectus: capilli, cogitationes, quæ Deo patent. Theoph. caput, apta Christo conuersatio: capilli, mortificatiua corporis opera, quæ numerantur à Deo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

d. vel relectur ratio, vel cura. f. i. Friga qua discipulos predicaturos instruit, & tunc, enim, pro autem. 3. f. hic, aut in futuro. 5. i. palam. e. i. penetrabilibus, seu intimis adiut. Grac. τρυφῶν. 7. h. c. in Palæstina plana. 8. i. dilectis. f. Gra. vā, sanē. 14. constat duobus assibus.

me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei. Qui autem negauerit me coram hominibus, negabitur coram Angelis Dei. Et omnis qui dicit verbum in Filium hominis, remittetur illi: ei autem qui in Spiritum sanctum blasphemauerit, non remittetur. Cum autem inducent vos in synagogas, & ad magistratus, & potestates, nolite solliciti esse qualiter, aut quid respondeatis, aut quid dicatis. Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. Ait autem ei quidam de turba, Magister, dic fratri meo ut diuidat tecum hæreditatem.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

22. Chry. ut Deum, & Dominum. 23. s. dicēdo, Venite benedicti Patris mei. Euseb. quid erit gloriosius hac Christi attestatione? reddet verò testimonium intra suos manens, & implens eos lumine suo. 24. Cyril. negant hæretici. Chry. negant etiam quidam factis, ut ait Paulus, & qui suorum curam nō habent; tot verò sunt cōfessionis modi, quot negationis. 25. Int. s. Deum, vel hominem esse. 26. Int. s. ubi prodesse debet mei nominis cōfessio. 27. Int. non perducetur ad visionem Patris, qua perficiuntur sancti. Chry. & in damnatione maius supplicium; & in bonis maior recōpensatio ponitur; hic enim homo confitetur aut negat, illic verò Christus. 28. Beda. hoc subiicit ne putetur eadem esse conditio eorum qui infirmitate, vel ignorantia, & qui studio negant. 29. Amb. i. Christum, cuius parens in terris sola virgo. 30. Cyril. s. pœniteat. 31. Athan. lib. de peccatis in Spiritum sanctum. Quidam Antiquorum, ut Orig. & Theognostus, blasphemare dicunt Spiritum sanctum, qui post baptismum regrediuntur ad peccandum, & ob hoc, veniam non obtinere, iuxta illud Pauli, Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, &c. prolapsos reuocari ad pœnitentiam. sed apertè hoc loc. Christus de illis loquebatur, qui nondum erant baptizati; deinde post baptismum qui peccant, in sanctam Trinitatem peccant, in cuius nomine baptizati sunt, & non solum in Spiritum sanctum. Præterea si peccantibus post baptismum non remittitur peccatum, quomodo Paulus condonat Corinthio pœnitenti, & Galatas parturit donec formetur in eis Christus? ut cur Nouatum arguimus negantem pœnitentiā post baptismum? Nam Paulus ad Hebræos non negat pœnitentiam peccatorum, sed vnicam dicit solam renouationem esse per baptismum, & non secundum ritum legis multa baptismata. peccat ergo in Filium hominis qui tamquam in hominem obloquuntur, & per pœnitentiam veniam accipiunt, quod fragilitas corporis eis occasio fuerit: sed qui diuinitatis opera tribuunt diabolo, merito reuocabilem ferunt sententiā, atque hæc erat Phariseorū perfidia, unde Christus non ampliùs eos sustinet, cum tamen sustinuerit dicentes, Nōne hic est fabri filius? & quomodo literas scit quas nō didicit? tamquam enim in Filium hominis peccabant. sic eorum patres sustinuit quamdiu murmurabāt, causa panis & aquæ: ubi verò vitulum adorauerunt, ei tribuentes quæ sunt Dei, puniuit. 32. Beda. non quod non possit dimitti à Deo si agat pœnitentiam, sed quia exigentibus meritis, numquam perueniet ad dignā pœnitentiæ fructus, iuxta illud, Excæcauit oculos eorum ne cōuertantur. Cyril. si creatura esset Spiritus sanctus, quomodo in eum contumelia tātā pœnā ferret? Beda. non tenentur hac irremissibili blasphemia, qui ex ignorantia humana, non autem diabolica inuidia (ut principes Iudeorum) negant Spiritum sanctum Deum esse, aut Patri, aut Filio æqualem. Aug. de ver. Dom. non de omni blasphemia intelligitur: non enim dicitur, qui blasphemauerit quacumque blasphemiam, sed qui blasphemauerit, quodam scilicet modo, sicut Deus dicitur neminem tentare, quodam scilicet tērationis modo. est autem hæc blasphemia impœnitentia, loquitur enim impœnitens cor contra donum Spiritus sancti, quæ est remissio peccatorum. Gloss. blasphemia Spiritus est, cum quis opera Dei intelligit, & ex inuidia calumniatur, attribuens ea Belzebub. 33. Int. contra terrores cōsolatio. Theoph. merum peccatum suprā excludit, nunc bonus ea Belzebub. 34. Int. s. ut me negetis. 35. Int. i. publicos conuentus. 36. Int. i. Principes synagoge. 37. Int. i. Regiam potestatem. Gloss. q. d. voluntatem vestram pro Christo offerri, Christus vero pro se loquitur. 39. Int. s. interrogantibus. 41. Int. s. discere volētib. 42. Int. q. d. non ex ingenio vel arte vestra verba procedunt, sed ex Spiritus sancti gratia. 43. Amb. auaritiæ abolendæ præceptum subiicitur, & exemplum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

22. Græc. in me, pro me. Hebr. sic Psalm. 43. In nomine tuo confitebimur, pro, nomen tuum confitebimur. Psalm. 16. In nomine sancto tuo inuocabimus, pro, nomen sanctum tuum. l. s. modum. m. s. rem. 39. pro, responsuri sitis, scilicet, accusantibus, id enim significat verbum Græcum. n. pro, præcipe. Hebr.

At ille dixit ei, Homo quis me constituit iudicem aut diuisorem supra vos? Dixitque ad illos, Videte, & caute ab omni auaritia: quia non in abundantia cuiusquam vita eius est, ex his quæ possidet. Dixit autem similitudinem ad illos dicens, Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit: & cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quod congregem fructus meos? Et dixit, hoc facia: Destrua horrea mea, & maiora faciam: & illuc congregabo omnia quæ nata sunt mihi; & bona mea: & dicam animæ meæ, Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, come de, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte, hæc nocte animam tuam repetunt à te: quæ autem paraasti, cuius erunt? Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum

SENS. LIT. IN CAP. XII.

44. Theoph. docens nos non oportere ad terrena flecti. o. Beda. cum sit inter vos zelus & cōtentio, nonne homines estis? 45. Int. i. flitium. 46. Int. i. facultatum, &c. Amb. bene terrena declinat, qui propter diuina descenderat; maioribus intento non est minoribus obstrependum. Gl. q. d. non sum dissensionis Deus, sed pacis & unitatis. 47. Int. i. tam ad turbas, quam ad discipulos. 48. Int. q. d. ratione providere, contra quam si caro suggerit, caute. 49. Cyril. i. magna & parua. 50. Theoph. refellit auarorum intentiones, qui coaceruant diuitias quasi diu victuri. r. Glo. non in solo pane viuit homo, nec temporalis vita multitudine diuitiarum protenditur. 51. Int. pro his s. 52. Int. i. plus solito. Basil. Extendit Deus bonitatem suam etiam vsque ad malos; & pluit super iustos & iniustos. 53. Int. Ecce nimia sollicitudo ex auaritia. Basil. plena erant horrea, sed animus non implebatur. Greg. i. s. Mor. ca. 13. O angustia ex abundantia nata. 54. Int. ex sollicitudine deliberatio. Basil. non cogitauit oportere dispensare superflua egentibus, veteribus non vult cedere ob auaritiam; noua verò non potest suscipere ob multitudinem, in promptu erat dicere, aperiam horrea, conuocabo egenos, sed hoc non cogitat. 55. Basil. digna erant destructione nequitie promptuaria. 56. Basil. & si impleueris hæc, numquid iterum destrues? quid stultius quam laborare in infinitum; horrea tibi sunt si vis, domus pauperum. 57. Int. i. meo labore, vel propter me solum. Cyril. non cogitat se diuinitus obtinere, sed fructus esse laborum suorum. s. Chry. & in hoc errat, bona putans quæ sunt indifferentia, & media dicuntur. 58. Basil. diuites communia præoccupantes sua æstimant, ut si quis veniens ad spectacula, alios prohiberet. Si solum quis necessaria sumeret, & indigentibus superflua relinqueret, non essent diuites nec pauperes. spoliator est qui cum dispensanda suscepit, propria reputat, panis est famelici quem tenes, nudi tunica quam seruas, indigentis argentum quod possides, quare tot indigentibus iniuriam facis quot dare posses. 59. Cyril. habes quidem in horreis fructus, o diues, sed annos plurimos vnde habes? Athan. qui sic viuit quasi quotidie moriturus, non peccabit: iste qui sibi longam vitam promittebat, ad voluptates aspirabat, vnde ait, requiesce. 60. Int. s. a labore. Glo. cum peste auaritia iungitur pestis desidia. 61. Int. i. esuriam & sitim pelle. 62. Int. i. magno apparatu. Basil. totus iste carnalis erat. Chry. non solum animæ, sed & corpori nocent deliciae, faciunt enim debile, ægrum, graue, & deforme. 63. Basil. examinata sunt huius proposita in celo. Glo. dicere Dei ad hominem, est eius prauas machinationes subita animaduersione compescere. r. Glo. quia longa tibi tempora diuitiarum promittebas. 64. Greg. 22. Mor. c. 12. qui sibi longa tempora promittebat, diem sequentem non vidit. Idem 15. Mor. In nocte ablata est anima quæ considerationis lucē habere noluit. 65. Int. i. exactores. Chry. scilicet, terribiles virtutes ad hoc missæ. 66. Int. scilicet, stultus, & in nocte rapiendus. Beda. 67. Beda. sunt quæ non possumus auferre nobiscum, sola virtus comes est defunctorum, sola nos sequitur misericordia, quæ tabernacula defunctis acquirit æterna. 68. Glo. in Deum diues est, cuius expectatio est Dominus, cuiusque substantia est apud Deum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

- p. sub. dissidentes de re terrena. 49. Gr. non est omni. Fortè legit Interpres, aut addidit, quia auaritia non in sola pecunia intelligitur. 50. Sensus est, non eo quis viuit diuitius, quod amplas habeat facultates. q. id est, alicuius hominis. 62. Gr. si quæ uis, lata, & gaude.

diues. Dixitque ad discipulos suos, Ideo dico vobis: Nolite solliciti esse animæ vestræ quid manducetis: neque corpori vestro quid induamini. Anima plus est quàm esca, & corpus plus quàm vestimentum. Considerate coruos, quia non seminant, neque metunt, quibus non est cellarium neque horreum: & Deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitando potest adiciere ad staturam suam cubitum vnum? Si ergo neque quod minimum est, potestis: quid de cæteris solliciti estis? Considerate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur, sicut vnum ex istis. Si autem fœnum quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos pusillæ fidei? Et vos nolite querere quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublime tolli. Hæc autem omnia gentes mundi querunt.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

69. Int. quos specialiter ad contemptum mundi inuitat. 70. Int. Ideo temporalium sollicitudinem veto, ne cum diuitibus seculi vobis thesaurizare conuincamini. 71. Chry. nolite rebus mundanis mente affigi. Glo. non prohibet prouidentiam, sed vetat sollicitudinem quæ mentem perturbat, & ab æternis reuocat. 72. Int. i. vita quæ cibo sustentatur. Theoph. nutritiæ parti animæ. 73. Cyril. q. d. Deus qui dedit quod maius est, dabit quod minus. 74. Int. quorum anima mortalis. Hoc ad escam. ¶ Matthæus volatilia. hîc ergo est species pro genere. Theodoret. in Psal. 146. Ideo coruorum mētione fecit, quia speciali prouidentia Deus coruorum pullos nutrit. corui enim negligūt pullos quibus miro modo pabulū aura delatum ad os peruenit, quod hiantes suscipiunt, & sic nutriuntur. Euseb. aliis volatilibus colligentibus legumina promptius est alimentum: at iis quæ vescūt carnibus, vt coruis, difficilius, non tamen deest propter Dei prouidentiam. 75. Cyril. sed acquirendū cibum. 76. Cyril. sed conferuandum. 77. Int. s. propter rationem, propter immortalitatem quæ vobis promittitur, plus vletis. Beda. ¶ Amb. causa inopiæ nostræ auaritia. volatilibus sine labore pabula exuberant, quia fructus ad escam communem datos, non sibi speciali vendicant dominatu: nos communia amissimus, dū propria vendicamus. 78. Int. hoc de vestimēto. 79. Int. i. sua sollicitudine & sagacitate. 80. Int. illi ergo curam tegendi corpus relinquit, qui illud ad hanc mensuram fecit peruenire. Beda. 81. Int. q. d. nullus. 82. Aug. de q. l. u. f. Deo. Glo. est hæc operatio minima Deo ad comparationem spiritualis creaturæ. 83. Int. vt de minoribus persuaदेantur maiora. Chry. supra de alimentis, nunc de vestitu.

84. Int. s. coloribus se ornando. 85. Int. s. vt faciant sibi indumenta. Chry. non reprobatur Dominus opus, sed superfluam curam. bb. Glo. quæ purpura regum, quæ pictura textricum potest floribus cōparari? cc. Si ista quæ ad vsum corporis tantum sunt, & citò decidua, igne cremabuntur, Deus tū venustè adornat, quanto magis, &c. 86. Chry. declaratio ab infirmitate rerum; vnde non vocat lilia, vt suprā, sed fœnum; nec dicit, cras non futurum, sed in clibanū mitteretur. dd. Glo. cras in scriptura pro futuro ponitur. 88. Chry. magnam hoc habet emphasim. 89. Int. s. vestiet. 90. Int. qui ad imaginē Dei facti estis, & ab æterna vocati. 91. Int. pro, ergo vos. 92. Int. si enim de his diffiditis, quomodo æterna speretis? 93. Beda. arguuntur hinc qui spreto victu cōmuni, lautiora præ his cum quibus vitam ducunt, alimenta acquirunt. 94. Int. q. d. si hæc abundat alimētis, vt si vulneratus se iacet quod multa domi habeat. Euang. tale est superbi, cū quis abundat alimētis, vt si vulneratus se iacet quod multa domi habeat emplastra: cui bonum esset ne vno quidē indigere. 95. Basil. s. voluptatem, diuitias, & huiusmodi. 69. Int. quibus nulla cura est de futuris; sed filiorum est querere regnū Dei. Greg. Nyss. adhibere sollicitudinem rebus temporalibus, est eorum qui non habent spem futuri seculi, neque metum iudicii.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

72. pro, vita vestra. v. Græc. ἀφ' ἑσπέρης, i. præcellitis. 79. Græc. παρακαλῶ. i. sollicitè cogitans. x. pro, flores, species pro genere. bb. i. magnificentia. 86. i. gran en, seu herbam. 90. s. vestiet. cc. Græc. ἀπὸ πτωχῶν. & c. ne curiosè caelestes cursus scrutemini, & obstrictis, indeq. euentus præiugatis, vel anxie oculos in celum tollatis præ sollicitudine, aut dubitantes de diuina prouidentia. ff. pro, curant.

⁹⁷ Pater autem vester scit quoniam his indigetis. Verumtamen ⁹⁸ querite primum regnum ⁹⁹ Dei, & iustitiam eius: & hæc omnia ¹⁰⁰ adiciuntur vobis. ¹⁰¹ Nolite timere ¹⁰² pusillus grex: quia ¹⁰³ complacuit Patri vestro dare vobis regnum. ¹⁰⁴ Vendite quæ possidetis, & date eleemo- ¹⁰⁵ synam. ¹⁰⁶ Facite vobis sacculos qui non veterascunt: thesaurum non deficiet in cælis, ¹⁰⁷ quò ¹⁰⁸ fur non appropriat, neque tinea corrumpit. ¹⁰⁹ Vbi enim thesaurus vester est, ibi & ¹¹⁰ cor vestrum erit. ¹¹¹ Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, & ¹¹² vos ¹¹³ similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur à nuptiis, vt ¹¹⁴ cùm ¹¹⁵ venerit, & ¹¹⁶ pulsauerit, confestim aperiant ei.

SENS. LIT. IN. CAP. XII.

97. Int. ne dubites de voluntate Patris. Chry. non dixit Deus, sed Pater, vt ad maiorem permoueret fiducia, quis enim pater negat filio necessaria? 98. Int. i. videt hæc omnia in via vobis esse necessaria. Amb. nouit quemadmodum familiam suam pascat, alar, & vestiatur. 99. Int. q. d. tamen non est in his finis ponendus: sed in regno, propter quod & ista. 100. Int. i. omnibus præponite, hoc sit finis, propter hoc omnia agite. 101. Int. i. bona æterna. Amb. indecorum est homines curare de cibo, qui militant de regno. 102. Int. non dabuntur quasi propter se, sed superaddentur quasi necessaria ad aliud. Beda. debet esse in intentione æternitas, in vsu temporalitas. 103. Glo. seriam non querentibus, subtrahuntur: hæc tamen aliquando ad probationem. 104. Theoph. in hoc seculo sancti parui videntur. Beda. pusillus grex ob humilitatem: vel ad comparisonem maioris numeri reproborum. 105. Int. qui etiã propter regnum adiecit temporalia. 106. Cyril. q. d. qui tam pretiosa largitur, quomodo non erit elemens erga vos? Beda. q. d. nolite timere defutura necessaria vita, quin etiã possessa vendere ob eleemosynam: hoc tunc dignè fit, quando omnibus spretis, ex labore manuum quis viuit, & eleemosynã dat. 107. Int. f. operando eleemosynas. Chry. Eleemosyna abolet omne peccatum, & impossibile est sine eleemosyna videre regnum. Greg. Nazian. terrent me hœdi ad sinistram statuti, non quia rapuerunt, sed quia egentibus non tribuerunt. 108. Int. i. repositiones quarum merces durat in æternum. Beda. non præcipitur vt nihil pecuniæ referuetur propriis aut pauperum vsibus, cùm & Dominus ipse loculos habuerit ad conseruanda oblata à fidelibus: sed ne ob ista seruiatur Deo, & inopiæ timore iustitia deficiat. 109. Int. i. in spiritualibus, & æternis. 110. Int. quia ibi aduersus electos Dei nulla fraus diaboli præualebit. 111. Int. quia diuitiæ sanctorum futuræ incorruptibiles sunt. 112. Beda. hoc non solum de pecunia, sed de cunctis animarum passionibus sentiendum est. 113. Theoph. i. semper proclives ad exequenda opera Domini. Cyril. prompti sitis ad sustinenda mala. Greg. in ho. i. carnis luxuriam per continentiam coarctate; viris enim luxuria in lumbis, feminis in vmbilico: à principali ergo sensu liborum nomine luxuria designatur. 114. Int. cõtra noctem huius vitæ. Theoph. adit vobis lux rationis, & discretionis donum, vt dignoscatis quid & quomodo agendum sit. Max. Lucernæ accensæ, oratio, & contemplatio, & spiritualis dilectio. Cyril. ne patiamini aliquos in tenebris ignorantia viuere. Greg. in ho. per bona opera proximis lucis exempla monstrare. Aug. 2. de q. Euang. Lumbi præcincti continentia rerum secularium; lucernæ ardentes, id vero sine, & recta intentione facere. Gl. non placet Deo vel bona agere non refrenata luxuria, vel castè viuere non exercendo bona opera. 115. Int. f. sitis. 116. Greg. in hom. Ascendens Dominus in cælum. Angelos sibi nouus homo copulauit. Theoph. quotidie cælum disponat Sanctorum animas, veniet verò à nuptiis vniuersaliter in fine mundi, & forsan venit singulis horis in cuiusque fine. 117. Int. ad iudicium. Greg. in ho. 118. Int. f. per aggritudines mortem propinquam designando. Greg. in ho. 119. Int. f. lumbi eum suscipiendo. Greg. in hom. aperire Iudici pulsanti non vult, qui eum videre formidat, & exire de corpore trepidat: confestim verò aperit, qui de sua spe & oratione securus est. de gloria enim retributionis hilarescit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

104. f. ob paucitatem, & imbecillitatem. gg. sed retinent pecuniam repositam. q. d. In tuto loco reponite thesauros. 113. f. ad iter, ne vestrum prolixitas sit impedimento. 114. sed ob tenebras, ne in via impingat. hb. pro lucentes, v. l. intelligitur non solum splendor fidei, sed etiam charitatis ardor. 115. Hæc alia parat la est. 116. id e. l. nuptiali conuiuio.

Beati serui illi, quos cūm venerit Dominus, inuenerit vigilantes. Amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi. Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur veniret, vigileret utique, & non sineret perfodi domum suam. Et vos estote parati: quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet. Ait autem ei Petrus, Domine, ad nos dicis hanc parabolam: an & ad omnes? Dixit autem Dominus, Quis, putas, est fidelis dispensator & prudens,

SENS. LIT. IN CAP. XII.

120. Greg. in hom. vigilat, qui ad aspectum veri luminis mentis oculos apertos tenet, & qui seruat operando quod credit. Greg. Nyss. ideo supra monuit vt essent lumbi præcincti. reddit enim vigilanti castitas, & pura conscientia, & vt lucernas haberent ardentes. lumen enim oppositum oculis somnolentiam pellit. 121. Int. verè beati, quia. 122. Int. s. præparans se ad retributionem. Greg. q. Orig. erit præcinctus iustitia, secundum Esaiam. Theoph. non totam bonorum vbertatē largitur, sed hanc cohibet secundū certā mensurā. 123. Int. i. in æterna beatitudine refoueri, seu in regno quiescere. Theop. vt discumbētis corpus totum quiescit, ita Sancti totaliter quiescunt anima & corpore. Cyril. quasi fessos refecillabit, apponens spirituales delicias. Dionys. ad Titū Epist. 9, discubitus, quies à laboribus, vita sine latione, conuersatio diuina, & copiosa donatio omnium donorū, secundū quam latitia beati implentur. 11. Greg. in hom. i. de iudicio ad regnum rediens, vel ab humanitatis forma in diuinitatis contemplationem eleuans. 124. Theoph. quasi vicem reddens his qui ipsi ministrarunt. 125. Int. adolescentia. Cyr. diuidunt excubantes in mœniis ciuitatis noctē in tres aut quatuor vigilias: non facit verò mentionē de prima vigilia, quia pueritia non punitur à Deo, sed veniā meretur. Græc. prima vigilia est diligentius viuentiū, qui sunt quasi primum gradum sortiti. Theoph. vigilæ sunt horæ noctis prouocantes soporem; ita in vita sunt horæ, quibus si vigilemus, beati erimus, vt cū aliquis rapit facultates, accusat, &c. vigilas, si non facis quidquam contra Dei mandata. Greg. in ho. prima vigilia, pueritia, in qua qui noluit vigilare, custodiat secundam. i. adolescentiā, in qua qui euigilare noluit, vel tertiam. i. senectutis remedia non amittat. 126. Int. i. senectute. q. in quacumque ætate possumus promereri. 127. Int. saltem tunc. Glo. in nocte huius mundi semper debemus esse contra hostem solliciti, & expectare lucē. i. iudicis aduentum. 128. Int. per simile probat quod debent vigilare. 129. Theoph. non intelligitur diabolus, vt quidā aiunt, comparatur enim Domini aduentus tamquam ex inopinato proueniens, fori. Dies Domini (inquit Paulus) sicut fur. Greg. in ho. Dum ad sui custodiā spiritus dormit, improvisa mors irrumpt: voluit Dominus horam vltimam esse incognitam, vt ad eam sine intermissione præparemur. nn. Int. illa hora quæ sibi suspecta esset. 130. Int. pro, ergo &. 131. Int. post similitudinem apponit exhortationem. 132. Int. sine macula & ruga. 133. Theoph. Petrus, cui iam commissa Ecclesia fuerat, quasi curam omnium gerens, inquit. pp. Beda. s. Apostolos, & nostri similes. 134. Int. s. vendite, facite sacculos qui non veterascunt. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes, vigilare. Beda. 135. Cyril. ostendēs mandatum præmissum conuenire admissis in gradū discipulorum. Validam mœtem habentibus conueniunt ardua mandatorum. 136. Int. difficultatem notat, non impossibilitatē virtutis. Amb. superioris præcepti in omnes formas est generalis: quæ sequuntur, sacerdotibus videntur proposita. Theoph. q. d. prædicta parabola, omnes fideles attingit, sed quid vobis Apostolis & doctoribus conueniat, audiat. Chry. indicat raritatem rei, & Præfatus magnitudinem. Glo. q. d. vobis qui dispensatores estis instituti, conuenit specialiū, vt vos & alios præparetis in aduentum iudicis. 137. Int. s. pecuniam domini sui bene erogando. Glo. rarus est qui Domino propter aduentum seruiat, onēque Christi amore pascat. 138. Int. s. discernens capacitatem singulorum. Theoph. opus est in rebus diuinis fidelitate & prudentia, noui multos fideles, sed per imprudentiam Ecclesiæ possessiones & animas destruentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

11. i. prateriens ministrantium more, & videns ne quid accumbentibus desit. 126. q. d. Beati qui semper vigilant, vt quocumq; tempore venerit Dominus, parati inueniantur. videtur autem hic noctem in tres tantū vigilias distribuisse. 129. vide 1. Thess. 3, & 5. Pet. 3. Apoc. 3, & 16. mm. pro, venturus esset. 00. sed iudicium vniuersale, vel particulare, in cuiusq; morte, creditur enim tunc adesse saltem quibusdam vt fideiibus, cum Angelis iudicaturus, certē per imperium, adest, iubens animam à corpore discedere. 136. Significatur raritas.

quem constituit Dominus super familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus, inuenerit ita facientem. Verè dico vobis, quoniam supra omnia quæ possidet constituet illum. Quod si dixerit servus ille in corde suo, Moram facit Dominus meus venire: & cœperit percutere servos & ancillas, & edere, & bibere, & inebriari: veniet dominus servi illius in die qua nō sperat, & hora qua nescit: & diuidet eum, partemque eius cum infidelibus ponet. Ille autem servus qui cognouit voluntatem domini sui, & non se præparauit: & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis. Qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. Ignem veni

SENS. LIT. IN CAP. XII.

139. Int. scilicet, Christus. 140. Int. id est, Ecclesiam. 141. Int. scilicet, pro qualitate auditorum mensuratum cibum diuini verbi, vel exempli. 142. Id. Beneficium non suo tempore datum, redditur cassum; panis esurienti appetibilis, non autem satiatio. 143. Aug. 2. de q. Euang. scilicet, pro cuiusque capacitate. 144. Basil. scilicet, ut habet in mandatis. 145. Int. scilicet, celestis regni gaudia. Beda. quanta inter bonos auditores & doctores est meritum distantia, tanta præmiorum; illos facit discumbere; hos abundantius æterna possessione frui. Theoph. faciet ei terrena & celestia obedire, ut Iosue, & Heliaz. Jerem. ut omnia per speculatiuum intellectum inueatur. 146. Int. id est, econtra si dissimulauerit iudicium in proximo venturum, securitatem sibi faciens. Beda. inter vitia serui numeratur, tardum putare Domini aduentum; non autem inter virtutes boni serui citum sperare; sed tantum fideliter ministrare. Theoph. si cogitaremus præsto esse terminum vitæ, minus peccaremus. 147. Int. id est, ad vitia incitare, vel conscientias inermium prauo verbo vel exemplo laniare. Beda. vel iniuriis stimulare. 148. Int. quorum aras vel sexus quanto infirmior, tanto est ad ruinam facilius. 149. Beda. id est, facinoribus, & seculi illecebris, quæ hominem dementant, occupati.

150. Int. in quo omnes mali præpositi intelliguntur. 151. Int. iudicij, vel mortis. Beda. 152. Int. à consortio fidelium segregando; & eis qui nec fidem habuerant sociando, quia qui non habet curam suorum, negat fidem; & est infideli deterius. Beda. 153. Theoph. quia perfecta caruit fide. 154. Theoph. maius aliquid, & terribilius ostendit. 155. Chry. maior cognitio maioris sit pœnæ materia. Cyril. inexcusabile peccatum eius qui ob malitiam peccat. 156. Int. non cognoscere dicendus est, qui apprehendere vult, sed non valet. Glo. qui se auertunt ne audiant veritatem, non nescientes, sed contemptores iudicantur. 157. Theoph. quia cum scire potuisset, noluit. 158. Basil. differentiam pœnarum significat, torquebuntur enim aliqui mitius, aliqui fortius, sed sine fine. Beda. mitissima erit eorum pœna, qui cum solo originali discesserunt. 159. Theoph. ostendit quare scientibus grauior pœna debeat. 160. Theoph. oportet doctores multiplicare verbi talentum. 161. Int. diuina iudicia. * Beda. gregis pascendi curam. 162. Int. i. feruorem Spir. S. qui corda illuminans ad superiora prouocat, vitia consumit, vasa domus probat, qui etiam accendit lucernas quas superius ardere monebat. Glo. ostendit gratiam virtutum, quam mundo attulerat, à singulis quantum potest esse sectandam. Ambr. hic ignis bonæ voluntatis. Author. vasa aurea meliorat, fœnum & stipulam consumit. Cyril. Ignis, diuini sermonis quibus abstergitur intellectus, & incalescant homines ad pietatis vitam. q. q. Int. s. de cælo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

140. Græc. famulitium. 143. coniungendum, cum tritici. 146. pro, cogitauerit. Heb. 152. Græc. ἀποσπῆσαι. i. dissecat. s. medum occidens illum: vel, pro s. parabit. s. à familia. 153. cum infidis seruis in pistrinum, aut carcerem coniiciens, aut aliter puniens, vel cum infidelibus, ut sit applicatio parabola ad institutum suum: sic enim solet Christus à parabolis digredi ad suum propositum. 155. s. cœperit non s. cœperit cognoscere ut alteri. 159. Scler. Christus sape vti vulgaribus sententiis ad id quod vult demonstrandum. 161. s. aliis dispensandum. vide 1. Pet. 4. Vnusquisque sicut accepit gratiam, &c. 162. i. charitatem vel Euangelicam prædicationem. Ignitum cleuium tuum vehementer.

mittere in terram: & quid volo nisi ut accendatur? Baptisma autem habeo baptizari,
 & quomodo coarctor usque dum perficiatur? Putatis quia pacem veni mittere in ter-
 ram: non dico vobis, sed separationem. Erunt enim ex hoc quinque in domo una di-
 uisi, tres in duos, & duo in tres: diuidentur pater in filium, & filius in patrem suum: ma-
 ter in filium, & filia in matrem: socrus in nurum suam, & nurus in socrum suam. Di-
 cebat autem ad turbas: Cum videritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis, nim-
 bus venit: & ita fit. & cum Austrum flantem, dicitis, Quia aestus erit, & fit. Hypocri-
 ta, faciem caeli & terrae nostis probare: hoc autem tempus quomodo non probatis?
 Quid autem & à vobis ipsis non iudicatis quod

SENS. LIT. IN CAP. XII.

163. Glo. i. in omnes credentes. Chry. i. hominem ad consumptionem peccatorum & inuolutionem
 animarum. Greg. in Ezech. hom. 2. id est, in terrenam mentem. s. ut eius desideria carnalia concremet.
 164. Int. saluud. 165. Int. s. in cordibus fidelium. Glo. ita ignescat, ne aliquo imperio ventorum ex-
 tingatur. Cyril. credebant iam quidam ex Israël, ignis in Iudaea accensus, totum orbem occupare
 debebat consummata passionis dispensatione. unde sequitur, Baptisma habeo baptizari. 166. Beda. i.
 sanguinis proprii tinctioe perfundi. 167. Int. q. d. multum. 168. Int. i. angor. Ambr. Qui corpus sus-
 cepit, omnia debuit subire quae corporis sunt, ut esuriret, sitiret, angeretur, & contristeretur. 169. Int.
 s. ipsa passio. 170. Chry. quandoque pax damnosa est; & separans ab amore diuino, per quam. s. consen-
 titur dissidentibus à Deo. 171. Amb. sex videntur esse personae, sed quinque sunt. Nam eadem mater
 quae socrus: quae enim mater filii, socrus uxoris eius est. 172. Glo. unaquaeque domus habuit fideles &
 infideles; his contra fidem, illis pro fide pugnantibus. 173. Int. alii duo. 174. Int. pro, & è contra.
 175. Glo. i. pater & mater in filium, filiam, & nurum. v. Glo. in quibus erant Pharisei, ut Matthaeus
 indicat. xx. Basil. necessaria sunt vitae humanae siderum coniecturae, modò ne ultra mensuram eo-
 rum indicia perquirantur; interest naturae praevidere procellarum pericula; viatori mutationem aeris;
 colono fructuum copiam. 177. Int. s. mei aduentus. 178. Int. s. certis argumentis Scripturarum, &
 operum. 179. Int. i. ex naturali ratione. Beda. naturali ingenio poterant dignoscere Christum esse su-
 pra hominem; & Deum esse qui talia operaretur; & iustum esse Creatoris iudicium venturum, post
 huius seculi iniustitias addit verò hoc, ne aliqui causarentur se non posse prophetias intelligere, quòd
 litteras nescirent. 180. Int. s. me esse Deum, & ad iudicium venturum.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

172. Amb. domus una, homo unus; duo, corpus & anima; tres, animae affectiones, rationalis, concu-
 piscibilis, & irascibilis. per Christum autem aduentum qui erat irrationabilis, factus est rationalis; & qui
 carnalis, spiritualis; sunt & quinque in hac domo. s. sensus, acciditque ut per ea quae audimus aut legi-
 mus, excludamus gustus, tactus, & odoris voluptates. Beda. tres qui iude Trinitatis habent; duo infide-
 les, qui à fidei unitate dissentiant; pater olim noster, diabolus; mater, synagoga; cuius filia Ecclesia pri-
 mitiua; socrus, synagoga nurus, Ecclesia de gentibus. eius enim sponsus Christus, filius synagoga; secun-
 dum carnem. 178. Cyril. Si prudentes essent, possent scire tempestates futuras post vitam praesentem; erit
 enim ventus, & pluvia, & supplicium per ignem, quod significatur, cum dicitur, nimbus venit; agnosce-
 rent etiam salutis tempus, scilicet Saluatoris aduentum, quod significatur, cum dicitur, aestus erit. Glo.
 nubes ab Occasu oriens, Christi caro à morte resurgens, ex quo tempore imber praedicationis Evan-
 gelicae omnibus terris est infusus: auster flans ante aestum, leuiiores tribulationes ante iudicium.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

rr. quasi dicat, tum verò accendetur, cum mortuus fuerit, id quod vehementer opto, ut breui contingat:
 vocat passionem Baptisma. Aqua enim tribulationem significant, a qua, immersio in aqua sum, manum pressu-
 ram. unde Psal. 68. 168. s. desiderio solent contrahi, & quasi comprimi corda anteriorum. s. s. quae eadem
 mater, adeo, quae quique persona. t. t. pro, aduersus, sic supra. a. Graec. quod, imber. b. s. et plurimum.
 179. id est, ab iis quae facere soletis.

¹⁸¹ iustum est? ¹⁸² Cum autem vadis cum aduersario tuo ad principem, in via da operā liberari ab illo: ne fortē ¹⁸⁵ trahat te ad iudicem, & ¹⁸⁶ iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. ¹⁸⁹ Dico tibi, non exies inde, donec etiam nouissimum minutum reddas. ¹⁹⁰ ¹⁹¹

SENS. LIT. IN CAP. XII.

¹⁸¹ Orig. numquam hoc diceret, nisi nobis naturā infitū esset iudicare quod iustum est. ¹⁸² Theophyl. ostendit laudabilē discordiam; nunc docet laudabilem pacem. Chrys. videtur mihi loqui de presentibus iudicibus, & carcere huius mūdi, &c. Solet enim ex presentibus commonere ob rudiores auditores. ¹⁸³ Amb. aduersarius noster diabolus; & omnis vitiorum vsus, & mala conscientia, quæ & hic afficit, & in futuro accusabit: magistratus ad quem imus, est, penes quem omnis potestas est: iudex, Christus; exactores, Angeli, qui separabunt malos de medio iustorum, &c. Orig. apud Matth. Omīssa est persona principis, & pro exactore positus minister, pro minuto quadrans. ad sunt autem cunctis hominibus duo Angeli: malus, qui ad malum hortatur, & aduersarius est; & bonus, qui optime persuadet. Beda. aduersarius noster sermo Dei, qui contrariatur carnalibus desideriis, in presenti vita, a quo liberatur qui eius præceptis subditur. quod si contemnit, reus tenebitur in examine iudicis, tradeturque exactori. i. maligno spiritui ad ultionem. ¹⁸⁴ Orig. s. seculi huius, qui aduersarium misit. ¹⁸⁵ Orig. compelluntur nolentes ad condemnationem. ¹⁸⁶ Int. s. Deum. Orig. s. Christum. ¹⁸⁷ Int. s. diabolo, qui pœnam exhibet pro reatu quem suggessit. ¹⁸⁸ Int. s. inferni. ¹⁸⁹ Orig. non habet exactor potestatem, vel quadrantem concedendi, sed est a Domino præpositus ad exhigēda debita. ¹⁹⁰ Int. i. numquam. Beda. pœnas semper soluet, numquam persoluet, itaque numquam exibat. c. Orig. & inter peccata tenuia diuersitas est. ¹⁹¹ Int. i. pro minimis peccatis puniatis.

DDIT. AVCT. IN CAP. XII.

¹⁸¹ scilicet, vos facere. ¹⁸³ vel diabolo, vel Deo, qui peccatoribus aduersatur.

CAPVT XIII.

DERANT autem quidam ipso in tempore, nunciātes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis eorum. Et respondens dixit illis, Putatis quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? Non, dico vobis: sed nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

1. CYRIL. Hi puniti sunt a Pilato, quod Cæsarem dominum non faterentur: prohibebant etiam victimas pro salute Imperatoris, & populi Romani offerri. credebant autem vulgus istos meritis punitos, quasi scandala seminantes; itaque volebant a Christo intelligere quid ipsi de re hac videretur, idē ei factum nuntiarent. c. Cyril. Iussit Pilatus illos occidi inter ipsas victimas, quas ritu legis offerebant. 2. Int. s. qui non ira sunt puniti. 3. Int. hic aperte notat illos esse peccatores. 4. Chrysost. ostendit se permisisse illos talia pati ad aliorum exemplum, & terrorem. punitur quidem quisque ob propria crimina, sed sit ex hoc aliis salutis materia. Glos. puniti sunt Galilæi isti ad correctionem viuētiū, vt flagellato pestilente. stultus sapientior fiat, vel ad exemplum corrigi nolentiū, idēq; pessimē periturorum.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

b. Beda. Pilatus. i. os malleatoris, nempe diabolus semper cadere paratus; sanguis, peccatum; sacrificia, bonæ actiones, quas diabolus vel carnis delectatione, vel humanæ laudis ambitione, vel alia peste commaculat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

a. scilicet, vt audirent quid de ea sentiret. c. id est, quos Pilatus inter sacrificandum occiderat. 5. s. oppressi diuina ultione, vel inter sacrificia a Romanis occisi, & inter ciuitatis ruinas, quod accidit sub Tito & Vespasiano.

peribitis. Sicut illi decem & octo supra quos cecidit turris in Siloë, & occidit eos: putatis quia & ipsi debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Hierusalem? Non, dico vobis: sed si non poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. Dicebat autem hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua: & venit quærens fructum in illa, & non inuenit. Dixit autem ad cultorem vineæ, Ecce anni tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? At ille respondens dixit illi, Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora. Et si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

6. Beda. quia poenitentiam non egerunt Iudæi, Romani à Galilæa vnde cœperat Domini prædicatio incipientes, eos radiciter deleuerunt, templiq; interiora humano sanguine fœdarent. 7. Int. i. peccatores. 8. Chry. non omnes Deus hic punit, sed dat inducias poenitendi, non tamen curâs futuræ punitioni referuat, ne multi prouidentiam negent. 9. Int. si vos etiam. 10. Amb. arbor ista redundat foliis: ita synagoga tantum verbis redundans, & legis vmbra: quidam tamen ficum istam non synagogæ, sed malitiæ, & improbitatis figuram putant. 11. Beda. Synagogam Dominus per Moysen instituit. 12. Int. incarnatus. Beda. 13. Int. operum, non vmbra verborum. Amb. sciebat quidem ficulneæ fructum deesse, sed quærebat, ostendens synagogam iam debere fructum habere. 14. Amb. venit ad Abraham, venit ad Moysen, venit ad Mariam. i. venit in signaculo, in Lege, in corpore. Circumcisio purificauit, Lex sanctificauit, Gratia iustificauit: Iudæi nec purificari potuerunt, quia nō circumcisi animo: nec sanctificari, quia legis virtutem ignorabant, nec iustificari, quia poenitentiam non agētes, gratiam nesciebant. Itaque nullus in synagoga fructus inuenus est. Greg. in hom. naturam humani generis Dominus ante legem, sub lege, sub gratia, expectando, admonendo, visitando requisit: sed quidam nec naturali lege corriguntur, nec præceptis erudiuntur, nec miraculis cōuertuntur. Theoph. trienniu, ætas puerilis, virilis, & senilis. 15. Int. i. annuncia quod perdituri sint locum, & gentem, pro quo seruando Christum occiderunt, & suos. Basil. præmittit Deus minas, reuocando ad poenitentiam. 16. Int. i. cur etiam temporali copia vititur? Greg. in hom. Qui non facit fructum, alterius locū occupat. 17. Amb. Bonus cultor, & fortē ille in quo Ecclesiæ fundamentum est, præsagius alterum ad gētes, se autem ad Iudæos mittendum, religiosē, ne excidatur, interuenit, fretus vocatione sua, etiam Iudæos per Ecclesiā posse saluari. Greg. in hom. cultor vineæ, præpositi ordo. Theoph. Paterfamilias, Deus Pater, cultor, Christus, qui eos vult irrigare passionibus suis, & doctrinis, qui per Legem, & Prophetas fructum poenitentiae non dederunt. Aug. de verb. Dom. colonus qui intercedit, est omnis sanctus qui intra Ecclesiā orat pro his qui sunt extra. Glo. Intelligentes Apostoli, aliquos ex Iudæis posse saluari, orant ut differatur vltio Dominicæ Crucis. f. Augustin. de verb. Dom. id est tempore isto sub gratia. 18. Ambros. scilicet dura eorum corda Apostolicis ligonibus, ne radicem sapiētiæ terrarum acerbis obruat, & abscondat. Aug. de verb. Dom. circumfodere est humilitatem & patientiam docere. 19. Ambros. i. humilitatis affectum. Aug. de verb. Dom. stercus sordes sunt, sed fructum dant: sordes cultoris, dolor est peccatoris. Greg. in hom. stercora, peccata carnis, ex quorum cōsideratione suscitatur animus ad bona opera. Glo. mittam stercora, i. malorum quæ fecit, abominationem ad animum reducam. g. videbatur addendum, referuabitur, vel aliquid simile, nihil tamen addit, ut infra, sed suspendit sententiam, quia procliuiores ad negandum, quàm ad credendū videbat. h. Aug. de verb. Dom. quādo ad iudiciū veneris. 20. Beda. hoc per Romanos factum, à quibus Iudæi succisi, & à terra promissionis expulsi.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

d. Beda. turris, Christus; Siloë, i. missus, nempe qui missus à Patre venit in mundum, omnes, super quos ceciderit, conteret.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

c. Grac. onerat. sin. utili onere. g. sub. bene quidem, vel. sinemur eam.

Erat autem docens in synagoga eorum sabbathis. Et ecce mulier quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omninò poterat sursum respicere. Quam cum videret Iesus, vocauit eam ad se, & ait illi, Mulier dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. Respondens autem archisynagogus, indignans quia sabbatho curasset Iesus, dicebat turbæ: Sex dies sunt in quibus oportet operari. in his ergo venite, & curamini: & non in die sabbathi. Respondens autem ad illum Dominus, dixit: Hypocritæ, vnusquisque vestrum sabbatho non soluit bouem suum aut asinum à præsepio, & ducit adquare? Hanc autem filiam Abraham quam alligauit Sathanas, ecce decem & octo annis, non oportuit solui à vinculo isto die sabbathi? Et hæc cum diceret, erubescerant omnes aduersarij eius: & omnis populus gaudebat in vniuersis quæ gloriosè fiebant ab eo. Dicebat ergo:

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

21. Cyril. quia tunc Iudæi legi vacabant. 22. Cyril. patiebatur propter crimina propria, vel Adæ transgressionem, dæ Deus diabolo hanc potestatem, vt homines aduersitate pressi, velint ad meliora transire. 27. Cyril. erat in carne virtus diuina. 29. Int. vt amulator literæ legis. Cyrill. inuidebat. 30. Cyril. at erant tunc dispersi, & operibus propriis vacantes. 31. Cyril. an in die sabbathi non licebat comedere, & potare? loqui, & psallere? cui non ergo feminâ verbo erigere? Glo. Lex in sabbatho nō hominē curare, sed seruilis opera facere prohibuit. 32. Beda. hypocrita est qui in theatro alienam sumit personam, sic quidam aliud gerunt in corde, aliud ostēdunt opere. Chry. iste faciē habebat legis cultoris, mens verò eius erat versuti, & inuidi; nō enim turbatur, quia sabbathū violatur, sed quia Christus glorificatur. aduertendū autē, Christum cum iussit fieri opus, vt cum paralytico iussit grabatum tollere, transtulisse sermonē ad maius: Pater meus, inquit, vsque modò operatur, & ego operor; hic verò vbi totum facit verbo, calumniā aliter soluit ex his. s. quæ ipsi faciebant. Glo. isti, cum magistri plebium videri appeterent, sanationem hominis non verebantur postponere curæ pecoris. p. Glo. nec apertè veritati contradicere possunt, nec propter inuidiam credere volunt. 33. Cyril. claritas operum Christi omnē quæstionē soluebat apud eos qui non erant mentibus peruersis. 34. Glo. s. ad commendationē, & instructionem illorum qui erant per humilitatē, & fidei feruorē exaltandi in Ecclesia.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

22. Int. i. amorem terrenorum. Greg. in hom. hoc significat mulier ista, quod scilicet infirma, quia enim humana natura fructū obedientiæ ferre noluit, statū rectitudinis amisit. decē & octo anni significat hominis qui sexto die factus est infirmatē, ante legē, sub lege, & in exordio gratiæ: ter enim sex decem & octo. Amb. mulier ista Ecclesiæ figura quæ curari non potuit, nisi legem implens, & gratiam: in decē verbis legis perfectio est, in octauo numero resurrectionis plenitudo. 23. Int. s. a. rectitudine mentis. 25. Int. s. prædestinando per gratiam. 26. Int. s. illustrando per doctrinam. Greg. in hom. aliquando vocat Dominus, & non erigit; quia plerumque videmus quæ agenda sunt, sed opere non implemus. 27. Int. s. spiritualibus donis adiuuando. 28. Int. scilicet, ad glorificandum Deum vsque in finem, perseuerando in bonis operibus. n. Glo. bos qui cognouit possessorem suum, & asinum qui præsepe Domini, Iudaicus, & Gentilis populus; qui peccati vinculis absoluti, mundi sitim & æstum, per haustum diuini fontis deposuerunt. q. Gloss. sunt isti figura gentium, quæ ex cæcatis ludæis, congregandæ erant ad fidem per humilitatem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

21. quibus Iudæi solebant conuenire in synagoga ad Dei legem audiendam. 22. scilicet, eam dæmon alligauerat ea infirmitate. 23. id est incurua. l. pro, liberata es, id est, iam iam liberaberis, videtur enim dictum inter tangendum. m. pro, locutus. Hebr. o. scilicet tam misero.

Cui simile est regnum Dei, & cui simile æstimabo illud? Simile est grano sinapis,³⁵ quod acceptum homo misit in hortum suum: & crevit, & factum est in arborem³⁶ magnam, & volucres cali quieuerunt in ramis eius. Et iterum dixit, Cui simile æstimabo regnum Dei? Simile est fermento quod acceptum mulier abscondit in farina³⁷ sata tria: donec fermentaretur totum. Et ibat per ciuitates & castella docens, & iter faciens in Hierusalem. At autem illi quidam, Domine, si pauci sunt qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos, Contendite intrare per

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

35. Int. i. eadem per quam venit ad regnum. Amb. Fides est regnum cælorum quod intra nos est. Cyril. Regnum Dei, Euangelium, per quod adquirimus posse regnare cum Christo. 36. Int. s. ob feruorem fidei, vel quia venena dicitur expellere. i. omnia dogmata prauitatis. Amb. Granum sinapis, res fundit; martyres habebant odorem fidei, sed latebant, contriti gratiam spargere martirij. & Christum granum sinapis, in quorum sinu, & disputationum recessus, qui eramus longè assumptis virtutum remigijs aduolamus. Glo. Rami exparsi prædicatores per totum mundum missi, in quorum dictis & consolationibus fideles à fatigatione mundi respirant. 37. Int. s. acceptabile habens. 38. Int. i. iustus vir, qui in corde suo granum prædicationis fouet. Beda. Homo, Christus; hortus, Ecclesia. 39. Int. vbi crescent germina virtutum. Theoph. hortus, cuiusque anima. r. Beda. nemo repente fit perfectus. Glo. creuit prædicatione, quia mentibus hominum quantæ virtutis essent, innotuit. 40. Int. vbi folia dunt. Beda. non herbarum quæ velociter arescunt, sed arborum instar Euangelij prædicatione exurgit; rami, dogmatum diuersitates; aues, animæ castæ. Theoph. aues, qui terrenis supereminet, & in ramis, id est, expansis considerationibus requiescunt. 41. Cyril. Doctrina Christi in principio penes paucos erat, sed postea recepit augmentum. 42. Int. vt pro varietate morborum varia sit medicina. 43. Int. vt fermentum est charitas ob feruorem, vel sancta doctrina. Amb. Plerique fermentum Christum putant, quia fermentum ex farina, vi, nō specie generi suo præstat, sic & Christus Patribus æqualis corpore, sed diuinitate incomparabilis præeminet; me sequi iuvat quod Dominus docuit, fermentum esse Ecclesiæ spirituale doctrinam. 44. Int. à gratia Dei, vel sapientia. 45. Int. s. Sancta mater Ecclesia. Amb. ¶ Glo. nos mulieris. i. Ecclesiæ farina sumus, qui timoris & spei exercitio, quasi mola superiore, & inferiore conterimur, vt vnus panis multi simus in Christo. 46. Int. i. commendat hominibus de tribus Noë filiis originem ducentibus, quos Ecclesia ad fidei vnitatem colligit. Amb. in interioribus nostræ mentis Christum abscondit, donec nostra peccatalia sapientiæ cælestis color obducatur. 47. Beda. Satum genus mensuræ, vnum & dimidium modium capiens. 48. Amb. Renatum hominem Ecclesia in corpore, & anima, & spiritu, fermento spirituali sanctificat. Theoph. Femina, anima; tria sata, pars eius trina, rationalis, irascibilis, & concupiscibilis, vbi si condatur verbum Dei, facit totum hoc spirituale. Aug. de verb. Dom. mulier, Dei sapientia; tria sata, genus humanum de tribus Noë filiis reparatum. Euseb. Fermentum, Spir. S. quasi virtus procedens ex semine. i. verbo Dei; tria sata, notitia Patris, Filij, & Spir. S. mulier, diuina sapientia. Beda. Fermentum, dilectio quæ feruere facit, & excitat mentem; mulier, Ecclesia; sata tria, iubemur enim diligere Deum ex toto corde, tota anima, tota virtute. & hoc donec fermentetur totum. i. charitas mentem totam in sui perfectionem commutet, quod hic inchoatur, in futuro perficitur. 49. Theoph. non sola parua loca visitabat, vt faciunt qui simplices fallere volunt, nec solas ciuitates, vt qui gloriam querunt; sed sicut communis Dominus, & Pater omnibus providens, omnia circuibat. 50. Theoph. vbi plures erant ægroti, ibi se medicus magis ingerbat. 51. Int. quia ille vnus pro omnibus quæsierat. 52. Glo. q. d. verè pauci, & illi cum magnis laboribus. Cyril. nō videtur Dominus respondere quæstioni. sic autem solet, quando aliquid inutile queritur: quid. n. refert scire an multi sint qui saluentur? illud potius respōdet quod erat magis necessarium scire. s. quomodo perueniatur ad salutē. Aug. de ver. Dom. indicat paucos saluari, pauci. n. intrāt per angustam portam. vnde alibi, Arcta est via, & pauci sunt qui ingrediuntur per illam. 53. Int. s. ad vitam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

s. f. qui 70. discipulos præmiserat. c. 10. 52. i. omnibus viribus conamini. 53. f. in regnum cælorum.

angustam portam: quia multi dico vobis quarent intrare, & non poterunt. Cum autē intrauerit paterfamilias, & clauferit ostium: incipietis foris stare, & pulsare ad ostium, dicentes: Domine, aperi nobis, & respondens dicet vobis: Nescio vos vnde sitis. Tunc incipietis dicere, Manducauimus coram te & bibimus, & in plateis nostris docuisti. Et dicet vobis, Nescio vos vnde sitis. Discedite à me omnes operarij iniquitatis. Ibi erit fletus & stridor dentiū. Cum videritis Abrahā, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos autē expelli foras. Et veniet ab Oriente, & Occidēte, & Aquilone, & Austro: & accumbent in regno Dei. Et ecce sunt nouissimi, qui erant primi: & sunt primi, qui erant nouissimi. In ipsa die accesserunt quidam Phariseorum, dicentes illi, Exi, & vade hinc: quia Herodes vult te occidere. Et ait illis, Ite, & dicite vulpi

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

54. Int. s. labores, & ieiunia; tamen amantibus iugum suauē est. Basil. Rectum iter angustum, & quālibet declinatio periculosa; vt si à pōte diuertas, flumine immergeris. Cyrill. Angusta porta arumnam & patientiam sanctorum significat. Chry. quomodo Dominus dicit iugum meum suauē, & onus meū leue his, s. qui affectu amplectuntur, alioqui angusta via propter tentationum naturā, est etiam via salutis angusta in introitu, sed per eam venit ad latitudinem. 55. Int. s. salutis amore & pramiorum prouocati. 56. Int. s. itineris asperitate perterriti. Beda. ¶ Aug. de verb. Dom. alibi dicit multis vēturos ab Oriente & Occidente, &c. multi quidem erunt in societate Angelorum, sed pauci sunt in comparatione perditorū. 57. Cyril. ostendit quā sint detestabiles qui intrare non possunt. 58. Beda. s. Christus, qui intus est illis quos sua visioe lātificat, quasi foris verō peregrinantibus: intrabit autem, cum Ecclesiam totam ad sui contemplationē perducet; claudet ostium, cum reprobis locū penitentiaē tollit, qui frustra pulsabunt. i. misericordiam quam contempserunt, implorabunt. 59. Int. i. apud vos fidei, & dilectionis meæ characterem non approbo. Greg. 11. Mor. nescire Dei improbāre est, sicut vir verax dicitur nescire mentiri. 60. Cyril. hoc Iudæis conuenit, qui victimas edebant, & gaudebant, & Moyse libros in synagogis audiebant. Theoph. Iudæi cum Christo comedebant, & bibebant, & eum prædicantem audiebant: cōgruunt & hæc Christianis. comedimus enim Christi corpus, & bibimus sanguinem quotidie ad mensam mysticam accedentes, docētque in plateis animarum nostrarum. Beda. Scriptura in obscurioribus cibus est, qui quasi exponendo frangitur, & manducatio glutitur: in apertioribus potus, vbi i. a forbetur sicut inuenitur. Glo. occulta & aperta se intellexisse testantur. 61. Int. q. d. hoc non sufficit. Beda. scientia Scripturarum non facit Deo notum quem operum iniquitas indignū ostendit. Basil si charitatem, inquit Paulus, non habuero, nihil mihi prodest. 61. Beda. s. de ardore. 63. Beda. s. de frigore, vel stridor prodit indignantis affectum. Glo. siccant oculi qui per concupiscentias vagabantur, stridebunt dentes qui de edacitate gaudebant. Nota hic per fletū, & stridorem veram impiorum resurrectionem. 64. Int. a quibus successionem carnis non fidei trahitis. 65. Int. s. quiescentes. 66. Cyril. Iudæis, qui primum locum tenebant, prælatæ sunt gentes. 67. Int. vt Iudas. Theoph. nos primi, qui ab ipsis incunabilis rudimenta accepimus, & fortē erimus nouissimi respectu gentiliū, qui circa finem vitæ crediderunt. 68. Int. vt Iudas. Beda. multi prius feruentes, postea tepē, multi prius frigidi, subito inardescunt, & multi in seculo despecti, in futuro sunt glorificandi. Gloss. Gentiles, qui diu sine fide vixerunt, ad fidē vocandi, Iudæi execrandi. 69. Chry. s. simulantes se diligere, cum tamē essent ad iram prouocati, quia populus Christo adhærebat. 70. Int. s. de Galilæa, vbi dominatur Herodes, & transi in locum vbi non habet potestatem. 71. Beda. Vulpes, animal fraudulentum, in fouea propter insidias latens, odore ferens, nunquam rectis itineribus incedens: tales hæretici, quorum figura Herodes, qui Christum in credentibus conatur extinguere. Cyril. videtur sermo non pertinere ad Herodem, sed ad Pharisaicas fictiones, vnde Græcē, Dicite vulpi huic.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

t. s. post hanc vitam. v. videtur legisse εὐαγγ. vel εὐαγγ. nunc enim ἰερ. surrexerit. x. sensus est. Tunc nihil proderit cognouisse, aut fuisse familiares, &c. Non enim necesse intelligere ista tunc dicenda, sed sic euenturum, ac si diceretur. 61. q. d. perinde accider vobis, ac prorsus ignotis. aa. pro addicti iniquitati. bb. i. tum, vel eo loco quod cogimini ire. 62. s. dolor. 63. s. horror. cc. pro erunt, vel q. d. accider vt pnt, &c. Loquitur verō de Iudæis & Gentilibus. dd. scilicet, fidei, vt videtur.

illi, Ecce eiicio daemonia, & sanitates perficio hodie, & cras, & tertia die consummor.
 Verū tamen oportet me hodie & cras, & sequenti die ambulare: quia nō capit Prophe-
 tam perire extra Hierusalē. Hierusalē, Hierusalē quæ occidis Prophetas, & lapidas eos
 qui mittuntur ad te: Quoties volui congregare filios tuos quemadmodū auis nidū suū
 sub pennis, & noluit? Ecce relinquetur domus vestra deserta. Dico autem vobis, quia
 non videbitis me donec veniat cūm dicetis, Benedictus qui venit in nomine Domini.

SENS. LIT. IN. CAP. XIII.

72. Int. s. vt homines sua peccata, & errores damnent in quibus vixerunt. Aug. 2. de con. Euang. c. 75.
 ¶ Glo. q. d. nec Herodes, nec hæretici, quorum ipse figura est, poterunt turbare quod intendo facere.
 73. Int. s. vt viuant secundum præcepta mea, quæ sunt vera sanitas. Aug. 74. Int. q. d. & sic præpara-
 tos in resurrectione mea glorificabo. Aug. ¶ Cyril. indicat imminere tempus crucis. Theoph. q. d. de
 morte mea cogitatis: ecce fiet post modicum. 75. Cyril. non ostendit necessitatem sibi ingruentē, sed
 arbitrium voluntatis pergendi quō veller. 76. Theoph. hodie, & cras, multos dies significat. 77. Int.
 hæc ambulatio ad litteram intelligitur qua ibat in Hierusalem. Theoph. coniungendum hoc non cū
 hodie, & cras, sed cum sequenti die. 78. Int. i. non conuenit, vel non capit Herodes. Theoph. i. non de-
 cet, ibi oportebat perire Dominum Prophetarum, vbi morabantur qui solebant Prophetas occidere.
 79. Theoph. Illi dicebant vt exiret ex Galilæa, ne occideretur, ipse sibi dicit in Hierusalem parien-
 dum. Glo. vbi non Herodes, sed Pilatus domiatur. 80. Int. homines, non saxa plangit affectu Patris.
 Beda. ¶ Aug. 2. de conf. Euan. c. 75. præoccupat Lucas, aut talia respondit Dominus Hierusalem appropin-
 quans, monentibus vt caueret Herodem, qualia Matthæus dicit Christum locutum cūm peruenisset
 Hierusalem. 81. Chry. gemitio verbi, miserantis est, aut nimium diligentis. Græc. nominis ge-
 minatio vehementem reprehensionem ostendit. 82. Int. Dominum Prophetarum nūciantes. 83. Int.
 i. duritia cordis à te repellis, vel corporaliter, vt Stephanum. 84. Int. i. hæcenus ad te missi sunt.
 85. Int. s. in vnitare fidei. Cyril. manu duxit eos per Moysen, monuit per Prophetas. 86. Int. Patriar-
 charum hæredes. Glo. ostendit omnes retrò Prophetas esse à se missos. 87. Cyril. sub tegmine virtu-
 tis. 88. Int. s. in proximo. 89. Beda. i. ciuitas quam Romani diriperunt. Theoph. Templum, vel tora
 gens Iudæorum, iuxta illud, Domus Iacob benedicite Domino. 90. Int. s. post passionem. Theoph. q. d.
 postquam crucifixeritis me, non me ampliùs videbitis, donec iterum veniam. Beda. q. d. nisi pœnitentiam
 egeritis, & confessi fueritis me Filium omnipotentis Patris, in secundo aduentu faciem meam
 non videbitis. 91. Int. s. hora qua confiteamini Filium Omnipotentis, quem benedictum. i. à peccato
 immunem misit Pater ad glorificandum suum nomen. Aug. de conf. Euang. Loquitur de aduentu suo
 quo in claritate venturus est. 92. Theoph. tunc confitebuntur Saluatorem eum, & Dominum. s. quan-
 do nullus erit inde profectus. Cyril. Hoc, redeunti Hierosolymam, turba occurrens dixit.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

76. Glo. Prima dies, abrenunciare vanitatibus; secunda, concordare veritati, moribus, & vita; tertia,
 vltima glorificatio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

71. vel Herodi, vel ei qui mendacium illud sinxerat. ee. Gra. ἡρώδης, hirc. 72. præ. pro futuro. q. d. pau-
 cos adhuc dies victurus sum, & miracula perpetraturus, postea interficiar. ff. pro. breui quodam tempore.
 Heb. 74. i. non multo post moriar. 76. Idem significatur quod proximè. s. breue tempus. 78. Græc. ἐνδὲ-
 ξα. i. non conuenit, non decet, non est possibile. gg. vel se intelligit, vel quemuis Prophetam. q. d. Non decet
 Prophetam alibi occidi, quàm vbi vssatissimum occidi Prophetas. In quo illorum crudelitatem notat, & im-
 pietatem. 81. Repetitio amantis est, & miserantis. * Sermo est de voluntate non beneplaciti, sed signi,
 vt dicunt Theologi. hh. epus, etiam gallinam significat, vt vertit in Matth. ll. i. pullos. mm. simile quid-
 dam Ezech. 24. 89. i. ciuitas, vel regio. nn. s. habitatore, vel Deo qui solebat protegere. Itaque dicitur, vo-
 bis relinquetur. oo. s. in die iudicij quo me agnoscere cogemini eum esse de quo pradiçtum est, Benedictus
 qui venit, &c. Sic Matth. 26. dixit se ab illis videndum die iudicij, vel intelligit, illud tunc ex animo dictu-
 ros, qui ex iudæis credituri erant. 92. id est, celebrandus, seu felix.

CAPVT XIV.

ET factum est, cū introiisset Iesus in domum cuiusdam Principis Phariseo-
rum sabbatho manducare panem, & ipsi obseruabant eum. Et ecce homo
quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos, & Pha-
risæos, dicens: Si licet sabbatho curare? At illi tacuerunt. Ipse verò apprehensum sana-
uit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos dixit, Cuius vestrum asinus aut bos in pu-
teum cadet, & non continuò extrahet illum die sabbathi? Et non poterant ad hæc
respondere illi. Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo pri-
mos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cū inuitatus fueris ad nuptias, nō discum-
bas in primo loco, ne fortè honoratior te sit inuitatus ab illo: & veniens is qui te & il-
lum vocauit, dicat tibi, Da huic locum; & tunc incipias cum

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

CYRIL. Cognoscebat quidem malitiam Phariseorum, sed fiebat eorum conuiua, vt prodesset
presentibus per verba, & miracula. 2. Int. s. Pharisei. 3. Int. s. si sabbathum solueret. Cyril. an
quidquam prohibitorum faceret in die sabbathi. 4. Int. s. insidiosos obseruatoribus. Beda. nouerat eo-
rum cogitationes. 5. Int. a Legisperitis legis iudicium quarit. 6. Int. i. opera charitatis facere, vt non
soluatur sabbathum. 7. Beda. si enim dicant licere, cur obseruant Christum? si non licet, cur ipsi pecora
curant sabbatho? 8. Cyril. metu Phariseorum remedium non perebat propter sabbathum, sed sta-
bat, vt Christus miseretur sanaret. 9. Theoph. non curans scandalum Phariseorum, vbi enim magna
resultat vtilitas, non est curandum si stulti scandalizentur. 10. Int. q. d. omnes in hac avaritia similes
estis. 11. Int. non animali, sed suæ avaritiæ consulens. Beda. violabant illi sabbathum in opere cupidita-
tis, qui Christum violare arguebant in opere charitatis. 12. Int. non intelligens in hoc violationem
sabbathi. 13. Amb. docet humilitatem. 14. Int. s. ab ipso principe. 15. Int. aliud mysticè significan-
tem. 16. Int. id est, intelligens quomodo illi de primis accubitus laboraret, vnde reprimuntur. Glo.
intendit quomodo debeant accubitus in Ecclesia eligi. 18. Int. id est, quia potest contingere. 19. Int.
id est, gratiosior inuitatori, et si aliis occultus.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

BEDA. Hydropicus est quem fluxus carnalium voluptatū exuberans aggrauat; est enim morbus
de vitio curis natus, cū inflatione & anhelitu fortido. Aug. 2. de q. Euan. hydropicus diues avarus, qui,
quo magis abundat, magis sitit. 9. Greg. 14. mor. Sanatur hydropicus ante Phariseū, per ægritudinem
enim corporis illius, huius cordis agnitus exprimitur. c. Beda. per bouem & asinum significatur sa-
pientes & hebetes; vel Iudæi iugo legis pressi, & gentes nulla ratione domitæ; omnes enim à puteo
cōcupiscentia demersos, Dominus extrahit. Aug. 2. de q. Euan. congruenter hydropicū animali cadenti
in puteum comparauit, humore enim laborabat, sicut mulierem quam soluit, cōparauit iumento quod
soluitur, vt ad aquam ducatur. 17. Int. nuptiæ Christi & Ecclesiæ coniunctio. Beda. membris Ecclesiæ
per fidem coniunctus, non se extollat quasi sublimior cæteris. 20. Int. i. per gratiam suam, te & illum
ostendens. 21. Int. s. Deus qui corda singulorum nouit. 22. Int. i. intellige te minorem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

a. abundat more Heb. 3. scilicet, si quid fortè faceret, quod possent accusare. b. illorum opera vt vi-
detur, illuc adductus, querentium occasionem calumniandi. 4. scilicet, ad eorum cogitationes, vel pro di-
sent, vel soliti essent eligere. 17. vbi celeberrimum solet esse conuiuium, & incertum qui alij sint inuitati.
e. scilicet vitio.

rubore nouissimum locum tenere. Sed cū vocatus fueris, vade recumbe in nouiss-
mo loco, vt cū venerit qui te inuitauit, dicat tibi, Amice, ascende superius. Tunc
erit tibi gloria coram simul discumbentibus: quia omnis qui se exaltat humiliabi-
tur, & qui se humiliat, exaltabitur. Dicebat autem & ei qui se inuitauerat, Cū fa-
cis prandium aut cœnam, noli vocare amicos tuos; neque fratres tuos; neque co-
gnatos; neque vicinos diuites: ne fortè & ipsi te reinuitent, & fiat tibi retributio.
Sed cū facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos: & beatus eris,
quia non habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum. Hac
cū audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi, Beatus qui manducat panem
in regno Dei. At ipse dixit ei,

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

23. Basil. occupare in conuiuiis locum vltimum iuxta Domini mandatum conueniens est, sed in
hunc contentiosè irruere reprobatur; tollit enim id ordinem, & causat tumultum, & est ex repugnan-
tia, superbiæ indicium. 28. Int. si incautè de meritis. Beda. ex conclusione hac manifestè apparet, præ-
cedentem sermonem mysticè intelligendum. 29. Int. scilicet, à Deo, etsi non coram hominibus.

30. Int. scilicet, prouidè de beneficiis. 31. Int. scilicet, à Deo. 32. Theoph. admonuerat inuitatos,
nunc inuitantem. Glo. videtur iste inuitasse, vt iterum inuitaretur. 33. Int. si quæcūque hora diei.

34. Int. scilicet, vespere. 35. Int. id est, carnali affectu, vel cognatione coniunctos. 36. Int. scilicet,
propter hoc quod diuites. Beda. non prohibet fratres, amicos, & diuites alterutrum conuiuia celebra-
re, sed dicit nihil valere ad celestia præmia. 37. Int. non ait, & fiat tibi peccatum, sed fiat tibi retribu-
tio. Beda. sunt tamen quædam conuiuia fratrum & vicinorum quæ damnationem percipient in fu-
turo. 38. Int. à quibus nihil in præsentī potes expectare. Chry. si pauperem vocaueris, Deum habebis
debitorem, & quanto minor est frater, tanto magis per eum Christus accedit & visitat, qui magnum
suscepit, sæpe ob gloriam aut vtilitatem facit. Sed dicis, immundus est pauper, & sordidus, laua eum, &
fac in mensa tecum sedere; si vestes immundas habet, mundum vestimentum ei exhibe: sed si non vis
fursus recipere in solario, vel vbi famuli sunt suscipe: si non vis tecum sedere, mitte de mensa fercu-
la. 39. Int. scilicet, vnde possint. Chry. non turbemur ergo cū non recipimus beneficij recompen-
sationem, sed cū receperimus, tunc enim non amplius recipimus. 40. Int. scilicet, à Deo. 41. Int.
aliàs retributione. Beda. etiam qui amicos, fratres, & diuites propter Deum recipit, mercedem à Deo
recipiet. 42. Int. scilicet, quod in resurrectione essent beatificandi pauperum susceptores. m. Glo. sci-
licet, illectus dulcedine auditæ resurrectionis. 43. Cyril. erat iste animalis, putans corporeas esse re-
munerationes sanctorum.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

23. Int. quanto maior es, humilia te in omnibus. 24. Int. scilicet ad iudicium, vel quotidie augendo gra-
tiam humilibus, quam auferit superbis. Glo. quotidie Dominus dum conuiuias suos visitat, humilibus
dona præstat, quod admirantes qui vident, eos glorificant, & Deum laudant. 25. Int. i. ex humilitate
te amicum recognoscat. 26. Int. scilicet ad maius præmium æternæ gloriæ, vel hîc ad maiora dona Sancti
spiritus, recipiendum. Beda. 27. Int. si in eadem beatitudine, vel in eadem fide quiescentibus. Beda. ne
spiritus, querere incipias quod tibi seruatur in fine. 28. Orig. qui vanam gloriā vitat, vocat ad spiritua-
le conuiuium pauperes. i. imperitos vt dicit; debiles. i. lēsam conscientiam habentes vt sanat; claudos. i.
declinantes à ratione vt rectè incedant; cæcos, vt videant veritatem. 44. Int. Ego sum panis viuus
qui de cælo descendi. Aug. de verb. Dom. Recumbebat ante illum panis quem desiderabat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

f. q. d. fatius id tibi quàm illud non significatur autem causa finalis, sed quod sequi possit. g. q. d. verum est
quod vulgò dici solet. 29. i. solet humiliari. h. f. si vis apud Deum mereri. 36. coniungendum cum omnibus
precedentibus. l. Gra. Nequando. 38. Coniungendum cum omnibus sequentibus. 39. pro. possunt.

⁴³ Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocauit multos. Et misit seruum suum hōra
⁴⁸ cœnæ dicere inuitatis vt venirent, quia iam parata sunt omnia. Et cœperūt simul om-
⁵⁰ nēs excusare. Primus dixit ei, Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam; rogo
⁵⁴ te habe me excusatum. Et alter dixit, Iuga boum emi quinque, & eo probare illa, ro-
⁵⁸ go te habe me excusatum. Et alius dixit, Vxorem duxi, & ideo non possum venire. Et
⁶⁰ reuersus seruus, nunciavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo,
⁶¹ Exi citò in plateas & vicos ciuitatis: & pauperes ac debiles, & carcos & claudos in-
⁶⁵ troduc huc: Et ait seruus, Domine factum est vt imperasti: & adhuc locus est.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

45. Int. quasi dicat, verè beati qui comedent, sed dediti terrenis, vel curiositati, vel volūtatibus hu-
 ius mundi, non comedent. Cyril. Homo iste Deus est Pater, qui magnā in Christo cœnam parauit, qui
 nobis dedit proprium corpus comedere. Chrys. quādo Deus vult misericordiam suam exprimere, ho-
 mo dicitur. Greg. in hom. Cœna magna, satietas dulcedinis æterna. Aug. de verb. Dom. Homo iste
 Christus. n. Gloss. post prandium, de quo Matth. cœna restat, post cœnam nullum conuiuium restat,
 de prandio multi, de cœna nullus eiicitur. 46. Greg. in hom. Corporales deliciæ cū non habentur,
 desiderium accendūt: cū verò habitæ eduntur, fastidiū pariunt. Spirituales verò cū nō habentur,
 in fastidio sunt: cū habentur, in desiderio. Deus ergo inuitat, vt fastidium repellamus. 47. Int. f.
 Ordinem prædicatorum. Greg. in hom. ¶ Cyril. f. Christum. Aug. de verb. Dom. Prophetas primò misit,
 deinde Apostolos, parata iam cœna. i. immolato Christo. 48. Int. fin. seculi. Cyril. in nouissimo
 tempore verbum est incarnatum. 49. Cyril. f. peccatorū amorio, Spiritus sancti participatio, adoptio-
 nis splendor. Glo. Christo immolato introitus regni patet. 50. Int. f. qui venire noluerunt. p. Glo.
 nemini intercluditur regnū, nisi quem suæ vocis professio excluderit. 51. Int. i. magno labore acqui-
 siui. Aug. de ver. Dom. villa, dominatio. Primus homo dominari voluit, qui Dominum habere noluit.
 Greg. in hom. villa, terrena substantia, ad quā exit qui sola exteriora cogitat. 52. Int. f. ab interna cō-
 templatione. 53. Int. i. totum studium ad eam applicare. 54. Int. q. d. ora pro me, quia peccator sum.
 55. Aug. de verb. Dom. iuga quinque, quinque sensus carnis, in quibus iuga: nam duo oculi, duæ au-
 res, geminæ nares, & gustus linguæ, & palati tactu fit, & carnis voluntas fit forinsecus, & intrinsecus:
 dicuntur autem boum, quia per sensus terrena acquiruntur, & homines terrenis dediti, nolunt credere
 nisi quod vident. 56. Aug. de verb. Dom. non ait pascere, sed probare. notatur enim curiositas, non
 delectatio. 57. Greg. in hom. & iste, & qui propter villam se excusat, vterque humilitatis verba per-
 misisset, & vterque venire contemnit: humilitas sonat in voce, superbia in actione. 58. Int. coniugium
 non reprehenditur, sed integritas ad maiorem honorem vocatur. Amb. ¶ Aug. de verb. Dom. qui dixit,
 Vxorem duxi, carnem amplexatur. Sunt verò hæc tria de quibus Iohannes, Cōcupiscentia carnis, vxorē
 duxi, cōcupiscentia oculorū, iuga boum quinque emi: sunt enim in sensibus principales oculi, ideo per
 eos ceteri sensus significantur, ambitio sæculi, villam emi. Greg. in hom. Bonum enim coniugium, sed
 quidam per hoc voluptatem experunt, ideo per rem iustam non incongruè significantur iniusta. Glo.
 amor terrenarum rerum viscus est spiritualium pennarum. 59. Basil. debilitant illecebræ intellectum.
 r. Beda. non est passio i. in Deo, sed operatio quæ in nobis ab ira fit. 60. Aug. s. super Genesim ad
 literam, cap. 19. Non indiget Deus nunciis, sed ipsi vtitur propter nos, & propter ipsos.
 s. Amb. vt de viis latioribus, ad angustam viam veniant. 61. Int. f. humiles. Greg. in hom. 62. Int.
 qui suo iudicio apud se infirmi sunt. Greg. in hom. 63. Int. qui lumen ingenij non habent. Greg. in ho.
 64. Int. qui rectos gressus non habent in opere. Greg. in hom. ¶ Amb. nullum corporis debilitas ex-
 cludit à regno. remittit: etiam Deus per misericordiam peccatorum infirmitatem. Greg. in hom. Hos
 eligit Dominus, quos despicit mundus, quia plerumque ipsa despectio hominem reuocat ad seipsum.
 Gloss. introducit Dominus bonos, & malos; bonos, vt augeat; malos, vt mutet. 65. Int. scilicet, ordo
 prædicatorum. 66. Greg. in hom. Iudæi conuiuij locum non impleuerunt, sed vacat locus vbi suscipi
 debeant gentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

o. i. similiter. q. Gracē αγρον, rus, prædium, agrum.

Et ait dominus seruo, Exi in vias & sepes: & compelle intrare, vt impleatur domus mea. Dico autem vobis, quia nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabit cœnam meam. Ibant autem turbæ multæ cum eo: & conuersus dixit ad illos, Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & vxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam: non potest meus esse discipulus. Et qui nō baiulat crucem suam, & venit post me: non potest meus esse discipulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificare, nōne prius sedens computat sumptus qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendum: ne postquā posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: Quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare? Aut quis Rex iturus committere bellum aduersus alium Regem, non sedens prius cogitat

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

67. Amb. hi apti regno cœlorum, qui nullis præsentiū cupiditatibus occupati ad futura festinant, & qui modò sepi quæ ab inculcis culta secernit, & incurtus ariet bestiari, norit bona & mala distinguere, & aduersus tentamenta fidei munimen prætere. Aug. de verb. Dom. Venerunt de plebis, & vicis gentes, de sepibus hæretici. Sepes enim qui construunt, diuisiones quarunt. Glos. de vicis vocatur quos temporalium coarctat inopia. 68. Greg. in hom. qui aduersitatibus fracti, ad Dei amorē redeunt, compelluntur intrare. 69. Int. numero prænestinatorum. 70. Int. excusantium. 71. Int. etsi perferam pœnitentiā aliquando intrare quærant, vnde fatuis dicitur virginibus, Amen dico vobis, nescio vos. nemo ergo vocatus excuset se. Greg. in hom. nemo contemnat, nemo vocatus excuset, ne cū voluntatē habuerit, intrare non valeat. 72. Int. sc. capta dulcedine prædicationis & miraculorū. 73. Int. f. discedente à domo conuiuij. 74. Theoph. quia multi non ex toto affectu, sed tepidè sequebantur, ostendit qualem deceat esse suū discipulum. 75. Int. diligamus quod sunt, odio habeamus quod in & fratres meos tu Domino tuo cupias anteferrē? ita indulgendū naturæ, vt veneris authorē, nec à Deo parentum amore desciscas. 76. Greg. in hom. tunc bene animā nostram odimus, cū eius voluptatibus reluctamur. 77. Greg. in hom. ostendit quomodo odio habenda sit anima. 78. Int. Crux à cruciatu dicitur, quia semper est portanda vt amor Christi ostendatur. Greg. in hom. Crux baiulatur carnis abstinētia, vel proximi compassione, quod faciendū est studio æternæ intentionis: additur enim, & venit post me. Greg. in hom. ad magna præmia perueniri non potest, nisi per magnos labores. 81. Greg. in hom. quia sublimia præcepta data sunt, cōparatio ædificandæ sublimitatis adiungitur. 82. Int. per assumptam patientiam. 83. Int. humilitatis. Basil. turris, alta speculario, ad cultogitur. 84. Int. per assumptam patientiam. 85. Int. i. quiescens à tumultibus mundi. 86. Int. Omnidiam & perceptionem hostilium occursum. 87. Int. i. quiescens à tumultibus mundi. 88. Int. i. quiescens à tumultibus mundi. 89. Int. i. quiescens à tumultibus mundi. 90. Gregor. in hom. ipsos irrisores patimur, quos ad malum persuasores habemus. 91. Cyril. incumbit nobis, prælium contra dæmones, & passiones varias. Glos. ostendit per imitationem præcedentium mandatorum, nullum ad gloriam posse pertingere, nisi fuerit ludicis sententia temperetur per misericordiam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

68. Significatur desiderium ardens patris familias sua quamplurimis communicandi. i. pro, in loca sepius citata. in pag. & domos rusticas. v. applicat Christus parabolam. 75. scilicet quatenus Christo contra. ij sunt. 76. id e. vitam. z. scilicet, imitatione. 81. confirmat exemplo, adificij & belli: est enim id de quo agit adificium. f. spirituale, & prælium contra anima hostes.

si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? alioquin adhuc illo longè agente, legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Bonum est sal. Si autem sal evanuerit, in quo condietur? Neq; in terram, neque in sterquilinum vile est, sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi audiat.

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

93. Int. si intelligit se ex æquo nō posse occurrere. 94. Int. i. patienter expectante. Greg. dum adhuc præsens per iudicium non videtur. 95. Greg. mittamus legationem, lacrymas, misericordiæ opera, hostias placationis. 96. Aug. ad Lætum, epist. 38. cōtinetur hic illud, vt oderint patrem & matrem, &c. hæc enim sunt propria alicuius, quæ plerumq; implicant, & impediunt ad obrinenda cælestia. Beda. Paucorum est relinquere omnia. i. curas mundi postponere, cunctorum autem fideliū renunciare omnibus. i. sic tenere quæ mundi sunt, vt tamen non teneantur in mundo. 97. Glo. ostenditur conclusione hac turrim ædificare, & facere pacem cum fortiore, non esse aliud quàm esse discipulū Christi: parare verò sumptus, vel mittere legationem, esse renunciare omnibus. 98. Glo. q. d. si omnib. renunciauerit, bonum erit sal ad condienda corda auditorū spirituali sapientia. 99. Beda. s. sapientiæ spiritualis. Euseb. Sal cōstat ex aqua & spiritu, modicum quid terrestritatis participans, corporaq; conseruat, & Christi discipuli regenerati per aquam & spiritū, hominēq; in terra degentes condebant spirituali vita. 100. Theoph. i. si fiat reprobis, qui aliis futurus est vilis. Beda. Si illuminatus redierit ad apostasiam, quo alio doctore corrigeretur? Glo. Si illi per quos alij cōdiendi sunt, prosperis vel aduersis cesserint, per quos eis error auferetur. 101. quis medicabitur incantatori percusso à serpente? 102. Int. quam suo iniectū germinare prohibet. Beda. ¶ Glo. Sal sterilem terrā facit, vnde ira victorū destructas vrbes sale seminabat, ne in eis germen oriretur. 103. Int. quod nō finit sœcundare. 104. Int. s. ab unitate Ecclesiæ. Beda. 105. Theoph. quia sermo erat obscurus, auditores excitat. 106. Int. quibus verbum Dei percipere possit. Theoph. aures, vis cognoscitiua animæ, & intelligendi aptitudo. 107. Int. s. obediendo & faciendo quod didicit. Beda. ¶ Theoph. q. d. cui sapientia inest intelligat.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

92. Aug. de q. Euang. significatur simplicitas Christiani hominis dimicaturi cum duplicitate diaboli. Theoph. Rex, peccatum, dæmones satellites, qui nobis comparati, maiorem fortitudinem habere censentur. Greg. cum duplo exercitu venit Dominus, contra simplum. nos enim vix in solo opere præparatos, simul de opere & cogitatione discurret.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

a a. id est, contra se. b b. s. vt oportet odisse patrem, &c. 96. i. dicto vale dimittit omnia saltem affecta. 97. vel simpliciter, vel perfectus. 100. s. perditō vigore redditum fuerit inspidum. Gra. insatuatus fuerit. i. saporem amisit. cc. pro, quia re sapor ei restituetur. d d. pro, ad audiendum, id est, attendendum.

CAPVT XV.

RANT appropinquantēs ei publicani & peccatores vt audirent illum, & murmurabant Pharisei & Scribæ, dicentes, Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

1. Int. id est, qui publica veltigalia exigunt, vel conducunt, & qui lucra seculi per negotia sectantur. Theoph. id exquebatur cuius causa carnem susceperat, admittens peccatores vt medicus ægrotos. 2. Int. dupliciter errant, qui & se iustos putant, cum sint superbi; & illos reos, cum iam pœniteant. Greg. in hom. vera iustitia compassionem habet, falsa indignationem, quamvis & iusti soleant rectè peccatoribus indignari, non ex superbia, sed ex zelo; & dum foris increpant, intus charitatem seruant. 3. Int. q. d. contrarius est legi, quæ hoc prohibet.

Et ait ad illos parabolam istam, dicens, Quis ex vobis homo qui habet centum oves, & si disperdiderit vnā ex illis, nōne dimittit nonagintanōem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat donec inueniat eam? Et cū inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens: & veniens domum conuocat amicos & vicinos, dicens illis, Congratulamini mihi: quia inueni ouem meā quæ perierat. Dico vobis quod ita gaudium erit in calo super vno peccatore pœnitentiam agente, quā supra nonagintanōem iustis qui non indigent pœnitentia. Aut quæ mulier habens drachmas decem,

SENS. LIT. IN CAP. XV.

4. Greg. in hom. agros celestis medicus blandis fomentis curat. a. Glo. q. d. murmuratis, quia peccatores recipio, sed ego nō veni, nisi vt aberrantes colligam; sicut vnusquisq; vestrum errantem ouem reducere laborat. 15. Ambr. Angeli, quia rationabiles sunt, hominum redemptione lætantur. proficit hoc ad incentiua probitatis, si cōuersionem suam quisque gratam fore credat Angelis, quorū affectare parricinium, aut vereri debet offensam. 16. Int. vel coram Angelis Dei. 17. Inc. pœnitentiam agere, est perpetrata mala plāgere, & plangenda non perpetrare Greg. in hom. qui enim alia plorat, alia cōmittit, pœnitentiam agere aut ignorat, aut simulat. cogitandum verò, vt Deo satisfaciat qui cōmisit prohibita, abstinendum etiam sibi à quibusdam cōcessis, & se debere reprehendere in minimis, qui deliquit in maximis. 18. Greg. in hom. plerumque pigriores sunt, quā nō grauitur peccarunt, & quidem dux in prælio plus eum militem diligit, qui post fugam reuersus, hostem fortiter premit, quā qui numquam terga verit, nec aliquid fortiter gessit. & agricola plus terram diligit, quæ post spinas vberes fruges profert, quā quæ numquam spinas habuit, nec fertilem messem producit. considerandum verò quantum Deo gaudium faciat humiliter plangens iustus, si tantum in cœlo facit pœnitens iniustus. 19. Int. diachma est nummus certæ quantitatis, habens imaginem regis. Cyril. Superiori parabola docebamur esse creaturæ Dei qui fecit nos, & cuius pascuæ oues sumus; nunc ostendimur ad imaginem & similitudinem Dei facti.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

5. Greg. in hom. Centenarius perfectus est numerus, Deus ergo centū oues habuit, cū sanctorum Angelorum & hominum naturam possedit. 6. Int. Diues pastor, cuius nos omnes centesima portio sumus. Amb. & Cyril. errauit vna. genus humanum. 7. Int. Angelicam naturam in summa beatitudine existentem quasi reliquit, dum seipsum exinaniuit. Glo. in nonagintanōem iustorum numerus intelligitur, in vna oue, peccatorum; vnde, Non veni vocare iustos, sed peccatores. 8. Int. i. in cœlo, quod desertum est ab homine peccante. Aug. de q. Euan. Superbos reliquit qui se solos videri volunt, quibus ad perfectionem vnitas deest. 9. Int. f. dum per prædicationem vocat. b. Greg. perit ouis, quando homo peccando pascua vitæ reliquit: tunc homo calū deseruit, cū peccauit. 10. Int. Inuenit dum conuertitur aliquis. 11. Greg. Nyss. non punit, nec vrgendo ad gregem ducit, sed clementer portat Greg. in hom. Peccata nostra ipse portauit. 12. Greg. in hom. Reparato homine ad regnum cæleste rediit.

11. Greg. in hom. f. Angelorū choros qui eius voluntatem semper custodiunt, & eius visione fruuntur. Theoph. Angeli dicuntur oues, omnis enim natura respectu Dei bestialis est, vicini autem & amici, quia rationabiles. 14. Greg. in hom. Non dicit oui, sed mihi; eius enim est gaudiū vita nostra. c. Greg. in hom. Qui signatur per pastorem, ipse per mulierem. f. Christus, qui Deus, & Dei sapientia; nouem drachmæ, nouem ordines Angelorū, & vt cōpleretur electorū numerus, homo decimus creatus est; perdita verò drachma, quando homo ad Dei imaginem conditus ab eo peccando recessit; accensa lupercina; sapientia enim Dei apparuit in humanitate; lumen in testa, diuinitas in carne; euerfa domus, nostra cōscientia concussa; vel vt legitur in aliis codicibus, euerfit. i. emundat. f. à vitiis, à quib. mundatur praua mens, vbi prius fuerit præ timore euerfa Aug. 2. de q. Euan. Nouem drachmæ, de se præsumentes; vnum. n. deest vt decem sint. Greg. Nyss. Drachmæ, virtutes, quarū nullam oportet nobis deesse; lupercina, verbum diuinum, vel pœnitentiæ lampas; vicina, rationabilis, concupiscibilis, & irascibilis, & si quæ alia sunt vires animæ. Glo. mulier, Dei sapientia; reperit drachma, dum in homine similitudo conditoris reparatur; conuocantur amicæ. f. supernæ virtutes, dum ad amorem Dei vehementius accenduntur; mulier etiam Ecclesia, quæ vt mater drachmam requirit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

15. maius. factualiter, & sensibiliter.

si perdidit drachmā vnā, nōne accendit lucernā, & euertit domū, & quærit diligenter, donec inueniat eam? Et cū inuenerit, conuocat amicas & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inueni drachmā quam perdideram. Ita, dico vobis gaudium erit coram Angelis Dei super vno peccatore pœnitentiā agēte. Ait autem, Homo quidam habuit duos filios: & dixit adoleſcentior ex illis patri, Pater da mihi portionē substantiæ meæ quæ me contingit. Et diuisit illis substantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus adoleſcentior filius peregrē profectus est in regionem longinquā: & ibi dissipauit substantiam suā viuendo luxuriosē. Et post quā omnia consummaſſet, facta est fames valida in regione illā: & ipse cœpit egere. Et abiit, & adhæsit vni ciuium regionis illius: & misit illum in villam suā vt pasceret porcos. Et cupiebat implere vētrem suum de

SENS. LIT. IN CAP. XV.

20. Int. hæc parabola de Iudæo est & Gentili; generaliter autē de pœnitente & iusto, vel qui sibi iustus videtur, accipi potest. Amb. tres parabolæ, vt triplici remedio prouocati, vulnera nostra curemus. Beda. Ista parabola murmur inuidientium reprehendit. 21. Chry. Sunt qui intelligant per seniorē Angelos, per iuniorem homines, videtur quidem sensus pius, sed nescio an verus sit. Cyrill. quidā per seniorē intelligunt Iudæos, per alterum gentes. Aug. 2. de q. Euan. Duo filij, populi duo, s. qui permāsit in Dei cultu, & qui, deserto Deo, idola coluit. Cyril. filij duo iusti, & peccatores. 22. Aug. de q. Euan. Tamquā potestate sua delectata anima, ea vt vult per liberum arbitrium. Titus. Petit vt nō ex necessitate seruiat, sumus enim animalia liberum arbitrium habentia. Glo. vult homo suo sensu delectatus, semper liberum arbitrium regere. 23. Theoph. hominis substantia rationalitas est, quam comitatur libertas arbitrij. 24. Amb. nulla Dei regno infirma ætas; vtinam ille iunior non recessisset à patre, impedimentum nesciſſet ætatis. Chry. Ostenditur libertas arbitrij, pater enim nec discedere volentē retinuit, ne auferret arbitrij potestatem, nec manere cupiētem cœgit recedere. Gl. impertiuit fidelibus gratiæ suæ protectionē quam desiderabant: infidelibus autē naturalia quibus contenti erant. 26. Int. vsque ad obliuionē Dei. Chry. non loco recedit, sed affectu. Aug. 2. de q. Euan. non multo post humani generis institutionē placuit animæ per liberum arbitrium ferre secum velut quamdam potentiam naturæ suæ, & Deum deserere, fidēs de viribus suis. Amb. Quid longinquius quā à se recedere? 26. Int. Luxuria consumit omnia bona naturæ. Amb. meritō prodegit patrimonium, qui recessit ab Ecclesia. Tit. dissipauit substantiam. i. intellectum rectum, veritatis notitiam, genitoris memoriam &c. f. Glo. prodiga vita fundere amat, & spatari in pompis exterioribus, Deum relinquēs qui sibi est interior. 27. Int. s. ornamenta naturæ. 28. Int. bonorum operum atque virtutum, seu verbi Dei. 29. Int. omnis locus absente patre penitiæ est. 30. Amb. meritō, thesauros enim sapientiæ & sciētiæ Dei dereliquit. Qui recedit à verbo Dei, esuriit, quia non in solo pane viuunt homines, sed in omni verbo Dei. Qui recedit à thesauro, eger: eger etiam iste, quia nihil prodigæ satis est voluntati. Glo. Voluptas semper habet famem sui. 31. Int. s. sponte. 32. Int. iam illaqueatus. Amb. qui hæret, in laqueo est. 33. Aug. 2. de q. Euan. alicui aëreo principi ad militiam diaboli pertinet; cuius villa est modus potestatis ipsius; porci, immundi spiritus qui sub ipso sunt; quos pascere, est ea quibus immundi spiritus gaudent, operari. Amb. ciuis iste, princeps huius mundi. Beda. In villam mitti, est substantiæ mundialis cupiditate subiugari. Glo. Ciuis iste est concupiscentiis terrenis præpositus princeps mundi. 1. Chry. vt sordidas & immundas cogitationes in animo nutriat.

SENS. MYST. IN CAP. XV.

d. Theoph. Angeli & amici, quia Dei voluntatem exequuntur, & vicini, quia incorporei, vel amici Angeli omnes, vicini verò Throni, Cherubini & Seraphini.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

e. id est, ad me pertinet, seu mihi obuenit. f. fluxu vestium, & conuiuiorum, itemq; cum meretricibus expendens. g. i. consumpsisset. h. i. agrum.

³⁴ filiis quas porci manducabant, & nemo illi ^m ³⁵ dabat. In se autē reuersus dixit, ³⁶ Quanti ⁿ ³⁷ mercenarij in domo patris mei abundant panibus: ego autē hic fame pereō! ³⁸ Surgam, ³⁹ & ibo ad patrem meum, & dicam ei, ⁴⁰ Pater, peccati in cælum & coram te: iam non ⁴¹ ⁴² sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnum de mercenariis tuis. Et surgens venit ⁴³ ⁴⁴ ad patrem suum. Cum autem adhuc longē esset, vidit illum pater ipsius: & misericor- ⁴⁵ ⁴⁶ dia ⁴⁷ ⁴⁸ motus est, & accurrens cecidit super collum eius, & osculatus est eum.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

34. Int. filiqua genus leguminis, sonoris foliis & vacuis, quod ventrem magis onerat, quā reficit. Aug. 2. de q. Euang. filiquæ, seculares doctrinæ steriles, vanitatem personantes, vbi iste aliquid solidū & rectum ad vitam beatam pertinens, inuenire volebat, at non poterat. Chry. filiquæ, carnalium delectationum illecebræ. Amb. filiquis cupit implere ventrem, non enim alia cura luxuriosis, quā ut vē- trem impleant. m. Theoph. saturitatem malorum, student enim dæmones ne hæc proveniat. Gloss. diabolus cum aliquem suum facit, ei vitiorum abundantiam non procurat, sciens esse iam mortuum. 35. Int. bene ad se reuertitur, qui à se recessit. Ambr. qui ad Deum regreditur, se sibi reddit; qui recedit à Christo, se sibi abdicat. Aug. 2. de q. Euang. ab eis quæ forinsecus illiciunt & seducunt, in conscientia suæ interiora intentionem reduxit. 36. Int. i. quanti ex Iudæis ob præsentia bona tantum legem custodiunt, non ex dilectione? Amb. sunt etiam mercenarij boni qui conducuntur ad vineam, isti non filiquis sed panibus abundant. Aug. 2. de q. Euang. Ista recogitatio respiscens est, & aduertens esse inter prædicatores qui non amore veritatis ducti, sed cupiditate secularium commodorum veritatem annunciant. n. Glo. i. qui futuræ mercedis intuitu dignè operari satagunt, quotidianis supernæ gratiæ reficiuntur alimentis; serous est, qui timore pænæ temperat à vitiis; mercenarius, qui spe, & desiderio sentiat omni veritate destituitur. Greg. Nyss. non prius rediit ad pristinam felicitatem, quā in se rediens sentiret opprimentem ærumnam, & pœnitentiam meditaretur. 39. Int. quia me iacere cognoui.

40. Int. qui longē recessi, ad patrem, qui sub principe porcorum miserabili egestate tabesco. 41. Aug. 2. de q. Euang. pœnitentiam meditatū, nondum agit, promittit enim se dicturum cum venerit ad patrem in Ecclesia, vbi peccatorum legitima, & fructuosa confessio. 42. Amb. quā misericors qui offensus, nec paternum nomen designatur audire. 43. Amb. hæc prima apud Deum confessor, qui etsi omnia nouit, vocem tamen tuæ confessionis expectat. ore fit confessio ad salutem, alleuiat pondus erroris, quisquis se onerat, frustra velis occultare quem nihil fallit, sine periculo prodas quod scias esse iam cognitum: confitere, vt pro te interueniat Christus, roget Ecclesia, &c. 44. Int. i. coram Angelicis spiritibus, sanctisque animabus in quibus Deus sedet. Amb. Peccato animæ dona spiritus cælestia imminuta significantur; & deuotio à gremio matris Hierusalem, quæ est in cælo. Chry. In cælum peccat qui in Christi humanitatem, quæ vt cælum superna est, & visibilis. 45. Chry. qui solus es confessor omnium, à quo nec in corde meditata abscondi possunt. Aug. 2. de q. Euang. vel hoc est in cælum quod coram te, vel in cælum. i. coram sanctis animabus, coram te. i. in ipso conscientia penetrati. 46. Beda. Ad filij affectum aspirare non præsumit. 47. Int. sicut deliberauit, ita implet. 48. Chry. si voluerimus, fiet regressus celer, & facilis, modo peccatum deseramus. 49. Int. in Ecclesia constitutus, vbi iam peccatorum fructuosa possit esse confessio. 50. Aug. 2. de q. Euang. piè tamē quæ reret. 51. Int. ante oculos haberi non nisi qui diliguntur dici solent impios enim & superbos Deus nō videre dicitur. Aug. 2. de q. Euan. 52. Int. Dum pro homine reducendo verbū in carne misit. 53. Int. ne quis impediat venientē. In occurſu præsentia, in amplexu clementia. Chry. Sensit pater pœnitentiam, ad eum peruenire non poteramus, ipse ergo ad inualidos peruenit. Greg. Nyss. Confessionis meditatio placauit ei patrem. o. Amb. vt iacentem erigeret. Aug. 2. de q. Euang. Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, nec enim Pater Filium ad nos missum deseruit: cadere super collum est humiliari in amplexum, seu brachium Dei. f. Christum: osculum dare, est ad spem indulgentiæ peccatorum verbo gratiæ consolari. 54. Chry. osculatur os per quod emissa de corde confessio pœnitentis exierat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

34. fructus est arboris filiqua, quæ Gra. *κεκτηρία*, ac *κεκτινος*, oblongus, & latus, colore sub nigro, sapore prædulci, optimum porcorum pabulum, vescuntur eo etiam homines. Hispani Algarrenam vocant, provenit in magna copia in regno Valentia. 36. pro, quā multi. 44. i. in Deum. 45. id est, in te.

Dixitque ei filius, Pater, peccaui in cælum, & coram te iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad seruos suos, Cito proferte stolam primam, & induite illum: & date annulum in manum eius, & calceamenta in pedes eius: & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est. Et cœperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. & cùm veniret, & appropinquaret domui, audiuit symphoniam & chorum: & vocauit vnum de seruis, & interrogauit quid hoc esset. Isque

SENS. LIT. IN CAP. XV.

55. Int. In Ecclesia constitutus incipit peccatum confiteri. Aug. 2. de q. Euan. 56. Int. quia cœlestem Hierusalem reliquit. 57. Int. qui te deserto idola coluit. 58. Int. cupit per gratiam fieri, quo faceret indignum se esse per meritum. 59. Aug. de q. Euan. non addit quod dixerat, Fac me sicut vnum, &c. id enim post patris osculum iam generosissime dedignatur. 60. Int. Pater ex natura & substantia quam aliquando dedit, non ergo pater iustis tantum. 61. Int. i. coadiutores in excolenda vinea. Chry. non filio respondit, sed ministris loquitur, misericordiam præstans in effectum. Theoph. serui, vel Angeli, vel Sacerdotes. Aug. 2. de q. Euan. Serui reconciliationis prædicatores. 62. Int. q. d. certificate de hereditate immortalitatis habenda. 63. Int. i. vestem Spir. S. Aug. 2. de q. Euang. dignitatem quam perdidit Adam. Amb. amictum sapientiae. 64. Int. i. signaculum similitudinis Christi, & expressionem veritatis. Aug. 2. de q. Euan. i. Spir. S. pignus: gratiae enim participatio digito significatur. Chry. signaculi salutaris symbolum, seu desponsationis insigne, & nuptiarum pignus. Glo. signaculum fidei, quo signantur promissa in cordibus credentium. 65. Int. i. operibus. Beda. vt per opera fides clarescat, & per fidem opera confirmantur. 66. Aug. 2. de q. Euang. præparatio est euangelizandi, ad non tangenda terrena. Chry. s. vt per lubricum mundi fixus incedat; vitæ cursus in Scripturis pes appellatur; calceamenta, exemplaria priorum. 67. Int. Christus vitulus saginatus, omni spirituali virtute opimus, vt pro totius mundi salute sufficiat. Chry. Christus vitulus dicitur ob immolati corporis hostiâ. saginatus, quia pro totius mundi salute sufficit. Aug. 2. de q. Euan. Christus vitulus saginatus. i. opprobriis satietus: præcipit pater abduci. i. prædicari, & occidi. i. eius mortē insinuari: tunc enim cuique occiditur, cùm credit occisum. 68. Int. semper Christus credentibus immolatur. Chry. non pater immolauit, sed immolandum tradidit, eo enim permittente Filius crucifixus. 69. Int. Gaudiū est coram Deo super vno peccatore penitentiam agente. Amb. Paternus est cibis salus nostra, & Patris gaudium nostrorum redemptionis peccatorum. Glo. refectio Dei & Sanctorum, est salus peccatorum. & nota, quod post datam stolam, annulum & calceamenta, vitulus immolatur. nisi enim quis spem primæ immortalitatis induerit, & annulo fidei opera munierit, & fidem confitendo prædicauerit, cœlestibus non potest Sacramentis interesse. 70. Int. s. per infidelitatem. 71. Int. s. per fidem. 72. Int. s. recedendo à consortio iustorum. Amb. Fuit Adam, & in illo fuimus omnes; perierit ille, & omnes in eo perierunt. 73. Int. redditus patri Ecclesiæ. Amb. qui lapsus fuerit per penitentiam reuiuiscit. 74. Int. hoc in primitiua Ecclesia; sed epulæ huius festiuitatis iam dilatata Ecclesia in orbe terrarum celebrantur. Aug. 2. de q. Euan. Vitulus enim ille in corpore & sanguine Dominico offertur Patri, & pascit totam domum. 75. Aug. 2. de q. Euan. s. populus Israël. 76. Int. i. terrenis operibus. s. longè à consilio patris. Aug. de q. Euan. In hereditaria opulencia legis & Prophetarum terrena operans. Glo. non erat in domo, quia legis interiora non penetrabat. 77. Aug. 2. de q. Euan. labore seruilis operis improbo, ex Scripturis Ecclesiæ libertatē considerauit. 78. Int. symphonia est collatio quorumcumque sonorum, & chorus vocum. Aug. de q. Euang. Audiuit Spir. S. plenos consonis vocibus Euangelium predicare. Amb. i. plebis concordiam concinentis, & de peccatore saluato lætitiæ suauitatem resultantis. Glo. diuersarum ætatum & virtutum concordiam. 79. Aug. 2. de q. Euan. legit aliquem Prophetarum, & in eo querens quodammodo interrogat, vnde ista festa in Ecclesia celebrentur, in qua se esse non vider. 80. Int. s. Propheticus sermo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

63. *genus est vestis talaris. Græc. τὸ σῶλον, τὸ ἀγῶνιστον, illam stolam, illam inquam primam, s. qua illi indui prius solebat.* 67. *Græc. τὸ μέγεθος, & οὐκ ὁδόν, vitulum illum, illum inquam saginatum. Nempe certus quidam & insignis significatur.* 78. *id est, concentum musicum. p. id est, saltationes, vel multitudinem concinentium.*

diffipasset bona illius. Et vocauit illū, & ait illi, Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: iam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se, Quid faciam quia Dominus meus aufert à me villicationem? fodere non valeo, medicare erubesco. Scio quid faciam, vt cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas. Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit, centum cados olei. Dixitque illi, Accipe cautionem tuam, & sede, citò scribe quinquaginta. Deinde alij dixit; Tu verò quantum debes? qui ait, Centum coros tritici. Ait illi, Accipe literas tuas, & scribe octoginta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij huius seculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico, Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt dum defeceritis,

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

4. Int. dissipatio est, vel quando male congregatur, vel non bene expenditur. 5. Int. vocat quando incurrit timorem eternæ damnationis. 6. Int. q. d. dum viuus cogita qualiter debeas operari. 7. Int. f. à tēpore mortis. 8. Int. f. timore perterritus. Chry. cuius sunt vota terrena anxius in exitu. 9. Int. f. vt pœnas euitem. 10. Chry. impotentem esse in opere, est vitæ inertis. Glo. post hanc vitam non est locus fodiendi compunctione terram nostram ad ferendum fructum: est etiam tunc cōfusibile mendicare, vt fecerunt fatuæ virgines. 11. Int. f. tēpore huius villicationis. 12. Int. f. illi, quibus misericordiam hic impendero. Chry. quoties quis relaxat debita, vel largitur inopibus, conciliat amicos coram iudice testimonium præbituros; non vocibus, sed operum ostensione. 13. Chry. Nihil est nostrum, sed omnia ditionis Dei. 14. Beda. cados amphora est, continens vinas tres. 15. Int. dimidiam partem dimittit. Beda. 16. Beda. Corus modios triginta complectitur. 17. quintam partem dimittit. Beda. Intelliguntur ergo qui pauperis indigentiam ex dimidia vel quinta parte alleuiant. Aug. 2. de q. Euāg. Cum ludæi decimas darēt, iste dimidias dat, sicut fecit Zachæus, aut duas decimas, f. quintā. Glo. iustē à Deo misericordiam expectat, qui eam indigenti præstat. 18. Int. non de fraude, sed de prouidentia. Glo. quāto magis Christus laudabit discipulos, si in sibi credito misericordes fuerint? Aug. 2. de q. Euā. Laudauit quoddā sibi in futurum prospexerit, non tamen debemus omnia imitari, nec enim facienda est fraus, vt de ipsa eleemosynas faciamus. 19. Orig. i. callidē, aliquādo enim prudētia significat astutiā, serpens, inquit, erat prudētissimus. Aug. sic legitur apud LXX. 20. Beda. cuius quis opera agit, eius cognominatur filius, sic dicuntur filij regni, & filij perditionis. Theoph. filij huius seculi qui cogitāt quæ sibi commoda sunt in terra: 21. Int. f. carnali. 22. Int. non quoslibet pauperes, sed eos qui possunt vos recipere in æterna tabernacula. 23. Aug. de ver. Dom. i. diuitiis, sic enim eas Hebræi appellant. Glof. mammona lingua Syrorum diuitiæ. 24. Aug. de verb. Dom. Non sunt faciendæ eleemosynæ de usuris, & rebus alienis; sed de iustis laboribus diuitiæ iniquitatis dicuntur diuitiæ sæculi, quia veræ diuitiæ non sunt, sed paupertate plenæ, & casibus obnoxie: si veræ essent diuitiæ, securitatē darent. Aug. 2. de q. Euang. iniquitatis dicuntur, quia diuitiæ non sunt nisi iniquis, & qui in eis spem constituunt: iustis enim non sunt diuitiæ, nisi cælestes & spirituales. Amb. Iniquum mammona, quia variis illecebris tentat, vt ei seruiamus. Basil. In pluribus prædecessoribus diuitiis necesse est reperire aliquem, qui iniuste vsurpauerit aliena. Theoph. nequitia opes dicuntur, quæ cum sint à Deo datæ ad necessitatem conferuorum nostrorum, nos nobis nequiter retinemus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

a. Græc. οὐνοποίας, i. dispensationis. b. i. dispensare. 14. Græc. βάτης ab Hebr. בת. Differt autem Batus à Cado, seu Metreta, secundum Iosephum: at Hier. pro eodem sumit. 2. Par. 2. Ezec. 45. c. Græc. γέγραµµα, i. scriptum. q. d. syngrapham obligatoriam accipe, eaq; lacerata, aliam scribe. 16. Heb. חֶמֶר כֹּר, cuius decima pars Batus in liquidis, in aridis verò Epbz. 18. Ingemo, vt fit, delectatus. d. pro, villicum iniquum. e. pro, certè, Hebr. 20. pro, mundani. 21. id est, in genere suo, scilicet, in rebus ad se pertinentibus, seu quæ gerunt. 23. Syriaca vox diuitias significans. 24. pro, iniquo, iniqua autem dicuntur diuitiæ, quod iniquitati collecta, aut quia iniquitatis materia, aut quia iniquè sibi diuitiarum nomen vendicant. Itaque infra dicitur, quod verum est, &c.

²⁵ recipiant vos in æterna tabernacula. Qui ²⁶ fidelis est in minimo, & in maiori ²⁷ fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in maiori iniquus est. Si ergo in iniquo ²⁸ mammona fideles non fuistis, quod verum est, quis ²⁹ credet vobis? Et si in alieno ³⁰ fideles non fuistis, quod vestrum est quis dabit vobis? Nemo ³¹ seruus potest duobus dominis seruire: aut enim ³² vnum odiet, & alterum diligit: aut vni ³³ adhærebit, & alterum ³⁴ contemnet: non potestis Deo ³⁵ seruire, & mammonæ. Audiebant autem omnia hæc ³⁶ Pharisei, qui erant ³⁷ auari: & deridebant illum. Et ait illis, Vos estis qui iustificatis ³⁸ vos coram hominibus, Deus autem ³⁹ nouit corda vestra: quia quod hominibus ⁴⁰ altum est, abominatio est ante Deum. Lex & Prophetæ ⁴¹ vsque ad

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

25. Greg. 21. Mor. patronis ergo, cum elemosynas facimus, potius munera offerimus, quam egenis dona largimur. Aug. de verb. Dom. qui recipiunt in æterna tabernacula eos qui sibi necessaria ministrarunt, sunt qui omnia sua dimiserunt, ut Christum expediti sequerentur. Amb. Largiendo pauperibus, Angelorum caterorumque sanctorum gratiam cōparamus. Chrys. Ars artium est elemosyna, quæ non domos fabricat luteas, sed vitam perennem. 26. Int. i. in carnalibus, in vñs fratrum bene expensis. Cyrill. Terrenæ diuitiæ superba sapientibus nihil esse videtur, in his fidelis est qui egentibus impartitur. 27. Int. i. in spiritualibus erogandis. 28. Int. f. non dando fratribus. Glo. qui non cōmunicat fratribus, quod est à Deo pro omnibus creatum, iniquus erit in spirituali pecunia diuidenda, ut non pro necessitate, sed pro personis doctrinā Domini diuidat. 29. Int. i. in diuitiis quibus præest iniquus mammon, ut de eis teneat homines. Auctor. indicat Mammon esse nomen dæmonis, ita enim quidam putarunt. 30. Int. i. veræ vitæ gaudia, vel virtutes quibus ad vitam venitur. 31. Int. alienum est à nobis quidquid seculi est, quia præter naturam. Amb. alienæ nobis diuitiæ, quia præter naturam: & nec nobiscum nascuntur, nec nobiscum transeunt. 32. Int. i. ea quæ propriè homini deputata sunt. Amb. Christus nascuntur, nec nobiscum transeunt. 33. Theoph. hoc subiungit, quia non possunt opes secundum Deum dispensari, si quis ad eas sit affectus. 34. Int. scilicet inter se dissidentibus. 35. Int. q. d. nihil est mediū. 36. Int. f. diabolus. 37. Int. f. Deum. 38. Int. f. diabolo. Aug. 2. de q. Euang. cum quasi eius præmia temporalia sectatur. Glo. nemo diabolum diligit, sed cupiditate sua implicitius ei adhæret, ut si quis alienæ ancillæ coniunctus, seruitutem patitur eius quem non diligit, sed ancillam. 39. Int. f. Deum cuius mandata postponit. Aug. 2. de q. Euang. solent Dei minas postponere cupiditatibus suis, qui de eius bonitate, ad impunitatem sibi blandiuntur. Glo. Nullius conscientia Deum odisse potest, sed contemnere. 40. Int. exponit qui sunt duo domini. 41. Beda. qui diuitiarum seruus est, eas custodit ut seruus: qui seruitutis iugum excussit, distribuit ut dominus. Glo. qui æternitatem diligit, temporalia in vñs, non iam affectu possidet. 42. Int. intelligentes parabolam aduersus se dictam, & carnalia in vñs, non iam affectu possidet. 43. Theoph. simulabant iustitiam. Beda peccatores contemnebant, & se tamquam perfectos elemosynarum remedio opus non habere credebant. 44. Int. quasi dicat, vestra altitudo displicet Deo. 45. Int. ubi temporalia dabantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

25. f. recipit Christus propter elemosynas illis factas, & pauperes si sancti sunt, adiuuant apud Deum. Denique sancti omnes sic sunt amici, & adiuuant apud Deum, pauperibus propter Deum benefactores. 27. f. ut plurimum, sic enim similes sententia vulgares, quibus Christus sepe vsus, intelligenda. Gra. ἐν πολλοῖς, i. multo, seu magno. f. Graec. ἐν ὀλίγοις, id est, minimo. 30. id est, spirituales diuitias, quæ sola vera. 31. scilicet, temporalibus diuitijs, quæ & inuitis eripi possunt, & à Deo acceptæ, dispensanda. 32. i. vera bona, ad quæ, creati vel mercedem vestram quam eratis habituri si bene dispensassetis diuitias. g. Graec. ἐξ ἐκείνων, id est, subsannabant, nati scilicet gestu, ut sit, seu vultus. 43. id est, iustos facitis, seu iusti vultis videri. h. eaq; reprobat, & abominatur.

Iohannem, ex eo regnum Dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit. Facilius est autem cælum & terram præterire, quàm de lege vnum apicem cadere. Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam à viro ducit, mœchatur. Homo quidam erat dives qui induebatur purpura & bysso: &

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

46. Int. qui pœnitentiam, & vitæ austeritatem, verbo & exemplo propter cælestia docebat. Qui est finis Legis, & initium gratiæ. Chry. q. d. Ego sum qui veni, non enim destitissent Prophetæ, nisi venissem ego; loquitur autē d. Propheta qui prædixerunt Christi aduentum. Beda. non potuit vltra venturus prophetari, qui Iohannis præconio iā venisse clarebat. 47. Int. i. à tempore eius. 48. Euseb. Nul-
lus priorum Prophetarum expressè annunciauit regnum cælorum, erat enim Iudæorum mēs puerilis
49. int. stendens. 50. Amb. Lex multa secundum naturam tradidit, vt naturalibus desideriis indul-
gentior ad iustitię studium nos vocaret; Christus naturales amputat voluptates, ideovim facimus na-
ture, vt se ad superna erigit. Euseb. magna nobis pugna incumbit in ascensu cælorum: subiugādæ enim
voluptates, & vita Angelica imitanda. an regno cælorum vim non inferunt qui se mortificant? qui pro
Christo vitam ponunt? Glo. magna vis de terra genitum cælum querere, possidere per virtutem quod
non potuit tenere per naturam. 51. Beda. hoc addit, ne putetur Lex & Prophetarum destructionem
prædicare. 52. Beda. Nec minima legis à Sacramētis vacant. 54. Theoph. Lex cum imperfectis im-
perfectè loquebatur, duris Iudæorum præcordiis dicens, Si vir odio habeat coniugem, dimittat eam.
erant enim homicidæ, & sanguine gaudebant, adeo vt filios damonibus mactarent. 55. Int. Mattheus
addit excepta causa fornicationis. Amb. Si alienos, multo magis vxoris debes tolerare, & emendare mo-
res; periculosum adolescentiæ ætatem errori offerre; impiū, senectutem eius destituere, cuius deflora-
ueris iuuentutem. Si repudiata nubat, necessitas illius tuum crimen est, & quod coniugiū putas adul-
terium est. 56. Int. quasi ignotus apud Deum nomine non designatur. Glo. quod proposuit contra
desultores auaros, exemplo adstruit. 57. Chry. non est, præterit enim quasi vmbra fugiens. 58. Int. hoc
non nisi ad inanē gloriā. 59. Amb. epist. 38. purpura color est regij habitus, è cœchis marinis fer-
ro circumcisis emissis, byssus verò genus lini candidi, & mollissimi. Greg. in hom. Si subtiliū & pretio-
sarum vestium cultus culpa non esset, non id Christus tam vigilanter exprimeret: nemo enim vesti-
menta pretiosa, nisi ad inanem gloriā quærir; itaque nemo sic induitur vbi ab aliis nō possit videri.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

55. **A**MB. vir, Christus; Ecclesia, vxor charitate, integritate virgo, quem ergo Deus traxit ad Filiū,
nihil separer; adulteri sunt omnes, qui adulterar. cupiunt fidei & sapientiæ veritatē. 56. Aug.
2. de q. Euan. diues, superbi Iudæi; purpura & byssus, dignitas regni; supulatio splendida, iactantia Legis;
Lazarus i. adiutus, gentilis vel publicanus, qui tāto magis adiunātur, quāto minus de suis viribus præ-
sumunt; canes, homines nequissimi qui laudant opera mala, quæ in se alius gemens detestatur; quinq.
fratres, Iudæi sub lege, quæ quinque libris scripta. vel Lazarus Dominus, ad ianuā diuitis iacēs. i. apud
Iudæos incarnationis humilitate deiectus, cupiēs micas. i. minima opera iustitiæ: à Iudæis quærēs, quæ
de mensa caderēt, id est, vel casu fierent ab eis, nec ipsi mensæ, id est, potestati suæ per superbiam vsur-
parent; canes, gentes, quos Iudæi immundos dicebant, qui vlcera, id est, passionē Domini in eius cor-
poris & sanguinis Sacramento, per totum orbem suauitate deuotissima lambunt, sinus Abrahæ secre-
tum Patris, quo Christus resurgens assumptus est. Dicitur autem portatus ab Angelis, quia hoc Angeli
annunciauerunt discipulis. Greg. in ho. Lazarus, gentilis populus, vulnere ruptio, peccatorū confes-
sio. non dantur ei micæ diuitis: gentiles enim ad cognitionem legis superbi Iudæi non admittebāt: ca-
nes, prædicatores & doctores, qui dum instruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt: Abrahæ
sinus, secreta requies. videri ibi Lazarum diues: infideles enim super se in requie fideles arcedunt, id quæ
à longe, quia per meritum eō non attingunt; ardent in lingua, quia verba legis in ore tenuerunt, sed
non seruauerunt Chry. quinque fratres, quinque sensus, qui in tormenta mittunt, nec possunt saluari,
nisi aliquis ab inferis resurrexerit, Christus. s. Ambros. Lazarus pauper, Apostolicus aliquis, pauper in
verbo, locuples in fide: micæ, dogmata fidei; diues, hæretici, qui diuinis abundant sermonibus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

46. s. locum habuerunt, posthac alia bona promittuntur, violentiæ opus est, & abnegatione omnium re-
rum: temporalium, &c. 47. s. tempore. 48. id est, annuciatur.

⁸⁰ crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham, Fili, ⁸¹ recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic ⁸² consolatur, tu verò cruciaris: & in his omnibus, inter nos & vos chaos magnum firmatum est: ut hi qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transire. Et ait, Rogo ergo te Pater, ut mittas eum in domum patris mei: habeo enim quinque fratres, ut testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham, ⁸³ Habet Moysen & Prophetas, audiant illos. At ille dixit, Non pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poenitentiam agent. Ait autem illi, Si Moysen & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

80. Basil. condignum primum redditur diuiti, vice lyre sonantis, gemitus; vice potus, desiderium stillæ. Chry. non quia diues fuerat, torquetur, sed quia misertus non fuit. Greg. in ho. quantū punietur qui aliena diripit, si damnatur qui propria non largitur. 81. Chry. vide Patriarchæ bonitatem, filium vocat, non tamen præbet auxilium ei qui se remedio priuauerat. Greg. Nyss. quia non fuit misertus pauperis, non exauditur. 82. Chry. quæ vera bona putabas: significatur etiam, istum si quid boni fecit, recepisse in hoc mundo eius præmium, Lazarum verò si quid peccauit, dedisse poenas. Greg. in hom. mali in hac vita bona recipiunt: omne enim suum gaudium felicitatē transitoriam putant. 83. Chry. diuitis iudicio qui mala æstimabat. Aug. 2. de q. Euan. Lazarus intellexit seculi labores & ærinas poenam esse peccati. 84. Int. inter pauperem & diuitem chaos est, quia post mortē, nequeunt merita mutari. Ambr. & Chry. post misericordiam Dei, in propriis studiis sperandum est de salute. 85. Theoph. mansiones non parum differre. 86. Chry. non enim dissolui potest, vel concuri. 87. videmus nos quid fugerimus, vos quid perdidideritis, & nostra gaudia cumulant vestra tormenta, vestra autem tormenta nostra gaudia. Greg. in ho. Transire iustorum est per misericordiam ire, & velle liberare, sed ita Dei iustitiæ coniunguntur, ut nulla ad reprobos compassione moueantur. Aug. 2. de q. Euang. per incommutabilitatem diuinæ sententiæ nullum misericordiæ auxilium iusti, etiam si velint præbere, possunt peccatoribus, nam illud, ut recipiant vos in æterna tabernacula, non de superbis & immisericordibus scriptum est. Glo. iustorum beatitudinem nō offuscat aspecta poena reproborum, quia cum iam compassio miseriæ non erit, minuire bonorum latitiam non valebit. 88. Theoph. conuincuntur hinc Origenis sequaces, qui dicunt terminum esse imponendum suppliciis. 89. Aug. 2. de q. Euang. non credit se posse laxari ab inferis ad prædicandam veritatem. 90. Greg. in ho. Reprobos mentem poenam suam quandoque erudit ad charitatem. Notandum verò, ad poenam seruata huic cognitionem & memoriam: cognouit enim Lazarum in gloria quem despexit, ut magis puniretur; meminere etiam fratrum quos reliquit. Greg. Nyssen. Lazari anima non est de rebus relictis sollicita, diues etiam post mortē à vita carnali detinetur. Aug. de cura pro mortuis. Erat isti cura de viuis, quamuis quid agerēt omnino nesciret, sicut nobis est cura de mortuis, quamuis quid agant omnino nesciamus. Abraham verò sciebat esse hic libros Prophetarum, & diuitem fuisse in deliciis, Lazarum autem in doloribus, indicante ei hoc Lazaro, aut Angelis, vel Dei spiritu reuelante. Glo. Seruatur diuiti ad poenā & cognitio pauperis quem despexit, & memoria fratrum quos reliquit, ut de vita despecti gloria, & de poenā inutiliter amatorum amplius torqueatur. 91. Chry. i. scripta Moisaica, & Prophetica. Ambr. apertè declarat Dominus verus testamentum esse fidei firmitatem, retundens perfidiam Iudæorum, & hæreticorum nequitias. 92. Int. qui verba Dei despexerat, hæc audire non posse suos sequaces æstimabat. Greg. in hom. & Chry. ex his quæ passus ipse fuerat scripturas contemnens de fratribus diiudicabat. 93. Chry. Hoc ostendunt Iudæi qui Lazarum volebant interficere, & considera quòd si sciret Deus, mortuos resurgentes prodesset viuentibus, non hoc omitteret: sed si resurgerent mortui crebrò, contemneretur, & diabolus facilè homines deciperet per fallacias.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

x. Greg. in hom. Iudæi quia Moysi verba spiritualiter intelligere contempserunt, ad eum de quo Moyses scripsit, non peruenerunt.

Dixit autem Dominus, Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro, Eradicare, & transplantare in mare: & obediet vobis. Quis autem vestrum habens seruum arantem aut pascentem boues, qui regresso de agro dicat illi, Statim transi, & recumbe: & non dicat ei, Para quod cœnem, & præcinge te, & ministra mihi, donec manducem & bibam: & posthæc tu manducabis & bibes? Numquid gratiam habet seruo illi, quia fecit quæ ei imperauerat? Non puto. Sic & vos cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite, Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus. Et factum est dum iret in Hierusalem, transibat per mediam Samariam & Galilaam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

12. Theoph. ostendit eos bene petisse, & debere constanter credere. 13. Chry. granum sinapis paruum quâritate, potestate magnû; insinuat ergo minimû fidei magna posse. Beda. Fides perfecta vt granum sinapis; in facie enim humilis, & in pectore feruens. 14. Int. species pro genere; quia fides consummata etiam elementis imperare potest. 15. Chry. non fecerunt hoc Apostoli, quia opus non erat; sed maiora fecerunt. Cur vero Dominus tribuit hoc minimæ parti fidei, cum Paulus montem transferre tribuat omni fidei? nō hoc fecit Paulus, quia tota fides hoc solum possit, sed quia carnalib. id magnum videbatur. 16. Theoph. præmonet ne superbiant in suis virtutibus. 18. Int. s. a labore. 19. Int. s. ad mensam. 20. Int. potius. s. 23. Int. q. d. quid mirum si fecerit seruus quod debet, cuius est laborare, & assidue seruire. Cyril. per hoc morbus superbiæ tollitur: si enim debitum non persoluis, periculum imminet; si persoluis, nullam gratiam facis, iuxta illud: Si euangelizauero, non est mihi gloria. 24. Int. quia empti pretio. 25. Int. quia bonorum operum non eget Deus. vel quia nō sunt condignæ passionēs huius temporis ad futuram gloriam quæ reuelabitur in nobis. Beda. Hæc est igitur ia hominibus fidei perfectio, si omnibus præceptis impletis, imperfectos se esse nouerint. Glo. quanto fides est foris virtutibus excellentior, tanto conscientia intus fit humilior. 26. Cyril. Petit Deus à nobis famulatum iure seruitij; sed quia clemens & bonus est, honores laborantibus pollicetur. 27. Titus. ostenduntur Samaritani beneuoli, Iudæi autem prædictis beneficiis ingrati.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

13. **G**LO. Fides pressuris trita quantum intus ferueat ostendit. granum quidem sinapis tritum & cribratum, tepidatq; & pingui multæ aquæ admixtum, noxium de capite humorem purgat; si ieiunus contra solem vel in balneo gargarizes: sic fides, tentationis pistillo probata, & à leuium cogitationum superficie cribro discretionis castigata, & dilectionis melle dulcorata, vitiorum sentinas de corde exhaurit. 14. Beda. Morus, cuius colore sanguineo fructus & virgulta rubent, Euangelium Crucis, quæ per fidem Apostolorum, de Iudæis ubi velut in stirpe generis tenebatur, verbis prædicationis eradicata, & in mare gèrium plantata est. Amb. fructus mori primò albet in flore, maturitate nigrescit: sic diabolus ex albèti naturæ flore præuaricatione deiectus, terro inhorruit odore peccati. Chry. vt mori frondib. vermes aluntur, sic diabolus per cogitationes ab eo exortas, alit in nobis vermè perpetuum: sed hanc morum potest fides ab animabus euellere, & in abyssum demergere. Glo. mori folia serpenti subiecta necem inferunt, & verbû crucis cuncta noxia tollit. 17. Beda. seruus de agro egreditur, cum intermissis, ad tempus opere prædicandi, ad conscientiam doctorem recurrit, sua secum acta vel dicta retractans, cui nō statim Dominus dicit, transi de hac vita, & recumbe in æterna sede. 1. Beda. iubet post laborem apertæ locutionis, humilitatem quoq; considerationis propriæ exhibere; tali cœna Dominus pasci desiderat. Aug. 2. de q. Euan. ministrantibus i. euangelizantibus seruis suis, manducat & bibit Dominus confessionem & fidem gentium. 21. Beda. i. mentem à fluctuantibus cogitationibus, quib. operum gressus in pediri solent, constringe. 22. Int. q. d. postquam tua prædicatione, & compunctione reffectus ero, tunc tandem æternis meæ sapientiæ epulis reficietur. Beda.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

b. s. coniunctam cum fiducia. 13. s. ita vehementem, & incendientem, vt incendit sinapis deuorata. m. 130, etiamsi feceritis, vel cum in aliqua re feceritis. n. s. extra castellum, nec enim talibus ingredi licebat.

Ecce enim ⁴³ regnum Dei intra ⁴⁴ vos est. Et ait ad discipulos suos: Venient ⁴⁵ dies quando ⁴⁶ desideretis videre vnum diem Filij hominis: & non videbitis. Et dicent vobis, Ecce ⁴⁷ hic, & ecce illic. ⁴⁸ Nolite ire, neque secedimini. nam sicut fulgur coruscans sub cælo, in ⁴⁹ ea quæ sub cælo sunt, fulget: ita erit Filius hominis in die sua. Primum autem oportet ⁵⁰ illum multa pati: & reprobari a generatione hac. Et sicut factum est in diebus ⁵¹ Noë, ita erit & in diebus Filij hominis. Edebant, & bibebant, vxores ducebant, & dabantur ⁵² ad nuptias: vsque in diem qua intrauit Noë in arcam: & venit diluuium, & perdidit omnes. Similiter sicut factum est in diebus

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

43. Int. Regnum Dei seipsum dicit, intra ipsos positum, & in cordibus eorum qui crediderunt regnantem. Beda. ¶ Glo. quando vterus Iudex omnium nunc regnat in cordibus fidelium. 44. Cyril. i. in vestris affectibus, & in potestate vestra est id capere; potest quilibet iustificatus, & virtutibus ornatus obtinere regnum cælorum. Greg. Naz. indita est nobis læticia per Spiritum sanctum, velut imago, & artha perennis lætitiæ. 45. Int. quos etiam intelligimus de aduentu quæsisse, & isti sunt Petrus, Iacobus, Andreas, & Iohannes, vt Marcus testatur. Cyril. vult discipulos paratos esse ad patientiam, vt intrare valeant regnum cælorum. * Glo. noluit dicere quando veniret, sed venturum dixit, vt terrorem incuteret. 46. Cyril. s. persecutionis. 47. Cyril. s. illius temporis quo conuersabatur cum illis. Theoph. Cum essent cum Christo, sine sollicitudine vivebant, erantque tranquillum tempus illo protegente. Beda. vna dies est in gloria, nulla enim illic tenebrarum interruptio: desideranda quidem dies illa, sed non debemus somnia nobis fugere, quasi instet dies Domini. Glo. fuerunt qui computantes ætates, certum diem & horam consummationis seculi se dicerent inuenisse. 48. Int. s. pseudo prophetæ. 49. Int. i. in hac persona, vel in hoc tempore est Christus. Glo. multi hæretici fuerunt, & futuri sunt se Christos asserentes, quorum primus Simon Magus, vltimus Antichristus. 51. Int. s. cum illis vt credatis quæ dicunt. 52. Int. s. vitam eorum. Euseb. q. d. adueniente Antichristo, si fama volat, quasi apparuerit Christus, ne sequamini: non enim Christus amplius in terræ angulis cõuersabitur, sed subibit totum orbem claritas aduentus eius replebit. 53. Int. s. subito, coruscus, vt nullus in sua mente latere permittatur, quin iudicis fulgore penetretur. Beda. ¶ Euseb. Non apparebit Christus super terram ambulans, sed vniuersaliter irradiabit, ostendens cunctis iubare propriæ Deitatis. Beda. Iudiciũ in aëris medio geretur, iuxta illud, Rapiemur obuiam Christo in aëra. potest & hæc responsio accipi de aduentu quo venit Christus quotidie in Ecclesia, quam in tantum sæpe hæretici turbant, vt fideles Christum desiderarent, si fieri posset, vel vno die redire ad terras, & per seipsum docere; sed hoc dicit non esse opus; prædicato nimirum Evangelio per orbem. 54. Int. q. d. ita clarus veniet, sed ad hanc claritatem oportet venire per passionem; & si diligitis hanc gloriam, ne pro hac timeatis pati mortem. 55. Int. non tantum Iudæorum, sed omnium reproborum a quibus quotidie patitur Christus in suo corpore. Beda. inferit verò, de passione sua loquens, de gloria aduentus sui, vt dolore passionis spe clarificationis mitiget. 57. Int. id est, sic fiet impiis. aa. Amb. non damnatur alimenta, aut coniugia. hic enim successiones, illic naturæ subsidia sunt; sed in omnibus modus queritur, quidquid abundantius est, a malo est. 58. Int. s. sic fiet impiis. Euseb. vtitur secundo exemplo, ne putaretur iterum futurum diluuium ex aqua: superueniet enim ira Dei, igne cælitus demisso.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

56. Beda. Arcam Noë ædificat. i. Ecclesiam Christus, ligna fideles, ingreditur hanc consummatam, in die iudicii sua præsentia illustrans. & qui luxuriabantur cum arca ædificaretur, & sanctis certanibus insultabant, eis coronatis plecentur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

43. suprà de secundo aduentu, nunc de primo loquitur. q. d. quamquam iam venit. vel ecce venit, & non deprehenditis, multo minus secundo venientem poteritis prauideri. 44. i. in medio vestrum Christus, ncl inter vos tamdiu suam exerit virtutem. 47. Gre. vnum diem. s. quibus nunc vobiscum sum, meaq; estis protecti præsentia. vel. q. d. meam vel vno die præsentiam optabitis, in periculis, & dubijs constituti: loquitur autem de omnibus fidelibus. v. i. ex vna cæli plaga coruscans fulget, vsque in alteram. x. id est, secundo aduentu. 55. s. Iudæorum, vel reproborum.

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

SENS. MYST. IN CAP. XVII.

ditur;

ditur; quæ si sancta est, & nullis maculata delictis, triticum tale molit, quod solis æterni calore torridum, bonam Deo similitudinem offert; si autem est obnoxia delictis, triticum madefactum, & gravi humore corruptum molitur, nec potest interiora ab exterioribus separare. 74. Ambr. duo populi in agro, id est, mundo, fidelis. s. & infidelis. Aug. 2. de q. Euang. Lectus, otium & quies, quam quidam eligunt, nullis negotiis occupati: molentes sunt, qui in temporalium negotiorum orbe & circuitu versantur, agentes quæ sunt huius seculi, quos quia regi expedit consiliis peritorum, seminarum nomine significantur; in agro sunt, qui in Ecclesiæ ministerio operantur, de qua agricultura Apostolus, Dei adiutores sumus, Dei agricultura estis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

61. s. Dominus. 63. pro illo tempore. s. quo cæperit orbis commoveri. cc. pro supplex. Heb. 72. Hinc quidam colligunt Christum nocte venturum. dd. sicut erat obuiam Christo. ee. q. d. etiã in vilissimo vita genere suos habet Christus. ff. i. simul. 75. pro quo. s. assumuntur. 77. pro, cadaver. sic Gra. σῶμα, pro πῶμα.

CAP V T XVIII.

DICEBAT autem & Parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare, & non deficere, dicens: Iudex quidam erat in quadam ciuitate, qui Deum non timebat, & hominem non reuerbatur. Vidua autem quædam erat in ciuitate illa: & veniebat ad eum, dicens: Vindica me de aduersario meo. Et nolebat per multum tempus, Post hæc autem dixit intra se: Et si Deum non timeo, nec hominem reuereor: tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in nouissimo veniens suggillet me. Ait autem Dominus: Audite quid iudex iniquitatis dicit: Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, & patientiam

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

1. IN T. de iudice, qua ad orandum inuitabat. Theophyl. ærumnarum, & periculorum meminit, horum ergo remedium subdit, quæ est iugis oratio. Aug. 2. de q. Euang. parabolæ aliquando secundum similitudinem ponuntur, hic iudex iniquus ex dissimilitudine adhibetur. 2. Int. s. ad declinanda præcumerata incommoda. Chry. vult Dominus te rogando accipere quod impartiri desiderat. Quanta tibi felicitas concessa est orationibus fabulari cum Deo; quod desideras postulare? Beda. semper orat qui canonicis horis orare non desistit, aut qui semper secundum Deum operatur. Glos. semper orat, qui semper bene agit. 3. Theoph. multi non timeant Deum, sed humano pudore cohibentur à peccatis. 4. Glo. q. d. dixi me facturum vindictam iustorum, sed illi erunt valde pauci, cum venero ad iudicium. 5. Beda. non dubitat Dominus, sed arguit sic & nos aliquando dum increpamus, velut dubitantes loquimur, ut si dominus seruo dicat, forsitan sum Dominus tuus.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

4. **A**VG. 2. de q. Euang. vidua, Ecclesiæ, quæ desolata videtur donec veniat Dominus, qui nunc in se recto curam eius gerit: cupit verò vindictam, ut omnes scilicet mali pereant, aut conuersione ad iustitiam, aut amissa potestate. Cyril. quoties aliqui contra Dei gloriam peccant, tunc Deum adiuuas, postulantes subsidium, & exclamantes contra impugnantes eius gloriam. Theoph. vidua secundum quosdam, anima, quæ virum pristinum, id est, diabolum exclusit, ob hoc ei aduersantem, quod ad Deum accedat; Deus iudex, qui neminem timeret, nec hominis personam accipit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

1. s. exemplum, seu similitudinem. a. s. discipulos. b. pro, docens oportere. c. id est, ob dilationem rei petit a animo descere, & succumbere. Grac. ἐκκαίνω. id est, defende. e. s. qui mecum in iudicio certat. f. id est, cogitavit. g. non solum impius, sed etiam impudens. l. pro, tandem, vel perseveranter. Grac. εἰς τέλος. 5. id est, ut iniret, seu obtundat, & radio afficiat. est autem suggillare percutiendo lividum reddere. Grac. ἐκκοιλάω. m. pro, iniquus, Heb. n. pro, sui. s. liberatione.

habebit in illis? Dico autem vobis, quia citò faciet vindictam illorum. Verumtamen Filius hominis veniens, putas inueniet fidem in terra? Dixit autem ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti, & aspernabantur ceteros, parabolam istam, dicens: Duo homines ascendebant in templum, vt orarent: vnus Phariseus, & alter Publicanus. Phariseus stans hac apud se orabat: Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri hominum: raptores, iniusti, adulteri: velut etiam hic publicanus. ieiuno bis in sabbatho: decimas do omnium quæ possideo. Et publicanus à longè stans, nolebat nec oculos ad cælum leuare: sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic iustificatus.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

6. Int. de perfecta fide dicit. Aug. de ver. Dom. Perfecta enim fides vix inuenitur in terra. Beda. Cùm Christus apparuerit, magna erit raritas electorū. Aug. de verb. Dom. adicit hoc Dominus, vt ostenderet orationem perire, si fides deficiat: ergo vt oremus, credamus; & vt fides non deficiat, oremus. Fides fundit orationem, oratio fidei impetrat firmitatem. 7. Aug. de verb. Dom. quia fides non est superborum, sed humilium, de humilitate contra superbiam parabolam subiicit. Theoph. quia superbia plustquam alia passiones vexat hominum mētes, crebrius de hac monet. Glo. ne quis ob proximè dicta sibi de fidei cognitione, vel cōfessione blandiatur, ostendit à Deo nō fidei verba, sed opera examinanda, inter quæ maximè regnat humilitas. 10. Theoph. & non totum Deo tribuebant. 11. Int. cū tamen parua bona facerent. 12. Int. vterque fidelis, sed vnus verbo tenuis, alius & facto. 13. Græc. supra docuit orationis diligentiam, nunc quemadmodum orādum sit. 14. Theoph. notatur eius elatus animus; ipso enim habitu superbus videbatur. 35. Basil. non apud Deum. 16. Int. si reprehenditur, qui superbè gratias agit, quid ergo ille qui impugnat gratiam? Aug. de verb. Dom. nec reprehenditur, quia Deo gratias agebat, sed quia nihil sibi addi cupiebat. Qui dicit, ego me iustum facio, peior est Phariseo, qui superbè se iustum dicebat, sed inde tamen Deo gratias agebat. 8. Int. quid est ceteri homines: nisi omnes præter ipsum. q. d. solus sum iustus. Aug. de verb. Dom. ¶ Greg. 23. Mor. cap. 7. quatuor sunt quibus arrogantium tumor demonstratur, cū. 1. bonum, aut à se habere existimant, aut pro suis meritis acceperisse, aut se iactāt habere, quod nō habent; aut de peccatis cæteris, singulariter videri appetunt habere quod habēt. 17. Int. ecce ex vicino publicano maior tumoris occasio, qui ascendit orare, nō Deum rogat, sed se laudat, insuper & roganti insultat. Aug. de ver. Dom. ¶ Chry. nō satiauerat eius nō Deum rogat, sed se laudat, insuper & roganti insultat. Aug. de ver. Dom. ¶ Chry. nō satiauerat eius contemptum tora humana natura, sed & publicanum aggressus est, multa autem mala facit, qui aliis conuiciatur. Primò, audientem reddit peiorem: si enim peccator est, latatur inuento criminis collega: si iustus, extollitur de se magna putans. Secundò, Ecclesiæ communitatem lædit, hanc enim vituperant, qui audiunt. Tertiò, Deum blasphemari facit. Quartò, illum cui conuiciatur impudentiorem facit, & sibi aduersarium. Quintò, se statuit pœnæ obnoxium. 18. Theoph. i. hebdomada: ieiunabant verò Pharisei secunda, & quinta feria. 19. Greg. 19. Mor. cap. 17. ciuitatem cordis insidiantibus hostibus per elationem aperuit, quam frustra per ieiuniū, & orationem clausit. frustra munita sunt cætera, si per vnum locum aditus pater. 20. Aug. de verb. Dom. hunc conscientia remouebat, sed pietas applisi per vnum locum aditus pater. 20. Aug. de verb. Dom. hunc conscientia remouebat, sed pietas appli- 21. Theoph. alio tamen animo quàm Phariseus. 22. Theoph. indignos censens superna visio- 23. Theoph. cor quodammodo pungens, & ex- 24. Chry. audierat contemnentem se publicanum, nec indignatus est: vultus deregat, medici- 25. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 26. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 27. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 28. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 29. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 30. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 31. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 32. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 33. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 34. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan- 35. Int. ad comparationem illius. Aug. de verb. Dom. quid mirum si Deus ignoscit, quan-

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

12. Beda. Phariseus Iudæorum populus ex iustificationibus legis extollens merita sua, Publicanus gentilis, qui confitetur peccata sua.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

9. i. illorum causa. p. opportuno. s. tempore. r. pro, num. 14. sic olim orabant. 18. i. hebdomada. vide Leuit. 32. t. Græc. ἰδὼν, placatus esto. 25. i. effectus iustus, seu minus peccator. vide Esa. 16.

in domum suam ab illo, quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat exaltabitur. Afferebant autem ad illum & infantes, ut eos tangeret. Quod cum viderent discipuli, increpabant illos. Iesus autem conuocans illos, dixit: Sinite pueros venire ad me, & nolite vetare eos; talium est enim regnum Dei. Amen dico vobis, quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud. Et interrogauit eum Princeps quidam, dicens: Magister bone, quid faciens vitam æternam possidebo? Dixit autem ei Iesus, Quid me dicis bonum? nemo bonus nisi solus Deus. Mandata nosti. non occides, non mœchaberis, non furtum facies, non falsum testimonium dices: honora patrem tuum & matrem. Qui ait, Hæc omnia custodiui à iuuentute mea.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

26. Int. i. plusquam ille. Theoph. cur Phariseus paucis se laudans, condénatur, Iob verò se plurimum laudans coronatur: fecit ille criminando alios, Iob verò cogentibus amicis, & pressuris, idque ad Dei gloriam, ne homines desisterent à profectu virtutis. 28. Int. ante ruinam exaltabitur cor, & ante gloriam humiliabitur. Basil. contingit exaltari laudabiliter, mente. sper magnanimitatem erecta, cōtemptis terrenis, conuersatione cælesti, &c. Et differt hæc mentis sublimitas ab elatione arrogantium, ut corporis bene dispositi corpulentia ab inflatione ex hydropisi. 29. Chry. humilitatis nomen multiplex. est enim quædam virtus, iuxta illud, Cor contritum & humiliatum Deus non despicies. Est & humilitas ab ærumnis, iuxta illud, Humiliaui in terra vitam meam. Est & humilitas à peccatis, &c. quid enim humilior his qui se submitunt diuitiis, &c. 30. Chry. humilitas latronem ante Apostolos in paradysum duxit; quòd si humilitas iuxta delicta tantum potest, quid poterit iustitiæ coniuncta? & si factus coniunctus iustitiæ potest deprimere, quid faciet coniunctus peccato? Glo. Publicanus humiliter orans ad illos pertinet, de quibus dicitur, Deus non faciet vindictam electorum ad se clamantium: Phariseus verò merita iactans ad illos, de quibus dicitur, Filius hominis veniens putas inueniet fidem in terra? 31. Glo. humili magistro offeruntur infantes, ut ostendatur innocens, & simplex ætas ad gratiam pertinere. 32. Amb. non inuidia, aut mentis asperitate, sed ne Dominus comprimeretur à turbis. Glo. putabant eum offerentium importunitate lassari. 33. Int. q. d. respuenda est vestra feruitutis officiosa sedulitas, ubi Diuinitatis est iniuria. 34. Amb. nō pueritia, sed æmula puerilis simplicitatis bonitas designatur, non enim est virtus non posse peccare, sed nolle. Beda. non dicit istoum, sed talium, mores designans, non ætatem. Glo. Puer non perseverat in ira, lassus nō meminit, non mulierem concupiscit, &c. 35. Amb. de quo scriptum est, Puer natus est nobis. Basil. debemus ut pueri, qui non contradicunt, nec dispurant cum magistris, credibiliter, & obedienter doctrinam Christi suscipere. Theoph. meritò gentilium sapientes, qui nolunt fidem sine probationibus suscipere à regno Dei excluduntur. 36. Beda. audierat tantum similes puerorum regnum Dei intraturos. 37. Int. hic diues & superbus non voto discens, sed tentantis interrogat. Chry. auarum hunc dicere non verebor. hoc enim Christus ei impropere, nō autem tentatorē. 38. Amb. Deum bonum dicere debuisset. 39. Amb. de bono? utrumque ergo intelligitur dictum, quid me dicis bonum? &, quid me interrogas de bono? 40. Amb. a Deo Filius non excipitur, nec à bono Christus. Tunc intentionem illius attendens Christus, omnia quaestione, in notitiam fidei ducit. hæc enim est via ad opera. Glo. quiuis sanctus homo, comparatione Dei, bonus non est. 41. Glo. iustitia legis suo tempore custodita, non solum bona terre, sed & vitam conferebat æternam. 42. Basil. etiam fures intelligendi sunt legionum duces, vel ciuitatum gubernatores, si quid vi exigant. 43. Theoph. peccare in parentibus, quia raro contingit, vitium ponit. Amb. honor est non solum honorificentia, sed etiam largitatis; pascere parentes, si paucis, nondum reddidisti cruciatus quos pro te mater passa est. dices, quod eram parentibus collaturus, Ecce pater Deum relinquendi, si impediat deuotæ mentis affectum. 45. Beda. non est putandus mentitus, sed simpliciter confessus, ut vixerat exterius, alioqui non eum, ut Mar. ait, Christus intuitus dilexisset.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

26. pro, præ illo, seu plusquam ille. Hebr. v. pro aduocans. 37. magna auctoritatis, & potentia apud Iudeos ob diuitias. x. futura, pro imperatiuis.

Quo audito, Iesus ait ei, ⁴⁶Adhuc vnum tibi deest: ⁴⁷Omnia quaecumque habes vende, & ^{2a}da pauperibus, & habebis thesaurum in caelo: & veni, sequere me. His ille auditis, con-
^{bb}tristatus est: quia ⁴⁸diues erat valde. ⁴⁹Videns autem Iesus illum triste factum, dixit: ⁵⁰Quam
⁵¹tristatus est: quia ⁵²diues erat valde. Videns autem Iesus illum triste factum, dixit: ⁵³Quam
⁵⁴difficile, qui pecunias habent in regnum Dei intrabunt? Facilius est enim camelum ⁵⁵per
⁵⁶foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum Dei. Et dixerunt qui audiebant,
⁵⁷Et quis potest saluus fieri? Ait illis: ⁵⁸Quae impossibilia sunt apud homines, ⁵⁹possibilia sunt
⁶⁰apud Deum. Ait autem Petrus: Ecce, nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. Qui di-
⁶¹xit eis: Amen dico vobis, nemo est qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres, aut v-
⁶²xorem, aut filios propter regnum Dei: & non recipiat multo plura in hoc tempore, &
⁶³in seculo futuro vitam aeternam.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

46. Int. scilicet perfectionem. 47. Int. non partem. Beda. ut Ananias & Saphira. 2a. Basil. non quia fa-
cultates naturaliter male sunt enim Dei creatura. Non condemnantur diuitiae, sed abusus. 48. Int. f.
sic dando. 49. Athan. non magnum putemus si mundum despiciamus, tota enim terra in comparatione
caeli brevissima. Basil. dispensatio facultatum, iuxta Dei mandata, crimina delet, & regnum confert.
50. Chry. pauperibus cunctis erogare sine dilectione, imperfectum est, ut Paulus ait. Theoph. cum
paupertate oportet habere ceteras virtutes, & hoc est, sequere me. i. in ceteris esto meus discipulus.
51. Int. haec est tristitia, quae mortem operatur; haec sunt spinæ & tribuli qui semen Dei suffocant. Cy-
ril. non fuit iste capax vini recentis, sed cum esset vetus vter, tristitia ruptus est. Basil. mercator non tri-
statur cum acquirit sibi opportuna; tu pulverem dans, ut acquiras vitam aeternam tristaris? 52. Int. f.
possidens cum amore. 53. Int. qui multiplicandis diuitiis incumbunt, alterius vitae gaudia contemnunt.
54. Int. i. cum amore possident, & in eis confidunt, nec impossibile, sed difficile dicit, quia difficulter
diuitiae contemnuntur. Theoph. viscosiores sunt visco diuitiae; & vix euellitur animus occupatus ab
eis. Chry. non prohibet Dominus ditari, sed opibus seruire. 55. Theoph. nomen Graecum significat,
vel camelum, vel radentem. 56. Theoph. attende impossibile saluari diuitem. i. a diuitiis captum, & eis
seruientem, possidentem vero diuitias. s. tamquam dominium difficile: difficile enim fugere decipulas
demonis, ideo bonum est paupertas. Chry. Facilius quis in paupertate, quam in diuitiis opes contem-
nit. Aug. 2. de q. Euang. diues hic vocatur temporalium cupidus, & de his superbiens. 57. Chry. f. disci-
puli non de se, sed de toto mundo timentes. 58. Aug. 2. de q. Euang. multi quidem sunt pauperes, sed
intellegerunt omnes qui diuitias amant, etiam si adipisci nequeant, in diuitum numero deputari. 59. Int.
s. ut per se a suis cupiditatibus conuertantur. 60. Aug. 2. de q. Euang. non intrat in regnum diues cum
cupiditate & superbia, sed potest a Deo ad charitatem & humilitatem conuertere. 61. Int. etiam volun-
tatem habendi. Cyril. paucis renunciantes, proposito, & obedientia pares habentur opulentis. 62. Int.
quod perfectius est. 63. Cyril. eleuat ad spem iureiurando promittens. 64. Int. non tantum de vobis
Apostolis, sed & de quibuscumque fidelibus. 65. Int. i. omnes affectus carnis meae caritati posposuerit.
66. Beda. hinc quidam mille annorum Iudaicam fabulam commenti sunt. Cyril. qui relinquunt tem-
poralia, multiplicia charismatum dona obtinent: pro domo relicta, mansiones supernas; pro patre, cae-
lestem Patrem; pro fratribus, Christum; pro coniuge, diuinam sapientiam, a qua procreat spirituales
fructus; pro matre, caelestem Hierusalem; denique fratres & sorores in hac vita spirituali glutine con-
iunctos. Glo. carnalia pro Christo dimittens, spiritualia accipiet.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

55. Aug. 2. de q. Euang. Facilius est Christum pati pro dilectoribus huius seculi, quam hos ad Chri-
stum posse conuertere; dicitur Christus camelus, qui sponte humilioris infirmitatis nostrae oneratus
est, per acum significantur punctiones & dolores in passione suscepti; per foramen, angustia passionis.
Glo. passione velut acu, naturae nostrae quasi scissa vestimenta Christus refarcire, id est, nos reparare
dignatus est. camelus etiam gentilis populus, gibbo peccatorum deformis; diues, Iudaeus de meritis
gloriosus; angusta via, Christus.

⁶⁶ Assumpsit autem Iesus duodecim, & ait illis, Ecce ascēdimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia quę scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Tradetur enim gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: & postquā flagellauerint, occident eum, & die tertia resurget. Et ipsi nihil horum intellexerunt. Et erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quę dicebantur. Factum est autem cū appropinquaret Hiericho, cæcus quidam sedebat secus viam mendicans. Et cū audiret turbam prætereuntem, interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod Iesus Nazareus transiret. Et clamauit, dicens: Iesu Fili Dauid miserere mei. Et qui præbant, increpabant eum vt taceret. Ipse verò multo magis clamabat: Fili Dauid misere-
re mei. Stans autem Iesus, iussit illum adduci ad se. Et cū

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

66. Theoph. præuidens ex passione sua discipulos turbandos, longè antè prædixit & passionis pœnam, & resurrectionis gloriam. Chry. seorsum de passione Dominus confert cum discipulis: non enim oportebat eum sermonem diuulgari multis, ne turbarentur: prædicit verò, vt facilius sustinerēt. Cyril. & vt sciant illum prænoscere, & sponte pati; itaque seriatim passionis ordinem enarrat. Glo. prædicit, vt cū morientem cernerent, resurrecturum non dubitarent. 67. Beda. præuidebat futuros hæreticos qui Christum dicerent Legi & Prophetis docuisse contraria. 68. Isid. si tardius resurrexisset, impotentia esse videretur: celerius resurgere, summæ virtutis indicium, qui sponder solvere post triduum creditori debitum, nō fallax est, si eodem die soluat, quamquam Christus non dixit, Resurgam post tres dies, sed die tertia, resurrexit verò post sabbathum. 69. Beda. quia eius vitam maximè desiderabant, mortem eius audire nō poterant, & quia Deū sciebant, nō putabāt posse mori; & quia sæpè parabolice loquebatur, de passione dicta, allegorice ad aliud referenda esse credebant. 70. Greg. in hom. quia carnales discipuli, nō capiebant verba mysterij, venit ad miraculū, vt ad fidem solidentur. 71. Aug. 2. de q. Euan. bis factum hoc miraculum: semel in vno cæco, cū veniret in eam ciuitatem, vt hīc narrat Lucas: iterum verò in duobus, cū inde egrederetur, vt narrat Mathæus. 72. Int. q. d. homo pro hominib. factus, miserere hominis. Chry. Quis te id docuit o homo: verè Dominus illuminat cæcos. 73. Cyril. non ignorabat in Iudaismo nutritus, Deum secundū carnem de progenie Dauid nasciturum. Itaque ei, vt Deo loquitur. 74. Cyril. nocuit fides omnibus repugnare, & vtilē est pro cultu diuino pudorem deponere. 75. Cyril. sinit Christum vox inuocantis in fide.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

e. e. Amb. cæcus, gentilis populus, qui recepit amissi luminis claritatem. Greg. in hom. cæcum humanum genus; Iericho luna interpretatur, & defectum significat nostræ mortalitatis, cui dum appropinquat Dominus carne suscepta, homines lumen recipiunt, qui, si credant Redemptorem, qui dixit: Ego sum via, iuxta viam sedent: si exorant vt lumen recipiant, mendicant: turba venientem Iesum præcedens, vitiorum tumultus, qui ante aduentum Christi ad cor nostrum cogitationem nostram dissipant, & in oratione conturbant; sed quanto grauius premimur, tanto orationi ardentius insistere debemus, transit Christus, & statim transire humanitatis est, stare diuinitatis. Et transiens audiuit clamantem: per humanitatem enim vocibus nostræ cæcitatē compatiendo misertus est: illuminauit verò stans, nempe per diuinitatis potentiam, cæcus non aurum, sed lucem quæsiuit: sic nos lucem quam cum Angelis videre possumus, petere debemus, ad quam via fides est: vnde cæco dicitur, Fides tua te saluum fecit, vidit, & secutus est: est enim quod intelligas operandum. Aug. 2. de q. Euan. Iericho, Iudæa. s. mortalitas: propinquans verò morti Dominus, Iudæis solis Euangelium iusserat prædicare, quos significat iste cæcus: resurgens verò à mortuis, Iudæis & gentibus, quos duos populos significant, duos cæci commemorati à Mathæo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

71. pro. propè esset, Marcus enim narrat factum id in egressu ex Iericho, vel aliud est id miraculum. ff. sic Messiam appellabant. gg. apparet sæpè, & valide clamasse.

arborem sycomorum vt videret eum : quia inde erat transiturus. Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum, & dixit ad illum, Zachæ, festinans descende : quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. Et cum viderent omnes, murmurabant dicentes, quod ad hominem peccatorem diuertisset. Stans autem Zachæus, dixit ad Iesum : Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus. & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. Ait Iesus ad eum, Quia hodie salus domui huic facta est, eo quod & ipse filius sit Abrahæ. Venit enim filius hominis querere & saluum facere quod perierat. Hæc illis audientibus adiiciens, dixit parabolam, eo quod esset prope Hierusalem ; & quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur. Dixit ergo : Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reuerti. Vocatis autem decem seruis suis,

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

5. Cyrill. vidit animam hominis promptissimè nitentem ad sanctè viuendum. 6. Int. non inuitatus, inuitatus; quia etsi nondum audierat vocem inuitantis, audierat affectum. Amb. Tit. solam hic visionem desiderauit, sed qui nouit plus facere quàm querimus, dedit ei supra id quod expectabat. 7. Beda. ecce camelus deposita sarcina, per foramen acus transit. i. relicto diuitiarum amore, benedictionem Domini ac susceptionis accipit. Amb. diuitiæ sunt impedimenta improbis, bonis adiumenta virtutis. Chry. considera Domini bonitatem, insons cum fontibus conuersatur. 8. Chry. Audi mirabile, nondum didicit, & obedit; nempe Saluator iustitiæ radiis nequitia caliginem fugauit. 9. Chry. sciebat legem iubentem restituere in quadruplum malè ablata, nec expectat legis censuram, ipse sibi iudex effectus; habebat verò etià ex patrimonio diuitias, alioqui non potuisset in quadruplum restituere. 10. Beda. non quia de Abrahæ stirpe genitus, sed quia eius fidè imitatus; bona enim partiendo pauperibus, reliquit, vt ille, terram & domum paternam, ait verò & ipse, significans non solum iustos, sed qui ab iniustitia resipiscunt, ad promissionis filios pertinere. 11. Theoph. antea nullam habebat ad Abrahâ similitudinem. 12. Int. Non veni vocare iustos, sed peccatores. Chry. q. d. medicus veni, non iudex, ob hoc cõuiua fio languentium, patorq; factorem, vt præstem remedia. sed quomodo Paulus iubet cum fratre avaro nec cibũ sumere? s. si perster in malo. n. Glo. docet sibi magis pœnitentiã peccatorum, quàm iustitiam superbiorũ placere, latiusq; in humilibus gentibus, quàm in superbis Iudæis se regnaturum. 13. Euseb. putabant quidam in primo Christi aduentu regnũ eius venire : ostendit ergo se non prius recepturum regnum à Patre, quàm ab hominibus irer ad Patrem. Theoph. ostendit Christus se quasi Deum cognoscere suas cogitationes. Glo. docet se fidè toto orbe disperfurum, & in fine seculi iudicem omnium, regemq; venturum. 14. Cyril. quamuis seruus factus sit Deus verbum, est tamen nobilis secundum ineffabilem ortum à Patre. Basil. Est etiam nobilis, quia ex semine David. 15. Basil. non tam locali distantia, quàm rerum conditione. Aug. 2. de q. Euang. ad gentes abiit, vt plenitudo gentium intraret; reuerteretur, vt omnis Israël saluus fiat. Euseb. ascendit à terra in celos, vnde redibit apparitione secunda gloriosa. 16. Basil. s. gentium, iuxta illud: Postula à me, & dabo tibi gentes hereditate tuam. Euseb. Regnũ obtinui, dante Patre, iuxta illud Danielis: Ecce filius hominis veniebat, & datũ est illi regnũ. 17. Int. quia in fine seculi omnis Israël saluus erit. q. Glo. s. discipulis litera decalogi imbutis. g. Beda. manifestum est Iudæos semper gentium odisse salutem. h. Glo. in ea quam cõperat fidei veritate persistens.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

e. q. d. sicum satiuam, est enim ignauis saporis. dicitur & sycaminus, συκάμινος, (Hebr. נֶחְמֵץ, & סוכך-מוֹגֵץ) quod moro folijs similis sit. f. pro, ferè omnes. s. plurimi. l. pro, iam iam dabo, vel ad id deputo. m. pro, de eo. sic Ro. 10 ad Israël. pro, de Israël. Psalm. 3. Multi dicunt anima mea, pro de anima mea. 10. s. fide, imitacione, q. d. vnus ex electis Dei. o. s. discipuli. p. quo Messiam regnaturum in terra putabant. 16. id est, regni possessionem.

¹² dedit eis decem mnas, & ait ad illos: ¹⁹ Negociamini dum venio. ²⁰ Ciues autem eius ode-
²² rant eum: & miserunt legationem post illum, dicentes: ²⁴ Nolumus hunc regnare super
 nos. Et factum est vt rediret, ²⁵ accepto regno: & iussit vocari seruos: quibus dedit pe-
 cuniam: vt ²⁷ sciret quantum quisque negociatus esset. Venit autem primus, ²⁹ dicens:
 Domine, mna tua decem mnas acquisiuit. Et ait illi, ³⁰ Euge bone serue, quia in modico
 fuisti fidelis, ³¹ eris potestatem habens supra decem ciuitates. Et alter venit, ³² dicens:
 Domine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait, ³⁴ Et tu esto super quinque ciuitates.
 Et alter ³⁵ venit, dicens: Domine, ecce mna tua quam habui repositam in sudario. Ti-
 mu enim te, quia homo ³⁷ austerus es: tollis quod non posuisti, & metis quod non se-
 minasti. Dixit ei: De ore tuo te iudico ³⁹ serue nequam. Sciebas quòd ego homo auste-
 rus sum: tollens quod non posui, metens quod non seminaui:

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

18. Cyril. Ascendens dispensauit credentibus varia charismata. ¶ Cyrill. significat hic numerus in
 Scriptura perfectionem, si quis enim eum excedit numerando, ab unitate iterum inchoabit, quasi dena-
 rio perducto ad metam. Significantur ergo qui metam attingerunt diuini officij. Aug. 2. de q. Euan. signi-
 ficatur lex propter Decalogum. 20. Beda. Mina, quam Græci mnam vocant, centum drachmis appen-
 ditur: significat autem Scripturæ sermonem, quia vitæ cælestis perfectione suggerit. Euseb. datur sin-
 gulis vna, vna enim fides, vnum baptisma. 1. Glo. id est, pradicare, & à populis cõfessionem fidei, &
 morum probitatem recipite. 21. Int. i. Iudæi, ex quibus Christus secundum carnem, qui eum vsq; ad
 mortem crucis oderunt. Euseb. Iudæi, ciues, ex eadem enim progenie, & eodem ritu legis vrentes.
 22. Oderunt & me, & Patrem meum. 23. Aug. 2. de q. Euan. post resurrectionem miserunt persecu-
 tores Apostolis, & pradicacione respuerunt. 24. Cyril. Non habemus Regem nisi Cæsarem. 25. Int.
 hoc erit quādo ille qui humilis apparuit in manifestissima claritate iudicaturus adueniet. Aug. 2. de q.
 Euan. ¶ Glo. quotidie Christus accepto regno à Patre redit, peregrinantis enim in terra Ecclesiæ sem-
 per itatū conspicit. 26. Chry. duo regna Dei. Est enim Rex creationis iure, & quia iustus dominatur
 ipsi sponte subiectis, & hoc regnū dicitur accepisse. 27. Int. i. sciri faceret, tunc enim omnium opera &
 cogitationes omnibus palam ostenduntur. 28. Int. & simul de ipsis iudicet. 29. Beda. s. i. o. Doctōrū
 in circumcisionem missorum, decem mnas acquisiuit, i. populū sub lege constitutum negotiatione
 in circumcissionem missorum, decem mnas acquisiuit, i. populū sub lege constitutum negotiatione
 paratione futurorum, modicum est. 31. Int. non tua querens. 32. Amb. Animæ significantur, quibus
 iure præponitur. sicut enim Angeli præfunt, ita qui vitam meruerunt Angelorū. Aug. 2. de q. Euan. si-
 gnificatur multiplicatio intelligentiæ in ipsa veritate. 33. Beda. s. m. i. s. i. evangelizare gentibus, quas
 quinque sensibus corporis antea miciparas, cōuerterunt. hoc enim est quinque mnas acquisisse. 34. Int.
 i. ex earum animarum quas imbuisti fide & conuersatione, magnus sublimisq; esto, vt non tantum de
 tuis, sed etiam de auditorum profectibus honoretis. 35. Int. tertius seruus, sunt illi, qui post collectos
 Iudæos & gentes, negligenter vtuntur commissio pradicacionis officio. 36. Aug. 2. de q. Euāg. sunt
 quidam sibi peruersè bladiētes, dum putant sufficere vt de se quisque rationem reddat, nec esse opus
 aliis prædicare, & ministrare. v. Beda. s. i. e. n. t. i. pradicandi vel suscipere renuit, vel susceptū non bene gerit. 37. Int.
 q. d. cogitavi arduum esse viam quæ ducit ad vitam, & quòd quāto gradus altior, tanto casus grauior.
 38. Aug. 2. de q. Euan. q. d. video etiam inexcusabiles esse apud te, quibus non est data lex, neq; Euā-
 gelium prædicatum, per creaturam enim poterant cognoscere creatorem. 39. Int. quia piger ad exer-
 cendum officium, superbus ad accusandum Domini iudicium. Beda.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

20. Græ. mna, Latine mina, continet centum drachmas. Heb. מנה. Est autem Mina Hebraica dupla ad At-
 ticam. 1. s. lucro operam dantes. 23. pro legates. qui s. dicerent, ne amplius rediret. 28. pro, lucificasset
 negociando. s. vox laudantis, q. d. rectè sanè. t. pro, esto. 38. q. d. tantum abest, vt sinas perire tuā,
 etiam aliena rapis.

& quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, & ego veniens cum vsuris vtique exegissem illud? Et adstantibus dixit, Auferte ab illo mnas, & date illi qui decem mnas habet. Et dixerunt ei, Domine, habet decem mnas. Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur, & abundabit: ab eo autem qui non habet, & quod habet, auferetur ab eo. Verumtamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me. Et his dictis, præcedebat ascendens Hierosolymam. Et factum est cum appropinquasset ad Bethphage & Bethaniam, ad montem qui vocatur Oliueti, misit duos discipulos suos, dicens: Ite in castellum quod contra vos est: in quod introeuntes, inuenietis pullum asinæ alligatum: cui nemo vquam hominum sedit: soluite illum, & adducite. Et si quis vos interrogauerit, Quare soluitis? Sic dicetis ei, Quia Dominus operam eius desiderat.

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

40. Beda. q. d. si me sciebas aliena sectari, cur non cogitasti me mea diligentius quaesitum? 41. Beda. Eloquia Domini casta, argentum igne examinatum. x. Glo. non tuam. vnde Apostolus, Si quis loquitur, quasi sermones Dei. 42. Beda. i. propter, & parata corda. Aug. 2. de q. Euang. i. professionem religionis, quæ est tamquam publicè propofita ad vsum necessarium saluti. 43. Chry. in diuinis eloquiis nō solum ad custodiam obligamur, sed etiam multiplicare monemur. Beda. Verbi auditor necesse est vt cum vsuris soluat operando; vel alia studeat intelligere ex auditu. 44. Int. i. merita discutiens. bb. Chry. Deus non ipse pœnas irrogat, sed mediantibus Angelis. cc. Glo. collatam gratiam amittit, qui prædicando aliis communicare neglexit. augetur verò illi qui in ea laborauit. 45. Beda. abundantia gratiæ quam modò repidè exerceamus. Iudæorum doctoribus, cum Iſaïel saluus fiet, confertur. 46. Int. i. vrenti eo quod habet. Aug. 2. de q. Euang. 47. Theoph. s. vt fiat lucri maioris occasio, Domino plura decuplans. 48. Int. i. qui non vitur. Aug. 2. de q. Euang. 49. Theoph. si inuigilauerimas, virtutes, & dona Dei multiplicabimus: si reparamus, extinguemus. 50. Int. i. Iudæos, & omnes nolentes ad Christum conuerti. 51. Theoph. etiam in hoc mundo mactati sunt ab exercitu Romanorum. Chry. pater Patrem & Filium eadem facere: Pater enim ad vineam destinat exercitum; Filius hostes coram se trucidari facit; est autem hanc parabola alia: b ea quæ narratur de talcitis à Matthæo. 52. Beda. ostendens etiam de eius ciuitatis euentu parabola fuisse præmissam, quæ & ipsum erat occisura, & hostili gladio peritura. 53. Beda. locus erat Sacerdotum in monte Oliueti, interpretatur autem domus maxillarum, maxillas enim sacerdotibus dari lex præcipit. 54. Beda. ciuitas est, seu vilula ex latere montis Oliueti, interpretatur autem domus obedientiæ. 59. Tit. non potest aliquis resistere Deo, quæ sua sunt euocanti.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

55. Int. venit ad montem Oliueti, vt nouellas oliuas in sublimi virtute plantaret. Amb. & fortè ipse mons Christus est. 56. Int. propter scientiam veritatis, & munditiam operis, vel geminæ dilectionis sacramentum toto orbe prædicandum, vel propter duos ordines prædicatorum; vnum in circumscriptione, alterum in gentibus. Theoph. Prophetas & Apostolos. 57. Int. alieni alligant, vt possideant; Christus soluit, vt teneat. 58. Int. Quæcumque solueritis in terra, erunt soluta & in celo. Amb. Solui non poterat, nisi iussu Domini; soluit manus Apostolica pullum, i. gentilem populum, in quo nemo sedit: quia nullus eum, antequàm Christus ad Ecclesiam vocauit; alligatus verò perfidiæ vinculis tenebatur. Glo. nullus federat: nullus enim stolticiæ eius deprimendo correxerat, & in viam vitæ arctam ire coëgerat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

42. pro. mensariis, qui mutuant pecuniam, aut commutantes lucrantur. 43. in parabolarum applicatione tantum sumendum quod propofito seruit. hic ergo non vsure exemplum, sed Domini voluntas lucrum volentis, & serui ignauiam condemnantis. 44. s. à mensariis. a. n. s. quod non posui, &c. vel pecuniam, quæ autè xpcian ex eo opus habet. 46. s. vt debet. d. d. abundat, more Hebræo. e. e. pro. ex aduerso. f. f. Grac.

⁷¹ Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides ⁷² clamabunt. Et vt appropinquauit, videns ciuitatem, ⁷³ fleuit super illam, dicens: Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, ⁷⁴ quæ ad pacem tibi, nunc autem ⁷⁵ abscondita sunt ab oculis tuis. Quia ⁷⁶ venient dies in te: ⁷⁷ & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te; & coangustabunt te undique: ⁷⁸ & ad terram prosternent te; & filios tuos qui in te sunt, & non relinquent in te lapidē ⁷⁹ super lapidem: eo quod non cognoueris tempus visitationis tuæ. Et ingressus in templum, ⁸⁰ cepit eicere vendentes in illo & ementes, dicens illis: Scriptum est, Quia domus mea, domus orationis est.

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

71. Theoph. q. d. non sine causa me sic laudant, sed commoniti virtutibus quas viderunt. 72. Beda. factum hoc dum Christo crucifixo petra scissa fuit, & monumenta aperta. Amb. obmutescuntibus Iudeis post Domini passionem, viui erant, secundum Petrum, lapides clamaturi. 73. Orig. Beatitudines omnes suo firmavit exemplo. dixerat: Beati flentes, itaque flet. Cyril. Fletu misereri se eorum declarat. 74. Int. ruinam quæ imminet. Gregor. in hom. 75. Int. sub. fleuisses, quæ modò exiuitas. Gregor. in hom. 76. Cyril. habebant velamine obuiubilatum cor, nec digni erant qui in Scripturis Christum intelligerent. 77. Greg. in hom. cum se carnalibus voluptatibus daret, quæ ad pacem esse poterat & habebat. Euseb. notat suum aduentum ad pacem totius mundi factum, quam isti, quia recipere noluerant, dicuntur eis fuisse abscondita, &c. 77. Int. f. superuentura miseria. Greg. in hom. si mala imminenti videret, læta in præsentibus prosperis non esset. 78. Int. Ecce poena, quam imminenti ignorat. 79. Int. f. Romani Principes. Gregor. Illa enim subuersio describitur, quæ à Vespasiano & Tito facta est. Euseb. Scripsit de his Iosephus, vt geita sunt, consonè prædictis à Christo. 80. Greg. ibi nunc ciuitas constructa est, vbi extra portam Dominus fuerat crucifixus, prior illa funditus est euersa. 81. Theoph. f. mei aduentus, qui veni saluaturus. Euaferunt omnes qui in Christum crediderunt illa pericula. 82. Gregor. in hom. ostendit ruinam populi maxime ex sacerdotum culpa fuisse. Glo. ostendit vnde radix perditionis processerit. Theoph. fecit etiam hoc Dominus in principio prædicationis, vt narrat Iohannes, sed non fuerant ex præcedenti admonitione correcti.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

73. Gre. non cessat Christus per electos suos plangere, dum quosdam ex bona vita ad mores reprobos peruenisse considerat: suam verò diem hinc habet anima perueria quæ transitorio gaudet in tempore, cui ad pacem sunt quæ adfunt, dum ex rebus temporalibus lætatur. 79. Orig. inimici spiritus nequam. Greg. maligni spiritus exeunt à corpore animæ obsident, & ante mentis oculos perpetratas iniquitates reducentes, coarctant; vider in extremitate vitæ à quibus hostibus circumclusa sit, sed non potest eua-
dere, quia in non potest bona operari: tunc ad terram prosternitur; caro enim, quam suam vitæ credit, redire ad puluerem vrgetur: tunc lapis non relinquetur super lapidem. i. omnis cogitationē illicitā constructio dissipabitur; deniq. in extremo vitæ inimicis traditur, quia visitationis suæ tempus non cognouit, visitat autē Dominus prauā animā assidue præcepto aliquando flagello, aliquando miraculo. 82. Greg. in hom. templum Dei in ciuitate, in plebe fidelium vita religiosorum. sunt autem qui religionis officium in cōmercium terrenæ negotiationis trahunt, & domum Dei speluncam latronū faciunt, qui ibi malitiæ gladiis occidunt proximos, quos orationis intercessione viuificare deberent: est etiam templum mens fidelium. Glo. conscientiam facit speluncam latronum, qui illud meditantur agere, vnde possit innocentem lædere. Orig. eicitur qui vendit columbas. i. Spiritus sancti donum. Amb. mulai i. sunt qui de pecunia Domini. i. Scriptura diuina luctum querunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

o o abundat phrasi Hebr. & Græc. sic Hispani, la si tu supiesse. i. quod si tu scires, pro si tu scires. pp. quæ. f. à Deo visitaris, coniungendum autem cum quæ ad pacem. 76. f. pertinent, vel faciunt. f. autem, pro uti-
nam, seu, o si, q. d. o si scires in hoc tempore quæ ad pacem tuam, & felicitatem perueniant abscondita tibi
sunt, quia non vis cognoscere. 78. vel abundat, vel redditur causa fletus. i. q. i. supra, vel contra. 79. Græc.
Circumdabunt inimici tui vallum tibi, & ingent te. r r i. angustæ continentur. i. i. ciuitas, sic filia Ieru-
salem, ciuitas enim velut mater ciuium. 80. hyperbole. t. t. abundat. r. alias sapē.

⁸³ Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens⁸⁴ quotidie in templo. Principes autem Sacerdotum, & Scribæ, & Principes plebis quærebant illum perdere : & non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

83. Int. qui ad hoc in templo residetis, vel vt nō dantes munera corporaliter persequamini, vel dantes spiritualiter necetis. 84. Int. quia Dominus nec indignis verba prædicationis subtrahit, post rigorem disciplinæ perseuerat in gratia docendi. Greg. in hom. 85. Int. quia quotidie docebat in templo, & eiiciebat latrones, & recipiebat laudem turbarum. 86. Beda. q.d. timebant populi tumultum, & ideo non inueniebant quid facerent: vel ideo quærebant perdere, quia suo magisterio neglecto, plures ad eum audiendum confluere cernebant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

vv. id est, primates ciuitatis. xx. id est, pendens ab eius ore.

CAPVT XX.

Factum est in vna dierum docente illum populo in templo, & euangelizante : conuenerunt principes Sacerdotum & Scribæ cum senioribus, & aiunt, dicentes ad illum : Dic nobis in qua potestate hæc facis? aut, quis est qui dedit tibi hanc potestatem? Respondens autem Iesus, dixit ad illos, Interrogabo vos & ego vnum verbum. Respondete mihi, Baptismus Iohannis de cælo erat, an ex hominibus? At illi cogitabant intra se dicentes, Quia si dixerimus, De cælo, dicet, Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus, Ex hominibus; plebs vniuersa lapidabit nos: certi sunt enim Iohannem Prophetam esse. Et responderunt se nescire vnde esset. Et Iesus ait illis: Neque ego dico vobis in qua potestate hæc facio. Cæpit autem dicere ad plebem parabolam hanc: Homo quidam plantauit

SENS. LIT. IN CAP. XX.

1. Avg. 2. de con. Euang. prætermisit Lucas exitum Christi in Berthaniam, & regressum in ciuitatem, & quod de ficulnea factum est. 2. Euseb. debuerant isti cognoscere per dicta & facta hunc esse Christum quem Prophetæ præcinerant. 3. Cyril. q.d. secundum legem solis exorcistis ex Leuitico sanguine data est autoritas docendi, & sacrorum atriorum potestas. Beda. isti subintelligi volunt diaboli esse quod facit, & Dei Filium negant, quem non putat suis, sed alienis viribus signa facere. 4. Int. sicut verum est. 5. Int. sicut verum est. 6. Int. sicut mihi testimonium perhibenti. 7. Int. i. si ex inuidia istius Iohanni etiam derogauerimus. 8. Int. timentes lapidationem, sed magis timentes veritatis confessionem. Beda. 9. Int. non dico vobis quod scio, quia nō vultis fateri quod scitis. Beda. ob duas maxime causas veritas occultanda quærenti, cum. s. vel minus capax est, vel odio, aut contemptu veritatis in lignis cui debeat aperiri. 10. Euf. congregatis Principibus populi in templo, quæ contra ipsius factori erant, & superuenturū eis exterminium, figuratè declarat. 11. Aug. 2. de con. Euan. Matthæus hoc tacuit breuitatis causa, dicens ad solos Principes parabolam dictam. Gl. plebem alloquitur, Principibus, & Scribis audientibus, quos impietatis arguit per parabolam, & regnum Dei ad gentes transferendum ostendit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

a. pro, quadam die. Hebr. b. s. facienda. c. s. regnum Dei. 4. q.d. baptizabātne autoritate diuina, an humana? d. i. certo persuasi, vt in ap. d. 2. is. 11. s. conuersus.

¹² vineam, & locavit eam colonis: & ipse peregrè fuit multis temporibus. Et in tempo-
¹³ re misit ad cultores serum, vt de fructu vineæ darent illi. Qui casum dimiserunt
¹⁴ eum inanem. Et addidit alterum serum mittere. Illi autem hunc quoque cadentes
¹⁵ & afficientes contumelia, dimiserunt inanem. Et addidit tertium mittere: qui & illum
¹⁶ vulnerantes, eiecerunt. Dixit autem Dominus vineæ: Quid faciam? Mittam filium
¹⁷ meum dilectum: forsitan cum hunc viderint, verebuntur. Quem cum vidissent coloni,
¹⁸ cogitauerunt intra se, dicentes: Hic est hæres, occidamus illum: vt nostra fiat hæredi-
¹⁹ tas. Et eiecerunt illum extra vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineæ?
²⁰ Veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam aliis. Quo audito, dixerunt illi,

SENS. LIT. IN CAP. XX.

12. Amb. Vineæ Domini Sabaoth domus Israël est, hanc Deus condidit. Beda. qui plantauit vineam, ipse est qui iuxta aliam parabolam conduxit operarios in vineam suam. Glo huius vineæ sterilitatem Hieremias deplorat, dicens: Ego te plantavi vineam meam electam, quomodo conuersa es in prauam vineam alienam? 13. Euseb. f. Seniorib. populi, Principib. sacerdotū, doctōib. & optimatibus. 14. Theoph. f. dimisit illos progredi suo arbitrio. Amb. Deus ubiq; præsens est sed præsens est diligentibus, negligentibus abest. 15. Amb. ne praepropera videretur exactio. Quo indulgentior liberalitas, eo inexcusabilior perniciacia. Cyril. postquam visus est in specie ignis descendisse in monte Syna, non amplius visibiliter apparuit; semper tamen misit Prophetas, & iustos ammonentes. 16. Theoph. non totum fructum, sed aliquid de fructu volebat, quid enim lucratur Deus à nobis, nisi sui acti. iā, quæ etiam est nostra utilitas? 17. Beda. f. Moysen, qui primum missus per quadraginta annos, fructum legis à cultoribus requirebat. vexatus est propter eos, quia exacerbauerunt spiritū eius. 18. Beda. f. Dauidem, Psalmodiæ modulamine cultores vineæ ad exercitiū boni operis excitantem. cōtra quem dixerunt: Quæ nobis pars in Dauid? aut quæ hæreditas in filio Isai? 19. Beda. f. Prophetarum chorū, sed quem Prophetarum nō sunt persecuti? significantur verò tribus his seruorum gradibus, omnes sub lege doctores. vnde illud: Necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysis, & Prophetis, & Psalmis de me. 20. Int. quod ambigit, nō de ignorantia, sed vt reseruetur homini libera voluntas. Beda. 21. Theoph. nō ignorat peius tractaturos filium quàm Prophetas; sed significat oportuisse eos filium ipsius reuereri. e. Amb. Hæres Christus est, quia mori propriæ superuixit; idemq; testator. Beda. probat Dominus enim hunc esse, cui dictum est: Dabo tibi gentes hæreditatem tuam. 22. Int. quia Dominus extra portam passus est, vel quia prius à cordibus Iudæorum est eiectus, & deinde cruci est addictus. Beda. q. Amb. occiderunt crucifigendo, eiecerunt negando. Theoph. extra vineam. i. extra populi manus passus est Dominus. non enim euni propriis manibus occiderunt, vel, secundum quosdam, extra Seripturam. huic enim nō credentes, Christum necauerūt. Chry. si post seruos venientem filium contemdiebant? Glo. Marcus ordinem mutat, dicens: occiderunt, & eiecerunt. post resurrectionem enim prædicantibus Apostolis credere noluerunt, sed quasi vile cadaver proicientes, gentibus suscipiendum dederunt. 23. Amb. interrogat, vt sua se ipsi damnent sententia. Basil. Diuina miseria pœnas prædicat, vt ad penitentiam reuocet. 25. Cyril. f. Noui testamenti Sacerdotibus.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

12. Amb. Vineæ, typus nostre agricolæ, Deus Pater; vitis, Christus, nos palmites: hanc vineam diligens agricola fodit: & todat, ne luxuriet foliorum. i. verborum insuetuosa iactantia. Beda. cuique fideli vinea quam excolat locatur, dum baptizatur: mittuntur serui tres, cum legitur lex, palispe naturam. filium heredem occidit, qui Filium Dei peccando conculcat: perditio malo, datur vinea alteri, id est, humili gratia, quam superbus spreuit.

ADDIT. AVET. IN CAP. XX.

20. expressio amoris, sic Isai 6. 21. libertas hominis significatur.

Ab⁶fit. Ille autem aspiciens eos, ait: Quid est ergo hoc quod scriptum est, Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? Omnis qui ceciderit supra illum lapidem, conquassabitur: super quem autem ceciderit, comminuet illum. Et quærebant Principes sacerdotum & Scribæ mittere in illum manus illa hora: & timuerunt³¹ populum. Cognouerunt enim quòd ad ipsos dixerit similitudinem hanc. Et obseruantes, miserunt insidiatores qui se iustos simularent: vt caperent eum in sermone, & traderent illum principatui, & potestati Præsidis. Et interrogauerunt eum dicentes: Magister, scimus quia rectè dicis, & doces: & non accipis personam, sed viam Dei in veritate doces. Licet nobis tributum dare Cæsari, an non? Considerans autem dolum illorum, dixit ad eos, Quid me tentatis?

SENS. LIT. IN CAP. XX.

26. Theoph. Matth. refert Iudæos respondisse, malos malè perditurum; enim ipsi sententiam promulgaverunt, postea sententiis quò tenderet parabola, dixerunt, absit, vt Lucas narrat. Aug. 2. de conf. Euang. erant in illa turba qui dolose interrogarunt in qua potestate faceret: erant etiam qui fideliter acclamauerunt, Benedictus qui venit in nomine Domini, atq; adeo erant qui dicerent, Perdet illos, & vineâ dabit alijs. quæ vox rectè Domini fuisse intelligitur, vel propter veritatem, vel propter membrorum cum capite suo vnitatem. erant etiam qui talia respondentibus dicerent, absit. intelligebant enim contra se parabolam dictam. 27. Beda. q.d. quomodo implebitur hæc prophetia. f. Glo. qui suprà coloni, hîc ædificantes dicuntur. qui enim plebem ad ferendos fructus excolere, hanc ipsi Domino, quasi domum constituere iuebantur. 28. Beda. Christus ex utroq; populo vnũ sibi templum ædificauit. Euf. Christus dicitur lapis, ob terrestre corpus, abscissus sine manibus, iuxta Danielem, propter ortum ex virgine, est autem reprobatus ab ædificantibus, quia humilis venerat, & abiectus. Cyril. com- pexit Christus vtrumq; populum in vnũ nouum hominem. 29. Theoph. significatur animarum condemnatio. 30. Theoph. significatur captiuitas, & exterminium, cõmouetur, inquit, seu ventilabit. Ven- tilati enim Iudæi à Iesù per totũ orbẽ, vt ab area paleæ. Beda. peccator credens Christo, cadit su- tilitati enim Iudæi à Iesù per totũ orbẽ, vt ab area paleæ. Beda. peccator credens Christo, cadit su- pra lapidem, & cõquassatur, referuaturn enim per patientiã ad salutem: cui verò lapis irruit. i. qui ipsum negat, cõminuitur, vt nec testa remaneat in qua hauriatur pusillum aquæ, vel qui modò illum conte- nungunt, nõ penitus intereunt, sed conquassantur, sed quibus superuenier, in iudicio comminuentur, & proiciuntur tamquam pulvis à facie terræ. 31. Cyril. nõ irreprimebat eos lex, prohibens innocentem & iustum occidi, sed præferunt diuinæ reuerentie humanũ timorem. Beda. fit hoc in Ecclesia quotidie, iustum occidi, sed præferunt diuinæ reuerentie humanũ timorem. Beda. fit hoc in Ecclesia quotidie, iustum occidi, sed præferunt diuinæ reuerentie humanũ timorem. 32. Beda. dum querunt occidere, docent vera esse in pa- rabola dictam: ipse enim herus, illi nequam coloni. 33. Int. vt aliquid velut ego ignorante extorquerent, vt le argui posset. 34. Int. Pilati, qui in illis diebus erat Hierosolymis. Glo. quod per se non possunt, vt le argui posset. 35. Int. quasi laudatus, myr- prandis manibus efficere volunt, vt immunes à morte ipsius videantur. 36. Int. i. non times præla- terium cordis sui simpliciter eis aperies, eosque velit habere discipulos. 37. Int. illuc pronocāt, vt Deum tam personam, quam Casarem, & dicat non debere solui tributa; vt inde seditionis author fiat. Beda. magis time. t. quam Casarem, & dicat non debere solui tributa; quia pro omnium fe- lerat enim io populo magna seditio alijs dictatoribus, Romanis soluenda tributa, quia pro omnium fe- luritate multabant. Phariseis verò negantibus debere Dei positum humanis legibus subiaccere. Glo. Pharisei negantibus soluenda homini tributa, pro qua seditione postea regnum, & tota patria destructa sunt. Theoph. si diceret censum dandũ, volebant criminaretur à populo, quasi seruituti gentem subii- ciens; si prohiberet, vt præfidi tamquam schismaticus præsentaretur. 38. Int. Respondet, non secun- dùm eorum verba blandē, sed secundùm conscientias eorum asperē.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

19. *Grec.* συνβλάθεται i. confringetur. g. pro, sed. *Heb.* h. i. per observationem. l. adeoq; illum ob iustitiam amare, vel id quod iustum esset sciendi studiosos. 34. scilicet, Pilati.

Ostendi

39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869

SENS. LIT. IN CAP. XX.

39. Amb. docet Dominus circumspiciens nos in respondendo hæreticis, vel Iudæis esse debere, sicut alibi ait, Estote astuti sicut serpentes. 40. Int. qui pro sensu soluitur, & habet imaginem Cæsaris. 41. Int. non de ignorantia interrogat, sed vt compenter ad eorum verba respódeat. Beda. alioquin enim poterat scire facillè cuius esset imago in nummo. 42. Int. Tyberij priuigni Augusti, sub quo passus est Dominus. Beda. omnes Romani reges à primo Caio Cæsare, Cæsares appellati. 43. Tit. q. d. subiūistis Cæsaris seruitutem, suscepistis quæ eius sunt, date ergo illi censum; Deo timorem. Theoph. non dicit date, sed reddite, est enim debitum; tuetur te princeps ab hostibus, vitam tuam reddit tranquillam, pro his ergo teneris ei in censu, sed & ipsum numisma ab eo habes. Amb. Si non vis esse obnoxius Cæsari, noli habere quæ mundi sunt. 44. Int. tributum, pecuniam. 45. Int. s. decimas, victimas. Beda. & primitias, atque oblationes. Glo. sicut Cæsar exigit impressionem suæ imaginis, sic Deus animam lumine vultus sui signatam. m. Theoph. hoc præcipuè intendebant. s. increpare coram populo. 46. Int. qui credere debuerant mirantur quòd non habent locum tentandi. 47. Int. vt vel per resurrectionem vincerent. 48. Int. qui interpretantur iusti, Pharisei credebant corporis & animæ resurrectionem, Saducæi, & animas interire cum corpore. Orig. Saducæi non solum resurrectione mortuorum negabant, sed etiam putabant animam interire cum corpore. 49. Amb. secundum legem iniusta etiam cogebatur nubere. 50. Theoph. calumniantes dogma resurrectionis tamquam impossibile, fingunt hanc narrationem. Beda. confingunt hanc fabulam. Glo. fieri potest vt in gente eorum hoc acciderit. 51. August. de q. Euang. connubia propter filios, filij propter successionem, successio propter mortem: vbi ergo mors non est, neque connubia. 52. Beda. etiam peccatores sine nuptiis erunt in sæculo illo, sed Dominus vt ad resurrectionis gloriam inquirendam animos excitaret, de electis tamen voluit facere sermonem. n. Glo. Resurgunt quidem corpora quæ possent nubere, & sunt per generationem propagari, ita his qui resurgunt, non est opus nuptiis. Cytil. vt Angeli non nubis Christus, hæc mysteria loquens: aderant enim multi idonei.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

44. Amb: prius quę sunt Cęsarıs; reddęda decernit; nec enim quis potest esse Domini, nisi prius renũ-
ciauerit mũdo. Orig. abiicięda terrena imago, vt possis reddere quę sunt Dei, Dęo. s. ipsum diligere, &c.
52. q. d. qui in hoc seculo viuunt: mori poterunt. ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX

52. q. d. qui in hoc seculo vivunt, mori poterunt; ideo opus matrimonio, ob successionem. o. Grac. idem
verbum quod proxime vertit, traduntur ad nuptias.

filij resurrectionis. Quod verò resurgant mortui & Moyses ostendit, secus rubum, sic
 ut dicit Dominum Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Iacob. Deus autē non
 est mortuorum, sed viuorum: omnes enim viuunt ei. Respondentes autem quidā Scri-
 barum, dixerunt ei, Magister, benè dixisti. Et ampliùs non audebant eum quicquā in-
 terrogare. Dixit autem ad illos, Quomodo dicunt Christum filium esse Dauid? & ipse
 Dauid dicit in libro Psalmorum, Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis,
 donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Dauid ergo Dominum illum
 vocat: & quomodo filius eius est? Audiente autem omni populo, dixit discipulis suis,
 Attendite à Scribis qui volunt ambulare in stolis, & amant salutationes in foro, &
 primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in conuiujs; qui deuorant do-
 mos viduarum, simulantes longam orationem: hi accipient damnationem maiorem.

SENS. LIT. IN CAP. XX.

54. Int. sine labe corruptionis visione Dei fruuntur. Beda. ¶ Theoph. filij Dei dicuntur qui per resur-
 rectionem regenerantur. 55. Int. quem vos recipitis, alioquin poterat apertiora dare de resurrectione
 testimonia prophetarū, sed Prophetas Saducæi non recipiunt. Beda. 56. Int. qui iam mortui erant
 quando hæc dicebat: probat ergo per hoc post mortē animas permanere, quia nō est Deus non exi-
 stētium, & sic introducitur corporū resurrectio, quæ cū animabus benè vel malè gesserūt. Bed. ¶ Theo-
 phil. si Patriarchæ rediissent in nihilum; & non viuerent apud Deum in spe resurrectionis, nō dixisset,
 Ego sum, sed fueram. Chry. est quidem Deus communis orbis Dominus, sed specialiter se horū Deum
 dicit. 57. Int. quorum Dominus, & Deus est. 58. Theoph. viuunt apud eum in spe resurgendi.
 59. Beda. sed comprehensum tradiderūt Romanæ potestati, venena inuidiæ possunt quidem supera-
 ri, sed difficilē conquisce. 60. Int. non reprehenduntur quia Dauid filium dicunt, sed quia Dei fi-
 lium non credunt. Amb. 1. Glo. istud dicere est, æqualem sibi filium generare. 61. Int. scilicet Pater.
 Amb. 62. Int. f. Filio. Amb. non duo tamen Domini, sed vnus Dominus. 63. Amb. non præfertur qui
 ad dexterā sedet, gradus non quæritur dignitatis, vbi plenitudo est diuinitatis. Aug. de Symbolo. Dex-
 tera est potestas quā accepit ille homo susceptus à Deo, vt veniat iudicaturus, qui primo venerat iu-
 dicandus. Cyril. significatur superna gloria, regnūq; & omniū potestas, quorū enim thronus equalis,
 & maiestas. 64. Int. non ad horam. 65. Int. inobedientes. 66. Int. i. subiciam tibi nolentes, & vo-
 lentes. Amb. subiciuntur à Patre inimici Christo, & Filius subiicit inimicos Patri, Patrem enim clari-
 ficat super terram. f. est, vna vtriusque natura, & alter in altero operatur. 67. Int. q. d. repugnantia sunt
 hæc secundum vestrum intellectum. 68. Int. f. si purus homo est. Chry. Dauid Christi pater secundum
 carnē, seruus secundum spiritum. s. Chry. nihil fortius quàm ex Prophetis disputare, Christo facien-
 te miracula sæpè contradicebant: cū allegauit prophetiam, tacuerunt. 69. Theoph. quia eos orbis
 doctores mittebat, meritò monet, ne imitētur Phariseorum ambitionē. Bed. iubet nec æstimare bona
 esse quæ isti faciunt, nec imitari. 70. Int. i. cultioribus vestimentis indui, in publicū procedere, quod
 reprehēditur in diuite qui induebatur purpura & bysso. Beda. ¶ Cyril. passionēs Scribarum erant amor
 inanis gloriæ, & lucri. 71. Beda. non vetat primos discumbere, quibus id officij ordine competit, sed
 docet cauendos qui id indubitè amant. 72. Beda. non solum laudes, sed & pecunias quærebant. Chryf.
 non dicit comedunt, sed deuorant. 73. Int. quæ habent affectū religionis, sed nesciunt sibi providere.
 74. Beda. simulantes se magni meriti apud Deū, ab infirmis, & peccatorum conscientia turbatis, quasi
 patroni pro eis in iudicio futuri, pecunias accipiunt. 75. Glo. vt religiosiores appareāt. 76. Glo. ora-
 tio istorū fit in peccatū. 77. Theoph. quia non solum mala faciunt, sed orationēs prætendunt, & vir-
 tutem faciunt prauitatis excusationē. Sed quia laudes ab hominibus, & pecunias quærunt. Glo. insinuat
 eos qui in angulis stantes, orant vt videantur ab hominibus, damnationem mereri, sed istos maiorem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

54. pro, ad resurrectionem pertinentes, vel qui per resurrectionem velut iterum nascuntur. p. f. Sadu-
 cæi, vel etiam alij, sed id tamen post alteram quæstionem, de qua Matth. & Marc. g. vel hinc apparet
 vnus esse Psalmorum liber.

CAPVT XXI.

RESPICIENS autem, vidit eos qui mittebant munera sua in gazophylacium diuites. Vidit autem & quamdam viduam pauperulam mittentem ara minuta duo. Et dixit, Verè dico vobis, quia vidua hæc pauper, plus quàm omnes misit: nam omnes hi ex abundanti sibi miserunt in munera Dei: hæc autem ex eo quod deest illi, omnem victum suum quem habuit, misit. Et quibusdam dicentibus de templo, quòd bonis lapidibus & donis ornatum esset, dixit: Hæc quæ videtis, venient dies in quibus non relinquetur lapis supra lapidem qui non destruat. Interrogauerunt autem illum, dicentes: Præceptor, quando hæc erunt: & quod signum cùm fieri incipient? Qui dixit, Videte ne seducamini. Multi enim veniēt in nomine meo dicentes quia ego sum: & tempus appropinquauit; nolite ergo ire post eos.

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

BEDA. ita appellari solet locus, quo diuitiæ seruantur. *φυλάκειον* enim Græcè seruare; Gaza, lingua prisca, diuitiæ. Erat autem arca foramen habens desuper, posita iuxta altare, ad dexterā ingredientibus templum, in quam mittebāt sacerdotes omnem pecuniam quæ deferabatur ad templum: Glo. porticus etiam in quo arca seruabatur. gazophylacium dicebatur, vnde hæc locutus est Iesus in gazophylacio docens in templo. 4. Cyril. i. duos obolos, quos cum sudore ad victum diurnum acquisierat. 5. Cyril. non paucitatem oblatis, sed copiam affectus intuitus est Deus. 6. Int. hoc quadagesimo secundo anno post passionem Domini factum est à Romanis. Beda. voluit Deus ciuitatem & templum subuerri, ne infirmi in fide, illam videntes stare, & sacrificiorum ritum, subuerterentur. 7. Cyril. putabant Christum locutum de secundi consummatione. Glossa, Petrus, Iacobus, Iohannes, & Andreas separatim (vt Marcus ait) quæsierunt tempus, & signa destructionis. 8. Ambr. Matthæus etiā de seculi consummatione interrogationem addidit. 10. Int. id est, ne quis persuadeat, quasi hæc mox sint ventura. 11. Int. horum primus fuit Simon Magus. 12. scilicet, ante horum completionem. Tit. fortè dicit pseudochristos, qui fuere tempore Apostolorum. Beda. multi imminente Hierosolymorum excidio se Christos dicebant, & tempus libertatis appropinquare: multi etiam in Ecclesia Hæresiarum diem Domini instare prædicant, quos Apostolus ad Thessal. damnat. 14. Athanas. in vnaquaque hæresum diabolus dicit: Ego sum Christus, & apud me veritas est. 15. Int. libertatis & pacis. 16. Cyr. Christus in primo aduentu voluit latere, vt crucem sustinere: pro nobis, sed secundus aduentus erit terribilis, & manifestus.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

BEDA. diuites mittentes munera, Iudæi de legis iustitia elati, qui mittunt ex abundanti, præsumunt enim de iustitia; vidua, Ecclesia pauperula, quia superbix spiritum, vel peccata, tamquam mundi diuitias abiicit: vidua autem, quia vir eius pro ea mortuus; hæc in conspectu Dei, apud quem oblationes conseruantur, munera sua deferit, omne, quod viuunt, Dei esse muneris intelligit. Theophil. vidua, quælibet anima orbara quasi primo viro, pristina lege, quæ Deo offert fidem, & conscientiam bonam, quod plus est quàm quod offerunt diuites in sermone, & gentilium virtutibus. 2. Beda. Domini sicut operantes in domo sua discunt, ita & dona ferentes respicit. 3. Int. non perpendit Deus quantum in eius sacrificio, sed ex quanto proferatur. Beda. nec substantiam, sed cor pensat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

1. Gaza, Persicum vocabulum, diuitias significat, *φυλάκειον*, custodio. b. id est, ex eo quod superest. c. id est, ex penuria sua, vt vertit in Marco. d. *ἀναθημα*, *ἀνάθημα*, donum in templo suspensum. *ἀναθημα* enim sponi, suspendi accipitur & in malam partem, sicut & sacrum. e. pro, ex ijs quæ videtis. 8. Gra. quando futura sunt.

Cum autem audieritis praelia, & seditiones, nolite terreri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis, Surget gens contra gentem, & regnum aduersus regnum. Et terramotus magni erunt per loca, & pestilentia, & fames, terroresque de calo: & signa magna erunt. Sed ante hæc omnia, iniicient vobis manus suas: & persequentur, tradentes in synagogas & custodias, tradentes ad Reges & Præsides propter nomen meum. Cōtinget autem vobis in testimonium. Ponite ergo in cordibus vestris non præmeditari quemadmodum respondeatis. Ego enim dabo vobis os, & sapientiam, cui non poterunt resistere, & contradicere omnes aduersarii vestri. Trademini autem a parentibus, & fratribus, & cognatis, & amicis, & morte afficient ex vobis, & eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum: & capillus

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

17. Int. f. ante excidium. Greg. in hom. perituri mundi præcurrentia mala denunciat, vt minùs perturbent venientia: præuisa enim iacula minùs feriunt. 18. Int. f. hostiù. Greg. in ho. 19. Int. f. ciuium. Greg. in ho. f. Glo. abundarunt hæc in Iudæa à passione Domini. Amb. verborum cælestium nos maximè testes sumus, quos mundi finis inuenit: quanta enim praelia, & quas opiniones accipimus præliorù? 20. Greg. in ho. vltima tribulatio multis tribulationibus præuenitur. Amb. occasum seculi præcedunt quædam ægrotudines mundi. f. fames, pestilentia, & persecutiones. Greg. in ho. omnia, quæ ad vsum vitæ accipimus, ad vsum conuertimus culpæ: ad vsum ergo nobis vertuntur vltionis. f. Chry. ciuitatis, vt. f. Hierosolyma capiatur. 21. Int. constat hæc omnia cōtigisse tempore Iudaicæ seditionis, ante vltimā provincie euerfionem. Theoph. Authore pacis perempto, meritò in eis seditiones & bella locum habuerunt; ex bellis autem pestis & fames consequitur. 22. Chry. est id quandoque iræ signum, vt cum crucifixus est Dominus: aliquando providentia, vt cum orantibus Apostolis motus est locus. 23. Glo. narrat Iosephus stellam gladio similem per annum supra Hierosolymam pependisse, & currus, equitèsq; armatos quadraginta diebus in aère certasse; & vitulum inter manus immolantium agnam peperisse. 24. Glo. quo merito hæc cōtigerint, subinfertur. 25. Int. hæc maxima etiam causa fuit excidii Iudæis, quòd post occisionem Domini nominis etiam eius præcones & confessores impia crudelitate vexabant. 26. Græc. in martyrij gloriam. Greg. in hom. in testimonium eorum, qui vel persequendo mortē inferunt, vel videndo non imitantur, vt inde peruersi sine excusatione pereâr, unde electi exemplum capiunt, vt viuant. Glo. mors iustorum bonis est in adiutorium, malis in testimonium damnationis. 27. Int. q. d. nolite terreri, vos enim ad certamē acceditis, sed ego prælior: vos verba editis, sed ego sum qui loquor. Greg. in ho. quia verò auditis tot terroribus turbari poterant, hæc ad eorum consolationem subdit. Theoph. erant idiotæ, & imperiti, ne ergo turbarentur, reddituri sapientibus rationem, hoc Dominus dicit. 28. Theoph. id est, facundiam. 29. Greg. in hom. plus in nobis ea tormenta sæuiunt, quæ ab illis patimur, de quorum mentibus præsumebamus; cum malo enim corporis mala nos cruciant amissa charitatis. Gregor. Nyss. erant gētiles cognatorum fidelium proditores, & accusatores. 30. Greg. in hom. quia dura sunt quæ prædicantur de affectione mortis, consolatio subditur de gaudio resurrectionis.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

21. Beda. potest regnum contra regnum, & pestilentia, & fames audiendi verbi Dei, & commotio terræ in hæreticis intelligi, qui contra se inuicem dimicantes, Ecclesiæ victoriam faciunt. Amb. sunt & diuersarum cupiditatum praelia, & studiorum conflictus, grauiorèsq; sunt multò domestici hostes, quàm extranei. 30. Beda. non solum fortia facta, vel dicta sanctorum, sed & tenuissima cogitatio digna mercede donabitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

g. Græc. φόνος, terriculamenta. 26. scilicet, quo vestra probetur constantia, & persequentium malitia condemnentur: vel vt testes illis de me sitis; vel eis prætorior, id est, martyrij gloriam. h. pro, vos defendatis, seu causam dicatis, vt est Græcè. 30. id est, nihil mali patiemini. vide similem phrasim. 1. Regum 14. 2. Regum 14. 3. Regum 1.

de capite vestro non peribit. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Cum autem videritis circumdari ab exercitu Hierusalem: tunc scitote, quia appropinquavit desolatio eius. Tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in medio eius, discedant: & qui in regionibus, non intrent in eam, quia dies ultionis hi sunt, ut impleantur omnia quæ scripta sunt. Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus: erit enim pressura magna supra terram, & ira in populo hoc. Et cadent in ore gladij, & captiui ducentur in omnes gentes, & Hierusalem calcabitur à gentibus, donec impleantur tempora nationum. Et erunt signa in

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

31. Greg. in hom. dum nobis dominari discimus, hoc incipimus possidere quod sumus. est autem patientia mala aliena æquanimitèr perpeti, & contra irrogantem nullo dolore morderi. 32. Int. hucusque ea quæ per quadraginta annos, nondum sine adueniente, futura erant: hic finis desolationis, quæ à Romanis facta est. Beda. 33. Euseb. nulla erat futura postea innovatio, sicut tempore regis Persarum, & illustis Antiochi, & Pôpeij. Aug. ad Hefychium. Lucas hæc Domini verba ideo hic cōmemorat, ut ostendat tunc factam abominationem desolationis, à Daniele prædictâ, (de qua Matth. & Mar.) quando est expugnata Hierusalem. 34. Int. i. tempore proximo, ante obsidionem, dum adhuc fugere licebit, dum miles Romanus per Galilæam, & Samariam se diffundere cœperit. Beda. 35. Int. i. qui extra sunt, non fugiant in Hierusale. Beda. narrat Ecclesiastica historia cunctos, qui erant in Iudæa Christianos, imminente Hierosolymorum excidio, commonitos à Domino, discessisse, & trans Iordanem habitasse in ciuitate Pella, donec desolatio Iudææ completeretur. 36. Beda. fante obsidionem. 37. Int. f. Dominici sanguinis. Beda. 38. Int. quarum vteri, vel manus filiorum sarcina prægrauatæ, fugæ necessitatem impedirent. Beda. Theoph. quidam dicunt significatum per hoc filiorum esum, quem & Iosephus narrat. 39. Chrys. talia eos mala occuparunt, ut nulla deinceps ærumna possit eorum calamitatibus adæquari, ut Iosephus narrat. Gl. hæc pressura & ira usque hodie Iudæis per omnes gētes dispersis durat, sed non semper durabit. 40. Euseb. factum hoc sub Tiro & Vespasiano, deinde sub Adriano. 41. Euseb. totum orbem repleuerunt, cumque eorum terra ab alienigenis inhabitetur, solis ipsis est facta inaccessibilis. 42. Beda. de quib. Paulus: Cæcitas ex parte facta est in Israël, donec plenitudo gentium introiret, & sic omnis Israël saluus fieret; qui cum promissa salute fuerit positus, ad patrium solum rediturus non temerè speratur. Glo. i. donec plenitudo gentium intrauerit. 43. Beda. quid impletis nationum temporibus sequatur, ex ordine manifestat. 44. Amb. hæc Matthæus euidentius exprimit.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

33. Amb. abominatio desolationis aduentus Antichristi, qui sibi vendicabit diuinæ solium potestatis, & sacrilegiis mentium interiora contaminabit, tunc plerique à vera religione labentur. est & alius Antichristus. i. diabolus, qui Hierusalem, id est, animam pacificam obsidere nititur suæ legionis exercitu: est & tertius, Arius, & Sabellius, & quicumque nos praua interpretatione seducunt: prægnantes autem sunt, quia ruinam suæ carnis extendunt, & quibus gressus pigrescit animarum. Item, qui in bonorum actuum molimine constituti, nec dum aliquos suscepti operis dedere processus, nutrientes, imperfecti, quasi imperfectorum parentes operum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

.1. Græc. ὑπομονή, id est, per sustentiam, tolerantiam, & perseverantiam. 31. pro, lucrabimini, seu obtinebitis, quasi dicat, saluabimini. vide Matth. 24. m. pro, peregrè agunt. *. planè hinc apparet multa esse in Prophetis de vastatione Ierusalem ad Romanorum expugnationem referenda. n. id est, coarctatio, anxietas. o. id est, graues pœne sumentur de populo hoc. p. pro, acie. Heb. q. quasi dicat, dum gentes durum per gentes.

sole, & luna, & stellis: & in terris pressura gentium, præ confusione sonitus maris, & fluctuum, arescentibus hominibus præ timore, & expectatione quæ superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes cælorum mouebuntur: & tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate magna, & maiestate. His autem fieri incipientibus, respicite & leuate capita vestra: quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem, Videte ficulneam, & omnes arbores: cum producant iam ex se fructum, scitis quoniam propè est æstas: ita & vos cum videritis

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

45. Int. Sol verteretur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat Dies Domini magnus, & manifestus. Euseb. Christus ipse vice luminarium fulgebit, eiusque aduentu sol, & cætera sidera occultabuntur. Chry. apparente Christo obtenebrescet sol. Aug. ad Hefychium, quia hæc etiam ante primum aduentum fieri consueverunt, melius in Ecclesia existimo intelligi. Est enim hæc sol, luna, & stellæ, quæ tunc non apparebit persecutoribus ultra modum scruentibus. erit autem pressura gentium, non quæ in semine Abraham benedicuntur, sed quæ ad sinistram stabunt: & virtutes cælorum mouebuntur, id est, quidam fideles fortissimi turbabuntur impiis persequentibus. Amb plurimis à religione deficientibus clara fides obscurabitur nube perfidiæ; in persecutionibus enim lucem diuini Solis plerumque amor vitæ huius excludit; cadunt etiam stellæ. i. gloria micantes viri; sic probantur boni, produntur infirmi.

46. Int. tempore Antichristi, quando veniet tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi, neque fiet. 47. Theoph. mare terribiliter fremet, & litus tempestate agitabitur. 48. Euseb. i. tabescentibus. 49. Aug. ad Hefychium. Ecclesia vniuerso orbe tribulatur. 50. Theoph. stupebunt Angeli tam terribilibus orbis mutationibus. Greg. in hom. apparebunt tunc visibiliter Angeli, exigentque à nobis districtè. quod Deus nunc æquanimiter porrat. Euseb. ministerio Angelorum cæli fores patebunt, ut spectentur excelsa; vel Angeli qui præsunt sensibilibus partibus orbis, ab eo ministerio absoluentur. Chry. Angeli etsi sibi conscij non sint, videntes tamen infinitos condemnari, non intrepidè stabunt illic. Beda. contremiscunt columnæ; ut in Iob dicitur, quid ergo facient tabulæ? 51. Theoph. s. tam fideles, quam infideles: radiabit enim ampliùs sole Christus, & eius crux. 52. Aug. vel in Ecclesia sua; in qua, tamquam in nube nunc venire non cessat, sed tunc maior maiestas, & potestas illius apparebit Sanctis, quibus magnam virtutem dabit, ne vincantur, vel in corpore suo, in quo sedet ad dexteram Patris, quibus magnam virtutem dabit, ne vincantur, vel in corpore suo, in quo sedet ad dexteram Patris, quibus magnam virtutem dabit, ne vincantur, vel in corpore suo, in quo sedet ad dexteram Patris.

53. Greg. in ho. videbunt in mariu eius. Apparebit ergo Christus ut Deus; & in gloria digna Deo. 54. Greg. in ho. præmissa contra quanto nunc cernicem cordis ad eius patientiam non inclinant. 55. Greg. in ho. i. exhilarare correprobos dixerat, nunc ad consolationem electorum conuertitur. 56. Theoph. i. perfecta libertas corporis & animæ. Primus Christi aduentus fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 57. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 58. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 59. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 60. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 61. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 62. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 63. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 64. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 65. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 66. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 67. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 68. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 69. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 70. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 71. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 72. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 73. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 74. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 75. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 76. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 77. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 78. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 79. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 80. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 81. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 82. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 83. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 84. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 85. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 86. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 87. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 88. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 89. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 90. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 91. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 92. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 93. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 94. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 95. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 96. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 97. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 98. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 99. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum. 100. Greg. in ho. quod fuit ad reformationem animarum; secundus erit ad reformationem corporum.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

57. Amb. cum omnis lingua confiteatur Deo, consistente etiam populo Iudæorum, sperare debemus Christi aduentum, quo tamquam æstiuus resurrectionis fructus merentur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

r. Græc. οὐροῖ, angustia. 47. Græc. ἀπορία, perplexitate, seu desperatione illi simili qua qui nauigant afficiuntur, cum mare astuat & fremit. 48. Græc. ἀποψύχων, exanimatis, seu extabescentibus. 55. pro, gaudete, & confidite, moesti enim in terram vultum demittunt, contra qui respirant, à malis eleuant, capita auertunt. 5. i. folia, & gemmas, ut patet ex aliis Euangelistis, nec hic Græcè est fructus, sed solummodo ἡ δόξα, i. perduxerint, seu prorupeant, seu gemmas, aut frondes.

⁵⁸ hæc fieri, scitote quoniam ⁵⁹propè est regnum Dei. Amen dico vobis quia non ⁶⁰prater- ⁶¹ibit generatio hæc, donec omnia fiant. ⁶²Cælum & terra transibunt: verba autem mea ⁶³non transibunt. ⁶⁴Attendite autem vobis, ne fortè grauentur corda vestra in crapula, & ⁶⁵ebrietate, & curis huius vitæ: & superueniat in vos repentina diēs illa, tamquā laqueus ⁶⁶enim superueniet in omnes qui sedent super faciē omnis terræ. ⁶⁷Vigilate itaque omni ⁶⁸tēpore orantes, vt digni habeamini fugere ista omnia quę futura sunt, & stare ante Fi- ⁶⁹liū hominis. Erat autem diebus docens in templo: noctibus verò exiens, morabatur in ⁷⁰monte, qui vocatur Oliueti. Et omnis populus manebat ad eum in tēplo audire eum.

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

58. Aug. ad Hefychium, in his est quod ait, Et tunc videbunt Filium hominis venientem, ait enim Marthæus: Cum videritis hæc omnia. 59. Tit. dū hæc fient, nondū vltimus finis rerū eueniet, sed iam in finem tendent. Euseb. sicut recedente hyeme, & succedente vere, sol fouet, & viuificat semina, pullulāntq; vario virore: sic Christi aduentus nquum seculū illustrabit; dormientes in puluere potioribus corporibus producens in lucem, &c. 61. Beda. si fas est dicere, iuratio est, Amen quippe interpretatur verum, q. d. verum dico vobis. 62. Int. s. de mortalitate ad immortalitatem. 63. Int. i. omne humanum genus, vel gens Iudæorum, quæ non deficiet, donec veniat dies iudicij, Beda. vel nouam Ecclesiæ generationem dicit. 64. Int. s. æreum, non æthereum, Beda. 65. Int. s. innouabuntur deposita priori forma. permanente autem substantia, vnde dicitur, Terra in æternum stat. Beda. 66. Theoph. q. d. etsi cuncta commoueantur, fides tamen in me nō deficiet. 67. Theoph. contra prædicta mala remedium est, cautela, & oratio. Basil. attendite, vt discernere possitis à salubri nociuū; dicit verò vobis, quia animæ præcipua cura habenda. 68. Basil. Ebrietas est nimis vsus vini; crapula verò, anxietas, & nausea, quæ est in ebrietate. 69. Int. pro, & ideo. 70. Int. s. perpetuò retinens, quod semel cepit. 71. Int. s. quibus placent illecebræ huius mundi. Theoph. nō capientur solertes, & prompti ad bonum, non sedentes, & ociantes in terrenis, sed talibus dies illa erit festiua, & non laqueus. 72. Int. non quibusdam certis diebus, vel horis. 73. Aug. 2. de con. Euan. hæc est illa fuga quæ non debet fieri in hyeme, ad quam pertinet curæ huius vitæ quæ tristes sunt velut hyems, nec sabbatho, ad quod pertinet crapula & ebrietas; sabbatho enim Iudæi deliciis affluunt, dum spirituale sabbathū ignorant. 74. Int. hæc est summa beatitudinis, in præsentia iudicis sui securū consistere. Theoph. hæc angelica gloria stare ante Filium hominis Deum nostrū, & faciem eius iugiter cernere. 75. Beda. quod verbis præceperat, confirmat exemplis, doctrina, vigiliis, & precibus instans. Cyri. docebat transcendentia cultum legis, instabat enim tempus, quo erat umbra in veritatem transformanda. Theoph. multa Christi documenta tacuerunt Euangeliste, ex pluribus pauca describentes. dederunt scilicet nobis quemdam gustū dulcedinis doctrinæ ipsius. Glo. eos pro quibus passurus erat, verbo prouocat, & oratione Patris commendat. 76. Theoph. ostendit Dominus nobis oportere noctu, & quiete alloqui Deum, & in die prodesse hominibus, noctēque collecta, distribuere. 77. Theoph. non quasi opus habens oratione, sed vt exemplum daret. 78. Int. id est, manē ire accelerabat. Cyril.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

75. Beda. docet diebus in templo, qui inter prospera sobriè & piè, iustēque conuersatur, formam enim boni operis fidelibus præbet, noctibus verò in monte Oliueti moratur, qui in tenebris angustiarum spirituali consolatione respirat: manicat verò ad hunc populus, cum eum, discussis operibus tenebrarum, vel pressurarum nebulis imitatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

t. s. quæ prædixi, seu promissi. 67. i. cauete. v. i. nequando. x. i. mens, animus. a. a. pro, per crapulam. 68. intellige per hæc reliquas voluptates noxias. b. b. i. sollicitudinibus, de rebus ad vitam hanc pertinentibus. 71. s. terrenis affixi. c. c. pro, sufficit. Hob. d. d. opera nostra requiritur. 72. coniungendum cum vigiliante, & orantes. e. e. à Dei gratia pendendum. s. vtroque opus, & Dei gratia & nostra indiget. 74. i. confidentes. sic Sap. 5. Stabant insti in magna constantia. ff. vel Bethaniam intelligit, quæ ad latius montis, vel quidam legunt, manē ibat: fortè legendum, manibat, quasi manē itabat, quamquam & manibat videtur posse legi. Hispanè diceretur madrugaua.

vt manducemus. At illi dixerunt: Vbi vis paremus? Et dixit ad eos: Ecce, introeun-
tibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans; se-
quimini cum in domum in quam intrat, & dicetis patrifamiliâs domus: Dicit tibi Ma-
gister, Vbi est diuerforium vbi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse osten-
det vobis cœnaculum magnum stratum: & ibi parate. Euntes autem inuenerunt sicut
dixit illis, & parauerunt Pascha. Et cùm facta esset hora, discubuit, & duodecim Apo-
stoli cum eo. Et ait illis, Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum an-
tequàm patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud donec impleatur
in regno Dei: Et accepto calice gratias egit, & dixit: Accipite, & diuidite inter vos,
dico enim vobis quòd non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. Et
accepto pane, gratias egit,

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

16. Theoph. ostendit se vsque ad extremum vitæ non aduersatum esse legi. 17. Int. s. qui non habemus tabernaculum. Beda. nec domicilium. 18. Amb. Maiestatem diuinitatis aduertere, nouit quid alibi futurum sit: intueri deinde dignationem; non enim diues, aut potes eligitur, sed pauper, & angustū hospitium pauperis, amplius nobiliū adibus antefertur. Theoph. qui mentem ignoti viri subegit, vt eos susciperet, poterat cū Iudæis quodcumq; voluisset tractare. 19. Amb. sine nomine designatur, vt ignobilis æstimeretur. Theoph. dicunt quidam ideo tacitum nomen hominis, ne Iudas domū indicaret Pharisæis, qui venientes cepissent cum priusquàm cœna fieret. Cyril. ne Iudas cum traderet ante festū Paschæ, non explicauit Dominus domum, vel virū apud quem Pascha celebraret. Orig. in Matthæū. Erat iste minister patrifamiliâs, portans mundatoriam aut portabile aquam. 20. Int. i. in quartadecima die primi mēsis ad vesperam; cū decimaquinta luna iam terris apparēte, iuxta legis edicta instabat Pascha. Beda. licet verò Christus decimaquinta luna sit crucifixus, tamē nocte qua agnus immolabatur, tentus, & ligatus, immolationis. i. passionis suæ, sacrauit exordium. 21. Theoph. at Iudæi stātes manducabant Pascha: quomodo ergo discumbit? vbi manducassent Pascha legale, accubuerunt, secundū communem vsum, manducantes alios cibos. 23. Chry. hoc dicit; quia post illud Pascha crux imminēbat. 24. Euseb. s. nouum mysterium noui testamenti. 25. Theoph. q. d. hæc vltima mihi cœna vobiscum est. Euseb. Ebionitarū de carnis esu dementia redarguitur, Christo manducante Pascha Iudæorū. 26. Int. s. tempore. 27. Int. s. veteris Pascha. 28. Beda. s. spiritualiter intellectū. Glo. vsque hodie manducat Christus Pascha in Ecclesia, cū ea, quæ Moyses rudi populo carnaliter obseruāda præcepit, in membris suis spiritualiter exercet. 29. Int. id est, Ecclesia. 30. Int. Bis dicitur accepisse calicem: prior veteris, secundus nouus. Glo. hic calix ad verus Pascha, cui finem imponebat, pertinet. 31. Beda. quia vetera transitura, & ventura erant omnia noua. 32. Beda. id est, vsque ad tempus resurrectionis; postea enim, vt ait Petrus, manducauit, & bibit cum illis. Theoph. Resurrectione adueniente, qua, exterminata morte, regnauit Dominus decorem indutus: iterum cum discipulis bibit, vt probaret veritatem resurrectionis. 33. Beda. Finitis Paschæ veteris solemnibus, transit ad nouum; carnis suæ, & sanguinis sacramentum in panis, & vini figura substituens, Sacerdos in æternum factus, secundū ordinem Melchisedech. 34. Beda. sicut & de veteribus terminandis gratias egerat, exēplum dans in omni boni operis inchoatione, & perfectione Deum glorificandi.

SENS. MYST. IN CAP. XXII.

31. Chry. significauit Christus post escas orandum esse.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

f. ἡσυχίας, ingressis. g. Græc. κλέμνον. i. vas fictile. 23. pro, summo opere. 24. s. legale, nempe illa futura vltima cœna, in qua Eucharistiam instituturus, seq. post in cruce cblaturus. 27. scilicet Pascha, quasi dicat, non amplius in hac vita celebrabo vobiscum Pascha, sed aliud spirituale per id significatum in celesti regno. s. post resurrectionem, cū à Patre regnum accepero. 30. non bis accepit, etsi Lucas bis narrat, rediens postea ad idem magis explicandum.

querere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus esset. Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. Dixit autem eis: Reges gentium dominantur eorum: & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic: sed qui maior est in vobis, fiat sicut minor: & qui præcessor est, sicut ministrator. Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis qui mansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum: ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo, & sedecatis super thronos iudicantes duodecim tribus Israël. Ait autem Dominus Simoni,

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

52. Græc. cum esset Dominus ex hominibus migraturus, oportebat aliquē vicem eius gerere, & aliorum principem fieri, inde ergo orta contentio. Beda. videndum nobis est, non quid carnales discipuli gesserint, sed quid Christus iusserit. p. Glo. pius magister non in ita contentione arguit, sed formam humilitatis quam sequantur describit. q. d. ad summam virtutem non potentia venit, sed humilitate. 53. Chry. rem vituperandam ostendit, gentilium enim est ambire primatum. 54. Int. sper potentiam eos humiliantes. 55. Int. s. largiendi. 56. Chry. s. blandi eis sermones offeruntur a subditis. 57. Int. quia etiam eorum quæ distribuitis, non auctores, sed dispensatores estis. 58. Int. s. in virtutibus. 59. Int. s. humiliter reputatione. 60. Int. s. gradu dignitatis. 61. Basil. humilitas vera ministerium plurimum est, decet etiam corporale obsequiū ab his qui præsentem offerri exemplo Christi lauantis pedes discipulorum; nec est timendum ne in subditi solatur humilitatis propositum; datur enim humilitatis exemplū. Amb. non de prælatione debet esse iactantia, sed de humilitate contentio. 62. Theoph. distribuit enim eis panem & calicem. Beda. loquitur de ministerio, quo lauit eorum pedes, quamquam verbo ministrandi possunt intelligi omnia quæ in carne gessit. 63. Theoph. pronunciat propterea, discipulis remanentibus bona prænnunciat. 64. Beda. non inchoatio, sed perseverantia coronatur. t. Glo. q. d. infirmitas non vos conturbavit. 65. Beda. si complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul & resurrectionis erimus. 66. Amb. non æqualitate, sed similitudine. 67. Int. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiā, quoniam ipsi saturabuntur, fruendo. s. desiderato olim & amato gaudio veri boni. Beda. ¶ Ambros. non victus & porus promittitur, sed communicatio gratiæ celestis, & vitæ. Theoph. non erunt corporales escæ, sed Angelica cōversatio. Cyril. ex his quæ sunt apud nos, spiritualia designat, funguntur enim prærogatiua apud reges, qui eis quasi cōiuvæ confident. 68. Int. mensa quæ omnibus sanctis est ad fruendum proposita, est celestis vitæ gloria. Beda. 69. Beda. qui hic in tērationibus iniuste iudicati cum Dom. no permanent, venient cum eo super tentatores suos iusti iudices: excipitur autem Iudas: antequam enim hæc diceret Dominus, exiisse credendus est, excipiuntur & illi qui retro abierunt. Chry. non simpliciter promissit, sed permanentibus secū in tērationibus. 70. Theoph. condemnantes infideles duodecim tribuū. Amb. Iudices erunt Apostoli virtute errorē redarguentes. Glo. per duodecim, non duodecim personæ, sed multitudo iudicantium significatur, propter duas partes septenarij, quo vniuersitas significatur. s. tria & quatuor per quas multiplicatas sunt duodecim. 71. Beda. ne gloriaretur Apostoli quod soli penè permansisse dicerentur in tērationibus cū Domino, ostēdit eos nisi ipsius gratia fuissent protecti, similiter ac ceteros cadere potuisse. 72. Theoph. qui fortior aliis erat, & superbiere poterat in promissis a Christo. Cyril. venit ad Petrum ceteris prælatum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

52. audierant enim Christum paulo post glorificandum, ut est apud Iohannem o. pro, maximus, adeo q. mortuo Christo præficiendus ceteris, vel illo regnante primum locum habiturus. q. pro, earum, gens enim Græc. neutri generis. 56. q. d. huiusmodi titulos affectant, ut habeantur munifici, seu beneficiorum auctores. r. potius quam sunt. 59. Iunior, seu minor natu, nempe abiectionis & submissior. ut enim presbyter p. p. dux, rector. s. pro, inter vos. 62. Lauerat enim eorum pedes. & solebat illis panem frangere, cibosq. distribuere. t. s. quas passus a Iudæis. 65. Græc. ἀγρίδευας, præparo, ordine constituo. 67. id est, summis suamini delicis. 70. s. in die iudicij. 72. apertè indicat hunc futurum ceterorum caput. Græc. ait, Simon, Simon. s. repetitio affectum exprimit, & attentionem excitat.

Simon, ecce Sathanas exp^uerit⁷⁶ vos, vt cribraret sicut triticum; ego autem rogaui pro te, vt non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. Qui dixit ei, Domine, tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire. Et ille dixit: Dico tibi, Petre, non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse me. Et dixit eis: quando misi vos sine sacculo, & pera, & calceamentis, numquid aliquid defuit vo- bis? At illi dixerunt, Nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc qui habet sacculum, tollat, simili- ter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium.

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

73. Beda. nullius fides à diabolo, nisi Deo permittente, tentatur. 74. Beda. i. ventilando concuteret. 75. Cyril. humiliter loquitur, tendens ad passionem, vt humanitatem demonstret. v. Glo. non, ne tentaris, sed vt post lapsum ad pristinum lapsum pœnitendo resurgas. vtile est sanctis tentari, vt vel aliter appareat quàm fortes fuerint, vel cognita sua infirmitate, fortiores ipsi fieri discant, & sic probati accipiant coronam vitæ. 76. Theoph. etsi paululum agitandus sis, habes tamen reconditum semen fidei, & si deiecerit tentator folia, viget tamen radix. 77. Theoph. postquàm me negato ploraueris, & pœniteris. Ego quidem pro te rogaui, tu tamen delinques. 78. Inr. sicut ego orando te protexi, ne deficeres, sic tu infirmiores fratres exemplo tuæ pœnitentiæ confortas, ne de venia desperent. Beda.

¶ Theoph. corroborat ceteros, cum te principem Apostolorum deputauerim, hoc enim te decet, qui mecum robor es, & petra Ecclesiaz. 79. Theoph. i. omnes fideles vsque ad finem mundi futuros. Nemo vero diffidere debet videns Petrum iterum per pœnitentiam obtinuisse, vt esse Antistes mundi. sed furui casus nescius. 81. Theoph. prae nimia dile-

no verò diffidere debet viens Petrus ad certandum. 80. Beda. confcius præsentis affectus & fidei, sed futuri casus nescius. 81. Theoph. præ nimia dilectione flammescit; decebat verò qui audisset à Christo se tentandum, non amplius contendere, & præsumptuosè loqui. 82. Theoph. non sufficit humanum propositum sine diuino subsidio, Petrus derelictus à Deo, supplantatus fuit ab hoste. Basil. Deo permittente, timorati cadunt quandoque ad factus præcedentis remedium. August. 3. de con. Euang. quod hic dicitur de Petri negatione, omnes Euangelistæ commemorant, sed Matthæus & Marcus. Postquam egressus est Dominus ex domo, vbi manducauit Pascha. Lucas verò & Iohannes, ante egressum. aut ergo illi recapitulando, aut isti præmanducauit Pascha. Lucas posuisse intelligi possent: nisi tam diuersa essent quæ referunt, vt magis intelligendum sit Petrum ter expressisse præsumptionem suam, diuersis locis sermonis Christi, & ter illi à Domino responsum ante galli cantum ter esse negaturum. 83. Chry. vt qui docent natare, in principio manus supponunt, & sustentant discipulos, post deserunt: sic Christus in principio præsto discipulis in cunctis aderat, parans eis omnem affluentiam: postea verò voluit eos proprias vires ostendere, & ex se nonnulla peragere. 84. Chry. quo portatur pecunia. 85. Chry. qua portantur cibaria, q. d. hæc vniuersa vobis vberimè affluebant, nunc volo vos inopiam experiri. Volebat Christus recognoscere totum diuinitus emanasse, nec de se maiora opinari: relaxari verò prioris legis rigorem, ne grauis eis fieret vita. Beda. In persecutione permittit Dominus tollere sibi victui necessaria, vsque dum pax redeat, & tempus euangelizandi, vbi qui Euangelium nuntiat, de Euangelio viuere possit. Aug. 22. de cont. Faust. c. 77. pro temporum diuersitate præcepta, vel consilia, vel permissa mutantur. 86. Ambrosius. facculū. 87. Ambrosius. vt sit parata defensio. Chry. non iubet vt gladios possideant: dixerat. n. Si quis te percussit in vnā maxillā, præbe ei alteram, & alioqui contra insidias populorum, tyrannorum, & vrbium, quid eis prodesse vel mille arma? Significat ergo Dominus per gladios imminere insidias Iudeorum. Theoph. volens violentum inultum inuere, meminit gladii. Basil. non iubet, sed prædicit futurum. s. quod Apostoli obliui legis Domini, auderent sumere gladios tempore passionis; sapē enim Scriptura imperatiuo vitur loco prophetiæ, in multis tamen libris legitur, tollit, & emet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

73. Grac. ἐν τῷ 6. postulavit, ἕως τῷ, proprie exposcere ad poenam, aut torturam. 74. id est, tentationum impulsus ageret. 75. speculariter. 76. Petrus aut fidem non perdidit, aut statim recuperavit. 84. scilicet, ad reponendam pecuniam. 85. scilicet, ad panem, seu cibum. x. id est, accipiat, aut secum ferat, quasi dicat, sibi prospiciat malis ingruentibus. a a. scilicet, habens tollat. 86. scilicet, gladium, b b. Grac. ἰσχυρὸν, p. l. sibi. 87. Sensus horum omnium est, instare maximam persecutionem, ut humano iudicio opus videatur etiam tunica vendita, gladium emere, nedum parare pecuniam in sacculo, & cibum in pera. vide Ierem. 9. similem dicendi modum.

Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquis reputatus est: Etenim ea quæ sunt de me, finem habent. At illi dixerunt, Domine, ecce duo gladij hîc. At ille dixit eis: Satis est. Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Oliuarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cum peruenisset ad locum, dixit illis: Orate, ne intretis in tentationem. Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis: & positis genibus, orabat, dicens: Pater, si vis, transfer calicem istum à me. Verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Apparuit autem illi Angelus de cælo, confortans eum. Et factus in

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

cc. Glo. s. latronibus, in quorum medio crucifixus. 88. Int. s. prædicta. Theoph. 89. Int. i. impletio- nem. Theoph. 90. Theoph. noluit Dominus eos reprehendere quasi non intelligentes, sed dicens, Sa- tis est, eos dimisit; sic nos cum videmus aliquem non intelligere, dicimus, Bene. Quidam verò dicunt hoc ironice dictum. q. d. satis sunt duo gladij ad tantam multitudinem nos inuasura. Chry. si humano auxilio eos vti volebat, nec centum gladij sufficerent; si nolebat, etiam duo erant superuacui. Gloss. si nulla alia causa esset euaginandî gladium, illa sufficeret, vt amputata serui auricula, tactu Domini sa- naretur. 91. Beda. s. in locum in quo facillimè reperiri posset. 92. Cyril. interdiu conuersabatur Hie- rosolymis, noctu in monte Oliuarum. 94. Int. secundum alios, in villam dicitur Gethsemani. 95. Be- da. i. ne tentatio vos superet: nam non tentari animam impossibile est. 96. Cyril. vbique inuenies orâ- tem semorum, in quo docet attento animo & quieto colloquendum cum Deo. 97. Int. vt humilitatē mentis habitu corporis ostendat. Greg. Nyss. solemus proni supplicare maioribus, facto ostendentes fortiores esse qui rogantur, & excellentiores; Dominus ergo per hominem quem sumpsit, genuflectit orando, docens adhibendam esse oranti humilitatem, Deus enim humilibus dat gratiam. 98. Cyril. vt discas in tentationibus non esse dormitandum, sed orationibus insistendum. Beda. Solus orat pro om- nibus, qui solus erat passurus pro omnibus. 99. Chry. iusserat orare ne intrarent in tentationem, hoc ergo opere docet. 100. Chry. non quasi Patris voluntatem ignoret, nouit enim etiam Patris substan- tiam; nec quasi respuat passionem, reprehendit enim Petrum hanc impedire volentem, Sathanam vo- cans; sed ne phantasma putaretur, permittit carnem ferre naturales defectus, itaque mortem recusat, veram humanitatem demonstrans. 101. Amb. quasi homo mortem recusat, quasi Deus sententiā suam seruat. 102. Int. in se reuertens quod ex hominis persona renuerat trepidanter, ex Dei Filiij potestate confirmat. 103. Dionys. Alex. s. humana. Greg. Nyss. quid hîc dicat Apollinaris, qui in Christo negat humanam voluntatem? 104. Dionys. Alex. quæ eadem Christi erat secundum Deitatem. Athanas. ge- subiens. Beda. infirmantium in se Christus vocem sumpsit, vt cum imminet quod fieri nolumus, sic per infirmitatem petamus ne fiat, vt per fortitudinem simus parati ad Dei voluntatem. 103. Theoph. vt innotesceret orationis virtus. 106. Int. homo factus, eo modo est confortatus, quo & contristatus: propter nos tristis est, propter nos confortatus. Beda in documentum vtriusque naturæ Angeli & alibi ministrasse Christo, & hîc eum confortasse dicuntur. Theoph. quidam dicunt Angelum ita ei locutum: Domine tua est virtus, tu enim potes contra mortem & infernum genus humanum liberare.

SENS. MYST. IN CAP. XXII.

90. Amb. duo gladij veteris. s. & noui Testamenti aduersus diaboli insidias satis sunt. nihil. n. ei deest quæ vtriusque Testamenti doctrina munierit. 93. Beda. Corporis sui mysterio imbutos in montē Oli- uarum educit, designans in morte sua baptizatos sancti Spiritus charismate cōfirmandos. gg. Aug. de q. Euang. tamquā typicæ admonens, vt in eum perducerent intentionē legis quæ scripta erat in lapide.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

88. s. Scripta. dd. his vsi fuerant in agni immolatione, & diuisione. 90. significat eos non intelli xisse quod dixerat, sic enim solemus, abruptentes sermonem eius, qui non intelligit, dicere, satis est, seu bene est. ee. omnibus verisimile est dixisse, sed præcipuè tribus, de quibus alij Euangelista. 95. i. superemini. ff. agere ab eis discerebat ob amorem, & morem, vel significatur doloris magnitudinem impulsu quæsisse refugium per orationem. hh. i. desiderium naturale. 105. in tertia oratione, aut fortè in singulis. 106. scilicet, omni solatio destitutum, quantum ad partem inferiorem, confortabat autem prop̄ sita Patris voluntate, & Passionis fructu.

¹²³seruum Principis sacerdotum, & amputauit ¹²⁴auriculam eius dexteram. Respondens ¹²⁵autem Iesus ait: Sinite vsque huc. Et cum tetigisset ¹²⁶auriculam eius, sanauit eum. Dixit ¹²⁷autem Iesus ad eos qui venerant ad se, Principes sacerdotum & magistratus templi, & seniores: Quasi ad latronem existis cum gladiis & fustibus: Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me. Sed hac est hora vestra, & potestas tenebrarum. Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum Principis sacerdotum: Petrus verò sequebatur eum à longè. Accenso autem igne in medio atrij, & circumfidentibus illis, erat Petrus in medio eorum: quem cum vidisset ancilla

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

¹²³ Aug. de con. Euan. f. Malchum. ¹²⁴ Int. id est, non moueat vos quod futurum est. Aug. de con. Euan. Respondit verò Christus hoc, cum interrogasset, Domine, si pecutimus in gladio: vnde Lucas dicit, Respondens Iesus, significat verò permittendos illos progredi consueque, vt ipsum comprehenderent. Inter moras autem interrogantium, & respondentis Domini Petrus auditate defensionis percussit. ¹²⁵ Int. numquam pietatis obliuiscitur, qui nec hostes suos patitur vulnerari. s. s. Beda. non per se ipsos, sed per eos quos miserant, isti venerant; apud alios enim Euangelistas in atrio Caiphæ expectantes ministros misisse perhibentur. v. v. Glo. stultum erat cum gladiis & fustibus quare vltro se offerentem, & in nocte, quasi latitantem proditorem inuestigare, qui quotidie in templo docebat. ¹²⁶ Cyril. ostendit se nunc non potuisse capi, nisi se sponte tradidisset: cum enim noluit, non eum ceperunt. ¹²⁷ Int. f. noctis, nequitiae vestrae congrua. Cyril. i. paruum tempus concessum est vobis exercendae in me vestrae superbiae. ¹²⁸ Cyril. f. data tenebris. i. diabolo & Iudæis insurgendi in me. ¹²⁹ Beda. q. d. ideo aduersum me in tenebris congregamini, quia potestas vestra contra lucem munditatem. ¹³⁰ Amb. Tenetur, & ligatur secundum corporis veritatem, non secundum diuinitatem. ¹³¹ Beda. f. Caiphæ, qui, secundum Iohannem, erat Pontifex anni illius. Glo. emerat sibi pretio à Romano Pontifice Caiphæ vnus anni pontificatū. Aug. de conf. Euan. Primò est ad Annam ductus, socerum Caiphæ. Chry. ideo eò ductus est, vt de consensu Principis sacerdotum singula facerent. ¹³² Int. f. diuisus ab aliis. ¹³³ Int. hoc est, deuotionis. ¹³⁴ Int. hoc est, timoris naturæ. ¹³⁵ Amb. pœnitent. fidei, Chry. credenda erat Petro populorum innumera multitudo: erat autem paulò durior, quod serui auricula truncata declarat, permissus est ergo cadere, vt erga peccantes duriores sententiam proprii castus intuitu temperaret. Glo. permissus est Petrus hæsitare, vt in Ecclesiæ principe contederetur remedium pœnitentiæ, & nemo auderet de sua virtute confidere. ¹³⁶ Chry. Quid ais o Petreos plenum fidei & amoris in odium & perfidiam conuersum est: idque nondum admonis tormentis, & muliere simpliciter interrogante, nec fortè proditura confessum.

SENS. MYST. IN CAP. XXII.

¹²³ Amb. seruus principis mundi auris vulnus excipit, quia non audierit verba sapientiæ, tollitque Petrus gladio spiritali aurem interiorem malè intelligens: Dominus verò refundit auditum, demonstrans, si conuertantur, saluari posse, qui in passione Domini vulnerati sunt. Beda. seruus ille populus Iudeorum, sacerdotum indebito maritatus officio, qui in passione Domini dexteram auriculam. i. spiritalis legis intelligentiā perdidit diuino iudicio. Est verò in eo populo diuina dignatione in his qui crediderunt, auris restituta. Glo. auris dextera, spiritalis intelligentia, quam Petrus uo tollit, sed diuino iudicio ablata pandit; sinistra verò, literarū vilitas, qua contenti Iudæi, significatur: vel aure amputata & sanata significatur auditus ablata vetustate innouatus, vnde & nomen serui Malchus. i. rex, vel ignatus, regnabit enim cum Christo, cui auditus innouatur. ¹²⁴ Amb. negare non potuisset, si Christo proximus adhæsisset. Beda. significatur Ecclesia secutura. i. imitatura Domini passionem, sed longè differenter. illa enim pro se patitur, Christus pro Ecclesia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

¹²⁴ q. d. ne vltro progrediamini, satis est hucusque processisse, vel cessate, hucusque enim eis permissum progredi, vt me comprehendant. v. v. t. f. similitum prefectos, qui templum custodiebant. ¹²⁷ qua, scilicet, vobis permittitur sic agere. ¹²⁹ id est, demonum.

quādam sedentem ad lumen, & cum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. At ille
negavit eum, dicens: Mulier, non novi illum. Et post pusillum alius videns eum, dixit:
Et tu de illis es. Petrus verò ait, O homo non sum. Et interuallo facto, quasi horæ v-
nius, alius quidam affirmabat, dicens: Verè & hic cum illo erat; nam & Galilæus est. Et
ait Petrus, Homo, nescio quid dicis. Et continuò, adhuc illo loquente, cantavit gallus.
Et conuersus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut
dixerat: Quia priùs quàm gallus canteret, ter me negabis. Et egressus foras Petrus, fle-
uit amarè. Et viri qui tenebant Iesum, illudebant ei, cadentes. Et velauerunt eum, &
percutiebant faciem eius: & interrogabant eum, dicentes: Prophetiza,

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

140. Aug. 3. de con. Euang. hoc dixit compellatus etiam ab ancilla, quam commemorant Matth. & Marcus. quod ergo Lucas ait, post pusillum, intelligitur iam egresso Petro ianuam, & post primū galli cantum, nempe negavit, vt Iohannes ait, vbi rediisset, & ad focum staret. Beda. Christum negat qui se negat esse Christianum, cum sit. 41. Aug. de con. Euang. de hoc interuallo tacet Iohannes, Matthæus & Marcus dicunt, post pusillum. 142. Aug. de con. Euang. Lucas & Iohannes vnum dicunt, Matthæus & Marcus plures, sed vel apud eos plurale vsurpatur pro singulari, aut vnus maxime hoc affirmabat, quem ceteri sequentes Petrum virgebant. 143. Aug. de con. Euang. Matthæus ait dictum Petro, Nonne te vidi in hortis? Marcus & Lucas inter se locutos de Petro; sed vna est sententia: tantum enim vallet coram de illo dicere, quantum si illi diceretur, aut vtroque modo factum est. 144. Beda. Erat qui-
dem Petrus Hebræus, sed vnaqueque prouincia suas habet proprietates, & vsitatum loquendi sonum vitare non potest. 145. Aug. de conf. Euang. Post trinam negationem Petri gallus cantauit, sicut Mar-
cus expressit. 146. Int. Respexit Dominus vt recordaretur Petrus. Chry. Admirare curā Magistri, cum enim victus esset, nuntius erexit discipulū. Aug. de con. Euang. quomodo respexit Petrum qui in atrio se-
debat foris, secundum Matthæum & Marcum? Videtur mihi illa respectio diuinitus facta, sicut di-
ctum est: Respice, & exaudi me, & conuertere Domine, & libera animam meam. Beda. Respicere Dei,
misereri est, quod vt pœnitentia agatur necessarium est. Glo. Christus intuitu prouocauit Petrum ad
lacrymas, quasi in mentem reducens ei quoties negauerat, nec potuit in tenebris remanere, quem lux
mundi respexit. b. Chry. non audebat palam flere, ne deprehenderetur. 147. Amb. quos Iesus respi-
cit, plorant delictum; tu, si veniam vis mereri, dilue lacrymis culpam tuam. Chry. Flebat Petrus, non
propter pœnam, sed quia dilectum negauerat, quod molestius erat ei quolibet supplicio. 148. Chry.
cæsus, sustinet & patitur impiorum ridicula, formam nobis patientiæ præbens. 149. Beda. hoc quasi
in contumeliam faciebant, quod se Prophetam haberi voluisset.

SENS. MYST. IN CAP. XXII.

137. Ambr. primò Petrum prodit ancilla, vt iste sexus peccare in nece Domini videretur, & re-
dimeretur per Domini passionem. 138. Ambros. ibi negat Petrus, vbi Christus ligatus est, vbi ve-
ritas non est: non negavit in monte, non in templo, non in domo sua, sed in pratorio Iudæo-
rum. 145. Beda. galli cantus hic doctoris alicuius increpatio ad somnolentos dicentis, Euigilate
iusti, & nolite peccare. 147. Beda. Petrus media nocte peccauit, ad galli cantum pœnituit, nempe
correxerat veræ lucis rememoratione, quod in tenebris obliuionis errauit. 149. Beda. cæditur &
nunc Christus blasphemis falsorum Christianorum, & illuditur ab his, qui eum reprobis actibus
exacerbant, & quasi ei dicunt: Quis est qui te percussit? dum ab eo cogitationes suas, & opera te-
nebrarum cognosci non æstimant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

xx. pro. ignem. Hebr. a. scilicet, fixis in eum oculis, Græcè enim ἀντιόρατο. 146. scilicet, spiritualibus
oculis, & fortè etiam corporalibus, adductus scilicet, è domo in atrium, vbi & illusus, & pessimè tractatus.
c. id est, conuiciantes.

quis est qui te percussit? Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, conuenerunt Seniores plebis, & Principes Sacerdotum, & Scribæ, & dixerunt illum in concilium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illis, Si vobis dixerò, non credetis mihi: si autem & interrogauerò, non respondebitis mihi, neque dimitteris. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. Dixerunt autem omnes, Tu ergo es Filius Dei? Qui ait, Vos dicitis, quia ego sum. At illi dixerunt. Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audiuius de ore eius.

SENS. LIT. IN CAP. XXII.

150. Aug. de con. Eua. intelligitur passus Domiaus vsque manē in domo Principis sacerdotum, quò prius adductus est. 151. Int. vide quàm solliciti in malo: tota nocte vigilauerunt, ut facerent homicidium. 152. Beda. non veritatem desiderabant, sed calumniam præparabant. Si enim diceret se Christum, calumniarentur, tamquàm sibi arrogaret regiam potestatem, Christum enim ex David stirpe venturum sperabant. 153. Theoph. qui operibus non crediderant, multo minùs sermonibus credendo dicerent Christum filium David, &c. sed respondere noluerunt. 154. Beda. Interrogauerat eos quomodo hominem despicias, per supplicium crucis ero exaltatus, & habens nomen, quod est super omne nomen. Theoph. q. d. de cætero non est tempus sermonum & doctrinæ, sed iudicii, cum videbitis me sedentem, &c. 156. Cyril. cum de Deo sessio dicitur & thronus, regia, & vniuersis imperans dignitas designatur. 157. Int. cum infirmus appaream. 158. Theoph. cum timere deberent, magis insanunt. 159. Amb. Dominus maluit se regem probare quàm dicere. Glo. ita temperat responsum, ut & verum dicat, & sermo calumniæ non pateat. 160. Int. scilicet, quòd se Christum & Filium Dei dicat. Theoph. mali ex reuelatis sibi secretioribus, nulla commoda referunt, sed maiore pœnam. 161. Glof. sua se sententia damnant, qui cum morti tradunt, quem oris & operis sui testimoniò Deum esse cognoscunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXII.

151. scilicet, ante diem discesserant, maturèq; redierunt. d. id etiam noctu interrogauerant, ut dicunt alij Euangelistæ. e. scilicet, qui sint. f. scilicet, quod æquum est. 159. q. d. verè dicitis, sum etenim, seu ira est, ut dicitis, seu non nego quod dicitis.

CAPVT XXIII.

Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatū. Cœperunt autem illum accusare, dicentes: Hunē inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Cæsari: & dicentem se Christum Regem esse. Pilatus autem interrogauit eum, dicens: Tu es Rex Iudæorum? At ille respondens ait: Tu dicis. Ait autem Pilatus ad Principes sacerdotum, & turbas:

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

1. **B**EDA. Ut impleretur illud Christi, Tradetur Gentibus. Glo. tradiderunt Romanæ potestati, ut se inueniant; & ideo, sicut Marcus ait, non erant conuenientia eorum testimonia. 2. Int. impij nihil verisimile quod obicere possent, aduersantur veritati. cum enim vellent eum eligere in Regem, fugit; nec dari sensum prohibuit, sed iussit. 4. Int. cum ipse dixerit, Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo. 5. illud de tributo, quasi apertum mendacium, omisit. Theoph. hoc videtur quæ fuisse per contemptum. q. d. tu pauper, humilis, &c. de regni ambitione accusaris, ad quòd opus est multorum adiutorio, & sumptibus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

h. Græc. ὁ βασιλεύς, ille rex. s. promissus & expectatus.

Sà, in Euangelia.

D d d

Nihil

Nihil inuenio causa in hoc homine. At illi inualeſcebant, dicentes: Commouit populum, docens per vniuerſam Iudæam, incipiens à Galilæa vſque huc. Pilatus autem audiens Galilæam, interrogauit ſi homo Galilæus eſſet. Et vt cognouit quòd de Herodis poteſtate eſſet, remiſit eum ad Herodem, qui & ipſe Hieroſolymis erat illis diebus. Herodes autem viſo Ieſu, gauſus eſt valdè. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quòd audiret multa de eo: & ſperabat ſignum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis ſermonibus. At ipſe nihil illi reſpondebat. Stabant autem Principes ſacerdotum & Scribæ conſtanter accuſantes eum. Spreuit autem illum Herodes cum exercitu ſuo: & illuſit induitum veſte alba, & remiſit ad Pilatum. Et facti ſunt amici Herodes & Pilatus in ipſa die: nam antea inimici erant ad inuicem. Pilatus autem conuocatis Principibus ſacerdotum, & magiſtratribus, & plebe, dixit ad illos: Obtuliſtis mihi hunc hominem, quaſi auertentem populum: & ecce ego coram vobis interrogans, nullam cauſam inuenio in homine iſto, ex his in quibus eum accuſaſtis.

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

6. Theoph. volebant incutere timorem Pilato. Galilæi enim ſchiſmatici fuerunt, & noua tentantes, qualis Iudas Galilæus, de quo in Act. Apoſtolor. 7. Beda. non illum, ſed ſe accuſant, docuiſſe enim populum, & tali actu totam terram promiſſionis pertranſiſſe, non criminis eſt, ſed virtutis indicium. 8. Beda. naſtus occaſionem cupiebat liberare ſe à Chriſto iudicando. 9. Beda. ne cogeretur contra inſentem ſententiã dare, ad Herodem miſit. Theoph. iubeat lex Romana quemlibet à Principe ſuæ iuriſdictionis condẽnari. 10. Theoph. nõ vtilitatis alicuius gratia, ſed curioſitate ductus. 11. Theoph. ſermo prolatus ei, cui nihil proſicit, condẽnationis cauſa ſit, itaq; Chriſtus tacendum potiùs iudicatur. Greg. 22. Mor. quorũ auditores noſtri noſtra volunt, quaſi laudãdo cognoscere, & ſua peruerſa nõ mutare, tacendum nobis eſt. Glo. non reſpondet, ne crimen diluens dimiſſus, crucis vtilitatẽ differret. Pilato quidẽ, qui inuitus ſententiã ferebat, ex aliqua parte reſpondit; Herodi verò, & cæteris cõtra legem innoxiiũ dãnantibus, vt indignis nihil dicit. 12. Int. ſed nec his aliquid dicit. 13. Int. ſpreuit Herodes, & exercitus vt omnes in eadem culpa pares monſtrentur. 14. Theoph. quaſi Pilato non uſurpante ſibi ſubditos ditioni Herodis. 16. Amb. Chriſtum abſoluit iudicio, crucifigit miniſterio.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

11. Glo. vbi tacet Chriſtus, quaſi pro grege agnus immolandus, patientiam præſtat; vbi reſpondet, quaſi paſtor pro ouibus contra lupos, & latrones pugnat. 14. Amb. immaculatæ indiçiũ paſſionis. Glo. alba veſtis, & purpurea, iuxta alios Euangelistas, ſignificat geminum martyrij genus, vt ſit Eccleſia candida actione, rubicunda ſanguine. 15. Amb. figura eſt quòd per Domini paſſionem Iudæorum & Gentilium ſit futura concordia, ita tamen vt prius Gentes capiãt Dei verbum, & ad Iudæos fidei ſuæ deuotionem tranſmittant, vt illi quoque gloria maietatis Chriſtum veſtiãt, quem antea deſpexerant. Beda. ſignificatur conſenſus Gentilium & Iudæorum in Chriſtianis perſequendis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

d. pro criminis. e. i. inſtabant. f. ſ. Tetrarcha, qui Iohannem interfecit, dicebaturq; Antipas. g. d. quòd ad Herodis ditionem pertineret. g. ſ. cauſa feſti celebrandi. h. i. miraculum. i. Græc. ἐννόμος, acriter, & intento clamore. m. ſ. Herodis. n. varijs. ſ. modis irridens, & malè tractans. Græc. cum illuſiſſet, induiſſetq; veſte, &c. 14. Græc. λαμπρὰν, ſplendidam, illuſtrem. o. ſub. à Caſare. p. ſ. mortis, vel pro nullum crimen.

Sed neque Herodes. nam remisi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam: qui erat propter seditionem quamdam factam in ciuitate, & homicidium, missus in carcerem. Iterum item Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. At illi succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio dixit ad illos, Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripā ergo illum, & dimittam. At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur, & inualescebant voces eorum. Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant, Iesum verò tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. Sequebatur autem post illum multa turba populi

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

17. Theoph. duorum testimonio insons ostenditur; Iudæi autem qui accusabant, nullum testem obtulerunt cui credere oporteret. 18. Int. q. d. flagris, & ludibriis quantum iuberis afficiam, dummodo ne sitiat innoxium sanguinem. Beda. 19. Int. non imperiali legis sanctione, sed annua gentis, cui per talia gaudebat placere, deuictus consuetudine. Beda. ¶ Theoph. Romani Iudæis concesserant secundum leges & ritus proprios conuersari; solebant autem petere damnatos à principe, sic à Saule Ionathā petiuerunt. 20. Int. data optione eligendi quem vellent, quia Pontifices excitauerant turbam, ut magis peterent Barrabam. 21. Amb. non immerito homicidæ absolutionem petunt, qui flagrabant innocentis exitium; tales iniquitatis leges, ut qui oderit innocentiam, scelus diligit. Beda. hæret adhuc Iudæis sua petitio, qui enim pro Iesu latrone, pro Saluatore interfectorem elegerunt; merito salutem & vitam perdiderunt; seque latrocinis, & seditionibus in tantum subiecerunt, ut patriam, & regnum perdiderint. 23. Beda. pessimum genus mortis optant, quo clauis ad lignum pedibus manibusque confixis pendentes, producta morte necabantur; sed elegerat Dominus mortem crucis, quam diablo superato, tamquam trophæum in frontibus fidelium erat positurus. 24. Beda. fecit hoc flagellando, ut Iohannes testatur. r. Chry. quasi esset deterior latrone, & adeo nequam, ut neque pro pietate, neque pro festi prærogatiua deberet liberari. 25. Int. videns quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret. 26. Int. Iudex neque inuidiæ cedere debuit, nec timori. 28. Int. à Cyrene ciuitate. 29. Aug. 3. de con. Euan. prius Christus baiulauit sibi crucem, ut ait Iohannes, deinde imposita est Simoni. 30. Beda. non vna omnes, & eadem mente sequebantur: qui enim mortem impetrauerunt, ut morientem læti aspicerent, alij verò de eius passione moerentissimi.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

22. Amb. Barrabas Latine filius patris: illi ergo quibus dicitur, Vos ex patre diabolo estis, vero Dei Filio, patris sui filium i. Antichristum prælatum produntur. 27. Glo. dimissus Iudæis seditionis & homicidiorum auctor diabolus, & ideo pacis habere non possunt: quia pacis authorem non elegerunt. 29. Amb. prius Christus crucis suæ trophæa ipse erexit, deinde martyribus tradidit erigenda: sequitur autem qui crucem portat, iuxta illud: tollat crucem suam, & sequatur me. Beda. Simon, obediens; Cyrene, hæres. designantur ergo gentiles, qui quondam peregrini, & hospites testamentorum, obediendo facti sunt Dei hæres; relictis enim ritibus paganis, tamquam à villa egressi, vestigia passionis Christi amplexi sunt. Theoph. villa, mundus, qui dimittendus est ab eo qui crucem tollit; debet verò, qui magister est, exemplo Christi, prius ipse crucem tollere, & sic subditis & obedientibus eam imponere. 30. Theoph. significabatur multitudo Iudæorum, qui essent credentes ituri post Crucem: itemque per feminas, infirmæ mentes sumpta cordis contritione Christum secuturæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

18. id est, castigatum. q. pro, in die festo. s. Pascha. Græc. 2^a iogrla i. va. singulis festis. 24. i. castigabo.

& mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum. Conuersus autem ad illas Iesus, dixit: Filia Hierusalem, nolite flere super me: sed super vos ipsas flere, & super filios vestros. Quoniam, ecce, venient dies in quibus dicent, Beatæ steriles, & ventres, qui non genuerunt, & vbera quæ non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos: & collibus, Operite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficerentur. Et postquam venerunt in locum qui vocatur Caluariæ, ibi crucifixerunt.

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

31. Beda. femineus sexus quasi contemptibilior liberius quod sentiret ostentabat. Cyril. femineus sexus flexibilis ad pietatem. 32. Beda. cuius cita resurrectio mortem soluere potest, cuius mors mortem destructura est, & mortis authorem. Theoph. eum qui vltro patitur flere non oportet. 33. Cyril. significat mulieres filiis orandas, periturosque paruos & magnos irruente bello. s. Glor. Romanæ obfisionis & captiuitatis. 34. Theoph. erant feminae crudeliter suos filios afflictae & comesturae. 35. Beda. refert Iosephus, insistentibus sibi Romanis, Iudæos cavernas montium, & collium speluncas petisse. 36. Greg. 12. Mor. c. 4. Christus in se diuinitatem habuit, ideo viride lignum se dicit, vos, qui puri homines sumus, aridum appellamur. Theoph. q. d. si in me ita seruiunt Romani, quid non recubant in vos? Beda. q. d. si ego, qui peccatum non feci, lignumque vitæ sum sine passionis igne, à mundo non exeo, quæ tormenta manent fructibus vacuos? 37. Theoph. curabat diabolus de Christo malam haberi opinionem. Glo. impletur illud, Et cum iniquis deputatus est. In morte deputatur cum iniquis, vt iniquos in resurrectione viuificet. 38. Athan. vbi corruptum est genus hominum, ibi Christus proprium corpus exposuit, vt vbi seminata est corruptio, ibi incorruptio oriatur. huc enim loci doctores Iudæorum aiunt esse sepulcrum Adæ. Beda. exera portam locum, vbi capita damnatorum truncabantur, Caluariæ. i. decollatorium dicebatur. Glo. ibi crucifigitur, vt vbi erat area damnatorum, erigantur vexilli martyrij. 39. Euseb. causa mortis Christi vna, ad demonstrandum diuinam virtutem; altera, ad liberandum genus humanum; tertia, vt conspecta resurrectione post mortem, discipuli in spem engenderentur, mortemque contemnentes, agoniæ contra errores inirent alacriter. Chry. quia non suam mortem, cum sit vita, sed hominum venerat consumpturus, non propria morte corpus deposuit, sed ab hominibus illatam sustinuit; nec erat conueniens solui morbo eius corpus, qui venerat aliorum languores sanare; si autem sine morbo deposuisset & rursus se obtulisset, non crederetur resurrexisse: itaque oportebat palam mori, qui palam resurrectione predicabat; elegit verò ignominiosam mortem, vt se ostenderet habere virtutem contra quolibet mortem, mortisque domini omnino destrueret; volebat etiam portare quam incurreramus maledictionem, maledictam. seruici mortem suscipiendo, mortis etiam in cruce, à demonibus excipiat aërem, & ascensum nobis parer in cælum. Theoph. quia per lignum mors intrauerat, necesse erat per lignum exterminaretur, & per ligni dolores cõfutareretur delectatio proueniens ex ligno.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

34. Beda. Beati qui se castrauerunt propter regnũ celorum. 35. Beda. memores fragilitatis suæ, ingruente tentatione, sublimium virorum exemplis, monitis & precibus defendi quærunt. 39. Chry. non ei caput amputatur, vt Iohanni, nec secatur, vt Elías, sed seruatur corpus integrum, & indiuisibile, ne fiat occasio volentibus Ecclesiam diuidere: moritur etiam expansis manibus, vt altera veteris populum, altera gētes trahat, utrosque sibi coniungēs. Greg. Nysii. figura crucis à medio in quatuor extrema partem, significat virtutem, & prouidentiam eius, qui in ea pependit, ubique diffusam. Aug. de quæst. u. & veter. Testam. tale mortis genus elegit, vt latitudinis, altitudinis, longitudinis, & profunditatis, de quibus Apostolus loquitur, magister existeret: pertinet autem latitudo crucis ad bona opera, quia ibi extenduntur manus; longitudo ad longanimitatem, ibi enim persistitur & perseueratur; altitudo ad expectationem supernam, profunditas ad gratuitam gratiam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

31. affectu non solum humano, sed etiam pio & grato. 32. vt super impotentem, vel pro non tam super me. i. mea causa, quam vestra ipsarum & liberorum vestrorum. 34. matres enim cum filiorum, malis maxime cruciabantur, fletus, impediuntur, ne fugiant. 35. q. d. optabant mortem potius, quam in tantis malis versari. 36. i. humido s. gratia, & virtute. 37. Gra. i. xaxēggē, malefici, facinorosi.

cum, & latrones: vnum à dextris, & alterum à sinistris. Iesus autem dicebat, Pater, di-
 mitte illis, non enim sciunt quid faciunt. Diuidentes verò vestimenta eius, miserunt
 sortes. Et stabat populus expectans: & deridebant eum principes cum eis, dicentes: A-
 lios saluos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus, Dei electus. Illudebant autem ei &
 milites accedentes, & acetum offerentes ei, dicentes: Si tu es Rex Iudæorum, saluum
 te fac. Erat autem & superscriptio scripta super eum litteris Græcis, & Latinis, & He-
 braicis: Hic est rex Iudæorum. Vnus autem de his qui pendebant latronibus blasphe-
 mabat eum, dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. Respondens autem

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

40. Chry. vt eorum suspicionis fieret particeps, sed non ita euenit, de illis enim nihil dicitur. Crux
 Christi vbique honoratur, in regum purpuris, in diadematis, in armis, &c. 41. Chry. dixerat orandum
 pro persecutentibus, hoc ergo fecit crucem ascendens. orat verò Patrem, cum possit ipse relaxare, vt
 nos doceat pro persecutentibus orare. Gloss. quia Lucas Christi sacerdotium scribere disposuit, rectè
 Dominus apud eum pro persecutoribus iure sacerdotis intercedit. 42. Chry. scilicet, si pœnitue-
 rint. Beda. non est putandum frustra orasse, sed in eis qui post eius passionem crediderunt quod ora-
 uit, impetrasse: orauit verò pro his qui nesciebant quid facerent, zelum Dei habentes, sed non secun-
 dum scientiam. 43. Ambros. victus est Adam qui vestimenta quæsiuit, vicit ille qui tegumenta de-
 posuit: talis ascendit, quales nos auctore Deo natura formauit, pulchrè verò ascensus crucem, rega-
 lia vestimenta deposuit, vt scias quasi hominem passum esse, non quasi Deum Regem, etsi vtrumque
 Christus. 44. Theoph. ad opprobrium videbantur hoc facere, quid enim erat pretiosum in vesti-
 bus? 45. Theoph. qui perierat eum crucifigi. 47. August. 3. de cons. Euang. Omnes primates ge-
 nerali nomine complexus est, vt possint intelligi Scribæ, & Seniores. 48. Beda. etiam nolentes confi-
 tentur, quod alios saluos fecit. 49. Athanas. Dominus non saluando se, qui opus non habebat salu-
 re, sed creaturam liberando volebat cognosci Saluator: cognoscitur enim medicus, cum erga langui-
 dos ardeat probat. Gloss. Poterat quidem se saluare, sed venerat pro omnibus crucifigendus. 51. Int.
 dæmonis sagacitatem; triplici lingua promulgat accusationem, ne quisquam transeuntium igno-
 ret ideo suspensum, quia se Regem fecisset.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

40. Beda. duo latrones, qui sub fide Christi, vel agonem martyrij, vel continentie arctioris institu-
 ra subeunt, sed qui hæc pro æterna gloria faciunt, dexteri latronis, qui autem pro humana laude, sini-
 stri actus imitantur. Glo. Christus bonus, in mysterio, latro, qui insidiarius est diabolo, vt vasa eius au-
 ferret. 43. Amb. nudus ascendat, qui seculum vincere parat, & seculi adiumenta non querat.
 44. Beda. In sorte gratia Dei commendata est. 50. Græc. vt vice acceti vinum daret nobis, quod sa-
 pientia miscuit. Glo. acetum erant Iudæi, à vino Patriarcharum degenerantes, quorum suggestionem mi-
 lites Christum morti tradiderunt. v. Glo. titulus qui Christum regem testatur, non infra, sed supra
 crucem ponitur: etsi enim in cruce hominis infirmitate dolebat, super crucem tamen Regis maiesta-
 re fulgebat, nec per crucem perdidit, sed roborauit imperium: est etiam supra positus, vt cunctis lege-
 re, id est, credere volentibus, pateat. 51. Theoph. significatur potentissimos quales Romani, & pru-
 dentissimos quales Græci, & religiosissimos quales Iudæi, subiici debere imperio Christi. x. Beda.
 ablutorum per baptismum alij coronantur, alij dono, quod acceperunt, priuantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

r. id est, cum populo. x. s. qui à sinistris, vt creditur. aa. id est, cœnuitabatur, scilicet impropere quod
 se Christum haberi voluisset.

⁵³ alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, qui in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit. Et dicebat ad Iesum, Domine, memento mei cum veneris in regnū tuum. Et dixit illi Iesus, Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. Erat autē ferē hora sexta: & tenebræ factæ sunt in vniuersam terram, vsque in horam nonam. Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Iesus, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens,

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

53. Int. fortē & ille conuiciatus prius est, sed repentē conuersus; nec mirum si conuerso isto ignoscit qui etiam insultantibus veniam dabat. Amb. potuit de vno pluraliter dici à Marth. & Marco, qui duos conuiciantes inducunt, sicut est illud, in pellibus caprinis ambulabant, quod de Helia dicitur; & festi sunt, quod de Esaia. 54. Int. q. d. saltem hīc deberes querere liberationem. 55. Chry. sic hīc confessio ad salutem. 56. Chry. q. d. nos viuentes occidimus, hīc mortuos suscitauit; nos aliena furati, hīc & sua iubet tribuere. 57. Chry. Crucifixum aspicit, & Dominum profitetur, condemnati videt figurā, & Regis predicat dignitatem. Greg. 18. Mor. c. 25. manus, & pedes clauī ligauerant, liberum cor, & lingua remanserant; ergo Deo totum obtulit, corde credens ad iustitiam, ore confitens ad salutem: credidit Christum regnaturum Deum, spem habuit, regni aditum postulans, & charitatem tenuit, alterū de sua iniquitate redarguens. Glo. magna virtus, confiteretur quem videret humana infirmitate morientem, quem negabant Apostoli, qui viderant miracula diuina virtute faciētem. 18. Amb. & vberior est gratia, quā precario: semper enim Dominus plus tribuit, quā rogatur. Theoph. prædatus Dominus diabolicarum prædarum portionem, latronem secum ducit in paradysum. Chry. expulit diabolus de paradiso Adam, Christus latronem impulit, etiam ante Apostolos, ne quis post errores introitum desperaret; vide celeritatem à cruce in cælos. Legunt autem quidam sic, Dico tibi, hodie mecum eris in paradiso. Gloss. eodem temporis articulo latroni pœnitenti, paradysum reſerat, quo peccanti Adā occluserat. 59. Int. f. quando crucifixus est. 60. Cyril. lugebat machina propriū Dominum, & obtenebrata est lux in meridie, secundum Amos. 61. Aug. 3. de ciuitate Dei, c. 15. non canonico cursu, erat enim tunc plena luna, regularis autem solis defectio in fine lunæ contingit. Dionys. epist. 7. apud Heliopolim præſentes lunam extra tempus coniunctionis, soli incidētem videbamus. Græc. Factum hoc prodigium, vt pateret, qui mortem susceperat, gubernatorem esse totius creaturæ. Gloss. Sol retraxit radios, ne pendente Dominum videret, & ne impij blasphemantes eius luce fruerentur. Crucifigitur autē Christus hora sexta, resurgit diluculo. 62. Beda. hoc expirare Dominō factum est, vt Matthæus & Marcus testantur, sed Lucas præoccupando narrauit. ff. Theoph. quia inerat ei potestas ponendi animam suam, & eam resumendi. 63. Beda. Patrem inuocando, Dei filium se declarat, spiritum commendando, confidentiam eiusdem cum Patre potestatis insinuat. 64. Amb. caro moritur vt resurgat, spiritus Patri commendatur, vt pax fieret in cælo. Cyril. docet hæc vox sanctorū animas apud Deum deinceps futuras, facto eius rei Christo principio. Greg. Nyss. tempore passionis neutram partem humanitatis semel vnita diuinitas dimisit. Damasc. in sepulcro erat secundū corpus, in inferno secundū animam, sed sicut Deus in paradiso cum latrone, & in throno cum Patre, & Spiritu sancto.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

60. Chry. erat hoc indicium manifestum, quod essent passuræ caliginem crucifigentium animæ. 62. Theoph. significabatur sancta sanctorum non vlterius futura inaccesibilia, sed tradita in manus Romanorum inquināda. Item velum quod nos sequestrabat à cælestibus. f. Dei inimicitiam, & peccatum disrupta. Amb. duorum populorū diuisio, vel synagoge profanatio declaratur, scinditur velum vetus, vt Ecclesia noua fidei suæ vela suspēdat, itēmq; vt religionis interna mysteria reuelata cernamus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

bb. f. mortis, seu simili genere supplicij damnatus. q. d. timere deberes Deum, cum sis paulo post moriturus, penāsque tuorum criminum daturus. 55. f. patimur. cc. f. de visione, cælestiumq; bonorum fruitione. dd. paulo post sextam, vt patet ex Marco, itaque Christus in cruce plus tribus horis pependit viuus, ante sextam nim crucifixus. ee. synecdoche: sola enim Iudæa intelligitur. 64. velut depositum postea recepturus. Græc. τὸν θάνατον, id est, deponam, fut. pro præſenti.

expirauit.

⁶⁵expirauit. ⁶⁶Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificauit Deum, dicens: ⁶⁷Verè hic homo iustus erat. Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, ⁶⁸percutientes pectora sua reuertebantur. Stabant autem omnes noti eius à longè: & mulieres quæ secutæ eum erant à Galilæa hæc videntes. ⁶⁹Et ecce vir nomine Ioseph qui erat decurio, vir bonus & iustus: hic non consenserat concilio, & actibus eorum, ab Arimathia ciuitate Iudææ, qui expectabat & ipse regnum Dei. hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu: & depositum inuoluit in sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

65. Ambr. tradidit spiritum, quia non inuitus amisit: quod enim emittitur, voluntarium est; quod amittitur, necessarium. gg. Glo. quòd ita haberet potestatem emittendi spiritum, quod non habet nisi conditor animarum. 67. Aug. 4. de Trin. cap. 13. maxime sunt mirati, qui aderant, continuo post illam vocem tradidit spiritum; longa enim morte cruciabantur ligno suspensi. Idem 3. de cons. Euang. dicens Lucas quod factum fuerat, inludit omnia quæ facta erant. 67. Aug. 3. de con. Euang. alius Euangelista; Filius Dei erat iste. itaque vel vtrumque dictum est à Centurione, vel Lucas Centurionis sententiam expressit, quòd eum Dei Filium dixisset, non quia æqualem Patri intellexerat, sed quia iustum crediderat. Theoph. Impletur illud, Cum exaltatus fuero, omnia ad me traham. Attraxit enim latronem & Centurionem, & quosdam Iudæorum. 68. Beda. vel quòd dolerent iniuste occisum, cuius vitam dilexerant: vel quòd in morte glorificatum timerent cuius mortem se impetrasse meminerant. Ambr. ò duriora saxa pectora Iudæorum! Iudex arguit, credit minister, proditor scelus suum voluntaria morte condemnat, terra concutitur, &c. Iudæorum tamen duritia immobilitas manet. 69. Int. Elongasti à me amicum, & proximum, & notos meos à miseria. Beda. 70. Theoph. fuerat occultus Christi discipulus, sed vinculum timoris rupit, post resurrectionem. 71. Græ. rio est, qui de ordine curiæ est, & officium curiæ administrat. Beda. qui etiam curialis à procurando munera ciuilia solet appellari. 37. Int. quia & ipse discipulus Iesu, sed occultus, vitans prius inimicitias Iudæorum, sed in hoc extremo officio minus curat de illis. Aug. de con. Euang. 74. Int. ipsa est Ramatha Elcanæ, & Samuëlis ciuitas, in regione Thamitica, iuxta Decapolim. 75. Int. si ignotus esset, ad principem non accederet, nec corpus impetraret. Aug. de con. Euang. fecit hoc fiducia dignus, quia præditus, poterat familiariter intrare ad Pilatum. Beda. per nobilitatem potentie secularis, dignus qui impetraret per iustitiam meritum, qui sepeliret. 76. Beda. ex simplici sepultura Domini, ambitio diuitum condemnatur, qui nec in tumulis possunt carere diuitiis. Glo. hinc mos Ecclesiæ habet, vt sacrificium altaris non serico, nec tincto panno, sed puro linco celebretur. 77. Athanas. mortuorum corpora sepelienda, etiam si sancta sint, quid enim sanctius aut maius Domini corpore? 78. Beda. scilicet, de petra, ne si ex multis esset lapidibus, suffolis fundamentis ablatus furto diceretur. 79. Beda. ne alius surrexisse putaretur.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

67. Beda. per centurionem fides Ecclesiæ designatur, quæ Dei Filium, tacente synagoga, confirmat. 76. Beda. ille sindone munda inuoluit Iesum, qui pura mente suscipit. 77. Ambr. Christus in iusti monumento conditur, vt in iustitie habitatione requiescat, qui in se bene humauerit Christum, diligenter custodiat, ne eum perdat. 79. Glo. in monumento nouo sepelitur, debet enim qui Christum suscipit, in nouitate vitæ ambulare.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

h. b. id est, prefectus centurie quam habebat Pilatus Ierosolymis. 68. in detestationem sceleris simulque timores Dei vindictam. 72. Græc. βῆθ ὁ θῆ: senator, seu consul dicebatur in Mancipiis, decuriones qui Roma Senatores.

positus fuerat. Et dies erat parasceues, & sabbathū illucescebat. Subsecutæ autem mulieres quæ cum eo venerant de Galilæa viderunt monumentum: & quemadmodum positum erat corpus eius. Et reuertentes parauerunt aromata & vnguenta: & sabbatho quidem siliuerunt secundum mandatum.

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

80. Int. Parasceue, sexta feria qua preparabantur necessaria sabbatho. Beda. Parasceue autem præparatio interpretatur, sexta die factus homo, ea reparatur. 82. Beda. notis Iesu, post depositum cadauer, ad sua remeantibus, solæ mulieres, quæ arctius amabant, funus subsecutæ, ubi poneretur, inspicere cupiebant. 83. Beda. ut ei tempore debito munus possent suæ deuotionis offerre. 84. Theoph. quasi putro homini, nec enim debitam fidem adhuc habebant: solebant verò Iudæi talia exhibere defunctis.

85. Beda. quàm diu quidem licebat operari, id est, vsque ad solis occasum vnguentis præparandis fuerunt occupatæ. 86. Beda. scilicet, à vespéra ad vespérâ quiescendi.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

81. Beda. Sabbatho in sepulcro requieuit, qui septimo die requieuerat ab opere suo. Sexta autem die crucifixus, & septima quiescens, significat in sexta mundi aetate opere nos mundo crucifigi, septima autem die, quiescere, quod eadem in tumulis animas verò cum Domino requiescere.

82. Bedā. humiles animæ passionem Christi sequuntur, vt imitentur sedula curiositate perpendentes quo ordine gestabit, quæ lecta, audita, & recordata, se ad paranda opera virtutum, quibus Christus delectatur, convertunt, vt finita presentis vitæ pascuere, resurrectionis tempore Christo occurrant cum aromatibus spiritualium actionum.

ADDIT. AVET. IN CAP. XXIII.

80. s. dies, in quo preparabant ad festum necessaria. l. l. pro, incipiebat, a vespere enim festa incipiebant, vel, q. d. erat vespere diei sabbathi, quam cum nocte transacta sequitur lux prima sabbathi. 85. pro, quieuerunt, id enim etiam significat verbum Græcum. 86. s. non operandi die sabbathi.

C A P V T XXIV.

 N A autem sabbathi valde diluculo venerunt ad monumentum, portantes
quæ parauerant aromata: & inuenerunt lapidem reuolutum à monumento.
Et ingressæ non inuenerunt corpus Domini Iesu.

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

1. **I**N T. id est, prima. 2. Beda. Sabbathum transacto. i. sole occidente emerunt aromata, & cum noctis articulo præoccupante monumentum adire non possent, venerunt prima sabbathi, quam Christiani Dominicam appellant, valde diluculo ad monumentum, in quo magnus querendi & inveniendi Dominum feruor charitatis ostenditur. Amb. Matthæus dicit, vespere sabbathi ad monumentum venisse, sed de aliis loquitur mulieribus. Aug. 3. de cons. Euang. Matthæus à prima noctis parte, quod est vespere, noctem significauit, cuius fine venerunt ad monumentum. 3. Theoph. reuoluerat Angelus, ut ait Matthæus. Chry. Amor est post resurrectionem, ut videntes mulieres monumentum vacuum, crederent Dominum resurrexisse. Glo. potuit clauso exire sepulcro, qui clauso exiit vtero.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

2. **B**E D A, Datur nobis exemplum, discussis vitiorum tenebris, ad Domini corpus accedendi. nam & sepulcrum figuram habet altaris, in quo Christi corporis mytheria consecrantur in linceo puro: aromata significant odorem virtutum, & orationum suauitatem, quibus altari appropinquare debemus: reuolutio lapidis resecrationem Sacramentorum, quæ tegebantur in lege scripta in lapide, cuius ablato regimine, Christi corpus viuum euangelizatur: adstant verò Angeli tempore consecrationis corporis Christi, & nos humiliter oportet vultum in terram declinare propter angelicam præsentiam, seu sacra oblationis reuerentiam, cinerem nos & terram esse recolentes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

1. pro, prima hebdomada die.

Et

Et factum est dum mente consternatae essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cum timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid queritis viventem cum mortuis? non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilaea esset, dicens: Quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere. Et recordatae sunt verborum eius: & regressa a monumento, nunciauerunt hac omnia illis undecim, & ceteris omnibus. Erat autem Maria Magdalena, & Iohanna, & Maria Iacobi, & ceterae quae cum eis erant, quae dicebant ad Apostolos hac. Et visa sunt ante illos sicut diliramentum verba ista, & non crediderunt illis. Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum, & procumbens vidit linteamina

SENS. LIT. IN CAP. XXIII.

a. Glo. quia & lapidam immensa magnitudinis reuolutum stupebant; & Christi corpus non inuentum doleant. 4. Cyril. propter amorem Christi, & adhibitam sollicitudinem, meruerunt visionem angelicam. Aug. 3. de con. luan. possumus intelligere vnum Angelum visum a mulieribus, ut ait Marc. & Matth. ubi essent ingressae in aliquod spatium sepulchri locum; deinde visos duos alios Angelos stantes, ut ait Lucas, dum intus inspicerent locum in quo iacebat corpus Domini. Glo. sicut post tentationem in solitudine Angeli ministrabant Christo, ita nunc post deusitā mortem gloriam triumphantis annunciant. 5. Euseb. Iucunditatis id & gaudij indicium. Mites & hilares visi sunt, quales decebat conspici in regno, & gaudio Domini: cum plagae quidem Aegyptiis praepararentur, visus Angelus a Moysē in flamma ignis, & in passione eclipsatus est Sol in mœoris signum. 6. Beda: non in terram ceciderunt, nec legimus quamquam sanctorum tempore Dominicae resurrectionis, vel Dominio, vel Angelis visis prostratum adorasse, unde mos Ecclesiae vel in memoriam Dominicae resurrectionis, vel in nostrae spem, ut omnibus Dominicis diebus, & toto quinquagesimae tempore, non flexis genibus, sed declinatis in terram vultibus oremus. 7. Int. siam resuscitatus a mortuis. 8. Int. id est, in monumento, qui locus est proprie mortuorum. Beda. 9. Int. si praesentia corporis. b. Glo. apparet hinc etiam feminis praedixisse Christum se resurrecturum. 10. Beda. die enim pascae sepultus, mane prima sabbathi resurrexit. Athanas. Poterat statim resurgere, sed dixisset aliquis non plenē fuisse mortuum. 11. Cyril. femina quondam mortis ministra, resurrectionis mysterium prima percepit, & nunciat. 12. Int. ipsa est soror Lazari, quae vixit Dominum vaguento. Beda. 13. Int. vxor Chusae procuratoris Herodis. Beda. 14. Int. mater Iacobi minoris, & Ioseph; soror matris Domini, unde Iacobus frater Domini dicitur. 15. Beda. ut perpetui reatus apud viros mulier opprobrium non sustineret, quae culpam viro transfuderat, transfudit & gratiam. 16. Theoph. est naturaliter incredibile mortalibus resurrectionis miraculum. Greg. in hom. hoc non tam illorum infirmitas quam nostra, ut ita dicā, si solus ipse credit feminis dicentibus se Angelos vidisse; & cum esset eximij affectus praeter ceteris sedulitatem promit. Aug. 3. de con. Euan. Lucas hoc recapitulando narrat; tunc enim cucurrit quando & Iohannes, cum, si nunciatum eis esset a mulieribus de corpore ablato; postea autē facta sunt illa de visione Angelorum: commemoravit autem Lucas solum Petrum, quia ei primō Maria nunciauerat. d. Aug. 3. de con. Euan. primō procumbens vidit, sed postea, ut ait Iohannes, ingressus est.

SENS. MYST. IN CAP. XXIII.

10. Beda: vno die in sepulchro, & duabus noctibus iacuit, quia lucem suae simplae mortis tenebris duplæ nostrae mortis adiunxit. c. Glof. sic nos inter Dominicae passionis mysteria non solum passionis, sed & resurrectionis debemus recordari.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIII.

a. Grac. ἐν τῇ ἀποροῇ, dum haerent, seu perplexa essent. 4. vel alij ab illis de quibus Matth. & Marc. vel cum duo essent, vniū illi tantum meminere. 5. Grac. ἀσπασάντων. i. fulgurantibus, seu fulguris instar relucenibus. 17. Una cum Iohanne, ut patet ex Iohanne.

Sā, in Euangelia.

sola posita, & abiit secum mirans quod factum fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Hierusalem, nomine Emaus. & ipsi loquebantur ad inuicem de his omnibus quæ acciderant. Et factum est dum fabularentur, & secum quærerent, & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis: oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad inuicem ambulantes, & estis tristes? Et respondens vnus cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es in Hierusalem, & non cognouisti quæ facta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit, Quæ? Et dixerunt: De Iesu Nazareno, qui fuit vir Propheta, potens in omni opere & sermone coram Deo & omni populo: Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes, & principes nostri in damnationem mortis, & crucifixerunt eum. nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israël: & nunc super hæc omnia tertia dies est hodie quod hæc facta sunt. Sed & mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, & non inuento corpore eius, venerunt, dicentes se etiam visionem

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

18. Theoph. s. qualiter sola linteamina derelicta, &c. 19. Theoph. quidam alterum horum dicunt Lucam esse. Amberant Amaon & Cleophas. 20. Aug. 3 de cons. Euang. quam Marcus villam vocat. Beda. ipsa est Nicopolis ciuitas. 21. Beda. stadium octaua pars milliarij, itaque erant septem millia passuum, & quingenti. 22. Theoph. non quasi credentes, sed sicut stupentes. 23. Beda. vt in eis fidem resurrectionis incenderet, & impleat quod promiserat, scilicet, Vbi essent duo vel tres in eius nomine congregati, ibi se in medio eorum adfuturum. 24. Greg. in hom. hoc agebatur foris in oculis corporis, quod intus in oculis cordis: intus enim amabant & dubitabant, de se ergo loquentibus præsentiam exhibuit, de se dubitantibus cognitionis suæ speciem abscondit. Glo. apparuit quidem in specie propria, sed speciem quam recognoscerent, non ostendit. 25. Græc. conferebant inter se quasi non amplius expectantes Christum viuentem. 26. Beda. peregrinum putabant, cuius vultum non agnoscebant. 27. Beda. Filium Dei tacent, vel nondum perfecte credentes, vel ne inciderent in manus Iudeorum persequendum. 28. Theoph. primo opus, deinde sermo, per illud enim hic comprobatur. 29. Theoph. primo placendum est Deo, deinde hominibus, vt. s. quantum est possibile, viuamus sine scandalo. 30. Græc. Vox desperantium, sperabamus, inquit, non speramus. Beda. non credebant resurrecturum. 31. Theophyl. sub ingruentibus malis, & Romanorum seruitute. 32. Int. promissam resurrectionem tacent, timentes eum cui loquebantur. Theoph. videntur non omnino esse increduli, sed meminisse quod eis dixerat se tertia die resurrecturum. 33. Græc. non existimabant firmum quod eis fuerat relatum, sed stuporis & turbationis causam inde sumebant. Glo. q. d. de non inuento corpore, plus mœstitiæ addiderunt, quam de nunciata resurrectione gaudij attulerint.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

26. Beda. Reuera eis peregrinus erat, à quorum naturæ fragilitate, resurrectionis gloria longe distabat, & à quorum fide manebat extraneus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

21. studia octo faciunt miliare. f. id est, disputarent, seu commentarentur. g. scilicet, Christo impediante. h. Græc. οὐδ' ἄποροι, parum alacri vultu, seu tristi. 26. quasi dicat, utino solus sic es in Ierusalem peregrinus, vt ignores quæ acta sint in ea, cum nemo sit qui ignoret? Splendat peregrinis ignota esse res ciuitatis. 29. id est, probante Deo, & etiam populo. m. pre, id est, Heb. 31. scilicet, à Romana tyrannide. 33. Græc. ἐξίσταται, id est, attonites reddiderunt.

Angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum: & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum verò non inuenerunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti & tardi corde ad credendum in omnibus quæ locuti sunt Propheta! Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam? Et incipiens à Moysè & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus Scripturis quæ de ipso erant. Et appropinquauerunt castello quò ibant: & ipse se finxit longius ire. Et coëgerunt illum, dicentes: Manè nobiscum Domine, quoniam aduersperascit, & inclinata est iam dies. Et intrauit cum illis. Et factum est dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit ac fregit, & porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, & cognouerunt eum: & ipse euauit ex oculis eorum. Et dixerunt ad inuicem, Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via,

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

34. Græ. nec Perri testimonium certum æstimabant, dum diceret se resurrectionem Domini contingere, ex eo quòd corpus eius in sepulcro non esset. Aug. 3. de con. Euan. indicat Lucas duos ad monumentum iussisse. scilicet Petrum & Iohannem. 35. Theoph. ferè eadem hi dixerant, quæ illi qui adstantes cruci dicebant, alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. 36. Theoph. nō sufficit credere quædā quæ sunt loquuti Propheta, sed oportet omnibus fidem adhibere. 37. Ipsi rei sunt tamen qui crucifixerunt, non enim intendebant perficere quòd Deus disponebat; Deus verò eorū nequitiam in generis humani beneficium cōuertit, quasi utens vipereis carnibus ad antidoti salutiferi confectionem. 38. Chry. Sacrificium quidem Abraham cum Isaac dimisso immolatus est aries, & aliæ scripturæ prophetiæ, crucis & resurrectionis Christi mysteria continent. 39. Aug. 2. de q. Euang. non omne quòd fingimus, mendacium est; cum enim fictio ad aliquam significationem refertur, mendacium non est; aliqui figuratè dicta mendacia essent, sicut autem dicta, ita & facta finguntur sine mendacio, ad rem aliqum significandam. Greg. in hō. quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat à fide, finxit se longius ire. fingere componere dicimus, vnde compositorcs luti figuli vocantur. nihil quidem veritas per duplicitem fecit, sed talem se exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. 40. Greg. in hō. peregrini ad hospitium non solum inuitandi, sed & trahendi sunt. 41. Chry. i. mentis sensus. Aug. 3. de conf. Euang. non clausis oculis ambulabant, sed inerat aliquid quò non sinerentur agnoscere quòd videbant; nec incongruenter accipimus impedimentum in oculis eorum à sathana fuisse, ne agnosceretur Iesus, quòd ablatum est veritate corporis eius participata. Theoph. Magam & ineffabilem vim habet Domini caro, eamque summentibus aperiuntur oculi. 42. Theoph. Non tale corpus habebat, vt diutius cum eis commorari deberet: augebat etiam hoc eorum affectum. Glo. Subtrahitur carnalibus oculis infirmitas, vt mentibus incipiat apparere gloria resurrectionis. 43. Ioh. iam certi de resurrectione. 44. Orig. Accendebant Christi sermones cor ad amorem diuinum.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

41. August. de q. Euang. hospitalitatis officio ad Christi cognitionem peruenitur. Greg. in hom. qui audita vult intelligere, quæ intellexit opere cōpleat. Ecce Dominus cum loqueretur, nō est cognitus; dum pascitur, cognosci dignatus est. Gloss. Veritas melius operando, quàm audiendo intelligitur, nec agnoscunt Christum, nisi participes corporis eius, id est, Ecclesiæ; cuius vnitatem commendat Apostolus in Sacramento panis, dicens: Vnus panis, vnum corpus multi sumus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

41. Gr. *ἡνὼν* qui. i. amentes, insensati. Durius loquens reddit attentiores. 36. pro, omnia. Heb. n. pro renum suum inire. o. i. libris Moysi. p. i. ad ipsum pertinebant. 39. i. sic se composuit, quasi longius iturus, id est, vt ab illis detineretur. Gr. *προσποιήσας* i. pre se ferebat. q. i. ad occasum, sic dicunt re exaggerantes, vt retineant, alioqui enim tantum adhuc temporis, vt possent post cœnam redire Hierosolymam. r. i. gratias egit, vt alias solebat. 41. q. d. sublatum impedimentum quo tenebantur, ne possent agnoscere.

& mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hîc aliquid quod manducetur? At illi obtulerunt ei partem piscis ass^{bb}, & fauum mellis. Et cùm manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis, & dixit ad eos: Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos cùm adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum, vt intelligerent Scripturas: & dixit eis, Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortu^{cc} tert^{dd} die, & prædicari in nomine eius pœnitentiam, & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Hierosolyma. Vos autem testes estis horum. Et ecce ego mittam promissum Patris mei in vos: vos autem

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

55. Cyril. vult magis discipulos certificare. Beda. ad insinuandam resurrectionis veritatem, non solum tangi à discipulis, sed cum illis vesci dignatur. 56. Beda. potestate, & non necessitate, aliter absorbet aquam terra sitiens, aliter sol calens: illa indigentia, iste potentia, manducavit, non cibo indigens, sed vt naturam corporis resurgentis adstrueret. Græc. comedit, non quasi post resurrectionē cibis vtendum sit, sed ex quadam dispensatione, sic reliquit clauorum foramina, & lateris cicatricem, cùm tamen sit resuscitaturus nostra corpora incorrupta. 57. Int. in eadem, sed mortali carne. Beda. vtrum potuerit Magicis artibus Prophetas diuino spiritu antequam in terra nasceretur, implere. 59. Theoph. s. per lignum crucis. 60. Beda. perdidisset Christus fructum passionis, si non esset veritas resurrectionis. 61. Beda. post commendatam sui corporis veritatem, commendat Ecclesiæ vnitatem. e. e. Euseb. oportebat conuersos expiari à quolibet contagio & macula Christi virtute, ideo dicit prædicandam pœnitentiam, & remissionem peccatorum: veram enim pœnitentiam ostendentibus, veniam commissorum donat. Theoph. In hoc etiam baptismatis meminit, in quo per depositionē priorum scelerum subsequitur venia peccatorum: non intelligitur autem in solo Christi nomine baptismi fieri, sed in Christi morte; continet etiam Christi nomen in se, & Patrem quasi vnctorem, & Spiritum sanctum quasi vnctionē, & Filium quasi vnctum. s. secundum humanā naturam. 62. Int. nō in vna tantum gente Iudæorum, vel in aliqua parte terrarum. Euseb. Dictum erat, Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam. 63. Beda. Non solum quia Iudæis credita eloquia Dei, & eorum est adoptio & gloria, sed etiam vt Gentes hoc maximè indicio diuinæ pietatis in spem veniæ prouocētur, quod eis, qui filium Dei crucifixerunt, venia concedatur. Chry. prius apud ipsos occisores pandunt resurrectionis signa, sic enim hæc plurimum demonstratur, cùm vel crucifixores credunt. 64. Int. qui vidistis, & audistis. 65. Int. quæ prædicanda sunt. Euseb. mortis, & resurrectionis. 66. Int. vt sufficiatis ad restandum. Theoph. hoc subiungit ne turbarentur quod idiorum essent, Gentibus & Iudæis prædicaturi. 67. Int. s. vobis. 68. Int. s. auxilium, Spiritus sancti gratiam. Theoph. quod per Ioëlem promiserat, dicens: Effundam spiritum meum super omnem carnem.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

bb. Beda. Piscis assus, Christus passus, latere enim dignatus est in aquis generis humani, & capi quoque mortis nostræ, & quasi tribulatione assari tēpore passionis, sed fauus mellis exiit in resurrectione, mel in cera, diuinitas in humanitate. Theoph. Manducavit partē piscis assi: naturā enim humanā in huius vitæ mari natare, cibumque suauē, quod significat fauus mellis: vel piscis assus vita dis extractam fecit escam diuinam, cibumque suauē, quod significat fauus mellis: vel piscis assus vita actiua consumens nostrā humiditatem laborum prunis: fauus mellis, cōtemplatio dulcis eloquiorū Dei. Greg. Nyssen. Legale Pascha cum amaritudine edebatur, post resurrectionem verò cibus fauo mellis dulcoratur. Glo. qui hîc assantur in tribulationibus pro Deo, vera postea dulcedine satiabuntur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

cc. hoc est quod eis locutus fuerat. dd. i. mentem. ff. s. Apostolis, videtur legisse ἀγγέλλων, nunc enim ἀγγέλλοι, incipiendo. gg. pro, eritis. 65. passionis scilicet, & resurrectionis. 68. Græc. ἀποσταλὸς, id est, promissionem.

^{hh} sedet in ciuitate quoadusque induamini virtute ex alto. ⁶⁹ Eduxit autē eos foras in Be-
⁷² thaniā, & ^{mm} eleuatis manibus suis ⁿⁿ benedixit eis. ⁷³ Et factum est dum benediceret illis, re-
⁷⁴ cessit ab eis, & ^{oo} ferebatur in caelum. Et ipsi adorantes regressi sunt in Hierusalem cum
⁷⁶ gaudio magno, & erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum. Amen. ⁷⁷ ⁷⁸

SENS. LIT. IN CAP. XXIV.

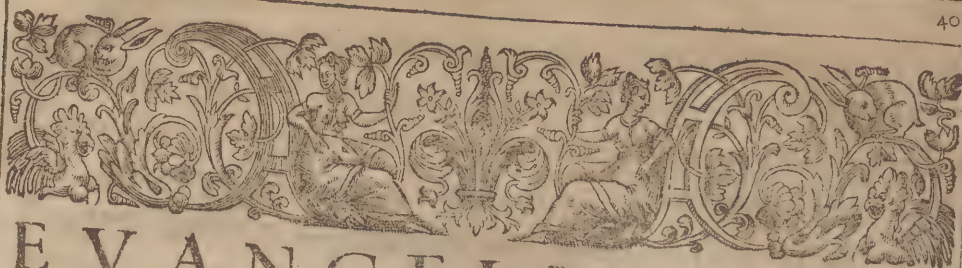
69. Chry. non vult ad confictum exeant, nisi armati. Theoph. integram tutelam spiritualis armatu-
 ra indicat. 70. Theoph. i. virtute caelesti, quare non praesente Christo, vel eo discendente statim Spi-
 ritus venit: decebat fieri prius rei cupidos, itemque naturam nostram prius comparare in caelo, & fœ-
 dera consummari; ne autem post eius resurrectionem fugerent, hac expectatione quasi quodam vin-
 culo eos Hierosolymis detinuit, nec expressit quando esset missurus, vt semper essent vigilantes. Beda. de
 hac virtute, id est, Spiritu sancto dicit etiam angelus Mariæ: Et virtus altissimi obumbrabit tibi. Amb.
 at Iohannes ait accepisse illos Spiritum sanctum, vel illis vndecim quasi perfectioribus insufflauit, &
 reliquis postea tribuendum promisit, vel cum sint diuisiones gratiarum, aliam ibi operationem insuf-
 flauit, nempe gratiam remittendorum peccatorum; aliam hîc pollicetur, linguarum, s. gratiam. Aug. 15.
 de Trinit. cap. 26. Dominus post resurrectionem dedit Spiritum sanctum; semel in terra propter dile-
 ctionem proximorum, & iterum de caelo propter dilectionem Dei. 71. Beda. praetermissis his quæ
 per quadraginta dies Dominus cum discipulis egit, primo diei resurrectionis coniungit Lucas nouis-
 simum, quo ascendit in caelum. 73. Beda. quibus præcepta docendi tradiderat. Theoph. Fortè vim
 conseruationis influens vsque ad aduentum Spiritus, & nos instruens, vt quoties recedimus, benedi-
 ctionibus subditos Deo commendemus. 74. Grauius promissa aspectui subiicit Dominus, promise-
 rat resurrectionem, resurrexit; promittitur quod in nubibus rapiemur in aëra; hoc etiā per opera
 ostendi. Theoph. Ascendit appariturus diuino conspectui in suo corpore. Iam nostra natura in Chri-
 sto honoratur ab Angelis. 75. Int. vbi promissionem Patris iussi sunt expectare. Beda. 76. Int. quia
 dominum post triumphum resurrectionis etiam cœlos penetrare vident. Beda. 77. Theoph. Non-
 dum aderat Spiritus, & iam spiritualiter conuersantur, prius erant reclusi, iam stant in medio
 Principum sacerdotum, nec aliquo distrahantur mundano, sed omnibus contemptis, Deum iugiter
 laudant. Beda. Lucas per vitulum significatus, quia Christi Sacerdotium cæteris ampliùs exponendum
 suscepit, Euangelium quod à ministerio templi cœpit, in templi deuotione compleuit; ibique Apo-
 stolos noui sacerdotij ministros futuros, non in victimarum sanguine, sed in Dei laude & benedictio-
 ne conclusit. 78. Theoph. & nos eos imitantes, in sacra vita semper degamus laudantes, & bene-
 dicentes Deum, cui est gloria, benedictio, & virtus in secula. Amen.

SENS. MYST. IN CAP. XXIV.

hh. Greg. in Pastoralis, exemplum sequentibus dat, ne imperfecti prædicare præsumant, sed in ciui-
 tate sedeant. i. intra metrum suarum claustra se constringant, vt virtute diuina perfectè induti, ad alios
 instruendos exeant. mm. Orig. oportet eum, qui aliis benedicit, variis esse ornatum operibus, sic
 enim manus tolluntur in altum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXIV.

hh. i. quieti manete, dicta hac die ascensionis. 69. velut armatura. ll. i. fortitudine. 71. pro. eduxerat.
 72. i. montem Oliueti, ad cuius latus Bethania. mm. i. bene precatus est, seu salutem illis precatus.
 oo. Græc. προσελθόντες. i. cum adorassent, seu se in terram inclinassent. s. post apparitionem Angelorum, de
 quibus Act. 1. pp. pro. assidue. 77. id videtur intelligendum post aduentum Spiritus sancti, antea enim
 domi se continebant. qq. id est, prædicantes, celebrantes.

EVANGELIUM SE- CVNDVM IOHANNEM.

CAPVT. I.

IN PRINCIPIO erat Verbum, & Verbum erat apud Deum: & Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil,

SENS. LIT. IN CAP. I.

IN T. id est, in Patre, qui principium sine principio est, vel in principio omnium creaturarum, vel temporum, id est, cum inciperent omnes creaturae, vel tempora, iam erat Verbum, vel quia ab ipso habent omnia principium existendi. Aug. 6. de Trin. c. 2. In principio, id est, ante omnia. Chry. alij Evangelistae ab incarnatione incipiunt, Iohannes ab aeterna generatione. Si quis verò dicat, cur Patrem dimittens, mox de Filio loquitur: erat ille manifestus omnibus, si non ut Pater, ut Deus, unigenitus autem ignorabatur; nec tamen Patrem tacuit, nam Filium Verbum vocauit. 2. Int. nota est confusio substantialitatis. 3. Int. id est, Filius, qui est principium de principio. Aug. lib. 83. q. 63. quod Graeci λόγος, Latine ratio & verbum: sed hic melius verbum interpretatur, ut significetur respectus ad Patrem, & ad facta per Verbum. nam & ratio dicitur etiam si nihil per eam fiat. Idem 15. de Trin. ca. x. & xj. qui potest intelligere Verbum, non solum antequam sonet, sed etiam antequam sonorum imagines cogitatione voluantur, potest videre aliquam verbi similitudinem, quod erat in principio. Nascitur Verbum quod loquimur, ex scientia quam memoria tenemus, & formata cogitatio à re quam scimus. Verbum est quod in corde dicimus; quod nec Graecum est, nec Latinum, nec alicuius linguae, & verbum quod foris sonat, signum est verbi intus latentis, propter quod & verbum dicitur. Idem 15. de Trin. cap. 13. Verbum Dei, unigenitus Filius, qui de Patris sapientia, seu qui de Patre sapientia natus, est per omnia Patri similis & aequalis. hoc enim est omnino quod Pater, non tamen Pater, ei nosse de Patre est sicut esse; nosse enim & esse ibi vnum est, & ideo Patri sicut esse non est à Filio, ita nec nosse, Pater tamquam seipsum dicens, genuit Verbum sibi aequale per omnia, non enim se integrè & perfectè dixisset, si aliquid minus aut amplius esset in eius verbo quam in ipso, nostrum verbum utcumque diuino simile est,

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

4. Iohannes pater Zebeda. Matth. 4. Marc. 1. Luc. 5. matre Salome, de qua Matth. 27. Marc. 15. ad Apostolum vocatus admodum iuuenis, vixit enim post Christi passionem 68. annos secundum Hier. Dan. 9. & 1. cont. Iovin. Renocatum à nuptiis quidam putant, ut Hier. 1. cont. Iovin. & quidem ab illis qua in Cana Galilaeae. Beda. in praef. in Iohan. & Ruper. lib. 2. in Iohan. At illic iam ut Christi discipulus aderat, antea ergo vocatus. Virgo fuit, eoq. Christo precipue charus secundum Hier. Asia ei obrigit in prouinciarii distributione. Ephesi Episcopus fuit. Incertum quot annos vixerit, et si quidam putant centum. Euangelium scripsit precipue contra Ebionem & Cherinthum, Christi diuinitatem negantes. 1. i. ante omnia sic in principio dicitur creatum calum & terra. 2. potius quam fuit, sic enim fuit, ut semper fuerit, sit, & futurum sit. q. d. iam erat Verbum. 3. Filius λόγος, dicitur, id est, ratio, definitio, Verbum, quod sine passione à Patre procedat, ut ratio seu notitia ex animo, quodq. Patri intimus, ut animo ratio. Et quod velut definitio Patris naturam exprimat, & quod procedat à Patre ut à mente verbum. Graec. ὁ λόγος, scilicet, vnicum illud, & singulare verbum.

sed valde dissimile; quandoque enim formabile est, nondum formatum, tunc verò formatur & verum fit, cum res scitur, & ut scitur, sic etiā cogitur, Dei autem verbum nō ante formabile fuit quā formatum, & ideo ita dicitur Dei verbū, ut Dei cogitatio nō dicatur, ne aliquid putetur volubile in Deo. Idem de verbis Domini, serm. 38. Est Verbum Dei, forma quādam non formata, sed forma omnium formarum, superans omnia, existens in omnibus. Quærent verò quidam quomodo nasci potuerit Filius coævus Patri? nōne si ignis æternus esset; coævus esset splendor? inēque imago quæ de speculo existit, aut aqua, ut si aliquid super aquā, exempli gratia, virgultū semper fuisset, & imago de eo semper esset. Basil. in hom. in princip. Iohan. Verbum hoc quod erat in principio nec humanum erat, nec Angelorū, sed ipse Vnigenitus, qui Verbum dicitur, quia impassibiliter natus, & Generātis imago est, totum in se Generantem demonstrans: habet verò verbū nostrum diuini Verbi similitudinem quamdam, declarat enim totam mentis cōceptionem: & quidem cor nostrum quāsi fons est, verbum prolatum quāsi riuius ex ipso manans: præuidit Spir. S. futuros qui gloriæ Vnigeniti inuidentes, dicerent, antequā genitus esset, non erat; itaque ait, In principio erat Verbum. Chy. non simpliciter verbum dixit, sed cum articulo à reliquis ipsum separans. est enim quādam hypostasis, ex Patre impassibiliter proueniens; significat verò hoc, In principio erat, semper & infinitè extitisse; nam de cælo & de terra non dicitur quod erant in principio, sed quod in principio facta sunt. Erat, cum de creaturis dicitur, tempus significat, sicut & est; cum autem de Deo, æternitatem. Hilar. 2. de Trinit. fit in principio, quod creatur, Verbum autem non tempore aliquo concluditur ut cōperit, erat enim, non fiebat. Orig. plura significat principium, est enim principiū itineris, generationis, disciplinæ, &c. Hic autem principium accipi potest ut significat agens ex quo, ut Verbū sit in principio, id est Patre, qui est principium Filij, & creaturarum. Idem in hom. Verbum, sum, aliquando significat temporales motus, aliquando substantiam rei sine vllō motu temporali, ideo substantium vocatur. Ex gestis Concil. Ephes. Dei Filius aliquando vocatur Filius, ut intelligatur vna Patris & Filij substantia; aliquando Verbū, ut natiuitatis impassibilitas demonstraretur; aliquando Splendor, ne putetur Patre posterior, sed coæternus. Alci. cōtra eos qui propter natiuitatem temporalem dicebant Christum nō semper fuisse, incipit Euangelista ab æternitate Verbi. Glo. verbum dicitur, & quod profertur, & ipsa cogitatio seu conceptio mentis, cuius similitudine ratio Dei, & sapientia ex Deo nata, Verbum dicitur. Et nota, quod cum dicitur, In principio erat Verbū, significatur æternitas; cum dicitur & Verbum erat apud Deum, diuinitas; cum autem hoc erat in principio apud Deum, cōmōpotentia, consubstantialitas, & coæternitas. 4. Int. i. Filius, Verbum non prolatum, sed semper apud Deum manens. 5. Int. ut alia persona, non tamen alia substantia. Chy. posuit quod est maximè Dei proprium, æternum, & sine principio esse, addidit deinde id ne putaretur ingenitum: dixit verò, erat apud Deum, hypostasis æternitatem ostēdens. Hil. 2. de Trin. qui abest à tempore nō abest ab authore. Orig. in hom. erat apud Deum, quia numquam à patre separatus. Theoph. subuersus est ex hoc loco Sabellius, qui Patrem, Filium, & Spir. S. vnam personam dixit. hic enim Filius à Deo, id est Patre alius esse apertè declaratur. 6. Int. id est, ipse Filius erat Deus, ne dicatur esse cum Deo, & non Deus. Basil. excludens accusationem blasphemantium quærentium quid est Verbum, respondet, Deus erat Verbum. Theoph. ostendit vnam naturam Patris & Filij, est enim vna Deitas. Chy. non quia non est adiectus articulus, ideo minor est Patre, nam Paulus dicit, magni Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi item qui est super omnia Deus; & quidem Romanis scribens, sine adiectione articuli dixit, Pax à Deo Patre nostro. 7. Int. id est, hoc idem Verbū non est nouus Deus, sed erat apud Deum in principio, id est, in Patre existens principium omnium cum Patre. 8. Int. ita erat vnum cum Patre, ut omnium creaturarum principium sua præiret essentia. Alci. ponit verbum substantium Erat, ut intelligas omnia tempora præuissse coæternum Deo patri Verbum. 9. Hil. 2. de Trin. s. vnum ingenitū. Theoph. q. d. numquam à Deo fili separatū. Chy. numquam fuit solitarius à Patre, sed semper Deus apud Deum. Orig. tres propositiones præmissas resumit in vnum, dicens hoc Verbum Deus erat in principio apud Deum. 10. Int. id est, omnis creatura visibilis & inuisibilis, omnis forma, omnis compago, omnis concordia partium. Glo. postquā dixit de natura Filij, dicit de operatione, omnia inquit id est, quicquid est in substantia, vel naturali proprietate, per ipsum factum est. 11. Hil. 2. de Trin. Infinitū est per quod fit omne quod factum est, & cum ab eo sint omnia, etiam res ab eo est. Aug. 1. super Genes. ad lit. li. 1. c. 1. quod Deus ait: Fiat lux æternū est: æternum, p. est in verbo Dei, quādo aliquid fieri debet; sit autē, quando fieri debuisset, in illo verbo Est. Idem in Iohan. Factum nō est per quod facta sunt omnia; si enim factū est, per quod aliud Verbum factū est? Idem 1. de Trin. ca. 6. si verbum factum non est, creatura non est, sed eiusdem cum Patre substantiæ. Theoph. dixit per Verbum facta omnia à Patre, nō quāsi Patris organum sit, ut Ariani dicunt; sed ne intelligeretur ingenitus, & sine principio. Chy. neminem cōturbare debet præpositio Per, nam & de Patre dicitur, per quem vocati sumus in societatem Filij eius. Item, Paulus Apostolus, per voluntatem Dei. Et quidem de Filio apertè in Psalmo dicitur, quod omnia fecerit. Initio tu Domine terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt cœli. 12. Int. id est, nulla res subsistens sine ipso est facta. 13. Chy. visibile vel intelligibile, ne putares sola per ipsum facta, quæ à Moyse dicta sunt. Hilar. cum dicitur

sine ipso factum est nihil, indicatur non esse solus, sed esse alius, qui per ipsum omnia fecerit. Orig. in hom. id est, nihil factum est, extra ipsum, sed omnia ambit & conseruat. Idem in Iohan. prauitas quæ absque Deo facta est nihil dicitur. putant autem quidam diabolus non esse creaturam Dei. In quantum quidem diabolus creatura Dei non est, sed cui accidit esse diabolus, Dei est creatura, vt homo quatenus homo, non vt homicida. Aug. de q. nou. & vet. Test. q. 97. Satis ostendit Verbum non esse facturam, cum sine ipso Deus nihil fecisse dicatur. Idem in Ioan. per ipsum non est factum peccatum, quod nihil est, & nihil fiunt homines cum peccant. Idem de natura boni cap. 25. Delirant qui dicunt nihil hoc loco aliquid significare, quia positum est in fine sententiæ, quasi verò non idem sit sine ipso nihil factum est, & sine ipso factum est nihil. Glos. ostenditur non esse auctor malorum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

5. quasi r. spondeat quærenti ubi erat? in sinu Patris erat, & non apparebat, postea apparuit, iuxta illud 1. Iohan. 1. erat apud Patrem, & apparuit nobis. erat verò apud Patrem vt persona distincta, & indiuisa. Græc. ὁὗτος θεὸς, scilicet, Deum illum qui Pater est. Græc. ὁ λόγος, & verbum illud erat Deus. significatur autem identitas natura. 7. id est, hoc ipsum Verbum, vel id totum quod diximus. 13. Græc. ὁ θεὸς, ne vnum quidem, q. d. prorsus omnia per ipsum facta.

CAPUT I.

²⁴ Quod factum est in ipso ²⁵ vita erat: & vita erat lux ²⁶ hominum: & lux in tenebris ²⁷ lu-
²⁸ cet, & tenebræ eam non ²⁹

SENS. LIT. IN CAP. I.

14. Int. pro, & omne. 15. Int. scum tempore. 16. Int. in spiritualis factoris ratione, semper viuit, & vixit. Hil. 2. de Trinit. ostenditur in eo factū, quod sine eo factum est, omniaq; per ipsum, & in ipso creata esse. 17. Beda. ne quis putaret mutabilem Verbi voluntatem, dicit in æterna Creatoris sapientia, quando, & quos crearet, semper fuisse dispositum. Aug. potest sic distingui, quod factum est in ipso, vita erat, sed hoc modo omnia vitam habebunt: distinguendū ergo est sic est, quod factum est, in ipso vita erat. Ratio enim qua factū est vnūquodque, vita est; sic arca in opere non est vita, sed in arte vita est, viuit enim in anima artificis. Orig. in hō. significatur omnia in ipso vitam esse, & vnū esse: subsistūt enim in ipso causaliter. Chry. legēdum ita est propter hæreticos, qui dicunt Spiritum sanctū creatum, sine ipso factum est nihil quod factum est; & deinde, in ipso vita erat. q. d. nihil factibilem sine ipso factum est, vbi excipitur Spiritus sanctus, qui factibilis nō est; additur autem, in ipso vita erat, tamquam in fonte qui non minuitur: habet autē Filius vitam in seipso sine cōpositione vlla, sicut & Pater. Orig. Inuenitur alia litera non incongruē habens, quod factū est in eo vita est. Glos. Orig. & Chry. ita distinguunt, sine ipso factū est nihil quod factum est. Aug. autē. quod factū est, in ipso vita erat. Hil. sine ipso factum est nihil, quod factū est in ipso. 18. Int. hęc sapientia Dei. 19. Int. non aliarū rerū. Theoph. q. d. lux ista non est sensibilis, sed intellectus, illuminās animam: non dixit autem solum Iudæorum, sed omnium hominum; omnes enim inde intellectum & rationem acceperunt. Orig. Lux est hominum, sed non solorum; sic Deus dicitur Abraham, Isaac, & Iacob; per quod non excluditur quin sit sermo de natura hominum, quibus Verbum veniens euangelizauit. Aug. Ex ipsa vita illuminantur homines qui non possunt percipere sapientiam, quod pecora non possunt. Glo. Lux erat quantum in se est, etsi iniqui non sentiunt. 20. Int. tamen à tenebris non cernebatur. Orig. in hom. lux in tenebris fidelium animarum lucet, à fide inchoans, ad spem trahens nostra natura per se considerata, tenebrosa est, sed capax lucis sapientiæ. Chry. Tenebras dicit mortem, & errorem; prædicatio enim Christi in medio erroris regnantis fulsit, & eum disparere fecit, mortēque in vitam mutauit. Glo. lucet hæc lux quantum in se est, etiam in tenebris, sicut sol super cæcum. 21. Int. ante incarnationem, sicut nec cæcus comprehendit lucem super se lucentem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

15. quidam hic finiunt orationem. q. d. nihil ex his qua facta sunt, sine ipso factum est. Est autem more Hebraico repetitio eiusdem per negationem, vt Esa. 39. Irem. 4. 16. Quidam, vt Hil. hic finiunt sententiam, vt supra notatum num. 17. 17. quam vt hominibus communicaret factus est homo. iuxta illud Iohan. 10. Ego veni, vt vitam habeant. Vnde 1. Ioan. cap. 1. 5. Quidam autem significari ab ipso vitam accipere quacumque viuunt, vt esse accipiunt quacumque sunt. 21. id est, hominibus qui in tenebris, id est, peccatis sunt. Sic Ept. 5. Erat ab quando tenebræ, q. d. tenebræ sunt in tenebris lucere, at lucem hanc multorum hominum tenebræ recipere noluerunt.

comprehenderunt. ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶
³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴²
 * ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶
 non erat ille lux: sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera: quæ illu-
 minat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat,

SENS. LIT. IN CAP. I.

22. Aug. stulta corda peccatis aggrauata, lucem istam capere non possunt; cæcus in sole, soli absens est; sic stultus cæcus est, etsi præsens est illi sapientia. Origen. in hom. Lux hæc omni creaturæ incomprehensibilis est. Chrys. Christi prædicationem neque mors, neque error superauit. Orig. hanc lucem persequuntur sunt tenebræ, sed non inualuerunt, nec apprehenderunt; vel quia celeritate cursus lucis se qui non valent, vel quia fugantur, luce appropinquante. Aduertendū autem sumi tenebras aliquādo in bonam partē, iuxta illud: Posuit tenebras laribulū suū, nōpe sunt ignota diuina. Glo. Tenebræ si comprehenderent, tenebræ non essent. Aug. 10. de ciu. Dei, cap. 29. hoc Euangelij initij vsque ad hæc verba: & tenebræ, &c. quidam Platonici aureis literis scribendum, & in locis eminentissimis per omnes Ecclesias proponendū dicebat. 23. Int. q. d. sed vt etiā tenebræ comprehenderent fuit, &c. 24. Int. f. Præcursor humanati Verbi. Aug. quia latebat in Christo Deus, missus est ante eum magnus homo, per cuius testimonium inueniretur plusquā homo. Theoph. homo, non Angelus. 25. Aug. vt posset verbum de Deo dicere. 26. Int. non ab hominibus. Chry. non sua loquitur, sed quæ mittētis, vnde & Angelus dictus est à Propheta: Ego, inquit, mitto Angelum meum. Est autem Iohannes missus à deserto ad baptizandum, ait enim: Qui me misit baptizare, &c. 27. Int. non ab homine impositum, sed à Deo. 29. Int. explicat cur missus. 30. Int. agens libera voluntate. 31. Int. cuius rei? vt testimonium, &c. 32. Int. quicumque contradiceret. 33. Int. i. Christo nato, iam nomen Verbi mutauit in Lumen. 34. Int. quare? vt omnes, &c. 35. Int. f. lumen Christum esse. 36. Int. testificantem. Beda. non dicit vt omnes crederent in illum, sed per illius testimonium in Lucem. Chry. Lumen quidē non indigebat testimonio, sed præconem hominem misit, vt cognatam vocē audientes, facilius accederent. Theoph. Si aliqui non crediderunt, ipsi sibi causa fuerunt, solis radiū nolētes recipere. 37. Int. Magnus quidē erat iste, non tamen ex se lucens, sunt tamen Sancti lux illuminati. Chry. hoc addit, ne quia testimonium perhibuit, maior, & fide dignior crederetur. Theoph. potest Iohannes & Sancti dici lux, sed sine articulo, habent enim lucem secundū participationem. 38. Int. subaudi, missus erat. 40. Int. f. Christus. habent enim lucem secundū participationem. 41. Int. quia est, & nō vera lux. i. quæ non ex se, sed aliūde lucet. Aug. homo illuminatus dicitur lux; sed vera lux est quæ illuminat: nam & oculi nostri lumina dicuntur, sed nisi alia lux adsit, frustra parent. 43. Int. etiam ipsum Iohannē. Aug. omnes ad quos venerat Christus, minus erāt idonei eū videre, radiauit Iohannē, & per eum cognitus est ille qui illuminat; sic ab oculis faucis videretur sol in aliquo corpore radiato. Int. nō quod omnem, sed quia nullus sine illo illuminatur. Aug. de peccator. mer. & remiss. cap. 25. ¶ Chry. illuminat omnem hominem quantum ad eum pertinet: sed quidam mentis oculos claudunt. 44. Int. i. qui à Deo recedens, & cadens in mundum, cæcatus est: alioquin nō indigeret illuminari. Aug. si illinc non recederet ubi poterat esse illuminatus, non esset illuminandus. Theoph. Erubescat Manichæus, qui nos cōditoris Orig. in hom. loquitur de his qui per regenerationem veniunt in mundum virtutū. Glo. quorum vita & conuersatio in cælis est, quasi in alio mundo sunt: in his ergo, quasi in quodam mundo superiori vera lux lucet. 45. Int. sub & hæc lux. 46. Int. f. præsentia Deitatis, omnibus creaturis infusus, regens, quas fecit. Orig. in hom. Est in mundo sicut artifex regens quod fecit.

SENS. MYST. IN CAP. I.

28. **I**ta id est gratia, qui totum à gratia habet, & gratiam prædicat. Aleni. Gratia Dei vel in quo est Igrati, qui gratiam noui Testamenti, id est, Christum primum mundo innotuit, vel Iohannes, id est, cui donatum est, nempe Christum præcurrere, & baptizare.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

23. Græc. ἐγένετο, id est, existit, quasi dicat, Existit quidam homo, non vt ceteri, sed diuinitus datus, & missus. 32. non quod Christus egeret, sed propter homines. * Græc. τὸ φῶς, Lux illi. 42. per naturam, non per participationem. 43. scilicet, quicumque illuminatur, vel quantum in se est, vel dando omnibus lumen naturale. 44. scilicet, per natiuitatem. In mundum venire, est nasci exire mcri, quidam putant significari profus omnem.

& mundus per ipsum factus est: & mundus eum non cognovit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum

SENS. L. I. T. IN CAP. I.

47. Orig. in hom. Deus non extrinsecus fabricat sicut faber, sed mundo infusus, & ubique existens. Chry. hoc additum est, ne puraretur in mundo esse velut ei contemporaneus. Theoph. subvertitur hic Marcio his rabies, qui malignū conditorem cuncta produxisse dicebat: & Arrij, Filium Dei creaturam dicentis. 48. Int. i. dilectores mundi. Aug. per ipsum factus mundus, id est, creatura; nō cognovit verō mundus. i. mundi dilectores, qui amando mundum, dicuntur mundus (qui enim mundū non diligunt, corde inhabitat eā) sic solemus dicere, domus illa mala est, aut bona; non parietes intelligentes, sed inhabitantes. Chry. etiam ante corporalem presentiam cognoverunt eum Dei amici: vnde, Abraham exultavit ut videret diem meum. non ergo ut obiciunt Gentiles, prateritis temporibus homines neglexit. omnibus enim dignis cognitus erat; et si eum nō cognoscerent qui mundo affixi sunt, & que mundi sunt sapientes. 49. Int. i. in mundum qui suus est. Theoph. in mūdum, seu Iudæam. Int. in huc, & iniquis videri non poterat, de quibus dictum est: Tenebræ eam non comprehenderunt. Chry. quia in mundo existens, non putabatur adesse, dignatus est induere carnem. 51. Int. i. quicumque homines præsertim Iudei, quos omnibus prætulit. Chry. Iudæos suos dicit, ut populum peculiare. Int. nō sapiētes, siue mulieres, siue viri, siue pueri, siue senes. Glo. ab initio mundi fuerūt divini verbi receptores. 53. Int. s. per fidem. 55. Chry. non dicit, fecit filios Dei fieri, sed dedit potestatem; ostendens multo esse opus studio ut accepta in baptismo adoptionis imaginē incōtaminatā semper custodiamus; simul ostendens potestatem hanc nullum nobis auferre posse, nisi nos ipsos; denique gratiam hanc advenire volentibus, & studentibus; est enim in potestate liberi arbitrij, & gratiæ operatione filios Dei fieri. Theoph. Dedit potestatem consequendi perfectissimam in resurrectione filiationem. 56. Int. s. adoptionis, ut sint fratres eius, & cohæredes per gratiā, sicut & ipse Filius vnigenitus per naturam; ut iam heredes, hæreditas enim eius non sit angusta si eam multi possederint. 57. Int. pro his. 58. Int. s. Deum esse & hominem. Chry. Dei est dare gratiā, homini præbere fidem. 59. Int. i. in re eius hominis. 61. Int. pluraliter, ut significet maris & fœminæ materiā. Aug. quomodo nascentur filij Dei, subdit. Int. pluraliter, ut significet maris & fœminæ materiā. Aug. quia Græcè positū est pluraliter, & panibus enim maris & fœminæ homines nascuntur. Beda. Sanguis pluraliter in Scripturis peccatū significare solet, vnde: Libera me de sanguinibus. 62. Int. i. concupiscentia. * Aug. carnē pro femina posuit. Caro (inquit Adam) de carne mea. sic aliquando ponitur spiritus pro marito, quia ille imperare debet, ista servire. Beda. carnalis generatio à complexu coniugij ducit originē, spiritualis verò Spiritus sancti gratia ministratur. 64. Int. s. operari per baptismum. 65. Int. homines ex Deo, & Deus ex hominibus videretur homines ex Deo nasci, quasi securitatem faciens; hoc dixit, q. d. quid miraris homines ex Deo nasci? attende ipsum Deum ex hominibus natum. Chry. prædicti honoris causam subiicit, factus est enim Filius Dei Filius hominis, ut filios hominum faceret filios Dei.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

58. i. maior hominum pars. 49. Græc. τὰ ἴδια. 51. s. homines ab ipso facti non ei crediderunt, nec obediunt. positum autem eum, pro id. s. verbum nisi malis suo Deum. 52. s. cuiuscumque sexus, etatis, conditionis. 55. Græc. ἐξ ὅλης, auct. ritatem, dignitatem, præminentiam, sic Rom. 13. non est potestas nisi à Deo. Significatur verò hoc ipso quod ipsum recipiunt, per fidem caritate formatam, Dei filios fieri, seu, esse enim Græc. ὅλης, quod significat & fieri, & esse. 56. s. per charitatem, vel gloriam celestem. 59. Græc. ἐξ ὅλης, in nomen, pro, in ipsum. Heb. 61. q. d. non ex sanguine & carne. i. carnaliter, nec opera viri, sed ex Deo, seu supernaturaliter, & spiritualiter nati. Est autem illud, nec ex voluntate viri, præcedentium explicatio. Quidam per voluntatem intelligunt concupiscentiam, q. d. non ex concupiscentia carnali. solet quidem Scriptura carnalia significare nomine carnis & sanguinis, sic illa: Caro & sanguis non revelavit tibi. Caro & sanguis regnum Dei non possidebunt. Non acquievi carni & sanguini. positum verò sanguinibus, pro sanguine, more Hebræo. 65. ἔξ ὅλης, geniti sunt.

67
68
69
70
71
72
73
caro factum est: & habitauit in nobis, & vidimus gloriā eius, gloriā quasi vnigeni-
ti a Patre, plenum gratiæ & veritatis. Iohannes testimonium perhibet de ipso: &
clamat, dicens: Hic erat quem dixi,

SENS. LIT. IN CAP. I.

67. Int. i. hom. Aug. cont. serm. Arrianorum cap. 9. Caro pro homine posita est, sic: Ad te omnis caro veniet, & Ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. Theoph. volens ostendere inenarrabilem Dei benignitatem, carnis meminit, alioqui etiam animam assumpsit, quod enim non assumpsit, non sanctificauit, neque decebat omitti quod principaliter est. 68. Chry. non substantiam conuertit in carnem, sed manens quod est, serui formam assumpsit. Aug. 15. de Trin. cap. 11. Sicut verbum nostrum vox fit, nec mutatur in vocem; ita Dei Verbum caro factum est, non mutatum in carnem. Ex gestis Concilij Ephesi. Ut cum sermo induerit litteras & elementa, visibilis sit & tractabilis; sic verbū Dei tractabile inuenitur. Theoph. Apollinaris in hoc verbo hæresim statuit, dicens Christum animam rationalem non habuisse, sed carnem tantum, & pro anima diuinitatem; subuertitur autem hinc Nestorius, qui dixit non Deum ipsum factum hominem, sed coniunctum homini ex Virgine concepto, secundum gratiam & amoremat Euangelista dixit ipsum Verbum factum hominem; itaque Dei genitrix nūcupatur, tamquam quæ Deum genuerit. Cyril. ad Nestoriū epist. 8. Carnem animatam anima rationali vnies verbum sibi secundum substantiam, ineffabiliter factus est homo. Hil. 10. de Trin. Verè Dei Filius, verè hominis Filius natus est, ex Virgine corpus, & ex se sibi animam assumens. Glo. Verbum factum est caro, quasi mutatum in lac propter paruulos. 69. Chry. hoc dixit, ne suspicareris diuinitatis conuersionem: quod enim habitat, aliud est secundum naturam ab habitaculo. nec enim substantiarum confusio facta est, neque destructio. Alciui. id est, inter homines conuersatus est. 70. Int. s. nos, quos elegit, cognouimus Deum esse gloriosum. Chry. non vidissemus, nisi per cōsortium humanitatis apparuisset, quomodo enim aliter inaccessibilem diuinitatem sufferre possemus? Aug. Natiuitate ista collyriū fecit, vnde tergerentur oculi cordis nostri; eius gloriā nemo posset videre, nisi carnis humilitate sanaretur; caro te obæcauerat, caro te sanat, sic venit medicus, ut de carne vitia carnis exstingeret. 71. Int. altitudinem, & maiestatem eius per humanitatem in qua docuit, & miracula fecit, in qua transfiguratus est, in qua surrexit. 72. Greg. 18. Mor. cap. 4. In sacro eloquio quasi, aliquando non pro similitudine ponitur, sed pro veritate. 73. Int. non ut cuiuslibet Sancti. Chry. q. d. non ut Prophetæ, aut alterius hominis, vel Angeli, sed quasi ipsius naturalis Filij, qualem decebat habere Vnigenitū, sic solemus dicere Regis apparatus narrantes. Quid multa: quasi Rex ibat. Apparebant enim Angeli ut serui, stella Magos vocauit; puer exultauit in vtero; Pater de cælis testatus est, & super ipsum Paracletus aduenit; fugiebant dæmones, morbi soluebantur, suscitabantur mortui, & animæ a malitia ad virtutes conuertebantur. 74. Int. fillū hominem. Orig. in hom. potest accipi de humanitate, & diuinitate; ut plenitudo gratiæ ad humanitatem referatur, secundum quā est caput Ecclesiæ; plenitudo verò veritatis referatur ad diuinitatem, vel vtrumque ad nouum Testamentum, vbi & plenitudo gratiæ donata, & legalium symbolorum veritas impleta. 75. Int. secundum humanitatem. 76. Int. secundum Deitatem. Theoph. Erant Christi veritas impleta. 75. Int. secundum humanitatem in figura operati sint in veritate. Glo. nullis præcedentibus meritis fuit ba gratiosa, & (cum Prophetæ in figura operati sint) in veritate. Glo. nullis præcedentibus meritis fuit Deitas in Christo implens hominem illum omni plenitudine: hæc autem gratia dicitur, & veritas, quia quod fuerat olim promissum, exhibitum est. 77. Int. q. d. non solum ego dico, sed etiam Iohannes Baptista. Chry. sæpe meminit testimonij Iohannis, erat enim in multa admiratione apud Iudæos. 78. Int. s. quod Verbum caro factum est, quia ipse præmissus ei, testatur & celsitudinem humanitatis, & æternitatem diuinitatis. 79. Int. s. Christo. 80. Int. aperte, non obscure, ut lex. Chry. cum liberate. Aduertendū autem, Iohannem non statim Iudæos ad alta duxisse, sed paululum a terra euolare docuisse, dicens eum se meliorem, &c. b. Glo. apparet hinc Christum tunc adfuisse, sæpe enim adhuc ignotus antequam baptizaretur, & prædicaret, ad Iohannem solitus erat venire. 81. Int. s. ab æterno. 82. Int. s. vobis quærentibus an essem Christus. Chry. dixerat de Christo antequam appareret, ut facilius susciperent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

67. Carnis nomine potius usus, quam hominis. 1. ad demonstrandam Dei benignitatem, qui se ad carnem usque demiserit. 2. ne incredibile putaretur homines Dei filios fieri. 3. ut intelligatur verè factus homo, non apparenter. 4. ut indicaretur caro etiam per Christum reparata. 68. significatur una eademque persona esse Dei & hominis. 69. i. in nostra natura velut tabernaculo. Græc. ἱσχυῶν. Indicatur autem diuersitas naturarum post factā unionem, vel habitauit in nobis. i. inter nos, iuxta Zach. 2. Habitabo in medio tui. 70. Græc. ἰδεοκρίτως. Idcirco. Idcirco spectauimus velut rem nouam, & admirandam. * sub. datam, sic 2. Petr. 1. Accipiens à Deo Patre honorem, & gloriā. vel coniunge cum vnigeniti. 74. coniungi potest cum illo, Verbum caro factum est, vel illo, Habitauit in nobis. ut reliqua per parenthesim legantur. * pro. perhibuit, certè quod sequitur, clamat. Græc. κηρυττει. Clamauit, scilicet publice & libere, Christum predicans.

⁸³ Qui post me venturus est, ante me factus est: ⁸⁴ quia prior me erat, & de plenitudine eius ⁸⁵ nos omnes accepimus, & gratiam ⁸⁶ pro gratia, quia lex per Moysen data est: ⁸⁷ gratia & ⁸⁸ veritas per Iesum Christum facta est. Deum nemo vidit ⁸⁹ umquam. ⁹⁰ Unigenitus Filius ⁹¹ qui est in ⁹² sinu ⁹³ Patris, ipse enarrauit. ⁹⁴

SENS. LIT. IN CAP. I.

⁸³ Theoph. sex enim mensibus prior Iohannes natus est. Chry. de aduentu Christi loquitur ad prædicationem. Gloss. post me venturus in prædicatione, in morte, sed non in resurrectione. ⁸⁴ Int. i. mihi præpositus est, etiam in humanitate. Aug. antepositus est mihi. Chry. clarior est, & honorabilior. ⁸⁵ Int. cur? quia, &c. ⁸⁶ Int. æternitate Deitatis. Chry. ex hoc apparet illud, Ante me factus est; de honore intelligi; si enim de productione intelligeretur, potius dicendum erat, prior me erat; quia ante me factus est. ⁸⁷ Orig. verba sunt Baptistæ vique ad, ipse enarrauit. Chry. coniungit testimonium suum Baptistæ testimonio; sunt enim hæc verba Evangelistæ. Gloss. Exposito testimonio Præcursoris, redit Evangelista ad testimonium suæ assertionis. ⁸⁸ Int. quia illi Spiritus est datus, non ad mensuram, nobis ab eo secundum mensuram. Orig. q. d. ex hoc coniecto cum me priorem, quia de plenitudine eius ego, & ante me Prophetæ gratiam accepimus. c. Chry. s. nos duodecim, & omnes fideles. ⁸⁹ Int. i. pro bono bonum. Aug. Primò accepimus fidem, quæ gratia vocatur; quia gratis datur, & pro gratia hac, in qua ex fide viuimus, recepturi sumus aliam. i. vitam æternam, quæ quasi merces est fidei. non erat ista gratia in veteri Testamento, lex enim minabatur, non opitulabatur; iubebat, non sanabat; languorem ostendebat, non auferebat, sed præparabat medico venturo cum gratia & veritate. Gl. pro fide quæ per dilectionem operatur, ex qua iustus vivit, gratiam. i. beatitudinem, quæ merces iustitiæ dicitur, & etiam gratia, quia meritum ex gratia. Chry. pro gratia veteri, nouam, pro typo, veritatē; gratia enim etiam fuit legem suscipere. ⁹¹ Int. verè ab eo accepimus, quia lex mala non tollit, sed ostendit, & reos cōuincit, vt humiliet se medico. ⁹² Chry. quod erat ministrantis. ⁹³ Aug. 13. de Trinit. c. 19. Gratia ad scientiam refertur, veritas ad sapientiam, in rebus enim, per tempus ortis, illa summa gratia est quod homo in vnitatem personæ coniunctus est Deo; in rebus vero æternis, summa veritas rectè tribuitur Dei verbo. Chry. Gratia, quia cum potestate remittebat peccata, & regenerabat, &c. Veritas autem quia figuras adimpleuit. ⁹⁴ Int. qui est Dominus liberans, Glo. per Moysen seruum prænuntiationis, per Dominum Iesum salutis impletio. ⁹⁵ Chry. quod est Regis cum potestate operantis. ⁹⁶ Int. hæc gratia per Christum omnibus est data. i. videre Deum, qui nunquam visus est. ⁹⁷ Int. i. nullus homo, nec Moyses. Glo. nullus purus homo viuens in hoc corpore, vidit Deum vt est, vnde: nō videbit me homo, & viuēt. Apparuit autem Deus aliquibus per subiectam creaturam. Greg. 18. Mor. c. 37. & 38. Quamdiu hic viuunt, videri per quasdam imagines Deus potest, sed per naturæ suæ speciem non potest; nec Iacob Deum vidit, sed Angelum, & Moyses qui cū Deo loquebatur, petiit vt videat; cœperat enim per imagines videre, & naturæ claritatem cernere cupiebat. quisquis autem Deum videt, vt videri potest à viuētibus in hac corruptibili carne, huic vitæ funditus moritur, ne iam eius amore teneatur: fuere tamen qui negarent Deū in regione beatitudinis in natura sua videri, sed sunt decepti. Aug. ad Paulinam epist. 12. Nemo Deum vidit in hac vita sicut est; nec Dei plenitudinem quisquam alimodo moriatur, siue omnino exiens de corpore, siue alienatus à sensibus, nō in illam subuehitur visionem. Chry. Antiqui Patres Deum viderunt, non quidem eius naturam sicuti est, sed sicuti possibile eis erat videre. ⁹⁸ Int. sub. sed. Hil. 6. de Trinit. Adoptionis suspicio excluditur Vnigeniti nomine. ⁹⁹ Int. i. in secreto. Chry. Nullus Deum nouit vt Filius, qui in sinu conuersatur, & nihil ignorat, significauit enim Evangelista per sinum, Filij familiaritatem, & coæternitatem cum Patre. Aug. quia sinus noster intus est, secretum Patris sinus vocatur. ¹⁰⁰ Chry. Maiorem doctrinam per vnigenitum accepimus. Beda. Homo factus, enarrauit quid de veritate Trinitatis sentiendum, qualiter ad eius contemplationem properandum, quibus actibus perueniendum sit, enarrabit etiam cum electos ad claritatem suæ visionis inducet.

ADDIT. AUCT. IN CAP. I.

⁸⁶ q. d. meritū quidem mihi prælatum, me enim multo erat præstantior. ⁸⁷ verba Evangelistæ coniungenda cum, Plenum gratia & veritatis. c. s. quacumque accepimus. ⁸⁹ pro, nempe gratiam pro gratia. i. pro operibus ex gratia gloriam. ⁹² non facta, ⁹⁷ s. in natura sua dum hic viueret, qui enim leguntur viderunt. ⁹⁹ est velut explicatio illius, erat apud Deum, significaturq; coniunctissimus Patri & consubstantialis. Græc. ¹⁰⁰ i. apud Deum, latentia in lucem protulit, scilicet, expressius, & certius declarauit.

Et hoc est testimoniū Iohannis: quādo miserunt Iudæi ab Hierosolymis Sacerdotes &
 Leuitas ad eū, vt interrogarent eum. Tu quis es? Et cōfessus est, & non negauit: & con-
 fessus est, Quia non sum ego Christus. Et interrogauerunt eum, Quid ergo Helias es tu?
 Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit, non. Dixerunt ergo ei; Quis es? vt re-
 sponsum deus his qui miserunt nos. Quid dicis de te ipso? Ait, Ego vox clamantis in
 deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Esaias Propheta. Et qui missi fuerāt, erant ex
 Phariseis. Et interrogauerunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es

SENS. LIT. IN CAP. I.

101. Int. iterum Orig. hoc est secundum Baptistæ testimoniū. Theoph. dixerat testificatū de Chri-
 sto: nunc subiungit quādo id fecerit. Glo. hæt. & cetera sequentia testimoniū. Iohannis exhibita sunt
 post baptizatum Christum! 103. Int. vt lucerna. 104. Int. cum eius auctoritatis excellentia moteretur,
 quia ausus est baptizare. Aug. 105. Int. i. sapientes in lege. 106. Int. vt confessione ipsius Iohannis
 scirent quis esset. Chry. tantum ei tribuebant, vt de se ipso dicenti crederent. 107. Int. quid? quod sequi-
 tur. 108. Int. s. quod non est Christus. Orig. adertatam tempus aduentus Christi, idque legis periti ex-
 scripturis colligebant; itaque Theudas & Iudas Galilæus quasi Christi, magnam multitudinem con-
 gregarunt. Chry. indignum putabāt Iudæi subire Iohannem Christum, qui esset genere sacerdotali illu-
 stris, & sanctitate, cum Christus genere humilis haberetur, victorque & vestimentis communibus uteretur;
 malebant ergo Iohannem habere magistrum, itaque eum alliciebant vt confiteretur se Christum,
 & ideo miserunt honorabiliores; Iohannes ergo ad eorum mentem respondit. Glo. Putabant Iudæi Iohannem
 esse Christum in lege promissum. 109. Int. s. quod erat præcursor. 110. Chry. repetit Euangelista,
 indicans Baptistæ virtutem, & malitiam Iudæorum. 111. Int. remota priori opinione. Chry. nō
 mens eorum fuisset eum atrahere vt se diceret Christum, dixissent ad eius responsionem, non hæc ve-
 nimus interrogaturi: deprehensi ergo, ad aliud transiunt. 112. Int. s. es. 113. Aug. nouerant Heliam
 præcessurum Christum. Orig. vel Iudæi credebant migrationē animarum, vel quærit an sit ipse Helias
 qui assumptus est, vel an sit qui prænunciet Christum vēturum. 114. Greg. in hom. 7. Iohannes in spi-
 ritu Helias erat, præuenit enim primū Christi aduentum, sicut Helias secundum præueniet, in perso-
 na Helias non erat. 116. Int. s. Helias. Orig. ille de quo Moyses, Prophetam suscitabit vobis Deus,
 &c. vnde articulus additur, putabant verō Iudæi eum Prophetam, alium a Christo fore. 117. Int. quia
 non prænūcio, sed ostendo. Nō sum Propheta, quia plus quā Prophetam, nō sum vnus de illis Prophe-
 tis, de quibus mō esse putātis. 118. Chry. vehementius insistent. 119. Int. q. d. dic, quis es? neq. re-
 sponso redeamus ad illos qui nos miserūt. 120. Int. audiui mus de Christo te prædicare, sed de te ipso
 nil manifestum asseris. 121. Int. s. sum. 122. Int. s. Verbi incarnati. Greg. ho. 4. per Iohannis ministe-
 rium Dei verbum ab hominibus auditum est, vox prius sonat, vt verbum possit audiri. 123. Int. s. in
 me. Orig. Christi se dicit vocē, qui clamabat: Si quis sitit, veniat ad me. 124. Int. i. deserti Iudææ so-
 latium annuncians. Greg. ho. 7. 125. Int. i. parate in vobis. 126. Int. s. per fidem, per opera, per quæ Do-
 minus ingreditur. Greg. Via Domini ad cor dirigitur, cum veritatis sermo humiliter audiretur. 127. Int.
 iterum missum est a Phariseis, est enim hoc tertium testimonium. Interrogauerant autem Sacerdotes
 & Leuitæ manifeste, isti verō contumeliose, nec quasi scire volentes, sed prohibere a baptismo; ad quē
 tamen leguntur accessisse, verū non credentes, sed ex hypocrisis, cum populum timerent. Chry. ipsi
 idem Sacerdotes & Leuitæ ex Phariseis erant; cum ergo blanditiis supplantare non valuisent, accu-
 sationem intēbant. 128. Glo. Veniunt hi ad Iohannem, quia audiunt prædicasse resurrectionem quam
 credebant. 129. Int. ex inuidia quærebant. 130. Int. q. d. audacia est. hic planē inuidia patet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

d. s. munus, officio, dignitate. Sciebant enim filium Zacharia. 108. s. veritatem. 109. frequens in Scrip-
 tura repetitio, ad interdu addita post affirmationem negatione: sic supra, Et sine ipso factum est nihil.
 Et infr. Et tunc non sunt illa. e. apparet id eos interrogasse. 113. videntur Iudæi credidisse ne-
 cessario. Ita que Christum multi putabāt Eliam, aut Ieremiam. 116. Græc. ὁ προφήτης, ille, s. de quo Deus
 18. 17. Propetiam, vnde officium futura prædicere: talis Iohannes nō erat. 125. Græc. ὁ βαπτιστής, quod
 baptizans vertit, ritus facite.

¹³² Christus, neque Helias, neque Propheta? Respondit eis Iohannes dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis. Ipse est qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrigiam calceamenti. Hæc in Bethania facta sunt trans Iordanem, ubi erat Iohannes baptizans. Altera die vidit Iohannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus

SENS. LIT. IN CAP. I.

¹³¹ Int. qui habet auctoritatem baptismi. Glo. intelligebant ex Scripturis Christum baptizaturum, figuram baptismi gessisse, vnde eos surrexisse putabant. ¹³³ Int. etiam invidis, ex bonitate veritatem dicit. Greg. hom. 7. Sanctus enim quisque, etiam cum perversa mente requiritur, à bonitatis suæ studio non mutatur. ¹³⁴ Int. i. lauo. ¹³⁵ Greg. hom. 7. Peccata solvere non valebat, sed qui nasciturum nascendo prævenit, baptizaturum baptizando prævenit. ¹³⁶ Int. id est, præsens vobis apparet. Orig. præsens est cuilibet, & per totum orbem diffusus est, etiam in medio hominum, cor enim in medio corporis est. ¹³⁷ Int. i. corpore. ¹³⁸ Int. quia humilis, & ideo ego lucerna præcendor. Aug. ¶ Greg. Dominus visibilis exstitit corpore, invisibilis maiestate. Chry. nesciebant quis, & vnde esset. Theoph. Scripturas nō intelligebant, nec sciebant illū esse Mediatorem, qui eos Deo volebat coniungere. Orig. illud, Ego baptizo in aqua, est responsum ad, Quid, ergo baptizans hoc autē, ad illud: Si tu non es Christus, quem isti nesciebant, quia hominem tantum putabant futurum Christum. ¹³⁹ Int. i. ante tempus definitum est, quod post me veniret. ¹⁴⁰ Int. sicut nascendo, ita prædicando. ¹⁴¹ Orig. apparuit hæc præparatio est illius. Greg. post Iohannem venit, quia post eum natus. ¹⁴² Int. i. mihi præpositus est dignitate. Greg. in hom. 7. Orig. ¹⁴³ Chry. i. in infimis ministrum. ¹⁴⁵ Chry. quia res quæ non ita pridem contigerant, narrat, loci meminit; quædam autē exemplaria certius habent Bethabara: Bethania enim non ultra Iordanem, nec in deserto, sed prope Hierosolyma. Glo. duæ sunt Bethania, una trans Iordanem, altera non longè ab Hierusalem. ¹⁴⁶ Chry. non in domo, neque in angulo, sed Iordanem transiens in media multitudinem, Christum prædicabat. ¹⁴⁹ Int. i. intuitu mentis & corporis. ¹⁵⁰ Orig. Iuerat Maria ad Elizabeth, Christus ad Iohannem, maiores ad minores, in quo exemplum datur optulandi minoribus, & modestiæ: venit autē de Galilæa, ut Matthæus ait. Chry. Matth. i. us scriptum est, &c. Venit autē Christus ut amoveret suspensionem, quod fuisset sicut alij baptizatus, sed potius in agro Paichali. Ang. solus ille Agnus qui non in iniquitate conceptus. Orig. nostros languores accipiens, mortem quasi baptismum suscepit.

SENS. MYST. IN CAP. I.

¹⁵⁷ Orig. Stat. verbum Dei ad salvandum contrivum. ¹⁴³ Greg. hom. 7. mos erat, ut si quisque sibi competere, accipere uxorem nolleret, ille ei calceamentum solueret, qui ad hanc sponsus iure propinquitatis veniret; Christus autē Ecclesiæ Sponsus. Iohannes ergo dicit se sibi sponsi nomē non usurpare, vel se dicit non sufficere inuestigare incarnationis mysterium. Incarnatus enim Dominus, quasi calceatus apparuit, mortalitatis nostræ assumpta; calceamenta enim ex mortuis animalibus sunt, corrigia ergo calceamenti, est ligatura mysterij. Glo. non dicit, non solvam, multa enim de divinitate & humanitate Christi aperuit, sed indignum se ad hoc agendum reputat. Orig. quidam sic intelligunt, nec ineptè, non tantum ego sum, ut causa mei descendat, & carnem quasi calceamentum suscipiat. ¹⁴⁵ Int. i. in domo obedientiæ baptizat, ut significet obedientiam convenire baptizatis. Aleni. ¶ Orig. Bethabara interpretatur domus præparationis, & convenit cum baptismo, qui præparat Domino plebem perfectam. ¹⁴⁶ Orig. Iordanis. id est, descensus eo: i. significat verò Christum, per quem mundari convenit. Ille se. Gregat fontes donatas à Moysē, à donatis per Iesum, huius rivuli sacrificant civitatē Dei: latet in Ægyptiaco fluvio draco, in isto Deus, hic mundamur à lepra, & loti præparamur ad perceptionem hæc gratiæ, agnū quo redimitur. ¹⁵¹ Orig. Agnus quotidie immolabatur, & quotidiano oblatione nostra debet esse verbum vigens. Glo. ministrat Agnus possidentibus se hac simplicis doctrinæ, quo parvuli nutriuntur; lanam, id est, incrementa virtutum, esum carnis suæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

¹³⁷ pro, stat, ut legit Cyp. & Hier. ¹⁴⁵ hanc Ioseph. ¹⁷ Antiq. Bethaneam vocat. ¹⁴⁷ Gra. ἡ ἁγία

⁸super eum. Et ego nesciebam eum. Sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: ¹⁷¹Super quem videris Spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptizat in Spiritu sancto. Et ego vidi, & testimonium perhibui quia hic est Filius Dei. ¹⁷²Altera die iterum stabat Iohannes, & ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulatentem, dicit: ¹⁷³Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem: & sequuti sunt Iesum. ¹⁷⁴Conuersus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dixit eis:

SENS. LIT. IN CAP. I.

g. Chry. quia Pater vocem emisit, ne eam quis putaret dictam de Iohanne, venit Spiritus sanctus super caput Christi, sed quomodo Iudei non crediderunt si viderunt Spiritum? opus est non solum oculis corporis, sed magis visione mentis; nam & miracula videntes non crediderunt, quidam vero dicunt non omnes viderunt Spiritum, sed Iohannem solum, & eos qui deuotius dispositi erant. 171. Chry. ostendit Spiritus sancti descensum, solum fuisse ad manifestationem. 172. Int. in operatione huius cognitionis; nam ex visu & auditu, licet corporali, multum proficiebat in cognitione maiestatis, & per istas reuelatis oculis. Aug. quomodo nesciebat cum quo missus esset; nesciebat enim cum Iesu, & ego nesciebat deo baptizari; nouerat quidem Dominum & Filium Dei, & quod baptizaret in Spiritu sancto, non sciebat autem baptismi potestatem sibi retenturum (ne quis diceret baptismus meus, sicut Euangelium ipsum) sed post Iohannem baptizatum est, post homicidam non est baptizatum, quia ille dedit baptismum suum, hic baptismum Christi, quod tam sanctum est, ut nec homicida ministrante polluatur. Chrys. cum dicit, nesciebam, tempus dicit ante baptismum, non illud quo prohibebat illum, dicens: Ego a te debeo baptizari. Aug. at ex aliis Euangelistis constat columbam post baptismum descendisse. 173. Int. non alius. 174. Int. ecce quid dicitur. 175. Int. in quo est remissio. Glo. Baptizat Christus in Spiritu, non solum remittendo peccata in aqua, sed & post purgando, amorem accendendo, & donis implendo. 176. Int. scilicet illum Spiritum. 177. Int. vnicus vnde potest baptizare. Aug. vnicus habet potestatem, adoptati ministerium. 178. Chry. quia multis dictis Iohannis non attenderant, iterum eos excitat. 176. Chry. Stabat circa flumen, expectans ut ostenderet venientem, cuius circueis Galilaeam hoc dixisset, videretur factum humano studio, & esse suspectum testimonium. 180. Int. firmiter eius adherentes magisterio. 181. Int. ex dilectione. Theoph. quasi oculis innuens gaudium quod habebat de Christo. 183. Int. s. discipulis. 184. Int. q. d. quid me sequimini? illum sequimini qui est Agnus Dei pretium mundi. Aug. Iohannes non querebat gloriam suam; noluit ergo discipulos apud se remanere, sed ostendit quem sequerentur. Chry. non logum facit sermonem, solum enim volebat Christo coniungere. loquitur autem cum admiratione praesentis Christi, & nota, quod Christus nihil loquitur, nam Sponsus cum silentio adest, alij eum inducit, & Sponsam in manu eius ponunt; quam cum acceperit, de ea disponit; Christi Sponsa Ecclesia, & sicut in nuptiis non puella ad sponsum vadit, sed contra se Christus ad hominem descendit, & ad domum paternam duxit. 185. Chry. additur articulus ad excellentiam ostendendam. Aug. iste singulariter Agnus, solus sine macula, hunc lupi timent, hic leonem occisus occidit. Beda. vellus dedit, ex quo vestem nuptialem facere possemus, id est, exempla viuendi, quibus in dilectione caleferemus. 187. Int. s. imperio Magistri. Chry. Aduerte fuisse, alios Iohannis discipulos, qui non sunt sequuti, nempe qui meliores erant, sequuti sunt. Aug. de cons. Euan. lib. 2. cap. 17. non ei inseparabiliter adhererunt, sed ad propria remearunt.

SENS. MYST. IN CAP. I.

179. Int. Immobilis in culmine perfectionis. Beda. ho. vigil. S. Andr. illam virtutum arcem conscendere, a qua tentationibus nullis deiici possent. Alcu. Stat Iohannes, cessat enim lex; venit Iesus, id est, gratia Evangelij, cui lex testimonium perhibet. 182. Int. in carne ad nos venientem. Glo. ambulat Iesus, id est, gratia hinc inde colligens. h. Glo. qui sequuntur, gemina charitate debent accendi. 187. Int. sequentes Euangelium, legem amiserunt, cuius vti testimonio. 1. Glo. de maiestate descendit, ut posset videri. Theoph. sequentibus se faciem conuertit, nisi per bonam operationem Christum sequutus fueris, ad visionem faciei eius numquam pertinges, nec ad donum eius poteris peruenire.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

178. scilicet, sequenti, nam Grac. ὁ ἑταίριος. 179. Indicat constituisse ut Christum ad se venientem, aut illac transientem, intrueretur.

Sa, in Euangelia.

¹⁸⁹ Quid quæritis? ¹⁹⁰ Qui dixerunt ei, ¹⁹¹ Rabbi, quod dicitur interpretatum ¹⁹² Magister, vbi ha-
¹⁹³ bitas? ¹⁹⁴ Dicit eis, Venite, & videte. Venerunt, & viderunt vbi maneret: & apud eum
¹⁹⁵ manserunt ¹⁹⁶ die illo: ¹⁹⁷ hora autem erat quasi decima. ¹⁹⁸ Erat autem Andreas frater Simo-
¹⁹⁹ nis Petri vnus ex duobus qui audierant à Iohanne, & ²⁰⁰ sequuti fuerant eum. Inuenit
²⁰¹ hic ²⁰² primum fratrem suum Simonem, & dicit ei, ²⁰³ Inuenimus Messiam, ²⁰⁴ quod est inter-
²⁰⁵ pretatum Christus, & adduxit eum ad Iesum: ²⁰⁶ Intuitus autem eum Iesus dixit:

SENS. LIT. IN CAP. I.

¹⁸⁹ Int. dat fiduciam interrogandi. Chry. vide discipulorum studium cum verecundia, non mox in-
 terrogant, neque publice, sed singulariter ei loqui volebāt: interrogat eum Christus vt eos magis fa-
 miliares faciat, & fiduciam det, & ostendat auditione dignos, cum bene velle inceperimus, dat nobis
 Deus multas salutis occasiones. ¹⁹⁰ Glo. non dicit quem, ne te videatur ostendere. ¹⁹¹ Int. hoc nomine
 fidem suam indicant. Quam sequuntur vt Magistrum. ¹⁹² Int. nolunt eo transitoriè vti, sed scire lo-
 cum quò frequenter veniat, & secretò instrui. ¹⁹³ Glo. secuti sunt, non penitus adherentes, sed vt videāt
 vbi habitet, perfecte verò sunt secuti, quādo de naui vocati sunt. ¹⁹⁴ Chry. nō habebat Christus vbi
 caput reclinaret, quia habitaculum proprium non habebat, sed erat ei tamen vbi maneret. ¹⁹⁵ Aug.
 Quam beatum diem, quam beatam noctem duxerunt? ¹⁹⁶ Theoph. docet hoc doctrinam non esse
 propter tempus præmittendam. Chry. significatur magnum eorum studium, qui nec auersi sunt, cum
 sol esset ad occasum. ¹⁹⁷ Glo. frater iunior prior credidit, non enim est ordo fidei in annis, & fortè
 ad dignitatem dicitur frater eius, super quem erat fundāda Ecclesia. ¹⁹⁸ Chry. quare alterius no-
 men non ponit? quidā dicunt, quia est ipse qui scribit: alij, quia ille non erat insignis. ¹⁹⁹ Alci. alter erat
 Philippus. n. Glo. statim inuentum thesaurum annunciat fratri. ²⁰⁰ Int. hoc verbo innuit, quòd
 diu eum quæsierunt. Chrysost. hoc verbum est patientis molestiam post abiectionem, & exultantis post-
 quam apparuit quod expectabatur, non refert autem Euāgelista quæ eis Christus dixit, sed hunc ap-
 parer eis persuasisse. ²⁰¹ Chry. additur articulus. ²⁰² Aug. Hebraicè Messias, Græcè Christus, La-
 tinè Vnctus, ille singulariter vnctus est. vnde, Vnxit te Deus oleo exultationis præ participibus tuis.
²⁰³ Int. non dedignatur maior sequi minorem. Chrys. considera ex ipso principio obedientem Petri
 mentē, statim enim cucurrit, nec in eo videri debet facilis, intelligendum enim est prius à fratre dili-
 genter audisse de Christo, præterea ad Christum ibat à quo posset discere. ²⁰⁴ Int. f. secretum cor-
 dis, ex quo cognito, mutat nomen. Beda. hom. i. temp. hyem. Eterno diuinitatis intuitu vidit cordis
 eius simplicitatem, animi sublimitatem, quibus meritò cunctæ Ecclesiæ præferendus esset.

SENS. MYST. IN CAP. I.

¹⁹³ Glo. volunt sibi ostendi in quibus Christus habitet, vt se illis assimilent, vel qui incarnationem
 vident, piè quærent sibi ostendi æternam mansionem, quomodo sit apud Patrem. m. Glo. quasi dicat,
 non potest sermone explicari, sed opere demonstratur, venite credendo & operando, & intelligetis.
 Orig. dicens, venite, ad actionem inuitat, dicit s autem, videte, ad contemplationem. ¹⁹⁵ Int. Non est
 nox vbi est lumen Christus, ad quem postquam peruenitur, ibi est manendum. ¹⁹⁷ Aug. iste nume-
 rus est legis, data enim hæc in decem præceptis, & tempus venerat, vt impiretur per dilectionē, quæ
 à Iudeis impleri non poterat per timorem. Glo. Decalogus ad Christum misit, neque alius legem do-
 cet, nisi qui eam dedit. ¹⁹⁸ Int. id est virilis, quia constans & fortis. ¹⁹⁹ Int. id est, obedientis.
²⁰¹ Beda. hom. i. temp. hyem. hoc est, verè Dominum inuenire, vera illius dilectione feruere, & fra-
 ternæ salutis curam gerere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

¹⁹¹ id est, Magister m. Ostendunt se velle esse discipulos. ¹⁹³ volunt esse familiares, & domestici-
 m. Non differunt, semper nocuit differre paratis. ¹⁹⁶ vel per reliquum diei partem, vel vsque ad
 diei sequentis vespertinam, saltem per totam noctem. ²⁰⁰ verissime est alterum non fuisse Apostolum, est
 quidam putant fuisse Iacobum fratrem Iohannis. n. præsens est: significatur autem primus omnium ei
 occurrisse Simon. ²⁰¹ Græc. τὸν πρώτον, illum Messiam, scilicet, tam diu expectatum. Hebr. משיח, id est
 Vnctus. ungebantur autem Sacerdotes, Prophetæ, & Reges.

Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilæam: & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus: Sequere me. Erat autem Philippus à Bethsaida, ciuitate Andreæ & Petri. Inuenit Philippus Nathanaël, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in Lege & Prophetæ: Inuenimus Iesum filium Ioseph, à Nazareth. Et dicit ei Nathanaël: A Nazareth potest aliquid boni esse?

SENS. LIT. IN CAP. I.

208. Glo. Iona dicitur & Ioanna; Iona, columba; Ioanna, gratia interpretatur. 209. Int. nondum ponit nomen, sed præsignat. Aic. tunc enim ei impositum, cum dictum est à Domino, Tu es Petrus, & super hanc petram, &c. Chry. Incipit Dominus reuelare Deitatem. futura enim prædicare cum certitudine maxime opus Dei; quod neque imitari demones possunt. Aug. non est magnum quod Dominus dixit, cuius filius esset: illud inagnū, quod mutauit ei nomen, & fecit de Simone Petrum. Idem de con. Euan. hic Petrus nomen accepit, non ubi ei dixit Dominus, Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. 210. Beda. h. 1. temp. h. yem. idem est Græcè & Latine Petrus, quod Syriacè Cephas. vocatur autē Petrus ob firmitatem fidei, quia illi petra adhæsit, de qua, petra autē erat Christus; quique sperantes in se, ab hostis insidiis tutos reddit, & spiritualium charismatum fluente ministrat. Chry. nomē mutauit, vt te ostenderet esse qui verus Testamentum dedit, & nomina mutauit, vt Abraham, & Sarā. Quidam à natiuitate nomina imposuit, vt Isaac, Samson, &c. quorum. Cuius à prima ætate debebat clarescere, quorum autem postea debebat augeri, eis postea nomen positū est. 212. Int. magisteriū minuire, dum statim habebat. Chry. ubi accepit duos illos discipulos, venit ad conuertendum alios. f. Philippum, & Nathanaël. 1. 5. Chry. Philippum vocat sibi magis notum, erat enim in Galilæa nutritus; audisse verò Philippū à Iohanne de Christo intelligēdum est, vel Christi vox hoc operata est, vt statim sequeretur. Theoph. Christi verba inflammabant fidelium corda ad eius amorem, & in corde Philippi cegitatio inerat de Christo, & in libris Moysi assidua lectio vt cum expectaret; itaq; statim vt vidit, credidit; forte autē ab Andrea & Petro aliquid de Christo audierat, quod videtur Euangelista innuere, dum dicit ex eadē patria fuisse. 216. Chry. apparet Christi virtus, qui à terra nutrum ferente fructum (à Galilæa enim Propheta nō surgit) inclytos discipulorum elegit. 217. Int. fratrem suum. 218. Chry. meditabatur contra uē quæ sunt Moysi, & expectabat aduentum Christi; facit verò credibilem suam prædicationē, quod circa Legem & Prophetas sollicitus erat, & omnia persequutus cum veritate. Aug. Nathanaël eruditum & peritū legis noluit Dominus inter discipulos ponere, quia idiotas elegit, vnde confunderet mendū: volens enim superborum frangere ceruices, non quāprius Petrus piscator, per quem postea crederet, nō tantum Orator, sed Imperator. 219. Int. i. de semine David. 220. patriam ponit, vt notet cum, de quo Propheta, Nazareus vocabitur. Theoph. In Nazareth erat nutritus, quod multis erat cognitum, generatio autē multis incognita. Chry. Nazareus, sit eum vocant Prophetæ, ab educatione, & conuersatione. 222. Aug. potest dupliciter intelligi, vel vt sit confirmantis, vel vt sit dubitantis vox. Chry. audierat in Scripturis ex Bethlehem exiturum Christum; itaque dubitauit, & interrogauit, sciens Philippum posse circa locum falli.

SENS. MYST. IN CAP. I.

207. Int. scilicet, per spiritum obedientia. 208. Int. i. columba, f. sancti Spiritus, ex quo humilis, dum maior sequitur minorem. 211. Int. post resurrectionem ad Gætes. 213. Aicui. id est, transmigrationem, vel reuelationem, docens suos exire, & proficere in virtutibus, & per passionem ad gaudia transmigrare debere. Glo. ubi quis de virtutibus ad virtutes transmigraverit, & de virtute in virtutem, fiet ei reuelatio vt videat Deum deorum in Sion. 214. Int. id est, os lampadis. 216. Int. id est, venationis domus. Aicui. domus erat venatorum, nempe erant capturi animas. 221. Glo. Nathanaël, id est, donum Dei, est verus populus Israël dono Dei.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

209. f. posthar. 210. Int. Gra. idem quod αἰρεσις, Hebr. כִּיפָּה. Chry. Cui deinde Graci addun, s. ita sit Cephas. 211. respectu, f. diei quo Petrus ad Christum venit. 214. quem animo querebat, vt Apostolum faceret. 217. f. diligenter à se quasitum. Quidam putant hunc fuisse Bartholomæum, quod semper Philippo cōsumeretur, vt Petrus Andreas; & quod eius mentio fiat inter Apostolos Iohann. vlt. Aicuntq; id esse nomen proprium, Bartholomæū verò vt Bar-Iona. 222. q. d. potestne à tam ignobili loco aliquid boni prodire?

Dicit ei Philippus, ²²³Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: ²²⁴Ecce, verè Israelita in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael, Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquàm te Philippus vocaret, cùm ²²⁵esses sub ficu, ²²⁶vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi, ²²⁷Vidi te sub ficu, ²²⁸credis, ²²⁹maius his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, amodò videbitis cælum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis. ²³⁰

SENS. LIT. IN CAP. I.

²²³. Chry. trahit ad Christum, sciens eum non contradicendum, si verba & doctrinam illius guster. ²²⁴. Chry. quia nihil ad gratiam, vel odium loquebatur. Aug. An peccator non erat? aut medicus illi non erat necessarius? absit. nemo sic natus est, vt medico Christo non egeret, si se iustum diceret, dolus esset in ore eius; laudatur ergo in Nathanaele confessio peccati, non indicatur non esse peccator. Glo. Dolus in eo non est, id est, simulatio; si enim haberet peccata, cõfiteretur. Pharisei dolosi, qui se bonos prædicant, cùm sint mali. p. Glo. non ex indignatione quærit, sed admirando. ²²⁵. Int. i. sub arbore ficu. ²²⁶. Chry. vidi te desuper cognoscens vt Deus, vidi morum tuorum mansuetudinem, cùm solus esses cùm Philippo; ostendit se Christum. per hoc quòd præsens erat loquentibus. ²²⁸. Int. Ecce eadè vox Nathanaelis & Petri; vnde & Petrus meruit vocari. Aug. de verb. Dom. serm. 40. agnouit in illo diuinitatem. Chry. verba eadem locutus est Petrus & Nathanael, sed non eadem mente. Petrus enim confessus est Filium Dei, & verum Deum, vnde & beatificatur tamquam à Patre reuelationem acceperit: hic autem vt hominem nudum dicit Filium Dei; vnde addit, Rex Israel, Dei autem Filius totius orbis Rex est; itaque Christus eum ad maiora educit, ne scilicet vltra existimet purum hominem solum, cui Angeli ministrant. ²²⁹. Chry. q. d. Tu es qui expectabaris, tu es qui quærebaris. Ostendit verò Nathanael in mora priori diligentiam, in posteriori autem confessione deuotionem. ²³¹. Int. quia per istud paruum venisti ad fidem, venies ad maiora. Aug. Plus est quòd nos Dominus vocatos iustificauit, quàm quòd vidit iacentes sub vmbra mortis. ²³². Int. hoc maius. Glo. sæpè hoc miraculum apparuit, quòd Angeli ascendebant, & descendebant super Christum. q. Glo. Postquàm homo Deus ascendit, & descendentibus in eum aperitur aditus cæli. ²³³. Aug. de verb. Dom. serm. 40. Si ad illum ascendunt, & ascendunt, & sursum est, & deorsum; sursum in se, deorsum in suis. cùm Iacob vidisset in somnis scalam, & Angelos ascendentes, & descendentes, & c. Intelliges quòd viderat, lapidè vnxit, agnosceitis christum, agnosceite Christum. Ipse est lapis quem reprobauerunt edificantes. somnium ergo Iacob, qui Israel dictus est, in Nathanaele verè Israelita, apparuit. Idem in Iohan. Angeli Dei, boni prædicatores, qui ascendunt sicut Paulus ad tertium cælum, & descendunt ad lac potum paruulis dandum. Glo. Prædicatores nunc arcana Deitatis considerant, & prædicant, nunc infimis se contemperant; & humana de eo prædicant. ²³⁴. Glo. Christus se dicit hominem, Nathanael eius diuinitatem confitetur; sic vtraque natura in Christo confirmatur.

SENS. MYST. IN CAP. I.

²²⁵. Int. i. sub legis litera. Greg. 18. Mor. cap. 23. ¶ Aug. Cùm Adam & Eva peccassent, de foliis ficus succinctoria fecerunt, folia ergo ficulneæ intelliguntur peccata. quasi ergo dica Christus, o quisquis sine dolo es, & fidelis, antequàm per Apostolos vocarem te, cùm esses sub vmbra mortis, & me non videres, ego te vidi. ²²⁶. Int. id est, elegi. Greg. 18. Mor. cap. 23.

ADDIT. AVCT. IN CAP. I.

²²⁴. q. d. Iacob refert probitate morum, & animi candore. ²³³. q. d. videbitis ei inservientes Angelos, scilicet, ad eum à cælo descendentes, eoque ipso iubente, reuertentes. Id verò quando factum, incertum.

CAPVT II.

Tertia die nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum, Vinum non habent. Et dicit ei Iesus, Quid mihi & tibi est mulier? nondum venit hora mea.

SENS. LIT. IN CAP. II.

Glo. ostensus per testimonia Iohannis, & se ipse ostendit miraculo. 1. Alui. vicalus est. 3. Chry. vocarunt eum non tamquam magnificum aliquem, sed tamquam notum, & vnum multorum. tunc enim matrem vocauerant, ita & filium: sed qui non est dedignatus formam serui accipere, non est dedignatus ad nuptias venire seruatorum. Aug. de verb. Dom. ser. 41. Erubescat homo esse superbus, quodam factus est humilis Deus. ecce venit ad nuptias, qui cum apud Patrem esset, instituit nuptias. Beda. confirmat hic aduentus fidem recte credentium: Tatiani, Marcionis, & eorum qui nuptus detrahunt, perfidiam damnat: si nuptiis debita castitate celebratis culpa inesset, non ad eas Dominus venisset. bona castitas coniugalis, melior continentia vidualis, optima perfectio virginalis: itaque Christus ex virgine nascitur, à prophetico vidue Annæ ore benedicatur, ad nuptias inuitatus venit. 4. Beda. ut me & tibi matri secundum carnem? Chry. ita loquitur, ne suspectum esset miraculum. ab his enim qui indigebant, rogari oportuerat, non à matre. Aug. Secundum quod Deus matrem non habebat, miraculum autem secundum diuinitatem facturus erat, non secundum infirmitatem humanam. quasi ergo dicat, non tu genuisti Deitatem meam, quæ facit miraculum. 7. Int. est nomen sexus. Aug. 8. Int. opportunitas ostendendi naturam, quam ex te habeo: sed ostensa diuina per miracula, ostenditur & humana natura per passionem. August. q. d. cum infirmitas penderet in cruce, cuius mater es, tunc te agnoscam: commendauit enim tunc matrem discipulo. non est autem quod hic Mathematici occasione sumant erroris, quasi Christus sub facto fuerit, nec enim sub necessitate syderum est eorum Conditor, in potestate habebat quando moreretur, sed ea uti nondum erat opportunum, vocandi erant discipuli, annūciandum regnum cælorum, faciendæ virtutes, commendanda diuinitas in miraculis, & humilitas in passione moralitatis. ubi verò tantum fecit, quantum sufficere iudicauit, venit hora, non necessitatis, sed voluntatis, non conditionis, sed potestatis. Chry. nondum venit hora. i. nondum sum cognitus his qui adsunt, nec sciunt defecisse vinum: sine eos primum hoc sentire. qui enim necessitatem non præsensit, nec beneficium magnopere sentiet.

SENS. MYST. IN CAP. II.

Beda. prima dies seu seculum, ante legem, Patriarcharum exemplo, secunda sub lege, Prophetarum scriptis, tertia sub gratia, præconiis Euangelicis, quasi luce refulsit, & in hac die Dominus incarnatus apparuit. 1. Beda in Cana Galilææ. i. zelo transmigrationis nuptiæ celebrantur, nempe digni sunt Christi gratia qui zelo feruent piæ deuotionis, & de vitiis ad virtutes, & de terrenis ad æterna transmigrant. 2. Int. Mater est figura synagogæ. 3. Aug. Venit & in hunc mundum ad nuptias. Verbi enim sponsa humana caro, thalamos, verus Virginis, ubi sibi eam coniunxit, pignusque dedit Spiritum sanctum. Glo. vocatus desiderio præcedentium patrum. 4. Glo. Sensus legis per carnalem expositionem Phariseorum, à prisca virtute cæperat deficere: sed Christus quæ carnalia videbantur, spiritalia ostendit, & qui in Prophetis nondum manifestatus, quasi vinum in aqua lauit: cum aperuit sensum ut intelligerent Scripturas, mentes vino inebriauit, & à carne alienauit. Aug. fecit de aqua vinum Christus, cum aperuit sensum, & exposuit Scripturas. Sic enim sapit quod non sapiebat. 5. Alui. Prouocat synagoga Christum ad faciendum miraculum, familiare enim Iudæis miracula querere.

ADDIT. AUCT. IN CAP. II.

b. tertia ab aduentu in Galilaam, vel à die quo ad Christum venerat Nathanael. erat autem 13. à natiuitate. Anno 30. vita Christi, et si Epiphanius putat contigisse id die Natiuitatis. 1. s. In tribu Affer, erat enim altera Galilæa iuxta Sidonem. 2. s. mortuo iam Iosepho, ut ait Epiphanius. 3. s. tamquam notus, & amicus. 4. i. dum inciperet deficere, quamquam Græcè φεικνέω i. cum defecisset. c. sufficiens, scilicet. 6. i. omitte me. Hebr. sic Matth. 8. vide etiam 2. Reg. 16. & 4. Reg. 9. Quidam tamen interpretantur, Quid mihi tecum seu, Quid tibi mecum? 8. i. opportunitas: oportebat enim apparere prius necessitatem, vel nondum tempus est passim edendi miracula: quod tamen antequam in gratiam matris, & ne videretur reperi subiici.

Dicit mater eius ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. Erāt autem ibi lapideæ¹⁰ hydriæ sex positæ, secundū purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas¹² binas vel ternas. Dicit eis Iesus, Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsque ad¹⁴ summum. Et dicit eis Iesus, Haurite nunc, & ferte architriclino: Et tulerunt. Vt autem¹⁶ gustauit architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat vnde esset: ministri¹⁸

SENS. LIT. IN CAP. II.

9. Int. etsi videtur negare Filius, scit mater pietatem eius, & ideo fiducialiter imperat ministris.
10. Beda. q.d. licet videatur negare, tamen facit, nouerat enim eum pium, & misericordem. Chry. etsi dixit nondum venisse horam, tamen fecit, ostendens se non esse subiectum horæ, sicut etiam propter honorem matris, ne ei contradicere videretur, eamque faceret tot presentibus erubescere, adduxerat enim illa ministros, vt à pueris fieret petitio. 11. Int. i. vasa aquaria. Beda. Græcè enim aqua *βυδρ*. Chry. implebant hydrias aqua, vt eam haberent propè cū fierent immundi, nec opus esset ad flumina eam trahere. 12. Alcu. inter alias Pharisæorum traditiones, hoc etiam obseruabant, vt se crebrò lauarent. Chry. ne quis suspicaretur face vini intus remanente, aqua deinde immixta, vinum factum, ostendit illa vasa nunquam vinum habuisse. 13. Int. metron Græcè, Latine mensura dicitur. Aug. metretas. i. mensuras. q.d. vinas, seu amphoras. 14. Beda. eadē capiebant binas, vel ternas, non aliæ binas, aliæ ternas. d. Chry. non ex nihilo facit miraculū, sed ex creatura, ne contrarius putetur mundi conditori, si enim contrarius esset, non eius operibus videretur ad suæ virtutis demonstrationem. 16. Chry. non ipse haurit, sed iubet hoc ministros facere, vt testes sint miraculi. Hil. 3. de Trin. qui infuderūt, hauriri aquā existimant: qui hauriunt, vinum infusum arbitrantur. e. Chry. huic iussu ferri, & non discumbentibus, ne quis diceret conuiuias ebrios discernere non potuisse, vtrū aqua esset an vinū. At hi quibus administratio conuiuii credita est, sobrii sunt, vt omnia ordinatè disponāt. 17. Int. i. princeps triclinij. Alcu. triclinium ordo trium lectorum, *κλιν* enim lectum significat. olim enim in lectis discumbebant: Architrclinus autem primus inter conuiuias, vnde quidam intelligunt fuisse aliquem ex Sacerdotibus Iudæorum, qui nuptiis interesse poterat, vt eos instrueret quemadmodum nuptiis vti deberent.

SENS. MYST. IN CAP. II.

11. Aug. hydriæ sex, sex ætates. Sab Adam ad Noë, hinc ad Abraham, inde à Dauid, inde ad transmissionem Babylonis, inde ad Iohannē Baptistam, inde ad finē seculi: impletæ Prophetiæ, plenæ sunt hydriæ, metretæ binæ, vel ternæ. nominato enim Patre & Filio, etiam Spiritus sanctus intelligitur: vel quia in duobus hominum generibus. i. Iudæis & Græcis, tres Noë filij significantur. Alcu. ministri, doctores noui Testamenti, qui Scripturas spiritualiter interpretantur. Architrclinus, aliquis legisperitus, vt Nicodemus, Gamahel, Saulos, cui dum Euangelij verbum committitur, quasi vinum de aqua factum Architrclino propinatur: tres verò ordines discumbentium, tres in Ecclesia fidelium ordines, coniugatorum, continentium, & doctorum. Glo. aqua, Lex, Prophetæ, & Psalmi, quæ secundum litterā aqua insipida, secundum spiritum vinum: hydriæ sex, in sex mundi ætatibus corda hominū receperunt scripturarum, parata & proposita in exēplum viuendi & credendi, vt in prima Abel, in secunda Noë, &c. lapidea i. foras in Christo lapide, secundum purificationem Iudæorum: lex enim Iudæis data, gratia per Christum omnibus facta, metretæ binæ, vel ternæ: binæ, dum Patre Filio nominato Spiritus intelligitur: ternæ, dum nominato etiam Spiritu, manifestæ trinitas intelligitur, vt cū dicitur: Baptizantes eos in nomine Patris, Filij, & Spiritus sancti, aqua vinum fit dum auferitur velamen, & Christus apparet. d. Aug. si iussisset aquam effundi, & ipse vinum mitteret, videretur scripturas veteres improballes: cū autem aquam conuertit in vinum, ostendit Scripturam veterem ab ipso esse, in qua tamen nihil sapit, si non Christus intelligatur. Glo. Voluit non ex nihilo, sed ex aqua vinum facere, vt doceret se non soluere legem, sed implere; nec in Euangelio alia facere vel docere, quā quæ prophetia prædixit. 15. Int. quia nullum tempus fuit à saluari doctrina vacuum. 18. Int. vt Paulus prius nesciuit spiritum in litera. 19. Int. vt Esaias, & ceteri.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

9. Fortè spiritu Prophetico, quid Christus facere vellet, prauidit. 12. s. introductam à Iudæis. vide Mar. 7. 13. i. Cados. Cadus autem continet congios decem. Congius autem sex sextarios. Sextarius autem 12. cyathos, quāquam alij maiores faciunt. Cyathus, uncia dua. e. i. præfecto conuiuij. Est autem triclinium locus tribus constrictus lectis ad discumbendum: olim enim in lectis accumbant.

autem sciebant qui hauserant aquam: vocat sponsum architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit, & cum inebriati fuerint, tunc id quod deterius est. Tu autem seruasti bonum vinum vsque adhuc. Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ: & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius. Post hæc descendit Capharnaum ipse & mater eius, & fratres eius, & discipuli eius: & ibi manserunt non multis diebus. Et propè erat Pascha Iudæorum, &

SENS. LIT. IN CAP. II.

12. Chry. non simpliciter vinum, sed optimum Christus fecit: alia enim sunt Christi miracula, vt his quæ per naturam sunt speciosa, & vtiliora fiat. 23. Chry. verissimile est sponsum aliquid respon- disse, Et Evangelista hoc prætermittit, tangens solum quod est necessarium scire, s. vinum ex aqua factum. 24. Chry. tunc maxime necessarium signa facere, cum discipuli congregati erant, & attendentes his quæ fiebant: est autem hoc initium simpliciter miraculorum Christi, nec enim ante miraculum fecit. Aug. miraculum hoc mirum non est eis qui nouerunt Deum fecisse. ille fecit vinum illo die in hydriis, qui omni anno facit in vitibus; sed hoc assiduitate amisit admiratione, itaque seruauit sibi inuitata quædam quæ faceret, vt tamquam dormientes homines ad se colendum mirabiliter excitaret. 25. Int. s. latentem Deitatem. Aug. id est, se Regem gloriæ, qui sicut Dominus elementa mutabat. Chry. manifestauit quantum est ex parte sua, etsi tunc multi non cognouerunt, sed tamen omnes postea miraculum erant audituri. 26. Aug. de con. Euan. lib. 2. ca. 17. sic dictum est vocatos discipulos ad nuptias, vt illud, Paulus Apostolus in Tarso Ciliciæ natus; nec enim tunc erat Apostolus: ita discipuli Christi dicuntur ad nuptias inuitati, non qui discipuli essent, quandoquidem in eum nondum credebant, sed qui discipuli futuri erant. 27. Chry. quia paulo post ascensus erat Hierosolymam, Capharnaum adiit, ne vbique fratres & matrem secum ducat. Aug. de con. Euan. lib. 2. ca. 17. tres alij Euangelistæ prætermiserunt primum Domini aduentum in Galiliam, postquam baptizatus est, quando aquam conuertit in vinum; sed meminerunt eius qui fuit post Iohannem traditum in carcerem. Euseb. in hist. lib. 3. ca. 24. tres alij Euangelistæ ea enarrauerunt quæ gesta sunt anno quo Iohannes in carcerem inclusus est, itaque ab illis omnia Iohannes conscripsit. 29. Int. i. cognati. Aug. fratres in Scriptura dicuntur, non solum qui ex eodem vero aut patre nascuntur, vnde Abraham & Loth, Iacob & Laban fratres dicuntur. 40. Int. s. qui non fratres. Aug. de con. Euan. lib. 2. c. 17. Incertum est an illi iam adhauserant Petrus & Andreas, & Filij Zebedæi, & Scriptura discipulos appellat non solum illos duodecim, sed omnes qui in Christum credentes, ad regnum cælorum operatus est. Erant enim homines valde corrupti, accessit eorum tamen, & mansit propter matris honorem. 32. Beda. Appropinquabat enim festum Paschæ. 33. Orig. est enim quoddam aliud Pascha in spiritu & veritate.

SENS. MYST. IN CAP. II.

20. Int. carnalis à veris ad falsa descendit. 21. Int. mundana prudentia prius docet homines blanda, deinde subdit inuitia, & inhonestia. 22. Int. quia olim bonum, etsi in figuris quasi cum aqua occultum, tunc verò in Euangelio manifestum. Alciui. dilatum Euangelium vsque ad sextam ætatem. 28. Int. i. villa pulcherrima, vel ager consolationis. Orig. oportebat post vini alacritatem ad agrum consolationis venire Christum, consolaturum in agrorum multitudine suscipientes eius disciplinam. Alciui. Capharnaum villa pulcherrima, scilicet, mundus in quem verbum Patris descendit. Glo. descendit in mundum Filius Dei, secundum quod habet matrem, & fratres. 32. Beda. non multo tempore cum hominibus conuersatus est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

f. apparet sponsum non recubuisse cum ceteris: quod si quis velit accubuisse etiam ipsum mense, vocauit postquam pro compellauit. s. ad illum accedens, non illum ad se vocans. 21. Hebr. pro egregie tuerint. 23. i. vsque nunc, &c. 24. sign. sicutur id fuisse primum omnium Christi miraculorum. 25. i. potentia clauitatem. 26. i. perfectius. 27. s. aut quàm Iohannes in carcerem congeretur. Itaq. aliud est de quo Matth. 4. 29. s. Iacobus minor, Ioseph, Simon, & Iudas, filij Alphaei & Maria Cleophae, filia, quæ soror erat matris Domini. 33. Non id Pascha de quo Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19. hoc enim in primo prædicationis anno, illud in ultimo: dicit verò Iudæorum, ad diff. etiam Pascha Christianorum.

ascendit Iesus Hierosolymam, & inuenit in templo vendentes oues & boues, & columbas, & numularios sedentes. Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oues quoque & boues, & numulariorum effudit æs, & mesas subuertit. & his qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis.

SENS. LIT. IN CAP. II.

34. Int. docet nos seruare instituta illius Ecclesiæ ad quam venimus, si nō fuerit cōtra fidem. Alcui bis legitur ascendisse, semel anno quo Iohannes nondū missus in carcerē, de quo nunc agitur; iterum anno quo est passus, si autē Dei Filius legis decreta seruat, celebrans solennitates cum ceteris, quanto nos studio oportet solennitates celebrare? 35. Beda. cōtinuō templum oraturus adiit, exemplū dans, quocumq; properemus, domū Dei prius ingrediendi orationis causa. 36. Int. l. vi in sacrificiis offerrentur. Aug. talia populo illi sacrificia data sunt, quib. teneretur, ne ad idola deflueret. 37. Int. l. ne defluerent, pretia deferebant, itaq; Scribæ & Pharisei in templo vendi animalia instituerunt, & ut inter emptores & venditores prompta esset pecunia, numularij sedebant. 38. Aug. Flagellandus ab eis, prior eos flagellauit. g. Aug. Ecce templum illud figura erat; Et eiecit Dominus inde vendentes necessaria ad sacrificia; quid si ibi ebriosos inuenisset? si negotiationis nō debet fieri domus Dei, potationis fieri debet? 39. Int. l. eiecit. 40. Int. l. materiam venditionis. 41. Theoph. l. numularias. 42. Orig. Maior hic demonstrata potentia quā in miraculo mutationis aquæ in vinum; illic enim inanimata subsistit materia, hic verō hominum domantur ingenia. Aug. de con. Euan. Fecit hoc bis Dominus, semel ut narrat Iohannes, atque iterum ut narrat ceteri. 45. Int. hic apertē se Filium Dei dicit. Beda. com-mendatur utraq; Christi natura; humana, quia matrem comitem dicitur habuisse; diuinā, quia verus Dei Filius demonstratur. Chry. Patrem vocat, & non irascuntur: putant enim eum simpliciter dicere, postea verō cum manifestius loqueretur, sciebant. Aduertendum autem quōd cum Dominus multa se exponit pro bono ornatu domus, Dominum eius nō contemnit. itaque non dicit domum sanctam, sed domum Patris mei. 46. Chry. Veniens ad passionem (ut Matthæus narrat) cum eos de templo eiiceret, dicebat: Nolite facere domum meam speluncam latronum, durioribus sermonibus vtens, nunc verō in principio signorum non ita asperē loquitur.

SENS. MYST. IN CAP. II.

34. Glo. Pascha agimus dum à vitis ad virtutes transimus, adhæc venit Christus, dum Ecclesiam quotidie visitat, & actus cuiusque considerat. 38. Int. qui peccata peccatis addit, quasi funem conne-rit quo flagellatur & ligetur. Aug. quando ergo aliquid patiuntur homines propter iniquitates suas, agnoscunt, quia Dominus facit flagellum de resticulis; & admonet ut mutant se, alioqui audient in fine. Ligat illi manus & pedes. 41. Orig. significantur dissoluenda, & dispergenda, quæ secundum legem scripturam honesta videbantur, translatō regno ad gentes. Aug. vendentes in Ecclesia sunt, qui sua querunt, non quæ Iesu Christi; in columba significatur Spir. S. gratia; in bobus, Apostoli & Prophetæ, qui nobis Scripturas dispenfarunt, in ouibus, plebes. Qui ergo Scripturis fallūt populos, à quibus honores querunt, vendunt boues, vendunt & oues. i. ipsas plebes, idque diabolo. Beda. columbas vendunt, qui gratias non gratis (ut præceptum est) sed ad præmium dant, oues autem qui humane laudis gratia, pietatis opera exercent, numularij qui apertē rebus terrenis in Ecclesia deseruiunt. Faciunt etiam Dei domum negotiationis, hi qui gratiam perceptam, non simplici intentione, sed cura humane retributionis exercent. Eiiciuntur verō omnes de templo. i. de parte sortis Sanctorum, itēque oues & boues, quia talium vita, pariter & doctrina reprobā ostenditur. Effunditur æs; quia damnatis in fine rerum quas dilexerunt, figura tollitur. Orig. Templum anima studiosi, in qua ante doctrinam Christi, boues. i. terrestres motus, oues. i. motus insensati, columbæ. i. inconstantia mentis, æra. i. quæ bona videntur. Glo. boues vendunt, qui pro quæstu temporali prædicant. 43. Int. specialiter Simoniam damnatur hæresis. h. Beda. gratiam Spiritus sancti quæ gratis accipitur, gratis dari vult. 44. Int. Gratiam Spiritus prohibet vendi, quia gratia est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

35. i. atrio templi. 37. Qui pecunias commutabant maiores. s. minoribus, vel contrā. Grac. *negantibus*, *negantibus* enim aris minutia. 38. Grac. *Πωλτες*, uoce Latina aliquantum mutata. Quod

⁴⁷ Recordati sunt verò discipuli eius quia scriptum est : ⁴⁸ Zelus domus tuæ comedit me. ⁴⁹ Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei : ⁵⁰ Quod signum ostendis nobis quia hæc fa- ⁵¹ cis ? Respondit Iesus, & dixit eis : ⁵² Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo ⁵³ illud. Dixerunt ergo Iudæi, ⁵⁴ Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud ? Ille autem dicebat de templo corporis sui. ⁵⁶ ⁵⁷

SENS. LIT. IN CAP. II.

⁴⁷ Int. s. hoc viso. ⁴⁸ Int. quia zelo domus Dei eiecit impios. Beda. ¶ Alcu. Zelus cum in bono accipitur, est quidam feruor animi, quo mens relicto humano timore, pro defensione veritatis accenditur. Aug. comeditur zelo domus Dei, qui quæ ibi peruersa videt, cupit emendare, & si non potest, toniter; si vxor, seuerissime frenetur; si ancilla, etiam verberibus compescatur. ⁴⁹ Int. non audentes sibi resistere, quia viderunt diuinum quid in facie eius irradiare. ⁵⁰ Chry. quid opus erat signis, vt quæ malè fiebant, facere cessarent? an non zelus talis pro domo Dei magnum erat signum virtutis? dolebant autem isti de suo turpi lucro impedito, eumque prohibere volebant. ⁵¹ Int. non imperat, sed quasi diceret, vos soluetis. Theoph. non illos ad homicidium prouocat, sed hoc eis affectantibus, non sibi esse absconditum demonstrat. Beda. q. d. sicut templum inanimatum vestris commerciis & sceleribus mea expio potestate, ita hoc corporis mei templum, cuius istud signum gestat, vestris manibus dissolutum tertia die resuscitabo. ⁵⁴ Int. ego vt Deus cum Patre. Aug. Resuscitauit eum & Pater, cui dicit, excita me, & reddam illis, sed quid fecit Pater sine Verbo? Theoph. audiant Arriani Dominum mortis destructorem, excitabo, inquit. s. virtute propria. Chry. hoc signum maxime ostendebat eum non esse purum hominem. ⁵⁵ Alcu. prima ædificatio à Salomone perfecta est septem annis, reædificatio autem sub Zorobabel, quadraginta & sex annis. ⁵⁶ Aug. Ille spiritualiter loquebatur, Iudæi quia caro erant, carnalia sapiebant. ⁵⁷ Orig. sicut templum gloriam Dei continebat in ipso habitantem, sic corpus Christi vnigenitum, qui est imago Dei & gloria.

SENS. MYST. IN CAP. II.

⁵² Orig. & corpus Iesu, & templum exemplar Ecclesiæ, quæ ex viuis lapidibus construitur, & quamuis videatur dissipari aduersitatibus tribulationū, instaurabitur tamen die tertia. ⁵³ Int. s. in virtute Trinitatis. ⁵⁵ Orig. quatuor elementa mūdi, & homo sexta die creatus est. Aug. 4. de Trin. cap. 5. nūmerus hic perfectioni corporis Christi congruit. quadragies. n. sexies seni, ducenta septuaginta sex. s. nouem menses, & sex dies: tanto autem tempore perfectio corporis Christi ad partum perducta, conceptus enim octauo Kal. Aprilis, quo & passus, natus octauo Kal. Ianuarij. Idem lib. 8. 3. q. 36. dicitur conceptio humana sex primis diebus lactis habere similitudinem, sequentibus nouem conuertri. qui numerus facit 45. addito vno 46. quæ multiplicata per senarium, qui est huius ordinationis caput, fiunt ducenti septuaginta sex. itaque quot anni fuerūt in fabricatione templi, tot fuerunt in perfectione corporis Domini. Idem in Iohan. Christus de Adam corpus accepit, & Græcè autem ἀνατολὴ Orientis, & Occidens, & Septemtrio, & Meridies, quorum primæ literæ faciunt nomē Adam, nempe à quatuor ventis colligendi electi, cum venerit Dominus ad iudicium. Habent & literæ nominis Adam numerum 46. secundum Græcos, & enim vnum, & quatuor: rursum & vnum, & quadraginta. ita fiunt quadraginta sex.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

⁴⁸ id. s. studium ardentissimum gloria domus tuæ, simile illud Psal. 118. Defectio tenuit me, &c. & illud: Tabescere me fecit zelus meus. potest & zelus pro indignatione iniusta accipi ob indignè s. habitam domum Domini. ⁴⁹ pro. dixerunt. Hebr. ⁵⁰ quasi verò paruum signum fuisset sic omnes ejcere, ne mine resistere audente. * i. quod auctoritatem habeas id faciendi. ⁵¹ pro. soluetis. Hebr. q. d. Tum dabo cum soluetis, &c. ⁵⁵ à primo anno Cyri quo facta potestas templum ædificandi vsque ad 6. Darij Hy- staspis quo perfectum est, 45. anni numerantur. Nam Cyrus regnavit 30. Cambyfes 8. Magi vnum, addunt vero Iudæi vnum, quod septimo Darij inchoante perfectum. Alij aliter. scriptum ædificari templum pri- mo anno Cyri, perfectum sexto Darij. Imperasse enim Cyrum annis 20. & totidem successorem Assuerum, atque huic Darium successisse. Varij enim sunt doctissimorum virorum de Persarum regibus sententis, quot, qui ve fuerint, & quanto quisque tempore regnauit.

Cum ergo resurrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli eius quia hoc dicebat : & crediderunt Scripturæ, & sermoni quem dixit Iesus. Dùm autem esset Hierosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa eius quæ faciebat. Ipse autem Iesus non credebatur semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes : & quia opus ei non erat, vt quis testimonium perhiberet de homine. Ipse enim sciebat quid esset in homine.

SENS. LIT. IN CAP. II.

1. Glo. Apostoli quod intelligere non poterant, patiēter tolerabant vsq; ad Spiritus sancti reuelationem : vnde exemplum accepimus, vt humiliter expectemus, orantes, & exercētes mētes nostras, donec intelligamus. Latent quædam in Scriptura, ne citò intellecta iactantiā generent, & exercitio acquisita delectent, carnali sensui claudūtur, spiritualiter laboranti, & diligēter attendenti dātur. 58. Int. f. cor. pus suum morte soluendum, & à se suscitandum. 59. Int. f. Prophetarum, qui dixerunt Christū tertie die resurrecturum. Ale. ante resurrectionem non intelligebāt Scripturas, quia nondū acceperant Spiritum sanctum. 60. Int. f. Soluite templum hoc. 62. Orig. vide an in miraculis deputandum sit, quod cunctos de templo eiecit. Chry. prudentiores discipuli, qui ad Christum accesserunt, nō propter signa, sed propter doctrinam ; crassiores per signa trahuntur, rationabiliōres per prophetias seu doctrinam. 63. Int. non quod essent aliquid facturi nolenti, qui habet potestatem ponendi animā suam, &c. sed quia occulta in eis nouit, & sciebat eos nō firmiter credere. Chry. non cōfidebat in eis, vt in discipulis perfectis, neq; cōmittebat eis omnia dogmata, vt iam firmiter fidelibus fratribus. 65. Int. f. vt Deus. 67. Int. q. d. ita nosset, vt à nullo quidquam acciperet, cū sciret de homine, quod non ipse homo de se. 68. Chry. Scire ea quæ sunt in corde hominum, est Dei qui corda plasmavit. Aug. plus nouerat artifex quid esset in opere suo, quā ipsum opus. Beda. nunquam simus de nostra conscientia securi, sed semper solliciti formidemus, quod enim nos latet, æternum arbitrum latere non potest.

SENS. MYST. IN CAP. II.

I. Orig. Complementa fidei attingemus in magna resurrectione totius corporis sui. i. Ecclesiæ eius.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II.

m. id est, magis firmitusq; crediderunt. Adde quod intelligebant quod prius non intellexerant. n. pro, in die festo Pasche. f. 7. illis diebus, vt quidam interpretantur. 61. pro in eo. Notandum verò apud Evangelistas pro eodem sumi, credere Christo, in Christum, in Christo, in nomen Christi. vide Iohan. 3. 5. 6. I. Iohan. 4. Exod. 14. Act. 8. 63. f. non illis fidebat qui sciret faciliē mutandos. o. pro, de aliquo. Hebr.

CAP V T III.

ERAT autem homo ex Phariseis Nicodemus nomine, Princeps Iudeorum. Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei:

SENS. LIT. IN CAP. III.

1. Int. qui credunt resurrectionē, per hoc ab alijs diuifi. 2. Aug. erat iste ex his qui credebāt in nomine eius. 3. Int. i. vnus de Principibus. 4. Beda. cupiebat secreta locutione plenius discere mysteria fidei, cuius iam rudimenta signorum ostensione perceperat. 5. Chry. Adhuc Iudaica derinebatur infirmitate, timens in die venire, vnde alibi : Ex principibus multi crediderunt in eum, sed propter Iudæos non confitebantur, &c. Glo. fortē cū esset Magister in Israël, palām discere erubescerebat.

SENS. MYST. IN CAP. III.

2. Glo. Nicodemus, victoria populi, vel victor populi, figura eorum qui ex Iudæis credētes, per fidem vincunt mundum. 4. Int. Lucem. 5. Aug. nondum erat natus, vnde in nocte dicitur venisse ; renatus ab Apostolo dicitur, fuisti aliquando tenebræ, nunc lux in Domino. Aimo. hom. in octau. Pentec. tenebris ignorantie obnubilatus, nondum eō peruenerat vt perfectē crederet. nox enim in Scriptura pro ignorantia ponitur. Glo. figura erat iste catechumenorum, qui fidem habēt, sed nondum baptizati in quadam nocte Sacramentorum accedunt, vel eorum qui perfectē credunt, sed lucem perfectorum operum nondum habent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

n. pro, quidam. Hebr. 3. Principes dicebantur, vel capita familiarum, vel nobilissimi.

Rabbi, scimus quia à Deo venisti Magister: nemo enim potest hæc signa facere quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuò, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus, Quomodo potest homo renasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris sue iteratò introire, & renasci? Respondit Iesus, Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex Spiritu, spiritus est.

SENS. LIT. IN CAP. III.

6. Aimo. Magistrum appellat, & Deum tacet. credebatur enim à Deo missum, sed Deum non cognoscebat. 7. Int. à Deo ad cæleste magisterium venisse credebatur, & cum illo Deum esse, sed ipsum Deum non cognovit. Chry. adhuc humanam de Christo mētem habens, ut de Propheta loquitur, Et alieno auxilio indigenti. 8. Aug. hinc apparet ex illis fuisse qui crediderant in nomine eius. Gl. quia pruden- ter signa notauerat, plenius mysteria fidei requirit, ideo meruit doceri de Christi Deitate, utraque Natiuitate, Passione, Resurrectione, Ascensione, &c. 9. Int. quæ vidit in Pascha fieri ab eo. 10. Glo. Secundam ei natiuitatem exponit, ne crederet solam fidem qua ob signa visa, in Christum crediderat, sufficere ad salutem absque regeneratione. Item quia putabat Christum purum hominem, cepit eum instruere de regeneratione qua intelligit eum esse Filium Dei, & se posse filium Dei fieri. 11. Aug. his qui longe es à regno cælorum, in quo se ipsam ostendit, & indicat non tantum esse quod videtur, sed aliis oculis opus esse ad eum videndum. 12. Int. Græcè de sursum. 13. Chry. q. d. nisi natus fueris desuper, denuò fieri, ideo modum secundæ quærit. Chry. Veniens ad Christum ut ad hominem, & audiens maiorem quam ab homine, erigitur ad altitudinem eorum quæ dicuntur; Infert ergo impossibilitatem ut erant apud Iudæos, sed circa prius insistit, quod eius mentem maximè concutiebat. d. Chry. quætere quomodo, est eorum qui non valde credunt; & multi sic quærentes, à fide exciderunt. 16. Beda. Senex erat, & ideo de se protulit exemplum, quasi dicat, quomodo ego possum iterum renasci? 17. August. Spiritus loquitur, & ille carnem sapit, nouerat natiuitatem ex Adâ & Eua, ex Deo & Ecclesia non nocet repeti, sic nec Baptismus. 18. Int. modum secundæ natiuitatis ostendit. Chry. 19. Aug. propter hæreditatē patris hominis tēporalis, nascitur aliquis ex visceribus matris carnalis; propter hæreditatē Patris Dei sempiternam, nascitur ex visceribus Ecclesiæ. Glo. Necessarium est visibile Sacramentū aquæ ad ablutionē visibilis corporis, sicut est necessaria doctrina inuisibilis fidei ad sanctificationem animæ inuisibilis. Chry. Sicut in principio subiiciebatur elementum terra, opus verò totum plasmantis erat; ita nunc subiicitur elementum aqua, totum verò est Spiritus, & gratia; tunc datus paradysus in cōuersatione, nunc cælum aperitur; perficiuntur verò in aqua diuina symbola. ut enim in sepulcro quodā submersis capitibus in aqua, vetus homo sepelitur & occultatur, deinde nouus ascendit; quod ergo maris fœtus, hoc est, fideli aqua, nisi quod illic plasmatur tēpore indigens, hinc omnia in momento fiunt; ex quo itaque à Iordane Dominus ascendit, animas spirituales aqua reddit. 20. Int. idem est, intrare quod videre; qui enim videt, intrat, & qui intrat videt. Aug. de Baptismo paruulorum cap. 30. vnde imago Dei non intrat in regnum Dei, nisi impedimento prohibente peccati? 21. Aimo. hom. in oēt. Pent. Tanta mysteria capere non valenti, ex carnali natiuitate similitudinem dat. 22. Int. carnale est, habens naturam generantis. Gl. nomine carnis carnalis homo significatur, & Spiritus nomine spiritualis. 23. Int. i. simile spiritui. Aimo. vbi suprâ: Sicut caro carnem procreat, ita spiritus spiritum. Chry. quod natum est ex spiritu spirituale est. Glo. natus est ex Adam ad mortem, verbo & sacramento nascitur filius Dei ad vitam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

b. nominatus est. 10. apparet hinc illi interrogasse de reb. ad salutem necessariis, et si scriptum non est, aut Christus respondit intelligēs quid ille vellet. 11. Gr. natus ὡν ἦν, sic inf. nasci, ὡν ἦν. 12. Gr. ἁπλῶς, quod etiam significat à supernis, sed hic pro iterum accipi apparet ex responso Nicodemi. c. pro particeps esse. Heb. sic inf. c. 8. & Ps. 15. & Luc. 2. 16. propter se id dicit. c. i. verè, sic Mar. 12. & Luc. 21. Alibi tamen significat, seu ita sit, optantis modo, ut Num. 5. Deut. 27. Ps. 40. 71. 88. 105. & aliquando idem quod verus, seu veritas, ut Isa. 65. Geminatur autem more Hebræo ad cōfirmationem, vel ad faciendum superlatiuium, quo Hebræi carent, faciuntq; geminatio nomine, vel adserbio. Itaq; amen amen idem est quod verissimè. 19. nemo, etiam paruulus. * i. carnali generatione. 22. i. carnalis. 23. i. spiritualis.

Non mireris quia dixi tibi, oportet vos nasci denuo. Spiritus ubi vult spirat: & vocem eius audis, sed nescis vnde veniat, aut quò vadat: sic est omnis qui natus est ex Spiritu. Respondit Nicodemus, & dixit ei, Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Iesus, & dixit ei, Tu es magister in Israël, & hæc ignoras? Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur: & testimonium nostrum non accipitis.

SENS. LIT. IN CAP. III.

24. Int. q.d. non putes impossibile. Chrys. dicendo ne mireris, ostendit animi eius turbationem.
 25. Int. id est, spiritualiter. 26. Chrys. quasi dicat, si ventum nullus detinet, sed quò vult fertur; multò magis spiritus actione naturæ leges detinere non poterunt. 27. Int. id est, in quibus vult operatur, & quando. Beda. Spiritus sanctus in potestate habet, cuius cor gratia suæ visitationis illustrer. Theoph. Confundatur Macedonius qui serum Spiritum asseruit, propria enim potestate ubi vult, & qualiter vult operatur. 28. Chrys. id est, sonitum. * Beda. scilicet, cum te presente loquitur is qui Spiritu sancto repletus est. Aug. cum sonat Psalmus, Evangelium, & sermo diuinus, vox spiritus est. 29. Int. scilicet, quamuis vocem eius audias. Chrys. q.d. si venti quem sentis viam nescis, quomodo diuini Spiritus operationes scruteris? Alcu. quia etsi te presente Spiritus ad horam quempiam repleuerit, non potest videri quomodo in eum intrauerit, vel quomodo redierit. Aimo. quomodo credentes ad fidem introducatur? & quomodo fideles ad spem perducatur. Glo. nescit infidelis, qua gratia veniat quis in adoptionem filij, & vadat in regnum Dei. f. Glo. id est, ad quam perfectionem ducatur nascentem ex se. 30. Aimo. quasi dicat, Spiritus sanctus inuisibilis est, ita qui in spiritu nascitur, inuisibiliter nascitur. 31. Int. quod nondum es tu. 32. Aimo. non animo reprehendentis, sed affectu discitis Dominum interrogat. 33. Int. si quod dicis, vocem eius audis, & nescis vnde veniat, aut quò vadat. 34. Chrys. quia adhuc in Iudaica vilitate manet, & proposito tam manifesto exemplo, adhuc interrogat, asperius ad eum Christus loquitur. 35. Aug. Volebat Dominus illi nasci de Spiritu; nemo autem ex Spiritu nascitur, nisi humilis fuerit, ille autem magisterio inflatus erat: deponit ergo eius superbiam, ut possit nasci de Spiritu. Chrys. non eius nequitiam accusat, sed insipientiam & ruditatem. 36. Int. q.d. inflatus nescis, humilis scies. Chrys. miracula facta per aquam, ut quod Helisæus ferrum de aqua eduxit, & Iudæi mare transierunt, & Naaman in Iordane purgatus est, natiuitate spirituales figuratim personabant. Itemque illa: Renouabitur ut aquilæ iuuentus tua, & : Beati quorum remissa sunt iniquitates, hunc natiuitatis modum ostendunt, & Isaac etiã figura erat huius natiuitatis. 37. Int. ego. f. cum Prophetis & Apostolis. Chrys. de certissima cognitione loquitur, & quod ait scimus, de se solo dicit. Aimo. hoc dicit ostendens Patrem in Filio, & Filium in Patre, & Spiritum sanctum ab utroque procedentem. Alcu. scimus ego, scilicet, & qui modò spiritu sunt renati. Glo. ipse est scientia, loquitur, & sermo Patris; ipse visio & verum testimonium. & veritas Patris, quòd verò pluraliter loquitur, mysterium Trinitatis innuit. 38. Int. scilicet, in abscondito Dei. Alcu. apud Patrem in abscondito. 39. Int. scilicet, foris mundo. Alcu. 40. Int. id est, testimonio nostro vos carnales non creditis. Alcu. * Theoph. non de Nicodemo dicit, sed de genere Iudæorum, qui vsque ad finem in perfidia permanserunt.

SENS. MYST. IN CAP. III.

36. Inter. litera occidit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

24. coniungenda hæc cum superioribus, quasi dicat, Ne ergo mireris quod dixi, oportere denuò nasci, loquebar enim de natiuitate qua fit ex spiritu, non de carnali. 28. sic tonitruum vox dicitur, id est sensus. 29. f. determinatè. 30. Itaque non mirum si non percipitur sensu, utpote res spiritualis. 33. scilicet, qua dixisti de noua natiuitate. * id est, doctor ille. f. celebris. 36. de quibus tam multa in Scriptura, & dicta, & figurata, ut in transitu maris rubri, ablutione Naaman, purgatione diluy, ut Psalm. 50. 112. Ezech. 11. 37. Zach. 13. 37. f. Ego & Spiritus sanctus & Pater. Itaque paulò post vocat testimonium, vel plurale pro singulari. Est autem sensus, ea solemus affirmare qua scimus. Itaque ne dubit, qua tam asseueranter affirmavi vera esse. 39. Testimonium autem fidem facit, non scientiam. 40. vel Iudæos intelligit, vel eos qui cum Nicodemo venerant, dixit enim is suprà, Scimus quia à Deo, &c.

Si terrena dixi vobis, & non creditis, quomodo si dixero vobis caelestia, credetis? Et nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, Filius hominis qui est in caelo. Et sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis qui credit in ipso non pereat, sed habeat vitam

SENS. LIT. IN CAP. III.

41. Int. si terreni corporis solutionem, & resurrectionem non credis, quid quaeris aperiri mysteria spiritualis natiuitatis? Aug. si non creditis quod templum à vobis deiectum possum suscitare, quomodo credetis per spiritum sanctum homines regenerari? Chry. Baptismum terrenum dicit, quia in terra perficitur; & comparatione natiuitatis ex substantia Patris, terrena est gratiae natiuitas. Gl. Caelestis est Christi ascensio ad vitam, terrena exaltatio in cruce ad mortem. 42. Chry. non dicit, non intelligitis; cum enim aliquis non potest intelligere, amentiae vel ignorantiae depuratur: cum autem non credit, quod fide solum suscipiendum est, infidelitatis est accusatio. dicebantur autem haec, etsi non crededebantur, quia postea ea erant suscepturi. 43. Int. q. d. attamen dicam caelestia. Chry. ne putaretur à Nicodemo, qui dixerat, à Deo venisti Magister, Magister esse ut multi Prophetarum de terra, hoc subiungit. 44. Int. Ascendit Christus secundum quod homo. Glo. 45. Int. secundum quod Deus. Greg. 27. Mor. c. 11. quia nos vnum cum illo facti sumus, qui solus venit in se, solus etiam redit in nobis. 46. Int. quia & idem est Filius Dei. Aug. de peccat. mor. & remiss. Diuinitatem suam qua in caelo manens descendit ad terram, non indignam censuit nomine Filij hominis: sicut carnem suam dignatus est nomine Filij Dei, per vnitatem enim personae qua utraque substantia vnus est Christus, & Filius Dei ambulabat in terra, & idem ipse Filius hominis manebat in caelo. fit ergo credibiliorum fides ex incredibiliore creditis; si enim diuina substantia potuit propter nos ita nostram suscipere, ut vna persona fieret, quanto credibilius Sancti fiunt cum homine Christo vnus Christus: ut omnib. ascendentibus, ipse vnus ascendant, qui de caelo descendit. Theoph. non caro descendit de caelo, est enim hoc haereticorum dogma, Christi corpus de caelo sumptum transisse per Virginem. Chry. à minori substantia totum nominauit, ut aliquando solet à diuinitate totum vocare. Beda. si quis nudus de monte descendat, & assumptis vestimentis, ascendant, rectè idem qui prius descendit, ascendisse dicitur. 47. Int. si secundum quod in caelis est, naturae semper permanentis potestas est, in forma enim serui manens, ab omni intra extraque caeli mundi quod circulo, caeli & mundi Dominus non abfuit. Aug. Si Paulus ambulabat in terra, & conuersabatur in caelis, Deus caeli & terrae non poterat esse in caelo & in terra? Chry. non solum in caelo est, sed vbique, & omnia replet. 48. Chry. Inducit baptismi causam. f. Crucem. Beda. Manna saluationis factam edisserens. 50. Int. si in cruce. Theoph. si ut sanctificaret aërem qui terram, ambulando in ea, sanctificauerat, intellige etiam per exaltationem, gloriam, Crux enim Christi gloria facta est, in quo enim voluit iudicari, qui peccatum non fecerat, mundi Principem iudicauit, & Adam à morte liberauit. 51. Int. i. vera fide inuictur in ipsum.

SENS. MYST. IN CAP. III.

49. Aug. de pecca. mor. l. 1. c. 32. Exaltatus serpens, est mors Christi, à serpente quippe mors venit, qui peccatum homini persuasit: Dominus autem in carnem suam non serpentis venenum, i. peccatum transtulit, sed mortem, ut esset in similitudine carnis peccati poena sine culpa, unde & poena solueretur, & culpa. Theoph. in illo serpente species quidem bestiae, sed non venenum: sic in Christo similitudo carnis peccati, non peccatum. Glo. Igniti serpentes significabant incentiua vitiorum.

ADDIT. AVET. IN CAP. III.

41. q. d. si non capitis quae dixi de his quae in terra haec, & vita praesenti sunt, quomodo capietis si velim dicere de his quae sunt in caelo? Fortè significat quae per parabolas à terra sumptas aliquando docuerat, possunt enim & caelestia intelligi quae proximè dixerat. 42. Grac. & i. m. s. d. v. n. non credidistis. 43. q. d. possum verò etiam de caelestibus loqui ut nemo alius. Nullus enim hominum in caelum adhuc ascendit. At ego de caelo descendi semper, in caelo sum, ubi non se dicit in caelum ascendisse, nec id ex eius verbis colligitur necessariò, solum enim illo dicendi modo significat quae diximus. quod si quis contendat apertè significare se in caelum ascendisse, concedi potest, eo quod anima beatus erat, quae magna est in caelum, imò in caelum calorum ascensio. 44. praeitum est. 45. naturam. f. humanam assumendo, nec enim caelum deseruit, ideoq. sequitur, Filius hominis qui est in caelo. 46. apparet hic vna Filij Dei & hominis persona. 47. poterat verbi qui erat in caelo, & in terra & in mundo.

⁵² æternam. Sic enim ⁵³ Deus ⁵⁴ dilexit ⁵⁵ mundum, vt ⁵⁶ Filium suum vnigenitum daret: vt omnis
 qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Non enim misit Deus Filiū
 suum in mundum, vt iudicet mundum, sed vt saluetur mundus per ipsum. Qui credit
 in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in no-
 mine vnigeniti Filij Dei. Hoc est autem iudicium: quia lex venit in mundum, & dile-
 xerunt homines magis tenebras quàm lucem: erant enim eorum

SENS. LIT. IN CAP. III.

⁵². Int. hoc per Filium hominis, quia idem est Filius Dei ex dilectione Dei ad hoc missus, sic enim
 Deus, &c. Aug. de peccat. mor. l. 1. c. 32. vt qui exaltatum serpentem conspiciebat, à veneno sanabatur,
 & à morte liberabatur, ita qui cōformatur similitudini mortis Christi per fidem & baptismum, à pec-
 cato per iustificationem, & à morte per resurrectionem liberatur, & quid opus esset vt morti Christi
 per baptismum conformaretur paruulus, si morte serpentis non esset venenatus? Chry. Passio obum-
 bratē proposuit, ne contristaretur auditor, fructum verò manifestē. Si autē qui credunt in crucifixum
 non pereunt, multo magis non perit qui crucifixus est. ⁵³. Chry. ne quis mortem quam occultē signifi-
 cauerat, existimaret non esse salutarem, Filium Dei dicit eum qui datur ad mortem, eiūque mortem
 causam esse vitæ æternæ. q. d. Ne mireris quòd debeam exaltari, vt vos saluemini, & Patri enim hoc
 videtur, qui ita vos dilexit, vt pro seruis Filium dederit, dicendo autem, Sic Deus dilexit, amoris vehē-
 mentiam indicat, itēque ea quæ sequuntur. non enim seruum dedit, non Angelum, sed Filium, eūque
 vnicum. Glo. aperit causam humanæ salutis, dilectionem. s. Dei Patris. ⁵⁴. Int. i. humanam naturam.
⁵⁵. Theoph. propter vnā personam in Christo, quæ Dei sunt attribuuntur homini, vt cū dicitur
 descendisse de cælo, & quæ hominis de Filio, vt cū dicitur datus in mortem. ⁵⁶. Int. in mortem.
⁵⁸. Int. verè salus per Filium Dei, non enim alia causa venit, nisi vt saluet, non vt iudicet. i. dānet. Al-
 cui. ⁵⁹. Int. i. humanam naturam. h. Glo. iudicium intelligitur æterna damnatio. ⁶⁰. Int. vnde Sal-
 uator mundi dicitur. Aug. ergo quantum in medico est sanare venit ægrotum, ipse se interimit, qui
 præcepta medici seruare non vult, Chry. duo Christi aduentus, prior, vt dimittat peccata per baptismū
 primò, & postea per pœnitentiam, secundus, vt iudicet. ⁶¹. Chry. quid si vitam habeat immundam?
 talis non fidelis est secundū Paulum, qui confitetur se nosse Deum, factis autem negat. significatur
 ergo in eo quod credit, non iudicandum, nec infidelitatis causa torquendum, operum tamen pœnam
 sustinebit. Alui. In eum credit qui ei adheret, vt membrum capiti. ⁶³. Aug. nondum apparuit iudiciū,
 & iam factum est iudicium, nouit enim Dominus qui ad coronam, & qui ad flammam permaneant.
 Chry. ipsum discedere, & extra lumen esse, maximum supplicium est, vel quod futurum est prænun-
 ciat: sicut enim homicida et si nondum sententia, rei tamen natura condemnatus est, ita incredulus.
 sic & Adam qua die comedit de ligno, mortuus est. Greg. 26. Mor. c. 24. in extremo iudicio eorū causa
 non discutitur, qui cum damnatione suæ infidelitatis discedunt, at qui fidem habent & non opera, re-
 darguantur vt pereant. ⁶⁵. Int. in quo solo est salus. Aug. de peccat. mor. li. 1. c. 33. Paruulos baptizatos,
 inter eos ponimus qui crediderunt, hoc enim eis acquiritur per virtutem Sacramenti, & offerentium
 responsionem. ⁶⁶. Glo. i. causa damnationis. ⁶⁷. Int. s. Verbum in carnē. Beda. Lucem seipsum appel-
 lat, de qua suprā. Erat lux verā: tenebras verò, peccata. Glo. Venit lux homines excitans, & admonens
 cognoscere sua mala. ⁶⁸. Chry. q. d. non ipsi eam quæsierunt, vel laborauerunt vt inuenirent, ipsa ad
 eos venit, nec ei occurrerunt. ⁶⁹. Chry. omni eos priuat excusatione. Quis eius qui non vult accede-
 re miserebitur? ⁷⁰. Int. s. carnales. ⁷¹. Int. s. peccata quæ habebant. ⁷². Int. s. peccata arguentem.
⁷⁴. Int. quæ ex se.

SENS. MYST. IN CAP. III.

⁶⁹. Beda. & illi magis tenebras diligunt quàm lucem, qui prædicatores bene docentes odiis & de-
 tractionibus insequuntur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

g. verba Christi, vel Euangelista. h. id est, condemnet. ⁶¹. id est, non est condemnationis obnoxius.
⁶⁶. id est, condemnationis causa.

⁷⁵ mala opera. ⁷⁶ Omnis enim qui ⁷⁷ malè agit, ⁷⁸ odit lucem, & ⁷⁹ non venit ad lucem, vt non arguantur opera eius. Qui autem facit veritatem, venit ad lucem vt manifestetur opera eius: quia in Deo sunt facta. Post hæc venit Iesus & discipuli eius in terram Iudæam: & illic morabatur cum eis, & baptizabat. Erat autem & Iohannes baptizans in Ennon iuxta Salim: quia aquæ multæ erant illic, & veniebant, & baptizabantur. Non dum enim missus fuerat Iohannes in carcerem.

SENS. LIT. IN CAP. III.

75. Beda si venisset ad iudicium, haberet hoc aliquam rationem, fugiunt enim malorum sibi consilij, iudicem, at parcenti qui deliquerunt, occurrunt, itaq; publicani & peccatores veniebant ad Iesum. 77. Int. i. cui placet malum. Alcu. ¶ Beda. qui eligit in malitia permanere. 78. Int. quæ aperit mala. Alc. ¶ Aug. quia falli nolunt, & fallere volunt; amant eam cum se indicat, oderunt cum eos indicat: sed inde retribuetur eis, vt eos nolentes manifestet, & eis ipsa non sit manifesta. 79. Int. non coniungitur luci, sed fugit eam. 80. Int. mala quæ diligit. 81. Int. bona opera quæ veritas iubet. Aug. quomodo quidam fecerunt veritatem, si omnia opera Deus mala inuenit; dilexerunt quidē peccata multi, sed ea confessi sunt. Initium operum bonorum est confessio malorum; & tunc facis veritatē, quia non te palpas, non tibi blandiris, venis autem ad lucem, quia hoc quod tibi displicuit peccatum tuum, non tibi displiceret nisi Deus tibi luceret: facit & quis veritatem confessionis, etiam propter illa quæ videntur minuta peccata, sed minuta plura si negliguntur, vt multæ guttæ obruunt, & vt multa arena grana operit, & venit ad lucem in operibus bonis quibus agitur, ne obruat peccata, gemendo, ieiunando, tribuendo, ignoscendo. 82. Aug. de peccat. mel. l. i. c. 33. Intelligit enim iustificationem suam, non ad suam meritam, sed ad Dei gratiam pertinere. 83. Int. si quæ hic narravit facta, Beda non statim post disputationem cum Nicodemo, quæ facta est Hierosolymis, sed post aliquantum temporis de Galilæa in Iudæam rediit. 84. Chry. nihil veritate apertius, neque fortius, quæ nec latere vult, neque periculum formidat. Dominus in sollemnitatibus Hierusalem ascendebar vt plures doceret. 85. Int. i. discipulis, vel credentibus in eum Iudæis. 86. Int. s. per Apostolos. Chry. ¶ Int. suo baptismo, non eo quo baptizatus est. Aug. Baptizatus est enim à seruo, ostendens humilitatis viam, & perducens ad baptismum cessare, donec veritas manifestaretur. 89. Int. est ciuitas. Beda. oppidum est iuxta Iordanem, vbi olim Melchisedech regnavit. Hier. ad Euang. non refert vtrum Salem, an Salim nominetur. vocalibus enim in medio litteris raro vtuntur Hebræi, & pro voluntate lectorum ac regionum varietate, eadem verba diuersis sonis & accentibus proferuntur. 91. Beda. quantum catechumenis nondum baptizatis, prodest doctrina fidei, tantum profuit baptismus Iohannis ante baptismum Christi; vt enim ille prædicabat penitentiam, & ad baptismum Christi & veritatis cognitionem attraheret; sic ministri Ecclesiæ primo docent fidem, post peccata redarguunt, & eorum per baptismum remissionem promittunt, &c. 92. Chry. significat eousque baptizasse Iohannem dum in carcerem conficeretur, in quo ministerio non sibi gloriam, sed Christo acquirebat, eratque eius testimoniū sine suspitione, & maioris apud omnes autoritatis quàm discipulorū Christi. existimo verò ob hoc sublatum de medio Iohannem, vt omnis multitudinis affectio ad Christum transiret. 93. Beda. Expoluit Iohannes facta Christi ante Iohannem Baptistam incarcerationum, quæ alij præterierunt.

SENS. MYST. IN CAP. III.

84. Int. significat confitentes quos visitat Christus. Alcu. vbi enim est peccatorum confessio, vel diuinorum laudum, illuc venit Christus, & discipuli, id est, doctrina eius, & illuminatio, & ibi moratur, purgando à vitiiis. 92. Int. nondum erat consummatio literæ legis, sed dum pendens in cruce dixit, Consummatum est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

78. s. quatenus malè agit, peccatum enim luci aduersatur. 81. pro. institiam. Hebr. sic 4. Reg. 20. 82. pro. secundum Deum, vel Dei insinuetu, adeoq; ei grata. 84. s. vnde discesserat post sermonem cum Nicodemo habitum, vel ex Ierosolyma in reliquam Iudæam. 86. s. per discipulos, vt postea dicitur. l. ciuitas est. 89. Est enim alia Ennon terminus Damasci, vt dicitur Ezech. 47. Salim autem seu Salem vrbis Sichemorum, de qua Gen. 33. cuius Rex Melchisedech, secundum Hier. quamquam alij de hoc aliter. vide Scholia nostra in Genes.

Facta est autem quaestio ex discipulis Iohannis cum Iudaeis de purificatione. Et venerunt ad Iohannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum. Respondit Iohannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de caelo. Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim, Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum. **Qui** habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi.

SENS. LIT. IN CAP. III.

94. Int. defendentibus baptismum Magistri, & purantibus Iohannem maiorem Christo. Glo. Dum Iohannes praedicaret, & schola eius duraret, Christus latentem praedicabat & operabatur, sed palam baptizabat, ut oriretur quaestio de baptismo, & Iohannis testimonio solueretur. 95. Int. dicentibus meliorem baptismum Christi ad quem Iohannes invitabat homines, non Iesus ad Iohannem. Aug. dicebant Iudaei Christum maiorem, & ad eius baptismum debere concurrere. 96. Int. ut solueret hanc quaestionem. 97. Int. quasi intelligerent in invidiam contra Iesum. 98. Int. q. d. quem baptizasti. Chry. non dixerunt vero, quem tu baptizasti, quia coacti essent meminisse vocis super eum delatae, sed qui erat tecum. q. d. qui discipuli ordinem habebat. 99. Int. dicens, Ecce Agnus Dei. Chry. q. d. quem tu clarum ostendisti. 100. Int. unde valde miramur. q. d. quid tibi de hac praesumptione videtur? 101. Int. fin Iudaea. 102. Int. te dimisso, qui eum baptizasti. Alcui. 103. Chry. non vehementer discipulos increpavit, ne ab eo separati, aliquid secus facerent. 104. Chry. q. d. non est quod miremini, Deus enim est qui haec facit, nec sunt humanitus adinueta, sed diuinitus ordinata; terret ergo eos, & ostendit ad impossibilia conari. Glo. q. d. putatis me ultra homines esse quia natus sum ex parentibus prouectus aetatis, scitote quia purus homo sum, & ille Deus, a quo habeo quicquid habeo. 105. Aug. de se dicit. q. d. de caelo accepi ut aliquid essem, inanem me vultis esse ut loquar contra veritatem? 107. Chry. quod illi proposuerant in Christi subuersionem, id in eos conuertit. 108. Int. maior ergo illo? Non, sed missus ante ut praeco, & seruus, parare viam ei. Chry. q. d. minister sum, & Patri eius qui me misit ministrans. 109. Int. Quid ergo es tu? quid ille? ego amicus sponsi, qui zelo sponsam ei, non mihi. 110. Int. f. Ecclesiam, quae generat, & virgo permanet. Beda. Sponsam hanc Christi in thalamo veri virginalis sibi sociavit, eamque suo sanguine redemit. Theoph. Animae sponsus Christus, sponsalium locus Ecclesia, Arrha peccatorum remissio per Spir. S. communionem: perfectiora vero in futuro saeculo retribuet, Paranymphe, doctores. 111. Alc. Ille sponsus est, ego amicus sponsi, missus ut per me sponsa praepararetur suo sponso; sponsa vero Ecclesia, ex omnibus gentibus congregata, quae virgo est integritate mentis, perfectione charitatis, &c. Beda. Sponsam suam Dominus amico, id est, ordini praedicatorum commendauit. Chry. qui se dixit non esse dignum soluere corrigiam calceamenti, nunc amicum vocat, non propter aequalitatem honoris, sed ut magnitudinem gaudij representet, simul ut eorum imbecillitati condescendat. 112. Chry. indicat sua iam cessasse, & se de reliquo stare oportere, & audire. 114. Int. non de se, sed de Deo. Aug. qui vult gaudere de se, tristis erit; qui de Deo, semper gaudebit. Deus enim sempiternus est. 115. Int. i. Testimonium quo perhibet se Filium Dei, & Sponsam Ecclesiae. Aug. Non gaudeo, inquit, propter vocem meam, sed propter vocem Sponsi, gaudeo ego in audiendo, ille in dicendo; ego auris, ille verbum; si custos sponsae vel uxoris amici sui se amari pro amico voluerit, quam deestandus est? Chry. indicat sponsalia fieri per vocem & doctrinam, fides enim ex auditu, auditus autem per verbum Dei.

SENS. MYST. IN CAP. III.

112. Aug. non cadit, quia humilis est. Non sum, inquit, dignus corrigiam calceamenti soluere. 113. Int. intus docentem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

94. f. caepta disputatio a discipulis Iohannis super purificatione. i. baptismo. Est enim baptismus quoad purificationem, & quidem Marc. 7. vocantur baptismata etiam purificationes legales. Hic vero disputabatur uter potior esset, baptismus ne Christi, an Iohannis. 104. vel de Christo dicit, vel de se potius. 105. pro quoquam. Heb. 110. potius quam uxorem, quia conservat virginitatem, aut quia in caelo velut consummabitur matrimonium ubi perfecta fruitio.

Hoc ergo gaudium meum impletum est. ¹¹⁷ Illum oportet crescere, ¹¹⁸ me autem minui. ¹¹⁹ Qui desurfum venit, ¹²⁰ super omnes est. ¹²¹ Qui est de terra, ¹²² de terra est, & de terra loquitur. ¹²³ Qui de caelo venit, ¹²⁴ super omnes est: & quod vidit & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit. ¹²⁵ Qui autem acceperit eius testimonium, ¹²⁶ signavit, quia ¹²⁷ Deus verax est. ¹²⁸ Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur: non enim ad mensuram

SENS. LIT. IN CAP. III.

^{116.} Int. quasi dicat, ita ergo & ego gaudeo ad vocē Sponsi, quia ipse me illuminat. ^{117.} Int. quasi dicat, habeo gratiam meam, sufficit mihi gratia mea, plus mihi non assumo, ne quod accepi amittam. ^{118.} Int. quasi dicat, Aug. Chry. i. perfectum est à me opus quod fieri oportebat. Theoph. Gaudeo quod omnes illum attendunt. Glo. in hoc gaudium meū plenum est, quod factus sum amicus Sponsi, & quia sto, & audio. ^{119.} Int. & ne miremini quia plures baptizat, quam ego. Illum, &c. Chry. quasi dicat, nostra steterūt, & cessauerunt, de reliquo quæ sunt illius, crescunt. ^{120.} Aug. At Deus neque crescit, neque minuitur, & Iohannes & Iesus quod ad carnem attinet, corui erant, sex enim menses qui intererant, nullam distinguunt ætatem. magnum est hoc Sacramētum, antequam veniret Dominus gloriabantur de se homines, venit ille ut minueretur hominis gloria, & augetur gloria Dei: sic enim venit, ut dimitteret peccata, & homo confiteretur. confessio hominis, humilitas; miseratio Dei, altitudo Dei: crescat in nobis Dei gloria, & minuatur nostra, ut in Deo crescat & nostra. quanto magis intelligis Deū, videtur in te crescere; sic videtur lux crescere ei qui curatur ex pristina cæcitate, & videre incipit, plusquam in dies videt. Theoph. ut aliorū luminariū lumen adueniente Sole extingui videtur, quia occultatur; sic præcursor minui dicitur; crescit autē Christus non in virtutibus, sed se per miracula manifestans. Glo. ille inuenietur esse Christus, qui putabatur esse Propheta, ego Propheta inueniar, qui Christus putabar. ^{121.} Int. f. Christus. Chry. vana gloria nutriendem se animā perdit ut vermis ligna, & ærugo ferrum; ideo multo studio opus est ut hac destruamus; & Iohannes multis rationibus vitur ad discipulos suos, hac passione laborantes. ^{122.} Int. i. de Patre. Theoph. Chry. de caelo. Alc. de altitudine humanæ naturæ, quam habuit ante peccata, inde enim naturam assumpsit. ^{123.} Int. f. in mundū. ^{124.} Int. ideo meritò crescit. ^{125.} Int. f. homines, & Angelos. ^{126.} Int. f. Iohānes. ^{127.} Int. f. natus. Glo. de terrenis parentibus natus, à quibus peccata, & penam peccati contraxit, ex se nihil est nisi terra. ^{128.} Int. ideo id est, terrenus est ex se. Chry. significat se paruum esse velut in terra natum. ^{129.} Int. f. ex se terrena sapit, & dicitur: verò diuina, ex illuminante est. ^{130.} Chry. extincta discipulorum passione apertius multò de Christo loquitur. ^{131.} Int. hoc est quod ante de sursum. Aug. de Patre. m. Int. f. Christus. ^{132.} Aug. & super omnia, est enim Patri æqualis. ^{133.} Int. f. apud Patrem. Chry. rursus ad humiliora sermonem ducit, significat autem omnia quæ à Christo dicuntur, vera esse, & ipsi soli manifeste nota, itaque se indigere ab eo audire. ^{134.} Int. f. à Patre. Theoph. Non à Patre indiget discere, sed significatur omnia quæ nouit, à Patre habere. ^{135.} Int. f. de Deitate sua. Aug. Quomodo tu verbum, id est, rei quam vis dicere, conceptionem in corde habes, sic Deus edidit Verbum, id est, genuit Filium; is ergo cum verbum Patris nobis locutus est, se est locutus. ^{136.} Int. f. de populo sinistra. Aug. de populo preparato ad itam Dei, & cum diabolo dampnando; vidit, f. Iohannes duos populos, infidelium, & fidelium. Chry. nemo, id est, pauci. tangit verò in hoc discipulos suos nondum in eum credentes; simul & Iudaicam ostendit insensibilitatē, sicut in principio dictum est, Sui eum non receperunt. ^{137.} Int. f. de populo dextra. ^{138.} Chry. id est, monstrauit. Alc. Signum posuit in corde suo, quasi singulare aliud quid & speciale, hunc esse verū Deum qui ad salutem humani generis passus est. ^{139.} Int. f. ipse qui de caelo descendit, & super omnes est. ^{140.} Int. verè verax, quia loquitur verbum Dei. Aug. Deus verax, homo mendax; nec potest veritatem dicere, nisi illuminetur ab eo qui mentiri non potest; Christus autem Deus, & misit illum Deus, & ambo vnus Deus. Chry. timorem auget, ostēdens qui non credit, falsi Deum arguere qui misit illum. ^{141.} Int. scilicet, Christum.

SENS. MYST. IN CAP. III.

^{118.} Aug. hanc veritatē suis passionibus Christus & Iohannes significauerunt; Iohannes enim capite minutus est, itemque natus cum inciperent dies minui; Christus autē in cruce exaltatus, & natus cum inciperet dies crescere. Glo. Iohannes figura legis, Christus veritas, lux minuitur apparente veritate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

^{119.} scilicet, auctoritate. ^{124.} homines, vel res. ^{126.} id est, terrenus. ^{127.} pro, ut qui terrenus sit. ^{128.} id est, terrena, & humilia. ^{133.} id est, à Patre accepit. ^{137.} id est, signo confirmavit Deum stare promissis: ut qui sigillo addito, certam rem facit. n. i. parçè, vel non omnibus certa & equali mensura.

¹⁴¹ dat Deus spiritum. ¹⁴² Pater diligit Filium, & ¹⁴³ omnia dedit in manueius, ¹⁴⁴ Qui credit in
¹⁴⁷ Filium, ¹⁴⁸ habet vitam æternam; ¹⁴⁹ qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed
¹⁵¹ ira Dei ¹⁵² manet ¹⁵³ super ipsum. ¹⁵⁴

SENS. LIT. IN CAP. III.

^{141.} Int. s. Filio. Aug. Christus quæ dat nō ad mensuram accepit. ^{142.} Chry. i. Spiritus sancti actio-
nem, quomodo itaque suspectus erit Christus qui nihil dicit, quod non Dei sit, & quod nō Spiritus sit?
^{143.} Int. pro quia Pater, &c. ^{144.} Int. singulariter, non vt adoptiuos. Aug. ^{145.} Int. s. vt tātus sit Fi-
lius, quantus & Pater, æqualem enim sibi genuit. Aug. ¶ Theoph. Secundum diuinitatem omnia dedit
natura, non gratia, dedit etiam omnia secundum humanitatem, dominatur enim omnium. ^{146.} Be-
da. s. fide quæ operibus adimpletur. Chry. non sufficit fides ad salutem, sed opus vita & conuersatione
recta. ait enim: Non omnis qui mihi dicit Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum. ^{147.} Int.
qui est vita æterna. ^{149.} Chry. Sciens non ita promissione bonorum, multos adduci vt terribilium
minis, ita sermonem concludit. ^{150.} Int. s. ipsum Filium. Chry. hoc dixit, ne quis existimaret mor-
tem esse temporaneam. ^{151.} Aug. de qua Apostolus: Eramus natura filij iræ, &c. ^{152.} Chry. non di-
xit filij, quāuis ipse sit iudex, sed ad Patrem reducit supplicij sermonē, magis terrere volens. ^{153.} Aug.
non dixit venit; omnes enim qui nascuntur mortales, habent secum iram Dei quam accepit primus
Adam. ^{154.} Chry. scilicet numquam ab eo recedet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.

^{141.} s. Filio. o. i. potestate. ^{148.} nempe ius ad vitam æternam. ^{149.} Græc. ἀπειθήν. inobediens,
seu, vt vertit Cyr. dicto non audiens. p. pro. particeps non erit. Hebr. ^{151.} i. sempiterno supplicio ad-
dictus erit Dei iudicio. Hebr.

CAP V T IIII.

T ergo cognouit Iesus quia audierunt Pharisei quòd Iesus plures disci-
pulos facit, & baptizat, quàm Iohannes: quamquam Iesus non baptizaret,
sed discipuli eius, reliquit Iudæam, & abiit iterum in

SENS. LIT. IN CAP. IIII.

^{1.} Int. Quorum consilio Iohannes est captus, vel discipuli Iohannis, qui maximè fuerunt de Phari-
sæis. ^{2.} Int. vnde magis inuidebāt. Chry. non Christus baptizabat, sed æmuli ad conciliandā inui-
diam hoc dicebant; non baptizabat autē Christus, quia nondū Spiritum sanctum dabat, sed discipu-
li id agebant, volentes multos ad Christum adducere. nihil autem ampliùs eorum habebat baptismum,
quàm Iohannes, vtrumque enim expers gratiæ, & vtriusque causā vna. s. ad Christum adducere. Alcu-
dabatur quidem Spiritus sanctus in baptismo discipulorū Christi, licet nō ea manifestatione qua post
ascensionē in linguis igneis datus est. ^{3.} Int. Aug. baptizabat Christus. i. mundabat, sed non baptiz-
bat. i. non tingeat, sed discipuli. Idē ad Seleucianū epist. 108. intelligimus discipulos Christi iam fuit-
se baptizatos, siue baptismo Iohannis (vt quidam arbitratur) siue, quod magis credibile est, baptismo
Christi. ^{4.} Aug. quia cognouit eorum scientiam, simul & inuidentiam; non enim didicerant vt se-
querentur, sed vt persequerentur, poterat quidem præfens non teneri ab his si noller, sed vt homo. ho-
minibus in se credituris, se præbebat in omnibus exemplum. non peccat qui secedit in alium locum,
videns furorem se persequentium, fecit ergo hoc vt doceret, non quia timeret. Chry. conueniebat hoc
facere, ne si retentus effugisset, in dubium veniret veritas carnis. fecit etiam, vt eorum inuidiam mi-
tigaret. Glo Reliquit Iudæam, id est, Phariseos incredulos, qui eum persequi cogitabāt, ob baptismum
quod crescebat, & doctrinam quæ legem euacuati intelligebat.

SENS. MYST. IN CAP. IIII.

^{4.} Int. significat transitum de Iudæis ad Gentes. Glo. postquam paucos ex Iudæis suscepit, reliquit
spiritualem literæ intelligentiam. Hic transfiguratio. i. humanæ naturæ transmutatio in pristinam.
gloriam. Hic data doctrina in monte, per quam ad vitam transiit. Alcu. relictis infidelibus, abiit per
Apostolos in Galilæam, id est, mundi huius volubilitatem, docens suos migrare de vitiis ad virtutes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIII.

^{1.} s. Qui Christum odio persequerantur. ^{2.} q. d. ira audierunt, quasi Christus ipse per se baptizaret,
qui tamen per discipulos solum baptizabat, alijs. s. grauioribus occupatus, vt docendo, & miracula faciendo.
Baptizauit tamen ipse Apostolos secundum Aug.

Galilæam. oportebat autem cum transire per mediam Samariam. Venit ergo in ciuitatem Samaria quæ dicitur Sichar: iuxta prædium quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Erat autem ibi fons Iacob. Iesus autem fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora autem erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria haurire aquam.

SENS. LIT. IN CAP. IV.

5. Int. quia de Galilæa venerat in Iudæam. 6. Int. ostendit quod sicut prædicauit Iudæis, prædicauit & gentibus. Chry. vt Apostoli expulsi à Iudæis ad gentes venerunt, ita Christus ad Samaritanos accedit, sed omnem à Iudæis auferens excusationem, non ad eos principaliter vadit, sed quasi transiens, quod Euangelista occultè indicat. 7. Beda. sita enim Samaria inter Iudæam & Galilæam. 8. Beda. à Samaria insigni provincie Palæstinæ ciuitate tota regio ei sociata Samaria dicta. Chry. mōs Samariæ Somer dicebatur, ab eo qui possedit, indeque nominata Samaria, quam habitauerant prius Israhelitæ, postea Samaritanæ, eō missi à rege Assyriorum. 10. Chry. locus erat vbi pro Dina Leui & Simeon partem vnā extra fratres tuos, quam tuli. &c. 11. Int. i. agrum. 13. Aug. puteus erat, sed omnis puteus fons, non omnis fons puteus. Theoph. fit de prædio & fonte mentio, vt memineris, cum mulier pter impietatem perdidit, & eorum loca gēibus tradita. 14. Int. Suscepit enim omnia quæ sunt nostræ infirmitatis sine peccato. Chry. Christus deliciosam vitam abiiciens, laboriosam sequens, sic incerto factum est, itaque ex itinere fatigatur. 16. Theoph. ne quis incularet Dominum quod in Samariam venisset, qui hoc discipulis prohibuerat, dicitur sedisse illic de itinere fessum. Chry. sedebat oblaborem, & vt discipulos expectaret. 17. Chry. non in throno, aut puluinari, sed simpliciter, vt contingebat, super terram. 19. Chry. ne putaretur Christus facere contra suum præceptum, Samaritanis loquens: ponit Euangelista multas causas colloctionis cum muliere; & quidem ad se venientem expellere non oportebat.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

9. Int. i. collectionem fidelium ex gentibus. 12. Int. in figura Christi, qui est legitimus hæres Patriarchæ, habens hæreditatem in gentibus. Alcu. Ioseph. Christi figura, quem verè sol, luna, & omnes stellæ adorant. 13. Int. i. naturalis intellectus. Glo. Naturalis ratio non aliundè surgit, nisi à causa omnium bonorum, idè fons Iacob dicitur. i. à Patris altitudine procedens. 15. Int. iter Christi, incarnationis, Dei potentia creatus, eius infirmitate leuatus est. 16. Aug. lib. 8. q. q. quod sedet, humilitatem significat, vel magistri personam demonstrat; solent enim sedere Doctores. 18. Int. per quam significatur Abraham; tertia, ad David; quarta, ad transmigrationem Babylonis; quinta, ad Baptismum Iohannis; inde sexta agitur. Idem lib. 8. q. q. 64. venit ad puteum hora sexta. i. in mundi infimas partes, sexta huius generis ætate, tamquam senectute veteris hominis, quo iubemur exui, vt induamur nouo; prima ætas, infantia; secunda, puericia; tertia, adolescentia; quarta, iuuentus; quinta, grauitas; sexta, senectus. Venit etiam sexta hora. i. medio die, vnde sol incipit declinare in occasum: nobis enim vocatis à Christo, visibilium delectatio minuitur, vt inuisibilium amore homo interior recreatus, ad interiorē lucem, quæ numquam excidit, reuertatur. 20. Aug. hæc mulier, forma Ecclesiæ non iustificata, sed iam iustificanda: venit autem ab alienigenis; ventura enim Ecclesia de Gentibus. Gloss. Ecclesia prius hauriebat aquam. i. voluptatem de profundo seculi: vel mulier, id est, Synagoga venit haurire aquam, id est, dicere historiam literæ legis. 21. Glo. aqua, voluptas seculi, quasi de profundo extracta, submissis ad eam & inclinatis hominibus, præmissa cupiditate quasi hydia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

8. id nomen primum montis in sorte Ephraim, à Somer possessore, deinde ciuitatis in eo adificata. 3. Reg. 16. qua diruta, adificata Sebaste, seu Augusta, aliquando tamen Samaria nomine significat Scriptura decem tribus. 9. Prope ciuitatem. 10. eadem & Sichem dicta à filio Hemor, Ge. 34. 17. sicut se offerebat locus, vel sic fatigatus: vel sic, pro itaque, vel ergo, vt Ps. 60. Sic Psalmum dicam nomini tuo. * i. Samaritana: erat autem de Sichem; nam vrbs Samaria longè aberat.

Dicit ei Iesus, Da mihi bibere. Discipuli enim eius abierant in ciuitatem, vt cibos emerent. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu, Iudæus cum sis, biberes à me poscis, quæ sum mulier Samaritana? non enim cõiunguntur Iudæi Samaritanis. Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. Dicit ei mulier, Domine, nec in quo haurias habes, & puteus altus est: vnde ergo habes aquam viuam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum: & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? Respondit Iesus, & dixit ei, Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei,

SENS. LIT. IN CAP. IIIL.

22. Theoph. sitiebat propter laborem & æstum. Aug. lib. 83. q. 64. sitiebat autem mulieris fidem. 23. Chry. vide circa cibaria negligentiam, non enim deferabant secum discipuli. vide etiam Christi humilitatem, qui solus relinquebatur. 24. Int. ex habitu eum cognouit. Chry. Iudæum æstimauit à figura & locutione. 25. Int. cur hoc dixit? Non enim, &c. 26. Int. quia de loco orationis discrepabāt. Chry. Iudæi à captiuitate reuersi, se habebāt ad Samaritanos vt alienigenas, & impugnatores. Prophetas enim non suscepiabant, sed solum ea quæ Moyses. Aug. non utebātur Iudæi vasculis Samaritanorum, itaque mirata mulier Christum à se aqua petere. Chry. petit Christus, quia indifferēs erat de reliquo tales obseruārias præterire. Glo. execrabātur Iudæi Samaritanos, quod se hæreditate Iacob prinassent. 27. Glo. pedetentim, & simplicibus verbis instruit, vt tandem donum Dei possit accipere. 28. Int. quod est Spiritus Dei. 29. Int. dator Spiritus. 30. Int. id est, petit à se fidem. 31. Int. sub. aquam viuam. i. Spiritum, per quem daretur etiam fides. Orig. quasi dogma quoddam est, neminem accipere diuinum donū ex non quærentibus illud. vnde, Petire, & dabitur vobis. 32. Int. merito fidei. Aug. li. 83. q. 64. in quo ostendit se non talem aqua petisse, qualem ipsa intellexerat; sed quia ipse sitiebat fidē eius, eidem sitienti, Spiritum sanctum dare cupiebat. 33. Aug. vulgò aqua viuā dicitur, quæ de fonte exit. Chry. gratia spiritus quandoque ignis dicitur, quia peccata consumit; quandoq; aqua, quia purgat & refrigerat. 34. Int. i. profundus. 35. Int. quæ nisi hauriatur de imo putei, haberi nō poterit. 36. Int. maius aliquid nobis dando. c. Theoph. vide vt se in Iudaicam nobilitatem intrudat. Beda. vocat patrem Iacob, quia sub lege Moysi vixerat, & Iacob prædium possidebat. 37. Int. s. hunc. 38. Chry. non alium dedit nobis, alio ipse maiore vsus est. 39. Int. s. hauritorio aquam extrahens. 41. Theoph. significatur abundantia aquarum quæ pecorum multitudini sufficeret. 42. Chry. non se dicim maiorem Iacob, ne videatur gloriari, sed hoc per ea quæ subdit, ostendit. 43. Int. s. figurali. 45. Int. promittit satietatem spiritus, quæ fiet in resurrectione, quia apud eum est fons vitæ, quo inebriabuntur.

SENS. MYST. IN CAP. IIIL.

23. Glo. cibi, corda quæ prædicatione fidei Deo præparātur. 30. Glo. petit Iesus à primitiua Ecclesia potum fidei, quæ in eum credatur: & à natura potum rationis, quæ conditor inuestigetur. 34. Glo. puteus altus, profunditas mysteriorū legis. 40. Int. i. perfectiores in Ecclesia? 41. Int. i. minores, vel prorsus ignorantes. Orig. fons Iacob, Scripturæ; vbi simplices & rudes bibunt morē pecorū Iacob. Glo. de puteo. i. ratione; bibunt quidam vt homines, qui s. ea ad bonum vtuntur: qui autem ad malū, vt Philosophi, bibunt vt pecora: ratio autem quia deprauata, & obscurata, magno labore foditur, & exercetur. 44. Int. s. voluptatem seculi, quam talis aqua significat. Aug. aqua in puteo, voluptas seculi in profunditate tenebrosa, quam hauriunt homines hydria cupiditatum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIIL.

a. quasi sitiet, solus erat, ideo potum ab illa petit: vel enim pro, autem. 26. i. commercium habent. 28. i. quæ soleat Deus donare: vel quantum tibi collatum sit meæ præsentia; id quod statim explicat, dicens: Et quis est, &c. q. d. non sum solum homo Iudæus vt tu putas, sed etiam Deus. 33. id est, vitalium. b. Græc. ἀντὶ τῆς, hauriunt.

non sitiet in æternum: sed aqua quam ego dabo ei., fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Dicit ad eum mulier, Domine, da mihi hanc aquam, vt nō sitiam: neque veniam huc haurire. Dicit ei Iesus, Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus, Bene dixisti, quia non habeo virum: quinque enim viros habuisti: & nunc quem habes, non est tuus vir. hoc verē dixisti. Dicit ei mulier: Domine, video quia Propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos dicitis quia Hierosolymis est locus vbi

SENS. LIT. IN CAP. IV.

46. Aug. quomodo sitient qui inebriabuntur ab vbertate domus Dei? 47. Chry. qui intra se habet fontē, nō afficitur siti. Theoph. aqua quam Christus dat, semper multiplicatur: semina enim, & principii boni Sancti sumunt per gratiā, ipsi verō negotiantur & operantur ad eius augmentū. Orig. habet quilibet Angelorum in se fontem aquæ scaturientis in vitam æternā ab ipso verbo. Glo. qui prædicationi Christi cor accommodat, & gratiæ donum cognoscit, fides quæ per dilectionem operatur, in eo nascitur, & sic tandem transibit in vitam æternam. d. Glo. aqua corporalis deorsum fluit, spiritualis sursum salit, & in æternam gloriam bibentes subuehit. 48. Chry. vide vt paulatim ducitur ad dogmatum altitudinem. 46. Aug. adhuc mulier carnem sapit, putabat sibi hoc secundum carnem promissum. 50. Aug. ad laborem indigētia cogebat, laborem infirmitas recusabat, & quidem illud dicebat Iesus, vt iam non laboraret, sed illa nondum intelligebat. 51. Theoph. hoc dicit, quasi ostendens & illū oportere his participare. 52. Int. quia verē dixisti. Glo. non bonum opus, sed veritatis laudat cōfessionem. 53. Int. dum dicit quod ab ea nō audiuit, probat se ex diuinitate scire. 54. Chry. reprehensa, non est cōtristata, nec abiit, sed admiratur, & immoratur. 55. Int. pro, quod. 56. Int. verē es Propheta, qui omnia nosti. Chry. in hoc quod mihi occulta dicis, ostēderis Propheta esse. 57. Int. s. Iacob, & filij eius. Aug. incipit querere, quod illam solebat mouere, erat enim de adoratione cōtentio inter Iudæos & Samaritanos. Chry. Patrem intelligit Abraham. 59. Int. s. templum.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

51. Int. i. rationalem intellectum. Orig. secundum Apostolum, vir animæ, lex est. Aug. videns illam non intelligere, Voca, inquit, virum tuum. i. præsentem intellectum tuum: loquebatur Lex cum muliere, sed in illa intellectus non aderat. Glo. q. d. quæ dico, non carnaliter, sed spiritualiter sunt intelligenda, idēque para mihi intellectum. 53. Aug. quinque viri priores, quinque corporis sensus, quibus quisque regitur antequam possit vti ratione, cuius capax anima, aliquando regitur ab errore, vt ista, quæ adhuc errabat: error autem nō est legitimus vir, sed adulter, nec regit, sed perdit. Idem 83. q. 9. 64. quidam intelligunt per viros quinque, libros quinque Moysis, & illud, nunc quem habes, non est tuus vir, s. in me, quæ audis, nondum credis: verū & illa adhuc librorum illorū copulatione tenebatur, nec illi relinquuntur transeuntibus ad Christum, sed spiritualiter intelliguntur. Glo. quinque viri, leges prauaricationem, & expulsionem, de multiplicatione humanæ propaginis: tertia, ante diluuium, de fabricanda arca: quarta, post, de diuisione gentium: quinta, de circumcisione. his legibus humana anima vsque ad Moysen subiecta, postea data lex quæ nullam salutē contulit: dicuntur & quinque sensus viri, quia in minori ætate legitimi, naturaliter enim regitur illa ætas ad ista temporalia, appetenda si mulcent, vitanda, si offendunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

46. non enim consumitur, aut corrumpitur gratia vt aqua, vt necesse sit iterum bibere, sed semel accepta sitim sedat, & perducit in vitam æternam: nisi quis peccato illam amittat, sed id vitio proprio sit, non gratia natura. 52. negauerat illa se virum habere, forte vt statim à Christo acciperet quod ei promittebat, non expectato viro suo, cuius Christus præsentiam requirebat. Et si autem decipere voluit Christum, tamen verum dixit imprudens, nam illum ipsa pro viro habebat: quod si sciebat non esse virum legitimum, negauit tamen se virum habere, seu verum seu putatum. q. d. sola sum. 53. an isti fuerint legitimi, incertum: ferē doctores putant legitimos. Chry. tamen in Psal. 13. ait fuisse adulteros, eodemq; tempore à muliere ista habitos.

adorare oportet. Dicit ei Iesus, Mulier, crede mihi, quia veniet hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorent eum. Spiritus est Deus, & eos qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Dicit ei mulier, Scio, quia Messias venit,

SENS. LIT. IN CAP. IV.

60. Int. quasi alibi nemo possit placere Deo. 61. Int. quia iam cœpit intelligere, superaddit. Chry. non statim quæstionem soluit, sed ad altiora trahit. 62. Aug. cœpisti adesse intellectu, sed nisi credideris, non intelliges. Chry. ubique opus est nobis fide bonorū matre, sine qua, qui magna voluit possidere, perinde agunt, ut qui nauigant sine naui, citoque merguntur. 63. Int. cum ablata umbra, lux veritatis irradiauerit, ut qui nauigant sine naui, citoque merguntur. 64. Int. quia veri Iudæi non estis. Glo. nullus adorat Patrem, nisi Filium adoret, per quem ad notitiam Patris venit. 65. Int. quorum patribus promissus est Christus. 66. Int. per Legem & Prophetas. Chry. Samaritani quod nesciebant, adorabant. Deum enim localem æstimabant, ideoque eius cultum cum dæmonum cultu miscuerunt, quo errore liberati erant Iudæi, quibus se connumerat secundum opinionem mulieris, dicitque adoramus, cum ipse sit qui ab omnibus adoratur. 67. Chry. Scire Deum, & idola detestari, aliæque eiusmodi dogmata à Iudæis principium habuerunt, & Christus ex Iudæis est, ex quibus, inquit Paulus, est Christus secundum carnem, vide autem ut se ostendit non esse legi cōtrarium. Gl. Ex Iudæis orta est fides, & primitiua Ecclesia. Aug. multum dedit Christus Iudæis, ex quorū persona dicit, nos adoramus quod scimus, sed ex persona non reproborum, sed quales Apostoli & Prophetæ. 68. Chry. q. d. verum & hic adoratio nis modus iam finem habebit. 69. Int. scilicet cum Spiritus post resurrectionem meam dabitur. 70. Chry. q. d. res instat, & in ianuis est. Orig. bis dicitur, venit hora, & in primo notatur adoratio in perfectione futura, & non additur, & nunc est, sicut in secundo quo notatur vitæ præsentis adoratio. 72. Chry. falsi sunt qui temporalia & caduca quarunt in oratione, & qui contra hoc quod orant, age-re non cessant. 73. Orig. vnde Paulus, Cui serui in spiritu meo. 74. Int. non de vanis. Gl. non in templo, non in hoc monte, sed in intimo templo cordis, & in veritate cognitionis. 75. Int. scilicet adorantes in spiritu, & veritate agnitionis. Chry. olim concessit figuram condescendens, & per hoc ad veritatem inducens. 76. Orig. i. per Iesum, qui venit querere & saluare quod perierat. 77. Int. sub. quia. Chry. In corporeus Deus est, talēque oportet esse eius cultum. i. animæ & intellectus puri, Iudæi animam nec gligebant, multum circa corpus occupati. 78. Hil. 2. de Trinit. libertatem adorantium ostendit, ubi enim Spiritus Domini, ibi libertas. 79. Chry. priora figura erant, nunc totum veritas. Theoph. Adorandus est Christus in veritate, & non ut sit ab hereticis: vel per spiritum actio insinuat, per veritatem contemplatio. vel contra Samaritanos qui localiter adorabant Deum, spiritu, contra Iudæos qui sub figura tantum & umbra, in veritate dicit Deum adorandum. 80. Aug. quærebamus mentem forte ad adorandum, ut Deo esse propinquior, sed qui in altis habitat, humilibus appropinquat. 81. Chry. eorum quæ dicta sunt altitudine fatigata. 82. Aug. Latine Vinctus, Græcè Christus, Hebraicè Messias. Sciebat ista quis eam posset docere, sed iam docentem nondum agnoscebat. 83. Int. pro, veniet. Chry. Nouerant Samaritani Christi aduentum ex lege Moysi, illic enim est: Non deficiet Princeps de Iudæ, &c. & Prophetam suscitabit vobis Deus. Orig. Surrexit aliquando ex Samaritanis quidam Dositheus nomine, qui se Christum asserbat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

60. id est, colere cultu à Moysē præscripto, scilicet, sacrificiis: nam simpliciter adorare ubique licebat. * s. tempus Euangelicæ doctrinæ. e. de omnibus id hominibus dictum. 65. nos, id est, Iudæi, q. d. Iudæi bene adorant, vos autem cum errore. 67. q. d. Deus qui ex Iudæis natus missurus erat Saluatorem, & salutem mundi, illis dedit sui veram cognitionem, vel id dictum, quia Christus ex Iudæis, qui salus mundi. Ad istud quod vera Dei cognitio ex Iudæis ad alios manauit. f. pro, ideo. Heb. 83. i. prope est ut veniat, forte etiam rumor sparsus erat iam venisse, & predicare in Iudæa, est autem venit, præsentis temporis.

qui dicitur Christus: cum ergo venerit ille, nobis nuntiabit omnia. Dicit ei Iesus, Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius, & mirabantur quia cum muliere loquebatur: Nemo tamen dixit, Quid quæris, aut quid loqueris cum ea? Reliquit ergo hydriam suam mulier: & abiit in civitatē, & dicit illis hominibus: Venite, & videre hominem qui dixit mihi omnia quaecumque feci, numquid ipse est Christus? Exierunt ergo de civitate, & veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. Ille autem dixit eis: Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad inuicem, Numquid

SENS. LIT. IN CAP. IV.

84. Int. Finis Legis & Prophetarum. 85. Int. s. quæ ad cultum suum, & Patris pertinent. 86. Glo. q. d. quem venturum expectas, venisse cognosce. Chry. si hoc in principio dixisset, videretur ex vanitate loqui: nunc verò paulatim in memoriam Christi adducens, opportunè se reuelavit; & quidem Iudæis quærentibus, Si tu es Christus, dic nobis palam, nō se apertè reuelavit, quia nō discendi causa, sed iniuriandi quærebant. Hæc verò simplici mente loquebatur. 87. Chry. Mirabatur superabundantem Christi masuerudinem, & humilitatem. Aug. bonum mirabantur, non malum suspicabantur. Glo. non mirantur quod cum muliere loquatur, id enim cōsueverat: sed quod cum alienigena, ignorantes mysterium Ecclesiæ de gentibus futuræ. 88. Chry. Christum timebant, & venerabantur; alibi quidem confidenter interrogant ad se pertinentia; id verò quod fiebat, nihil ad eos pertinebat. 89. Orig. quæsi quodam Apostolo vsus est Christus hac muliere ad ciues illos. 90. Int. hydor Græcè, aqua Latinè; inde hydria, quasi aquarium. Chry. sicut Apostoli vocati dimiserunt retia, ita hæc hydriam; & Evangelistarum opus fecit. Orig. omittenda corpora, & negligenda, ad impartendum aliis animæ vitia. 91. Chry. volebat, vt ipsi etiam audirent Christum, nec dubitabat illos, cum gustassent de fonte, eadem passuros quæ & ipsa. 92. Orig. conuocat ad videndum hominem, continentem verbum supra hominem. Alc. paulatim adducit, primò vocans hominem, ne si diceret Christū, nollet illi exire. 93. Chry. non est verecundata hoc dicere, anima enim diuino igne incensa, ad nihil terrenorū aspexit. 94. Chry. nec apertè nunciat Christum, nec omnino taceret. 95. Int. nota facilitatem gentium ad fidem, & duritiam Iudæorum. 96. Int. aliās interrogabant. Chry. erat hoc amoris cura circa Magistrum. 97. Int. qui attulerant cibos. Aug. 99. Orig. putabant opportunum tempus ad prandium post recessum mulieris, & ante accessum Samaritanorum. ideo Euangelista dixit, interea. 100. Int. s. conuersionem Samaritanorum. Chry. vt nobis concupiscibile est comedere, ita Christo saluare nos; vide autem vt non statim reuelat, sed vbiq; in quæstionem immittit auditorem, vt incipiens quærere, & laborans, maiori suscipiat desiderio. 101. Theoph. nescitis quod cibum voco salutem hominum, vel quod Samaritani credituri sunt. 102. Aug. quid mirum si mulier non intelligebat aquam? ecce discipuli non intelligunt escam. Chry. consuetam reuerentiam Magistro præbent inter se loquentes, non ipsum præfumentes interrogare. Glo. non sunt ausi interrogare Dominum, timentes ne reprehenderentur, si incautè interrogarent.

SENS. MYST. IN CAP. IV.

84. Aug. lib. 83. q. q. 64. fortè vt indicaretur, quinq; corporis sensus, quinq; virorum nomine significari; post quinque carnales responsiones, sexta nominatur Christus. 89. Glo. discant euangelizari prius deponere curam, & onus huius seculi. Aug. lib. 83. q. q. 64. oportet Christo credentes seculo renuntiare, & relinquere cupiditatem hydriam. 94. Int. Exitur à civitate, cum exitur à mundanis. Orig. vbi quis repetit verbum sincerum, relinquit alias disciplinas, quasi dogmatum ciuitatem. 95. Int. s. igno- rantia. 99. Orig. alendum verbum, vt corroboratum perseveret apud eos qui ipsum nutriunt; non autem idem cibus omnibus congruit, sed infantes appetunt lac: perfectiorum est solidus cibus, qui dicere possunt infirmis, cibum habeo manducare quem nescitis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

g. Græc. ἐν τῇ πόλει, in hoc. i. dum hæc dicerentur. 87. fortè quod solus cum sola: vel quod cum muliere præter morem: vel quod cum Samaritana. h. pro, cur loqueris. 93. relinquit illi examinandum quod ipsa iam crediderat.

aliquis attulit ei māducare? Dicit eis Iesus, Meus cibus est vt faciam v^moluntatem eius
 qui misit me, vt perficiam opus eius. Nōne vos dicitis quōd adhuc quatuor menses
 sunt, & messis venit? Ecce dico vobis, leuate oculos vestros, & videte regiones: quia
 albæ sunt iam ad messem. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in
 vitam æternam: vt & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. In hoc enim est verbum
 verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit. Ego misi vos metere quod vos
 non laborastis: alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. Ex ciuitate autem
 illa multi crediderunt in eum Samaritanorum,

SENS. LIT. IN CAP. IV.

103. Theoph. solebat ab alijs oblatos cibos suscipere, qui dat escam omni carni, vt deferētes meri-
 tū consequerentur, & ne quis erubescat paupertatem, nec graue putet ab alijs nutrirī, proprium enim
 & necessariū doctoribus alios habere procuratores ciborum, vt ipsi de nullo curantes, verbi ministra-
 tionem procurent sollicitē. 104. Aug. audiuit cogitationes discipulorum, instruit ergo eos nō per cir-
 cuitū, vt mulierē, sed apertē. m. Int. s. istos credere. Glo. voluntas Patris est, vt credatur in Filiū quem
 misit, opus Patris nostra salus. Facit ergo voluntatē docendo credere in se; facit opus, maturando opus
 redemptionis. 105. Int. s. per mortem, & passionem. Orig. Solus Filius perfectē operatur paternā vo-
 luntatem. Theoph. Perfecit Christus opus Dei, nostram naturam in se ostendens perfectā & incorru-
 ptam; perfecit etiam Legem corporali cultu in spiritalem reducēs. 106. Chry. ostendit quā sit volun-
 tas Patris. n. Glo. q. d. putatis quatuor menses esse vsq; ad messem, sed ego aliam messem ostendo vo-
 bis albam, & paratam. 107. Theoph. s. materialis. Ego autem dico vobis quōd intelligibilis adest.
 o. Orig. s. pē hoc in Scripturis legitur, iubēte nobis verbo diuino extollere cōsiderationes. Glo. q. d.
 considerate trāsacta hyeme. i. infidelitate, adesse calorē fidei, & esse parata corda ad iustitiæ opera, iu-
 uate ergo ad implendū Patris voluntatem. 108. Int. s. mentis. Chry. & etiam corporis, vibebant enim
 multitudinem Samaritanorum venientem. 109. Int. s. corda hominum. Chry. regio & messis hīc indi-
 cant multitudinem animarum, quæ preparatæ erant ad prædicationis susceptionē. 110. Int. q. d. sicut
 iam vicina est messis terræ, & ita messis hominū. Chry. præparationes hominum regiones albas vocat,
 spicæ. n. albæ ad messem paratæ; loquitur verō ita, vt (sub visum proponatur dicta, & vt dulcior sit nar-
 ratio, & permanentior dictorū memoria. Orig. albescunt regiones illustrante Dei verbo. 111. Aug. in
 opus feruebat, & operarios mittere festinabat. Glo. quos mittit, exhortatur propofita mercede. 112. Int.
 id est, Prophetæ. 113. Chry. hoc dicit ne quis putaret Prophetas seminantes priuandos mercede, in
 sensibilibus quidem aliter accidit, non enim simul seminans & metens lætantur. 114. Int. i. Apostoli,
 qui (etsi dispares temporis labores) tamen eandem mercedem habuerunt. Aug. ¶ Orig. in futuro secu-
 lo simul gaudebunt Prophetæ & Apostoli, transfigurato Christo simul cum Petro, Iacobo, & Iohan-
 ne, Moysē & Elia. 115. Chry. Sermonē prouerbialē inducit, hoc enim vulgariter dicebatur. s. Glo.
 nisi essent parati per Prophetas, non audirent Apostolos. 116. Int. s. Prophetæ, qui præparauerunt,
 vnde & ista mulier iam præparata dixit. Scio quia Messias venit. Orig. in qualibet doctrina seminat,
 qui principia iacit; & in arte artium seminatores sunt Moyses & Prophetæ; semen, reuelatio mysterij.
 regiones, Prophetica scripturæ nondum albæ his qui aduentus verbi non erant capaces. 117. Aug.
 iam in Iudæa messis erat, quando tot milia hominū pretia rerum suarum offerebant ad pedes Aposto-
 lorum, Christūq; expediti sequebantur; de qua messe eiecit pauca grana, seminarunt orbem terra-
 rum. Chry. q. d. quod laboriosius erat, fuit Prophetarum, vobis maior delectatio reservata, ostendit au-
 tem Prophetarum voluntatem fuisse homines ad se adducere, multāque esse cognitionem noui ad-
 vetus Testamentum. v. Int. s. ad fidem Christi inuitando. 118. Aug. in omnibus Prophetarum labori-
 bus, est prophetia Christi. Glo. multa passi sunt Patriarchæ, & Prophetæ, quasi in frigore seminatio-
 nis. 119. Int. s. inuitatos Iudæos ad fidem congregando. 120. Chry. vt in messe cum facilitate fructus
 congregantur, & in momento area manipulis repletur, ita nunc fit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IV.

p. pro, nam. Heb. q. s. congregantis, & congregati. r. q. d. hic potest accommodari illa vulgaris sententia.
 t. misisse dixit, pro, destinaſſe mittere. sic Matth. 10. dicitur misisse, & Marc. 3. dediſſe potestatem, pro,
 paraſſe mittere, eg. dare. i. id est, coluiſti.

propter verbum mulieris testimonium perhibentis, Quia dixit mihi omnia quaecum-
 que feci. Cū venissent ergo ad illum Samaritani, rogauerunt eum vt ibi maneret. Et
 mansit ibi duos dies. Et multò plures crediderunt in eū propter sermonē eius. Et mu-
 lieri dicebat: Quia iam non propter tuam loquelā credimus: ipsi enim audiui-
 mus quia hic est verē Saluator mundi. Post duos autē dies exiit inde: & abiit in Ga-
 lilāam. Ipse enim Iesus testimoniū perhibuit, quia Propheta in sua patria honorē non
 habet. Cū ergo venisset in Galilāā, exceperunt eū Galilaei, cū omnia vidissent quae

SENS. LIT. IN CAP. II. III.

121. Chry. considerabant mulierem non eum gratanter fuisse admiraturam, qui eius delicta redar-
 guerat, nisi magnus aliquis esset & excellens. 122. Chry. isti nullum signum viderant, & rogant, vt
 apud se maneat; Iudaei miracula videntes, eum abiecerunt. nihil invidia deterius, nihil inani gloria
 difficilius. 123. Int. gratiam eis impartiendo. 124. Orig. illud, In viam gentium ne abieritis, signifi-
 cat vitāda esse gentilia dogmata; ciuitatem autem Samaritanorum nō intrare, est non acceptare fal-
 sam doctrinam recipientium Scripturam; nam cū deseruerint propriam doctrinam, & venerint ad
 Iesum, licet eum eis manere. 126. Chry. Quare haec verba Euangelistae non scripserunt: vt scias eos
 multa magna transcurrere; suauis verò Christus per ea quae dixit toti ciuitati, vbi autē auditores non
 persuadeantur, tunc Euangelistae dicta narraret, quamquā ad communem salutem veniens, non
 intellexerunt venire vt orbem terrarum liberaret, ne quis illud imputer defectui praedicantis. 127. Chry.
 debebat in Iudaeis suam concludere providentiā, sed vbiq; seminare sermonem; fatetur etiā mun-
 dum perditum, verēque Christum saluare, qui non solum temporalem salutem, sed & aeternā tribuat.
 dicunt autem se scire, non suspicari. solum verba audierunt, & hoc dixerunt: quid si miracula multa &
 magna vidissent? 128. Int. scilicet, quibus moratus est in Samaria. 129. Int. scilicet, in patriā suam,
 vbi nutritus fuerat. 130. Aug. hoc addit quia cū in Samaria biduo fuisset, crediderunt in eum Sa-
 maritani: cū autem diu fuisset in Galilāā, non crediderunt Galilaei. Chry. hoc adiectum, quia non
 in Capharnaum abiit, quae eius patria dicta, quod in ea plus fuerit conuersatus. Theoph. posset quis
 dubitare, cur non semper in Galilāā maneret? huic ergo quaestioni Euangelista responderet. Orig. pa-
 tria Prophetarum Iudaeā, vbi constat honorem non fuisse consecutos, iuxta illud; Quem Propheta-
 suos, sed hoc raro contingit, & si qui in propria patria honorantur, multò magis in aliena: facit facile
 consuetudo homines contempnibiles. 133. Chry. vides qui mali dicebantur maximē ad Christum
 accedere, ob Galilaeos enim dictum; Propheta ex Galilāā non surgit, ob Samaritanos verò: Samarita-
 nus es, & daemonium habes, sed ecce Samaritani & Galilaei credunt in confusionem Iudaeorum.
 134. Int. scilicet, miracula.

SENS. MYST. IN CAP. II. III.

125. Int. duo praecepta caritatis. Aug. 126. Aug. sic hodie agitur cū his qui foris sunt, tamquā
 enim muliere, id est, Ecclesia nunciante, ad Christum veniunt, multoque plures, & firmitus in eum cre-
 dunt. x. Glo. postquā Dominus, carnis praesentia, Iudaeis spiritualiter edoctis, gratiam suae cog-
 nitionis infudit: mulieri. i. Legi, dicebant: Iam non propter tuam loquelam credimus. 129. Beda. so-
 lidatis in fide gentibus, duobus charitatis praeceptis, Christus circa finē mundi reuertetur ad patriam.
 i. ad Iudaeos. aa. Glo. patria Christi, populus Iudaeorum, vbi sine honore est, quia pauci de his cre-
 dunt. 134. Orig. principium recipiendi Dei Filium, videre singula quae peragit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. II. III.

126. id est, doctrinam. x. quasi dicat, potius ob eius verba, quā ob tua credimus, sic illud: Misericor-
 diam volo, & nō sacrificium, id est, misericordiam potius quā sacrificium. 127. Messiam confitentur,
 & qui salutem nō solo afferat toti. 129. sub. relicta Nazareth. 131. id Christus aliquando dixit, vt pa-
 tet Matth. 13. Marc. 6. Luc. 4. 1, 2. scilicet, vt plurimum. 133. quod Iudaei non fecerant, exceperunt hi
 Christum libenter, honorifice, & vt Prophetam, seu virum sanctum.

Sā, in Euangelia.

K k k

fecerat

fecerat Hierosolymis in die festo: & ipsi enim venerant ad diem festum. Venit ergo iterum in Cana Galilææ ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset quia Iesus adueniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori. Dixit ergo Iesus ad eum, Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus, Domine descende priusquam moriatur filius meus. Dicit ei Iesus, Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus, & ibat.

SENS. LIT. IN CAP. IIIL.

135. Orig. scilicet, eiiciens vendentes de templo, in quo non minor eius potentia ostensa, quam sanatis cæcis & surdis, fecit etiam illic & alia signa. 137. Aug. cum cōvertit aquam in vinū, soli discipuli crediderunt; tedit ergo ut qui per priora non crediderant, modò credant. Chrys. venerat eo primum vocatus ad nuptias, nunc autem sponte propria, patria dimissa, ut magis attrahat, & ut fidē priori miraculo in eis initiatam fortiolem faciat sua præsentia. 139. Theoph. meminit Euāgelista huius miraculi, ut ostenderet Galilæos, non solum propter miracula facta Hierosolymis, receperisse Christum, & Regulam propter hoc miraculum credidisse. 140. Orig. Erat hic fortē de familia Cæsaris, exercens tunc temporis aliquid in Iudæa. Chrys. Regulus dicitur, aut quia generis regalis, aut quia dignitatē aliquam principatus habens; aut quia sic vocabatur. Quidam putant hunc esse Centurionem, de quo est apud Matthæum, sed alius est; ille enim volentem ad se Christum ire, rogat ut maneat; hic ad domum trahit; ille ad Iesum descendente de monte in Capharnaum venit; hic ad venientem in Canā; illius puer paralyti, huius filius febre detinebatur. 142. Aug. arguit hominem in fide tepidum, aut frigidū, prodigium, quod porro dicat, & futurum aliquid portēdat. 144. Int. & tamen sine signis, & prodigiis crediderunt Samaritani. 145. Greg. hom. 28. minus in illum credidit, quem nō putavit posse salutem dare, nisi præsente corpore. Chrys. nihil mirum, non credentē venisse & rogasse. consueverunt enim Patres loqui etiam medicis, de quibus non confidunt, nihil volentes prætermittere eorū quæ ad salutem filiorum pertinent: si hic Christi virtutem valdē credidisset, non neglexisset etiam in Iudæam ire. 147. Greg. ubi supra indicans se non deesse, ubi inuitatur, ad imaginem Dei facti suat, sed honores, & divitias veneramus. Christus ad filium Reguli ire noluit, ad servum Centurionis ire paratus fuit. Chrys. licet fides confirmata erat, ideo promissit Christus ire, hic adhuc imperfecta erat. 148. Int. iam incipit credere quod sermone sanet: & sic meruit salutem filio, & sibi. Chrys. credidit, non tamen integrē.

SENS. MYST. IN CAP. IIIL.

140. Theoph. Regulus est omnis homo, non solum quia regi vniuersorum propinquus secundum animam, sed quia super omnia principatum sumpsit: eius filius, mens febricitans voluptatibus prauis & desideris; descensus Christi, condescensus misericordiæ, dicit autem, vade, id est, profectum conueniunt circa bonum ostende, & tunc filius viuet, alioquin morietur, si ambulare cessaueris. Glo. Regulus, gentis Iudaicæ doctor, qui post plenam Ecclesiæ gentium cōuersionem, pro Iudaico populo opus de longa perfidiæ infirmitate sanetur. bb. Orig. in agro consolationis curatur filius reguli. f. g. quoddam debilitium, non tamen omnino fructibus priuatorum. 141. Int. iste Regulus, est figura dæorum difficile ad fidem venientium. 144. Glo. per huius deritiam significatur duritia Iudæorum qui nec visis miraculis credunt: contra, per Samaritanos, fides Gentium, quæ solo verbo crediderunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IIIL.

140. quidam Gentilem fuisse putant, alij (quod est probabilius) Iudæum, id quod ex eius parua fide patet. Græc. Βασιλεως, regalis, seu regius, scilicet regio genere, vel regis minister, seu de aula regia, vel aliquis, & clarus vir, vel denique qui Cæsaris nomine magistratuū sumgeretur. Interpres videtur βασιλεως. 144. quasi dicat, miraculis opus est, ut ad fidem adducamini, qui aliter credere non vultis, autem prodigium, ut quibusdam placet, in re præter naturam, ut mortui suscitatio: signum verò, in naturali, ut agroti curatio. cc. pro, incolumis est. Heb. sic viuificare, pro, liberare a malis.

Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nunciauerunt, dicentes: quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, Quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater, quia illa hora erat qua dixit ei Iesus, Filius tuus viuit. & credidit ipse, & domus eius tota. Hoc iterum secundum signum fecit Iesus cum venisset à Iudæa in Galilæam.

SENS. LIT. IN CAP. III.

150. Orig. ostenditur eius dignitas, & officium; ex hoc quod ei serui occurrerunt. 151. Chry. æstimates iam esse superflua Christi præsentiam. 152. Int. non diffidit de misericordia Domini, sed considerat ut virtus diuina, seruorum confessione plurimis innotescat. Chry. apparet non integrè credidisse; interrogat enim, volens scire utrum casu, an præcepto Christi hoc factum esset. 154. Chry. s. repente, & simul. 155. Int. comparauit horam nunciantium, horæ prænunciantis, scilicet Christi. 156. Aug. si propterea credidit, quando rogabat, nondum credebat. Beda. datur intelligi esse in fide gradus, sicut in aliis virtutibus, quibus est initium, incrementum, & perfectio: huius fides inirum habuit, cum filij salutem petiit; incrementum, dum credit sermoni Domini; perfectionem verò obrinuit, nunciantibus seruis. 157. Aug. ad solum sermonem crediderunt plures Samaritani: ad illud miraculum sola illa domus. 158. Chry. hoc addit, ostendens secundo signo facto, nondum ad altitudinem Samaritanorum, nullum signum videntium, Iudæos peruenisse. 159. Orig. duplex sensus; alter Christum duo fecisse miracula cum venisset à Iudæa in Galilæam; alter duo in Galilæa miracula fecisse, & eorum festo factis ante Iohannis mortem, non facit Iohannes mentionem nisi de istis, & de disputatione Christi cum Iudæis, de qua supra; ceteri enim Euangelistæ, quæ hic reticet, planè dixerunt.

SENS. MYST. IN CAP. III.

153. Int. in figura sancti Spiritus septiformis, in quo omnis salus. Orig. Septenarius, numerus est quietis. Alc. per septiformem spiritum est remissio peccatorum; septenarius enim in tria & quatuor diuisus, significat sanctam Trinitatem in quatuor mundi partibus. 160. Orig. quod Christus bis in Galilæam venit, significat duplicem in mundum aduentum; alterum misericordiae, quo vino facto conuiuas exhilaret; alterum, quo ad mortem penè deductum, suscitaret filium reguli. i. populum Iudæorum, qui saluabitur in fine. Christus magnus Rex Regum, qui constitutus est à Deo in monte Sion: regulis, qui eius diem viderunt, & gauisi sunt, ut Abraham: fuit verò præcedentibus sanctis carne exutis, Israëlitisque populus curæ; unde legitur in Machabæis: Hic est Ieremias Propheta Dei: qui plurimum orat pro populo. Abraham igitur obsecrat adiuuari à Salvatore populum infirmum. Possunt & significari duo aduentus Christi ad animam: alterum quo facto vino, præbet animæ gaudium spiritualis conuiuij; alterum quo omnes languores & mortis reliquias amputat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. III.
d d. pro, habuisset. 159. scilicet, in Galilæa.

CAP V T V.

Post hæc erat dies festus Iudæorum, & ascendit Iesus Hierosolymam. Est autem Hierosolymis

SENS. LIT. IN CAP. V.

1. AVG. de conf. Euang. lib. 4. cap. 10. post factum miraculum in Galilæa, redit Hierosolymam. 2. Chry. scilicet, Pentecostes; solet verò Christus in festis ascendere Hierosolymam, ut cum Iudæis festos dies agens, non videatur Legi contrarius; simul ut multitudinem simplicem, quæ tunc maximè solebat concurrere, per signa & doctrinam attrahat. 3. Int. solemnitatem celebrat cum hominibus homo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

2. scilicet, Pentecostes, secundum Chrysostomum Irenæum & alios, Pascha.

probatica piscina, quæ cognominatur Hebraicè Bethesda, quinque porticus habens. In his iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, expectantium aquæ motum. Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam: & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacumque detinebatur infirmitate. Erat autem quidam homo ibi triginta & octo annos habens in infirmitate sua. Hunc

SENS. LIT. IN CAP. V.

4. Alc. *αὐτὸς αὖ*, probaton Græcè, ouis: probatica ergo pecualis, ubi sacerdotes cadauera hostiarum abluebant. 5. Chry. Baptismatis imago erat in piscina, & in aliis pluribus, ut in aqua purgante corpora à sordibus contractis, à funere & lepra, &c. 7. Chry. non sanabat aqua nisi in Angeli descensione, sic baptismi aqua non operatur, nisi cum Spiritus sancti gratia susceperit, tunc verò omnia soluit peccata. Descendebat ergo Angelus, & sanatiuam imponebat virtutem, ut discerent Iudæi multo magis Angelorum Dominum omnes animæ ægitudines sanare posse. 8. Chry. Nunc unusquisque accedere potest, etsi orbis terrarum vniuersus veniat: gratia nō consumitur, ut nec lux solis minor sit ob multam communicationem. 11. Aug. plus est quod Christus sanauit vitia animarum, quam quod languores corporum moriturorum: sed quia anima non eū nouerat à quo sananda erat, & oculos habebat in carne, unde corporalia videret, & nondum in corde sanos habebat, unde Deum latentem cognosceret, elegit Christus vnum quem sanaret, fecitque quod videri poterat, ut sanaretur unde videri non poterat: & quidem si humano ingenio consideremus miraculum hoc, & quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid fecit, & quod ad benignitatem, parum fecit: poterat quippe vno verbo omnes erigere, sed potestas illa & bonitas magis agebat, quid animæ in factis eius pro salute æterna intelligerent, quam quid pro temporali salute corporis mererentur. Animæ ergo credidit, cuius peccata dimittere venerat, de hoc languido sanato magnum signum dedit.

SENS. MYST. IN CAP. V.

4. Beda. Iudæorum populus ouis nomine significatur, iuxta illud: Nos populus tuus, & oues gregis tui. Aug. Aqua illa, i. populus ille, quinque libris Moysi, tamquam quinque porticibus claudebatur, sed illi libri probebant languidos, non sanabant; lex enim peccatores conuincebat, non absoluebat. Glo. populus Iudæorum, ut aqua, modò quiescit, modò ventis tentationum turbatus. b. Beda. multa genera languentium, illic cæci. i. scientiæ lumine pinguedine carentes. claudi. i. id ea quæ videntur implenda, vitæ res non habentes; aridi. i. supernæ dilectionis pinguedine carentes. 6. Int. i. mortem Christi, & inde redemptionem. Ang. venit Christus ad populum Iudæorum, & faciendo magna, docendo vtilia, turbauit aquam. i. peccatores præsentia sua, & excitauit ad passionem suam, sed latens turbauit; si enim cognouissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent. Descendere in aquam turbatam, est humiliter credere in Domini passionem: quod verò sanatur vnus, significatur Ecclesiæ vnitas; si quis postea veniat, præter veritatem sit, sanari non potest. 8. Int. etsi plures sanantur morte Christi, propter vnitatem rationis vnus dicitur sanari. 10. Int. significat multis, & magnis peccatis oppressum. Aug. hic numerus ad languorem pertinet, quadragenarius enim numerus nobis in quadam perfectione commendatur, lex enim in decem præceptis data, prædicanda erat per totum mundum, qui quatuor partibus cōmendatur: & Euangelium per quod impletur lex, quatuor libros habet: si ergo in quadragenario legis perfectio, & hæc non impletur nisi in gemino præcepto charitatis, mirum non est languere, qui quadraginta minus duos habebat. Christus itaque duo quædam iubendo, quod minus erat impleuit; in duobus enim Domini iussis, duo præcepta charitatis significata sunt, Dei dilectio prior ordine præcipienda, proximi autem prior ordine faciendi: dicit ergo ei, tolle grabatum, q. d. cum esses languidus, portabatur te proximus tuus; sanus factus porta grabatum tuum: dicit etiam, ambula. i. ad Dominum Deum tuum: porta cum quo ambulas, ut ad eum peruenias cum quo manere desideras.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

4. Græc. *ἐν τῇ αὐτῇ*, in probatica, seu super probatica. Hier. tamē & Theoph. legunt sine præpositione, erat ergo piscina in qua oues lauabantur. Alij fuisse forum quoniam, alij locum ubi oues afferuarentur offerunt. d. 5. Græc. *ἡ ἀνὰ τὴν ὁδὸν*, i. nataria. erat autem locus in quo aqua pluuiæ colligebatur. a. sic legit Hier. *βηθσαϊ*, i. domum, seu locum effusionis, quod, scilicet, in eam aqua aliunde influeret. c. id est, contractorum, seu aliquam partem corporis habentium aridam. 7. Græc. Angelus enim. d. i. certo quodam tempore, seu huiusmodi minibus ignoto, ideoq. multi illuc diu expectabant.

cum vidisset Iesus iacentem, & cognouisset quia iam multum tempus haberet, dicit ei, Vis sanus fieri? Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo. Dicebant ergo Iudæi illi qui sanatus fuerat: Sabbathum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit, Tolle grabatum tuum, & ambula. Interrogauerunt ergo eum, Quis est ille homo qui dixit tibi, Tolle grabatum tuum, & ambula? Is autem qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit à turba constituta in loco. Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es, iam noli

SENS. LIT. IN CAP. V.

12. Gloss. accendit ad morem sanitatis, de qua iam desperabat. Chrysostom. non statim sanat, sed primum familiarem sibi facit per interrogationem, futuræ fidei faciens viam: non expectat verò fidem, ut in aliis, qui eius virtutem agnouerant; hic enim nondum eum nouerat manifestè quis esset: interrogat etiam, ut ostenderet istius patientiam, qui nihil turbatus ad talem interrogationem, manifestè respondit: vnde intelligere licet, cur aliis dimissis ad hunc venerit. 13. Chrysostom. fortè putabat Christum vtilem fore ad mittendum eum in aquam. 14. August. Tria dixit, surge, quod fuit operatio sanitatis; & tolle grabatum tuum; & ambula, quæ duo sano imperauit.

15. Chrysostom. hoc iussit, ut credibile fieret miraculum, nec putarent apparentiam esse quod factum erat, nisi enim certissimè, & vehementer compacta essent membra, lectum ferre non possent. 17. Chrysost. non derisit Christi imperium languidus, quod cum Angelus descendens, & aquam audiuit, & non fuit incredulus. 18. Augustin. non calumniabantur Christo, quia sanum fecerat sabbatho, posset enim responderi, & iumentum in puteum cadens posse inde extrahi die sabbathis; sed quod portaretur grabatum die sabbathi. 19. Aug. q. d. quare non acciperem iussione à quo acceperam sanitatem? 20. Chrysost. malignè, nec dicunt, quis est qui te fecit sanum, sed hoc dicunt quod videbatur transgressio. 21. Chrysost. ut eo absente testimonium sine suspitione esset, & ne plus accenderetur eorum furor si præsens esset; solet enim eius qui inuidetur præsencia, inuidientium animos accendere. 22. Chry. curatus homo non recessit ad nundinas, nec se voluptati dedit; sed in templo conuersabatur, quod maximè religionis est signum.

SENS. MYST. IN CAP. V.

13. Aug. homo illi ad sanitatem necessarius erat, sed homo qui & Deus esset. 14. Intr. à vitiis. 16. Intr. de virtute in virtutem. Beda. Surge à torpore, & ignauia in quibus prius iacebas, & in bonis operibus proficere stude. Glo. diligendo Deum, festinansque ad visionem eius, nec fratrem propter amorem eius ad quem pergis deserens, nec propter fratrem ab illo querendo cessans. h. Aug. Et nos credimus in eum quem non videmus, & ut non videatur, declinat à turba. Quadam solitudine intentionis videtur Deus, turba strepitum habet, visio ista secretum desiderat. Glo. qui vult ad visionem Dei peruenire, fugiat turbam suorum affectuum, & malorum hominum, & adeat templum internæ orationis. Cæcus in turba positus, Iesum non agnouit, sed post in templo.

ADDIT. AUCT. IN CAP. V.

e. id est, diu fuisse morbo vexatum. f. honoris causa, more Hebræo, et si Christum non nosset. 15. id est, tolle lectum tuum. g. id est, gustare. l. Græc. μὴ κεν, ne posthac.

peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Abiit ille homo, & nunciauit Iudæis, quia Iesus esset qui fecit eum sanum. Propterea persequabantur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in sabbatho. Iesus autem respondit eis, Pater meus usque modò operatur, & ego operor. Propterea ergo magis quærebant eum Iudæi interficere; quia non solum soluebat sabbathum, sed & Patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. Respondit itaque Iesus, & dixit eis: Amen, amen dico vobis, non potest Filius à se

SENS. LIT. IN CAP. V.

23. Chry. apparet ex peccatis natam ei ægritudinem; solet Deus corpus punire pro his quæ anima delinquit. Vide verò ut hic pro peccato diu cruciabatur, nec enim tēporis mensura peccata vindicantur, sed ipsa delictorū natura. Nec verò miremur si non omnes pro peccatis hīc torquentur. nihil enim hīc pro peccatis pati, signum est maioris illic futuri supplicij. Accidunt autem & ægritudines propter probationem, sicut in Iob, &c. Aduerte autem Christū se ostendere Deum, qui omnia sciat quæ ab isto facta fuerant delicta. Gl. istum Iesus, sicut exterius, ita intus sanauit. 24. Chry. si grauem sustineamus poenam pro prioribus peccatis, deinde in eadem incidamus, meritò grauiora patiemur. 25. Int. noto Iesu non est piger in annunciendo. 26. Int. iste nunciat salutem vt sequantur, sed illi è contra persequuntur. 27. Chry. non maligna mente dicebat; si enim detrahere veller, sanitatem tacens, id dixisset quod videbatur Iudæis transgressio. 28. Aug. ille annunciabat, isti insaniebant. 29. Aug. q. d. ne putetis sabbatho ita requieuisse Patrem meum, vt ex illo non operetur; operatur enim sine labore, & ego operor. Ideo autem dicitur requieuisse Deus, quia iam creaturam nullam condebat, quod quietem vocat Scriptura; vt nos admoneat post opera quieturos: nec sperandā requiem, nisi redeas ad similitudinē in qua factus es; quicuit enim Deus post factum hominē ad imaginem & similitudinem suam. Idem 4. super Gen potest intelligi requieuisse Deus, quia vltà non cōdidit aliqua genera noua rerū; operatur verò vsque nunc rerum administratione; si enim eius potentia à mundi gubernatione cessaret, omnia continuo dilaberentur. nec enim sicut structuram ædiū cū fabricauerit quis, abscedit, illōq; cessante, stat opus eius, ita mundus à Deo cōditus est. Glo. operatur Deus semper gubernando, sustentando, renouando, propagando, vt permanent condita. Itaque constat Sacramētum esse quod de requie sabbathi legitur. 30. Aug. 4. super Gen. ad litt. c. 12. significatur cōtinuatio quædam operis eius, quæ vniuersam creaturam continet, & administrat, ex quo condita est. 31. Int. Sapientia per quā facit Pater omnia. Aug. Quid expectatis vt non operet sabbatho? per me enim facta sunt omnia, verbo enim facta, & ego Verbum; per me fecit cū fecit Pater mundum, per me regit cū regit Chry. Christus cū discipulos excusat, David conseruauit eorum in medium adfert; cū autem de ipso erat accusatio, ad patrē confugit. notandū verò se excusare quandoque vt hominē, quandoque vt Deum, vt hoc loco, vtumque enim credi volebat: vocat ergo Patrē suum singulariter, seque eadē dicit cum illo agere. Aug. Pater sine Filio non operatur. Chry. q. d. sicut Pater operans sabbatho absolutus est à crimine, ita & Filius, cuius par dignitas est cum Patre. 32. Int. quātum ad opinionem illorum. 33. Int. non vt nos, qui Patrem eum vocamus, sed æqualē se faciens Deo. Aug. Ecce intelligunt Iudæi, quod non intelligunt Arriani. Chry. verè hoc significabat Christus, & non Iudei inaniter suspicabantur, alioquin mentem illorum correxisset. 34. Aug. non ipse se faciebat æqualē, sed Pater illum æqualem genuerat. 35. Hil. de Trin. suprā respondit suum opus Patris esse, nunc natiuitatem suam confirmat, & naturæ virtutem. 36. Int. i. Filius secundum hoc quod est homo, nihil potest, nisi quod Pater dat, & docet. Aug. non vt Arriani volunt, se negat hoc loco æqualē Patri. si enim Deus erat Verbum, & est Deus maior, & Deus minor, duos Deos colimus, non vnum Deum; hoc ergo significat, ita se æqualem, vt à Patre sit, & ab eo vt substantiam, ita potentiam habeat. Chry. i. nihil contrarium Patri, nihil ab eo alienum Filius facere potest. quod non Filij imbecillitatem, sed multam virtutem ostendit, vt cū dicimus Deum peccare non posse. Aug. cont. sermonem Arrianorum, non deficienter hoc est, sed in eo quod de Patre natus est permanentis, non enim deficienter non potest, sed potenter.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

26. simplici animo, tamquam diuinum hominem. 32. fallorum opinione. 33. dum se. s. dicit proprium esse Filium. Gracè enim idior, ubi dicitur suum, vel quia se dicebat perinde vt Patrem operari.

facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem. quaecumque enim ille fecerit, hæc & similiter Filius facit. Pater enim diligit Filium, & omnia demonstrat ei quæ ipse facit, & maiora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini. Sicut enim Pater suscitavit mortuos, & vivificat: sic & Filius quos vult vivificat. Neque enim Pater iudicat quidquam, sed omne iudicium dedit Filio, ut omnes honorificent Filium,

SENS. LIT. IN CAP. V.

37. Aug. videre Filij est natum esse de Patre: non alia visio eius, alia substantia, totum quod est, de Patre est. Hil. 7. de Trin. non corporalibus modis Deus videt, sed visus ei omnis in virtute naturæ est. 39. Int. à Patre habet quod possit, quia à Patre habet quod sit. Aug. ne quis putaret quasi duos factos, unum magistrum, alterum discipulum, qui illum imitetur, nō dicit, similia facit, sed hæc eadem: addit verò similiter, ne alius error nasceretur, quod facerent dissimiliter, ut eum idem facit animus & corpus, sed ille ut Dominus, hoc ut servus Hil. 7. de Trin. omnia & eadem dixit ad ostendendam eandem naturam; similiter verò ad excludendum solitudinem operantis: itaque eadem facta naturam, similiter facta natiuitatem testantur. 40. Aug. pertinet hoc ad id quod supra dictum est, nisi quod viderit Patrem facientem. 41. Int. sicut supra ait, Viderit Patrem facientem. Aug. ubi demonstrat Filio quod facit, nisi in ipso Filio per quem facit? non prius faciendo demonstrat Filio, sed videt Patrem à Patre per Filium: dicit Pater Filio, & ipse Filius est verbum Patris. demonstrans Pater Filij visionem gignit: demonstratio quippe generat visionem, nec aliud est Pater, aliud est demonstratio; aliud Filius, aliud eius visio: videre Patrem, hoc est, illi esse Filium: videndo natus est, & ab eo est illi videre à quo esse. Hil. 7. de Trin. demonstratio operum nihil aliud nobis quam natiuitatis fidem ingerit, & substantentem Filium, ex subsistente Deo Patre credamus. 42. Int. corporalibus curationibus. Aug. maiora opera sunt mortuos suscitare, quam languidos sanare. 43. Glo. demonstrabit ei. i. per eum faciet. 44. Int. quasi de æquali Patri quem non creditis æqualem. 45. Int. quos vult. 46. Int. in animabus. 47. Aug. ne quis putaret minus potentem Filium, aut tamquam ministrum agere; eadem enim Pater & Filij potestas, & voluntas. 48. Aug. significat se de resurrectione illa loqui, quæ futura est in iudicio: vel supra de resurrectione animarum locutus, nunc de resurrectione corporum loquitur: vide autem ut Christi verbum mentem nostram versando exerceat, ut exercendo, mundando, capaces reddat; capaces factos, impleat; paulo enim antè videbam quasi Patrem facientem, & Filium expectantem: modò video Filium facientem, & quasi Patrem vacantem. 49. Aug. 1. de Trin. cap. 13. Pater secundum hoc quod æqualem genuit Filium cum Filio iudicat, unde de illo dicit Filius, Est qui quærat, & iudicet: sed dicitur non iudicare, sed omne iudicium dedisse Filio; quia Filius in iudicio non in Dei, sed Filij hominis forma apparebit: non iudicat ergo Pater, sed Filius; nemo enim in iudicio videbit Patrem, sed omnes Filium. Hil. 7. de Trin. in eo quod omne iudicium datum est natiuitas demonstratur, quia omnia habere sola natura potest indifferens, nec natiuitas aliquid habere potest, nisi datum sit. 50. Ch. y sicut de ite vitam, id est, genuit viventem, ita dedit iudicium, id est, genuit eum iudicem. posuit enim Verbum, dedit, ne ingentum Filium suspiceris, aut duos Patres: dicit verò omne iudicium, Filij enim iudicium ex iudicio est paterno. 51. Chry. ne audiens Patrem habere autorem, dissimilitudinem substantiæ putares, & honoris, eundem ostendit esse honorem Patris, & Filij. Aug. prius Filius videbatur ut servus, Pater honorabatur ut Deus: apparebit Filius æqualis Patri, ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem. 52. Int. non ut minorem, sed sicut honorificant Patrem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

* pro, sed solum sic Iohan. cap. 1. & Gal. 2. & Matth. 12. 37. scilicet, à Patre habet ut faciat. m. scilicet, sicut simul n. s. quantum ad potentiam, libertatem, scientiam, &c. 41. i. communicat, vel significatur Filium videndo simul accipere faciendi potestatem, & quidem ei idem est videre quod posse, & Patri idem ostendere, quod communicare. p. s. suscitare mortuos, iudicare mundum, iustificare peccatores. 45. ut dicitur 1. Reg. 2. Dentes. 32. 2. sal. 67. * pari, scilicet, cum Patre, non solum potestati, sed etiam libertate. 48. Ex summa re sibi communicata probat superiora, proprium enim Deo mundum iudicare. Dicitur verò Pater non iudicare, scilicet, modo sensibili ut Filius qui in iudicio apparebit. 49. id est, unius & salis, vel de omnibus.

semetipso: & potestatem dedit ei iudicium facere; quia Filius hominis est. Nolite
 mirari hoc, quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt, audient vocem Fi-
 lij Dei, & procedent qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ: qui verò mala ege-
 runt, in resurrectionem iudicij. Non possum ego à meipso facere quidquam. Sicut
 audio, iudico: & iudicium meum iustum est, quia non quæro voluntatem meam, sed
 voluntatem eius qui misit me.

SENS. LIT. IN CAP. V.

74. Aug. ut ipse esset plenitudo vitæ, unde credentes viverent, dum viveret, hoc tamen interest, quia
 Pater dedit, Filius accepit. Glo. Pater est vita non nascendo, Filius est vita ex Patre nascendo. 75. Glo.
 postquam dixit de resurrectione animæ, subdit de resurrectione carnis. 76. Chry. cōtinuè circa hæc
 versatur, iudicium dico, Resurrectionem, & Vitam; hæc enim maximè possunt, etiā inflexibilem au-
 ditorum permovere, persuasus enim se resurrecturum, & peccatorum poenas daturum, benignum sibi
 curabit iudicem facere. 77. Chry. ita legendum, quia Filius hominis est, nolite mirari, & nō ut Pau-
 lus Samosatenus legit: dedit ei iudicium facere, quia filius hominis est, non enim suscepit iudicium,
 quia homo est, sed quia ineffabilis Dei Filius, ideo iudex, Aug. animas suscitavit Deus per Christum Fi-
 lium Dei, corpora verò per eundem Filium hominis: unde additur, quia Filius hominis est, nā secun-
 dum quod Dei Filius est, semper habuit. Idem de verb. Dom. Sermon. 64. ad iudicium ventura est forma
 hominis: forma illa iudicabit, quæ iudicata est: sedebit iudex, qui stabat sub iudice: conveniens erat ut
 iudicandi viderent Iudicem, formaq; servi bonis, & malis ostenderetur, at forma Dei solis bonis ser-
 uatur. 78. Int. f. quod Filius hominis habet potestatem iudicij: mirum enim videtur, cum hoc magis
 Filium Dei, & Deum, resurrectionem enim propriū Dei opus. 79. Int. f. in fine seculi. Aug. de verb. Dom.
 Sermon. 64. itaque nō addidit, & nunc est. 80. Int. f. tam boni quàm mali. Aug. superius nō dixit, omnes
 mortui, loquebatur enim de iniquis, Non omnes autem iniqui obediunt Evangelio. 81. Int. f. corpo-
 ra, non animæ. Aug. 82. Int. non ut vivant sicut supra, sed ut resurgant. 83. Int. adhuc indiscretio.
 Aug. non dixit, & vivent, ut supra, ubi vitam æternam intelligebat, & beatam, quam nō omnes habe-
 bunt. 84. Int. ecce discretio iudicij. Chry. quia supra dixerat, Qui audit sermonem meū, & credit ei
 qui misit me, in iudicium non venit, ne quis putaret fidē sufficere ad salutem, adiecit hoc. 85. Int. ut
 videant Deum sicuti est. 86. Int. f. damnationis. Aug. iudicium pro poenā posuit. 87. Aug. ostendit se
 secundum Patrem iudicaturum. Chry. ostendit impossibile esse se aliud velle quàm Pater velit, seque
 ita iudicaturum, ac si Pater ipse esset; qui iudicaret. Glo. qui non est à se, non facit à se, & ita qui culpam
 eum de opere sabbathi, culpam Patrem. 88. Aug. loquēs supra de resurrectione animarum, vius verbo
 video, nunc verbo audio; loquitur enim ut homo. Idem in Sermon. contr. Arrianos in illa incommutabili,
 & simplici natura, quæ sic est Filij, ut tamē ei de Patre sit, non aliud est audire, aliud videre, aliud esse:
 unde ab illo est ei audire & videre, à quo & ipsum esse; & ideo sicut audit, iudicat, quia sicut genitū est
 verbum ut idem sit veritas, ita secundum veritatē iudicat. Glo. audio. i. scio; nō est enim aliud audire,
 quàm scire, ve esse. 89. Int. quo iudico cum Patre; quia non quæro voluntatem meam. i. propriam
 Filij hominis, sed quæ cum Patre Filio eadem est. 90. Int. f. hominis. Aug. Sermon. contr. Arr. cap. 18. hoc
 dicens, ad illum hominem voluit referre intentionem nostram, qui voluntatem suam quærendo, non
 eius à quo factus est, non habuit iustum iudicium de seipso, sed iustum iudicium habitum est de ipso;
 dicitur autem Christus non quærere volūtatē suam, non quia eius in iudicando nulla voluntas est,
 sed quia non est à voluntate Patris aliena. Idē in Iohan. Non quæro voluntatem meā propriam, quæ
 resistat Deo: vel hoc dicit, quia non est de se, sed de Patre: Filius vnicus dicit, non quæro voluntatem
 meam, & homines volent facere voluntatem suam. 91. Int. f. Dei Patris. Glo. quæ est de salutē homi-
 num; quia ad hoc me misit. i. incarnari fecit; loquitur Christus aliquando secundum quod est æqualis
 Patri, ut probetur in eo vera Deitas: aliquando secundum quod minor, ut probetur vera humanitas.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

77. quatenus homo est, coniungendum cum precedentibus, accepit enim ut homo potestatem iudicandi.
 Filius hominis pro homine. Heb. 78. eod. minus credere. 81. pro, mortui. 82. de qua 1. Cor. 15. 1. Thess.
 4. Matth. 25. Formabitur autem ministerio Angelorum. 83. Græc. ἐκ τῶν ἁγίων, prodibunt. f. de monu-
 mentis. 5. f. beata. 87. ostendit se iustē iudicaturum. 88. f. à Patre. * pro, propterea, Heb. 90. quæ
 scilicet, sit aliena à Patris voluntate.

Sā, in Evangelia.

Si ego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum non est verum. Alius
 est qui testimonium perhibet de me: & scio quia verum est testimonium eius quod
 perhibet de me. Vos misistis ad Iohannem, & testimonium perhibuit veritati. Ego au-
 tem non ab homine testimonium accipio: sed hæc dico vobis, ut vos salui sitis. Ille
 erat lucerna ardens, & lucens: vos autem voluistis ad horam exultare in luce eius.
 Ego autem habeo testimonium maius Iohanne. Opera enim quæ dedit mihi Pater ut
 perficiam ea: ipsa opera quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater mi-
 sit me: & qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me. neque vocem eius
 vmquam audistis, neque speciem eius vidistis,

SENS. LIT. IN CAP. V.

92. Int. f. homo. Alc. si ego homo de me testimonium perhibeo. 93. Int. id est, vobis incredibile vi-
 debitur. Chry. loquitur quantum ad illorum opinionem: itaque testes inducit eorum quæ dicta sunt,
 opera à se facta, Patris testimonium, & Iohannis prædicationem. Auctor. Vide additionem. 94. Int. f.
 Pater, quod post aperiet ibi, qui misit me Pater. Chry. f. Iohannes. Aug. de verb. Dom. Serm. 43. nouerat
 ipse verum esse de se testimoniū suū, sed propter infirmos, & incredulos, qui fulgore Solis ferre non
 poterant, quærebat Sol lucernas: ideo quæsitus est Iohannes, qui testimonium perhiberet veritati: sed si
 diligentius inspicimus, quando martyres perhibent Christo testimoniū, ipse sibi perhibet testimoniū,
 habitat enim in martyribus, ut perhibeant testimoniū veritati. 95. Int. ut in baptismo, & in monte.
 96. Int. quia est à veritate, quæ est Deus. 97. Int. f. Sacerdotes & Leuitas. Chry. q. d. non misissetis,
 nisi eum dignū fide opinaremini. 98. Int. q. d. Iohannes etiā, qui ex Deo est, testatur de me. 99. Int.
 non sibi. 100. Int. q. d. non sum contentus testimonio Iohannis. 101. Beda. i. indigeo. 102. Chry.
 q. d. Ego quidem humano testimonio non egebam; sed quia ei magis attenditis, vobis eius testimo-
 nium commemoro. 103. Int. propter quod debetis ei credere. ¶ non lux. Chry. ostendit non ex se
 habuisse lumen, sed à Spiritu sancti gratia. Alcui. Erat Iohannes lucerna, illuminatus à Christo luce;
 ardens fide & dilectione; lucens verbo & actione, qui præmissus est, ut inimicos Christi confunde-
 ret, secundum illud: Parauit lucernam Christo meo, inimicos eius induam cōfusione. Glo. omnes Pro-
 phetæ & Apostoli sunt lucernæ: Christus verum lumen, qui illuminat omnem hominem venientem
 in hunc mūdum. 106. Int. f. Spiritus charitatis. Glo. qui me exterius oculis hominum visibilem exhi-
 buit; interius corda hominū ad me cognoscendū accendit. 107. Int. f. lumine veritatis. 108. Chry.
 facilitatem credendi ostendit, & quā cito ab eo resiliunt: quod si non fecissent, cito eos ad Iesum
 manu duxisset. 109. Int. cum ipse tamen sequi Solem moneat. 110. Int. verè maius. 111. Int. quia
 talia opera non nisi à Deo possunt fieri. 112. Int. qui opera dedit. 113. Hil. 6. de Trin. quia opera nō
 sufficiunt incredulis ad testimonium. 114. Beda. missio, incarnatio eius debet intelligi. 115. Int. in-
 uisibiliter in cordibus hominum. 116. Int. sed vos. Alcui. possent dicere Iudæi, nos soliti sumus Do-
 minum audire in Syna, & eum vidimus in specie ignis: si ergo de se testimonium perhiberet, intelli-
 geremus vocem eius. 117. Int. quæ non aure carnali, sed tantum spiritualiter capitur. Chry. ostendit
 circa Deum nec vocem esse, nec speciem, sed superiorem esse figuris & loquelis. 118. Alc. vocem spi-
 ritualem non audierant, quia eum amare, & præceptis eius obedire nolebant. 119. Int. quia substan-
 tia diuinitatis est inuisibilis. 120. Alcui. fide, & dilectione videtur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

93. quasi dicat, Ego scitis me testimonium perhibeam, scio quid dicetis, ut soletis, Testimonium tuum non
 est verum. 94. f. Iohannes, vel Pater. t. nec vestram incredulitatem meror. 101. f. mea causa. 105. ac-
 cepto lumine fulgens. Græc. ὁ βλυσθῶν, illa lucerna fortè de qua Psal. 131. parauit lucernam Christo meo.
 108. id est, ad breue tempus, postea enim dicebant, q. d. eius lucem magno cum gaudio, sed ad breue tempus
 exceperitis, multum eius testimonio tribuentes. v. ut quibus tantus vir contigisset. x. id est, Iohannis te-
 stimonio. 117. Dei enim non est propriè vox, ut nec os, aut labia, nam quæ in Ver. Test. audita aliquando
 Patribus, Angelorum opera in aëre formabatur.

& verbum eius non habetis in vobis manens: quia quem misit ille; huic vos non creditis. Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: & illæ sunt quæ testimonium perhibent de me, & non vultis venire ad me ut vitam habeatis. Claritatem ab hominibus non accipio. Sed cognoui vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. Ego veni in nomine Patris mei, & non accepistis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis; & gloriam quæ à solo Deo est, non queritis? Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud Patrem: est qui accusat vos, Moyses, in quo vos speratis. Si

SENS. LIT. IN CAP. V.

121. Int. quod erat in principio. Chry. Præcepta, Legem, & Prophetas. 122. Int. quia his quæ auditis à me, non creditis, nec amatis. Alcu. Verbum quod erat in principio non habent in se manens, qui verbum Dei quod audiunt, memoria tenere, & opere implere contemnunt. 125. Alcu. quasi dicat, vos qui me quasi cōtrarium Moysi repudiatis, eius testimonio me Deum esse intelligere potestis. Chry. possent illi dicere, si vocem eius non audiimus, qualiter de re Deus testatus est? per Scripturas, inquit, de me est testatus: testatus quidem erat in Iordane, & in monte; sed hanc vocem illi non audierunt: factam verò in Iordane audierunt, sed non attenderunt; ideo ad Scripturas mittit: dicit verò, scrutamini; erant enim de ipso dicta in Scripturis recondita, veluti thesaurus quidam. 124. Chry. ostendit illos nō magnum fructum capere ex Scripturis, sola lectione se putantes salvari, cum fide essent privati. 125. Int. pro, & tamen. 126. Int. scilicet, per illas. 127. Int. id est, credere in me. Beda. quod venire, pro credere ponatur, illud ostendit, accedite ad eum, & illuminamini. 128. Int. quam illis vitam animæ, vel felicitatis æternæ. 130. Int. id est, humanam gloriam capere. 131. Chry. non indiget solus qui veni dare spiritualem. Chry. quia meminerat Iohannis, & Dei testimonij, & operum suorum; probabile erat multos suspicari illum per hæc humanam gloriam capere. 132. Chry. non indiget solus lucernæ lumine. Alcu. non veni ut honorem ab hominibus carnalem acciperem, sed eis darem spirituales: non itaque loquor gloriam querens, sed vobis errantibus condoleo, & reducere volo ad viam veritatis. 132. Chry. quasi dicat, ideo hoc dixi, ut convincam vos, quod propter Dei amorem me non persequimini, ipse enim mihi attestatur, & per opera, & per Scripturas. 133. Chry. ostendit illos Deum non amare. 134. Alcu. scilicet, ut per me glorificetur nomen Patris; quia Patri omnia attribuo. 135. Alc. quia Iudæi noluerunt accipere Christum, pœna peccati huius congruet ut recipiant Antichristum; & qui nolunt credere veritati, credant mendacio. 136. Alc. scilicet, Antichristus. Int. qui dicit se esse Deum. 137. Chry. ponit causam infidelitatis eorum. 138. Alc. magnum vitium iactantia, & humanæ laudis ambitio. Beda. hoc vitium melius cauere non potest, quam si nos puluerem esse consideremus; & si quid boni in nobis esse deprehendimus, Deo ascribamus. Glo. humilitas solius Dei gloriam querit, & ei soli placere appetit. 140. Int. quia non veni damnare, sed saluare. Chry. 141. Int. quia voci eius non creditis, quia ait: Prophetam suscitabit vobis Deus, ipsum audietis sicut me. 142. Chry. dicent qualiter nos accusabit, quid tibi, & Moysi commune, qui sabbatum solvisti? Ideo id subdit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

121. quasi dicat, ex eo apparet Dei verba non esse in cordibus vestris insculpta, non alitè infixæ, quia mihi non creditis. 123. & Græcè & Latine potest esse indicativum & imperativum. a. a. scilicet per earum intelligentiam, fidem & observantiam. b. b. pro, etenim illa. Hebr. 130. Græc. δὲ γὰρ, gloriam, quasi dicat, non indigeo, non requiro, non magni facio. 134. id est, illius nomine, & ad eius gloriam faciens omnia. 136. quasi dicat, si quis ad vos prophetam falsus venerit, illum recipietis. 139. q. d. non erit opus ut ego vos accusem, ipsa vos Moysi lex, cui tantopere fiditis, accusabit ut transgressores, & qui ei de me praedicanti non credatis.

enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi, de me enim ille scripsit. Si autem il-
lius litteris non creditis, quomodo verbis meis credetis?

SENS. LIT. IN CAP. V.

145. Alc. Prophetam suscitabit vobis Deus, &c. Chry. scripsit oportere ei obedire, signa faciendi, & ad Deum ducenti, futuraque cum veritate prædicenti, quæ omnia Christus fecit. Aug. contra Faust. lib. 16. c. 9. quidquid Moyses scripsit de Christo est. i. ad Christum pertinere: siue quod eum figuris prænunciet, siue quod eius gratiam, gloriamque commendet. 146. Int. s. quæ de me testantur. Theoph. Libros reliquit, ut facile recordari possitis. Chry. si attenderent his quæ dicebantur, oportebat istos querere, & à Christo discere quæ illa essent quæ Moyses de ipso scripsisset, sed silent, talis enim est nequitia, ut quidquid aliquis dicat, vel faciat, maneat proprium venenum conferuans. 147. Int. qui à Lege prædictus sum. 148. Alc. ex hoc colligitur, qui Legis præcepta implere negligunt, Euangelij dicta, quæ perfectiora sunt, non posse implere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. V.

145. Gen. 40. Deut. 18. 146. cuius tanta apud vos auctoritas. 147. quem præ Moyse nullius esse pretij putatis.

CAP. VI.

POST hæc abiit Iesus trans mare Galilææ quod est Tyberiadis: & sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa quæ faciebat super his qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Iesus, & ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies

SENS. LIT. IN CAP. VI.

1. Int. s. interfecto Iohanne. 2. Chry. iacula ubi in durum aliquid inciderint, cum magno impetu irreflexi, ita audaces si durius tractes, scruunt magis: si cedas, facile molliunt eorum infania. Christus ergo furorem ex præmissis sermonibus natum secedendo mitigat. 3. Chry. non ad eadem loca vnde Hierosolymam ascenderat. Theoph. transit Christus de loco ad locum, probando populi voluntatem, & audientem, sollicitioremque reddens. 4. Alc. Hebraico more congregationes aquarum maria vocantur. 5. Alc. Galilææ dicitur à provincia, Tyberiadis autem à ciuitate. Glo. Tyberias & Capharnaum in eodem littore ex parte vnâ in opposito verò littore, locus est ubi miraculum istud factum. 6. Chry. signis mouentur magis qui crassiori mente sunt. vnde Paulus: Signa non fidelibus, sed infidelibus. Sapientiores autem, ut est apud Matthæum, stupebant in doctrina eius. 7. Chry. non dicit Euangelista, quæ illa fuerint; maiorem enim partem libri in Domini sermonibus consumere instituit. 8. Alcui, quoscumque in corpore sanabat, omnes reformabat in anima. 9. Chry. Ascendit in montem propter signum quod fieri debebat; nos etiam erudiens à tumultibus, & ea quæ in mundo esturbatione secedere; apta enim ad philosophiam solitudo. 10. Chry. vide ut integro anno Euangelista de signis Christi, paralyticum sanatum, & filium reguli tantum, nos docuerit. b. Beda. apparet vnus anni spatium fuisse inter decollationem Iohannis, & passionem Domini; Dominus enim, sicut ait Matthæus, audita nece Iohannis, secessit in desertum, ubi turbas pauerat: erat verò (ut ait Iohannes) proximum Pascha, qua festiuitate euoluto anno, passus est Christus.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

4. **A**lc. mare, turbidum seculum, quod Christus adiit nascendo, calcavit moriendo, transiit resurgendo; sequitur autem sunt eum turbæ, credendo, & imitando. 9. Aug. Dominus in monte, Verbum Dei est in alto. Beda. subiit in montem quando caelum ascendit. Alcui, quod turbis inferioribus relictis ad altiora cum discipulis ascendit, ostendit simplicibus minora præcepta committenda, perfectioribus altiora.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

a. Græc. ὁ πῶλος, id est, turbamulta, sic insinuat.

festus Iudæorum. Cum subleuasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dicit ad Philippum, Vnde ememus panes, vt manducent hi? Hoc autem dicebant tentans eum; ipse enim sciebat quid esset factururus. Respondit ei Philippus, Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, vt vnusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri: Est puer vnus hîc qui habet quinque panes hordeaceos, & duos pisces: sed hæc

SENS. LIT. IN CAP. VI.

11. Chry. non ascendit ad diem festum, paulatim enim soluebat legem, occasione capiens à Iudaica nequitia. Theoph. quia Iudæi eum persequebantur, occasione recessus accipiens, legē abrogare cepit, innuens veritate adueniente cessare figuras, sequē legi non subiici. 12. Beda. non solebat oculos erigere huc atque illuc, sed pudicē sedebat attentus cū discipulis. Chry. loquebatur cum his diligēter, eos ad se conuertens. 13. Chry. indigebat iste ampliori doctrina, itaque eum prius erudit. Aug. de con. Euan. alij Euangelistæ narrant rogarum à discipulis Dominum vt turbas dimitteret, quibus respondit, secūdum Matthæum, non habent necesse ire: post quæ verba intelligendum est inspexisse multitudinē, & dixisse Philippo quod Iohannes cōmemorat. Chry. alia sunt illa, alia hæc, non eisdē facta temporibus. 14. Chry. prius cogit confiteri inopiam, vt certius discat miraculi magnitudinem. si enim simpliciter esset factum, non tantum appareret. 15. Alc. vt discipulo rudi propriam tarditatē ostēderet, quam ipse in se perpēdere non valebat. 16. Int. fidem illius de futuro miraculo consulens. 17. Theoph. humanis adhuc subiacens passionibus. Alc. tarditatem suam ostendens, alioquin non diffideret de creatoris potentia largitate. Aug. de con. Euan. Marcus dicit responsum à discipulis: vel ergo ex ore cæterorū Philippus respondit, vel Marcus pluralem numerum posuit pro singulari. 18. Int. eadem simplicitate qua Andreas subiecit, ex discipulorum persona retulerunt. 19. Int. puer hic, vel vnus ex discipulis fuit, vel aliquis de turba. 20. Int. audierat Eliseum pauisse de viginti panibus hordeaceis centum homines: ascendit igitur mente in aliquod excelsum, sed ad summum non potuit peruenire. Videant autem qui voluptati attendunt, quid comedebant mirabiles illi, quantaque illis mensa frugalitas. 21. Int. neque iste adhuc perfectus in fide. Chry. putabat de paucioribus pauciora, de pluribus plura facturū: at Christus nec materia subiecta indigebat, sed ne viderentur creaturæ alienæ esse ab eius sapientia, eis vtitur Deo. nam si creaturæ malæ essent, numquam bonus mala multiplicasset.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

13. Gl. Philippus, qui interpretatur os lampadis, figuram gerit prædicantiū, quibus in altitudine cum Christo constitutis, de carnalium hominum turba pascēda, Dominus quotidie loquitur. 16. Aug. quia ignorantia populi erat in Lege, propterea tetratio Domini ignorantiam discipuli demonstrabat. c. Gl. Ceterarius duplicatus, perfectio bonæ actionis, & rationalis scientiæ, quæ erudiendis in fide nō sufficiunt, nisi theologiæ altitudo addatur, quæ animas purgatas per bonam operationē, & per creaturā unitatem Ecclesiæ præfigurabat, hîc. i. in vereri Testamento. 20. Aug. lib. 83. q. 61. Quinque panes hordeacei, lex verus, siue quod adhuc carnalibus data. i. quinque corporis sensibus deditis. Nā & turba quinque milia hominum, siue quia quinque libris scripta, & in lege quidē vt in hordeo medulla palca regitur. Nempe virale alimentum animæ corporalibus sacramentis tegebatur, & populo nondum palcato carnali desiderio, tamquam palea cordi eius inhærebat. Idē super Iohann. portabat puer. i. puerili sensu Israeliticus populus legē, nec manducabat. illa enim sacramēta clausa onerabant, non pascebant. Beda. hordeum iumentorum pabulum, & cibus seruatorum, & lex seruis data, & iumentis. i. carnalibus. * Aug. lib. 83. q. 61. Duo pisces suauem saporem pani dantes, duæ illæ personæ quibus Iudæus populus regebatur, & Christus figurabatur, regia. s. & sacerdotalis. 21. Int. non perfectē intelligentes legem dicent, quid cōfert lex salutis? Beda. Lex verus parum proficiebat, quousque eam Christus suis manibus suscepit. i. opere impleuit, & eam spiritualiter intelligendam docuit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

13. *veluti rudiores, & qui opus haberet sic erigi ad sublimia, & excitari. c. faciunt viginti aureos.*

quid sunt inter tantos? Dicit ergo Iesus, Facite homines discumbere. Erat autem ²² fœ-
²⁴ num multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque millia. Accepit
 ergo Iesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex pisci-
 bus quantum volebant. Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quę supe-
³⁰ rauerunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, & impleuerunt duodecim cophi-
 nos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, & duobus piscibus quę superfue-
 rant his qui manducauerant. Illi ergo homines cum vidissent quod Iesus fecerat si-
³³ gnum, dicebant: Quia hic est verè Propheta

SENS. LIT. IN CAP. VI.

22. Chry. nondū apparentibus panibus; vocat enim ea, quę non sunt (vt Paulus ait) tamquam ea quę
 sunt. 23. Alci. olim homines iacendo comedebant. 24. Theoph. viridis erat herba; Pascha enim in
 primo mense veris. 26. Theoph. solos viros nominat, legali consuetudine. 27. Chry. nec paralyticum
 sanans, nec suscitans mortuos, nec mare quietans, orat, sed hic, docens. fante cibū gratias agere oport-
 ere, itē orat in minoribus, vt scias quod nō propter indigentia orat (alioquin in maioribus hoc mul-
 to magis fecisset) sed condescendens nobis, & vt multitudini præsenti suaderetur, non eū Deo contra-
 rium, sed secundū eius voluntatē aduenisse. Itaque cum occultē miraculū faciebat, non orabat. Glo.
 ostendit se de nostra refectione & salute gaudere. 28. Int. per se, & per Apostolos. Hi. 3. de Tri. Surre-
 punt in frangentium manus quædam fragmentorum procreationes, & est quod non erat, videturque
 quod nō intelligitur, solum superest, vt Deus omnia posse credatur. Aug. inde multiplicauit quinque
 panes, vnde multiplicat de paucis granis segetes: potestas erat in manib. Christi, panes autē illi quasi
 semina. Quia miracula quibus Deus totum mundum regit, assiduitate viluerūt, seruauit sibi quædam
 quę faceret opportuno tempore præter vsitatum cursum naturę, vt non maiora, sed insolita videndo
 supererēt, quibus quotidiana viluerunt, maius enim miraculū gubernatio totius mudi, quā saturatio
 quinque millium hominum de quinq; panibus, & tamen hoc nemo miratur, illud mirantur homines,
 non quia maius, sed quia rarum. 29. Chry. non id ad ostentationem, sed ne apparentia existimaretur
 quod factum erat, idcirco etiam ex materia subiecta miraculum fecit: iussit verō, non turbā, sed disci-
 pulos fragmenta portare, hos enim orbis terrarum magistros futuros maximē erudire volebat.

31. Chry. miror non solum multitudinem panum, sed & rem hanc, tantum enim superfuit quantum
 voluit. s. duodecim cophini, iuxta numerum duodecim Apostolorum. 32. Beda. nondum Christum
 Deum esse cognoscentes. 33. Alc. Prophetam vocant, quia nondum Deum dicere nouerant. August.
 Christus Propheta, & Dominus Prophetarum, sicut Angelus, & Dominus Angelorum.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

23. Gl. Magister veritatis prius in simplicitate literę, & visibilis creaturę quia in infimis locis audi-
 tores erudit, vt sic in altitudine contēplationis erigantur. 24. Int. Legis litera multiplex in symbolis.
 25. Int. adhuc in eis caro viuēbat. Aug. carnaliter sapiebāt, & in carnalibus quiescebāt, nam caro fœ-
 num. Glo. quibus venit Christus, carnē calcant, vt spiritualiter resciantur. 26. Theoph. in lege viri so-
 li numerantur: quod enim virile, dignū & honorabile apud Deum. e. Alc. quinarium ad quinque sensus
 corporis refertur, mille ad perfectionē: qui verō quinque sensus corporis perfectē regunt, viri dicun-
 tur, quos feminea mollities non corrūpit, & celestis sapientię dulcedine merentur recreari. 28. Aug.
 frangendo panes multiplicati sunt, quinque enim libri Moyſi, multos libros cum exponuntur tamqua
 frangendo, i. differendo fecerunt. Idē lib. 8. 3. q. 9. 61. Dominus tamquam frangendo, & aperiēdo quod
 durum erat, & clausum in lege, per discipulos impleuit, cum eis post resurrectionē aperuit scripturas.
 Alc. quod novos panes noluit facere, sed allatos cumulauit, significat quod veterē scripturā nō repro-
 bavit, sed aperiēdo patefacit. * Aug. implentur de panibus Domini, qui, quod auribus audiunt, ope-
 ribus implent. 30. Int. illa subtilia sacramenta, quę non possunt imperfecti capere, committuntur A-
 postolis. Aug. f. Alc. cophinis seruilia implentur officia; cophini igitur Apostoli, & eorum imitato-
 res, qui licet in præsenti sint despiciabiles, spiritualium Sacramentorum diuitiis sunt interius refecti.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

33. *Grac. à cophin, ille, scilicet, Propheta promissus & expectatus, nempe Messias.*

qui venturus est in mundum. Iesus ergo cum cognouisset quia venturi essent ut raperent eum, & facerent eum Regem, fugit iterum in montem ipse solus. Ut autem factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. Et cum ascendissent nauim, venerunt trans mare in Capharnaum. & tenebrae iam factae erant: & non venerat ad eos Iesus. Mare autem, vento magno flante, exurgebat. Cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident Iesum ambulante[m] supra mare, & proximum naui fieri, & timuerunt. Ille autem dicit eis:

SENS. LIT. IN CAP. VI.

34. scilicet, magnae salutis mundo praeco futurus. Chry. Prophetam quemdam principalem expectabant; & ideo in Graeco Prophetae hic additur articulus. 35. Int. pro miraculo panum, volentes sub hoc esse, sub quo non videbantur egere. Chry. quanta est gula vis, nec illis iam de sabbathi transgressionem cura est, nec pro Deo zelant amplius, omnia remota sunt ventre repleto, etiam apud eos Prophetia erat, & regem esse volebant: fugit autem Christus, docens nos mundanas contemnere dignitatem, potentem ad tuendum. 36. Beda. ascendit celeriter. Aug. de con. Euang. non repugnat quod Matthaeus dicit: Ascendit solus orare, nec enim causae orandi, contraria causa fugiendi, quandoquidem Dominus hinc docet, hanc esse nobis magnam causam orandi, quando est causa fugiendi. Idem in Iohan. Rex erat Christus, sed non qui ab hominibus fieret, sed qui eis regnum daret. Int. fugit nunc, qui post occurrit crucifixoribus. 38. Int. a quo descenderat pascere turbas. 39. Aug. de conf. Euang. recapitulando dixit Iohannes, postea factum a discipulis, quod iam Iesus iusserat (ut est apud Matthaeum) antequam fugisset in montem. 40. Int. summam proponit, quod postea explicabit. Aug. g. Chry. veniebant eo, existimantes se illic eum inuenturos. 42. Int. exponit quid veniendo contingerit. 49. Chry. dimiserat, maiorem amorem excitans, apparet vero suam ostendens virtutem. Theoph. non in principio periculi additit, sed in fine; permittit enim nos in mediis esse periculis, ut certantes probatores fiamus, & ad ipsum solum recurramus, qui potens est liberare, & liberat cum intellectus humanus sibi providere non potest.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

38. Int. docens prospera mundi fugere, & contra ea orare. Aug. fugiendo significauit non potuisse eius altitudinem intelligi. 39. Glo. sero mundi est post Christi ascensionem, in quo discipuli descendunt ad labores mundi, & regunt nauem, id est Ecclesiam. 41. Int. merito tenebrae sunt, quia lux nondum venerat. Aug. quantum accedit finis mundi, crescunt errores & iniquitas. Lux charitas est, secundi illud: Qui odit fratrem suum, in tenebris est; ipsi fluctus nauem turbantes, & tempestates, & venti, clamores sunt maledicorum, inde charitas refrigescit, augentur fluctus, & nauis turbatur, sed nec mergitur, nec impeditur quo minus promoueat. 43. Int. i. mundus. 44. Int. i. omni genere tentationum. 45. Int. f. aduersus Ecclesiam. 46. Int. non desistebant pro aduersis, quia qui perseuerauerit usque in finem, saluus erit. Beda. nauicula haec non torpentes vehit, sed fortiter remigantes. in Ecclesia enim non desideriosi & molles, sed fortes, & in bonis operibus perseuerantes, ad aeternae salutis portum perueniunt. 47. Aug. quinquarius numerus ad legem pertinet, quinque enim libri Moysi: legem ergo significat numerus viginti quinque; quinques enim quinque, viginti quinque: sed Legi antequam Euangelium veniret, deerat perfectio, quae in seario numero comprehenditur: quinque ergo per sex multiplicentur, ut lex per Euangelium impleatur, sicutque triginta. Ad eos igitur qui legem implent, veniunt Iesus calcans fluctus. i. tumores mundi sub pedibus habens, & altitudines premeus, & tamen tantae sunt tribulationes, ut etiam ipsi qui credunt in Iesum, expauescant, ne deficiant. 49. Int. non in seipsis confidentes. Glo. adhuc hodie multi in Ecclesia cum audiunt sibi persuaderi, ut praesentia & caduca pro aeternis dimittant, timent, & se deceptos credunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

34. i. de quo praedictum, esse venturum, seu qui venturus erat. 36. Graec. ἀνέστη, secessit, seu subleuauit se, forte se faciendo inuisibilem, itaque nemo secutus. g. sed prius, ut alij Euangelista dicunt, in berisaida. 47. adeoque, maiorem partem lacus, est enim quadraginta stadiorum latitudo, stadium autem octaua pars miliarij longitudo vero centum.

Ego sum, nolite timere. Voluerunt ergo eum accipere in nauim:& statim nauis fuit ad terram in quam ibant. Altera die, turba quæ stabat trans mare, vidit quia naucula alia non erat ibi, nisi vna, & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent: alie verò superuenerunt naues à Tyberiade, iuxta locum vbi manducauerant panem, gratias agentes Deo. Cùm ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in nauculas, & venerunt Capharnaum, quærentes Iesum. Et cùm inuenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti? Respondit ei Iesus, & dixit, Amen, amen dico vobis, quæritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis. Operamini

SENS. LIT. IN CAP. VI.

50. Beda. Non dixit, ego sum Iesus, facile enim poterant ex voce cognoscere. 52. Int. agnoscentes. 53. Chry. noluit nauim ascendere, vt maius miraculū fieret. 54. Chry. tranquillam præbuit eis nauigationem. 56. Int. vnde venerant discipuli. 57. Int. in præcedente vespera. 58. Chry. dedit Dominus turbæ suspicari, quòd suprà mare ambulasset. Aug. insinuatum est illis tam magnum miraculum. 59. Int. illam. 60. Int. quibus ipsæ turbæ transportarentur. Aug. 61. Aug. & adhuc ibidem erant. 62. Int. quia naues habent. 63. Int. qui non intrauerat nauim. 64. Int. qui intrauerant nauim. 65. Int. quæ venerant à Tyberiade. 66. Chry. non interrogant qualiter pertransierit, nec curant miraculum addiscere, nisi, quando, pro qualiter positum sit, considerata verò instabilis istorum mens; qui enim dicebant, hic est Propheta, & Regem facere volebant, inuenientes eum, nihil tale moliuntur. 67. Int. quia nauem non intraisti. 68. Int. non ad quæstionem, sed ad intentionem. Aug. quorum satiauit panibus ventrem, satiat sermonibus mentem. Alc. qui dedit exemplum fugiendæ laudis, & terreni imperij, dat exemplum doctoribus insistendi prædicationi. Chry. redarguendo respondit. blandientibus mansuetudo, & lenitas non semper vtilis, sed stimulo aliquando opus est ad desides. 69. Int. quibus portuistis me cognoscere. 70. Int. i. non propter spiritum, sed propter carnem, ne oporteat vos laborare. Aug. multi non quærunt Iesum, nisi vt illis beneficiat, vix quæritur Iesus propter Iesum. 71. Int. operibus meremini. Chry. post reprehensionem doctrinam adiungit, q. d. vos escam exquiritis temporalem, ego autem corpora vestra nutui, vt per hoc exquireretis escam, quæ tribuit vitam æternam: est autem operari cibum qui perit, affici secularibus rebus.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

50. Glo. timentes ne deficiant, consolatur Iesus, dicens, Ego sum. 51. Theoph. cùm homines, vel demones nos per timorem nituntur mouere, audiamus Christum dicentem, Ego sum. i. semper exto, & sicut Deus permaneo, & nūquam pertranseo, nolite timere. 53. Int. de fluctu ad soliditatem portus, quæ est in æterna pace. 54. Theoph. Si Christum in naucula nostra. i. corde suscepimus, statim inueniemur in terra ad quam ire volumus. i. cælo. 55. Alc. altera die. i. post ascensionem Christi turba stans in bonis operibus, nō in terrenis voluptatibus iacens, expectat, vt veniat ad eos Iesus, nauis vna, vna Ecclesia: alie autem quæ superueniunt, hæreticorum conuenticula, qui sua quærunt, non quæ Christi: vnde eis dicitur, quæritis me, quia manducastis ex panibus. h. Beda. significantur illi, qui cognoscentes errores hæreticorum, relinquunt eos, & ad veram fidem veniunt. 70. Greg. 23. Mor. c. 77. per horum personam detestatur dominus eos qui in sacris ordinibus non virtutum merita, sed vitæ præsentis subsidia quærunt. Beda. qui in oratione non quærunt æterna, sed temporalia, Iesum non propter Iesum, sed propter aliud quærunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

54. eo scilicet in nauim suscepto. 55. Græc. ἑπ' αὐτῶν, posttridie. 69. q. ex illis persuasus quis sim, loquitur verò ad carnales. 71. id est, operando quærite seu date operam vt quærat is & paretis: sic Paulus, vestrā salutem operamini.

non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. Hunc enim Pater signavit Deus. Dixerunt ergo ad eum, Quid faciemus ut operemur opera Dei? Respondit Iesus, & dixit eis: Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille. Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signū, ut videamus, & credamus tibi? quid operaris? Patres nostri manducaverūt manna in deserto, sicut scriptū est: Panem de cælo dedit eis manducare. Dixit ergo eis Iesus: Amen amen dico vobis, non Moyses dedit vobis panē de cælo: sed Pater meus dat vobis panē de cælo verum.

SENS. LIT. IN CAP. VI.

72. Int. non panes, ut prius. 73. Int. f. Verbum quo vivunt Angeli. Aug. quasi dicat, quærite me propter me; seipsum enim cibum istum insinuat, ut in sequentibus patet. 74. Int. nullus alius; ipse enim & per sacerdotes vobis dat. Aug. sicut Samaritanæ dixerat, si scires qui perit a te bibere, &c. & daret tibi, &c. ita dicit, quem Filius hominis, &c. Alc. Sacerdos dispensator est huius cibi, non author. 75. Int. verē Filius hominis vobis dabit; hunc enim, &c. Alc. quasi dicat, iste Filius hominis, est etiam Dei Filius; itaque nolite contemnere quia Filius hominis sum. 76. Int. præ consortibus suis. Alc. signavit, est signum ponere; signavit autem Pater, id est, proprium aliquid dedit, ut per me liberaretur humanum genus. Gl. proprio signo a cæteris discrevit. Chry. i. in hoc misit, ut hanc vobis escā ferret, vel signavit, id est, revelavit per suum testimonium. Hil. 8. de Trin. signaculorum natura est, ut omne in se imperfectum ad exhibitionem eum inducere volentes. 79. Theoph. ob communem utilitatem, illis enim videbat nō profuturum. 80. Int. non hominis, ne quis hoc se putet habere nisi a Deo. Aug. non dixit, hoc est opus vestrum, sed Dei, ut qui gloriatur, in Domino gloriatur. 81. August. credere in eum, est manducare cibum qui permanet in vitam æternam. ut quid paras dentem, & ventrem: crede, & manducasti. 82. Aug. non dicit ei, sed in eum, etiam dæmones credebāt ei, non autem in eum, & nos Pauli incorporati, ipsa est fides quam a nobis exigit Deus, quæ per dilectionem operatur, itaque noluit discernere ab opere fidem, sed ipsum dixit esse opus Dei. 83. Chry. quā irrationaliter, quasi nullo signo facto ita loquuntur, nec verō Domino signi electionem permittunt, sed tale postulant, quale in eorum patrum tempore factum est. 84. Glo. quia ad fidem eos inuiritabat, quærent signa quibus inducantur ad credendum, unde Apostolus: Iudæi signa quærunt, isti quasi pro minimo habebant quod Christus fecerat de panibus hordeaceis, cum Moyses de cælo panē dedisset. 85. Int. illud. 86. Int. hinc aperte ostendunt se comparare miraculum Moysi, miraculo Christi, quasi minori. Chry. multis signis factis in Ægypto, & mari rubro, & in deserto, huius meminerunt, quod ex gula valde concupiscebant. Aug. q. d. nobis promittis cibum qui non perit, & tamen non talia operaris qualia Moyses, qui non panes hordeaceos dedit, sed manna de cælo. 87. Int. q. d. non paruum quid est manna, quod Psal. cisse, sed non erat horum verborum tempus: vnum id volebat, eos ad escam spirituales inducere. 89. Int. etsi de aëre, non tamen illum de quo vivunt Angeli. Chry. de cælo quidem dicitur manna, si eat & volucres cæli dicuntur, & innotuit de cælo Dominus. 90. Int. i. verbum quod versum in lac dum descendit in carnem. Gl. Angeli purum verbum, solidum cibum comedunt, nos in lac versum, nisi enim incarnaretur, a nobis non gustaretur. 91. Chry. manna, figura erat, non veritas. Aug. quasi dicit, illud manna cibum hunc significabat, signa dilexistis, quod significatur continentis. Theoph. principale significatum per manna, est Christus, de quo cuilibet quærere contingit, quid est hoc: quomodo Dei Filius, Filius hominis: quomodo ex duabus naturis vna persona?

ADDITION. AUCT. IN CAP. VI.

72. pro. non solum cibum, sed non precipio studio. 76. Græc. ἐσθῆς, i. v. sigillavit, quasi dicat, confrimavit & declaravit Filium suum vel a sigillo apposito voce de cælo, & miraculis. 78. pro. quid facere debemus seu possumus. l. pro. Deo gratia. Heb. 81. filios enim fundamentum venerationis operum. p. Chal. daica vox est. Heb. Man. dixerunt enim in Mambri, pro. Mambri quid hoc. s. est. Exod. 16. 89. illud, & credidistis, qualem ego dabo. 91. non figuratum & imperfectum.

Panis enim verus est, qui de caelo descendit, & dat vitam mundo. Dixerunt ergo ad eum, Domine, semper da nobis panem hunc. Dixit autem eis Iesus: Ego sum panis vitae, qui venit ad me, non esuriet; & qui credit in me, non sitiet in æternum. Sed dixi vobis, quia & vidistis me, & non creditis. Omne quod dat mihi Pater, ad me venit: & eum qui venit ad me, non eiciam foras: quia descendi de caelo non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me. Hæc est enim voluntas eius qui misit me, Patris: ut omne quod dedit mihi, non perdam ex eo,

SENS. LIT. IN CAP. VI.

92. Int. cor iustificans. 93. Int. dum homo fit. 94. Int. quod non manna. 95. Beda. i. mundi habitatoribus. Chry. non ludæis solum, sed orbi terrarum. Alc. qui per assumptam humanitatem descendit de caelo, per assumptam diuinitatem dat vitam mundo. Theoph. sicut panis de terra naturam carnis conseruat, sic Christus animam viuificat per Spiritus operationem. 96. Chry. adhuc humi recumbentes, & ventrem implere cupientes. 97. Aug. sicut Samaritana carere indigentia volens, dixit, Domine, da mihi, &c. sic isti, Da nobis panem qui reficiat, & non deficiat. 98. Chry. mysteriorum traditionem inducent. Glo. ad se reuocans, & quem panem dixerit, euidentiùs aperiens. 99. Chry. de diuinitate loquitur, in fine autem de corpore suo dicit, Panem quem ego dabo, caro mea est. 100. Glo. igne Spiritus sancti in clybano vteri virginalis coctus, & formatus, & mundo ad pellendam famem donatus. 101. Theoph. non dixit nutrimenti, sed vitæ, viuificati enim sumus per Christum; est autem panis non consueta vitæ, sed æternæ. 102. Int. hoc est, qui credit in me, & comedit me. 103. Int. idem est, non sitire, utroque enim significatur æterna satietas. Aug. 104. Glo. q. d. non dixi hoc quod vos sciam hoc pane satiandos, sed ad improprium vestræ infidelitatis, quia videtis, & non creditis. 105. Chry. s. per signa, & testimonia Scripturarum, de quibus supra dixerat, Illa sunt quæ testimonium perhibent de me. 106. Int. q. d. Si vos non creditis, non ideo inutiliter veni, non ideo alios perdo, sed venientes recipio. Aug. absolute dicit, omne, ut fideliū plenitudinem ostendat. 107. Aug. per occultam inspirationem faciens in me credere. Chry. non est res fortuita credere in Christum, nec humanis cogitationibus perficitur, sed superna reuelatione indiget; est tamen etiam opus adhibere propriam voluntatem ad credendum. n. Chry. tangit incredulitatem eorum, ostendens qui ei non credit, voluntatem Patris transgredi. Paulus verò dicit, Filium tradere Patri, cum tradiderit (inqui) regnum Deo & Patri, per Filium enim ad Patrem adducimur; sed & de Patre dictum est, per quem vocati estis in societatem Filij eius. 108. Int. id est, per fidem mihi vnitur. 109. Int. spassibus fidei, & bonæ operationis. Alc. 110. Alcui. i. in secreto puræ cōscientiæ mecum morabitur, & tandem recipiā eum in æternam beatitudinem. Aug. illud intus vnde non eicitur foras, est magnum penetrale, dulce secretum sine tadio, & amaritudine malarum cogitationum, & sine interpellatione tentationum, & dolorum, de quo dicitur, Intra in gaudiū Domini tui. 111. Int. factus sum homo, ut humilem Deum sequatur ille, quē pūdet sequi humilem hominem. Aug. superbia eieci sumus, humilitate regredimur. Ut causa omniū morborū curaretur, s. superbia, descendit, & humilis factus est Filius Dei. quid superbis homo? Filius Dei propter te humilis factus est: pūderet te fortasse imitari humilē hominē, saltē imitare humilem Deum. 112. Aug. hæc est cōmendatio humilitatis: superbia facit voluntatē suā, humilitas voluntatē Dei: humilis veni humilitatē docere, qui ad me venit humilis fit, ideo non eicietur foras. 113. Int. s. Dei Patris. Hil. 3. de Trinit. Obedientiam suam sub effectu paternæ voluntatis ostendit. 114. Chry. ne quis suspicetur aliam suam, & aliam Patris voluntatē, hoc subiungit: nec enim aliud venit acturus, quā quod Pater vult. 115. Aug. non est voluntas Patris ut pereat vnus de pusillis. Idem de correptione & gratia. cap. 9. Qui in Dei prouidentissima dispositione præfati, prædestinati, vocati, iustificati, glorificati sunt, etiam nondum nati, iam filij Dei sunt, & omnino perire non possunt. Ab illo ergo datur etiam perseverantia in bono vsque in finem; qui enim non perseverauerint, peribunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

95. toti, vel electis per mundum dispersis. 97. carnaliter intellexerant, vt Samaritana de aqua dicta. 101. i. vnusquisq. 103. s. in altera vita: nec verò hic aliud quidquam magnopere desiderabis. 104. scilicet, aliās. 105. s. facientem per ea quæ credere deberetis. 107. scilicet, prædestinando & vocando. 110. id est, mea cura non destituam. 114. pro, Hæc est autem, contra inf. Hæc est autem, pro, Hæc est enim. o. pro, nihil ex eo quod dedit mihi perdam. Heb.

sed resuscitem illud in nouissimo die. Hac est autem voluntas Patris mei, qui misit me: vt omnis qui videt Filium, & credit in eum, habeat vitam æternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Murmurabant ergo Iudæi de illo, quia dixisset, Ego sum panis viuus qui de celo descendi: & dicebant: Nonne hic est filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem & matrem? Quomodo ergo dicit hic: Quia de celo descendi? Respondit ergo Iesus, & dixit eis: Nolite murmurare in inuicem: nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui me misit, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Est scriptum in Prophetis: Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis qui audiuit à Patre,

SENS. LIT. IN CAP. VI.

116. Chry. sæpè resurrectionem inducit, vt aliam expectent vitam. 117. Int. per me mediatorẽ vult Pater dare credentibus vtamque vitam. 118. Aug. non dixit, & in Patrem, vt suprà; hoc enim est credere in Filium, quod & in Patrem. 119. Int. credendo in eum, & transeundo in vitam. Aug. 121. Chry. non sunt turbati vsquequod diffisi sunt se potituros cibo carnali: non contradicebant autem manifeste, quia recens erat signum. 122. Chry. videbantur quidẽ de hoc turbari, reuera autem turbationis causa erat quam diximus. 123. Int. ignominiosè indignantes, & eius opprobria quærẽtes, in humilitate generationis eius offendunt. Chry. nondum eius mirabilem generationem sciebant. 124. Int. s. Christi. 125. Int. sed non caelestem. 126. Int. quem nihil latet, qui abscondita cordium intuetur. 127. Chry. non dixit, non sum filius Ioseph; non enim poterant illum mirabile partum audire. t. Glo. quasi non sum panis qui de celo descendi, quia verè sum: sed nemo potest venire ad me, nisi à Patre attractus. ideo vos non creditis me esse panem, quia non estis tracti. 128. Aug. q. d. scio quare non esuritis istum panem. 129. Int. credere in me, nisi gratia cum præuenerit, nisi Pater ei reuelauerit, quæ reuelatio, est attractio. 130. Aug. magna gratiæ commendatio, nemo venit nisi tractus: quem trahat, & quem non trahat; quare illum trahat, & illũ non trahat, noli velle iudicare, si non vis errare: si non traheris, ora vt traharis. Non inuiti trahimur, nec enim inuiti credimus, sed voluntate trahimur; & si Poetæ dicere liueritate, iustitia, sempiterna vita, quod totum Christus est: & si trahunt quæ inter delicias terrenas reuelatur amantibus, quãto magis Christus à Patre reuelatus? Quid enim fortius desiderat anima quàm veritatem? Idem de quæst. no. & vet. Test. q. 79. Trahit Pater ad Filium per opera quæ facit per illum. Chry. non significat Christus nihil in nobis positum esse, sed multam parti oppugnationem, & diuino auxilio indigere. Glo. reuelat Pater, & trahit per Filium, ideo alibi dicitur nemo cognoscere Patrẽ, nisi per Filium. 132. Aug. q. d. saturabitur. Chry. ostendit æqualitatem virtutis cum Patre. Gloss. q. d. Ego æqualis Patri faciẽ cum videre quod credit, manducare quod esurit; habere, quod amauit. 133. Chry. ostendit modum secundum quem Pater trahit. 134. Bed. omnes Prophetæ vno eodẽque spiritu repleti, licet diuersa prophetauerunt, tamen ad idem tendebat. 135. Aug. de prædest. Sanct. c. 8. Solemus dicere de aliquo literarum magistro, omnes iste hic literas docet, non quia omnes discunt, sed quia nemo nisi ab illo illic discit: ita Deus docet omnes ad Christũ venire, non quia omnes veniunt, sed quia nemo aliter venit. Chry. omnes pro pluribus posuit, vel omnes qui volunt. Aug. omnes regni illius homines docibiles erunt Dei, non ab hominibus audient; & si hic ab hominibus audiunt, tamen quod dignitatem quam oporteat à Deo addiscere? 138. Aug. de prædest. Sanct. c. 8. omnes autem docibiles Dei veniunt ad Filium. 139. Int. quod est trahi à Patre. Aug. trahit Pater docendo veritatem, non inuadendo necessitatem, Filius vidit quisquam. Idem de prædest. Sanct. Cum Pater docet, ibi & Filius est: est enim Verbum eius per quod Pater docet, est & Spiritus sanctus; inseparabilia enim opera Trinitatis; sed hoc Patri tribuitur, quia de ipso procedit Filius, & Spiritus sanctus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

q. s. me hominem factum. r. pro, nam. Hebræi & pro. i. sic etiã inf. vel resuscitabo, pro, resuscitò. s. s. Christo, vel sermone. 130. s. s. acriter. s. mentem mouendo, quod inf. dicitur datum à Patre. 134. præsertim Isa. 54. Jer. 31. 135. s. e. clef. filij, vt patet ex Isa. 136. Gra. id est & fr̃s, docibiles Dei, s. u. docti à Deo.

& didicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is qui est à Deo: hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam aeternam. Ego sum panis vitae. Patres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt: Hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducauerit, non moriatur. Ego sum panis viuus qui de caelo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in aeternum: & panis quem ego dabo, caro mea est, pro mundi vita. Litigabant ergo Iudaei ad inuicem, dicentes: quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis, Nisi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis

SENS. LIT. IN CAP. VI.

140. Aug. de praedest. Sanct. cap. 8. & seq. ergo qui non venit, non audit à Patre, nec didicit. Gratia quae occultè humanis cordibus diuina largitate tribuitur, à nullo corde duro respuitur, ideo quippe tribuitur, ut cordis duritia primitus auferatur; non omnes quidem Deus docet, sed quos docet, misericordia docet, quos non docet, iudicio non docet. 141. Aug. q. d. ne fortè dicatis, numquam vidimus Patrem, quomodo ab eo discere poterimus? ego illum noui, ab ipso sum, à me ipso audite. 142. Glo. i. nouit. 143. q. d. habet me; vita enim aeterna est verbum. 144. Int. pro, quia ego. 145. Int. qui pascio donec pastos iungam vitae. 146. Chry. vitam nostram sustentat, & praesentem & futuram. 147. Aug. hoc subiungit, quia de manna superbiebant. 148. Aug. murmuratores illi, ut vos. 149. Chry. indicat non diu datum esse manna, nec in terra promissionis. 150. Int. non morte carnali communi cum Moyse & aliis, sed morte spirituali. Aug. mortui sunt, quia quod non videbant, non credebant, nec intelligebant. 152. Int. quem manna significauit. Aug. itaque Apostolus, Omnes eandem escam spirituales manducauerunt. 153. Int. intus in corde intelligendo, & amando. 154. Aug. morimur quidè & nos corpore ut illi, sed illi etiam spiritualiter mortui sunt, nisi qui cibum visibilem spiritualiter intelligebant, & gustabant, ut Moyses, & multi qui Domino placuerunt, & nunc multi de altari accipiunt, & accipiendo, moriuntur. Iudicium, inquit Apostolus, sibi manducat & bibit. 155. Theoph. per hoc descendit quod est incarnatus. Aug. de caelo descendit & manna, sed umbra erat, iste veritas est. 156. Int. non tantum in praesenti per iustitiam. Alc. 157. Aug. ostendit se panem non tantum secundum diuinitatem, sed etiam secundum humanitatem. a. a. Theoph. dicens, dabo, potestatem suam ostendit, seque voluntarie crucifixum, se enim tradidit. Beda. hunc panem dedit, quando mysterium corporis, & sanguinis sui tradidit, & quando se Patri obtulit in cruce. 158. Theoph. non dixit figuram gerit carnis meae, sed caro mea est; panis enim qui in mysteriis à nobis sumitur, non solum gerit figuram carnis Christi, sed ipse est vera caro Christi: transmutatur enim panis in carnem Domini inenarrabilibus verbis per mysticam benedictionem; non videmus autem carnem, ne nos in assumptione horror inuadat. Aug. norit fideles corpus Christi, qui vult viuere, accedat, credat, incorporetur, ut viuificetur: fiat portus Christi, qui vult viuere de Spiritu Christi. 159. Beda. i. hominum. 160. Theoph. intellige resurrectionem; hac enim toti generi humano mors Domini minitruit, vel vitam, quae in sanctificatione, & beatificatione consistit: & quamuis non omnes sanctificentur, tamen quantum est in Domino, totus mundus sanctificatur; tradidit enim se pro mundo. 161. Aug. quia panem concordiae non intelligebant, qui hunc panem manducant, non litigant ad inuicem; per hunc enim habitare facit vnanimis in domo. 162. Beda. putabant Dominum particularem carnem suam diuisurum, & ad manducandum daturum. 163. Int. q. d. etsi ignoretis quis modus sit dandi, vel manducandi, tamen nisi, &c. August. & Chry. quia dicebant esse impossibile carnem suam dare ad manducandum, ostendit esse valde necessarium. 164. Int. sine hac, vita potest haberi temporalis, sed non aeterna.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

v. scatur. vel missus, loquitur autem de se. 150. q. d. illis manna non potuit vel corporis vitam perpetuam dare, hic autem panis & corpori & animae dat. x. pro significans, vel viuens vitam, quae passim viuificare. 159. Graec. quem ego dabo pro mundi vita. scilicet erat in mortem & in cibum. 161. scilicet verbis alteri antes super eis qua auferant. Alijs scilicet, necessitatibus, alijs defensionibus.

¹⁶⁵ vitam in vobis. ¹⁶⁶ Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, ¹⁶⁷ habet vitam ¹⁶⁸ æternam: & ego ¹⁶⁹ resuscitabo eum in nouissimo die. Caro enim mea verè est ¹⁷⁰ cibus, & ¹⁷¹ sanguis meus verè est ¹⁷² potus. ¹⁷³ Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, ¹⁷⁴ in me manet, & ego in illo. Sicut ¹⁷⁵ misit me viuens Pater, & ego ¹⁷⁶ vivo propter Patrem: & qui ¹⁷⁷ manducat me, & ipse ¹⁷⁸ viuet propter me. Hic est panis qui de cælo descendit. Nò ¹⁷⁹ sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui sunt. ¹⁸⁰ Qui manducat hunc panem, ¹⁸¹ viuet in æternum. Hæc dixit in synagoga, docens in Capharnaum.

SENS. LIT. IN CAP. VI.

¹⁶⁵. Int. ne autem de hac vita intelligerent, & inde litigarent, subdit, Qui manducat, &c. Aug. ¹⁶⁶. Beda. ne crederetur illis solis hoc dixisse, generalem sententiam intulit. ¹⁶⁷. Int. secundum spiritum, nec caro eius fraudabitur ea suo tempore. ¹⁶⁸. Theoph. non enim est puri hominis caro, sed Dei & hominis. Aug. 22. de ciu. Dei. c. 19. Quidam propter hoc quod dicitur hic promittunt baptizatis, qui participes sunt corporis Christi, liberatione ab æterno supplicio quomodolibet vixerint, sed contradicit eis Apostolus, dicens: Manifesta sunt opera carnis, &c. qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt; ille verò manducat corpus, & bibit sanguinem Christi, qui in eius est corporis vnitate, cuius Sacramentum fideles de altari sumere consueverunt. Non debent in perditis moribus esse securi, cuius per vitam iniquitatem ipsam vitæ iustitiam, quæ Christus est, deserunt, non enim dicendi sunt manducare corpus Christi, qui nec in membris computandi sunt Christi. Idem in Iohan. de Dominica mensa sumitur sacramentum quibuscum ad vitam, quibuscum ad exitium. Res verò sacramenti. i. vnitas corporis & sanguinis Christi omnibus est ad vitam, nulli ad exitium, qui eius particeps fuerit. Glo. qui comedit cum fide operante ex dilectione, comedit in vitam æternam, qui verò aliter, in mortem. ¹⁶⁹. Int. hoc dicit, ne quis putet manducantem non mori corpore. Aug. 170. Aug. vt interim tamen habeant vitam æternam secundum spiritum in requie, quæ sanctorum Spiritus suscipit. ¹⁷¹. Chry. id dicit, ne putent superiora esse ænigma, & parabolam, vel significat esse verum cibum, qui animam saluat. Aug. cum cibo & potu id appetant homines, vt non esuriant, neque sitiant, hoc veraciter nò præstat, nisi iste cibus & potus, qui eos à quibus sumitur immortales, & incorruptibiles facit. Hil. 6. de Trin. de veritate carnis non est relictus ambigendi locus. ¹⁷³. Chry. promiserat se manducantibus vitam æternam, id ergo confirmat. ¹⁷⁴. Aug. in quo id non est ad iudicium sibi sacramentum manducat, & bibit. ¹⁷⁵. Int. q. d. sicut ego homo vivo propter Patrem viuum cui vnior, sic qui me manducat, & mihi valet, viuet propter me. bb. Glo. me æqualem sibi misit. i. hominem fecit. ¹⁷⁶. Chry. Patrem sibi esse principium occultè insinuat. Aug. illud propter Patrem dictum est, quia ipse de illo est. Potest & accipi dictum, iuxta illud, Pater maior me est. q. d. vt ad Patrem, tanquam ad maiorem referam vitam meam, exinanitio mea fecit, in qua me misit: vt autem quisque viuat propter me, participatio carnis Christum habemus. Chry. viuet vita gloriosa. Aug. participatione Filij per vnitatem corporis eius, & sanguinis, efficiamur meliores. dd. Glo. f. Filius hominis. ¹⁷⁸. Aug. vt cum manducando viuamus. Theoph. non puri hominis carnem comedimus, quæ nihil posset proficere, sed Dei carnem, quæ idcirco viuificatiua est, vt ferrum ignitum ignis actum habet. Glo. idem ergo Filius hominis, & Filius Dei. ¹⁷⁹. Int. non sic morientur in anima, qui me cælestem panem dignè manducant. ¹⁸⁰. Aug. vt non viuant in æternum, nam temporaliter etiam morientur, qui Christum manducant. ¹⁸¹. Int. pro, sed qui. ¹⁸². Int. in me, qui sum vita. Chry. si fuit possibile sine messe, & frumento, & aliis huiusmodi quadraginta annis vitam illorum conseruare, multo magis cibo spirituali, cuius illæ erant figure, hoc fieri poterit. sæpe autem vitam promittit, quia nihil hominibus ita delectabile, simul etiam ostendit sententiam se mortis pro peccato latam soluere. ¹⁸³. Chry. docebat in synagoga, & templo, multitudinem volens attrahere, seque ostendere non esse Patri contrarium.

SENS. MYST. IN CAP. VI.

¹⁸⁴. Beda. Capharnaum, quæ interpretatur villa pulcherrima, significat mundum, Synagoga verò, Iudaicum populum, significatur ergo Dominum per incarnationis mysterium mundo apparentem, Iudaicum populum multa docuisse.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

¹⁷⁰. *sfelici resurrectione.* ¹⁷⁴. *santimè coniunctus.* cc. *pro, sic & qui Hebr.*

Multi ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt, Durus est hic sermo : & quis potest
 eum audire? Sciens autem Iesus apud semetipsum quia murmurarent de hoc discipuli
 eius, dixit eis: Hoc vos scandalizat? Si ergo videritis Filium hominis ascendentem vbi
 erat prius? Spiritus est qui viuificat, caro non prodest quidquam : verba quæ ego locu-
 tus sum vobis, spiritus & vita sunt: sed sunt quidam ex vobis qui non credunt. Sciebat
 enim ab initio Iesus qui essent credentes, & quis traditurus esset eum. Et dicebat, Pro-
 pterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum à Patre meo. Ex
 hoc multi discipulorum eius abierunt retro: & iam non

SENS. LIT. IN CAP. VI.

185. August. intelligentes Christum, carnem suam concisam velle distribuere in se credentibus.
 186. Int. quid ergo inimici? Aug. & Theoph. non intelligas hos qui verè erant discipuli, sed qui vide-
 bantur, & discipuli dicebantur, quia cum eo ut discipuli diu manebant. 187. Aug. apud se, ut ab illo nò
 audirentur, sed ille apud seipsum audiebat. 188. Int. sapiunt secundum carnem, & ideo mouentur.
 Chry. i. difficile suscepihilis. 189. Int. i. ei obedire. 190. Int. quem nihil later. 191. Int. quia sic dixe-
 rant ut ab illo non audiretur. Aug. 192. Chry. erat hoc Deitatis signum, occulte in medium proferre.
 193. Int. quod dixi de carne mea & sanguine. Alc. 194. Chry. sub. quid diceris? Aug. soluit quod illos
 commouerat. q. d. cum videritis me ascendentem in cælum integrum, tunc videbitis, nò eo quo putatis
 modo, me còcisum erogaturum corpus. 195. Int. quia verbum & homo vnus est Christus, dicitur in
 cælo esse, dñ in terra loquitur. Aug. hoc dicitur, ut intelligamus vnā personam esse Christum Deum
 & hominē, non duas, erat Filius Dei in terra in suscepta carne, Filius hominis in cælo in vnitate perso-
 næ. Theoph. non Christi corpus de cælo descendit, sed hoc dicitur, quia vnus & idē erat Filius Dei &
 hominis. 196. Int. f. Dei. 197. Chry. q. d. spiritualiter oportet de me dicta audire, qui carnaliter audit,
 nihil proficit. 198. Chry. non de carne sua dicit, sed de eo qui carnaliter accipiebat quæ dicebantur.
 199. Aug. nò prodest caro vt illi intellexerūt. f. quomodo in cadauere dilaniatur, aut in macello vé-
 ditur: si caro nihil prodesset, Verbum caro non fieret, vt habitaret in nobis. Idē 10. de ciuit. Dei, ca. 24.
 caro non per seipsam mundat, sed per verbum à quo suscepta est. ee. Glo. f. quibus dixi manducandū
 me esse, & manducantem manere in me, & me in ipso. 200. Int. spiritualiter intellecta viuificant, sed
 non eum qui carnaliter accipit, vnde subdit, sed sunt quidam, & c. Chry. i. spiritualia sunt, nihil habētia
 carnale. Aug. f. intellexisti spiritualiter, Spiritus & vita tibi sunt: si carnaliter, etiā Spiritus & vita sunt,
 sed tibi non sunt. 201. Chry. dicens quidam, discipulos excepit, suam verò diuinitatē ostendit, occulta
 reuelans. 202. Aug. causam dicit quare non intelligant, ait enim Propheta: Nisi credideritis, non in-
 telligetis. aduersarius radio lucis quo penetrandus est, non aduertit aciem, sed claudit mentem, credat
 & aperiat, & illuminabitur. 203. Theoph. ante constitutionem mundi omnia cognoscebat. 204. Int.
 f. Apostoli qui non sunt scandalizati. ff. Glo. f. Iudas, quem nec silet, nec apertè ostendit, vt omnes ti-
 meant, dum vnus perit. 205. Int. f. quidam non credunt. Chry. q. d. non me turbant, nec mouent, qui
 non credunt: noui quibus dedit Pater. Glo. causam, quare quidam non credunt, subdit. 206. Aug. ergo
 & credere datur nobis. Idem de prædest. Sanct. c. 9. hoc donum quibusdam datur, quibusdam non da-
 tur, non datur omnibus, nec vlla in eo est Dei iusta reprehensio, etiam si nullum liberaret, gratia enim
 est quòd isti qui liberentur: cur autem istum potius, quam illum liberet, inscrutabilia sunt iudicia eius,
 & inuestigabiles viæ eius. 207. Int. non pauci, qui videbantur, & non verè fuerant discipuli. 208. Int.
 non post Christum, sed post Sathanam. Aug. sic de quibusdam feminis dicit Apostolus quòd conuersæ
 sunt retro post Sathanam. Chry. quam habebant olim fidem perdiderunt. Aug. præcisi à corpore, vitam
 perdiderunt. Chry. oportebat istos non scandalizari, sed interrogare.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

199. f. per se sola. 200. f. spiritualiter intellecta vitam dant. 203. f. conuersationis cum discipulis, vel
 ab illo initio de quo in principio erat Verbum. f. ab æterno. ff. indicatur hic Iudas parum tunc credidisse.
 gg. f. tempore. 208. f. à Christo desierunt.

cum illo ambulabant. Dixit ergo Iesus ad duodecim, Numquid & vos vultis abire? Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes; & nos credimus, & cognovimus quia tu es Christus Filius Dei. Respondit ei Iesus: Nonne ego vos duodecim elegi, & ex vobis vnus diabolus est? Dicebat autem de Iuda Simonis Icarioris: hic enim erat traditurus eum, cum esset vnus ex duodecim.

SENS. LIT. IN CAP. VI.

209. Int. vt præcisi non iam cum illo erant. Aug. factum hoc fortè ad consolationem nostram; contingit enim aliquando vt homo dicat verum, & quod dicit non capiatur, sed qui audiunt scandalizentur, & discedant. 210. Beda. sciebat quidem, an qui remanserant, vellent abire, sed interrogauit, vt eorum fides monstraretur, & aliis imitanda proponeretur. 211. Chry. si eos laudasset, passi essent aliquid humanum, existimantes se gratiam Christo facere, eum non relinquendo; non dixit verò, abire, hoc enim esset eos expellere, sed interrogat an velint abire, auferens eis vim, & necessitatem. 212. Int. vnus pro omnibus. Chry. pro toto responder collegio. 213. Int. similis tibi cum non sit. 214. Aug. quasi dicat, repellis nos à te, da nobis alterum te: ad quem ibimus, si te relinquimus? 215. Chry. multæ amicitie verbum, honorabilior enim illis Christus quam patres & matres. 216. Int. non est à te eundem, quia verba, &c. 217. Int. in ministracione corporis & sanguinis tui promittis vitam. Chry. ostendit se recordari illorum Christi verborum, Resuscitabo eum, & habebit vitam æternam. 218. Int. prius est credere, & post cognoscere. Aug. si prius cognoscere, deinde credere vellemus, nec cognosceremus, nec credere valeremus. 219. Int. id est, quia tu es vita æterna, & ideo in carne, & sanguine tuo, non das nisi quod es. Aug. 220. Chry. quia Petrus dixerat, nos credimus, excipit Dominus de credentium collegio Iudam; quod autem dicit tale est, ne existimetis quòd quia secuti estis me, non redarguam malos. n. n. Aug. consecratus est duodenarius numerus eorum qui per quatuor cardines mundi trinitatem fuerant denunciaturi, non autem quia perit inde vnus, ideo illius numeri honor adeptus, in locum enim pereuntis alius subrogatus est. 221. Int. id est, vocaui, electione illa quate dignitate possumus saluari, & perire. Beda. ad aliud elegit vndecim, ad aliud vnum; illos, vt in Apostolica dignitate perseverarent; istum, vt per prodicionis eius officium salutem humani generis operaretur. Aug. Electus est iste de quo nolente & nesciente, magnum aliquid boni fieret; sicut enim iniqui male vtuntur bonis operibus Dei, sic è contrà Deus bene vtitur malis operibus hominum, malo Iudæ bene vsus est Dominus, tradi se pertulit, vt nos redimeret. 222. Greg. 13. Mor. cap. 17. Capitis nominatus, nec latere permittit, ne sine timore agat. 223. Chry. quare nunc discipuli nihil dicunt, vt postea: Numquid ego sum Domine? non dum Petrus audierat, Vade retrò me Sathana; itaque non timuit hic, adde quod non dixit, Vnus ex vobis me trader, sed diabolus est, quod illi non intelligebant, putantes malitiam solam vituperari. 224. Int. f. Filio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VI.

217. id est, æternam vitam conferentia iis qui suscipiunt. b. h. id est, certò persuasi sumus, vel re ipsa experti sumus. l. l. Græc. Dei viui, non vt idola, mortui. m. m. q. d. non ista est omnium vestrum de me sententia. 221. f. ad Apostolatam. 222. pro, diabolicus, seu diaboli minister, vel delator, seu calumniator, qui me est apud Principes delaturus.

CAPVT VII.

ROST hęc autem ambulabat Iesus in Galilęam, non enim volebat in Iudęam ambulare: quia querebant eum Iudęi interficere. Erat autem in proximo dies festus Iudęorum, Scenopęgia. Dixerunt autem ad eum fratres eius: Transi hinc, & vade in Iudęam, vt & discipuli tui videant opera tua quę facis. Nemo quippe in occulto quid facit, & querit ipse in palam esse: si hęc facis, manifesta te ipsum mundo. Neque enim fratres eius credebant in eum. Dixit ergo eis Iesus:

SENS. LIT. IN CAP. VII.

1. **B**EDA. hęc verborum connexio talis est, vt intelligamus in medio multa fieri potuisse. 2. Int. non tamen timens, quia habet potestatem, sed infirmis dat exemplum. Aug. futurum erat vt aliquis fidelis Christi absconderet se ne a persecutoribus inueniretur, & ne illi pro crimine obiceretur laticulū, præcussit in capite quod in membro confirmaretur. Poterat quidem ambulare inter Iudęos, & non occidi, sed infirmitati nostrę præbebat exemplū, nostramque fragilitatem consolabatur. Chry. Fugiebat persecutores vt homo, eis apparebat vt Deus, vtrumque verē existens. Theoph. non lum. s. passionis tempus adueniret, itaque nolebat in medio inimicorum manere, ne magis eos ad odium incitaret. 3. Bēla. non solum illa regio quam tribus Iudęa, sed illa quam tribus Benjamin possidebat, Iudęa dicta est, quia reges ex tribu Iudęa. c. Aug. appellabatur dies festus cum non esset vnus, sed plures. Glo. septem erant, sed vna dicitur propter vnā festiuitatem. 5. Int. i. tabernaculorum constructio, siue dedicatio. Aug. faciebant tabernacula ad similitudinem tabernaculorum in quibus habitauerunt cum peregrinarentur in eremo. Glo. Septimo mense Iudęi habitabant in tabernaculis. Chry. ostendit Euang. ista se multum tempus prætermisisse: cum enim Dominus sedit in monte, erat propē dies Pasche. 6. Theoph. videntes eum non esse paratum ad ascendendum. 7. Aug. cum fratres audis, consanguineos intelligi, vt enim in sepulcro, vbi positum est corpus Domini, nec antē, nec post mortuum iacuit: sic vterus Marię nec antea nec postea quidquam mortale concepit. 8. Int. humanam gloriam querunt, & ideo non credunt in eum, vt ipse post eis dicit. 9. Int. vbi est principatus gentis, & ciuitas caput regni. Bēda. q. d. transi ad regiam urbem, vbi sunt principes, vt visis signis laudem consequaris ab eis. 10. Bēda. non enim omnes discipuli semper Dominum sequebantur, sed eorum multi in Iudęa erant. Theoph. non de duodecim dicunt, sed de aliis qui cum Christo conuersabantur. 11. Aug. opera Domini discipulos non latebant, sed istos latebant. 12. Aug. prouidentia carnis loquitur. Chry. est id formidinem inculcantium, & simul suspicantium quę fiebant, non verē facta esse. d. Chry. amorem glorię in eo notant. 13. Int. pro, si ergo. 14. Int. i. si verē facis, vel, quia hęc facis. 15. Aug. q. d. appare hominibus, vt laudari possis ab hominibus. 16. Aug. Christum consanguineum habere potuerunt, credere autem in eum ipsa propinquitate fastidierunt. Chry. Dignum est mirari Euangelistarum morem veritatis amicum, non enim verecundantur dicere, quę magistro videntur contumeliosa. 17. Int. corripiens cupidos glorię. Chry. mansuetē respondet, docens, non indignē ferendum, si nobis aliqui viles consilium dent.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

b. **G**LO. Frequenter Dominus in Galilęam ambulabat, vt eum imitari volentes, de vitiis ad virtutes transfigurare discant, vel vt illius temporis sancti de Iudęa ad gentes verbi Dei transitum expectarent.

ADDIT. AUCT. IN CAP. VII.

a. id est, versabatur, sic infra. 2. Graues quidam auctores legunt, non valebat, seu non poterat, vt Chry. Cyril. August. c. Gręc. uerū festum, durabat autem per septem dies. 5. Gręc. μέγα πύλον, à figendis tentoriis, seu tabernaculis. occlum enim tabernaculum, πύλον, seu πύλην, figo, construo, itaq; scribendum scenopęgia. 7. non erant hi Apostoli. 10. scilicet, qui in Iudęa sunt. d. sequegnum, singulare, sic Matth. 10. petens aliquid ab eo. e. id est, vult esse celebris. 13. pro, cum talia facias. 16. scilicet, vt par erat, sed nimis de eo humiliter sentiebant.

Tempus meum nondum aduenit, tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mundus odisse vos, me autem odit, quia ego testimonium perhibeo de illo, quia opera eius mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc, ego enim non ascendam ad diem festum istum: quia meum tempus nondum impletum est. Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum, non manifestè, sed quasi in occulto. Iudæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant, Vbi est ille? Et murmur multus erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alij autem dicebant, Non, sed seducit turbas.

SENS. LIT. IN CAP. VII.

18. Int. s. gloriæ, resurrectionis, & ascensionis, ad quam veniendū, impleta prius humilitate passionis. Beda. Est id referendum ad tēpus glorificationis. Aug. dabant illi consilium consequendæ gloriæ, sed Dominus voluit ad celsitudinem per humilitatem viam sternere. dicit ergo, tēpus meum, id est, gloriæ meæ, qua veniam in altitudine iudicaturus. Glo. non est nunc tempus meum; sed vestrū, quia non sum amator mundi, vt vos, sed accusator. 19. Int. s. gloriæ mundi, quam affectatis. Aug. cum nobis insultant amatores huius seculi, dicamus eis, tempus vestrum adest paratum, nostrū nondum aduenit: excelsa enim patria, humilis via; qui recusat viam, quid querit patriam? Chry. fortè eum Iudæis tradere volebant, ait ergo: tempus meum, id est crucis, & mortis nondum aduenit; vestrum autē semper est paratum: etsi enim sitis cum Iudæis semper, non vos interficient, vnde sequitur, Non potest, &c. 20. Int. pro, quia non. 21. Chry. q. d. intantum gloriā hominum nō quero, vt non prætermittam redarguere, etsi sciam ex hoc odium nasci, & mihi mortem intentari: indicat verò Iudæorum odium contra se ex publica redargutione cōcitatum, non ex sabbathi solutione. Theoph. contra formidinem de qua cum arguebant, hoc inducit, quòd eorum qui mundana sapiunt opera redarguat. 22. Int. sub. & ideo. Theoph. contra inanem gloriā de qua cum arguebant hoc inducit; si enim vanæ gloriæ passionē detineretur, eos secum retinuisset. 23. Int. s. vbi quæritis humanam gloriā, carnalia gaudia, non æterna. 24. Int. pro, verò. 25. Int. s. sicut vos quærens gloriā, quia tēpus gloriæ meæ nondum est, in quo erit mea festiuitas. Chry. id est, non ascendam modò vobiscum. 27. Aug. q. d. dies festus meus non diebus istis transit, sed permanet in æternum. 28. Chry. in futuro enim Pascha, crucifigendus erat. 29. Theoph. noluit in principio ascendere, vitans iram frēmētum Iudæorum. 30. Int. post non vbi illi. Aug. non gloriari tēporaliter, sed aliquid docere salubriter, & de festo æterno admonere cupiebat. Chry. ascendit non vt patiarer, sed vt erudiat. 31. Int. non quærens fauorem. Chry. poterat manifestè ascendere, & eorum inordinatū impetum cohibere, sed noluit, vt incarnatio certior esset, & vt disceremus, quid nos oporteat facere, qui non possumus persecutores cohibere. Glo. quod latuit, exemplum est vitandi malos, quod palam loquitur, & non tenetur, potestatis est. 32. Int. quia non inimicitia, nominatim vocare nolebāt. 34. Int. de hac cōtentione. s. quia quidam, &c. Aug. 35. Aug. dicunt & id modò de Christi seruis quicumque minuerit in aliqua gratia spiritali profectuali dicunt bonus est; alij non, sed seducit turbas; quod autem dictum est de Deo, valet ad consolationem de quocumque hoc dictum fuerit Christiano. Chry. turbæ dicebant bonum, principes verò & sacerdotes seductorem turbarum.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

29. Beda. carnalibus humanam gloriā quærentibus, Dominus manet in Galilæa. i. iis qui migrant de vitiis ad virtutes; postmodum verò ascendit, quia Christi membra non huius vitæ, sed æternæ gloriā querunt. occultè verò, quia omnis gloriæ eius ab intus. i. de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. 31. Aug. in die festo latebat, id est, membris peregrinantibus, ille enim est in tabernaculis, qui se in mundo intelligit peregrinum. Glo. Christus occultus ascendit in festiuitatem, quia in omnibus illis figuralibus latuit, qui modò est manifestus nobis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

18. i. ascendendi opportunitas. 20. s. ea ratione qua me odit. 25. Græc. nondum ascendo, & αὐτὸς ἐν αἰσῶνι. 28. i. aduenit. s. sicut solebat comitatus discipulis. 31. odium Iudæorum interficere volentium declinant. 33. per contemptum. 35. vox Sacerdotum, & Phariseorum. h. q. d. vulgus indoctum.

Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Iudaeorum. Iam autem die festo mediante, ascendit Iesus in templum, & docebat. Et mirabantur Iudaei, dicentes: Quomodo hic literas scit, cum non didicerit? Respondit eis, & dixit: Mea doctrina non est mea, sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere, cognoscet de doctrina, vtrum ex Deo sit, an ego à me ipso loquar. Qui à semetipso loquitur, gloriam propriam quarit: qui autem quarit gloriam eius qui misit eum, hic verax est, & iniustitia in illo non est. Nonne Moyses dedit vobis legem: & nemo ex vobis facit

SENS. LIT. IN CAP. VII.

36. Int. seorum qui dicebant, bonus est. Aug. seducit turbas, clarius sonabant; bonus est, pressius surrebant. 37. Int. sales execrabantur, & extra Synagogā faciebant. Chry. Principes corrupti, subditi verò sani quidē iudicio, sed non habebant libertatem dicendi, quod multitudo scit. 38. Int. s. quarta die festi. Aug. quantum datur intelligi, ipsam festiuitatē diebus pluribus celebrabant. 39. Int. maxime feruēte zelo Iudaeorum. Chry. Dominus tardatione sua auditores atēctiores facere volens, non in primis diebus ascēdit, sed circa solemnitate medium. 40. Int. sicut non manifestē ascendit, nō palam docet, sed quasi latenter. 41. Int. vtens auctoritate Scripturarū. Chry. qui primis diebus eū quāserunt, repente eum praesentem videntes, magis intendebant docenti; illi quidem, qui bonum dicebant, vt aliquid lucrarentur, qui autem malum, vt cōprehenderent. Theoph. in principio festi, his quae festi erant, magis attendebant, vnde postea Christū attentius audierunt. Aug. ille qui prius latebat, docebat, palam loquebatur, & non tenebatur. illud enim quod latebat, erat causa exēpli, hoc potestatis. 42. Int. omnes mirabantur, sed non omnes conuertebantur. Aug. ¶ Chry. tanta erat virtus docentis, vt qui dixerant, seducit turbas, trāsmutati mirārentur. 43. Chry. Admiratio, nequitia plena. 44. Aug. multi nouerant vbi natus, & quemadmodum fuerat educatus; numquam eum viderāt literas discen-tem, audiebant tamē de lege disputantē, & legis testimonia proferentem, quae nemo posset proferre nisi legisset, nemo legere, nisi literas didicisset. Chry. ex hoc debebant cognoscere non esse in eo scientiam hanc humanitus, sed diuinitus. 45. Int. admiratio, insinuanda veritatis et occasio. 46. Int. ecce quomodo scit literas. 47. Aug. quae est doctrina Patris, nisi verbū Patris, Christus ipse? & quid tam tuum est, quā tu? sed dixit doctrinā non suā, quia Patris est verbum, quid tam non tuum quā tu, si aliquis est quod es? breuiter ergo hoc significat, ego non sum à meipso. Chry. suam dicit, quia eā docet; non suā, quia Patris erat; sed & omnia Patris eius sunt, vehemēter autē sic ostēdit, sui & Patris vnā esse doctrinā, vt nō extimeret aliquid praeter Patrem dicere, vel agere. Aug. 1. de Trin. cap. 11. suā dicit secundum formā Dei, nō suā secundum formā hominis. 48. Aug. si quis illud parū intellexerit, audiat consilium hoc. 49. Int. i. credere in eum quē misit, quod alibi dicit opus Dei. i. quod Deo placet. Aug. ¶ Chry. q. d. auferte iram, & inuidiā, & odiū quod in me habetis, & nihil erit quod prohibear vos cognoscere, quoniam Dei verba sunt quae loquor. 50. Aug. cognoscere, est intelligere; ergo noli querere intelligere, vt credas, sed crede vt intelligas, quia nisi credideris, non intelliges. 51. Int. s. Antichristus. Glo. Antichristus nō est missus, sed venire permissus. Chry. aliud argumentū insolubile: qui enim propriā vult instituere doctrinā, non ob aliud hoc vult, quā vt gloriā acquirat. 52. Int. Non à Deo. 53. Int. non Dei, vnde Apostolus: Extollitur super omne quod dicitur Deus. n. Aug. qui quærit gloriam propriā, Antichristus est. o. Chry. homilia. de se dicit, vt credant quod non desiderat gloriam, neque principatum; simul etiam propter imbecillitatem audientium, & vt doceat homines nihil magnum de se dicere, sed semper humile. Glo. exemplū humilitatis tribuit, vt omnia bona Deo tribuamus. 54. Theoph. q. d. verax sum, quia doctrina mea continet veritatem. 55. Theoph. q. d. iniustitia in me non est, quia alterius gloriam non vsurpo. 56. Chry. duo criminabantur, alterū quod Patrem suum Deum diceret, ostendit ergo se aequalem Deo Patri, & eadem docere; alterum, quod sabbatum solueret, ad hoc ergo responderet. 57. Glo. q. d. gloriamini in lege, & contra legem, quae vetat occidere, quæritis me interficere. 58. Int. quia quæritis me interficere. Chry. q. d. Lex dicit, Non occides, vos autem occiditis. Aug. Si legem facerent, in ea Christum agnoscerent, & praesentem non occiderent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

1. Gre. τῆς πίστεως. i. libere, in defensionem. s. & laudem. 37. quibus Christū inuisus. 38. s. die quarto. m. i. scripturam legere, vel etiam interpretari. 44. apparere solum in Ierusalem solitas disci vbi Scribae. 46. q. d. quod doceo, non est à me primò, sed à Patre. 50. quippe sana mente, beneq. dispositus. 65. sanans. s. languidum in sabbatho. 66. pro, tumultuamini quasi sabbatum violari.

legem? ⁵⁹ Quid me ⁶⁰ quæritis interficere? Respondit ⁶¹ turba, & dixit: Dæmonium habes: ⁶² quis te ⁶³ quærit interficere? Respondit ⁶⁴ Iesus, & dixit eis: ⁶⁵ Vnum opus feci: & omnes ⁶⁶ miramini. Propterea ⁶⁷ Moyses dedit vobis ⁶⁸ circumcisionem: non quia ex Moysse est, sed ⁶⁹ ex patribus, & in sabbatho ⁷⁰ circumciditis hominem. Si ⁷¹ circumcisionem accipit homo ⁷² in sabbatho, vt non solvatur ⁷³ lex Moysi: mihi indignamini quia totum hominem ⁷⁴ sanum feci in sabbatho? Nolite iudicare secundum ⁷⁵ faciem: sed iustum iudicium iudicate. Dicebant ⁷⁶ ergo quidam ⁷⁷ ex Ierosolymis: Nonne hic est quem ⁷⁸ quærunť interficere? ⁷⁹ Ecce palam loquitur, & nihil ei dicunt. Numquid verè cognouerunt principes, quia ⁸⁰

SENS. LIT. IN CAP. VII.

59. Int. quæ causa est? Chry. q.d. etsi ego solui legem, sed salutis hominis causa, vos autem transgredimini ad malum. 60. Int. non pertinētia ad ordinem, sed ad perturbationem. Aug. 61. Int. hoc non dicerent, nisi dæmonium haberent. Aug. dicunt habere dæmonium, qui dæmone expellebat. 62. Int. negant quod facere volebant. 64. Int. non turbatus, vt illi, sed tranquillius, non reddens maledictum, pro maledicto. Aug. ¶ Beda. paritētia exemplum dat, vt cum nobis falsa obiciuntur, patierē feramus, & vera quæ possumus nō obiciamus, sed salutaria moneamus. 65. Aug. q.d. quid si opera mea omnia videretis? 66. Chry. turbamini, tumultuamini. p. Aug. q.d. bene factum est vt acciperetis à Moysse circumcisionem (quæ tamen non ex ipso est primo) conuincit enim vos ipse Moyses, secundum enim legem oportet aliquando in sabbatho circumcidere. 67. Int. quæ significat sanationē animæ & corporis, quam ego facio. Glo. ob tres causas data circumcisio, in signū fidei Abraham, ad distinctionem à cæteris nationibus, ad indicandum mentis castitatem obseruari debere. 68. s. incepta. 69. Int. quia Abraham prius acceperat à Deo. 70. Int. quo iubemini vacare, si occurrit octauus dies, iubemini circumcidere. Aug. pertinet circumcisio ad aliquod signaculum salutis, & non debēt homines vacare à salute. 71. Int. pro, si ergo. 72. Int. quæ ad salutem instituta est, q.d. si in signo veræ salutis non est violatio sabbathi. 73. Int. qui veram salutem operor. Glo. qui in lege gloriāmini, contra legem quæ me nunciat, de morte mea tractatis. 74. Chry. ostendit circumcisionem esse particularem sanitatem. s. solius animæ. 75. Int. curatus est vt sanus esset in corpore, & credidit vt sanus esset in mēte. Aug. 76. Aug. estis prohibiti seruilia opera facere sabbatho, numquid seruire est homines sanare in sabbatho? mādu-catis quidem, & bibitis sabbatho, quod pertinet ad salutem, per quod ostenditis opera salutis non esse die sabbathi omittēda. Glo. non est cōtra legē quod sanat in sabbatho Dominus sabbathi. 77. Chry. q.d. nō quia Moyses apud vos maiorem habet gloriam, quā ego, & à personarū dignitate sentētiā feratis, sed à rerum natura, hoc enim est iustē iudicare. 78. Aug. magni laboris est in hoc seculo non secundum faciem iudicare, sed rectum; non acceprando personas iudicium retinere. non est autem timendū ne personas accipiamus; cum homines diuerso modo pro suis gradibus honoramus. 79. Aug. apparebat potestas quæ antea putabatur timiditas; nōuerāt isti quā sēuitia querebatur, mirabātur quā potētia non timebatur. 80. Aug. nō plene intelligentes Christi potētiā, putauerūt esse principū sciētiā quod ei pepercerūt. Chry. miserabiles qui Deitatis signū vidētes maximū, quod. s. non teneretur ab his qui eū maximē quæsierāt, vt interficerēt, omnia tamen iudicio corruptorū principū permittēbant.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

74. Int. i. humanum genus totum innouo. Aug. Fortē illa circumcisio ipsum Dominum significabat. quid enim circumcisio, nisi carnis expoliatio? significauit ergo expoliationē à corde cupiditatū carnalium. itaque data in generationis mēbro; per vnum enim hominem peccatū introiuit in mundum. ideo autē quisque cum præputio nascitur, quia omnis cum vitio propaginis nascitur, & non munda-tur nisi per Christum, vnde & cultellis petrinis circumcidebant, petra Christum figurantes, octauo autem die ob resurrectionem Domini quæ nos circumcidit, id est, abstulit desideria carnalia.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

p. particula hæc Hebraico more non causam addit, sed auditorem excitat. q.d. aduerte itaque ne miremini. vi. de Ier. 30. & 32. vel pro, propterea quod, vt sit sensus, ideo sabbatho circumciditis, quia Moyses dedit legem de circumcisione faciēda octauo die. Græ. M. 78. i. ob id. s. quia Moyses, &c. vel propterea. s. miramini quod præcessit. 67. i. lege lata præcepit circumcidi. 68. pro, quāquā non ipse primus institutor. q. s. de circumcisione faciēda die octauo. 78. i. persona qualitatem. q.d. qui Moysi paritētia, ne me accusate.

hic est Christus? Sed hunc scimus unde sit: Christus autem cum venerit, nemo scit unde sit. Clamabat ergo Iesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & unde sim scitis: & à meipso non veni, sed est verus qui misit me, quem vos nescitis. Ego scio eum, & si dixero quia nescio eum, ero similis vobis, mendax: sed scio eum, quia ab ipso sum, & ipse me misit. Quærebant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Christus cum venerit numquid plura signa faciet, quam quæ hic facit? Audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo hæc: & miserunt Principes sacerdotum & Pharisei ministros ut apprehenderent Iesum. Dixit ergo eis Iesus, Adhuc modicum tempus vobiscum sum: & vado ad

SENS. LIT. IN CAP. VII.

81. Int. i. cuius filius sit. 82. Aug. orta erat hæc apud Iudeos opinio, quod nemo sciret unde sit, quia per Esaiam dictum est, Generationem eius quis enarrabit? prædixerant quidem Scripturæ secundum hominem unde esset, ac secundum Deum latebat impios, & quærebant pios, Christus ad utrumque respondit, & quod noscent, unde esset, & quod non noscent. 83. Aug. secundum carnem, erat enim à Nazareth, cuius etiam parentes noverant. 84. Aug. secundum diuinitatē. 85. Chry. reuelat, quæ in mente habebant, q. d. non sum de numero eorum qui sine causa venerunt, sed me misit qui verax est, & veracem misit. 86. Aug. q. d. unde sim nescitis. Hil. 6. de Trin. ignorari unde sit non potest, quidquid subsistit ex nihilo, non intelligit autem Filium natum, qui putat eum ex nihilo; & qui natum negat non confitetur Filium. 87. Aug. ostendit eis unde possint scire. q. d. à me quærite, ut sciatis eum. Patrem enim nemo nouit nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. Hil. 6. de Trin. Proprietas cognitionis est ex proprietate generationis. 88. Int. quod est impossibile. Chry. 89. Aug. quia Filius de Patre, quod autem me videris in carne, ipse me misit. 90. Chry. imitari dictis Christi, dixerat enim eos nescire, ipsi autem simulabant se scire. 91. Int. i. quia nondum volebat. Aug. non enim Dominus sub fato natus est, hoc enim nec de te credendum, quanto minus de illo per quem factus est? si tua hora voluntas est illius, illius hora quæ est nisi voluntas sua: non ergo horam dixit qua cogeretur mori, sed qua dignaretur occidi. Glo. non est necessitas fari, sed opportunitas voluntatis; voluit opportuno tempore nasci, præmissa longa serie præconum; similiter prædicato Euangelio, opportuno tempore mori. Chry. refrenabat quidem eorum furorem inuisibiliter, sed Euangelista hoc non dixit, humiliter locutus, ut Christus homo pareretur. 92. Int. prædicatione, & miraculis moti, simplices credunt, & verba, & facta Domini glorificant. Aug. humiles, & pauperes saluos faciebat Dominus, turba quædam suam agnitum cinxerat, & illius medicinam sine dilatione cognouit. 93. Chry. adhuc in his non erat sana fides, nec enim hoc dicerent, si firmiter credidissent hunc esse Christum. 94. Iar. q. d. non Aug. q. d. si duo non erunt, hic est Christus. 95. Aug. Medicum non solum non agnoscebant, sed etiam occidere cupiebant. Chry. maxime eos mordebat, quod turbæ Christum glorificabant, prætendebant autem solutionem sabbathi. 96. Chry. ipsi non audebant Christum capere, periculum timentes. 97. Aug. quia non poterant apprehendere nolentem, missi sunt ut audirent docentem. 98. Chry. q. d. quid festinatis me interficere? expectate paruum tempus. Aug. quod modò vultis facere, facturi estis, sed non modò, quia nolo; implere enim debeo dispensationem, & sic peruenire ad passionem. 99. Chry. per hoc studiosiorem turbam magis audiam faciebat ad audiendum, quasi paruo tempore reliquo, in quo possent doctrina potiri. 100. Chry. q. d. etsi me persequamini, non tamen cessabo salutaria docere, & monere. 101. Int. tunc. s. 102. Int. i. patiar, quia sponte patiar. Beda. q. d. reuertens ascendit ad Patrem, qui me incarnari præcipit. Chry. ostendit passionem suam voluntariam esse.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

82. pro, nemo sciet. r. s. quibus ortus parentibus, forte ob illud ab istis male intellectum, Generationem eius quis enarrabit? & ea que Mich. 5. & Psal. 109. dicuntur. s. pro, d. citi quod me sciatis, &c. at ego à Patre sum, &c. 85. i. promissi seruans. 86. s. me misisse, vel esse Patrem meum, denique cum sitis mali, non ut pareat, agnoscitis. 90. pro, cum ergo quærerent. r. s. tempus opportunum moriendi. v. q. d. cogitet qui adhuc expectat venturum, Num ille, &c. x. pro, ero. 101. pro, & postea alio.

103. ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰
 eum qui nō misit. ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸
 Quæretis me, & non inuenietis: & ubi ego sum, vos non potestis ve-
 nire. Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsos: Quod hic iturus est, quia nō inueniemus eum?
 numquid in dispersionem gentium iturus est, & docturus est gentes? Quis est hic ser-
 mo quem dixit, Quæretis me, & non inuenietis: & ubi sum ego, vos non potestis veni-
 re? In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus, & clamabat, dicens: Si quis
 sitit, veniat ad me, & bibat. Qui credit in me, sicut dicit Scriptura,

SENS. LIT. IN CAP. VII.

103. Int. per passionem ad eum vadit, à quo tamen non recessit. 104. Theoph. tamquam Patri sit de
 ipsis conquesturus. missum enim opprobriis afficientes, & mittere fecerunt iniuriam. Chry. hoc eos
 poterat terrere. 105. Int. s. post compuncti de scelere mortis meæ. Chry. dicit Lucas quod mulieres
 plangebant super eum, & probabile est multos alios hoc esse passos, & probabile dum ciuitas capere-
 tur, meminisse eos miraculorum Christi, & eius præsentiam quæsisse. Aug. quæsituri erant illum post
 resurrectionem compuncti, vnde multi dixerunt, quid faciemus? viderunt Christum suo scelere mo-
 rientem, & crediderunt in eum, suis sceleribus ignoscentem. 106. Int. s. fide, vel corporaliter.
 107. Int. quare? quia ubi, &c. 108. Int. incommutabilis cum Patre. 109. Aug. non dixit, ero: semper
 enim ibi erat, quod fuerat rediturus. erat Christus secundum carnem visibilem in terra, secundum inui-
 sibilem maiestatem, in celo & in terra. Glo. vnde alibi, Filius hominis qui est in celo. 110. Int. hunc
 s. Aug. tales tunc erant qui non possent, sic & Petro dixit, Non potes me sequi modò, sequeris autem
 postea. Chry. hæc induxit omnia, volens eos attrahere. s. modicum tempus relinqui, post recessum de-
 siderandum esse, non posse de cætero inueniri. 111. Int. more suo verba Domini caraliter intelli-
 gentes. 112. Int. non ad ipsum. 113. Int. id est, ad gentes, ad vana, & diuersa dispersas. Chrysostom.
 sic gentes vocabant, quæ vbiq; disseminatæ erant quasi exprobrantes, sed hoc opprobrium postea
 ipsi sustinuerunt. vbiq; enim dispersi sunt. Aug. Dixerat Dominus de sinu Patris, quod isti nullo mo-
 do intellexerunt: sed tamen occasione hac salutem nostram prædixerunt, quod iturus esset ad gentes
 non præsentia corporis, sed tamen pedibus suis: misit enim ad nos membra sua, & fecit nos membra
 sua. 114. Chry. non dixerunt lædere, sed docere, iam enim iram submiserant, & his quæ dicta erant,
 crediderant. neque enim si non credidissent, id inuicem quæsisissent, quis est hic sermo, &c.
 115. Glo. cum prophetaissent veritatem replicantes eandem questionem ostendunt se prophetaisse
 ex ignorantia. 116. Chry. cum essent recessuri domum, dat eis viaticum ad salutem, erat autem vl-
 tima & prima festiuitatis dies celeberrima secundum legem, vnde & Euangelista magnum diem ap-
 pellat, medios autem dies ad voluptates consumeabant, itaque antea hoc non dixit, ne eis voluptati
 vacantibus exciderent. 117. Chrysostom. propter turbæ multitudinem. Theoph. vt audiretur, & vt
 confidentiam largiretur, & quia neminem formidabat. 118. Chry. quasi dicat, neminem cogo, sed si
 quis desiderat, hunc voco. 119. Int. interiorius credere, & diligere, & verba Dei audire. August. est si-
 tis interior, quia est homo interior, si firmus, veniamus, non pedibus, sed affectibus, non migrando,
 sed amando. Chrysostom. de intellectu potu loquitur, addit enim, Qui credit in me, &c.
 120. Int. s. affectibus amoris, & passibus fidei, recedendo ab amore mundi. 121. Int. s. Esaiæ. Chry.
 hoc Scriptura nusquam dicit, itaque oportet in dictione, Scriptura, distinguere, vt deinde sequatur, su-
 mina de ventre, &c. tamquam verba Christi, significat enim credendum in ipsum secundum Scriptu-
 ram, vnde & suprâ, Scrutamini Scripturas. Hiero. in prologo Genesis, de prouerbiis videtur sumptum
 testimonium, vbi dicitur, Deriuentur fontes tui foris, &c.

ADDITION. IN CAP. VII.

105. id est, optabitis præsentiam, vel pro si me queratis, sic illud, Quæres locum eius, & non inuenies, pro si
 quæras locum eius. 107. pro, è ubi ero, non poteritis venire. 112. id est, inter se. 113. i. gentes per orbem
 dispersas. 116. octauo. s. quo operari non licebat, dicebaturq; collecta, quod populus collectus detineretur ad
 celebrandam festiuitatem. רצונו, retentio, quia s. retinebatur. 119. simile illud Isaiæ. 55. Omnes sitientes
 venite ad aquas, &c. 121. coniungit Chrysostom. cum illo, Qui credit in me. Alij cum sequentibus, pu-
 rant q. sumptum vel ex i. Pro. 5. vel Isa. 41. 42. 43. 44. 48. Ezech. 36. vel ex tota Scriptura, quæ s. s. loqui-
 tur de Spiritu sancto dando.

¹²² flumina de ventre eius fluent aqua viua. Hoc autem dixit de Spiritu quem acceptu-
¹²³ ri erant credentes in eum. Nondum enim erat Spiritus datus : quia Iesus nondum
¹²⁴ erat glorificatus. Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius, dicebant : Hic
¹²⁵ est verè Propheta. Alij dicebant : Hic est Christus. Quidam autem dicebant : Num-
¹²⁶ quid à Galilæa venit Christus? Nōne Scriptura dicit, quia ex semine David, & de
¹²⁷ Bethlehem castello, vbi erat David, venit Christus? Dissensio itaque facta est in tur-
¹²⁸ ba propter eum. Quidam autem ex ipsis volebant apprehendere eum : sed nemo misit
¹²⁹ super eum manus. Venerunt ergo ministri ad Pontifices & Phariseos. Et dixerunt eis
¹³⁰ illi : Quare non adduxistis illum? Responderunt ministri,
¹³¹

SENS. LIT. IN CAP. VII.

^{122.} Chry. Flumina dicit, non flumen, copiositatem & vbertatem insinuans. ^{123.} Aug. venter inter-
 rioris hominis, conciliètia cordis quæ isto liquore purgata, fontem habebit, & ipsa fons erit: est autem
 fons, & fluuius manans, beneuolentia qua vult consulere proximo, & idè non siccatur, quia manat.
 Greg. in Ezech. hom. 10. cum à mente fidelium, sanctæ prædicationis verba defluunt, quasi aquæ viuæ
 flumina decurrunt; ventris autem viscera sunt, recta intentio, sanctum desiderium, humilis ad Deū, &
 ad proximum pia voluntas. ^{124.} Chry. i. semper operantis, Spiritus enim gratia in mente omni fonte
 vberius manat, & non deficit, neque euacuatur, quod videre est in sapientia Stephani, Petri lingua, &
 Pauli affluentia. ^{125.} Int. exponit ad quem vocasset potum. Aug. ^{126.} Int. f. sancto. Aug. ^{127.} Int.
 quando post resurrectionem insufflauit, & post ascensionem in igneis linguis dedit. ^{128.} Int. acceptu-
 ri, nondum enim, &c. Aug. 4. de Trin. c. 20. erat quidem datus Spiritus sanctus. Dicitur enim Iohannes
 repletus Spiritu sancto, & Zacharias, & Maria, & Simeon, & Anna, sed certa quædā Spiritus sancti da-
 tio post clarificationem Christi futura erat qualis numquam antea fuerat, nusquā enim legimus lin-
 guis quas non nouerant homines locutos veniente in se Spiritu sancto. Idem in Iohan. Cur modò ne-
 mo loquitur linguis omnium gentium cum accipit Spiritum sanctum? quia ipsa Ecclesia linguis om-
 nium loquitur, si amas vnitatem, tibi habet quisquis in illa aliquid habet. tolle inuidiam, & tuum est
 quod habeo: liuor separat, charitas iungit, ipsam habeto, & cuncta habebis. Noluì Dominus dare Spi-
 ritum sanctum, nisi post resurrectionem, vt in resurrectione charitas nostra flagraret, & ab amore se-
 culi separaretur, totaque in eum curreret. Glo. ex eo tempore quo Apostoli Domino crediderunt, Spi-
 ritum sanctum habuerunt, sed pro modulo atque mēsurā: post resurrectionē verò fuit donationis mo-
 dus apertior, & plenior. ^{129.} Int. f. resurrectione, & ascensione. Chry. gloriam Christi crucem vocat,
 oportebat prius pro nobis offerri hostiam, & tūc factos Dei amicos, suscipere donum. Gl. quæ sit hæc
 gloria, in sequētibz aperit Christus, dicens: Pater clarifica me claritate, &c. ^{130.} Int. cum hoc loque-
 retur, & incitaret credentes, nata est de illo in turba dissensio. Beda. ^{131.} Int. saliqui qui cōperāt bi-
 bere. ^{132.} Theoph. qui. f. expectabatur. ^{133.} Theoph. f. populus. ^{134.} Int. hi nondum inceperant bibe-
 re, nescientes hæc esse impleta in Christo, quæ Prophetæ prædixerant, quia erat in Nazareth Galilææ
 nutritus. ^{135.} Int. qui nouerant in Nazareth nutritum, natiuitatis locum non attendunt. ^{136.} Chry.
 an nesciebant isti Christum ex domo & familia David natum? sed omnia obumbrant, per educatio-
 nem in Nazareth, omnia malitiosè loquentes. itaque Christus eis nihil respondit, quia nec diligenter
 attendebant, nec discere volebant: Nathanaelem laudauit, qui erat verè Israelita, & veritatis inqui-
 sitor. ^{137.} Theoph. non in principibus, erant enim hi vnus voluntatis, vt eum non reciperent rāquam
 Christum. ^{138.} Int. non tantum credere nolebant, sed persequi volebant. ^{139.} Int. quia nondum ipse
 voluit. Chry. sufficiens hoc erat eos in compunctionem adducere, sed nequitia ad vnum aspicit solum,
 vt eum cui insidiantur, interficiat. ^{140.} Int. f. Pharisei. ^{141.} Int. qui missi fuerunt.

ADDIT. AVST. IN CAP. VII.

^{122.} i. copia spiritualium gratiarum, & operationum. ^{123.} i. corde, seu mente. da. f. copiosè. q. d. nondum
 impleta quæ Prophetæ prædixerant de effusione Spiritus sancti. bb. pro, habitabat, seu habitauit.

¹⁴² Numquam sic locutus est homo; sicut hic loquitur. ¹⁴³ Responderunt ergo eis Pharisei: ¹⁴⁴ Numquid & vos seducti estis? Numquid ex Principibus aliquis credidit in eum; aut ¹⁴⁵ ex Phariseis? sed turba hæc quæ non nouit legem, maledicti sunt. ¹⁴⁶ Dixit Nicodemus ¹⁴⁷ ad eos (ille qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ipsiis) ¹⁴⁸ Numquid lex nostra iudicat ¹⁴⁹ hominem, nisi prius audierit ab ipso, & cognouerit quid faciat? ¹⁵⁰ Responderunt, & dixe- ¹⁵¹ runt ei: Numquid & tu Galilæus es? ¹⁵² Scrutare Scripturas, & vide, quia à Galilæa Pro- ¹⁵³ pheta non surrexit. ¹⁵⁴ Et reuersi sunt vnusquisque in domum suam. ¹⁵⁵

SENS. LIT. IN CAP. VII.

¹⁴² Chry. ecce Pharisei & Scribæ miracula videntes, & Scripturas legentes, nihil profecerunt, mi-
nistri verò vna sola allocutione sunt capti, & abeuntes vt eum ligarent, redierunt ligati miraculo, &
præcones efficiuntur Christi sapientiæ. Admiranda verò istorum nō solum prudentia, quia signis non
eguerunt, sed sola doctrina sunt capti; sed etiā securitas, qui ita ad Phariseos, Christi aduersarios, sint
locuti. ¹⁴⁴ Int. quia erat Deus, & homo. Aug. ¹⁴⁵ Int. hoc testimonium repellentes. Aug. ¹⁴⁷ Glo.
laudabiliter seducti erant, qui dimisso malo infidelitatis, transierunt ad fidem. ¹⁴⁸ Aug. qui non no-
uerant legem, credebant in eum qui miserat legem. eum verò condemnabant qui legem docebant, vt
illud impleretur, ego veni, vt non videntes videant; & videntes cæci fiant. ¹⁴⁹ Chry. vos potius ma-
ledicti estis. Theoph. blandè Phariſæi ministris responderunt, ne ab eis segregati, ad Christum transi-
rent. ¹⁵⁰ Chry. hoc subiungitur ad excludendū quod dixerant, nullum Principū credidisse. ¹⁵¹ Ipt.
volens illuminari. Aug. ¹⁵² Int. timens scire. Aug. ¹⁵³ Int. non tamen incredulus. Aug. d. d. Aug. 22.
de ciuit. Dei. Legem nostram dicit, eo quod est ab illo data hominibus. ¹⁵⁴ Aug. credebat, si tantum-
modo patienter vellent audire, forè similes futuros his qui missi fuerant tenere, & maluerant crede-
re. Glo. auctoritate legis volebat eos inducere, vt eum audirent. ¹⁵⁵ Aug. malebant autem esse da-
mnatores, quàm cognitores. ¹⁵⁶ Chry. cum oporteret rationē reddere cur misissent, pro eo iracūdius
contradiciunt. ¹⁵⁷ Int. i. à Galilæo seductus. Aug. Dominus enim Galilæus dicebatur, quia de Naza-
reth erat mater eius. ¹⁵⁸ Int. cum sis Legis doctor. Chry. iniuriosè hoc dicunt, quasi nescienti Scri-
pturas. q. d. vade, & disc. ¹⁵⁹ Int. tamen Dominus Prophetarum inde surrexit, qui dicitur Nazareus.
Aug. ¹⁶⁰ Int. s. nullo perfecto negotio.

SENS. MYST. IN CAP. VII.

¹⁶¹ Int. id est, malitiam suam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VII.

c c. i. quisque. Heb. sic in fr. Hominem. i. quemquam. ¹⁵⁷ q. d. Numquid tu ex Galilæa es, vt ei ob patriam
commiseris fauces? c c. s. quisquam. ¹⁵⁹ s. v. quāquam.

CAPVT VIII.

IEsus autem perrexit in montem Oliueti: & diluculo iterum venit in tem-
plum, & omnis populus venit ad eum: & sedens docebat eos.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

¹ Glo. Solebat die docere in templo, vesperi reuerti in Bethaniam.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

² **A**VG. in montem vnguenti, montem chris-matis à quo Christi nomen: vnxit autem nos, quia lu-
etatores contra diabolū fecit. Glo. mons, altitudo misericordiæ, vnde nobis chrisma. i. vnctio.
³ Glo. manē ortus nouæ lucis, post tenebras legis, quo misericordiā venit fidelib. dare, sessio autem
est incarnationis humilitas, qua miseretur, & docet, vnde libentiùs populus venit ad eum. Beda. post-
quàm per gratiam cœpit habitare in templo suo. i. in Ecclesia, ex omnib. gentibus crediderunt in eum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

² Græc. ἐλαιῶν, oliuarum.

Adducunt autem Scribæ & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam : & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei, Magister, hæc mulier modò deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, vt possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terram. Cùm ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, & dixit eis, Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans, scribebat in terram. Audientes autem hæc, vnus post vnum exhibant, incipientes à senioribus : & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans. Eri-gens autem se Iesus, dixit ei, Mulier vbi

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

4. Int. receperat. 5. Aug. animaduertent eum nimium esse mitem, dixerunt ergo apud se, si eam dimitti censerit, iusticiam non tenebit quam lex iubet, vt verò mansuetudinem non perdat, in qua iam populis amabilis factus est, eam dimitti debere dicturus est, ita nos ad accusandum occasionem inueniemus. sed Dominus & in respondendo iusticiam seruauit, & à mansuetudine non recessit. 7. Int. scilicet, peccata eorum. Aug. de cons. Euang. lib. 4. cap. 10. tamquam illos in terra scribendos significaret, non in cælo, vbi monuit discipulos, vt se scriptos esse gauderent; aut tempus esse, vt in terra quæ fructum daret, non in lapide sterili sicut antea, lex eius conscriberetur. Beda. Illud, se esse monstrat, qui quondam legem in lapide inscripsit. 8. Int. qui inclinatus scripsit, erectus salua misericordia iusticiam iudicat. 10. Aug. non dixit, non lapidetur, ne contra legem dicere videretur, absit autem vt diceret, lapidetur; venit enim non perdere quod inuenerat, sed querere quod perierat. Respondit ergo, qui sine peccato, &c. q. d. puniatur peccatrix, sed non à peccatoribus impleatur lex, sed non à prauaricatoribus legis. Glo. q. d. prius sitis iusti, vt post ream puniatis; si enim lex iubet punire reos, non tamen à similiter puniendis. 11. Greg. 14. Mor. cap. 15. qui prius se non iudicat, quid in alio rectum iudicat, ignorat. 12. Int. ostendit dimissa peccata mulieris. 13. Aug. non est dignatus, cùm telo iustitiæ percussisset, cadentes attendere, sed avertit ab eis obtutum. Glo. iterum scribit, vultum aliò vertens, vt illis liberum sit exire. 14. Aug. tamquam iustitiæ telo percussit, sese insipientes, se inuenientes, recesserunt. 16. Int. misericordia. 17. Int. miseria. Aug. Relicti sunt duo, miseria & misericordia. 18. Int. scilicet, discipulorum. 19. Aug. leuans in illam oculos mansuetudinis, qui iustitiæ lingua aduersarios eius repulerat.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

a. Glo. mulier in adulterio deprehensa, Synagoga quæ adulterauit legem Moyfi, sequendo traditiones Patrum, vel quæ dimissa lege Moyfi, iam sequitur fidem Christi, vnde Iudæus eam quasi adulteram accusat, vel significatur Ecclesia, quæ relinquens Deum, fornicata erat cum dæmonibus, quam Iudæus accusat quòd ad Christum accedat. 6. Int. f. de sinu Patris in mundum, ad reclinanda peccata humani generis. e. Glo. docet nos, auditis aliquibus malis, non temerè iudicare, sed prius digito discretionis, nos ipsos intrus discutare, sicut illis dicit: Qui sine peccato est vestrum, &c. 8. Int. vt erigat illos, qui in peccatis curuabantur. 13. Glo. docet nos sicut ante correctionem; ita & post nos ipsos humiliter inuestigare, ne idem, aut simile in nobis sit. 15. Int. remanet solus Iesus cum muliere in domo, id est, cum Ecclesia in mundo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

b. scilicet, coram Christo. c. captantes occasionem accusandi. d. incipit facere quod erat iteraturus, vt eis daret postea liberorem discedendi locum: quod si tunc solum fecisset, fortè illos rei nouitas detinuisset, secundum verò quosdam, illorum peccata scribebat, conuicturus in se, si opus fuisset, quòd illi timentes discessere. 10. Græc. *καὶ οὐκ ἔλεγε*, quo significatur etiam qui non potest peccare. f. vel aliis honoris causa cedentibus, aut quia hi grauiorum sibi consocij peccatorum. g. Græc. *καὶ οὐκ ἔλεγε*, relictus est. 15. f. sine ullo accusatorum, seu tentatorum.

sunt qui te accusabant: Nemo te condemnauit: Quæ dixit, Nemo Domine. Dixit autem Iesus, Nec ego te condemnabo: vade, & iam amplius noli peccare. Iterum ergo locutus est eis Iesus, dicens: Ego sum lux mundi, qui sequitur me, non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vitæ. Dixerunt ergo ad eum Pharisei, Tu de temetipso testimonium perhibes: testimonium suum non est verum. Respondit Iesus, & dixit eis: Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimonium meum: quia scio vnde veni, & quò vado. Vos autem nescitis vnde venio, aut quò vado. Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquem: & si iudico ego, iudicium meum verum est; quia solus non sum, sed ego & qui misit me Pater. Et in lege

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

h. Int. hos fugauit iudicio iustitiæ. 20. Int. alii accusant. 21. Int. sc. sciens se similiter inquinatur. 22. Aug. vox mansuetudinis. 23. Aug. à quo te fortè condemnari timuisti, quia in me peccatum nō inuenisti. ne verò putentur Dominus fauere peccatis; addit: Vade, &c. Damnauit ergo peccatū, nō hominem. intendant qui amant in Domino mansuetudinem, & timeant veritatem: etenim dulcis, & rectus Dominus. 28. Glo. subdit quid possit ex diuinitate, ne ambigatur quòd possit peccata dimittere. 29. Beda. l. hominum in tenebris commorantiū, secundum illud: Illuminare his qui in tenebris, & vmbra mortis sedent. Chry. obiiciebant ei Galilæam, de ipso dubitantes: ostendit ergo se non esse vnū Prophetarum, sed orbis terrarum dominatorem. Aug. putarunt Manichæi solem istum visibilem esse Christum, nō est Christus sol factus, sed per quem sol factus est: omnia enim per ipsum facta sunt, & propter nos sub sole factum est lumen, quod fecit solem, carnis nube regitur, nō vt obscuratur, sed vt temperetur. Theoph. nota hinc cōtra Nestoriū, quòd non dicit, in me est lux mundi; sed, ego sum lux mundi. 26. Int. pro, ideo qui. 27. Int. s. per fidē, & iussis obedit, &c. 28. Int. s. ignorantia, vel peccatorum. Chry. i. non manet in errore. 29. Int. s. nunc & in futuro. Aug. modò per fidē, post per speciem. 30. Aug. concordant hæc verba cum illis Psalmi, In lumine tuo videbimus lumen, quoniam apud te est fons vitæ. In istis corporalibus aliud lumen, aliud fons, apud Deum quod lumen hoc fons, qui tibi lucet vt videas, ipse tibi manat vt bibas, si sequaris istum solem visibilem, te deserit in occasu, à Deo si non facias casum, numquam ad te ille faciet occasum. 31. Int. quia Deum se significauit. 32. Glo. putant non esse ei credendum, quasi solus de se testetur, obliti præmissarū lucernarum, & Iohannis Baptistæ. 33. Int. ostendens se & Patrem cui gloriam dat. 34. Aug. Verum est testimoniū luminis, siue se ostendit, siue alia. p. Glo. q. d. meum testimonium verum est, quia testimonio Patris confirmatur. 35. Int. s. à Patre. Aug. Patrem volebat intelligi. Chry. i. ex Deo sum, Deus, & Dei filius. 36. Aug. nec veniendo inde discessit, nec redeundo nos dereliquit. sicut autem Sol iste illustrat faciem videntis, & cæci, sed videt ille, iste non videt; sic sapiētia Dei vbique præsens est, etiam infidelibus; sed isti quibus eam videant, oculos cordis non habent: itaque subiungit, Vos, &c. velut inter fideles suos, & inimicos distinguens. 37. Theoph. q. d. quia in carne sum, carnem me solam putantes, non autem Deum, falsò iudicatis. Aug. videbant hominem, & Deum non credebant. Chry. vt secundum carnē viuere, est malè viuere, ita secundum carnem iudicare, est iudicare iniuste. Glo. i. hominem putatis, cui in laude sua credendum non sit. 38. Chry. quia possent dicere, si iniuste iudicamus, cur non conuincis? hoc subiungit. 39. Aug. s. ad d. sic alibi dicit, Non veni vt iudicem mundum, vel non iudico, vt vos, secundum carnem: alioqui (vt sequitur) iudicet. 40. Chry. q. d. si iudicarem, iuste vos condemnarem: sed nunc tempus iudicii non est. 41. Int. etsi homo, Patrem non deserui, etsi missus per carnem, tamen ego & Pater simul per Deitatem. Chry. ostendit quòd non ipse solus eos condemnabit, sed & Pater: hoc autem ad eorum opinionem loquitur, non enim existimabant dignum fide, nisi Patris testimonium assumpsisset. Aug. formam serui accepi, sed formam Dei non amisi. 42. Int. i. incarnari constituit. Aug. missio tua Domine, incarnatio tua est. 43. Aug. dixit de iudicio, vult de testimonio dicere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

l. Græc. καταξιω, condemna. m. Græc. πικρὸν ἀπογράφει, ne pest hæc preces. n. Græc. ambulabit. i. conuersabitur. 30. i. vitam dans, vel ad vitam ducens æternam. o. i. non habendum pro vero. 36. pro, quòd iuratus sim hoc mundo. 37. s. carnali iudicio. 39. s. nunc, vel solus, vel à meipso. g. s. pro, verum habendum.

vestra scriptum est, quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso: & testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater. Dicebant ergo ei, Vbi est Pater tuus? Respondit Iesus, Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsitan & Patrem meum sciretis. Hæc verba locutus est Iesus in gazophylacio, docēs in templo. & nemo apprehendit eum, quia nec dum venerat hora eius. Dixit ergo iterum eis Iesus: Ego vado, & quæretis me, & in peccato

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

44. Int. id est, vobis à Deo data. Aug. cont. Faust. lib. 16. cap. 13. sic Apostolus dicit, Euangelium suum. 45. Aug. magnam habet quæstionem, & valde videtur res in mysterio constituta, vbi Deus dixit: In ore duorum, vel trium testium stabit omne verbum. nam & Susanna duobus falsis testibus urgebatur, & vniuersus populus mētutus est contra Christum. per mysterium ergo hoc modo Trinitas commendata est, in qua est perpetua stabilitas veritatis. si vis habere bonam causam, habe duos, vel tres testes; Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum. 46. Int. nuac etsi differo iudicium, nō differo testimonium. 47. Int. si duobus testibus creditur, qui possunt falli & mentiri, quare non mihi & Patri, vbi est stabilis veritas? 48. Beda. multis in locis, vt est illud: Hodie genui te; Item, Hic est filius meus dilectus. 49. Aug. Patrem Christi carnaliter acceperunt. q. d. nos solum te videmus, ostende nobis tecum esse Patrem tuum. Theoph. quidam notant hoc prolatum, velut ad contumelium, & contemptum, quasi. si ex fornicatione genito, & proprium genitorem ignoranti; vel tamquam vili, vt cuius pater putaretur Ioseph. quia ergo non interrogabant scire volentes, non responder ad eam quæstionem. 50. Aug. q. d. quæritis de patre, quasi me iam sciatis, sed me nō nostis, hominem quippe putatis, ideo patrem vobis non ostendo. Orig. contrarium huic videtur quod supra scriptum est, & me scitis, & vnde sim scitis, sed illud ad quoddam Hierosolymitarum dictū est, hoc verō ad Phariseos. 51. Orig. at supra dictum est quosdam illum scire, & nescire Patre, ad hoc dicendum, Christum quandoq; de se vt homine loqui, & ita sciebatur, quandoque autem secundum diuinam naturā, & ita nesciebatur. Aug. quid est; si me sciretis, & Patre meū sciretis, nisi ego & Pater vnū sumus? sic enim solemus de similibus dicere, si hūc vidisti, illū vidisti. Theoph. erubescat Arrianus; si n. creatura Filius, & nō consubstantialis, quomodo qui nouit creaturam, Deum nouit? 52. Aug. increpauit, sic cū indignatur Dominus seruo, solet dicere, contemnitis me, forsitan sum Dominus tuus. 53. Orig. colebant quidem Iudæi Deum, sed solet Scriptura, qui malè viuunt, eos dicere Deum nō agnoscere; sic de filius Heli dicitur, quod Deum ignorabant. Adde quod negantes filium, non agnoscebant esse Patrem. 55. Alc. gaze Persica lingua diuitiæ, *φύλαξ* seruare. erat autem locus in templo vbi seruabatur diuitiæ. Orig. Gazophylacium est locus pecuniarum in honorem Dei, & dispensationem pauperum oblatorum. 56. Chry. in templo loquebatur, in ordine magistri. 57. Int. non fatalis, sed oportuna, & voluntaria. Aug. nonnulli hoc audientes, sub facto fuisse Christum credunt, sed quomodo factum habet, per quem factum est cælum & sydera, cū tua voluntas si recta sapias, transcendat & sydera? nondum ergo venerat hora, nō qua cogeretur mori, sed qua dignaretur occidi. r. Beda. hæc verborum connexio talis videtur, vt hæc vno tempore & loco, vel alio geri poterint. 58. Int. de futuro quasi de præsentī loquitur. Aug. Christo mors perfectio fuit. Glo. vado spontē, & ideo frustra laboratis. 59. Int. s. persequendo in Apostolis. Orig. de persequentibus aliquando dicitur, quod quærant Iesum. Aug. quæretis me non pro desiderio, sed odio. quæsierunt Christum postquam abiecit ab oculis hominum, & qui oderunt, & qui amabant, illi persequendo, isti habere cupiendo. r. Glof. pœnam eis prædicat. 60. Int. s. permanentes.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

55. Bed. in gazophylacio Christus loquitur, in parabolis enim ad Iudæos loquebatur. cepit autem tunc quasi gazophylacium aperiri, quando discipulis cælestis referauit. Orig. numismata sunt diuina verba, imaginē Regis magni impressam habentia: conferat autem vnusquisque in ædificationē Ecclesiæ, portans ad intellectuale gazophylacium quicquid potest ad honorem Dei, & vtilitatē cōmunem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

52. pro, utique, nam Græc. *ὅτι* potius affirmat. 58. s. in atrio maiore vbi arca pecuniaria quam primus instituerat rex Ios. s. idem enim supra dixerat. 58. pro, abituros sum mox. s. ad Patrem.

vestro moriemini. Quò ego vado, vos nò potestis venire. Dicebant ergo Iudæi, Num-
 quid interficiet semetipsum, quia dicit, Quò ego vado, vos non potestis venire? Et di-
 cebat eis, Vos de deorsum estis, ego de supernis sum; vos de mundo hoc estis, ego non
 sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis vestris: si enim non
 credideritis quia ego sum, moriemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei, Tu quis es?
 Dicit eis Iesus, Principium, qui & loquor vobis. Multa habeo

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

61. Beda. dixit peccato, in singulari. & vestro in plurali, vt idem omnium scelus ostenderet. 62. Aug. hoc est Christum malè querere, in peccato suo moti. Orig. non ad omnes præsentes hoc dicit, multi enim (vt infra dicitur) crediderunt in eum. 64. Orig. non possunt, quia non volunt: si enim voluissent, & non potuissent, non diceret, In peccato vestro moriemini. Aug. hoc discipulis alibi dicit, non tamen eis dixit, In peccato vestro moriemini, sed, quò vado, non potestis venire modò: non abstulit spem, sed prædixit dilationē. 65. Int. omnia carnaliter sapientes, & quò dixit nò intelligentes. Aug. 66. Aug. stulta verba. quid enim? non poterant illi venire, quò ille perrexisset, si se interficeret? numquid non erant morituri? quò vado dixit, non quò itur ad mortem, sed quò ipse ibat post mortem. Theoph. significauit se resurrecturum in gloria, & sessurum ad dextram Dei. Orig. Fortè isti loquebantur secundum aliquam traditionem quam de eius morte habebant, quòd se esset voluntariè morti traditurus; puto autem eos ignominiosè hoc protulisse. 67. Orig. tamquam terrena sapientibus. 68. Orig. id est, terram sapitis, sursum cor non habetis. Chry. q. d. mirum non est talia cogitare carnales, & nihil spirituale intelligentes. 69. Int. scilicet, à Patre, cum eo excedens omnia. Aug. de quibus supernis: à Patre, quo nihil superius. 70. Int. in peccato nati, adhuc in eo vinitis. quod non iam ij qui de mundo electi sunt, pertinentes ad eum qui fecit mundum. 71. Int. s. prior mundo. 72. Aug. quomodo de mundo esset per quem factus est mundus? Theoph. nihil mundanum, seu terrenum affectans, itaque nullo modo ad tantam insaniam deuenirem, vt me occiderem. 73. Theoph. Apollinaris hinc malè colligebat Christi corpus carlestè esse, & de sursum descendisse, quasi verò Apostoli, quibus dictum est, Non estis de hoc mundo, carlestia corpora habuerint. sensus ergo est, non sum de numero vestro, qui mundana curatis. 74. Aug. exponit quid voluerit intelligi, cum dixit, Vos de hoc mundo estis, quia. s. peccatores erant. 75. Aug. erant in illis, & qui credituri erant, quos his verbis ad spem reuocat, quæ erat ablata illis verbis, quasi ad omnes dictis, In peccato vestro moriemini. 76. August. multum est quod commendauit. sic & Moyse dixerat, Ego sum qui sum: sed quid est, Ego sum qui sum, quasi alia non sint: verè non est quidquid mutabile est. hoc ergo est, nisi credideritis, quia ego sum, nisi credideritis, quia Deus sum. Dixit autem credideritis, non autem ceperitis, quis enim hoc capiat? Glo. q. d. qui misit Moysen ad liberandum filios Israël, ego per me ipsum veni liberare perditos. 78. Int. carnaliter sapientes, æternæ essentia ignari. 79. Int. quia dixisti, Ego sum, & non addidisti quid. nunc ergo dic quis es, vt credamus. Aug. 80. Aug. Sciebat ibi esse quoddam credituros. 81. Aug. q. d. Principium me credite, ne moriamini in peccatis vestris. est Pater principium, & Filius principium, non tamen duo principia, vt nec duo Dij. Glo. Pater principium non de principio. Filius principium à principio, i. Patre, qui omnia per Filium operatus est. Ipse manus dextra, fortitudo, sapientia, & verbum Patris.

x. Beda. quædam exemplaria habent, qui sed congruentius est, si legatur, quia, vt sit sensus; principium me esse credite, quia propter vos ad hæc verba descendi. 82. Int. Factus homo propter vos, vt possetis me intelligere. Aug. humilis propter vos factus, ad ista verba descendi, & vt credatis vobis loquor. Chry. apparet magna Iudæorum amentia, post tantum tempus, & signa, & doctrinam interrogantium, tu quis es? itaque eis Christus ait, à principio loquor vobis. 83. Aug. supra dixit, ego non iudico quemquam. sed præsens, nunc autem futurum iudicium dicit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

62. scilicet, qui estis increduli. v. scilicet, terra. 76. id est, qui sum, vel quòd sim Messias.

81. scilicet, Deus. Nota quòd Græcè est accusatiuus: itaque Augustinus subiungit, credite me esse, legit autem, quia & loquor vobis, quasi dicat, quia & vt credatis vobis loquor. hanc enim propter vos factus, ad ista verba descendi. 82. quasi dicat, & etiam homo. 83. pro. possum Græci, possum autem, pro. possem.

de vobis loqui, & iudicare: sed qui me misit verax est, & ego quæ audiui ab eo, hæc lo-
 quor in mundo. Et nō cognouerunt, quia Patrem eius dicebat Deū. Dixit ergo eis Ie-
 sus, Cū exaltaueritis Filiū hominis, tūc cognoscetis quia ego sum, & à me ipso facio
 nihil: sed sicut docuit me Pater, hæc loquor. Et qui me misit, mecū est, & non reliquit
 me solū: quia ego quæ placita sunt ei, facio semper. Hæc illo loquente, multi credide-
 runt in eum. Dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei, Iudæos: Si vos manseritis in
 sermone meo, verè discipuli mei eritis: & cognoscetis veritatem: & veritas liberabit

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

aa. Glo. qui modò non iudico, sed saluo, habeo post iudicare, habeo inquam ex Patre, qui verax est
 ex se, ex quo ego sum Veritas quam genuit, & ideo vera dico & iudico. 84. Aug. ideo verus in iudicio
 ego, quia Filius veracis. Veritas sum. Theoph. futuro seculo significat se iudiciū referuare. q.d. etsi vos
 infideles estis, Pater meus verax est, qui diē stabilit in quo vobis retributio fiet. 85. Int. idē est audire
 ab eo, quod esse ab eo. Aug. dat gloriā Patri æqualis Filius. q.d. do gloriā ei cuius sum Filius, quomodo
 ru superbis aduersus eum, cuius es seruus? 86. Int. s. veritatē. Chry. s. quæ sunt ad salutē, nō quæ ad iu-
 diciū. 87. Glo. adhuc habebāt clausos oculos. 88. Int. q. d. prius est passio impleda per manus vestras,
 post ex vobis aliqui credēt, ne quis ergo desperet de quantocūque scelere. Aug. q. d. differo cognitionē
 vestrā, vt impleā passionem meam. 89. Int. ait qui ex vobis. nota, inter eos fuisse aliquos, qui credituri
 erant. Aug. videbat ibi aliquos post passionem suā credituros. Dicit verò hoc illis, ne quisquā sibi malē
 conscius desperet, quādo eis condonatur homicidium, qui occiderunt Christum. 90. Chry. ex signis,
 resurrectione, & captiuitate vestra cogoscitis me esse Christum Filiū Dei. 91. Chry. i. non sum con-
 trarius Patri. Aug. hoc subiungit ne fortē subintraret error Sabellianorum. q. d. à me ipso non sum.
 92. Int. i. scientem genuit. Aug. non sic Pater Filium docuit, quasi indoctum genuerit, sed hoc est do-
 cuisse, scientem genuisse: hoc est Filio esse quod nosse. Pater gignendo dedit, sicut esse, ita & nosse.
 93. Int. idem iam dixerat, sed quia res est magna, assiduē commemorat. Chry. rursus ad humilia ser-
 monem reducit. dd. Aug. missio, incarnatio, quæ Filij tantū est, non Patris, qui me misit. i. cuius au-
 thoritate tamquam paterna incarnatus sum. 94. Int. non tamen missus, vt ego, quia non incarnatus.
 Chry. hoc addit, ne Patre minor pareretur, ob dictū proximē: illud dispensationis, hoc Deitatis est. Aug.
 Misit Pater Filium, sed non recessit à Filio. 95. Int. Pater. 96. Int. Filium. 97. Int. quare nō reliquit?
 quia &c. 98. Int. in salute humani generis, quæ est voluntas Patris. Chry. quia dicebāt ex Deo nō esse,
 qui sabbathū nō custodiret, sæpe ostendit se non esse Patri cōtrarium. 100. Int. non omnes. Chry. cre-
 diderunt quidam, sed non vt oportebat, quod Euangelista in sequētibz ostendit, narrans quod ei rur-
 sum iniuriā faciebāt. 102. Int. quia crediderunt, promittit quod ex fide perueniatur. Aug. voluit Do-
 minus in profundum fundare fidem, vt non superficie tenus crederent. 103. Aug. ostendit quæ in eo-
 rum corde erant, sciebat enim credidisse quosdam. Aug. de verb. Dom. Ser. 48. oportet manere in illo, si
 non manserimus, cademus. Quid est in verbis Dei manere, nisi nullis tentationibus cedere? 104. Int. i.
 in fide quæ in vobis esse cœpit per sermonem. 105. Aug. magnum quid eis promittit, verè discipulos
 eius fieri. 106. Int. quid prodest esse discipulos? Cognoscetis, &c. 107. Aug. q. d. nunc credentes estis,
 manendo videntes eritis, quid est fides, nisi credere quod non vides? veritas est, quod credidisti videre.
 108. Int. s. sicuti est, quā nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit. Aug. Veritas
 incommutabilis, verbum Dei panis est mētis, reficit, nec deficit, mutat vscenem, non ipse in vscen-
 tem mutatur. Chry. veritatem. i. me. Iudaica enim omnia typus erant. 109. Int. quam modò creditis,
 quæ modò carne testā loquitur vobis, & latet vos. Aug. Latebat in carne veritas, non vt negaretur, sed
 vt differeretur, vt in carne pateretur, vt cato peccati redimeretur. 110. Int. cognita, liberos vos faciet.
 Aug. de verb. Dom. Serm. 48. q. i. nō delectat veritas, delectat libertas, liberari propriè dicitur liberū
 fieri, vt sanari, sanum fieri. Aug. 4. de Trin. c. 13. Liberabit à morte, à corruptione, à mutabilitate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

bb. pro. nam. liber non quasi dicit, inter-im tamen id dicam. cc. id est, quasi de Patre Deo eis loque-
 retur. 103. pro. persequens, eritis. 110. Græc. ἵνα ὑμεῖς, liberos faciet, exemptos seruitute peccati, &
 diaboli.

vos. Responderunt ei: Semen Abraham sumus, & nemini seruiimus umquam: quomodo tu dicis, liberi eritis? Respondit eis Iesus: Amen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccatum, seruus est peccati: seruus autem non manet in domo in aeternum: filius autem manet in aeternum. Si ergo vos Filius liberauerit, verè liberi eritis. Scio quia Filij Abraham estis, sed queritis me interficere, quia sermo meus nō capit in vobis. Ego quod vidi apud Patrem, loquor: & vos quæ vidistis apud patrem vestrum, facitis. Responderunt, & dixerunt ei: Pater noster Abraham est.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

cc. Aug. non illi qui iam crediderant, sed qui in turba nondum erant credentes. 111. Int. efferunt genus superbi. 112. Chry. non aliam seruitutem nouerant nisi mundanam. August. quid? Iosephus nō est venundatus? Prophetæ sancti nōne in captiuitatem inducti? nōne vobis assidue imputat Deus, quod vos de seruitutis domo liberauit? quomodo tributa Romanis soluitis, si nemini umquā seruistis?

113. Int. exponit eis quæ sit seruitus, quæ libertas quam promittit. 115. Int. ingeminat, vt attentiores fiant. Aug. Multum commēdat, quod sic pronūciat quodammodo si dici fas est, iuratio eius est. Amen, verbum est Hebraicum, quod verum significat, non est autem interpretatum Græcè, aut Latine, non vt esset ligatum, sed ne vilesceret nudatum. Veritas dicit, verum dico vobis, quæ mentiri omnino non potest, tamen inculcat, dormientes excitans. 116. Aug. s. Iudæus, Græcus; diues, pauper; imperator, & mendicus. 118. Greg. 4. Mora. cap. 42. qui se prauo desiderio subicit, iniquitatis domino dudum libera mentis colla supponit, sed huic Domino contradicimus, cum iniquitati, quæ nos ceperat, reluctamur. Idem 23. Mor. cap. 70. quanto aliquis liberius peragit peruersa quæ vult, tanto iniquitatis seruitio obnoxius obligatur. Aug. O miserabilis seruitus, seruus hominis aliquando domini deris imperiis fatigatus, fugiendo requiescit; seruus peccati quod fugiat? secum se trahit quocumque fugerit, peccatum enim intus est, voluptas transiit quæ delectabat, remansit peccatum quod pungat. 119. Int. i. peccator.

120. Int. etiam si intrer. 121. Int. id est, Ecclesia. Aug. Ecclesia, domus; seruus, peccator; multi intrant in Ecclesiam peccatores. 122. Int. s. Christus in domo sua cui cohærent filij liberati. Aug. in hoc quod dicit Filius, caput & corpus est. 123. Int. qui solus liberat à peccatis. 124. Aug. terruit, ne peccatum amaremus; spem dedit, ne de peccati absolutione diffideremus; hæc ergo est spes nostra, vt à libero liberemur, ipse enim pretium dedit, solus de peccato liberare potest, qui venit sine peccato, & factus est sacrificiū pro peccato. Aug. de verb. Dom. Sermon. 48. liberauerit, scilicet, à diabolo, & animæ iniquitate.

ff. Chry. ostendit humanam libertatem de qua gloriabantur, non esse veram libertatem. August. erit voluntas tua libera, si fuerit piæ; is liber, si fueris seruus iustitiæ. 125. Int. vt hîc peccatum non dominetur, & post corruptionem vt omnino non sit. Aug. prima libertas carere criminibus. sed ista inchoata est, non perfecta libertas, caro enim concupiscit aduersus spiritum. libertas plena & perfecta erit, cum nullæ erunt concupiscentiæ. 127. Int. s. per carnem, sed non per imitationem. Aug. carnis origine, non cordis fide. 128. Chry. hoc addit, ne dicant, peccatum non habemus. 130. Int. qui est vt hamus, qui capir dum capitur. 131. Int. s. cor, quia non capitur à corde vestro. Aug. i. non capit cor vestrum, quia ab eo non recipitur: sic est sermo Dei fidelibus, tamquam pisci hamus. tunc capir, quando capitur; nec fit captis iniuria, ad salutem quippe, non ad perniciem capiuntur. Chry. non dixit, non capitis, sed non capit, altitudinem suorum dogmatum ostendens. 132. Chry. hoc ait, quia possent dicere, quid si à te recipio loqueris? 133. Theoph. i. cognoui. 134. i. veritatem quæ ego ipse sum, & ideo sermo meus vos debet capere. Aug. quasi dicat, Veritatem vidi, veritatem loquor, quia Veritas sum.

gg. Glo. de diabolo dicit, cuius filij erant, non natura, sed imitatione, adeoque verè serui. 135. Chry. quasi dicat, sicut ego verbis, & veritate ostendo Patrem, ita vos à rebus ostendite Abraham. 136. Aug. quasi dicat, quid tu dicturus es contra Abraham? videntur prouocare, vt aliquid mali de Abraham dicat, quod eis occasio sit faciendi quod cogitabant.

ADDIT. AVGT. IN CAP. VIII.

111. id est, gentis. 118. ab illo velut vinculis detentus, & seru. re coactus. 120. i. non solet manere, vel non habet res manendi. 131. Cor. & cor, non habet locum.

Dicit eis Iesus: Si filij Abraham estis, opera Abraham facite. Nunc autem queritis me interficere hominem, qui veritatem vobis locutus sum, quam audiui à Deo: hoc Abraham non fecit. Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt itaque ei, Nos ex fornicatione non sumus nati, vnum Patrem habemus, Deum. Dixit ergo eis Iesus: Si Deus Pater vester esset, diligeretis utique me. ego enim ex Deo processi, & veni: neque enim à me ipso veni, sed ille me misit. Quare loquelam meam non cognoscitis? Quia non potestis audire sermonem meum. Vos ex patre diabolo estis: & desideria patris vestri vultis facere. Ille, homicida erat ab initio,

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

137. Aug. non negat eorum originem, sed facta condemnat, caro eorum ex illo erat, sed vita non erat. Glo. Abraham laudat, & istos degeneres damnat. 138. Int. credidit Abraham Deo. Orig. non vinum opus dicit, sed cuncta Abraham opera, spiritualiter tamen intellecta; nec enim oportet adire ancillarum coniugia, aut in senectute aliam vxorem ducere. 139. Int. q. d. factis probare, non verbis.

140. Int. in quo probamini non esse filij Abraham. Glo. non dicit quod poterat, se esse Dominum Abraham, ne sit occasio calumniæ. 141. Orig. Verbum non moritur, sed hoc quod videbant, quod videbant, poterant occidere; & quem non videbant, offendere. 142. Chry. quod sim æqualis Patri, ob hoc enim volebant eum interficere. 143. Chry. hoc ait, ut ostendat quod dixit, non esse Patri contrarium.

144. Int. cuius filios vos facitis. 145. Int. sed est vobis alius pater, cuius opera facitis. Chry. volebat Dominus eis suadere ne spem salutis haberent in cognatione Abraham naturalis; hanc enim putabant sibi sufficere ad salutem. 146. Aug. cœperunt cognoscere quod non de carnis generatione, sed vitæ institutione loqueretur; solet autem Scriptura fornicationem appellare, cum Diis multis & falsis anima tamquam prostituta subiicitur. Orig. atrocius respondet, latenter designantes ex adulterio natum Christum. 147. Int. q. d. etsi non similes Abraham sumus, saltem semper Deum colimus, qui Israel suum primogenitum nominat. Orig. Dicunt se habere maiorem patrem quam Abraham. 148. Chry. Multi eorum ex fornicatione nati erant, sed hoc omisso, Christus ostendit eos non esse ex Deo. Hilar. 6. de Trin. Temerariam Iudæorum vsurpationem patrem sibi Deum præsumendum, per id quod se non diligerent, obiurgat. mm. Orig. Deus alicuius sit Pater, quando eius mandata custodit. 149. Int. Deus. Aug. quod de Deo processit verbum, æterna processio est, venit autem ad nos, quia Verbum caro factum est, aduentus eius, humanitas eius. 150. Int. f. in carnem. 151. Hil. Docet non sibi à se esse originem. Orig. hoc dicit propter quosdam per se venientes, & non missos à Patre, de quibus in Hieremia: Non mittebam eos, & ipsi currebant. 152. Chry. hoc subdit, quia semper querebāt, quid esset, quod diceret, Quod ego vado, &c. 153. Int. f. in hoc statu manentes. 154. Int. i. credere. Aug. ideo audire non poterant, quia corrigi credendo nolebant. Glo. ita res est ut dico, sed non potestis cognoscere, quia non potestis audire, cum nolitis credendo corrigi, sed quia ex diabolo estis, in eo perseverare elegistis.

155. Chry. quia ausi sunt patrem suum Deum dicere, ita eos percutit. 156. Aug. cauenda est hinc Manichæorum hæresis mali quamdam naturam ponentium, & gētem tenebrarum, unde caro nostra originem ducat. Iudei filij erant diaboli, imitando, non nascendo; itaque sequitur, Et desideria Patris, &c. Gl. erant filij diaboli imitatione, sic illud dictum, Pater tuus Amorrhæus, & mater Cethæa. nn. Chry. non dixit opera, sed desideria; ostendens vehementer & illum, & ipsos ex diibus delectari. Glo. q. d. occidere me vultis in carne, quia non potestis in mente. 158. Int. f. ex quo fuit homo qui posset occidi. Aug. Diabolus verbum malum seminavit, & hominem occidit, non ad eum venit ferro accinctus, ne ergo putes non esse homicidium cum fratri tuo mala persuades. Orig. Diabolus totum genus hominum peremit, omnes enim in Adam moriuntur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

hh. pro, tale quid. ll. verti etiam poterat, non fecisset. 146. q. d. idololatra non sumus, tales enim vocantur filij fornicationem. Osee 2. 153. q. d. ideo sermones meos non intelligitis, quia ferre me dicentem non potestis, adeo vobis sum inuisus. 157. occidit enim hominem suasionem peccati, & peccato in mortem induxit.

158. f. mundi, vel hominis, vel ipse est primus homicida, quiq; ex quo cepit occidere, semper itidem facit.

& in veritate non stetit: quia non est veritas in eo. Cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax est, & pater eius. Ego autem si veritatem dico, non creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico, quare vos non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Responderunt ergo Iudaei, & dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu, & daemonium habes? Respondit Iesus, Ego daemonium

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

159. Int. in qua fuit, sed tamen cecidit. Aug. 11. de ciuit. Dei, ca. 13. non dicit à veritate alienus fuit, sed in veritate non stetit, à veritate lapsus significans. Vnde & Esaias: Quomodo cecidisti qui mane oriebaris? & Ezechiel: In deliciis paradisi Dei fuisti, nempe fuit in veritate, sed non permansit. Illud autem Iohannis, Ab initio diabolus peccat, sic est intelligendum. non ex quo creatus est, sed ab initio peccati, coepit enim in ipso peccatum. 161. Int. à qua lapsus est. Orig. Seductus est à seipso, in hoc deterior, quod alij ab eo falluntur, ipse sibi deceptionis auctor. Aug. 11. de Ciuit. Dei, cap. 14. ostendit in veritate non stetit, ex eo quod veritas in eo non est, esset enim in eo si in ipsa esset. p. p. Glo. homo quod mendax est, non habet de proprio, sed ab alieno, id est, à diabo. 163. Aug. non omnis qui mentitur, est pater mendacij, sed qui aliunde mendacium non accepit, vt diabolus. Orig. Diabolus mendacium genuit. 164. id est, me verbum, & veritatem Patri coeternam. 165. Int. vos qui estis ex patre mendacij. 166. Theoph. q. d. si me non potestis de peccato arguere, manifestum est quod propter veritatem me odio habetis. Chry. quia estis inimici veritatis, vultis me interficere. 167. Int. vt ego arguo vos, & patrem vestrum. Orig. nullus hominum verè hoc dicere possit, nisi solus qui peccatum non fecit. Greg. in hom. 18. vide mansuetudinem Dei, non dignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse, qui poterat ex diuinitatis virtute peccatores iustificare. 169. Int. nisi quia estis filij diaboli. 170. Int. non natura, sed fide. 171. Int. id est, amat. Greg. in hom. 18. Interroget se quisque, si verba Dei aure cordis percipit, & intelligit vnde sit, verba Dei non audiunt, qui etsi ea libenter suscipiunt, opere tamen exercere contemnunt. 173. Int. per vitium non sunt ex Deo, qui tamen per naturam sunt ex Deo. Aug. Est autem hoc illis dictum, qui non solum peccatores erant, sed etiam præcogniti, quod non erant credituri ea fide, qua possent à peccatis liberari. 174. Chry. si quid Dominus altum dicebat, Iudæis infamia videbatur. Glo. conuicti esse filij diaboli, conuicta ingerunt, quia nō poterant resistere. 175. Int. hoc non negando recipit, quia custos. Orig. quomodo vocant Samaritanum, qui de resurrectione & iudicio tor & tanta docuerat? forè improperantes hoc dicunt. vel indicant eum sentire quidem cum Samaritanis, sed fictè, vt Iudæis placeat de resurrectione docere. Theoph. Samaritanum dicunt, tamquam ritus Iudaicos dissoluentem. aduerte autem, multa esse ab Evangelistis prætermittenda, nec enim legimus vbi eum vocauerint Samaritanum. 176. Int. hoc vt falsum negat, sed vt patiens conuitium non reddit. Orig. id dicunt illi, vel quia eius sermones transcendebant capacitatem humanam, dicebat enim Deum Patrem suum, & de carlo descendisse, &c. vel quia putabant eum in principe daemonium, & daemonia eiicere. Theoph. quia eorum cogitationes reuelabat, daemonium habere suspicabantur. 177. Greg. in hom. 18. Ecce iniuriam suscipiens Deus, non contumeliosa verba responderet, cum à proximis contumeliam accipis, etiam eorum vera mala tacere debes, ne ministerium iustæ correctionis, in arma veritatis furoris. Chry. vbi oportebat Dominum eos docere, & contra eorum superbiam inuicti, asper erat: vbi verò exprobrantes susterre, multa mansuetudine utebatur, vt. s. disceremus, quæ ad Deum pertinent vindicare, quæ verò ad nos, despicere. Aug. imitemur eius patientiam, vt perueniamus ad potentiam. 178. Aug. cum duo Domino obiecta essent, non se negauit Samaritanum: nouerat enim nostrum esse custodem, & quidem ipse est Samaritanus, qui accessit ad faucibus, & misericordiam impendit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

159. i. perfectione, & integritate qua creatus, sic verum dicitur aurum, quod perfectum, non adulteratum, & verus Israelita in quo dolus non est, vel. q. d. ipse mendacio primos h. mines decipit. 160. q. d. quod ex eo apparet, quia, &c. sic illud Psal. Clamaui, quoniam ex audisti me. q. d. hinc apparet me clamasse. c. d. id est, eius affectu. p. p. corrupto. s. affectu. q. q. s. mendacij. sic Prouerb. 14. In timore Domini fiducia fructu animis, & filiis eius. s. i. mentis Deum, &c. Pater autem dicitur. i. auctor. 164. ob quod ipsum credere deberetis. 167. Grac. & v. s. conuincit, pro potest conuincere. 170. i. Dei spiritu predictus. 171. s. libenter. & c. d. libenter. 174. apparet id alias dixisse. 175. vel sic solebant per contemptum vocare quemcumque edissent, vel ista vocant, quod videretur eis legem soluere.

non habeo : sed honorifico Patrem meum , & vos inhonorastis me. Ego autem non
 quæro gloriam meam : est qui quærat , & iudicet. Amen amen dico vobis , si quis ser-
 monem meum seruauerit , mortem non videbit in æternum. Dixerunt ergo Iudæi ,
 Nunc cognouimus quia dæmonium habes. Abraham mortuus est , & Propheta : &
 tu dicis , Si quis sermonem meum seruauerit , non gustabit mortem in æternum. Num-
 quid tu maior es patre nostro Abraham , qui mortuus est : & Propheta mortui sunt ?
 Quem te ipsum facis ? Respondit Iesus : Si

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

179. Orig. solius Christi vox ; Ego dæmonium non habeo , nec habui , sicut & illud : Venit princeps
 huius mundi , & in me non habet quidquam. 180. Aug. q. d. ne vobis arrogans videar , habeo quem ho-
 norificem. 181. Theoph. s. non tolerans homicidas & mendaces , se Dei filios appellari. Orig. Solus
 Christus verissimè veneratus est Patrem. 182. Int. s. per falsa opprobria. Aug. q. d. Ego facio quod de-
 beo , vos non facitis quod debetis. Greg. in hom. Quisquis Dei zelo vitur , à prauis dominis dehone-
 statur. 183. Quid nobis contra iniurias faciendum sit , suo nos exemplo admonet. 184. Int. sicut si-
 mulatores , qui volunt videri quod non sunt. Glo. Vt homines , qui illatis contumeliis aliquid red-
 dunt. Chry. q. d. ex honore quem Patri defero , hæc sum vobis locutus , & me dehonoris , sed nulla est
 mihi huius contumeliæ cura , ille curabit propter quem patior. 185. Int. s. Pater. Aug. quomodo ergo
 alibi dicit , Pater non iudicat quemquam , sed omne iudicium dedit Filio : iudicium aliquando pro da-
 mnatione accipitur , hic secundum discretionem positum est. q. d. Est Pater qui gloriam meam à ve-
 stra discernat. Glo. Duæ sunt tentationes ; vna probationis , de qua : Tentat vos Deus , altera , deceptio-
 nis , de qua : Deus intentator malorum est. sic duo timores : vnus quem charitas foras mittit : alter qui
 permanet in seculum seculi. sic & duo iudicia : vnum damnationis , quod Pater dedit Filio : alterum dis-
 cretionis , iuxta illud ; Iudica me Deus , discerne causam meam. hic ergo iudicet. i. discernat à gloria
 vestra , qui secundum seculum gloriamini. 186. Int. discernit Pater à gloria hominum , gloriam Filij ,
 quem vixit præ participibus suis. 187. Greg. hom. 18. Crescente malorum peruersitate , non debet
 prædicatione frangi , sed augeri. sic Dominus hic cum dæmonium habere dictus esset , largius prædica-
 tionis suæ beneficia impedit. 188. Chry. non solum fide , sed etiam per vitam puram. 188. Int. scilicet ,
 veram , sed Iudæi verè mortui , non intelligentes eam , putant dici , numquam morietur , & irascentes
 dicunt Abraham mortuum esse. 189. Aug. id est , experietur , loquitur verò de morte æterna , quæ vera
 mors est ; nam ista , quæ corpus relinquitur , migratio est. Orig. sic est dictum hoc , vt si diceretur : si quis
 lucem meam custodierit , tenebras non videbit. Chry. indicat occultè quòd ei nihil possunt facere. si
 enim qui sermonem eius seruabit , non morietur in æternum , multo magis ipse non potest mori.

190. Orig. coniungendum est cum utroque præcedentium , qui enim in æternum seruauerit sermo-
 nem Christi , mortem non videbit in æternum , eò vsque enim quis mortem non videt , quousq ; Chri-
 sti verbum custodit. quòd si custodire cesset , subinde mortem videt. itaque à Christo instructi , Pro-
 pheta quærenti , Quis est homo qui viuere , & non videbit mortem ? respondere possumus , Qui custo-
 dit verbum Christi. 191. Greg. in hom. 18. vt boni per contumelias meliores existant , ita reprobi be-
 neficio priores fiunt. 192. Int. prouocant , vt aliquid diceret contra Abrahā. 193. Int. sed non illa morte
 quam Dominus dixit. 194. Glo. quod dicitur , videbit , vel gustabit , nihil aliud est quàm experietur.
 195. Chry. Rursus ad cognitionem confugiunt , poterant verò dicere , Numquid tu maior es Deo ,
 cuius sermonem qui audierunt , mortui sunt : sed non dicant hoc , quia etiam Abraham eum minorem
 putabant. 196. Orig. falsum dicant , & de Abraham , & de Prophetis. Verbum enim Domini audie-
 runt , & custodierunt. Greg. in hom. 18. Solum carnis mortem aspicientes , in veritatis sermone caliga-
 bant. Beda. Abraham mortuus erat corpore , anima autem vivebat. 197. Int. vt dicas ex sermone tuo
 non mori , cum scias illos mortuos. Beda. q. d. cuius meriti & dignitatis , vis credi ? Orig. excutien-
 tium sermo , nec enim se fecit Iesus id quod est , sed ex Patre recepit. Glo. secundum illos se faciebat
 Filium Dei , quasi non esset , verè autem erat , unde Apostolus : non rapinam arbitratus est , &c. s. s. Aug.
 Respondet ad illud , Quem te ipsum facis ? gloriam suam referens ad Patrem de quo est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

184. scilicet , quatenus homo. 186. scilicet , vlciscendo.

ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est. est Pater meus qui glorificat me; quem
 vos dicitis quia Deus vester est, & non cognovistis eum, ego autē novi eū. Et si dixerō
 quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo.
 Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum: vidit, & gavisus est. Dixerunt
 ergo Iudæi ad eum, Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Dixit
 eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo
 lapides ut iacerent in eum. Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

SENS. LIT. IN CAP. VIII.

198. Int. scilicet, tantum. 199. Chry. s. quantum ad istorum opinionem. sic suprā, testimoniū meum non est verum. 200. Glo. Vox Patris glorificat Filium in baptismo, in monte; & in aliis huiusmodi. Aug. dicunt Arriani, ergo maior Pater qui Filiū glorificat, hæretici non legistis & ipsam Filiū dicentem quod glorificet Patrem suum? 11. Aug. quidā hæretici dicunt Deum in veteri testamento nunciatum, non esse Patrem Christi, contra istos Christus dicit, Patrem suum, quē Iudæi dicebant Deum suum. 201. Chry. volebat ostendere quod non solum Patrem suum nesciebant, sed neque Deum.

202. Int. Quia si cognovissent, Filium eius recepissent. Aug. ¶ Theoph. Deum contemnunt, qui homicidium in lege prohibuit, aduersus Christum clamantes Glo. non cognovistis spiritualiter, dū pro terrenis servistis. 103. Aug. secundum carnē iudicantibus, poterat videri arrogātis quod dixerat, ideo hoc subdit. Arrogantia ita cauenda est, ut veritas non relinquatur. 204. Int. cum sciam. 205. Int. qui dicitis vos scire, & nescitis. 206. Theoph. Naturaliter ipsius cognitionē obtinens. 207. Int. Sermonem Patris, ut Filius loquebatur: & ipse erat verbū Patris, qui hominibus loquebatur. Aug. ¶ Theoph. vocat sermonem mandata. Sumitur autē & pro, quia quasi dicat, quia eius sermonē seruo. 208. Chry. nihil de morte dicens, se maiore ostendit Abraham. 209. Aug. non timuit, sed exultavit. credēs exultavit, sperando, ut videret intelligēdo. 210. Int. non quia vidit. 211. Aug. incertū est dixeritne diem Domini quo erat venturus in carnē, an dī qui nescit erit nec occasum. sed ego non dubito Abraham utrumque scivisse, ait enim seruo suo: pone manū sub fœmore meo, & iura mihi per Deum cæli, quo significabatur de genere Abraham venturum in carnē Deum cæli. Chry. Diem suum dicit diem crucis, quem Abraham in oblatione arietis & Isaac præfiguravit. Ostendit verō per hoc se non inuitū ad passionem venire. 212. Greg. hom. 18. nam in figura summæ Trinitatis, tres Angelos hospitio suscepit.

213. Chry. s. propter beneficium quod à me habet ut à maiore. Aug. quale gaudiū fuit videntis. Verbum apud Patrem manens, & aliquādo in carnē venturum, nec de Patris gremio recessurū. 214. Int. irati, in eo solam carnis aeternitatem pensantes, non diuinā naturā. Greg. carnales Iudæorum mentes oculos à carnē non subleuant. 215. Theoph. Erat Christus triginta triū annorum: quare ergo non dixerunt, quadraginta annos nondum habes, sed quinquaginta? Supernacua est quæritio hæc, dixerūt enim quod eis occurrat. 216. Int. ab intuitu carnis, ad diuinitatem trahens. Greg. 217. Int. non dicit, esset, sed fieret, quia creatura. Aug. 218. Int. non dicit factus, sed sum; quia creator. Aug. ¶ Greg. hom. 18. nō dixit fui, in diuinitate enim nec præteritū, nec futurum. 219. Int. quia putāt hoc esse blasphemiam.

220. Aug. quod curreret tanta duritia, nisi ad lapides. Greg. quem intelligere non poterant, obruere quærebāt. 221. Int. ipsi duri ut lapides. 222. Int. ut homo humilis. 223. Int. quia cōmendanda erat patientia, non exercenda potentia. Greg. hom. 18. Si potentiam exercere voluisset, eos in suis actibus ligaret, aut eos in pœnas subitæ mortis obrueret: sed qui pati venerat, iudicium exercere volebat. Aug. Magis erat commendanda sapientia, quā exercenda potentia. deserit eos quasi correctionem non suscipientes: non abscondit autem se in angulo templi, quasi timens, aut in domunculam fugiens, aut post murum, aut columnam diuertens: sed cælica potestate inuisibilem insidiantibus se constituens, per medium illorum exiit, tamquam homo à lapidibus fugit, sed vix illis à quorum lapideis cordibus Deus fugit. 224. Int. & sic à doris eorum cordibus fugit. Greg. hom. 18. Docemur hoc exemplo iram superbientium, etiam cum resistere possumus, humiliter declinare.

SENS. MYST. IN CAP. VIII.

220. Beda. quotquot malas cogitationes quis assumit, quasi tot lapides in Iesum mittit. & quantum ad se pertinet, si ad deliberationem transit, Iesum extinguit. 224. Greg. hom. 18. absconditur veritas eis, qui eius verba sequi contemnunt. 225. Glo. id est, de figuris Iudæorum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

198. s. sine Patre. 199. id est, pro nihilo habenda esset, vel, quasi dicat, vestra opinio nihil est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. VIII.

v. v. pro, & tamen. Heb. 209. id est, gestivit, magnopere concupivit, vel exultando optavit. 211. scilicet, aduentum in carnem. 212. scilicet, oculis mentis, dum viveret in carne, vel in limbo existens. 217. pro, esset, vel fuisset.

CAPVT IX.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate: & interrogauerunt eum discipuli eius, dicentes: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit Iesus, Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset

SENS. LIT. IN CAP. IX.

1. **C**HRYS. Exiens de templo, curauit cæcum, sui absentia Iudæorum furorem mitigans, & per signi operationem eorum duritiam molliens. 2. Int. i. misertus est. Chry. ipse vidit cæcum, non cæcus ad eum accessit. Respexit verò ita attentè, vt discipuli interrogarent quod sequitur. 3. Int. Magistrum appellant, quia scire desiderant. Aug. 4. Chry. venerunt ad hanc interrogationem, quia supra paralytico dixerat: ecce sanus factus es, ne ampliùs pecces. 5. Aug. non quidem hic aut sine peccato originali natus erat, aut viuendo nihil addiderat, habebat ergo peccatū ipse, & parentes eius; sed non ipso peccato factum est vt cæcus nasceretur. b. Glo. s. vt cæcū illuminando, & per eum quid in cæcitate humani generis facturus sit, significando, Filius Dei manifestetur. 6. Chry. de se dicit, non de Patre: illius enim gloria iam manifestata erat. non est autem iste iniusta passus, sed beneficiū accepit per cæcitatē; per hanc enim interioribus respexit oculis: & quidem qui eum ex non ente ad esse duxit, poterat absque iniuria eum ita dimittere. Dicunt verò quidam, vt, hoc loco non causam significare, sed euentum, vt & illic, Lex subintrauit, vt abūderet delictum. Secutum est enim, vt huius oculis apertis Dei virtus demonstraretur. Greg. in Præf. Mor. c. 9. alia est percussio qua percutitur peccator vt puniatur, alia vt corrigatur; alia vt saluātis virtutem cognitā ardētius amet. 7. Int. pro me enim. 8. Int. s. prædicare, illuminare cæcos. 9. Int. quia Filius de illo, ipse de nullo gloriam dat illi. Aug. Chry. q. d. oportet me facere, quæ manifestent me eadem cum Patre facere. Beda. asserens se operari operā Patris, sua & Patris opera eadem esse demonstrat. 10. Int. ecce ille missus in quo cæcus oculos lauit. 11. Int. id est, dum sum in mundo. Aug. dies est vsque dum veniat nox, de qua statim sequitur. 12. Int. quare dum dies est? quia venit, &c. 13. Int. id est persecutio Apostolorum, vel persecutio Antichristi. Aug. nox est, de qua dicitur: Proiciete eum in tenebras exteriores. Ibi ergo nox vbi nemo potest operari, sed recipere quod operatus est. dum viuus, operare, ne illa nocte præueniaris. 14. Int. Ecce quis est dies, in eo cæcus lauat oculos, & videt diem. Aug. Dies qui circuitu solis impletur, paucas habet horas, dies præsentis Christi vsque ad seculi consummationem extenditur. Ecce, ego vobiscum sum (inquit) vsque ad consummationem seculi. 15. Int. monens bonos, & terrens malos.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

1. **B**EDA Expulsus de cordibus Iudæorum, mox transiit ad gentilem populum, eius etiam iter est de cælis in terram descensus; vidit autem cæcum, cum misericorditer respexit humanū genus. Aug. contigit cæcitas in primo homine per peccatum, de quo omnes originem duximus. cæcum ergo humanum genus à natiuitate. Glō. præteriens scilicet secus viam nostræ mortalitatis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

2. attentè asscxisse apparet ex discipulorum interrogatione. 4. vel errando id dicunt, quippe rudes. vel sensus est, Quomodo huic malum id accidit, cui nec proprium, nec parentum peccatum causam dare potuit? a. scilicet cæcus natus. 9. ostendit sua & Patris opera eadem esse. 11. i. dum seculum durat, vel dum ago in mundo corporaliter. 14. ideo me oportet illuminare, docere.

¹⁶ expuit in terram, & fecit lutum ex sp^uto, & liniuit lutum super oculos eius, & dixit ei, ¹⁷ Vade, laua in natatoria Siloë, quod interpretatur missus. Abiit ergo, & lauit: & venit ¹⁸ videns. Itaque vicini, & qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant: Nonne hic est qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebant, Quia hic est. Alij autem, Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat, Quia ego sum. Dicebant ergo ei, Quomodo aperti sunt tibi oculi? Resp^odit, Ille homo qui dicitur Iesus, lutum fecit, & vnxit oculos meos: & dixit mihi, Vade ad natatoriam Siloë, & laua. Et abiit, & laui, & video. Et dixerunt ei, Vbi est ille? Air, Nescio. Adducunt eum ad Phariseos qui cecus fuerat. Erat autem sabbathum quando lutum fecit Iesus, & aperuit

SENS. LIT. IN CAP. IX.

16. Chry. Sermonem quem dixerat per opera credi fecit. 17. Chry. poterat qui res de nihilo produxit, oculos sine luto sanare, sed noluit docere se Creatorem, qui hominem ex luto formauit, nō est autem vsus aqua ad lutū faciendum, sed sp^uto; vt nihil adscriberetur fōri, sed virtuti oris eius, nam & lauari iussit, ne putaretur ex terræ virtute esse curatio. 18. Int. nondum intus. Theoph. quidam dicunt lutum fuisse in oculos conuersum. c. Chry. quare eum mittit ad Siloë? vt omnes viderent eum, & lutum super oculos habentem, non erat autem timendum ne Siloë curatio adscriberetur. multi enim lauerant ibi, & curati non fuerant, adde quod fides cæci demonstrata est, qui noui contradixit, nec apud se ira cogitauit, lutum magis exerceat, sæpè laui in Siloë, & nihil adiutus sum, si virtutem Christus haberet, præfens curasset, sed simpliciter obediuit. 19. Int. i. in piscina qua dicitur Siloë. d. Glo. Siloë, fons est ad radices montis Sion, qui non iugibus aquis, sed certis horis ebullit per concaua terrarum. 20. Chry. significat quod in Siloë erat virtus Christi, quæ cæcum curauit: sicut enim Apostolus dixit Christum petram spiritualemente, ita & Siloë spiritualis erat. 21. Glo. quomodo iste sine fide sanatus est, cum nemo legatur à Christo sanatus exteriori, sine sanatione interiori? hoc de illis dicitur, qui propter peccata infirmabantur, at iste propter Dei gloriam languebat. 22. Chry. magnitudo facti incredulitatem inducebat. 23. Chry. mirabilis Dei clementia, eos qui mendicabant eum multa deuotione curabat, ignobiles etiam sua dignos ducentes prouidentia, pro salute enim omnium venerat. 24. Chry. Diligenter inspicientes per longam viam euntem, non poterant negare eū esse. 25. Int. quia aperti oculi vultum mutauerant. Aug. 26. Int. vox grata, ne damnaretur ingratus. Aug. ¶ Chry. non pudet prioris cæcitatē, nec furorem plebis formidarē, sed benefactorem prædicat. 27. Chry. modum facti nesciebat, sed factum nouerat. 29. Chry. non dixit quod expuisset in terram, id enim non nouerat. 31. Aug. cæcus confitebatur, & cor impiorum frangebatur. Chry. hoc dicebant, quia iam aduersus ipsum cōspirauerant, recedebat Christus vbi curasset, non enim querebat gloriam, nec se ostentare. 33. Chry. volebant Christum inuenire vt ad Phariseos ducerent, sed quia non potuerunt, cæcum ducunt, vt eū vehementius interrogent. 34. Chry. hoc addit demonstrans illorum malam mentem. quærebant enim occasionem contra eum, & volebant miraculo detrahare per apparentem legis præuaricationem.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

17. Int. ecce collyrium quo vngitur genus humanum. Aug. fecit lutum de salua, quia Verbum caro factum est; vnxit oculos cæci, sed nondum videbat: quādo enim vnxit, fortè catechumenum fecit. Mittit ad piscinam Siloë: baptizatus enim in Christo illuminatur. Commendauit autem Euangelista piscinæ nomē, dicens interpretari missum, nisi enim ille fuisset missus, nemo nostrum esset ab iniquitate dimissus. Glo. Salua est sapientia quæ ex ore Altissimi prodit; terra, caro Christi; vngere oculos, catechumenum facere: qui credit Verbum carnem factum, mittitur vt lauet. i. baptizetur, in missio. i. Christo; baptizatus autem, lumen recipit. d. Glo. aquæ Siloë, vt est apud Esaiam, vadunt cum silentio. nullus autem infidelium potest à cæcitate liberari, nisi doctrina Christi, quæ sine strepitu, & clamore verborū leniter fluit. 28. Int. videns, euangelizat gratiam. 32. Beda. figuram tenet catechumenorum, qui etiam credunt in Iesum, tamen, nondum loti, eum quasi nesciunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

d. Fons est ad radices montis Sion, unde excepta aquæ faciunt natatoriam, seu piscinam. 20. שלח, mittere שלח, missus. e. f. ante templum, vt illo de quo Act. 3. f. Grac. ἀνέβλεψα, visum recepi.

oculos eius. Iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis, Lutum mihi posuit super oculos, & laui, & video. Dicebant ergo ex Phariseis quidam, Non est hic homo à Deo, qui sabbathum non custodit. Alij autem dicebant, Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum, Tu quid dicis de illo qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit, Quia Propheta est. Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & vidisset; donec vocauerunt parentes eius qui viderat, & interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt? Responderunt eis parentes eius, & dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est: quomodo autem nunc videat, nescimus; aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: atatem habet, ipse de se loquatur. Hæc dixerunt parentes eius, quoniam timebant Iudæos. Iam enim conspirauerant Iudæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt, Quia atatem habet, ipsum interrogate.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

35. Chry. vide ut non turbatur in magno periculo constitutus, nec negat, nec dicit contraria prioribus. dicit verò succinctè ad eos qui iam audierant: itaque isti passi sunt contrariū eius quod volebāt, duxerunt enim ut negatum, & certius didicerunt. 36. Int. non omnes, quia iam quidam inungebātur: isti nec videntes, nec inuncti. Aug. 37. Ang. ipse potius custodiebat qui sine peccato erat. Sabbathum enim obseruare spiritualiter est non habere peccatum. Omne opus terrene, inquit, non facietis, omnis autem qui facit peccatum, seruus est peccati. isti carnaliter sabbathū obseruabant, spiritualiter violabant. Chry. Vide malitiam, tacent curationem, nō enim dicunt sabbatho curat, sed sabbathū non seruāt. 38. Int. iam inuncti. 39. Chry. à signis inducebantur, sed necesse esse Deum credentes, ut possent respondere, Dominum sabbathi illud fecisse, nec quisquā audebat manifestè dicere quod sentiebat, sed ambiguè. 42. Int. i. æstimas. Theoph. vide ut beneuolè quarunt. n. p. enim dicunt, quid dicis de illo sabbathum non obseruante, sed miraculum cōmendant. q. d. bene fecit tibi, vnde debes eam prædicare. August. quærebant quomodo hominem calumniarentur, ut eum de synagoga eiecissent. 43. Int. constanter exprimit quod sentit. Aug. 44. Aug. adhuc inunctus in corde, nondum Dei Filium confitebatur, non tamen mentiebatur. ipe enim Dominus de se ait, Non est propheta sine honore, nisi in patria sua. 45. Int. id est, qui cæcus fuerat, & viderat. Aug. h. Theoph. quasi dicat, aut falsum est quod nunc videat. aut quod primum cæcus fuit; constat autem videre, falsum ergo quod dicitis cæcum fuisse. 46. Chry. hæc est veritatis natura, ut per quæ putatur insidias pati, fortior fiat, quod & nunc acci sit, parentes enim in medium ducuntur, qui maximè suum filium cognoscebant. 47. Int. ut instruantur, quid nobis calumniamini? 48. August. quasi dicat, iuste cogere nūc loqui pro infante, quia ipse pro se loqui non posset. 49. August. iam non erat malum fieri extra synagogam, illi expellebant, Christus suscipiebat. 50. Theoph. imbecilliores erant filio, qui testis aderat intrepidus veritatis.

SENS. MYST. IN CAP. IX.

40. Int. dies ille diuisit inter lucem & tenebras. August. dies erat Christus, qui inter lucem & tenebras diuidit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

g. i. obseruat. 40. i. diffensio. 44. i. à Deo missus, & verax. l. Græc. ἡ ἀλήθεια loquatur. m. id est, pro Messia haberet. 49. Græc. ἀποσυνάγωγην, q. d. nunc excommunicatur, scilicet, interdictus templo & commercio reliquorum.

Vocauerunt ergo rursus hominem qui fuerat cæcus, & dixerunt ei, Da gloriam Deo.
 nos scimus quia hic homo peccator est, Dixit ergo eis ille, Si peccator est nescio: vnum
 scio, quia cæcus cum essem, modò video. Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? Quomodo
 aperuit tibi oculos? Respondit eis: Dixi vobis iam, & audistis, quid iterum vultis audi-
 re? numquid & vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu di-
 scipulus illius sis: nos autem Moysi discipuli sumus. Nos scimus quia Moysi locutus
 est Deus, hunc autem nescimus vnde sit. Respondit ille homo, & dixit eis: In hoc enim
 mirabile est, quia vos nescitis vnde sit, & aperuit meos oculos. Scimus autem quia pec-
 catores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exau-
 dit. A seculo non est auditum quia quis aperuit oculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo,
 non poterat facere quidquam. Responderunt, & dixerunt ei, In peccatis

SENS. LIT. IN CAP. IX.

51. Int. q. d. nego quod acceperis, quod est blasphemare, non Deo gloriam dare. Aug. & Chry. sub pre-
 textu religionis ad hoc volunt eum inducere, vt neget se à Christo curatum. Glo. Dare gloriam Deo,
 est veritatem de aliquo quasi præsente Deo dicere, q. d. confitère itum non esse Deum, sicut nos, sed
 peccatorem. 52. Chry. quare ergo non arguitis dicentem, Quis ex vobis arguet me de peccato? 53. Int.
 nec patet calumnia, nec veritate calat. Chry. quomodo dixit, Propheta est, qui nunc dicit, si peccator
 est, nescio. non hoc dicit, quòd timeret, sed quia volebat Christum à rei testimonio, non à sua voce ab
 inculpatione eripi, q. d. nihil modò de hoc dico vtrū sit peccator, sed quod scio, quia cæcus, &c. 54. Chry.
 modum curationis iterum inquirunt, more canum, qui venationem nunc hac, nunc illic inuestigant.

55. Chry. nō dicunt quomodo vidisti, sed quomodo aperuit tibi oculos, occasionem detrahendi con-
 tra eius operationem dantes. 56. Chry. q. d. inaniter interrogatis, non volentes addiscere, sed cauilla-
 ri. 57. Int. sicut ego iam video, & non inuideo. Aug. Loquebatur autem hæc iam stomachans aduersus
 duritiam Iudæorum, & ex cæco videns, non ferens cæcos. 58. Aug. maledictum est si cor discutias, nō
 si verba perpendas: tale autem maledictum sit super nos, & super filios nostros. 59. Aug. si crederent
 Moysi, crederent & Christo, de quo ille scripsit. 60. Int. sub, quia. 61. Int. seruum Deo præsertim.

62. Int. q. d. quod Moyses docuit à Deo accepit. 63. Chry. at demonstrauit se à Deo venisse per mi-
 racula quæ vidistis. Gloss. suprà dixerant: Hunc scimus vnde sit, nunc dicunt se nescire, sed nescire nos
 dicimus quæ abiecit. 65. Int. i. vnde hoc accepit. 66. Chry. vbique signum inducit, quia hoc
 deprauare non poterant, sed ab eo conuincebantur. 67. Aug. hæc adhuc iuuenctus loquitur, nam &
 peccatores Deus exaudit, alioqui frustra publicanus diceret, Deus propitius esto mihi peccatori, ex
 qua confessione meruit iustificationem, sicut & cæcus ipse illuminationem. 68. Theoph. cum pec-
 catores implorant veniam translati sunt de gradu peccantium ad statum pœnitentium. 70. Chry. ap-
 paret quod suprà dixit, si peccator est, nescio, non quasi dubitantem dixisse, nunc enim Deo valde pla-
 centem ostendit. 71. Chry. non sufficit Deum cognoscere, sed oportet voluntatem eius facere.

72. Int. q. d. magna res est. 73. Aug. liberè, constanter, veraciter.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

51. Modus obtestandi apud Hebræos in veritatis inquisitione, quasi dicat, ad Dei gloriam fatere verita-
 tem. vide Ios. 7. 1. Reg. 6. 53. quasi dicat, de hoc nolo nunc disputare, vel illum ego esse peccatorem nescio, vel
 indicare de illo an sit peccator, ad me non pertinet. 57. s. sicut, &c. videtur autem ironiè loqui. 58. Græc.
 εἰς ὃν ὁ νόμος, conuertiuntur sunt. sic 1. Cor. 4. maledicimur, &c. n. quasi dicat, sis sanè tu talis hominis discipu-
 lus, vt solemus de re quam execramur. 64. s. quo spiritu agitur o. pro, sanè. pro, accidit. 66. pro, cum
 tamen aperuerit. 68. in peccato, s. perseuerantes, audit autem, pro, exaudi, s. regulariter. 72. adeoq; nec
 Moyses, quo vobis tantopere gloriamini, tale quid fecit. q. pro, non possit, seu potuisset, &c. idcirco, q. d. nihil tale
 facere posset.

natus es totus⁷⁴, & tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. Audiuit Iesus quia eiecerunt eum foras; & cum inuenisset eum, dixit ei, Tu credis in Filium Dei? Respondit ille, & dixit, Quis est Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Iesus. Et vidisti eum: & qui loquitur tecum ipse est. At ille ait, Credo Domine. Et procidens adorauit eum. Et dixit ei Iesus, In iudicium ego in hunc mundum veni: ut qui non vident, videant: & qui vident, cæci fiant. Et audierunt quidam ex Phariseis qui cum ipso erant: & dixerunt ei, Numquid & nos cæci sumus? Dixit eis Iesus, Si cæci essetis, non haberetis peccatum, nunc verò dicitis, Quia videmus, peccatum vestrum manet.

SENS. LIT. IN CAP. IX.

74. Chry. i. à prima ætate in peccatis es, exprobat cæcitatem, quasi peccato contigerit. 75. Aug. magistrum illum fecerant, & ut discerent, sæpè interrogauerant; & ingrati, docentè proiecerunt. Chry. eiecerunt eum ex templo Iudæi, sed inuenit eum Dominus templi, & suscepit. 76. Chry. interrogat, volens se notum facere, ob hoc enim eum inuenit. 77. Hil. 6. de Trinit. si sola Christi qualiscumque confessio fidei esset consummatio, dixisset, Credis in Christum: sed quia nomen Christi, hæreticis penè omnibus futurum erat in ore, cum tamen Dei filium quidam negent, ideo ad fidem poscitur, ut credatur in Filium Dei. 78. Chry. desiderantis verbum. Glo. habebat iamdudum cor paratum ad credendū, sed in quem credere deberet, ignorabat. 79. Int. f. corporaliter. Theoph. reducit ei in memoriam sanitatem, & quòd ab ipso virtutem vidèdi acceperat. 80. Theoph. idem qui ex Maria natus est, Dei filius est, non alius, & alius secundum errorem Nestorij. Aug. modò lauat faciem cordis eius. 81. Int. ecce missus in quo lora facie, iam Filium Dei agnoscit in Filio hominis. August. iam mundata conscientia, agnoscit illum non Filium hominis tantum, sed Filium Dei. 82. Beda. non erecta ceruice rogandus Dominus, sed suppliciter eius misericordia imploranda. 83. Int. qualem credit, indicat. Aug. Chry. per hoc eius diuinam virtutem ostendit. 84. Int. f. ut Deum. 85. Chry. feruentiorem illum circa fidem faciens, & eos qui sequebantur, erigens. 86. Int. f. discretionis, non vltimæ retributionis. Ecce dies inter lucem & tenebras discernit. Chry. in iudicium. i. maius supplicium, qui enim condemnarunt ipsum, ipsi condemnati sunt. 87. Int. f. humiles cæci. 88. Int. per me lumen. Aug. videant, inquit, quia de tenebris liberat. 89. Int. f. sapientes superbi, ut Pharisei ex istis verbis commoti. Aug. Chry. gentes quæ non quærebant iustitiam, iustitiam inuenerunt, Israel autem sequens legem iustitiæ, in legem iustitiæ non peruenit. Theoph. cæcus à natiuitate iam videt anima & corpore, qui verò videbant, excæcati sunt intellectu. 90. Aug. i. si vos cæcos diceretis, & ad Medicum recurreretis. Chry. si cæci essetis, tolerabilius vobis fieret supplicium. Theoph. si essetis in scij Scripturarum, non tam grauitè peccaretis. 91. Int. quia ego veni tollere peccata. 92. Int. propter quod Medicum non quæritis. Aug. 93. Int. & ita cæci permanetis. Aug. hoc est quod paulo antè dixit, Ut qui non vident. i. se non videre confitètur, & Medicum quærun, videant; & qui vident. i. se putant videre, & Medicum non quærun, in sua cæcitate permaneant, istam discretionem vocauit iudicium.

ADDIT. AVCT. IN CAP. IX.

74. f. & corpore, & anima. q. d. totus quantus es, peccatum es, idq. inde iam à natiuitate. r. f. & extra illū locum ubi cum eo disceptabant, & extra synagogam. 86. f. ut per me Dei iudicium inscrutabile implentur. s. consecutivè accipiendum, non finaliter. 21. f. quantum habetis, qui ex ignorantia non peccatis.

CAPVT X.

AMEN amen dico vobis, qui nō intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ouium. Huic ostiarius aperit, & oues vocem eius audiunt: & proprias oues vocat nominatim, & educit eas. Et cū proprias oues emisit, ante eas vadit: & oues illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur,

SENS. LIT. IN CAP. X.

1. **C**HRYS. ne dicerent se ad Christū non accedere, non quidē ex cecitate, sed eum vt deceptorem fugientes, ostendit se pastorem esse, indicans primō quis sit fur. Aug. quia multi dicuntur boni homines, qui tamen Christiani non sunt; & se iactant sicut Pharisei, numquid & nos cæci sumus; que faciunt, quia nesciunt ad quem finē referant, inaniter faciētes, Dominus de grege & ostio ouilis similitudinem proponit. Glo. contra Phariseorū qui se videre iactabant, arrogantiam, similitudinem proponit, ostendens nec sapientiam, nec bonam vitam quidquam valere, nisi per eum. **2.** Chry. i. Scripturas, hæ enim Dei cognitionem aperiant, oues custodiunt, lupos prohibent, hæreticis aditū præcludentes. Glo. i. per me. **3.** Int. i. in Catholicam Ecclesiam, seu in consortium fidelium. **4.** Int. i. casurus ex alto. Aug. humilis ianua est Christus, qui intrat per hanc ianuam, oportet humilem esse, vt sano capite possit intrare. qui se non humiliat, sed per maceriam vult ascendere, ideo exaltatur vt cadat. **5.** Int. quoquo modo propter Christum, vel non bene de eo sentiendo, vel non eius gloriam, sed suam querendo. Aug. dicant pagani, vel Iudæi, vel hæretici, bene viuimus; si per ostium nō intrent, quid eis prodest? non bene vivere dicendi sunt, qui finem bene viuendi, vel cecitate nesciunt, vel inflatione contemnant. Chry. i. qui nō Scripturis vitur, sed aliam sibi & non legitimā viam facit; dicens verō, aliunde, Scribas significat, qui docebant mandata, & doctrinas hominū, & legem transgrediebantur. **6.** Aug. quia quod alienum est, suum dicit. Glo. oues Dei suas faciendo. **7.** Aug. quia quod furatur occidit.

8. Int. i. qui rectē sentit de Christo, & non sua, sed quæ Christi sunt, querit. **9.** Aug. de ver. Dom. Ser. **49.** intrat per ostium, qui intrat per Christum, eiusque passionem imitatur & humilitatem. **a.** Glo. omnes qui veritatē tenent, & docent in Christo pastore, sunt vnus pastor; sibi Christus soli tenuit quod ostiū est, per quem oues intrent ad Deum; intrat autem pastor per ostium: Christum enim & Christus ipse, & alij pastores prædicant. **10.** Int. i. prædestinati ad vitam. **11.** Chry. f. Moyses, cui Dei eloquia credita sunt. Theoph. Spir. S. per quem nobis Scripturæ referat Christū indicant. Aug. Dominus ipse ostiarius, & pastor, & ostium, ipse se aperit qui seipsum exponit, vel ostiarius Spir. S. de quo Dominus: Ipse vos docebit omnem veritatem. ostium est Christus, qui est Veritas, quam qui docet, ostium aperit. Glo. Ostiū Scripturæ quæ ducit ad Christum. **12.** Int. i. prædestinati ad vitam. **13.** Int. in quocumq; sonat vox verbi Dei. **14.** Int. i. obediendo. Chry. ostendit illos qui ei non attendebāt, ex ordine ouium excludi. **15.** Int. quia habet nomina scripta in libro vitæ, vnde & dicitur: Nouit Dominus qui sunt eius. Aug. Nouit Dominus nomina prædestinatorum, vnde discipulis ait, Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in celo. **16.** Int. quasi de Egypto in doctrinam vel regnum. Chry. cæcum significat, quem eduxit vocans ex medio Iudæorum. **17.** Int. f. de tenebris ad lucem ante eos vadens, quasi in columna nubis & ignis. Aug. Quis alius oues emittit, nisi qui eorum peccata dimittit, vt eum sequi duris liberatæ vinculis possint? **18.** Int. exemplum eis faciens quod docuit, vel ad regnū præcedit. Chry. Pastores solent oues sequi, sed Christus præcedit, deducens ad veritatem. Aug. Quis est qui oues præcessit, nisi qui surgens à mortuis, iam non moritur, & Patri dixit, quos dedisti mihi, volo vt vbi ego sum, & ipsi sint mecum? **19.** Int. quocumque ierit. **20.** Int. perseverando vsque ad finem. **21.** Int. f. in quo non est vox Christi, etiam si bonus videatur. Chry. per multa se Christus à talibus separat, primō per doctrinam Scripturarum, per quas homines ad se adducebat; secundō, per ouium obedientiam, in Christum enim etiam mortuum homines crediderunt, illos autem statim reliquerunt. Theoph. significatur Antichristus, qui non obtinebit sequaces post mortem. Aug. ar vocem Christi, & audit, nō eius, vt Iudas, qui lupos erat, & non audiunt oues, vt quidam eorum qui Christum crucifixerunt. Si enim quis dicat non fuisse oues, cū non audirēt, legat apud Ezechielem errantem ouem. Errat quia vocem pastoris non audit, & ouis tamen appellatur. dicendum ergo, nouisse Dominum qui sunt eius: nouit enim prædestinatos. multæ oues foris sunt, multi lupi intus: est & vox aliqua pastoris, in qua oues non audiunt alienos, nec qui non oues, Christum, nempe ista, qui perseverauerit vsq; in finem, hic saluus erit. hanc vocem non negligit proprius, non audit alienus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

2. id est, rectam & iustam viam. **3.** Græc. *ὠχλῳ*, stabulum.

sed fugiunt ab eo, quia non nouerunt vocem alienorum. Hoc prouerbum dixit eis Iesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Iesus, Amen amen dico vobis, quia ego sum ostium ouium: omnes quotquot venerunt, fures sunt & latrones: sed non audierunt eos oues. Ego sum ostium: per me si quis introierit, saluabitur, & ingreditur, & egredietur, & pascua inueniet. Fur non venit nisi ut fureretur, & mactet, & perdat. Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis. Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oues propriæ,

SENS. LIT. IN CAP. X.

23. Int. scilicet, exercet obscuris; pascit etiam manifestis, dum exponit. 24. Int. in quo conuincuntur cæci esse. 25. Chry. attentiores volens Iudæos facere. 26. Int. ut credens quæ dixit, & pie querens intelligat. 27. Int. per me ergo intrat, qui intrat. Aug. ecce quod clausum posuerat, aperuit. Ipse est ostium, intremus, ut nos intrasse gaudeamus. 28. Chry. non de Prophetis dicit, sed de seditionis.

29. Int. scilicet, præter me, nam Prophetæ promissi cum eo. i. cum veritate. Aug. Prophetæ non præter Christum venerunt, venerunt enim cum verbo Dei; venturus præcones milit, & eorum quos miserat, corda possidebat. 30. Aug. sed furandum & occidendum venerunt. Glo. fur est, qui per Simoniam, vel alio modo contra Christum intrat, & postquam intrauerit, malo exemplo occidit, & fit aperiens latro. 31. Int. s. veræ. Aug. filii de quibus dictum est, Nouit Dominus qui sunt eius. 32. Aug. quare se ostium dixerit, aperit. 33. Int. s. non fictus. 34. Int. s. perseverando. 35. Aug. ingredimur, cum aliquid interius cogitamus; egredimur, cum exterius aliquid operamur. secundum illud, Exibit homo ad opus suum. Theoph. ingreditur, cui est curæ homo interior; egreditur, qui hominem exteriorem. i. membra quæ sunt super terram, mortificat. Greg. super Ezech. hom. 13. Ingreditur ad fidem, egreditur ad speciem, & pascua inueniet in æterna satietate. 36. Chry. i. futuram delectationem & quietem. 37. Theoph. s. in futuro seculo. 38. Int. pro fur autem. 39. Glo. alienam rem usurpando.

40. Glo. à fide retrahendo. 41. Int. & ideo non audiunt eum oues. Chry. accidit hoc ad litteram seditionis, ut Iudæ & Theudæ, occisi enim & perdit qui eos sequebantur. 42. Int. Hic iustus ex fide viuunt. Aug. vitam habent ingredientem per fidem quæ per dilectionem operatur. 43. Int. s. de hac vita transmigrando. Aug. egredientes. i. cum moriuntur veri fideles, abundantius vitam habent, ubi nunquam deinde moriantur. 44. Int. s. in futuro. 45. Aug. aperuit se ostium, nunc pastorem. 46. Int. sicut ostium. Aug. sicut ipse per se nouit Patrem, nos autem per illum: sic intrat in ouile per se ipsum, nos autem per ipsum. quomodo autem vnus pastor est, si Ecclesiæ præpositi pastores sunt? omnes illi vnus pastoris membra sunt, pastoris nomen aliis communicauit, ostij sibi propriè tenuit. 47. Int. ad differentiam furis vel mercenarij. Aug. 48. Int. exprimit quid sit proprium boni pastoris. Greg. in hom. 14. formam quam imitemur adiungit. 49. Int. i. vitam. Greg. hom. 14. fecit quod monuit Christus, pro ouibus animam posuit: qui autem non dat pro ouibus substantiam suam, quomodo pro his daturus est animam suam? Aug. de verb. Dom. serm. 50. Non omnes qui corpora sua in passionibus etiam igni tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse pro ouibus. Si tradidero, inquit Apostolus, corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non hab. am. nihil mihi prodest: non habent autem charitatem qui non amant vnitatem. 50. Chry. ostendit se ad passionem venire non inuitum. 51. Greg. hom. 14. s. qui plus terrenam substantiam quam oues diligit, & ob temporales mercedes pascit. 52. Int. etsi videatur, quia veritatem prædicat ut pastor. Greg. hom. 14. pastoris locum tenet, sed lucram animarum non quarit. 53. Int. quia non amore earum, sed pro sua mercede.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

23. id est, parabolam. sic Parabola Salomonis dicuntur Prouerbia, s. sententia arcana, seu occultæ. b. scilicet non missi, vel Christi se nomine obtrudentes. c. profuerunt. 35. pro, conuersabitur, seu aget. Hebr. vide psal. 12. 1. Reg. 18. vel ingreditur per fidem in Ecclesiam, & egredietur per meritum à mundo in calum iturus. 42. scilicet, hic, & abundantius in futuro, vel crescentes in virtute. 43. sorte, pre, abundanter. 46. Græc. ὁ ποιῶν ὁ κηδὼν, ille bonus pastor.

SENS. MYST. IN CAP. X.

33. Theoph. fur, diabolus qui venit tentando, ut furetur per cogitationes illicitas, & mactet per consensum, & deinde per opera destruat.

videt lupum venientē, & dimittit oves, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oves. Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ouibus. Ego sum Pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognoscūt me meæ. Sicut novit me Pater, & ego agnosco Patrem: & animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oves habeo quæ non sūt ex hoc ovili: & illas oportet me adducere, & vocē meā audient, & fiet vñū ovile, & vnus pastor. Propterea me diligit Pater, quia ego pono animā meā ut

SENS. LIT. IN CAP. X.

54. Greg. hom. 14. in necessitatis occasione cognoscitur sūtne quis pastor an mercenarius. Aug. de verb. Dom. Ser. 49. lupus, diabolus, & qui illū sequuntur. 55. Greg. hom. 14. lupus super oves venit, cū iniqui fideles opprimunt. 56. Greg. hom. 14. non mutando locum, sed subtrahendo solatium. Aug. quidam corpore stant, animo fugiunt. affectiones enim motus animorū sunt: latititia diffusio est, tristitia cōtractio, cupiditas progressio, timor fuga. Aug. Ad Honoratū epist. 180. Fugiāt serui Christi de ciuitate in ciuitatem, quando eorum quisquā specialiter à persecutoribus quæritur; & ab aliis qui non ita requiruntur, non deferatur Ecclesia; cū autem omniū est commune periculum; aut omnes ad loca munita trāseant, aut si quos necesse est manere, illi non deferātur ab eis quorū opera indigēt, si enim manente plebe, ministri fugiant, mercenariorū est illa fuga dānabilis, quibus non est cura de ouibus. * Aug. de verb. Dom. Ser. 49. Diligendus pastor, cauendus latro, tolerandus mercenarius. tam diu enim vtilis est; quādiu non videt lupi, furē, vel latronem. Idem in Iohan. Filius patris hereditatem patiēter expectat, mercenarius tēporalem mercedem festināter exoptat; & inde lædit, vnde mala facit, nō vnde bona dicit; botrum carpe, spinā caue, multi in Ecclesia cōmoda terrena sectantes, Christum prædicant, audiuntque oves pastoris vocem per mercenarium. 57. Greg. hom. 14. In eo quod in ouibus præest, non oves diligit, sed lucrum terrenū quærit, quod ne amittat, opponere se cōtra periculum trepidat. 58. Chry. Suprà se ab illis distinxit qui furantur & mactant. scilicet seditionis, dicēs se venisse ut vitam habeant, &c. Itemque ab his qui non prohibent, quales erant magistri Iudæorū, dicēs se pro ouibus animam ponere, nunc ergo concludit. 59. Int. i. diligo. Greg. in hom. ¶ Chry. sic Paulus, non repulit Deus plebem suam quam præsciuit. Theoph. mercenarius oves ignorat, rarō enim visitat. 60. Int. i. diligit & obsequuntur. Greg. in hom. 61. Greg. in hom. 14. q. d. in hoc cōstat quod cognosco Patrem, & à Patre cognoscor. Charitate enim qua pro ouibus morior, quantū Patrē diligam, ostendo. Glo. Hæc est probatio dilectionis ad Patrem & oves. sic Petrus confitēs amorem, iubetur pascere oves, & pro eis mori. 62. Int. f. de gentibus. Aug. de ver. Do. Ser. 57. Erant in gentibus aliqui prædestinati, nondum congregati. 63. Int. f. de populo Israël. Aug. de verb. Do. Ser. 57. d. Chry. non est hoc verbum necessitatis demonstratiuum, sed eius quod fiet omnino. 64. Int. f. per Apostolos. Aug. Præsentiam suam corporale non exhibuit nisi populo Israël, iuxta illud: Non sum missus nisi ad oves quæ perierunt domus Israël, ad gentes autem non perrexit ipse, sed misit. Glo. per suos adduxit, in quibus ipse est. 65. Int. non illorum. Glo. non dicit meorum, quia in ipsis ille loquitur. 66. Greg. in ho. 14. Iudaicum enim populum & Gentilem in sua fide coniungit. Theoph. attendant Manichæi, vñum enim ovile, & vnus pastor est noui & veteris Testamenti. 67. Int. Pono animam pro ouibus, propterea, &c. Chry. hoc subiungit, quia eum dicebant à Patre alienum. 68. Int. quasi dicat, ideo me Pater diligit, quia morior ut resurgam. Aug. ¶ Theoph. Non dilexit Pater Filium, tamquā dilectionem tribuens ut stipendium mortis, sed substantiam suam in Filio intuens, qui ex eadem cum Patre charitate, pro nobis voluit mortem subire. 69. Aug. non gloriantur ergo Iudæi, scire quidem poterunt, sed si ego nolero animam ponere, quid sciendo facturi sunt?

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

55. Græc. & μέλει αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, non curat oves. 63. quo, scilicet, nunc congregata sunt oves, id est fideles. 64. per Apostolos, scilicet. 69. nemo enim ab invito potest auferre. pono vero, pro, positurus sum, vel, sum paratus ponere suo tempore. e. pro, ita tamen ut.

iterum sumam eam. Nemo tollit eam à me: sed ego ponam eam à me ipso. potestatem habeo ponendi eam: & potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi à patre meo. Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos. Dicebant autem multi ex ipsis, Dæmonium habet, & insanit: quid eum auditis? Alij dicebant, Hæc verba non sunt dæmonium habentis. numquid dæmonium potest eorum oculos aperire? Facta sunt autem Encania in Hierosolymis: & hyems erat. Et ambulabat Iesus in templo in porticu Salomonis. Circumdederunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palàm? Respondit eis Iesus: Loquor vobis, & non creditis. opera quæ ego facio in nomine

SENS. LIT. IN CAP. X.

70. Int. pro, nemo enim. Chry. ostendit se non inuitum ad passionem venire. Aug. 3. de Trinit. cap. 13. Venit ad mortem quia voluit, quando voluit, & quomodo voluit. g. Int. pro, quia potestatem. Aug. Caro ponit animam, & sumit, non potestate sua, sed Verbi. 71. Chry. resurrectionem demonstrat indubitabilem. 72. Int. si de omnibus prædictis, & ponendi, & sumendi animam. Chry. hoc ait, ne cum interfecerint, putent à Patre derelictum. Ostendit verò per hæc verba se voluntariè mori, & non esse Patri contrarium. 73. Chry. Mandatum est cum Patre concordia. Alcu. Non verbo accepit mandatum, sed in verbis Patris est omne mandatum: & cum accipere dicitur, non Filij potestas minuitur, sed generatio ostenditur. 74. Int. Non quòd inferior, sed quia genitus æqualis; quidquid habet, à Patre habet. 75. Int. quia tenebræ lucem non comprehendunt. 76. Int. isti sunt tenebræ. 77. Chry. hoc dicunt quia supra hominem erant, quæ dicebantur. 78. Int. istorum oculi iam cæperant aperiri. 79. Int. q. d. dæmonium non solet bona operari. h. Chry. Dominus, quia per res demonstrationem tribuerat, silebat, & quia digni non erant illi responsione. 80. Aug. Encania, festiuitas dedicationis templi. *ἡγῶν* enim Græcè nouum. Chry. Dedicatum templum in reditu ex Babylonia. Glo. facta est dedicatio à Iuda Machabæo tempore hyemis, à Zorobabele autem & Iesu sacerdote in Vere, à Salomone verò in Autumno. 81. Theoph. hoc dicit Euangelista ad significandum proximum tempus passionis: in vere enim sequenti passus est Dominus. 82. Glo. porticus quibus templum cingebatur, solent significari nomine templi. 83. Int. scilicet, ubi Salomon stare solebat ad orandum. 84. Aug. non veritatem desiderant, sed calumniam præparant. Glo. calumniam præparant, Christus autem sic responsum temperat, ut nec calumnia locus sit, & fidelibus constet ipsum esse Christum Dei Filium. 85. Int. dum incertos nos relinquis. 86. Int. id est, ille Messias qui vêturus est in mūdum. 87. Chry. vide puerilitatem. cum per sermonem docet, dicunt, quod signum ostendis? cum per opera, si tu es Christus, dic nobis. 88. Chry. at palàm Christus omnia dicebat, & nihil occultè loquebatur. Aug. quærebant audire, Ego sum Christus, quod si diceret, calumniarentur, quòd sibi arrogaret regiam potestatem. 89. Int. scilicet, ut verbum Dei, & probo per opera quid sim.

SENS. MYST. IN CAP. X.

81. Glo. significatur Iudæorum frigiditas, qui non accedunt ad ignem, id est, in Christum credunt. Aug. Iudæi frugebant diligendi charitate, & ardebant noscendi cupiditate, non accedebat prosequendo, sed premebant persequendo. Theoph. tu etiam dum hyems est, id est, vita præfens turbinibus iniquitatis concutitur, spiritualia Encania templi tui celebra renouando teipsum semper, & ascensiones in corde tuo disponens, eritque tibi Iesus præsto in porticu Salomonis, pacificum statum tribuens. 82. Int. ecce ignis de quo deberent accendi. 83. Int. Ecce hyems in Iudæis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

70. ab initio scilicet. f. i. ultro, 80. i. festum dedicationis. *ἡγῶν*, nouum, *ἡγῶν*, & *ἡγῶν* imitatio, dedico, initio, *ἡγῶν*, quasi initialia: erat autem dedicatio de qua 1. Mach. 4. mense Novembri facta, non de qua 3. Reg. 8. quæ Septembri, aut 1. Esd. 6 quæ Februario, & quidem sola hæc, quæ altaris celebrabatur quotannis. 84. ita dicta quòd eodem loco & forma, quæ quæ olim Salomonis dicebatur. 85. s. ne posset elabi priusquam responderet. 87. Græc. *ἀγῶν*, suspendis, q. d. quamdiu nos tenebis suspensos? 88. Græc. *ἡγῶν*, Messias ille tamdiu expectatus. 90. Græc. *ἀγῶν*, libere, confidenter. 91. Græc. *ἡγῶν*, dixi, scilicet, quis sim. l. id est, mandatum, potestate, vel ad honorem & gloriam.

⁹² Patris mei, hæc testimonium perhibent de me : sed vos non creditis, quia non estis
^m ex ouibus meis, sicut dixi vobis. ⁹⁶ Oves meæ vocem meam ⁹⁷ audiunt : & ego cognosco
¹⁰⁰ eas, & sequuntur me : & ego vitam æternam do eis, & non ¹⁰² peribunt in æternum, &
¹⁰⁶ non rapiet eas quisquam de manu mea. ¹⁰⁷ Pater meus qui dedit mihi, ¹⁰⁸ maior omnibus
¹¹¹ est : & nemo potest rapere de manu Patris mei. ¹¹² Ego & Pater vnum sumus. ¹¹³ Sustulerunt
¹¹⁵ ergo iterum lapides Iudæi, ut lapidarent eum. ¹¹⁶ Respondit eis Iesus, ¹¹⁷ Multa bona opera
^p ostendi vobis ex patre meo : propter quod eorum opus me lapidatis ? ¹¹⁸ Responderunt
¹¹⁹ ei Iudæi, De bono opere non lapidamus te : sed de blasphemia, & quia tu homo cum
¹²¹ sis, facis teipsum Deum. ¹²² Respondit

SENS. LIT. IN CAP. X.

⁹². Int. cuius, & non suam gloriam quærit. ⁹³. Chry. q. d. si operibus non creditis, qualiter verbis
 crederetis? ⁹⁵. Aug. videbat eos ad sempiternum interitum prædestinatos. ⁹⁶. Theoph. inducit eos, ut
 oues ipsius efficiantur. ⁹⁸. Int. i. obediunt præceptis. ¹⁰⁰. Int. & imitatione, & beatitudine. ¹⁰¹. Int.
 quia vos de præsentī vita cogitatis, & calumnias quæritis. ¹⁰². Int. hæc sunt pascua de quibus suprā.
 Aug. Bona verò pascua vita æterna, bi nulla herba arefcit, totum viret. ¹⁰³. Int. q. d. vos peribitis in
 æternum, quia non estis de ouibus. Aug. ¹⁰⁴. Int. etsi in præsentī videatur perire. Theoph. periit Iu-
 das, quia non permansit vsque ad finem, loquitur autem Christus de perseverantibus. ¹⁰⁵. Int. fur
 & latro nihil possunt contra illos quos Deus nouit esse suos. Aug. ostendit quare non pereant de ouī-
 bus enim de quibus dicitur, nouit Dominus qui sunt eius, nec lopus rapit, nec fur tollit, nec latro in-
 terficat. ¹⁰⁶. Int. id est, potestate. ¹⁰⁷. Int. pro quia Pater. ¹⁰⁸. Int. signendo dedit esse vnigeni-
 tum Filium, coæqualem, coæternum. Hil. 7. de Trin. quod à Patre accepit, accepit nascendo. Aug. non
 crescendo, sed nascendo æqualis est, qui semper natus est, de Patre Filius, de Deo Deus. ¹⁰⁹. ex hoc
 quod sum ex Patre, maior sum ad protegendum, quàm illi ad impugnandum. Aug. dedit mihi Pater
 quod omnibus maius est, ut sim verbum eius, ideo nemo rapit oues de manu mea, quia nec de manu
 Patris. ¹¹⁰. Int. scilicet, omnibus creaturis & Angelis. ¹¹¹. Int. virtutem & gloriā huius rei, quod
 nemo rapit de manu eius, Patri attribuit. ¹¹². Int. id est, potestate, quæ vna est mihi & Patri, vel de
 me, qui sum manus patris. August. solent enim & homines dicere manus suas, illos, per quos faciunt,
 quod volunt. ¹¹³. Chry. hoc subdit, ne putetur imbecillis, aut Patre minor. ¹¹⁴. Aug. à Charybdi &
 Scylla liberat; cum dicit vnū, ab Arrio; cum dicit sumus, à Sabellio. Aug. 6. de Trin. cap. 2. Vnum sunt,
 secundum essentiam, non secundum relatiuum. Hil. 8. de Trin. Vnum sunt Pater & Filius, non solum
 voluntate, & vnanimitate, ut dicunt hæretici, sed natura, honore, & virtute. ¹¹⁵. Aug. more suo duri
 ad lapides cucurrerunt. Hilar. 7. de Trinit. Et nunc etiam hæretici verborum lapides iniiciunt, &
 Christum, si possent, de throno suo detraherent. ¹¹⁶. Theoph. ostendens nullam illos habere occa-
 sionem iustam furendi contra eum. ¹¹⁷. Int. non verbis, sed factis eorum. ¹¹⁸. Int. cuius gloriam
 quærit vbique. ¹¹⁹. Int. non possunt negare bona accepisse. ¹²⁰. Int. non possunt ferre quod Filius
 Dei dicatur. ¹²¹. Aug. Ecce Iudæi intellexerunt quod Arriani non intelligunt, senserunt enim non
 posse dici, Ego & Pater vnum sumus, nisi ubi æqualitas est Patris & Filij. ¹²². Chry. non destruens
 Iudæorum opinionem, existimantium quod se Deo parem diceret, sed magis confirmans. Glo. Vi-
 dens illos non ferre splendorem veritatis, temperat verbis sequentibus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

m. scilicet, electis. n. pro, dabo. ¹⁰⁸. f. oues. ¹⁰⁹. Alij (in quibus August.) legunt, quod dedit mihi
 maius, intelligunt q. datam naturam & potestatem. ¹¹¹. pro, & sicut nemo, &c. ita, scilicet nec de mea.
 o. apparet quo animo interrogauerint. p. pro, feci in vestri gratiam, sic illud: Ostende nobis Domi-
 ne misericordiam tuam. ¹¹⁸. id est, Patris mandato & potestate. q. pro, vultis lapidare. & forè
 iam cœperant lapides iacere. ¹¹⁹. pro, ob opus bonum. r. pro, id est. s. pro, usurpas tibi diui-
 nitatem.

¹²³ eis Iesus, Nonne scriptum est in lege vestra, quia ego dixi, ¹²⁴ Dij estis? Si illos dixit deos, ¹²⁵
¹²⁶ ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui Scriptura, quem Pater sanctificauit, ¹²⁷
¹²⁸ & misit in mundum, vos dicitis, Quia blasphemās: quia dixi, Filius Dei sum. Si non ¹²⁹
¹³⁰ facio opera Patris mei, nolite credere mihi. Si autem facio, & si mihi non vultis cre- ¹³¹
¹³² dere, operibus credite, ut cognoscatis, & credatis, quoniam pater in me est, & ego in ¹³³
¹³⁴ Patre. Quærebant ergo eum apprehendere: & exiuit de manibus eorum. Et abiit ite- ¹³⁵
¹³⁶ rum trans Iordanem, in eum locum ubi erat Iohannes baptizans primum: & mansit ¹³⁷
¹³⁸ illic, & multi venerunt ad eum, & dicebant, Quia Iohannes quidem signum fecit ¹³⁹
¹⁴⁰ nullum. Omnia autem quæcumque dixit Iohannes de hoc, vera erant: & multi cre- ¹⁴¹
¹⁴² diderunt in eum. ¹⁴³

SENS. LIT. IN CAP. X.

¹²³. Int. f. Psalmo. Aug. Legem appellat generaliter omnes illas scripturas, quamuis alibi à Pro-
 phetis distinguat, cum dicit, in his duobus præceptis tora lex pendet & Prophetæ. Aliquando etiam
 à Psalmis distinguit, cum dicit: Oportebat impleri quæ scripta sunt in lege, & Prophetis, & Psalmis de
 me. ¹²⁴. Glo. tribus modis dicitur Deus, natura, adoptione, ut hic, & falso, ut dæmones, & idola.

¹²⁵. Glo. f. participatione. ¹²⁶. Int. id est, falsitatis argui. ¹²⁷. Int. scilicet, David. ¹²⁸. Int. f. gignen-
 do, ut sanctus esset dedit: quia sanctum genuit. Aug. ¶ Hil. 7. de Trin. Sanctificatus est in Filium, di-
 cente Paulo, quod prædestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis. Theoph.
 id est, sancti sacrificari pro mundo, in quo se ostendit non esse Deum, ut exteri: saluum enim facere
 mundum, Dei opus est, non autem hominis deificati per gratiam. ¹³⁰. Aug. si per sermonem Dei ho-
 mines participando fiunt dij, verbum vnde participatur non est Deus: ¹³¹. Chry. ut sermo suscipere-
 tur, humilius locutus est, nunc ad maiora reducit. ¹³². Int. quæ nemo potest facere nisi Filius. Chry.
 ostendit se nihilo esse minorem Patre ab operum qualitate. Substantiam enim eius videre non pote-
 rant. ¹³³. Int. quasi dicat, si solis verbis prædico, nõ credatis. ¹³⁴. Int. f. opera illa. ¹³⁵. Int. f. verbis, &
 innocentia vitæ. ¹³⁶. Glo. fidem adhibere operibus, ut merito fidei amplius cognoscendo opera, ve-
 niatis ad fidem veritatis. ¹³⁷. Hil. 7. de Trin. hoc est illud, Ego & Pater vnum sumus. Aug. in iustis
 Deus est per gratiam, ac Filius in Patre est, & Pater in Filio, tamquam æqualis. ¹³⁸. Aug. non cre-
 dendo & intelligendo, sed scæiundo, & occidendo, tu apprehende ut habeas, illi apprehendere vole-
 bant ut non haberent. ¹³⁹. Aug. non apprehenderunt, quia manus fidei non habuerunt. ¹⁴⁰. Chry. ut
 eorum furor per absentiam sedaretur. Theoph. Sæpè Dominus ducit populos ad solitaria loca, de per-
 fidorum societate eripiens, ut magis fructificent. sic legem veterem daturus, eduxit populum in de-
 sertum. ¹⁴⁵. Aug. i. miraculum. ¹⁴⁶. Chry. q. d. etsi signum nullum fecit, tamen omnia de hoc vera-
 citer dixit. si ergo ei credi oportebat, multo magis huic, cum illius testimonio signa faciæti. ¹⁴⁷. Aug.
 apprehenderunt permanentem, nõ quomodo Iudæi volebant apprehendere discedentem: & nos ergo
 per lucernam veniamus ad diem. Iohannes enim lucerna erat, & diei testimonium perhibebat.

SENS. MYST. IN CAP. X.

¹⁴¹. Theoph. à plebe Iudaica ad loca fontes habentia se transfert. i. ad Ecclesiam ex gentibus quæ
 habet fontem baptismi, per quem multi ad Christum accedunt, quasi transeuntes Iordanem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. X.

¹²³. i. libro ubi scripta etiam lex. t. Scriptura. f. v. i. quibusdam Deus familiariter locutus, aut quibus
 aliqui veniunt. ¹²⁶. i. vrit. esse, vel negari, vel argui falsitatis. ¹²⁸. singulariter, scilicet. ¹³². f. quæ
 solus Pater potest facere. x. f. reddens se invisibilem. & autem pro, sed. Hebr. ¹⁴³. scilicet, in Bethabara.
². sub. cum iste tam multa faciat.

CAPVT XI.

ERAT autem quidam languēs Lazarus à Bethania, de castello Mariæ & Marthæ sororis eius. Maria autem erat quæ vnxit Dominum vnguento, & extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores eius ad eum, dicentes: Domine, ecce quem amas, infirmatur. Audiens autem Iesus, dixit eis. Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei: vt glorificetur Filius Dei per eam. Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. Vt ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. Deinde post hæc dicit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterum. Dicunt ei discipuli, Rabbi, nunc querebant te Iudæi lapidare, & iterum vadis illuc? Respondit

SENS. LIT. IN CAP. XI.

1. **A**Vg. Inter omnia miracula quæ fecit Dominus, Lazari resurrectio præcipue prædicatur. Beda. Cum abiisset Dominus trans Iordanem, contigit Lazarum infirmari. 2. Int. ne extremis, cum multæ sint huius nominis, ostenditur ex notissima actione. 3. Int. Sufficit amanti nunciare, qui non deseris quem amat. Chry. ideo non iuerunt ad Christum sicut Centurio & Regulus, sed miserunt, quia vehementer de Christo confidebant, propter multam familiaritatem, & quia luctu detinebantur. Theoph. non decet mulieres facile domo exire. 4. Int. vt se à dolore, illum liberet ab ægitudine. 5. Int. q. d. si dignaris, veni, & sana. Aug. q. d. sufficit vt noueris, non enim amas & deseris. 6. Chry. ad miserandum volunt adducere, adhuc enim quasi homini loquuntur. Theoph. multam deuotionem, & fidem exprimunt, quasi. s. mirum esset dilectum Christi infirmari. 7. Int. quia nec ipsa mors quæ immincebat, ad mortem fuit, sed ad miraculum quo omnes crederent in Christum. 8. Int. quæ non eum auxit, sed nobis profuit. 9. Theoph. Se Deum indicat, sequitur enim vt glorificetur Filius Dei, &c. 10. Chry. non est causale, sed euentus, euenit enim infirmitas, eaque vltus est in gloriam Dei. 11. Int. s. infirmitatem. 12. Int. tristitiam consolator. 13. Int. quæ tristes erant. Aug. ille languens, illæ tristes, omnes dilecti. habebant ergo spem, quoniam diligebantur ab eo, qui est dolentium consolator, languentiumque sanator. Chry. per hos nos docet Euangelista nō tristari, si boni, & Dei amici infirmantur. 14. Int. distulit sanare, vt posset resuscitare. August. 15. Int. vt quadriueum impleteretur. August. ¶ Chry. vt dici posset, forte: nec putaretur non verè fuisse defunctus qui suscitabatur. 16. Int. quod discessit, infirmitatis fuit; quod redit, potestatis est. Aug. discessit vt homo, ne lapidaretur, sed in redeundo quasi oblitus infirmitatem, ostendit potestatem. Chry. Nusquam alibi Dominus prædixit discipulis quò iturus esset, nisi hic, quia valde formidabant, vt ne repente conturbarentur: formidabant verò, & pro ipso, & pro se, nondum enim erant in fide firmati.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

1. **B**Eda. Lazarus interpretatur adiutus. Gloss. Lazarus languidus, figura Iudæorum infirmorum in fide Christi; Martha & Maria, doctrina bonorum Iudæorum, vel Iudæi in æterna iam beatitudine recepti, qui pro fratre sanando. i. pro reliquiis in tenebris ignorantie adhuc errantibus, Domino supplicat. vel Lazarus, peccator, qui à Domino amatur; non enim venit vocare iustos, sed peccatores: sorores, bonæ cogitationes, quæ pro peccatis dissoluendis orant. 16. Glo. significatur fides reditura ad Iudæos in fine per Eliam & Enoch.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

a. i. vico, cuius quidam putant fuisse dominas Mariam & Martham: sed probabilius significari incolam, vel inde oriundam. sic enim dicitur ciuitas Andrea & Petri Bethsaida. b. Martha. s. nam Græc. ἀνθρ. c. s. vt dicitur post. d. in qua. s. sit et manendum, quod illa timebant.

Iesus, ¹⁷Nonne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit: quia ¹⁸lucem huius mundi videt: si autem ambulauerit in nocte, ¹⁹offendit: quia lux non est in eo. Hæc ait: & post hæc dicit eis; Lazarus amicus noster dormit, sed vado ut à somno ²⁰excitè eum. Dixerunt ergo discipuli eius, Domine, si dormit saluus erit. Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autè putauerunt quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo Iesus dixit eis manifestè, Lazarus mortuus est: & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam nō eram ibi, sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus & nos, & moriamur cum eo. Venit itaque Iesus: & inuenit eum

SENS. LIT. IN CAP. XI.

17. Int. q. d. non vos detis mihi consilium, sed me sequimini, & in me die ambulate, & nō offendetis. Aug. cum vellent dare consilium homines Deo, discipuli magistro, corripuit eos. 18. August. ut se diem ostenderet, duodecim discipulos elegit: in hoc autem verbo non ipsum Iudam, sed eius successorem prævidebat. Glo. se dicit Christus diem in quo debent ambulare, ne offendant, & sine quo ambulantes, offendunt, ut modò discipuli nolentes eum mori, qui pro hominibus venit mori: illos autè dicit horas esse quæ diem sequuntur. 19. Aug. q. d. me sequimini, si non vultis offendere. 20. Int. id est, me. 21. Int. i. in tenebris peccatorum vel ignorantia. 22. Chry. quasi dicat, non oportet formidare, nihil enim dignum morte gessimus, vel, si quis lucē huius mundi videt, securus est; multo magis qui mecum est, nisi se amouerit à me. Theoph. quidam diem intelligunt tempus præcedens passionem, noctem verò ipsam passionem, quasi dicat, dum dies est, id est, dum non imminet passionis tempus, non offenderis: non enim vos Iudas persequuntur; cum autem venerit, tunc possidebitis angustiarum noctem. 23. Int. f. ego. 25. Chry. Ostendit necessarium suum aduentum. 26. Aug. Domino dormiebat, qui eum tanta facilitate excitavit de sepulcro, quanta tu excitas dormientem de lecto, hominibus autem mortuus erat, qui eum suscitavit non poterant. sic Paulus mortuos dormientes appellat, quia sunt resurrekturi. 27. Aug. quomodo intellexerunt, sic responderunt. 28. Int. quia solet esse somnus ægrotanti salutis indicium. Chry. 29. Chry. quomodo non intellexerunt mortuum, cum diceret se velle ire ut eum excitaret? stultum enim erat tantum iter suscipere, ut à somno excitaretur; putabant esse ænigma, qualia multa loquebatur. 30. Int. quia obscure dixerat, dormit. Aug. 31. Chry. non addidit, vado ut resuscitem; non enim volebat verbis prædicere, quod per opera erat confirmaturus, vanam gloriam nos ubique fugere docens. 32. Int. scilicet, me nihil latere. August. adhuc discipulorum fides miraculis ædificabatur, non ut esse inciperet, sed ut cresceret. Ut credatis (inquit) id est, amplius robustiusque credatis. 33. Int. Et tamen scio quia mortuus est. Aug. quomodo lateret eum qui tuncauerat ad cuius manus anima morientis exierat? Theoph. si adstitisset Dominus ægrotanti, curasset, quod esset modicum signum ad potentiam suam declarandam; magis enim roborat in fide, defunctum putrescentem resuscitare. 34. Chry. infirmior tunc aliis, & postea fortior omnibus factus est, qui solus orbem terrarum percurrit. Beda. Thomas præ omnibus socios hortatur, ut eant, & moriantur cum illo, in quo magna eius apparet constantia. 35. Int. i. geminus. 36. Int. Ecce verus amantium affectus, vel cum eo vivere, vel cum eo mori.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

18. quasi dicat, mutari illi possunt, vel, q. d. ut oportet diem finire, ita & meum tempus, nec id possunt Iudæi impedire. Loquitur autem more Palestine, ubi dies omnes duodecim horarum s. inæqualium. c. q. d. dum quis mecum fuerit, non est quod timeat: at in nocte. i. ubi mortuus fuero, tum multa patiemini. Cum ablatu fuerit sponius, tunc ieiunabunt. 26. Somnus erat mors illa Christo suscitaturus. 33. cum hoc coniungendum quod præcedit: & gaudeo, quasi dicat, gaudeo me non adfuisse, ut tanto magis credatis qui absentia nuntiem, & suscitem mortuum, qui si adesset, non fuisset mortuus, aut sepultus, adeoq. non fecissem tantum ego miraculum, vel ne si me præsentem obisset, dubitaretis de mea potentia. f. alij legunt, ut, quasi dicat, si imus, certa nobis mors est. g. Lazaro, scilicet, ut quidam interpretantur, potest tamen ad Christum referri.

quatuor dies iam in monumento habentem. Erat autem Bethania iuxta Hierosolymam quasi stadiis quindecim. Multi autem ex Iudæis venerunt ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. Martha ergo ut audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. Dixit ergo Martha ad Iesum, Domine si fuisset hic, frater meus non fuisset mortuus. sed & nunc scio quia quaecumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Iesus, Resurget frater tuus. Dicit ei Martha, Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dicit ei Iesus, Ego sum resurrectio & vita. Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, uiuet: & omnis qui uiuit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? Ait illi, Vtique Domine: ego credidi quia tu es Christus filius Dei uiui, qui in hunc mundum venisti. Et cum hoc dixisset, abiit, & vocauit Mariam sororem suam silentio, dicens, Magister adest,

SENS. LIT. IN CAP. XI.

37. Chry. Venit nuncius quo die Lazarus est defunctus, duobus sequentibus mansit Dominus, quarto accessit. h. Chry. scilicet circiter milliaria duo: dicitur verò hoc, ut ostendatur par fuisse multos Iudæorum ab Hierosolymis adesse. 39. Chry. Erant fortè hi ex illis qui credebant. Addit autem hoc Euangelista, ad ostendendum verè Lazarum fuisse mortuum. 43. Chry. credebat in Christum, sed non ut oportebat, nondum enim cognoscebat esse Deum, propriamque virtute posse suscitare; unde dicit, Quaecumque poposceris, &c. 44. Aug. non rogat ut suscitet, unde enim sciret an illud utile esset fratri? sed tantum dicit, Scio quia potes, si vis: utrum autem facias, iudicij tui est, non presumptionis meæ.

45. Chry. non dicit petam, ut resurgat. 46. Int. ambiguit dictum, non determinans quando, & ideo illa sic respondit. Aug. 47. Int. q. d. de illa certa sum, de hac incerta. Aug. 48. Int. q. d. quod resurget, & verum est, sed per quem tunc resurget, potest & modò, quia ego sum resurrectio. 49. Int. ideo resurrectio, quia vita. m. Chry. Illa dicebat, quaecumque petieris, Christus autem ostendit se esse à quo oporteat petere. 50. Int. ut modò est Lazarus, n. Aug. Viuet in anima donec resurgat, caro numquam postea moritura. Glo. uiuet, ut uiuit Abraham, Isaac, Iacob, quorum Deus dicitur sicut uiuorum.

51. Int. s. in carne. 52. Int. iam uiuens in anima. 53. Int. etsi ad tempus moriatur secundum carnem. Aug. 54. Int. sciens fidem, querit ut confessionem. 55. Int. q. d. omnia hæc credo, quia, &c. Aug. q. d. quando credidi quod Filius es Dei, credidi quia tu es resurrectio & vita; & qui credit in te, etiam si moriatur, uiuet; & qui uiuit, & credit in te, non morietur in æternum. Chry. videtur mihi mulier non intellexisse quod dictum est, intellexit tamen quod magnum quid erat. 56. Int. s. missus ad salutem mundi. 57. Chry. Sermo Christi, Marthæ luctum dissoluit. 58. Int. i. suppressa voce. Aug. ¶ Chry. occultè vocat, ne si sciant Iudæi aduenisse Christum, recedant, & testes non sint miraculi.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

37. Glo. Primus dies mortis quo nascimur cū originali. Secundus, quo ad annos rationales venientes, naturalem legē transgredimur. Tertius, quo legem contemnimus. Quartus, quo etiā Euangelium. Alc. Primum peccatum, elatio in corde. Secundum, consensus. Tertium, factum. Quartum, cōsuetudo.

38. Glo. in Bethania, i. domo obedientiæ vicina Hierosolymis, suscitatur mortuus: Iudæi enim, qui in fine seculi conuertentur, citò ad Hierusalem, i. pacis visionem peruenient. 41. Int. actiua vitā primum occurrit per opera misericordiæ. 42. Int. quia contemplatiua quietem desiderant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

h. faciunt stadia 8. milliaria unum. 39. Apparere fuisse nobiles, & multis ob virtutem etiam charos. l. nondum Deum esse Christum crederat. 49. i. s. s. & auctor resurrectionis, & vita. 50. scilicet, corpore, n. s. c. ata vita, & aliquando etiam corpus resumeret. o. credo, s. quia dicis vera esse. 55. s. iam dudum, vel prateritum pro presenti. p. s. verus, naturalis, & vnicus. 57. plena spe, fore ut frater resurgeret. q. v. r. c. i. e. q. d. q. qui venturus eras, seu, qui expectabaris venturus, nempe Messias. 58. Grac. na. ex. i. clanculum. n. s. Iudæi si scirent quo vellet ire, impedirent.

& vocat te. Illa vt audiuit, surrexit citò: & venit ad eum, nondum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei Martha. Iudæi ergo qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia citò surrexit, & exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia vadit ad monumentum, vt ploret ibi. Maria ergo cum venisset vbi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes eius, & dixit ei: Domine si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. Iesus ergo vt vidit eam plorantem, & Iudæos qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu: & turbauit seipsum, & dixit, Vbi posuistis eum? Dicunt ei, Domine, veni, & vide. Et lacrymatus est Iesus. Dixerunt ergo Iudæi, Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt, Non poterat hic qui aperuit oculos cæci nati, facere vt

SENS. LIT. IN CAP. XI.

59. Aug. non dixit Euangelista vbi, quando, vel quomodo Mariam Dominus vocauerit, sed voluit breuitatis causa ex Martha verbis intelligi. Theoph. Christi præsentiam vocationem reputauit.

60. Chry. nec dignitas, nec luctus, nec assidentes eam sunt remorati. Aug. Non illam præuenisset Martha si sciuisset aduentum Iesu. 61. Chry. lentè procedebat, ne videretur ad miraculum festinare, vel indicatur Mariam citò cucurrisse, vt venientem anticiparet. 63. Aug. pertinuit ad Euangelistam hoc narrare, vt videamus qua occasione plures ibi fuerint cum Lazarus est resuscitatus, miraculi testes. 64. Chry. feruentior erat sorore, non enim est turbam verecundata, nec Iudæorum de Christo opinionem timuit, sed omnia humana contempsit præsentem Magistro. 65. Int. quia te præsentem nulla infirmitas ausa fuit apparere, apud quas vita nouerat hospitari. 66. Beda. non dixit omnia quæ Martha, lacrymis nimirum impedita. 67. Chry. Mariæ nihil loquitur vt Martha, aderat enim turba multa, & non erat tempus illorum verborum, sed lacrymatur, humanam naturam ostendens. 68. Aug. quis eum posset nisi ipse turbare: turbatus est, quia voluit esuriuit, quia voluit: in illius potestate erat sic vel sic affici. Theoph. ostendit verum hominem, & non apparentem, & nos docet compati.

69. Aug. de verb. Dom. Serm. 52. non locum sepulsi ignorat, sed fidem populi probare vult. Chry. Non vult se ingerere, sed omnia ab aliis discere, & rogatus facere, vt omni suspitione miraculum careat. Glo. qui absens sciuit mortuum, scit & vbi sepultus sit. 70. Chry. ita videbatur iturus, vel lacrymaturus, non vt resuscitaturus. 71. Int. id est, miserere. Aug. videt Dominus quando miseretur. vnde, Vide humilitatē meam, & laborem meū, & dimitte omnia peccata mea. 72. Int. ploret ergo se peccator. Aug. Fleuit, homines flere docens. 73. Int. s. humanitus. 74. Beda. Solent enim homines charos mortuos lugere. 75. Int. potuit, sed noluit, quia plus est suscitare mortuum, quam ne moreretur facere. Aug. plus est quod facturus vt mortuus suscitetur. 76. Int. inuidi, hoc quod confitebantur, non credebant. Chry. Erant ex inimicis qui hoc dixerunt, qui vnde oportebat admirari eius virtutem, scilicet, ex illuminatione cæci, inde ei derrahunt.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

68. Aug. turbat se Christus, vt tibi significet quomodo turbari debeas cum mole peccati premeris.

69. Aug. lib. 8. q. 65. interrogazione significat se ignorare peccatores, iuxta illud: Non noui vos. Glo. sic dicens, Adam vbi es? significat se Deus quasi nescire perditum hominem. 74. Int. vnde dicitur: Non veni vocare iustos, sed peccatores. Aug. quid est, amabat eum? Non veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam: si peccatores non amaret, de cælo ad terram non descenderet.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

59. apparet Christum dixisse, vt vocaret sororem. 67. fremitum emisit virtute spiritus, lacrymas cohibens, ne flens interrogaret, vel spiritu. i. animo, seu affectu humano. 68. s. non inuitus turbatus est, sed sponte suscepit eum affectum, mutato. s. vultu. & voce præ dolore. 72. s. commotus lacrymis Maria & Martha fusi iterum ad sepulcrum.

hic non moretur? Iesus ergo rursus fremens in semetipso, venit ad monumentum. erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei. Ait Iesus, Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat, Domine, iam scietur: quatrduanus est enim. Dicit ei Iesus: Nonne dixi tibi, quoniam si credideris, videbis gloriam Dei? Tulerunt ergo lapidem. Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit: Pater, gratias ago tibi, quoniam audisti me. ego autem sciebam quia semper me audis: sed propter populum qui circumstat, dixi, ut credant quia tu me misisti.

SENS. LIT. IN CAP. XI.

77. Glo. difficultatem ostendit viuificationis talis peccatoris. 78. Chry. Frequenter dicit quod lacrymatus est, & quod fremuit, ut discas veram naturam induisse, & quidem Euangelista hic de Christo maiora præ cæteris loquitur, & humilia. s. Beda. scilicet, rupes cauta. 80. Chry. poterat quidem voce lapidem mouere Dominus, sed vult eos testes esse miraculi, ne postea dicant sicut in cæco, non est hic. 81. Aug. de verb. Dom. Serm. 52. non credebant Maria & Martha fratrem suum posse resuscitari. Theoph. Diffidebat Martha fratrem posse resuscitari, ob dierum diuturnitatem. Beda. non sunt hæc verba desperationis, sed potius admirationis. Glo. timet, remoto lapide potius excitari factorem, quam fratrem resuscitari. Chry. testatur miraculum manus tollentes lapidem; auditus, vocem Christi audiens; visus, Lazarum exire videns; odoratus, factorem excipiens. 82. Chry. non erat memor mulier eius quod Christus dixerat, Qui credit in me, etiam si mortuus, &c. 83. Aug. in hoc est gloria Dei, quia & factorem, & quatrduanum resuscitat. 84. Chry. supra dixit, Ut glorificetur Filius Dei, sed hic volebat turbare adstantes. 85. Orig. mora tollendi lapidem ex sorore defuncti causata est, quæ dixit, iam scietur, &c. 86. Orig. pro impletionem orationis gratias agit. 88. Chry. ostendit se non indigere oratione, eadem est enim eius, & Patris voluntas. Hil. 3. de Trinit. Nō prece eguit, nobis orauit, ne Filius ignoraretur; non ipse est auxilij inops, sed nos doctrinæ inopes; ad profectum nostræ fidei loquebatur. 89. Glo. se Patris gloriam querere ostendit. 90. Chry. non dicit, ut credant me minorem, aut non posse sine oratione facere, sed quod me misisti, ut ne puterur Deo contrarius, sed ex Deo esse, & secundum eius voluntatem opus fieri.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

78. Aug. fides hominis sibi displicentis, fremere debet in accusatione malorum operum, ut violentia penitentis cedat consuetudo peccandi. In voce frementis, apparet spes resurgentis. 79. Int. mortuus sub lapide, reus sub lege; quia rei sub lege, boni cum lege. Aug. Lex data Iudeis in lapide scripta est, mortuus ergo sub lapide, reus sub lege; omnes autem rei sub lege sunt, iusto autem non est posita lex. Glo. Lazarus mortuus, figura Iudeorum in Christum non credentium, & lapide, id est, onere legis oppressorum; sorores pro eo rogantes, fideles in populo Iudeorum: peccator etiam quisque peccatorum mole premitur, & consuetudine mala faceret, aliosque malo exemplo corrumpit; sorores, cogitationes. quandoque enim cogitans se male fecisse, dolet. Aug. factor, est pessima peccatoris fama, tamquam odor terribilissimus Greg. 4. Mor. cap. 29. Suscitauit Dominus puellam in domo, viduæ filium extra portam, Lazarum in sepulchro, iacet mortuus in domo, qui iacet mortuus in peccato; extra portam ducitur, qui publicè iniquitatem operatur; sepultura aggere premitur, qui vsu consuetudinis grauatur. Aug. intus mors est, cum cogitatum malum nondum processit in factum: si autem malum fecisti, quasi mortuum extra portam exulisti. Idem lib. 83. q. 65. Lazarus in monumento, anima terrenis peccatis obruta. 80. Int. i. onus legis remouere, prædicare gratiam. Aug. 81. Int. f. consuetudine peccati. 83. Int. omnes enim peccauerunt, & egent gloria Dei. 86. Orig. necesse est ad exemplar orationis Christi orare volentem, eleuare oculos cordis sursum, eosque à presentibus rebus erigere.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

r. continuatiua particula, non casualis. 80. non tollit ipse miraculo, quia poterat id per homines fieri. 82. apparet dixisse, etsi tacuit Euangelista more Scripturæ, ne idem bis dicatur. t. scilicet, cum id antea vellem. vel, pro, audis, id est, audire soles. v. scilicet, gratias ago tibi.

Hæc cum dixisset, voce magna clamauit, Lazare, veni foras. Et statim prodit qui fuerat mortuus, ligatus manus & pedes iussitis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus, soluite eum, & sinite abire. Multi ergo ex Iudæis qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. Quidam autem ex iis abierunt ad Phariseos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei concilium, & dicebant, Quid facimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum:

SENS. LIT. IN CAP. XI.

91. Theoph. altius clamauit propter gentilium errorem, fabulantium in tumultis esse animas defunctorum. quasi enim longè manentem vocat per clamorem. Est autem vox hæc Domini Lazarum suscitantis indicium tubæ magnæ sonaturæ in communi resurrectione. 92. Aug. de verb. Dom. Vocat tamquam viuū, & audire paratum. 93. Chry. non dicit, veni in nomine patris, aut resuscita eum Pater, sed per res auctoritatem ostendit. 94. Theoph. sicut vniuersalis resurrectio in ictu oculi fiet, ita & hæc, impleri quæ incipit illud, Venit hora cum mortui audient vocem Filij Dei, & qui audierint, viuent. Orig. & illud, Sicut Pater suscitatur mortuos, & viuificat, sic & Filius quos vult viuificat. 95. Int. sicut potētia est quod surgit, ita quod ligatus adhuc prodit, id est, foras processit. Chry. exit ligatus, ne putaretur phantasma, sed & hoc quod exibat ligatus, non minus videbatur esse quam suscitari. 96. Chry. hoc dicit, vt tangentes, & appropinquantibus videant quia verè est ille. 98. Chry. hoc dicit propter humilitatem, non enim ducit eum, nec iubet se sequi ad sui demonstrationem. 99. Inter. non omnes. 100. Orig. dixerat suprâ, vt credant, præcisi futurorum. 101. Int. s. qui venerant, vel qui crediderant. Orig. Videntur mihi isti non fuisse ex credentibus, & voluisse irritare inuidum Pharisæorum zelum in ipsum. 102. Glo. siue annunciando vt crederent, siue prodendo, vt scirent. 103. Int. aduersus Iesum. Theoph. cum admirari deberent, & extollere talia peragentem miracula, occidere cogitâr, 104. Int. q. d. cur non prouidemus nobis? Aug. plus cogitabant perditum hominem quomodo nocerent & perderent, quàm quomodo sibi consulerent, ne perirent. 105. Chry. hominem adhuc vocant, qui tantam Deitatis eius demonstrationem susceperant. 106. Orig. quanta insipientia & cæcitas, qui cum testificetur multa peregrisse miracula, se putent contra illum posse aliquid, quasi ab eorum insidiis non se posset eximere.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

93. Greg. 22. Mor. cap. 13. ab excusatione & occultatione peccati ad accusationem proprio ore faciendam, peccator prouocatur. 95. Int. s. vinculis peccatorum. Glo. dum peccator contemnit, sepultus iacet; quando poenitet, surgit; quando confitetur, prodit; sed adhuc ligatus, & dicitur ministris, Soluite illum, & sinite abire, vnde: Quæ solueritis super terrâ, erunt soluta & in cælis. Aug. omnis qui peccat, moritur, sed Deus magna misericordia animas suscitatur, ne moriantur in æternum. Fremuit Dominus, lacrymauit, voce magna clamauit. difficile enim surgit quem moles consuetudinis premit. quando contemnis, mortuus iaces; quando confiteris, procedis: sed vt confitearis Deus facit magna voce clamando, id est, magna gratia vocando. 96. Int. s. velamen super cor. 97. Aug. hoc est, quæ solueritis super terram, erunt soluta & in cælis. Idem lib. 8. 3. q. 65. Lazarus exiens de monumento, anima recedens à carnalibus vitiis, sed ligata, id est, nondum aliena à molestiis carnis, dum in corpore viuit, facies sudario tecta, plena enim cognitio in hac vita haberi non potest: sed dicitur, Soluite eum, post hanc enim vitam auferentur velamina, vt facie ad faciem videamus. 102. Beda. Significatur per hoc nonnulli, qui videntes bona seruorum Dei opera, odiis insequuntur, & infamare conantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

91. s. ob magnitudinem operis, & quia ad absentem animam. 93. q. cum dormiente loquitur. x. id est vinculis sepulchri, seu funereis fascijs. aa. Græc. ordugia, v. s. est Græcè Lacrima voce. bb. s. suis pedibus incedere. 100. s. illum esse Messiam. cc. Græc. ἀρχιερεῖς, Principes sacerdotum. 104. pro, quid moramur? 105. per contemptum.

& venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Vnus autem ex ipsis, Cai-
 phas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis, Vos nescitis quidquam, nec co-
 gitatis quia expedit nobis ut vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pe-
 reat. Hoc autem a semetipso non dixit, sed cum esset Pontifex anni illius, propheta-
 uit quia Iesus moriturus erat pro gente: & non tantum pro gente, sed ut filios Dei
 qui erant dispersi, congregaret in vnum. Ab illo ergo die cogitauerunt ut interfice-
 rent eum. Iesus ergo iam non palam ambulabat apud Iudæos: sed abiit inde in regio-
 nem iuxta desertum, in ciuitatem quæ dicitur Ephrem: & ibi

SENS. LIT. IN CAP. XI.

107. Aug. timebant ne si omnes in Christum crederent, nemo maneret qui contra Romanos ciui-
 tatem, templumque defenderet Temporalia ergo perdere timuerunt, & vitam æternam non cogitave-
 runt, ac sic vtrumque amiserunt. Tulerunt autem Romani & locum, & gentem, expugnando & transfe-
 rendo. Chry. Volebant populum concitare, ut periclitaturus ex suspitione tyrannidis, q. d. si viderint Ro-
 mani eum turbas ducentem, suspicabuntur tyrannidem, & destruent ciuitatem. at quos Christus armi-
 geros circumferebat & equites? 108. Int. inuestigans, vel sagax interpretatur. e. e. Aug. quomodo
 Pontifex erat anni illius, cum Dominus constituerit vnum summum sacerdotem, cui mortuus vnus suc-
 cederet? Intelligendū est, per ambitiones & contentiones, inter Iudæos postea constitutum, ut plures
 essent Pontifices, qui per annos singulos ministrarent, & fortè plures vno anno ministrabant, quibus
 alij alio anno succederent. Al. de hoc refert Iosephus, quod sibi pretio Sacerdotiū vnus anni emerit.

109. Chry. impudenter & temerariè. ff. Orig. nihil nouerant, qui Iesum ignorabant. 110. Theoph.
 dixit quidem ipse praua intentione, sed Spir. S. ore eius vsus est ad futuri præfagium. Orig. non qui-
 cumque propheta, propheta est; prophetauit Caiphas, sed Propheta non erat, sicut & Balaam. Aug. do-
 cemur, etiam homines malos prophetiæ spiritu futura prædicere. Chry. vide quanta sit Spir. S. virtus.
 A mente enim mala verba prophetiæ protulit. vide etiam quanta sit virtus Pontificalis potestatis.
 Pontifex enim etiam indignus, tamē prophetauit, nesciens quid diceret, ore enim eius solum vsa est gra-
 tia, cor contaminatum non tetigit. 111. Aug. Caiphas de sola gente Iudæorum prophetauit, sed noue-
 rat Euāgelista alias esse oues, quas oportebat adduci, & ideo hoc addidit. 112. Aug. secundum præ-
 destinationem hoc dicitur, non enim adhuc erant filij Dei. 113. Greg. 6. Mor. c. 13. Intulerunt illi mor-
 tem, ut ab eo abscederent fideliū deuotionem, sed fides inde creuit, unde se hanc extinguere infide-
 lium crudelitas credidit. 114. Int. non quin & prius, sed modò definit. Chry. quærebant quidem prius
 interficere, nunc & sententiam firmarunt. 115. Orig. sicut sacram Scripturam ad vtilitatem prolatam,
 aliqui prauè suscipiunt ad constitutum errorem, sic ediram pro Saluatore prophetiam, non debito
 modo percipientes, consiliati sunt ut eum interficerent. 116. Int. non quod hoc non posset, sed docet
 suos cedere furori persequentium. Aug. non defecerat eius potentia, sed exemplum demonstrabat, quo
 appareret non esse peccatum, si fideles oculis persequentium se subtrahant, & furorem secleratorum
 latendo potius euitent, quàm se ostendendo magis accendant. Orig. æquum est non tradere occasio-
 nem tentationi, & ut alij magis impij & noxij fiant.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

117. Int. significat transitum ad gentes in Ephrem, quæ interpretatur fructificatio. i. Ecclesia. Orig.
 conuersabatur Iesus dudum inter Iudæos, verbum. s. diuinum per Prophetas, sed abiit, nec est apud il-
 los: accessit autem ad villam quæ est prope desertum, de qua dicitur, muri filij desertæ magis quàm
 coniugatæ, interpretatur autem Ephrem fertilitas. Fuit verò Ephraim frater Manasse, senioris populi
 obliuioni traditi, post populum enim obliuioni datum perterritum, prodit ex gentibus abundantia;
 discedens ergo Dominus a Iudæa, venit in terram totius orbis prope desertam Ecclesiam, quæ dici-
 tur ciuitas fecunda, ibique moratur cum discipulis vsque nunc.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

d. d. occupantes vel perdentes. e. e. Græc. ἀρχιεπίσκοπος, Summus sacerdos, adeoq; multum auctoritate vale-
 ret, vel. q. d. cum plus deberet sapere. g. g. quatenus. s. verum bonumq; poterat sen. um habere. 110. s. Spiritu
 Dei prædixit. 112. id est, electos. b. h. i. post deliberationem firmiter decreuerunt. l. l. pro, inter. m. m. dicta
 etiam Ephron. Erat autem iuxta Iordanem.

morabatur cum discipulis suis. Proximum autem erat Pascha Iudæorum: & ascende-
runt multi Hierosolymam de regione ante Pascha ut sanctificarent seipsos. Quære-
bant ergo Iesum, & colloquebantur ad inuicem in templo stantes. Quid putatis, quia
non venit ad diem festum istum? Dederant autem Pontifices & Pharisei mandatum,
ut si quis cognouerit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

SENS. LIT. IN CAP. XI.

118. Chry. permanebant cum eo, iuxta illud: Qui permansistis mecum in temptationibus meis.
119. Aug. qui de cælo venerat pati, propinquare voluit loco passionis, quia eius hora imminerebat.
120. Aug. habebant Iudæi Pascha in umbra, nos in luce, sanguine occisi pecoris illorum postes signa-
ræ, frontes nostræ Christi sanguine. 122. Theoph. Ascenderunt ante ut purgarentur: qui enim pecca-
uerant, Pascha non celebrabant, nisi prius expiati ablutionibus, ieiuniis, ieiunia, oblationibus. 123. Int.
sicut præceperat Deus, undique conuenire ad Pascha, ut illius diei sanctificarentur celebratione. Aug.
124. Chry. tempus festi faciebant tempus occisionis. Orig. propter hoc non dixit Pascha Domini,
sed Iudæorum, Christo enim insidiabantur. Alc. illi quærebant Iesum non bene, nos quærimus stantes
in templo Dei, mutuo nos consolando, & orando, ut veniat ad diem festum nostrum, & sua præsentia
nos sanctificet. 125. Int. obliti suæ sanctificationis, in ipso loco orationis tractant de nece agni.
126. Theoph. si vulgus solum talia ageret, videretur ex imperitia factum: at Pharisei sunt qui præ-
cipiunt. 127. Int. scilicet occidendum. Aug. nos autem indicemus modo Iudæis ubi sit, utinam velint
audire & apprehendere.

SENS. MYST. IN CAP. XI.

oo. Orig. insidiantes Iesu, ignorant ubi sit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

120. ad differentiam Paschæ Christianorum. 123. i. purgarent ab immunditiis contractis, secundum le-
gem, per ceremonias & sacrificia, scilicet ad Paschæ celebrationem prepararent. m. scilicet, solebat, ut ceteri,
ante festum venire.

CAP V T XII.

Es v s ergo ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mor-
tuus, quem suscitauit Iesus, Fecerunt autem ei cœnam ibi: & Martha

SENS. LIT. IN CAP. XII.

1. Int. Sciens eos conspirasse, venit quasi agnus ad victimam, ut verum Pascha habeamus. 2. Theoph.
Decima die mensis agnum Iudæi capiebant in Pascha immolandum, & cœna nonæ diei, quæ erat
ante sex dies Paschæ, epulabantur lautius, & Iesus quoque pergit Bethaniam ut cœnaret. 3. Gl. venit
prius in Bethaniam, ut resuscitatio Lazari altius memoriæ hominum traderetur, & inexcusabiles Iu-
dæi confunderentur, tractantes de morte tanti suscitatoris. 4. Int. s. soror Lazari. Theoph. indicat in
huius domo fuisse conuiuium. attende verò mulieris fidem, non enim famulabus ministerium im-
ponit, sed ipsa suscipit.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

2. G. I. o. Sex diebus omnia fecit, sexta die hominem condidit, sexta ætate redimere venit, sexta feria
passus est, sexta hora mortuus. 3. Venit in Bethaniam, i. domum obedientiæ, ipse Patri obediens
vsque ad mortem, obedientiam docens Ecclesiam, quæ est in domo Olei. i. misericordie, nec potest
abscondi in qua suscitatur sepultos à peccatis grauius, ibi fit cœna in fide & deuotione iustorum, Mar-
tha ministrat dum quilibet fidelis opera deuotionis Domino impedit. Lazarus. i. suscitatus cum iis qui
manserunt in iusticia, læti epulantur de præsentia Domini.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XI.

2. pro sex diebus ante Pascha. a. parauerunt. s. qui ipsum exceperant, seu inuitarant, id est in domo Simeo-
nis leprosi.

ministrabat, Lazarus verò vnus erat ex discumbentibus cum eo. Maria ergo accepit
 libram vnguenti nardi pistici pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & exterfit pedes eius
 capillis suis: & domus impleta est ex odore vnguenti. Dixit ergo vnus ex discipulis
 eius Iudas Scariotis, qui erat eum traditurus, Quare hoc vnguentum non venit tre-
 centis denariis, & datum est egenis? Dixit autem hoc, non quia de egenis pertine-
 bat ad eum, sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur portabat. Dixit
 ergo Iesus, Sinite illam, vt in diem

SENS. LIT. IN CAP. XII.

5. Int. vt non phantasma, sed vera eius resurrectio probetur, comedit, loquitur, &c. Aug. viuebat, lo-
 quebatur, epulabatur, veritas ostendebatur, infidelitas Iudæorū confundebatur. 6. Int. altera foror La-
 zari. Chry. Maria honorem soli Iesu impendit, accedens, non vt ad hominem, sed vt ad Deum. b. Glo.
 pretiosum vnguentum fit de nardo, maxime de spicis. c. Aug. locum aliquem credere debemus, vnde
 erat hoc vnguentum. Glo. pistici. i. fidelis, non alia admixtione corrupti. 8. Aug. de con. Euang. cum
 Matthæus & Marcus caput Domini vnguento perfusum dicant, Iohannes autē pedes, non solum caput,
 sed & pedes Domini accipiamus perfusisse mulierem. 10. Aug. de con. Euang. quod alij Euangelistæ
 dicunt discipulos murmurasse, puto discipulorum nomine Iudam significatum, plurali numero pro sin-
 gulari usurpato; vel alij etiā hoc senserunt, aut dixerunt, sed Iudas ideo dixit, quia fur erat, ceteri verò
 ob pauperum curam. Voluit autem Iohannes solum Iudam commemorare, cuius hac occasione furan-
 di consuetudinem erat intimaturus. Glo. Iudas, etsi malus, tamen inter Apostolos numeratur. 11. Int.
 à loco. 12. Int. ne cum cura pauperū putaremus dixisse, determinat Euangelista cur dixerit. 13. Glo. i.
 de ipsis non curabar, etsi commissum ei esset dispensare pauperibus. 14. Aug. non tunc perit Iudas,
 quādo accepit à Iudæis pecuniam, vt Dominum traderet; iam fur erat, Dominū perditus sequebatur,
 non corde, sed corpore, admonuit autem per hoc Dominus tolerādos malos, ne corpus Christi diuida-
 mus; toiera malum bonus, vt venias ad præmium bonorum. 15. Int. f. Domini loculorum custos. Aug.
 loculos habuit cui Angeli ministrabāt, quia Ecclesia ipsius loculos habitura erat, fures admisit, vt eius
 Ecclesia fures, dum patitur, toleraret. 16. Int. f. in loculos. 17. Int. f. ministerio, sed furto exportabat.
 Chry. commisit furi Dominus loculos, vt omnem ei absunderet productionis occasionem, ne videretur
 ob pecuniarum defectum facere. Theoph. Quidam dicunt Iudam, vt omnium minimum, administ-
 rationem pecuniæ suscepisse. 18. Glo. nouit furem, sed non prodit, docens tolerare malos, tantum obse-
 quium Mariæ commendat, ostendens se moriturum, & aromatibus vngendum. Mariæ cui non licuit
 mortuum vngere, datum est viuentem officio funeris donare, vnde Marcus: quod habuit, id est, poruit,
 hoc fecit, præuenit vngere corpus meum.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

7. Aug. vnguentum quo vnxit, iustitia fuit, ideo libra fuit, erat autem vnguentum nardi pistici, *πίστις*
 Græcè, Latine fides dicitur. Iustus ex fide viuunt; vnge pedes Iesu bene viuendo, Dominica sectare ve-
 tigilia, capillis terge pedes Domini, id est, superflua da pauperibus. 8. Glo. Maria olim penitens vn-
 xit pedes, nunc verò vbi non penitentium rudimenta, sed perfectorum iustitia designatur, caput &
 pedes vngit, vnde libra dicitur vnguenti, id est, iustitiæ perfectio: caput vngit, qui alta de Christo præ-
 dicat, pedes, qui infima veneratur. Alc. Caput diuinitatis sublimitas, pedes humilitas incarnationis, vel
 caput ipse Christus, pedes, pauperes, qui sunt membra eius. 9. Aug. mundus impletur bona fama, re-
 uoca ad Apostolum intentionem, qui dicit, aliis sumus odor vitæ ad vitam, aliis odor mortis ad mor-
 tem, quod & hic accidit, vt patet ex sequentibus. Dixit ergo vnus ex discipulis, &c. 10. Int. iste mor-
 titur bono odore, de quo alij viuunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

i. c. Græc. *πίστις*, i. fidelis, nulla mixtura vitianti, sed germani, dicitur & Nardum genere neutro, quod secu-
 tus interpret. 8. *spm*, quādiu misisset aqua, & exterfisset. 13. *pro*, curaret. 15. *i. marsupium*.

sepultura¹⁹ mea seruet illud. Pauperes enim semper habetis vobiscum, mea autem non²⁰ semper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est: & venerunt, non²¹ propter Iesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitauit à mortuis. Cogitauerunt autem Principes sacerdotum ut & Lazarum interficerent: quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. In crastinum autem turba multa quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Hierosolymam: acceperunt ramos palmarum, & processerunt obuiam ei, & clamabant, Osanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Et inuenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: Noli timere

SENS. LIT. IN CAP. XII.

19. Chry. meminit sepultura, propter proditorem, q. d. gravis sum tibi, sed expecta parum, & abibo. 20. Int. ut si non re, impleat tamen deuotione post meam mortem. 21. Aug. s. presentia corporis, vel in Iudæ persona significati sunt mali, qui etsi videantur habere Christum in presenti per fidem & sacramentum baptizari enim sunt & accedunt ad altare: at quia male viuunt, non semper habebunt. 22. Aug. curiositas eos adduxit, non caritas. Theoph. cupiebant audire aliquid de inferis Lazaro referente. 23. Int. quia propter Lazarum veniebat. 24. Aug. miraculum tanta erat euidentia diffamatum, ut nec occultare possent, nec negare. O cæcam sentitiam, quasi non possit suscitare occisum, qui mortuum suscitauit: utrumque fecit, & Lazarum mortuum, & seipsum suscitauit occisum. Chry. nullum Christi miraculum eos ita furere fecit, erat enim hoc mirabilius, & coram multis factum, cumque hic non possint queri contra Dominum, contra Lazarum irritantur: hoc etiam eos male habebat, quod festiuitate instantem omnes dimittentes, Bethaniam veniebat. 25. Int. s. in die Dominica. Chry. præceptum legis erat ut decima luna primi mensis agnus in domo recluderetur usque ad decimam quartam, in cuius vespera immolabatur: Agnus ergo sine macula pro populi sanctificatione immolandus, decima luna Hierosolymam ascendit. 26. Aug. apparet hic fructus prædicationis Christi quantus fuerit, quantum grex vocem Pastoris audierit. 27. Int. i. salua obsecro. Chry. maiorem de illo, quam de Propheta opinionem habebant, salutem enim soli Deo Scriptura tribuit. 29. Int. s. Patris, etiam possent dicere in suo, quia ipse Dominus. Beda. Verba tamen eius melius nostrum dirigunt intellectum, Ego veni inquit, in nomine Patris mei. 30. Aug. Quid magnum fuit Regi seculorum Regem fieri hominum? quod Rex esse voluit Israel, dignatio est, non promotio, miserationis indicium, non potestatis augmentum, Rex est Israel, quod mentes regat & in regnum celorum perducatur. Theoph. Iudæi illum Regem Iudeorum nuncupabant, quasi temporalem regem, expectabant enim regem quemdam qui eos à Romanis eriperet. 31. Int. breuiter dicit quod alij latius quomodo factum sit, narrant. Aug. 34. Int. s. in Zacharia. 35. Int. huic facto adhibetur propheticum testimonium. Aug. ut appareat quod maligni Principes Iudeorum, eum non intelligebant, in quo implebantur quæ legebant.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

27. Int. per ramos mortificatio carnis, vel exempla præcedentium patrum. Aug. rami palmarum laudes sunt, significantes victoriam, quæ erat Dominus mortem moriendo superaturus, & trophæo crucis de diaboio mortis principe triumphaturus. 31. Int. i. populum Iudeorum. August. pullum asinæ in quo nemo federat, intelligimus gentium populum, qui legem Domini non acceperat, asinam verò (utrumque enim adductum est) populum Israel. 33. Int. s. per confessionem fidei.

ADDET. AVCT. IN CAP. XII.

20. q. d. finite facere, id enim ei seruatum & perfectum nunc, quod postea facere non poterit. s. tempore sepultura. quod ideo nunc præuenit. 23. Græci & aduersarij. i. consilio habito decreuerunt. 24. qui cum Christum comitaretur, expectarunt ut cum illo rediret. 25. s. post die sabbathi. i. decima luna, cum quisque agnum in Pascha immolandum, domum inferebat. 27. sic solebant in solemnibus gaudiis. vide 1. Mach. 11. 29. 1. Mach. 10. 29. missus à Domino.

filia Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum asinæ. Hæc non cognouerunt discipuli eius primum, sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei. Testimonium ergo perhibebat turba quæ erat cum eo quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis. Propterea & obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. Erant autem quidam Gentiles ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo. Hi ergo acceperunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Iesum videre. Venit Philippus, & dicit Andreas. Andreas rursum & Philippus dixerunt Iesu. Iesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum

SENS. LIT. IN CAP. XII.

36. Aug. ipsa est Hierusalem, quasi dicat, illum agnosce qui à te laudatur, & noli trepidare cum patitur, quia ille sanguis funditur, per quem tuum delictum deleatur, & vita redimatur. Chry. quia reges eorum iniusti fuerant, & bella mouentes, confidere iubet, quia non hic talis est, sed mitis & mansuetus, quod ex asina ostenditur, nec enim intrat cum exercitu. 37. Int. scilicet, fieri secundum prophetiam, quod in pullo sederit. Chry. non pudet Euangelistam priorem ignorantiam divulgare. Ignorabant verò quia ipse non reuelauerat, ne scilicet, scandalizarentur audientes Regem passurum, regnumque temporale intelligerent. 38. Int. scilicet, in resurrectione. 39. Int. Recolentes, quæ viderant. 40. Int. non alia quam quæ scripta erant de eo. Aug. 41. Int. simplices mirabile factum efferebant, sed Pharisei turbide loquuntur. 42. Int. scilicet, turbati. Aug. Turba turbauit turbam. 43. Int. prophetant nescientes. Aug. quid inuidet cæca turba, quia post eum abiit mundus, per quem factus est mundus? Chry. mundum turbam dicunt. 44. Int. scilicet, profelyti. Beda. adeo erat famosum templum, ut diebus festis etiam ex longinquis regionibus Gentes conuenirent, sicut de Eunuchio Candacis Regina Apostolorum actus declarant. Chry. cum propè esset ut profelyti fierent, ad festum venerant. 46. August. Iudæi volunt occidere, Gentiles videre; sed & ex Iudæis erant qui clamabant, Benedictus qui venit in nomine Domini. isti ex circumcisione, illi ex præputio, velut duo parietes de diuerso venientes in vnam Christi fidem pacis osculo concurrunt. 47. Chry. quasi priori discipulo Christi. 48. August. audiamus vocem lapidis angularis. 49. Int. sed prius tum moriturus. August. videbat Gentiles post passionem & resurrectionem suam in omnibus gentibus credituros, occasione igitur istorum gentilium, annunciat futuram plenitudinem gentium; & promittit iam adesse horum glorificationis suæ, quæ facta in cælis, gentes fuerant credituræ, iuxta illud. Exaltare super cælos Deus, & super omnem terram gloria tua, sed altitudinem glorificationis oportuit præcedere humilitatem passionis, itaque adiungit: Amen amen, &c. 50. August. se dicit granum mortificandum in infidelitate Iudæorum, & multiplicandum in fide populorum. Beda. Seminatus est ipse ex semine Patriarcharum, in agro mundi huius, id est, incarnatus, solus mortuus est, cum multis surrexit. Glo. ipse est frumentum quo vinere debet fidelis anima, granum de quo spiritalis seges surgere. 51. Int. in infidelitate Iudæorum. August.

SENS. MYST. IN CAP. XII.

45. Glo. ostendit Gentes per prædicationem Apostolorum conuersas.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

d. i. ad se mutuo, seu inter se. 43. Hyperbole. e. i. illum sequitur. f. i. cupimus. 46. i. salutare, colloqui. Vide. Prou. 7. 2. Paral. 25. g. i. tempus. 49. per ascensionem s. & missionem Spir. S. b. id est, sine fructu.

fuert, multum fructum affert. ⁵³ Qui amat animam suam, ⁵⁴ perdet eam: & qui odit ani-
⁵⁶ mam suam in hoc mundo, ⁵⁷ in vitam æternam custodiet eam. ⁵⁸ Si quis mihi ministrat, ⁵⁹
⁶⁰ me sequatur, & ⁶¹ ubi sum ego, ⁶² illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit,
⁶³ honorificabit eum Pater meus. ⁶⁴ Nunc anima mea turbata est: & ⁶⁵ quid dicam? ⁶⁶ Pater sal-
⁶⁹ uifica me ex hac hora. ⁷⁰ Sed propterea veni in horā hanc. ⁷¹ Pater, clarifica nomen tuum.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

52. Int. in fide populorum. Aug. 53. Glo. ad passionem exhortatur. Chry. ostendit proximè tempus
 esse veniendi ad crucem, & quia de morte sua prauidit discipulos suos contristandos, ostendit oportere etiam ipsos mori. 54. Int. s. vero amore. 55. Int. s. morietur cum Christo. Aug. potest hoc duobus modis intelligi, uno, Qui amat, perdet; si cupis vitā tenere cum Christo, noli mortē timere pro Christo. altero, Qui amat, perdet. noli amare in hac vita, ne perdas in æterna: atq; huic sensui magis cōsolator quod sequitur. 56. Int. i. temporalem vitā. Aug. nemini hinc subrepat seipsum debere interimere, vt quidam malè intellexerūt, peruersi sui homicidæ; hoc Christus nō docuit, sed diabolo præcipitium suggerenti respondit, Vade Sathana. at cum articulus venerit, vt faciendū sit contra Dei præceptum, aut ab hac vita migrande n. comminante mortem persecutore, id potiùs eligatur. 57. Aug. ergo quod suprà dictum est, quia amat subintelligitur in hoc mundo. Chry. amat animam in hoc mundo, qui desideria eius in cōsequencia facit. eadē autē, qui nō cedit ei noxia cōcupiscenti, dixit verò, odit; sicut enim eorum qui odio habentur, nec vocem audire sustinemus, ita animam contraria Deo volentem, cum vehementia auertere oportet. Theoph. quia graue erat audire odio habendam animam, cōsolatur, dicens: in hoc mundo, in quo temporis breuitatem indicat, emolumentum æternum subiungens. Glo. odit animam in hoc mundo, qui diligendo Deum potiùs quàm in eum peccet, eligit occidi. 58. Chry. quia ad celum bonāq; ibi reposita respiciens, facillè contemnit vitā præsentem, ideo hæc subdit Dominus. 59. Inci. querit non quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi, quæcumq; bona, siue in temporalibus, siue in spiritualibus propter Deum faciens. Aug. 60. Chry. i. imitetur morte & operibus. Aug. Vias ambulet meas, & non suas. 61. Aug. Ecce fructum & mercedem: gratis amatur, & operis quo ministratur illi, pretium est esse cum illo. 62. Chry. Erat Christus in cælis ante resurrectionem. 63. Int. vt ibidem sit adoptatus, ubi est vnicus. Aug. 64. Chry. non dixit, ego honorificabo eum, nondum enim de eo decentem opinionem habebant, sed maiorem de Patre. 65. Int. q. d. Tunc honorificabitur anima mea, nunc verò &c. Chry. exhortatus fuerat ad passionem, ne ergo dicant extra dolorem existentem, facillè de morte philosophari; ostendit etiam se in agonia esse, tamen mortem non recusare. 66. Int. quod est ex voluntate. Aug. sequi iubet animam meam, sed turbari video animam tuam, quale fundamentum quæram: si petra succumbit: agnosco misericordiam tuam Domine: nam qui charitatis voluntate turbaris, infirmos ne desperando pereant, cōsolaris: in se caput nostrum suscepit membrorum suorum affectū. Chry. Erant in Christo humanæ passionēs & necessitates, vt esurire, præsentem vitam appetere, &c. 67. Int. q. d. scis quid agam. Glo. q. d. conturbatur anima mea, quid dicam? quò configram? quem inuocem? in quem sperem? in Patrem qui saluat. Chry. q. d. nō habeo quid dicam ereptionem quærens, propterea enim veni in horam hanc. 68. Aug. docuit te quem inuoces, cuius voluntatem tuæ preponas. docet dicere non quod ego volo, sed quod tu. 69. Int. s. passionis. 70. Glo. s. vt hæc patiar, vnde & clarificatio mihi sit, & membris meis. 71. Int. s. suscitando. Aug. passione, & resurrectione. Chry. quòd pro veritate moritur, gloriam Dei vocat. futurum enim erat, vt post crucem cognosceretur ab orbe nomen Dei. Glo. saluationem quæro, sed passionem non recuso, propter quam passionem clarifica me, quod est gloria nominis tui.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

59. id est, s. ministrum meum proficitur. 60. etiam vsque ad mortem. i. pars animalis, non spiritus. 66. scilicet, mortis horrore naturali. 67. quasi dicat, quò me vertam in hac turbatione?

68. quasi dicat, num id petam, vt liberer, seu saluer? 69. id est, à morte imminente. 70. velut corrigat quod dixerat, vel dicere poterat ex naturali animæ desiderio: simile illud, Veruntamen non mea, sed tua voluntas fuit, quasi dicat, ideo veni vt moriar. 71. id est, per mortem & resurrectionem meam glorificor, propter tuam enim gloriam libenter moriar. Nota verò censuras esse sententias velut animi turbati & astuantis.

Venit ergo vox de caelo, dicens: Et clarificaui, & iterum clarificabo. Turba ergo quæ stabat & audierat, dicebat contritum esse factum. Alij autem dicebant, Angelus ei locutus est. Respondit Iesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi: nunc Princeps huius mundi eiicitur foras. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum (hoc autem dicebat significans quæ morte esset moriturus.) Respondit ei turba. Nos audiimus ex lege, quia Christus * manet in æternum: & quomodo tu dicis, oportet exaltari Filium hominis? Et quis

SENS. LIT. IN CAP. XII.

72. Greg. 28. Mor. cap. 2. s. per Angelum. 73. Int. s. antequàm mundus esset, vel in omnibus mirabilibus quæ hucusque egit in homine, vt in resurrectione Lazari. Aug. 74. Int. s. in resurrectione, & ascensione. Aug. 75. Chry. aperta quidem & significatiua erat vox, sed à crassis & carnalibus citò euolauit, tantumque sonum retinuerunt. 76. Chry. qui, quod articulata quidem esset, nouerant, sed non quid significaret. 77. Aug. ostendit illa voce non sibi indicatum quod iam sciebat, sed eis quibus indicari oportebat, sicut autem vox illa non propter ipsum facta est, sed propter eos: sic anima eius nō propter ipsum, sed propter eos turbata est. Chry. quia semper dicebat ipsum non esse ex Deo, vox Patris adfuit. quomodo autem qui à Deo glorificatur, non est ex Deo? 78. Chry. ostendit mundum clarificationis. 79. Int. s. discretionis. Aug. iudicium quod in fine expectatur, erit præmiorū & poenarum: hic autem iudicium vocat discretionem, & à suis redemptis diaboli expulsionē. 80. Int. q. d. nunc patior, turbor, & per hoc Princeps, &c. 81. Int. s. diabolus, qui dominatur in malis mūdo deditis. Aug. Princeps malorū, qui habitant in mundo, appellatur & mundus in bonis, cū dicitur, Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, hi sunt ex quorum cordibus princeps mundi eiicitur foras. 82. Aug. prævidebat post passionem & glorificationem suam per vniuersum mundū multos populos credituros, è quorum cordibus diabolus, quando ei ex fide renunciant, foras eiicitur. Est quidem & de veterum iustorum cordibus eiectus, sed dicitur nunc eiiciendū, quia quod in paucissimis factum est tunc, in multis magnisque populis mox erat futurū. Eiicitur quidē diabolus foras, attamen tētare non cessat, sed aliud est intrinsecus regnare, aliud forinsecus oppugnare. Chry. vt si quis debitores feriat, & in vincula mittat, eademque demēcia eum, qui nihil debet, in carcerem ducat, is eorum quæ in alios fecit, poenas dabit: sic diabolus per ea quæ in Christum ausus est, eorū etiā quæ in nos fecit, poenas dedit. 83. Chry. ne quis dicat, quomodo mittetur foras si te superabit? hoc subiungit. n. August. id est, cū exaltatus fuero, non enim dubitat futurum, quod venit implere. 84. Int. s. in cruce. Aug. Exaltationem dicit, suā in cruce passionē, vnde subditur, hoc autem dixit, &c. 85. Aug. s. ex quibus diabolus eiicitur foras. nō dixit verò omnes, non enim omniū est fides, sed omnia, id est, spiritum, animam, & corpus, aut si omnia ipsi homines intelligendi sunt, omnia prædestinata ad salutem dicere possumus, vel omnia hominum genera. 86. Chry. plus hoc est quàm si dixisset, resurgam: dixit autem traham, cū suprā dixerit, Pater trahit, quia Filio trahente, Pater trahit. Dicit verò traham, quasi à tyranno detētos, & per se ipsos non volentes accedere, & illius manus effugere. 87. Int. vt sim caput, & illi membra. 88. Int. s. in cruce. 89. Aug. intellexerunt Iudæi quod de morte sua dixisset, quærunt ergo quomodo se diceret moriturum. * Chry. vide vt malitiosē interrogant, non enim dicunt quia Christus nihil patitur, in multis enim Scripturæ locis passio & resurrectio simul ponitur. 90. Aug. q. d. quomodo crucis passione morietur? intellexerunt eum hoc dixisse, quod facere cogitabant, nec verborum obscuritatem eis aperuit infusa sapientia, sed stimulara conscientia. Chry. hinc est videre multa eorum intellexisse, quæ parabolicè dicebantur. 91. Aug. memoriter tenebant assidue Dominum dicere se Filium hominis, & superius dixerat, Venit hora vt clarificetur Filius hominis. 92. Chry. & hoc malitiosē, quasi dicat, ne putes nos propter odium tuum hoc dicere, nec enim nouimus de quo dicas.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

m. id est, est à supernis audita. calum enim pro aere, more Scripturæ. 73. per te, scilicet nomen meum. 79. scilicet, quo homines eripiantur à diaboli tyrannide. 82. id est, suo imperio deiicitur. 85. Græc. πάντας, omnes. scilicet electos, seu omne hominum genus. 86. s. inuito diabolo. o. id est, Scriptura, scilicet Mich. 5. Dan. 4. Isa. 9. Ezech. 37. Ps. 71. & 109. Dicit quidem Scriptura perpetuò regnaturum, sed nō negat moriturum. p. quidam putant Christum id etiam dixisse, et si scriptum non est, intellexerunt autem Iudæi significari crucem, sic enim apud eos vocabatur. 92. q. d. quis iste, cui duo hæc inter se contraria conueniant?

est iste Filius hominis? Dixit ergo eis Iesus. Adhuc modicum lumen in vobis est. Am-
 bulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant, & qui ambulat in
 tenebris, nescit quò vadat. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filij lucis sitis. Hæc
 locutus est Iesus, & abiit, & abscondit se ab eis. Cum autem tanta signa fecisset coram
 eis, non credebant in eum: ut sermo Esaia Prophetæ impleteretur, quem dixit: Domi-
 ne, quis credidit auditui nostro: & brachium Domini cui reuelatum est? Propterea
 non poterant credere, quia iterum dixit Esaia: Excæcavit

SENS. LIT. IN CAP. XII.

93. Chry. ostendens passionem non prohibere eum in æternum manere. 94. Int. q. d. cum intellige-
 ris quòd Christus manet in æternum, hæc pars fidei & veri luminis per se non sufficit. Chry. q. d. ad-
 huc paruo tempore ego lux vobiscum sum. per quod ostendit mortem suam esse migrationem; lux
 solis non interimitur cum recedit, sed rursus apparet. Aug. modicum in eis lumen erat, per hoc quòd
 intelligebant Christum manere in æternum. 95. Aug. Ambulate, accedite, totum intelligite, & mo-
 riturum, & victurum in æternum. 96. Aug. si scilicet eo modo credideritis Christi æternitatem, ut
 negetis in eo mortis humilitatem. Glo. Ambulate, dū Christum vobiscum habetis, ne tenebræ ignoran-
 tiæ & mortis perpetuæ vos comprehendant. 97. Int. i. qui non credit mortem Christi. Chry. Quanta
 Iudæi nunc agunt, in tenebris ambulantes? s. Glo. qui non credit in mortem Christi, offendit in pe-
 tram scandali, quod est Christus, Iudæis contemnentibus, & irridetibus mortuum. 99. Aug. aliquid
 veri. 100. Aug. id est, veritatem, ut renascamini. 101. Chry. id est, mei. dictum est autem supra, ex
 Deo nati sunt, id est ex Patre; vna enim actio Patris, & Filij. 102. Int. sicut corporaliter, sic & spiri-
 tualiter. Aug. cum se abscondit, nostræ infirmitati cōsultuit, non suæ potestati derogavit. Chry. quare se
 abscondit, cum nec lapides tollerent, nec blasphemarent? nouerat furorem in eorum cordibus satien-
 tem, & non expectauit ut in opus exiret, sed se occultauit, mitigans eorum inuidiam. 103. Aug. non
 ab eis qui credere, & diligere cœperant, sed qui videbant, & inuidebant. 104. Theoph. non paruæ
 iniquitatis fuit tantis signis non credere. 105. Glo. quem impleri necesse est, non tamen necessitate
 faciendum, sed voluntate, præsciuit enim Deus, & prædixit non credituros, sed non ad hoc cōegit.
 Aug. quidam inter se mustitant quæ culpa fuit Iudæorum, si necesse erat sermonem Isaia impleri? præ-
 dixit Deus infidelitatem Iudæorum, non fecit; fecerunt illi peccatum, quod facturos prædixit, quem
 nihil latet. Chry. illud, ut non causale est, sed euentus; non enim quia dixit Esaias, non crediderunt; sed
 ideo dixit, quia non erant credituri. 106. Int. q. d. rari, & cum difficultate. 107. Int. id est, iis quæ nos
 à te audiuiimus, vel ipsi nos de te nuntiantes, audiunt. 108. Int. s. Filius, per quem omnia fecit. Aug. si
 enim quis tanta potestate præualeret, ut sine vlllo motu corporis quod diceret fieret, verbum eius, bra-
 chium eius esset. 109. Int. s. per fidem, quod cum esset in carne, paucis contingit, scilicet, humilibus,
 non superbis Iudæis. 110. Aug. si non poterant, quod peccatum est, non facientis quod non potest?
 non poterant, quia volebant; sicut enim quod Dominus negare se non potest, laus est voluntatis di-
 uinæ: ita quod illi non poterant credere, culpa est voluntatis humane. Chry. non poterat, quia impos-
 sibile est mentiri Prophetam. 111. Int. quando prædicebat incarnationem Christi, prædicebat etiam
 excæcationem Iudæorum. 112. scilicet, Deus deferendo eos, qui cum possent videre, noluerunt, &
 cum possent cogitare, & intelligere, noluerunt. Aug. quòd excæcati sunt, hoc meruerunt. excæcat verò
 Deus & obdurat, deferendo, & non adiuuando, quod occulto iudicio facere potest, iniquo non potest.
 Chry. non derelinquit nos Deus, nisi nos voluerimus, secundum illud Osæ: Oblitus est legis Dei tui;
 obliuiscar & ego tui. nos derelictionem incipimus, & causa sumus perditionis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

94. q. d. non diu me, qui lux sum, vobiscum habebitis. Græc. µικρον χρόνον, modicum tempus. in vobis au-
 tem, pro, vobiscum, ut & ὑμῶν. 95. i. credite, vel, sequimini me, qui sum lux. q. sermorum. 96. i. occu-
 pent. r. pro, nam. 101. adeoq; participes. 102. i. subtraxit, sededens scilicet, in Bethaniam, ut di-
 cunt alij Euangelistæ. t. Græc. τοσαῦτα, tot, tantaq;. 104. scilicet, multi. v. non causam significat, sed
 consequentiam. q. d. Itaque impletum illud Esaia. vel, sub. Deo ita permittente ut impleteretur. x. sumptum
 id ex LXX. nostra enim editio non habet Domine, nec est Heb. 107. i. iis quæ à nobis audierunt, seu pra-
 dicationi nostra. Heb. 108. i. Dei virtus quæ in Christo operabatur. 110. ob obstinatam scilicet voluntatem
 à Propheta prædictam, in quam Dei iudicio ob peccata desertis inciderunt. 112. Sensem magis red-
 dit, quam verba, secutus partim Hebraica, partim LXX.

oculos eorum, & induravit cor eorum, ut non videant oculis & non intelligant corde: & conuertantur, & sanem eos. Hac dixit Esaias, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo. Verumtamen & ex principibus multi crediderunt in eum: sed propter Phariseos non confitebantur, ut de synagoga non eiicerentur: dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei. Iesus autem clamavit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me. Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. Et si quis audierit verba mea, & non custodierit: ego non iudico eum. non enim veni ut iudicem mundum, sed ut saluificem mundum.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

113. Int. i. ut non conuertantur, vel ut aliquando sic confusi conuertantur, & sanem eos. Aug. vel est subaudiendum, non. si non conuertantur, vel intelligitur diuinæ misericordiæ factum, ut quia superbè iustitiam suam statuere volebant, deferrentur, & exacerarentur, ut offenderent in lapidem offensionis; & impleretur facies eorum ignominia, arque humiliati quærent non suam, qua inflatur superbus, sed iustitiam Dei, qua iustificatur impius; multi enim eorum de suo scelere cõpuncti, in Christum postea crediderunt. 114. Int. s. de execratione Iudeorum. 115. Int. non sicut est, sed aliqua specie. Aug. est quidem inuisibilis Pater & Filius, qui ut ab hominibus videretur, formâ serui accepit, & antequam carnem susciperet, se ostendit sicut voluit, non sicut est. 116. Chry. gloriam dicit visionem sedentis in throno excelsio, & alia quæ ibi dicuntur. 117. Int. s. Christi. 118. Chry hoc. s. vidi, Dominum sedentem, &c. 119. Int. etsi alij non crederent. 120. Int. ergo hoc credere fuit eis quasi non credere. 121. Int. hos credentes improbat. 122. Int. quæ in mundanis. 123. Int. quæ cruce. Glo. ideo crux in fronte figitur, ubi est sedes verecundiæ, ne de Christi nomine erubescamus, magisq; Dei quàm hominum gloriam queramus. 124. Int. s. veraci, & spiritali intellectu. 125. Int. s. secundum quod videt exterius. Aug. nõ a se abstulit credetis fidem, sed noluit in forma serui remanere credentem. Chry. qui fluminis aquam accipit. nõ ea quæ est fluminis accipit, sed ea quæ fontis. 126. Int. s. solum, sed etiã in Patrem. 127. Int. s. Patrem. Chry. q. d. quid formidatis credere in me, in Deum fides peruenit per me. August. quia homo apparebat hominibus, cum lateret Deus, ne putarent eum esse tantum quod videbant, talẽ ac tantum se credi volens, qualis & quantus est Pater, inquit. Qui credit in me, nõ credit in me. i. in hoc quod videt, sed in eum qui me misit. i. Patrem. 128. Aug. ne putarent sic intelligendum Patrem, tantum multorum filiorum per gratiam generatorem, & nõ vnici verbi æqualis sibi, hoc subiecit, ostendens vique adeo nihil distare inter se & Patrem, ut qui se videret, videret Patrem. cc. Int. s. spiritali visione. Chry. considerationem veri, quæ est per intellectum visionem dicit. dd. Gloss. nõ ait, non videt me, sed eum qui me misit, ut suprà dixit. Non credit in me, &c. Illud enim dixit ne sicut videbatur, crederetur tantum filius hominis; hoc autem, ut crederetur æqualis Patri. 129. Int. quasi illi dicerent, quis enim es tu? cc. Chry. quia Pater lux vocatur, nomine hoc vititur; vocat autem se lucem, quia ab errore eripit, & spirituales tenebras soluit. 130. Int. quod nõ in alia lumina. Aug. credimus Apostolo, sed non in Apostolum. 131. Int. s. in quibus inuentus est. Aug. Satis manifestat, se omnes in tenebris inuenisse, in quibus ne maneant, debent credere in lucem quæ venit in mundum. 132. Chry. ne putent propter imbecillitatem, se contemnent, impunitos dimissurum, hoc subdit. 133. Int. s. exterius. 134. s. interius. 135. Int. cui Pater dedit omne iudicium. Aug. 136. Int. s. modò. Aug. quare autè modò non iudicat, ostendit statim. Chry. non iudico. i. nõ sum causa perditionis eius, sed ipse qui verba mea spernit. 137. Int. cur non modò, non enim, &c. 138. Int. quia primus aduentus non iudicij, sed misericordiæ est. 139. Aug. i. saluum faciam, hunc tempus est misericordiæ, post autem iudicij.

ADDET. AVCT. IN CAP. XII.

aa. pro ita factum est ut. 115. dixitq; Vidi Dominum sedentem, &c. Ex hoc loco Christi diuinitas cõfirmatur. bb. s. Christo. 119. s. eum esse Messiam. 122. i. gloriam apud homines, quàm apud Deum, seu quæ a Deo obtinetur. 126. s. tantum. vide similem exaggerandi modum, 1. Reg. 8. Marc. 9. 1. Thess. 5. cc. id est, fide contemplatur seu mente, & stupã. 131. indicat omnes aliquos esse in tenebris. 136. id est, condemnno, scilicet, nunc.

¹⁴⁰ Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet qui iudicet eū. ¹⁴¹ Sermo quem locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die: ¹⁴² Quia ego ex meipso nō sum loquutus, sed qui ¹⁴³ misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar. ¹⁴⁴ Et scio quia ¹⁴⁵ mandatū eius vita aeterna est. ¹⁴⁶ Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

SENS. LIT. IN CAP. XII.

^{140.} Int. de iudicio verò nouissimo subdit. Chry. ne pigriores sūt, terribile subdit iudiciū. ^{142.} Int. i. non credit me esse Deum. ^{143.} Int. quoniam ille sermo, &c. ^{144.} Int. i. ego. Aug. seipsum in nouissimo die iudicaturū dicit; seipsum quippe locutus est, seipsum annūciavit. ^{145.} Int. f. extrā hominibus. ff. Chry. accusans & omnē tollēs excusationem. ^{146.} Int. ideo iudicabit, quia ego Filius ex Patre. ^{147.} Int. non loquitur ex se, quia non est ex se. Aug. i. de Trinit. Non iudicabit Christus ex potestate humana, sed ex potestate verbi Dei. ^{148.} Int. ad hoc, vt loquerer. ^{149.} Aug. in sapientia Patris, quod est Verbum, omnia mandata sunt Patris; dicitur autem mandatum datum, quia non est à seipso is cui dicitur datum; est autem dare Filio, Filium gignere. Chry. omnia hæc propter eos dicebantur, vt nullam habeant excusationem. Glo. mandatum dedit Pater Filio, ipsum Verbum & Sapientiam, in qua sunt omnia mandata gignendo, sicut ei vitam dedit, ipsum, qui Vita est, gignendo. ^{150.} Int. f. intra. ^{151.} Int. f. extra. ^{152.} Aug. si vita aeterna est, ipse Filius, & vita aeterna est mandatū Patris; quid aliud dictum est, nisi, ego sum mandatū Patris? ^{153.} Int. i. qui meipsum Verbum annuncio. ^{154.} Aug. non per verba locutus est Pater vnico Verbo. ^{155.} Int. i. sicut Verax. me Veritatem genuit, sic Veritas me Veritatem annuncio. Aug. ita ille dixit vt Verax, ita iste loquitur vt Veritas, Verax genuit Veritatem. Glo. intelligentibus mentibus loquitur Veritas intus sine sono, sed vt crederent homines, quod nondum possunt intelligere, ex ore carnis verba sonuerunt, quæ prolata, & literis figurata, nos ad ipsam Veritatem aliquatenus erigunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XII.

ff. i. condemnabit, vt qui spretus sit, 149. i. praecepit. 152. i. vitam aeternam confert obedientibus.

CAPVT XIII.

¹ NTE diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius vt transeat ex ² hoc mundo ad Patrem: cū dilexisset suos, qui erant in

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

1. Int. f. figuralem. Glo. f. diem passionis, die enim sequēte immolationem, faciebant Iudæi magnum festum quod hic Pascha vocatur: Græci verò diem immolationis agni dicunt solum vocari Pascha, atque in eo Christum crucifixum, anticipasse verò vnum diem, vt cū discipulis agnum comederet, quod ex illo loco confirmant, ne contaminarentur; sed vt manducarent Pascha. id est agnum, vt ipsi interpretantur, sed errant. 2. Beda. celebrior inter Iudæorum festiuitates erat dies Paschæ. Aug. nō est Pascha, vt quidam existimant, Græcum nomen, sed Hebræum, quod transitum significat, tūc enim primum celebratum est, cū fugientes ex Ægypto rubrum mare transierunt. 3. Int. ipse dies Paschæ quo transiret per crucem, quæ est veritas illius figuræ. Aug. complera est illa figurā transitus populi Dei, cū sicut quis ad immolandum ducitur Christus, cuius sanguine illitis pollibus nostris. i. eius crucis signo signatis frontibus, à perditione seculi, tamquā captiuitate Ægyptiaca liberamur, & agimus saluberrimum transitum de diabolo ad Christum, & ab inuitabili seculo, ad eius fundatissimum regnum. 4. Aug. veluti interpretatur Paschæ nomen Euangelista. Chry. transitū eius mortem vocat. 5. Int. quomodo transit populus de Ægypto. Glo. sicut Iudæi de Ægypto, sic Christus de mundo transiit. 6. Int. pro eis factus homo.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

4. Glo. & nos transimus de vitiis ad virtutes, de mundo ad cælum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

4. Allusio ad nomen Pascha, quod transitum significat.

^a mundo, in finem ⁷ dilexit eos. Et ⁸ cœna facta, cùm ⁹ diabolus iam misisset in cor, vt tra-
¹² deret eum ¹³ Iudas Simonis Scariotis: sciens quia omnia ¹⁴ dedit ei Pater in manus, & quia
¹⁹ à Deo exiuit, & ad Deum ²⁰ vadit: surgit à cœna, & ponit ²¹ vestimenta sua, & cùm acce-
²³ pisset linteum, ²⁴ præcinxit se. Deinde misit ²⁵ aquam in peluim: & cœpit ²⁶ lauare pedes di-
²⁷ scipulorum, & extergere ²⁸ linteo quo erat præcinctus.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

a. Chry. sui etiam erant defuncti, vt Abraham, Isaac, & Iacob, sed in mundo non erant. 7. Int. pro
 eis moriens. Chry. nihil reliquit eorum, quæ valde amantem facere decet, perfectum amorem in eos
 ostendens, & hoc est, in finem dilexit eos. Aug. In finem dilexit, vt & ipsi de hoc mundo ad suum ca-
 put dilectione transirent. quid est enim in finem, nisi in Christum? Finis enim legis Christus finis per-
 ficiens, non interficiens. vel in finem. i. vsque ad mortem: non tamen dilectione morte finivit: vel vsque
 ad mortem dilexit. i. vsque ad mortem illum dilectio ipsa perduxit. 8. Int. vt eius dilectione ipsi transi-
 rent de mundo. 9. Int. i. parata, nōdum transacta, quia postea recubuit, & buccellam Iudæ dedit. Aug.
 non enim debemus intelligere transactam cœnam, adhuc enim cœnabatur cùm surrexit. 10. Int. i.
 spirituali suggestionē. Aug. quæ non fuit per aurem, sed per cogitationem. 11. Int. i. Iudæ. 12. Chry.
 hoc Euangelista quasi stupens intersevit, eum enim qui iam prode re statuerat, Dominus lauit.
 -13. Int. non credens esse Deum. 14. Aug. locuturus Euangelista de tanta Domini humilitate, prius
 eius celsitudinem voluit commendare. 15. Int. etiam traditorem, quo vitur vt vult, & de malo bonū
 facit. Greg. 3. Moral. c. 12. In manu sua etiam persecutores acceperat, vt ad vsum pietatis intorqueret,
 quidquid eorum contra se permessa malitia sœuaret. 16. Chry. traditionem hic salutem fidelium vo-
 cat, sicut vt Pater ei tradidit, ita ipse Patri. vnde Paulus: Cùm tradiderit regnum Deo & Patri.
 17. Orig. i. potestatem. 18. Int. i. sciens. 19. Int. non eum deserens. 20. Int. non nos relinquens. Aug.
 nec Deum, cùm inde exiret, nec nos deserens, cùm rediret. 21. Chry. dignum erat qui à Deo exiuit,
 vniversum conculcare timorem, vide autem humilitatem: postquàm reledissent omnes, surrexit, nec
 solū lauit, sed vestimenta deponens, linteum præcinxit, ipse peluim implevit. c. Orig. postmodum
 finiuit lotionem, fuerunt enim Apostolorum pedes postea contaminati, iuxta illud: Omnes scandali-
 zabimini ista nocte, purgavit ergo postea, vt ultra non scēdatur. 25. Aug. cùm Pater illi omnia de-
 disset, & cùm se sciret à Deo exisse, & pergere ad Deum, hominis serui implevit officium.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

b. Orig. prandium ante terminum, diei spiritualis, fit in præsentī vita, estque eorum qui introducū-
 tur, cœna verò his qui iam ultra progressi sunt, apponitur, vel prandium in scripturis antiquis, cœna
 verò in noui Testamenti mysteriis reconditis. Glo. cœna significat passionē, vt enim post cœnam non
 fit prandium, sic Christus postquam semel passus est, non iterum patitur. 28. Int. significat quod de
 cœlestitibus descendit, & quod seipsum exinaniuit, & quod formam serui induit. Glo. surgens à cœlesti
 refectione qua cum Angelis reficiebatur, deponit gloriam æternæ beatitudinis. 22. Aug. posuit vesti-
 menta, qui cùm in forma Dei esset, semetipsum exinaniuit: præcinxit se linteo, formam serui accipiēs,
 nōn tamen eam, quam habebat deposuit: misit aquam in peluim, sanguinem in terram fundens, quo
 immunditiam ablueret peccatorū: linteo pedes teruit, carne qua erat indutus, Euangelistarum vestigia
 confortans. Glo. post cœnam. i. post passionem prioris infirmitatis, vestimenta deposuit, seque immor-
 talitate induit, aqua in peluim baptismi gratia, vestimenta postea accepta, Iudæ in fine seculi quos
 prius excaecatos deposuit. 23. Int. i. carnem mundam. 24. Int. i. humilitate. 25. Int. vestigia Euan-
 gelistarum firmat & purgat. 26. Int. quia tota eius passio nostra est purgatio. Aug. 27. Int. i. corporis.
 Orig. in proprium corpus suscepit Christus immunditiam pedum discipulorum: ipse enim languores
 nostros portauit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

7. pro, in finem vsque. 9. i. capta, vel apparata sic Iob. 2. dicitur factum prandium. i. paratum, c. 1. Reg.
 25. ardet facti. i. parati, nos legimus cocti. 11. i. persuasisset. c. pro, Issachariote. i. de tribu Issachar.
 d. quatenus Deus per æternam generationem, quatenus homo per vnionem hypostaticam. 22. pro, vesti-
 mentum. s. exterius. 23. Græc. λένων, vox Latina aliquantulum immutata. e. factum hoc post esum agni,
 & ante Eucharistia institutionem.

Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus, Domine, tu mihi lauas pedes? Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modò, scies autem postea. Dicit ei Petrus, Non lauabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus, Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus, Domine, non tantùm pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget nisi vt pedes lauet, sed est mundus totus.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

28. Int. nō post alios, sed prius ad Principem Apostolorum, ideo expauescit, quod Deus lauet pedes homini. Orig. vt medicus multorum ægrotorum curæ intentus, ab his incipit qui magis indigent: sic Christus exorsus ab his qui magis erant fœdi, vltimò venit ad Petrum, quasi minus aliis lotionem indigentem. Chry. credibile est stultum proditorem ante Petrum recubuisse, quod Euangelista significauit, dicens, Cœpit lauare, deinde venit ad Petrum. 29. Glo. pauore perterritus. 30. Chry. quare nulus aliorum prohibuit, sed solus Petrus? videtur mihi solum proditorem ante Petrum lauasse, alios verò discipulos per Petrum fuisse monitos quid esset faciendum. Orig. omnes porrigebant pedes, existimantes non sine causa Christum id facere, solus autem Petrus non præbet pedes, more suo feruidus ad dicendum quod sentit. Aug. à Petro, vt Apostolorū primo, cœpit Dominus, expauitque Petrus quod cæterorū quilibet expauescit. 31. Int. Deus. Aug. quid est, tu, & quid est, mihi, cogitanda sunt potius quàm dicenda, ne fortè quod concipit anima, non explicet lingua. 32. Int. seruo. 33. Int. f. mysterium huius rei. Chry. humilitatem huius doctrinæ, & quomodo humilitas sufficit in Deum perducere. 34. Aug. exterritus facti altitudine non permittit fieri, quod cur fieret, ignorabat; nec potest sustinere vsque ad suos pedes humilem Christum videre. 35. Int. i. numquam hoc patiar, hoc enim in æternum non fit, quod numquam fit. Orig. in hoc Petrus non tantùm Iesum arguit, sed & cōdiscipulos suos pedes porrigentes. 36. Int. terrens de periculo salutis. 37. Int. te dicit, pro solis pedibus. Aug. sic solet dici, calcas me, quando sola planta calcatur. 38. Chry. non dixit qua causa faceret, sed minatur. Petrus enim non fuisset persuasus, timens verò separari à Christo, permisit. Orig. hoc dicto vtendum cōtra eos qui aliquid facere statuerunt quod non prodest, admonendi enim sunt malè decretum omittere, etiamsi iureiurando firmassent. 40. Aug. amore & timore perturbatus, plus expauit Christū sibi negari, quàm vsque ad suos pedes humiliari. 44. Gloss. Intelligimus ex his verbis baptizatos Apostolos, etsi non legimus vbi, vel quando. 45. Int. f. præter pedes quibus tangit terram. Aug. Totus homo abluitur in baptismo, verūtamen cū in rebus humanis postea viuatur, vtiq; terra calcatur, ipsi igitur humani affectus quasi pedes sunt, vbi humanis rebus afficimur, & si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus: si autem confitemur peccata nostra, qui pedes discipulorū lauit, nobis peccata dimittit. Orig. impossibile puto non contaminari extrema animæ, etiam in viris qui perfecti putantur. Gloss. Qui in otio studet veritati, dū in aliis pulsanti sponso aperire pergit, pedes inquinat, veritas enim humiliter auditur, sed sine periculo non potest prædicari. Aug. ad Seleucianū epist. 108. Ex hoc quod hic dicitur, intelligimus Petrum baptizatū, cæterosque discipulos Christi, per quos baptizabat, siue baptismo Iohannis (vt quidam putant) seu quod magis credibile est, baptismo Christi. Nec enim tenuit ministeriū baptizandi, vt haberet baptizatos seruos, per quos ceteros baptizaret, qui non defuit humilitatis ministerio, quando eis pedes lauit.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

39. Gloss. Qui non lauatur per baptismum & confessionem penitentiz, non habet partem cū Iesu. 41. Int. f. affectionis. 42. Int. f. opera. 43. Int. f. cogitationes.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

f. pro, lauabis, seu lauare vis? g. i. non intelligis. h. f. post lotionem, vel aduentum Spiritus sancti. 34. q. d. numquam patiar. 37. vel corporaliter vel spiritualiter: solet enim Christus à corporalibus ad spiritualia transferre orationem: sic cum Samaritana ab aqua sensibili ad intelligibilem. 39. f. in celesti regna. q. d. non eris meus coheres, pars enim pre hereditate. 43. sub. potius quàm me tuo consortio eijcias. 44. q. d. vt lotus in balneo solum opus habet pedum ablutione, ita qui spiritualiter, vt vos, sola affectuum purgatione, quam per id significo. * pro, est enim, vel, q. d. vt qui sit.

Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum. propterea dixit, Non estis mundi omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum, accepit vestimenta sua, & cum recubisset, iterum dixit eis, Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me Magister, & Domine, & bene dicitis, sum etenim. Si ergo laui pedes vestros, Dominus & Magister: & vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. Amen amen dico vobis, non est seruus maior Domino suo, neque Apostolus maior est eo qui misit illum. Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea. Non de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim. Sed ut adimpleatur Scriptura, Qui manducat mecum panem,

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

1. Orig. Lauat pedes postquam mundi erant, quoniam gratia transcendit necessitatem, & sicut dixit Iohannes, Mundus mundificetur adhuc. 46. Int. quare hoc dixit, exponit Euangelista. August.

51. Aug. promiserat Petro facti scientiam, dicens: Scies autem postea, docere ergo nunc incipit. Glo. ut prius exemplo, ita nunc verbo instruit. 53. Aug. homini præceptum est, Non te lauder os tuum, periculosum est enim sibi placere, cui cauendum est superbiere: ille autem qui super omnia est, quantumcumque se laudet, non se extollit excelsius, nec potest arrogans dici, nobis expedit Deum nosse, nec possumus, nisi seipse indicet; quomodo autem arrogantiam veritas timeat? Glo. quod Dominus de se magna dicit, non est arrogantia, sed veritas, quæ prodest auditoribus, sicut facit & Paulus. Quidam incauti se mendacio illaqueant, dum arrogantiam vitant, seque contra veritatem erigunt, quam relinquunt, qui necessitate cogente, vera de se, & bona loquuntur, tanto magis humilitati iungitur, quanto veritati sociatur. 55. Int. quia Deus. Chry. nos ad conseruos facimus, si fecerimus. 56. Int. quia veritas. n. Aug. Est apud plerisque consuetudo huius humilitatis, cum se inuicem hospitio suscipiunt. Non dedignetur quod fecit Christus, facere Christianus; cum enim ad pedes fratris inclinatur corpus, etiam in corde ipso excitatur, vel si iam inerat, confirmatur humilitatis affectus. 57. Aug. hoc est beate Petre quod nesciebas, hoc tibi postea sciendum promissit. 58. Int. sicut ego patior, & vos patiamini, sicut me humilio, ita vos humiliemini. 59. Int. manu, vel corde. 60. Int. debetis tacere quod ego, quia non est, &c. 61. Beda. quia scire bonum, & non facere, ad condemnationem pertinet, hoc subiungit. 62. Int. quæ feci, & doceo. 63. Int. q. d. non omnes vos beatos dico. Aug. q. d. est inter vos qui non erit beatus, nec faciet ea. 64. August. quos nisi eos qui beati erunt faciendo quæ præcepit? erat quidem electus Iudas, iuxta illud: Nunc ego vos duodecim elegi, sed non ad beatitudinem, de qua dicit: Beati eritis, si feceritis ea. Glo. Electus est Iudas ad salutem aliorum. 65. Chry. hæc subiungit, ne multos contristeret. r. Glo. scilicet, quæ hoc prædixit, non quod cogat, sed quia quod futurum erat, non tacuit. 66. Chry. id est, qui à me nutritus est, & mea mensa participauit. Aug. manducabat iste panem Domini contra Dominum.

SENS. MYST. IN CAP. XIII.

47. Int. implera purgatione per sanguinem. 48. Int. surgens, immortalis factus est. 49. Int. ad dexteram Patris sedens. 50. Int. per Spiritum missum in linguis docet. 54. Int. id est, dimisi peccata vestra. o. Int. id est, alter alteri peccata dimittere, & pro inuicem orare. Augustin. confiteamur inuicem delicta nostra, inuicem delicta donemus, inuicem oremus, ac ita inuicem quodammodo pedes nostros lauemus. Orig. lauacrum spirituale pedum principaliter fit à Iesu, secundario verò à discipulis eius.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

l. s. per baptismum. m. pro, quid sibi velit quod feci. o. aliq. humilitatis & charitatis officia exhibere. p. i. legatus, missus. g. s. quod beati eritis. 64. s. ab aeterno. 65. s. sub. permisi esse, vel fero talem unum inter vos. 66. pro, qui sumit mecum cibum. Hebr.

leuauit contra me calcaneum suum. Amodò dico vobis, priusquam fiat: vt cum factum fuerit, credatis, quia ego sum. Amen amen dico vobis, qui accipit si quem miserò, me accipit. qui autem me accipit, accipit eum qui me misit. Cùm hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu, & protectatus est, & dixit: Amen amen dico vobis: quia vnus ex vobis tradet me. Aspiciebant ergo ad inuicem discipuli, hæsitantes de quo diceret. Erat ergo recumbens vnus ex discipulis eius in sinu Iesu, quem diligebat Iesus. Innuuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei: Quis est de quo dicit? Itaq; cùm recubisset ille supra pectus Iesu, dicit ei, Domine, quis est? Respondit Iesus, Ille est cui ego intinctum

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

67. Chry. ostendit non ignorare se quòd tradatur, id quod maximè poterat Iudam continere, dixit autem, leuabit; & non, trader, dolum & insidias significans. Aug. Leuabit calcaneum super me, id est, conculcabit me. 68. Glo. q. d. hucusque toleraui, & tacui, sed iam noto proditorem antequàm fiat, quod mox faciendum est, vt cùm factum fuerit, & c. t. Orig. id est, vt perseverantes in fide operemini.

69. Aug. de quo scilicet illa Scriptura processit. 70. Chry. quia discipuli multa erant passuri, eos consolatur. Glo. consolatur eos, ex eo quòd ipse & Pater in eis recipitur. 71. Orig. ergo & qui missum à Iesu recipit, Patrem recipit. Aug. qui Christum accipit, accipit Patrem, vnus enim naturæ sunt Pater & Filius. 72. Aug. turbauit eum imminens passio, & periculum proximum, & traditoris impendens manus, cuius fuerat præcognitus animus, significare etiam turbatione dignatus est, quòd quando ex falsis fratribus aliquos à Dominico grege separari virgens causa compellit, fieri id sine Ecclesiæ turbatione non possit. 73. Inr. humano. Aug. turbatus est non carne, sed spiritu; spiritus enim in huiusmodi scandalis charitate turbatur, ne forè in separatione aliquorum zizaniorum aliquod eradicetur & triticum; siue ergo Iudam pereuntem miserando, siue sua morte appropinquante turbatus est, non animi infirmitate, sed potestate turbatur. non enim aliquo cogente turbatur: sed turbauit semetipsum, vt supra dictum est, in quo infirmos consolatur, ne se reprobos putent, si suorum morte imminente turbantur. Pereant ergo argumenta Philosophorum, qui negant in sapientem cadere perturbationem animi; turbetur animus Christiani, non miseria, sed misericordia. 74. Inr. quod occultum fuerat manifestauit. 75. Inr. numero, non vinculo spiritus. Aug. numero, non merito; specie, non virtute. 76. Inr. scilicet, exiturus. 77. Inr. quia etsi nota fuit cuique sua conscientia, alterius tamen sibi erat ignota. Chry. quia nominatim non dixit, in omnes induxit timorem, & licet sibi mali consilij non essent, tamen Christo magis quàm propriis cogitationibus credebant. Orig. recordabantur velut homines mirabiles esse affectus etiam prouectorum. 78. Inr. de se, quasi de alia dicit, vt rerum gestarum scriptor, non sui prædicator. Aug. Erat hæc consuetudo eorum qui sacras litteras nobis ministrarunt, vt de se, tamquam de alio loquerentur. 79. Aug. hic est vtiq; pectoris sinus, sapientiæ secretum. Glo. significat secretum, de quo bibit diuinitatis Sacramentum. 80. Inr. non plus omnibus, sed familiaribus, vt per pacem de vita exiret, non per passionem. Chry. familiaritatis causa amor erat, plus enim cæteris amabat: ut hoc etiam dicit, ne putes Petrum ei vt maiori inuuisse. 81. Inr. non loquendo, sed innuendo motu corporis. post sono vocis. 82. Aug. innuendo dixit, si enim cogitando aliquid dicitur, secundum illud: Dixerunt apud semetipsos, quanto magis innuendo: Orig. primò inuuit, deinde dicit.

83. Aug. quod nunc supra pectus dicit, supra dixerat in sinu. Beda. quod in sinu, & supra pectus recubuit, non solum fuit præsentis amoris indicium, sed etiam futuræ rei signum, quòd, scilicet, inde vocem sumeret, quam postea cunctis seculis inauditam emitteret.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

s. pro, dolum parauit, vel oppressit, vt solet qui calcaneo trudit, aut calcat. 68. Græc. ἀπὸ ἀγῶν, ex nunc.

69. scilicet, de quo id scriptum, vel quem me vobis sape esse dixi, denique Deum, qui omnia nouerim.

70. redit ad charitatis & officij mutui commendationem. 72. scilicet, præ horrore scel. vis Iudæ, eiusq; vitam dolens. 73. id est, animo. 74. pro, testatus. 79. scilicet, capite super pectus inclinato. 80. scilicet, ob virginitatem, modestiam, mansuetudinem, & in se eximium dilectionem. 82. significauit, scilicet, per nutum, forè scire volebat vt impediret.

panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Scariotæ. Et post buccellam, introiit in eum sathanas. Et dicit ei Iesus, Quod facis, fac citius. Hoc autem nemo sciuit discumbentium ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant, quia loculos habebat Iudas, quod dixisset ei Iesus, Eme ea quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille buccellam, exiit continuo. Erat autem nox. Cum ergo exisset, dixit Iesus, Nunc clarificatus est Filius hominis: & Deus clarificatus est in eo. Si Deus clarificatus est in eo,

SEN. LIT. IN CAP. XIII.

84. Aug. non tunc Iudas (ut quidam dicunt) Christi corpus accepit: iam enim omnibus distribuebat Dominus Sacramenta corporis & sanguinis sui, ubi & ipse Iudas erat, fortè autè hic per panis tinctionem significata est eius fectio: quædam enim non ut abluantur, sed ut inficiantur, tinguntur. quod si bonum aliquod tinctio hæc significat, eidem bono ingratum merito est secuta damnatio. 85. Int. quia bono malè est usus, & hæc præsumptio peccatum auxit. Orig. primò immisit in cor eius ut proderet, postea verò etià ingressus est; cauèda nobis ergo diaboli tela ignita, insidiatur enim ut deinde intrer. 86. Int. ut plenius possideret in quem intrauerat, ut deciperet. Aug. intrauit in eum, ut sibi traditum plenius possideret; nec enim in illo non erat, quando ad Iudæos de pretio pactus est, cum Lucas dicat, Intrauit Sathanas in Iudam, & abiit, &c. 87. Orig. vel Sathanæ dicit ad pugnam prouocans aduersariū, vel Iudæ, nolens passionem amplius tardari. 88. Aug. Non præcepit facinus, sed prædixit, non tam in perniciem perfidi scuiendo, quam ad salutem fidelium festinando. Chry. non est præcipiētis hoc, aut cōsulentis, sed exprobrantis, & ostendens se nolle suam proditorem impedire. 89. Chry. At interroganti dixerat Dominus, Cui ego intinctum, &c. dicendum est Dominum hoc latenter dixisse, ut nullus audiret; fortè enim si manifestum fecisset, Petrus proditorem interfecisset; nec verò Iohannes etià intellexit; non enim putauit discipulum in tantum iniquitatis proditurum: quia enim procul erat à tali iniquitate, non hoc de aliis suspicabatur. 90. Aug. habebat Dominus loculos, & à fidelibus oblata cōseruans, suorum necessitatibus, & aliis indigentibus tribuebat. Tunc primò Ecclesiasticæ pecuniæ forma est instituta, ut intelligeremus quod præcepit non esse cogitandum de crastino, non ad hoc esse præceptum, ut nihil pecuniæ seruetur à sanctis, sed ne Deo propter ista seruiatur, & propter inopiæ timorem iustitia deficiatur. Chry. per hoc insinuat quòd quædam mulieres Christum de suis facultatibus nutriebant. Qui autem iubet non peram, non as deferre, loculos ferebat ad inopum ministerium, ut doceret valde pauperes, & mundo crucifixos, huius rei magnam curam habere. 91. Int. malum bonum. 92. Int. à Domino apertè recedit. Orig. non solum de domo, sed omnino egressus est à Iesu: ingressus enim in eum Sathanas, non sinebat in eodem loco esse cum Iesu. 93. Chry. hoc subditur ut discas Iudæ remeritatem, quando nec tempus eum tenuit. Glo. congruit nox Sacramento, erat enim qui exiit filius tenebrarum, faciens opera tenebrarum. 94. Int. absente palea iam triticum quadammodo est purgatum. Aug. Exeunte in mundo, omnes mundi cum suo mundatore manserunt, velut triticum zizaniis separatis. 95. Aug. tamquam diceret, ecce in illa mea clarificatione quid erit ubi malorum nullus erit, ubi bonorum nullus perit: non autè dictum nunc est, significata clarificatio Filij hominis, sed nunc est clarificatus Filius hominis; sicut non est dictum, petra significabat Christum, sed petra erat Christus: solet enim in Scriptura res significans, tamquam illa quæ significatur appellari. 96. Orig. non immortalis vnigeniti Verbi, sed hominis facti ex semine David, gloria hic narratur. Hil. 9. Trin. Gloria non Verbo, sed carni acquirebatur. 97. Aug. Filij hominis clarificatio est, ut Deus clarificetur in eo. 98. Int. quia non quæsiuit nisi gloriam Patris. Aug. quia non venit facere voluntatem suam, sed eius qui misit eum. Hil. 15. de Trin. hoc ad gloriam corporis spectat, per quā intellecta est Dei gloria.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

v. Græc. *ἄρτον*, buccellam, ossulam. 85. scilicet, ad perficiendam traditionem, antea enim introierat ad promittendam & designandam scilicet, maiorem in illum nunc potestatem accipiens. 88. id est, expediti quod moliris, vel quod facturus es, citò fac. 89. scilicet præter Iohannem, fortè tamen, nec is, præurbatione aduertit quid ea verba significarent. 95. pro, iam iam glorificabitur, scilicet, per passionem. per eam enim diabolus vicit, & hominem eripuit. x. pro, glorificabitur per eum.

& Deus clarificabit eum in semetipso: & continuò clarificabit eum. Filioli, adhuc modicum vobiscum sum: ¹⁰³Quæretis me, & sicut dixi Iudæis, ¹⁰⁴Quò ego vado, ¹⁰⁵vos non ¹⁰⁶potestis venire: & vobis dico modò. Mandatum nouum do vobis,

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

99. Aug. vt natura humana à Verbo immortalitati donetur. 100. Chry. per seipsum, non per alium. Hilar. 9. de Trinit. quem in seipso Pater glorificat, in eius gloria cõstendus est; & qui in Patris gloria glorificandus est, in his intelligendus est esse, in quibus est Pater: secundum enim naturæ veritatē verus Deus Christus est: non enim extra se est quod glorificat in seipso. 101. Aug. Resurrectionē suam, non sicut nostram in fine seculi, sed continuò futuram prædicit, de quo & illud potest intelligi, Nunc clarificatus est Filius hominis, tamquam fuerit factum quod erat tam proximè futurum. Chry. quasi dicat, non post longum tēpus, sed confestim in ipsa cruce ea quæ clara sunt apparebunt: sol enim auersus est, petra scissæ sunt. Orig. nomen gloriæ non accipitur hic iuxta quosdam paganorum, qui gloriā definiunt esse à pluribus collata præconia: dicitur enim gloria Dei repletum tabernaculū, & aspectus Moysi glorificatus. diuinior enim quædam apparitio in illis contigit: glorificata est facies Moysi, eo facto diuino secundum intellectum; est autem Filius totius diuinæ gloriæ fulgor, vt Paulus ait, vnde splendores perueniunt ad totā rationalem creaturam: totum enim diuinæ gloriæ fulgorē capere soles Filius potest. cum ergo non esset mundo Filius notus, nondum erat in mundo glorificatus: est autem glorificatus in his, quibus Pater eius notitiam tradidit, cum ergo appropinquaret ad dispensationem, qua mundo notus, debebat gloriam promereri, ait: Nunc clarificatus est Filius hominis. 102. Aug. ne putarent sic esse clarificandum, vt non eis coniungeretur vltioris ea conuersatione, quæ in terra est, hoc adiecit, quasi dicat, continuò quidē resurrectione clarificabor, non tamen continuò ascendo in celum. quadraginta enim dies mansit cum eis, de quibus hic dicit, adhuc modicū vobiscum sum. Orig. Filiolos vocat; animarum adhuc paruitatem significans. quos autem nunc filiolos dicit, vocat post resurrectionē fratres, sicut & antequā essent filioli, fuerunt serui. 103. Aug. Potest hoc sic intelligi, adhuc sicut & vos in hac infirmitate carnis ipse sum; fuit quidem cum illis post resurrectionem, exhibitione præsentia corporalis, sed non consortio intimitatis humanæ, vnde apud alū Euāgelistam, Hæc locutus sum vobis, cum adhuc essem vobiscum. i. in carne mortali, sicut & vos: est & alia diuina præsentia sensibus ignota mortalibus, de qua dicit, Ego vobiscum sum vsque ad contuminationem seculi, de qua non intelligitur hoc quod dicit: non enim modicum est vsque ad consummationem seculi, nec post eam quò ipse vadit, venire illi non possunt, de quibus dicitur, Volo vt vbi ego sum, ipsi sint mecum. Orig. post modicum scandalizati sunt, & sic non fuit cum eis Iesus, qui cum dignis tantummodo conuersatur; erant tamen ipsi (vt dicitur hic) qui situri Iesum, velut Petrus post negationē grauiter plorabat, quærēs, puto, Iesum. 104. Int. i. volentes sequi me. Orig. quærere Iesum, est quærere Verbum, sapientiam, iustitiā, veritatē, diuinam virtutem, quæ omnia Christus est. 105. Aug. Iudæis cum hoc diceret, non addidit, modò; discipuli autē non poterant tunc venire, sed postea. 107. Orig. volentibus sequi discipulis iuxta illud: Qui non tollit crucem suam, & sequitur me, non potest meus esse discipulus, ait nondum esse validos ad hoc, cum nondum esset Spiritus datus. Aug. vel illos significat minus idoneos sequi moriturum pro iustitiā, vt potē martyrio nondum maturos, aut non posse iterū ad immortalitatem, ita sequi quomodo erant in fine seculi resurgentes secuturi. Chry. Discipulorum in se amorem erigit: exardeamus enim cum viderimus dilectissimos descendentes, & maximè cum non possumus in eum locum quò abeunt, venire; simul ostendit mortem suam translationem esse ad meliora loca. 108. O. i. g. dicit eis non absque additione huius adverbij, modò. Iudæi quidem in suis facinoribus morituri, non poterant pergere quò Iesus ibat, sed discipuli poterant post breue tempus sequi. 109. Int. ne desperent additur, modò. Chry. ne putarent audientes, sicut dixi Iudæis, similiter in se dici, adiecit Dominus filioli. 110. Aug. docens quomodò idonei esse possunt pergere quò ille antecedebar, nempe ad felicitatem in qua nemo potest esse, nisi perfectus in charitate, hoc subiungit. 111. Aug. erat quidem hic in antiqua lege, vt proximum tamquam nos ipsos diligamus, sed nouum mandatum appellatur, quia exuto veteri, induit nos hominem nouum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

99. scilicet, Resurrectione, Ascensione, Missione Spiritus sancti, & Euangelij prædicatione. 100. i. per semetipsum, seu, sua virtute. 103. i. vsque ad mortem, vel ad ascensum nem. 107. scilicet, prædicatur enim prius Euangelium. 111. id est, renouatum, ali qui enim virtutē, vt dicitur I. I. hanc, sed in hominū membris obliteratum, vel nouum, quia legis nouæ proprium, certe nouum diligere vt Christus docuit.

vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos, vt & vos diligatis inuicem. In hoc cognoscent omnes quod discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicem. Dicit ei Simon Petrus, Domine, quò vadis? Respondit Iesus, Quò ego vado, non potes me modò sequi, sequeris autem postea. Dicit ei Petrus, Quare non possum te sequi modò: animam meam pro te ponam. Respondit ei Iesus, Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: non cantabit gallus, donec ter me neges.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

112. Int. innuit se conferre diligendo nos, vt mutua dilectione inter nos constringamur. Aug. Dilectionem istà, vt à carnali & mundana omni dilectione distingueret, addit: Sicut dilexi vos. quid enim nisi Deum dilexit in nobis, non quem habebamus, sed vt haberemus; sic ergo & nos inuicem diligamus, vt, quantum possumus, inuicem ad habendum in nobis Deum cura dilectionis attrahamus. Chry. Sicut dilexi vos, non præcedentibus vestris iustitiis, debitum reddens; ita & vos oportet benefacere etiam nihil debentes. 113. Aug. non est prætermisum illud magnum mandatū de diligendo Deū: qui enim spiritualiter diligit proximū, quid in eo diligit nisi Deum? sic & qui Deum diligit, nō potest cōtemnere præcipientem vt diligit proximū. bene itaque intelligentibus vtrumque mandatū inueniuntur in singulis. 114. Int. non in aliis, quæ etiam non mei habent. Chry. prætermittens miracula quæ erant facturi, ab amore eos designat. 115. Chry. hoc maxime homines sanctos ostēdit, hos enim dicit esse discipulos. 117. Int. Hic est fons in quo alienus non communicat, vt ait Salomon. Aug. q. d. alia munera mea habent vobiscū, etiā nō mei, non solum naturā, vitam, sensum, rationem; sed etiā linguā, sacramenta, prophetiam, scientiā, fidem, distributionem rerum suarū pauperibus, & traditionem corporis sui vt ardeant, sed quoniam charitatem non habent, vt cimbala concrepant, nihil eis prodest. 118. Chry. ardentissimus. 119. Int. q. d. non festines, quia nondum es indutus virtute ex alto: & ideo ne interim præsumas. Aug. sic Petrus dixerat, Domine, quò vadis? tamquā sequi paratus. 120. Int. nō poterat Apostoli nondum spiritu solidari. 121. Int. ne desperes. Aug. dilationem intulit, non spem abstulit, quid festinas Petre, nondum petra spiritu solidatus? noli extolli præsumendo, nō potes modò, noli deiici desperādo, sequeris enim postea. 122. Chry. dixerat Dominus, nō potes; ille se posse dicit. experientia ergo sciuit nihil esse suum amorem, nisi præsentē superna liberatione. Glo. multum præsumit, qui animam pro eo ponere promittit, qui nondum pro Petro animā dedit, quasi præire possit, voluntatem suam, sed non vires cognoscens, vt infirmus voluntatem suam iactat, sed medicus in valetudinem inspiciebat, ille promittebat, ille prænoscebat, & qui nesciebat, audiebat; qui præsciebat, docebat. 123. Int. qui totum nouit. 124. Int. s. quandoque, sed prope est vt neges timore mortis vitam; & occidas tuam animam. Beda. Duobus modis potest pronuntiari; vno modo affirmando, alio modo insultando. Aug. q. d. irāne facies pro me, quod ego nondū pro te præire potes, qui sequi non potes; quid præsumis? audi qui sis. Amen, amen dico tibi, &c. cc. Glo. Petrus ante primum galli cantum trinam negationem incepit, totam verò perfecit ante secundū galli cantum. 125. Int. s. Christum quidquid in verbis sonet. Aug. qui mihi promittis mortem tuam, ter negabis vitam tuam, volūtatē suā iactabat infirmus, sed inspiciebat valetudinem medicus. notandū autem propter eos qui Petrum peruerso fauore excusare nituntur, quasi Christum non negauerit, quia interrogatus respondit se hominē nescire, Dominum apertē dicere, donec me neges. Non accusemus Christum dum Petrum defendimus, agnouit planē peccatum suum infirmitas Petri, & quantum malum Christum negando cōmiserit, plorando monstrauit. quem intuendo admoneri nos oportet, ne de humanis viribus fidamus. Chry. Dominus casum Petri permisit vt propriā imbecillitatem disceret, & ne quid tale pateretur orbis terrarum dispensatione suscepta propriæ fragilitatis recordatus. Aug. de conf. Euang. lib. 3. cap. 2. hāc negationis Petri prædicatione omnes Euangelistæ, quamquā non eadem occasione cōmemorant: Matthæus enim & Marcus eam subnectunt postquā Dominus egressus est ex domo vbi manducauerat Pascha. Lucas verò & Iohānes, antequā inde esset egressus; sed debemus intelligere ter eum expressisse præsumptionem suam, diuersis locis sermonis Christi, & ter illi à Domino responsum, quod eum esset ante galli cantum negaturus.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

112. s. verè, spiritualiter, perfectè. aa. ad hoc. s. dilexit vt. vel repetitio est more Scripturæ. 119. Respondet non ad verba, sed ad animum quò interrogauerat. s. sequendi Christum quocumque iret. bb. vel quia imbecillis, vel quia non tūc tempus à Deo definitum. cc. pro, non complebitur gallicantum.

CAPVT XIV.

E ait discipulis suis, Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Creditis in Deum, & in me credite. In domo Patris mei mansiones multae sunt. si quominus dixissem vobis: Quia vado parare vobis locum. Et si abiero, & praeprauero vobis locum: iterum

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

2. **A** V G. ne mortem Christi tamquam homines timerent, & ideo turbarentur, cōsolatur eos, Deum esse esse contestans. 3. Int. s. pro morte mea carnis, quia Deus sum qui suscitabo carnem. Aug. mortem meritis huic formae serui, non turbetur cor vestrum, suscitabit illam forma Dei. Chry. Diuinitatis virtutem ostendit ea prodens, quae illi habebant in mente. 4. Int. quia si creditis in Deum, consequitur, vt & in me credatis, quia ego Deus sum. Aug. 5. Chry. q. d. fides in me, & in Patrem, potentior est his quae superuenient, & nihil cōtra eam potest praeualere. 6. Aug. hoc subiungit, quia sibi discipuli metuebant, cum Petro dictum esset, Non cantabit gallus, &c. vt à turbatione recreentur, fidentes etiam post pericula tentationū se apud Christum cum Deo esse mansuros. Chry. quia Dominus dixerat Petro, sequēris autē postea, ne existiment ei soli hanc promissionem datam, ostendit, & illos etiam in eam regionem suscipiendos. 7. Int. i. diuersa praemia meritorum. Aug. mansionem pro suo quisque accepturus est merito; est quidem denarius aequalis i. vita aeterna, quod ad aeternitatem pertinet, sed sunt diuersae meritorum dignitates. Fiet quidē per charitatem, vt quod habent singuli, cōmune sit omnibus. sic enim quisquam etiam ipse habet, cum amat in altero, quod ipse non habet. Respuendus est autem illorum error, qui putant ideo dictum multas esse mansiones, quia extra regnum caelorum erit aliquid vbi beati maneant: paruuli ex hac vita discedentes sine baptismo; absit enim vt regnantū quisquam sit extra regnum, nec Dominus dixit in beatitudine, sed in domo Patris mei. Greg. super Ezech. ho. 61. Etsi alius minus, alius amplius exultant, omnes tamen vnū gaudium conditoris sui visione lactificat. Glo. in eadem aeterna vita, diuersae dignitates. alia enim claritas solis, alia lunae, alia stellarum.

8. Int. i. si non essent. Chry. hoc subdit, ne putentur mansiones praeparatione indigere. Aug. ostendit se ideo hoc illis nō dixisse, quia ibi iam mansiones multae sunt, & nō est ei opus aliquā praeparare. Glo. i. si nō praedestinasset mansionem, (quod est inconueniens quantum ad Deum, qui omnia bona ante tempora praedestinauit) modō praepararem. i. praedestinarem, quod etiam est inconueniens Deum aliquid praesentialiter praedestinare. 10. Int. si non essent paratae, vel praedestinatae, sed essent praeparandae, vel praedestinandae, tunc vado, &c. 11. Int. Vadit parare, non vt paratae sunt, sed vt parandae. 12. Theoph. q. d. turbari vos non oportet, siue paratae sint, siue non: nam si paratae non essent, ego illas praeparassem.

13. Aug. quomodo parat, si iam multae sunt: nondum sunt, sicut parandae sunt, eisdem quas praedestinando praeparauit, praeparat operando. Iam ergo sunt in praedestinatione, alioqui dixisset, ibo, & praeparabo. i. praedestinabo: sed quia nondum sunt in operatione, dicit, si abiero, & praeprauero, &c. Parat modō mansiones praeparando mansores: domus enim Dei, de qua Apostolus, Templum Dei sanctum, quod estis vos, adhuc aedificatur, adhuc praeparatur; dicitur verō abire, vt praeparat, quia iustus ex fide viuunt: si autē vides, non est fides: id nō videatur, latet vt credatur; tunc locus paratur, si ex fide viuatur, creditus desideretur, vt desideratus habeatur, vt vadit latendo, venit apparendo, sed etsi maneat regendo, vt proficiamus bene viuendo, non parabitur locus vbi possimus permanere perfruendo. Glo. credenti colligitur meritum, eunti redditur praemium, desiderium dilectionis, praeparatio est mansionis. Alc. abiit per carnis absentiam, venit per diuinitatis praesentiam.

SENS. MYST. IN CAP. XIV.

6. **I** N r. f. in iustis. Glo. regnū caelorum sunt homines iusti, in quibus sunt multae differentiae inter se, & haec sunt mansiones iam paratae in praedestinatione, quia elegit nos, inquit, ante mundi constitutionem, & parandae in operatione, quos praedestinauit, inquit, hoc est, vocauit & iustificauit, & magnificauit: & secundum hoc dicitur, facit Deus, quae futura sunt, id est, quae facturus est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

7. nempē perpetuū illic manendum. 8. sensus est. Alioqui dixissem, seu dicerem me ire, vt parem, &c. si abiero, &c. sed id dicere opus non est, quia paratae sunt, vel q. d. Quando aliud non esset, vel hoc deberet vos consolari, quod vado parare, &c. vide inf. similem significationem. Alioqui, vbi dicitur, Alioqui propter opera credite, q. d. quando aliud non esset, vel ipsa opera sufficere deberent ad credendum. sensus ergo est, in caelo multae sunt mansiones, quod vel solum debet vos consolari, eo enim parare, &c. 12. quidam hic incipiunt nouam clausulam, et si autem, pro, postquam verō.

¹⁴ venio, & accipiam vos ad meipsum, vt vbi sum ego, & vos sitis. Et quò ego vado sci-
tis, & viam scitis. ¹⁷ Dicit ei Thomas, Domine, nescimus quò vadis: & quomodo possu-
mus viam scire? ¹⁸ Dicit ei Iesus, Ego sum via, veritas, & vita. Nemo venit ad Patrem, ni-
si per me. ²³ Si cognouissetis me, & Patrem meum vtique cognouissetis: & amodò cogno-
scetis eum: & vidistis eum. ²⁷ Dicit ei Philippus, Domine, ostende nobis Patrem,

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

14. Int. i. apparebo in iudicio. 15. Int. i. introducā in mansiones, vt maneatis perfruendo. 16. Int. ne querant vbi sit, hoc subdit, quò. i. ad Patrem, & nota quòd & ibi est vt Deus, & illuc vadit vt homo, cum sit vna persona Deus & homo. Atc. hoc subiungit, quia sciebat interrogaturos, quò iret. Chry. hoc dicens, desiderium quod in eorum mente erat, ostendit, & dat eis interrogandi occasionem. 17. Int. i. me. 18. Chry. si Iudæi volentes à Christo separari, quærebant quò iturus esset, multo magis discipuli numquam ab eo separari volentes, hoc discere cupiebant, & interrogant ex multa dilectione, & timore. 19. Aug. At Dominus vtrumque dixerat illos scire, sciebant quidem, sed se scire nesciebant. 20. Int. via sine errore querentibus, veritas sine falsitate inuenientibus, vita sine morte permanen- tibus. Augu. de verb. Dom. serm. 4. q. d. quā vis ire? Ego sum via, quò vis ire? ego sum Veritas, vbi vis permanere? ego sum vita, veritatem & vitam omnis homo capit, etiam philosophi Deum esse vitam quamdam & veritatem viderunt, viam non omnis inuenit. Verbum ergo Dei quod apud Patrem est veritas & vita, assumendo hominem factum est via: ambula per hominem, & peruenies ad Deum: melius est in via claudicare, quā præter viam fortiter ambulare. Hil. 7. de Trin. non nos in via seducit qui via est, nec illud per falsa qui veritas est, nec in mortis relinquit errore qui vita est. Theoph. cum exerceas actiuam, sit tibi Christus via. veritas autem cum in contemplatiua perseueras, adiecta est autem vita, quia ad Deum est referenda actio & contemplatio. August. per formam serui Domi- nus venit ad nos, & rediit ad se, carnem de morte ad vitam reducens, venerat per carnem Deus ad homines, veritas ad mendaces: est enim Deus verax, omnis autem homo mendax. non reliquit au- tem se cum veniret ad nos, nam & qui loquitur quodammodo ad auditores procedit, nec se relin- quit, cum autem taceret, veluti ad se redit, & cum illis manet, si teneant quod audierunt. Ipse Dominus per seipsum, & ad seipsum, & ad Patrem, & nos per ipsum, & ad ipsum, & ad Patrem imus. 21. Int. quasi & cum sim via nemo vestrum, &c. 22. Int. cum quo sum veritas & vita. 23. Int. viam. Chry. non est possibile alia venire via, exæquat verò se Patri nunc, qui suprā dixit, Nemo potest venire ad me, nisi Pater traxerit illum. 24. Chry. ostendit qualiter dixerit, quò vado scitis, & viam scitis, q. d. si meam sciretis substantiam & dignitatem, & eam quæ à Patre est sciretis, nouerant quidem eum, se non perfectè, vt post aduentum Spiritus, vnde dicit, amodò cognoscetis. Gloss. ne quærent quis est Pater, ostendit eis se noto nasci Patrem. 25. Int. qui idem sum cum Patre. Beda. at suprā dixit, Quò ego vado, scitis, &c. Sciebant quidam eorum, quidam verò nesciebant, quorum vnus erat Thomas. Glo. quidam eorum etsi scirent istum Filium, illum Patrem, non putabant Filium ex toto similem Pa- tri, & ita nec Patrem nec Filium sciebant. c. Glo. sper me cognitum. 26. Int. non tamen oculis corporeis. Chry. vidistis eum sper me cognitum. Glo. solemus de duobus similibus dicere, si istū vidisti, illum vidisti. 27. Int. non intelligens ipsum omnino similem Patri. Hil. 7. de Trin. commo- uit Philippum nouitas dictorum. 28. Hil. 7. de Trin. demonstrationem intelligendi eius qui visus est postulat. Chry. corporeis oculis Patrem volebat videre. 29. Int. q. d. qui maior te est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

a. pro, cro, scilicet, tunc. 17. scilicet, qua me sequi debeatis. Sciebant quidem illi aliquo modo, perfe- ctè nesciebant. 20. Sensus est, sum via vera per quam itur ad vitam, vel via per quam itur ad veram vitam, vel via per quam itur ad veritatem, & vitam, vel via & lux per quam itur ad vitam, additur autem Græc. omnibus articulis, quasi dicat, illa vera, & unica via, & veritas, & vita. 23. scilicet, per meritum mortis mee, seu per mei imitationem, ostendit autem se esse cum Patre dicens venit, non vadit. 24. s. perfectè. b. adeoque quo videram. d. id est, ex hoc tempore, seu paulo post, scilicet, adueniente Spi- ritu sancto. Græc. tamen cognoscitis, fortè præsens pro futuro. 26. scilicet, in me. q. d. quamquam iam illum aliquo modo cognoscitis.

& sufficit nobis. Dicit ei Iesus, Tanto tempore vobiscum sum, & non cognouistis me? Philippe, qui vidit me, vidit Patrem. Et quomodo tu dicis, ostende nobis Patrem? Non credis quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba quæ ego loquor vobis, à meipso nō loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera quæ ego facio & ipse faciet,

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

30. Int. quia in eo sufficientia erit nobis. Glo. q. d. in quo sufficientia, & non in te. Chry. i. nihil plus querimus. Aug. i. de Trin. c. 8. Illa læticia qua nos adimplebit cum vultu suo, nihil amplius requiritur, quod bene intellexerat Philippus vt diceret, Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis, sed nō dum intellexerat se posse dicere, Domine, ostende nobis te, & sufficit nobis, quod vt intelligeret, responsum est ei, tanto tempore vobiscum sum, &c. 31. Int. quia nec Filium nouit, quia Patrem meliorem credit. Aug. quomodo hoc dicit, cum dixerit, quō vado scitis, & viam scitis? quia eorum quidam sciebant, alii nesciebant, de quibus erat Philippus. Chry. non me cognouistis. s. quantū ad hoc quod Filius in se ostendit eum qui genuit. Hil. 7. de Trin. arguit Apostolum in cognoscendo se ignorantē, cum ea quæ gereret propria Deo essent, calcare vndas, iubere ventis, peccata d. mittere, mortuis vitā reddere. 32. Int. verē me non nouistis, quia si me nouissetis, nouissetis & Patrem. 33. Int. s. spiritualibus oculis. Hil. 7. de Trin. non hic visum oculorum carnaliū signifiēt, intellectus Dei Filius id præstat, vt intellectus & Pater sit, dum ita imago est, vt non differat natura. 34. Int. quia omnino similes. Aug. non quōd ipse sit Pater & Filius, sed quōd à Patris similitudine in nullo prorsus discrepet Filius. Solemus de duobus simillimis dicere, vidistis istum, vidistis illum. Hil. 7. de Trin. cum dicitur & Patrem, exclusa est singularis, & vnici intelligentia. Chry. diuidit hypostases, ne quis dicat ipsum esse Patrem, qui Filius. Apparet verō hinc non esse Filium creaturam, non enim qui creaturam videt, Deum videt; consubstantialitatem voluit Dominus representare, nec enim si alterius substantiæ esset, diceret, qui videt me, videt & Patrem, nec in argento auri substantia videri potest, nec alia per aliam naturam apparet. 35. Aug. numquid obiurgandus est, qui cum similem viderit, illū qui est similis vult videre? videbat Dominus cor postulantis, qui Patrē tamquam melior esset Filio, nosse cupiebat, vnde additur, Non credis quia ego sum, &c. Glo. q. d. video quo animo dicas, nō quæris alterum similem, sed putas meliorem. 36. Aug. q. d. si ad te multum est hoc videre, saltem quod non vides crede. Aug. i. Trinit. c. 8. volebat eum ex fide viuere, antequam illud posset videre, visio merces est, cui mercedi per fidem corda mundantur. 37. Int. cur ergo inseparabiles, separatim vis noscere? Hil. 7. de Tri. quæ ignorandi Patrem, aut ostēdendi ignorantibus, necessitas relinquebatur, cum Pater in filio visus esset, & ex proprietate naturæ, & indifferentia vnitatis vnū sint natus & generans? 38. Hil. 7. de Tri. s. per natiuitatem viuētis naturæ ex viuente, dū non aliud ex Deo quam Deus nascitur. Hil. 5. de Trinit. substantem in eo Dei naturam intelligimus, cum in Deo Deus sit. 39. Int. sic est æqualis alter alteri, vt tamē alter ex altero. Aug. i. à meipso non sum qui loquor, ei tribuit quod facit, de quo est ipse qui facit. Hil. 7. de Trin. natiuitatē in se Dei à Deo testatur. 40. Chry. apertē demonstratur vna substantia, sic & alibi: Si non facio opera Patris mei, non credatis mihi. Hil. 7. de Tri. manere in Filio Patrem, nō est singularis & vnici, operari per Filium non est differentis aut exteri. 41. Int. & cum facit in me, non creditis quia ego in Patre? Hic ostenditur non solum Philippus arguēdus. Aug. antea solus Philippus arguebatur. 42. Hil. 7. de Trin. per naturæ quæ secundum natiuitatem est proprietatem. 43. Chry. q. d. si non sufficit hoc ad ostēdendam consubstantialitatem, saltem ab operibus discite. 44. Int. s. quōd ego in Patre, & Pater in me est, si enim separati essemus, nullo modo inseparabiliter operari possemus. Aug. 45. Chry. ostendit nō solum posse, sed quod est mirabilius. posse aliis dare vt maiora faciāt. c. Glo. quicumque, ne de solis Apostolis hoc acciperetur. 46. Int. Ecce fides quæ operatur per dilectionem. 48. Int. prius ego, post ipse, quia ego facio vt ipse faciat. 49. Glo. non tamen ex se, sed ex me, non est seruus maior Domino, ipse sine eis multa, illi sine eo nihil, nisi peccatum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

31. *Græc. cognouisti, ἔγνων.* 40. *adecq, & verba loquitur.*

& maiora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. Et quodcumque petieritis Patrem, in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam. Si diligitis me, mandata mea seruate. Et ego rogabo

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

50. Aug. quæ sunt ista maiora? an forte quod ægros umbra sanabant? maius est enim quod sanet umbra quam fimbria; sed quando ista dicebat, verborum suorum facta commendabat. cum enim dixit, Pater in me manens ipse facit opera, opera dicebat verba quæ loquebatur, quorum fructus erat fides illorum, euangelizantibus autem discipulis, non tam pauci quam illi erant, sed gentes etiam crediderunt: discessit ab ore Domini diues tristis, & tamen postea quod ille vnus non fecit, fecerunt multi, cum per discipulos loqueretur, non de Apostolis autem tantum loquebatur, dicens: Qui credit in me, &c. Ipsum quidem credere in Christum opus est Christi, quod operatur in nobis, non vtique sine nobis: ipse facit ut faciamus. i. ut ex impiis iusti fiamus, & hoc maius esse dixerim quam creare cælum & terram, hæc enim transibunt, prædestinatorum autem salus & iustificatio permanebit. Sunt & in cælis Angeli opera Christi, etsi æqualis sit potentia istos creare, & impios iustificare, hoc maius est misericordiae. Quamquam omnia Christi opera intelligere, vbi ait maiora horum faciet, nulla necessitas cogit: horum enim forte dixit quæ tunc faciebat, faciebat autem verba fidei, minus est autem verba iustitiæ prædicare, quod fecit propter nos, quam impios iustificare, quod ita facit in nobis, ut faciamus & nos. Glo. quod facit in nobis, non sine nobis, maius est his quæ sine nobis facit in cælo, terra, &c. In illis enim est tantum opus Dei, in istis imago Dei. 51. Chry. q. d. vestrum est de cætero miracula facere, ego enim vado. ostendit autem se non perire, sed in propria manere in cælis dignitate. 52. Aug. hoc adicit, ut illa etiam opera maiora seipsum facere ostenderet, ne quisquam sibi illa tribueret. 53. Int. id est, ad salutem. Chry. omnia signa quæ fecerunt Apostoli, ipse faciebat, itaque dicebant, In nomine Christi surge, & ambula. Theoph. per orationem & inuocationem nominis Christi mira fiunt. 54. Int. statim, vel post. Aug. qui dixerat faciet, ait faciam, q. d. non vobis hoc impossibile videatur, ego enim sum facturus, & tunc maiora quam nunc. Quæri autem potest, quid est quod dicit, Quodcumque petieritis, &c. plerumque enim fideles petunt, & non accipiunt, an forte quia male petunt: an forte solis Apostoli dictum hoc debemus accipere? at superius dixerat, Qui credit in me, &c. nec verò ipsi Apostoli omnia quæ petierunt, acceperunt; rogauit Paulus ut discederet angelus Sathanæ, nec tamen accepit; sed vide dictum esse in nomine meo, quod est Iesus. Quod enim petimus contra salutem, non petimus in nomine Saluatoris, & tamen ipse Saluator est. Nouit medicus quid pro sua, quid contra suam salutem poscat ægrotus, & ideo contraria poscentis non facit voluntatem, ut faciat sanitatem; aliquando verò etiam quadam eorum quæ in nomine eius petimus, non tunc quando petimus facit, sed tamen facit. differunt enim, non negantur. 55. Interlin. non facit sine Patre Filius, quando quidem ideo facit ut in eo Pater glorificetur. Aug. ¶ Chrysost. cum Filius ostenditur magna posse, glorificatur qui genuit. Theoph. In nomine Iesu fiebat signa per quæ credebatur Apostolorum sermonibus, dumque qui credebant ad notitiam Patris peruenirent, glorificabatur Pater in Filio. 56. Chry. hoc inducit ne putent omnem simpliciter petitionem valere, sed tunc se facturum quod petant, si mandata seruent, vel. q. d. ne meo discessu turbemini, hoc enim non est me amare, sed facite mandata mea, hoc enim est amor, obedite & credere ei qui diligitur. 57. Int. scilicet, ut faciam quæ petitis. 58. Chry. hoc dicit, quia consequens erat, eos vehementer requirere eius præsentiam, & illam consolationem quam prius habuerant. Aug. quomodo mandata seruabimus ut eum accipiamus, quem nisi habuerimus, mandata seruare non possumus? habet Spiritum sanctum qui diligit, & habendo meretur, ut plus habeat, & plus habendo plus diligit. iam itaque Spiritum habebant discipuli, sed dandus eis erat amplius, habebant occultè, accepturi erant manifestè. Chry. pergaris discipulis per passionem, & ad pericula, agonèsque missis, oportebat Spiritum sanctum abundanter dari. 59. Int. rogat in quantum homo, in quantum Deus dat. Chry. dicit, rogabo Patrem, ut credibilem sermonem faceret, si enim dixisset, Ego mittam, non ita credidissent. Aug. cont. Artianos cap. 19. alibi, ut sua & Patris opera inseparabilia demonstraret, ait: Cum abiero, mittam eum ad vos. Alc. Rogabo dicit, ut inferior secundum humanitatem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

50. ut conuertere mundum. 51. vnde illa per vos faciam, concedamq; cum Patre quodcumq; petieritis. 53. i. per me inuocationem, & meritum meorum, seu propter me. f. i. per Filium.

Patrem, & alium paracletum dabit vobis, vt maneat vobiscum in æternum, Spiritum
 veritatis quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos
 autem cognoscetis eum, quia apud vos manet, & in vobis erit. Non relinquam vos
 orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: & mundus me iam non videt. Vos autem
 videtis me: quia ego vivo, & vos viuētis. In illo die vos cognoscetis

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

60. Aug. ostendit & seipsum esse paracletum, id est, consolatorem, & aduocatū; Aduocatū habemus, inquit Paulus, apud Patrem Iesum Christum. Didy. de Spiritu sancto non aliam dixit naturam. Chry. cum dicit alium, hypostaseos differentiam ostendit. 61. Int. id est, aduocatū vel consolatorem, sicut ego sum vobis præsens carne. Aug. cont. sermonem Arrianorum, cap. 19. Non est (vt dicunt Arriani) consolatoris officium Spiritus sancti tamquam infimæ personæ in Trinitate: tribuit enim Deo hoc Apostolus; qui consolatur, inquit, humiles, consolatus est nos Deus. 62. Int. hic ad quædam vt illustret, & alia huiusmodi faciat, post vt ad videndum speciem introducat. 63. Chry. nec enim post mortem recedit. 64. Int. scilicet, sanctum, qui Patri & Filio coæternus est, & consubstantialis. Aug. 65. Chry. manifestat enim figuras veteris Testamenti. Beda. cum dicit veritatis, suum esse spiritum ostendit; cum à Patre dari, Patris esse, ac per hoc à Patre & Filio procedere. 66. Chry. hoc subiungit, ne aliam suspicarentur incarnationem, & paracletum putent oculis videndum. 67. Int. id est, amator mundi, dum talis remanet. Chry. mundum hic malos dicit. Aug. sic dicit mundi dilectores non posse accipere Spiritum sanctum, vt si dicamus, iniustitia iusta esse non potest. 68. Int. id est, non habet inuisibiles oculos, quibus inuisibiliter videtur Spiritus sanctus. Aug. Chry. visionem vocat certissimam cognitionem. Greg. 5. Mor. cap. 20. Spiritus sanctus quem replet ad desideranda inuisibilia, accendit mundana corda, quia solum inuisibilia diligunt, eum non accipiunt, quanto enim se foras per desideria dilatant, tanto ad receptionem illius sinum cordis angustant.

69. Int. id est, nec sciendo intelligit. g. Greg. 2. Mor. cap. 41. in his donis, sine quibus ad vitam perueniri non potest, Spiritus sanctus in electis omnibus semper manet, in aliis non semper. aliquando enim se à signorum ostensionibus subtrahit, vt eo humiliorū virtutes eius habeant. 70. August. hoc addit, ne putent ita mansurum, vt apud homines solet hospes visibiliter manere. 71. Chry. in vestris habitabit animabus. August. expositio est illius, apud vos manebit. 72. August. hoc adiecit ne putaret quisquam ita Spiritum sanctum daturum, vt non esset ipse futurus cum eis. 73. Int. indicat se Patrem illis esse. August. orphanus Græcè, Latine pupillus. 74. Int. scilicet, post resurrectionem carnis. August. promittit eis suam præsentiam, quam maxime quærebant h. Chry. ad vos solos, Iudæis enim dixerat, Amodo non videbitis me. 75. Chry. ne rursus eandem quærant præsentiam, qualem & prius habuerunt, id ait, quasi dicat, veniam quidem ad vos, sed non vt prius.

76. Int. scilicet tempus. 77. August. videbat tunc eum mundus carueis oculis, sed post resurrectionem carnem suam non solum videndam, sed etiam contræctandam demonstrat suis, noluit demonstrare non suis, auferetur etiam in fine seculi ab oculis damnatorum, dixit autem modicum, quia quod videtur prolixum hominibus, breuissimum est ante oculos Dei. 78. Theoph. q. d. etsi mortem subiero, tamen resurgam. 79. Int. suam vitam illis promittit. Theoph. q. d. cum me videritis, lætabimini, & tamquam mortui reniuiscetis apparitione mea. Aug. de præsentia se dixit viuere, illos de futuro victuros, eius enim mox futura erat resurrectio, illorum autem in seculi finem differenda: quia vero viuēt ille, ideo & nos viuemus, per hominem quippe mors, & per hominem resurrectio mortuorum.

80. Aug. s. quo viuētis. Chry. quo resurgam, cum enim viderunt resurrexisse, & esse cum eis, tunc certissime crediderunt. 81. Int. quod modo creditis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

63. quasi dicat, non discedet, vt ego nunc per mortem, sed per totam vitam vobiscum erit. 65. i. qui veritatem docet. 67. i. mundani. 68. pro, non optat videre & nescit. 69. s. perfecte & cum affectu, sic. i. Iohan. 4. Qui non diligit, non nouit eum. g. sic Græc. & Syr. Quilam tamen legunt manebit, vt Aug. 73. i. mea præsentia orbatos & destitutos. 74. s. post resurrectionem corporaliter, & missio Spir. S. spiritualiter. 77. pro, videbit, nec corporalibus, nec spiritualibus oculis. l. pro videbitis. 78. pro, viuam, s. post resurrectionem. m. pro, sic & vos etiam 80. s. cum resurrexero.

quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me. Qui autem diligit me, diligitur à Patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Dicit ei Iudas, non ille Scariotis: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo? Respondit Iesus, & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis, non est meus: sed eius qui misit me Patris. Hæc locutus

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

82. Int. vt radius in sole vnum cum ipso. 83. Int. vt palmites in vite. 84. Int. vt ait Apostolus, si autem Christus in nobis. Aug. quādo viuemus ea vita qua mors absorbetur, tunc perficitur hoc, quod inchoatum est iam per ipsum, vt sit in nobis, & nos in ipso. Hil. 8. de Trinit. Ille in Patre per naturam diuinitatis, nos in eo per corporalem eius natiuitatem, & ille rursus in nobis per Sacramenti mysterium; ait enim, Qui edit carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. Glof. nunc cognoscitur per fidem, tunc cognoscetur per speciem, quando hæc coniunctio perficitur quæ modò inchoatur. 83. Glo. non solum vos Apostoli viuētis & cognoscetis, sed quicūque, &c. 86. Int. hoc enim opere ostēditur dilectio. Aug. qui habet in memoria, & servat in vita, qui habet in sermonibus, & servat in operibus, qui habet audiendo, & servat faciendo, qui habet faciendo, & servat perseuerando. 87. Aug. opere est demonstranda dilectio, ne sit infructuosa nominis appellatio. Theoph. signū dilectionis, mandata seruare. 88. Int. hic fructus. 89. Int. Pater, & Filius inseparabiliter diligunt. 90. Aug. i. ad hoc diligam, vt manifestem, nec enim tunc non diligebat. nunc ad hoc nos dilexit vt credamus, tunc ad hoc vt videamus: nunc diligimus credendo quod videbimus, tunc diligemus videndo quod credidimus. Glo. diligit nunc ad hoc vt credamus, & mādata seruemus, vt mereamur quod post capiamus. 91. Int. hæc visio erit merces fidei. Aug. 92. Aug. ad Paulinam, cap. i. scilicet, cum Patre Deum vnum, non quomodo in hoc seculo viderunt etiā mali. 93. Aug. cuius inter scripturas canonicas epistola legitur. 94. Aug. causam quærit quare nō se mundo, sed suis manifestaturus sit. Respondet autē Dominus, quia hi diligunt, illi verò non diligunt. 95. Int. Apostolus vel quicumque. 96. Int. dilectio probatur custodia sermonum. Greg. homilia 30. probatio dilectionis, exhibitio est operis. numquam amor Dei est otiosus, operatur enim magna si est; si verò operari renuit, amor nō est. 97. Int. Ego, & Pater, & Spiritus sanctus. Aug. Dilectio sanctos discernit à mūdo, quæ facit vnanimis habitare in domo, in qua facit Pater, & Filius mansionem, qui & dilectionem donant, quibus in fine donabunt suā manifestationem. veniunt ad nos dum venimus ad eos: veniunt subueniendo, illuminando, implendo, venimus obediendo, intuendo, capiendo. 98. Int. & erit mansio nō transitoria, sed æterna. Aug. ¶ Greg. hom. 30. quidam per compunctionem respectum Dei percipiunt, sed tentationis tempore ad peccata redeunt, in eorū corda venit Deus, sed mansione nō facit. Ille verè amat, cuius mentem delectatio praua ex consensu non superat, sed sic eū diuinitatis amor penetrat, vt ab eo tentationis tempore non recedat. 99. Aug. non est ab hac mansione Spiritus sanctus exclusus, de quo suprā dictum est, apud vos manebit, & in vobis erit in eadem ergo mānsione cum Patre & Filio erit in æternum, quia nec ille sine ipsis venit, nec illi sine eo. 100. Int. hi sunt qui numquā vident Patrem, & Spiritum, sed nec Filium in forma Dei, et si in forma serui. 101. Greg. hom. 30. tanto quisque à superno amore disjungitur, quāto inferiūs delectatur. de dilectione ergo Dei, lingua, mens & vita requiritur. 102. Chrysost. quasi dicat, non me solum, sed nec Patrem amat, qui meum non suscipit sermonem. 103. Int. quia non est suum verbum, sed Patris. Aug. Sermonem dixit singulariter, & non suum, sed Patris, se intelligi volens qui Patris est verbū, imago & Filius, rectè auctori tribuit quod facit equalis, à quo habet hoc ipsum quod illi est æqualis. Chrysost. significat se nihil extra Patrem loqui, nec præter id quod illi videtur. 104. Chrysost. hoc adiungit, quia eorum quæ dixerat, quædam non intellexerunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

n. scilicet, quantum ad effectus maiores, aliqui enim Dei dilectio nostram præcedit. Ipse enim prior dilexit nos. 94. pro, quid accidit, aut quid causa est. o. id est, præceptum.

sum vobis apud vos manens. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pa-
 ter in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia quaecumque di-
 xero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mun-
 dus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis quia
 ego dixi vobis, Vado & venio ad vos.

SENS. LIT. IN CAP. XIII.

105. Int. scilicet, corporali praesentia, quae si iam auferretur, ne timeatis, quia Paracletus, &c. Aug. alia est mansio, quam promissit futuram; spiritualis, scilicet, & intrinsecus mentibus reddita, alia quam praesentem testatur, corporalis, forinsecus oculis & auribus exhibita. 106. Chrysostomus. ut eius corporalem recessum facilius sustinerent, praeparat eos promisso Spiritu sancto. Greg. hom. 30. Paracletus Graece, Latine Aduocatus, vel consolator; Aduocatus dicitur, quia pro errore delinquentium apud iustitiam Patris interuenit, id est, eos quos repleuerit exorantes facit; Consolator autem quia de peccati per-
 petratione morientibus, dum spem veniae praeparat, ab afflictione tristitiae mentem leuat. Chrysostomus. Fre-
 quenter eum Paracletum vocat propter eorum tristitiam. Glo. cum sit consolari Trinitatis opus, ad Spi-
 ritum sanctum tamen pertinet, quia is in Scriptura bonitatis, per quam nos Deus consolatur, nomine designatur. 107. Didacus. de Spiritu sancto. Filij tantummodo est in nomine Patris venire, veniunt qui-
 dem alij in nomine Domini Dei, & Omnipotentis, serui, scilicet, at in nomine Patris solus Filius, iu-
 Filij autem nomine à Patre mittitur Spiritus sanctus. 108. Int. Docebit, ut sciatis; suggeret, ut velitis. Didacus. de Spiritu sancto. Docebit omnia in Christi fide perfectos, spiritualia, & intellectus alia Sacramen-
 ta; docebit autem inuisibiliter menti diuinorum scientiam infundens. Greg. hom. 30. nisi Spiritus san-
 ctus cordi adsit audientis, otiosus est sermo doctoris: nemo ergo docenti homini tribuat, quod ex ore
 docentis intelligit, nisi intus sit qui doceat, doctoris lingua exterius in vacuū laborat. Aug. non Filius
 sine Spiritu sancto dicit; nec docet sine Filio Spiritus sanctus, sed omnis dicit & docet Trinitas. sed nisi
 haec figillatim commendaretur, eam nullo modo humana caperet infirmitas. 109. Int. alias com-
 memorabit vobis, id est, faciet vos memores omnium. Greg. hom. 30. Suggester, id est, subministrabit ex
 occulto. Aug. Suggester, id est, commemorabit vos. pertinet enim ad gratiam, etiam non obliuisci sala-
 berima monita. Theophylactus. Docuit Spiritus sanctus quaecumque non dixerat Christus, tamquam non va-
 lentibus portare: commemorauit autem quae dixerat Dominus, sed obscuritatis causa, vel intellectus tar-
 ditate commendare memoriae nequiverunt. 111. Chrysostomus. quia turbabantur cogitantes odia, & praemia sibi
 imminere. post eius recessum rursus consolatur. Aug. de verb. Dom. non poterit ad hereditatem Do-
 mini peruenire, qui testamentum pacis noluerit obseruare, nec potest concordiam habere cum Chri-
 sto, qui discors voluerit esse cum Christiano. pax est serenitas mentis, simplicitas cordis, amoris vin-
 culum, consortiū charitatis. 112. Int. Iturus ad Patrem. 113. Int. perducturus ad Patrem. Aug. pacem
 reliquit in hoc seculo, in qua manentes, hostem vincimus, pacem dabit in futuro, quando sine hoste re-
 gnabimus. pax nobis ipse est, & cum credimus quia est, & cum videbimus eum sicuti est. notandū ve-
 rò cum dicit, dabo, addidisse meam, pacem suam volens intelligi, qualem habet ipse, in quo nihil
 repugnat, quia nullum habet peccatum; pax verò quam nobis reliquit, nostra potius dicenda est,
 quam ipsius, talem habemus pacem nunc in qua adhuc dicamus, Dimitte nobis debita nostra. Est &
 inter nos ipsos nobis pax: inuicem enim credimus, & diligimus, sed nec ipsa plena est, quia cogita-
 tiones cordis inuicem non videmus. Possunt & Domini verba sic accipi, ut eiusdem sententiae repeti-
 tio videatur. 115. Augustinus. id est, qui diligunt mundum, qui propterea sibi dant pacem, ut sine molestia
 mundo fruantur. Chrysostomus. pax exterior saepe ad malum fit. 116. Chrysostomus. hoc dicit, quia verbum, relinquo,
 quod erat recedentis, eos poterat conturbare. Glossa. quasi dicat, non turbetur de eo quod dixi vado,
 quasi pastore absente lupus inuadat, quia ut homo vado, ut Deus praesens sum. 117. Int. quod plus est.
 118. Int. scilicet, à vobis corpore, quasi dicat, si dixi vado, quod vos terret, dico, venio, quod mulcet.
 Aug. Ibat per id quod homo erat, manebat per id quod Deus erat, cur ergo turbetur cor, quod non de-
 ferebat? 119. Int. scilicet, corpore in iudicio.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIII.

106. pro, Paracletus ille qui est Spiritus sanctus. 107. id est, loco mei. 109. Grac. παρακλησει, commo-
 nes faciet, faciet recordari. 110. Grac. εἶπον, dixi. 111. scilicet ne turbemini ijs quae accidunt, vel, q. d. re-
 linquo vobis meam benedictionem. 119. pro, veniam, quasi dicat, ab eo, mox redditurus.

Si diligere¹²⁰tis me, gaude¹²¹retis v¹²²tique, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est: Et nunc dixi¹²⁴ vobis priusquam fiat; vt cum factum fuerit, credatis. Iam non multa lo-¹²⁵quar vobiscum: venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam. Sed, vt cognoscat mundus quia diligo Patrem; & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic fa-¹²⁷cio. Surgite, eamus hinc.¹²⁸

SENS. LIT. IN CAP. XIV.

120. Aug. hoc subiicit, vt intelligant secundum quod homo erat eum dixisse: per hoc enim erat ad Patrem iturus, per quod non est ei æqualis, per illud enim in quo est æqualis, numquam ab eo recedit. 121. Int. id est, de eo quod. Aug. gratulandum naturæ humanæ, eo quod sic assumpta est à verbo, vt immortalis constitueretur in cælo, atque ita fieret terra sublimis, vt federet ad dexteram Patris, quis non suam naturam iam immortalem gratuletur in Christo, atque id se speret futurum esse per Christum? 122. Int. secundum quod minor vadit & veniet iudicare. Chry. nondum de eo discipuli, quam oportebat opinionem habebant. Patrem verò magnum esse æstimabant. Ait ergo ob eorum imbecillitatem, si non confiditis post crucem rursus vos visurum, tamen latari oportet, quia ad Patrem vado, potentem omnia molesta dissolvere. 123. Aug. Filius in forma Dei etiam seipso maior est, maior enim forma Dei quæ amissa non est, quàm forma serui quæ accepta est, in vtraque enim natura non duo, sed vnus est Christus, ne sit quaternitas, sed Trinitas Deus. Hil. 9. de Trinit. Maior est donans donantis auctoritate, sed minor non est, cui vnus esse donatur. 124. Int. scilicet, quia vado ad Patrem. 125. Aug. & hæc est laus fidei, si quod creditur non videtur; sed ex rebus quæ videntur acquiratur in nobis, vt ea credantur quæ non videntur, visuri erant discipuli post mortem viuentem, & ad Patrem ascendentem, eoque credituri Filium esse Dei, qui hoc posset facere, & prædicere antequam faceret; credituri autem fide non noua, sed aucta, aut certè cum mortuus esset, defecta; cum resurrexisset, refecta. 126. Beda, hoc dicebat, quia instabat tempus mortis. 127. Int. scilicet, accepta licentia à Deo. 128. Int. scilicet, diabolus. 129. Int. id est, peccatorum, non creaturarum. Aug. vnde Apostol. cum dixisset Rectores mundi, exposuit, subiungens tenebrarum harum, id est, hominum impiorum. 130. Int. quod ad se pertineat, scilicet, nullum omnino peccatum. Aug. neque cum peccato Deus venerat, nec eius carnem de peccati propagine Virgo pepererat. 131. Aug. quasi ei diceretur, cur ergo morieris si non habes peccatum, cui mors debetur, id subiicit. 132. Int. quia discumbens dicebat discumbentibus hoc. Chry. timebant discipuli, & à tempore, erat enim nox profunda; & à loco manifesto, erant enim in villa, itaque consequens erat non attendere his quæ dicebantur, sed circumuoluere oculos, & imaginari se aggrediendos, præsertim audientes, venit princeps mundi huius, ducit ergo in alium locum, vt cum otio reliqua audiant, magna enim dogmata erant audituri. 133. Int. scilicet, ad locum vnde tradendus ad mortem ero. August.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIV.

120. pro, si me diligitis, debetis gaudere. 123. s. quatenus homo sum, adeoq; ad dignitatem & honorem ascendo. 125. s. firmitus in me. 127. pro, iam venturus est, scilicet, per suos satellites. p. pro, sed in me. 130. i. sum, vel iuris sui. q. i. electi qui sunt in mundo. 132. id quidam cum superioribus iungunt. 133. non statim discessit, sed in principio cap. 18. itaque reliqua ad eum vsque locum in cœnaculo dicta, fortè stando.

CAPVT XV.

¹Go sum vitis vera, & ²Pater meus agricola est. ³Omne⁴m palmitem in me non ferentem fructum, ⁵tollet eum: & ⁶omnem qui fert fructum, ⁷purgabit eum, ⁸ut fructum ⁹plus afferat. ¹⁰Iam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. ¹¹Manete in me, & ¹²ego in vobis. ¹³Sicut palmes non potest ¹⁴ferre fructum a semetipso, ¹⁵nisi ¹⁶manserit in vite: ¹⁷sic nec vos, ¹⁸nisi in me manseritis. ¹⁹Ego sum vitis, ²⁰vos palmites, ²¹qui manet in me, & ²²ego in eo, ²³hic fert fructum multum: ²⁴quia sine me nihil potestis facere. ²⁵Si quis in me non manserit, ²⁶mittetur foras sicut palmes, & ²⁷arescet, & ²⁸colligent eum, & in

SENS. LIT. IN CAP. XV.

1. **H**IL. q. de Trinit. ad consummanda passionis Sacramenta exurgens corporeæ assumptionis mysterium pandit, per quam ei tamquam viti palmites insumus. Glo. q. d. me præcedentē ad passionem debetis sequi, quia ego sum vitis. i. caput vestrum eiusdem naturæ vobiscū, &c. 2. Int. secundum quod homo caput Ecclesiæ vnius naturæ cum palmitibus. Aug. 3. Int. quia est alia in amaritudine conuersa. Aug. quomodo enim est vitis vera, quæ expectata ut faceret vnam, fecit spinas? 4. Int. cum quo idem est Filius. 5. Int. non tantum extra operando, sed etiam intus incrementum dando. Aug. de verb. Dom. serm. 59. Colimus Deum adorando, non arando, & colit nos Deus meliores reddendo; extirpat enim verbo suo mala semina de cordibus nostris, aperit cor nostrum tamquam aratro sermonis, plantat semina præceptorum, expectat fructum pietatis. 6. Chry. quia Christus sibi sufficit, discipuli autem multo egent auxilio, de vite nihil dicit, sed de palmitibus. 7. Chry. ostendit sine operibus non posse aliquem esse in eo. 8. Int. propter hoc mundatus est. 9. Int. mundando corda, Spiritum charitatis infundendo. Chry. etiam valde boni indigent agricolæ opera. Aug. quis in hac vita sic mundus est, ut non sit magis magisque mundandus: mundat itaque mundos ut tanto sint fructuosiores, quanto mundiores. 10. Int. atque iterum plus mundandi, ut fructum plus feratis. 11. Aug. Christus secundum hoc vitis est, quod ait, Pater maior me est, secundum illud: Ego & Pater vnum sumus, & ipse agricola est, unde etiam se mundatoris palmitum dicit; sed quare non dicit, propter baptismum mundi estis? quia & in aqua verbum mundat, detrahe verbum, & quid est aqua, nisi aqua? accedit verbum ad elementum, & fit sacramentum. unde tanta virtus aquæ, ut corpus tangat, & cor abluit, nisi faciente verbo; non quia dicitur, sed quia creditur? tantum valet fidei verbum in Ecclesia Dei, ut per ipsam credentem, offerentem, ringentem, mundet infantem, quamvis credere non valentem. 12. Int. cum ego sum vitis vera. 13. Int. a quo totum accipitis. 15. Int. ut amplius fructificetis. Aug. non eo modo illi in ipso, quo ipse in illis, sic sunt in vite palmites, ut viti non conferant, sed inde accipiant unde viuunt; ita est vitis in palmitibus, ut eis alimentum subministrat, non sumat ab eis. 16. Int. pro quia sicut. 17. Aug. magna gratiæ commendatio. corda hic instruit humilium, ora obstruit superbiorum, huic veritati resistunt liberi arbitrij non assertores, sed præcipitatores; qui a semetipso fructum existimat ferre, in vite non est. 18. Int. pro, quia ego. 19. Int. totum vobis dans, nihil a vobis rese recipiens. e. Glo. quicumque non solum vos. 20. Glo. f. credendo, obediendo, perseverando. 21. Glo. f. illuminando, subueniendo, perseverantiam dando. 22. Int. nec parum. Aug. Chry. vide Filium non minus Patre conferentem. Pater enim purgat, ipse palmites in se tenet, quod eos facit fructificare, quamquam & purgare Filij est & tenere Patris, qui radicem genuit. 23. Int. pro, si quis autem. 24. Int. quod est in potestate liberi arbitrij. 25. Int. f. mellores Angeli.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

3. i. eximia, præcipua, seu veritatis fructum proferens. Denique cuius comparatione vites omnes velut umbra sunt. 7. i. aueret, rescabit. * abundat more Hebræo. b. pro, copiosiore. 11. i. doctrinam, cui credidistis, & obedistis. c. pro, sicut & Heb. 15. sub, curate ut maneam. d. pro, sed solum si. f. q. d. hic soles, & non alius. 24. f. constanti fide, & dilectione. g. sinutilis; foras autem, id est, extra consortium sanctorum. 25. f. Angeli.

ignem mittent, & ardet. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis, peteris, & fiet vobis. In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si praecepta mea servaueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei praecepta servaui, & maneo in eius dilectione. Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. Hoc est praeceptum meum, ut diligatis inuicem, sicut

SENS. LIT. IN CAP. XV.

26. Aug. ligna vitis tanto sunt contemptibilia si in vite non manserint, quanto gloriosiora si manserint, palmes si in vite non est, in igne erit. 27. Int. manete in me, & si manseritis, &c. 28. Int. nō tantum fuerint. Aug. tunc dicenda sunt verba eius in nobis manere, quando facimus quæ praecepit, & diligimus quæ promissit, quando verba eius manent in memoria, nec inveniuntur in vita, non computatur palmes in vite, quia vitam non attrahit ex radice. 29. Int. quia manentes in Iesu, non possunt velle nisi quod est salus. Aug. 30. Aug. ad verba eius pertinet oratio quam nos docuit, ab huius verbis & sensibus non recedamus in petitionibus nostris, & quidquid petemus fiet nobis. 31. Chry. q. d. si ad gloriam Patris pertinet quod fructificetis, non continet gloriam suam. Aug. ne hoc gloriæ nostræ tribuamus, tamquam ex nobis habeamus, eius enim hæc est gratia, à quo enim faciemus fructum, nisi ab illo cuius misericordia præuenit nos? 32. Int. s. per prædicationē, & passionem, sicut ego. Theoph. Fructus Apostolorum sunt gentes per eorum doctrinam apposita fidei. 34. Chry. qui fructum facit, ille est discipulus Christi. 35. Aug. hoc ad hominem in Christo referendum est, gratiam enim ostendit qua mediator est Dei & hominum. 36. Aug. Ecce vnde sunt nobis opera bona. vnde enim nobis essent, nisi quia fides per dilectionem operatur? vnde autem diligeremus, nisi prius diligeremur? 37. Int. & ideo perseverare. Chry. hoc subdit ne pigros eos faceret. o. Aug. illam dilectionem dicit qua dilexit eos. hoc est ergo manere in eius dilectione, in eius gratia manere. 38. Int. quasi diceretur, quomodo in ea manebimus? 39. Aug. præcedit dilectio observationem præceptorum. vnde enim præcepta servet non habet qui non diligit. quod ergo hic ait, ostendit, nō vnde dilectio generetur, sed vnde monstretur, ut nemo se fallat dicendo quod eam diligit, si eius præcepta non servet, quamquā hoc ad dilectionem, qua nos diligit, referendum est, ut sensus sit, ex hoc sciatis quod in dilectione qua vos diligo, manetis, si mea præcepta servatis: non enim ut nos diligit prius præcepta servamus, sed nisi nos diligit, servare non possumus, hæc est gratia quæ humilibus pater, superbos later. 40. Int. & per hoc ostēdor diligi à Patre ego homo. 41. Aug. qua me diligit. 42. Aug. quod est gaudium Christi in nobis, nisi quod dignatur gaudere de nobis? 43. Chry. q. d. etsi incidat tristitia, hanc auferam, ut ad finem veniat gaudium. August. quod est gaudium nostrum quod dicit implendum, nisi eius habere consortium? gaudium quidē ipse perfectum de nobis habebat, quando nos præsciendo & prædestinādo gaudebat, sed illud gaudium in nobis non erat, quia nec nos eramus, cœpit autem esse in nobis quando vocavit nos, inchoatur in fide renascentium, implebitur in fide resurgentium. 44. Int. ut verò impleatur, hoc est, &c. Gloss. & supra dixerat de dilectione proximi, sed repetitio est confirmatio, ibi tamen dicit, mandatum do, quasi non ante fuerit, hic autem, hoc est, quasi non aliud sit, ibi novum, ne in veritate remaneamus; hic memini. ne contēnatur. 45. Int. non aliud, quia in hoc sunt omnia. Greg. hom. 27. Omne mandatum de sola dilectione est: quidquid enim præcipitur, in sola charitate solidatur, & ut multi rami ex vna radice prodeunt, sic multæ virtutes ex vna charitate generantur, nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis. Aug. ubi charitas est, quid est quod possit deesse? ubi non est, quid est quod possit prodesse?

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

26. s. gehenna. h. i. doctrina & præcepta. 28. s. affectu, & observatione. 31. pro. in hoc glorificabitur. l. Græc. πολλόν, multum. 32. pro. si attuleritis. 33. s. opere. m. s. b. n. n. m. pro. sic & o. s. qua vos diligo. 41. s. qua me diligit. 41. s. qui gaudeo de Dei gloria, & salute hominum. q. i. permaneat. 43. s. in celesti gloria. r. s. proprium & peculiare, quoddā, ut maxime necessarium, maxime solco commendare.

⁴⁶ dilexi vos. ⁴⁷ Maiorem hac dilectionem nemo habet, ⁴⁸ quam ut animam suam ponat quis pro ⁴⁹ amicis suis. ⁵⁰ Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. ⁵¹ Iam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quæ faciat: dominus eius. Vos autem dixi amicos, quia omnia quæcumque ⁵² audiui à Patre meo, ⁵³ nota feci vobis. ⁵⁴ Non vos me elegistis, ⁵⁵ sed ego elegi vos, & ⁵⁶ posui vos ut ⁵⁷ eatis, & ⁵⁸ fructum ⁵⁹ afferatis, & ⁶⁰ fructus ⁶¹ vester ⁶² maneat: ⁶³ ut quodcumque ⁶⁴ petieritis Patrem in nomine meo, det vobis.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

46. Int. f. ut Deum habeatis. Aug. ut quid nos diligit Christus, nisi ut possimus regnare cum Christo? ad hoc ergo nos inuicem diligamus, qui se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt, qui aliter diligunt, non verè diligunt. 47. Int. ut sicut posui animam meam pro vobis, ita & vos pro fratribus, ut me imitemini, sed non mihi comparemini. Gloss. Desinit plenitudinem mutæ dilectionis, quam habere præcipit. 48. Int. ponere animam pro amicis, non est dilectio, sed effectus dilectionis. 49. Greg. hom. 27. vna est, & summa probatio charitatis, si & ipse diligatur qui aduersatur, mori Dominus pro inimicis venerat, & tamen positurū se animam pro amicis dicebat, ut ostēderet quia cum diligendo lucrum facere de inimicis possumus, etiam amici sunt qui persequuntur, qui verò tranquillitatis tempore non dat pro Deo tunicam suam, quomodo in persecutione daturus est animam suam? charitatis ergo virtus ut inuicta sic in perturbatione, nutriatur per misericordiā in tranquillitate. Aug. sicut Christus pro nobis animā posuit, & nos debemus animas pro fratribus ponere, hoc martyres ardenti dilectione fecerunt. 50. Aug. 8. de Trin. cap. 8. cum duo sint præcepta charitatis, Scriptura plerūque pro utroque vnum ponit. Qui enim diligit Deum, consequens est ut impleat, ut hīc dicitur quæ præcipit Deus, ad eoque ut proximum diligit. 51. Int. etsi prius. 52. Aug. sicut sunt duo timores, ita & duæ seruitutes. Est timor quē perfecta charitas foras mittit, est & timor castus permanens in seculo seculi: ad primam seruitutem seruos pertinentes Dominus intuebatur, dicens: Iam nō dicam vos seruos. 53. Int. f. ille qui solo timore seruit, nō ille de quo dicitur, Euge serue, &c. qui seruit ex amore. Aug. 54. Aug. omnia nota se fecisse discipulis ait, quæ se nouit nota esse facturum in illa plenitudine, de qua dicit Apostolus, Tunc cognoscā, sicut & cognitus sum, alioquin enim multas eis nō dixit, quia sciebat portare non posse. Chry. Omnia, s. quæ eos audire oportebat. 55. Int. ego homo. Chrys. per hoc quod dicit se audisse, ostendit se nihil loqui alienum à Patre. 56. Aug. hæc est ineffabilis gratia, quid enim eramus quando Christum nondum elegeramus, nisi iniqui & perditissimi: vana est enim illorum ratiocinatio, qui nos dicunt electos, quia præsciuit nos Deus futuros bonos. non eligit Deus bonos, sed quos elegit, facit bonos: alioqui gratia non, esset gratia. nō potes dicere, ideo electus sum quia iā credebam, si enim credebam in eum, iam elegeras eum: nec dicere, antequam credere bona operabar, ideo electus sum: quid enim est boni operis ante fidem? mali eramus, & electi sumus, ut boni per gratiam nos eligentis essemus. Aug. de præd. Sanctorum cap. 17. Electi sunt quidā ante mundi constitutionem ea prædestinatione, qua Deus sua futura facta præsciuit, electi autē de mundo ea vocatione qua Deus Deus quod prædestinavit impleuit, quos enim prædestinavit, hos & vocauit. 57. Int. misericordia præueni vos. 58. Aug. hinc apparet quod non eligit bonos, sed quos eligit, facit bonos. 59. Int. f. volendo. ¶ per me viā, & hoc iterum gratia. Aug. Ipse est via in qua nos posuit ut eamus. Greg. hom. 17. vel le, ire est. 60. Aug. de quo iam dixerat, Sine me nihil potestis facere. 61. Int. f. perseverando. Gregor. in hom. superando. 62. Int. i. dilectio, quæ est fructus noster, quæ modò est in desiderio, nondum in saturitate, & ipso desiderio quodcumque perieritis, &c. Aug. 63. Greg. in hom. quod pro æterna vita agitur, etiam post mortem seruatur. 64. Int. quodcumque perierimus in nomine Iesu, dabit nobis pater. Aug. hoc petimus nomine Saluatoris, quod pertinet ad rationem salutis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

46. f. usque ad mortem. 47. pro, nullum minus amoris signum. s. nec est, in Græcis, nec in Latinis correctioribus, & quidem sensum impedit. 49. i. à se dilectis, etsi aliqui inimicis. 50. i. vos mihi dilecti eritis. 51. q. d. etsi serui estis, habeo tamen loco amicorum. t. communiter, seu ut plurimum. v. i. facere intendat. q. d. ignorat Domini consilia. 55. f. dicenda vobis. x. fortè præteritum pro futuro. f. faciendum id misso Spiritu sancto. 58. i. constitui. 59. f. ad prædicandum, vel, pro, proficiatis, crescat.

⁶⁵ Hæc mando vobis, ⁶⁶ vt diligatis inuicem. ⁶⁷ Si mundus vos odit: ^{a a} scitote quia ^{b b} me priorem ⁶⁸ vobis odio habuit. ^{c c} Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat diligeret. ⁷² Quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. ⁷⁶ Me-
⁷⁷ mentote sermonis mei quem ego dixi vobis, ⁷⁸ Non est seruus maior domino suo. ^{f f} Si me ⁷⁹ persecuti sunt, & vos persequentur. Si sermonem meum seruauerunt, & vestrum ser-
⁸⁰ uabunt. ⁸¹ Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum qui ⁸² misit me. ⁸³ Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent: ⁸⁴

SENS. LIT. IN CAP. XV.

65. Aug. dixerat, posui vos vt fructum afferatis, fructus autem noster est charitas; Fructus (inquit Apostolus) spiritus charitas, de hac ergo mandat; meritò verò dilectionem sæpè commendat, tamquam sola præcipienda sit, vt sine qua non possunt prodesse cætera bona, & quæ non potest haberi sine cæteris bonis, quibus homo efficitur bonus. Glo. ostendit qui sit fructus quem dixerat. Chry. quasi dicat, quæ dixi, ad dilectionem vos inducens dixi, vt diligatis inuicem. 66. Glo. ostendit pro charitate omnia patienter sustinenda. 67. Glo. mundi nomine aliquando boni, aliquando mali designantur, vna enim est massa, quæ tota in Adam periit, de qua, sunt alia vasa in honorem, alia in contumeliam.

a a. Aug. aliquando Ecclesia mundi nomine appellatur, vt illic, Deus erat in Christo (inquit) mundum reconcilians sibi. mundus igitur odit mundum, inimicus reconciliarum, damnatus saluatum, inquinatus mundatum. 68. Int. grandis consolatio membri ex capite. Aug. recusat esse in corpore, qui non vult mundi odium sustinere cum capite: debemus pro dilectione etiam mundi odium sustinere: necesse est enim vt oderit nos, quos cernit nolle quod diligit. 69. Int. id est, contemptu. 70. Chry. aliam causam adiicit, ostendens esse virtutis argumentum, à mundo odio haberi, malitiæ verò diligi. 71. Int. s. damnato. 72. Aug. at mali etiam persequuntur malos, scilicet, impij reges & iudices homicidas & adulteros puniunt: odit quidem mundus quod suum est, ex ea parte qua sceleratis nocet, & diligit quod suum est, ex ea parte qua ipsis fauet. 73. Int. nunc. 74. Int. quia tunc de eo fuistis.

75. Int. gratis. Aug. vt de mundo damnato non essent electi, sunt inde, non meritis suis, quorum nulla bona opera præcesserant, non natura quæ tota in ipsa radice fuerat vitata, sed gratia. 76. Greg. hom. 9. super Ezech. peruersorum derogatio, vitæ nostræ approbatio est, ostenditur enim nos aliquid iustitiæ habere, si illis displicere incipimus, qui non placent Deo. 77. Aug. de se proponit exemplum ad mundi odia perferenda. ff. Aug. significat seruum pertinentem ad timorem castum, qui permanet in seculum seculi. 80. Int. in quibus ego. 81. Int. non potest placere seruus, cui displicet Dominus. 82. Theoph. quod cum non fecerint, nec vestrum seruabunt. 83. Int. qui etiam meus. 84. Chry. aliam consolationem proponit. s. Patrem cum eis contumeliam pati. 85. Int. quæ dixit odio habebunt, persequentur, sermonem contemnent. Aug. 86. Int. q. d. me in vobis odio habebunt, & persequentur, & sermonem, quia meus est, contemnent. Aug. tanto igitur miseriore qui propter hoc nomen ista facient, quanto beatiore qui patiuntur, quæri autem potest quomodo propter Christi nomen faciant, qui non propter iustitiam faciunt, sed propter iniquitatem? Faciunt propter iustitiam quam oderunt, sicut & boni persequuntur malos propter iniquitatem, quam in illis oderunt. 87. Int. s. ea scientia, de qua scriptum est, scire autem te, sensus est consummatus. Aug. 88. Chry. ponit aliam consolationem, ostendens inuult & in se, & in discipulos talia operaturos. 89. Aug. Iudæis locutus est Christus, non alijs gentibus, in eis ergo voluit intelligi mundum, qui Christum odit, & discipulos eius. 90. Aug. magnum quoddam peccatum vult intelligi, quo tenentur cuncta peccata, quod si quis non habet, dimittuntur ei cuncta peccata, quod est non credere in Christum, hoc peccatum si non venisset, non haberent. 91. Int. s. illi, de quibus supra, Si me persecuti sunt, &c.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

65. quasi dicat, ecce præcepta mea unico & facili concludo. s. mutua dilectionis præcepto. b b. pro, cogitate. c c. id est, priusquam vos, vel pro vobis excellentiorem, sic supra, quia prior me erat. 71. id est, mundani. d d. pro, essetis. e e. pro, esset. 86. id est, odio nominis mei. 90. scilicet, incredulitatis, & persecutionis nominis mei.

nunc autem excusationem non habet de peccato suo. Qui me odit, & Patrem meum odit. Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent; nunc autem & viderunt, & oderunt & me & Patrem meum. Sed ut adimpleatur sermo qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis. Cum autem venerit Paracletus, quem ego mittam vobis à Patre Spiritum veritatis, qui à Patre

SENS. LIT. IN CAP. XV.

92. Int. quia veni, & locutus sum eis. Aug. habent de peccato hoc quod in Christum non crediderunt, excusationem, ij ad quos non venit Christus, nec locutus est eis, sed in eo numero non sunt, ad quos per discipulos venit, non effugient tamē etiam illi damnationem. nemo enim saluatur, nisi in eo qui venit quærere quod perierat; quamquam alij leuius, alij grauius punientur. 93. Glo. quia nō credunt me, sed oderunt, quod peccatum etiam in Patrem redundat: nam qui me odit, &c. 94. Chry. quia causabantur propter Patrem, se Christum persequi, hanc excusationē destruit. 95. Aug. cum superius dixerit: nesciunt eum qui me misit, quomodo possunt odisse quem nesciunt? Non diligunt quidem Patrem veritatis, qui habent odio veritatem; nolūt enim sua facta damnari, & hoc habet veritas, ut talia damnetur: nesciunt autem illam esse veritatem, quæ tales, quales ipsi sunt, damnat: oderunt ergo quam nesciunt, & eum de quo nata est, & quia veritatem qua iudicante damnantur, de Patre Deo natam nesciunt, etiam ipsum nesciunt, & oderunt. 96. Glo. non solum veni, & locutus sum, sed opera feci quæ videntes oderunt me & Patrem. 97. Int. non inter eos, vel coram eis, sed in eis: quia eos sanauit pro quibus debuerunt eum amare, nō odisse. Aug. h. h. Aug. Nemo tam multa tanta potestate fecit in eis. s. eos sanans. & quicumque aliquid eorum fecit, ipso faciente fecit; ipse verō fecit non illis facientibus; quod si hæc & Spir. S. fecit, nemo alius fecit, vna enim totius Trinitatis substantia. 98. Aug. hoc quod in eum loquentem & operantem non crediderunt. 99. Aug. cum beneficiis, iis amorem retribuere deberent. 100. Int. illa opera. 101. Int. etsi nescientes. Glo. sicut oderunt suam pœnam, ita & veritatem, quæ irrogat pœnam. 102. Int. s. in Psalmis. Aug. 15. de Trin. ca. 17. Legis nomine aliquando omnia veteris Testamenti eloquia significantur, & ita Dominus dicit, in lege scriptum, quod legitur in Psalmis. 103. Int. i. quæ est eis data. Aug. 104. Aug. gratis odit, qui nullum ex odio commodum quærir, vel incommodum fugit. sic oderunt Deum impij, sic diligunt iusti, ut alia præter ipsum bona non expectant. Greg. 25. Mor. c. 16. Sicut nonnumquam grauius est peccatum diligere quàm patrare; ita nequius odisse iustitiam quàm non fecisse. 105. Chry. hoc addit ne turbarentur discipuli, ita apud se dicentes, si oderunt & Patrem & te, si eis verba tua, & opera non profuerunt, quare nos mittis? quomodo fide digni erimus? Aug. q. d. me odio habuerunt, & occiderunt videntes, faciet autem Paracletus eos in me credere, non videntes. 106. Int. sponte, ut Deus. 107. Int. ut sit fiducia consolationis. Dyd. de Spir. S. ab operatione nomen imponit, reddit enim à perturbatione alienos, & incredibile gaudium tribuit: sempiterna enim lætitia in eorum corda versatur, quorum Spir. S. habitator est. 108. Int. ecce quod & Filius mittit à Patre, à quo ipse est. Dyd. de Spir. S. Mittitur Spiritus à Filio ut à sapientia & virtute. Theoph. aliàs dicit Patrem mittere Spiritum, nunc autem se missurū, æqualitatem denotans. 109. Int. ut sit fiducia prædicatoris. Chry. Veritatis eum vocat spiritum, ut ostendat quod erit fide dignus. 110. Int. ecce quod & Pater mittit. Theoph. Est autem processio singularis spiritus proprietatis, ut naturalis substantia. Aug. Spir. S. Patris est & Filij. Spiritus Patris vestri, inquit, qui loquitur in vobis. & Apostolus: Misit Deus Spiritum Filij sui in corda vestra. nam & ideo propriè vocatur Spiritus nomine Patri & Filio communi, ut in quo amorum communitas apparet. procedit quidem & à Filio Spir. S. cum eius etiam spiritus sit: vnde & post resurrectionem insufflauit, dicens: Accipite Spir. S. dixit autem, de Patre procedit, ad eum referens, quod ipse est, sicut cum dicit, mea doctrina non est mea, sed eius qui me misit. Si igitur eius doctrina intelligitur quam dixit non suam, sed Patris, quanto magis intelligendus est de ipso procedere Spir. S. de quo non dixit, de me non procedit: à quo autem habet Filius ut sit Deus, ab illo habet ut procedat ab eo Spir. S. & sicut Pater cum habeat vitam in semetipso, dedit & Filio vitam habere in semetipso, sic ei dedit vitam procedere de illo, sicut procedit & de seipso.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

97. i. inter eos, ipsi s. videntibus. g. g. pro qualia. l. l. sub. id faciunt. s. vel me oderunt, vel Deus id permisit. 102. i. veteri Testamento. 104. i. sine causa. 110. non per hoc negatur procedere etiam à Filio, sed indicatur Filium à Patre habere, quod etiam ab ipso Spiritus sanctus procedit.

procedit, ille testimonium perhibebit de me: & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

SENS. LIT. IN CAP. XV.

111. Int. scilicet, manifestatione sui, tantoque miraculo, ut qui putabatur mortuus, resurrexisset & vivere probatus sit. 112. Aug. dabit enim vobis fiduciam testimonium perhibendi, charitas Dei diffusa in cordibus, &c. 113. Int. s. per eum. Aug. Ille cordibus vestris inspirando perhibebit testimonium, vos vocibus vestris sonando. 114. Int. s. predicationis meae, ideo predicare poteritis quod nostis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XV.

III. & per miracula, & interius in mente. 113. scilicet, predicatione.

CAP V T XVI.

^a Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini. Absque synagogis facient vos: sed venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. & hæc facient vobis, quia non nouerunt Patrem, neque me.

Sed hæc locutus sum vobis: ut cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis. Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram: Et nunc vado

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

a. **G**lo. s. de odio mei, de Spiritu qui confirmabit, &c. 1. Aug. merito promisso Spiritu sancto, hæc subiungit: nam cum charitas Dei diffunditur in cordibus nostris per Spiritum sanctum, fit pax multa diligentibus legem Dei, ut non sit illis scandalum. 2. Chry. iam enim decreuerat, ut si quis confiteretur Christum, extra synagogam fieret. Aug. Quid mali erat expellere Apostolos de synagogis, quasi non fuerint inde exituri etiam si eos nullus expelleret: sed hoc voluit denunciare Iudæos Christum non recepturos, à quo isti non erant recessuri. Si cognoscerent illi Christum, non aliam fierent Ecclesiam Christi, aliam synagogam Iudæorum, quod, quia noluerunt, restabat ut remanentes extra Christum, extra synagogam facerent eos qui non relinquerent Christum. 3. Aug. q. d. nolite solitudinem formidare, separati enim ab eorum congregationibus, tam multos in meo nomine congregabitis, ut illi metuentes ne templum & legis sacramenta deserantur, sic interficient vos, ut Deo arbitrentur se præstare obsequium, zelum Dei habentes, sed non secundum scientiam. 4. Int. ex stulta ignorantia. 5. Aug. occisi sunt & à gentibus martyres, sed non illi arbitrati sunt Deo, sed diis suis falsis obsequium se præstare, at Iudæi Deo se putabant præstare obsequium, credebant enim deferi Deum ab his, qui conuerterentur ad Christum. 6. Chry. consolationem inducit, quod propter se & Patrem hæc patiantur. 7. Int. scilicet. 8. Int. s. Filium. 9. Int. hæc fiat, sed ego prædixi, ne ignaros hæc & improuisa turbaret, sed præuifa patienter ferantur. Aug. 10. Int. i. opportunitas. Aug. hora tenebrosa, nocturna, sed nox Iudæorum separatū à se diem Christianorum nulla confusione fuscabit. 11. Int. s. malorum. 12. Int. & caueatis vobis. 13. Chry. prædixit, ne dicerent quod non præuidit futura aut blandientem ea quæ erant ad gratiam solum dixisse. 14. Int. s. de aduentu paraclæti. c. Aug. at alij Euangelistæ prædixisse ista demonstrat, antequam vetum esset ad cenam, quæ peracta, secundum Iohannem ista locutus est. quin etiam Matthæus, non solum imminente passione, verum etiam ab initio hæc denunciata commemorat. significatur ergo non dicta ab initio quæ dicit de Spiritu sancto quod sit venturus, & testimonium perhibiturus quando mala passuri essent, hoc non dixit ab initio, quia eius præsentia consolabantur. Chry. prædixit quidem passuros flagella, sed non eorum mortem putandam Dei cultum, quod eos maxime terere poterat, vel prædixit passuros à gentibus, hic autem etiam à Iudæis. 15. Int. ego Paraclætus vester. Chry. quia in custodia mea eratis, & licitum erat interrogare quando volebatis, & in me totum prælium vertebatur. d. Glo. ita palam ut nemo interroget, quod visu corporali cernat. Aug.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

a. s. de odio mundi, & persecutionibus. 1. adeoq. à fide aut patientia excidatis. 2. q. d. excommunicabunt vos Iudæi. 3. pro, sed & venit, seu. prope est tempus. b. Græc. καρπὸν, id est, cultum, q. d. sacrificium se putabit Deo facere. 11. coniungendum cum reminiscamini, ut patet ex Græco. 13. pro, quod ego ex dixerim. c. scilicet, ita aperte, & distincte. 15. cuius præsentia tunc eratis. d. ideo hæc vobis dico.

ad eum qui misit me, & nemo ex vobis interrogat me, ¹⁶ Quò vadis? ¹⁷ Sed quia hæc locutus sum vobis, ¹⁸ tristitia impleuit cor vestrum. ¹⁹ Sed ego veritatem dico vobis; expedit vobis ut ego vadam: si enim ego non abiero, ²⁰ Paracletus non veniet ad vos. si autem abiero, mittam eum ad vos. Et cum venerit ille, ²¹ arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio. ²² De peccato quidem, quia non crediderunt in me: de iustitia verò, quia ad Patrem vado, & iam non videbitis

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

16. Int. & ideo opus est prædicare de illo. 17. Chry. audientes qui se interficerent, opinaturos obsequium præstare Deo, ita ceciderunt animo, ut nihil possent loqui. Aug. quia superius interrogauerat quò esset iturus, & responderat se iturum quò ipsi tunc venire nõ possent, nunc ira se promittit iturum, ut nullus eorum quò vadat interroget, eunt enim in cælum, non verbis quæsierunt, sed oculis deduxerunt. 18. Int. siturum à vobis. 19. Int. scilicet nobis. 20. Int. i. me iturum à vobis. 21. Aug. videbat Dominus quid sua verba in eorum cordibus agerent, spiritualement enim consolationem nondum interiorius habentes, quam per Spiritum sanctum fuerant habituri, id quod exteriorius in Christo videbant, amittere metuebant; & quia se amissuros illo denunciante dubitare non poterant, contristabatur humanus affectus, quia carnalis desolabatur aspectus. Chry. non parua hæc erat consolatio, scire quod Dominus sciret eorum tristitiæ abundantiam, & propter absentiam eius, & propter mala quæ audierant se passuros, & nesciebant an possent viriliter ferre. 22. Int. ut spiritualiter iam me doceatis, & carnaliter iam me nosse desistatis, ne verbo carne factio, quasi lacte contenti sitis. Aug. de Trin. cap. 9. oportebat ut auferretur ab oculis forma serui, quam intuentes, hoc solum Christum esse putabant quod videbant. 23. Int. si carni qua alui carnaliter hæseritis, capaces Spiritus non eritis. Aug. numquid hæc positus non poterat mittere? poterat quidem, sed illi non poterant capere Spiritum, quamdiu secundum carnem Christum nosse persistebat. Greg. 8. Mor. cap. 17. q. d. si ab intentionis vestrae oculis corpus non subtrahatur, ad intellectum vos inuisibilem per consolatorium Spiritum non perducatur. Chry. quid hæc dicunt qui non cõuenienter de Spiritu sancto sentiunt? numquid expedit Dominum abire, & venire seruum? e. Glo. Spirituales ex carnalibus facti, capacius fuerant Trinitatē habituri. 24. Chry. ostendit quæ sit utilitas aduenientis Spiritus. 25. Int. sper vos, qui modò timidi. Aug. numquid Christus non arguit mundum? arguit quidem non solum Spiritus sanctus, sed & Christus per suos discipulos mundum. An experimentum, inquit, queritis eius qui in me loquitur Christus? dixit ergo de Spiritu sancto, ille arguet mundum, q. d. diffundet in cordibus vestris charitatem. sic enim timore depulso, arguendi habebitis libertatem. 26. Int. scilicet quod habet mundus. 27. Int. scilicet quam non imitatur. Glo. non de sua, sed de credentium iustitia mundus arguitur, quorum comparatione damnatur. 28. Int. scilicet, quod non timet. 29. Int. exponit quod dixerat. 30. Int. scilicet suo. 31. Int. scilicet arguet. 32. Int. hoc specialiter ponit, quia, hoc manente, cetera manent. Aug. ¶ Chry. q. d. omnē eorum excusationem abscindet, & ostendet eos peccasse, non credentes in me, dum videbunt Spiritus sancti donationem ineffabilem me inuocato fieri. Aug. de q. nou. & vet. Test. q. 89. arguit Spiritus sanctus de peccato: quia in nomine Saluatoris qui reprobatus est à mundo, virtutes operatus est. 33. Aug. de verb. Dom. Ser. 61. Ipsum esse Christum & dæmones crediderunt, ille verò credit in Christum, qui & sperat in Christum, & diligit Christum. 34. Aug. arguitur mundus de peccato, quia in Christum non credit; de iustitia verò eorum qui credunt; fidelium enim comparatio, infidelium est vituperatio; quia verò infidelium vox esse consuevit, quomodo credimus quod non videmus; ideo credentium iustitiam sic definiuit, quia ad Patrem vado, & iam non videbitis me; beati enim qui non vident & credunt. Erit itaque vestra iustitia de qua mundus arguitur, quoniam in me quem non videbitis, credetis. Aug. de verb. Dom. Ser. 61. Illi non crediderunt, ipse ad patrem vadit. illorum ergo peccatum, ipsius autē iustitia: quod enim ad nos venit, misericordia est; iustitia verò quod ad Patrem vadit, secundum illud Apostoli. Propter quod & Deus exaltauit illum. Aug. de q. nou. & vet. Test. q. 89. per id quod regressus est. probauit se inde venisse. Chry. Ire ad Patrem argumentum fuit, quòd irreprehensibilem vitam egisset, ne possint dicere, peccator est, & non est ex Deo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

17. q. d. iam præ tristitia nihil queritis, ut paulò antea, id est, reprehendet, vel conuincet. 33. Græc. credunt. f. mea, scilicet, qua iustus sum, & possum iustificare.

³⁵ me. de iudicio autem, quia ³⁶ Princeps mundi huius iam iudicatus est. ³⁷ Adhuc multa ha-
⁴⁰ beo vobis dicere, sed non potestis portare modò. Cùm autem venerit ille Spiritus
⁴¹ veritatis, docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur à semetipso, sed quæ-
⁴² ⁴³ cumque audiet loquetur: & quæ ⁴⁴

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

35. Int. iam talem non videbitis, & Paulus enim & Stephanus postea viderunt eum, sed iam alium. Aug. videbitis, non mortalem, sed sempiternum. 36. Int. i. futuro. 37. Aug. i. diabolus princeps ini-
 quorum, qui corde in hoc mundo habitant, quem diligunt. 38. Int. i. foras missus, iudicio ignis re-
 seruatus. Aug. de verb. Dom. ier. 60 hoc ipso quod foras missus est, iudicatus est, & de hoc iudicio mû-
 dus arguitur, quia frustra de diabolo queritur, qui non vult credere in Christum, quem iudicatum. i.
 foras missum, & propter nostram exercitationem forinsecus expugnare permissum, non solum viri,
 sed etiam mulieres & pueri martyres vicerunt. Idem in Iohan. iudicatus. i. iudicio æterni ignis irre-
 uocabiliter destinatus, & de hoc iudicio mundus arguitur, quia cum suo principe iudicatur, quem su-
 perbum & impium imitatur. credant itaque homines in Christum, ne arguantur de peccato infideli-
 tatis, quo peccata omnia detinentur, rãseant in numerum fidelium, ne arguantur de iustitia eorum,
 quos iustificatos non imitantur, caueant futurum iudicium, ne cum mundi principe damnentur, quæ
 imitantur. Chry. si Christus peccator esset, non expugnasset aduersarium. non possunt ergo iam dicere,
 Dæmonium habet. seductor est. August. de q. vet. & nou. Test. Videntes dæmones animas de inferis
 ire ad cælos, cognouerunt adiudicatum esse principem huius mundi, vt reus factus in causa Saluato-
 ris, quæ tenebat, amitteret. hæc quidem ascendente Saluatore visa sunt, sed superueniente in disci-
 pulos Spiritu sancto manifestata. 39. Aug. omnes heretici figmenta sua huius sententiæ occasio-
 ne colorate conantur, quasi hæc sint quæ tunc discipuli portare non poterant. 40. Int. quia non-
 dum venit Spiritus. August. quis nostrum audeat eorum se dicere iam capacem, quæ illi capere non
 valebant non ergo à me expectanda sunt, vt dicantur. Absurdissimè autem mihi videtur dici, tunc
 non potuisse portare discipulos, quæ de altissimis rebus inuenimus scripta postmodum in Apostoli-
 cis literis. Quid enim est ferre non posse, nisi æquo animo non habere? certè vel catechumeni æquo
 animo legunt & audiunt, etiam si non intelligunt, quæ post ascensionem Domini scripta sunt. Didym.
 aliqua eis tradens, maiora in posterum distulit, adhuc etiam legis vmbris & imaginibus seruientes,
 non poterant veritatem inspicere, cuius lex vmbra erat. 41. Int. i. sintus sine sono, aliàs, deducet in
 omnem veritatem. Aug. Docebit vos omnem veritatem, vel, deducet in omnem veritatem, quo ver-
 bo intelligimus, eius nobis plenitudinem in vita alia referuari. Didym. id est, diriger, transferens vos
 à morte literæ ad spiritum viuificantem. 42. Int. i. salutis necessariam. 43. Chry. hæc addit ne ob
 ea quæ dixerat, putarent maiorem Spiritum sanctum. 44. Aug. simile est hoc illi, non possum à me-
 ipso facere quidquam, sic itaque debemus hoc accipere, vt intelligamus Spiritum sanctum non esse à
 seipso. Didym. non loquetur à semetipso, id est, non sine meo & Patris arbitrio, quia non ex se est, sed
 ex Patre & me est, & quod subsistit, & loquitur, à Patre & à me illi est. 45. Aug. audire illi scire est,
 scire verò esse. Ab illo à quo procedit, illi est essentia, scientia, & audientia, semper audit Spiritus san-
 ctus, quia semper scit. D. dy. loqui Patrem, & audire Filium eiusdem naturæ in Patre & Filio, consen-
 susque significatio est, Spiritus verò sanctus, qui est Spiritus veritatis & sapientiæ, non potest Filio
 loquente audire quæ nescit, cùm hoc ipsum sit quod profertur à filio. i. procedens veritas à veritate,
 consolator à consolatore, Deus de Deo. Aug. 2. de Trin. ca. 3. non hinc efficitur vt minor sit Spiritus
 sanctus, secundum hoc enim dictum est quod de Patre procedit. Aug. in Iohan. non moueat quod ver-
 bum futuri temporis positum est est enim illa sempiterna audientia, quia sempiterna scientia: in sem-
 piterno autem sine initio & sine cuiuslibet temporis verbum ponitur, nec mendaciter dicimus, fuit,
 & est, & erit, fuit, quia numquam defuit, erit, quia numquam deexit, est, quia semper est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

36. scilicet, per me facta. Nota verò facta hac per Apostolorum doctrinam & signa, & eodem spiritu ope-
 rante in mentibus hominum. 39. sic solemus dicere, habeo quæ tibi dicam. Erant autem hac multa de fidei
 mysteriis, & Ecclesiæ gubernatione. g. id est, capere. 41. Græc. ὁδηγεῖς, ducet, unde Ecclesiæ inducat in
 omnem, sicut tuus promissit Filius, veritatem. h. scilicet, salutis necessariam. 45. fortè, pro, audit, id est, ac-
 cipit à Patre & Filio.

ventura sunt, annuntiabit vobis. Ille me clarificabit, quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. Omnia quaecumque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi, quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. Modicum, & iam non videbitis me: & iterum, modicum, & videbitis me: quia vado ad Patrem. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad inuicem, Quid est hoc quod dicit nobis: Modicum, & non videbitis me? & iterum, modicum, & videbitis me, & quia vado ad Patrem? Dicebant ergo, Quid est hoc quod dicit, Modicum? nescimus quid loquitur. Cognouit autem Iesus quia volebant eum interrogare, & dixit eis: De hoc quaritis inter vos, quia dixi, Modicum, & non videbitis me; & iterum, modicum & videbitis me.

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

46. Int. non solum quæ futura in tempore, sed magis æterna, quorum amore inflammat. Didy. per Spiritum veritatis futurorum sanctis scientia certa conceditur, vnde & Prophetæ futura quasi præsentia inuebantur. Bed. ventura annuntiabit, id est, gaudia cælestis patriæ ad memoriâ reducet; nuntiabit etiam mala quæ vobis pro confessione Christi ventura sunt. Chry. excitauit per hoc eorum mentem: ad nihil enim ita auidum genus humanum, ut ad sciendum futura, ab hac ergo eos sollicitudine liberauit, ostendens futura eis annuntianda, ne incauti errarent. 47. Aug. diffundendo in cordibus charitatem, & spirituales faciendo, declarauit eis Filium Patri esse æqualem, quem secundum carnem prius tantummodo nouerant. Item per ipsam charitatem fiducia repleti Apostoli, & timore depulso annunciauere hominibus Christum, & sic eius fama toto orbe diffusa est: quod enim facturi erant in Spiritu sancto, hoc eundem spiritum dixit facturum. 48. Int. s. Patre à quo ego. Chry. id est, quæ ego dixi, dicit, & accipiet quæ ego scio, vna enim vtriusque scientia. 49. Didy. dans Filius non priuatur his quæ tribuit, nec cū damno suo impartitur aliis, nec Spiritus sanctus accipit quod antè nō habuit: sic est intelligendus Spiritus sanctus à Filio accipere, ut vna cognoscatur dantis & accipientis substantia: sic & Filius à Patre accipit ea in quibus subsistit. Aug. non propterea minor est Filio Spiritus sanctus, quia Filius à Patre accipit, Spiritus sanctus à Filio. Itaque Christus ipse cur dixerit, de meo accipiet, in sequentibus declarat. 50. Didy. q. d. licet à Patre procedat Spiritus veritatis, tamen omnia quæ habet Pater, mea sunt, & ipse meus est, & de meo accipiet. 51. Didy. Patris nomine se Filiū declarauit. 52. Didy. quæ Pater habet iuxta substantiam, id est, æternitatem, immutabilitatem, bonitatem, hæc eadem habet & Filius. Hil. 8. de Trin. docet à Patre accipiendā, à se tamen accipi, quia omnia quæ Patris sunt, sua sunt, nō habet vniuersitas diuersitatem. 53. Chry. eos assuefacit æquo animo scire suam separationem, id enim audientes, & animo volutantes, rem ipsam, postmodum facile laturos credibile erat. 54. Beda. sequenti enim die crucifixus & sepultus ab humanis est seclusus obrutibus. 55. Chry. consolatur, ostendens se non perire, sed mortem esse translationem. Glo. q. d. tempus est ut deposita mortalitate, humanam naturam cælis inferam; eundo ad Patrem facturum erat, ut non eum ulterius mortalem viderent, post modicum verò tempus visuri erant eum æterna visione. Aug. modicum est hoc totum spatium, quo præsens peruolat seculum. est autem illud, quia vado ad Patrem, referendum ad priorem sententiam, scilicet modicum, & non videbitis me: quod autem postea dicit, modicum, & videbitis me, vniuersa promittit Ecclesiæ. videtur quidem hoc modicum nobis lōgum, quoniam adhuc agitur; sed cum fuerit finitum, sentiemus quāmodum modicum fuerit. 56. Int. quia obscure dixit. Aug. ut. 57. Chry. non intelligebant, vel propter tristitiam, vel quia obscura erant quæ dicebantur. Aug. quod illis tunc obscurum fuit, iam nobis manifestum est. post paululum enim passus est, & non viderunt eum; rursus post paululum resurrexit, & viderunt eum. Glo. modico tempore, id est, triduo quo clausus fuit, non est visus, & iterum paruo tempore, id est, quadraginta diebus, visus est. 58. Int. in hoc ostendit se Deum, cū sine verbis eorum intellexit dubitationem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

46. s. quæ scire expedit. 47. i. clarum reddet. 48. s. essentia, scientia. 53. i. paulò post. m. iam, non est Gracæ. n. s. post resurrectionem. 55. adeoq. mori debeo, & resurgere.

Amen amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem peperit puerum, iam non meminit pressuræ, propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis. Iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Et in illo die me non interrogabitis quidquam. Amen amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo,

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

59. Int. exponit quod dixerat. s. se moriturum, & resuscitandum. 60. Aug. contristati enim sunt de morte Domini. 61. Aug. s. inimici, à quibus Christus occisus est. Gloss. plorant omnes boni in ærumnis huius seculi, sed mundi amatores gaudent. 62. Int. in. s. resurrectione & ascensione. Alc. Fideles per lacrymas & pressuras ad gaudia æterna contendunt. 63. Int. s. pariendi. Aug. parturicio tristitiæ partus gaudio comparatur. 64. Aug. tunc maius gaudiū esse consuevit, quando non puella, sed puer nascitur. p. Chry. non dixit puer, sed homo, occulte suam resurrectionem insinuans. 66. Int. adaptat similitudinem. 67. Aug. non sumus sine gaudio tristes, sed sicut dicit Apostolus, Spe gaudentes. nam & mulier parturiens (cui cōparati sumus) plus gaudet de mox futura prole, quam tristes est de presenti dolore. 68. Int. quasi dicat, post tristitiam victo impugnatore, remunerabo. q. Alcu. i. adsumam vos ad meipsum; vel iterum videndus apparebo. Aug. totius laboris sui fructū Ecclesia nunc parturit desiderando, tunc est paritura cernendo. 69. Int. quia gaudium ipsorum Christus est, qui iam non moritur. Aug. nec verò finis nobis sufficit, nisi cuius nullus est finis. 70. Int. s. æternæ visionis. Chry. s. cum resurrexero. 71. Int. id est, non petetis, vel interrogabitis, quia tunc erit plena cognitio, & sufficiētia. Aug. verbum Græcum & petere, & interrogare significat. Chry. non rogabitis quidquam. i. non dicetis, ostende nobis Patrem, & quò vadis? scietis enim per Spiritum sanctum; vel, non rogabitis. i. non indigebitis mediatore ad impetrandum, sed sufficiet nomen meum, quod inuocantes omnia accipietis. Aug. at postquàm resurrexit, interrogatum legimus à discipulis, quādo regnum restitueret Israel, respondens etiam à Stephano cum esset in cælo, ut spiritum eius susciperet. puro ergo quod hic dicit referendum esse ad tēpus quando videbimus eum sicuti est, ubi nihil desiderandū remanebit, nihil querendum latebit. r. Glo. q. d. in futuro non rogabitis, sed modò petite, & dabitur vobis. 72. Int. s. quod sit aliquid non nihil. Aug. i. aliquid quod non in beatæ vitæ comparatione sit nihil. s. Aug. non petitur in nomine Saluatoris quidquid petitur contra rationem salutis, & qui sentit de Christo, quod non est de vnicò Dei Filio sentiendum, non petit in eius nomine, accipit autem qui vt debet petit, quando debet accipere, quædam enim non negantur, sed vt congruo dentur tempore, differuntur.

SENS. MYST. IN CAP. XVI.

64. Int. non feminam, sed masculum, quia ad fructum æternæ contemplationis cunctæ actiones referuntur, non ad molliem huius seculi. Alc. mulier, Ecclesia, propter fecunditatem bonorum operū, & quia spirituales Deo filios generat, hæc dum parit. i. virtutum profectibus insistit, dum tentatur vndique & affligitur, tristitiam habet: nemo enim carnem suam odio habuit, cum autem peperit. i. deuicto laborum certamine, ad palmam peruenit, non meminit pressuræ præcedentis propter gaudiū perceptæ retributionis, quia natus est homo, fidelium. s. populus in vitam æternam. 65. Int. i. in vitam æternam. Beda. non debet videri nouum si natus dicatur, qui ex hac vita migraverit. vt enim procedens de matris vtero, in hanc lucem ingreditur, ita solutus à carnis vinculis, ad lucem æternam sublimatur, vnde Sanctorum sollemnia, non funebria, sed natalitia vocantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

60. scilicet, me patiente, & absente. o. quasi me victo, & sublato. 67. scilicet, de meo discessu.
69. Græc. aperi, tollit. & tollere per. s. 70. scilicet, post aduentum Spiritus sancti, vel in cælo.
71. docti, scilicet, sensum Scripturarum.

⁷³dabit vobis. Vsq̃ue modò non petistis quidquam in nomine meo. Petite, & accipietis:
⁷⁴vt ^ugaudium ^xvestrum sit plenum. Hæc in prouerbiis locutus sum vobis. Venit hora cùm
⁷⁵iam non in prouerbiis loquar vobis, sed palàm de Patre meo annuntiabo vobis. In illo
⁷⁶die in nomine meo petetis, & non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis. Ipse
⁷⁷enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

73. Chry. ostendit nominis virtutem, solùm enim nominatus apud Patrem, facit mirabilia, q. d. nō existimetis de reliquo non me futurum vobiscum, aut vos derelictos. nomen enim meum magnam dabit securitatem. Aug. beneficia significantur quæ ad eos qui petunt propriè pertinent: exaudiuntur enim Sancti pro seipsis, non autem pro omnibus; non enim dictum est dabit, sed, dabit vobis.

74. Int. confisi meæ præsentis. 75. Int. quod aliquid sit comparatione rei permanentis.

76. Int. quod non cognouistis sicut cognoscendum est. Aug. vel non petistis quidquam, in comparatione enim rei quam petere debuistis, pro nihilo habendum est quod petistis. 77. Int. nunc autem petite, vt gaudium vestrum sit plenum, quod est in æternis, & verè accipietis. v. Aug. gaudium spirituale plenum erit, quando tantum erit, vt ei non sit aliquid addendum. quidquid petitur ad hoc gaudium consequendum pertinet, hoc est in Christi nomine petendum: quidquid autem aliud petitur, nihil petitur. quia in tanta rei comparatione nihil est. Aug. id de Trinit. Hoc est plenum gaudium quo amplius non est, frui Deo, Trinitate, ad cuius imaginem facti sumus. x. Glo. quæ hucusque dixi quasi in prouerbiis (quæ solent homines audire, & non intelligere) dixi, quia animales estis, animalis autem, quæ de incorporea & immutabili substantia dicuntur, habet quasi prouerbia. 78. Chry. tempus resurrectionis dicit. Glo. dato Spiritu, faciam vos spirituales, vt certissima intelligentia mentis, Deum, etsi non vt in futuro videatis, meque eiusdem substantiæ intelligatis. Greg. 30. Moral. ca. 8. venturum tempus dicit quo de Patre palàm annunciet, id est, per patefactam suæ maiestatis speciem, quomodo gignenti non impar oriatur, & quomodo vtrorumque spiritus vtrique cœternus procedit, ostendar. Aug. dicerem loqui de futuro seculo, vbi videbimus facie ad faciem, sed hunc sensum impedit, quod ait, in illo die in nomine meo petetis: quid enim petemus cùm satiabitur in bonis desiderium? petitio enim alicuius est indigentia, significat ergo se discipulos de animalibus spirituales facturum, animali homini prouerbia sunt, quæ de incorporea immutabilisque substantia dicuntur, non enim intelligit: at spiritualis factus, certissima mentis intelligentia capit, Deum non corpus esse, sed spiritum. Ita palàm de Patre annunciante Filio, vt eiusdem substantiæ conspiciatur, & ipse qui annunciat, in eius nomine petunt qui petunt, possuntque cogitare Dominum in quantum homo est, pro nobis interpellare Patrem, in quantum Deus est, nos exaudire cum Patre, quod significauit, dicens: Et non dico vobis, quia rogabo Patrem pro vobis. 79. Int. intus in corde, non aure.

80. Gloss. Cognoscetis enim verè, & scietis, quod si vt homo rogo Patrem, vt Deus exaudio cum Patre. Theoph. præbet illis fiduciam, quoniam recipient in tentationibus auxilium desuper.

81. Theoph. q. d. adeo vobis Patrem fauere assero, quod nec interuentu meo vltius indigebitis.

82. Int. quia nihil tunc deerit. 83. Int. ideo ita exaltamini. 84. Theoph. cùm itaque excideritis ab amore meo, confestim & à Paterno decideritis. Aug. numquid ideo amat ille, quia nos amamus? an potius quia ille amat, nos amamus? Diligamus (inquit in epistola sua Euangelista) quia ipse prior dilexit nos. Amat ergo nos Pater, quia nos amamus Filium, cùm à Patre & Filio accepimus, vt & Patrem amemus & Filium, amauit quod fecit, sed non in nobis faceret quod amaret, nisi antequàm id faceret, nos amaret. 85. Hil. 6. de Trinit. caret apud Patrem intercessionis necessitate perfecta de Filio fides, quæ, quod à Deo exiuit, credit atque amat, & per se ipsam iam & audiri meretur, & amari, natum ex Deo Filium, missumque confessa.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

76. i. propter me, seu merita mea, seu, inuocatione nominis mei. s. nondum eam formam orandi fuerant edocti. t. pro, atque ita fiet vt gaudium. aa. i. obscurius, & velut per prouerbia, quæ solent esse obscura.

78. pro, instat tempus. bb. i. aperte. cc. post aduentum Spiritus sancti ceperunt Apostoli petere in Christi nomine. 81. q. d. non est opus vt dicam me pro vobis Patrem rogaturum. 84. cumulat Deus amantes donis maioribus.

quia ego à Deo exiui. Exiui à Patre, & veni in mundum, iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. Dicunt ei discipuli eius, Ecce, nunc palàm loqueris, & prouerbiū nullum dicis: nunc scimus quia scis omnia, & non opus est tibi vt quis te interroget. In hoc credimus quia à Deo existi. Respondit eis Iesus, Modò creditis? Ecce venit hora, & iam venit, vt dispergamini vnusquisque in propria, & me solum relinquantis: & non sum solus, quia Pater mecum est. Hæc locutus sum vobis, vt in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum.

SENS. LIT. IN CAP. XVI.

86. Int. f. carne sumpta, non tamen deserui. 88. Int. f. visibiliter. Hil. 6. de Trin. alterum in dispensatione, alterum in natura est: exiuit enim à Deo in substantiam natiuitatis, & in mundum venit ad consummanda salutis nostræ sacramenta. cum autem exire à Deo sit ex natiuitate subsistere, quid aliud quàm Deus esse posset? 89. Aug. Exiit à Patre qui de Patre est, in mundum venit, quia mundo suum corpus ostendit; mundum reliquit corporali discessione, perrexit ad Patrem hominis ascensione, nec mundum deseruit præsentis gubernatione; sic enim exiens venit vt non desereret Patrem. 90. Glo. Relinquit mundum, ab aspectu amatorum mundi quod viderant auterens; redit ad Patrem amatoribus suis, se æqualem Patri credendum docens; relinquit mundum corporali præsentia, vadit ad Patrem, humanitatem ad inuisibilia Paternæ maiestatis inducens. 91. Int. palàm loqui æstimant, cum dictorum eius nequeant cōprehendere mysteria, Aug. cum promitteretur hora, in qua sine prouerbiis locuturus esset, hoc dicunt, quia vsq; adeo nō intelligunt, vt nec intelligant se nō intelligere, quæ Dominus, eis non intelligentibus, scit esse prouerbia. 92. Chry. hoc dicunt quia ad id quod erat in eorum mente respondit; vide autem eorum imperfectionem, qui post tot, & tanta demonstrata dicunt, nunc scimus. Glo. confitentur eum scire omnia, quasi Deum, & Dei Filium. 93. Int. f. scient quid quæsiturus vellet, aliis opus est interrogare; quia aliter nesciunt quid quæsiturus vellet. Aug. videntur dicere debuisse, non est opus vt quidquam interrogares: soluitur autē hoc, non enim Christo interrogare, aut interrogari opus est, sed aliis; nec enim interrogabat vt disceret, sed vt doceret, & qui interrogabāt eum, illis id opus erat, vt scirēt ab eo aliqua, qui nouerat omnia; ille verò priusquàm interrogaretur, interrogatorum nouerat voluntatem. 94. Int. f. quod scis omnia. Aug. non erat magnum Domino præuidere cogitationes hominum, sed magnum paruulis erat. Hil. 7. de Trinit. per id credunt à Deo exisse, quia ea quæ Dei sunt, agit. 95. Hil. 7. de Trinit. Filij à Deo, exitio potius quàm partus est; est enim vnus ex vno, non portio, nō defectio, non diminutio, non deriuatio, non protensio, non passio, sed viuentis naturæ ex viuentē natiuitas; Deus ex Deo exiens est; & exisse significationem habet natiuitatis, non inchoationis. 96. Beda. potest pronunciari vel insultando, quasi tardiùs ad credendum emulgassent, vel affirmando. 97. Glo. venit hora passionis, in qua ita perturbemini, vt quod modò creditis, relinquantis. 98. Int. in vestra infidelitatis torpore. Aug. quando cōprehensus est, non solum carne sua eius carnem, sed & mente fidem reliquerunt. Chry. tantum vobis dominabitur timor, vt nec simul possitis recedere. 99. Chry. q. d. sed ex hoc nullum patiar malum. Aug. volebat eos ad hoc extendi & crescere, vt non sic Filium à Patre cogitare exisse, vt putarent etiam recessisse. 100. Glo. hoc intelligenti est verbum, non intelligenti prouerbiū. ff. Aug. non recentiora paulo antè ab eo dicta debemus accipere, sed quæcumque illi locutus est, ex quo eos cœpit habere discipulos, siue ex quo post cœnam exorsus est hunc mirabilem, prolixumque sermonem. 101. Chry. id est, vt non abiiciatis me à mente vestra. gg. Aug. hæc pax finem temporis non habebit, sed omnis piæ nostræ intentionis actionisque finis ipsa erit. 102. Int. contra pressuras hortatur. Chry. quasi dicat, non solum quando comprehendat accident vobis aduersa, sed donec eritis in mundo. Greg. 26. Mor. cap. 1. quasi dicat, sit vobis de me interius quod consolando reficiat, quia erit de mundo exterius quod fruiendo grauiter premar. 103. Int. id fecerunt dato Spiritu, & vicerunt; non vt prius reliquerunt solum. Aug. non vult eos tales esse in pressura, quam post eius ascensionem erant in mundo habituri, vt relinquant eum, sed in eo pacem habeant permanentes; dato autem Spiritu, considerunt, & vicerunt in illo: non enim viciisset ille mundum, si membra eius vinceret mundus. Chry. Confidite. i. refugite mente, magistro enim superante inimicum, non oportet discipulos anxii. 104. Int. Ego caput vestrum vici, vnde magna spes membris. 105. Int. vici in me, & in meis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVI.

94. propter hoc, seu hoc argumento, q.d. vel id sufficere potest ad credendum. 95. i. missus es. 96. q.d. itane modo creditis? vel q.d. nunc quidem creditis, at paulo post apparebit quam sit ista fides infirma. d. d. pro, iam adest. e. c. pro, dispergemini. 98. s. suū quisque locum propria salutis consulens. 99. pro, sed. Heb. g. g. pro, sitis animo tranquillo, nec animum despondeatis, itaque sequitur, confidite. 105. & vos per me vincetis.

CAPVT XVII.

A c locutus est Iesus: & subleuatis oculis in cælum, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, vt Filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, vt omne quod dedisti ei, det eis vitam æternam. Hæc est autem vita æterna, Vt cognoscant te

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

I N T. Finito sermone ad discipulos, ad Patrem verba conuertit, & orare cœpit. Chry. post admonitionem in orationem conuertitur, docens nos ad Deum cōfugere. Beda. hæc quæ in cœna locutus est sedendo quidem, vsq; ad illud, Surgite, deinde stando vsq; ad finem Hymni, cuius hoc est initium, Pater, &c. Glo. hæc. s. non solum quæ in cœna, sed etiam quæ ab initio, sed maxime quæ in cœna, quæ dixit vt in illo pacem haberent, pro qua Christiani sumus, sacramentis inabimur, spiritus pignus accipimus, credimus, speramus, amamus. 2. Chry. docens nos in orationibus sursum aspicere, non oculis carnis solum, sed etiam mentis. a. Aug. poterat Dominus orare silētiō, sed voluit nos docere. Glo. notam facit orationem, quæ & præsens, & futurorum est ædificatio. 3. Int. quam constitui tecum. Aug. ostendit omne tempus, & quid quando faceret, vel fieri sineret, ab illo esse dispositū, qui temporis subditus nō est. Venit hora, non fato urgente, sed Deo ordinante, absit vt sidera mori cogerent fiderum conditorem. 4. Hil. 3. de Trin. conspuendus erat, flagellandus, crucifigendus, sed clarificat Pater deficiente sole, tremante terra, proclamante Centurione. Aug. Si passione clarificatus dicitur, quanto magis resurrectione: ait ergo, clarifica, &c. q.d. venit hora seminandæ humilitatis, fructum nō differas claritatis. 5. Hil. 3. de Trin. non solum nomine se Filium contestatur, sed & proprietate, dicens, tuum. Multi Dei filij, sed ipse proprius & verus, origine, non adoptione; veritate, nō nuncupatione; natiuitate, non creatione. 6. Int. i. notum faciat omni carni. Hil. 3. de Trin. non est infirmus Filius, vicem clarificationis ipse cū clarificandus sit, redditurus; ex postulatio clarificationis dandæ, vicissimque reddendæ; eandem in vtroque ostendit diuinitatis virtutem. Aug. quomodo Filius Patrem clarificauit? erat in Iudæa tantummodo notus Deus, factum est verò per Euāgelium Christi, vt Pater innotesceret gentibus: ait ergo, Clarifica, &c. q.d. resuscita me, vt innotescas toti orbi per me. 7. Int. q.d. sicut ei secundum hominem dedisti potestatem carnis. i. hominis, sic etiam dedisti, vt omne quod dedisti ei, det eis vitam æternam. Aug. omnem carnem dixit omnem hominem, à parte totum significans, est autem hæc potestas Christo data, secundum hominem. Hil. 9. de Trin. acceptio potestatis, significatio est natiuitatis, in qua accepit id quod est: non est infirmitati datio deputanda, manet enim Filius Deus æternæ vitæ dandæ sumpta potestate. Chry. ostendit non ad solos Iudæos, sed ad totum orbem terrarum prædicationem extendendam. Aug. q.d. sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ita te glorificet Filius, id est, notum te faciat omni carni quam dedisti ei. 8. Int. scilicet, Filio. c. Glo. si eo modo Patrem clarificat Filius, sicut dedit ei potestatem omnis creaturæ, & sic dedit, vt omne quod dedit ei, det eis vitam æternam. & hæc est vita æterna, vt cognoscant Patrem: sic ergo Filius eum clarificat, vt omnibus quos dedit ei, Patrem cognitum faciat. d. Aug. si cognitio Dei est vita æterna, tanto magis in vita æterna, quanto magis in hac cognitione proficimus; erit autem hæc perfecta quando nulla mors erit, summa Dei tunc clarificatio quia summa gloriæ definitur autem gloria, frequens de aliquo fama cum laude. quòd si homo laudatur cū famæ creditur, quomodo Deus laudabitur cū videbitur? Beati qui habitant in domo tua, in secula seculorum laudabunt te. Aug. 1. de Trin. cap. 8. quod Moyse dictum est, Ego sum qui sum, hoc contemplantur cū viuemus in æternum. Glo. hinc ex parte cognoscimus, in futuro cognoscemus plene.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

3. id est, tempus à te præscriptum. 4. scilicet, per resurrectionem, ascensionem, missionem Spiritus sancti, Euāgelij prædicationem. 6. id est, clarum faciat nomen tuum in mundo per Euāgelium, miracula, &c. q.d. Filij gloria tua erit. 7. id est, in homines omnes. b. pro, ad hoc vt electi det æternam vitam. c. scilicet, hic inchoatur per Dei cognitionem.

solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum. Ego te clarificaui super terram: opus consummaui quod dedisti mihi ut faciam: & nunc clarifica me tu Pater apud temetipsum, claritate quam habui prius quam mundus fieret apud te. Manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo: Tui erant, & mihi eos dedisti: & sermonem tuum seruauerunt.

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

9. Hil. 9. de Trin. non excluditur Filius, sequitur enim, & quem misisti, &c. Vnigenito Deo naturæ demutatione naturalis natiuitas non inulit. Aug. 6. de Trin. cap. 9. & Pater solus est verus Deus, & Filius, & Spiritus sanctus, & simul ipsa Trinitas, non tres Dii, sed vnus verus Deus. Idē in Iohan. Est solus verus Deus Pater, & quem misit Iesus Christus, intelligitur verò etiam & Spiritus sanctus; est enim Spiritus Patris & Filij, tamquam charitas consubstantialis amborum. 10. Aug. s. his quos dedisti mihi te cognitur faciens. Clarificatur Deus cum annuncietur hominibus innotescit, & per fidem credentibus prædicatur. Hil. 3. de Trin. non pertinet hoc ad diuinitatis profectum, sed ad honorē qui ex ignorantia cognitione suscipiebatur. 11. Chry. in cælo enim glorificatus fuerat, & ab Angelis adoratus; de ea ergo gloria loquitur, quæ ad culturam hominum pertinet. 12. Aug. at restabat adhuc passionis experimentum, consummasse ergo se dicit, quod se consumaturum certissime nouit. Chry. cum id quod maximum est, factum est, dici potest, totum iam factum: radix quidem bonorum submissa erat, quam omnino deb. bar fructus sequi. 13. Aug. non ait, iussisti, sed dedisti; ubi commendatur euidentis gratia quid enim habet quod non accepit, etiam in vnigenito humana natura? 14. Int. s. vt te clarificem. Aug. supra dixit, clarifica Filium tuum, vt Filius tuus clarificet te; nunc verò ego te clarificaui, clarifica me; sed supra ordo positus est, quo futurum erat, hic autem est vsus verbo præteriti temporis de re futura, q. d. ego te clarificabo, opus consummabo, &c. nunc clarifica tu me, &c. 15. Int. s. ad dexteram tuam collocando. 16. Int. s. ab initio sic præordinatum est, vt Deus sic hominem illum exaltaret. 17. Aug. Legendum sic, quam habui apud te prius quam mundus esset. Perit autem vt quam habuit claritatem in prædestinatione, habeat perfectione, & redditione. s. in dextera Patris, videbat enim glorificationis prædestinatione tempus aduenisse. 18. Int. non quod iam sit perfecta manifestatio, sed quod certissime futura. Aug. si tantum hic discipulos intelligit, cū quibus cœnauit, nō pertinet hoc ad illam glorificationem de qua supra, quāta enim gloria est tam paucis innotescere: si autem omnes intelligit homines qui in eum fuerant credituri, hæc est glorificatio qua Filius clarificat Patrem: & tale est, manifestaui nomen tuum, quale, ego te clarificaui; vtrobique præterito posito pro futuro, apparet autem ex sequentibus intelligendū, non de omnibus credituris, sed de his qui iam erant discipuli. Chry. ostendit quale opus consummauit. s. vt Dei nomen manifestaret. 19. Int. non quo diceris Deus, quod erat notum Iudæis, sed quo diceris Pater meus, quod sine Filio non noscitur. Aug. nam quod Deus dicitur nec gentibus incognitum: in hoc quod fecit mundum notus in omnibus Deus: in hoc quod non cum Diis falsis colendis, notus in Iudæa Deus, in hoc quod Pater Christi nunc per Christum manifestatus. Chry. se Filium Dei Patris manifestauerat iam & verbis & rebus. 20. Int. s. apostolis. Glo. Discipulos intelligit, unde postea: cum essem cum eis, ego seruabam eos, &c. De cæteris verò addit: non pro his tantum rogo, sed pro eis qui credituri sunt per verbum eorum. 21. Int. s. instruendos. 22. Int. s. homini. 23. Int. de quo iam non sunt. Aug. sed hoc eis regeneratio præstitit, non generatio. 24. Aug. an aliquid habuit Pater sine Filio? habuit quidem aliquando Dei Filius, quod nondum habuit idem ipse hominis Filius, qui nondum erat homo factus: dicens ergo, tui erant, non se separauit, sed solet ei tribuere omne quod potest, à quo ipse est qui potest. 25. Aug. scilicet, secundum hominem, dedit & ipse sibi, Deus homini. 26. Int. scilicet, ad docendum. 27. Beda. se Patris sermonem appellat, quem memoriæ commendauerunt, vt numquam obliuiscantur. 28. Int. scilicet, in fide permanserunt. Beda. Seruauerunt in eo quod mihi crediderunt.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

9. non excluditur Filius aut Spiritus sanctus, sed solum falsi dii. e. scilicet, quod mihi in terra perficiendum erat. 14. quasi dicat, fac cognoscant homines qui sim. s. Deus qui semper fui. 19. scilicet, Patris, vel tuum potentiam, bonitatem, &c. 23. s. segregatos. 24. s. creatione & electione. 26. id est, per me seruandos credidisti. 27. id est, doctrinam quam tuo nomine illis tradidi.

Nunc cognouerunt quia omnia quæ dedisti mihi, abs te sunt: quia verba quæ dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperunt, & cognouerunt verè quia à te exiui, & crediderunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi: quia tui sunt, & mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis. Et iam non sum in mundo: & hi in mundo sunt, & ego ad te venio. Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: vt sint vnum, sicut & nos. Cum essem cum eis, ego seruabam eos in

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

29. Int. i. cognouerunt quia à te sum, simul enim Pater dedit omnia cum genuit. Beda. Didicerunt nihil esse in me extra te, & quod quæcumque doceo tua sunt. Quidam autem legunt, nunc cognoui, sed errant: quomodo enim poterat ignorare Filius quæ sunt Patris? Aug. simul Pater dedit ei omnia cum genuit, qui habet omnia. 30. Chry. q. d. didicerunt ex verbis meis. h. Aug. facile est intelligere, si secundum quod est Filius hominis accepisse à Patre credatur: si verò secundum quod est genitus, nihil ibi temporis cogitandum, quasi prius fuerit, & ea non habuerit: quidquid enim Deus Pater Deo Filio dedit, gignendo dedit. 31. Int. i. intus. 32. Int. i. intellexerunt, & tenuerunt. Aug. tunc enim verbum accipitur, quando mente percipitur. 33. Int. similiter verè. Aug. hoc crediderunt verè, quod cognouerunt verè. crediderunt autem verè. i. quomodo credendum est, inconcussè, firmè, stabiliter, non iam ad propria redituri, adhuc discipuli tales non erant, quales eos dicit, verbis præteriti temporis prænuncians, quales futuri essent accepto Spiritu sancto; est autem additum, crediderunt, ne illa cognitio putaretur per speciem facta, non per fidem. 34. Int. quod est idem quod à te exiui. Aug. 35. Chry. loquitur Patri, dilectionem quā habebat ad discipulos ostendens. l. Glo. prima oratio fuit, Clarifica Filium, &c. iam pro eis rogat vt Pater seruet, &c. 36. Int. i. deditis mundo. Aug. id est, eis qui viuunt secundum concupiscentiam mundi. 37. Int. per quod iam non sunt de mundo, pro quo non rogo. Aug. per hoc quod Deus Pater illi dedit, factum est vt non pertineant ad mundum, pro quo non rogat. Chry. Frequenter ponit, dedisti mihi, vt discant & hoc placere Patri, nec se à Christo, vt alieno seductos, sed vt proprios ab eo acceptos. 38. Aug. non Pater quos dedit Filio amisit. 39. Chry. hoc addit, ne quis putet nouum eius principatum, & nuper eos accepisse à Patre. q. d. quia eos mihi dedisti, non existimet quis alienos à te, nec quia tui sunt, à me alienos, mea enim tua, & tua mea sunt. 40. Chry. ex quo patet: potestatem me habere super eos, glorificant enim me tibi credentes & mihi. Aug. dicendo iam esse factum, ostendit iam fuisse prædestinatum, & certum haberi voluit quod esset futurum. 41. Aug. scilicet dum eis innotescit, & per eos omnibus credentibus. Chry. etsi non appareant secundum carnem, per hos glorificor, qui pro me moriuntur, sicut & pro Patre; meque sicut & ipsum prædicant. 32. Int. quia citò futurum. 43. Int. etsi prius fui. Aug. at erat Christus in mundo: erat quidem, sed quantocyus abiturus. vnde sequitur, & ego ad te venio. 44. Int. s. corporali præsentia. 45. Int. exponit quomodo dixit, non sum in mundo, sciens aliquos inde mouendos. 46. Int. q. d. Pater, iam propè est ascensio, & ideo commendo tibi corporaliter quos relinquo. Aug. sicut homo rogat Deum pro discipulis. 47. Int. sed sine me. 48. Int. homini, vel verbo gignendo Pater omnia dedit. 49. Aug. non ait, vt simus vnum ipsi & nos, sicut & nos vnum sumus: rogabat Christus vt homo, sed vt Deus vnum erat cum eo quem rogabat; vult autem suos esse conspirante voluntate in vnum Spiritum, quodammodo charitatis igne conflatos, vt sicut Pater & Filius non tantum æqualitate substantiæ, sed etiam voluntate vnum sunt, ita & hi inter quos & Deum mediator est Filius, non tantum per hoc quod eiusdem naturæ sunt, sed etiam per eandem dilectionis societatem vnum sint. 50. Int. quasi dicat, modò serua in tuo nomine in quo eos seruabam. Chry. rursum vt homo loquitur. 51. Int. scilicet, corporaliter. 52. Int. ego Filius homo. * Int. sed non sine te.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

f. id est, à te proficiuntur. g. pro, certè. 36. in est, mundanis, & reprobis. 39. & pro, quia. 41. scilicet, mihi credentibus, & obedientibus. 43. sum, pro ero, quasi dicat, breui discedam. 45. pro, nam ego. 47. sin bono. m. id est, virtute tua & bonitate, vel propter te. n. s. inter se. 49. s. imitando nostram unitatem.

nomine tuo. Quos dedisti mihi, ego custodiui: & nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, vt Scriptura impleatur. Nunc autem ad te venio, & hæc loquor in mundo, vt habeant gaudium meum impletum in semetipsis. Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo: sicut & ego non sum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo, sed vt serues eos à malo. De mundo non sunt: sicut & ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

53. Chry. i. per tuum adiutorium, humanè enim loquitur. Aug. seruabat discipulos in nomine Patris, sed & Pater in nomine Filij seruabat, quos in nomine Filij petentes exaudiebat, non quidem vicissim seruans Pater & Filius, sed simul nos cū Spiritu sancto custodiunt, sed ita Dominus loquitur personas distinguens, non naturā separans. Quando abstulit Filius præsentiam corporalem à discipulis, tenuit cum Patre custodiam spiritalem. 54. Aug. quando homo Filius accepit custodiendos discipulos, non eos custodiæ paternæ abstulit, & cū Patre dedit hominī Filio, non dedit sine Deo eodem ipso Filio.

P. Chry. solus tunc ille periit, sed multi postea. 55. Aug. traditor Christi perditioni prædestinatus. 56. Int. quæ hoc de illo prophetauit. Aug. quia de illo maximè in Psalmo centesimo octauo prophætatur. 57. Int. speracta obedientia. 58. Int. scilicet, electis filiis, per quos prædicatio impleatur.

59. Int. quia adhuc corpore in mundo. Aug. In mundo erat, quia nondum abierat, quodammodo autem iam non erat, vt supra dixi, quia mox erat abiturus. 60. Chry. i. vt non perturbentur vt potè imperfecti. 61. Int. id est, à me eis collatum. Aug. quod hoc sit gaudium, supra expressit, dicens, vt sint vnum, sicut & nos vnum sumus. hæc est pax & beatitudo futuri seculi. 62. Int. pro ego autem. Chry. rursus causam assignat propter quam discipuli digni sunt, qui diligenter à Patre custodiātur. 63. Int. hoc abiens reliquit eis, & hæc est causa odij. 64. Int. hoc de secuturis passionibus dicit. Aug. nondum id experti fuerant, sed more suo verbis præteriti temporis Dominus futura prænnunciat. Chry. quasi dicat, propter te, & propter sermonem tuū odio habiti sunt. 66. Int. scilicet, me liberante eos. 67. Aug. regeneratione collatum est eis, vt de mundo non sint, nam generatione de mundo erant. 68. Aug. ipse de mundo numquam fui, quia etiam secundum formam serui de Spiritu sancto natus est, de quo illi renati. 69. Int. q. d. etsi mundus odit, tamen non rogo, &c. 71. Aug. ut, quamvis iam non essent de mundo, adhuc tamen necessarium erat eos esse in mundo. Beda. q. d. imminet tempus vt ego tollar de mundo, idèò necesse est vt illi nunc non tollantur, vt me & te primū annuncient. 72. Int. vbi adhuc necessarij sunt, etsi non sunt de eo. Aug. 73. Chry. non de periculis ereptione ait solū, sed de permanentia in fide. 74. Aug. repetit eandem sententiam. 75. Chry. supra de natura loquens, dixit: quos dedisti mihi de mundo; hic verò loquitur de actibus malis. q. d. nihil est eis cōmune cum terra, sed cælestium facti sunt ciues, in quo amorem eis suum ostendit, dum Patri eos laudat. 76. Chry. hoc quod dicit sicut, cū de Christo & Patre ponitur, æqualitatem naturæ ostendit: cū autem dicitur de Christo & nobis, multa est distantia. 77. Int. pro ideo sanctifica. 78. Aug. quæri potest quomodo de mundo non erant, si sanctificati in veritate nondum erant, an quia & sanctificati in eadem proficiunt sanctitate, adiuuante gratia Dei; sanctificantur autem in veritate hæredes Testamenti noui, cuius veritatis vmbra fuerunt sanctificationes veteris. & cū sanctificantur in veritate, sanctificantur in Christo, qui dixit, Ego sum Via, Veritas, & Vita. Chry. Sanctificantur in veritate. i. sancti fiunt per sancti Spiritus donationem, & recta dogmata; videtur autem & mihi etiam aliud ostendere, dicens, Sanctifica eos in veritate. i. segrega eos sermoni, & prædicationi. Gloss. sicut ex gratia tua incepta est sanctificatio, per quam iam non sunt de mundo, eadem gratia fac sanctiores, vt perseuerent in veritate. 79. Aug. Græcè λόγος, id est, verbum. Sanctificat ergo Pater in veritate, id est, verbo suo.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

53. id est, virtute tua, vel, propter te. 55. pro, perditus, seu, perditioni obnoxius, vel qui perdendus erat. 56. quasi dicat, iuxta Scripturam, quam impleri oportet. q. pro, ideo. 61. scilicet, quale habeo, vel quod dedit eis. 63. id est, docui quæ iusseras. 64. sub. habet itq, semper. 67. id est, de numero sapientium, quæ mundi sunt. 73. id est, peccato, vel diabolo. 77. scilicet, magis ac magis. 78. non vt qui legalibus ceremonijs consecrabantur ad spiritualia ministeria. 79. id est, doctrina Evangelica.

veritas est. Sicut tu me misisti in mundum, ita & ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me: ut omnes vnum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis vnum sint: ut credat mundus

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

80. Chry. nullum enim in eo mendacium, nihilque typicum. 81. Chry. pro quo Christus missus est, pro hoc & ipsi, unde Paulus, Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, & posuit in nobis verbum reconciliationis; quod verò dicit sicut, non similiter & de eo, & de Apostolis ponitur, sed ut erat possibile hominibus. 82. Int. in carne non peccati. 83. Int. unde Apostoli dicuntur. Aug. Apostoli nomen Græcū est, Latine missus. Chry. dixit, misit more suo, quod futurum erat factum dicens. 84. Int. liberatos à labe peccati. 85. Aug. per hoc quod Christus factus est caput Ecclesiæ, illi membra sunt eius.

86. Aug. i. eos in meipso sanctifico. Chry. i. pro eis me offero tibi hostiā: sanctæ enim dicitur hostiæ, & quæcumq; Deo dicantur, antiquitus autem sanctificatio erat in figura, nunc autem in ipsa veritate. r. Aug. s. quemadmodum ego. 87. Aug. i. in me, verbum veritas est, in quo & ipse Filius hominis sanctificatus est ab initio, quando verbum caro factum est, tunc enim sanctificauit se in se. i. hominem se in verbo se. Chry. Sint sanctificati in veritate, quia & eos tibi offero; quod dicit, quia ipse qui offertur, est caput eorum, aut quia & ipsi immolantur, Exhibere (inquit Apostolus) membra vestra hostiam viuacem, &c. 88. Aug. Cum orasset pro discipulis, adiungit & ceteros, qui in eum fuerant credituri.

89. Int. s. ut seruentur à malo, & ut sanctificentur. 90. Int. pro illis qui iam iam fides incepta, resurrectione & accensione confirmabitur. Glo. pro his qui credituri sunt usq; in finem mundi, vel qui iam credunt, sed non tam perfectè, vt post resurrectionem credituri sunt. Aug. omnes suos intelligi voluit, non solum qui tunc erant in carne, sed etiam qui futuri erant. 91. Chry. cōsolatur eos, ostendens aliis salutis causam futuros. Aug. verbum fidei, quod predicauerunt in mundo, significatur. dicitur autē eorum, qui ab ipsis est primitus, & præcipue prædicatum, & Paulus per reuelationem Iesu Christi ipsum eorum verbum accepit, & latro ille in fide sua eorum verbum habebat: itaq; illa oratione pro omnib. quos redemit, siue tunc in carne viuentes, siue postea futuros, Redemptor noster orauit. Pro mortuis autē iustis dici potest orandum non fuisse, qui cum magnis suis meritis hinc aberant. 93. Int. quod suprà de solis Apostolis, hoc de omnibus simul rogat. 94. Int. in fide, in charitate, in pace. Chry. in vniuitate sermonem concludit, ibi finiens vnde iniecit, cepit enim, dicens: Mandatum nouum do vobis, ut diligatis inuicem. 95. Chry. non significatur equalitas, sed quantum hominibus possibile est, veluti cum dicitur: Estote misericordes, sicut Pater, &c. Hil. 8 de Trin. Volūt hæretici hinc in Patre & Filio vnitatem voluntatis, & dilectionis, & nō naturæ adstruere, sed nō possunt sua impietate dictorum intelligentiam destruere: si enim regenerati in vnius vitæ & æternitatis natura sunt, cessat in his solus vnitatis assensus, qui vnum sunt in eiusdem regeneratione naturæ, soli autem Patri & Filio ex natura proprium est, ut vnum sint, quia Deus ex Deo vngénitus, non potest nisi in originis suæ esse natura.

96. Aug. ita est Pater in Filio, ut vnū sint, quia vnius substantiæ sunt; nos verò esse quidem possumus in eis vnum, vnum tamen cum eis esse nō possumus, quia non vnius substantiæ nos & ipsi sumus. Sunt illi vnum in natura sua, nos vnū in nostris; sunt ipsi in nobis ut Deus in templo; nos in illis, ut creatura in Creatore. 97. Int. rogo. 98. Aug. hoc additum est, ut quod vnum efficiamur fidelissima charitate, gratiæ Dei tribuatur, non nobis. Aug. de Trin. Dissociati ab inuicem per diuersas voluptates & cupiditates, mundantur per mediatorem, vt sint in illo vnum. 99. Int. vnitatis Sanctorum hic vel in futuro non est causa fidei, sed merces. 100. Int. ita sint vnum, ut credat, &c. 101. Aug. numquid tunc creditur est mundus, quando in Patre & Filio omnes vnum erimus: nōne ista est pax illa perpetua, fidei merces; sed & in vita hac non ut credamus, sed quia credimus, vnum sumus. quid est ergo ut omnes vnum sint, & mundus credat: ipse quippe omnes mundus est credens; dixit enim se rogare etiam pro his qui credituri sunt, &c. Intelligendum ergo est, nō in eo causam positam, ut credat mundus quia illi vnum sunt, sed rogasse ut vnum sint; itēque ut mundus credat. Hil. 8 de Trin. Per id mundus crediturus est Filium à Patre missum, quod omnes credituri vnum in Patre & Filio erunt. Chry. quod credentes fiant vnum, valde edificat ad fidem; ut contrā scandalizat ab inuicem diuidi, unde in hoc cognoscent quia discipuli mei estis, si dilectionem, &c. si enim altercantur, non dicantur pacifici magistri discipuli, atque adeo non eius qui à Deo missus sit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

83. i. ad prædicandum mittam. 86. pro, sanctificabo. s. paulo post. i. offeram in hostiam sanctam & sanctificantem. 98. i. per nos, seu gratiam nostram, vel per vniōem vobiscum. 101. i. reliqui homines.

quia tu me misisti. ¹⁰² Et ego claritatem quam tu dedisti mihi, ¹⁰⁴ dedi eis, ¹⁰⁵ vt sint vnum, ¹⁰⁶ sicut & nos vnum sumus. ¹⁰⁷ Ego in eis, ¹⁰⁸ & tu in me, ¹⁰⁹ vt sint consummati in vnum: & cognoscat mundus quia tu me misisti, ¹¹⁰ & dilexisti eos, ¹¹¹ sicut & me dilexisti. ¹¹² Pater, quos dedisti mihi, ¹¹³ volo, vt vbi sum ego, & illi sint mecum: vt videant claritatem meam quam dedisti mihi, ¹¹⁴ quia dilexisti me ante constitutionem mundi. ¹¹⁵ Pater iuste mundus te non

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

102. Int. quasi dicat, pro eis vt homo rogo, & vt Deus facio quod rogo. Aug. 103. Int. immortalitatis. Aug. quia natura humana in illo fuerat acceptura: vtur autem praterito tempore propter immutabilitatem predestinationis. Chrys. claritatem dicit gloriam per signa & dogmata, & vt vnanimis sint, vnde subdit: vt vnum sint in nobis, &c. hac enim gloria, vt sint vnum, etiam signis maior est. 104. Aug. etiam Filius ipse sibi dedit, sed cum taceret, in opere Patris operationem suam, humilitatem commendat, cum vero in opere suo taceret operationem Patris, patritatem commendat. 105. Int. id est, dabo tecum ego Deus. 106. Int. scilicet, in charitate. 109. Aug. non hoc ita dictum est, tamquam Pater non in nobis, aut nos in Patre non simus, sed per hoc Mediatorem inter Deum & hominem se breuiter intimauit. 110. Int. supra tantum vt sint vnum, hic consummati, ibi credat, hic cognoscat. Aug. ostendit eo perducere reconciliationem quae fit per Mediatorem, vt perfecta beatitudine perfruamur. 111. Aug. quamdiu credimus quod non videmus, nondum sumus consummati, sicut erimus cum videbimus. talis est ergo hoc loco, quo de consummatione loquitur, intelligenda cognitio, qualis erit per speciem, non qualis est nunc per fidem. 112. Aug. ipsi credentes sunt mundus, non permanens inimicus, sed ex inimico amicus effectus, vnde sequitur: Et dilexisti eos, &c. 113. Aug. in Filio nos Pater diligit, quia in eo nos elegit, nec ideo pares sumus vni genito, nec enim semper, sicut, & aequalitatem significat, hoc vero loco perinde dictum est, quasi dicat, Dilexisti eos, quoniam & me dilexisti. Glo. sic supra dictum est, Sicut me misisti, misi eos, id est, quia me misisti, misi illos. 114. Chrys. Loquitur de coronis eis repositis. 115. Aug. Ipsi sunt quos a Patre accepit, quos & ipse de mundo elegit; dixit enim supra datam sibi potestatem omnis carnis, &c. id est, omnis hominis, vt liberaret, & damneret quos vellet. Glo. Dedisti, id est, traxisti ad me. 116. Int. quasi dicat, quia dilexisti eos in me, recipe eos mecum. Aug. non poterat non fieri, quod omnipotenti Patri se velle dicit omnipotens Filius, cuius est cum Patre eadem voluntas. 117. Int. consummandos in tantam spem erigit, qua maior non sit. Aug. Ibi se dicit, vbi mox futurus erat, scilicet, in caelo, vbi serui formam ad dexteram Patris collocauit. Si autem velimus intelligere secundum formam Dei, quod dictum est, non est opus inquirere vbi Filius sit, nemo enim inueniet vbi non sit. Glo. Vbi sum, inquit, sic supra, Filius hominis, qui est in caelo, qui est, inquit, non erit propter unitatem personae, in qua & Deus homo est, & homo Deus. 118. Aug. esse cum illo magnum bonum est, nam & miseri possunt esse vbi est ille, sed beati soli sunt cum illo, sed beati lux est, non tamen cum luce, sed absens est a praesente, est quidem fidelis cum Christo per fidem, sed non per speciem, de qua hic loquebatur, vnde subdit: vt videant claritatem meam. 119. ita mecum vt videant, &c. 120. Int. non ait credant, quia hoc est merces fidei, non fides. Aug. Chrys. occulte insinuat omnem requiem ibi esse Filium Dei videre. 121. Int. post crucem mihi homini, vel mihi lux est, cum me genuisti tibi aequalem. Aug. tollitur vero impius, ne videat claritatem Domini, illam, scilicet, qua Deus est. Chrys. Dedit Pater claritatem quando eum genuit. 122. Int. in quo & nos dilexit, & predestinavit tunc, quod in fine mundi faciet. Aug. Beda. Claritatem ergo vocat dilectionem, qua est dilectus a Patre ante mundi constitutionem. 123. Int. q. d. Ideo hoc eis volo, quia hi soli de mundo cognouerunt te. 124. Int. scilicet, iniquus. 125. Int. scilicet, iustus.

ADDIT. AUCT. IN CAP. XVII.

105. scilicet, communicando filiationem prout capaces erant, iuxta illud, Dedit eis potestatem filios Dei fieri. 110. id est, perfecti unitate. 116. pro, opto. Hebr. 117. beatitudinem intelligit. 121. s. vt Deo & vt homini.

¹²⁶ cognouit, ego autem te cognoui: & ¹²⁷ hi cognouerunt, quia tu me misisti. Et notū feci eis ¹²⁸ nomen tuum, & ¹²⁹ notum faciam: ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis. ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴

SENS. LIT. IN CAP. XVII.

¹²⁶. Theoph. q. d. Ego cuperem cunctos homines consequi bona quæ fidelibus sum precatus, sed quia ignorauerunt te, ea non consequentur. Chry. videtur hoc anxius dicere quod tam bonum & iustum cognoscere noluerunt. Aug. cognitionem mundo damnato non dedit, reconciliatio dedit, ideo mundus non cognouit quia iustus es, hoc meritis eius, ut non cognosceret, retribuisti, ideo mundus reconciliatus cognouit quia misericors es, & ut cognosceret, non ex merito, sed ex gratia subuenisti.

¹²⁷. Int. Mediator. ¹²⁸. Int. s. per me. ¹²⁹. Int. per hoc cognouerunt quia tu me misisti, ergo gratia nouerunt. Aug. ¹³⁰. Int. s. per fidem. Aug. ¹³¹. Int. s. per speciem. Aug. ¶ Chry. per Spiritum sanctum eis perfectam cognitionem dando. ¹³². Aug. similis est ista locutio, Dilectio qua dilexisti me, illi Apostoli, Bonum certamen certavi, cum vltatiùs diceretur, Bono certamine, sic vltatè diceretur, Dilectio qua dilexisti me, de Græco quidem illa translata est, sed sunt similes & Latinae, sicut dicimus, fidelem seruitutem seruauit, strenuam militiam militauit, cum dici debuisset videatur, fidei seruitute, strenua milita. ¹³³. Aug. quia membra eius, & in illa diliguntur, cum ipse diligitur totus, id est, caput, & corpus. ¹³⁴. Aug. tamquam in templo suo in nobis est, nos autem in illo secundum quod caput nostrum est. Chry. q. d. ipsis me amantibus, ego manebo in eis.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVII.

t. id est, potentiam tuam. ¹³¹. scilicet, amplius misso Spiritu sancto. ¹³³. id est, dilectione ea illos prosequaris, qua me diligis.

CAP V T XVIII.

¹ Hæc cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis trans Torrentem Cedron, ² ubi erat hortus, in quem introiuit ipse & discipuli eius. Sciebat autem ³ & Iudas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Iesus

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

¹. A Vg. Non continuò hoc factum est cum illa finita esset oratio, sed alia quædam sunt interposita, quæ ab isto prætermittuntur apud alios Euangelistas leguntur. Aug. de cons. Euang. Facta est contentio inter eos, quis eorum videretur maior, ut est apud Lucam, dixitque Petro Dominus, Ecce sathanas experit, &c. Et sicut Matthæus & Marcus aiunt: Exierunt in montem Oliueti hymno dicto. Venitque Iesus, ut ait Mat. in villam Gethsemani, quem locum hic Iohannes commemorat.

³. Chry. Flumen pertransit, & properat ad locum proditori cognitum, auferens his qui insidiantur laborem, & discipulis ostendens se sponte ad mortem venire. ⁴. Alc. i. Cedrorum, genitiuus Græcus. Auctor. vide additionem. ⁵. Int. non statim, sed quibusdam interpositis, quæ alij narrant. Aug. non ante ingressus est quam illa verba finiret, hoc enim significat, Hæc cum dixisset, &c. ⁶. ubi ipse lupus inter oves locum prænotauerat. Aug. ibi lupus ouina pelle contactus, & inter oves alto patrifamilias consilio toleratus, dicit ubi ad tempus dispergeret gregem, insidiis appetendo pastorem. Chry. hoc additur, ne audiens hortum, eum occultari existimares.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

². Int. Transiens de Iudæis ad gentes. ³. Int. quia bibit de torrente huius seculi. ⁵. Glo. in horto capitur, ut deleter peccatum commissum in horto deliciarum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

². s. hymno prius dicto, de quo alij Euangeliste. ⁴. Græc. ἡ δὲ ἐκδρόμη, cedrorum, videtur additum ὅτι, ab aliquo Hebraicè nesciente, est enim vox Hebraica קדרון, significatque obscuritatem, seu nigrorem.

conuenerat⁷ illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohortem⁸, & à Pontificibus & Phariseis ministros⁹: venit illuc cum laternis¹⁰, & facibus¹¹, & armis¹². Iesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit¹⁴, & dixit eis¹⁵, Quem quæritis? Responderunt ei, Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus, Ego sum¹⁶. Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis¹⁷. Vt ergo dixit eis, Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram¹⁸. Iterum ergo interrogauit eos¹⁹, Quem quæritis? Illi autem dixerunt, Iesum Nazarenum. Respondit Iesus, Dixi vobis, quia ego sum. Si ergo me quæritis²¹, finite hos abire²², vt impleretur sermo quem dixit, Quia quos dedisti mihi, non

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

7. Chry. sæpe illuc cum discipulis conuenerat, de necessariis loquens, & quæ non erat fas alios audire: faciebat autem hoc in montibus & hortis, segregatum à tumultibus inquirens locum. Theoph. nouerat Iudas Dominum solitum in festis docere discipulos aliquid sublime, idque in talibus locis: quia ergo erat tunc dies sollemnis, putauit illic docere quæ ad celebritatem spectabant. 8. Aug. scilicet, militum à Præsidente, id autem factum, vt nemo tenentibus auderet obistere contra legitimam potestatem. Chry. milites erant pecuniarum gratia omnia audentes. 9. Int. scilicet, Iudæos. 10. Chry. Sæpe enim Christus extra pernoctabat, iusserat autem ad domum, si putasset eum inuenire ibi dormientem. 11. Int. nox erat, ideo cum lucernis & facibus, vt si latere vellet, his quæreretur. Glo. nocte traditur, vt sine turbis, quæ in die frequentes aderant, inueniretur. Theoph. faces afferunt & laternas, ne Christus latens in tenebris fugeret. Aug. Sempiternus dies ita membris occultabatur humanis, vt cum laternis & facibus quæreretur occidendus à tenebris. 13. August. manus tanta fuerat congregata, & sic armata veniebat, vt vel terreret, vel etiam repugnaret, si quisquam Christum defendere auderet. 14. Chry. sæpe miserant comprehendere, sed non valuerant, nunc se sponte dedit.

15. Int. non ignorans quod vellent, sed vt scirent eum esse quem quærebant. 16. Int. non abscondit se, sed ostendit. Chry. in medio eorum existens, excæcauit eorum oculos, alioqui vel Iudas potuisset agnoscere, saltem ex voce; ostendit ergo Dominus se non solum comprehendere, sed nec videri potuisse nisi vellet. 17. Int. quasi nescius facti eorum, vel potius vt signo osculi eum traderet. Glo. de osculo hic tacetur, quod alij Euangelistæ hic dicunt. 18. August. vbi nunc militum cohors, vbi terror, & munimen armorum: vna vox turbam, odiis ferocem, armis terribilem, sine telo villo percussit, repulit, strauit, Deus enim latebat in carne: quid iudicaturus faciet, qui iudicandus hoc fecit? 19. Int. vt bene eum cognoscant, ne errent in captione. Chry. manifeste ostendit eis omnia quæ summebant, eos reuocare, sed cum permanerent in malitia, tradidit se eorum manibus. 20. August. audierant primò, sed non comprehenderant, noluit enim hoc qui potuit quicquid voluit: sed si numquam ab eis se permitteret apprehendi, non faceret propter quod venerat, tenere volentibus, & non valentibus ostendit potestatem suam; nunc verò se teneri permittit, vt faciat de nescientibus voluntatem suam. 21. Chry. vsque ad vltimam horam dilectionem ad suos demonstrat. Aug. inimicis iubet, & hoc faciat quod iubet, sinunt. scilicet abire quos non vult perire. 22. Chry. hoc subditur ne putetur fuisse eorum propositi, sed virtutis eius qui comprehensus fuerat.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

12. Int. ipsi accenderunt sibi lumen pœnale. 18. Aug. & nunc per Euangelium dicit Christus, Ego sum, & à Iudæis expectatur Antichristus, vt retrò redeant, & in terram cadant, deserentes enim cælestia, terrena desiderant. Greg. super Ezech. hom. 9. Electi in faciem, reprobi retrorsum cadunt, non enim vident vbi cadunt, scadunt in inuisibilibus, quòdque eos sequetur modò videre non possunt: electi autem in visibilibus se sponte deiciunt, vt in inuisibilibus erigantur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

8. f. Romanorum militum, nempe mille milites. a. i. Principibus sacerdotum. 21. Imperatiue dictum, & factum. 22. sub. hoc dixit, vel factum est.

²³perdidi ex eis quemquam. ²⁴Simon ergo Petrus habens gladium, ²⁵eduxit eum: & percussit Pontificis ²⁶seruum, & ²⁷abscidit auriculam eius dexteram. Erat autem nomen seruo ²⁸Malchus. Dixit ergo Iesus Petro. ²⁹Mitte gladium tuum in viginam. ³⁰Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum? Cohors autem, & tribunus, & ministri Iudaeorum ³¹comprehenderunt Iesum, & ³²ligauerunt eum, & adduxerunt eum ad Annam ³³primum, erat enim ³⁴socer Caypha, qui erat pontifex ³⁵

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

23. Chry. perditionem æternam dixerat, Euangelista verò etiam de præsentī morte accepit. Aug. numquid non erant postea morituri? Cur ergo si tunc morerentur, perderet eos? nisi quia nondum in eum sic credebant, quomodo crederent quicumque non pereunt. 24. Int. ardentior cæteris discipulis. Chry. confidens in prædicta voce Domini, & in iis quæ iam facta fuerant. 25. Int. i. cultellum. Chry. quomodo iussus non habere peram, nec vestimenta duo, gladium habet? mihi videtur hunc formidans præparasse dudum. Theoph. ad usum agni illo antea indigens ferebat etiam post cœnam. 26. Chry. quomodo iussus non alapam dare, homicida si non se vlciscebatur, sed magistrum. Denique nondum perfecti erant, postea verò Petrus verberatus, humiliter fert. 27. Chry. ad caput impetum fecerat.

28. Aug. Solus hic Euangelista nomen serui expressit, sicut Lucas solus quòd Dominus eius auriculam tetigerit, & sanauerit eum. Chry. fecit Dominus miraculum, erudiens nos, malefacientibus bene facere, & suam etiam virtutem demonstrans. Posuit autem Euangelista serui nomen, ut legentibus liceret quærere si verè factum sit. Dicit verò seruum summi Pontificis, quia magnum est curasse eum, qui paulo post alapam daturus erat. 29. Aug. factum Petri Dominus improbat, & vltèrius progredi prohibet: commonendus fuit ille ad patientiam, & hoc ad intelligentiam conscribendum. Glo. quasi dicat, quiescat viadista. 30. Int. scilicet, passionis. Chry. ostendit non illorum virtutis esse quæ fiebant, sed suæ concessionis, seque non Deo contrarium, sed obedientem vsque ad mortem. Theoph. Passionem dicit calicem, ostendens quàm sibi grata sit & acceptabilis pro hominum salute. 31. Int. ut Apostolus ait, Pro nobis omnibus tradidit eum. Aug. est autem auctor calicis etiam ipse qui bibit, unde idem Apostolus: Christus dilexit nos, & tradidit seipsum pro nobis. d. Int. q. d. cur resistis?

32. Aug. non sic accesserunt, ut in Psalmo dicitur. Accedite ad eum & illuminamini; si sic accederent, non eum manibus occidendum, sed corde recipiendum comprehenderent. Comprehenderunt, & ab eo longius recesserunt. Glo. Mos erat Iudeis, quem morte dignum iudicaret, vincitum Præsidi tradere. 33. Aug. à quo potius solui velle debuerunt, & erant fortè in eis qui postea liberati ab eo, dixerunt. Dirupisti vincula mea. 34. Int. causa cur ad eum. 35. Aug. intelligendum est hoc Caiapham fieri voluisse. Beda. voluit Caiaphas minoris criminis reus haberi, dum à consimili Pontifice damneretur, vel fortè sic eius domus sita erat, ut eam præterire non possent, vel diuinitus factum est, ut qui erant affines sanguine, sociarentur in scelere.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

28. Aug. Malchus interpretatur regnaturus: auris ergo pro Domino amputata, & à Domino sanata, significat auditum amputata vetustate renouatum, quod cui præstitum fuerit, dubium non est regnaturum cum Christo, seruus inuentus est, quod ad illā pertinet vetustatem quæ in seruitute generat, sed cum accessit sanitas, figurata est & libertas. Theoph. abscissio auris dextre serui Principis sacerdotum, signum surditatis, quæ præcipuè in Sacerdotum Principibus inoleuerat: restitutio verò significat vltimam reparationem intellectus in Israëlitis, veniente Helia. 29. Glo. Conuerte verbum prædicationis ad gentes, vbi, secundum Paulum, ostium apertum, & ingens inueniatur, vel postquam plenitudo subintrauerit. Petro dicit, id est, prædicatoribus, Mitte verbum prædicationis ad Israël.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

23. etiam de salute corporis intelligitur. 26. s. non expectato Christi responso, ad illud: Domine, si percutimus in gladio? b. Summi sacerdotis. c. & id & Malchi nomen ad historia certitudinem pertinet, quamquam etiam ad mysterium significandum. e. Græc. χίλιας, &, Præfectus mille. f. qui eum statim misit ad Caypham, in cuius domo facta quæ sequuntur.

anni illius. ³⁶ Erat autem Cayphas, qui consilium dederat Iudæis, ³⁷ Quia expedit vnum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Iesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontifici, & introiit cum Iesu in atrium Pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exiit ergo discipulus alius qui erat notus Pontifici, & dixit ostiariæ, & introduxit Petrum. Dixit ergo Petro ancilla ostiaria, Numquid & tu ex discipulis es hominis illius? Dicit ille, Non sum. Stabāt autē serui & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se. Erat autem cum eis & Petrus flans, & calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit Iesum de discipulis suis, & de doctrina

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

36. Beda. erat quidem præceptū in lege, vt vnus esset summus Pontifex, cui mortuo succederet filius: sed iam Pontificatus erat ambitione infectus. Glo. Erant eo tēpore duo sacerdotū Principes, vt Lucas ait, Annas & Cayphas, qui vicissim annos suos agebant, erat verō tunc annus Cayphæ. Alciui. Refert Iosephus istū Cayphan, vnus anni sacerdotium emisse. non ergo mirū, iniquū pontificem inique iudicasse. Sæpē qui per avaritiā ad sacerdotium accedit, per iniustitiam in eo versatur. 37. Chry. recolit prophetiā, quod eius mors salus sit orbis, ne audiens vincula torberetur auditor. 38. Chry. tanta est veritatis excellentia, vt eam etiā inimici personent. 39. Int. ex deuotione. Alciui. longē tamen propter timorem. 40. Aug. quis ille sit, non temerē affirmandum. solet quidem Iohannes se ita significare, & addere, quem diligebat Iesus; fortasse ergo & hic ipse est. Chry. se occultat Iohānes humilitatis gratia, vt qui narret se omnibus fugiētibus secutus; præponit autē sibi Petrum; coactus est autē sui meminisse. vt scias eum certō narrare quæ facta sunt in atrio quasi intus existentem. 41. Chry. hoc addit, ne magnum quiddā videatur quod secutus est, quasi fuerit excelsa mētis factum. 42. Chry. quod illuc venit, amoris fuit; quod non intravit, timoris. 43. Int. f. Annæ. 44. Chry. indicat intratū fuisse Petrū, si ei fuisset cōcessum. Dixit verō ostiariæ, & non ipse introduxit, quia Christo adhærebat, & eū sequebatur. 45. Chry. hoc dicit, quia Iohānes intus erat. 46. Chry. quid dicis o Petre? nonne prius dixisti, Si oportuerit, pro te animā meam ponam? ostiariæ interrogationē non fers? non miles interrogat, sed ostiaria vilis; nec dicit seductoris discipulū, sed hominis illius, quod miserentis erat. Aug. mirū nō est si Deus verā prædixit, homo autē falsa præsumpsit. Aduertendū autē hic, non solū ab eo negari Christum, qui dicit eū non esse Christū, sed etiam qui se negat Christianum; negauit Christum Petrus, cum se Christi negauit discipulum. Dixerat autē Dominus, me negabis, negauit Petrus se Christianū, cum multi postea pueri & puellæ mortē pro Christi cōfessione contempserunt, regnūque cælorū fortiter introierint, quod tunc iste non potuit, qui eius clauēs accepit; ecce vnde dictū est, Sinite hos abire, &c. quia quos dedisti mihi nō perdidisti ex eis quemquā, vtique si Petrus, negato Christo, hinc iret, periret, Chry. Ser. de Petro & Helia. Ideo permisit Deus, vt laboraret Petrus, quō erga peccantes duriorē sententiā proprii casus intuitu tēperaret; peccauit orbis terrarū magister, & veniā impetravit, vt hæc indulgentiæ norma iudicantibus præberetur. Ideo non cōmissa est Angelis sacerdotij potestas, ne cum ipsi non peccent, sine misericordia in peccatoribus vēdicarent, ordinatur passibilis homo supra homines, vt dum in aliis suas recolit passiones, mirent se præbeat & benignum. 47. Aug. Frigus erat, quale solet æquinoctio verno accidere. 48. Chry. quia Christo nullū crimen inferre poterant. De discipulis interrogant, fortē ubi essent, vel cuius gratia eos collegisset, volebant enim quasi seditiosum, & novarum rerū factorē arguere. 49. Theoph. scuiusmodi foret vitium à lege discrepans, &c. Alciui. non cognoscendæ veritatis amore interrogat, sed vt causam inueniat accusandi, & Romano Præsidi tradendi, sed Dominus ita temperauit responsum, vt nec veritatem taceret, nec se defendere videretur.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

41. Int. foris stabat qui negaturus erat. Alciui. nec erat in Christo, qui Christum confiteri non est ausus. 47. Int. f. infidelitatis. Greg. 2. Mor. c. 2. iam intus à charitatis calore pectus torpuerat, & ad amorem præsentis vitæ, quasi ad persecutorum prunas, infirmitate astuante recalcabar.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

40. quidam putant fuisse aliquem ciuem Hierosolymitanum, non Iohannem, nec enim præteribile præterem familiarem fuisse Pontifici. g. pro, iussit, vel rogauit. h. si cum eum videret in atrio se calefacientem. 48. scilicet, qui essent, & in quem usum assumpti. 49. scilicet, qualis esset.

eius. Respondit ei Iesus, Ego palam locutus sum mundo. Ego semper docui in synagoga, & in templo, quò omnes Iudæi cōueniunt: & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce, hi sciunt quæ dixerim ego. Hæc autem cū dixisset, vnus assistens ministrorū dedit alapam Iesu, dicens: Sic respōdes Pōtifici? Respōdit ei Iesus, Si malè locutus sum, testimoniū perhibe de malo: si autem bene, quid me cedis? Et misit eū Annas ligatū ad Caypham Pontificem. Erat autē Simon Petrus stans, & calefaciens se. Dixerunt ergo ei, Numquid & tu ex discipulis eius es? Negauit ille, & dixit: Non sum. Dixit ei vnus ex seruīs Pontificis,

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

10. Aug. at nec discipulis loquebatur palam, sed id se postea facturum promittebat. adde quod solis discipulis remotus à turbis, parabolas aperiebat. Ait ergo, palam locutus sum, quasi dicat, multi me audierunt, quod rursus palam non erat, quia non intelligebant, quod verò seorsum discipulis loquebatur, non in occulto loquebatur: quis enim in occulto loquitur corā tot hominibus: præsertim si per eos velit quod loquitur, multis innotescere? Chry. Locutus est quidem in occulto, sed non, ut illi putabant, trepidans, & seditionē faciens, sed vbi altiora quædā, & suprà multitudinis captū loquebatur. 51. Glo. s. à quo veritate audire nō desideras? interroga magis eos, de quorū dictis nō habes inuidiā. 52. Chry. q. d. interroga inimicos meos qui insidiantur mihi: verba sunt cōfidentis in dictorū veritate: hæc enim est veritatis maxima demonstratio, cū inimicos quis inuocat testes. Aug. ipsa quæ audierant, & non intellexerant, talia erant, ut non possent iuste & veraciter criminari, & quoties interrogando tentarūt, ut inuenirent vnde accusarent, sic eis respondit, ut omnes eorū rerum dicerentur doli, & calumniæ frustrarentur. 53. Alc. hic impletur illa Prophetia, Dedi maxillam meam percutientibus. 54. Aug. de con. Euang. hic ostenditur quòd Annas pontifex erat. 55. Int. ut mansuetus & patiens, qui iussu quamlibet percutienti irrogare pœnam poterat. 56. Theoph. q. d. si quid habes ex his, quæ dixi, reprehendere, ostende, vel si quidquam perperam docui in synagoga, certifica Principem sacerdotū. Aug. quid ista responsione verius, niar fuerit, iustius. quid non potuisset per potentia iubere, per quæ factus est mundus, nisi nos docere maluisset patientiā qua vincitur mundus? quòd si quis querat, cur nō, sicut docuit, maxillam alteram præbuit, dicendum non solum maxillam alteram iterum percussuro, sed totum corpus figendum præparasse in ligno: monstrauit autem hic sua illi præcepta patientiæ, non ostentatione corporis, sed cordis præparatione facienda. potest quis alteram maxillam visibiliter præbere iratus, quanto ergo melius, & respondeat vera placatus, & ad perferenda grauiora tràquillo animo si paratus? 57. Chrys. consequens erat redarguere, aut acceptare quod dictum est, sed fiebant res hic no iudicio, sed seditione, & tyrannide. 58. Beda, ligatus est, cū esset captus: misit ergo ligatū, sicut tibi fuerat præsentatus: vel fuerat illic ad horam solutus, ut discuteretur, postea verò iterum ligatus. 59. Int. scilicet qui erat Princeps sacerdotum eo anno, & ad eum principio ducebatur. Aug. alternis quippè intelligēdi sunt annis soliti agere pontificatum, credendum, quæ voluntate Cayphæ factū, ut primò ad Annam duceretur, vel sic erant eorum domus positæ, ut non deberet Annas à transeuntibus præteriri. Theoph. Suspicebantur Caypham, cū esset astutior, excogitare aliquid contra Christum posse. 59. Int. scilicet in domo Annæ. Aug. Reuertitur ad locum narrationis, vbi reliquerat Petrus, ut explicet quod in domo Annæ de trina eius negatione contigerat. Chry. multo stupore Petrus detinebatur, quanta est natura imbecillitas, cū Deus hominē reliquerit? 60. Int. ecce secundo negat. Aug. de con. Euang. lib. 3. c. 6. negauit secundo stans ad focum, vbi rediisset postquam foras exierat, cū enim surgeret, ut exiret, videns eum (ut Mat. ait) altera ancilla, dixit his qui erant simul ad ignem intrus in atrio. Et hic cū Iesu Nazareno erat, ille ergo qui foras exierat, hoc audito, rediens inuēit illis cōtranitentibus, se non nouisse hominem. quod enim hic Iohānes ait illos dixisse, Numquid & tu ex discipulis eius es? redeūti, & stanti dictum intelligimus. 61. Int. ut tertia negatio cōpleretur. Aug. de con. Euang. Matth. & Marc. plurali numero vtuntur, Lucas & Iohannes singulari. vel ergo illi pluralem numerum pro singulari vsurpant, vel cū vnus maximè se vidisse affirmaret, ceteri eum secuti, simul vrgebant.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

1. id est, fere semper, vel assidue. m. id est, quod occultari noluerim, aut ab ijs quæ palam docui dixerim. n. pro, ostende quid malè dixerim. 57. pro, miserat autem. p. Lucas vnum dicit fuisse, fortè præcipuum inter illos, vel hic plurale pro singulari.

cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculā, Nōne ego te vidi in horro cū illo? Iterum
 ergo negavit Petrus: & statim gallus cātauit. Adducūt ergo Iesum à Caypha in prāto-
 riū. Erat autē mane: & ipsi nō introierūt in prētōriū, vt nō cōtaminarētur, sed vt man-
 ducarēt Pascha. Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit: Quā accusationē affertis ad-
 uersus hominē hunc? Responderunt, & dixerunt ei, Si nō esset hic malefactor, nō tibi
 tradidissimus eum. Dixit ergo eis Pilatus, Accipite eum vos, & secundum legem ve-
 stram iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi, Nobis non licet interficere quemquam.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

62. Aug. Ecce cōpleta Medici prædictio, agroti cōuicta præsumptio; non enim factū quod iste di-
 xerat, animā meam pro te ponā, sed quod ille prædixerat, ter me negabis. Chry. Euangelistæ concordi-
 ter Petri negationem scripserunt, vt nos docerent quantum malū sit in se confidere. 63. Int. Cab An-
 na. Aug. adducunt ad Caiphā ab Anna collega, & socero; sed quid est, ad pratorium? aliqua virgente
 causa cō Caiphā perrexerat de domo Annæ, quod ad audiendum ambo cōuenerant, & socero Iesum
 reliquerat audiendū; aut in domo Caiphæ pratorium Pilatus acceperat. Auctor. hinc apparet Augu-
 stinum legisse ad Caiphā, & non à Caiphā, vt tamē legendum est. 64. Int. in illam partem domus
 quā Pilatus tenebat. Beda. Pratorii dicitur sedes pratoris, qui & præfectus dicitur. Aug. de con. Euan.
 lib. 3. c. 1. quia iam vt cōuictū reum adducebant, visumque antea Caiphæ vt moreretur, nulla est in-
 terposita mora, quin Pilato occidendi traderetur. 65. Chry. antequam gallus cantaret, ad Caiphā
 ducitur, à quo per totum noctis intermediū interrogatus, in nullo redarguitur; deinceps manē ad Pila-
 tum mittitur. 66. Int. s. Iudæi. qui adducebant Iesum. 67. Aug. i. In eam partem domus, quam Pilatus
 tenebat, si ipsa erat domus Caiphæ. 68. Chry. Faciebant tunc Iudæi Pascha, Christus verò ante vnā
 diem fecit, reseruans suam occasionem sextæ feriæ, quādo vetus pascha fiebat; vel pascha dicit totum
 festum Aug. dies agere ceperant azymorum, quibus contaminatio illis erat in alienigenæ habitacul-
 um intrare; sed ò impii cecitas, alienigenæ iudicis pratorio contaminari timebant, & fratris inno-
 centis sanguinem funere non timebant. Alc. Pascha propriè dies qua agnus ad vesperam decima-
 quarta luna occidebatur: septem autem dies sequentes azymorum dicebantur, inter quos inuenitur
 dies paschalis. dicitur enim apud Matth. Prima die azymorum accesserunt, &c. Vocantur & dies azy-
 morum pascha, vt hoc loco, vt manducarent pascha: nec enim significatur immolatio agni, quæ fiebat
 decimaquarta luna, qua Dominus, sicut & alij Iudæi, Pascha celebrauit, sed decimaquinta, qua magna
 solemnitas celebrabatur. 69. Beda. Cōsuetudo erat Iudæorū, quem mortis reum iudicassent, vinctum
 præfidi tradere, vt is vinctum cernens, intelligeret mortis additum. 70. Int. ad eos qui quærebant
 falsum testimonium aduersus Iesum. 72. Int. s. quem iudicatis reum mortis. 73. Aug. interrogentur
 ab immundis spiritibus liberati, cæci videntes, mortui resurgentes, & quod omnia superat, stulti sa-
 pientes, vtrum sit malefactor Iesus, sed ista dicebant illi de quibus Propheta, Retribuebant mihi ma-
 la pro bonis. 75. Int. quod probatur falsum in tot beneficiis, quæ fecerat, pro quibus reddebant mala.
 76. Aug. de con. Euan. lib. 3. ca. 8. ait Lucas istos accusasse de certis criminibus; intelligendum ergo
 est, vtrumque; dictum esse & quod Iohannes, & quod Lucas commemorauit: multa enim dicta, & multa
 responsa sunt, commemorauit verò quisque Euangelista quod satis esse iudicauit. 77. Theoph. q. d.
 quia ad vorum iudicium poscitis, accipite, & damnate; ego talis iudex non efficiar. Alc. q. d. vos, qui
 legem habetis, secundum quod iustum esse scitis, ita facite. 78. Int. s. in festiuis diebus, quia in alio
 tempore licebat secundum legem Aug. itāne verò omnem sensum nimia malitia perdidistis; vt ideo
 vos à sanguine innocentis impollutos credatis, quia fundendum alteri traditis? Chry. Multum erat eis
 de potestate ablati à Romanis; vel significat peccatum Christi non contra legem, sed contra rem-
 publicam esse, quia se Regem dixisset vel hoc dicebat, quia eis crucifigere non licebat, quod optabant,
 vt eo mortis modo diffamarent. nam quod aliter interficerent, ostendit Stephanus lapidatus.

SENS. MYST. IN CAP. XVIII.

62. Beda. Per primam Petri negationem significantur qui ante Christi passionē negarunt eum esse
 Deum, per secundam verò, qui post resurrectionem in diuinitate & humanitate offenderunt. Primus
 galli cantus, resurrectio capitis; secundus, totius corporis in sine celebranda; prima ancilla negare co-
 gens, cupiditas; secunda, carnalis delectatio; serui, demones, qui suadent Christum negare.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

9. pro, à domo Cayphæ. 64. i. domum pratoris. r. i. agnum paschalem. 78. scilicet, cruce, quod optabant.
 Romani enim prohibuerant.

Vt sermo Iesu impleretur quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introiuit ergo iterum in Prætorium Pilatus, & vocauit Iesum, & dixit ei: Tu es rex Iudæorum? Respondit Iesus, A temetipso hoc dicis, an alij dixerunt tibi de me? Respondit Pilatus, Numquid ego Iudæus sum? Gens tua, & pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? Respondit Iesus, Regnum meum non est de hoc mundo; si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Iudæis. nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus, Ergo Rex es tu? Respondit Iesus, Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

79. Int. tradent eum gentibus ad crucifigendū, & illudendum. Aug. Pilatus Romanus erat, eumque in Iudeam Romani præsidem miserant; ut ergo iste Iesu sermo impleatur, i. ut eum sibi traditū, gentes interficerent, noluerunt eum accipere, dicentes: Nobis non licet, &c. 80. Theoph. scilicet, quia enim magna de eo habebant opinio, volebat omnia exquisitè rimari, amoto strepitu Iudæorum. 81. Int. hoc enim obiciebant Iudæi, quod se dicebat Regem. Alc. Chry. audierat Pilatus hoc à nonnullis, itaque quod cōmuniter dicebatur in medium adduxit. 82. Theoph. innuit Pilatum indiscretè iudicare, q. d. Si ex te loqueris, pāde signa meæ rebellionis; si ab alijs percepisti, inquisitionem fac ordinariam. Aug. Sciebat Dominus & quod ipse interrogabat, & quod ille responsurus erat: sed dici voluit, nō ut ipse sciret, sed ut conscriberetur, quod voluit ut sciremus. Chry. non interrogauit ignorans, sed volens ab ipso Iudæos accusari. 83. Int. q. d. à me hoc nō dixi, sed à Iudæis accepi, qui ideo te tradiderunt mihi. Aug. abstulit à se suspicionem qua posset putari à se dixisse, à Iudæis se audisse demonstrans. 84. Aug. ostendit illud pro crimine obiectum, q. d. Si te Regem negas, quid fecisti ut tradereris mihi? 85. Int. credentes in me. 86. Chry. Vult ostendere se nō hominem nudum, sed Deum, & Dei Filium, quodq. Pilatus formidauerat, tyrānidis suspiciōe amouere. Aug. hoc est quod bonus magister scire nos voluit, sed prius nobis demonstrāda fuerat vana hominū de regno eius opinio, siue Gentium, siue Iudæorum, à quibus hoc Pilatus audierat; quasi ideo esset morte plectendus, quod illicitum affectasset regnū: vel quia solè regnaturis inuidere regnātes, & cauendū erat ne Christi regnū Romanis, aut Iudæis esset aduersum. Post responsionē ergo Pilati, Christus Iudæis & Gētibz apertè respōdit, Regnū meū, &c. q. d. audite Iudæi & Gentes, nō impediō dominationē vestrā in hoc mundo, regnū meum nō est de hoc mundo, quid vultis ampliūs? venite credendo ad regnū, quod nō est de hoc mūdo. Quid n. est regnū eius, nisi credentes in eum, quibus dicit, De hoc mundo nō estis. nō ait autem, non est in hoc mūdo, sed, nō est de hoc mūdo. De mūdo. n. est, quidquid ex Adā viciatā stirpe generatū: factū est autē nō iam de mūdo quidquid inde in Christo est regeneratū. Eruit, inquit, nos Deus de potestate tenebrarū, & transtulit in regnū Filij charitatis sue. Chry. Dicit se nō tenere regnū, ut tenent reges terreni: habet enim desuper principatū. 87. Int. q. d. apparet, quia nullus defendit. 88. Chry. ostendit regni quod est apud nos imbecillitatē: habet. n. à ministris fortitudinē, superiūs verò regnū sibi sufficiens est, nullo indigens; volēs itaque captus est Christus, seipsum tradēs. 89. Int. et si adhuc inter malos. Aug. nō dicit, non est hic, hic. n. regnū eius vsque ad finē seculi, habens cōmistam zizaniā vsque ad messē, sed non est hinc, quia peregrinatur in mundo. Theoph. Regnat quidē in mundo, & iuxta votū cuncta disponit, sed non est à terrenis constitutum regnum eius, sed cælitus, & ante secula. Chry. suū non priuat mundum à sua providentia, & prælatione, ut volunt hæretici, sed ostendit regnum suū non esse humanum & corruptibile. 90. Aug. nō quia regem se timuē confiteri, sed ita hoc dictum est, ut nec Regem se neget, nec talem fateatur, cuius regnum putetur esse de hoc mundo. q. d. tu carnalis carnaliter dicis. 91. Int. ideo non nego me regem, quia in hoc natus sum, ut ostendam quod sum. 92. Aug. Commemorat temporalem suam natiuitatem, non illam sine initio qua Deus erat. Theoph. Natus ad hoc ut Rex sim, hoc enim ipsum quod à Rege productus sum, me quoque testatur Regem.

ADDITION. AVCT. IN CAP. XVIII.

79. sub. dictum à Iudæis. s. pro, dixerat cum significaret. t. scilicet, v. adeoq. rerum Iudaicarum peritus, ut sciam que de Messia expectato scripta sunt, aut ut vestra curem. 85. q. d. sum quidem Rex, sed regnum meum, &c. 86. i. mundanum, & terrenum. 90. q. d. tu dicis id quod res est, seu in tua interrogatio-
ne habes vespasium affirmatiue asseras. x. pro, certè. Hebr. 92. id addit, ne superba videretur responsio,
ad quod respondit ad illud, Quid fecisti?

⁹³ perhibeam veritati. ⁹⁴ Omnis qui est ex veritate, ⁹⁵ audit vocem meam. ⁹⁶ Dicit ei Pilatus. ⁹⁷ Quid est Veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Iudæos, & ⁹⁸ dicit eis, Ego nul-
⁹⁹ lam inuenio in eo causam. ¹⁰⁰ Est autem consuetudo vobis ut vnum dimittam vobis in
¹⁰¹ pascha: vultis ergo ¹⁰² dimittam vobis Regem Iudæorum? ¹⁰³ Clamauerunt rursus omnes,
¹⁰⁴ dicentes: Non hunc, sed ¹⁰⁵ Barrabam. Erat autem Barrabas latro.

SENS. LIT. IN CAP. XVIII.

⁹³ Chry. ut hoc ipsum suadeat omnibus. Notanda vero Christi humilitas, qui cum appellatur male-
factor, silens fert, interrogatus vero de regno, Pilatum erudit, reducens ad altiora. ⁹⁴ Aug. Cum veritati
testimoniū perhibet, sibi perhibet, est enim ipse Veritas. ⁹⁵ Aug. hoc adiungit, quia nō omnium est
fides. ⁹⁶ Aug. Interioribus auribus. i. credit mihi. dicens vero, omnis qui est ex veritate, gratiā com-
mendauit quia secundum propositū vocat, si enim naturā cogitemus in qua creati sumus, cum omnes
Veritas creauerit, quis non est ex veritate? ideo audit aliquis quia ex veritate est. i. quia hoc illi donū
ex veritate collatū est. s. donāte Christo, credit in Christum. ⁹⁷ Chry. attrahebat Christus auditores,
itaque Pilatum verbis suis allexit ut quæreretur. ⁹⁸ Aug. Credo ei venisse in mentē consuetudinē Iu-
dæorū, quia solebat vnus dimitti in pascha, itaque non expectauit responsum, ne mora fieret. Chry. Scie-
bat tempore indigere interrogationem, oportebat autem eum eripere ab impetu Iudæorum. Alc. nō n
expectauit responsum, quia fortē indignus fuit audire. ⁹⁹ Chry. Primū eum excusat, tunc rogat ex
abundanti, ut si nollent ut innocentem dimittere, saltem ut obnoxium donarent tempori. ¹⁰⁰ Beda.
non erat legis præceptum, sed antiqua patrum traditio ob recordationem liberationis ex Ægypto.

¹⁰¹ Int. q. d. quem melius? Aug. auelli ex Pilati corde non potuit, Iesum esse Regē Iudæorum tam-
quam hoc ibi, sicut in titulo ipsa veritas fixerit, de qua quid esset, interrogauit. ¹⁰² Theoph. inno-
xiū Iesum prodit, illud itque Iudæos. q. d. quem vos criminamini, ut regem se putantem, hunc absolui
iubeo, quasi talem non existentem: eam enim qui se Regem assereret, æmulūque Romanæ potesta-
tis, Romanorum vicarius numquam absoluisset. ¹⁰³ August. non reprehendimus, o Iudæi, quod per
pascha liberastis nocentem, sed quod occidistis innocentem, quod tamē nisi fieret, verum Pascha non
fieret, ut enim verum Pascha fieret, Christus ut omnis immolatus. ¹⁰⁵ Beda. quia reliquerunt Salua-
torem, & petiuerunt latronem, vsque hodie diabolus sua latrocinia exercet in ipsos.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XVIII.

aa. i. ex parte veritatis, scilicet, veritatis amator, & sectator. ⁹⁸ s. adducto secum Iesu. bb. Græci autem au-
culpam, seu crimen.

CAPVT XIX.

VNC ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit. Et milites plectentes co-
ronam de spinis, imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circumdederunt

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

1. **A**vg. Fecit hoc Pilatus, ut eius iniuriis Iudæi satiati, vsque ad eius mortem sanire desisterent.
2. **A**ug. permisit hoc Pilatus facere, aut fortasse etiam iussit. Chry. Non erat Pilati iussio quod
faciebant, sed Iudæis pecuniarum gratia gratificantes, omnia aulebant. a. Beda. pro diademate.
3. Int. derisorie, quia se Regem dicebat esse: purpura enim est signum Regis. Chry. quia Pilatus di-
xerat eum Regem Iudæorum. 4. Beda. Non est contrarium quod Matthæus dicit, chlamydem coc-
cineam, ex eadem enim materia sunt coccus & purpura.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

4. **B**eda. Per spinam coronam nostrorum designatur susceptio peccatorum, que sicut spinas ter-
ra nostri corporis germinat: per purpuram vero, caro passionibus subiecta purpura etiam ve-
stitur cum de martyrum triumphis gloriatur. Glo. spinæ in peccatorum significatione ponuntur, vnde
Terra tua spinas & tribulos germinabit. i. conscientia tua punitiones, & aculeos vitorum.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

1. **S**ic more Romano, quo crucifixi prius flagellabantur, & volens Iudæos placare, ut vel sic castigantur,
dimitterent, erat autem flagellum ex fune velis aut levis.

eum. Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Iudæorum, & dabant ei alapas. Exiit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis, Ecce adduco vobis eum foras, vt cognoscatis quia nullam inuenio in eo causam. Exiit ergo Iesus foras, portans spineam coronam, & purpureum vestimentum. Et dicit eis, Ecce homo. Cum ergo vidissent eum pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam. Responderunt ei Iudæi, Nos legem habemus: & secundum legem nostram debet mori, quia Filium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. Et ingressus est prætorium iterum: & dicit ad Iesum, Vnde es tu? Iesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus, Mihi non loqueris: nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? Respondit Iesus, Non haberes potestatem

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

5. Chry. Stabat Dominus silens: tu ergo hæc in mente habe continuè, & Angelorum Dominum videns contumeliam patientem, & omnia ferentem, cum silentio imitare. Aug. Sic implebantur quæ de se Christus dixerat: sic martyres informabantur ad omnia perferenda; sic regnum quod de hoc mûdo non erat, superbum mundum, non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincebat. 6. Aug. Apparet hîc non ignorante Pilato hæc à milicibus facta, siue iusserit ea, siue permisit, vt Christi inimici eius vltèrius sanguinem non sitirent. 7. Int. s. mortis. 8. Int. non clarus imperio, sed plenus opprobrio. Aug. 9. Int. s. Pilatus. 10. Int. q. d. si Regi inuidetis, iam parcite, quia deiectum videtis. Aug. & cum ferueat ignominia, frigescat inuidia. 11. Int. qui se Regem dixit. 12. Aug. Iudæorum inuidia non frigescit, inardescit potius, & increscit. 13. Chry. videns omnia inaniter fieri. 14. Chry. indignâti est verbum, potius quàm concedentis. absoluit enim eum, dicens se non inuenire in eo causam. nã & priora propter illorum concessit insaniam. 15. Int. s. quare mori debeat. 16. Chry. canes impudentes. 17. Aug. ecce altera maior inuidia, parua illa videbatur, affectasse regnum, & tamen neutrum sibi Iesus menaciter vsurpauit, nisi quanto erat potentior, tanto malier esse patientior. Chry. ad inuicem illis disputantibus, silebat Christus, implens illud Propheticum: Non aperuit os suum, &c. Aug. de conf. Euang. lib. 3. c. 8. Potest hoc congruere ei quod Lucas commemorat dixisse illos, Inuenimus hunc subaertentem gentem nostram, vt adiungatur, Quia Filium Dei se fecit. 18. Chry. s. ne fortè verum esset quod dicebatur, & videretur iniquè agere. Beda. timuit ne Filium Dei occideret.

19. Chry. timore conuulsus, rursus inquisitionem facit. 20. Int. vbi non respondebat, sicut ovis silebat: vbi responderet, sicut pastor doceret. August. Chry. audierat iam, In hoc natus sum, &c. Et regnum meum non est hinc, ex quo debuerat Iudæis resistere, & eum eripere, quod non fecit, sed est Iudæicum imperium secutus. non ergo ei respondit, quia inaniter interrogabat. August. sileit Christus apud Principem sacerdotum, apud Herodem, & apud Pilatum, vt non frustra prædictum sit, Sicut agnus coram tondente se sine voce, sic non aperuit os suum. quamuis enim quibusdam interrogationibus sæpe responderit, tamen propter illa in quibus noluit respondere, data est de agno similitudo, ad hoc vt in suo silentio non reus, sed innocens haberetur, id est non sicut malè sibi conscius, sed sicut mansuetus, qui pro peccatis immolabatur alienis. 21. Chry. vide vt se condemnauit, si in te positum est, quare nullam causam inueniens, non absoluit? 22. Chry. quia ille aduersus seipsum sententiam proculerat, respondit: ostendens etiam illum reum esse criminis.

ADDIT. AVET. IN CAP. XIX.

10. q. d. videte miserum, & commiseramini. b. i. Summi sacerdotes. c. q. d. si secundum leges Romanas non inuenis, at secundum nostras, causa maxima est blasphemia. 17. i. Filij Dei dignitatem sibi arrogauit. 18. s. ne fortè verus esset Dei Filius, reussit, si condemnaret, magni sceleris fieret.

aduersum me vllam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. Exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum: & sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithostratos, Hebraicè autem Gabbatha. Erat autem parasceue Paschæ, hora quasi sexta. Et dicit Iudæis, Ecce Rex vester. Illi autem clamabant,

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

23. Int. id est, quantulumcumque habes, non enim tibi omnino liberum est. Aug. Fecit enim timore maioris potestatis sub qua erat. d. Chry. id est, permissum esset, sed non propterea illi extra nequitiam sunt. e. Glo. id est, à Deo. Aug. discamus quod dixit, quod & per Apostolum docuit, Quia non est potestas nisi à Deo. 24. Int. scilicet, iudaicus populus. Theoph. Iudas, vel turba. 25. August. plus peccat qui potestati innocentem occidendum luore tradit, quam potestas cum timore alicuius maioris potestatis occidens. itaque non ait, Qui me tibi tradidit, ipse peccatum habet, tamquam Pilatus non haberet, sed, maius peccatum habet, vt etiam se habere Pilatus intelligeret. 26. Int. id est, ideo. August. id est, ex hac causa, ne haberet peccatum occidendo innocentem. 27. Glo. prius dimittere volebat, modò quærebat. 28. August. maiorem se timorem Pilato ingerere putauerunt, terrendo de Cæsare, quam superius vbi dixerunt, Secundum legem nostram debet mori, quia Filium Dei se fecit. 29. Chry. vnde hoc demonstratis: à purpura? à diademate? à curru? à militibus? nonne solus semper cum duodecim discipulis incedebat? vili vtens cibo, veste, habitatione? 30. Aug. non timuit supra eorum legem vt occideret, sed Dei Filium timuit ne occideret; nunc verò non sic potuit contemnere Cæsarem, auctorem potestatis suæ, quemadmodum legem gentis alienæ. 31. Chry. rem examinaturus. 32. Int. scilicet, in sede. 33. Beda. Lithostratos dicitur pauiumetum, quasi lapide stratum, erat autem locus sublimis. 34. Int. id est, collis, vel sublimitas. 35. Glo. id est, preparatio; preparabant enim sexta feria sabbatho necessaria. 36. August. Marcus dicit tertiam quando est crucifixus, scilicet, Iudæorum linguis, nam militum manibus sexta. Sedit quidem Pilatus pro tribunali hora quinta iam transacta, cum sexta incepisset, cum autem duceretur & crucifigeretur, & iuxta crucem gererentur quæ gesta narrantur, sexta completa est: à qua vsque ad nonam tenebræ factæ, secundum Marth. Marc. & Luc. Marcus quidem tertiam potius horam expressit, vt non tantum milites putarentur Christum crucifixisse, sed etiam Iudæi, qui, vt crucifigeretur hora tertia clamauerunt. Est & alia solutio quæstionis, vt non accipiatur hora sexta diei, sed parasceues, id est, præparationis: paschæ enim nostri, qui secundum Apostolum immolatus est Christus, si præparationem ab hora vltis nona computemus, quando Principes sacerdotum immolationem pronuntiarunt, dicentes, reus est mortis, vsque ad tertiam diei quam commemorat Marcus, sex horæ sunt, tres nocturnæ, & tres diurnæ. Theoph. Quidam dicunt vicio scriptoris factum apud Iohannem, vt pro 2. quæ tertiam horam importat, poneretur 5, quæ sextam. 37. Chry. exierat examinaturus, sed nullam examinationem faciens, tradidit eum. 38. Theoph. quasi dicat, ecce qualem hominem dicitis imperium inuadere a tentasse, humilem, scilicet, & qui nihil tale possit tentare. 39. Chry. sufficerent quidem quæ dicta sunt eorum, iam compefcere, sed timebant ne dimissis rursus turbam alliceret. Græue quiddam est ambitio, & animam perdere sufficiens.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

d. id est, concessum, permissum. e. scilicet, à Deo. 25. scilicet, quam tu, vel pro maximum, quasi dicat, quo grauius est illorum peccatum, qui me tibi innocentem tradiderunt occidendum. 26. scilicet, ex illo tempore, magis quam antea. f. pro. cris. g. id est, contrarius est. 33. quasi lapide stratus, sic scilicet triuualia.

34. Chaid. est & significat locum editum. 35. id est, preparatio, preparabantur enim pridie sabbathi, quo operari non licebat, ad sabbathum necessaria. putant autem quidam Pascha tunc incidisse in diem sabbathi, alij intelligunt preparasse se Iudæos, vt Pascha. i. agnum comederent, quem occupati in Christi traditione nondum comederant. Fortè sensus est, fuisse parasceue pascha. i. qui in dies paschæ festes incidebat.

36. nendum sexta, sed inter tertiam & sextam: dicebatur autem tertia totum tempus à tertia vsque ad sextam, ideo Marcus tertiam appellauit. 38. fortè, per irrisiōem.

Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus, Regem vestrum crucifigam? Responderunt pontifices, Non habemus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur. Susceperunt autem Iesum, & eduxerunt eum. Et baiulans sibi crucem exiit in eum qui dicitur Caluarie locum: Hebraicè autem Golgotha: ubi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc & hinc, medium autem Iesum. Scripsit autem & titulum Pilatus, & posuit super crucem. Erat autem scriptum, Iesus Nazarenus Rex

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

40. Chry. interficere conantur ignominiosissima morte, videntes ne aliqua eius post ipsum servaretur memoria. 41. Aug. terrorem quem de Cæsare iniecerant, superare conatur, de ignominia eorum volens eos frangere, quos de ignominia Christi mitigare non potuit. 42. Chry. videntes seiplos submiserunt supplicio; propterea & Deus tradidit eos, regnum enim Christi resutantes, Cæsaris regnum implorant. 43. Aug. timore vincitur Pilatus, apertissime enim contra Cæsarem venire videretur, si regem se non habere nisi Cæsarem proferentibus, alium regē velle ingerere, dimittendo impositum, quem propter hos ausus tradiderant occidendum. 44. Int. voluntati eorum. Aug. ideo illis dicit traditum, ut eos crimine implicatos ostenderet, à quo alieni esse conabantur, non enim faceret hoc Pilatus, nisi eos id cupere cerneret. 45. Aug. si iudicio, ac potestate præsidis. 46. Int. milites facto, Iudæi voro, qui totum fecerant, quod fieri extorserunt. Aug. potest hoc referri ad milites apparitores præsidis; dicitur enim post, Milites eum cum crucifixissent eum: quamvis Euangelista, si totum Iudæis tribuit, merito facit ipsi enim fecerunt quidquid ut fieret extorserunt. 47. Int. suo humero, ut eam commendaret imitaturis. Chry. quia lignum prophanum putabant, & nec tangere sustinebant, crucem Iesu imposuerunt, id & in typo factum. Isaac enim ligna portavit. Theoph. ut illic Isaac dimissus est, & mactatus aries, ita hic divina natura manet impassibilis, sed humanitas, secundum quam aries dicitur, tamquam errantis arietis Adæ filius, mactata est. Aug. de con. Evan. lib. 3. vtrumque factum est, & quod Iohannes dicit, & quod ceteri tres, angarium Simonem ut crucem portaret. Aug. in Iohan. Grande spectaculum; & si spectet impietas, grande ludibrium, si pietas grande mysterium; ridet impietas Regem pro viga regni lignum sui portare supplicij; videt pietas Regem baiulantem lignum ad seipsum figendum, quod fixurus fuerat etiam in frontibus regum: crucem suam humero ferens commendabat, & lucernæ arsuræ, quæ sub modio ponenda non erat, candelabrum ferebat. Chry. sicut victores, ita ipse in humeris portabat victoriæ signum. Dicunt verò quidam in loco Caluarie Adam mortuum, & sepultum; itaque ubi mors regnavit, Christum trophæum statuisse. Hier. in Matth. Molest hoc quod de Adam dicitur, aurem populi, sed tamen verum non est, Adam enim sepultus iuxta Hebron, ut dicitur in Iosue, 48. Int. i. decollatorum. Hier. in Matth. ca. 27. Extra urbem loca sunt in quibus trancantur capita damnatorum, & Caluarie, quasi decollatorum sumpti nomen. 50. Int. latrones, ut alij dicunt. Chry. Impleta prophetia, Et eum iniquis reputatus est. Volebat demon quod fiebat obumbrare, sed non valuit, tribus enim in cruce affixis, miracula quæ fiebant, nemo adscripsit nisi Christo; latronem etiam in cruce convertere, & in Paradisum inducere, non minus fuit quam concutere petras. 51. Int. operatur divina virus in corde nescientis. 52. Chry. ut in trophæo litteræ ponuntur, victoriam ostendentes; ita Pilatus inscripsit titulum, & Christum à latronum communiione discernens, & Iudæorum malitiam ostendens, qui in suum Regem insurrexissent.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

47. Glo. prius Dominus crucem portat, quia prior passus est. postea imposita Simoni, quia debemus sequi vestigia eius. 50. Glo. latro qui permansit in perfidia, significat Iudæos, qui autem confitetur, geates. Alc. Crux tribunal fuit, latro qui credidit, liberatus, & qui insultavit, damnatus, significabant quod facturus est Iudex de vivis & mortuis, alios posituros ad dextram, alios ad sinistram.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

46. scilicet, milites. 47. scilicet, ut latro solet funem ferro, quo est suspensendus. h. id est, lingua qua Hebræi utebantur, scilicet, Syriaca, seu Chaldaica. 51. ut appareret causa condemnationis. l. Græcè Ἰσχυρ, vox Latina. m. sic scriptum, ut apparet in titulo Roma asseruato. Alij Evangelista sensum tantum retulerunt.

Iudæorum. Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt : quia prope ciuitatem erat locus , vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraicè, Græcè, & Latine. Dicebant ergo Pilato pontifices Iudæorum , Noli scribere Rex Iudæorum : sed quia ipse dixit , Rex sum Iudæorum. Respondit Pilatus, Quod scripsi, scripsi. Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta eius, & fecerunt quatuor partes : vni- cuique militi partem, & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad inuicem, Non scindamus eam, sed fortiamur de illa cuius sit. Vt Scriptura impleteretur dicens:

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

53. Int. corde, non carne. Beda. monstrabatur iam Christi regnum, non, vt ipsi putabant, destructum, sed potius augmentatum. Aug. non est Rex Iudæorum tantum, sed etiam Gétium: cum enim dixisset, Constitutus sum Rex ab eo super Sion, &c. subiicit, Postula à me, & dabo tibi gentes, &c. Magnum ergo in hoc titulo intelligimus sacramentum, quia scilicet, oleaster factus est particeps pinguedinis oleæ; Rex ergo Iudæorum Christus, sed Iudæorum circumcissione, non carnis, sed cordis; non litera, sed spiritu. 54. Int. tribus linguis scribitur, quasi tribus testibus, quia in ore duorum, vel trium testium stat omne verbum. Chry. credibile est multos gentiles propter festum conuenisse, vt ergo nullus ignoraret, in tribus linguis scripsit. Aug. hæ tres linguæ præ cæteris eminebant. Hebræa propter Iudæos in lege gloriantes; Græca, propter Gentium sapientes; Latina, propter Romanos, penè omnibus gentibus tunc imperantes. 55. Int. qui dixerat, Non habemus Regem nisi Cæsarem. Chry. qui inuidebāt crucifixo. 57. Aug. Quid loquimini insani pontifices, numquid propterea non erit verum, quia Iesus ait, Rex sum Iudæorum? si corrumpi non potest quod Pilatus scripsit, corrumpi potest quod Veritas dixit: ideo enim Pilatus quod scripsit, scripsit, quia Dominus quod dixit, dixit. 59. Aug. O ineffabilem diuinæ operationis vim; etiam in cordibus ignorantium, velut occulta vox quædam Pilato intus quædam (si dici potest) clamoso silentio personabat, quod tanto ante in Psalmis prophetatum est, ne corruptas tituli inscriptionem. Int. q. d. non corrumpo veritatem, etsi vos diligitis falsitatem. 60. Aug. qui Pilato parebant, quamquam si volūtates cogitemus, Iudæi magis crucifixerunt. 61. Aug. de partitione & sorte vestimentorum, cæteri Euangelistæ breuius, & clausè, Iohannes apertissime locutus est. 62. Int. hinc apparet quatuor milites fuisse qui crucifixerunt. Aug. 63. Int. acceperunt similiter; sed non similiter diuiserunt. Aug. 64. Int. hæc est causa quare nō diuiserunt. 65. Chry. in Palæstina duos pannos connectentes texunt indumenta. Indicat verò Iohannes vilitatem vestimentorum Iesu. 66. Aug. apparet in aliis vestimentis æquales eos habuisse partes, vt sortiri necesse non fuerit; hic verò non eos habere potuisse singulas partes, nisi scinderetur, quod ne fieret, ad vnum peruenire sortitione maluerūt.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

54. Theoph. significat triplex superscriptio Dominum Regem Philosophiæ, Practicæ, Physicæ, & Theologicæ. Latinis literis figuratur Practica, Romanorum enim imperium potentissimum: Græcis Physica, Græci enim naturalium speculationi dediti: Hebraicis Theologica, Iudæis enim credita diuinorum cognitio. 65. Aug. quadripartita vestis Domini, quadripartitam figurauit Ecclesiam, quatuor partibus in orbe diffusam, & æqualiter, id est, concorditer distributam; tunica verò, omnium partium vnitatem, quæ charitatis vinculo continetur. meritò autem dicitur contexta desuper, charitas enim supereminentiorem habet viam, & supereminet scientiæ, & super omnia præcepta est. Dicitur verò per totum, quia nemo eius est expers, qui ad totum pertinet, à quo Catholica vocatur Ecclesia: inconsutilis autem ne aliquando dissuatur, & ad vnū peruenit, in vnum enim omnes colligit: in sorte verò Dei gratia commendata est, cum enim fors mittitur, non personæ meritis, sed occulto iudicio Dei creditur. Chry. tunica desuper contexta, significat hominem, qui crucifixus est habere desuper Deitatem. Theoph. vestis inconsutilis, significat Christi corpus à superiori parte contextum, superueniente, scilicet, Spiritu sancto. Glo. inconsutilis tunica, ne aliquando dissoluatur unitas Ecclesiæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

59. q. d. quod scripsi, nolo mutare. 65. Græc. ἐκ τῶν ὀψων, ex superioribus. Incipiendo, usque ad inferiores partes. solent & tunc tales fieri tunica, vulgò camisola sine vlla sutura.

⁶⁷ Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et mulieres qui-
dem hæc fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius,
⁷² Maria Cleopha, & Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum
⁷⁴ adstantem quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit disci-
⁷⁵ pulo, Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in suam. ⁷⁷

SENS. L. I. T. IN CAP. XIX.

67. Int. non sortiti, Aug. Matth. Dicendo, Diuiserunt vestimenta eius, sortem mittētes; ad totam di-
uisionem vestimentorū voluit intelligi, & illam tunicam pertinere, de qua sortē miserunt. sic Lucas,
Diuidentes vestimēta eius, miserunt sortes, diuidentes enim venerūt ad tunicā, de qua facta sortiti.
Dicēdo autem sortes, pluralem numerū pro singulari posuit. Marcus breuitate obscuritatē fecit. Mit-
tentes, inquit, sortem super eis, quis quid tolleretur. i. quis tunicā tolleretur, quæ partibus æqualibus su-
perferat. 68. Int. scilicet quā tunicam. 69. Int. scilicet tunicam. 70. Amb. in epistolis. hoc solus me do-
cuit Iohannes. Alij Euangelistæ concussim mundū, obductum tenebris cælum, refugisse solem, rece-
perunt latronē in Paradisum scripserūt. Iohannes pluris putauit, quod victor suppliciorū matri pietatis
officia exhibebat, quā quod regnum cælestē donabat, testatur de cruce Christus, & inter matrem &
discipulum diuidit pietatis officia. condit nō solū publicū, sed etiam domesticum testamentū; bonū
testamentum, non pecuniæ, sed vitæ æternæ, non atramento scriptum, sed Spiritu Dei viuī: stat mater
Christi, fugientibus Apostolis, ante crucem, & piis spectat oculis Filij vulnera, quia expectabat nō pi-
gnoris mortē, sed mundi salutem. Hanc imitāmini matres sanctæ, quæ in vnicō Filio dilectissimo tā-
tum maternæ virtutis exemplū dedit, nec enim vos dulciores liberos habetis, nec illud Virgo quære-
bat solatium, vt alium posset generare Filium. 71. Int. hæc erat mater Iacobi. Hier. cont. Heluid. quæ
in Marco & Matthæo Iacobi & Ioseph mater dicitur, fuit vxor Alphæi, quam Iohānes vocat Mariam
Cleopha, à patre, siue à gentilitate familiæ, aut alia causa nomen imponens. Chry. cōsidera quod im-
becillius genus. scilicet mulierum virilius apparet, iuxta crucem stando, fugientibus discipulis. 72. Int. scilicet fi-
lia. 73. Aug. de conf. Euan. lib. 3. c. 21. Matth. & Lucas dicunt, Magdalenam cū aliis mulieribus à lōgē
sterisse. Iohannes autē, fuisse iuxta crucem, erant enim in tanto intervallo, vt iuxta dici possent, quia
in conspectu eius præsto aderant, & à longē in cōparatione turbæ propinquius circumstātis, vel ade-
rant simul cū matre Domini: postquā verō eam discipulo cōmendauit, abire cœperāt, vt à densitate
turbæ se euarent. Carteri ergo Euangelistæ qui post mortem Domini eas cōmemorant, longē stātes
referunt. 74. Int. scilicet præ ceteris familiaritūs. Beda. non quod exceptis ceteris solus, sed præ ceteris fa-
miliaritūs propter priuilegiū castitatis à Domino amabatur, virgo enim à Christo vocatus, virgo per-
māsit. Chry. Si vellet Iohānes gloriari, causā adiecisset propter quā amabatur, magnā enim & mirabi-
lem fuisse oportet. 75. Chry. cū adstarent aliæ mulieres, solius matris meminit, docēs nos plus ma-
tribus aliquid præbere, vt enim parentes circa spiritalia aduersantes, neq; nosse oportet, ita si nō im-
pediūt, deferendū est eis, suntq; alijs præferendi. Aug. hæc illa hora est, de qua Iesus matri aquā cōuer-
surus in vinū dixit, Nondū venit hora mea. tūc enim diuina facturus, nō diuinitatis, sed humanitatis
matrē, velut incognitā repellebat: nunc humana patiēs, ex qua factus fuerat homo, affectu cōmendat
humano; exēplo suo instrues, vt à filiis pijs cura parētibus impendatur, lignū illud vbi erāt fixa mēbra
moriētis, etiā cathedra fuit magistri docētis. Chry. Vide vt Crucifixus omnia imperturbatē agit, disci-
pulo loquēs de matre, latroni bonā spē tribuens, & c. cū antequā crucifigeretur, trepidare videretur.
scilicet illic naturæ imbecillitas demonstrata, hic autē virtutis superabūdantia, per quod nos docet, si ante
aduersa cōturbamur, non ideo desistere in agonē ingressos, sed omnia sustinere. 76. Chry. nihil aliud
Iohāni loquitur, nec dolentē cōsolatur. non enim tēpus erat consolationis verborū. Aug. Matri, quam
relinquebat, alterū pro se filiū quodammodo providebat. 77. Int. scilicet Matrem. Aug. Suscipit eam in sua,
non prædia, quæ nulla propria possidebat, sed officia, quæ propria dispensatione exequenda curabat.
Beda alia litera habet in suam. scilicet Matrem, vt quidam volunt, sed cōgruentius subauditur, in suā curam.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

70. alia longē erant, vt dicunt alijs Euangelistæ, sortē prius iuxta fuerant, postea longē. 72. scilicet vxor,
secundū quosdam qui alium putant fuisse ab Alphæo. Alijs verō idem putatur, & hæc Iacobi Minoris ma-
ter esse. Græce Cleopha. Dicebatur ergo secundū istos etiam Alphæus, eratq; frater Ioseph, viri Maria,
ideo hæc Maria soror dicebatur. nam quod vulgō receptum, Annam ex tribus viris tres Marias genuisse,
falsū est, vnica enim ei filia B. Maria. Alij dicunt Cleopha filiam. n. non dixit Mater, ne eius viscera
commoueret. Item quia negotium agebat Patriæ cælestis. o. q. d. is tibi Filij loco erit, & pro me tui curam
geret. 76. id est, erit tibi pro matre. 77. in sua, id est, in proprias ades, vel in suam ius, seu ad se.

Postea⁷⁹ sciens Iesus quia iam omnia consummata sunt, vt consummaretur Scriptura⁸¹ dicit, Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi vero spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acerū, dixit, Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. Iudæi ergo (quoniam Parasceue erat) vt non remanerent in cruce corpora sabbatho (erat enim magnus dies ille sabbathi) rogauerunt Pilatum vt frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum venissent, vt viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, sed vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuo

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

79. Int. quia omnia disposuit, per nescientes agit. Aug. Patiebatur hæc omnia, qui apparebat homo, & idē disponebat omnia, qui latebat Deus. 80. s. quæ oportebat fieri antequam acciperet acerum, & traderet spiritū. 81. Aug. i. quod Scriptura prædixerat, Et in siti mea potauerunt me aceto. 83. Aug. humilis est herba pectus purgans. 84. Int. arundinē, vt alius dicit. Aug. in arundine, vt apud alios Euāgelistas legitur, talis porus ad crucis sublimia leuatus est. Theoph. Quidā dicunt hyssopū vocari arundinē, habet enim frondes arundini similes. Chry. non reddebantur ex his quæ fiebāt mansueri Iudæi, sed magis sœuiebant. 85. Beda. Non accepit vt biberet, dicit. n. alius Euāgelista, noluit bibere, sed vt quod scriptum erat impleteret. 86. Int. s. quod propheta prædixerat, & quia nihil iam restat quod ante mortem fieri oportet, & tradidit spiritum, vt qui potestatem habebat ponendi animā suam, & iterum sumendi eam. Aug. 87. Chry. non quia expirauit, inclinauit caput, sed post inclinationem expirauit, per quæ indicauit Euāgelista omnium esse dominum. Aug. quis ita dormit quando voluerit, sicut Christus mortuus est, quando voluit: quanta speranda vel timenda potestas iudicantis, si apparuit tanta morientis? 88. Theoph. s. Deo & Patri, ostendens animas sanctorum deuenire ad manus Patris omnium, peccatoribus ad infernum delatis. 89. Greg. i. i. Mor. i. animam. 90. Chry. camelum glutientes, & culicem excolantes, tantam enim operati audaciam de die sunt solliciti. 91. Beda. i. prapariatio, sic dicta sexta feria, quod eo die duplices cibi à Iudæis præpararentur. 92. Beda. s. ob solemnitatem paschalem. 93. Int. s. vt morerentur. Aug. 94. Int. s. mortui de signo, ne pendentes magnum diem sui diuturni cruciatus horrore scdarent Aug. ¶ Theoph. sic iubebatur in lege, ne occideret sol in hominis supplicio. 95. Theoph. s. vt Iudæis complaceret, sed contumelia in signum euasit, sanguinem enim ex corpore manare, miraculosum est. Aug. non dixit, percussit, aut vulnerauit, sed aperuit, vt illic quodam modo vitæ ostium panderetur, vnde Sacramenta Ecclesiæ manarunt, sine quibus ad veram vitam non intratur. Chry. quia hinc habent ortum sacra mysteria, cum accesseris ad tremendum calicem, ita accedas, vt ab ipso bibiturus Christi latere.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

82. Aug. q. d. date quod estis Iudæi, quippe ipsi erant acerum degenerantes à vino Patriarcharum, & Prophetarum, & tamquam vas plenum habentes. s. cor plenum iniquitate, & velut spongiam cauernosis, & tortuosis latibulis fraudulentum. 83. Aug. Hyssopus, herba humilis, pectus purgans, Christi humilitatem significat: Christi enim humilitate mundamur. hanc Iudæi circumdederunt, & se circumuenisse putauerunt. 95. Aug. hoc prænuunciabat ostium factum in latere arce, vt intrarent animalia diluuium non peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Et prima mulier de viri dormientis latere, & hic secundus Adam inclinato capite in cruce dormiuit, vt inde formaretur ei coniunx per id quod de latere dormientis effluxit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

80. s. qua ad passionem pertinebant. 81. s. Psalm. 68. In siti mea potauerunt me aceto. p. pro, vnus ex illis. 83. i. hyssopi calamo. Quidam putant calami summitatem ita vocatam à Iohanne. vide Theoph. 84. dabatur aceto crucifixis, vt citius morerentur. 86. scilicet, redemptionis opus, vel quidquid patiendum restabat. 9. vel insolentia militari, vel vt certior fieret de morte. 96. legisse videtur inuolūti, nunc inuolūti, pupugit, vulnerauit.

exiuit sanguis & aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit: & verum est testimonium eius. Et ille scit quia vera dicit: vt & vos credatis. Facta sunt enim hæc vt Scriptura impleretur, Os non comminueris ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit, Videbunt in quem transfixerunt. Post hæc autem rogauit Pilatum Ioseph ab Arimathia (eo quod esset discipulus Iesu, oculus autem propter metum Iudæorum) vt tolleretur corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Iesum nocte primū, ferens mixturam myrrhæ & aloës, quasi libras centum. Acceperunt autem corpus Iesu, & ligauerunt eum linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus est, hortus:

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

96. Aug. ille sanguis in remissionem fusus est peccatorū, aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lauacrum præstat & potum. 97. Theoph. Erubescant Armenij, qui vino in sacris mysterijs non admiscunt aquam, videtur enim non credere aquam de latere fluxisse. 98. Chry. q. d. non ab alijs audiuit, sed præsens vidit. 99. Chry. & merito sanè, contumelias enim Christi enarrat, non magnum aliquod & admirabile signum, vt suspectus sermo reddi possit. 100. Int. nō ait sciatis, scit ipse qui videt, credit is qui non vidit. Aug. 101. Aug. duo testimonia de Scripturis reddit singulis rebus, quas factas narrauit. 102. Int. signo. Aug. præceptum erat hoc celebrātibus pascha ovis immolatione, quæ Dominice passionis vmbra præcesserat. 103. Int. ad hoc quod dixit, Lancea latus eius aperuit. Aug. 104. Int. quia in carne venturus est, in qua est crucifixus. Aug. 105. Hier. hoc testimoniū sumptum est de Zacharia. 106. Beda, cælitus prouisum est, vt esset diues, vt ad Præsidem posset accedere, & vt esset iustus, vt corpus Domini accipere mereretur. 107. Beda. ipsa est Ramatha ciuitas Helcanæ & samuelis. 108. Chry. non ex 12. sed fortè ex 70. 109. Chry. erat valde insignis, & Pilato notus, vnde & impetravit. 110. Chry. Sepeliendum non vt condemnatū, sed vt magnum aliquem & admirabilem. Aug. de con. Euang. In extremo illo officio funeri exhibendo, minus curauit de Iudæis, quāuis soleret in Domino audiendo eorū inimicitias deuitare. Beda. sedata vt cumque eorū scuitia: sic enim aduersus Christum præualuisse gaudebant, corpus Christi petiit, quod nō videbatur causa discipulatus, sed pietatis factum; solet enim funeri officiū malis etiam impendi. r. Aug. de conf. Euang. lib. 3. cap. 23. non repugnat Iohannes alijs Euangelistis, nec enim illi Nicodemū tacentes, affirmant à solo Ioseph Dominum sepultum, vt nec vna sindone à Ioseph inuolutū dicentes, intelligi prohibet & alia lintea potuisse afferri à Nicodemo, vt verum narret Iohannes, dicens linteis inuolutū, quamuis propter sudarium capiti adhibiturū, & institas lineas, quibus corpus est alligatum, etiam si vna syndon fuit, dici poterit ligatas linteis. 111. Aug. Vox primū cum nocte iungenda, significatur autem, nō tunc solum venisse, sed tunc primū, venisse verò etiam postea, vt fieret audiēdo discipulus. 112. Chry. aromata ferunt quæ corpus apta sunt quamplurimū conseruare. Adhuc isti vt de nudo homine opinabantur, sed multum amorē demonstrabant. aa. Beda. hinc Ecclesiæ consuetudo, corpus Domini non in ferculis, aut auro textis, sed sindone munda consecrandi. 113. Aug. admonet Euangelista in huiusmodi officiis, quæ mortuis exhibentur, morem cuiusque gentis seruadum; erat verò Iudæorū consuetudo corpora varijs aromatibus condire, vt diutius seruarentur illæsa. 114. Chry. quia breuitate temporis urgebantur, non enim hora mortuo Christo, illisque ad Pilatum accedentibus, & corpus deponentibus, veipera imminerebat, ponunt enim in proximum monumentum.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

v. Theoph. & tu esto Ioseph, & rege Christi nuditatem, & in tuo corde reconde, & misce myrrham & aloëm, considerando vocem illam: Ite maledicti in ignem æternum, qua nihil amarius puto.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

97. s. distincta à sanguine res magni miraculi. r. pro. perhibet. 103. s. Zach. 12. secundum Hebr. Nam 70. aliter vertunt, secutus est autem Iohannes sensum. 107. sortiundus. nam cuius erat Hierosolymitanus, dicitur autem 1. Regum 1. Ramathaim Sophim. x. pro. illud. Gra. aor.

& in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parasceuen Iudeorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

SENS. LIT. IN CAP. XIX.

115. Int. Sicut in vtero Mariæ nemo ante eum, nemo post eum, ita in hoc monumento. Aug. ¶ Chry. Factum hoc dispensatione, ne alterius putaretur resurrectio facta. Theoph. vide Christi paupertatem, qui domum in vita non habuit, mortuus, in alieno sepulcro reconditur, & nudus existens, à Ioseph operitur.

116. Int. accelerata sepultura, ne vesperasceret, quando nihil tale licebat facere. Aug. 117. Chry. propinquum fuit sepulcrum, ita ut discipuli possent cum facilitate accedere, & considerare quæ rebant.

SENS. MYST. IN CAP. XIX.

115. Theoph. nouum sepulcrum, per Christi enim sepulturam omnes innouamur, morte & corruptione destructa.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XIX.

bb. quodd, scilicet, ad vesperam uergeret.

CAPVT XX.

VNA autem sabbathi, Maria Magdalene venit manè, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum: & vidit lapidem sublatum à monumento. Cucurrit ergo, & venit ad Simonem Petrum, & ad alium discipulum quem diligebat Iesus, & dicit illis, Tulerunt Dominum de monumento, & nescimus ubi posuerunt eum. Exiit

SENS. LIT. IN CAP. XX.

1. ¶ Ne, quam Matth. primam sabbathi dicit. Aug. ¶ Chry. transferat iam sabbatum, in quo impediatur à lege: venit ergo profundo diluculo. consolationem quamdam à loco sepulturæ querēs. Aug. vna sabbathi est, quem nos diem Dominicum, propter Domini resurrectionem appellamus. Beda. vna sabbathi. i. prima post sabbatum. Theoph. Iudæi hebdomada dies sabbatum nominant, vnam verò, primam. 2. Aug. de con. Euan. lib. 3. c. 24. Cæteris mulieribus, quæ Domino ministrauerant, dilectione feruentior, ut non immeritò Iohannes eam solam commemoraret, tacitis aliis quæ cum illa fuerant, sicut alij testantur. 3. Int. s. cum iam tempus operandi rediisset. 4. Aug. de cons. Euan. lib. 3. c. 24. non repugnat quod Marcus ait, orto iam sole: die quippe surgente, aliquæ tenebrarum reliquæ sunt: nec Marcus significat solem visum super terram, sed proximè aduenientem. 5. Int. aliàs reuolutum. Aug. de con. Euan. lib. 3. c. 24. iam factum erat quod solus Matth. commemorat de terramotu & lapide reuoluto, conterritisq; custodibus. Chry. Surrexit quidem Dominus clauso & signato sepulcro, sed quia oportebat alios certificari, aperitur monumentum. 6. Int. s. ex nimio ardore. ¶ Cucurrit nunciare discipulis, ut aut secum quærent, aut secum dolerent. Chry. nõdum de resurrectione nouerat aliquid manifestum, sed putabat factam corporis translationem. 7. Aug. s. præ cæteris, & familiaris. 8. Aug. nõnulli codices Græci habent meum, quod potest videri dictum pro opẽiore charitatis, vel famulatus affectu, sed hoc in pluribus codicibus, quos in pròptu habemus, nõ inuenimus. Greg. 3. Mor. c. 9. Solum Domini corpus quæsitura venerat, & quasi totum Dominum sublatum deplorat. Chry. non priuauit Evangelista mulierem hac laude, nec tibi dedecori esse existimauit, quòd ab ea primum discerent.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

1. ¶ Theoph. Futuri seculi exēplar hæc dies, vna enim illic dies nequaquam nocte interpolata, Deus ibi Sol qui numquam occidit. 4. Greg. hom. 22. congruè hoc dicitur, Maria enim Christum mortuum quærebat, cumq; minime inuenisset, furatum credidit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

1. id est, prima die post sabbatum, seu sabbathi, id est, hebdomada. 6. scilicet, post missos Angelos, de quibus alij Euangelistæ. a. & alios etiam Apostolos, ut dicunt Matthæus & Marcus. b. apparet simul adfuisse alias mulieres.

ergo Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt ad monumentum. Currebant autem duo simul, & ille alius discipulus præcurrit citius Petro: & venit primus ad monumentum. Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina: non tamen introiuit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, & introiuit in monumentum, & vidit linteamina posita, & sudarium quod fuerat super caput eius non cum linteaminibus positum, sed separatim inuolutum in vnum locum. Tunc ergo introiuit & ille discipulus qui venerat primus ad monumentum: & vidit, & credidit: nondum enim sciebant Scripturam, quia oportuit eum à mortuis resurgere. Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos. Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fletet, inclinauit se,

SENS. LIT. IN CAP. XX.

9. Theoph. quomodo adstantibus custodibus venerunt: post terramotum recesserant custodes annuntiaturi Phariseis. 10. Greg. præ cæteris cucurrerunt, qui præ cæteris amauerunt. 12. Chry. Petrus vt feruidus introit, & vniuersa diligenter inspicit. 13. Chry. signum hoc resurrectionis erat: nõ enim si trãstulissent corpus, nudassent, nec si essent furati, de hoc fuisset solliciti vt sudarium inuoluerent, & seorsum ponerent: ideo Iohannes præmisit sepultum cum myrrha, quæ conglutinat corpori linteamina, vt ne deciperetur à dicentibus furto sublatum, quis enim fur circa rem superfluum tantum laboraret? 14. Int. i. vacuum sepulcrum. 15. Int. non quidẽ resurrexisset, sed sublatum esse. Aug. Sequitur enim, nondum sciebat, &c. non ergo credidit resurrexisse, quem nesciebat oportere resurgere, quãdo autem ab ipso Domino audiebant, quamvis apertissime diceretur, consuetudine tamen ab illo audiendi parabolas, non intelligebant, & aliquid aliud eum significare credebant. 17. Int. cum crederent ablatum. 18. Int. eò ubi habitabant. Aug. 19. Aug. viris redeuntibus, infirmiores sexum in eodem loco fortior figebat affectus. Greg. ho. 25. Magdalene, quæ fuerat in ciuitate peccatrix, mentem magna vis amoris accedebat, quæ à monumento Domini, etiam discipulis recedentibus, non recedebat. 20. Int. scum aliis duabus. 21. Aug. de conf. Euang. ante saxei sepulcri locum, sed tamen intra illud spatium, quod iam ingressæ fuerant, erat quippe illic hortus. 22. Chry. Petrus nihil tale passus est, nec mirum, compassibile enim est muliebri genus, & natura flebile. Aug. oculi qui Dominum quæserant, & non inuenerant lacrymis vacabant, amplius dolentes quod ablatum, quàm quod occisus in ligno, quia tanti Magistri cuius vita subtracta fuerat, nec memoria remanebat.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

10. Int. per decursum huius mundi, Iudæi per legis litteram, Gẽtiles per legem naturæ. Greg. ho. 22. per Iohannẽ iuniorem, synagoga, per seniores Petrum, Ecclesia gentium designatur. prior quidẽ illa ad Dei cultum, sed hæc ad seculi vsum fuerat prior quàm synagoga. Currunt simul: ab ortus enim sui tempore, vsque ad occasum, pari & communi via, quamquam non sensu gentilitas cum synagoga decurrit. Venit prius synagoga, mandata enim legis percepit, & prophetias de Christo: sed nõ intrat, quia credere noluit: Credidit ecclesia Gentium secuta posterior. Sudarium capitis non inuenitur cum linteaminibus: caput enim Christi Deus, & diuinitatis Sacramenta incomprehensibilia, ab infirmitatibus nostræ cognitione disuncta sunt: non solum autẽ separatim, sed inuolutum dicitur inueniri, quia nec initium, nec finis diuinitatis aspicitur, nec est, dicitur autẽ in vno loco, in scissura enim mentium Deus non est. potest & sudarii nomine intelligi labor: sudario enim laborantium sudor detergi solet: sudarium ergo seorsum, quia Christi passio longe est à nobis disuncta: ipse enim sine culpa passus, nos cum culpa toleramus, ipse sponte ad mortẽ venit, nos inuiti: post Petrum ingressus Iohannes, in fine enim mundi etiam Iudæi conuerterentur. Theoph. Petrus actius & promptus, Iohannes contemplatiuus, & rerum diuinarum peritus. præuenit quidem plerumque contemplatiuus notitia, & docilitate, sed actius instantia feruoris, & sedulitate prius inspicit diuinum mysterium. 12. Int. Sacra Scripturæ Sacramenta.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

c. sudarium. d. veltimore, vel Petro deferens. e. Græc. ἀνδρῶν, vox Latina. 15. f. sublatum, vt Maria dixerat. 18. i. in domum suam. 19. quæ cum aliis mulieribus ad monumentum redierat. 20. cum alia inde abiisset.

& prospexit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis, sedentes vnū ad caput, & vnū ad pedes, vbi positum erat corpus Iesu. Dicunt ei illi, Mulier, quid ploras? Dicit eis, Quia tulerunt Dominū meū: & nescio vbi posuerunt eum. Hæc cum dixisset, conuersa est retrorsum, & vidit Iesum stantem: & non sciebat quia Iesus est. Dicit ei Iesus, Mulier, quid ploras? quem quæris? Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei, Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi vbi posuisti eum: & ego eum tollam. Dicit ei Iesus, Maria.

SENS. LIT. IN CAP. XX.

23. Aug. de conf. Euang. lib. 3. cap. 24. Viderat cum aliis mulieribus Angelum sedentem super lapidem reuolutum à monumento, ad cuius verba cum fieret, prospexit in monumentū. nimium dolebat, nec suis, nec discipulorū oculis facile putabat credendum; vel diuino instinctu in eius animo factum est, vt prospiceret. Greg. hom. 2. Amanti semel aspexisse nō sufficit, quia vis amoris intentionē multiplicat inquisitionis: perseverauit vt quæreret, & inuenit, dilata desideria creuerūt, & crescentia inuenerunt. 24. Chry. quia non erat excelsa mulieris mens, vt ex sudariis perciperet resurrectionē, Angelos videt læto habitu, vt & ipsa à dolore mitigetur. 26. Chry. nihil de resurrectione dicunt, sed paulatim in eum sermonem intrant: ne ergo ex visione turbaretur, compassionis voce lacrymas prohibent, futurum quodammodo gaudium nuntiantes, ita enim dicunt, quid ploras? quasi dicant, plorare noli. 27. Aug. putans interrogasse nescientes, pròdit causam lacrymarum. 28. Aug. Dominum vocat Domini corpus exanime, à toto partem significans: sic confitemur Iesum Christum sepultum, cum sola eius caro sepulta sit. 29. Int. hæc est maior causa doloris. Aug. nesciebat enim quò iret ad cōsolandum dolorem. Chry. nondū de resurrectione aliquid nouerat, sed adhuc translatum arbitrabatur. 30. Aug. de con. Euan. lib. 3. c. 24. hic intelligendi sunt surrexisse Angeli, vt etiam stantes viderentur, sicut eos Lucas visos commemorat. Chry. quare ad Angelos loquens aliò cōuertitur: videtur mihi ea loquente Dominum à tergo apparuisse, Angelosq; figura, inspectione, & motu hoc ostendisse; hoc ergo eam fecit retrorsum cōverti. Aug. hora iam venerat qua gaudiū ab Angelis quodammodo nuntiatum, fletibus succederet. 31. Chry. Apparuit Angelis vt Dominator; mulieri verò nō ita, ne eam stupefaceret. 32. Int. redarguens eam. 34. q. d. non lacrymas nudas, sed fidem exigo. 35. Int. interrogatur causa doloris, vt augeatur desiderii. Greg. hom. 25. quatenus nominato eo, quem quærebat, in amorem eius ardentius æstuarer. 36. Int. nō penitus falsò, quia in eius mente seminabat. Greg. Forsitan nec errando hæc mulier errauit, in eius enim pectore per amoris sui vim semina virtutum virentia plantabat. Chry. Hortulanum existimat, quia in communi figura apparuit. 37. Glo. quem putat hortulanum, dicit Dominum, vt honorificaret hominem à quo rogabat beneficium. 38. Greg. at nondum dixerat quem quæreret, sed vis amoris hoc agere solet in animo, vt quem semper cogitat, nullū alium credat ignorare. f. Chry. q. d. si propter timorem Iudæorum tulisti, ego eum accipiam. Theoph. Timebat ne Iudæi in corpus exanime sæuissent, & ideo volebat aliò transferre. 39. Greg. qui communi vocabulo appellans, ex sexu agnitus non est, vocat ex nomine. q. d. recognosce eum à quo recognosceris.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

25. Aug. qui Græcè Angeli, Latine nuntij dicuntur: significabatur ergo Euangelii Christi à capite vsque ad pedes. i. ab initio vsq; ad finem nunciandū. Greg. ho. 25. ad caput sedet Angelus, cum per Apostolos prædicatur quòd in principio erat Verbum, quasi ad pedes sedet, cum dicitur, Verbum caro factum est, vel duo Angeli, duo Testamenta, quæ dum pari passu incarnatū, mortuū, & resurrexisse Dominum nunciant, quasi testamentū prius ad caput, & posterius testamentū ad pedes sedet. 26. Greg. hom. 25. ipsa sacra eloquia, quæ in nobis lacrymas amoris excitant, easdem consolantur, dum nobis Redemptoris nostri speciem repromittunt. 30. Greg. hom. 23. quæ adhuc de Domini resurrectione dubitabat, conuersa est, vt videret, per dubitationem enim quasi tergum de Domini faciem miserat, quem resurrexisse non credebat. 31. Greg. quia amabat, & dubitabat, videbat, & non agnoscebat eum. 33. Int. quæ non credit, adhuc est mulier, adhuc corporis sexus appellatione signatur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

30. vt solent qui aliquid sollicite quærunt huc illuc se vertere.

Conuersa illa dicit ei, Rabboni (quod dicitur, Magister) Dicit ei Iesus, Noli me tan-
gere, nondum ascendi ad Patrem meum. Vade autem ad fratres meos, & dic eis,
Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum. Ve-
nit Maria Magdalene annuncians discipulis, Quia vidi Dominum, & hæc dixit mihi.
Cum ergo serò esset die illo vna sabbathorum, & fores essent clausæ, vbi erant

SENS. LIT. IN CAP. XX.

40. Int. prius corpore conuersa, putauit quod non erat; nunc cōuersa corde, quod erat agnouit. Au-
gust. ¶ Chry. conuersa fuerat ad Angelos, vt interrogaretur cur essent stupefacti. Christus ergo eā vo-
cans conuertit ad se, per vocem seipsum manifestans. 41. Aug. Hortulanum vocauit Dominū, Iesum
verò vocat Magistram: ibi enim honorabat hominem, à quo beneficiū postulabat, hinc recolebat do-
ctorem à quo discernere humana & diuina disciebat. 42. Greg. hom. 25. in his verbis ostenditur vo-
luisse Mariā amplecti vestigia Christi. 43. Aug. an sedens in cælo tāgi poterat? certè se discipulis tā-
gendū obtulit, dicens: Palpate, & videte, &c. quia & femina: eum antequam ad Patrē ascenderet, reti-
nisse leguntur, in quibus erat & Magdalena. aut ergo hinc figuratur Ecclesia de gentibus, quæ in Chri-
stum nō credidit, nisi cū ascendisset ad Patrem: aut sic in se credi voluit Iesus, id est, sic se spiritualiter
tangere, quod ipse & Pater vnum sunt. ei quippe in intimis sensibus, quodammodo ascendit ad Patrē, qui
sic in eo profecit vt Patri agnoscat æqualem. hæc autem carnaliter adhuc in eum credebatur, quæ sicut
homini flebat. Aug. 1. de Trinit. cap. 9. Tactus tamquā finem facit notionis, nolebat ergo Christus in
eo esse finē intenti cordis in se, vt hoc quod videbatur, tātummodo putaretur. Chry. volebat hæc mu-
lier adhuc cum Christo versari, vt ante passionem: ab hac ergo mente eam abducit, vt cum multa re-
uerentia ei loquatur: dicens autem, Nondum ascendi, ostēdit se illuc properare, nec debere vtrā cum
hominibus, vt antea conuersari. Glo. Noli me tangere. i. sic credere, nondū ascendi ad Patrem. i. nōdum
credis me Patri æqualem, tunc tanges, cū non imparem credes. Auctor. vide Additionem. 46. Int.
natura, non ait cōmuniter nostrum, sed meum & vestrum, quia differunt. Hil. 11. de Trin. Est ei Pater
vt cæteris, ex ea parte qua homo est; & Deus ei, vt cunctis, ex ea natura qua seruus est; vnde, Vade, in-
quit, ad fratres meos, vnigenitus enim Deus sine fratribus est. Aug. Patrem meū natura, vestrum gratia.

47. Int. gratia. 48. Int. quia ego homo. ¶ sub quo & homo sum. Aug. 49. Aug. inter quos & ipsum,
mediator sum. 50. Aug. de cons. Euang. lib. 3. cap. 24. Egressa à monumēto, id est, ab illo loco vbi erat
horti spatium ante lapidem effossum; & cum illa alia quas secundū Marcum inuaserat tremor, &
pauor, & nemini. salhorū quidquam dicebant: cū verò cum aliis veniret, tunc secundū Matthæū,
occurrit illis Iesus, dicens, Auete. habuerunt itaque collocautionem Angelorum, bis ad monumentum
venientes; his etiam Domini, semel. s. cū Maria hortulanum putauit, & iterum cū occurrit in via,
vt eas repetitione firmaret. 51. Greg. ibi culpa absceiditur vnde processit; quia mulier in paradiso
viro mortem propinavit, mulier à sepulcro viris vitam annunciat; dictaque viuificatoris sui narrat,
quæ mortiferi serpentis verba narrauerat. Glo. quasi rebus ipsis Deus dicit, de qua manu illatus est po-
tus mortis, de ipsa suscipite potū vitæ. 52. Int. hoc in ipso die resurrectionis. Beda. ideo serò apparuit
quia consequens erat, maximè eos tunc timidos esse. Theoph. præstolabatur Dominus, vt omnes cōue-
nirēt. Chry. nec vnum diē dimisit pertrāsire, sed videre sitientibus quod sciebāt iam fuscitātū, & timē-
tibus, cū serò factū esset, ipsis aditit. 53. Int. moli corporis vbi erat diuinitas, ostia clausa nō absti-
terunt, sicut & natus fuerat de Virgine. Aug. ¶ Theoph. ostiis clausis venit, vt ostendat eodem modo
resurrexisse clauso sepulcro. Aug. Serm. de pass. quidā hinc disputant, quomodo per ostia clausa corpus
intrare potuit: si comprehendis modum, non est miraculum, vbi deficit ratio, ibi est fidei edificatio.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

44. Gloss. Noli manum maioribus adhibere, sed vade ad perfectiores, qui facile resurrectionē cre-
dant, mulieribus enim in Ecclesia docere non permittitur. 51. Beda. Maria, quæ interpretatur domi-
na illuminata, illuminatrix seu stella maris, significat Ecclesiam. in eo verò quod Christum resurre-
xisse nunciat, monentur omnes quibus est commissum prædicandi officium, vt si quid eis cælitus re-
uelatum fuerit, studiosè proximis propinent.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

g. i. Magister mi, Syriacum est. 42. amplecti illa volebat. 43. pro. ascendo. q. d. non tum discedo, tangere
poteris postea. h. i. post aliquot dies ascendam. q. d. dic eis vt recordentur quod dixi ante passionem, me ad
Patrem ascensurum, &c. l. i. prima die hebdomada. s. post triduum sabbathi.

discipuli congregati propter metum Iudæorum: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. Et cum hæc dixisset, ostendit eis manus, & latus. Gaudii sunt ergo discipuli viso Domino. Dixit ergo eis Iesus iterum, Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Hæc cum dixisset, insufflauit: & dixit eis, Accipite Spiritum sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. Thomas autem vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus,

SENS. LIT. IN CAP. XX.

54. Int. die Dominica eiusdem resurrectionis. Glo. quinquies in eo die apparuit. Primò, Magdalene. Secundò, eidem cum aliis in via. Tertiò, Petro. Quartò, Cleopha, cum filio. Quintò, discipulis ianuis clausis, prædictis duobus ià reuersis. 55. Chry. mirum est non putasse illos phantasma; sed præueniēs mulier multā in eis fidem operata est, & ipse per visum se eis manifestum ostendit, & voce eorū mentem fluctuantem firmavit. 56. Chry. i. ne turbemini, commemorat autem verbum, quod ante crucem dixerat, Pacem meam do vobis, & in me pacem habebitis. 57. Int. vbi ad dubitantium corda sanāda, vulnerum sunt seruata vestigia. Greg. & quia ad illud corpus quod videri poterat, fides inuentū dubitabat, ostendit eis manus & latus. Clauī enim manus fixerant, lancea latus aperuerat. Aug. 22. de ciu. cap. 19. Claritas, qua iusti fulgebūt sicut sol, in Christi corpore cum resurrexit, abscondita fuisse potius, quā defuisse credenda est. non enim eum ferret humanus atque infirmus aspectus, quādo à suis ira deberet attendi, vt posset agnosci. 58. Chry. impletur illud, iterū videbo vos, & gaudebit cor vestrum. 59. Int. iteratio, confirmatio est, dat eis pacē super pacem, sicut promisit per Prophetam. Beda. Repe- tit, quia gemina est virtus charitatis, vel quia ipse est qui fecit vtraque vnū. Glo. pacē offert, qui propter pacē venerat; iterat, vt monstret per suū sanguinē pacificata, quæ in cælis, & quæ in terra. Chry. quia prælum implacabile habebant cum Iudæis, rursum eis pacem annunciat, vt consoletur: simul de- monstrans crucis efficaciam, per quam soluit omnia tristitia, & cōtulit omnia bona, & hæc est pax. mu- lieribus verò supra annunciatum gaudium. susceperant enim maledictionem hanc, in dolore paries, & erant in mœrore. 60. Aug. æqualem Patri Filium nouimus, sed hīc verba mediatoris agnoscimus, medium quippe se ostendit, dicendo: ille me, & ego vos. 61. Int. i. ad passionē. q. d. ea charitate vos mitto ad mala, qua Pater me misit. Greg. q. d. ea charitate vos diligo, cum inter scandala persecutorū mitto, qua me charitate Pater diligit, quem venire ad tolerandas passionē fecit. 62. Int. insufflatio significauit, Spiritum sanctū, non Patris esse solius Spiritū, sed & suū. Aug. & Chry. non Patrē depreca- tur, sed sua autoritate dat eis virtutem. Greg. hom. 26. prius in terra discipulis datur Spiritus sanctus, postmodum de cælo mittitur, quia duo sunt præcepta charitatis; in terra datur vt diligatur proximus, datur de cælo, vt diligatur Deus. vna est charitas, & duo præcepta; vnus Spiritus, & duo data. & proximi amore discitur, qualiter perueniri debeat ad amorem Dei. 63. Chry. apparuit accepisse eos tunc pote- statem quādam, & spirituales gratias ad dimittendum peccata: vnde sequitur, quorū remiseritis, &c. 64. Int. i. quos dignos remissione iudicaueritis, duabus scilicet clauibus, potestatis & discretionis. Greg. hom. 26. qui prius Spiritum sanctū habuerūt, vt innocenter viuerent, & quibusdā prædicatione prodesse, hunc post resurrectionē patenter acceperunt, vt pluribus prodesse possent, ad quantum ve- rō culmen gloriæ discipuli perducti sunt, qui principatū superni iudicij sortiuntur, vt vice Dei peccata retineant, & relaxent: horum in Ecclesia locum Episcopi tenent, & soluendi, vel ligandi auctoritatē suscipiunt, qui gradū regiminis sortiuntur. grandis honor, sed graue pondus honoris: durum quippe est, vt qui nescit tenere moderamen vitæ suæ, iudex fiat alienæ. Chry. Sacerdos si propriā benē dispē- set vitam, alienam verò non diligenter curat, in gehennā vadit; nec propterea lædit is, in iis quæ sunt à Deo commissa. Deus enim est, qui dispēsat, sacerdos linguam suā & manum tribuit: non enim ius- tum esset, vt propter alterius malitiam circa salutis symbola læderentur, qui ad fidem veniunt.

SENS. MYST. IN CAP. XX.

65. Glo. Didymus, i. geminus, quia dubius. Thomas, abyssus, quia dubitando profundius nouit.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

56. salutatio Hebræorum mere, qui ita imprecantur omnia prospera, s. à Deo. 61. s. in mundum pro sa- lute hominum. 64. potestas hæc promissi, Matth. 18. nunc data, vel illic de foro exteriori sermo est, hic de interiori etiam. 65. id est, geminus, id quod significat Hebræicè Thomas, seu Thoma תומא.

non et cum eis quando venit Iesus. Dixerunt ergo ei alij discipuli, Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis, Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & mittam ⁶⁸ digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam. Et post dies octo, iterum erant discipuli eius intus, & Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio eorum, & dixit eis, Pax vobis. Deinde dicit Thomas, ⁷¹ Infer digitum tuum huc, & vide manus meas: & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, & dixit ei, Dominus meus, & Deus meus. Dixit ei Iesus, Quia vidisti ⁷⁴

SENS. LIT. IN CAP. XX.

66. Chry. deficiebat ex dispersione, quæ iam facta erat. Greg. hom. 26. non casu factum est, ut deesset, sed Dei clementia, ut discipulus dubitans, dum vulnera in magistro palpat carnis, in nobis vulnera sanaret infidelitatis; plus nobis Thomæ infidelitas ad fidem, quam credentiū discipulorum fides profuit; dum enim ille ad fidem palpando reducitur, mens nostra in fide solidatur. Beda. ait Lucas duos illos discipulos ex Emaus reuerfos, inuenisse vndecim cōgregatos, sed datur intelligi, quoddam fuisse interuallum quod ad horā Thomas egressus sit, & Iesus veniens in medio stetit. 67. Chry. sicut qualitercumque credere facilitatis est, ita præter modum inuestigare crassissimæ est mētis, ideoque accusatur Thomas, qui dicentibus Apostolis, vidisse se Dominū; non credidit, quin etiā rē purauit impossibilem.

68. Chry. alius crassior existens, per sensum crassissimum, scilicet tactum, quærebat fidem, non cōtēntus videre. 69. Chry. Vide Domini clementiam, etiam pro vna anima se ostendit, & accedit ut saluet vnum; non apparuit autem ei statim, sed post dies octo, ut accenderetur desiderio, & fidelior fieret in futurum. 70. Aug. serm. de Pass. Dicis, si per ostia clausa intrauit, ubi corporis modus? Respōdeo, si super mare ambulauit, ubi est corporis pōdus? Fecit illud Dominus tamquam Dominus, numquid quia resurrexit destitit esse Dominus? 71. Chry. ostendit se adfuisse cum hæc Thomas loqueretur ad cōdiscipulos. 72. Chry. quomodo corpus incorruptibile typos habebat clauorum? erat id cōdescensio- nis, ut discerent ipsum esse, qui fuerat crucifixus. Aug. lib. de Symbolo. Posset de corpore clarificatio omnem maculam cicatricis abstergere, sed sciebat cur reseruaret; sicut enim demonstrauit Thomæ non credenti nisi tangeret & videret; ita inimicis suis vulnera demonstraturus est, ut conuincat, dicens: Ecce hominem quem crucifixistis: videtis vulnera quæ infixistis, agnoscitis latus quod pupugistis, per vos enim, & propter vos apertum est, nec tamen intrare voluistis. Aug. 2. 2. de Ciuit. Nescio quomodo sic afficimur amore martyrum, ut velimus in illo regno in eorum corporibus videre vulnerum cicatrices, quæ pro Christi nomine pertulerunt; & forte videbimus; non enim deformitas in eis, sed dignitas erit, & quædam in corpore virtutis pulchritudo fulgebit: si qua verò martyribus amputata, aut ablata sunt, restituentur. dictum enim eis, Capillus capitis vestri non peribit. quod si decebit ut indicia vulnerum ibi cernantur, ubi membra percussa, vel secta sunt, ibi cicatrices; sed tamen eisdem membris redditus, non perditis apparebunt, eruntque non vitia, sed virtutū indicia. Greg. hom. 26. Duo mira Dominus, & iuxta humanam rationem valde contraria ostendit, dum corpus & incorruptibile, & tamen palpabile demonstrauit: corrumpi enim necesse est quod palpatur, & palpari non potest quod non corrumpitur: palpabile ergo se demonstrauit, & incorruptibile, ut ostenderetur corpus eiusdem nature, & alterius gloriæ. Greg. 14. Mor. cap. 31. Corpus nostrum in resurrectionis gloria subtile erit per effectum spiritualis potentie, & palpabile per veritatem naturæ. 73. Aug. Tangebatur hominem, & Deum confitebatur. Theoph. Qui prius fuerat infidelis, post lateris tactum optimum se Theologum ostendit, duplicem naturam, & vnam hypostasim Christi edisserens. dicens enim Dominum, naturam humanam, dicens Deum, diuinam confessus est in vno & eodem. 74. Aug. Non ait, reigigiti: generalis est quodammodo sensus visus, & per alios sensus solet nominari. dicimus enim, vide quā bene sonet, oleat, fapiat, caleat. Et Dominus, Infer, inquit, digitum tuum, & vide, quasi dicat, tange, & vide: nec tamen ille oculos habebat in digito. Potest etiam dici, non ausum Thomam tangere, cum se Christus tangendum offerret. Greg. quomodo dicitur, vidisti, si fides est argumentum non apparentium: aliud vidit, aliud credidit; hominem vidit, Deum confessus est.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

71. quod te facere velle dixisti. 74. scilicet, tactu ad quem etiam supra inuitans dixerat, Vide manus meas, &c. vel fortè contentus vidisse, & audisse, tangere noluit.

⁷⁵ me Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt. ⁷⁶ Multa quidem & alia ⁷⁷ signa fecit Iesus in conspectu ⁸⁰ discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. ⁷⁸ Hæc autem scripta sunt, ut credatis quia Iesus est Christus Filius Dei viui, & ut cre- ⁸¹ dentes, vitam habeatis in nomine eius. ⁸²

SENS. LIT. IN CAP. XX.

75. Int. hominem. 76. Int. me esse Deum. 77. Greg. In hac sententia nos specialiter significati sumus, qui cum, quem carne non vidimus, mente retinemus, si tamē fidem nostram operibus sequimur; ille enim verē credit, qui exercet operando, quod credit. 78. Aug. Præteriti temporis verbis vtitur, ut qui nouit quod erat futurum, in sua prædestinatione iam factum. Chry. Cum aliquis dixerit, utinam illis temporibus fuisset, & vidisset Christi miracula, cogiter, Beati qui non viderunt, & crediderunt. Theoph. significat hic etiam discipulos, qui nec plagas clauorum, nec latus palpantes, crediderunt. 79. Chry. quia Iohannes pauciora aliis Euangelistis dixerat, hoc subiungit: sed nec alij omnia dixerunt, sed quæ erant sufficientia adducere ad fidem; videtur autē mihi loqui de signis factis post resurrectionem, unde dicit in conspectu discipulorum, cum quibus solis post resurrectionem conuersatus est. Glo. quasi in fine libri concludit, deinde tamen narrat gesta ad mare Tiberiadis, & capturam piscium. 80. Chry. nec enim solū discipulorum gratia signa fiebant. 81. Chry. non enim illi cui creditur, sed nobis vtile est credere. 82. Chry. id est, per Iesum, ipse autem est vita.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XX.

m. pro, cum non viderint, credent. 79. hic videtur voluisse finem facere scribendi, sed postea indicauit etiam reliqua addenda. 82. i. per ipsum, seu propter ipsum.

CAPVT XXI.

POSTEA manifestauit se iterum Iesus discipulis suis ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic. Erant simul Simon Petrus & Thomas, qui dicitur Didymus, & Nathanaël, qui erant à Cana Galilææ, & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus, Vado piscari. Dicunt ei, Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim: & illa

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

1. CHRYS. Postea dicit, quia non semper cum eis erat, ut antea. 2. Chry. non enim videretur nisi condescenderet. 3. Int. Idem est quod mare Galilææ, & stagnum Genezareth. Chry. abierant in Galilæam, periculum Iudæorum declinantes. 4. Int. s. Iohannes, & Iacobus Maior. 5. Int. quorum nomina tacentur. 6. Chry. quia Dominus non continē cum eis erat, neque eis aliquid erat commissum, artem piscatoriam tractabant. Greg. hom. 24. Negotium quod ante cōuersionem sine peccato extitit, post cōuersionem repetere culpa non fuit. Itaq; Petrus ad piscationem rediit; Matthæus ad telonium non rediit: sunt enim pleraq; quæ sine peccato exhiberi, aut vix, aut nullatenus possunt, ad quæ post cōuersionem non est redeundum. Aug. Non fuerant prohibiti Apostoli ex arte sua licita victum necessarium quærere, si quando vnde viuerent aliud nō haberent. Sic Paulus ne gentes offenderet, si potestare quam cum cæteris prædicatoribus habebat, vteretur, artem quam non nouerat, didicit, ut dum suis manibus transigitur doctor, nullus grauaretur auditor, quanto ergo magis B. Petrus, qui piscator fuerat, quod nouerat, fecit, si aliud vnde viueret non inuenit? quod si quis dicat, cur nō Dominus quod eis promissit, s. apponenda his omnia si quærerent regnū Dei, impleuit? Respondendum impleuisse, quis enim alius pisces, qui caperentur, apposuit, qui non ob aliud credendus est eis inieciisse penuriam, qua cogerentur ire piscatum, nisi depositum volens exhibere miraculum? Chry. sequebantur alij discipuli Petrum, erant enim sibi inuicem colligati.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

3. id est, lacum.

nocte⁸ nihil⁹ prendiderunt. Mane autem iam facto stetit Iesus in littore: non tamen cognouerunt discipuli quia Iesus est. Dicit ergo eis Iesus, Pueri, numquid¹⁰ pulmentarium habetis? Responderunt ei, Non. Dicit eis, Mittite in dexteram¹¹ nauticij rete, & inuenietis. Miserunt ergo: & iam non valebant illud trahere præ multitudinem piscium. Dicit ergo discipulus ille quem diligebat Iesus, Petro, Dominus est. Simon Petrus¹² cum audisset quia Dominus est: tunica¹³

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

8. Chry. Nocte piscabantur, quia adhuc formidolosi erant. 9. Greg. ho. 24. Facta est discipulis magna difficultas, ut veniente Magistro, fieret admirationis magna sublimitas. 10. Chry. Init cum eis sermonem, velut ab eis emere volens. 12. Chry. Iohannes perspicacior erat, & ideo primò cognouit Christum. Beda. Cognouit Iohannes primùm Dominum, siue miraculo piscationis, siue sono præconitæ vocis. 13. Chry. Petrus feruentior erat, ideo promptius venit ad Christum.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

8. **G**Lo. nox ante aduentū Christi, in qua nullus ad perfectionem per legem venit; manè, aduentus Christi. Aug. in captura piscium commendatur Ecclesiæ Sacramentū, qualis futura est in vltima resurrectione, ad quod cōmendādum valet, quod tamquam finis est interpositus libri, quod esset securæ narrationis quasi præcūm, & septem discipuli suo numerò finem significant temporis: vniuersum enim tempus septem diebus voluitur, & littus finem seculi significat, est enim finis maris: & sicut hic significata est Ecclesia, qualis in fine seculi futura sit; ita alia piscatione significata est, qualiter nūc sit; itaque ibi non stabat Iesus in littore, sed ascendit in nauim; illic non mittuntur retia in dexterā, ne soli significetur boni; nec in sinistram, ne soli mali: sed indifferenter, ut significetur permixti boni & mali. hic verò mittitur in dexteram rete; ut soli boni significantur, qui pertinent ad resurrectionē vitæ, & in littore. i. in fine seculi, cum resurrexerint, apparebunt; habet istos Ecclesia post finē vitæ huius in somno pacis, velut in profundo latentes, donec ad littus rete perueniat; & quod in prima piscatione duabus nauiculis, hoc isto loco centū & centum cubitis est figuratum. s. vtriusque generis electi, circūcisionis & præputij; illic numerus piscium non exprimitur, tamquam illud fiat per Prophetam prædictum, Annunciaui, & locutus sum, multiplicati sunt super numerum; hic certus est numerus, vbi decem decalogum significat; eum autem ad legē accedit gratia, i. ad litteram Spiritus, quodammodo denario additur septenarius, quo numero significatur Spiritus sanctus, ad quē sanctificatio pertinet, quæ tribuitur diei septimo in lege: & Esaias Spiritum sanctum munere septenario commendat: numerus verò decimus septimus ab vno vsque ad seipsum omnibus computatis crescens, ad centum quinquaginta tria peruenit: non ergo tantum cētum quinquaginta tres ad vitam æternam resurrexturi significantur, sed omnes ad gratiam Spiritus pertinentes, hoc numero figurantur, qui etiam ter habet quinquaginta, & insuper tria propter mysterium Trinitatis; quinquagenarius autē completur multiplicatis septē per septem, additoque vno, ut eos significet esse vnum. Dicitur verò quod erant magni pisces. qui enim fecerit & docuerit, magnus vocabitur in regno cælorum. Illic rete propter significanda schismata rumpebatur, hic non rūpitur. in illa enim summa pace sanctorū nulla erunt schismata. Theoph. Cum nox erat ante solis Christi præsentiam, Prophetæ nihil ceperunt, quia etiam vnā nationē Israel corrigere conarentur, illa tamen frequenter in idololatriam labebatur. Greg. ho. 24. mare præsens seculum significat, quod se. causarum tumultibus, & vniuersæ vitæ corruptibilibus illidit; soliditas autē littoris perpetuitas est quietis æternæ: discipuli ergo adhuc fluctibus mortalis vitæ inerant, Dominus autem iam in littore stabat; ad quod Petrus, cui specialiter Ecclesia commissa est, pisces pertrahit, stabilitatē æternæ pacis fidelibus ostendens, quod egit verbis, & epitolis, agitque quotidie miraculorū signis. Beda. per ducentos cubitos gemina charitatis virtus exprimitur, per dilectionē enim Dei & proximi Christo appropinquamus. Piscis assus est, Christus passus, ipse latere dignatus est in aquis generis humani, capi voluit laqueo nostræ mortis, & qui nobis factus est piscis humanitate, extitit panis reficiens diuinitate. b. Inti. prædicationem ad colligendos solos dexteros. 14. Inti. fide Ecclesiæ.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

3. i. lacum, 10. sic operari soliti vocari apud Iudeos. a. i. obsonium *αγοράζω*. q. d. panis additum.
14. f. quæ solet superindui, nempe pallium piscatorum tunica est quadam.

succinxit se (erat enim nudus)¹⁵ & misit se in mare.¹⁶ Alij autem discipuli nauigio venerunt¹⁷ (non enim longè erant à terra, sed quasi cubitis ducentis) trahentes rete piscium. Vt ergo descenderunt in terram, viderunt prunas¹⁸ positas,¹⁹ & piscem superpositum,²⁰ & panem.²¹ Dicit eis Iesus, Afferre de piscibus quos prèdidistis nunc. Ascendit Simo Petrus,²² & traxit rete in terram,²³ plenum magnis piscibus ceterum quinquaginta tribus. Et cum²⁴ tanti essent,²⁵ non est scissum rete.²⁶ Dicit eis Iesus, Venite, & prandete. Et nemo audebat²⁷ discumbentium interrogare eum, Tu quis es? sciètes quia Dominus est. Et venit Iesus,²⁸ & accepit panem, & dabat eis, & piscem similiter.²⁹ Hoc iam tertio manifestatus est³⁰

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

c. Theoph. quod se præcinxit, pudoris est signum: præcinxit verò se lineo amictu, quæ Phœnices, & Tyrj piscatores sibi circumuolunt, cum nudi sunt. 15. Beda. nudus dicitur ad comparationē ceterorum vestimentorū quibus uti solebat, sic solemus simplici vestimēto induto dicere, Cur nudus incedis? potest etiam intelligi more piscatorum studio piscandi nudus incessisse. 16. Beda. eodē ardore, quo & multa alia fecerat, venit ad Iesum. nō est autē intelligendum super fluctus venisse, sed aut narādo, aut pedibus propriis; erant enim prope terram. 18. Chry. aliud signum subditur. 21. Int. s. prunis. Aug. 22. Int. s. viderunt, non super prunas. Aug. 23. Chry. Iubet afferri ex piscibus, vt ostendat non esse phantasma quod factum est. 26. Int. Numero, quantitate. Aug. i. tam magni. 27. Chry. aliud hoc fuit signum. 28. Int. tanta erat euidētia veritatis, quod Iesus erat, vt nullus eorum auderet nō solum negare, sed nec dubitare, & ideo non interrogare. Aug. Si enim quisquam dubitaret, utique interrogaret. Chry. non similiter confidebant ei loqui vt prius, sed cum silentio & reuerentia multa sedebant attendentes in eum, formam quidem mutatam videntes, & multa admiratione plenam, stupefacti volebant interrogare, sed formido, cum scirēt Dominum esse, cohibebat interrogationem. 29. Chry. hic non respicit in cælum, nec humana illa facit, quæ condescensionis gratia solebat. 30. Chry. hic nō dicitur comedisse cū eis, sed Lucas hoc dicit, quod non fiebat quasi cibis indigeret, sed condescensione, ad demonstrandam resurrectionē. Aug. 13. de ciuit. Corpora iustorum in resurrectione nullis indigebūt nutrimentis, inuiolabili enim munere immortalitatis inducitur, vt nō nisi velint possibilitate, nō necessitate vescantur, non enim eis potestas edendi & bibēdi, sed egestas auferetur, sicut Christus post resurrectionem cibum & potum cum discipulis sumpsit, non indigentia, sed potestate. 32. Int. quantum ad dies, non ad apparitionū numerū. Aug. manifestauit enim se primo die cum resurrexisset, & post dies octo, præsente Thoma, & hoc die, & deinde quoties voluit, vsque dum ascēderet in cælū. Aug. de con. Euan. l. 3. c. 25. Decies legitur Dominus apud Euangelistas visus post resurrectionē. Semel à mulieribus ad monumentū. Secundō, idem in itinere. Tertiō, Petro. Quartō, euntibus in castellum. Quintō, pluribus in Hierusalem, absente Thoma. Sextō, præsente Thoma. Septimō, ad mare Tiberiadis. Octauō, omnibus in monte Galilææ, secundum Matthæum. Nonō, secundum Marcum nouissimè recumbentibus; quia iam non erant in terra cum illo conuiuantur. Decimō, ipso die Ascensionis.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

16. Int. ex dilectione in fluctus seculi. 17. Int. i. in Ecclesia fluctus mundi calcantes. 19. Int. quibus significatur calor charitatis. 20. Int. s. fidem. 22. Int. s. verbum Dei. 24. Int. dum his qui in seculi fluctibus sunt, stabilitatem eternitatis ostēdit. 25. Int. i. littus, quod est finis mundi. 31. Aug. piscis assus, Christus est passus, ipse est panis qui de cælo descendit, huic incorporatur Ecclesia ad participandum beatitudinē sempiternam, propter quod dictū est, Afferre de piscibus, quos prendidistis: vt omnes qui hanc sp̄s gerimus, per illum septenarium numerū discipulorum, per quē nostra vniuersitas figuratur, tanto Sacramento nos cōmunicare nossemus, & eidem beatitudini sociari. Greg. ho. 24. per hoc quod septem discipulis vltimum conuiuium celebrat, eos tantum, qui septiformi gratia Spiritus sancti pleni sunt, futuros secum in æterna refectioe denunciāt, quique nunc perfectionis studio terrena transcendunt. nam & septenario numero perfectio designatur. Gloss. Christus piscis, qui in aquis generis humani latuit, captus laqueo mortis, idem fauus, in quo mel in cælo. diuinitas in humanitate.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

c. i. circumuoluit, seu circumcinxit, de s̄borab. 15. s. ex parte more piscaturum. d. adeq; passibus sexaginta, cubitus enim s. s. passus autem pedes quinque. e. legendum. discipulorum. i. discipulorum. nam Gr. ὁ μαθητῶν. 32. s. multis simul, vel pro tertia die prima enim, cum resurrex. i. secunda, post octo dies.

Iesus discipulis suis, cū surrexisset à mortuis. Cū ergo prandissent, dixit Simoni Petro Iesus, Sim³³ Iohannis, diligis me plus his? Dicit ei, Etiam Domine: tu scis quia amo te. Dicit ei, Pasce agnos meos. Dicit ei iterum, Simon Iohannis, diligis me? At ille, Etia³⁷ Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei iterum, Pasce agnos meos. Dicit ei tertio, Simon Iohannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & dixit ei, Domine, tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dicit ei Iesus, Pasce oves meas. Amen, amen dico tibi, cū esses iunior, cingebas te, & ambulabas vbi volebas: cū autem senueris, extends manus tuas, & alius te cingat, & ducet quò tu

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

33. Aug. interrogat, sciens quòd se plus omnibus diligeret Petrus. 34. Alciui. f. Filius. 35. Int. ostēdit Dominū sciētē interrogasse. Gl. Sciebat Iesus an plus diligeret Petrus quod de se nouerat, dicit. f. quòd amat: vtrū verò plus diligit, tacer, quantū enim alij diligit, nescit, f. priori periculo negationis doctus, cautiùs responder. 36. Aug. Serm. de Passione. Cū moreretur Dominus, timuit, & negauit, resurgens Dominus, amorē iaseruit, timorem fugauit, negauit, mori timens, resurgēte Domino, quid timeret in quo mortē mortuā reperiret? 37. Aug. ser. de Passione, tamquā non esset vbi ostenderet Petrus amorē in Christū, nisi esset pastor fidelis. Chry. quod nobis maximē tribuit diuinā beneuolentiā, est proximorum curatio: prateriens autē Dominus alios, Petro de talibus loquitur. Erat enim Apostolorū eximus, & os discipulorū, & vertex collegij, vnde & ei fratrū praelationē committit. q. d. animam quā dixisti te positurum pro me, hāc da pro ouibus meis. 38. Aug. Demonstratur vnum & idē esse amorem & dilectionē, dixerat enim Dominus, Diligis me? vnde & nouissimē Dominus ait, Amas me? 39. Aug. negationi tuinz trina cōfessio redditur, ne minùs amorī lingua seruiat, quā timori, & plus vocis eliciuisse videatur mors imminēs, quā vita præsens. Chry. Tertio interrogat, & eadē iniungit, ostendens quanti faciat curā propriarum ouium, & quia hoc est maximum eius amoris signum. Theoph. ex tūc inoleuit consuetudo vt ter cōfiteantur qui veniunt ad baptismum. 40. Chry. Rursus formidat priora, ne fortē æstimans se diligere, si non diligit, corripatur, sicut priùs correptus est, se æstimans fortē itaque ad ipsum Christū confugit. Aug. de verb. Dom. Contristatus est quòd sæpe interrogatus esset ab eo qui sciuerat quod interrogabat, & donauerat quod audiebat. 41. Aug. non addidit plus his, quia cor aliorū videre non poterat. 42. Aug. q. d. sit amoris officiū pascere Dominicū gregē, sicut fuit timoris indicium negare Pastore. 43. Int. pro quibus pones animā, quod est dilectionis confirmatio. Theoph. Agni sunt qui introducuntur: oues, perfecti. Gl. Pascere oues, est credētes, ne deficiant, confortare, terrena subsidia si necesse est subditis providere, exēpla virtutum præbere, aduersariis obistere, peccantes corrigere. 44. Aug. qui hoc animo pascūt oues Christi, vt suas velint esse, nō Christi, se cōuincuntur amare, non Christū, vel gloriandi, vel dominandi, vel acquirendi cupiditate, non obediendi, & subueniēdi, & Deo placendi charitate: nō ergo nos, sed ipsum amemus, & in pascendis ouibus eius quæ sunt eius, nō nostra queramus, qui se, non Deum amat, non se amat: qui enim non potest viuere de se, moritur amādo se, cū ille diligitur de quo uiuitur, non se diligendo magis se diligit, qui propterea non se diligit, vt eum diligit de quo uiuit. Gl. vt meas, non vt tuas; gloriam meam in eis quære, non tuam, mea lucra, nō tua. 45. Chry. prænuñciat ei martyriū, docens quomodo eū amare oporteat. 46. Chry. in secularibus iuuenis quidē vtilis, senex inutilis est: at in diuinis nō ita, sed cū superuenit senectus, tunc virtus clarior, quia verò Petrus semper volebat pericula subire pro Christo, dicit se impleturum eius desiderium, vt quæ iuuenis non est passus, patiatut senex. 47. Chry. per hoc ostenditur quòd non erat iuuenis, nec senex, sed vir perfectus. 48. Aug. hoc est, crucifigēris, ad quod vt venias, alius te cingat. Glo. Passurum prædicit, qui negaturum prædixerat, hoc iam poterat resurrectione firmatus, quod immaturē pollicebatur infirmus, iam non metuit huius vitæ interitum, quia resurgente Domino, vitæ alterius præcessit exemplum. 49. Int. scilicet, vinculis.

SENS. MYST. IN CAP. XXI.

33. Alc. Simon, obediens, Iohannes, gratia: nempe sic vocatur, vt pote obediens gratiæ Dei, quod enim ardentiori charitate eum amplectitur, non meriti humani, sed diuini est muneris.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

34. f. filius. apparet Bar-Iona per contractionem positum pro Bar-Iohanna, quod idem est cum Bar-Iohannis. f. i. cortē, sub. diligo. 48. sin. cruce. 49. i. ligabit ad supplicium ducturus.

non vis. Hoc autem dixit, significans qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei, ⁵²Sequere me. Conuersus Petrus, vidit illum discipulū quem diligebat Iesus, ⁵⁴sequentem, qui & recubuit in cœna super pectus eius; & dixit, Domine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cū vidisset Petrus, dicit Iesu, Domine, hic autem quid?

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

50. Int. s. ad mortem. Aug. si fieri posset, præter mortis molestiam vitam concupiscebat æternam; ad quam molestiam nolens venit; & volens eam vici; vsque adeo est naturalis infirmitatis affectus quod nemo vult mori, vt eum beato Petro nec senectus auferre potuerit. Debet mortis molestia vincere vis amoris, quo amatur ille, qui cū sit vita nostra etiā mortem voluit ferre pro nobis. Si nulla esset mortis vel parua molestia, non esset tam magna martyrij gloria. Chry. Naturalis est compassio animæ, & inuita separat a corpore, Deo hoc dispensante, ne multi sibi mortem inferant. Glo. Si pastor immolatus est, vt ouis, qui de ouibus sunt pastores, nō metuant immolari. 51. Int. quia hac morte ostendit quantum colendus & amandus sit Deus. Chry. non dixit moriturus, sed clarificaturus. pari enim pro Christo, gloria est & honor. Aug. hunc inuenit exitum ille negator & amator, vt pro eius nomine perfecta dilectione moreretur, cum quo se moriturū peruersa festinatione promiserat; oportebat vt prius Christus pro Petri salute, deinde Petrus pro Christi prædicatione moreretur. 52. Int. q. d. ne timeas mori pro me, cū ego prius pro te. Aug. cur dicit Petro, Sequere me, & nō cæteris? numquid solus pro Christiana veritate passus est Petrus? nōne ibi erat Iacobus, quē Herodes occidit? dixerit aliquis, Petrum non solum mortem, sed mortem crucis, sicut Christus, expertum. Theoph. in hoc quod dicit, Sequere me, cunctōrū fidelium prælatum instituit; simul & se vult sequatur in cunctis verbis & operibus, denique; ostendit affectionem ad ipsum; qui enim nobis adstrictiores sunt, hos nos sequi volumus.

53. Int. cōmendat priuilegium amoris sui. Aug. Se ipsum dicit, quem Iesus præ cæteris, & familiarius diligebat, ita vt in conuiuiū supra pectus suū discumbere faceret; credo vt Euangelij istius quod per eum fuerat prædicaturus, excellentiam altius cōmēdaret. Sunt qui dicant Iohannem plus amatum, quia ab ineunte pueritia castissimus vixerit. Glo. Donauit Christus Iohannem potiore dulcedine sui amoris, quia virgo electus ab ipso, virgo permāsit, vnde & matrem ei cōmendauit. Aug. Cur Iohannem plus dilexit Dominus, cū Dominū plus dilexerit Petrus? quantū intelligo melior est, qui plus diligit Christum, felicior quem plus diligit Christus: puto ergo duas vitas hīc significatas; vnā, quæ in fide est per Apostolū Petrū propter Apostolatus sui primatū, itaque ei dicitur, sequere me, per imitationem. s. perferendi temporalia mala; alteram verō quæ in spe per Iohannem, de quo dicitur, Sic eum volo manere donec veniam. s. sempiterna bona redditurus. q. d. perfecta me sequatur actio informata meæ passionis exēplo, inchoata verò contemplatio maneat. i. expectet perficienda cū venero. In actiua vita quāto magis Christum diligimus, tanto facilius liberamur à malo; at ipse nos minus diligit quales sumus, & ideo liberat, ne semper tales simus; illic nos amplius diligit, vbi quod ei displiceat, & quod à nobis auferat, nō habebimus; amet eum Petrus vt ab ista mortalitate liberemur; ametur Iohannes, vt in illa immortalitate seruemur. Minus Iohannes diligit, quia manet. i. expectat, nec dū habens illū amorem, qui tunc multo amplior erit, hoc ergo significatū est per Petrum plus amantem, sed minus amatum. Minus enim nos amat Christus miseris, quā beatos, minus verò veritatis contemplationem, qualis tunc futura est, amamus, quia nondū nouimus, nec habemus. Glo. quod magis diligit Iohannē, cū Petrus magis diligit, est manifesta misericordia, sed occulta iustitia. cōmendantur hīc duæ Ecclēsiæ vitæ: ad procellosā gubernaculū dantur clauē, ad liganda, & soluenda peccata, propter illā quietam requiē, super pectus Iesu discumbitur, vnde veritas bibitur. Et quod virgo est Iohannes, cōuenit futuræ vitæ, vbi nec nubent, nec nubentur. 54. Glo. Cœperat Iesus abire, Petrusque nondum intellexit, quod audiuit, Sequere me, cœpit sequi pedum incessu, securus est & Iohannes.

55. Int. cōmendat veritatem Euangelij. Chry. Recolit illam accubationē, vt ostendat Petri fiduciam post negationem, qui enim in cœna non audebat interrogare, pro aliis nunc Magistrum interrogat.

55. Theoph. i. numquid morietur & ipse? Glo. Audierat se crucifigendū, voluit etiam fratris cognoscere exitum. Chry. quia magna ei prædixerat Dominus, & orbem terrarū commiserat, & martyrium prænunciauerat, & amorē testatus est ampliorem, volens & Iohannem cōmunicatorem accipere, dixit, Hic autem quid? q. d. nōne eādē nobiscum venit via? valde enim Iohannem amabat Petrus, cūque putans velle interrogare de se ipso, nec audere, pro eo suscepit interrogationem.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

50. s. naturali voluntate. 51. i. glorificaturus. 52. apparet Christum surrexisse, & cœpisse ambulare, aut se ad discessum composuisse. 55. s. facturus, aut passurus?

Dicit ei Iesus, Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te⁵⁶ tu me sequere⁵⁷. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur⁵⁸. Et non dixit ei Iesus, Non moritur: sed, Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te⁵⁹. Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus quia verum est testimonium eius. Sunt autem & alia multa quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt libros.

SENS. LIT. IN CAP. XXI.

56. Int. Specialiter enim Domino eum visitante, placitam accepit carnis absolutionem. 57. Intr. f. crucis passione. 58. Int. ex prædictis hoc intellexerunt, & quod non esset ita intelligendum, ipse Iohannes admonet. Aug. cui placet, adhuc resistat, & dicat verum quidem esse, non dixisse Dominum, discipulum illum non moriturum, sed hoc tamen significasse. Fortè aliquis in illo sepulcro apud Ephesum, dormire eum potius quàm mortuum iacere contender, quod illic terra quasi ebullire perhibetur, quasi eius hoc anhelitu fiat. sed cur discipulo, quem præ cæteris diligebat, pro magno munere longum donauerit somnum? 59. Theoph. quidam ita intellexerunt, quouique veniam contra Iudæos illos percussurus baculo Romanorum. aiunt enim Iohannem vsque ad Vespasiani tempus in illis locis conuersatum. vel, donec veniam, id est, dum hunc volens dirigam ad prædicandum. te namq; nunc dirigo ad orbis Pontificatum. 60. Chry. q. d. opus tibi commissum attende, & perface, hunc si voluero manere hic, quid ad te? 61. Chry. consuetudo est cum valde vera dicimus, nostrum testimonium non negare, multo magis ergo ille qui Spiritu sancto scribebat, vnde & Apostoli alij dicebant, nos sumus testes horum. Glo. Apertè suam designat personam ex officio, quod noluit designare ex vocabulo.

62. Chry. hoc dicit quia posterior ad scribendum venit, Christo monente. vnde & frequenter ostendit Christi ad se amorem, occultè insinuans causam, ex qua ad scribendum processit, & fide dignum faciens sermonem à sua dignitate. 63. Chry. omnibus enim interfuit. 64. Chry. si aliqui non credunt, vel ex hoc inducuntur ad credendum. apparet enim hinc non scripsisse ad gratiam, qui plura reliquerit, contumelias, & conuitia in medium proponēs: cum oporteat eum, qui ad gratiam scribit, opprobria tacere, & clara proponere. 65. Int. quantum ad intelligentiam. Aug. non spatio locorum, sed capacitate legentium, credendum est, comprehendi non posse. Quamuis salua rerum fide plerumque verba excedere videntur fidem, nec tamen à tramite veritatis erratur; sic enim verba rem excedunt, ut voluntas loquentis, nec fallentis appareat; quem loquendi modum hyperbole Græci vocant, & sicut hæc, ita in aliis diuinis litteris inuenitur.

ADDIT. AVCT. IN CAP. XXI.

56. si eum habent Græca & Latina correctæ, quamquam idem est sensus. f. quid si sic eum volo manere, f. ut non moriatur, vel non morte violenta? 63. f. ego, & multi mecum. 65. hyperbole. h. pro, forent.

F I N I S.

A P P R O B A T I O.

Scholia hæc in quatuor Euangelia, sunt approbata Romæ à Magistro sacri Palatii, & à R.P. Generali, posteaquàm ea per aliquot Societatis nostræ Theologos recognoscenda curasset, eaque ut ederentur mandauit.

IOHANNES PAVLVS OLIVA *Prouis Mediolanensis Societatis IESV.*

AFD / 363

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

600711909

C 27916583

